Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

ZODIAC ACADEMY

HEARTLESS SKY

CAROLINE PECKHAM
SUSANNE VALENTI

ZODYAK AKADEMİSİ

Kalpsiz Gökyüzü

ile

Caroline Peckham ve Susanne Valenti

Bu kitap, ruhumuzdan ona verdiğimiz parçaya ithaf edilmiştir.

İşte ruh kırıntısı Clive yatıyor. Geçirdiğimiz zahmetli gün ve gecelerde paramparça olmuştu.

bu kitabı bitirmek için koyun. Sabah 3'ten

gece yarısına kadar başlar. Gözyaşları,

kahkahalar, acı, gönül yarası, neşe.

Sıcak çapraz çörekler, tereyağlı tostlar, sayısız çaylar ve iyi olup olmadığımızı soran ofisimize girip çıkan ebeveynlerimiz ve bizi neşelendiren ve sabırla bekleyen okuyucular

Clive'ın bu hikayeye kurban edilmesi için. Her

şeyimizi verdik. Umarız yeterli olmuştur.

Bu, sonun başlangıcıdır.

Diğer tarafta görüşürüz.

İçindekiler

Kampüs Haritası

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

4. Bölüm

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

10. Bölüm

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

17. Bölüm

18. Bölüm

19. Bölüm

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37
38.Bölüm
Bölüm 39
Bölüm 40
Bölüm 41
Bölüm 42
Bölüm 43
Bölüm 44
Bölüm 45
Bölüm 46
Bölüm 47
Bölüm 48
Bölüm 49
Bölüm 50
51.Bölüm
Bölüm 52
Bölüm 53
Bölüm 54
Bölüm 55
Bölüm 56
Bölüm 57
Bölüm 58
Bölüm 59
Bölüm 60
Bölüm 61
Bölüm 62
Bölüm 63
Bölüm 64
Bölüm 65

Bölüm 66
Bölüm 67
Bölüm 68
Bölüm 69
Bölüm 70
Bölüm 71

Zodiac Academy'ye hoş geldiniz, işte kampüs haritanız.

Tüm öğrencilere not: The Wailing Wood'da vampir ısırıkları, uzuv kaybı veya kaybolma derse geç kalmak için geçerli bir mazeret sayılır.

Haritayı daha yakından keşfetmek için üzerine tıklayın.

AKalbimin çılgınca atışını sakinleştirmeye ve iyi olduğumuz gerçeğine tutunmaya çalışırken, adrenalin, korku ve rahatlama güçlü bir karışım halinde içimden yuvarlandı. Burada, şimdi, her şeye rağmen, bu dünyada en çok değer verdiğim neredeyse tüm insanlar etrafımı sarmıştı ve bir kez daha Lionel Acrux ve Gölge Prenses'in ulaşamayacağı bir yerdeydik. Yine de onları çalıntı tahtlarından indirmeyi ve Solaria'yı ancak onların sonunun getirebileceği barışa geri döndürmeyi başarana kadar onlardan kaç kez daha kaçmak zorunda kalacağımızı merak etmem gerekti.

Dante kabarık beyaz bulutların arasından aşağı doğru daireler çizerek indi ve ben bir Ejderhaya binmenin inanılmaz hissine hayret ederken, düşüncelerim olan her şey üzerinde dönüp durdu. Gece mavisi pulları hafif ama sürekli bir elektrik ürpertisiyle vızıldadı ve büyüklüğü inanılmazdı. Bir Ejderin sırtına bindiğim diğer tek sefer, İmparatorluk Yıldızını aldıktan sonra mezarlıktan kaçtığım zamandı, ama kaçışın telaşı ve uçuşun aniden sona ermesi, bunun kıymetini anlayacak bir an bile bulamadığım anlamına geliyordu. . Şimdi yıldızlar tepemizde parlarken ve ay sessizce geçişimizi izlerken uçsuz bucaksız bir gökyüzünde süzüldüğümüze göre, bu anın saf büyüsünü hissetmekten kendimi alamadım.

Ben fani dünyada koruyucu ailede büyümüş bir kızdım. Zorbalarla savaşmak ve Ejderhalara binmek asla denemeye ve gerçekleştirmeyi dilemeye cesaret edemeyeceğim türde rüyalardı. Yine de buradaydık. Her tür büyülü yaratık ve kaderin acımasız cilvesi arasında hükmetmek için doğduğumuz bir dünyanın ortasında sıkışıp kalmıştık ve ait olduğumuz yeri gerçekten bulmuş gibi hissetmekten kendimi alamadım.

Ben ona sarılırken Tory elimi sıktı ve sonunda o canavarla olan bağından kurtulmuş olduğu gerçeğiyle yıkanırken ona rahatlama gözyaşlarıyla dolu bir gülümseme verdim. Gölgelerden özgür, özgür

Onu ve Darius'u ayrı tutan lanetin. Kahretsin, o kadar çok şey değişmişti ki nereden başlayacağımı bile bilmiyordum ama onun kollarımda olduğu için çok mutluydum. Ve bir daha asla Lionel'ın yanına dönmek zorunda kalmayacağını bilmek.

Bugün pek çoğumuz kaybolabilirdik ama bir şekilde buradaydık, bir efsane canavarının sırtında, ciğerlerimizde nefes ve kalbimizde umutla düşmanlarımızdan uzaklaşıyorduk. En azından şimdilik.

Hava buz gibi soğuktu ama benim Phoenix'im soğuğu yakmak için uyanmıştı ve o beni tutarken Orion'un sıcaklığını benim tenimden onunkine yedirirken ben de ona doğru eğildim. Orada öylece oyalanmak istedim, o anda beni saran kolları ve elim kız kardeşiminkiler, gece dört bir yanımıza açılıyor ve bu affetmeyen gökyüzünde huzurdan başka bir şey yok.

"Lionel'in elini tuttun, Tor," dedim belalı kız kardeşime hayranlıkla.

Omzunun üzerinden bana baktı, siyah saçları etrafında dalgalanıyordu ve gözlerinde biraz rahatlama, biraz korkuyla dolup taştığını fark ettim ama rüzgar bize doğru gelirken onları ondan alıp götürdü.

"Karşılığında benden çok şey aldı," diye karanlık bir şekilde yanıtladı, gözlerinde hâlâ etrafımızı saran diğerlerine bakarken gözlerini kırpıştırdığı anlatılmamış bir korkuyla titredi.

Onu son gördüğümden beri neler olduğunu ona daha fazla sormak istiyordum. Lionel'ın, onun üzerindeki kontrolünden kurtulduğunu anlayınca korkunç bir şey yapmış olması gerektiğini biliyordum ama kız kardeşimi de tanıyordum ve susturucu bir baloncuğun yardımıyla bile herhangi bir konuyu tartışmak istemezdi. çevremizde bunca insan varken.

Yine de Max'in diğer tarafında oturduğu yerde elini nasıl tuttuğunu ve alnındaki çizgilerin bana onun kontrol altına almasına yardım ettiği duyguların ipuçlarını vermesini fark etmeme rağmen, midem bir daha olmayacak bir ağrıyla çalkalandı. Bırakma. Hepimiz o zorbanın elinde acı çekmiştik. Ama şimdi yapabileceğimiz en iyi şeyin, ondan az önce talep etmeyi başardığımız özgürlüğe odaklanmak olduğunu tahmin ettim.

"Star Crossed yüzüklerin gitti," dedim ona inanamayarak ve biliyormuş, hissedebiliyormuş gibi başını salladı. "Belki birlikte olabilmeniz için bir şey yapmıştır?"

"Belki, ama... o Mildred ile evlendi," diye mırıldandı, o gerçeğin acısına karşı çenesini gıcırdatırken bakışları kucağına düştü ve ben onun parmaklarını daha da sıktım, bunun gerçek olduğunu bilmeme rağmen başımı salladım. .

Xavier, Dante'nin sırtına çıkıp bir süre dinlenmek için Fae formuna geçtiğinde bize bu konuda bilgi vermişti. Mirasçılar, Orion ve ben onu her detayı için sorguya çekerken Tory ufka doğru bakmış ve hiçbir şey söylememişti. Hikayesinde bulmayı başardığımız tek teselli, Gabriel'in Mirasçılar ile temasa geçerek onlara Orion'u ve beni kurtarmak için Lionel'a saldırmaları gerektiğini söylemesiydi.

Nymphe'lerden ve onlara Darius'u güvenli bir yere götüreceğine dair güvence vermişti.

Ama bağların kopmuş olması dışında hiçbirimiz bundan daha fazlasını bilmiyorduk.

Hala ikisinden de tek bir kelime duymamıştık ve sadece kardeşimize ve onun yeteneklerine olan inancım, nerede olurlarsa olsunlar iyi olduklarına dair bana herhangi bir güvence verdi.

"Darius ne yaptı?" Tory nefes aldı, ses tonundaki endişe göğsümü ağrıttı ve ona daha sıkı sarıldım.

"Bilmiyorum, ama öğreneceğiz," diye söz verdim ve bunca yıkımın ardından birbirimize sarılırken bana yaslanarak başını salladı.

Aklımın bana yapılan lanete gitmesine izin vermedim, her an başıma korkunç bir kader geleceğini yarı yarıya beklediğim için, lanet duygusu bir şekilde yok gibiydi. Ama hiçbir şey gelmedi. Arkamızda rüzgar ve etrafımızı saran küçük zaferimizin duygusuyla özgürlüğe doğru sürmeye devam ettik.

"Artık ona dair hiçbir şey hissedemiyorum," dedi Orion korkuyla ve Tory omzumun üzerinden ona baktı.

"Ölseydi bunu hissederdim," dedi kararlı bir şekilde ve Orion'un üzerimdeki tutuşu biraz gevşedi, vücudundaki gerginlik arkadaşının hayatı için ne kadar korktuğunu anlatıyordu.

"Emin misin?" diye tısladı ve o başını salladı, gözleri tarikatının ateşiyle parlıyordu ve ben ona inandım. Star Crossed olsun ya da olmasın, onun eşiydi. Darius'un kaderi hakkındaki gerçeği bilen biri varsa, o da oydu.

"Bütün düşmanlarımız savaştaydı," diye kabul ettim, parmaklarımı Orion'un etrafıma kenetlenmiş kolunun üzerinde gezdirerek, parmaklarım Leo markasının bir zamanlar işaretlediği çıplak deriyi bularak. "O iyi olmalı."

"Evet," dedi ağır ağır. "Olmalıdır." Darius'u kendi gözleriyle görene kadar rahatlamayacağını söyleyen bu sözlerin arkasında bir ağırlık olsa da ben kız kardeşime güveniyordum. Onun iyi olduğundan eminse, o zaman iyiydi. Belki de nereye gidersek gidelim bizi bekliyordu.

Onun ölmesi düşüncesine katlanamıyordum. Tory'nin ona ihtiyacı vardı, arkadaşlarının ona ihtiyacı vardı. Ve Orion bugün Clara'yı çoktan kaybetmişti, yıldızlar ondan gerçekten daha ne kadar alacaktı? Bizden gelen?

Xavier yanımızda uçarken kişnedi, kanatları bulutları yarıp geçti ve yelesi arkasında mor parıltılar saçıyordu. Dante ona yumuşak bir kükremeyle cevap verdi ve Xavier toynakları havada dörtnala koşarak peşimizden koşarken o bulutların arasından aşağı hızla inerken midem yalpaladı.

Beyaz gölgeliğin altına vardığımızda, bakışlarım engebeli tepelerin üzerinden her yöne uzanan karlı bir genişliğe takıldı. Uçsuz bucaksız bir orman ufku çevreliyordu, çamlar donmuş karla kaplıydı ve dalların arasında koyu bir karanlık vardı.

Alçaldıkça sihir üzerimize yuvarlandı, kollarımdaki tüyler diken diken oldu ve aşağıda eski bir çiftlik evinin bir yanında büyük bir ambarın durduğunu görünce ürperdim.

Evin içinde sıralanan bir Fae kalabalığı vardı, yarısı yakın zamanda yer değiştirdiği için çıplaktı ve diğerleri kana bulanmış, savaş lekeli giysiler içindeydi.

Hamish kapı eşiğinde durarak insanları yanından geçirmeye çağırdı. İri fiziği, gür siyah bıyığı, koyun pirzolası ve kel kafası, kitlelerin gözünden kaçmazdı. "Bu kadar! Nelly Nancy'lerinizi içeri getirin. Herkes için sıcak duşlar ve tereyağlı simitler!”

"Küçük bir eve nasıl bu kadar çok insan sığabilir?" Savaştan sağ kurtulanların sayısı arttıkça, dehşet içinde sorguladım.

Orion kulağıma, "Bir çeşit büyü olmalı," dedi.

"Merhaba, yoldaş savaşçılar - iyi günler - aranıza inen gerçek kraliçeleri görmek için gökyüzüne bakın!" Geraldine seslendi ve tüm kalabalık inişimizi izlemek için yukarı baktığında yanaklarım ısındı ve bir grup tezahürat yapmaya başladı.

Aniden Dante'nin sırtında ayağa kalktı, gümüş göğüs zırhını çekip Max'in yönüne doğru fırlattı, onu onu yakalamaya zorladı, ardından zincir zırh, zırhının geri kalanı ve kıç çırılçıplak olana ve adam onu lanetleyene kadar savurdu. , tekrar örtbas edilmesini talep ediyor.

Ama Geraldine onu duymazdan geldi, Dante yere yaklaşırken sırtından atladı ve onun muazzam Cerberus şekline girdi, pençeleri karda kayarken devasa köpeği Order'ın üç başı gökyüzüne yükseldi ve Dante ulumaya başladı.

Bunu nasıl becerdiği hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama üç kafasının ulumaları arasında bir şekilde kulağa kraliyet tantanası gibi gelen bir melodi söylemeyi başardı ve asilerin hepsi bizi görünce daha da yüksek sesle tezahürat yapınca yüzüm kızardı. .

Dante yere düşmeden hemen önce hazırlandım, dünyayı sallayan bir titreme ve yanımızdaki ahırın çatısındaki karı yerinden oynatırken, kanatlarını güçlü vücuduna sımsıkı kenetledi ve hepimizin ondan inmesine izin vermek için çömeldi.

Dante'nin sırtından aşağı indik, çoğumuz kendimizi yere indirmek için hava büyüsü kullanırken Caleb, Tarikatının çevikliğiyle aşağı atladı.

Xavier leylak rengi Pegasus formunda hafifçe yanımıza indi, hareketsiz dururken üst giysisi üzerinde dalgalandı ve bir saniye sonra Fae formunda çıplak bir şekilde karşımızda dikildi.

"Acrux yedeği!" Yakınlarda bir adam onu işaret ederek korkuyla bağırdı. "Çabuk - sahte Kral'a yerimizi açıklamadan önce biri onu yakalasın! Birisi - çabuk!"

Orion, adamın ağzına bir kartopu göndererek onu susturmak için bir parmağını salladı, kendi ayaklarının üzerine tökezlemesine ve kıçının üzerine düşmesine neden oldu ve Tory, saklamaya çalışma zahmetine bile girmeden havlayarak güldü. Dürüst olmak gerekirse, ikisi birbirini kötü etkiledi, ama yardım edemedim.

yine de küçük dostlukları gibi.

"O bir müttefik," diye havladı Orion, Xavier'e korkuyla bakan herkese dik dik bakarak.

Bize en yakın insanlar birbirlerine baktılar, sonra Orion'dan başka her yere baktılar, aralarından 'Güç Utandı' sözcükleri dehşet içinde mırıldanarak geçti. Boğazımda bir hırıltı oluştu ve onu kovmalarına duyduğum öfke daha da alevlenirken ateş büyüsü içimi kasıp kavurdu.

"Görünmez gibisin kardeşim." Seth'in eli Orion'un omzuna vurdu ve aleti hemen yanında dikilirken - görünüşe göre yaprak pantolonu rüzgarda uçup gitmişti - ve Orion onu o kadar hızlı itti ki, Caleb'e tökezledi.

Tory kalabalığa "Xavier bizim müttefikimiz," diye onayladı ve onlar hemen onun dikkatini çekerek başlarını eğerek onayladılar.

"Bu doğru." Geraldine sesini yükseltti, önümüze geçmek için hareket etti ve ellerini kalçalarına koyarken göğsünü dışarı çıkardı. Artık gökyüzüne gelişimiz için uluyarak Fae formuna geri dönmüştü ve birinin omuzlarına sardığı kapüşonlu, karın içine düşerek onu önlerinde tamamen çıplak, yanakları sımsıkı kenetlenmiş halde bırakmıştı. "O bizim saf kalpli Pegasus dostumuz, bir çiroza karşı kimmenkurbağa kadar nazik ve bugün de yanımızda yiğitçe savaşan bir Fae."

Max, "Ay aşkına, Gerry," diye homurdandı, kapüşonluyu kapmak için ileri atıldı ve tekrar üzerine örtmeye çalıştı, ama kadın konuşmasına devam ederken onu dirsekleyip uzaklaştırmaya devam etti.

"Ve evet, tahtı gerçek kraliçelerden çalan serseri serseri tarafından yetiştirilmiş bir Acrux olabilir ve evet, ona bakıp omurgası bir sallyon sümüklüböceği kadar kaygan olan korkak bir yaratık olmakla suçlayabiliriz. . Ama bugün beni dinleyin ve beni daha fazla duyun, çünkü Xavier Acrux leydim Tory ve leydim Darcy adına savaşacağını kanıtladı. Özünün her parıldayan zerresinin hak davaya, hak davaya adandığını göstermiştir-”

"Acele edebilir miyiz? Burada aletim donuyor," diye seslendi Seth ve o yapraklardan bir pantolon daha yaparken ona baktım.

Caleb koluna dokunmak için uzandı, parmaklarının altında alev alev yanan ateş Elementinin sıcaklığı Seth'i titretti ve aşkına gözlerinde o kadar hayranlıkla sırıttı ki Caleb'in nasıl olup da bunu yapmadığını merak ettim. henüz fark ettim.

Xavier'in yanakları, üzerinde olan tüm ilgiden pembeleşmişti, bir yandan beceriksizce dururken, hurdasını ellerinin altında tutuyordu.

“Çık – çık! Gerçek kraliçelere yol açın!” diye bağırdı Hamish, kalabalığın arasından sıyrılarak ve Geraldine konuşmasını yarıda keserek iri babasını kucaklamak için ileri doğru koştu.

Bıyığı kar taneleri ile benekliydi ve ona dev bir kunduz görünümü veren tüylü bir kürk manto giymişti. Kollarında bir yığın eşofman ve kazak vardı.

arkadaşlarımız giyinebilsin diye ihtiyacı olan herkese dağıttık. Mirasçılar, Phoenix silahlarını asilerden birinin kollarına yığmak için ilerledi, sanki bu insanlar tarafından beklemeyi bekliyorlardı. Hepsinin ağırlığı altında adamın dizleri neredeyse bükülüyordu ama Caleb, Orion'un kılıcını kapıp onu da yığının üstüne attığında ve adamdan küçük bir efor gıcırtısı döküldüğünde bile dizlerini bırakmadı.

pislikler.

Dante Fae formuna büründü, eşofman altı giydi ama kaslı göğsünü çıplak bırakarak bize başını salladı ve birini arıyormuş gibi kalabalığın arasına daldı ve ben de ailesinin burada olup olmadığını merak ettim.

Geraldine, "Aman babacıklar, orada gizli bir geveze gibi dövüştünüz," dedi. Hamish, "Sevgili Gerrykins, gerçek bir Naggaluff savaşçısı gibi savaştın," diye haykırdı. Xavier mi? Kalabalığın arasından geçerken bir kadın sesi bize ulaştı ve ona doğru fırlayan yabancıya baktım. "Benim," dedi, gerçek yüz hatları kısacık bir an için ortaya çıksın diye elini yüzüne hafifçe vurarak ve onunla buluşmak için koşan annesi Catalina'yı tanıyınca nefesi kesildi, ikisi sımsıkı kucaklaşıp benim kalp sıkışması "Kardeşin nerede?" diye yalvardı, sesinde bir korku tonu vardı.

Alnına ve saçlarına öpücükler kondururken, belirsiz bir şekilde, "Bilmiyorum," dedi ve insanlar onları izlerken onun daha da kıpkırmızı olmasına neden oldu ve açıkça onun kim olduğunu merak etti. Gerçi o anda, gerçek yüzünü saklayan gizlemeye rağmen, onunla olan bağını ya da kendi kimliğini saklamayı umursamadığını tahmin etsem de.

Tory de ona sarılmak için ilerledi ve Catalina gözlerindeki halkaların yokluğunu, yüz hatlarından geçen şaşkınlık ve umudu fark ederken sessizce birkaç kelime alışverişinde bulundular. Bir an için, Catalina'nın kız kardeşime bakışını, yanağını okşamasını ve iyi olup olmadığını kontrol etmesini kıskandım. Neredeyse anne gibiydi, hayatım boyunca hiç yaşamadığım bir şeydi. Ama sonra ikisinin de yaşadıklarını hatırladım ve bu duyguyu derinlere gömdüm. Tory bunu benden daha fazla hak etti.

Orion'a baktım, gözlerinde aynı özlemle onları izlediğini gördüm ve onda bende yaşayan acıyı tanıdım. Annesi Lionel Acrux ile aynı saftayken bir yetim kadar iyiydi ve babasının ondan bu kadar genç alınmamış olmasını diledim. Catalina'nın gözleri ona ilişti ve ona doğru koşup, o hala kollarının arasındayken ona sımsıkı sarılırken gözleri parladı.

"İyi olmana çok sevindim," diye fısıldadı ve Orion'un kaşları şaşkınlıkla yukarı kalktı ve sanki kendi oğullarından biriymiş gibi yara olup olmadığını kontrol etti. Onlara biraz yer açmak için geri çekildim ve onları izlerken parmaklarımı birbirine kenetledim.

Catalina'yı geri itip elini sıkarak, "Sana sunabileceğim en derin özrü borçluyum," dedi.

Catalina hayır anlamında başını salladı. "Beni kontrol ettiğini bilmiyordun."

"Yapmalıydım," diye homurdandı Orion, kaşları pişmanlıkla buruştu. "Seni çocukken tanıdığım zamanki kadın değildin. Sadece düşündüm... Ne düşündüğümü bilmiyorum. Ama yardıma ihtiyacın olduğunu anlamalıydım." Utanç içinde başını öne eğdi ve Catalina yanağını avuçladı, gözlerini yeniden yukarı çekerek onunkilerle buluşturdu.

"Hiç kendini suçlama Lance," diye ısrar etti. "Bunu yapan Lionel."

Orion başını salladı, ama kadın onu bırakıp Tory ve Xavier'e dönerken yüzündeki suçluluk ifadesi gözlerinden mutluluk yaşları akarak döndü.

Orion kararlı bir şekilde bana doğru ilerledi ve uzanıp parmakları benimkine değdiğinde kalabalığın içinde bir soluk soluğu dalgalandı. Durdu, bakışları, yüz hatlarına korku ve tiksinti karışımı bir ifadeyle ona bakan asilere kaydı ve hemen elini geri çekti.

Ona böyle bakmaya cüret ettikleri için onlara çıkışmak üzereydim ama Tory adımı söyledi. "Darcy?"

Gözlerinde endişeyle beni çağırdı ve tereddütle ona doğru ilerlediğimde, yanında bana sıcak bir şekilde gülümseyen Catalina'yı buldum.

"Her şey yolunda?" Diye sordum.

"Xavier'in gölgeleri hâlâ var ama sanırım artık onları kaldırabilirim. Ve bence birlikte daha da kolay olabilir."

Elini bana uzattı ve ben de tuttum, Phoenix'im onunkiyle aynı ruhun iki yarısıymış gibi ayağa kalktı ve belki de öyleydi. Aynı şeyden yapılmışız gibi, aramızda her zaman böyle hissetmiştik, birbirimizden kopuktuk ama birbirimiz olmadan asla tam olarak bütün değildik. Sakinlik üzerime çöktü ve Tory elini göğsüne koymak için uzanırken Xavier gergin bir şekilde aramızda baktı. Kalbim korkuyla çarpıyordu, onu Lavinia'dan korumak için gölgeleri kaldırmamız gerektiğini biliyordum, böylece Lavinia gölgeleri onu kontrol etmek için kullanamayacaktı, hatta daha da kötüsü bizi burada bulması için.

"Korkma," diye uyardım ve sertçe başını salladı.

"Anladım," dedi, ama içinde hafif bir endişe sızı bıraktı. Ama bunu şimdi yapabileceğimizi biliyordum. Orion'un gölgelerini yaktıktan sonra bunu nasıl yapacağımı hissedebiliyordum, sanki içimdeki en iyi ve en parlak duygularla bağlantı kurup onları ileriye götürmek gibiydi. Sevgiydi, umuttu ve Lionel'ın bizden almasına asla izin vermeyeceğimiz her şeydi.

Tory'nin Phoenix ateşinin benim etrafımda döndüğünü hissettim ve Catalina endişeyle yaklaşırken, açıkça oğlu için endişeleniyordu. Ama Xavier'in gözleri ona bize güvenmesini söylüyordu ve bir dakika sonra ateş, etini dalgalandırdı ve damarlarındaki her gölgeyi arayıp onları vücudundan kovarak gözlerinin içini yaktı.

Beşinci Element onu terk ederken içini çekti, onu Lavinia'nın elinden kurtardığımızda yüzündeki rahatlama belirgindi.

kontrol etti ve Tory elini indirirken biraz öne doğru eğildi.

"Teşekkürler," diye soludu, ikimizi de sımsıkı kucaklayarak ve aniden Catalina da kollarını bize doladı ve yukarı baktığımda yüzünden aşağı akan yaşları gördüm.

"Sen yıldızlardan gönderilmiş bir hediyesin," diye fısıldadı ve ben bu sözleri reddedercesine başımı sallarken yanaklarıma bir kızarıklık doldu.

Bizi serbest bıraktıklarında bir tutam mavi saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım, ısı ensemde yanıyordu.

Max kolumdan çekiştirdi ve ona döndüm. "Hadi küçük Vegas, siz ikiniz önden gitmezseniz bizi içeri almayacaklar."

Kalabalığın Tory ile beni yakından izlediğini fark ettim ve Max'in bu konuda haklı olup olmadığını merak ettim.

Hamish bizi tekrar ileri çağırdı ve biz onu asilerin arasından takip ederken Tory'nin yanında yürümek için hareket ettim. Orion arkamda yürüyordu, o kadar yakınımdaydı ki onu her yerde hissedebiliyordum ve özellikle tüm yaşadıklarımızdan sonra orada olduğunu bilmek içimi rahatlatıyordu ama ne zaman geri dönüp onu daha yakına çekmeye çalışsam, daha da düştü, aramızdaki mesafe kalbimi acıtıyordu. Ve kasıtlı olduğu konusunda korkunç bir hisse kapıldım.

İnsanlar yıldızlar sayesinde mırıldanarak Tory ve bana başlarını eğdiler ve asilerin gözleri bizi takip ederken nefesim düzensizleşti. Görünüşe göre bu insanların çoğu kralcıydı, Vega çizgisinin sıkı destekçileriydi ve aynı anda bu kadar çok ilginin konusu olmak garipti. ASS kulübü bile bana bu kadar incelendiğimi hissettirmemişti.

Çiftlik evine vardığımızda kalbim daha hızlı atıyordu ve Hamish o kadar eğildi ki burnu neredeyse yere değiyordu, sağ kolu kapıdan geçmemizi işaret edercesine uzattı.

Hamish gururla, "The Burrows'a hoş geldiniz, majesteleri," dedi.

Bir tezahürat daha yükseldi ve Tory bana baktı, ruhlarımız bizi bir araya getirirken içgüdüsel olarak ellerimiz birbirini buldu. Bu an bir şekilde sonsuz derecede önemli hissettirdi. Sanki hazırlanmış bir geleceğe adım atıyormuşuz ve onu kabul etmemizi bekliyormuşuz gibi. Tahtı gerçekten kendimiz için talep etmeye niyetliysek, izlememiz gereken yolu nihayet yürüyormuşuz gibi. Ve şimdi Lionel pullu kıçını üzerine oturttuğuna göre, onu her zamankinden daha çok istiyordum.

Tory eğilerek bana fısıldadı, "Eğer bir gün kraliçe olursak, benim ilk kanunum, kimsenin bize bakmasına izin verilmemesi olacak. Ve bu muhtemelen senin küçük takipçi problemini de çözecektir."

"Ha?" Güldüm ve çenesini omzumun üzerinden işaret etmek için salladı.

Arkama baktım, Orion'u tekrar topuklarımda sıcak buldum ve bana doğru baktı.

"Ne yapacaksın, beni hapse mi atacaksın?" Orion ona alaycı bir şekilde sordu.

"Hayır, bu suçun cezası saat başı yarak tekmesidir," dedi Tory sırıtarak ama sonra gözleri gökyüzüne kaydı ve eğlencesi öylece söndü, düşünceleri yine açıkça Darius'taydı. "O yaptı mı

buraya nasıl gelineceğini biliyor musun?” endişeyle sordu.

"Ona mesaj gönderebiliriz," dedim kararlı bir şekilde Hamish'e bakarak. "Ödünç alabileceğimiz bir Atlasınız var mı?" "Kesinlikle," dedi, bolca başını sallayarak. "Ama önce içeri gelip yıldız yemini etmen gerekecek. Konumumuzu tamamen gizli tutmak için büyülenmiş Atlaslarımız var. Konumunu paylaşabilecek olanlar sadece resmi Gizli Muhafızlar Çemberi."

"Onlar kim?" Diye sordum.

“Onlar, diğerlerine The Burrows'u nasıl bulacaklarını gösterebilecek çok sadık kralcılar. Bize zarar vermek isteyenler tarafından asla bulunamayacağından emin olmak için yerimizi yalnızca seçilmiş birkaç kişi biliyor. Tabii ki siz hanımlar, dilerseniz Mirasçılar gibi Çembere hoş geldiniz," diye açıkladı Hamish, arkamızdan sıralanarak içeri girerken.

"Cidden COCK'lara katılacak mıyız?" Tory bana tısladı ve boğazımdan bir kahkaha yükseldi.

Ahşap zeminli ve mekana hakim maun büyükbaba saatli küçük bir girişe vardık. Hepimiz sıraya girerken Hamish etrafımızda dolandı ve ön kapı arkamızdan kapanarak hepimizi küçük alana hapsetti.

Orion, "Beni de Çember'den biri yap," diye ısrar etti ve Hamish'in gözleri ona doğru fırladı, sonra tekrar kovuldu ve Seth homurdandı.

"Onu görmezden gelme," diye hırladım, bir anda tüylerim diken diken oldu ve Hamish eliyle ağzını kapatarak korkuyla bana baktı.

“Ama leydim, o*Güç Utandırdı*Bu iki kelimeyi korku içinde fısıldadı, zar zor konuşabiliyordu.

"Bana göre değil," diye homurdandım.

"III-" diye kekeledi Hamish, bununla boğuşmaya çalışarak.

"Bu onun bana bakmasını sağlayacak," diye mırıldandı Orion, sonra başparmağını dişinde yarıp kolunu ters çevirdi ve ön kolunun iç kısmına kan bulaştırdı. Zodiac Guild'in işareti, etinin altında canlı bir dövme gibi görünüyordu, gümüş kılıç takımyıldızlarla oyulmuş ve o kadar ruhani görünüyordu ki neredeyse parlıyordu.

Hamish, boğulmuş bir kazın ötmesine benzeyen bir ses çıkardı, sonra dizlerinin üzerine düştü, bayılıp garip bir yığın halinde yere çarptığında gözleri tekrar başının içine yuvarlandı.

Ben Tory ve Geraldine'le birlikte ayağa kalkmasına yardım etmek için aceleyle ilerlerken Orion, "Pekala, bu geri tepti," diye donakaldı.

"Yıldızların meme uçları adına," diye mırıldandı, bilinci yerine gelirken. "Aydaki pantolonlar - aman Tanrım, kusuruma bakmayın hanımlarım. Yıllardır Zodyak Loncası'nın işaretini görmedim ve onu Power Shamed F'den başkası tarafından giyilmedi-" Şaha kalktı ve onlara öğürdü.

kelimeler. "Beni affet, Power Shamed F-" Tekrar yüksek sesle öğürdü ve Orion alçak sesle küfrederken, Mirasçılar güldü.

"Oradasın." Geraldine hızla döndü ve ona şaşkınlıkla bakan Max'e suçlayıcı bir işaret yaptı, kafası karışmış bir şekilde parmağını kendine doğrulttuğunda kahkahası bir anda kısıldı. "Evet, seni görgüsüz herif, hemen babama bir sandalye getir!"

Birkaç kez başını salladı, etrafına bir sandalye aradı, Caleb'a çarptı, sonra koşarak odadan çıktı ve bir dakika sonra kollarında üç tahta tabureyle geri döndü.

Geraldine onu yere indirirken Hamish onlardan birinin üzerine atladı ve gücünü geri kazanırken alnına hafifçe vurdu.

"Artık oyalanmamalıyız. Yıldız yeminlerine devam etmeliyiz," diye ısrar etti Hamish, beni ve Tory'yi ileri çağırdı. Ellerimizden birini tuttu, sonra uzun bir nefes aldı ve bize gülümsedi. "Siz Tory ve Darcy Vega, bu yerin yerini asla Lionel Acrux'a veya onun sadık müritlerinden herhangi birine açıklamayacağınız ve burada derinliklerinde gördüğünüz hiç kimseden bahsetmeyeceğiniz konusunda yıldızlar üzerine yemin ediyor musunuz? Ayrıca Burrows'ta tek bir kişiye asla ağır bir şekilde zarar vermeyeceğine veya öldürmeyeceğine yemin ediyor musun?

İkimiz de kabul ettik ve Mirasçılar sıradaki sözü vermek için ilerlemeden önce aramızda bir sihir çınladı. Herkes yemin ettikten ve Hamish, Orion'a verdiği sözleri tutmayı nihayet başardığında, o kelimeleri arasında öğürürken ve doğrudan ona bakmak yerine pencereden dışarı bakmak zorunda kalırken, Hamish tekrar ayağa kalktı ve hepimizi süslü büyükbaba saatine doğru yönlendirdi.

Boyu ve genişliği benim iki katımdı, ahşabın her yerindeki zarif oymaları ve loş ışıkta parıldayan yaldızlı detaylarıyla bir peri masalından fırlamış gibi görünen şey. Altın kadrana daha yakından baktığımda, sadece zamanı değil, ayın evrelerini, takımyıldızların gökyüzündeki konumlarını ve dört ekinoksun evrelerini de söylediğini fark ettim. Cam bir pencerenin arkasında güneş şeklinde güzel bir sarkaç sallanıyordu, sürekli tik, tik, tik sesi odayı dolduruyor ve yakından daha da gürültülü görünüyordu.

“Girmek için, yalnızca niyetinizi Vegas'a karşı söylemelisiniz. Saat, ruhunuz üzerindeki gerçeği ortaya çıkaracak," dedi Hamish dramatik bir şekilde. "Kötü niyetli hiç kimse sevgili güvenli sığınağımızı asla ihlal edemez."

İlk önce Geraldine öne çıktı, başını geriye attı ve doğrudan saat yüzüne konuştu. "Gerçek kraliçelerimizin zararı yok demek istiyorum." Babasının cesaretlendirmesiyle öne çıktı, saatin içindeki kapıyı açtı ve arkasında duvarlarda yanan apliklerle aydınlatılan karanlık bir geçit vardı. İçeri girdi ve kapı anında arkasından kapandı.

Sonra Tory gitti, alaycı bir şekilde kaşlarını çatarak saate baktı ve bir saatle konuşması gerektiğine ikna olmadığını, ama yine de yaptı. "Vegas'ın zararı yok demek istiyorum."

Kapıyı açtı, sonra içeri girdi ve ben ilerledim, kelimeleri tekrarladım ve yöneldim.

ondan sonra.

Bizden uzaklaşan geniş bir tünel, toprağın altında bir yol açıyordu, bu da uzaklarda kayboluyordu, meşalelerle aydınlatılmıştı, duvarları topraktan oyulmuştu. Ablamın peşinden soğuk tünele girerken anında en yakın apliğe doğru ilerledim, diğerlerinin bize yetişmesini beklerken ateş büyü rezervlerimi besliyordu.

Mirasçılar geldiğinde önümüzde durdular ve az önce söyledikleri sözlerin ağırlığını orada karanlıkta oturmuş, birimizin onları kabul etmesini beklerken hissettim.

Caleb orantısız bir sırıtışla, "Sanırım bu ilk ve son kez kanıtlıyor," dedi ve gerilimi bozdu. "En iyi arkadaş olduğumuzu mu?" diye sordu Seth, heyecanla aramıza bakarken parmak uçlarında sallanarak.

"Bunun olacağını hiç düşünmemiştim," dedi Max, kısa saçlarını eliyle düzeltip sırıtarak. biz.

"Eh, çünkü Vegas'la tanıştığında korkak bir köpek balığıydın," diye belirtti Geraldine. "Ve ben de köpek balığı gibi davranışlarının geride kaldığına henüz tam olarak ikna olmadım, Maxy oğlum."

"Hadi ama Gerry, kendimi kanıtlamak için daha ne yapmam gerekiyor?" Max ağıt yaktı.

"Daha az belalı bir alabalık olmayı deneyebilirsin sanırım." Ona sırtını döndü ve kalçasını sallayarak tünelden aşağı doğru ilerledi. Ama herkes takip ederken, geçidin en karanlık köşesinde durduğu yerde zar zor görünen Orion'u aramak için orada kaldım.

Hamish aceleyle yanından geçti, eğilerek eğildi ve onu takip etmemi istedi, ama ikimiz geride kaldığımız için ayaklarımı yere sabitledim.

"Beni mi bekliyorsun Mavi?" diye sordu Orion, sesinde bir parça eğlenceyle.

"Orada, gölgelerin arasında biraz yalnız görünüyorsun," diye işaret ettim.

"Gölgelerin arkadaşlığından her zaman keyif almışımdır," diye karşı çıktı. "Üstelik ben bir vampirim. yalnız kalmıyorum En iyi yaptığım şey yalnızlık."

"Pekala, o zaman ben kendi başıma yürüyeceğim," dedim hafifçe ve yanıma o kadar hızlı ateş etti ki, kolumu tutarken ağzının kenarları bir sırıtışla başımı döndürdü.

Nabzımı hızlandıran alçak bir sesle, "Gölgenin arkadaşlığından diğerlerinden daha çok keyif aldığım ortaya çıktı," dedi. "Öyleyse devam et ve benden uzaklaş Mavi, ama ben hemen arkanda olacağım."

İkimiz de kıpırdamadık, parmakları tenimi sıktı ve o tek, masum temas noktasının sıcaklığı vücudumda bir yanardağ patlamasına neden oldu. Bu adam tanıdığım en sarhoş edici şeydi, onun tarçın kokusu havayı dolduran bir uyuşturucu gibiydi, beni o kadar sarhoş ediyordu ki düzgün düşünemiyordum.

"Teşekkür ederim," diye nefes verdim. "Bugün yaptığın her şey için. Sen olmasaydın ölmüştüm."

Gözleri karanlık bir duyguyla parladı ve ruhumun dokusunun ona yaklaşmam için haykırdığını hissettim.

"İyi misin?" Clara'yı düşünerek fısıldadım. "Kardeşin..." Tory'ye veda etme fikri boğazımı düğümledi. Orion nasıl hâlâ ayaktaydı?

Başını öne eğdi, aramızda ağır bir sessizlik olurken alnında bir kırışık oluştu. "Açıkçası Blue, onu tekrar kaybetmekten paramparça olacağımı düşünmüştüm. Ama ben... rahatlamış hissediyorum." Suçluluk yüz hatlarını geçti ve gözlerini yerde tutarken devam etmesini beklerken nefesimi tuttum. "Uzun zaman önce kız kardeşimin yasını tuttum ve bugün gerçeği gördüm. Ruhu o gölge canavarın içinde hapsolmuştu ve şimdi, şey...artık özgür. Ait olduğu yer olan Peçe'nin ötesinde. Babamın yanında."

Sözlerindeki çelişki, elimi kaldırıp çenesini tutmama, dikkatini çekmeme ve bakışlarını benimkilerle buluşturmama neden oldu.

"Bu beni kalpsiz mi yapar?" diye sordu, sorduğundan çok daha büyük görünen bir sorunun cevabını gözlerimde arayarak.

"Hayır," diye yemin ettim, ailesini kaybetmenin gözlerindeki asırlık kederi görerek ama orada da bir kabullenme vardı, sanki sonunda üzerinden bir yük kalkmış gibi. Ve anladım. Kız kardeşim yanımda olmadan bir hayat yaşamayı düşünmek bile beni korkutsa da, onun acı çektiğini ve ölmek için can attığını kabul etmek çok daha kötü olurdu. Clara, Gölge Prenses'in pençeleri arasındayken bir umut olmuştu ama en azından artık o eziyetten kurtulmuştu. Peçe'nin ötesinde bir kez daha kendisi olabilir ve belki orada da huzur ve mutluluk bulabilirdi. "Anladım."

"Çünkü günahlarımı çok fazla bağışlıyorsun," diye mırıldandı ve Lavinia'nın lanetinin orada bıraktığı siyah el izini ortaya çıkarmak için kolumun yenini kenara iterken parmakları kolumda gezinerek tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Ama keskin bir nefes alırken aşağı baktım ve artık orada olmadığını gördüm, cildim sanki bana hiç parmağını değdirmemiş gibi pürüzsüz ve dokunulmamıştı. Bana bakan imkansızlığa bakarken şok içimde sarsıldı. Nasıl gitmiş olabilir? Bu ne anlama geliyordu?

Orion yemin etti ve ardından beni belinden tuttu, bizi bir apliğe yaklaştırdı ve çılgınca hareketleriyle çıplak bedeni incelemek için beni ışığın altına yerleştirdi.

"Gitti," diye homurdandı, bu iki kelimede bir umut mırıldanarak iliklerime kadar yankılandı.

Lavinia'nın tenimin altına zorladığı o karanlık gücün herhangi bir izini, onu hissetmek için içimde ulaşmaya çalıştım ama hiçbir şey yoktu. Gölgelerin fısıltısı yok, beni derinliklerine çekmeye çalışan pençe gibi bir karanlık yok.

"Sence... Phoenix'im bununla savaştı mı?" diye sordum, bunun doğru olmasını umarak. İçimdeki ateşli yaratığın şu anda yandığını hissedebiliyordum. Tamamen uyanıktı ve o kadar güçlüydü ki, ben

Bunun gerçekten mümkün olduğu kesindi. Neler yapabileceğini görmüştüm. Vücudumdaki gölgeleri yakmıştı, öyleyse neden bir gölge laneti de olmasın?

Orion bana gökten düşen bir yıldızmışım, kendisi de sihirden yapılmış çok güçlü bir yaratıkmışım gibi baktı.

"Evet... Sanırım öyleydi," dedi, yeteneklerime olan inancı ifadesinde açıkça görülüyordu. "Phoenixes'in yapabileceği her şeyi bilmiyoruz ve beni o kadar çok şaşırttın ki, eminim ki bunu yapmaya devam edeceksin. Yani evet Mavi, eğer bunu hissedemiyorsan ve hiçbir işaret yoksa, o zaman kesinlikle artık lanetli değilsindir."

Mutluluk denize dökülen bir nehir gibi göğsüme dökülürken, derin bir iç çektim, omuzlarımdan imkansız bir ağırlık kalktı.

"O halde yarın Tory ile bu konuyu konuşurum," diye karar verdim ve Darius hâlâ kayıpken onun endişelenmesini istemiyordum.

Orion'un kara gözleri kolumdan yüzüme kaydı, yüz hatlarını bir rahatlama kapladı ve dudaklarında genç bir gülümseme belirerek sağ yanağındaki gamzeyi ortaya çıkardı. İleri atıldı, beni duvara sıkıştırdı, ikimizin de göğüsleri birbirine yakın olduğundan inip kalkarken nefesleri benimkilere karıştı.

"Olağanüstüsün," diye homurdandı, kaslarının sertliği beni orada tutuyordu ve ben de parmaklarımı gömleğine sardım, onu kendime doğru çektim, sadece-

"Üzgünüm, ben, şey-" Xavier boğazını temizledi ve Orion geri çekilerek saatin içinden geçerken ona baktı. "Ayakkabı bağcıklarımı yapıyordum, sonra herkes gitti ve herkesin söylediği sözleri unuttum. Ama ben, um, öyle anladım ki..."

"Sorun değil," dedim, Orion gözlerinde öfkeli bir özlemle bana bakarken biraz kızardım ve içime sıvı ısı yayıldı. Ama şansımız olur olmaz onu yalnız yakalardım. Ona söylemek istediğim çok şey vardı ama önce ona yapmak istediğim çok şey vardı.

Diğerlerinin peşinden gittik, tünel ayaklarımın altında dik bir şekilde alçaldı ve her yönde daha fazla tünelin çıktığı geniş bir mağaraya açıldı. Yumuşak yeşil bir yosun zemini kaplamıştı ve duvarların her tarafında Lionel'in Ejderha formundaki Pegasuslar, Griffinler, Mantikorlar ve Harpiler tarafından patlatılan altın oymalı resimleri vardı. Bir görüntüde, Tiberia Fareleri kuyruğuna tırmanıp onu ısırıyordu ve başka bir görüntüde Sirenler, sayısız su Değiştiricinin yanında onu bir gölde boğuyordu.

Kemerli giriş yolunun üzerinde 'Kraliyet Odaları' yazan ve iki yanında iki taç bulunan tünellerden birine götürülen grubu yakalamak için acele ederken, bir kahkaha ağzımdan kaçtı.

"Korkarım ikiye ayrılmanız gerekecek," diye karşılık verdi Hamish. "Her odada ya bir çift kişilik yatak ya da iki aptal tek kişilik yatak vardır ve dünyamızın bir kısmı

Elementaller fan fırfırlı harika yeni tünelleri kazmayı bitiriyor. Ama biz bu tüneli sadece siz değerli dostlar için ayırdık ki biraz mahremiyetiniz olsun.”

İlerideki kız kardeşime baktım, sonra Orion'a baktım. Savaşta olan onca şeyden sonra ona daha fazla kin besleyemeyeceğimi biliyordum. O beni hâlâ seviyordu ve ben onu o kadar çok seviyordum ki bu canımı yakıyordu. Yani geriye kalan tek şey o sözleri dile getirmek ve aramızdaki uçurumu kapatabileceğimizi ve eskisinden daha kırılmaz bir şey inşa edebileceğimizi ummaktı.

"Artık eminim uzun çoraplarını ve altlarını tazelemek istersin, o yüzden buradaki kraliyet hamamlarına gir. Sol kızlara, sağ erkeklere.” Hamish işaret etti ve sonunda çatallanan kısa taş geçide yöneldik. Kurumuş kan giysilerimi tenime bulaştırdı ve beni de saran duman, kum ve ölüm kokusunu temizlemek için çaresizdim.

Bakışlarım, yollarımızı ayırmak üzereyken Orion'la buluştu, gözlerinde ayrılmak istemediğini belirten acil bir talep vardı, ama savaştan pis kalmak istemiyorsak, mecburduk. Kızlar hamamına dönene kadar gözlerimiz kilitli kaldı ve dudaklarım, aralarında palmiye ağaçları olan, kaynayan kaplıcalarla, kayaların arasından aşağı dökülen şelalelerle ve her şeyi aydınlatmak için havada sallanan Faelights ile dolu devasa mağarada ayrıldı. kehribar parıltısı

Giysilerimi çıkardım ve en yakın şelalenin akışının altına adım attım, sıcak su akışı sanki bir nimetmiş gibi gözlerimi kapadım ve ısıtılmış akışın içinde öylece durdum. Tory köpüren havuzlardan birine tırmandı ve yüzeyin altında yüzdü, saçını durulayıp rahatlamak için inlerken diğer tarafta belirdi.

Geraldine, "Bitkiler Washalilies," diye haykırdı. “Böyle bir yaprağı köpürtün yeter. Şampuan olarak bile ikiye katlanıyor. Avuç içi olduğunu düşündüğüm bir yapraktan bir yaprak kopardı ve koltukaltının altını ovmaya başladı. Yaprak beyaz bir köpük saldı ve en yakın bitkiden kendi yaprağımı kapmadan önce kaşlarım kalktı. Cildime sürttüğüm anda yumuşak, bal-tatlı bir köpük oluştu ve saçımı yıkamadan ve sonunda Fae'yi tekrar hissetmeden önce her tarafımda çalıştırdım.

Temiz olduğumuzda, kurulamak için hava büyüsü kullandım ve duşların kapısında gri eşofman ve beyaz bir kolsuz bluz giymiş taze giysiler buldum. Tory, onlara gerçekten bakmadan kıyafetleri aldı, saçını kurutma zahmetine bile girmedi ve sonunda bir çift eşofman ve bir sweatshirt giydi, ki bu açıkça kendisinden yaklaşık üç kat büyük bir adam içindi. Kız kardeşime kaşlarımı çattım ve Geraldine odadan çıkarken, ifadesindeki endişeyi görerek onu takip etmesini engellemek için Tory'nin elini tuttum.

"O iyi olacak," diye yemin ettim. "O Darius Acrux."

Başını salladı ama gözleri duyguyla yandı ve ben onu kollarıma sardım. "O gelene kadar ayakta kalabiliriz," diye söz verdim.

"Orion'la kalmalısın." Geri çekildi, herhangi bir gözyaşı olmadan önce hızla gözlerini ovuşturdu.

düşmeye cesaret etti. "Clara'yı yeni kaybetti, sana şu anda benden daha çok ihtiyacı var."

"Seni yalnız bırakmıyorum," dedim hemen.

"Yalnız kalmak istiyorum," diye fısıldadı dudağını ısırarak. Olmam gerek, tamam mı? Sanırım yalnızsam onun hayatta olduğunu hissedebilirim. Ve sonra onu aramak için burayı terk etmek yerine bekleyebileceğim."

"Tor..." O böyle hissettiğinde bu gece onunla birlikte olmama fikrinden nefret ederek nefes aldım. Ve onda Darius için endişelenmekten daha fazlası olduğunu söyleyebilirim. Lionel beni ve Orion'u yakaladığından beri onu insafına bırakmıştı ve son birkaç günde yaşadıklarının en kötüsünü bana anlatmadığını biliyordum. Ama kız kardeşimi de tanıyordum ve o sadece yalnız kalırsak açılırdı. "Seninle olmaya ihtiyacım var."

"Onunla birlikte olmalısın," diye ısrar etti, kolumu sıkarak. "Çok uzun süredir ayrısınız ve bu gece birbirinizi kaybedebilirdiniz. Onu seviyorsun, değil mi?”

"Ben-" diye başladım ama Geraldine duş odasının ötesinden bağırırken sesi beni yarıda kesti. "Seni yarasa kulaklı palavracı!" diye bağırdı, sesini yüksek bir gümbürtü takip etti.

"Geri çekil Grus," diye homurdandı Orion yanıt olarak.

"Burada dikilip gerçek kraliçelere kulak misafiri oluyorsun ve ben de son nefesime kadar onların mahremiyetini koruyacağım!"

Hamamdan çıktık ve Geraldine'in yarattığı bir patlıcanla Orion'a vurduğunu gördük, ama patlıcan onu çevreleyen bir hava kalkanından sekmeye devam etti.

"Ben kulak misafiri değildim," dedi Orion, gözleri bize takılırken. "Sadece seni bekliyordum."

Bakışları içime saplandı ve aniden çok sıcak hissettim, ona yaklaşma dürtüsü beni çılgına çeviriyordu. Erkekler hamamından gelen su sıçraması ve kahkaha sesleri ve Tory ile ben bakmak için öne çıktık.

Caleb, Tarikatının armağanlarıyla havuzlardan birinde hızla dönüyor, suyu girdaba çeviriyor, Seth ise ortadan kaçmaya çalışıyordu. Max, Caleb'i yukarıdan bir kayanın üzerinden su püskürterek patlatmaya çalıştı ve Xavier onun gözlerine ışıltılı baloncuklar fırlattı.

"Çocuklar!" diye haykırdı Geraldine, ama dudaklarının çevresinde bir gülümseme dans ediyordu. "Ding-dongle'ları onları bazen böyle soytarılara çeviriyor. Bu taraftan leydim. Karda kum kazları kadar yorgun olmalısın.”

O önden gitti ve Orion benim tarafıma geçti, parmaklarımız birbirine değiyor ve damarlarımda vızıldayan elektrik enerjisi gönderiyordu. Ona bakmadım ama nefesim ağırlaşıyordu ve aramızda konuşulması gereken çok şey olduğunu biliyordum ama şu anda tek yapmak istediğim onun kollarına atılmak ve onlarda yeniden huzur bulmaktı. .

Geraldine bizi, duvarlarda oval ahşap kapıların sıralandığı yatak odalarının daha derinlerine götürdü.

aplikler karanlık tüneli aydınlatıyordu.

"Ayaktakımı birbiriyle paylaşmak için herhangi bir oda seçebilir, diğer asilerin arasında göründüğünde bu gece Angelica'nın yanında kalacağım. Ama sizin için kraliçelerim, elbette krallığa layık bir yer sağlayacağız.

Hamish'in onları duşlara yönlendiren yüksek sesi tarafından yönlendirilen diğer insanların sesleri artık bize doğru geliyordu.

"Buradayız." Geraldine, sağ tarafında, üzerine kraliyet armasının kazınmış olduğu bir kapıyı açarak alanı inceledi. İçeride iki yatak vardı, her birinin üzerinde çiçekler asılıydı ve bir köşede yiyecek ve içeceklerin beklediği bir masa vardı. "Bu senin için uygun mu? Yoksa duvarlara biraz daha çiçek mi atayım? Yatakları yaldızlayım mı? Ya da belki yastıklarınızı dalgalandırmamı ve size eski bir ninni söylememi istersiniz?

"Lance'in odası nerede?" diye sordum, olan her şeyden sonra onu yakınımda istiyordum. "Ah, şey..."

Geraldine tam Hamish yüzünde geniş bir gülümsemeyle bize doğru yürürken koridorun aşağısına baktı.

"Kraliyet odaları nasıl?" diye yüksek sesle sordu, Orion'u hiç fark etmemiş gibi, bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Her şey seni tatmin etti mi?"

"Orion'un nerede kaldığını soruyorduk," diye sordu Tory, Hamish anında ağzı tıkanırken başını yana eğerek.

"Onun...onun...beni bağışlayın leydim ama o*utanmış*. Sadece ahırda uyumalı. Ya da belki bulaşıkhane-”

"Bulaşıkhane mi?" Ellerini ovuşturan Geraldine'e bakarak bembeyaz kesildim. "Sen neden bahsediyorsun? Onun burada bana yakın olmasını istiyorum.”

"Ah, şey, ben..." Hamish, Orion'a baktı ve ardından şiddetli bir şekilde öğürmeye başladı.

"Ah, yıldızların aşkına, unut gitsin, Hamish. Darius için hangi odanın olduğunu söyleyebilir misin? diye sordu Tory ve Geraldine gözleri patlayarak arkasını döndü.

"Elbette Leydi Tory, burada bir şey istemeniz yeter, o sizin olur." Geraldine yan odaya koştu ve kapıyı açarak içerideki boşluğa baktı. "Bu uygun mu?" Kusmasını engellemek için yumruğunu ısıran Hamish'e başımızın üzerinden baktı ve Orion bu saçmalığı kabul etmeye istekliymiş gibi ayaklarına bakarken öfkemin yıprandığını hissedebiliyordum.

"Bu harika Geraldine, teşekkürler," dedi Tory, odaya bakma zahmetine bile girmeden. "Dinlenmeden önce başka bir şey yapmamızı ister misin, yoksa..."

"Hayır hayır. Elveda tatlı kraliçelerim. Sabah görüşürüz," dedi Hamish aceleyle, Geraldine'e bir göz atıp arkasını dönmeden önce, ama bir kez daha Orion'a bakarken

koşmaya başlamadan önce yumruğunu tekrar.

"Sorun çözüldü," dedi Tory, Orion'a Darius adına talep ettiği odaya doğru işaret ederken, dönüp gitmek için harekete geçti. "Birazdan seni yakalayacağım Darcy, sadece biraz kafamı toplamaya ihtiyacım var." Yanımızdan geçti, bana bir göz attı ve ben kaşlarımı çatarken bana küçük bir gülücük attı, şirketimi ona mı dayatmalıyım yoksa sadece kafasını alabilmek için benden uzaklaşma kararını kabul mü etmem gerektiğine karar vermeye çalışıyordum. dümdüz.

"Bekle," dedi Orion, ileri atılıp cebinden bir şey çıkararak. Darius'un kız kardeşime hediye ettiği güzel yakut kolyeyi uzattı ve gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Savaş sırasında senin için geri aldım," dedi ve Tory onu sahiplenircesine elinden alıp parmaklarının arasında sımsıkı tuttu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, adamın onu kurtarmış olması onun için çok şey ifade ediyordu.

O ileri atılıp onu serbest bırakmadan önce tek koluyla kucaklayıp sırtını sıvazlarken dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

"Yaşıyor Tory," diye yemin etti Orion, bir zamanlar Darius'un Aslan sembolünü taşıyan kolundaki çıplak deri parçasını ortaya çıkarmak için yenini yukarı çekerek.

Onu geri dönülemez bir şekilde arkadaşına bağlayan o tanıdık noktaya dokunmak için uzandım.

"Koğuşum öldüğü için bağ gitmiş olsaydı, yine de işaretlenirdim. Ölümde bile bağ ölmez," diye küfretti ve kadın başını sallarken Tory'nin gözleri umutla doldu.

"O zaman sanırım bir açıklamayla gelene kadar beklememiz gerekecek," dedi umutlu bir gülümsemeyle ama geri çekilip kraliyet odasına süzülürken yine düştüğünü gördüm.

Geraldine bir bana bir Orion'a bakmak için döndü ve açık kahverengi saçlarını düzeltti. "Pekala, kestane çuvalımda, ikinizin tekrar bir araya gelmenize sevindim."

Boğazımı temizledim, Orion'a bakmadım. "Değildi." Kahretsin, bu doğru çıkmadı. "Ah," diye soludu Geraldine. "Küstahlığım için beni bağışlayın, leydim. Belki de en iyisi budur, hey? Asiler, Güçten Utandırılmış bir Fae ile kalan gerçek bir kraliçe hakkında ne diyecek - alınma, Orion."

"Hiçbiri alınmadı," diye homurdandı. "Gidecek bir yerin yok mu, Grus?"

Gözleri benden ona kaydı ve birkaç kez başını salladı. Ah, cılız dudaklarımı bağışlayın, benimle birlikte kaçtılar! Sana veda edeceğim ve yarın görüşürüz. Simitlerin en tereyağlısı uykunun ötesinde seni bekliyor Darcy. Eğildi, sonra koridorda koşarak uzaklaştı ve bizi bastıran sessizlikte yalnız bırakarak odalardan birine girdi.

Darius ve Orion'un olduğu odaya doğru sürüklendim, gölgemin onu takip ettiğini hissettim ve bakışlarıyla buluşmak için gözlerimi kaldırdığımda daha da eğildi ve elini başımın üstünde kapı pervazına dayadı.

"Sonra görüşürüz Mavi. Bu odayı kendine alabilirsin." Bakışları ağzıma kayarken boğazı inip kalktı, gözleri tenimin altında dalgalanan aynı yakıcı açlıkla doluydu.

Uzaklaşmak için gitti ve elimi gömleğine yumruk yapıp kapıyı arkamdan daha da açıp onu içeri çektim.

"Gerçekten başka bir yerde kalmayı planlıyor musun?" diye sordum, onu daha yakına çekip sırıtmasını sağlayarak.

"Nerede olmamı istersen orada olacağım güzelim."

Onu serbest bıraktım, kapı arkasından kapanırken geri çekildim, kalbim göğsümde Tarikatımın kanatları gibi güçlü bir şekilde atıyordu. Bu adamı varlığımın her zerresiyle istedim ve ayrı zaman kaybetmekten bıktım. Savaşta birbirimiz için ne kadar ileri gidebileceğimizi kanıtlamıştık, o bana boyun eğmişti, bir Fae'nin yapabileceği her şekilde sadakat yemini etmişti. Ama ona eşit olduğumuzu göstermek istedim. Birbirimizin karşısına çıktığımızda bir kraliçe gördüğünde, ben de bana bakan bir kral gördüm.

Gömleğimi başımın üzerine çektim ve fırlattım, böylece göğüslerim açığa çıktı ve daha yakına gelirken bir hırıltı kaçtı, belimi yakaladı ve sanki tenimiz dokunmak için can atıyormuş gibi beni ona doğru çekti. Ve elleri üzerime gelir gelmez, artık bizi ayrı tutan duvarlar, kurallar ya da kanunlar olmadığını fark ettim. Sadece bizdik ve Solaria'daki diğer herkesin bu konuda ne düşündüğünü boşverin.

"Odayı başka biriyle paylaşmamı istemediğine emin misin, Blue?" diye sordu, gözlerinde eğlence parlıyordu.

Bu gece onun olmasını istediğim tek bir yer vardı ve o da bunu gayet iyi biliyordu. Sadece hecelememi istedi. Ama aramızdaki bu çılgın enerji, hemen pes etmezsem beni tamamen tüketecekti.

"Kes sesini Lance," dedim nefes nefese.

"Bugün çok geveze." Parmaklarını saçlarıma doladı ve çekiştirdi, başımı geriye düşürdü ve boynumu ona gösterdi.

"Kan istiyorsan, bunun için benimle savaşabilirsin," diye alay ettim, parmaklarımı sallayıp ikinci bir deri gibi boğazıma sağlam bir hava kalkanı yerleştirdim.

Bir iblis gibi gülümsedi, gözleri meydan okumayla parlıyordu. "Avlanmak istemiyorsanız bir Vampire yem olmayın, Bayan Vega."

"Burası bir sınıf değil, Profesör. Bana bir ders vermek istiyorsan, bunu ellerinle yapsan iyi olur."

"Bana uyar." Beni yatağa itti, kalçalarımdan tuttu ve beni o kadar hızlı döndürdü ki şilte üzerinde zıpladım. Pantolonumu indirdi ve eli kıçıma sertçe vurdu, nefesim kesildi, inledikçe acının keskin ısırığı yerini zevke bıraktı.

Kapı aniden açıldı ve ben lanet olası pantolonumu yukarı çekerken Orion beni ayağa kaldırıp arkasına ittiğinde küfrettim.

“Vay, üzgünüm. Mavinin Elli Tonu'nun buraya geldiğini fark etmemiştim," Seth iğrenç bir şekilde güldü. Yani, duydum çünkü seni duydum ama bana aldırma. Daha önce her şeyi gördüm ve her şeyi kastediyorum. Bir keresinde bir adamın bir kıza kulak tıkamasını izlemiştim.”

Vampir hızıyla hemen üstümü yerden yakalayan ve beni örtmek için başımın üzerine çeken Orion'un arkasından baktım ve kollarımı kumaştan iki yanıma sıkıştırmış halde bıraktım. Kollarımı deliklerden geçirirken ona surat astım ve gözlerimi Seth'e diktim.

"Yani işgal ettiğim her odaya kapıyı çalmadan girmeye devam edeceksin, öyle mi?" diye sordum ve Seth kurt gibi sırıttı.

"Hayır, burası benim de odam, oda arkadaşım." Hemen yanımızdan geçti ve çift kişilik yatağa daldı.

Orion onu hemen kaldırdı ve sanki bir çukur topundan daha ağır değilmiş gibi kapıya fırlattı, ama Seth gelişigüzel bir şekilde, o daha onunla çarpışmadan önce bir hava akımına kapıldı.

"Elde etmek. Dışarı," diye emretti Orion, ama Seth onu duymazdan geldi, kapının yanındaki boşluğa U dönüşü yaptı ve kendine taştan tek kişilik bir yatak yapmak ve onu kalın bir yosun tabakasıyla kaplamak için toprağı kullanırken ellerini kaldırdı.

"Sanırım bu yatağı alacağım o zaman." Yüzeyinde hafifçe zıplayarak yarattığı yosunlu şiltenin yumuşaklığını test ederek üzerine indi. “Aydayken her şey çok yumuşaktı. Çünkü pek kilolu değildik, anladın mı? Her zaman bir sıçrama evinde olmak gibiydi.

"Bizimle aynı odayı paylaşmıyorsun," diye homurdandı Orion, omuzlarını dikleştirirken ona doğru bir adım atarak, onunla aynı fikirde olmak zorunda kaldım. Her şeyden sonra Orion'la biraz yalnız kalmak istiyordum ama savaştan o kadar yorulmuştum ki bu dövüş için enerji toplamakta zorlanıyordum.

Seth, yosundan kabarık bir yastığı kollarına alıp göğsüne bastırırken iri gözlerini bana çevirdi. "Max, Xavier'le gitti, ben de Caleb'le kaldım," diye soludu, gözlerinde bir yalvarışla.

"Bu yüzden?" Orion tersledi ve Seth parmağını şıklatarak benim ve onun çevresine bir susturucu balonu fırlattı ve Orion'u konuşmadan çıkardı.

"Garip bir gaf alacağım," diye yalvardı. “En son birlikte yattığımızda oldu, ama o sefer bir ay krateri gibi hissettiği için suçu onun poposuna atarak kurtuldum. Bunu tekrar tekrar yapmayacağım, Darcy. O çözecek. Ve sonra arkadaşlığımızı mahvedecek. Onu bu yüzden kaybedemem. Belki biraz zamanım olursa onu unutabilirim. Biraz zamana ihtiyacım var. Lütfen bana biraz zaman ver. Başka kimseye gidemem çünkü bilen tek kişi sensin. Bu yüzden sizi burada duyduğumda, 'hey, arkadaşım Darcy beni yanına alacak, o beni geri çevirmez' diye düşündüm.” .

Orion, susturucu balonu kırmaya çalışıyordu, yüzünde, onu Seth'in burada uyumasına izin vermesi için ikna etmek konusunda gerçekten çok zorlanacağımı belirten vahşi bir öfke ifadesi vardı.

Seth de gözlerini ona çevirerek dudaklarını bir sırıtışla kaldırdı. "Onu kıskandırmaya devam etmemi ister misin?"

"Ne demek istiyorsun*kale*Onu kıskandırmak mı? Kafam karışmış bir şekilde sordum, sonra bir kahkaha attı ve susturucu balonu düşürdü.

Orion kıkırdadı, aramızda bir adım atıp bana baktı. "Ne hakkında konuşuyordun?" diye sordu, sesinde kaşlarımı çatmama neden olan bir endişe vardı.

Arkasındaki Seth'e baktım, onun şiddetle başını salladığını gördüm ve bunu Orion'dan saklamaktan nefret etsem de bunu söylemem benim sırrım değildi.

"Seth'in kalması gerekiyor," dedim ve Orion ona tokat atmışım gibi baktı.

"Neden?" diye tısladı, dişleri sanki içindeki canavarı daha fazla zapt edemiyormuş gibi genişliyordu. "Caleb'le bazı... sorunları var," dedim dikkatle.

"Benimle her zaman oda değiştirebilir misin, kardeşim?" Seth hafifçe önerdi. Neden gidip Cal ile kalmıyorsun? Biraz Vampy, bondy kan zamanı falan alabilirsin. Ben ve Darcy burada birlikte iyi olacağız. Yalnız. Tıpkı senin hapiste olduğun o aylarda bizim olduğumuz gibi."

Orion, Vampir hızının nabzını atarak etrafta fırladı ve saldırmadan bir saniye önce elini tuttum, havayı etrafında savurduğunu ve saçlarımın omuzlarıma doğru savrulmasını sağladığını hissettim.

Seth, görünüşe göre kendine bir ölüm dileğini gerçekleştirme havasında olan Orion'a alaycı bir şekilde sırıttı.

"Kes sesini Seth," diye tısladım. "Eğer burada kalırsan, pislik olamazsın."

Ben Orion'un kısılmış gözlerini onu kışkırtan Kurt'tan uzaklaştırmaya çalışırken, "Ama pislik olmak benim işim," diye mızmızlandı.

Orion sonunda bakışlarını bana çevirdi ve vahşi hayvanın bana baktığını görünce kalbim yerinden fırladı. Benimle burun buruna gelene kadar eğildi, tarçın kokusu etrafımı sararken ciğerlerim çalışmayı bıraktı ve ben onun varlığıyla kafeslendim.

"Seni kendime istiyorum, Mavi," dedi, omurgamdan aşağı yuvarlanan bir titremeye neden olan derin bir sesle. "Kalacak başka bir yer bulabilir."

Seth, "Dolaşmak için yeterli oda yok," diye seslendi. "Ayrıca dürüst olmak gerekirse, yine de bir oda arkadaşı bulabilirsin çünkü pis kokulu Tiberya Faresi Wanda onu evine alacak birini bulmak için ortalıkta dolaşıyor. Hamish iç çamaşırlarından yuva malzemesi yapmayı sevdiğini söylüyor. En azından bende öyle bir ihtimal yok. Ayın hikayeleriyle sizi eğlendireceğim. Film geceleri ve kucaklaşma partileri düzenleyebiliriz ve-"

"Hayır," diye tersledi Orion, bir kez daha ona dönerek. "Ben yokken kız arkadaşıma yakınlaşan adamla nefes alma alanını paylaşacağımı mı düşünüyorsun?"

"Birincisi, sen yokken ben senin kızın değildim. Çünkü sen gitmiştin, ah." Orion'u yandan dürttüm. "Ve ikinci olarak, bir kez daha Seth'le birlikte olduğumu söylersen Tory'nin yumruğunu aletine tekrar indiririm."

Orion homurdandı, gözlerini kısarak Seth'e baktı, sonra bana döndü. "Bunu ondan duymak istiyorum."

Seth'e döndüm ve o tek kişilik yatağa uzanıp başını ellerinin arasına alırken devam etmesini işaret ettim.

"Pekala... bu doğrudan bir cevap değil, Lancey. Ben 'kızını' becerecek türden bir adam mıyım? Elbette öyleyim."

Orion bir adım öne atıldı ve Seth'i öldürmesini engellemek için önüne atladım, ama bu yorumdan sonra bunu kendim yapmak için biraz canımı sıktı.

"Geçmişte onun altımda sıkışıp, adımı haykırdığını hayal ettim mi? Kesinlikle." "Seth," diye

hırladım, Orion bulanık bir hızla etrafımdan fırlayıp kararlı bir şekilde ona doğru ateş ederken, onu uydurma bir pislikle tıkamak üzereydim. Seth'in etrafına kurduğu bir hava kalkanıyla çarpıştı ve hemen öfkeli bir güçle yumruklarını ona atmaya başladı.

"Tüm Solaria'nın ürpermek yerine kutlayacağı güzel bir çift olur muyduk? Kesinlikle. Orion hava kalkanını kırmaya çalışırken Seth tırnaklarını inceledi.

"Seth!" diye bağırdım, öfkem artıyordu. Ne halt oynuyordu?

"Ama onu yatağında Aç Vampir dahil aklıma gelen her pozisyonda becerdim mi, bu da onun senden daha yüksek sesle çığlık atmasını sağlayabileceğimi mi kanıtladı? Eh, bu tartışmalı."

"Tartışma yok. Seks yapmadık ve asla yapmayacağız," diye homurdandım.

Orion'un yumruğu aniden kalkanı kırdı ve ele geçirilmiş bir adam gibi Seth'in üzerine atladı, üzerine inerken dişleri açığa çıktı. Ona yumruk atmaya başladı, yumrukları basitçe genişçe sırıtan Seth'in etrafındaki daha sıkı bir hava kalkanına çarptı.

"Bu üçlü istemenin garip bir yolu ama sen hazırsan ben varım," diye alay etti Seth.

"Tanrı aşkına, kes şunu," diye çıkıştım, ellerimi savurdum ve Orion'u bir hava darbesiyle ondan çekip alıp arkamdaki yatağa fırlattım. "Seth, onu sinirlendirmeyi kesmezsen senin süslü beyaz Kurt kürkünden acayip bir palto yapacağım. Ona gerçeği söyle yoksa seni buradan kendim tekmeleyeceğim.

"Pekala, pekala, sevişmedik," diye kabullendi Seth ve Orion'a baktığımda, onun kendini yataktan ittiğini, omuzlarının kesik kesik nefes almaktan inip kalktığını gördüm. Elimi tuttu, koruyucu bir hırlamayla beni kendine çekti ve ben de çenesini kavrayıp bana bakmasını sağlamak için başını eğdim. Kalbi küt küt atıyordu ve benim başka biriyle olmamı düşünmek bile ona karşı olan öfkemi eritecek kadar çaresizdi. Ama bu konudaki sözüme güvenmediği için onu boşver.

"Yine de," diye fısıldadı Seth.

"Kapa çeneni," diye havladım Orion kaskatı kesilirken ama bana bakmasını sağlamak için çenesini

tutmaya devam ettim. "Seni kızdırmaya çalışıyor," dedim ve görünüşe göre bunun ötesinde bir cümle kuramayarak başını salladı. "Bu gece kalabilir, sonra belki yarın ona başka bir oda bulabiliriz."

"Ya da onu şimdi öldürürüm ve sorun kendi kendine çözülür," diye önerdi ölümcül bir sesle.

"Korkarım bunu yapamazsın kardeşim," diye araya girdi Seth. "Darcy ve ben artık kankayız. Onun en iyi arkadaşını öldürmezsin, değil mi? Bunun ona ne yapacağını bir düşün.

Orion'un omuzları gerildi ama ifademdeki gerçeği görerek bana bakmaya devam etti. "Bırak

gitsin," diye yalvardım ve bir kararla gözlerini kararttıktan sonra beni kaldırıp yatağa fırlattı, beni kendine yaslarken, yüzüm odanın diğer tarafını sıkıca hedef alarak beni kahrolası bir şekilde dışarı çıkardı. Seth yorganı üstümüze çekerken.

En ufak bir miktarı kaydırdım ve o homurdandı, kollarını etrafıma doladı ve beni vücuduna doğru çekti.

"Hey Bay Sapık, nefes alamıyorum." Kolunu dürttüm ve tutuşunu biraz gevşetti.

Seth bizi aya yaptığı yolculuğun milyonuncu kez hikayeleriyle eğlendirmeye başladı ve Orion onu engellemek için etrafımıza bir susturucu balonu fırlattı.

"Sakinleşmen gerekiyor, Lance."

Omurgamdan aşağı bir ürperti gönderen bir fısıltıyla cevap verirken nefesi kulağımda sıcaktı. "Açım ve şimdi nefes alma alanımı seni neredeyse kaybedeceğim bir savaştan sonra bizi yok etmeye çalışan pislikle paylaşmak zorundayım."

"Pekala, o şeylerden biri konusunda yardımcı olabilirim." Saçlarımı ensemden uzaklaştırdım ve başının arkasını kavrayarak ağzını tenime doğru çektim.

Dişleri bir damara girdi ve aynı anda dudaklarımdan yumuşak bir inilti çıktı. Isırığın keskin sızısı ve etrafımda kıvrılan kaslarının hissi, bacaklarımın arasına bir sıcaklık hücumu gönderdi ve ben otomatik olarak kıçımı ona yasladım, içimden arzu akıyordu. Yeterince içtiğinde dişlerini boynumdan çekti, aletinin sert uzunluğu kıçıma girerken nefesi yanağımı yaktı. Ama Seth odada bizimleyken bu konuda hiçbir şey yapamazdım.

Orion susturucu balonu serbest bıraktı ve Seth'in yatağından bize sessizlik ulaştı, bu da onun çoktan uyuyakalmış olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

Nefes nefese, "İyi geceler Lance," dedim ve parmaklarını iyileştirmek için ısırığın üzerinde gezdirirken dudaklarını kulağımın arkasındaki yumuşak yere bastırdı.

"İyi geceler Mavi."

İyi geceler ev arkadaşlarım, diye fısıldadı Seth.

BENÖnümde nefesim buğulanırken ve üzerimdeki büyük siyah kapüşonluya ıslak saçlarım damlarken, keskin kış havasında göze çarpıyordu.

Geraldine beni yatakhaneden sıvışırken görmüş ve giydiğim erkeksi kıyafetlerin bir kraliçeye yakışmadığına dair bir şeyler sızlanmıştı. Bana kraliyet için daha uygun bir şey bulmaya yemin ederek koşarak uzaklaşmıştı ve Max çıkışa giden yolu boş bırakarak onun peşinden koşmuştu, sonra ben de doğruca oraya yönelmiştim.

The Burrows'un güneyindeki tünellerde kendi uyku yerlerinin tahsis edilmesini bekleyen asi kalabalığının arasından yolumu bulmak biraz zor olmuştu ama üzerime biraz gölge atmayı ve devam etmeyi başardım. Büyükbaba saatine giden tünele geri dönmeden önce aralarından geçerken başım öne eğildi.

Tabii ki çiftlik evinin dışında beş kişilik bir isyan muhafızı grubu vardı, ancak birkaç seçkin söz ve kaşlarımı çatarak onları birkaç dakikalığına kaçmama izin vermeleri için ikna etmeyi başarmıştım.

Çok uzun zamandır tutsak olmuştum. Zihnim o kadar uzun süredir tamamen bana ait değildi, gölgelerden, bağlardan ve kahrolası yıldızların iradesinden o kadar uzun süre arınmıştı ki gerçek sessizliğin kulağa nasıl geldiğini neredeyse unutmuştum.

The Burrows'un gizlendiği çiftlik evini çevreleyen çitin ötesine geçmeyeceğime söz verdiğimde isyan muhafızlarına yalan söylemiş olabilirim ama fazla ileri gitmemiştim. Ahır, bizi korumak için onu çevreleyen muhafazaların içinde hâlâ güvendeydi ve gerçekten de birkaç dakikalığına gerçekten düşüncelerimle baş başa kalmaya ihtiyacım vardı.

Buradaki derin sessizliği içime çekerken, sırtımı ahır kapısının sert ahşabına yaslayıp ötesindeki büyüleyici manzaraya bakarken iç çektim. Gecenin körüydü, ama dolunay parlaktı ve dünyayı geniş dağ sırasını doğaüstü güzel gösteren gümüş tonlarında yansıtıyordu.

saf beyaz kar kaplamasıyla.

Ayaklarım çıplaktı ve kar açıkta kalan deriyi ısırıyordu ama damarlarımda akan Phoenix ateşi bu hissi yeterince hızlı bir şekilde uzaklaştırdı.

Lionel'ın düşüncelerine odaklanırken sisin dağılıp uzaklaşmasını izleyerek derin bir nefes verdim ve onu bu kaderden kurtarma dürtüsünü bir kez bile hissetmeden onun ıstıraplı ölümü için pek çok renkli fikir düşünürken kendi kendime sırıttım.

Parmaklarım, bir zamanlar beni ona bağlayan Koç burcuyla damgalanmış olan kolumun pürüzsüz derisinde gezindi ve milyonuncu kez Koruyucu bağın nasıl olup da kopmuş olabileceğini merak ederek gözlerimi kapattım. .

Ve bugün kopan tek bağ da bu değildi...

Henüz bunun hakkında fazla düşünmeme izin vermemiştim, ama Star Crossed bağının da gittiğini gerçekten kabul ettiğimde çıldıracağımı biliyordum. Hamamdaki ayna loş bir şekilde aydınlatılmıştı ama buna rağmen birkaç uzun dakika durup yeniden yeşile dönen gözlerime bakmıştım. Bu sırada kalbim dakikada bir milyon mil hızla çarpıyordu ama lanetimizin gerçekten ortadan kalkmış olabileceği olasılığını düşünmeyi reddetmiştim.

Çünkü kendimi buna inandırırsam, sadece bunun doğru olmadığını öğrenirsem, hayatta

kalabileceğimden emin değildim. Gerçek olmasına ihtiyacım vardı. Aramızda tek bir şey durmadan ona istediğim kadar dokunabilmeli, öpebilmeli ve okşayabilmeliydim. Yine de bunun fikri beni de korkuttu. Darius Acrux için hissetmeme asla izin vermeyeceğime her zaman yemin ettiğim her şeyi hissetmeme izin verirdim ve gerçekten birlikte olmamızın gerçek bir şansı olmadığında bu iyi olurdu. Ama şimdi... En iyi günlerimde zar zor işleyen bir kızdım. Huysuz ve yıpratıcıydım, kendime zarar verecek kadar inatçıydım ve çoğu zaman kabaydım. Ben kimsenin istemediği kızdım. Sevilmemek bana kolay geldi. Ama Darius onun için istenmeyen kız olmadığımı fazlasıyla açıklamıştı. Aslında,

Ve bunun düşüncesi beni içten dışa aydınlattı ve yağmurda çıplak dans etmek, onun benim olduğunu haykırmak ve ona bakmaya cesaret eden her kaltağı kesmek istememe neden oldu... Ama aynı zamanda beni çok korkuttu.

Nasıl birinin her şeyi olacağımı bilmiyordum. Her şeyime ait olmadığımdan oldukça emindim. Darcy olmadan, sürekli olarak çuvallayan ve bunun için özür dilemeyen bitkin bir kaltaktan başka bir şey değildim. Ve artık Darius'u benden uzak tutacak hiçbir şey kalmasaydı, bunu çok çabuk anlayacağı ve o zaman beni hiç istemeyeceği hissinden kurtulamıyordum. Ona zaten sahip olduğumdan daha derinden aşık olursam, bunu nasıl kabul edecektim? Sonunda perdeyi geri çekerse ve perdenin arkasına saklanan Fae'nin korkmuş, küçük bir yaratıktan başka bir şey olmadığını anlarsa ondan nasıl sağ çıkabilirdim?

nasıl olmamı istediği kadın olabileceğine dair hiçbir fikri olmayan kız?

Başka bir derin nefes aldım ve kendimi toplamaya çalışırken gözlerimi kapattım, zihnimi uzuvlarımdaki ateşten uzaklaştırmaya zorladım, bu bana çok net bir şekilde hakkında hayaller kurduğum Ejderhayı hatırlattı ve kendimi biraz da olsa sürüklenmeye bıraktım. Düşüncelerimi temizlemeye çalışırken bir süre hiçbir şey olmadı.

Ama karanlık üzerime çökerken, Noel arifesinde Lionel'in beni bir sandalyeye bağlayıp çarpık evcil hayvanlarını bana dayadığı o odaya döndüğümü hissetmemek imkansızdı.

Clara'nın o bıçağı mideme tekrar tekrar saplaması hissini, çığlıklarım havayı doldururken kanımın tenime sıcak ve hızlı bir şekilde dökülmesini ve Vard'ın zorla zihnime girmesi hissini yeniden yaşarken safram boğazıma takıldı.

"Kimi seviyorsun Roxanya?"

Odanın babama ait olması gereken pelüş halılarının her yerine çırpınırken, hırlarken ve kanım akarken, aynı sözler tekrar tekrar kulaklarıma tısladı. Ama bu kez dudaklarımdan zorla çıkarmaya çalıştıkları yanıttan vazgeçmemiştim. Acı çekmemi gözlerinde hararet ve şehvetle izlerken, Lionel'ın işkencesiyle hükmetmeye çalıştığı kelimeleri söylememiştim. Acımdan zevk alıyor olabilirdi ama kalbimin kontrolünü ona bırakmayı reddetmiştim.

"Kimi seviyorsun Roxanya?" diye sordu Lionel, Clara geri çekilirken ve bedenimdeki ıstırap beni bir kez daha tüketmekle tehdit ederken. Ama bayılmama izin vermediler. Ne zaman yapsam beni iyileştirdiler ve yeniden başladılar, kaybettiğim kanı yenilemek için bana iksirler verdiler ve bu dehşet döngüsünün sonsuza kadar devam etmesini sağladılar.

Başım sallandı ve Lionel çenemi kavradı, kendi kanım tenimde kayarken tırnakları etimi ısırdı ve beni ona bakmaya zorladı.

"Durdurabilirim," diye mırıldandı, bakışları vücudumdan aşağı kaydı ve yaralarımı, beni işaretleyen ve oyuncağı olarak damgalayan kesiklerimi ve yanıkları görünce iç geçirdi. Ama değildim. Ben Roxanya Vega, Vahşi Kral'ın kızı, tanıdığım en güçlü ve güzel kadının kız kardeşi, tüm zamanların en büyük Kahininin çocuğuydum. Ona boyun eğmek için doğmadım. Yükselmek için doğdum.

"Onu seviyorum," diye tısladım dişlerimin arasından, bu canavarın oğlu ve paramparça olan kalbimi geri dönülmez bir şekilde çalan adam olan Darius'u düşündüğümde içimi tutuşturmaya çalışan korku alevlerini görmezden geldim. Vard'ın beni Darius'un en kötüsüne inanmaya ne kadar zorlamaya çalıştığı umurumda değildi. Çünkü onun en kötüsünü, en iyisini ve aradaki her şeyi görmüştüm ve o her yönden benim için mükemmel eşti. Bu yüzden artık zihnimi veya kalbimi ona karşı çeviremezlerdi ve yalanlarla, olduğumdan daha zayıfmış gibi davranmakla işim bitmişti. Emirlerinden kurtulmuştum ve bir daha onların saçmalıklarına yem olmayacaktım.

Lionel homurdandı, dişlerini bana gösterirken dişlerinin arasından duman tütüyordu ve sonunda bakışlarında kabullenme belirdi.

"Aşk," diye kıkırdadı. "Öyle olsun. Senin için bu kadar önemliyse, sevgini küstah oğlum için sakla, tatlı Roxanya. Ama şunu bilin; Aşkını seni kırmak için kullanacağım, onu alıp benim yapacağım ve onunla boğazında asla çözülmeyecek bir ip oluşturacağım. Bugün kalp kırıklığınızı tadacağım ve siz de benim size ve bu duyguları beslediğiniz adama hakimiyetimi dayatırken izleyeceksiniz. Onun üzerinde tuttuğum ödül ve onu uysal kılan tehdit sen olacaksın. Ve o senin için aynı olacak. Sana sahip olmak için sevgine ihtiyacım yok. Sadece arzunun nesnesine ihtiyacım var, merhametime kalmış."

Aniden öne doğru yalpaladım, ben bağlarımı geri çekerken alnım burun kemerine çarptı ve o geri çekildi, yumruğunun tüm gücü kafatasıma o kadar sert çarptı ki, gerçekliğe olan hakimiyetimi kaybettim ve uçuruma düştüm.

Kendimi gerçekliğe ve bu sefer ondan gerçekten kaçmış olduğum gerçeğine dayandırmaya çalışarak anılara karşı yoğun bir şekilde yutkundum. Beni ona bağlayan hiçbir koruyucu bağ yoktu, sevdiğim kimsenin başının üzerinde sallanan bir tehdit yoktu. Onu yanımda kız kardeşimle birlikte ayaklarımın dibinde cansız halde görmek için verdiğim söz dışında, beni tekrar onun arkadaşlığına çekecek hiçbir şey yoktu.

Ellerimi üzerimdeki devasa gri eşofmanın ceplerine soktum ve ateş büyümü yasakladığım için omurgamdan aşağı inen ürpertiyi duymazdan geldim ve orada öylece durup ortamın sessiz sakinliğini kucakladım ve güvende olduğumuz gerçeğine odaklandım. . Özgür.

Eşofmanımın sol cebinde bir delik vardı ve Lionel dövmeyi etimden yakarken hissettiğim acıyı yeniden yaşamamaya çalışırken bir parmağımı delikten geçirip oradaki yaralı deri üzerinde gezdirdim. Benden daha iyi eğitilmiş biri şüphesiz bende bıraktığı yaraları iyileştirebilirdi ama henüz bunu yapacak birini aramamıştım. İyileştirmenin dövmeyi düzeltmeyeceğinden oldukça emindim ve gitmiş olması fikrinden o kadar nefret ediyordum ki, yara izini tutup altında yatıyormuş gibi yapmayı tercih ediyordum.

"Beni bekleyebileceğini ummak tamamen kibirli mi?" Darius'un sesi karanlıktan seslendi ve gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Mildred'la evlenmek için giydiği yarı açık siyah gömlek ve şık pantolonla önümde dururken, kalbim bir aygır hızıyla atıyor ve boğazım düğümleniyor. tepeden biraz aşağıda bir şekilde önümde duran gerçek adamı anladığımda. "Ama sanırım hep seni bekliyordum, belki de haklısındır."

"Benden nefret ettiğin zaman bile mi?" diye mırıldandı, ay ışığı siyah saçlarını aydınlatacak şekilde yaklaştı. Gelmeye devam etti, üzerime kapandı ve göğsümdeki o çırpınan organın kanatlarını büyütmesini ve onları sert bir şekilde dövmesini sağladı, çünkü onun görüşünden başka hiçbir şeyden süzülüyordu. İri vücuduyla bana yaklaştı ve aramızdaki mesafe azalırken ona bakmak için çenemi yukarı eğmek zorunda kaldım.

"Senden hâlâ nefret ediyorum," diye yalan söyledim ve tekrar yaklaşmadan önce dudaklarının kenarına bir gülümseme dokundu, aramızdaki hava beklentiyle kalınlaştı.

"Bağ koptu," diye homurdandı, daha da yaklaşarak ve yakınlığı dışında tüylerimin diken diken olmasına neden olarak.

Gözleri o kadar koyuydu ki, loş ışıkta aralarında hiçbir fark göremedim, ama bunun gerçekten doğru olup olmadığını öğrenmem gerekiyordu, bu yüzden parmaklarımı kıvırdım ve yanında, yüz hatlarını parlatan ve aydınlatan bir Faelight oluşturdum. turuncu bir parıltıda.

Koyu kahverengi gözlerinden ışık parladı ve irislerini çevreleyen siyah halkayı ararken ve onun olmadığını fark ederken nefesim kesildi.

Darius'un bakışları benim berrak, yeşil gözlerimi de yutarken benimkilerle aynıydı ve uzun bir süre öylece durup birbirimize baktık, kaderimizin aniden değiştiği gerçeğine ve yaşadığımız her şeye uyum sağlamaya çalışıyorduk. sızlanmak tam buradaydı.

"Nasıl?" diye fısıldadım, sanki yıldızların dinlediğini ve bu hediyeyi sundukları anda çalmaya hazır olduklarını düşünüyormuşum gibi sessizliği bozmaktan korkarak.

Darius bir an çok uzun süre tereddüt etti, kısa bir nefes verirken kaşları çatıldı ve aramızdaki havayı buğulandırdı. "Gabriel beni türümüz tarafından çoktan unutulmuş eski bir saraya götürdü. Orada eski bir sihir vardı ve yıldızları tahvillerle ilgili fikirlerini değiştirmeye ikna ettim," dedi kaba bir sesle. "Anlaşmış gibi görünüyorlar."

"Neyi kabul ettin?" diye mırıldandım, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki, gümbür gümbür gümbürtünün arasından kendi sesimi zar zor seçebiliyordum.

Darius'un kaşı kalktı ve uzanıp yanağımı avucunun içine aldı, derisinin sıcaklığı benimkinin dondurucu soğuğuyla buluşunca keskin bir nefes aldı.

"Neden bu kadar soğuksun?" diye sordu, ateş büyüsünün sıcaklığını tenime bastırırken, sıcaklıkla ilgisi olmayan bir ürperti vücudumdan geçti. Bedenim, çok uzun süredir onun dokunuşuna aç kalan bir ruhun çaresizliğiyle ona aç kaldı ve vücudum onunkine anında tepki verdi, omurgam büküldü, göğüs uçlarım sertleşti.

"Ateş bana seni düşündürüyor," dedim.

"Ve bu... kötü mü?" Sesi sertti ve benden bu cevabı talep ederken koyu gözleri ruhumun içine bakıyor gibiydi ve ben onu reddedemedim.

"Sadece sana sahip olamayacağımı bildiğim için. Veya*yapamadı*nar mı, sanırım..."

Tepemde yıldızların parıldadığı sessiz gökyüzüne baktım ve çarpan kalbim, bizi ayırmaya zorlamak için tek bir şey yapmadıklarını fark ettiğimde daha da hızlandı. Fırtınalar, depremler ya da uçup üzerimize sıçan Griffinler yok. Hiç bir şey.

"Darius," diye nefes aldım, o öne doğru eğilirken, dudaklarımız arasındaki boşluğu kapatmak üzereyken, elim göğsüne indi. "Beni şimdi öpersen, bir daha gitmene izin verebileceğimi sanmıyorum. Yani eğer bu sana göre değilse, benim inatçı, bencil kıçımı kaldıramıyorsan, o zaman lütfen çekip git.

Çünkü bundan sonraki her an sana sahip olmazsam, şu an sana sahip olamam-”

"Ben seninim, Roxy," diye homurdandı dudaklarıma doğru. “Bu dünyada sahip olduğum her bir saniye için tamamen seninim. Ve bundan sonra da senin olacağım, gittikten sonra nereye gidersem gideyim, tam buraya, sana ait olacağım.

Dudakları benimkilerle buluştu ve yapmak üzere olduğum diğer tüm itirazları susturdu ve dudakları benimkilere değdiğinde öpücüğüne kapıldım.

Ağzımdan bir inilti kaçtı ve dili ağzımın içine girdi, beni yavaşça öperken benimkini okşadı ve artık elimizden geldiğince her saniyenin tadını çıkardı. Yıldızlar bizi ayıramayacaktı, acele etmemiz için bir sebep yoktu ve beni öpme şekli bunu yapmaya niyeti olmadığını söylüyordu.

Kollarımı ona sımsıkı sardım ve içimdeki Anka kuşu yüzeye çıktı, bir taleple vücuduna doğru ilerledi ve içimdeki yaratık kontrolü ele geçirip derisinin altına dalıp onun içinde bir yol açarken hiç düşünmeden yerine getirdim. gölgeleri aradı ve ikimizi de birbirimizin kollarında nefes nefese bırakan alevli bir güç izinde onları ondan çıkarmaya zorladı.

Darius dudaklarıma doğru, "Kahretsin, Roxy," diye homurdandı. "Nasıl-"

"Lionel'in, onun gölge sürtüğünün ya da herhangi birinin bizi kontrol etmesine izin vermekten bıktım. Lanet olası gölgelerini koruyabilirler - artık onların lanet gücüyle onlara bağlı olmayacağız.

Darius sanki bende ilk kez bir şey görüyormuş gibi bana baktı ve parmaklarını saçlarıma sokup aç, ağrılı bir bakışla yüzümü incelerken çenemi kaldırdım.

"İnanılmazsın," dedi yumuşak bir sesle, beni içinize çekti ve bir kez daha dudaklarımı yakalamak için öne doğru eğilirken dizlerimin titremesine ve midemde kelebeklerin uçuşmasına neden olan bakışının yoğunluğuyla tenimi ürpertti.

"İçeri dönelim," diye mırıldandım, ona bakacak kadar geri çekildim ve parmaklarımı çenesini kaplayan kaba sakalın üzerinde gezdirdim. "Diğerleri senin için çıldırıyor ve ben uygun giysiler bulabilirim ve-"

"Gabriel onlara burada olduğumu söyleyecek," dedi küçümseyerek. "Üstelik giydiğin şeyi de beğendim." Ellerimi gömleğinin önünden yukarı kaydırırken ve parmaklarımı koyu renk kumaşa dolarken bir kahkaha attım. Bazı boktan yaşlı adam kıyafetleri giyiyordum, ıslak saçlarım ve çıplak bir yüzüm vardı ve kesinlikle en kötü halimden bakıyordum, yine de gerçekten bunu kastettiği izlenimine kapıldım.

Ama bana dikkatle baktığında boğazıma bir yumru oturdu ve neden giydiğini hatırlayarak gömleğini daha sıkı tuttum.

"Sen ve Mildred," diye mırıldandım, ikisinin düğünden sonra birlikte olma düşüncesi boğazımda bir safra çizgisi yakıyordu. "Yaptın mı..." Sustum, soruyu soramazdım ve onun birlikteliklerini tamamlaması fikrinin beni bu kadar üzmesinin haksızlık olduğunu biliyordum. Ama kahretsin, o şapelden ayrıldığından beri tam bir endişe yumağı olmuştum ve benim de en az onun kadar kötü bir şekilde bilmeye ihtiyacım vardı.

öğrenmek istemediğim için. Altında olduğu baskıyı anlamıştım, Lionel'ın onu nasıl bir duruma soktuğunu biliyordum, öyle olsaydı üstesinden gelmenin bir yolunu bulurdum, ama bunun düşüncesi bende tüm dünyayı yakmak ve parçalamak istememe neden oldu. Mildred'ın lanet yüzü.

"Hayır," diye homurdandı Darius, yüz hatlarında tiksinti belirdi. "Gabriel kıçımı kurtarmasaydı bile yapmazdım. Düzüldüğünü düşünmesini sağlamak için bir illüzyon kullanma planım vardı ve sonra ben... şey, gerçekten hiçbir fikrim yok, ama önemli değil. Evli değilim."

"Sen değilsin?" Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım ve yavaşça başını sallayarak bana sırıttı ve kapıyı arkamdan kilitleyen ağır kirişi bir kenara itmek için yanımdan geçti.

"Hayır," diye onayladı. "Kardeşin sayesinde. Ama belki buna daha sonra girebiliriz? Mesele şu ki, ben evli değilim, babama bağlı değilsin ve artık Star Crossed değiliz.

Ah, dedim, buna cevaben söyleyecek daha iyi bir şey bulamadığım için kendimi azarlayarak.

"Evet," diye yanıtladı, arkamdaki kapıyı iterek açtı. "Ah. Ve her ihtimale karşı, bebeğim, senin dışında kimsenin olmayacağım. Belki sen ve ben evlenmeliyiz ve sana gerçek bir düğün gecesinin nasıl olduğunu gösterebilirim?

Benden çılgınca bir kahkaha koptu ve başımı iki yana salladım, parmaklarımı kemerine takıp onu arkamdan ahıra doğru çekiştirerek geri geri gitmeye başladım.

Yavaş yavaş başlayabilir miyiz? diye sordum, onunla evlenme fikrinden korkmamaya çalışarak. "Birbirimizi hırpalamadan bir hafta geçirip yirmi yıl falan sonra evlenmeyi düşünüp düşünemeyeceğimizi görebiliriz."

Gülmesini bekliyordum ama onu ahırın içine çekmeme izin verdiğinde bakışları karardı ve bir an için yüz hatlarında acının belirdiğini gördüğüme yemin edebilirdim. Ama ben odaklanamadan, kapıyı arkasından itti ve Faelight'ım dışarıda kaldığı için etrafımıza karanlık çöktü.

"Nasıl istersen, Roxy," diye homurdandı ve elleri belime sarılırken nefesim kesildi. Bunun düşüncesiyle nabzım hızlandı, ama ben daha onunla bir gelecek hayaline kapılmadan önce, belimdeki tutuşunu daha da sıkılaştırdı ve beni geriye doğru yürüttü, ağzını benimkine dayadı ve öpücüğü o kadar acımasızdı ki neredeyse canımı yakıyordu. . Ama hayal edebileceğim en iyi acıydı.

Sırtım bir şeye çarptı ve ben daha ne olduğunu anlamadan beni kaldırdı ve kokusu etrafımızı sararken beni saman saplarıyla dolu ahşap bir platformun üzerine tünemişti.

Arkamda ahırın yan tarafında bir delik vardı ve içinden sızan ay ışığı bizi gümüşle yaldızlıyor ve elmacık kemikleri ile çenesinin güçlü hatlarını ortaya çıkarıyordu. O kadar muhteşemdi ki nefesimi tuttu, sanki mitolojik bir yarı tanrı gelip kalpleri paramparça edip bakireleri evlerinden çalmış gibi. Ama bu tanrı beni mahvetmek için burada değildi, sunağıma tapınmak için gelmişti ve

Kara gözlerindeki duyguların derinliği, ancak onun tarafından tatmin edilebileceğinden emin olduğum bir ihtiyaçla tüm bedenimi titretiyordu.

Parmakları ödünç aldığım kapüşonlumun eteğinin altından kaydı ve siyah kumaşı bir kenara atmadan önce vücudumu ona göstermek için kahrolası zamanını harcayarak onu yukarı ve benden çekerken cildi benimkilere karşı sıcak bir şekilde yandı.

Beni altında çıplak, meme uçlarım sert ve göğsüm inip kalkmış halde bulunca dudaklarından bir hırıltı döküldü. "Hak ettiğimden fazlasısın Roxy ama senden vazgeçecek kadar özverili değilim," dedi koyu bir tonla. "Bu yüzden bu gece seninle vakit geçireceğim. Dokunuşumla etinin her bir santimini işaretleyeceğim, öyle ki bana dair duygumu vücudundan silip atamayacaksın.

"Büyük iddialar, koca adam," diye alay ettim, bakışlarımı onun geniş fiziğinde gezdirerek, yakasından dışarı çıkan dövmelerinin güçlü hatlarını ve giysilerine baskı yapan sıkı kas hatlarını içime çektim. "Bu sözünü yerine getirsen iyi olur."

Darius karanlık bir şekilde gülümsedi ve ben alt dudağımı ısırarak birbirimize bakıp yalnız olduğumuz ve yıldızların bizi birlikte olmaktan alıkoymak için hiçbir lanet şey yapmayacağı gerçeğiyle yüzleştik. Onlarla sihrimle savaşmam ya da dikkatimi ondan başkasına vermem gerekmiyordu ve onun bana söz verdiği gibi, dokunuşumla onun etini dağlamak niyetindeydim.

"Çıkar şunu," diye emrettim, hâlâ giydiği takım elbiseden geriye kalanlara gözlerimi kısarak. "Kaderinde başka bir kadınla evlenmek olan bir kıyafetle sana bakmak istemiyorum."

Gözleri aç bir şekilde parladı ve yavaşça gömleğinin düğmelerini açmaya başlayıp dövmeli cildini santim santim bana göstermesini izledim.

Gömleğini açıp geniş omuzlarından silkerken onu kalbim boğazımda, dilimi alt dudağımda gezdirerek izledim. ihtiyaç.

Sabırlı olmaya çalışmaktan vazgeçtim ve kemerini kavramak için öne doğru eğildim, tokadaki deriyi çıkardım ve parmaklarımı onun benim olduğunu gösteren dövmenin kalçasında kıvrılan kısmında gezdirdim.

"Gerçek bir düğün olsa bile, sadece sana ait olacağımı biliyorsun, değil mi?" diye sordu Darius, pantolonunun düğmelerini açarken beni izleyerek ve pantolonunu ayaklarının dibine indirirken duraksadım.

Dilimin ucunda alaycı bir alay, bir tür sapma ya da şaka, benim için kabul etmesi çok zor olan sözlerinin ciddiyetini azaltacak herhangi bir şey vardı, ama onun kara gözlerine baktığımda, yapamayacağımı fark ettim. kelimeleri söyleme.

Bunun yerine yavaşça uzandım, elimi karın kaslarının sert çıkıntılarına koydum ve kalbinin üzerine gelene kadar güçlü vücudunda gezdirdim.

"Benim," dedim kabaca, sahiplenircesine, varlığımın her zerresiyle bunu kastederek.

Darius'un dudakları kıvrıldı, beni öpmek için eğilirken gözlerinde yırtıcı bir ışık filizleniyor gibiydi, ağzının sıcaklığı ve o öpücüğün gücü ciğerlerimden nefesimi çalıyordu.

Beni dünyanın sonu geliyormuş gibi öptü ve ben onun var olan tek katı parçasıydım. Dudaklarının benimkilere karşı hareketleri, şimdi ve sonsuza dek onun olmamı talep eden umutsuz, ilkel bir iddiaydı ve bu talebe seve seve boyun eğdim.

Darius'un parmakları kemerimin kenarına takıldı ve eski bol terlerimi aşağı çekmesine izin vermek için kıçımı kaldırırken ağzının içine inledim. Onunla yeniden bir araya geldiğim için kesinlikle en kötü halimden biraz utanmıştım ama Darius erkeksi kıyafetlerimi, makyajsızlığımı ve genel halimi fark etmemiş gibiydi. Beni gezegendeki en güzel yaratıkmışım gibi öpüyordu ve beni içine çekerken ben onun arzusunun kölesinden başka bir şey değildim.

Eşofman altı onları çekerken çok az direnç gösterdi ve Darius beni altında çıplak bulunca inledi, başparmakları kalça kemiklerimin üzerinde daireler çizerken ellerini kıçımda gezdiriyordu.

Ama eli aşağı kaydığında ve Lionel'ın bende bıraktığı yanık yarasının pürüzlü derisi başparmağında sıyrıldığında, aniden geri çekildi, parmak uçları hasarlı etin üzerinde hareket ederken ağzından derin bir hırıltı kaçtı.

"Onu parça parça parçalayacağım," diye hırladı vahşice, parmaklarını onun için dövmemin olduğu yara izinin üzerinde gezdirdi ve yarayı daha iyi onarmak için avucundan sıcak iyileştirme büyüsü seli döküldü. "Sana yaptıklarının kaydını bana gösterdi. Bunu kafamda defalarca tekrarlamayı bırakamıyorum, çığlıklarının sonsuz sesleri kafatasımda çınlıyor, bunu seni ne kadar istediğimi bildiği için yaptığını bildiğim için... Onu mahvedeceğim. ama bunu geri alamıyorum ve bu beni öldürüyor."

Dudaklarından duman çıkarken ve kasları öfkeyle titrerken gözleri Dragon yarıklarına kayarken onu izledim. Tehlikeli, şiddetli, güçlü ve yırtıcı bir yaratıktı. Babasının oğlu. Tıpkı onu gördüğüm ilk andan beri olduğunu bildiğim gibi bir canavar. Ve eğer daha akıllı bir kız olsaydım, belki de korkmalıydım. Belki de Star Crossed bağı beni onun için özlemediği için ondan kaçma riskini almalıydım. Ama artık bunu isteyen tek bir parçam bile yoktu ve Darius cildimi iyileştirmeyi bitirip benden uzaklaşmak için hamle yaptığında bileğini yakaladım ve gitmesine izin vermeyi reddettim.

"Roxy," diye uyardı, sesi tüylerimi diken diken eden ve tüylerimi diken diken eden bir hırıltıydı.

"Darius," diye homurdandım hemen, o benden uzaklaşmaya çalışırken parmaklarımı etine sapladım. "O adamın sana yaptığı her şey," diye söze başladı, gözleri acı ve nefretle kararmıştı. "Özellikle sana karşı hissettiklerimi fark ettiğinden beri her şey benim yüzümden-"

"Hayır," diye inkar ettim, dövmeyi bir kez daha mucizevi bir şekilde bozulmamış bulduğumda, uyluğuma baktım ve bana tekrar dokunması için elini çekiştirdim. Kendime vermeyi seçtiğim işaret, nasıl hissettiğimi tüm dünyaya göstermek, ona nasıl hissettiğimi göstermek, yıldızların bana bahşetmesine ya da inkar etmeye çalışmasına ihtiyaç duymadan. Önemli olan buydu. "Lionel kendi kendisinin adamı. Ve sen seninsin. Sizi hizada tutmakla bir ilgisi olduğunu iddia ederek zulmünü haklı çıkarmaya çalışmış olabilir, ama bu saçmalık ve ikimiz de biliyoruz. Bunu senden korktuğu için yaptı Darius. Senin daha iyi bir adam olduğunu biliyor, senin ondan daha güçlü olduğunu biliyor ve seni kontrol etmek için hileler ve gaddarlık yapmasaydı onu yok edeceğini biliyor. Yaptığı şeylerden senin sorumlu olduğunu düşünmene asla izin verme."

Karanlık bir sesle, "Beni kendi suretinde yarattı," dedi. "Ve ondan daha iyi olmadığımı defalarca kanıtladım."

Ben daha bunu yapmaya niyetlendiğimi fark edemeden elim yüzüne çarptı ve Darius ejderha gözlerinin altın rengi yarıklarını bana çevirirken hırladı.

"Sen *vardır* ondan daha iyi, Darius. Ve sen bir canavar olabilirsin, ama sen *Benim* şimdi canavar ve ben seni olduğun gibi istiyorum."

Sonsuz uzun bir an göz göze geldik ve aniden ağzı yeniden benimkilerin üzerindeydi, dilini kaplayan dumanın tadı ve uzuvlarındaki ateşin sıcaklığı donmuş tenimi yakacak kadar.

Ellerimi yukarı ve omuzlarının geniş eğimi üzerinde gezdirdim, o üzerimde belirip iri vücuduyla bana hakim olurken, elleri kalçalarımın iki yanında tahta platforma yaslanmışken parmaklarım etine saplandı.

O aralarına adım atarken bacaklarım aralandı, ağrıyan karnım ona daha fazla yaklaşmak için can atıyordu ve aletinin sert çıkıntısı ıslak ısıma değiyordu.

Boynunun arkasını o kadar sıkı kavradım ki, tırnaklarımın derisini kestiğini hissedebiliyordum ve göğsünden benimkine bastırdığı yerde bir arzu hırıltısı gümbürdüyordu.

Boxerını düşürdü, pantolonuyla tekmeleyerek bizden uzaklaştırdı ve bacağımı beline dolarken dizimi yakaladı, sert siki bana sürtündü ve çok kısa bir an için klitorisime doğru ilerlerken beni inletti. .

"Seni seviyorum, Roxy," diye homurdandı, geri çekilip boştaki eliyle yüzümü avuçladı ve aleti benim özümü bulup yavaşça bana batmaya başladığında bakışlarıyla buluşmamı sağladı.

"Seni seviyorum, Darius," diye cevap verdim, onun esneyip beni doldurması tüm dikkatimi dağıtırken nefesim kesildi.

Beni doldurmak için tatlı zamanını alırken ondan saf bir zevk inlemesi kaçtı, beni tam olarak istediği yerde tutarken dizimdeki tutuşunu sıkılaştırdı ve aletinin her bir katı santimini içime soktu.

O içime tamamen oturduğunda hareketsiz kaldık, kesik kesik nefeslerimiz aramızdaki boşluğu boyadı, ateşin değdiği tenimizin sıcaklığı buz gibi havayla buluştuğunda dudaklarımızdan buhar bulutları çıktı.

Birkaç uzun saniye birbirimize baktık, yalnız, birlikte, en sonunda gökyüzünde bir yıldızın bizi ayırmaya çalışmak için parıldayan bir parmağını kaldırmadan birleştiğimiz hissini içip içtik.

Ve sonra hareket etmeye başladı.

Kalçasını salladığında haykırdım, zonklayan amım onun etrafında sımsıkı sıkışıp vücuduma yayılan zevk şok dalgaları gönderirken aleti en lezzetli şekilde içime giriyordu.

Dik durdum, ona yapışıp kalçalarımı onunkiyle aynı anda hareket ettirirken tırnaklarım omuzlarına saplandı, onu sertçe öptüm ve bana sahip olduğu her şeyi vermesini talep ettim.

Üzerine tünediğim tahta raf, kalçalarının vahşi itişleri altında gıcırdadı ve inledi ve ben ona tutunup adını soluyarak ve daha fazlası için yalvarırken kıymıklar kıçıma saplandı.

Darius saçımı avucunun içine aldı ve çekiştirdi, beni tutuşunda geriye doğru eğilmeye zorladı ve beni o kadar sert becermeye devam ederken ağzı meme uçlarımdan birine inebilsin diye göğüslerimi ona gösterdi.

"Daha fazla," diye nefesimi tuttum, o beni o pozisyonda tutarken gözlerimi kapattım, topuklarımı kıçına sokup parmaklarımı göğsünden aşağı kaydırırken bana sahip olduğu hissine odaklandım.

Darius sesimdeki meydan okuma karşısında hırladı ve aynı anda saçımı ve dizimi çekiştirerek beni daha da geriye doğru eğilmeye zorladı, ta ki aleti içimdeki en güzel unutulmayı vaat eden o sihirli lanet noktaya çarpana kadar ve ben geliyordum. üzerine tünediğim raf çöktüğünde kırılan tahtaların sesini neredeyse bastıran bir coşkunluk çığlığıyla ona seslendim.

"Siktir," diye küfretti Darius, kırık tahtaların arasında üzerime düşerken sırtım oraya yığılmış bir saman yığınına çarptı.

Ağırlığını üzerimden atmak için mücadele ederken dudaklarımdan bir kahkaha döküldü ve ben de üzerine binmek için hareket ederken sırt üstü yuvarlanması için onu cesaretlendirerek omzunu ittim.

Ona baktığımda gülümsemem genişledi, sanki bir tür tatlı aşk fantezisine katılıyormuşuz ve babam evde yokken ahırda erdemimi çalmış gibi terle ıslanmış karın kaslarına saman parçaları yapışmıştı.

"Bu kahrolası sese bayılıyorum," diye mırıldandı, uzanıp saçımdan bir parça saman koparırken, ben aletini elime alıp parmaklarımı aşağı yukarı kaydırmaya başladım.

"Evet?" Diye sordum, dizlerimin üzerinde yükselirken başımı bir yana eğerek, tenime sürtünen ve bir kez daha koca penisinin üzerine çöken samanın dikenini görmezden gelerek onu bu hale getirdim.

inilti. "Pekala, o kahrolası sesi seviyorum."

"Bu doğru mu?" İri elleri kıçımı kavradı ve ona binmeye başladığımda hareketlerimi yönlendirmesine izin verdim, bana verdiği zevkin artçı şokları hala etimde oyalanırken amım şimdiden daha fazla ağrıyordu. "Pekala, sikime gelme sesine bayılıyorum, Roxy. O kaygan amınla beni sımsıkı sıkmanı ve o kadar ham bir zevkle haykırmanı hissetmeyi seviyorum ki onu şişelemek istiyorum. Bunu o kadar çok seviyorum ki, lanetliyken sana veremediğim tüm orgazmları telafi etmek için bugün güneş doğmadan önce o sesi benim için yüz kez çıkarmanı sağlayacağım.

"Yüz?" Alay ettim ama kalçalarını sertçe kaldırıp lanet olası nefesimi kestiğinde sesim bir solukla kesildi. "Kahretsin, çok büyüksün," diye şikayet ettim ama yüzündeki kendini beğenmiş ifade, gerçekten şikayet ettiğime inanmadığını anlamamı sağladı.

"Evet, Roxy, yüz kere. O piçler bizi bunca zaman ayrı tuttuklarına göre yıldızları da hedef alabilirim.

Tekrar güldüm, itişleri sertleştikçe ve susamış bakışları onun için zıplarken göğüslerime kaydıkça, aslında sadece birlikte olabileceğimiz bu yeni gerçekliği anlamaya çalışırken gürültü neredeyse manik bir sesti.

"Bunu yapabilmemi isterken kendine nasıl dokunduğunu göster bana," diye homurdandı, tam da bunu yaptığımdan hiç şüphesi yoktu ve o beni aşağıdan sertçe becermeye devam ederken, reddederek, şikayet etmek yerine inledim. onun üstündeki konumuma rağmen ona hükmetmeme izin vermek.

Elimi klitorisine götürdüm ve istediği gibi onun için çalışmaya başladım, parmakları kıçıma girerken diğer elim meme ucumu alay etti ve beni daha da sert becerdi.

Yine inliyordum, ses o kadar yüksekti ki yıldızların bunun her anını duyabileceğini biliyordum ve onların kaderimiz hakkındaki saçma sapan kararlarının üstesinden gelme düşüncesi beni daha da ateşledi ve kendimi kenara yaklaştığımı hissettim.

Darius beni o kadar net bir arzuyla izledi ki ondan bir an bile gözlerimi ayırmadım ve o bana onun için gelmemi emrettiğinde geldim, amım aletinin etrafında kasılıp bana katılması için yalvarırken zevk içimden yayılıyordu. yayınımızda.

Karşı koyarken inledi, bizi bir kez daha devirdi ve beni saman yığınına doğru becerirken beni altına sıkıştırdı, ağzı acımasız bir öpücükle benimkini kaptı ve bu benim zevk çığlıklarımı yuttu ve kendi kurtuluşunun peşinden koşarken Etimin her santimini onun için canlandıran vahşi yoğunluk.

Kalçalarının her vuruşunu kendimle buluşturdum ve sonunda Düzen formunu ele veren bir kükremeyle geldiğinde, onun için bir kez daha paramparça olmaktan kendimi alamadım.

Amım onun etrafında zonkluyor ve nabız gibi atıyordu ve birbirimizin kollarında ayrı düşerken, ardından nefes nefese ve titrerken beni saman yatağına ezdi.

Darius yan döndü ve beni de çekiştirerek göğsünün üzerine uzandım, nefesimizi tutarken kalbinin güçlü gümbürtüsünü dinlerken başımı sıcak tenine yasladım.

"Artık hiçbir şey bizi ayıramayacak," diye soludum sessizliğe, bizi lanetleyen yıldızlara yemin ederek.

Darius cevap vermeden önce tereddüt etti ve ona bakmak için başımı çevirdim, beni sıkarken kollarında gerginlik hissettim.

"Burası, olmak istediğim tek yer," dedi gözlerimin önüne gelen bir tutam siyah saçı itmek için uzanırken. "Tam burada seninle."

Bunun gerçek olduğuna inanamayarak ona gülümsedim. Kendimi çok çaresiz hissettikten hemen sonra çok mutlu hissedebildiğimi. Ama onun kollarında olmakla ilgili bir şey vardı ki bu bana sonunda ait olduğum yerdeymişim gibi hissettiriyordu. Ve bu hissin yakın zamanda gitmesine izin vermeyi planlamıyordum.

"Muhtemelen içeri girip diğerlerini görmeliyiz," dedim gönülsüzce ama Darius beni yeniden samanların arasında sırtıma bastırmak için dönerken başını salladı.

"Sana yüz orgazm sözü verdiğimden oldukça eminim ve sadece üçe kadar geldik."

"Arka arkaya bu kadar çok orgazm yaşamamın fiziksel olarak imkansız olduğunu düşünüyorum," diye şaka yaptım ama bakışı doymak bilmez bir şehvetti ve gerçekten bunu gerçekleştirmeye çalışmayı planladığı hissine kapıldım.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var bebeğim. Öyleyse neden arkana yaslanıp yüzüme gelene kadar seninle ziyafet çekmeme izin vermiyorsun? Çünkü seni yemeyi bitirdiğimde tanıştığımız andan beri seninle ilgili kurduğum tüm fantezileri yaşamayı planlıyorum. Ve inan bana, şafaktan önce halletmesi gereken çok şey var."

"Şafak?" Uyluklarımı ayırdığında ve ağzını çekirdeğime indirdiğinde, amımın hemen üzerinde gezinirken o kara gözlerle bana bakarken nefesim kesildi, bu mesafeyi kapatma arzusuyla beni ürpertti.

"Yetişemeyeceğin için mi endişeleniyorsun?" alay etti ve ben gözlerimi kıstım.

"Yapmayacağından daha çok endişeleniyorum," diye geri attım, sonra elimi siyah saçlarına daldırdım ve sözünü yerine getirebilsin diye başını aşağı eğdim ve saniyeler içinde onun altında bir kez daha kıvranıp nefes nefese kalmıştım. beni yeniden mahvetmeye getirdiği için.

FRuhlar Sarayı'ndaki en yüksek kulenin çatısını tutarken öfkemi göklere haykırırken ve gökyüzüne bir Ejderha ateşi patlaması gönderirken damarlarımda ury yeşerdi.

Sağ ön ayağımın kütüğü kiremitlerin üzerinde kanıyordu, kaybettiğim için duyduğum umutsuz keder, lanet duygularını kontrol edemeyen yeni Ortaya Çıkmış bir delikanlı gibi çatıda kalırken her şeyi tüketiyordu. Ama hissettiğim bu öfke daha önce yaşadığım her şeyin çok ötesindeydi.

O kız. Vahşi Kral'ın o kahrolası çocuğu bunu bana sadece şans ve zamanlama sayesinde yapmıştı. Onu bana bağlamak için yaptığım onca şeyden sonra bana nasıl bu şekilde ihanet etmeye cesaret ettiğini anlayamıyordum. Ama bir şekilde imkansızı başarmıştı ve aramızdaki ani değişime tepki vermekte yavaş kaldığım o kısacık anda, ona babalık yapan canavarın hızı ve gaddarlığıyla üzerime çullanmıştı.

Tekrar kükredim, kendimi bu noktaya getirmek için onca yılımı harcamama izin verdikleri için yıldızlara lanet okudum. Tacıma sahip çıkmam çok uzun sürmüştü. Başından beri bana karşı çalıştılar, ilk önce Clara'yı gölgelerin kucağına attılar ve benim güvendiğim gibi güçlerini bana teslim etmediler. Sonra beni o kahrolası Vega kızlarının olması gerektiği gibi emzirirken öldüklerine inandırmak için kandırdın.

Ve şimdi, tam da şans nihayet hak ettiğim her şeyi vermeye başlamışken ve sonunda taç başıma konmuşken, bu küstahlıkla ve büyük krallığımıza ve gerçek amacıma olan bağlılığımın sınanmasıyla lanetlenmiştim.

Tekrar kükredim, kayarken pençelerim fayansları kesiyordu, bakmaya bile katlanamadığım grotesk kütükten kanamaya devam ederken kan kaybım beni zayıflatıyordu.

Bu kayıp, benim için oğullarımın ihanetinden daha üzücüydü.

Elim. Lanet elim.

Artık alıştığım hız ve güçle büyümü nasıl yapacaktım? Sihir yapmak için geriye kalan tek elimle önceki yeteneğime ayak uydurabilmem için yıllarca eğitim almam gerekecek ve o zaman bile diğer Konsey Üyeleriyle boy ölçüşemeyebilirim.

Sahip çıkmak için çok çalıştığım her şey, dünyanın unutmaya fazlasıyla hazır olduğu iki prensesin dönüşü yüzünden kaybolabilirdi.

Bir kez daha gökyüzüne ateş püskürdüm, bu öfkeyi kontrol altına almak için savaşırken midemdeki asit varlığımın her santimine sızıyordu.

Etime keskin bir iğne battı ve hızla döndüm, içimdeki gölgeler benim kontrolümün veya arzumun ötesinde bir emirle zonklayıp nabız gibi atarken vücudum kaskatı kesildi. Sanki kendi aklı varmış gibi damarlarımda dolaşan karanlık beni aniden geçiş yapmaya zorlarken, bir baş dönmesi nöbeti beni neredeyse kulenin tepesindeki tüneğimden düşürecekti.

Bir korku çığlığı atarak düştüm, Fae formuma geri döndüğümde gölgeler etrafımı kamçıladı ve tüm vücudumu çevrelediler, düşüşümü yavaşlattılar ve beni kulenin çok altındaki avlunun soğuk betonuna sırtüstü bırakmadan önce.

Önümdeki Gölge Prenses'e bakarken, kolumun kütüğüne düşüp kendimi diz çökmek için çabalarken boğuk bir acı sesi ağzımdan kaçtı. Tamamen karanlıktan yaratılmış bir elbiseyle kaplıydı ve acımasız gözleri, hükmettiği Element ile titreşiyordu. Artık Clara'ya benzemiyordu, karanlığın prensesiydi, yanımda durduğunu sandığım kızın görünüşünün ardındaki gerçek kadındı. Yüz hatları daha sertti, bakışları daha keskindi ve çenesinin eğimi, kendisinin astımdan çok benim eşitim olduğunu düşündüğünü gösteriyordu. O savaşta ona ne olduğunu bilmiyordum ama bana döndüğünden beri kontrol ettiğim yaratık bu değildi.

"Sızlanma baba," diye şarkı söyledi, sanki evcil hayvanım onun içinde hiç var olmamış gibi Clara'nın tüm izleri ondan kovuldu. Tıpkı Vega kızıyla aramızdaki bağın bir şekilde benim bedenimden de çıkması gibi aramızdaki bağ da kopmuştu. Yine de Clara bu bedenden ayrıldığında, yıldızların herhangi bir oyunuyla değil, bu bağlantının koptuğu hissine kapıldım.

"Ben sırıtmıyorum," diye hırladım, başım dönmesine rağmen kendimi zorlayarak ayağa kalktım ve sol elimi sağ bileğimin üzerine bir tokat atarak şifa büyüsünü içine ittim ve kanayan, cildi kaynaştıran cildi durdurdum. yara ve acıyı çalmak. Diğer uzuvlarım gibi bir elimi geri uzatamıyordum, bu bizim sihrimizin en önemli kurallarından biriydi. Herhangi bir güç kaynağı geri yüklenemedi. Kafa, kalp veya eller. Yok edilirlerse hiçbiri iade edilemezdi.

Çalıştığım süre boyunca, Gölge Prenses beni izledi, başı bir yana eğikti ve gölgeler onun etrafında dans ediyor, tenini okşuyor ve if şimşeklerinin açığa çıkmasına izin veriyordu, böylece onların altında onun çıplak vücudunu görebiliyordum.

"Bu bir felaket," diye hırladım, ondan uzaklaştım ve doğduğum günkü kadar çıplak bir şekilde Ruhlar Sarayı'nın dış duvarı boyunca uzun adımlarla yürüdüm ve gazabımı yönelteceğim bir hedef aradım.

"Efendim!" Jenkins bir kapıdan fırlarken seslendi, eski uşağım hazırdı ve her zamanki gibi bir cübbeyle beni bekliyordu. Bu sefil krallıkta sevgi beslediğim tek bir Fae varsa, o da oydu. Ve bu, içimdeki kana susamışlığı bastırmak için onu parçalamamamın ve bunun yerine cüppeyi üzerime atıp vücudumu örtmemin tek sebebiydi.

“Kavga ve kimin karıştığı hakkında tam bir rapora ihtiyacım var. Krallarına sırt çeviren her Fae'nin adını istiyorum ve bunun için kafaların döndüğünü göreceğim. Failleri bulamıyorsanız, o zaman bana annelerini, erkek kardeşlerini, kız kardeşlerini, çocuklarını veya lanet evcil hayvanlarını bulun. İnfazlar şafak vakti başlayacak.”

Jenkins eğilerek selam verdi ve uzun adımlarla yürümeye devam ettim, giderken gözlerim cesetleri ve arazideki hasarı taradı. Bu kabul edilemezdi. Krallığımda bu tür bir muhalefete izin veremezdim ve şimdi halk, hayal edebileceğim en aleni ve korkunç yollarla krallarına karşı gelmenin bedelini öğrenecekti.

"Elim olmadan ne yapacağım?" Her zamanki gibi umursamadan baktıklarında onlara hırlayarak yıldızlardan talepte bulundum.

Zaten önemli değildi. Kendi kaderimin ve tüm krallığın kaderinin efendisiydim. Bu yüzden hepimiz adına nasıl ilerleyeceğimize ben karar verirdim.

Bir zamanlar Clara'yla aynı bedeni paylaşan yaratık beni takip ederken sırtımda bir karıncalanma oluştu ve burada meydana gelen değişikliği hissederek ona bakma dürtümle savaştım. Nedense, bana bağlı Muhafız olan kız şimdi yoktu ve onun yerinde kalan gölge koruyucusu üzerindeki kontrolümü sıkılaştırmak için çok çalışmam gerektiği hissine kapıldım. Ama değişime karşı çıkmayı reddettim, onun önünde yürümeye devam ederken, beni takip etmesini sağladım ve ona burayı kimin yönettiğini hatırlatırken, bunu kabul etmeyi reddettim.

Ondaki bu değişikliği çözmem ve belki de onun üzerindeki kontrol yöntemlerimi uyarlamam gerekecekti, ama iktidara yükselişim sırasında öğrendiğim bir şey varsa, o da kimsenin sizi korkuttuğunu görmesine asla izin vermemenizdi.

Bu yüzden, bunu çözene kadar ona hiçbir şey değişmemiş gibi davranırdım ve eğer şans benden yana olursa, benim ona sarılmama gerek kalmadan onun için hazırladığım role devam ederdi.

Ben ona yaklaşırken bir adam korkuyla haykırdı, iri gözleri onun bir ceset olmadığını açıkça ortaya koyan tek şeydi, vücudundan çıkıntı yapan kırık kemikleri gözlemledim ve muhtemelen büyük bir yerden düştüğü sonucuna vardım. yükseklik. Ama onu tanıyamadım. Merhamet yalvarışları kulaklarıma ulaştığında, doğruca ona doğru ilerledim, çıplak ayağımı boğazına koydum ve o altımda debelenip dövüşmeye başladığında ağırlığımı aşağı verdim.

Fae'lerin kimden daha güçlü olduğunu kabul etmek zorunda kalırken gözlerindeki dehşeti içerek bana karşı boş yere mücadelesini izlerken hırladım ve hayatın benden akıp gitmesini izlerken öfkem kısacık bir zafer anıyla lekelendi. bakışları ve onu değersiz bir ahmak gibi lanete gönderdi.

Gölge Prenses her zaman arkamdan geldi ve hareketlerime meraklı bakışlarını hissettim, beni değerlendirdi ve herhangi bir zayıflık belirtisi aradım.

Ne kadar zorlasam da, şu anda onunla herhangi bir bağ hissedemiyordum ve aklım bunun ne anlama gelebileceğiyle dönüyordu. Guardian tahvilleri nasıl bozuldu? Ve artık benim esaretim altında olmadığına göre, onu kontrol altında tutmak ne kadar zor olurdu?

Zaten ölmüş olduğunu varsaymama yetecek kadar kanla kaplı bir adamın üzerinden geçtim, ama onu geçmek için bir hareket yaptığımda eli koptu, yardım ricasında bulunurken parmakları tenimi ısırdı.

Onun sefil hayatına da son vermek üzereyken ona alayla baktım ama daha öldürücü darbeyi indiremeden içimi kabullenme doldurdu.

Vard bir ağız dolusu kan öksürdü, cildi solgundu ve Kahinim yardımımı beklerken ölümün eşiğinde görünüyordu.

Onu orada ölüme terk etmeyi düşündüm. Ya da onun canını kendim almak. Bu gece beni

hayal kırıklığına uğratmıştı.

Böylesine yıkıcı bir olay gidişatını öngörmeyi başaramayan bir Kâhin ne işe yarardı?

Ama onu yakarak öldürmek niyetiyle sol elimi kaldırdığımda, bir gölge kamçısı bileğimi sıkıca kavradı ve içimde pusuda bekleyen karanlığa kenetlendi, beni olduğum yerde dondurdu. Kalbim şaşkınlıkla tekledi ve az önce ne olduğunu anladığımda hemen ardından öfke geldi. Az önce yaptığı şey.

"Ona daha ihtiyacımız olabilir, baba," diye uyardı Gölge Prenses, koyu gözleri benim öfkeli bakışlarımla buluştu, gözlerindeki meydan okuma tüylerimi diken diken etti. Onu tekrar dizginlemem gerekiyordu. Bir sorun haline gelmeden onu tekrar kontrolüm altına almalıydım. Ama gözlerindeki o üstün bakışa uyulacak bir şey varsa, o zaman onu burada ve şimdi burada zorlamanın ilerlemenin en akıllıca yolu olmayacağına bahse girerdim. O, benim iddia edemeyeceğim şekillerde güçlüydü ve artık elim benim için kaybolduğundan, ciddi bir dezavantajlı durumdaydım. Ama aptal değildim. Ve bir nedenden dolayı hâlâ yanımda duruyordu, yani belki de onu yerinde tutmak için şiddetten daha basit bir şey kullanabilirdim.

"Nasıl istersen aşkım," dedim ona, Clara'yla olan bağıyla hâlâ bana bağlıyken onu yatıştırmak için kullandığım aynı şımarık ses tonuyla. Ama artık o kızdan geriye hiçbir şey kalmamıştı ve bu yeni ve bilinmeyen yaratığın alışılmadık ama güzel yüz hatlarına baktıkça, onun bu kadar kolay sakinleştirilemeyeceği hissine kapıldım.

Ama yine de sözlerimi kabul ediyor gibiydi, bedenimin kontrolünü bana geri verdiğinde gücü geri çekildi ve ben de gölgelerin pençesinden kurtuldum.

Çarpık bir gülümsemeyle başını eğdi ve ben de istemeye istemeye Vard'ın vücuduna onu ölümün eşiğinden kurtarmaya yetecek kadar iyileştirici büyü gönderdim ve arkasını dönüp saraya doğru fırladı.

Kahrolası altınıma ihtiyacım vardı. Ve tahtım. Ve yıldız lanetli tacım.

Hayatta kalanlara yardım etmek veya onları tutuklamak için çalışan sayısız muhafız ve FIB ajanının yanından geçerken Jenkins kapıları ardına kadar açtı ve ben doğruca taht odasına doğru ilerlerken hepsini görmezden geldi.

Doğruca gençliğimde Vahşi Kral'a çok sık boyun eğmek zorunda kaldığım iktidar koltuğuna doğru ilerlerken çıplak ayaklarımın şapırtısı koca salonda yankılandı. Ama sonunda onu devirmiştim. Tıpkı onun eğitimsiz kızları ve tacımı geri almak için umutsuz arayışlarında onları takip etmeyi seçen tüm değersiz Fae'ler tarafından yönetilen bu acınası ayaklanmayı ezeceğim gibi.

"Darius nerede?!" Vard tahtın önünde secdeye kapanırken ve Gölge Prenses parmaklarını yaldızlı kornişlerde gezdirerek ve gölgeler arkasından sürüklenirken kendi dünyasında kaybolmuş gibi görünerek odanın etrafında yavaşça dönmeye başladığında özellikle kimseye haykırmadım.

Bakışlarım onun hareketlerini takip ederken ondaki değişiklikleri değerlendirdim, şimdi onu daha iyi nasıl sıkı tutacağımı bulmaya çalıştım ve Clara'nın sonsuza dek gitmiş olup olmadığını ya da onun daha uysal yanını tekrar geri çekip çekemeyeceğimi merak ettim.

Jenkins, "Onu yakalayacağım, lordum," dedi. Hâlâ düğününü tamamlıyor olmalı. Gelinini de buraya getirmemi ister misin?”

Gözlerimi Varisime gelin olarak seçmek zorunda kaldığım çirkin kıza dikmek zorunda kalacağım düşüncesiyle titrememi bastırdım ve stratejik düşünmeye başlamam gerektiğini bildiğim için başımı sallayarak salladım. Basında birleşik bir cephe sunmamız gerekiyordu. Ejderha Kral ve yeni evli Varisi, Vahşi Kral'ın kızlarının neden olduğu bir isyana karşı.

Bu gece bana karşı savaşan diğer Mirasçıların anısına alayla güldüm ama bunun düzeltilmesi gerekiyordu. Diğer Konsey Üyelerinin üç çocuğu ihbar etmesini sağlardım. Vega fahişesinin zehirli amıyla aylardır üçünü birden becerdiğini ve delinin de onlara inanana kadar hayali kargalarıyla onların kulaklarına küfürler fısıldadığını iddia ederdim. Yedekler ardışık sıradaki yerlerini alacaklardı ve bu yapılmadan önce hiçbir yarım kalmış iş kalmadığından emin olmak için hepsinin asıldığını görecektim.

Altın tacımı başıma koydum ve bedenimdeki öfkeyle savaşırken bunu anlamaya çalışırken gözlerimi kapattım. Bunu düzeltebilirim. Geçmişte bundan daha kötü ihtimallere karşı çıkmıştım ve

kazanmak.

Vahşi Kral ve kendini beğenmiş kraliçesi benim kurnazlığım ve üstünlüğüm yüzünden ölmüştü ve onların çocukları da yakında aynı sonu yaşayacaktı. Onlar öldükten sonra, benimle boy ölçüşebilecek ya da bana meydan okuyabilecek hiç kimse hayatta kalmayacaktı ve ben de başından beri amaçladığım gibi barış içinde hüküm sürebilecektim, Solaria'yı Düzen'in üstünlüğü bir kez ele geçirildiğinde olabileceğini bildiğim büyük ve müreffeh bir ulus haline getirecektim. olması gerektiği gibi benimsedi ve melezleme nihayet kaldırıldı.

Bir sonraki hamlem üzerinde çalışmaya başladığımda, oğlumun dönüşünü beklerken, onu planlarıma daha derinden bağlayabilmek için dakikalar geçti.

"Efendim!" tiz bir ses içimi bir ürpertiyle ürpertti ve Stella Orion siyah saçları darmadağınık bir halde kapıdan fırlarken yukarı baktım. "Aşkım, senin için çok endişelendim!"

Sanki kendini kollarıma atacakmış gibi ileri atıldı ve ben de parmaklarımı ona doğru savurdum ve onu bir hava büyüsü bariyeriyle durdurdum.

Mesajın yetmedi mi senin yerine kızını becerdim? diye hırladım, onun çaresizliğine duyduğum tiksinti yüzüme yansıdı, ama benim hakkımdaki kuruntularına boyun eğmekten bıktım ve şu anda ele almam gereken çok daha acil meseleler vardı. Bu çaresiz kadınla zaman kaybetmeme gerek yoktu.

"Senin ne olduğunu bilmiyorum-"

"Bir zamanlar benim için yararlıydın Stella ve seni kocanın burnunun dibinde becermek beni heyecanlandırmış olabilir ama senin aşırı kullanılmış amından çoktan bıktım. Ve şimdi kendimi senin sesinden de bıkmış buluyorum."

"Anlamıyorum," dedi nefes nefese, boynundan sarkmayan incileri kavrarken, bakışları, tuhaf ve ürkütücü bir melodi söyleyerek kan peşindeki bir yırtıcı hayvan gibi odanın içinde dönmeye devam eden güzel kadına kaydı. nefesinin altında. Stella'nın yüz hatları şaşkınlıkla kaşlarını çattı ve kızının gittiğini ya da şimdi onun yerinde hangi yaratığın durduğunu bilmediğini fark ettim. Ve bunun nasıl olduğuna dair ondan daha fazla cevabım yoktu, bu yüzden bunu tartışacak havada değildim. Özellikle de Gölge Prenses her kelimemizi dinlerken ve yaptığımız her hareketi izlerken.

Aslında, gölgelerin hakimiyetini elinde tutan yaratığın değişimine dışarıdan tepki vermeyi reddediyordum ama doğrusu, şu anda komplomun ana odak noktası oydu. Öyle ya da böyle onu tekrar kendime bağlamam gerekiyordu.

"Çok iyi anlıyorsun, Stella," diye alay ettim. "Öyleyse, senin ölmeni tercih ettiğime karar vermeden önce, kendini utandırmayı bırak ve yapman gerektiği gibi kralının önünde secdeye kapan."

Stella hala ayaklarımda eğilmiş, alnı soğuk fayanslara dayalı ve ellerini önünde uzatmış duran Vard'a baktı, benim evi temizlemeye ondan çok daha iyi yaklaştığımı açıkça anlamıştı.

"Clara nerede?" nefes aldı. "Bugün burada ne oldu? Neden beni düğüne davet etmedin?”

"Beni duymadın mı kadın?" tükürdüm.

Dizlerinin üzerine çökerken alt dudağı titriyordu ama ağzımdan bir hırıltı kaçtığında, diğer yararsız yardımcımın yanında hızla önümde düzleşti.

Boyun eğmesine rağmen onu şimdi bitirme fikriyle oynadım, artık bana ne faydası olduğunu merak ettim ama telaşlı ayak sesleri dikkatimi bir kez daha kapıya çekti.

"Kralım!" diye bağırdı Jenkins, arkasında dengede duran domuz bağlı, çirkin bir kızla birlikte bir kahvaltı arabasını sürükleyerek odaya girerken sesi dehşet doluydu.

"Bunun anlamı ne?" diye sordum, Darius'un elleri bağlı ve ağzı tıkanmış, boncuk gözleri yüzümle elimin olması gereken yerde kütük arasında gidip gelen gelinini görünce ayağa fırlayarak.

"Onu evlilik odasının dolabında bağlı halde buldum. Darius'tan bir iz yok. Onu kendin sorgulamak isteyeceğini düşündüm," diye açıkladı Jenkins, geri çekilirken parmaklarını ovuşturarak ve ben de ödüllü domuza yaklaştım.

Ağzındaki tıkacı çıkardım, bu sırada bıyıklarının kılları parmaklarıma değdi ve midemin tiksintiyle dönmesine neden oldu.

"Konuş," diye emrettim.

"Ne olduğunu bilmiyorum!" diye feryat etti, ben onu kahvaltı arabasında elleri bağlı halde bırakırken gözlerinden iri yaşlar akıyordu. “Snookum'larımla evleneceğim için çok heyecanlıydım. En son hatırladığım şey, elbisemi giymek üzereydim ve bir sonraki bildiğim, karanlıkta tek başıma dolaba bağlı olduğumdu.

"Bu düğünden önce mi oldu?!" Gümledim, bakışlarım ondan çaresizce başını sallayan Jenkins'e kaydı. "Birleşmeyi tamamlamadığını mı söylemek istiyorsun?"

"Yeminimi bile söyleyemedim," diye ağladı ve arabayı benden uzaklaştırıp duvara çarparak onu yere düşürdüğümde bir kükreme kaçtı. bir korku çığlığıyla.

“Benim oğlum da bu işin içindeydi! Benim tek varisim!” diye haykırdım, içimdeki canavar bir kez daha özgürlük için yalvarırken öfkem bir şekilde büyüyordu ve tüm bunları bir araya getirmeye çalıştım. Bunu nasıl yapmıştı? Beni bu konuda nasıl engellediler?

Ondan uzaklaşırken kırmızıyı gördüm, intikam açlığım içimde bir kasırga gibi büyüyor ve her parçamı tüketmekle tehdit ediyordu.

"Çek onu gözümün önünden!" diye bağırdım, neslinin tek safkan dişi Ejderhalarından birini öldürmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce gitmesine ihtiyacım vardı ve Jenkins onun bağlı bileklerinden tuttu ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya devam ederken onu odadan karnı üzerinde sürüklemeye başladı. .

Yemin ederim, bu lanet saldırının derinlikleri bana çarptığında görüşüm gerçekten bulandı ve saltanatımı güvence altına almak için ihtiyacım olan tek şeyden mahrum kaldığımı fark ettim.

"Bir Varis olmadan ne yapmam gerekiyor!?" Herkese ve hiç kimseye bağırdım, öfkem neredeyse beni tüketirken tahtın üzerindeki kristal avize takırdıyordu.

Karanlık her tarafımda yükseldi ve Gölge Prenses yoluma çıkıp kara büyüsünün gücü benimle çarpışana kadar öfkem içinde gölgelerin gücünü fark etmem biraz zaman aldı.

Beni tekrar tahtına fırlattı, dudaklarımdan lanetler dökülürken ve tüm oda karanlığa bürünürken acı omurgamı parçalıyordu.

Gücü etlerine nüfuz ederken Stella ve Vard çığlık attılar ve onlar kaçarken onları odadan kovdu, arkalarından kapıları çarptı ve tahtıma çıkan basamakları tırmanırken, gözleri karanlıktan titreyerek bana yaklaştı. .

"Bir günlük velet gibi sızlanmayı bırak ve gerçek bir kral gibi çeneni kaldır," diye hırladı, parmağını bana doğru kıvırdı ve sağ kolumu ona doğru kaldırmak için etimin altında bulunan gölgeler üzerindeki kontrolünü kullanarak.

Kolumun ucundaki harap olmuş kütüğün içine bir acı saplanırken, hiçbir şekilde karşılık veremeden, sihrini bana karşı kullandığında ve kütükten ıstırap verici bir yavaşlıkla bir şey büyüdüğünde, haykırdım.

Kendi derimin içinden fışkıran parmakları fark ettiğimde nefesim kesildi, şekilleri tamamen gölgelerden oluşuyordu ve sonunda kaybettiğim elin yerine onun karanlık gücünden oluşan bir el oturana kadar büyüdü.

"İşte başlıyoruz, çok daha iyi," dedi neşeyle, beni tutan elini bıraktı ve anında ayağa kalktım, onun üzerine yükseldim ve yeni elimi kullanarak boğazını kavradım ve gücü karşısında hayrete düştüm. Dişlerimi ona gösterdim.

"Sen nesin?" diye sordum, onu içime çekerken bakışlarım yüzünde gezinirken tuhaflığı, gücü ve güzelliği fark ettim.

"Ben senin kraliçenim," diye yanıtladı, sesi onu tutuşumun gücünden dolayı boğuktu. "Uzun, çok uzun zaman önce atanız benimle evleneceğine ve beni alevler tahtına oturtacağına söz verdi. Octavius Acrux bana evlenme sözü verdi. Ben Lavinia Umbra ve soyundan gelenlerin uymasını beklediğim bir anlaşma yaptık. Bunu bana borçlusun, baba."

"Bu benim soruma cevap vermiyor," diye hırladım, bahsettiği adamı bulmaya çalışırken, bu sözde sözün yerine getirilmesini ne kadar süredir beklediğini merak ederken, zihnim atalarımla ilgili bilgilerimi tarıyordu. neden başlangıçta onaylanmamıştı.

"Ben halkımın kraliçesiyim. Gölge doğumluların lideri. Hediye eden gücün hükümdarı

bana bu sonsuz hayat İmparatorluğu çalınan ve kaderi Gölge Diyar'da çok uzun süre mühürlenen kadınım. Bir Acrux King'e borçluyum. Sen*bana ait*" Boğazını daha sıkı kavradığımda gözleri gücünün karanlığıyla parladı ve hiçbir korku izi olmadan gözlerimin içine bakarken çılgınca gülümsedi. "Ve senin yeni bir varise ihtiyacın var."

"Senin gibi bir yaratık beni nasıl bir Varis olarak doğurabilir?" Bu şeyin sadece gölgelerle dolu bir rahimde hayat üretebileceğine inanamadığım için alay ettim.

"Sana, damarlarında annesinin gölgesi ve babasının Ejderha ateşi kadar yoğun akan sadakatle gerçek güçten doğmuş bir Varis vereceğim."

"Bana Ejder doğumlu bir çocuk garanti edebilir misin?" diye sordum, bakışlarımı soluk teninden neredeyse siyah dudaklarına kaydırarak, sanki bir engerek çukurundaymış gibi etrafında hareket eden gölgeleri izledim. Ama belki de buydu. İhtiyacım olan çözüm. Onu bana bağlamanın ve dize getirmenin bir yolu. Bütün iyi fahişeler, onları teslim olmaya zorlayacak güçlü bir erkeğe ihtiyaç duyardı ve onu becermeye pek itirazım olduğunu söyleyemezdim. Karanlıkla dolu olsa bile güzeldi.

"Size kendisinden önce doğanların hepsinden daha güçlü bir çocuk olacağını garanti edebilirim. O, Elemental ve gölge büyüsüne sahip bir Ejderha olacak ve gerçek Varisinizin her zaman hayalini kurduğunuz şekilde sizin yerinize hükmedecek. Ama sadece beni kraliçen yaptığın zaman."

Ondaki tahtımın gücüne olan açlığı tadabiliyordum ve bu çılgınlığı kabul etmekte tereddüt ettim. Bu yaratığa gerçekten bir taht verecek miydim?

Eli dışarı fırladı ve hayalarımı sıkıca kavradı, gözlerime dik dik bakarken benden bir tıslama kaçtı ve boğazını sıkı tutmama rağmen ürkmedi bile.

"Bana bir Acrux Kralı borçluyum," diye uyardı, gözleri çıldırmış ve şeytani sözlerle parlamıştı. "Ama beni kraliçen yapmazsan o zaman erkekliğini vücudundan söküp alabilir ve onun yerine oğullarından birini alabilirim. Parçala, yırt, çek, ez. Bu yüzden akıllıca seç, baba. Çünkü ben zaten bir gölgeler prensesiyim ve ikinci kez borçlu olduğum şeyi inkar etmeyeceğim."

Elini çekmeyi başaramayınca rahatsızlıkla homurdandım ve başıyla onaylarcasına salladım. "Seni kraliçem yapacağım," diye kabul ettim ve hiçbir şey olmamış gibi beni serbest bırakırken ölümcül bir gülümseme dudaklarını aydınlattı. "Ama önce krallık üzerindeki kontrolümüzü sıkılaştırmalıyız."

Boğazını sıkıca sıkarken bakışları üzerimde gezindi ve sonunda başını salladı, onu bir kez daha emrim altına aldığımı görünce biraz daha rahat nefes alabilmem için gölgeler uzaklaştı.

"Nasıl istersen, Kralım. Hadi başlayalım o zaman."

BEN'Darius'un gelişinin beni etkileyeceğini umarak gecenin geç saatlerine kadar uyumadım, ama onun yerine kulaklarım sadece çok uzaktaki osurukları ve birkaç kapı aşağıda sevişen birinin homurdanmalarını duydu. Oradaki Vampirlerin iyiliği için bir susturucu balonu kullanabilirlerdi, ama kullandılar mı? Hayır efendim.

Sonunda, Darcy'ye tutunarak ve onunla gecemi mahvettiği için Seth'ten vücudumun her zerresiyle nefret ederek yorgunluğa düşmüştüm. Savaşın yankıları üzerime yapışıp, onun dehşetiyle yeniden boğulana kadar beni sımsıkı tuttu. Clara'nın kollarımda ölmesini, kafatasımın içine atılana kadar tekrar oynadım. Ama bu dünyadan ayrılırken onu bulan huzura odaklandım ve kendime onun şimdi daha iyi bir yerde olduğunu hatırlattım. Ve bir bakıma, sonunda onu gerçekten kurtarmıştım, hayal ettiğim gibi değil. Ruhu Lavinia'dan özgürdü ve artık onu Peçe'nin ötesinde hiçbir işkence bulamayacaktı. Ablam sonunda dinleniyordu ve bunun için minnettar olmalıydım.

Huzursuz bir uykudan uyandım ve Darcy'yi tekrar kendime çekerken gözlerimi açmayı reddettim ve bu kızı bir daha elimden kayıp gitmeden önce benimmiş gibi yakalamak için onu bu mağaraların içinde bir yerlerden çalıp kaçıramayacağımı merak ettim.

Yanağıma değen saçlara burnumu soktum ama ondan yayılan erkeksi kokuya kaşlarımı çattım, üzerinde oyalananın o çamaşırlardan mı olduğunu merak ediyor ve bunun yerine onu kendi kokumla dağlamak istiyordum. Kollarım ona daha sıkı sarıldı ve ben uykunun pusundan daha derinlere doğru sürünürken, onun hiç de iyi hissetmediğini fark ettim. Çok kaslıydı, çok iriydi ve gözlerim birden açılıp boğazımdan bir hırıltı çıkarken, güne korkunç bir cinayetle başlayacağımı biliyordum.

"Kapella!" diye havladım, onu odadan uzağa fırlattım ve o bir havlayarak duvara çarptı, aklını geri kazanmaya çabalarken çırılçıplak bir şekilde yere çarptı.

"Takma notumu kırdın." Çıplak göğsüne kan hücum ederken elini iyileştirmek için kaldırdı ve ben de onu dövme işini bitirmek için ileri atılarak bulanık bir şekilde yataktan fırladım, ama

Aramıza atarken bunun yerine bir hava kalkanına çarptı.

"Yatağımızda ne halt ediyordun?!" tersledim "Peki Mavi hangi cehennemde?" Arkamı dönüp onu aradım ama sadece ben ve ahmak kalmıştık. Bu da omuriliğini söküp kıçına tıktığımda tanık olmayacağı anlamına geliyordu.

"Orası soğuktu." Seth kendi yatağını işaret etti. "Ve kapının altından soğuk bir esinti esiyordu."

"Sen bir hava elementalisin," diye tükürdüm, kavgaya aç bir şekilde nefes alıp verirken kalkanının önünde ileri geri yürüdüm.

"Evet ve ben bir Kurtadamım!" Ayağa kalktı ve artık iyileşmiş burnundaki kanı elinin tersiyle sildi. "Sarılmaya ihtiyacım var. Sarılmayınca üşüyorum ve yalnızlaşıyorum. Ve Darcy kahvaltı etmeye gitti, bu yüzden ayı kolların boşa çıkacaktı ve ben de biraz sarılmak için içeri girdim. Önemli olanın ne olduğunu anlamıyorum." Yerden bir eşofman altı aldı ve üzerine geçirdi.

"Ben sarılmam," diye tersledim.

"Yalancı," diye alay etti. "Sürekli Darcy ve Darius'la kucaklaşıyorsun. Ama kucaklarım nerede, Lance? nerede Benim. Sarılır mı?"

"Sen delisin," diye tısladım ve sızlanarak kocaman ve köpek gibi bakan gözleri ile bana doğru bir adım attı. Sanki bu benim üzerimde işe yarayacakmış gibi.

Kapı çalındı ve neredeyse duymazdan gelerek Seth'in hava kalkanını paramparça edip onu çıplak ellerimle boğarak öldürecektim. Ama sonra Gabriel onun ötesinden seslendi ve kalbimin boğazıma gelmesine neden olan üç kelime söyledi.

Darius geri döndü.

Nefesim ciğerlerimde tıkandı ve arkamı döndüm, Emir hediyelerimle kapıya doğru fırladım ve kapıyı çekerek Nebula Ally'imle yüz yüze geldim. Sırıttı, bana sarılmak için çekti ve sırtımı okşadı.

"O nerede?" Diye sordum. "Ne oldu?"

"Bütün gece Tory ile birlikteydi," dedi.

"Tüm gece?" diye bağırdım ve geri çekildim. "Neden bana daha önce gelmedin?"

"İnan bana, gidip onları bölmek istemedin. Sırf kız kardeşimin lanet bir Acrux tarafından taciz edildiğine dair görüntülerle rahatsız edilmemek için bütün gece kendimi meşgul etmek zorunda kaldım.

"Ay adına, yıldızlar sana bunu neden göstersin?" yüzümü buruşturdum

"Çünkü onlar hastalıklı bir mizah anlayışı olan pislikler, Orio. Şimdi, Mirasçılar tarafından saldırıya uğramadan önce onu görmeye gidin. İki dakika içinde yemekhanede olacak. Doğruca koridorun sonuna gidin, önce soldan gidin ve oraya varana kadar devam edin."

"Biri Mirasçılar mı dedi?" Seth arkamdan seslendi ve teşekkür etmek için Gabriel'in omzuna vurdum.

ve it peşine düşemeden vuruldu.

Taş tünellerden hızla geçtim, sola ve çift ahşap kapılardan dümdüz aşağıya, insanlarla dolu devasa bir mağaraya doğru ateş ettim. Ben dururken sessizleşmeye başlayan insanlar beni eşofmanlarımla orada dururken gördüler.

"Bu, Dark'ın bir Vega'yı Zorladığı Power Shamed profesörü değil mi?" birisi tısladı.

"Neden o burda?"

"Kendinden utanmalı."

“Power Shamed olmaktansa ölmeyi tercih ederim. Orada ve mahkemede gırtlağımı keserdim.”

Öğürmekte olan birinin küt küt sesi dikkatimi, gözleri beni bulmuş olan Hamish'e çekti. Gözleri yaşarırken yediği yulaf ezmesini kusmamaya çalışarak iki büklüm oldu ve bana bakmak zorunda kalmamak için koltuğunda döndü. Çenemi sıktım, herkesin bana sırt çevirdiğini ve ben yokmuşum gibi davrandığını görmezden gelmeye çalıştım. Bu Power Shaming saçmalığıyla henüz pek uğraşmak zorunda kalmadığım bir şeydi ama burada ondan kaçamayacakmışım gibi görünüyordu.

Salonun uzak ucunda Geraldine ve bir grup ASS üyesiyle oturan Blue'yu gördüm ve gözleri bir mıknatıs gibi benimkini buldu. Oturduğu yerden kalktı ama ben onun Güçten Utandırılmış Fae'lerle görülmesini istemediğim için dikkatle başımı salladım. Kanımı donduruyordu. Hayatım tamir edilemeyecek şekilde mahvoldu. Bir daha asla toplumda eşit olarak görülmeyeceğim. Darcy ve benim resmen işimiz bitti. Çünkü bir Vega prensesiyle tekrar çıkmayı gerçekten nasıl umabilirim? Adını bulandırır, tahta verdiği desteği yok ederdi. Hapishanedeki yerimi hak etmesi için ona yaptığımı düşündükleri şey yeterince kötüydü, ama bazı açılardan bu daha da kötüydü. Çünkü gözden düşmüş bir Fae'ydim ve benim türüm için bundan daha korkunç bir kader yoktu.

Darius arkamdan adımı söyleyince, mahvolan itibarımı bir an için unuttum. Döndüm ve onu

orada, kolunu Tory'nin omuzlarına dolamış, gözlerinin Star Cross'tan önceki kadar parlak kahverengi olduğunu gördüm. Tory'yi kendine yaklaştırdığında kalbim yükseldi ve yeri tek bir sarsıntı bile sarsmadı, onları ayırmak için haykıran göklerden hiçbir iz yoktu. Bağlarından kurtulmuşlardı, gün gibi ortadaydı ve onlar için daha mutlu olamazdım.

"Ne yaptın?" diye sordum şaşkınlıkla, elim yıllardır derimde Leo işaretinin olduğu yere giderken. Gitmişti. Sonunda prangalarım kırıldı, hayatım bana geri döndü ve artık başkasına söz vermedim. Ve bu gerçeğin ağırlığı, ancak şimdi onun bakışlarındaki gerçeği, bunu gerçekten yaptığına dair gördüğümde üzerime çarptı. Bir şekilde bağları koparmıştı.

"Yıldızlara dua ettim ve cevap verdiler," dedi yüzünde yıllardır görmediğim kadar parlak bir gülümsemeyle. Binlerce yükün altından kalkmadan böyle gülümseyebildiğini neredeyse unutmuştum.

"Bu hiç mantıklı değil," dedim inanamayarak, yaklaşırken başımı salladım, artık aramızdaki şeyin neresi olduğundan emin değildim. Bağ olmadan ne olduğumuzu bilmiyordum, ondan önce arkadaştık ama o zamandan bu yana geçen yıllar içinde o kadar çok değişmiştik ki, ya artık o kadar yakın olmasaydık? Ya bu bizi kırdıysa?

Bu korkuları kafamdan uzaklaştırdım, ani bir hız patlamasıyla ileri atıldım ve karnına yumruk attım. Kahkaha atıp onu dikleştirdiğimde iki büklüm oldu, sırf yapabileceğimi kanıtlamak için aynı şeyi tekrar yapmaya kalkıştı ve yüzündeki sırıtış dövüşe hazır olduğunu söylüyordu.

Ama tam bir boğuşmaya başlayamadan, Mirasçılar belirdi, üzerine çullandılar ve onu ve Tory'yi kollarının arasına aldılar, Seth neşeyle ulurken onları sıkı bir kucaklama çemberinde ezdi. Odadaki kalabalık tezahürat yapana kadar hepsi bunu yankılamaya başladı ve kalbim iki beden küçülürken kendimi yersiz hissederek baktım.

“Hepiniz sevinin! Gerçek kraliçeler ve Göksel Konsey'in Varisleri sonunda hepimiz için özgürlük ve refah yolunda birleştiler!" diye bağırdı Geraldine, sesi odada sihirli bir şekilde yankılandı ve ben ondan uzaklaştırılırken en iyi arkadaşımı görünce daha fazla insanın neşelenmesine neden oldu.

Kalabalık beni itip kaktı, gözlerini benden ayırmadan ve boğazımı sıkarken beni daha da geriye savurdu. Max saçlarını karıştırırken, ben de başlarının üzerinden Darius'a baktım ve Caleb etraflarında zıplayan Seth ile bir aşağı bir yukarı zıpladı.

Darcy, yanında Geraldine ile yanlarına geldi ve hepsi tekrar kucaklaştılar, Geraldine şarkı söylemeye başladığında adeta daireler çizerek döndüler.

“Ah, harika ve neşeli bir gün geldi! Yıldızlar hepimizin üzerinde parlıyor, hepimizin," diye şarkı söyledi ve odanın yarısı ona katıldı, görünüşe göre o devam ederken bu rastgele şarkıyı biliyordu. “Ah şimdi parıldayan ay geldi! Hepimizi aydınlatmak için, hepimizi.”

Seth daha yüksek sesle uludu ve Oscuralar olarak tanıdığım salonun arkasındaki büyük bir gruptan bir uluma korosu yükseldi. Ve eğer burada olsalardı-

"Hiç arkadaşı olmadığı için üzgün olmalı." Bir el omzuma kondu ve arkamı döndüğümde Leon Night'ı orada uzun altın rengi saçları ve şişkin geniş göğsüyle buldum. Aurora Academy'de Gabriel'in sınıfındaydı ve ben birkaç kez Pitball'da ona karşı oynamıştım. kendim.

Aslan gibi sırıtarak, "Yine de arkadaşın olacağım dostum," dedi. "Burada yalnızlık olmalı. Kimsesiz, yapayalnız.”

"Ben iyiyim," diye mırıldandım, Seth onu omuzlarına alırken ve Tory bir saniye sonra Darius'un omuzlarına yükselirken gözlerim Darcy'ye takıldı. Dişlerim ağzımda gıcırdadı ve kendimi müdahale etmemeye zorladım, Darcy gülerek gözlerinde mutlu yaşlarla kız kardeşine sarılmak için uzandı. Siktir, o kız

bunu hak etti. İkisi de yaptı. Onları Solaria'ya getirdiğimden beri hayatlarında içinden geçemeyecekleri çok fazla bok vardı.

“Eğer iyi olmazdım*BEN*Power Shamed'di," dedi Leon üzgün bir şekilde. “Aslında daha kötü bir kader düşünemiyorum. Asit sümüklüböcekleri tarafından yenilmeyi ya da bir Ayı Değiştiren tarafından parçalanıp yutulmayı ya da gerçekten, gerçekten, gerçekten, gerçekten-"

"Anladım," diye homurdandım.

"Gerçekten yüksek bir bina," diye sözlerini sempatik bir gülümsemeyle bitirdi. "Kahretsin, gitmeliyim, ahbap. Dante'nin poptartlarına parıltılı yapıştırıcı sürdüm." Kalabalığın içine doğru fırladı ve Leon'a bağırmaya çalışan Dante'nin iri bedeninin kalabalığın arasından geçtiğini gördüm ama dudakları kalın mor bir topakla birbirine yapışmıştı, bu yüzden tek yapabildiği öfkeli bir hırıltıydı.

Darcy'yi gözlerim yanana kadar izledim ve gözlerimi kırpıştırarak odanın köşesindeki gölgelere geri dönmeyi hatırladım. Yaşayan bir veba muamelesi görürken, önüme gelen tiksinti dolu bakışlardan, sırtların bana çevrilmesinden, hakaret üstüne hakaretten kurtulmak içimi rahatlattı. Umursamamaya çalıştım ama umursadım. Bunun için sadece kendimi suçlamama rağmen. Mahkemede kürsüye çıkıp kendimi bir canavar ilan ettiğimde nasıl bir kaderle karşı karşıya olduğumu biliyordum. Ve bu yüzden bir daha Mavi'nin yanında ne kadar az kalabileceğimin kesinlikle farkındaydım.

Kaderindeki kraliçe olduğu sürece buna değecek.

Xavier ve Catalina, sahte kimliğinin içinde saklı kalmasına rağmen kahvaltıya geldiler ve Darius'a sarılırken yeni bir kahkaha ve hıçkırık dalgası patlak verdi. Bir an için odada o kadar çok huzur vardı ki, muhtemelen kanlı bir savaşın başlangıcında olduğumuzu hatırlamak zordu.

Şarkılar ve dans nihayet sona erdiğinde mağaranın kenarından döndüm, kapıdan hızla çıkıp tünelin karanlığına doğru ilerledim, herkesin bana yokmuşum gibi davranmasına gerçekten katlanmak istemiyordum. bunun yerine karanlık bir bölmede elinde taze kahveyle birinin gelmesini beklemek. Yanlarından geçip onu çalar, sonra bu yerdeki dükkanları bularak Zodiac Guild iksiri için ihtiyacım olan herhangi bir malzemeye sahip olup olmadıklarını görürdüm. Sonra, Lonca'ya girmek için kimin iyi aday olabileceğine karar verebilirdim. Önümüzdeki altı hafta boyunca sıfırdan tekrar demlemek zorunda kalacaktım ve gidip kendim almam gereken birkaç şey vardı, ama artık aramızdaki bağın kopmuş olduğu hissinin yanı sıra odaklanmam gereken bir şeydi. Darius, artık bana ihtiyacı kalmayabilir.

Gabriel koridorda yürürken belirdi ve karanlıkta gözleri hemen bana döndüğünde ondan saklanmaya çalışmanın bile bir anlamı olmadığını biliyordum.

"Arkadaş edinmenin yolu bu değil, Orio," diye alay etti ve ben de omuz silktim.

"Arkadaş aramıyordum," dedim yumuşak bir sesle.

"Emin misin?" Bana benden daha iyi bildiğini söyleyen o parıldayan Kâhin bakışını attı ama bilmiyordu. Darius artık şirketime ilgi duymuyorsa, o zaman Fae'yi ayağa kaldırır ve bununla ilgilenirdim. Bunu düşünmek bile kalbime bir hançer saplamasına rağmen.

Peki ya Mavi?

Onun Mirasçılar arasında Geraldine ve kız kardeşiyle birlikte güldüğü düşüncesi midemi bulandırıyordu. Sonunda ait olduğu yerdeymiş gibi görünüyordu ve dürüst olmak gerekirse, bir Power Shamed kaybedeni bunun neresine sığardı?

Gabriel, "Kendine karşı çok katısın," diye homurdandı, bana doğru yaklaşıp bana sertçe baktı. "Hiçbir şey söylemedim." Kollarımı kavuşturdum, en sevdiğim boş ver ifademi takındım ve o bana bir anne tavuk gibi dilini şaklattı.

"Bu senin auran. Seni bir kitap gibi okuyabilirim," dedi sertçe. "Ama bunun hakkında konuşacak havada olmadığını görebiliyorum, öyleyse neden gidip planladığın şeyi yapmıyorsun?"

kaşlarımı çattım. "Bir şey mi planlıyordum?"

Sanki herkesin geleceğini görmek bazen çok yorucuymuş gibi içini çekti. "Zodyak Loncası iksiri."

"Doğru, evet. Mağazalara bakacağım."

"Mağazalardan ihtiyacımız olanı topladım zaten. Hemen şimdi gidip Wasted Mountain'dan rothium çimeni almalısın."

"Ama o malzemeyi haftalarca eklememe gerek yok," dedim kafam karışarak.

"Güven bana," diye ısrar etti, yanımdan geçmek için hareket etti ama kolunu yakaladım ve ona dikkatle baktım. "Darius bunu nasıl yaptı?" Bunu nasıl becerebildiğine şaşırarak sordum.

"Açıkçası? Emin değilim. Gelemem*Görmek*yıldızların kararları, bu yüzden onlarla ne gibi bir konuşma yaptığını bilmiyorum ve anlaşmayı yaptığı odadan çıktığında açık sözlü değildi. Tek istediği hepinizle tekrar bir araya gelmekti, biz de buraya geldik." Kaşlarını çattı, bakışlarını kaçırdı ve bana söylemediği bir şey daha olduğunu hissettim.

"Nedir?" diye sordum, üzerindeki tutuşum sıkılaşarak.

Kafasını sallayarak bana bir gülümseme gönderdi. "Hiçbir şey Orio. Sadece Kahin'in laneti. Çok fazla kader, çok fazla cevaplanmamış soru."

Başımı salladım ve gitmesine izin verdim, ancak bu cevaba tamamen ikna olmadım. Gabriel kaderin gidişatını değiştirirsem diye bana ne zaman söylememesi gerektiğini biliyordu, bu yüzden onun rehberliğini takip ettiğimiz sürece onu rahatsız eden karanlık kader her ne ise çözülebileceğine güvenmem gerekiyordu. Ve beni rothium çimeni bulmaya teşvik ettiğinden, bir okul gezisine çıkacağımı tahmin ettim.

Gabriel yemek salonuna doğru yürüdü ve vampir hızımı artırdım, yıkanmak, giyinmek ve anka kılıcımı kalçama takmak için hamama daldım ve ardından karanlık koridorlardan hızla geçip saatin içinde kapıya geri döndüm. çiftlik evine çıkmama izin ver. avlanırdım

Periler, Darius'la daha önce Wasted Mountain'da birkaç kez ve bugün işi şansa bırakmayacaktım.

Giriş holünden geçip buzlu rüzgara doğru adımımı attım ve orada görevlendirilen dört muhafız kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"İzin almadan gidemezsin," dedi biri, diğerleri gözlerini benden kaçırırken, görevleri ile önlerindeki Güç Utanç Fae'den uzaklaşma isteği arasında denge kurmaya çalıştıkları açıktı.

"Kimin izni?" Sinirle homurdandım.

"Grus ya da Vega," dedi, üst dudağını tiksintiyle bükerek. "Şimdi içeri gir, Güçlü Utandırılmış sıçan. Ya da kendini kurtarmak istersen ahırda biraz halat var."

Gardiyanlardan biri, "Aferin, Jim," dedi ve diğer küçük arkadaşları buna biraz kıkırdadılar, ama bir daha dönüp bana bakmadılar.

Kendimden on kat daha güçlü olduğumdan şüphe duymadığım bu pisliğe dik dik bakarken, içimdeki canavar başını kaldırıp onu yerine koymamı talep ederken dişlerim koptu. Power Shamed olmanın bir kısmı, yasal olarak diğer Fae'lere meydan okumama izin verilmediği anlamına geliyordu, ancak zaten bir kaçak olduğum ve bu noktada yasayı hiç umursamadığım için, kurallara uymayı planlamıyordum.

İleriye doğru ateş ettim, yumruğumu savurdum, Darkmore'da yapmak zorunda kaldığım gibi vahşi rotayı seçtim ve parmak boğumlarım onun pis suratıyla birleşirken adamı hazırlıksız yakaladım. Kıçını karlı zemine vurdu, dudağı patladı ve benimle savaşmak için elini kaldırdığında kan damlıyordu ve diğerleri sonunda bakmak için döndü.

"Sen hiçbir şey*pislik*, Bunun için seni The Burrows'tan attıracağım," Jim tükürerek bana su büyüsü yaptı, ama tahmin ettiğim gibi benim kadar güçlü değildi ve elimin bir hareketiyle onu dondurdum. , su jeti kayayı katılaştırıyor ve bacağına çarpıyor.

"Öf!" diye feryat etti.

"Ona ne dedin?" Darcy'nin sesi kalbimi göğüs kafesimde attırdı ve döndüğümde onu mavi saçları arkasında uçuşurken ve gözlerinde alevler parlarken çiftlik evinden çıkarken buldum. Ayağımın dibindeki bok parçasına kilitlenmiş gözler.

"B-leydim Gwendalina," diye kekeledi Jim, köpek gibi başını eğerek. "Eminim istismarcının huzurunda olmaktan oldukça rahatsızsındır. Onu The Burrows'tan çıkarabiliriz. Hiç zahmet değil."

"Sana bir soru sordum," diye homurdandı, burnunun ucundan ona bakarak ve yemin ederim ki, hemen orada ona bir yarı mamul aldım.

Jim, "Ona beş para etmez bir pislik dedim," diye zorladı.

O, senin olabileceğinden daha fazlası, diye tısladı. "Eğer onunla bir daha böyle konuşursan,

sahip olmak*Sen*The Burrows'tan kovuldum, beni anlıyor musun?

"E-evet Leydi Gwendalina."

"Benim adım Darcy," diye hırladı, sonra elimi tuttu ve nabzım güm güm atarak ona bakarken beni onlardan uzaklaştırdı.

"Benimle gelemezsin," dedim aniden, onu buraya Gabriel'in göndermiş olabileceğini fark ederek. "Burayı bu kadar çabuk terk etmen senin için güvenli değil. Lionel dünyanın seni avlamasına sahip olacak."

Bakışları alev alev yanarak bana döndü. Kulağa bir emir gibi geldi.

"Belki de öyleydi," dedim, sesim yumuşamıştı.

"Benim adıma kararlarımı sen veremezsin," dedi, ben ona bakarken çenesini kaldırdı, aramızdaki boşluk gergindi.

İç çektim ve The Burrows'u çevreleyen büyülü sınırı geçene kadar çiftlik evinin dışındaki düzlükte ilerledik.

"Sadece seni korumaya çalışıyorum. Bunu yapmaktan asla vazgeçmeyeceğim." Cebinden bir kese yıldız tozu çıkardığında onu durdurdum.

"Gabriel gerçek kraliçelerden birinin onayı olmadan buradan ayrılamayacağını söyledi." Tek kaşını kaldırdı, benimle alay etti ve boğazımdan bir hırıltı geçti. Kahrolası Gabriel.

Saçlarını savurarak benden uzaklaştı. "Sanırım geri döndüğümde seni göreceğim." "Bela arıyorsun,"

diye uyardım, onun bu tavrı karşısında aletim pantolonumun içinde seğiriyordu. Aramızdaki bu gerilimi yok etmek ve onu geri almak istiyordum ama artık bunu yapmaya hakkım var mıydı bilmiyordum. Birbirimizi sevmiş olabiliriz ama yine de birlikte olmamamız için çok fazla sebep vardı, en azından statüm elimden alınmış ve ona hak ettiği hiçbir şeyi asla sunamayacaktım.

"Belki öyleyimdir," diye kabul etti, gözlerinde bir cesaretle. Parmak uçlarında yükseldi, o kadar yakındı ki nefesi ağzımı okşadı ve aramızdaki mesafeyi bitirmek için öne doğru eğildiğimde aç bir ses beni terk etti.

O ağzı tek başıma sahiplenmek için kalbimi sökerdim.

"Borak Dağ'ı düşün," diye fısıldadı, ben bir öpücük çalmaya çalışamadan ve üzerimize bir tutam yıldız tozu atmadan bir saniye önce onun görüntüsü kafamı doldurdu.

Dünyalar arasındaki kumaşa ayrıldık, güzel bir yıldız denizinde dönüyorduk, sonra ayaklarım tekrar sağlam zemine çarptı ve Darcy hafifçe yanıma indi, adımlarında en ufak bir sallanma belirtisi yoktu. Beceriksiz küçük prensesimi biraz özlemiştim ama dağın eteğindeki gevşek kiremitlere doğru adım attığında ayağı kaydı ve dileğim yerine geldi.

"Taş kafalılar," diye küfretti.

Onu sırıtarak yakalamak için ileri atıldım, onu tekrar dikleştirdim ve yanaklarını kaplayan pembe bir tonla bana baktı.

"Pekala, korkunç bir dağın dibine kim çakıl taşı koyar ki?" alay etti. "Yıldızları suçlayalım." Gülümsedim ve o başını salladığında ağzında bir gülümseme belirdi.

Orada yarım saniye fazla durduk, hala birbirimize dokunuyorduk ve aramızda beni delirtmeye başlayan söylenmemiş kelimelerle oyalanıyorduk. Sonra Darcy bizi bekleyen manzaraya bakmak için döndü ve artık bu konuyu açmanın zamanı olmadığını biliyordum. Uzun zaman önce bir Vega prensi tarafından kutsanmış olduğu varsayılan, tepemizde yükselen dağa bakmak için gözlerimi ondan ayırmam biraz daha uzun sürdü.

"Peki rotyum otu nerede?" diye sordu, bir hayvan yolunun yanındaki yeşillik alana doğru yürürken.

"Bu dağın herhangi bir yerinde olabilir," dedim kaşlarımı çatarak. "Öyle değil. Bu pembe." "Ah." Dik durdu ve hayvan izini işaret etti. "Sanırım o zaman aramaya başlasak iyi olur." Küçük patikada eğildi ve ben de dikenli çalıların bu yolu oluşturan yaratığın yüksekliğinin üzerinde çarpıştığı aşırı büyümüş patikaya sığmak için neredeyse eğilmek zorunda kaldım. Ama Darcy, yanından geçtiğimiz her dikenli çalıya takıldığımı anlayınca, toprak büyüsünü kullanarak etrafımızdaki tüm yaprakları ayırdı ve hiçbirine dokunmadan yürüyebilmem için onları geri itti.

Gözlerim ara sıra Darcy'nin kıçına takılırken, dolambaçlı yolu tırmanmaya, çim aramaya başladık ve kendimi odaklanmaya zorlamak zorunda kaldım. Ama o dikkat dağıtmanın tanımıydı.

Her kayanın ve çimenli tümseğin etrafını aradık ama aradığımız rengarenk çimenlerden hiçbir iz yoktu.

"Bahse girerim tam tepededir," diye güldü Darcy, yüksek bir bayırı tırmanırken inanılmaz manzaraya bakarak.

"Pekala, en azından bütün günü bu dağda seninle geçireceğim," diye mırıldandım. "Ne?" diye seslendi, ışık muhteşem bir pusla omuzlarına vururken omzunun üzerinden baktı. O kadar güzeldi ki, yıldızlar onu en çaresiz fantezilerimden çekip almış gibiydi.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama sonra sağ tarafımda bir yerden gıcırtılı, emici bir çıngırak geldi ve ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldım. Gözlerimi Darcy'ye kilitledim ve Phoenix kılıcını kalçamdan çektim, kaslarım bir saldırı hazırlığı içinde kıvrılıyordu.

periler.

BENEllerimi kaldırdım, dağın yamacından aşağı koşan kalın çalıların arasında gizlenen yaratıkları dinlerken Phoenix ateşi parmak uçlarımı yalıyordu.

Orion bir saldırı için hazırlandı, onların hareketlerini de dinlerken başını bir yana salladı. Ağaçların

arasına geri döndüğümüzde sesimizin duyulmaması için etrafımıza bir susturucu balonu fırlattım ve iyice sıkıştırdım.

"Kaç tane?" Adrenalin damarlarımda hızlanırken sordum.

"Üç," dedi, gözleri gece gölgesine dönerek.

"Daha fazlasını hallettik," dedim, bir parçam kavga için heyecanlıydı. Nefes almak kadar doğuştan gelmeye başlayan bir parça ve bunun tamamen içimdeki Fae'yi kucaklamamla ilgili olduğunu biliyordum. Zorluklar ve bir savaşın heyecanı için doğduk ve şimdi düşmanlarımızla o arenada yüzleştiğimiz kadar emin bir şekilde yüzleşirdim. Sevdiğim adamın ölmesini izleyeceğimden emin olarak yere diz çökmek kadar korkunç bir şey olamaz. Artık herhangi bir rakibi yenebilirdim, bunu iliklerime kadar biliyordum. Belki Lionel bile kapıma gelmeye karar verirse Acrux'u becerebilirdi.

"Arkalarında dolaşmak için hızını kullanmalısın," dedim ve Orion kaşlarını çatarak bana baktı ve havadaki başka bir çıtırtı titredi ve bunun beni yavaş yavaş sihrimden uzaklaştırdığını hissettim.

"Seni bırakmıyorum," dedi basitçe, kılıcını kaldırıp bakışlarını ilerideki çalılara dikerek.

İnatçılığına dişlerimi gıcırdattım, gözlerinde onu bir mağara adamı gibi davranmaya iten ilkel koruyuculuğu gördüm.

"Korunmaya ihtiyacım olmadığını sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?" diye tısladım.

"Ve ne olursa olsun seni koruyacağımı sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?" Beni daha da kızdıran sert profesör ses tonuyla karşılık verdi.

"Çıldırtıcısın," diye homurdandım.

"Ve sinirlendiğinde çok tatlı oluyorsun. Birbirimiz hakkında daha fazla gerçekleri yayınlayalım mı Mavi, yoksa gidip biraz Peri öldürelim mi? Bana şeytani bir şekilde sırıttı ve dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim.

Sevimli? Ona şirin göstereceğim.

Ellerimi kaldırdım ve kırmızı ve mavi Anka kuşu alevleriyle önümüzdeki çalıları patlattım, üç Perinin değişen biçimleriyle tepeden yukarı bize doğru koştuklarını, aç kırmızı gözlerini bize kilitlediklerini ve sondalarının bize doğru uzandığını gördüm. geldikleri gibi Canlanmış ağaçlar gibiydiler, derileri delinmesi zor ama kesinlikle imkansız olmayan kalın, kabuklu bir zırhtan yapılmıştı.

Onları karşılamak için koşmaya başladım, damarlarımda serbest bırakılmaya hazır bir cehennem ateşi fırtınası.

"Bu bir Vega!" Perilerden biri ahşabın metale sürtünmesine benzeyen bir sesle haykırdı. "Onu öldürme, krala götür."

"O büyünün tadına bakmadan olmaz," diye homurdandı bir başkası ve kanat şeklini alan bir ateş patlaması saldım, onlara doğru kaydım ve ikisini sırtlarının üstüne düşürdüm. Diğeri daha hızlıydı, bize doğru fırladı ve Orion bulanık bir hızla yanımdan geçip kılıcını alevler boyunca savurarak, doğrudan Nymph'in göğsüne saplamadan önce kılıcını savurdu. Ben tepeden aşağı koşarak ayağa kalkmaya çalışan diğer Perilere doğru koşarken, bir çığlıkla öldü ve küle dönüştü.

Çıngırakları kulaklarımı doldurdu ve birdenbire zihnimin bir köşesinde keskin bir karanlık hissi belirdi. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir öfke içimde yükseldi ve en yakın Nymph'e atlayıp vahşi, vahşi bir öfkeyle yumruklayıp yumruklarken ellerimi alevlerle kapladım. Sondaları sırtımı parçaladı ve göğsüne bir ateş topu gönderip kaburgalarının altında büyümesini ve yaratığın önümde küle dönüşmesini izlemeden önce bir acı çığlığı beni terk etti. Ateş avuçlarımda cızırdarken ve güç damarlarımda şiddetle güm güm güm güm atarken, hastalıklı bir memnuniyet içimi sardı.

Onun ötesinde son Su Perisi dosdoğru bana doğru koşuyordu ve onu almaya hazırlanırken ellerimi kaldırdım, dişlerimi gösterdim. Onu, arkadaşlarımın çektiği tüm acılar için, Ruhlar Sarayı'nda ölen insanlar için, adı mahvolan, sihri bu canavarlar tarafından çalınan babam için öldürmek istiyordum. Ve bunu ilk elden yapmak ve benim yüzümden öldüğünü hissetmek istedim.

Kanatlarımın sırtımdan fırlamasına izin verdim, yukarı kalktım, böylece muazzam Nymph ile göz hizasındaydım ve ellerimi kaldırdım, benimle çarpışmasını bekledim. Ama ondan önce, Orion görüş alanına girdi, kılıcını savurdu ve pazılarının şişmesine ve yaratığın siyah kanının göğsüne sıçramasına neden olan şiddetli bir darbeyle kafasını kesti.

Nymph'in kafasıyla aynı anda yere çarptı, sonra kafa kül oldu ve Orion yüzünde kara bir gülümsemeyle bana baktı.

Sırtımdan aşağı sıcak ve yoğun kan akıyordu ve eşofman üstüm neredeyse yanmıştı.

Ölüm ve köz kokusu etrafımızı sararken, göğsümdeki artıklar zar zor oraya tutunuyordu.

Öfke içimde yaşayan bir şey gibi akarken ileriye doğru uçtum ve Orion'un önüne indim. "Bu benim ölümümdü," diye hırladım.

"Kanıyorsun ve ateş etmiyordun. Diğerinin yaptığı gibi sana yaklaşma riskini almayacaktım," dedi sert bir ses tonuyla.

"Ben kurtarılması gereken tehlikede bir küçük hanım değilim," diye homurdandım, onu göğsünden iterek, hemen yaklaşırken dişlerinin dışarı fırlamasına neden oldum. Ama sonra sırtımdan yere damlayan kanı fark edince gözleri yumuşadı.

Yaralısın. Beni iyileştirmek için uzandı ama elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Bana neden bu kadar kızgınsın?" diye sordu ve göğsümde bir duygu barajı paramparça oldu.

"Korktuğum için kızgınım," diye itiraf ettim aceleyle. "Çünkü beni kurtarmaya devam edersen, belki bir gün ölümle benim arasına girersin ve o seni benden alır." Terör, en büyük korkumun itirafını kapladı. "Ya da belki bana danışmadan bizim yerimize seçimler yaptığın için kendini yeniden Darkmore'da bulursun ve ben de seni yeniden kaybederim."

"Bu aşk, Mavi," dedi ciddi bir şekilde, onu tekrar itmek için gittiğimde bileklerimden tuttu, sadece vücudumda kıvrılan bu yakıcı öfkenin birazını dışarı atmak istiyordum. “Sayısız kez kıçımı kurtardın, bunu benim için yapıyorsun ama karşılığında benim de yapmamı kabul edemiyorsun. Ve nedenini biliyorsun?"

Cevap vermedim, dişlerimi birbirine kenetleyerek bileklerimi elinden kurtarmaya çalıştım ama o sadece onları sıkıca tuttu ve sağ avucumu atan kalbine dayadı.

"Çünkü seni ablandan başka kimsenin sevmesine asla izin vermedin. Dünyaya güvenmiyorsun ve bunun için çok iyi bir sebebin var ama ben senin düşmanın değilim. Seni incittiğimi biliyorum ama bunu yaptım çünkü seni bu evrendeki tüm galaksilerden daha büyük bir şekilde seviyorum. Sen hayatıma girmeden önce perişan haldeydim ve şimdi içimde gerçekten sevdiğim bir adamı uyandırdın ve seni kaybetmek istemediğim kadar onu da kaybetmek istemiyorum. Yani evet, her fırsatta kendimi seninle ölüm arasına koyacağım ve bu seni korkutuyor olabilir ama beni korkutmuyor Mavi. Bana daha önce hiç sahip olmadığım bir amaç veriyor ve bundan asla vazgeçmek istemiyorum.”

"Ölmeni izleyemem," dedim, sesim çatladı ve bu olasılıktan duyduğum dehşeti ele verdim. "Ben hayatta kalamam, Lance. Bana yemin et, ölmeyeceksin.”

O arenada ölüme o kadar yaklaşmıştık ki neredeyse onun sonunu görecektim ve bu şimdiye kadar karşılaştığım en acı verici şeydi. Bu yüzden şimdi tüm dünyayı alt edecek kadar güçlü olmak ve onun etrafına hiçbir düşmanın geçemeyeceği bir ateş duvarı örmek istiyordum.

"Buna söz veremem güzelim." Yaklaştı, bileklerimi serbest bıraktı ve onun yerine başparmağını elmacık kemiğimin hizasında oydu. "Ama ölmemek için elimden gelenin en iyisini yapacağıma söz verebilirim.

yeter ki sen de aynısını vaat et.”

Gözümden yanan bir yaş süzülürken dokunuşuna yaslanarak başımı salladım ve elini bırakmadan önce onu sildi. Ve birdenbire aramızdaki bariyerler yıkılmaya başladı ve içimdeki hayvan bir kez daha şahlandı, onu daha yakına çekmek ve bana çektirdiği tüm acılar için aynı derecede onu cezalandırmak istiyordu. Ama o benim için her şeyi yaptığında ve şimdi o Güçten Utandırılmışken ve artık kimse onun gözlerinin içine bakmıyorken nasıl kızabilirdim? Dayanılmazdı.

Lance Orion'a bakıp ona o tek bakışla sahip olduğum her şeyi sunarken, Phoenix ateşimin parlamasına izin verdim, vücudumdan aşağı hücum etti ve giysilerimi ayaklarımın altında küle çevirdi, kanatlarım sırtımda hafifçe çırpındı. Bakışları sertleşen meme uçlarımı ve yalnızca ona ait olan yanan, ağrıyan etimi incelerken boğazı inip kalkıyordu. Ama gözleri daha güneye gitmeden önce, vücuduma yapışan alevleri söndürdüm ve ona doğru hamle yaptım, kanatlarımı çırpıp yerden birkaç santim yükselirken ağzım onunkiyle çarpıştı.

Elleri sırtıma gitti, orada Nymph'in bıraktığı yaraları anında iyileştirdi ve dilinin derin ve talepkar vuruşlarıyla beni öptüğünde inledim. İçimde bir kez daha bir öfke kıvılcımı yükseldi ve beraberinde bir kaos dalgası getirdi. Beni o kadar tüketti ki, Orion'un sırtını yırttım ve derin bir hırıltı beni onu ısırmaya zorlarken, dişlerimi alt dudağına geçirdim.

Orion bundan hoşlandığını söyler bir şekilde küfretti ama geri çekildim, dudağı kanlı ve benim ağzım onunla ıslanmıştı.*Kahretsin.*

Gözleri karanlıkla dans etti ve aniden beni yakaladı, uyluklarımı kalçalarının etrafına doladı ve beni pantolonunun içinden penisinin sağlam sırtına yaslarken kıçımı sertçe sıktı. Dudaklarımdaki son kanını da emdi ve bu kadar uzun süre onsuz kalmanın beni biraz vahşi yaptığını düşündüm. Süper ateşli Vampir eski erkek arkadaşını vahşileştirmen tamamen normal, değil mi? Sağ.

Tırnaklarım omuzlarını kesti ve alevlerimi vücudunun her yerine gönderdim, onu incitmeden kıyafetlerini yaktım, hiçbir şeyi umursamadan tam o anda ona yaklaşmaktan başka bir şey yapmadım.

Kalçamı kaldırdım ve sert aletinin kaygan kafası amcığıma sürtündü, beni bir kez daha kendisine doğru çekerken nefesimi tuttu ve kalçalarımı yönlendirdi, böylece uyarımı tüm şaftına toprakladım.

Dudaklarımdan başka bir pis öpücük çalarken karanlık bir şekilde kıkırdadı ve üzerimde hak iddia edeceği beklentisiyle ürpermeme neden oldu.

"Bana sahip ol," diye yalvardım. "Bana ilk kez Mavi dediğinde senindim."

Bu sözler yıldızların kendisine bahşettiği bir hediyeymiş gibi içini çekti ve içime sert bir şekilde girdi, ben haykırırken kanatlarım kendimi sabitlemek için çırpındı, başım geriye doğru eğildi ve saçlarım en saf mavi alevler içinde patladı.

Orion inledi, kalçamı yönlendirirken elleri kıçımı daha çok sıktı, sadece

Bana tekrar tekrar saldırırken tüm vücudumu yukarı ve aşağı hareket ettirmek için kollarındaki güç.

"Bana bak," diye emretti ve başımı kaldırdım, nefeslerinin göğsünden ağır bir şekilde düşüşünü ve bakışlarının yoğunluğunun içime bir zevk seli göndermesini izlerken gözlerim arzuyla kaplandı. Nefesim kesildi ve inledim, kanatlarım çarpmaya ve bizi dengede tutmaya devam ederken destek için omuzlarını kavradım.

O kadar yoğundu ki, zaten imkansız bir yüksekliğe yükseliyordum, kalçalarının ve sırtımın her kıvrımıyla klitoris kasık kemiğine sürtünüyordu, aleti bazılarına vururken ikimiz tam anlamıyla zevk alan mükemmel bir varlık haline geliyorduk. içimdeki lezzetli tatlı nokta.

Beni zayıf bırakan yavaş, titreyen bir zevk dalgasıyla geldim, ağızlarımız buluştuğunda vücudum onunki gibi şekillendi ve orgazmımın her saniyesinde beni becerdi, dili dilimdeki zevkin tadını içiyordu.

Sonra, ben hangi yönün yukarı olduğunu anlayamadan, bir Vampir hızıyla hareket etti, beni yere bıraktı ve arkamdan ateş etti. Beni kuru zeminde ellerime ve dizlerime bastırdı, bir elini sırtıma koyarak arkamda diz çöktü ve beni ağlatacak kadar sert bir şaplak attı.

"Lance," diye yalvardım nefes nefese, daha fazlasını isteyerek, buna ihtiyaç duyarak. Onun sunduğu her şeyi arzuladım. Acı, zevk, ondan olduğu sürece hiçbir önemi yoktu.

Elini omurgamdan yukarı kaydırıp kürek kemiklerimin arasındaki o inanılmaz yeri okşayarak onun için titrememe neden olurken kanatlarımın uçup gitmesine izin verdim ve havada etrafımızda közler kıvılcımlar saçtı.

"Sana yumuşak davrandım, Mavi," dedi, kıçımda bıraktığı batma izini okşamak için elini aşağı indirdi ama iyileştirmek için hiçbir harekette bulunmadı. "Ama gözlerimin önünde tanıdığım en güçlü Fae'ye dönüştüğünü gördüm. Ve bundan hoşlandığını biliyorum." Bana tekrar şaplak attı, öncekinden daha sert ama bu sefer kalçama şaplak atıp ağlama ile inleme arasında bir şey yaparak beni bıraktı.

"Öyleyse Yoldaşlığımın neden düzüşmede en iyi olduğunu öğrenmek ister misin?" kendini beğenmiş bir şekilde sordu ve omzumun üzerinden ona baktım, saçları darmadağınıktı ve gözleri o kadar şehvet doluydu ki, kedim ihtiyaçla zonkluyordu.

"Evet," diye nefes nefese kaldım, göğsümdeki merak alevlenirken, onun dokunuşuna daha fazla ihtiyaç duyduğum için tenim karıncalanıyordu.

Dizlerinin üzerinde yükselirken sırıttı, güzel aletini bir kez daha benim girişimle hizaladı ve kafamı döndüren tek bir itişle içimdeki her kalın santimi itti. İsmini inledim, gözlerim kapandı ve içimdeki kocaman boyutuna alıştığım için kıçıma sertçe şaplak attı.

"Bana bak. Gelmeni sağladığımda gözlerinde parıldayan o yıldızları görmek istiyorum," diye ısrar etti ve ben de istediğini yaptım, elini altıma indirmesini, klitorisimi bulmasını ve su büyüsünün öpücüğünün hassas tenimle buluşup onu göndermesini izledim. parmakları hareket etmeye başladığında vücudumu parçalayan zevk

taşınmak. Hızlı.

Omagod.

Tarikatının armağanlarını kullandı, böylece parmakları kaygan klitorisimde adeta titredi ve bir sonraki orgazmımı zar zor kontrol edebildim. Onun içimde hareket etme ihtiyacıyla kalçalarım sallanmaya başladı.

"Lütfen," diye soludum.

"Kendini hazırla," dedi sesinde bir parça eğlenceyle ve ben de bunu bir saniye önce yaptım, aletini parmaklarının hızına uydurarak beni nefes alamaz hale getirdi. İmkansız bir hızla bana çarptığında ve amım onu daha sıkı kavrayarak zevkle homurdanırken neredeyse içimde titreşiyormuş gibi hissettim.

Dudaklarımdan çıkan bozuk sesler ve zaten sonuncuyu kovalayan başka bir orgazm ile tüm uzunluğu boyunca gelene kadar beni daha sert ve daha hızlı becerdi, tüm vücudum titrerken zevk beni zayıflattı.

Tam kontrolü ele geçirmek için kalçalarımı kavradı, vücuduma girip çıkarken beni istediği yerde tuttu, parmakları aşırı hassaslaşmış klitorisimde kutsal olmayan bir sihir yaparken aletini g noktamı ovuşturdu.

"Yine," diye emretti.

"Yapamam," diye nefesim kesildi, daha fazla dayanamayacağımdan emindim ama eli kıçıma öyle bir şaplak attı ki, etime başka bir zevk dalgası yayıldı.

"Yapabilirsin," diye güldü ve ben inledim, bana merhamet göstermediği için lanet olası görüşünü kanıtladım. Dizlerim yere sürtündü ve öne düşmemek için parmaklarım toprağı tırmaladı, beni zorladığı sınıra ulaşmak istediğimi fark ettiğimde bana verdiği her şeyi daha da fazlası için yalvararak dudaklarımda aldım.

Beni bir şekilde başka bir dünyayı sarsan serbest bırakmaya çekerken ve amım şaftını sıkıca sıkıştırırken, bir dizi küfür soludu, sonra içimde derin bir yerde durdu, beni doldurdu ve kendi zevkiyle inledi, parmakları bereli bir şekilde kalçalarıma saplandı. bana her damlasını verdi. Kendini birkaç kez daha yavaşça içime ve dışına pompaladı ve vücudumun gücü tükenirken başımın toprağa düşmesine izin verdim.

Kendini benden kaydırdı, tekrar yere düştü ve ben doğrulup oturdum ve ona düzüştükten sonraki görkemiyle bakmak için döndüm, alnında terli bir tutam saç ve nefes nefese kalırken kasları o kadar gergindi ki karın kaslarından biri mükemmel bir şekilde tanımlanmıştı. Gözleri benim üzerimdeydi, dudaklarında bir gülümseme belirirken koca bir karanlık cennet orada beni bekliyordu.

"Bütün kıyafetlerimizi yaktın," dedi, sonra gülmeye başladı ve ses o kadar bulaşıcıydı ki hemen katıldım.

"Görünmeden The Burrows'a nasıl geri döneceğiz?" Sürünerek yanına uzandım ve masmavi gökyüzüne bakmak için sırt üstü yuvarlandım.

"O derse yeterince dikkat etmemişsiniz, Bayan Vega," diye şaka yaptı. "Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Vampir hızı," dedi. "Bizi lanet rüzgar kadar hızlı hareket ettirebilirim. Kimse bizi görmeyecek."

Alt dudağımı emdim, hâlâ onun tadına baktım ve dokunuşunun göğsümde yanan tüm öfkeyi yok etmesine bayılıyordum.

"Hala rothium otunu bulmamız gerekiyor," dedim ama elini kaldırıp arkamı işaret etti ve döndüm, orada bir çalının altında büyüyen parlak pembe çimenler gördüm.

"Sanırım çoktan yaptık."

Bu anı henüz aramızda bırakmak istemediğim için ona yaslanırken ona Tarikatımın sıcaklığını vererek iç çektim.

"Biz...tekrar birlikte miyiz Mavi?" diye sordu Orion bir süre sonra, binlerce güzel duyguyla kalbimi sıkıştırarak.

"Gerçekten hiç ayrıldığımızı sanmıyorum, Lance," diye fısıldadım ve gözlerinde biraz tereddüt görerek ona bakmak için başımı çevirdim. Ama gözlerini kırpıştırarak onu uzaklaştırdı, üzerimde kalıcı bir hak iddia eden bir öpücüğü çalmak için öne doğru eğilirken bakışları mutlulukla parlıyordu. Bir daha asla ayrılmayacağımıza, ayın gelgitindeki gücüyle birbirimiz için savaşacağımıza ve bu dünyada her birimiz nereye gidersek gidelim, diğerinin her zaman onu takip edeceğine yemin eden biri.

BEN'Beynim kavgadan, lanet olası hayatlarımız için kaçmamıza ve Lionel Acrux'a karşı isyan adına her şeyi terk etmemize kadar olan her şeyi devirirken, başka bir geceyi de dönüp durarak, kendimi uyumaya ikna etmeye çalışarak geçirdim.

Aslında bu sadece bir isyan değildi. Biz ve Vegas ona karşıyken, Noel Günü hepimizin yaptığı şeyin Solaria'da iç savaş ilan etmek olduğu ve şu andan itibaren bunun sonuna kadar kazanmak için savaşacağımız sonucuna varabildim.

Sonunda, şafak vakti bir ara, Seth'in yine nereye gittiğini merak ederek ve bu garip yerde biraz dinlenmek için savaşırken, yokluğunda tüm yatağı kaplayarak bayıldım.

Kapıdan şiddetli bir gümbürtü geldi ve beni uyandırmaya çalışan her kimse her kimse küfrederek ve yastığımı başımın üzerine çekerken bir veya iki hakaret seçeneğiyle bağırarak inledim.

Cal mı? Max'in endişeli sesi bana ulaştı ve kapıdan geçen bir duygu dalgası üzerinde onun endişesinin baskısını hissettiğimde kaşlarımı çattım.

"Nedir?" diye sordum endişeyle, kendimi dikleştirip sihrimi kullanarak kapının kilidini açtım.

Max, elinden geldiğince hızlı bir şekilde içinden geçti ve elinde bir Atlas ile uzun adımlarla odaya girdi. Hamish daha önce bu yerin dışındaki haberleri takip edebilmemiz için her birimize izlenemez olanları vermişti.

"Lionel şimdiden ailelerimize karşı harekete geçti," diye homurdandı, midem alt üst olurken ve annem, babam ve kardeşlerim için duyduğum korku bedenime işlerken cihazı bana uzattı.

Bana verdiği ve bir saatten kısa bir süre önce Celestial Times'da basılmış olan makaleyi okurken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Solaria için Yeni Bir Çağ!

Göksel Konsey, veraset zamanı geldiğinde yerlerini alacak üç yeni Mirasçıyı desteklediklerini duyurdu. Hadley Altair, Ellis Rigel ve Athena Capella, orijinal Heirs'ın hepsinin yaşam yollarından dönüp dengesiz ve güvenilmez Vega ikizlerinin yanına atıldığı şok edici olaylardan sonra şimdi sırada.

Aylardır Vega kızlarının, bir zamanlar önlerinde çok parlak ve gelecek vaat eden dört çocuğun dikkatini çekmek için kullandıkları garip esaretle ilgili haberler ortalıkta dolaşıyor.

Gwendalina (Darcy) Vega'nın, yanlış bir şekilde gördüğünü iddia ettiği kuzgunlara en yakınlarını ikna etmek için uzun zamandan beri zihnin manipülasyonunu kullandığı söyleniyor. Bu tür kuzgunların varlığına ikna olduktan sonra, bu illüzyonu kontrol etmeye çalıştıklarına yalanlar ve yanılgılar beslemek için kullanıyor - tıpkı bin yıl önce eski Anka Kuşlarının yaptığı gibi.

Bir zamanlar, her türlü korkunç ve zihin değiştiren şekillerde ortaya çıkan çarpık yetenekleriyle Phoenix Order'ın ne kadar hilekar ve güvenilmez olabileceği iyi belgelenmişti.

Ne yazık ki, Anka kuşu gücü bir kurbanın zihnini etkilemek için kullanıldığında, onları eski hallerine döndürmek için hiçbir umut kalmamıştır ve ne yazık ki bu kızların kötü sihirlerini bu krallığın Mirasçılarına karşı kullandıkları anlaşılmıştır. , onları kurtarmak için çok geçti. Onların artık lekelenmiş zihinleriyle güçlü bir konuma gelmelerine izin vermeyi düşünmenin çok riskli olduğundan bahsetmiyorum bile.

Roxanya (Tory) Vega'nın eski Mirasçılara karşı kullandığı seks büyüsüne dair raporlar da yoğun ve hızlı bir şekilde geliyor çünkü bunun da bir zamanlar efsane Anka Kuşlarının sahip olduğu bir güç olduğu yakın zamanda keşfedildi.

Türlerinden bazıları, Incubus'un armağanlarından bile çok daha tehlikeli olan baştan çıkarma ve arzu üzerinde bir güce sahiptir. Bir insan böyle bir yaratıkla yattıktan sonra ona bağlanır. Roxanya, vücudunu bu tür ahlaksız ve rastgele eylemlerde kullanmakla, aslında cinsel ilişkide bulunduğu erkeklerin ruhlarından parçalar çalmış ve onu iradesine bağlamıştır.

Şimdi, eski Mirasçıların dördüyle de düzenli ve bazılarına göre kaba cinsel ilişkilere sahip olduğunu kanıtlayan, hepsini kölesi altına almaya çalışan ve böylece Vega ikizlerinin zihinleri ve bedenleri esir aldığını kanıtlayan birçok hesap ortaya çıktı. Bir zamanlar krallığımızı yönetmeye yardımcı olacağını umduğumuz çocuklardan.

Ama yürekli ol! Krallığımız o kadar kolay dizlerinin üzerine çökmedi ve eski Mirasçılar, Göksel Konsey ve bizzat kralımız ile meydana gelen rahatsız edici eylemlerin ışığında, onların yerini alacaklarına büyük umutlar ve inanç bağladılar.

Daha parlak bir şafak geliyor. Gerçi şimdi isyancı ayaklanmanın neden olduğu korkuluyor.

Vahşi Kral'ın kızları sadık vatandaşlarımızın hayatını riske atabilir. Ancak kralımız, gölgelerde gizlenen ve ona kafa kafaya meydan okumaya cesaret edemeyen güce aç Fae'lerin bu küçük isyanını bastırmak için yorulmadan çalışacaktır.

Halkının güvenliğini sağlamak için hiçbir şeyden vazgeçmeyecek ve şimdiye kadar bizi korumak için yaptığı her şey için onu övelim.

Yaratıkları dize getirmenin yanı sıra, birçok Nymph saldırısını çoktan bastırdı ve bizi bir zamanlar oluşturdukları tehditten kurtardı. Şimdi, büyük ulusumuza yönelik bu yeni ve endişe verici tehditten hepimizi koruma görevini memnuniyetle üstlenecektir.

Yazının altında bir dizi resim vardı, bunların bir kısmı bu ana kadar ailelerimiz tarafından basından saklanmıştı. Aylar önce Darius'la benim kulüpte Tory'yle dans ederken, bazılarımla onun avlanırken çekilmiş görüntüleri vardı - hatta bir tanesim onu Tarot sınıfındaki pütürlü ve belli ki bazı sapkınlar tarafından çekilmiş bir masanın üzerine eğiyordu. pislik, ama yüzlerimizi göremeseniz bile eteğinin nasıl yukarı kaldırıldığını ve pantolonumun yarı sarktığını görebiliyordunuz.

Sonra onun ve Darius'un çeşitli hararetli anlardaki görüntüleri vardı, Max'i Siren Şarkısı'yla yakaladığı sırada Max'i öptüğü ve Seth'in kollarını ona dolamış ve kulağına bir şeyler fısıldarken çekilmiş bir resmi vardı. sadece bir tür tehditti, ama diğerleriyle karıştırılma biçimleri, onun için bir tür seks haremi olduğumuza dair yaratmaya çalıştıkları resmin çizilmesine yardımcı oldu.

Darcy'yle olan fotoğraflarımız da bir o kadar özenle seçilmişti, bazılarımız Pitball antrenmanında onunla gülüyor ya da ona aşıkmış gibi ona bakıyorduk. Hatta benden biri, ayakkabı bağımı bağlarken çekildiğinden neredeyse emin olduğum, başım öne eğik, önünde diz çökmüştü. O ve Seth birlikte çokça vardı, bazıları akademideki odasına girip çıkıyordu ve hatta birkaç tanesi o sefer onun kıçını tekmeledikten sonra onun başında dikiliyordu.

Sonra, gücün bununla hiçbir ilgisi olmadığını iddia ederek yerimizi almak üzere seçilen kardeşlerimizin mükemmel pozlanmış fotoğraflarının olduğu tam bir sayfa vardı ve Lionel böyle bir hevesle böyle bir karar verebilirdi. Bakışlarım ağabeyimin yüzünü taradı ve o çekim için poz verirken oradaki gerilimi görebildiğimden emindim, Lionel'in onu bununla oynamak için neyle tehdit ettiğini merak ederken boğazım sallanıyordu.

Atlas'ı kucağıma bırakırken, "Siktir," diye soludum ve elini yüzüne indirirken Max'e baktım.

"Babam benim konumum için Ellis'i desteklemezdi," dedi. "Zorlanmadıkça hayır. Bana desteğini her zaman sağlamlaştırdı ve onun elinde sadece lanet olası bir Element var! Ayrıca, daha önce yapamazdı

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
kendini aya uçurmaktansa beni aşağı indir.

"Evet, bu taçlı pislik kokuyor," diye homurdanarak onayladım.

"Diğerleriyle konuşmamız gerekiyor. Seth-”

"Seth nedir?" diye sordu Seth, o ortaya çıkarken, başını kapıdan uzatıp bize sırıtarak. "Göster ona," diye homurdandım, kendimi yataktan dışarı itip kıyafet aramaya koyuldum.

Yatak odası olarak kullanmam için bana verilen bu alanda toprak büyümü kullanmak için zaman harcamıştım, bu yüzden bir gardırobum, düzgün bir yatağım, bir aynam ve hatta birkaç saatimi sıfırdan yapmak için harcadığım yatak takımım vardı. kendi pamuğumu yaratmak. Ayna, ahşap çerçeveli ısıtılmış kumdandı ve geri kalan mobilyalar da benim sihrimle yerine oturtulmuş ahşaptan yapılmıştı. Hatta yatağın üstündeki cam lambaya bir alev bile asmıştım ve kendime çimden o kadar yumuşak bir halı yapmıştım ki çıplak ayaklarımın altında ipek gibi hissettiriyordu. Ben boşuna Terra Varisi değildim. Olduğu gibi, belki de Terra Varisi değildim.

Boxerlarımı düşürdüm ve yeni kıyafetler giydim, ödünç aldığım eşyalara burnumu buruşturmamaya çalıştım ve bir dahaki sefere öldürecek birkaç saatim olduğunda kendi kıyafetlerimi yaratmayı zihinsel olarak planladım. Ya öyle ya da alışverişe gitmek istiyordum. Biz asiydik, lanet olası evsizler değildik.

Üzerimi değiştirirken gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ve omzumun üzerinden geriye baktım ve Seth Atlas'ı alıp makaleyi okumak için yatağıma atmadan önce bir saniyeliğine onunla göz göze geldim.

Onu bana bakarken yakalama düşüncesi tüylerimi diken diken etti ve bundan neden bu kadar hoşlandığımı merak ederek kaşlarımı çattım. Ama dudaklarından kederli bir uluma düşerken pantolonumu ve gömleğimi üzerime geçirdim ve acısının sesini duyunca çenem kasılarak ona döndüm.

"Bu iyi bir şey," dedim, yanına oturmak için hareket ederek ve Max diğer yanına düşerken omzunu tuttum.

"Bu nasıl iyi bir şey?" diye sordu Seth, koyu bakışları benimkilerle buluşmak üzere etrafı tararken, ben de omzunu daha sıkı sıktım.

“Çünkü birlikte oynuyorlar. Annemi tanıyorum ve beni alıp kazanmadığı sürece Hadley'i asla benim yerime desteklemezdi. Gerçek Fae'lerin yaptığı budur. Kahrolası güçlerine sahip çıkıyorlar ve ailemizi koruyabilmesinin tek yolunun bu olduğunu bilmedikçe tercihini ona çevirmesinin hiçbir yolu yok.

"Haklı," diye onayladı Max. "Bunu düşün. Lionel onları tehdit etmiş olacak ve gölgeler onun tarafında olduğu ve gölge cadı onun emrinde olduğu için, o ebeveynlerimizden daha güçlü. Eğer hizaya girmezlerse onları öldürebilirdi.”

"O zaman belki onlar da kaçmalı?" Set önerdi. "Hepsi buraya gelip bize katılabilir ve..." "Onlarla bağlantı kurmanın bir yolunu bulmalıyız," dedim kararlı bir şekilde. "Ve bu konuda Darius'un fikrine de ihtiyacımız var. O nerede?"

Lanet Tory Vega tabii ki, dedi Max alaycı bir homurdanmayla. "Senin bir Siren olmadığını biliyorum, ama bu kadar şehvet kesinlikle senin de hissetmen için yeterli mi?"

Gülerek ona kafamı salladım ve ayağa kalktım.

"Bütün zaman sikişemezler," diye belirttim. "Muhtemelen uyuyorlar falan. Ayrıca yemek yemeleri gerekiyor."

"Göreceğiz." Max kapıya kadar öncülük etti ama ben onu takip etmeye gittiğimde arkama baktım ve Seth'in hâlâ yatağımda oturduğunu ve yere bakarken son derece üzgün göründüğünü gördüm.

"Hey," diye havladım, ileri atıldım ve saçını avucumun içine alıp bana bakmasını sağlamak için silkeledim. Somurtmak yok. Bunu çözebiliriz."

Seth'in gözleri büyüdü ve yavaşça başını salladı, diliyle dudaklarını ıslattı ve bir anlığına dikkatimi çekti.

"Pekala," diye kabul etti, ağzının kenarını kaldırarak sırıttı. "Ama bana Dom'luk yapmana gerek yoktu."

"Ah lütfen, sana tam bir Dom gibi davransam hoşuna giderdi," diyerek saçını biraz daha sıkı çekiştirdim ve onun bu şekilde altımda olmasının verdiği his hoşuma gitti.

"Belki yapardım," diye yanıtladı ve bakışlarım onunkilerle buluştuğunda, sohbetimizin şakacı havası kaydı ve nabzımın bu çılgınca fikirle hızlandığını fark ettim.

Ona biraz daha yaklaştım, ifadesinde kırılganlığa benzer bir şeyle bana bakarken bakışlarım yüzünde gezindi, sanki bana seslendirmeden bir şeyler anlatmaya çalışıyormuş gibi ve kendimi gerçekten bunun ne olduğunu bilmek isterken buldum. .

"Geliyor musunuz pislikler?" Max dışarıdan havladı ve ben de Seth'in saçını serbest bıraktım ve bir kahkaha atarak geri çekildim ve onu takip etmesi için çenemi ona doğru salladım.

"Bir dahaki sefere seni geçmek zorunda kalacağım," diye takıldım ve Seth biraz çılgınca güldü. "Evet. Sadece bana nerede ve ne zaman söyle, ben de top tıkacı ve kelepçeleri getirdiğimden emin olayım."

Bu fikrin saçmalığına kıkırdadım ve biz koridora çıkarken Seth yanımdan geçti, omzu beni lanet olası duvara çarpacak kadar sertçe kontrol etti.

Arkasından Pislik, diye seslendim ve Max'i yakalamak için koşup beni geride bırakmadan önce beni omzunun üzerinden fırlattı.

Onları sözde kraliyet mahallelerinden ve bizi barındırmak için ayrılmış koridorlardan, kabaca yontulmuş, yolu aydınlatmak için aralıklarla yanan bir dizi sonsuz alevle oyulmuş oldukları kayalardan başka bir şey olmayan tünellerden takip ettim.

Max, Tory ve Darius'un odasının kapısının yanında durdu ve ben ve Seth yanında durmak için hareket ederken kapıyı yüksek sesle çaldı.

Uzun bir duraksama oldu ama odanın içinden kimse yanıt vermedi ve ben kulaklarımı zorlarken,

içeriden de bir ses duyamıyordu.

"Burada olduklarından emin misin? Çünkü eğer öyleyse, susturucu bir balon kullanıyorlar," dedim ve Max homurdandı.

"Seks gürültüsünü bastırmak için," dedi, bize "Sana söylemiştim" bakışı atarak.

"Eh, en azından birimiz sevişiyor," diye homurdandı Seth ve ona şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırdım.

"Senin de olduğunu sanıyordum? Benimle aynı odayı paylaşmadığını çünkü gecelerini sikine gizli bir aşık tarafından baktırarak geçirdiğini söylemiştin.

Max homurdandı. "Evet - muhtemelen onun lanet eli, tıpkı bugünlerde olduğum gibi. Yıldızların lanetlediği bir asi olduktan sonra bile Gerry'nin bana günün saatini vermeyeceğini biliyorsun değil mi?

"Seth?" Bakışlarını benimkinden ayırıp Darius'un odasının kapısına doğru ilerlerken, kaşlarımı çatarak onu ittim ve sanki kilidi kırmaya niyetliymiş gibi elini kapıya bastırdım.

"Bir beyefendi asla söylemez," diye yanıtladı, kapıya odaklanırken bana bakmadı ve Max'e şaşkın bir bakış attım, o sadece omuz silkti, Seth'in gece maskaralıklarından çok Geraldine dramasıyla ilgilendiği açıktı.

Dudaklarımı büzdüm ve soruları bıraktım. Zaten kimi becerdiği umurumda değildi.

"Anladım!" Seth duyurdu ve bir dakika sonra kapı ardına kadar açıldı ve Darius ile Tory'nin yatakta yan yana yattığını ortaya çıkardı, ama onları hepimizin beklediği gibi hayvanlar gibi sevişirken bulmak yerine, onları birbirlerine sarılmış halde bulduk.

Tory, Darius'un kol girintisine sokulmuştu, gözleri kapalıydı ve parmak uçlarını omurgasında gezdirirken ağır nefes alıyordu, çarşaflar Darius'un vücudunun çoğunu bizden örtecek kadar üzerlerine çekilmişti.

Bakışları bize kaydı, ama ondan önceki kısa bir süre içinde, ifadesinde gördüğüm tek şey, onu izlerkenki bu derin, tatmin edici memnuniyetti ve bu, göğsümdeki düğümün gevşemesine neden oldu. bu kabustan en az bir iyi şeyin geldiğini. Yıldızlar sonunda yeniden düşünmeye zorlandı ve ikisinin de çektiği her şey sonunda işe yaramış gibi görünüyordu.

Darius kaşlarını çatarak bize baktı, belli ki kesintiden pek etkilenmemişti ve vücudunu bizim görüş alanımızdan saklamak için çarşafı Tory'nin etrafına daha sıkı çekmeden önce susturucu balonu dağıtmak için parmaklarını salladı.

"Nedir?" diye homurdandı, kasları bir kavga beklentisiyle gerilirken onu uyandırmamak için sesi alçaltıldı.

"Hayati bir tehlike yok," diye onu çıldırtmadan önce rahatlattım.

"Ama konuşmamız gerekiyor," diye ısrar etti Max. "Ve şu anda hepimiz muslukta seks yapmıyoruz, o yüzden bunu yüzümüze vurmayı bırak ve gelip bizimle konuş."

Darius bu pek de kızgın olmayan alay konusuna gözlerini devirdi ve yavaşça yataktan kalktı.

Uykulu uykulu ona uzanırken Tory'den itiraz mırıltısı geldi.

"Sana bir uyandırma oral seks borcum olduğunu sanıyordum?" diye mırıldandı, onu kolundan yakaladı ve duraksamasına neden oldu. "Bunu kesinlikle sonra ele alacağım bebeğim. Ama şu anda kapıda üç pislik var," diye yanıtladı Darius, saçlarına bir öpücük kondurmak için eğilerek.

Tory bize doğru yuvarlandı ve gözlerini açtı, Darius çarşafın göğüslerinin üzerinde kalmasını sağlamak için öne doğru atıldı, Ejderhası gözlerinin derinliklerinden bize bakarken sahiplenici bir hırıltı kaçtı. açık uyarı.

"Onu sadece pislikler mi istiyor, yoksa ben de kıçımı yataktan mı kaldırmalıyım?" diye sordu, bir gözünü yumrukla ovuşturarak ve esneyerek.

"Ejderha teşekkürler, tatlım," diye onayladım ve başını salladı, bir yastık aldı ve açık bir şekilde reddedercesine yüzünün üzerine çekti.

"Ve bu da prenses olmak istemediğini iddia etti," diye alay etti Seth, Darius bir kot pantolon ve spor ayakkabılarla bize yaklaşırken, gömlekle uğraşmadan.

Burada yerin altı soğuktu, neresi olduğunu biliyorduk ama ateş büyüsü olanlar için bu pek sorun değildi.

Darius ve Seth önümde adım attılar ve Max ve bakışlarım arkadaşımın sırtındaki dövmede gezinirken ben Phoenix ve Dragon'un etinin üzerinde birbirleriyle savaş halinde olduğunu fark ettim. Görüntüyü her zaman sevmiştim, ama şimdi ona bakmak eskisinden farklıydı. Çünkü görüntüde her zaman gördüğüm savaşın harareti yerine şimdi onda daha çok dans buluyorum. Rakipleriyle karşılaşan ve birbirlerinin arkadaşlığının heyecanı ve ortaya koydukları meydan okumadan başka bir şey için savaşmayan iki yırtıcı.

Yemek için ayrılan büyük mağaraya doğru yöneldik ve Seth dairesel alanın ortasında kayalardan yontulmuş kaba bir masa ve sandalyelerin olduğu bir yer seçti. Mekandaki diğer tüm masalara tıpatıp benziyordu, ama onu oraya çeken şeyin ön ve orta konumu olduğunu tahmin ediyordum, kubbeli mağaranın dairesel düzeni bir bakıma Orb'u anımsatıyordu.

O kıçını yerine oturamadan elimi büktüm ve taş sıraya doğru sihir gönderdim, tahtadan ve büyüdükçe birbirine dolanan yapraklardan bir sırt yaptım, sonra her şeyi bir kat kan kırmızısı güllerle doldurdum. her zamanki kanepemize benzeyene kadar ipekten daha yumuşak yapraklar.

Seth genişçe sırıttı ve etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturduktan sonra yeni değiştirilmiş sandalyeye çöktü ve ben de yanında yerimi alıp dirseğimle onu dürttüm.

"Ev konforu olmadan baş edemeyeceğini biliyordum," diye alay ettim ve beni geri itti. "Yeraltı mağarasını tam anlamıyla öyle görünmesi için tamamen döşemiş olan adam diyor.

beş yıldızlı bir otele ait," diye alay etti Seth.

"Eh, kimse asi olmanın sefalet içinde yaşamak anlamına geldiğini söylemedi," diye geri atıp onu tekrar ittim, ama daha tam bir boğuşmaya girmeden Max bizi ayırdı ve aramıza oturdu.

"Birbirinizle flört etmeyi bırakın ve buradaki soruna odaklanın," diye çıkıştı ve havamızı bozmak için bir kova dolusu ciddi enerjiyi üzerimize itti. Sadece bir şakaydı, ama neden aniden garip hissettim?

Darius, Atlas'taki makaleyi okuyordu, hepimizi görmezden gelerek yolumuza atılacak en son saçmalıkları aldı ve midem guruldarken umutla etrafa baktım.

"Bu yerdeki hizmet tam bir şaka," diye mırıldandım, çeşitli masalarda toplanmış, her biri kendi yemeğini yiyip kahve içen isyancılara bakarken, hiçbiri bize bir şey getirmeye niyetli görünmüyordu.

Burada birkaç gün geçirdikten sonra bile çok fazla bakış çektik ve çoğunun bize bir nebze bile güvenmediği açıktı. Ama güçlü orospu çocukları olduğumuz ve Vegas'ın kendisi bize kefil olduğu için, bizden hoşlanmamaları için hangi nedenlere sahip olurlarsa olsunlar kimse düşüncelerini dile getirmeye meyilli görünmüyordu, bu yüzden çoğunlukla kendi halimize bırakıldık.

"Burada hizmet yok," diye yanıtladı Darius. "Sen sadece, yediğin yemeğin, sanki kullanılmışsın gibi daha aşağılık bir Fae tarafından elden teslim edilmesi yerine, son birkaç öğündür içimizden biri tarafından sana getirildiğini fark etmeyen haklı bir hıyarsın. ile."

"Kahretsin," dedi Seth, ben bu öneriyle bembeyaz kesilirken kendini koltuğunda öne doğru itti. "Bana yediğimiz yemeğin kalitesinin şüpheli olmasının yanı sıra burada servis olmadığını mı söylüyorsunuz?"

"Hayır, pislik. Onlar kahrolası bir mağarada yaşayan isyancılar. Yemek servisi yok, tıpkı çamaşırhane ya da temizlik servisi olmadığı gibi ya da-”

"Burada ne kadar uzun süre kalırsam kalayım, bana sadece kirli giysiler giymem gerektiğini mi söylüyorsun?" O alışveriş gezisini kahrolası listemin en başına koyarak sözünü kestim çünkü bu kesinlikle hayır olurdu. "Benim su büyüm bile yok."

"Pekala, odamı seninkine yaptığın gibi toprak büyüsüyle süslersen kıyafetlerini yıkayacağım," diye teklif etti Max ve ben de onaylayarak başımı salladım.

"Tamamlamak."

"Siz lanet olası prenseslersiniz," dedi Darius, Seth her an havadan bir garsonun ortaya çıkmasını bekliyormuş gibi korku içinde etrafına bakmaya devam ederken başını sallayarak.

"Ah, yani Seth'le benim odanı süslü bir hale getirmemizi istemiyorsun?"

Darius sırıttı ve omuz silkti. “Tamam tamam. Siz iki pislik odayı Roxy's için güzelleştirirseniz

Ben de gidip sana yiyecek bir şeyler bulayım.

"Pfft, sanki kendin için güzel olmasını istemiyormuşsun gibi," diye yanıtladım. "O kız ölümlüler diyarında hiç parası olmadan büyüdü. O, bu koşullardan nasıl kurtulacağını senden çok daha iyi biliyor ve sen de bunu biliyorsun."

Darius, "Onlara tekrar katlanmak zorunda kalmaması için bir neden daha," diye yanıtladı. "Şimdi neden ben gidip bize yiyecek bir şeyler bulurken sen de ailenle bu durum hakkında ne yapmak istediğine karar vermiyorsun?"

Pekala, önemli değilmiş gibi omuz silkerek ona katıldım ama Seth rahatlayarak inleyerek koltuğunda neredeyse yere yığıldı ve yiyecek meselesini çözmek zorunda kalmayacağıma sevindiğimi inkar edemezdim. kendim. Demek istediğim, aralarından seçim yapabilecekleri şeyler olsaydı, o zaman sorun olmazdı, ama ya gerçekten bir şeyler pişirmem bekleniyorsa? Siktir et. Bu tür şeyler için uygun değildim.

"Peki ne yapacağız?" diye sordu Max, elini yüzünden aşağı kaydırarak ve sandalyesinde rahatlayarak, sanki birini arıyormuş gibi odaya bakındı. Muhtemelen Grus'tur. Adamın durumu kötüydü.

"Annemle görüşebilirim" dedim. "Böyle cehenneme gidecek her şey için bir planımız var. Gidip onu çağırabileceğim bir yer var. Orada, alyansındaki taşa bağlı bir kristal bıraktı. Ben ve onun dışında kimse bilmiyor, bu yüzden güvenli olacağını biliyorum.

"Bok. Babam neden böyle bir şey düşünmedi?" diye sordu. "Ya da annem," diye ekledi Seth öfkeyle.

"Ailelerinizle birlikte acil durum planlarınız yok mu?" Şaşkınlıkla sordum ve ikisi de bana başlarını salladı. "Eh, sanırım erkek kardeşinin kaybolmasıyla olan onca şeyden sonra ailemizin güvenliğini daha ciddiye almaya karar verdi."

"Yine de gitmen senin için gerçekten güvenli mi?" diye sordu Seth kaşlarını çatarak.

"Annem bana karşı çıkmadı," dedim kararlı bir şekilde, bunu varlığımın her zerresinde biliyordum. "Beni seviyor ve o yerin sırrını mezarına götürecekti. Ayrıca... Ailemin iyi olduğundan emin olmam gerekiyor. İyi olmalarına ihtiyacım var."

"Muhtemelen ailelerimizi de biliyordur," diye ekledi Max ve Seth umutla bana baktı. "Evet," diye kabul ettim. "Hepsi aynı durumda, bu yüzden nasıl olduklarını bilmeli." "Yine de Lionel kötü üvey annemi başından savmak isterse şikayet etmeyeceğim," diye ekledi Max, sırıtmama neden olarak.

"O halde yemek yedikten sonra yola koyulacağım," dedim ve hepimiz Darius'un bizim için büyük bir yemek tepsisiyle döndüğünü görme umuduyla etrafa baktık, ama onun yerine Geraldine'i kırmızı ve mavi dar bir tulumla odaya girerken bulduk. Göğüslerinin üzerinde 'ASS Forever' yazısı vardı. Elinde tereyağlı simitlerle dolu devasa bir tabak ve herkesin hayal edebileceği her türden sosla dolu bir tabak tutuyordu.

birini takmaktan.

"Gerçek kraliçelerin kahvaltısına yer açın!" diye bağırdı, uzun adımlarla bize doğru gelerek ve o leziz kreasyonların kokusu üzerimize yayılırken lanet olası midemin guruldamasına neden olarak.

"Ah, evet," diye inledi Seth, Geraldine bizi yoldan çıkarıp ödülünü bizimkinin yanındaki masaya koyarken ayağa kalktı.

Masayı benim kanepemdeki gibi dekore etmeye başladı, muhtemelen taht olarak adlandırılabilecek kadar büyük iki sandalye yaptı ve onları seçtiği uzun taş masanın iki ucuna yerleştirdi, sonra masayı çiçeklerle kapladı ve yiyecekleri yerleştirdi. onların üstünde.

Diğer birkaç ASS clubbers, bir sürahi portakal suyu ve taze kahve ile dolu büyük bir kafeterya ile aceleyle geldi ve tabakları, kupaları ve bardakları da yere koydu.

"Vegas nasıl oluyor da masa servisi alıyor?" diye inledi Seth, Geraldine'in onu duyabilmesi için etrafımızı saran susturucu balonu yok ederek.

"Adil ve asil topraklarımızın gerçek ve şanlı hükümdarlarının, korkak Ejderhayı fethetme görevindeki eğitim günlerine başlamadan önce neden en güçlü kahvaltıları yemeyi hak ettiklerini mi sormak istiyorsunuz?" Geraldine yüksek sesle alay etti. "Bence bu en aptalca sorunun yanıtı, sizin aşağılık bir ahmak, can sıkıcı bir barakuda ve sizin gibi keskin dişli Sally için bile fazlasıyla net."

"Hadi Gerry, bize simitlerden birkaç tane ver," diye denedi Max ayağa kalkıp ona doğru ilerleyerek. "Vegas'ın hepsini yiyemeyeceğini biliyorsun-"

"Dur!" diye haykırdı Geraldine, odanın diğer ucundaki Darcy ve Tory'nin çıkmakta olduğu tüneli işaret ederken, kolunu uzatıp Max'in suratına neredeyse tokat atarak, herkesin onlara baktığı gerçeğinden pek de memnun görünmüyordu. Darcy beyaz bir gömlek ve solmuş bir kot pantolon giymişti ama Tory, Darius'un gömleklerinden birini ve bir çift kalın çorabı giymişti, ilgi odağı olduğu için oldukça sinirli görünüyordu. "Bu ne? Bizi güzellikleriyle şereflendirmek için iki parlayan yıldız mı iniyor? Katılımlarıyla bizi kutsayan iki kusursuz mücevher mi? En güzel iki-”

"Dur Geraldine," diye yalvardı Tory, kız kardeşiyle birlikte kalabalığın arasından sıyrılarak. "Yiyecek aramaya her geldiğimde bu tür bir karşılamaya katlanmak zorunda kalırsam lanet olası açlık grevine giderim."

"Leydim duydunuz!" Geraldine kükredi. "Bakışlarını başka yöne çevir ve işine dön!" Masaya yaklaştıklarında Tory sindi ve Darcy öfkeyle kızardı ve odadaki herkes anlamlı bir şekilde onlar dışında her yere baktı.

"Günaydın güzel hanımlar!" diye seslendi Hamish, kollarında bir kâse taze meyveyle koşa koşa odanın öbür ucuna ilerlerken, Vegas için düzenlenen kahrolası ziyafete bakarken midem guruldadı. "Bu harika günde nasılsın-ahhh!"

Orion odaya dalıp Darcy tam Geraldine'in onlar için yarattığı tahtlardan birine oturduğu sırada yanındaki sandalyeye çöktüğünde ve eski Kardinal Sihir profesörümüz ona kaşlarını çattığında selamı bir korku çığlığına dönüştü.

"Leydim, Power Shamed gibi bir budalayla yemek yemek istediğinizden emin misiniz, örneğin... gibi..." Hamish, Orion'un adını anma fikrine ağzını kapatmış gibiydi ve ben de onun bu haline gülmekten kendimi alamadım.

Darcy kararlı bir şekilde, "Onu burada istiyorum," dedi. "O benim erkek arkadaşım."

Hamish'in rengi soldu ve Tory onlara sırıtırken Seth koltuğunda bir aşağı bir yukarı zıpladı. Hamish ter içinde kalırken, Orion gözlerinde bir itirazla Darcy'ye baktı.

Benim sayemde, dedi Seth heyecanla.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Orion, bakışlarını ona dikerek, eli masanın üzerindeki meyve kasesindeki ananasa doğru gitti.

Orion'un eli bir tehditle ananasa dolanırken, Seth dudaklarını fermuarlıyor ve anahtarı fırlatıyormuş gibi yaptı. Darcy elini onun koluna koyarak seçtiği silahtan çekti ve Orion'un gözleri onun yerine yavaşça ona kaydı, içlerindeki ölüm tehdidi eridi.

"Bu konuşma bitmedi," diye uyardı Orion, Seth'i uyardı ama omuz silkmekle yetindi ve ben onun oyununun ne olduğundan ve benim neden bu işe karışmadığımdan emin olamayarak onunla göz göze gelmeye çalıştım.

"Toplumdaki konumumu göz önünde bulundurursak, tanıdığımız insanlar arasındaki ilişkimizi sürdürmemizin en iyisi olduğunu nasıl söylediğimi hatırla," dedi Orion, Darcy'ye alçak sesle homurdanarak.

"Evet ve seninle çıktığım için insanların benim hakkımda ne düşündüğünü umursamadığımı söylediğimi hatırlıyor musun?" Darcy sert bir bakışla geri döndü ve onları hemen hemen çıkmaza sokan bir bakışın içine düştüler.

Hamish boğazını temizledi. "Düşkünlüklerimi bağışlayın leydim ama utanmış Fae haklı bir noktaya değindi." Boğazında safra yükseliyormuş gibi yutkunurken yüzünü buruşturdu ve devam etti. "Hayatta kaçınılmaz olarak kendi yollarına gidene kadar bunun bir sır olarak kalması en iyisi."

Orion'un omuzları, yüz hatlarına yayılan acıyla gerildi, ama hiçbir şey söylemedi ve ben de pislik için biraz üzüldüğümü kabul etmek zorunda kaldım.

"Ayrı yollarımıza gitmeyeceğiz," diye tısladı Darcy ve Hamish saygıyla başını eğdi.

Orion'a dehşet içinde bakarken sessiz öğürmelerinde hüküm sürmeyi başardı, sonra ondan uzaklaştı, dikkatimi Darius ve annesine çekti, onları odanın uzak ucunda birlikte gülümserken ve hatta gülerken gördüm. Hâlâ kılık değiştirmişti, böylece kimse onu tanıyamazdı, ama biri dikkat ederse Darius ve Xavier ile ne kadar zaman geçirdiğini kesinlikle fark edebilirdi. Yeterince akıllı olsalardı bunu anlayabilirlerdi.

Hamish'in onlara doğru yöneldiğini ve elinin tersini alnına koyarak onu işaret ederken izledim.

Orion dehşet içinde ve Catalina anlayışla onun koluna vurdu.

Darius etkileşimlerinden geri çekildi, elinde bir tabakla bize doğru ilerledi ve ben yemeğimizin gelmesiyle canlandım.

"Elimden gelenin en iyisi bu," dedi Darius, tost tabağını önümüzde masaya bırakarak ve Seth'in dehşet içinde nefesinin kesilmesine neden olarak.

“Üzerinde neden sadece tereyağı var?” Diye sordum.

"Peki neden tereyağı kenarlara kadar gelmiyor?" Set ekledi.

"Yanık kokusu mu alıyorum?" diye sordu Max, bir dilim alıp alt tarafını ortaya çıkarmak için ters çevirerek.

"Daha önce büyümle tost yapmayı hiç denememiştim, tamam mı?" Darius homurdandı. "Sana pişmemiş ekmek getirmemi mi tercih ederdin?"

"Bu korku gösterisinden daha mı?" dedi Seth, hayali incilerini tutarak. "Evet yapardım."

Tory, şimdiye kadar gördüğüm en tereyağlı simitten büyük bir ısırık alıp yerken zevkle inlemeden önce, hepimiz arzu edilenden daha az görünen bir tost dilimi alırken bize güldü.

Darius arkasını döndü ve ona bir fincan kahve doldurmak için hareket etti, istediği gibi yaptı ve saçına bir öpücük kondurmak için eğilmeden önce tabağının yanına koydu.

Geri çekilip bize dönmek için bir hamle yaptı, ama kemerini tuttu ve onu tekrar geri çekti, kendi koltuğundan fırladı ve sırıtarak kucağına düşmeden önce onu dürttü.

"Hey, bu nasıl adil?" diye sordu Seth, Geraldine simitlerin üzerine sos koymaya çalışırken ve sonunda balıklı turtada pişen baş belası bir ton balığı hakkındaymış gibi görünen bir melodiyi söylerken, Max Geraldine'le göz göze gelmeye devam ederken sordu.

"Dün gece çok iştah açtı," diye yanıtladı Tory bize sırıtarak, Darius'un eli, giydiği büyük beden gömleğin eteğinin hemen altındaki uyluğuna konduğunda. "Ve bu gece yine bana ayak uydurmayı planlıyorsa enerjisini yüksek tutması gerekiyor."

Darius eğildi ve kulağına bir şeyler mırıldandı, yanaklarını kızartmayı başardığı için dinlememeyi tercih ettim ve dudağını ısırıp 'belki' demeden önce sahte bir öfkeyle göğsüne tokat attı.

"Oh, o halde lezzetli masaya yerleşebilmek için tek yapmamız gereken bir Vega'ya bir sürü orgazm yaşatmak, öyle mi?" diye sordu Seth, sanki bu bir tür meydan okumaymış gibi.

"Teknik olarak bir Vega'ya çok şey verdim-" diye söze başladım ama Darius hırlayarak sözümü kesti.

"Cümleni bitirme, Caleb," diye havladı. "Yoksa siktirmek için yemin ederim, sikini keserim ve oradaki chipolataların olduğu tepsiye fırlatırım."

"Oooh, chipolatas var mı?" diye sordu Seth aç bir şekilde, etrafa bakındı ve ben de teslim olurcasına ellerimi kaldırıp şakamın dağılmasına izin verdim.

Muhtemelen en iyisi, benim ve kızının bir geçmişi olduğu gerçeği konusunda Ejderhayı kışkırtmamaktı.

"Hadi Darcy," diye sızlandı Seth, minyatür sosisleri göremeyince yavru köpeğin gözlerini ona çevirerek. "Ailelerimizle ilgili kötü bir haber aldık ve bu garip yerde mahsur kaldık ve burada kimse bizi sevmiyor ve gerçekten çok açız ama sıradan insanlar gibi kendi başımızın çaresine nasıl bakacağımızı bilmiyoruz ve şimdi biz'' açlıktan öleceğiz ve-”

"Ağzında simit varsa susar mısın?" Darcy ona ateş etti ve yine dudaklarını fermuarlıyormuş gibi yaptı, bolca başını salladı ve beni güldürdü. "İyi. O zaman üçünüz bize katılabilirsiniz - ama sadece iyi oynamaya devam ettiğiniz sürece. Bir pislik davranış ve kaybedenlerin masasında yanmış tostu geri döndürürsünüz.

Tory, kız kardeşinin şakasına güldü, ama şu anki sosyal konumumuzu iyi bir kahvaltıdan yana değerlendirmemize karşı çıkma dürtüme karşı koydum.

Orion ve Geraldine'in karşısına indik ve Orion'un süslü iksirini nasıl yaptığını bize anlatmasını dinledik.

Yemek yerken Seth'in kolu benimkine sürtünüyordu ve ben de onun kurnaz tavırlarına izin verdim, hatta zaman zaman onu dürttüm, benim gerçekten ihtiyacım olmasa bile ona o küçük güvenceyi vermenin tadını çıkardım. Ama ben de onun gibi ailemden uzakta, kopuk ve bu garip yerdeydim, bu yüzden buradaki değişikliklere alışırken fahri Alfa sürümüzün birbirine yaklaşması mantıklı geldi.

Yemeğimizi bitirir bitirmez, Geraldine'e annemden biraz bilgi alma planım hakkında bilgi verdim ve bana 'ötedeki vahşi doğada azami özen göstermem' yönündeki uyarılarına rağmen, normal hayattan bahsediyormuş gibi göründü. Dünya, babasına gitmemi kabul ettirdi. Beni durdurabileceklerinden değil, ama gitmeden önce en azından izin almam mantıklıydı, bu sadece barışı korumak için olsa bile.

Seth, The Burrows'un girişini gizleyen çiftlik evine kadar beni takip etti ve yeri gizli tutan büyülü sınıra ulaşana kadar benimle birlikte gizli sığınağı çevreleyen karlı manzaraya yürüdü.

"Neden seninle gelmiyorum?" diye önerdi, oraya tek başıma gitmemden açıkça endişelenmişti ama başımı salladım.

"Seni de riske atmaya değmez," dedim kararlı bir şekilde. "Siz farkına varmadan orada olacağım ve döneceğim."

"Tam burada bekleyeceğim," diye yemin etti, soğuğa karşı kollarını kavuşturdu ve bu seçimden etkilenmeyeceğini açıkça belirtti.

"Tamam," diye kabul ettim, elimi onun yanındaki bir noktaya hafifçe vurarak ve ben yokken onu ısıtmak için bir ateş yakarak.

Bariyeri geçmek için hamle yaptığımda Seth üzerime atıldı, beni kollarının arasına aldı ve sıktı.

Onun zengin, dünyevi kokusu duyularımı sararken beni sımsıkı sardı ve derin bir nefes aldım.

"Güvende kal," diye homurdandı şiddetle. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum dostum," dedim kahkahayla, kucağımda gerilirken sırtını sıvazlayarak. "Lanet olası her birinizi seviyorum. Ve ben iyi olacağım. Göreceksin." Arkama yaslandım ve yüzünü ellerimin arasına aldım, onu ısıtmak için tenine ateş büyüsü bastırdım ve o bana uzun uzun bakıp boğazımı sallayan bir bakış attı.

"Beni bir daha asla göremeyeceğini düşünüyormuşsun gibi bana bakmayı kes," diye dalga geçtim gerilimi kırmaya çalışarak ama sanki daha da yükselmişti.

"Seni bir daha hiç görmeseydim, sanırım o ıstırap içinde yaşamaktansa kalbimi göğsümden söküp atardım," diye soludu ve bu sözlerin yoğunluğunu hissettiğimde kaşlarımı çattım.

"Geri döneceğim," diye yemin ettim ve başını salladı, zorla geri çekildi ve ellerimi yüzünden düşürdü.

Ona son bir güven verici gülümseme gönderdim ve cebimden bir kese yıldız tozu çıkarıp başımın üzerine fırlatmadan önce bizi burada korumak için kurulmuş olan sihirli bariyerin çatırdayan enerjisini aştım.

Dünyadaki konumumdan koparıldığımda karla dolu dağ manzarası kırbaçlandı ve yıldızlar beni istediğim yere bırakmadan önce beni tuttukları yerden döndürdü.

Dengesiz olmama rağmen pürüzsüz bir şekilde yere indim ve kendimi güneşin kavurduğu bir çölde bulduğumda yeteneklerim dengemi hızla düzeltmeme yardımcı oldu.

Burada varlığımı FIB'ye bildirecek herhangi bir sihirli algılama sistemi olması ihtimaline karşı yıldız tozunu hazır tutarken, parlak mavi gökyüzünden ve yanan güneşten gelen şiddetli ışık saldırısına karşı gözlerimi kısarak ihtiyatla etrafa baktım. Bu pek olası değildi. Annem işkence altında bile bu yerden vazgeçmezdi ama Lionel'ın Karanlık Zorlama yeteneğiyle hiçbir şeyi göz ardı edemezdim.

Birkaç dakika sonra yukarıda dönen akbabalar ve etrafımı saran kum dışında kimsenin olmadığı anlaşıldı, bu yüzden ileri doğru yürüdüm. Burası tam anlamıyla hiçbir yerin ortasındaydı. Kerdian Çölü'nün ortasında rastgele bir noktaydı ve çevresinde kilometrelerce boyunca kum ve çorak araziden başka bir şey yoktu. Kahretsin, artık Solaria'da bile değildik. Bu, Vegas'ın annesinin doğduğu güneydeki Voldrakia krallığının yönetimi altına girdi - kimsenin bu sonsuz boşluktan herhangi bir şekilde faydalandığı söylenemez.

Ne aradığımı göremiyordum ama burada olduğunu biliyordum, kumun altına gömülmüş ve beni bekliyordu, yıldız tozu beni şüphesiz doğru yere getirmişti.

Ellerimi kaldırdım ve toprak büyümle etrafımı saran kumu tuttum, annemin büyüsünün nabzını hissedene ve altında büyük, siyah bir kaya görünene kadar kumu bir kenara itene kadar onu avladım.

Ona yaklaştım, avucumu düz bir şekilde üzerine koydum ve üzerine yapılan tüm büyüleri atlattım, bu da benden başka birinin taşa bu şekilde dokunacak kadar yaklaşmadan çok önce bu yerden aceleyle uzaklaşmasına yol açacaktı.

Büyümü kayanın içine ittim, içindeki gömülü hazineyi çağırdım ve orada saklı olan cevheri elimde parıldayana kadar dışarı çıkardım.

Beyaz opal taşına bir sihir parlaması göndermeden önce bir kez daha etrafa baktım, sihirli imzamı okumasına izin verdim ve bunun annemi nerede olduğum konusunda uyaracağını biliyordum.

Yokluğunu örtbas etmek için ne yapması gerektiğini bilmeden kendimi uzun bir bekleyiş için hazırladım, ancak kalp atışından kısa bir süre sonra bir yıldız tozu parıltısında belirdi ve rahatlamış bir hıçkırık dökülürken kolları etrafımda uçuştu. onun dudakları

"Ah sevgili oğlum, çok endişelendim," dedi nefes nefese, ben gri elbisesiyle kollarımı ona dolarken, başı omzuma gömüldü. Kıyafeti uygunsa resmi bir şey yapıyormuş gibi görünüyordu ve onun için endişelenmek için diğerinden çok daha fazla nedenim olduğu hissine kapıldım.

"Ben iyiyim anne. Siz nasılsınız arkadaşlar?" diye sordum, ailem için endişe duyarak. "Elinden gelenin en

iyisini yapıyorum," dedi, geri çekilip yüzünden akan yaşları sildiğinde ses tonundaki öfkeyi açıkça belli ediyordu. Annem sevecen bir kadındı ve duygularından korkmuyordu ama işi gereği gerektiğinde duygularını nasıl kilitleyeceğini biliyordu ve profesyonel görünüşünün artık onun üzerinden kayıp gittiğini görebiliyordum. "Bana nerede olduğun hakkında bir şey söyleme. Diğer çocukların iyi olduğunu söyle ki mesajı Tiberius ve Antonia'ya iletebileyim.

"Evet, hepimiz iyiyiz anne. Yemin ederim, endişelenmene gerek yok. Vegas da güvende."

Başını salladı, benimkiyle tıpatıp aynı lacivert olan gözlerinden bir rahatlama akıyordu. "İyi.

Sadece birkaç dakikam var - sözde kralla bir Konsey toplantısındayım ve az önce tuvalete gitmek için izin aldım."

"Ne oluyor anne?" diye haykırdım, onu yakalayıp kalbimi hızlandıracaklarından korkarak. "Bu iyi. Ben

evdeyken herhangi bir şey yapmaya çalışmaktansa burnunun altından sıvışmak çok daha kolay. Hepimizin üzerinde casusları var ve gerekirse onları atlatabileceğimden emin olsam da, bunu bu şekilde yapmak çok daha kolay. Şimdi, bunu al." Bana kahverengi deri ciltli küçük bir günlük verdi ve ben de onu açıp boş sayfalara kaşlarımı çatarak açtım.

"Yazma taşımla bağlantılı. Taşıma ne yazarsam, benim tarafımdan kaybolacak ve bunda yeniden ortaya çıkacak. Size elimizden gelen her türlü bilgiyi ileteceğiz."

"Neden bize katılmıyorsun?" Yalvardım ama şimdiden başını sallıyordu.

"Ona yakın olmalıyız. İçeriden ona karşı çalışan insanlara ihtiyacın var ve zaten herkesi dışarı çıkarmayı asla başaramayız. Sevdiğimiz herkes için gelecek, hatta sadece*beğenmek*eğer denersek

ondan dön. Şimdiye kadar, küstahlığında, hepimizin ona Vahşi Kral'a yaptığımız gibi hizmet etmekten memnun olduğumuza inanıyor. Gücünü toplarken onunla yüzleşmen gerektiğine inanmasına izin verebiliriz.

"Ama ya sana Cyclops kullanırsa ya da Dark seni Zorlar ya da daha güçlü bir şey kullanırsa?" Sanki beni çoktan terk edecekmiş gibi elini tutarak tısladım.

"Lionel Acrux'tan korkmuyorum," diye alay etti. "Gölgelerin kontrolünü ele geçirmek için hile yapmış olabilir ama benden daha güçlü değil. Aslında, o, kardeşinin yaptığı gibi ölmek yerine iktidara gelseydi olacağı adamın ancak bir yankısı.

Lionel'ın ağabeyi Radcliff'in erkenden mezara girmesine neden olan kazayla ilgili söylentileri herkes biliyordu ve Lionel'ın hiç vakit kaybetmeden onun yerini alabilmek için kardeşini öldürmesinden gerçekten sorumlu olan kişinin uzun zamandan beri şüpheler vardı. Fae gibi onunla yüzleşmek zorunda olmak. O sırada babası söylentileri çürütmüştü ama artık tanıdığımız Lionel geçerliyse, o zaman Radcliff'in ölümünün soğukkanlı bir cinayetten başka bir şey olmadığına bahse girerdim.

"Emin misin?" diye sordum, aklının buna takılmış olduğunu görmeme rağmen gitmesine izin vermek istemiyordum ve o bu hale geldiğinde bunu asla değiştiremezdi.

Evet, Caleb, benim için endişelenme. Sadece o defteri tut, gerisini ilerledikçe çözeceğiz. Şimdi, hepsinin dünyanın en uzun bokunu çektiğimi düşünmesini istemiyorsan, gitmem gerek."

Güldüm ve beni bir kez daha sımsıkı kucaklamasına izin verdim.

“Mücevheri yanınızda bulundurun. Hayatımın tehlikede olduğuna inanmanıza neden olacak herhangi bir bilgi alırsanız veya Antonia veya Tiberius'un hayatları risk altındaysa, beni bu konuda uyarmak için etkinleştirin. Hayatım tehlikedeyse bir kez, Antonia'nın ailesiyse iki kez ve Tiberius için üç kez gücünüzü kullanın. Bunu dört kez yaparsan, hepimizin koşması gerektiğini bileceğiz. İş o noktaya gelirse, planlarımızın olduğundan emin olacağım.”

"Seni tekrar görene kadar ne kadar zaman geçer bilmiyorum," diye nefes verdim, onu kucağımda ezerek ve neredeyse Konsey toplantısından eve geç geldiğinde onunla yatağa giren küçük çocuk gibi hissederek. , şimdi ondan bir fitten daha uzun olmama rağmen.

"Ben her zaman kalbindeyim, Caleb. Ve sen her zaman benimsin." Yanağıma bir öpücük kondurdu ve beni son bir kez sıktıktan sonra geri adım attı ve bir yıldız tozu girdabında kayboldu.

O psikopatın kucağına geri döneceğini bildiğim ve annemi son kez görmüş olabileceğimden korktuğum için gidişini izlerken içim sıkıştı. Anne babamız, Solaria'nın tamamında onun güç düzeyine en yakın Fae'lerdi. Onu çevreleyen en bariz tehdit onlardı. Ve belki de şimdilik, onları öldürmek yerine onları hizaya sokmaya çalışacak kadar kamuoyunu önemsiyordu, ama uzun vadeli? Ona zerre kadar güvenmedim. Hangi gerçekten sadece

Bu, onu olabildiğince hızlı bir şekilde devirmek için daha çok çalışmamız gerektiği anlamına geliyordu.

Derin bir nefes aldım, cebimden kendi yıldız tozumu çıkardım ve yıldızların kucağına düşerken çölü geride bıraktım.

The Burrows'u barındıran soğuk, karlı araziye geri indim ve bir kez daha etrafa bakındım, çiftlik evini ya da herhangi birinin asi kalesinin ayaklarımın altında olduğunu bilmesini sağlayacak herhangi bir şey bulamayınca. Bu yerin etrafındaki yanılsamalar güçlüydü ve konumunu zaten bilmeseydim ve girme hakkı verilmeseydi, onu asla bulamayacağımdan emindim.

Yürümeye başladım, gözlerim uzaktaki karla kaplı bir dağa takıldı, ta ki duyularıma karşı alevlenen büyülü bariyerin direnciyle karşılaşana kadar. Büyünün gücü beni delip geçerken dişlerimi gıcırdattım ve bir an sonra çiftlik evi ve ahır, bariyerin kenarı boyunca ezilmiş eskimiş kardan bir halkanın yanında belirdi.

Kurt gibi bir havlama sesi beni tam zamanında döndürüp koca götlü beyaz bir Kurt tarafından üzerime atılmadan önce çamura kadar inen ayak izlerine kaşlarımı çattım.

Seth beni yere devirdi, beni bırakması için bir ah çekti ve ben karda onun altına düşerken güldüm ve dilinin ucunu yüzümün tam ortasında gezdirdi.

"Ha!" Onu uzaklaştırdım ve heyecanlı havlamaları kahkahaya dönüştü, o geri çekildi, üzerime oturdu ve genişçe sırıttı.

"Dostum, sen gittiğinden beri volta atıyorum," diye söze başladı. "O kadar heyecanlandım ki bu doğru değil. Daha önce senin muhteşem yüzünü gördüğüme hiç bu kadar sevindiğimi hatırlamıyorum.

"Ah evet? Beni canlı ve iyi bulduğun için ne kadar minnettarsın? diye sordum.

"Nasıl olduğunu anlıyorum - beni sadece kanım için istiyorsun," diye homurdandı, arkasına yaslandı ve bana karın kaslarına net bir bakış attı, dışarıda ve hemen hemen yarı direk olan aletinden bahsetmiyorum bile. Sonra yine, bu günlerde hep zor görünüyordu, bu yüzden bunun bir Kurt olayı olması gerektiğini düşünmeye başlamıştım. Sonuçta, sürüsünde sürüyle sevişmeye alışmıştı, bu yüzden belki de vücudu bu kadar çoğunu tatmin etme talebine alışmıştı.

"Sikime mi bakıyorsun?" diye sordu Seth, bana bakarken başını eğerek, bakışlarımı tekrar yüzüne çevirdim.

"Daha çok uyluğundaki atardamar gibi," diye çabucak yanıtladım ama bu tamamen doğru değildi. "Ah

evet? Pekala, belki beni yenebilirsen, beni orada ısırabilirsin," diye alay etti ve damarlarımda kana susamışlığın güçlendiğini hissettiğimde sırıtışım vahşileşti.

"Söz?" talep ettim.

"Kalbimi kutsa ve ölmeyi um," diye yanıtladı, kendini benden itip hızla ahıra doğru yola koyulmadan önce, çıplak kıçını günün solgun ışığında tüm gücüyle sergiliyordu.

Arkasından ateş etmeye çalıştım ama onun kullandığını fark etmemiştim bile, kendimi toprak büyüsüyle yere çakılmış buldum.

Ayağa fırlayıp peşine düşmeden önce gömleğime ve kot pantolonuma yapışan kökleri koparırken dudaklarımdan bir küfür döküldü.

Seth, ahıra doğru koşarken bana kar fırtınası büyüsü yaptı, ben kenara ateş etmeyi başarana kadar neredeyse beni kıçıma düşürüyordu, onun diğer tarafına o kadar hızlı geçti ki yönünü değiştiremedi. ilerlememi durdurmak için zamanında rüzgar.

Ahıra fırladı ve ben de hemen arkasından koştum, havada kan kokusu aldım ve sırtına çarpıp onu döndürüp ahırın çürüyen ahşap duvarına fırlatırken içimdeki canavarın kontrolünü kaybettim.

Seth küfretti ve bana bir yumruk attı ama vuruşunun altına daldım, önünde dizlerimin üzerine çöktüm, bacağını tuttum ve bir saniyeliğine kenara çektim, sonra dişlerimi uyluğunun tepesindeki kalın damara sapladım.

"Tatlı, kutsal, anne...*Kahretsin,*" Sağ elimle bacağını sıkıca tutarken ve sol elimle onu yerinde tutmak için avucumu sert karın kaslarına yaslarken parmakları saçımı kavradı ve beni daha yakına çekti.

O zonklayan nabız noktasından akan kan, açgözlülükle yutkunduğumda benden saf bir zevk homurtusu kaçmasına yetti, onun kanının karışımı ve avdan gelen adrenalin karışımı parmaklarımı sertçe esnetirken sertleşmeme neden oldu. altı paketinin sırtları.

"Cal... yıldızlar adına, Cal, bu çok lanet... Yapamam... kahretsin," Seth bozuk bir şekilde konuştu ve o da sertleşirken, parmakları hâlâ saçlarımda sımsıkı kenetlenmişken, aletinin dokunuşunu yanağımda hissettim. Nabzım hızlanırken bir an donup kaldım, onu tam olarak nereden ısırdığımı ve bunun neye benzediğini fark ettim.

Ama... beni uzaklaştırmak yerine yakınına çekiyordu. Ve muhtemelen kendimi geri çekmem gerekse de, bu istediğim son şeydi.

Kalçasını tekrar emdiğimde kalbim hızla çarpmaya başladı, bir ihtiyaçla sikim boxerımın kumaşına sürtünürken aklıma delice bir fikir geldi, bir isim koymak istediğimden emin değildim ve yavaşça değişmeye başladım. Elim Seth'in karın kaslarında.

"Caleb, istediğinden emin misin-" Seth inledi, baldırını daha çok emdim, lezzetli kanından daha da fazlasını ağzıma çektim ve almam gerektiğini bildiğimden daha fazlasını aldığım için hiç şüphesiz başının dönmesine neden oldu. Ama kendime engel olamadım. Onun zevkine bağımlı hale geliyordum ve iş ondan bu şekilde beslenmeye geldiğinde yardım edemedim ama obur oldum.

O ağırlığını değiştirirken uyarmak için homurdandım ve kendi vücudumda yankılandığını hissettiğim bir taleple aleti yanağımı sıyırırken küfretti. Ciddi ciddi düşünmeye başladığım bir talep

cevap vermek

Yanağıma ıslak bir damla düştü ve hemen yanı başındaki ikinci bir damla cildime düşmeden önce dakikalarca irkildim.

"Bu da ne?" Seth tısladı ve dudaklarından bir korku çığlığı döküldü ve karşılık vermemi sağlayacak kadar büyük bir güçle beni geri itti.

Dişlerimi bacağından kurtardım, ona bakmak için başımı geriye yatırdım, ne söyleyeceğimi ya da yapacağımı bile bilememiştim...

Onu üstümüzdeki çatıya bakarken bulduğumda yüzüme bir kez daha ıslak bir sıçrama çarptı ve kirişlerden sarkan bir ceset gördüğümde dudaklarımdan bir küfür döküldü. Ya da bir vücuttan geriye ne kaldıysa. Karanlığın içini görmek için artan görüşümü kullanarak gözlerimi kısarken, diğer kurbanların vücut parçalarını gördüm, bütün parçaları her yere dağılmıştı.

Başımızın üzerindeki boşluğu kan ve kan doldurdu ve sonsuz bir çığlığa yakalanmış bir Fae'nin kocaman açık ağzı yukarıdan bize baktı.

"Tanrı aşkına, bunu da ne yaptı?" Küfür ettim, ayağa fırladım ve gölgelerden üzerimize hiçbir şeyin fırlamadığından emin olmaya çalışırken duyularımı etrafımızdaki her şey üzerinde eğittim.

"Bence burada nöbet tutması gereken isyancılar grubu," dedi Seth, beni çıkışa doğru çekerken eli koluma dolandı ve her ihtimale karşı etrafımızda bir hava kalkanı oluştu. "Yakınlarda bir şey duyabiliyor musun?"

İşitme yetimi en iyi şekilde zorladım, ama burada bir şey varsa, ya susturucu bir balonun içinde gizlenmiştir ya da ne hareket ediyor ne de nefes alıyordu. Düşmanlarımızın arkadaşlarıma bu kadar yakın olduğu düşüncesiyle içimi bir korku kapladı.

"Hiçbir şey," diye onayladım, gölgelerde herhangi bir hareket belirtisi aradım ve orada da hiçbir şey bulamadım.

Seth aceleyle, "Diğerlerine söylemeliyiz," dedi ve ben de başımla onayladım, beni çıkışa doğru çekmesine ve bağırsaklarım düğümlenip yıpranırken kan banyosunu geride bırakmasına izin verdim.

"Hadi. Diğerlerinin iyi olduğundan emin olmalıyız. Beni beklerken yanından kimsenin geçmediğinden emin misin?" diye sordum.

"Oldukça eminim," dedi Seth de etrafına bakıp, Yoldaşlık hediyelerini tıpkı benim yaptığım gibi çevreyi araştırmak için kullandığından şüphe duymadan başını yana eğdi. "Ama koşuyordum ve sana odaklandım. Sanırım hızlı birinin beni geçme ihtimali var. Tam olarak yüksek alarmda değildim.

Başımı salladım. "O zaman herkesin güvende olduğundan emin olmalıyız," dedim, diğerlerini bulmak için çiftlik evine doğru ateş etmeden önce Seth'i yakalayıp sırtıma çekerken içimde bir korku belirdi.

Kimse fark etmeden bir grup gardiyanın nasıl katledildiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

şey, ama burada ne bok döndüğünü çözmemiz gerekiyordu.

BENXavier, Max ve Geraldine'in köpüren havuzlardan birinde bir su topuyla yakalamaca oynamasını izlerken, kayaların arasına yerleştirilmiş bir sandalyede tembellik yapıyor, Orion'un çıplak göğsüne yaslanıyordum. Geraldine, itirazlarıma rağmen, bu sabah benim ve Tory'nin kraliyet mahallesindeki kızlar hamamının rahatlaması için gerekli olduğuna karar vermişti, ama Orion parmaklarını tekrar tekrar saçlarımda gezdirdiğinde şikayet etmeye devam etmek çok zordu ve ben adeta mırıldanmaya başlamıştım. Ne kadar memnun olduğumla Lion Shifter.

Tory ve Darius 'bir şey getirmek' için odalarına geri dönmüşlerdi ve henüz dönmemişlerdi, ben de bunun nedenini düşünmemeye karar verdim. Artık yalnız kalabileceğimiz hiçbir yer olmadığını düşünürsek, Seth'in benimle ve Orion'la kalmasına izin verdiğim için biraz pişmanlık duyuyordum. Bu yerin sonsuz tünelleri varmış gibi görünse de, aynı zamanda sonsuz Fae'leri de varmış gibi görünüyordu ve dün gece biraz yalnız kalmaya çalışmak için sıvıştığımızda, sadece Orion'un Vampir kulakları bizi birkaç Oscura tarafından yakalanmaktan kurtarmıştı. Kurtlar, değişen biçimleriyle koşuşturuyor. Külotumu o kadar hızlı çekmişti ki yemin ederim hala kamayı hissedebiliyordum ve sonra bizi kimse görmesin diye karanlığa fırlatmıştı.

"İsyanın bir parçası olmayan biriyle bağlantı kurabilmemin bir yolu var mı, Geraldine?" Xavier kaşlarını çatarak sordu.

"Kim, sevgili Xavier?" diye sordu, giydiği küçük Cerberuses ile noktalı küçük yeşil bikininin içinde büyük göğüsleri zıplıyordu.

"Sofia," dedi, Max ona su topunu fırlattığında yanakları hafifçe pembeleşti ve o topu Geraldine'e atmadan önce tuttu.

"Ah, tatlı Sofia, ışıltılı dört nala koşan arkadaşımız," diye içini çekti Geraldine. "Ama hayır Xavier, çok acil olmadıkça temas kuramayız. Onunla sadece konuşmak bile onu Cyclops'un sorgulaması riskine sokabilir."

Xavier başını eğdi ve Darius ile Tory odaya girerken dikkatim dağıldı. Mavi olanla her yönden eşleşen kırmızı bir bikini giymişti, yüzeyi yılan derisini taklit ediyordu. Geraldine, Tory'nin dünkü erzak seferlerinden biri için birkaç parça seçmesine izin vermişti ama hâlâ üzerinde çalışacak çok miktarda giysimiz yoktu.

Ona el salladım ve Darius'u çekerken eli Darius'un ellerine kenetlendi, giydiği tek şey siyah ve altın rengi mayoydu ve uyumlu dövmelerine yardım edemedim ama sırıttım. Kız kardeşim, onu sırılsıklam yerine baş belası bir şekilde sergilemeyi seçmiş olsa bile, o Ejderhaya karşı çıldırmıştı.

Tory bizimkinin yanındaki şezlonga çökerken Orion altımda kıpırdandı ve Darius ayakta dururken ona baktı.

"Hey, kardeşim," dedi, gözlerinde bir an için bir belirsizlik ifadesi belirdi.

"Hey," dedi Orion boğazını temizleyerek ve aralarında bir tuhaflık sezdim ve bu da yerimde kıpırdanmama neden oldu. Ne oluyordu?

Tory bunu fark etmemiş gibiydi, şezlongunun ucuna katladığı havluyu alıp yüzüne düşürdü. "Beni öğle yemeği için uyandır. Biraz uyumaya ihtiyacım var."

Bir kahkaha attım, orada oyalanan Darius'a baktım, gözleri Orion'daydı, sonra havuzdaki diğerlerine kaydı.

"Su topu böyle oynanmaz," dedi alayla ve onlara doğru yürüdü, avucunun içinde dönen ve her yere su püskürten kocaman bir su topu fırlattı. Xavier'e fırlattı ve yüzüne çarptı, onu havuzdan düşürdü ve yere yuvarlandı.

"Ah, seni pislik!" Xavier ayağa fırladı, elinde eşit derecede şiddetli bir su topu yarattı ve sertçe kardeşine fırlattı.

Darius eğilmeye çalıştı ama göğsüne çarptı ve birkaç adım geriye doğru tökezlemesine neden oldu. Max kahkahalara boğuldu ve hepsi Geraldine'in çok ciddiye almaya başladığı şiddetli bir oyunun içine düştüler; o bir Amazon savaşçısı gibi kükrerken herkesi farklı yönlere koşturan patlayıcı su topları fırlattı.

"Oynamak ister misin?" Ben katılmaya hazırlanırken oyuna sırıtarak otururken Orion'a hevesle sordum. "Hayır... sen git," dedi ve ben de kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Naber?" diye sordum, ifadesinde hüzünlü bir şeyler hissederek ve gözleri tekrar bana dönmeden önce Darius'a kaydı.

"Ben-" diye başladı ama Caleb, Seth'i taşıyarak odaya daldığında diğer iki Mirasçı'nın gelişiyle anında kesildi.

"Cinayet!" diye bağırdı Seth ve onlarla yüzleşmek için döndüm ve onu Caleb'in arka kıçında çıplak ve gözleri kocaman açılmış halde buldum.

Caleb'in yanağına kan bulaşmıştı ve bir şaka bekler gibi bir an için ağzımda bir gülümseme belirdi ama yüz ifadeleri beni ayağa kaldırdı.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Geraldine.

Caleb, Seth'i hayal kırıklığına uğratarak, Ahırda bazı gardiyanlar paramparça oldu, dedi. "Kahretsin."

Orion bir anda ayağa kalktı ve ben çoktan dünyaya ölmüş olan Tory'yi uyandırmak için acele ettim.

"Ne oluyor?" onu dik çekerken geveledi, kalbim düzensiz bir şekilde atmaya başladı.

"Bazı gardiyanlar öldürüldü," dedim ve dudakları şaşkınlıkla aralandı.

"Hemen babamı getirmeliyiz!" diye haber verdi Geraldine, havuzdan çıkıp kapıya koşarken her yere sular damlıyordu.

"Herkes silahını almalı," dedim aceleyle, düşmanlarımızın burada olmasından duyduğum korku iliklerime kadar işliyordu.

"Burada bekleyin," diye homurdandı Orion hamamdan dışarı fırlamadan önce ve elinde Phoenix silahlarıyla geri dönüp onları dağıtması ve üstünü örtmesi için Seth'in göğsüne bir çift eşofman geçirmesi için ancak birkaç saniye geçti. .

"Vay canına, teşekkürler dostum," dedi onları çekmeden önce. "Ben

herkese iyilik yapıyorum, sana değil," diye mırıldandı Orion.

"Mega sikim ne kadar korkutucu olduğu için," diye onayladı Seth, Caleb'in bir anlığına aletine bakmak için dönmesine ve ardından sanki hiç bakmayı düşünmemiş gibi tekrar başka tarafa bakmasına neden olan ciddi bir baş işaretiyle onayladı. "Kendini değersiz hissettirdiğim için üzgünüm."

Orion hırladı ama hepimiz hamamdan Geraldine'in gittiği yöne doğru aceleyle çıkarken onu duymazdan geldi.

Darius ve Orion, benim ve Tory'nin yanında yürümek için geri çekildiler ve endişeli bir bakışı paylaşırken elim kız kardeşiminkine dokundu.

Çiftlik evine giden tünele vardığımızda orayı çılgın insanlarla dolup taştığını gördük.

"Ne oldu?!" birisi ağladı.

"Kral Lionel burada mı?" diğeri panik içinde bağırdı. "O

kahrolası kral değil," diye homurdandı Tory sinirli bir şekilde.

"Böreklerinizi kısık ateşte tutun!" İleride bir yerden Hamish seslendi. "Bu posta telaşının sonuna geleceğiz."

Kalabalığı yararak ilerledik ve öndeki çoğu insanı görebilen Orion'a baktım.

biz.

"Neler oluyor?" diye sordum ve kaşlarını çatarak bana baktı.

"Görünüşe göre Hamish bir grup Fae ile dışarı çıkıyor," dedi, kolumdan tutup beni çekerek

Her an saldırıya uğrayabileceğimi düşünür gibi daha yakınına.

Kalabalık geldiğimizi fark edince geçmemiz için bir yol açtılar ve biz de öne doğru ilerledik, Geraldine alçak sesle Catalina ile konuşurken Hamish'in dönmesini bekledik. Sonunda çiftlik evinden döndüğünde yüzü endişeden solgundu ve nabzım daha hızlı atıyordu.

"Bir olay oldu," diye seslendi Hamish, sesini tüm Burrows'ta yankılamak için büyü kullanarak. Cyclops Sorgulaması hemen başlayacak. Lütfen odalarınıza dönün ve çağrılmayı bekleyin."

"Yardım edebilir miyiz?" diye sordum ona doğru adım atarak.

"Hayır, leydim Darcy," dedi. "Lütfen odanıza dönün. Suçluyu en kısa sürede bulacağız" dedi. "Lionel ile ilgili olduğunu düşünmüyor musun?" diye sordu Tory, sağ eli yumruk halini alırken Catalina'nın omurgası onun adına doğruldu.

Hamish, "Henüz başka bir saldırı belirtisi yok" dedi. "Ama tabii ki çok dikkatli olacağız." Bizi uçurdu ve Geraldine gözlerinde yaşlarla bize baktı.

Hanımlarım, beni bağışlayın. Seni asla kasıtlı olarak tehlikeli ve kan dökülen bir yere götürmezdim," diye hıçkırarak ağladı.

"Bu senin hatan değil," dedim yumuşak bir sesle ama Orion kolumdan tutup beni çekerken o sadece yüzünü kapadı ve inledi.

Kalabalıkla birlikte kraliyet mahallesine götürüldük ve diğerleri odalarına dağılmaya başlarken endişeyle dudağımı çiğnedim. Tory gitmeden önce onu yakaladım ve ona sımsıkı sarıldım.

"O değil, Tor," dedim ve o da başını salladı.

"Öyleyse, diğer lanet elini tutacağım," diye homurdandı ve sesindeki güç dudaklarımda bir gülümsemeye neden oldu.

"Bacaklarını da kesip boğulması için nehre atacağız," diye onayladım ayrılırken.

Darius bize başıyla selam verdi ve onu koridorun karşısına, o döndüğünden beri kendilerinin yaptıkları odaya doğru çekti. Tory'ye doğrudan yeni erkek arkadaşıyla yaşamaya başladığı gerçeğinden bahsetmemiştim. Kendisine söylendiğinde çıldıracağından yarı yarıya emindim ve çok hızlı bir şekilde çok derinlere atlamaktan korktuğu için onu başka bir oda bulmaya göndermesini istemedim. Bütün bunlar uzun zaman önce olmuştu ve onun bu kadar çok gülümsediğini görmek beni mutlu etmişti.

Arkamda Seth'le birlikte odamıza girdik ve kapı arkamızdan hızla kapandı, koridorlardan hâlâ endişeli sesler geliyordu.

"Ee, Darcy?" Orion birkaç kıyafet almak için dolaba yönelirken, Seth kolumdan çekiştirerek fısıldadı.

"Evet?" Diye sordum.

"Tam zamanı olmadığını biliyorum ama..." Etrafımızda susturucu bir baloncuk yaptı ve merakım arttı. "Ahırda o cesetleri bulmadan önce, ben ve Cal oradaydık ve ben çıplaktım ve o dizlerinin üzerindeydi ve tamamen yere kapandı ve gafımı kirletti."

"Ne?" nefesim kesildi. "O yaptı?"

"Şey... hayır, ama yanağı yaptı. Ve biraz da kulağı."

"Neden bahsediyorsun?" Kaşlarımı çattım, yargılamak istemiyordum ama bu daha önce hiç duymadığım sapıkça bir şey miydi? Çünkü kulağa horoz dayamak kimseye pek eğlenceli gelmiyordu.

"Beni ısırıyordu," dedi parmak uçlarında sallanarak. "Beni tam burada ısırdı." Bana işareti göstermek için eşofmanını aşağı çekti, ama aynı hareketle aletini açtı ve bir saniye sonra bir yük treni onu ezmiş gibi göründü.

Orion onu arkamdaki duvara çarptı ve o bir eliyle Seth'i boğarken, Seth'in pantolonu tamamen ayak bileklerine inerken ve o da masumca ona göz kırptı.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun?" Orion havladı ve bir sonraki saniyede Seth onu bir hava kasırgasıyla savurarak karşı duvara fırlattı ve duvarın ortasını yırtacak bir çatlağa neden oldu.

Orion koşarak yere düştü ama Seth onu geride tutmak için ona büyük bir hava fırtınası patlatmaya devam etti ve boştaki eliyle pantolonunu çekerken gelişigüzel bir sırıtışla bana döndü.

"Her neyse, o beni ısırırken gafım tam oradaydı ve yemin ederim onunla biraz flört etti. Eli karın kaslarımda filan aşağı iniyordu," dedi sersemlemiş bir şekilde ve o yüzünde şeytani bir ifadeyle bize ulaşmaya çalışırken bu konuşmaya devam edip etmeyeceğimden emin olamayarak Orion'a baktım. Ama Seth yine de devam etti, hikayesinin geri kalanını anlatabilmek için Orion'a küfürler yağdırmaya başlarken çevresine bir susturucu balonu fırlattı.

"Yani bir sonraki hamlemi nasıl yapacağıma dair gerçekten iyi bir fikrim var," dedi, zorlukla zaptediyormuş gibi görünerek. "Onunla gay chicken oynayacağım."

Eşcinsel tavuk mu? kaşlarımı çattım.

"Evet, çünkü Cal rekabetçi, anladın mı? Kaybetmeye asla dayanamaz. Bu yüzden ona benim için eşcinsel olması için meydan okuyacağım ve o cesaretinden geri adım atamayacak çünkü böyle yaparak yenilgiyi kabul etmek zorunda kalacak. Sonra o tamamen eşcinsel olacak ve biz birlikte gittikçe daha eşcinsel olacağız ta ki bir gün evlenene kadar ve bu çizginin aşağısında on yıl var ve o hala C Baba'nın neden hep gittiğini soran on dört çocuğumuzla cesaret etmeye o kadar bağlı. hafta sonları bubi hanımların olduğu striptiz barlarına ve-"

"Bu berbat bir fikir," diye geçiştirdim ve sanki bu sefer gerçekten çözdüğünü düşünmüş gibi üzgün görünüyordu. Elimi omzuna koyarak iç çekerek ona acıdım. "Ona sadece gerçeği söyle, Seth."

Kaşlarını çatıp baş parmaklarını kıvırdı. Yakınlarda bir varilin altına saklanırken ona benden hoşlanıp hoşlanmadığını sorarsan ne olur? Ve sonra benden hoşlanmadığını söylerse, dışarı atlayabilir ve bunun bir şaka olduğunu söyleyebilirim. Orion'un hava büyüsü kendisininkini kesmeye başladığında ve ifadesi gerginleştiğinde bir saniyeliğine odaklanması gerekti.

"İstersen onunla konuşurum ama daha önce her açmaya çalıştığımda konuyu değiştirdi," dedim üzgün bir şekilde.

"Biliyorum ama bunun nedeni, ikinizin daha fazla yakınlaşmaya ihtiyacı var. Onunla takılın, onun yeni kankası olun, sizinle konuşacaktır." Gözleri iki dev kuruş gibi parladı ve ben de başımla onayladım. Kahretsin, bana köpek bakışlarını attığında çok tatlıydı.

"Güzel, ama Orion'u tasfiye etmeyi bırakmalısın. Ve onun arkadaşı olmak ister misin? Daha fazla arkadaşa ihtiyacı olmadığını söylüyor, ama siz eğlenirken onun sizi izlediğini görüyorum ve bu benim kalbimi kırıyor çünkü o sadece geride duruyor, tek başına..." dedim kaşlarımı çatarak. "Bence size kabul ettiğinden daha çok ihtiyacı var."

"Evet çok üzücü değil mi? Birlikte oynarken bize bakışı," dedi boğazında bir sızlanmayla. "Zavallı, üzgün küçük Lance Orion. Sona ermiş hayalleri, boşa giden iki kariyeriyle, şimdi Güçten Utandı ve ömür boyu dışlandı..."

"Yeter," diye uyararak homurdandım ve ciddi bir şekilde başını salladı.

"Yakında en iyi arkadaş olacağız, Darcy. Söz veriyorum." Serçe parmağını benimkine geçirdi. "Ama şimdi, onu serbest bırakacağım ve hayatım için koşacağım, bu yüzden yoluma dalabilirsen, bu harika olur bebeğim." Göz kırptı, sonra Orion'u geride tutan fırtınayı bıraktı, hava büyüsüyle kapıyı açtı ve yüksek hızda bir bulutun üzerinde oradan uçarak kıkırdaması bize geri döndü.

Orion bulanık bir hızla peşinden ateş etti ama onu yakalamak için bir sarmaşık ağı attım, onu geri çektim ve yatağa fırlattım.

Ağı üzerinden atıp ayağa kalkmaya çalışırken adeta zehir kusarak hırladı. Ama bir kedi gibi üzerine atladım, kucağına oturdum ve pantolonunun içinden penisinin çıkıntısına inerken bir gülümsemeyle ağzımı onunkine bastırdım.

"Ne yaptığını biliyorum Mavi," diye uyardı, eli boğazımdaki zincirde asılı duran İmparatorluk Yıldızı'nı kavradı ve dilimi dudaklarının arasına sokarken kalbimin hızla çarpmasına neden olacak kadar sıktı.

"Ben de ne yaptığımı biliyorum," diye alay ettim ve kalçalarımı tekrar sallarken küfretti.

Küçük bikini altımı iki parmağıyla bir kenara itip gırtlağından bir hırıltıyla içime batırdığında, dikkatimi dağıtan her şeyi unuttum. İyi bir zamanlama olmayabilir, ama zaten burada sorgumuz için beklemek zorunda olduğumuz ve bu günlerde ölüm hayatımızın her köşesinde pusuya yatmış gibi göründüğü için, erkeğimle biraz zaman geçirecek ve onu nefes nefese becerecektim.

BENDarius'u yatak odamızın kapısına geri ittim, onu sertçe öptüm ve kalbim panikle gümbür gümbür gümbür gümbür atarken ellerimi beline götürdüm ve canavarların insafına kalmış olmanın şiddetli anılarını kafamdan uzak tutmak için gerçekten çok çalıştım.

"Roxy," Darius dudaklarıma doğru homurdandı, geri çekildi ve öpüşmemizi bozdu ama ben ağzımı boynuna götürdüm ve şortunu indirirken aşağı doğru öpmeye başladım.""dedi ses tonuna daha fazla itiraz ederek, beni dürtmeye çalışırken elleri kollarıma gitti ama onu yine görmezden gelerek önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

"Ağzımı düzmeni istiyorum, Darius," diye yanıtladım, elimi şortunun içine sokarken ona baktım ve bir Ejderha hırıltısı çıkarırken, ben onun uzun boyunu kavradım ve beklentiyle dudaklarımı yaladım.

"Yıldızlar adına," Darius hüsran içinde inledi, ben ona daha fazla kızdıramadan uzanıp bileğimi yakalayıp beni yeniden ayağa kaldırırken küfretti.

"Ne?" Bana ters bir bakış attığında tersledim ve tekrar aletine uzandım ama şortunu tekrar yukarı çekmişti ve bana başını sallıyordu.

"Bana anlat," diye ısrar etti. "Hamish bir Cyclops sorgulaması olacağını söylediğinde gözlerindeki o bakışı gördüm ve biliyorum ki Vard-"

Midemde bir gerginlik düğümü oluştuğunda ve düğününden önceki gece boyunca çektiklerime dair anılar, tekrar sızmaya çalışırken dilimi asitle kapladığında, elinden kurtuldum.

"Artık Phoenix'imi geri aldım," diye yanıtladım, omuz silkmeye çalışarak ondan uzaklaştım ve yatağa doğru ilerledim, gömleklerinden birini kapıp bikinimin üzerine giydim, hissetmemeye çalıştım. beni uzaklaştırmasına karşı reddedilmenin acısını. Siyah kumaş beni boğdu ama daha iyi hissettim

bunun gibi, bir güvenlik battaniyesine sarılmış gibi kendimi onun altına sakladım. "Ben istemezsem kimse kafama giremez."

"Bu senin işini hiç kolaylaştırmıyor," diye ısrar etti. "Sana ne yaptıklarını biliyorum. Aklına başka birinin girmesi fikrinin sana nasıl hissettirdiğini biliyorum.

"Sorun değil," dedim, kafamın içinde sürünen o lanet olası sürüngenin hastalıklı, tiksindirici hissini, beni inandırmaya çalıştığı onca şeyi ve yapacağı korkuyu hatırlarken nabzım kulak zarlarımda güm güm atıyordu. Bu odadaki adamla ilgili sahip olduğum tüm güzel anılarla karıştı.

"Değil," diye tersledi, arkamdan geldi ve beni kendine çekerken kolumdan tuttu. Temas üzerine kalbim yerinden fırladı ve ona bakmamı sağladığında yumruğumda alevler canlandı, bana hissettirmeye çalıştıkları korkunun yankıları, onları zorla uzaklaştırmadan önce birkaç saniye derimde kaldı.

"Benimle bunun hakkında konuşabilirsin," diye ısrar etti Darius, nefeslerim hızlanırken elini yanağıma doladı ve anılarla savaşmaya çalışırken gözlerimi kapattım. Ama beni rahat bırakmayacaklardı. Ve birdenbire eli yanağımdaymış gibi hissetmedim, ben bedenimin ıstırabıyla nefes nefese kalırken ve tenim sırılsıklam olmuş halde önünde zincirlenmiş halde otururken, bakışlarını onunkilerle buluşturmaya zorladığı için sanki Lionel'ın eliymiş gibi hissettim. kendi kanı.

"Bana dokunma," diye hırladım, geri çekildim ve ateşin kollarımda yükselerek vücudumu kaplamasını ve o gece yapamadığı şekilde yardımıma koşmasını hissettim.

Sırtım duvara çarptı ve belli belirsiz birinin adımı seslendiğinin farkındaydım ama tek hissedebildiğim, Phoenix'im gömülürken tenime vuran ateş büyüsünün sıcaklığı ve kaburgalarımın arasından kayan bir bıçağın acısıydı.

Adımı haykırmaya devam ederken bir el boğazımı sıktı, ateşimdeki yanıkları aldı ve aniden bir kapının açılma sesi kafatasımdaki çığlıkları yarıp geçti. Kafatasımda olmaması dışında ve gözlerimi açtığımda kendimi yerde bir topun içinde kıvrılmış buldum, Darius üzerime eğilmiş, gözleri endişeyle parlıyordu.

"Sorun yok, küçük Vega," dedi Max yumuşak bir sesle, eli benimkine kaydı, cildi su büyüsünün dokunuşuyla serinledi ve derin gözlerindeki bir kaçış teklifini tüm kalbimle kabul ederken, kendimi yumruklamamak için savaşırken duvar.

Başka bir el boştaki elimi tuttu ve döndüğümde ablamı orada buldum, beni sımsıkı tutarken bakışlarında huzur buldum, ben aralarında alevlenmeye devam ederken ateş onu hiç yakamadı.

"Hadi," dedi Max, sesi türünün cazibesiyle doluydu, beni panikten uzaklaştırdı ve bunun yerine bu anıları nefret ve öfkeyle birleştirmeme yardım etti. Çünkü bana bunu yapan orospu çocuklarından korkarak sinmeyi reddediyordum. Bunu yapmam için beni uyuşturmuş ve hareketsiz bırakmışlardı ve erişimim olsaydı savunmamı delme şanslarının olmayacağı açıktı.

Phoenix'ime.

O nefret ve intikam arzusunun içimde yükselmesine izin verdim, ta ki onunla patlamaya uygun hale gelene kadar, sonra Max'in o alevleri alevlendirmek yerine kaynamaya teşvik etmesine, beni içinde bulunduğumuz ana geri çekmesine ve bana bir huzur ve sükunet duygusu sunmasına izin verdim. Açgözlülükle tuttum ve beni yakıp yok eden ateş sonunda söndüğünde uzun bir nefes verdim.

Darius elini boğazımdan yukarı ve saçlarıma kaydırdı, bakışları ona karşı tepkimi algılarken temkinliydi ve gözlerimin arkasını yakan yaşlarla mücadele etmek zorunda kaldım. Derisi isle lekelenmişti ve şortu yer yer derisinden yanmıştı ama ona verdiğim tüm yanıkları çoktan iyileştirmişti, bu yüzden en azından hissedeceğim suçluluk duygusuna dalmak zorunda kalmamıştım. Bunlar üzerine.

"Sen olmadığını biliyorum," diye yemin ettim ve başıyla onayladı, eğilerek saçlarıma bir öpücük kondurdu, bu sırada Max sihrinin sakinleştirici hissinin üzerimde dolaşmasına izin verdi ve nabzım sonunda sakinleşmeye başladı.

"Yine de benim yüzümdendi," diye yanıtladı, ben ona kaşlarımı çatarken geri çekilip beni bıraktı.

"Buna inanmıyorum," diye kesin bir şekilde yanıtladım ve Darcy bana doğru kaydı, elimi hâlâ tutarken kolunu omuzlarıma doladı.

"Bunun Lionel ve takipçilerine bağlı olduğunu hepimiz biliyoruz," dedi kararlı bir şekilde. "Saçma bir suçluluk duygusuyla ikinizin birlikte bulduğu mutluluğun arasına girmesine izin verme Darius."

Bizden önce ayağa kalkarken dudaklarında hüzünlü bir gülümseme vardı. "Kır faresi ısırmış." "Yaptığımı

biliyorsun," diye onayladı. "Ve eğer şimdi bundan uzaklaşmayı düşünürsen, bunu kanıtlayacağım. Tory'nin sana ihtiyacı var. O yüzden gözlerinden o kendinden nefret eden saçmalığı çıkar ve onun olmanı istediği adam ol.

Ah, diye mırıldandı Max, Darius kabul edercesine başını sallarken ona sırıtarak.

"Tamam tamam. Ama Cyclops'un sana yaklaşmasına izin vermeyeceğim, Roxy. Hamish'e, yeni bir cinayet işlememi istemiyorsa, bu cinayetler konusunda sözüne güvenebileceğini söyleyeceğim.

Homurdanarak güldüm ve o harap olmuş şortunu çıkarıp bir kenara fırlatıp su büyüsü kullanarak cildini temizlerken dudaklarının kenarı kalktı. Darcy ve Max bakışlarını kaçırdılar, açıkça onu çıplak görmekle ilgilenmiyorlardı ama ben bakışlarımı ona sabitledim. Kendi kişisel striptiz şovumu izlemek gibiydi ve cildini ovalarken ıslak karın kaslarının nasıl parladığını izlerken dudağımı ısırdım.

Libidomun üzerine dökülen bir kova buzun soğuk hissi üzerime çöktü ve Max masumca omuz silkerken ona ters ters baktım.

"Biraz sakin olmalısın," dedi açıklama yapmak için. "Ejderhayı becermek yok." Darius bana

daha sonrası için vaatlerle dolu bir bakış fırlattı, ardından yeni bir gömlek ve bir kot pantolon giyip kapıya doğru ilerledi. "Ona iyi bak, Darcy," dedi gitmeden önce ve Darcy ona dilini şaklattı.

"Sanırım erkek arkadaşının en sevdiğin kişiler listendeki yerini hatırlatmaya ihtiyacı var," diye mırıldandı.

Ah, biliyor, diye söz verdim ona. "Birkaç orgazm daha ve ilk ona bile girebilir." Max, elimi bıraktığında karanlık bir şekilde kıkırdadı ve ikimiz de kendi başıma bir arada tutup tutamayacağımı görmek için beklerken ona baktım. Ama bu bizim ilk rodeomuz değildi ve artık oldukça uyumluyduk, bu yüzden Lionel, Vard ve Gölge Prenses'i düşündüğümde kalp atış hızım düşük kaldığında ve içimi nefret ve intikam arzusundan başka hiçbir şey doldurmadığında şaşırmadım. .

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım ve bana kolayca gülümsedi, gerçi korkumu ve acımı üstlenmenin ağırlığıyla gözlerinin çevresinde daha önce olmayan gerilimi görebiliyordum.

"Her zaman, küçük Vega." Ayağa kalktı ve odadan çıktı, kapının ötesinden gelen boğuk bir hıçkırık, o çıkarken Geraldine'in orada takıldığını anlamamı sağladı.

Ah seni tuzlu fok balığı, diye övdü. "O midye kabuğuyla kaplı dış görünüşünün altında gerçek bir altın kalbin var, değil mi Maxy?"

"Şey... evet?" diye yanıtladı, sesi şimdiden daha canlı görünüyordu.

"Gel, sabrını yeniden kazanman için sana atıştırmalık bir şeyler hazırlayayım," dedi ve birlikte uzaklaşanların sesi, sonunda yalnız kalana kadar koridorda duyuldu.

"Burada çıldırdığımı bilmeyen birinin olma olasılığı nedir?" Alçak sesle sordum ve Darcy bunu düşünüyormuş gibi yaparken bakışlarını benden kaçırdı.

"Pekala... susturucu bir baloncuğun yoktu, bu yüzden Lance ve Caleb kesinlikle duydular ve yola çıkmış olmama rağmen beni almaya koşan Seth'ti ve belli ki Geraldine de öyle duymuş..."

"O zaman sadece bizim grubumuz olduğunu umalım," diye mırıldandım ama bundan gerçekten utanmamıştım. Bokumu kaybettiğim için beni daha az düşünen herhangi bir pisliğe, işkencecilerimin yanında bir gece geçirmek için, onlara katlanıp diğer taraftan şeftali gibi çıkacağım süreyi bir yana, seve seve meydan okurum.

"Eğer iş oraya gelirse tünellerde her zaman hortlak söylentileri yayabilirdik," diye kabul etti, beni sımsıkı sıkıştırdı ve yaşadıklarımdan dolayı canının yandığını biliyordum.

"Artık buradayım," diye hatırlattım ona, ama belki kendime de hatırlatıyordum. "Özgür." Kolumda Aries markasının bir zamanlar işaretlediği temiz deri parçasını işaret ettim ve başını sallarken dudaklarında gerçek bir gülümseme parladı.

"Darius sayesinde," diye kabul etti, bir an kapıya doğru baktıktan sonra kaşlarını çatarak bana döndü. "Yıldızların seni bağlarından kurtarmasına neden olan şeyi sana tam olarak anlattı mı?"

"Sadece onları kırmaları için yalvardığını söyledi ve dinlediler," diye yanıtladım, o zaman dudaklarıma gelen gülümsemeyi gizleyememiştim. "Sanırım şansımız biraz gecikti."

"Cehennem evet öyleyiz," diye kabul etti ama kaşları çatıldı ve ben de öyle olduğunu anladığımda başımı eğdim.

bir şeyi geri tutmak.

"Nedir?" Diye sordum.

"Umarım bir şey yoktur," diye yanıtladı hemen.

"Ancak?"

Darcy derin bir mavi saç tutamını önünde uçuşturarak derin bir nefes verdi ve Darcy içini çekti. "Gölge Prenses, savaş sırasında beni lanetlemeye çalıştı."

"Ne?" Nefesimi tuttum, duvardan uzaklaştım ve ona doğrudan bakabilmek için doğruldum. Gerçek Gölge Prenses'in nasıl Lavinia olarak adlandırıldığını ve Clara'nın vücuduna sahip olduğunu açıklamaya başladı. Bana Orion'un kız kardeşinin ruhunu serbest bırakmak için onun vücuduna nasıl bir bıçak saplamak zorunda kaldığını ve gölge sürtüğün onun yerinde kaldığını anlattı. Ama 'lanet' kelimesinden bir türlü kurtulamıyordum.

"Sana ne yaptı?" diye sordum korkuyla.

"Dürüst olmak gerekirse, bence sorun yok," dedi çabucak. "Lanetten ayrıldığında burada kolumda bir işaret vardı." Bana kolunu göstermek için yenini sıvadı ama çil bile yerinde değildi. "Ama yine ortadan kayboldu ve Lance ile sanırım Phoenix'im onu benden yaktı."

"Gerçekten mi?" diye sordum şüpheyle, daha yakından incelemek için kolunu kavrayıp ileri geri döndürerek, ama görülecek bir şey yoktu.

"Gerçekten," diye yemin etti. "Kesinlikle iyi hissediyorum ve Anka Kuşlarımız vücudumuzdaki pek çok pisliği yaktı, bu yüzden beni bundan da korumanın işe yaraması mantıklı."

Yavaşça başımı salladım, içim bir rahatlamayla doldu.

"Ve kesinlikle iyi hissediyorsun?" Ona savaş hakkında daha fazla soru sormadığım için kendime kızarak onayladım, ama dürüst olmak gerekirse, o günün dehşetinden biraz uzaklaşmaktan memnundum.

"Evet. Harika hissediyorum. Umarım o sürtük ağlayarak bir yerlerde uyuyakalmıştır çünkü aptal laneti bende kök salmadı," diye şaka yaptı ve ben sırıttım.

"Çünkü sen tam bir baş belasısın," diye yanıtladım bilerek.

"Eh, bu bizi iki kişi yapar," dedi.

"Hamish'in sorgulamaları bitirmesini beklerken gidip çalacak bir şeyler atıştırmak ve benimle biraz çöp TV izlemek ister misin?" Teklif ettim ve gülümsemesi genişledi.

"Bu tünellerde çikolata olsa iyi olur."

"Eğer yoksa, yaşamanın ne anlamı var ki?" Ben ağladım, o güldü.

"Artık manşetleri görebiliyorum, Vega ikizleri çikolatayla ilgili ortak intiharda ölüyor," dedi ve kıkırdadım.

"Bence buradaki en büyük endişemiz, sinsi bir beyaz Kurt'un tüm çikolatamızı çalması," diye ekledim, Seth çoktan yakınlarda kalmış olabilir diye gözlerimi kapıya diktim.

atıştırmalıklardan bahsetmek.

"Öyleyse önce gidip onu ele geçirsek iyi olur, Tor, çünkü tanrıya yemin ederim ki, çikolatamızı alırsa küçük köpeği devirmek için bir pire ordusu çağırırım."

Darius hem beni hem de Tory'yi sorgudan çıkardı ve son zamanlarda olanlardan sonra kız kardeşimle biraz yalnız kaldığım için mutluydum. Boktan konuşup eski zamanları yad ederken iki büyük çikolatayı yerken yolumuza devam ettik, sonra odama yakın bir yere götürürsem Seth'in onları koklayacağını bildiğimden, odasına daha sonra kullanmak üzere birkaç çikolata saklamasına yardım ettim.

Sorgu hiçbir şey göstermedi. Suçlu yok. Bu, ya suçlunun zihnini gerçeği bir Cyclops'tan saklayacak kadar iyi eğittiği anlamına geliyordu ki bu çok zordu ya da burada değillerdi ve muhtemelen o adamları öldürmek için sınırları aşmışlardı. Bu düşüncelerden hangisinin beni en çok rahatsız ettiğinden emin değildim ama her ikisi de beni tedirgin eden sayısız cevapsız soruya yol açtı.

Yemek salonunda Orion ve Tory'nin arasına oturdum, Geraldine ve Xavier'le birlikte masamızı paylaşan Mirasçılar, katil hakkında sahip olduğumuz sonsuz teorileri tartışıyorduk. Ve beni en çok korkutan şey, bunun Gabriel'in kehanetindeki 'gülümseyen adam'la bir ilgisi olduğu teorisiydi.

Sorgulamalara yardım ettiğinden beri ağabeyimizle bütün gün konuşamamıştık.*Görmek* sorgulanan insanlardan herhangi bir şey. Ama şimdi, ailesiyle birlikte oturduğu koridorda gözüme iliştiğinde, ayağa kalkıp yanımıza geldi ve karşımızdaki Geraldine'in yanına oturdu. Justin Masters'ın kralcılarla dolu bir masadan ona özlemle baktığını, bir simit seçtiğini gördüm.

"Haber var mı?" Darius anında sordu, duruşundaki gerginlik bu durumla ilgili endişesini dile getiriyordu.

Tory dalgınlıkla yanındaki kolunu okşadı ve hepimizin sabırsızlıkla beklediği cevap için kardeşimize döndü.

Gabriel başını salladı, gümüşi halkalı gri gözlerinin çevresinde stres çizgileri oluştu. "Hiç bir şey. Ama umarım bu, bu olayın seninle bir ilgisi olmadığı anlamına gelir. Belki de buradaki birinin gardiyanlarla husumeti vardı, o yüzden bu benim çözemeyeceğim bir şey.*Görmek*çünkü değer verdiğim kişileri etkilemiyor. Ama diğer yandan..."

"Ne?" Orion'un eli masanın altından dizime gelip güven verircesine sıkarken nefes aldım.

"Hareketlerini tahmin edemediğim ve gölgeler onları benden sakladığı için, bunun bir şekilde Perilerle bağlantılı olması olabilir. Ama saldırılar her zamanki tarzlarından daha vahşi görünüyordu," dedi Gabriel düşünceli bir şekilde. "Bunu göz ardı edemeyiz. Ama bu Periler ise, o zaman bir şekilde burayı koruyan büyülü sınırı aştılar. Ve bu pek olası görünmüyor..."

"Nemfler şimdiden burada olabilir mi?" diye sordu Tory yavaşça, odadaki diğer insanlara şüpheyle bakarak. "Diego'nun bir Su Perisi olduğunu bilmiyorduk ve onu her gün okulda görüyorduk."

"Değişmemişken bir Periyi bir Fae'den nasıl ayırt edebiliriz?" diye sordu Max, sanki kılık değiştirmiş düşmanlarımız olabilirmiş gibi etrafımızdaki herkese gözlerini kısarak baktı.

"Yapamazsın," dedi Orion kısaca.

Darius kendini beğenmiş bir tavırla, "Kesinlikle yapabilirim," dedi. "Gözlerinde."

"Saçmalık, hep böyle düşünüyorsun ama bu doğru değil," diye yanıtladı Orion. "Aradaki farkı anlayabiliyorsan Diego'yu nasıl özledin?"

"O şapkalı çocukta bir terslik olduğunu her zaman biliyordum," dedi Darius omuz silkerek.

Kalbim Diego'yu çekiştirdi ve şimdi odamızdaki komodinin içinde saklı duran şapkasını düşündüm. Belki de içinde bizi bekleyen daha fazla cevap vardı... belki de ruh ağını tekrar görmeye çalışmalıyım.

Max başını sallayarak, "The Reckoning'de yıldızlar sınavını nasıl geçtiğini hâlâ anlamış değilim," dedi. "O sefer kanını tattığımda onun bir Su Perisi olduğunu anlamalıydım. Fae benzeri formlarında olduklarında kanlarının siyah olmaması yazık, yoksa fark ederdim. Orion bu anı karşısında yüzünü buruşturdu. "En az tercih ettiğim Tarikatlardan biri olarak Ortaya çıkacağını düşündüm."

"Heptian Kurbağaları gibi mi?" diye sordu Caleb bilmiş bir şekilde başını sallayarak.

"Evet ve Grieven Sümüklüböcekleri," dedi Orion, öğürüyormuş gibi yaparak Caleb gülerken.

"Yine de hiç Polar Bear Shifter denediniz mi? Tadı kar konisi gibi, dedi Caleb heyecanla.

"Pekala, hiçbir şeyin tadı bir Vega kadar güzel olamaz," dedi Orion alay edercesine ve Caleb dişlerini göstererek gözlerini birbirine kenetlediler.

"Evet? Solaria'daki en güçlü Kurtadamı avlamayı dene," dedi Caleb sırıtarak ve Orion ona dişlerini gösterdi.

"Ondan bir daha içmektense bir Kurbağanın kanını içmeyi tercih ederim," diye alay etti Orion, Caleb dolabını kilitlerken.

Kolunu Seth'e doladı ve Seth ona bakarken kaşları kalktı.

Gözlerinde parıldayan umut görünce kalbim sıkıştı ama Caleb'in Kaynağını korumaya çalışmadığını gösterecek hiçbir şey yoktu. Cehennem, Seth'in hatırı için bundan daha fazlasını umdum. Kabarık Kurt arkadaşım geçmişte bir pislik olabilirdi ama bugünlerde çok yumuşacık bir kalbi vardı ve onu gerçekten mutlu görmek istiyordum.

"Saçmalık," diye hırladı Caleb. "Geldiğimizden beri damarlarını defalarca kontrol ettiğine bahse girerim." "Bir itin kanıyla neden ilgileneyim ki? Kaynağım olarak bir Vega prensesim var," dedi Orion gururla.

"Power Shamed Fae'nin yasal olarak Kaynaklara sahip olmasına izin veriliyor mu?" diye sordu Caleb, Seth'i daha sıkı kavrarken elini sarı buklelerine bastırarak ve esneyerek. Orion sanki vurulmuş gibi kaskatı kesildi ve gözlerinde bir savaşın çıktığını görebiliyordum.

Ona öyle deme, diye tısladım.

"Merak etme güzelim. Birazdan kendi kanının tadına bakacak." Orion koltuğundan kalktı ve Caleb de ayağa kalktı, ikisi de kavga edercesine poz veriyordu.

"Önce Sümbül aşkına! Oturun sizi kendini beğenmiş, keskin dişli velociraptorlar!" Geraldine yumruğunu masaya vurdu. "Aramızda bir katil var ve oyun başlıyor. İçimizden biri gece katledilmiş olarak bulunmadan önce bu gizemi çözmeliyiz. Yoksa bu tartışmayı sevgili Xavier'imizin parçalarını toplarken yapmayı mı tercih edersiniz, çünkü gereğinden fazla dürüst olalım, o tatlı masumiyeti ve nazik ruhuyla oldukça hedef.

"Hey," diye itiraz etti Xavier bir ağız dolusu lazanya etrafında. "Ben masum değilim."

"Tamamen alakasız bir yan not," diye seslendi Orion, o ve Caleb tekrar yerlerine otururken. "Zodyak Loncası iksiri için bir bakirenin kanına ihtiyacım var, yemekten sonra senden biraz alabilir miyim?"

Xavier yutkunarak tükürdü, yanakları kıpkırmızı oldu. "Ben bir bakire değilim." Darius bir kahkaha patlattı ve Tory ona bir şaplak indirirken, Mirasçıların geri kalanı kıkırdadı ve Geraldine yan tarafını tutarken hırıldayarak iki büklüm oldu.

"Ah, büyük teyzem Gweneth atlı karıncada, bu kasvetli gecede o gülüşe ihtiyacım vardı, sevgili Xavier. Geraldine, gözlerinin altındaki yaşları silerek, teşekkür ederim, dedi.

"Şaka yapmıyorum," diye karşı çıktı Xavier. "Bir sürü... seks yaptım."

"Kiminle?" diye sordu Darius, koltuğuna yaslanıp kollarını kavuşturarak.

"Kızlar," diye patladı Xavier. "Bir sürü kız. Ben onların şişmiş...bölümlerine boynuzlarımı sürerken dizlerinin üstüne çöken kızlarım oldu."

"Ah dostum, lütfen git birini becer, hiç yapmadığın bir şey hakkında konuştuğunu duymak acı verici." Caleb, bir grup kızın yan yana oturduğu başka bir masayı ve Xavier'in omuzlarını işaret etti.

sertleşmiş

"Ben bakire değilim," diye ısrar etti, yanakları bir şekilde daha da kızarmıştı.

"Sorun değil, dostum." Seth masanın üzerinden ona doğru eğilerek sesini alçalttı. "Sana bir şeyler öğretmeme ne dersin? Güzel bir alemle rahatla, ha? Şuradaki ateşli Oscura Kurdundan beş ya da altı tane seni yan yan becerebilirim.

"Beş ya da altı..." Xavier gözle görülür şekilde yutkundu.

Max, "Herkesin ilk seferi lanet olası bir seks partisi değildir, Seth," diye güldü.

"Öyle olmalı," diye ısrar etti Seth. "O zaman daha sonra bire bir şeyler üzerinde çalışabilirsin. Etrafında sevişen beş kişi daha varsa, iş başında öğrenebilirsin, en iyi sikişenlerden kalçalarına rehberlik ederken ipuçları alabilirsin. Yüzme dersi gibi."

Herkes güldü, Orion bile ama kendini hemen toparladı ve gülümsemesini düzleştirerek, Kurt'un onu güldürmesine gücenmiş gibi Seth'e dik dik baktı.

"Kardeşimin seks partisi yapması hakkında konuşmaya devam edebilir miyiz?" diye sordu.

"Aslında senden özür dilemek istiyordum Gabriel," dedim, ağabeyimle göz göze geldiğimde endişeyle dudağımı ısırarak.

"Ne hakkında? Ah," dedi *testere* cevap verdi ve başını salladı. "Ailem için toprak büyüsüyle özenle inşa ettiğim evin, seni yakaladığında Lionel Acrux tarafından ağır hasar görmesi hakkında mı?"

"Evet... o," dedim üzgünce. "Evet,

üzgünüm Noxy," diye ekledi Orion.

Bunun için seni suçlayamam, dedi Gabriel elini sallayarak. "Her neyse, ben zaten *görülen* kapalı yüzme havuzlu yeni bir kanat ekleyeceğim. Yani bir zararı yok."

Yine de bu hasarı ödemeyi planlasam ve bu savaş bittiğinde ona en sevdiği şeylerle dolu büyük bir sepet alacak olsam da içim rahatladı.

"Başka neyin var *görülen* savaş hakkında?" Darius araya girdi. "Yerdeki bu delikte sonsuza kadar kalmak istemiyorum. Babama ne zaman saldırabiliriz?"

"Bekliyorum *Görmek* bir fırsat," diye söz verdi Gabriel. "Gelir gelmez sana söyleyeceğimi biliyorsun. Her zaman hazır ol, çünkü Gölge Prenses, Lionel ile ilgili görüşlerimin çoğunu engellediği için, sadece küçük bir pencerem olabilir. *Görmek* onu elde etmenin bir yolu ve bu konuda hızlı hareket etmemiz gerekebilir. Oturduğu yerden kalktı, masasına geri döndü ve küçük bebeği kollarından alıp göğsüne yaslamadan önce karısının dudaklarına bir öpücük kondurdu. Henüz yeğenimle yeterince kucaklaşmamıştım ama bu akşam kesinlikle gündemimde bunun olduğuna karar verdim.

Orion bakışlarımı takip etti ve dikkatimi ona çekmek için beni hafifçe çimdikledi. "Onlardan ister misin?" diye mırıldandı, karanlık gözlerine girerek.

"Bir gün," dedim, başparmağımla sağ yanağındaki gamzeye dokunarak ve minicik bir bebeğe ne kadar sevimli görüneceğini hayal ederek. Dokunuşumdan geri çekildi ve bu hareket karşısında kalbim ezildi, benden uzaklaşırken kaşlarını çattı.

"Değil mi?" Diye sordum.

Elimi masanın altından tuttu, sıktı ve temas vücuduma saf bir ısı titremesi gönderdi, ama bana cevap vermedi.

"Bu bir hayır mı?" Onun istememesi fikri bana sunuldukça gelecekte bunu ne kadar istediğimi fark ederek bastırdım.

"Utancım sahip olduğumuz herhangi bir çocuğa geçerdi," dedi sert bir sesle, sadece benim için alçak sesle ve bunun saçma olduğunu söylemek için ağzımı açtım ama birinin bağırmasıyla kesildim.

"Haaaaa!" Şok edici derecede tanıdık ses vajinamın kendisini kilitledi ve korku içinde koltuğumda döndüm ve Profesör Washer'ın arkasında iki büyük bavulla ahşap kapılardan koşarak geçtiğini gördüm. Kadife mor bir eşofman giymişti, üst yarısı bronzlaşmış, mumlu göğsünü ortaya çıkarmak için fermuarını açmıştı ve kaslı baldırlarına yapıştığı için iki beden küçük görünen alt kısmı ve - daha da korkunç bir şekilde - bacaklarının arasındaki şişkinlik.

"Aman Tanrım," dedi Orion alçak sesle, Washer anında bizi fark edip masamıza doğru koşmaya başlayınca. Yaklaştıkça yanımda oturan Orion'u fark etti ve titreyen parmağıyla onu işaret ederek nefesini tuttu.

"Bayan Vega, kenara çekilin! O adam bir kaçak. Aklını karıştırdı, sana ona korkunç, korkunç şeyler yaptırdı ve vücudunun her yerine kirli, pis şeyler yaptı. Raporu arka arkaya okudum, her ayrıntıyı ezberledim, böylece iyileşmene en iyi nasıl yardım edebileceğimi bilecektim.

"İşte bu," diye tükürdüm, oturduğum yerden fırlayıp masaya tırmandım. Ama sesimi yükseltecek büyüyü bilmiyordum, bu yüzden duraksadım ve Orion'a baktım. "Bana yüksek sesli büyü yapabilir misin?"

"Neden?" diye sordu endişeyle, isyancılara bakarak.

Onun yerine Seth'e baktım ve onu daha yakına çağırdım. "Bunu yapabilirmisin?"

"Tabiki yavrum."

"Yapma." Orion koltuğundan kalktı ama Seth çoktan uzanmıştı, parmaklarını boğazıma değdiriyordu ve ben bağırmaya başlamadan önce soğuk bir büyü boğazımı okşadı.

"Lance Orion bir suçlu değil!" Odadaki herkes yüzünü buruşturdu. Kahretsin, sesli büyü olayı üzerimdeyken bağırmama gerek yoktu.

Darcy, dur, diye emretti Orion ama onu duymazdan geldim.

Boğazımı temizledim ve bunun sesi odada acı verici bir şekilde yankılanırken, Hamish köşede erkek arkadaşımın adından söz edildiğinde öğürmeye başladı. Ve bununla işim bitmişti.

"Zodyak Akademisi'ndeki yerimi kaybedeceğimi bildiği için beni korumak için mahkemeye yalan söyledi. O yüzden ona bir canavarmış gibi davranmayı bırak. Beni incitmedi, taciz etmedi ya da bana herhangi bir büyü yapmadı.” Orion'a baktım ama gülümsemedi, çılgınca bana uzandı ve beni masadan kaldırmaya çalıştı.

"Lütfen, Mavi," diye yalvardı.

Onun yolundan dans ettim. Dünyanın onun kim olduğunu tanımasını, Darius için, benim için, krallık için yaptığı fedakarlıkları görmesini hak ediyordu. O yüzden burada öylece oturup insanların o yokmuş gibi davranmasına izin vermeyecektim.

"Öyleyse onu utandırmayı bırak!" Ağladım ama aldığım tek cevap tuhaf, yankılanan bir sessizlikti.

Tory, kalabalığı harekete geçirmek için alkışlarken dudağını emerek bana bakıyordu, ama Darius'a dirsek attığında bile onu takip etmediler ve Darius da acıyarak yavaşça birkaç alkış yaptı.

Tory, Yavaşça alkışlama, pislik, diye tısladı.

Darius, "Her iki alkış da çok garip," diye mırıldandı ve Hamish'in öğürmesinin uzaktan gelen sesi bana ulaştığında tüylerim diken diken oldu.

"Eğil," diye homurdandı Orion, gözleri parlayarak bana baktı ve bu konuda onun desteğini alamayınca yanaklarım alev alev yandı.

"Benimle buraya gel," diye karşı çıktım. "Onlara gerçeği söyle."

Başını iki yana salladı ve Tory ile Darius aynı bakışı paylaştılar, bu sırada Geraldine onun saçını çekti ve korku içinde odaya baktı.

"Leydimin belagatli konuşma tarzına övgüler olsun!" aniden ağladı. “Müdahalesi ne kadar tutkulu, ne kadar içten ve... güzelce ifade edilmiş. Tutkusu ve nesiriyle ay ışığında bir yıldız taşı gibi parlıyor!

Birkaç kişi bunu alkışladı, bu daha da kötüydü, çünkü şimdi benim söylediğim gibi değil, sadece benim söylediğim şekilde alkışlıyorlardı.

Mırıltılar çıkmaya başlamıştı ve Seth benim adıma rahatsız bir şekilde sızlandı, bu ses tenimi utançtan yaktı.

Masadan geri inip koltuğuma oturdum ve Orion masanın altından elime uzandı ama köşesini dönmediği, benimle orada durup bana göstermediğine inanamadığım için elimi kaptım. gerçekte kim olduğu dünya.

Odadaki herkes aceleyle ona sırtını döndü ve boğazım düğümlendi. "Neden onlara gerçeği söylemiyorsun?" Orion'a fısıldadım ve bana gözlerinde çelişkiyle baktı.

"Çünkü fark etmeyecek. Üzgünüm Mavi."

Bu sözler kalbimi parçaladı ve kucağımdaki ellerime baktım, tam bir

Tüm odanın önünde böyle asılı bırakıldığı için aptal.

Washer, duygularımı beslemek için Siren hediyelerini kullanmaya çalışarak yaklaştı.

"Pekala, herhangi bir endişen varsa ve göğsünden - göğsünden bir şeyler atman gerekiyorsa, canım, bana gel," diye mırıldandı Washer ve Orion hırladı.

"Senin yanına yaklaşmayacak, Brian," diye tısladı ve Washer zorla gözlerini ona dikti. “Şimdi, şimdi, bir kargaşaya neden olmak istemedim. Aslında, hediyeler getirmeye geldim.” Döndü ve arkasındaki büyük valizleri işaret etti. “Akademiden Vegas'ın tüm eşyalarını getirdim. Kalktım ve bıraktım, gördün mü? Akademi tamamen yokuş aşağı gitti ve tamamen dürüst olmam gerekirse, Elaine'in beni öldürmeyi planladığından oldukça eminim, işte buradayız. Bana ve Tory'ye gülümsedi. "Ah ve sana ekstra bir sürprizim var! Kraliyet poponuz için ipeksi tazelikte olsunlar diye tüm küçük iç çamaşırlarınızı elde yıkadım.

"Ne yaptın?" Tory tersledi.

"Lütfen bana bir knickie ve bir ıvır zıvırın düşündüğüm şey olmadığını söyle," diye mırıldandım.

"Hassas işlerinize gerçekten daha iyi bakmalısınız, kızlar. G-stringler ve kayışlar düzenli olarak iyi bir sabunla silinmezlerse ufacık bir parça yıpranabilirler. Kendi yaptığım yumuşak, köpüklü beyaz bir sabun kullanıyorum, bir ara size bir örnek vereceğim. Ben buna Washer'ın özü diyorum.” Göz kırptı.

"Ne diyorsun sen?" Darius homurdandı, dişlerinin arasından dumanlar yükseliyordu ve ben Orion'un koltuğundan kalkmasını engellemek için kolunu tuttum, ama belki de Darius'un yanında psikopat Vamp Washer'ın kıçına binmesine izin vermek en kötü fikir değildi.

"Bunun gizli bir tarif olduğunu söylüyorum, aptal çocuk. Neşeli yemek!” Catalina ve Hamish'e doğru yöneldi, onları kucakladı ve her kucaklamada kıçı ileri geri hareket etti.

Ergh, harika, o sarmaşığın son halini gördüğümü sandım.

Herkesin gözlerini Orion'dan uzak tutmak için hala sıkı çalıştığını fark ettim ve omuzlarım üzüntüden düştü. "Bu Power Shaming saçmalığını neden durdurmadıklarını anlamıyorum."

"Çünkü Power Shaming kanundan daha fazlasıdır, Mavi," dedi Orion, gözlerini benimkilerden ayırarak onun da bundan utandığını gösterdi ve bu beni her şeyden çok kırdı. Ona olan öfkem biraz eridi çünkü bunun gerçekten anlamadığım bir şey olduğunu görebiliyordum ama yine de canımı yakıyordu. “Kültürel ve insanlar onunla ilişkilendirilmek istemiyor. Ve geri alınabilecek bir şey değil. Yapmaya çalıştığın şey için minnettarım güzelim ama dünyaya beni kabul etmesini emretmek işe yaramayacak."

Bu saçmalıktan nefret ederek iç çektim. Benim için bu kadar önemli olan bir şeyi dinlemeyeceklerse 'gerçek bir kraliçe' olmanın ne anlamı vardı?

Seth içini çekerek, "Evet, sadece senin masamızda oturman bile bizi binlerce güzel nokta gibi mahvediyor," dedi. "Ama sorun değil kardeşim, arkadaşın olmak istiyoruz, değil mi Cal?" Ona ve Caleb'a dirsek attı.

Dudaklarında hafif bir hırıltı ile Orion'a baktı.

"Hayır teşekkürler," diye mırıldandı, Orion gözlerindeki meydan okuma karşısında doğrulurken.

Yoldaşlıklarının onları rekabetçiliğe ittiğini biliyordum ama bu içgüdünün ne kadar derinden işlediğini anlamak için ikisinin yanında hiç bu kadar çok zaman geçirmediğimi tahmin etmiştim.

Geraldine bana, "Ben ikiye bölündüm Leydim Darcy," dedi. "Sana sadakatim ve çevremdeki bir gölgenin hayaletinden başka bir şey olmayana kadar senin Orry adamından uzak durma içgüdüm sayesinde. Ama sizin için her engeli aşabilirim kraliçem."

"Teşekkürler Geraldine," dedim ve oturduğu yerden kalktı, Orion'a doğru yürüdü ve onu arkadan kucakladı, sanki kırbaçla vurulmuş gibi kaskatı kesildi. "Lance Azriel Orion'u görüyorum. Gözlerim fal taşı gibi açık ve sen yıldızların koynunda dengede duran çıtır çıtır bir elma gibisin."

"Teşekkürler," diyerek zorla dışarı çıktı. "Yani, baştankara olmamla ilgili değil, diğer kısmıyla ilgili." Ustaca kollarını ondan kurtarmaya çalışırken beceriksizce elini okşadı ve kadın boğuk bir hıçkırıkla onu terk ederek aceleyle koltuğuna geri döndü.

"Seni görmezden gelen birini yumruklasam yardımı olur mu?" Tory teklif etti ve ben güldüm.

"Her şeye cevabın bu mu, küçük vahşi?" Orion ona sırıtarak sordu ve o da bir saniye düşündü.

"Çoğu şey, evet," diye onayladı ve Darius ona kaşlarını çattı.

"Nasıl oldu da bana hiç yumruk atmadın o zaman?" Sesi neredeyse dışlanmış hissediyor gibiydi ve kadın onun çöplüğünün önünde parmaklarını yumruk şeklinde kıvırma gösterisi yaptı.

"Borçlu olduğun tüm sik yumruklarını nakde çevirmek istediğinden emin misin?" alaycı bir şekilde sordu. "Sik yumruk zamanı," diye soludu Seth, Atlas'ını çıkarıp kayda basarak.

Max, Geraldine'in elini gelişigüzel bir şekilde yanında tutmaya çalışarak Darius'a, "Sana borcunu verirse sikini yörüngeye gönderir," dedi ama Darius bir çatalla onu kendinden uzaklaştırdı.

"Kişisel beslenme alanıma tecavüz ederek ne yapıyorsun, seni Larry ıstakozu?" diye sordu ondan, çatalı ona daha sert vurarak, küfretmesine ve elini iyice çekmesine neden oldu.

Yemeklerimizi bitirdik ve gecenin geri kalanını katilin kim olabileceğini tartışarak geçirdik, sadece dönüp dönüp aynı sonuçlara vardık. Herhangi biri olabilirdi, bu yüzden aklımızı başımızda tutmalı, kapılarımıza güvenlik büyüleri yapmalı ve her zaman çiftler halinde dolaşmalıyız. Etrafım arkadaşlarımla çevriliyken, belki de olmam gerektiği kadar korkmuyordum. Solaria'daki en güçlü Fae'ler arasındaydım ve bu tünellerde gizlenen bazı sinsileri alt edebilecek biri varsa, o da biziz.

Yemek salonundan çıktığımızda, Diego'nun şapkasını tekrar denemek için herkesi odamıza davet ettim. Biz vardığımızda Caleb kaşlarını çatarak odamıza baktı ve hemen odayı duvarlardaki yosunlarla ve tavandaki ışıltılı gümüş çizgilerle süslemeye başladı. Yapılmasına yardım ederken güzel sihire gülümsedim

Tory ile birkaç sandalye ve kayadan bir kanepe ve herkes oturmadan önce Seth hepsini kalın yosunla kapladı.

Darius ortamı ısıtmak için birkaç alev yaktı ve ben yatakta bağdaş kurarak birinin yanına oturdum, Orion ise yanıma çöktü. Caleb ve Seth kanepeye çökerken diğerleri sandalyelere oturdu. Orion'a baktım ve onlara Lavinia hakkında öğrendiğimiz her şeyi, gördüğümüz vizyonlar da dahil olmak üzere anlatmaya başladım.*görülen*, daha önce şapkanın içinde öğrendiğimiz şeyler ve herkes büyük bir dikkatle dinledi. Sonra komodinin üzerinden Diego'nun şapkasını aldım, bunun başka hangi sırları barındırdığını görmek için daha fazla cevap arama zamanının geldiğini biliyordum.

Kalbim ezilirken ve gırtlağımın içini yırtarken kendimi sadece ona bakarken buldum. Arkadaşımı özlediğim ve Lavinia'yı alt etmeye çalışırken ormanda bizim için yaptığı fedakarlığı düşündüğümde gözlerim yaşlarla bulandı.

Odaya sessizlik çöktü ve Geraldine yüksek sesle burnunu çekti.

"Sevgili, şapkalı arkadaşımız," diye gakladı. "O unutulmayacak. Onun ruhla örülmüş şapkası ve sevgili abuela'sı hakkında bir şarkı yazacağım ve bunu yıldızlara o kadar yüksek sesle söyleyeceğiz ki Peçe'nin ötesinde duyacak.

Bana cesaret verici bir bakış atan kız kardeşime dönmeden önce Geraldine'e üzgün bir şekilde gülümseyerek başımı salladım. "Hepimizin el ele tutuşması gerekiyor ki sen de anıları göresin," diye açıkladım.

Seth, Caleb'in elini tuttu ve Max, Geraldine'in elini de kıstırmadan önce diğerini tuttu ve çemberi Xavier, Tory ve Darius ile birleştirdik.

"Bu ruh şapkası olayını karıştırmamız gerektiğinden emin misin?" Tory gergin bir şekilde şapkaya baktı ve yine gölgelerin verdiği his konusunda endişelendiğini biliyordum.

"Sorun yok bebeğim. Seni yakaladım," dedi Darius ve ona, gözlerini aydınlatan Tarikatının ateşiyle baktı ve onaylayarak başını sallarken benim onlar için tüylerimi ürpertti.

"Herkes hazır mı?" Sordum ve herkes kabul etti, göreceğimiz şeyin beklentisiyle kalbim hızla atıyordu. Diego hakkında daha önce sayısız kez konuşmuştuk ama hiçbirimizin onun hakkında cevapları yoktu. O bir anormallik miydi? İyi ruhlu tek Nymph mi? Yoksa onun gibi başkaları da var mıydı?

Orion'un elini tuttum, sonra diğer elimle şapkayı çektim ve yanımdaki Tory'nin eline uzandım. Parmakları benimkilerle buluştuğunda, gölgelerin karanlığına çekildim, beni takip eden herkesin varlığını hissederken derinliklerine yuvarlandım.

Ruh ağının beyaz bulutu önümüzde belirdiğinde boğazıma bir nefes takıldı ve Diego'nun içinden bana doğru uzandığını hissettim.

Orada kimseyi göremesem de parmaklarım koluma dolandı ama sonra varlığı daha da yaklaştı ve sesi etrafımda yankılandı ve Tory'nin de ona yaklaştığını hissettim.

"Gerçeği öğrenmenin zamanı geldi, amigalar."

Bizi ağın içine çekti ve kendimi geçmişin derinliklerine düşerken olacaklara hazırladım, gözlerim açıldığında uzun süredir kayıp olan bir anıya çekildim ve içgüdüsel olarak bunun kimin hafızası olduğunu anladım. Diego'nundu.

Küçük mavi bir Pegasus oyuncağını parmağımla baş parmağım arasında tuttum ve evimin arkasındaki çamurda diz çökerken önümde uçmasını sağladım. Oyuncağı ormanda nehrin kenarına vurmuş halde bulmuştum ve onu Anneme vermem gerektiğini bilmeme rağmen, verirsem atacağını da biliyordum. Fae'lerle ilgili her şeyden nefret ediyordu ama ben gizlice onlar hakkında daha çok şey öğrenmek istiyordum. Onlar hakkında her şey.

Bu küçük Pegasus'un sahibi olan çocuğu, bir gün nasıl Ortaya çıkacaklarını bilseler diye merak ettim. Güçleri Uyandığında nasıl bir duygu olurdu? Yıldızlar üzerlerinde parladı ve içlerinde iyi hissetmelerini sağladı mı?

Annem yıldızları sevmezdi. Bizim türümüzü lanetlediklerini ve bu yüzden hiçbir zaman fazla paramız ya da yiyeceğimiz olmadığını söyledi. Bu akşam gelmeyebilecek bir yemek umuduyla midem guruldadı ama buna alışmıştım ve gözlerimin önündeki bu küçük mavi kanatlı ata bakarken hayali hayattan başka pek bir şey hissetmedim. Kendim için hayal kuruyordum.

Uçmak nasıl olurdu?

Damarlarımda bir sürüye, sihire ve yıldızlardan gelen hediyelere sahip olmak için mi?

Fae olsaydım yıldızlar benden hoşlanır mıydı? Sürekli saklanmak yerine gün ışığında sokaklarda yürüyebilecek miydim?

Aniden güçlü bir el boynumu kavradı ve beni ayağa kaldırdı, bir başkası küçük Pegasus'u parmaklarımdan kaptı. Duvara fırlatılmıştım ve nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atarken elindeki oyuncağa tiksintiyle alay eden Alejandro Amcam'a baktım.

"Bu nedir?" tükürdü, ama beni boğmaktan korktuğum için cevap alamadım. "Cevap ver Diego."

"Y-sadece bir oyuncak," diye kekeledim.

"Yeğenim Fae olmayı düşleyerek çamurda mı oynuyordu?" diye tersledi ve yüzümdeki her damla kanın çekildiğini hissederek başımı birkaç kez salladım.

Dilini şaklattı, sonra avucunda küçük Pegasus'u çevrelemek için ateş açtı ve bir şey beni ele geçirerek bir çığlıkla öne atılıp ona uzandım ve onu kurtarmaya çalışırken parmak uçlarımı yaktı. Ama Alejandro diğer eliyle beni geri itti ve Pegasus'un mavi küreye dönüşmesini ve tıslayarak çimenlerin üzerine düşmesini izledim.

"Ananın seni onunla bulmadığına şükret," dedi, yaklaştı ve boynundaki parlak kırmızı eşarbı düzeltirken elini kısa, koyu buklelerinde gezdirerek beni inceledi.

"Şuan kaç yaşındasın? Sekiz?"

"On," diye fısıldadım, gitmesini dileyerek ama gözlerindeki bakış içimi korkuyla doldurdu çünkü benimle işinin henüz bitmediğini görebiliyordum.

"Yeterince yaşlı," dedi kararlı bir şekilde başını sallayarak. "Gelmek. Bana yardım edebileceğin bir işim var." Beni önüne itti, peşimden geldi ve beni arabasına doğru çekerken ağzım korkudan kurumuştu.

Kapıyı açıp beni arka koltuğa ittiğinde, mi abuela evin verandasındaki basamaklardan koşarak indi, gözleri paniğe kapılırken yaşlı bacakları onu bana doğru taşıyordu.

"Alejandro, onu nereye götürüyorsun?" diye sordu.

"Bizden biri olmasının zamanı geldi. Oğlan yumuşadı," diye açıkladı amcam arabaya binip kapıları kilitlerken.

Mi abuela çılgınca başını sallarken bana korkuyla bakarak arka kapının kolunu denedi. "O sadece bir bebek!"

Alejandro arabayı çalıştırıp ormana doğru sürerken, korkusu avuçlarımı terletti ve boğazımdan bir top yükseldi.

"Beklemek!" geride kaldığı için ağladı ama o dinlemedi ve Alejandro arazimizi çevreleyen karanlık ormanın derinliklerine doğru ilerlerken ellerim titremeye başladı.

"Alejandro amca mı?" kekeledim. "B-ben şimdi geri dönmek istiyorum."

"Geri dönüş yok. Gerçek bir Nymph olmalısın. Etkisine izin vermelisin, o zaman belki bu ailenin gurur duyacağı biri olursun.

Bunu düşünerek sustum. Ailemin benimle gurur duymasını istiyordum. Her zaman annemi hayal kırıklığına uğratmış gibiydim ve Alejandro benden hiç hoşlanmadı. Mi Padre bana hiç ilgi göstermedi ama belki onu gururlandırabilirsem ilgi gösterirdi.

Araba pist boyunca çarptı ve Alejandro'nun çalışma barakasına doğru ilerlerken, karanlık etrafımızda yoğunlaşarak gün ışığının neredeyse tamamını engelledi. Buraya çıkmama izin verilmedi ama bir kere gelip bakmıştım. Sadece bir kere. Çünkü onun barakasından gelen hiç hoşuma gitmeyen bir tırmalama, şıngırdama sesi duymuştum ve kaçar ve bir daha asla ama asla ormana girmezdim.

Şimdi yine oraya doğru gidiyorduk, o sesleri hatırladım ve içimi bir korku kapladı. Onun iş kulübesine gitmek istemedim. Orada ne olduğunu görmek istemiyordum.

Pist kısa süre sonra kulübeye giden tepeye tırmanmaya başladı ve tepeye doğru incelen ağaçlar, ölen güneşin altında sadece bir gölge olan ahşap yapının durduğu geniş bir açık alanı ortaya çıkardı. Kapı kolu kemikten yapılmıştı, içine o kapının ötesinde gizlenen canavarları fısıldayan iki içi boş gözle oyulmuş bir kafatası.

Alejandro arabadan indi, yanımdaki kapıyı çekerek açtı ama ben hareket etmedim. Yapamazdım.

Donmuştum ve korkmuştum ve sadece eve Mi Abuela'nın kollarına gitmek istedim.

"Dışarı," diye havladı Alejandro ama şiddetle reddederek başımı salladım.

Arabaya uzandı, elini gömleğime soktu ve beni arabadan dışarı sürükledi, beni kulübeye doğru çekerken başka seçenek bırakmadı.

"Lütfen," diye denedim, sesim o kadar kısıktı ki neredeyse hiçbir yere ulaşmıyordu. "Oraya girmek istemiyorum."

İçinden zincirlerin şıngırtısı ve içeriden taşınan bir inilti omurgamdan aşağı bir titremeye neden oldu.

Alejandro, ricamı görmezden gelerek elini omzuma koydu ve beni kapıya götürdü ve avucunu yüzeye bastırarak kilidi açtı. Kapıyı içeri doğru itti ve karanlık bizi inlemeye benzer bir sesle karşıladı.

Karanlığa gözlerimi kısarak baktım, orada bağlanmış ve zincirlenmiş bir genç kız görünce dudaklarım aralandı ama sonra midem bulandı ve ellerinin olması gereken yerde iki kanlı kütüğü görünce koşmaya çalıştım.

Ama amcam beni sıkıca tuttu, beni kulübeye itti ve onun önünde dizlerimin üzerine çökmeme neden oldu. Ağzı tıkanmıştı, gözleri ürkütücü ve iriydi ve sarı saçları omuzlarının etrafında keçeleşmişti.

Alejandro kapıyı arkamızdan kapatıp ışığı açarken, kaçmak için geriye doğru çabaladım ve Alejandro'nun bacaklarına çarptım. Üstümüzdeki tek ampul, yüzünü sert gölgeler halinde yansıtıyordu ama yeşil gözlerini şimdi daha net görebiliyordum ve gözlerindeki panik, bende koşma isteği uyandırdı ve koşmayı hiç bırakmadı.

Alejandro yanımdan geçti, duvarda bir dizi aletin asılı olduğu barakanın arkasına yürüdü ve beton zeminde sayısız kurumuş kan lekesinin bana bu kızın o olmadığını söylediğini fark ettiğimde midem çalkalanmaya başladı. buraya ilk gelen

Alejandro gelişigüzel bir şekilde, "Sağ elini bir sondaya sokmanı istiyorum, Diego," dedi, sanki bir korku gösterisi cinayet barakasında değilmişiz gibi ve ben ayağa kalkıp kapıya kadar gelmeyi başardım, sadece kolu sallayarak sıkıca kilitlendiğini bulmak için.

Arkamı döndüm, yerdeki kız ağzına merhamet etmesi için yalvarırken ona bakarken sırtım tahtaya dayalıydı. Onu kurtaracak anahtarı bulmak, bu barakadan çıkmasına izin vermek istedim. Ama çoğunlukla ayaklarım kanayana kadar koşmak, koşmak ve koşmak istiyordum ve korkunç amcamla arama daha fazla mesafe koyamazdım.

"Dediğimi yap, Diego," diye çıkıştı ve ben de sallanan sağ elime bakıp onu benim türümdeki uzun, tahtaya benzer sondalara kaydırarak yaptım. Beş yaşımdan beri vites değiştirebiliyordum ve sondalarımın ne işe yaradığını biliyordum. Annem bana bir gün onları kullanmazsam hasta olacağımı söylemişti.

hasta. O kadar hastayım ki sonunda ölecektim. Bazen bunun olmasını istiyormuş gibi görünse de.

Alejandro, "Fae olmak istemezsin, sobrino," dedi koyu bir tonla. "Yine de bizim türümüzün yaptığı gibi onların gücünü istiyorsun. Ve almak senin. Biz onların avcılarıyız, besin zincirinde daha yukarıdayız ve bir gün yeniden yükselip onların hükümdarları olarak bu dünyada hak ettiğimiz yeri alacağız, sözlerime dikkat edin. Gölge Prenses bunun böyle olmasını sağlayacaktır."

"Kimseyi incitmek istemiyorum," diye zorladım ağır dilimle, yerdeki kız tuzağa düşmüş bir hayvan gibi çırpınmaya başladı. Bunu beğenmedim. Hiçbirini beğenmedim. Sadece eve gitmek ve bir daha asla geri dönmemek istiyordum.

Alejandro arkasını döndü ve elinde keskin görünen bir bıçağı bana doğrulttu. "Sondalarınızı onun kalbine bastırın."

Başımı salladım ve ileri atıldı, bıçağı kızın yanağına sapladı ve kanı yere sıçrarken ağzına karşı çığlık atmasına neden oldu.

"Bir saniye daha tereddüt edersen, onu parça parça ayırmamı izlemeni sağlayacağım, Diego," dedi gözlerinde bunu kastettiğinden emin olmamı sağlayan hastalıklı bir bakışla. Ve bunun olmasından o kadar korktum ki kolumu uzatarak öne doğru tökezledim.

Alejandro, bileğimi tutup sondalarımın uçlarını onun kalbine yerleştirirken acımasızca gülümsedi. Bu yaratığın içindeki o derin güç kaynağını hemen hissettim. Bu Fae. Ve içimde onu almam için bir içgüdü yandığında nabzım yavaşlamaya başladı. Açtım. Yani, bu güce o kadar açım ki, içim sızladı.

Alejandro, "İşte bu," diye mırıldandı, sondalarım etini keserken bileğimi daha sıkı kavradı ve o ağzına karşı çığlık attı.

Ama kanı gördüğüm an, bu içgüdü hissinden kurtuldum, onunla savaştım ve elimi geri çekmeye çalıştım.

"Hayır, istemiyorum," diye yalvardım, kız ıstırap içinde inledi. "Onu incitmek istemiyorum." Alejandro'nun tutuşu morarmaya başladığında gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzüldü ve sonraki saniyede bıçağı boğazına sapladı ve sıcak, ıslak kan sıçrayarak tam bir şok içinde gözlerimi kırpıştırmama neden oldu.

Ne olursa olsun öldü, diye tısladı. "Gücünü al yoksa boğazını keserim." Kendi kanıyla boğulmaya başladığında sondalarımı bir kez daha onun etine sıkıca bastırdı ve sondalarım derisini kesip daha derine girerken gözlerimi sımsıkı kapattım.

İstemiyorum, istemiyorum, istemiyorum.

"İşte bu," diye mırıldandı Alejandro heyecanla. "Onun gücüyle bir bağlantı hissediyor musun? O en güçlü Fae değil, ama daha güçlü olduğunuzda onun sihrini bir başkasının sihriyle değiştirmek isteyebilirsiniz. Birden fazla Fae, Diego'dan güç toplayamazsınız, ancak bunu istediğiniz zaman değiştirebilirsiniz.

daha yetenekli bir Fae'nin Elementini talep etmeye hazırsın."

Elimden geldiğince direndim ama sonra kafamda garip bir fısıltı başladı, bir kadın sesinin yumuşak okşayışı."Al, Diego. Fae sana haksızlık etti. Al ve bize katıl."

Sesinde o kadar çekici bir şey vardı ki, onu dinlemekten kendimi alamadım. Sondalarım onun kalp kasına saplandı ve sihir koluma hücum edip dalga dalga içime akarken nefesim kesildi. Damarlarıma aktığını, kendi kalbimin etrafında dolandığını, derinlere gömüldüğünü ve orada kök saldığını hissetmekle titredim.

Bir an için diğer her şeyi unuttum ve beni dolduran tüm bu gücün inanılmaz hissine kapıldım, ama bu gücün akışı içime yerleştiğinde gözlerim çatladı ve kızı ölü buldum, cansız bir şekilde bana bakıyordu. İçimde bir şeyleri kırdığına dair gözlerinde suçlama.

Elimi çekip normale döndürdüm ve yaptığım şeyin dehşeti üzerime çökerken geri çekildim.

O kadar çok kan vardı ki her yerde kanın kokusunu alabiliyordum ve omurgam kapıya çarptığında öğürmemek için elimden gelen tek şey buydu.

Alejandro dudaklarında tatmin olmuş bir gülümsemeyle kapıyı açmak için hareket etti ve ben de çimlerin üzerine çıktım ve ciğerler dolusu soğuk havayı içime çekerken ondan uzaklaşmaya çabaladım. Ve aniden içimde başka bir şey şahlanıyordu, koyu gölgeler cildimde birikirken, bu şiddetli hareketle içimde dolanıp beni kendi doğalarının karanlığına bağladılar ve bir tanrının gücü, kalbim, sanki benim bir parçammış gibi beni kesinlikle ele geçiriyor. Ve benimle tekrar konuştuğunda, bunun ailemin bana bahsettiği Gölge Prenses olduğunu biliyordum."Artık bizden birisin."

Az önce şahit olduğum dehşeti işlerken şok kalbimi sarsarak hafızamdan çekildim, ama kendime gelmek için zar zor zamanım vardı, sonra Diego'nun hatıralarına geri döndüm ve onu Zodiac Akademisi'nin kapılarına doğru yürürken gördüm. amcasının yanında, çocukken sahip olmadığı bir karanlık.

Amcam, "Talimatlarını bana tekrar et," diye emretti ve etrafımızda bir susturucu balonu patlatırken ben de başımı salladım. Kilitler ve çalınan Elementleri üzerindeki sert tutumuyla birlikte yönetebildiği birkaç temel büyüden biriydi.

"Fae büyüsünü kullanmakla ilgili öğrenebileceğim her şeyi öğreneceğim ve tüm bilgileri sana ve anneme ileteceğim," dedim, bu görev yüzünden sinirlerim gergindi. Ya oraya girdiğim an yakalanırsam? Öldürülürdüm ve annemin, babamın veya Alejandro'nun buna teşebbüs etme şansı yoktu.

ve kurtar beni Zodiac Academy'nin kapısından girdiğim an yapayalnızdım. Ve yine de... Umurumda değildi. Mi abuela öldüğünden beri tek istediğim ailemden uzaklaşmaktı ve hayatım boyunca tek hayalim Fae dünyasının bir parçası olmaktı. Fae dünyasını içeriden görme şansı olduğu için bu lokomotif planını kabul ettim. Beni ruhların ağına bağlayan şu anda taktığım şapkayı örmüştü ve gölgelerin zihnimin çok derinlerine girmesini engelleyen ekstra koruyucu büyüler eklemişti. Bana kendim gibi hissettiren tek şey buydu, bu yüzden onu nadiren çıkardım. Bunu yaptığımda, Gölge Prenses'in kafamın içinde fısıldadığını duyabiliyordum ve onun emri altına girmenin ne kadar kolay olduğundan korkuyordum.

"Ve?" Alejandro homurdandı. Bir sonraki kısım en korkutucu olanıydı, her şey o kadar son dakikada planlanmıştı ki buna uzaktan yakından bile hazır değildim.

"Vegas keşfedilip akademiye getirilirse, onlara yaklaşmalı ve onları sana ve anneme teslim etmenin bir yolunu bulmalıyım," dedim, o kısım kalbimi aşırı hızlandırdı. Onlar, tüm krallıktaki en güçlü Fae olan Vegas'tı. Bunu nasıl kaldıracaktım?

"Ya başaramazsan?" Alejandro bana kendimi ufacık hissettiren karanlık bir bakışla sordu. "Beni öldüreceksin," diye tısladım.

"Evet. Yavaşça," dedi bu kelimeyi yutuyormuş gibi. Yıllar boyunca bu adamın yapabileceği canavarca şeyleri görmüştüm ve asla onun insafına kalmak istemedim. "Ve kimse seni özlemeyecek çünkü bir başarısızlıktan başka bir şey olmayacaksın. Bu, anneni gururlandırmak için tek şansın. Lionel Acrux okul ücretini ödedi ve sana sunduğu bu fırsatı heba etmemen akıllıca olur."

Başımı salladım ve bu görevin baskısını boynumda bir ilmik gibi hissederken ellerimi ovuşturdum.

"Ama başarırsan, Diego, ailemiz arasında değerli kabul edileceksin," dedi sivri bir bakışla. "Bu yüzden bizi hayal kırıklığına uğratma."

"Yapmayacağım," diye nefes verdim, ama bunu nasıl başaracağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Alejandro beni kapıda bıraktı ve kendimi Uyanışları için buradaki diğer öğrencilerle birlikte sürüklenirken buldum. Geriye dönüp baktığımda onun uzaklaştığını gördüm ve tüm hayatım boyunca kölesi olduğum evin zincirlerinin biraz gevşediğini hissettim. Bu seçkin Fae okulunun devasa, gotik binalarını gördüğümde, çenem hayranlıkla gevşedi. Fantastikti, şimdiye kadar gördüğüm her şeyden daha güzeldi ve omuzlarımdaki yükün ağırlığına rağmen heyecan kanıma işledi ve burada bir santim özgürlük talep edecek kadar şanslı olup olmadığımı merak ettim. En azından kısa bir süre için.

Sonunda yıldızların altında önümde uzanan kocaman bir çayıra vardık. baktım

şimdiye kadar gördüğümden daha net görünen gökyüzünde, Samanyolu'nun sayısız parıldayan yıldızdan oluşan, yukarıdaki göklerde uzanan mavi ve pembe girdaplı yolu.

Herkes çayırın ortasında bir daire oluştururken, birdenbire iki kız ve uzun boylu bir adam belirerek kalbimi şiddetle çarpmasına neden oldu ve bir saniye sonra onların yanından geçmek için yıldız tozu kullanmış olmaları gerektiğini fark ettim. Herkes bakmaya ve kızların isimlerini mırıldanmaya başladı, onların Vega ikizleri olduklarını doğruladı ve bakışlarım onlara kilitlendi, kalbim kaburgalarımın altında şiddetle atıyordu. Adam onları çembere katılmaya yönlendirdiğinde biraz kaybolmuş görünüyorlardı ve yan yana dururken mükemmel şekilde aynalanmış yüzlerine baktım, planımda başarılı olursam onlara ne olacağını bildiğim için üzerime bir korku çöktü. .

Çemberin ortasındaki profesör yıldızlara ilahiler söylemeye başladı ve onlara bakmak için başımı geriye eğdim, bundan sonra yapmam gereken şeyin baskısıyla ellerim biraz titriyordu. Hava Elementimi yıllar önce çaldığım için nadiren kullanırdım ama Alejandro kendi Uyanışımı taklit edebilmem için beni onunla pratik yapmaya zorlamıştı. Ve Profesör Zenith hava Elementinin ortaya çıkması için seslendiğinde, parmak uçlarımdan hava fırlattım, etrafımdaki çimleri herkes için olduğu gibi hışırdattım ve o bizim Hava Elementalleri olduğumuzu söyleyene kadar bir daha nefes almadım. yoluma şüpheli bir bakış.

Gölgeler derimin altında kıpırdanırken başımı eğdim ve bakışlarımı bir kez daha kaderime diktim. Bu iki kız ölmek zorundaydı, yoksa onun yerine ben ölecektim ve öldürücü darbeleri indiren kişi olmadığıma şükrediyordum.

Anılardan sıyrıldım ve üzerime bir şok çöktü. Diego bizi amcasına ve annesine teslim etmeyi mi planlıyordu? Anılarından birine geri dönmeden ve kendimi karanlık bir ormanlık alanda bulmadan önce bunu kafama sokacak zamanım bile olmadı.

The Wailing Wood'un ağaçlarının arasından süzüldüm, sihrimi geri getirmek için ihtiyacım olan şeyi bulmak için yeri aradım. Yıllar önce o katledilen Fae'den büyüyü çaldıktan sonra, onun gücüne, Tarikatının ona bağlı olduğu şekilde bağlıydım. Amcam bana onun bir Cerberus olduğunu söylemişti, bu yüzden sihrimi yeniden doldurmak için onun yaptığını yapmak ve Aconite - ya da bazılarının dediği gibi Wolfsbane - ile ziyafet çekmek zorunda kaldım. Burada, ormanda büyüdüğünü duymuştum ve şimdi sihrimin kuyusunun içini boşalttığını hissedebiliyordum, biraz bulup hızla yeniden doldurmam gerekiyordu.

Burada başka Tarikatlar da vardı, Fae'ler etrafımdaki karanlıkta ağır ağır ilerliyorlardı, ama ben ağaçların daha derinlerine inip Atlas'ımın ışığını yeri avlamak için kullanarak aramaya devam ettikçe hiçbiri bana çok yaklaşmıyordu.

Sonunda aradığım mor çiçekleri yaktım ve çömelip ışığı söndürdüm.

Atlas'ımda ve demetlerini ceplerime tıkarken. Ben de onlardan bazılarını yedim, çiçekleri ve sapları çiğneyerek, sihir kuyumu yeniden doldururken ölümcül zehirli olması gereken bir bitkinin tadına bayılarak.

Sonra toplayabildiğim kadarını topladığımda ayağa kalktım ve yola geri dönmeye başladım.

Arkamda bir yerlerden büyük bir canavarın çarpma sesi geldi ve bu yerdeki Fae'nin gücüyle içimi bir titreme kapladı. Bu beni heyecanlandırdı ve aynı derecede korkuttu çünkü ne olduğumu öğrenirlerse hepsinin bana sırt çevireceğini, beni paramparça edeceğini biliyordum.

Yolun kenarına geri döndüğümde, karanlıkta yürüyen bir kız gördüm. Yalnız. Mavi uçlu saçları vardı ve burada bana verilen görevi düşündükçe nabzım hızlandı. Onun arkasına gizlice yaklaşabilir, Nymph formuma geçebilir ve onu alt edebilirdim. Belki kimse görmezdi. Belki onu kampüsten çıkaracak ve amcamı ve annemi onun için gelmeleri için çağıracak kadar uzun süre boyun eğdirebilirdim.

Yolun hemen dışındaki ağaçların arasında kalarak ve kendimi odaklanmaya çalışarak onu takip ederken endişeyle yanağımın içini çiğnedim. Yapabilirdim.

Alejandro'nun barakasında öldürdüğüm Fae'yi düşündüm, elleri kesilmiş ve bakışları dehşetle dolmuştu. Midem bulandı ve öyle olmasını ne kadar çok istesem de bu, gördüğüm son Fae değildi. Alejandro yakaladıklarıyla oynamayı severdi ve içimde bir şeylerin kırılmasına yetecek kadar izletmişti. Ama o Fae'lerle hiç konuşmamıştım, onları kanlı sonlarından önce hiç görmemiştim. Bu farklıydı. Derste Darcy'nin yanına oturdum. Bana iyi davranmıştı. Hatta benden biraz hoşlanıyor gibiydi.

Ellerim titriyordu ve abuela'mın gücünü çekerken şapkamın kenarını çekiştirdim, gerçi şimdi dönüştüğüm şey için muhtemelen benden nefret edecekti.

Ne yapacağımı tartışarak, onu ve kız kardeşini yakalayamazsam beni bekleyen kanlı ölümü düşünerek Darcy'yi takip ettim. Ama neredeyse hiç burada bulunmamıştım, hala Fae dünyasında görmek istediğim o kadar çok şey vardı ki. Zaten tek işim Vegas'ı ele geçirmek değildi, derslerde sihrimi nasıl kullanacağıma dair öğrendiklerimi aileme geri vermem gerekiyordu. Öyleyse... neden bu gece harekete geçelim?

*Ayağımın altında bir dal çıtırdadı ve bir küfür yutarak bir ağacın arkasına saklandım ve Darcy bana bakmak için döndü.*Mierda.

Tekrar hareket etmeye başladığında, yolun diğer tarafındaki ağaçlara çarparken sessiz kalmaya çalışarak patikanın karşısına geçtim. Aer Tower'a geri dönüp bununla başka bir gün ilgilenmeye karar vererek gölgelerin daha derinlerine kaydım. Zaten çok erken oldu. Çok erken.

Hafıza hızla değişti ve Diego ve Sofia ile barı ilk ziyaretimizde kendimi Tucana'daki Andromeda's Place'de buldum.

Sofia, "Washer tam bir sapık," diye fısıldadı, sonra kıkırdadı ve ses ağzımda bir sırıtış yarattı. O başka bir şeydi, bu şika. Mutlu olduğunda parlıyordu ve hatta bazen kişniyordu. Ondan ve Tarikatından büyülenmiştim ve bazen gözlerimi ondan alamıyordum.

"Bu yüzden mi onun sınıfında kıçımızı zar zor kapatan mayolar giymek zorundayız?" diye sordu Darcy, ona baktım.

"Buna bahse girerim, chica," diye güldüm, kaburgalarını dürttüm, ses fazlasıyla gerçekçiydi.

Vegas ikizlerine başarılı bir şekilde yaklaştığıma göre planımla ilgili gerçekten büyük bir sorunla karşı karşıyaydım. Onlardan sadece kabul etmek istediğimden daha fazla hoşlanmaya başlamıyordum, aynı zamanda bu hayatı da çok fazla seviyordum. Çok özgürdüm. İstediğim her şeyi yapabilirdim. Kendi odam, kendi alanım vardı ve evet bazen öğretmenler hijo de putas olabiliyordu - özellikle şu anda barda smarmy pendejo gibi görünen biri - ama buna rağmen, yine de gördüğüm en iyi yerdi. hiç hayatımda olmadı Henüz Vegas'a karşı herhangi bir hamle yapmamış olmam belki de bir tesadüf değildi ama bu bugün sona erdi. Ve bu gece şimdiye kadar onlarla geçirdiğim her an için gülümsemem gerçek olsa da, korku bir veba gibi üzerime üşüşüyordu. Çünkü Alejandro ve annem sabırsızlanmaya başladılar ve benden onlara karşı bir hamle yapmamı istediler.

Yemeğimizi yedik ve diğerleri gevezelik ederken ben masanın altından Atlas'ımı kontrol ettim, amcamdan gelen mesajla içim korkuyla düğümlendi.

Alejandro:

sabırsızlanıyorum. Ne kadar uzun?

Nefesimi sakin ve düzenli tutmaya çalışarak bir cevap verdim.

Diego:

Belki bu gece doğru gece değildir.

Alejandro:

Mükemmel bir gece. Beni hayal kırıklığına uğratma yoksa pişman olursun.

Atlas'ımı cebime geri itip şapkamı çekiştirirken ellerim titriyordu ve boğazımdan safra yükseldi, keşke şu anda mi abuela ile konuşabilseydim ve ondan rehberlik isteseydim. Ama bu gece tek başımaydım ve Alejandro'nun bana yapacaklarından duyduğum korku, içimde kıvranan suçluluğu bastırmama ve uygulamaya koyduğum plana bağlı kalmama neden oldu.

"Atışlar!" Oturduğum yerden kalkıp titreyen ellerimi sakinleştirmeye çalışarak duyurdum. "Evet!" Ben bara doğru uzaklaşırken Sofia ağladı ve ikizler güldü, bunun için aklımı doğru yere vermeye çalıştım.

Bir an için gölgelerin tenimin altında daha derine kaymasına izin vererek endişemi yatıştırmalarına ve yapmam gereken şeye odaklanmalarına izin verdim.

Barda, karşısındaki bir kadınla yakınlaşan Profesör Orion'a bakarak içki sipariş ettim. Çekimler önümde yapılırken dikkati bir şeye dağılmış gibiydi ve ben de ceketimin içinden toz budak kökünü kaydırdım ve bir kısmını hızla içeceklerden ikisine serptim.

Orion'a korku dolu bir bakış fırlatıp onu odanın karşı tarafına bakarken bulduğumda cebime geri koyduğumda neredeyse boğazım düğümleniyordu. Bakışlarını Darcy Vega'ya doğru takip ederken yüzümü buruşturdum ve içecekleri topladım.

Fae'lerin arasında yaşamayı sevmiş olabilirim ama hiç sevmediğim bir tür vardı, o da Vampirlerdi. Başkalarını kan torbası olarak kullandılar, ihtiyaç duyduklarını çaldılar ve dürüst olmak gerekirse bu bana kendi türümü hatırlattı. Perilerin neler yapabildiğini görmüştüm ve o parçamı herhangi bir Fae olmak için değiş tokuş edebilseydim, yapardım. Bir Vampir hariç.

Geraldine Grus'u koltuğumda bulunca kaşlarımı çatarak masaya geri döndüm ve ısı ensemden yukarı çıktı. O bir tanesini almaya çalışırken, ben bu durumu kontrol altında tutmak için çalışırken nabzım hızla atarken, mermileri onun ulaşamayacağı bir yerde tuttum. Midem bulanıyordu ama tek düşünebildiğim, bunu başaramazsam Alejandro'nun içimi parçalamasıydı ve bunun korkusu beni bu yolda kalmaya ikna etmeye yetti.

"Dışarıdaki senin çeten değil mi?" Başımla pencereyi işaret ederek Geraldine'e sordum ve nefesi kesildi. "Ah tatlı kuru üzüm kepeği!" Rozetlerini topladı ve Vegas'a reverans yapmadan önce koltuğundan fırladı. "Majesteleri, beni affedin ama gitmem gerekiyor."

Tory hafifçe, "Affedildin," dedi.

"Bir saat sonra gelebilirim!" Geraldine haykırdı. "O zaman hep birlikte dans etmeye gidebiliriz." Restorandan koşarak çıktı, beni bir engel daha az bıraktı, ama nabzım kulaklarımda o kadar yüksek atarken diğer her şeyi bastırdığı için kızların sonraki sözlerini bile duymadım. Dönüştüğüm şey için, bu geceki davranışlarım yüzünden olacaklar için kendimden nefret ettim. Ama ben de zavallı bir korkaktım çünkü ölmek istemiyordum.

Oflayarak koltuğuma çöktüm. "Kimin içkiye ihtiyacı var?"

İki çivili iğneyi ikizlere vermek üzereydim ki, Sofia birdenbire yere çullanıp birini kaptı ve bütün olarak yuttu.

Noel Baba!

Ben diğerini yakalayamadan onu da eline aldı, kalanını içti ve içime bir panik dalgası gönderdi.

"Sofya!" Korkuyla nefesim kesildi.

Aniden hafızadan çekildim ve o kadar hızlı bir şekilde başka bir hafızaya atıldım ki başım döndü.

"Sen ne yaptın?!" diye kükredi Alejandro, beni yolun kenarındaki arabama sıkıştırırken eli boğazımı sıkıyordu. Sofia arka koltukta uyuyordu, yuttuğu budak kökünden bayılmıştı. Amcam, Zodiac Akademisi'ne dönerken beni neredeyse yoldan çıkarıyordu ve artık becerildiğimi biliyordum. Ölüden daha ölü. Bu başarısızlık için beni affetmezdi.

"Bir kazaydı," diye kekeledim korkuyla. "Sofia budakotu içti."

"Bu gece Tucana'da Vegas'ın büyüsü için yarışan bir Periler yuvası daha var, Diego," diye tükürdü. "Bizden önce Vegas'a varırlar ve sihirlerine sahip çıkarlarsa, sana bunun bedelini ağır ödetirim. Dört Elementin de benim olmasını istiyorum." Bakışlarında manik bir parıltı belirdi.

*Alejandro arabanın arka koltuğuna bakarken gözleri omzumun üzerinden kaydı ve ben de korumacı bir şekilde Sofia'nın önüne geçmeye çalıştım.*Lütfen uyanma.

"Onu öldüremezsin," diye ağzımdan kaçırdım ve bana alaycı bir küçümsemeyle baktı.

"Ve neden olmasın? Onu benden talep edebileceğini gerçekten düşünüyor musun? soğukça güldü, dudaklarını ıslattı.

"Ölürse kimliğim ortaya çıkar. Onunla birlikte görülen son kişi bendim," dedim çılgınca, ona bunu satmazsam onu öldüreceğini biliyordum ve bunun olmasına izin veremezdim.

Bunu düşündü, alnında bir tahriş kırışıklığı oluştu. "Pekala, belki de işe yaradığını kanıtlamanı beklemekten bıktım. İlk engelde sıçtın, neden akademiye dönmene izin vereyim ki?"

"Bir şansım daha olacak. Ve sadece kısa bir süredir oradayım, tüm büyüleri öğrenebilirim, böylece sihrini daha iyi kullanabilirsin. Bu da önemli, değil mi?" diye sordum, parmakları boynumun etrafındaki sondaları keskinleştirip kazmaya başlarken sesimde yalvarma imasını saklamaya çalışarak.

"Hm," diye homurdandı, sonra elini geri çekti, yumruk yaptı ve bunun yerine şiddetli bir darbeyle karnıma sapladı.

Alejandro geri çekilirken iki büklüm, acıyla inleyerek yan tarafımı tuttum.

"Git," diye havladı ve ben de beceriksiz parmaklarla arabayı çalıştırmaya çalışarak arabaya bindim. "Yakında onları bana getireceksin, Diego."

Başımı salladım, arabayı çalıştırdım ve içimde bir panikle yola koyuldum. Ben ne yapacaktım ki?

Vay canına, Diego o gece içkilerimizi karıştırıp bizi psikopat amcasına teslim etmeye mi çalışmıştı? Kız kardeşimin varlığını hissettim ve şok ve öfke içimi parçalarken onu kendime yaklaştırdım ama sonra tekrar düşüyor, başka bir anıya dalıyordum.

"Falling Star tanışmak istiyor," dedi Darcy bize ve Sofia heyecanla bir aşağı bir yukarı sallandı.

Darcy uzaklaşmak için harekete geçtiğinde kalbim sıkıştı ve elim onu tutmak için fırladı. "Bekle, bu iyi bir fikir mi? Güvenli olmayabilir."

Bu Kayan Yıldız denen kişinin kim olduğunu bilmiyordum ama eğer tehlikeliyseler ikizlerin ona gitmesine izin veremezdim. Kendimi bunun, onların ailemden başkası tarafından ölecekleri için benimkine eşit olacağına inandırmaya çalışıyordum, ama bundan daha fazlasıydı. Kabul etmeye cesaret ettiğimden daha fazla. Onları sevmeye başlamıştım. Ve Sofia'ya baktığımda, oluşturduğumuz bu küçük dostluk çemberini korumaya başladığımı fark ettim. Hayatımda ilk kez iyiyken bazı şeylerin değişmesini istemedim.

"Sorun değil," diye söz verdi Darcy. "Falling Star bize yardımcı oldu. Neden bize zarar versinler?" Sofia'ya endişeli bir bakış attım ve Tory gözlerini devirip uzaklaştı. "Oluyor, Diego. AŞ bunu."

Darcy özür dilercesine omuz silktiğinde kaşlarımı çattım ve ikisi birlikte kütüphaneye doğru yöneldiler.

Tyler Corbin, "Hey Sofia, bir bulutun üzerindeki gökkuşağı kadar sıcak görünüyorsun, bebeğim," diye seslendi ve havalı adımlarla bize doğru yürüdü.

Tyler'ı sevmedim. Çoğunlukla istediğim her şeye sahip olduğu ve umurunda bile olmadığı için. Onun bir Pegasus'a dönüşmesini ve Sofia ile uçmasını izlemiştim, ikisi şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeydi. Ve onunla hayatları değiş tokuş etmeyi ve yanımda onun yerine bulutların arasından uçmayı o kadar çok dilemiştim ki.

Sofia kızardı ve boğazım sıkılmış halde kirpiklerini ona doğru savurmasını izledim. "Gidip merhaba demelisin," diye zorla dışarı çıktım ve bana tek kaşını kaldırdı.

"Emin misin?" diye sordu ve sertçe başımı salladım, onunla konuşmak için koşarak gelmesini ve dansa doğru uzaklaşmalarını izledim. Bunu yapmaktan nefret ediyordum ama ikizlerin peşine düşmem ve görülmediğimden emin olmam gerekiyordu.

Kimsenin bana dikkat etmediğinden emin olunca, sessizce kütüphaneye doğru ilerledim ve Tory ile Darcy'nin ayak seslerini takip ederken kitaplıkların arasından sessizce koştum.

Arkadaki demir merdivene ulaştığımda, metal basamakları sessizce aşağıdaki kitap raflarına bakan geniş balkona koşarken ayakkabılarımı çıkarıp aldım.

Altımdaki yığınlarda ikizleri ararken oradaki gölgelere sarıldım, bakışlarım orada Profesör Astrum'la birlikte dururken kalbim dakikada bir mil atıyordu.

"Kendimi daha önce açıklamadığım için üzgünüm," dedi sert ses tonuyla ve dudaklarım şokla aralandı. Bu adam Falling Star mıydı?

Vahşi Kral hakkında konuşmaya başladı ve ben de cebimden Atlas'ımı çıkarıp onlara doğru çevirdim ve bu konuşmanın inanılmaz derecede önemli olduğundan emin olarak kayda bastım. Ve dinlerken, Lionel Acrux'u Nymph'leri ebeveynlerini öldürmek için Vahşi Kral'ın sarayına götürmekle suçlarken şok geçirdim. Amcam yıllardır onunla çalışıyordu ama bana ittifakları hakkında pek bir şey söylemedi, bu adamın şüphelerinin bana doğru geldiğini itiraf etmeliyim. Ama bizim türümüzü işaret ediyorsa, başka ne biliyordu? Ya benim peşimdeyse? Tüm bildiğim kadarıyla kızları benim hakkımda uyarıyor olabilirdi.

Ama son Nymph saldırıları sırasında Darius Acrux ve Profesör Orion'u bizim türümüzü kontrol etmekle suçlamaya başladığında asılsız olduğunu anlayınca rahatladım. Bunun onlarla hiçbir ilgisi yoktu. Periler son zamanlarda saklandıkları yerden daha sık çıkıyorlardı çünkü Gölge Prenses emirlerini yerine getirmemiz için bize gittikçe daha yüksek sesle sesleniyordu.

Dinledikçe paniğim artmaya başladı ve burada keşfedilmekten korktuğum için aceleyle merdivenlere geri döndüm, sessizce aşağı indim ve yığınların arasından çıkışa doğru ilerledim.

Ayağım eski bir döşeme tahtasına bastığında bir gıcırtı duyuldu ve daha hızlı koşarken kalbim daha hızlı atmaya başladı, dışarı çıkmadan ve saklanmak için binanın yan tarafında fırlamadan önce elimden geldiğince sessiz kaldım.

Ayaklarımı ayakkabılarıma soktum, gölgelere tutunarak hareket etmeye devam ettim ve ne yapacağıma karar vermeye çalıştım. Ve tek bir seçeneğim olduğunu biliyordum.

Amcamın numarasını açtım, videoyu ona ilettim ve cevap beklerken sırtımı duvara yasladım. Bir dakika sonra beni aradığında geldi ve ben de fısıltıyla cevap verdim.

"Merhaba."

İyi iş, Diego. Sonunda bir işe yaradığını kanıtladın," diye homurdandı. "Sana bu gece verdiğim tılsımı kullanmanı istiyorum. Onu doğudaki çitte yere koy ve sana mesaj attığımda benimle orada buluş.

"Tamam, ne yapacaksın?" diye sordum, amcamın fikrinden korkarak sözlerimi bağladım.

buraya geliyor, ama hat kesildi.

Partiye gitmeden önce tılsımı almak için Aer Tower'a geri dönmeye karar verirken Atlas'ımı cebime geri ittim ve şapkamı kulaklarıma kapatarak iç çektim. Ve kararan gökyüzüne bakarken, annemin düşündüğü gibi yıldızların benden gerçekten nefret edip etmediğini merak ettim.

Anı o gecenin ilerleyen saatlerine dönüştü ve Diego Orb'tan sıvışıp doğudaki çite doğru koşmaya başladığında ben de onun bedenine geri fırlatıldım.

Kampüste olabildiğince hızlı koşarken uzuvlarıma adrenalin dolmuştu, karanlık yollarda koşarken akıllı ceketim arkamda dalgalanıyordu ve amcamın bu gece yapmayı planladığı şey hakkında paniğe kapılmamaya çalışıyordum.

Çitin yanına geldiğimde, yanında annemle, abuela'mın onlara hediye ettiği triko dışında ikisi de tamamen siyah giyinmiş olarak, çitin ötesindeki ağaçların arasından görüş alanına girdi.

"Acele et," diye tersledi annem ve Alejandro ayaklarımın dibindeki yeri işaret etti.

Tılsımı iç cebimden çıkardım, yere ittim ve içine işlemiş kara büyüyü hissettim. Toprağın içine kıvrıldı ve önlerindeki büyülü sınır çatırdadı ve gölgelerle kaplandı. İkisi içeri girdiler ve Alejandro, annemle birlikte çitin içinden kampüse tırmanabilmeleri için ateş büyüsünün ısısını kullanarak parmaklıkları büktü.

Şimdi yapacaklarından korkarak ve bundan benim sorumlu olduğumu bilerek onlara bakarken nefeslerim düzensiz geliyordu. Ama Alejandro yaklaşıp üst dudağı bana bakarken, başka seçeneğim olmadığını biliyordum. Boynumun arkasını tuttu, beni etrafında döndürdü ve beni önüne itti.

"Beni Astrum'a götür," diye hırladı.

Annem heyecanla, "O yaşlı adam kaderinden çok uzun süredir kaçıyor," diye mırıldandı ve omurgamdan aşağı bir korku ürpertisi indi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum, ona baktım ve gözleri küçümsemeyle üzerime dikildi.

"Bunu bilecek yaşta," dedi Alejandro, kız kardeşiyle aynı bakışı paylaşırken.

Annem, dudaklarında korkudan midemi bulandıran çarpık bir gülümsemeyle, "Kraliyet ailesini öldürdüğümüzde sarayda çalışıyordu," dedi.

"Sen ne?" Nefes aldım, benimle dalga geçtiklerinden emindim.

"Tüm gücümü nereden aldığımı sanıyorsun aptal?" Alejandro avuçlarındaki alevlerle oynayarak ve boğazımı sıkarak sırıttı. "Ben Solaria'daki en güçlü Su Perisiyim."

"Çünkü paylaşmadın," diye tersledi Mamá. "Kraliçe öldüğünde tadı çok tatlı olmasına rağmen. Bunu kaçırmak istediğimi söyleyemem." Kötü bir şekilde sırıttı ve ayaklarımı buldum

Onlara bakarken daha fazla hareket edemedim, ne dediklerini anladım.

"Vegas'ın ailesini mi öldürdün?" törpüledim.

"Evet," dedi Alejandro sesinde gururla. "Lionel Acrux'a teşekkürler."

"Arkadaşlarımız onları bizim için tutarken bizi tekmelemelerini ve tırmalamalarını izlemeye bayılıyordu, değil mi?" Annem dedi, görüntü boğazımda safranın yükselmesine neden oldu. Bence ölümü senden daha çok seviyor, Alejandro.

"Kimse benden daha fazla zevk almıyor," dedi karanlık bir şekilde, kolumdan tuttu ve beni tekrar ileri itti. "Ama oğluna bak, kan düşüncesini bile sindiremiyor."

Annem tiksintiyle, "Her yönden Miguel'in tıpatıp aynısı," dedi, ama nadiren konuşan ve her türlü duygudan yoksun görünen bir adama nasıl benzeyebileceğimi bilmiyordum.

Astrum'u son gördüğüm yer olan Orb'a doğru yürümeye devam ederken bacaklarım uyuşmuş gibiydi ve kendimi açmadan herkesi Nymph'lerin kampüste olduğu konusunda uyarmanın bir yolu olup olmadığını merak ediyordum. Onlarla aynı şekilde başa çıkabilirdim, dertlerim sonsuza dek ortadan kalkardı ve elimden geldiği kadar bu dünyada Fae gibi davranarak kalabilirdim.

"Bu gece bir Vega'ya sahip olmak istiyorum," dedi anne hırsla adımlarını hızlandırırken. "Bunu bitirelim, Alejandro."

"Burada ölmelerini istemiyorum," diye mırıldandı. "Onları eve götürelim. En az biri." Yine o barakadaki kızı düşündüm ve o rezil yerde ikizleri görme fikrine dayanamayarak adımlarımı yavaşlattım.

"Onlara yaklaşmayacaksın. Etrafta çok fazla Fae var," diye denedim. "Profesör Astrum'u bile tek başına yakalamak zor olacak."

Alejandro hızla bana doğru savruldu, öfkeli alevleri yüzümden birkaç santim ötede tutarken elini gömleğimin içine soktu ve gözlerinde bana bakan bir iblis gördüm. "Bunlar bir korkağın sözleri gibi geliyor," diye hırladı. "Bu gece birini öldürmek için açım, sobrino ve eğer bir Fae değilse o zaman belki sen olursun. Ve belki de onu uzun, ıstıraplı bir oyun haline getiririm."

Başımı salladım, çılgınca elini üzerimden itmeye çalışırken, annem soğuk bir tarafsızlıkla onu izliyordu. Amcamın gözlerindeki nefrete bakarken korku içime işledi ve onunla yüzleşmek zorunda kalmamak için ortadan kaybolmak istedim.

"Tamam, tamam," diye ağzımdan kaçırdım ve beni bıraktı, önlerini işaret etti ve ben tökezledim, onları Orb'a doğru götürürken nefesim kesik kesik geliyordu.

Altın binaya yaklaştığımızda, Profesör Astrum'un önündeki çimenlikte durmuş, sanki bir şekilde onlarla konuşuyormuş gibi gözleri kapalı yıldızlara baktığını gördüm.

Bir sonraki öğünleri gibi onu gözlerine kilitleyen amcama ve Anneme korkuyla baktım ve ona koşması için seslenmek istedim.

Etrafta başka kimse yoktu, Orb'un içindeki parti hâlâ gelişiyordu ama dışarıda hiçbir öğrenci takılmıyordu. Profesör Astrum'un neden orada öylece durduğunu anlamadım ama gözlerini açıp bize bakmak için başını eğdiğinde konuştu.

*Ah, tabii ki, diye içini çekti, başını sallayarak. "Yapamazdım*Görmek*ölümüm, sadece bu gecenin ötesinde beni bekleyen karanlık. Ama şimdi mantıklı."*

Alejandro ve Mamá onun üzerine yürüdüler ve ben de amcam ona seslendiğinde dudaklarımda ölü bir yalvarışla onların peşinden koştum.

"Bu gece seni koruyacak güzel yıldızların nerede, Kahin?" dedi alayla.

"Yıldızlar beni bekliyor." Alejandro ve Mamá iki yanından ona yaklaşırken, gözlerinde ciddi bir ifadeyle başını sallayarak bileğindeki saati kontrol etti.

Yürümeyi bıraktım, yardım için koşsam mı diye düşünürken gözlerim Küre'ye ve sonra geriye kaydı. Oraya varabilir ve fakülteye onların varlığını haber verebilirsem, belki yakalanırlar, belki onları öldürürler ve sonunda özgür olabilirim.

Astrum'un gözleri bana ilişti ve yüzünde bir farkındalık belirirken kaşlarını çattı. Korkuya o kadar kapılmıştım ki kendimi ifşa etmeden önce ondan saklanmayı düşünmemiştim bile.

Tekrar yıldızlara baktı, onlara bir şeyler mırıldandı ve gözleri anlayışla bana bakarken gözleri genişledi.

Alejandro dizlerinin arkasını tekmeledi ve Astrum yere düştü, bu kaderi kabullenmiş gibi göründüğü için ellerinde sihirden eser yoktu. Ama onun savaşmasını, ayaklanıp iki yanında duran canavarlara saldırmasını istiyordum. Dahası, onlarla kendim savaşmak, direnmek ve artık emirlerine uymayı reddetmek istiyordum.

Bunun yerine, kendimi dehşet içinde donmuş halde buldum ve annem soğuk bir şekilde gülüp ellerini Nymph sondalarına kaydırırken izlemekten başka bir şey yapamadım. Çıngırak havayı doldururken kararlı bir şekilde öne çıktı ve Astrum'un büyüsünü Alejandro'nun sesiyle birleştirerek önlerinde zayıflayana kadar kilitledi, ancak bununla savaşmaya niyeti olmadığı açıktı.

Mamá sondalarını göğsüne sapladı ve Astrum, Vega kral ve kraliçesinin isimlerini sanki bir şekilde önünde görüyormuş gibi ağzından söylerken dudaklarında bir gülümsemeyle başını geriye attı.

Alejandro, annemi kenara itmeden ve kendi sondalarını Astrum'un göğsüne kan sıçratan acımasız bir darbeyle yerleştirmeden önce birkaç saniyeliğine annemin ona işkence etmesine izin verdi. Onun sihrini almayı planlamadıklarını biliyordum, bunu daha önce yaptıklarını, bir Fae'nin sihir kaynağıyla bağlantı kurarak kafayı bulduklarını, zaten kendileri için talep ettikleri Elementlerle takas etmediklerini görmüştüm.

Astrum gözlerini gökyüzünden hiç ayırmadı ve Alejandro, cevabı alamayınca öfkeyle homurdandı.

istediği tepki. Ve Astrum geriye doğru yere yığılırken, Alejandro damarlarından şiddetli bir ateş saldı ve neden olduğu katliama sırıtırken onu yaktı; onun altında hiçbir şeye uzak vücut.

Annem alevlere tükürdü ve görüş alanımızı kapatan yanan ateşin ötesinden tiz bir çığlık çıkarken gözlerim yola fırladı. Alejandro, annemin kolunu tuttu ve ikisi koşarak yanımdan geçtiler ve fark edilmeden kaçarken neredeyse beni devirdiler.

The Orb'dan gittikçe daha fazla öğrenci akın ederken şokta durdum ve aklımı toplamaya çalıştım ve onlara katılmak için etrafta dolandım, görünmemek için gölgelere sarıldım.

Kalabalığın arasına girip paniğe kapılmış öğrencilerle kaynaşırken ağzım çok kurumuştu ve ölüm kokusu her yeri sarmıştı.

"Kenara çekilin!" Profesör Orion'un sesi üstlerinden duyuldu ve kalabalığın arasından koşarak, peşinde Darcy ve Tory ile geldi. Darcy'nin saçı kesilmişti ve Tory'nin gözleri biraz korkuyla parlayarak midemi kastı. Onlara ne olmuştu?

"Kim o?" bir çocuk benim ötemde mırıldandı.

"Bir Su Perisi olduğunu mu düşünüyorsun?" diye fısıldadı başka bir kız ve içimde yaklaşan bir fırtına gibi panik yükseldi.

Onları bir kenara atmalıydım, bunun başka bir şey olduğunu düşünmelerini sağlamalıydım.

"Bu ne lan?" Darcy öfkeli alevlere gözlerini kısarken korkuyla fısıldadı. "Sadece Dragon Fire'ın

böyle yandığını gördüm," dedim sesimin taşıyabileceği kadar yüksek sesle, Astrum'un ikizlere söylediklerini kavradım ve bana ya da benim türüme hiçbir şüphenin düşmemesi umuduyla Darius'a gölge düşürdüm. . Çünkü ailemi ele verirsem beni korkunç bir kaderin beklediğini biliyordum ve belki de amcam haklıydı. Belki bir korkaktım.

O geceden beri Diego'nun paniğinin etrafımı sardığını hissedebiliyordum ve geleceğe atılırken ne düşüneceğimi bilmiyordum. Diego'nun Pitball sahasına saldırdıkları gün Nymph'leri kampüse almasına izin verdiği, FIB baskınlarından saklamak için pencereden Aer Tower'ın dibindeki çalıların içine budak kökü fırlattığı anların birbirine karıştığını görmeye başladım. , Orion'un büyükannesinin kendisine hediye ettiği kutuyu kırmasına duyduğu öfke, Orion'un Sofia'ya olan gizli aşkını çevresindeki ajanlara ifşa etmesinden duyduğu utanç. Amcasının kampüse girmesine izin verdiği ve onunla astronomi kulesinde dövüştüğüm geceyi gördüm ama aynı zamanda Diego'nun, onu yok edecek kadar güçlü olmam için dua ederek kendisine eziyet eden adamı öldürmemi istediğini de gördüm.

Sonra Alejandro'nun onu kampüsün kenarındaki ormanda boğduğu, amcasının beni ve kız kardeşimi teslim etmek için daha çok çalışmasını talep etmesiyle görüşünün karardığı başka bir anıya atıldım.

o. Diego'nun korkusunun içimi paramparça ettiğini ve kendini ailesinden, Nymph formundan sıyırıp arkadaşları gibi, bizim gibi Fae olmaya duyduğu mutlak özlemi hissedebiliyordum. Hiç kimse için hissetmediği şekillerde gerçekten sevmeye ve ilgilenmeye başladığı insanlar.

Sonra Diego'nun odasındaydım, amcasının üzerinde bıraktığı morlukları örtmek için kollarını aşağı çekerken şapkasını çıkarıp masanın üzerinde bırakmasını izliyordum ve bir an sonra ormanda onunla birlikteydim, eli birlikte Peri Panayırı'na giderken elimi tuttu. Şapkası olmadan, gölgeler derisinin altında daha derine kaydı ve Gölge Prenses kulağına şeytani komutlar mırıldandı. Amcasının istediği gibi daha soğuk olmayı, beni içine çekmeyi ve bana yakınlaşmaya çalışmayı daha kolay buldu. Beni bu yüzden öpmüştü, bu yüzden benimle flört etmeye çalışmıştı ama bunca zaman Sofia'nın onun yerine asla onu seçmeyeceğini bile bile Tyler'la çıkması yüzünden canı yanıyordu. Ve Fae olmadığı için ruhuna inanıyordu.

Peri Panayırı sırasında gölgeler içinin derinliklerine inmişti ve neredeyse onlara karşı aklını kaçırıyordu, Gölge Prenses ruhuna sesleniyor ve onu Fae türüne karşı öfkeyle dolduruyordu. Bana terslemesinin, bana fahişe demesinin sebebi buydu. Zihninin gölgelere o kadar batmasına izin vermişti ki neredeyse onu tamamen tüketecekti. Ve o gece daha sonra geri çektiği an, onun pişmanlığını, acısını hissettim. Ve Alejandro'dan onu bir kez daha yüzüstü bıraktığı için aldığı dayağı hissettim.

Hesaplaşma gecesinde aniden başka bir anıya çarptım, Diego'nun kemiklerini titreten dehşetle yıldızlara bakarken.

Başımın üzerinde parıldayan bir üç numara asılıydı, şimdiye kadar ne kadar kötü yaptığımın bir işaretiydi, ama şimdi Hesaplaşma nihai karar faktörü olacaktı ve ya temelli olarak eve gönderileceğimden ya da yıldızlar tarafından ifşa edileceğimden emindim. olduğum şey için.

Peri Panayırı'nda nasıl davrandığım konusunda içimi yiyip bitiren bir suçluluk duygusuyla Vegas'a baktım, arkadaşlığımızı mahvettiğimden eminim ama bunu neden umursadığımı bile bilmiyordum. Dün gece onlara zarar vermeye çalıştım, Alejandro'nun benden istediğini yapmaya ve sonunda onları ona getirmeye çalıştım. Ama gölgeleri kucaklarken bile başarısız olmuştum. Ve şimdi dönüştüğüm şeyin ağırlığını hissettim, sanki kalbim göğsümün içinde siyaha dönüyordu. Bu oyundan bıkmaya başlamıştım ve gerçekten değer verdiğim kızlara ihanet etmekten çok yorulmuştum. Ama ben nasıl bir arkadaştım? Gerçeği bilseler benden nefret ederlerdi. Ve şimdi her şey boşa gitmişti çünkü yıldızlara yalan söyleyemezdim. Beni olduğum gibi göreceklerdi - beni yargılama zahmetine bile girselerdi.

Müdür Nova hepimize çayırda bir daire çizip Uyanış'ta yaptığımız gibi el ele vermemizi söyledi ve ben de nefesimi tutmuş kader baltasının boynuma düşmesini bekledim.

Zenith yıldızlara seslenirken, parıldayan iğne deliğine baktım ve tüm gökyüzü bir girdap gibi dönmeden önce içimi bir ürperti kapladı. Aniden bir yerde duruyordum.

*sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi, sanki ben*öyleydi*Hiçbir şey. Ve bir an için dünyanın sona erdiğini ve benden daha fazlasının istenmeyeceğini hissetmek beni rahatlattı.*

Yıldızların olmadığı, hiçbir güçlü varlığın benim kadar değersiz birine gözlerini dikme zahmetine katlanmadığı bu boşluk bana uygun mu diye merak ettim.

Ama sonra kafamı evrenin kendi dokusundan dokunmuş gibi bir fısıltı doldurdu.

"Sahtekar," diye soludu. "Seni görüyoruz, doğan gölgenin oğlu. Ve Hesaplaşma ile yüzleşmenin zamanı geldi."

Sertçe yutkundum, şimdi beni cezalandırırlar mı, belki öldürürler mi diye merak ettim. Ve belki de bu, tekrar tekrar canavara dönüşeceğim bir hayata geri dönmekten daha iyiydi.

"Üzerinde büyük bir yük var ve ayaklarının önünde karanlık ve aydınlık bir yol uzanıyor. Peki hangisini seçeceksin?"

"Seçebilirim?" diye sordum şaşkınlıkla.

"Yıldızların tüm yaratıkları seçebilir."

"Ama ben Fae değilim," dedim boğuk bir sesle, başımı sallayarak.

"Sen gaddarlığın ve talihsizliğin çocuğusun ama yine de bizim çocuğumuzsun."

"Anlamıyorum. Lütfen bana ne yapacağımı söyle. Sonunda ölmeden Vegas'ı nasıl koruyabilirim?" Ben yalvardım.

"Ölüm senin en büyük korkun."

"Evet," diye kıkırdadım.

"Neden korkuyorsun, doğan gölgenin oğlu?"

"Hiç olmak," diye soludum. "Kaybolmak ve hiçbir zaman iyi bir şey bilmemek."

"İyi bir şey bilmiyor musun?" yıldızlar sordu ve karanlık kalktı, arkadaşlarımla gülüştüğümü gösterdi, yüzümdeki gülümseme bana o kadar yabancıydı ki kendi dudaklarıma dokunmak için uzandım.

Görüntü yine kayboldu ve gözlerimden yaşlar aktı. "Onları amcama götürmeliyim," diye yarı hıçkırdım. "Ben yapmazsam, o - o-"

Önümdeki görüntü değişti, bana o kaderi, ormandaki o karanlık barakada zincirlenmiş olduğumu, ellerimin kesildiğini ve Alejandro'nun elinde bir bıçak ve dudaklarında uğursuz bir gülümsemeyle tepemde durduğunu gösteriyordu. Engellemeye çalışarak çığlık attım ama gözlerim kapalı olsun ya da olmasın, tek görebildiğim buydu.

"Lütfen - dur - dur!" Ağladım ve görüntü bir kez daha soldu, beni bastıran karanlıkta bıraktı. Ama bunu yıldızların hayallerine tercih ettim.

*"istemiyorum*Görmek*Artık," diye fısıldadım.*

"Bir Fae, sırtı duvara dayalıyken ne yapar, doğan gölgenin oğlu?" "Bilmiyorum," diye homurdandım.

"Bir Fae, sırtı duvara dayalıyken ne yapar, doğan gölgenin oğlu?"

"Bilmiyorum - ben Fae değilim!" diye bağırdım, o kelimelerin acısı içimi delip geçerken sesim yırtıldı. Ama keşke olsaydım, diye mırıldandım, yanağımdan bir damla yaş süzülürken.

Yıldızlar, "Bir Fae korkularıyla yüzleşir," diye fısıldadı.

Başımı eğdim.

"Bir Fae, sırtı duvara dayalıyken ne yapar, doğan gölgenin oğlu?" "Kavga ediyorlar," dedim usulca, cevabın bu olduğunu biliyordum ama yine de onlardan biri olmadığımı biliyordum. "Bir Fae kalpleriyle ne yapar?" diye sordu yıldızlar ve ben bu soruyu düşünerek kaşlarımı çattım.

"Seviyorlar," diye karar verdim.

"Peki bir Fae, Solaria'daki yerini hak etmek için ne yapacak?"

Kaşlarımı çattım, cevap kolayca geldi ve dudaklarımdan döküldü. "Herhangi bir şey."

"Testlerimizi geçtiniz." Yıldızlar beni ellerinden kurtardı ve bırakıldığıma, Zodiac Akademisi'nde kalmaya layık görüldüğüme inanamıyordum. Hiçbir anlam ifade etmiyordu ama yine de yaşadığım en iyi şeydi. Ve bir an için Fae olmanın nasıl bir şey olduğunu hissedebiliyordum.

Anılardan geri çekildim ve birinden diğerine gözlerimin önünde daha da yakınlaştırıldım. Diego'nun vicdanıyla mücadele ettiğini, defalarca Alejandro ile yüzleştiğini ve gazabıyla karşılaştığını gördüm.

The Orb'da Tory'nin içkisini karıştırdığını, onu amcasına götürmeye çalıştığını gördüm, sonra Darius araya girince rahatladı ve bir kez daha Alejandro'nun cezalarıyla karşı karşıya kaldı. Ama şimdi bunu tercih ediyor gibiydi, amcasının isteklerini gerçekten yerine getirmek yerine acıya katlanmaya karar vererek eylemlerinde güç buluyordu.

Arkadaşlarıyla birlikte gülümseyip kahkaha atmasını ve Zodiac Academy'de geçirdiği her saniyenin tadını çıkarmasını izledim ve gözlerimin önünde, tam oradayken fark etmediğim kadar güçlendiğini gördüm. Ben.

Kalbimin korkuyla çarpmasına neden olan başka bir anıya düştüm çünkü onun ayakkabılarıyla yürürken, elbiselerini çıkarırken ve şapkasını Stella'nın arazisinin sınırındaki ormandaki bir dala asarken neyin geleceğini biliyordum.

Nymph formuma geçtim ve savaşa çağrıldığımda Gölge Prenses'in gücünün damarlarımda dolaştığını hissettim."Savaşma zamanı. Öldürme zamanı. Yardımıma gel."

Alejandro ve Mamá, Darcy'ye ve bazı Mirasçılara karşı savaşırken yakınlardaki ormanlık alana çarptı.

Gölgeler beni daha derinlerine çağırdı, ama ben gitmezdim. Bu aksam olmaz. Darcy ve Tory'nin başı dertteyken değil. Mi abuela bana Gölge Prenses'in iradesine karşı savaşabilecek kadar güçlü olabileceğimi söylemişti, eğer öyle olduğuna inanırsam ve bu gece sonunda o yaratığın piyonu olmayı reddederek o gücü içimde bulmuştum.

Onları yakalamak için Zodiac'a gönderilmiş olabilirim ama amcamın oyununu oynamayı bırakmıştım. Ve şimdi tehlikede olduklarında onları hayal kırıklığına uğratmayacaktım. Bana sadık kalmışlardı ve bu, amcamın ne olduğumu gördüğü anlamına gelse bile, karşılığında ben de onlara sadık olacaktım. Artık arkadaşlarım vardı. Bana yardım edeceklerdi. Gölgelerle bağlantımı kabul etmişlerdi, bu yüzden belki benim de bir Nymph olduğumu kabul edebilirlerdi. Çünkü yalan söylemekten, onlara ihanet etmekten bıktım.

Ve bu gece yanlarında durup, olmayı dilediğim Fae gibi dövüşür ve gerçeği öğrendiklerinde beni affetmeleri için dua ederdim.

"Kim olduğunu bilmiyorum ama sen Clara Orion değilsin. Sen gölge ve ölümle dolu içi boş bir şeysin," diye tükürdü Darcy, Gölge Prenses'in arkasına süzülürken, yıldızların bakışlarını bana çevirdiğini hissettim.

"Sana hangisini vermemi tercih edersin, Darcy Vega? Gölge mi, ölüm mü?" Gölge Prenses parmaklarını esnetti ve kendini korumaya hazırlanırken Darcy'nin gözleri büyüdü. O anda kendini korumak için çok geç davranacağını biliyordum.

İleri atıldım, sondalarımı bir meydan okumayla Gölge Prenses'in sırtına sapladım ve kolumu kaldırırken onu yerden kaldırdım. Bu altın an damarlarımın her birini yaldızlarken ve hayatım boyunca kölesi olduğum canavarlara karşı nihayet bir hamle yaparken kendimi bir tanrı gibi hissettirirken ciğerlerim zorlandı ve zafer içimden hızla aktı.

Darcy kaltağın işini bitirmek için bir ateş topu fırlattı ama Gölge Prenses ondan kaçınmak için döndü ve içimdeki gölgeleri kavrarken beni onu düşürmeye zorladı ve o dizlerinin üzerine çöktüğünde hayal kırıklığı içinde homurdandım.

Darcy ona tekrar saldıramadan, Gölge Prenses bir Vampir hızı patlamasıyla fırladı.

Darcy'ye baktım, içime bir zafer çarpıyordu, ama ellerini bana doğru kaldırdığında, onun düşmanı olup olmadığımı anlamaya çalışırken kaşlarını çatarak, bunu hemen bir belirsizlik izledi.

Bir adım geri atıp gerçek kraliçelerden birinin önünde başımı eğdim, çünkü o ve kız kardeşi öyleydi elbette. Onların en inanılmaz derecede güçlü Fae'lere dönüştüğünü görmüştüm ve mutlu bir şekilde ayaklarının dibine diz çöker ve onlara istedikleri şekilde hizmet ederdim. Belki bilmiyorlardı ama

bana bir aile, bir ev vermişlerdi ve ben de onlara elimden gelen her şekilde bunun karşılığını verirdim.

Gölge Prenses aniden sırtıma atladı ve o uzanıp göğsüme bir bıçak sapladığında hareket edemeyecek kadar yavaştım.

Darbenin şoku beni kükredi, ama o bıçağı göğsüme tekrar tekrar sapladığında ses kesildi, ta ki tek hissedebildiğim acı olana kadar, bir yığın halinde yere yuvarlandım, vücudum kanla kaplandı ve başımı döndürdü. .

Her şey çok hızlı olmuştu ve yıldızların daha da yaklaştığını hissettiğimde nefes almam imkansız hale geliyordu.

"Doğmuş gölgenin oğlu, Fae'nin korkularıyla ne yaptığını hatırlıyor musun?" Yıldızlar bana fısıldadı, korku çarpmakta olan kalbimin etrafında dolanırken.

"Prensesine saldırmaya cüret mi ediyorsun?" Gölge Prenses tepemde dururken hırladı ve ben başımı salladım, yıldızların sorusunun yanıtı artık çok açıktı.

cesaret ederim. Çünkü Fae korkularıyla yüzleşir. Ve senden neredeyse ölmekten korktuğum kadar korkuyorum. *Darcy ona bir Anka kuşu alevi saldı ama Gölge Prenses yolundan çekildi ve ben bilincimi kaybederken karanlık bir an için görüşümü perdeledi.*

Uyandığımda nöbet üzerime çökmüştü, bu yüzden göğsümden aşağı kanlar akarken ve ölüm adımı çağırırken orada çıplak bir şekilde çamurun içinde yattım. Ağaçların arasından yıldızları görebiliyordum, o kadar parlak parlıyorlardı ki neredeyse gündüz gibi geliyordu.

Diego mu? Darcy nefesini tuttu ve yüz hatlarında korku belirirken yanıma çöktü. Ellerini göğsüme koydu, yaraları iyileştirmeye çalıştı ama artık çok geç olduğunu biliyordum. Ve daha söylemem gereken çok şey vardı. Ama bir şey diğerlerinden daha fazla.

Nedenini açıklamak için yeterli zaman olmadığını bilmeme rağmen onun bunu duymasına ihtiyaç duyarak, "Çok üzgünüm, Darcy," diye zorladım.

Hâlâ kan akışını durdurmaya çalışarak, "Anlamıyorum," diye hıçkırdı ama ben çoktan düşmeye başlamıştım. "Maksimum!" diye bağırdı, ona dönerek ama ben ölüme sadece birkaç dakika kala gitmemesi için çaresizce kolunu tuttum.

"Fae büyüsü beni iyileştiremez," diye fısıldadım.

"Nasıl... nasıl buradasın?" diye bağırdı, yanaklarından yaşlar akıyordu ve onun benim için ağladığını görmekten nefret ediyordum. Ama bana onun umursadığını, birinin gerçekten umursadığını hatırlattı. Ve hiçbir anlam ifade etmemem gereken bir dünyada, bu dünyada bir anlam ifade etmiştim.

"Ben senin düşmanın değilim," diye yemin ettim, bunu bilmesine ihtiyacım vardı ve elimi tuttu, sıkıca sıktı ve korkumu biraz olsun azalttı. Kalbim yavaşlıyordu ve üzerimdeki yıldızlar sonumu fısıldıyordu, bu yüzden ona amcamı, annemi ve hatta Lionel Acrux'u yenmesine yardımcı olabilecek bildiğim her şeyin anahtarını vermeliydim. "Göreceksin... senin... şapkamı alman gerekiyor." BEN

öksürdüm ve boğazımda kan yükseldi, tadı her yerdeydi ama acı artık soğuk bir uyuşukluğa dönüşüyordu.

Darcy dudaklarımdaki kanı sildi, beni burada tutmaya çalışırken acı yüz hatlarına yazılmıştı. Ve böyle istenmek çok, çok iyi hissettirdi. Özleneceğimi bilmek.

Sadece bekle, diye yalvardı. "Yapabileceğim bir şey olmalı."

Yıldızların şimdi benden ne istediğini anlayarak başımı hafifçe salladım. Korkumla yüzleşmek zorundaydım ve o da buydu. Karanlığın ötesindeki ölümde beni bekleyen bir şey olduğunu umdum, yıldızların arasında bana bir yer olduğunu umdum.

"Sadece faydalı olmak istedim. İyi yaptım mı? İyi bir arkadaş mıydım?" Sofia'yı, Tory'yi ya da Geraldine'i bir daha asla göremeyeceğimi bildiğim için gözlerimden yaşlar süzülürken sordum. Bana her zaman sahip olmayı hayal ettiğim bir hayat veren arkadaşlar.

Darcy, "Sen en iyi arkadaşsın, Diego," diye söz verdi ve ölüm beni benden alamadan, mutluluk varlığımın her santimine yayıldı ve bir an için, arkadaşı için değerli bir şekilde ölmekte olan bir Fae gibi hissettim. Kraliçesi.

Yüzü gözden kaybolurken ve ben çok daha sıcak ve güvenli bir yere sıvışırken, mi abuela'nın elinin elimi tuttuğunu ve beni kollarının arasına çektiğini hissettim, sesi o kadar tanıdık ve beni tutarken rahatlatıcıydı. "Seninle çok gurur duyuyorum, Diego."

Orion beni kucağına çekerken yüzümün yaşlarla ıslandığını fark ederek şapkanın gölgesinden çıkmaya zorlandım ve o korkunç vedayı bir kez daha yaşadığım için omzunda ağlamama izin verdim.

Orion elini sırtımda aşağı yukarı okşarken Geraldine arkamda ağlayarak Diego'nun adını haykırdı.

Kabullenecek çok şey vardı ve yaptığı şeyler için ona kızmalı mıyım bile bilmiyordum, çünkü sonunda beni kurtarmak için hayatını feda etmişti ve seçimini yapmıştı. bize doğruyu söylemek gerekirse, hiç şansı olmamıştı.

Sonunda etrafa baktığımda, Mirasçılar ve Xavier'i derin düşüncelere dalmış buldum ve Tory gözlerinin altındaki yaşları sildi.

Orion şapkayı başımdan çekip çıkardı, yatağa fırlattı ve sonunda kendimi toparlarken ıslak yanağımı öptü, göğsümdeki keder bir türlü gitmiyordu.

"Şapkalı çocuğun adı Diego muydu? Yemin ederim Darnell'di," diye mırıldandı Darius Tory'ye ve Tory onun bir pislik olduğuna dair mırıldanarak bir küfürle koluna yumruk attı.

Boşuna ölmemiş olacak, dedi Geraldine, gözyaşlarını dizginlerken ayağa kalkıp yüksek sesle burnunu çekerek. "Cesur ruhunun intikamını alacağız ve onu yere seren kötü cadıyı yok edeceğiz."

Kolumu sıkmak için uzanırken kız kardeşime bakarak başımla onayladım ve bende yaşadığı kadar keskin bir şekilde gözlerinde de intikam alma ihtiyacını gördüm.

"Hayatı işaretlendi," diye homurdandım. "Alejandro'nunki gibi."

"Annemiz ve babamız için de," diye homurdandı Tory.

"Onları merhamet dileyerek ölüme göndereceğiz ve ebeveynlerimizin Elementlerini damarlarından söküp atacağız," diye tısladım.

Geraldine yumruğunu öpüp göğsüne bastırdı. "Gerçek kraliçeler için!"

"So Periler... iyi olabilir mi?" diye sordu Xavier, dirseklerini dizlerine dayayarak Darcy'ye sanki bunun cevabını biliyormuş gibi baktı. Ama hepimiz gördüklerimizi gördük.

Diego'yu pek sevmemiştim ama sahip olduğu boktan yetiştirilme tarzını gördüğümde ona biraz yaklaşmıştım. Yapabileceği şeyler üzerine kuduran içimdeki içgüdülerimden kurtulmak zordu. Hatta Vegas'ı uyuşturmaya çalışmıştı.*vardi*Tory'yi uyuşturmuştu ve Darius devreye girmeseydi ona kim bilir neler yapabilirdi. Onları psikopat annesi ve amcasına götürmeyi planlıyordu, peki bunu nasıl affedebilirdim?

Tehdit edilmiş olabilirdi ama yine de bu dünyaya sayılamayacak kadar çok düşmanla gelen iki kıza baktığımda dişlerimi gıdıklıyordu. Arkadaşlarından biri bile onlara karşı komplo kurmuştu.

"İyi, güçlü bir kelimedir," diye homurdandı Darius. "İkizlerle yattı ve onları öldürebilirdi." Tory'nin elini tuttu, onu tutarken parmak boğumları bembeyaz oldu ve dişlerinin arasından duman sızdı. "The Orb'da Roxy'yi uyuşturmayı başardığı o gece müdahale etmeseydim, Roxy şu anda ölmüş olacaktı."

"O gece o boktan suratlı olmamam gerektiğini biliyordum. Kahrolası içkimi halledebilirim," diye mırıldandı Tory. "Ama sonra senin odanda uyandım ve neden bu kadar harap olduğumu anlamaktan çok seninle ne yapmış olabileceğim konusunda endişelendim."

"Daha fazla sorgulamalıydım," diye içini çekti Darius, gözleri ateşle parlıyordu.

"Ben de yapmalıyım," dedi Tory. "Ama ben ve kabuslarım arasındaki tüm o saçmalıklara kendimi

kaptırdım-" "Sana kabuslar verdim," diye yanıtladı Darius, ona bakarken kaşlarını çattı, ona açıkça davrandığı için suçluluk duyuyordu. Çenesini kaldırıp ona boş bir geçiş hakkı vermeden ama daha fazla pas vermeyerek ona baktığında yüzünü buruşturdu.

"Eh, artık boğulmaktan korkmuyorum," diye yanıtladı, derin bir nefes alarak. “Kabuslarımın bugünlerde çok daha net bir yüzü var. Ama Diego'nun o zamanlar ne yaptığını anlamalıydım. Belki de ben olsaydım her şey daha farklı olabilirdi.”

Darcy ona uzandı ve elini tutarken başını salladı.

Zorlandı, dedi Darcy ve ona bakarken koltuğumda kıpırdandım. O benim her şeyimdi ve bunu anlamama rağmen, tek düşünebildiğim onun Diego yüzünden bir mezarda yattığıydı ve bu içimde bir canavarı uyandırdı, Darkmore'da tanıştığım tüm suçlulardan daha vahşi.

Koruyuculuk göğsümü tırmalıyordu ve Diego'nun Darcy ve kız kardeşinin içeceklerine o lanet budak kökünü koymasının ötesini görmek çok zor geliyordu. Tehdit edilmiş olsa bile. Bunu neden yaptığını anlayabilsem bile. Kız arkadaşıma yönelttiği tehdit yüzünden şimdi karşımda dursaydı onu öldüreceğimden hâlâ oldukça emindim.

Tory, Darius'a tek kaşını kaldırarak, "İstemediğin şeyleri yapmakla tehdit edildiğin için yapmanın nasıl bir şey olduğunu çoğu kişiden daha iyi bilmelisin," dedi ve dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi.

"Touché," diye mırıldandı ve Seth, Caleb ve Max aynı bakışı paylaştı.

"Şapkasını hiç beğenmedim," dedi Seth düşünceli bir şekilde. "Şimdi nedenini anlıyorum. Kötülüğünü hissetmiş olmalıyım.”

Caleb ona boş bir bakış attı. "Saçmalık, bir bok hissetmedin." "Yaptım!"

Seth ısrar etti. "O şapka beni her zaman heyecanlandırıyordu."

Max kaşlarını çatarak, "Çocuğa hiç dikkat etmedim bile," dedi. “Yapmış olsaydım, belki onun hakkında iyi bir şeyler okuyabilirdim. Gerçekten unutulabilir bir yüzü vardı, biliyor musun? Sanki bir dakika oradaydı, sonra sanki... Onun varlığını bile tamamen unutmuştum. Şimdi bile şapkasını yüzünden çok daha net hayal edebiliyorum. Ama bunun nedeni şapkanın tam orada olması da olabilir.” Diego'nun neye benzediğini hatırlamaya çalışır gibi konsantrasyonla gözlerini kısarak şapkayı işaret etti.

"Belki de bir Nymph gücüydü," diye önerdi Seth gizemli bir şekilde. "Belki de gece bizi araştırmak için orada olduğunu unutturmuştur."

"Sizler hep dünyanın krallarını oynamakla o kadar meşgulsünüz ki, bahse girerim birlikte okula gittiğiniz öğrencilerin yüzde doksanını sayamazsınız."

İyi bir nokta, dedi Seth. "Bir keresinde bir kız yedi gece üst üste beni emdi. Adımı ensesine dövme yaptırdı, bana üzerinde en sevdiğim şarkıların olduğu bir karışık kaset yaptı ve adını hatırlayamadığım için ona bunca zaman Blowie diye seslendim. Yüzüne, çocuklar. Yüzüne.”

"Çünkü sen bir pisliksin," diye güldü Caleb.

"İsimlerle aram pek iyi değildir," dedi Seth masumca.

Max, "Dün gece, Solarian Pitball Ligi'nin tamamındaki takım oyuncularının her birini ve yıldız burçlarını tek tek listelemiştin," diye hatırlattı Max.

"Çünkü bunu yapamayacağıma on aurayla bahse girdin," dedi Seth omuz silkerek.

"Yani sihirli bir şekilde on aura için yüzlerce ismi hatırlayabilecek misin?" diye sordu.

Seth kendini beğenmiş bir sırıtışla, "On aura için sonsuz şey yapabilirim, Max," dedi. "On aura boyunca hava büyüsü olmadan üçlü ayakta ters takla atabilirim."

"Ha," Max gülerek kollarını kavuşturdu. "Devam et o zaman."

"Konudan sapıyoruz," diye araya girdim hayal kırıklığıyla, Seth ayağa kalkıp kendini kanıtlamaya çalışamadan. "Mesele şu ki, Perilerin doğuştan kötü olmadığını kabul etmemiz gerekebilir."

Darius eliyle yüzünü ovuşturdu. "O kadar çok Peri öldürdüm ki, dostum." "Hepimizin

var," dedim karanlık bir sesle.

"Ve hepsi bize zarar vermek istediler," dedi Max kesin bir şekilde başını sallayarak. "Niyetlerini hissedebiliyorum. Bizi öldürmek istemeyen birini asla öldürmedik. Buna zorlansalardı fark ederdim."

"Tanrıya şükür," diye fısıldadı Darcy, gözlerini ovuşturarak ve onun bitkin göründüğünü fark ettim. O şapkanın ona becermediğini ummuştum çünkü öyle olsaydı Diego'nun ruhunu boğmak için şahsen tekrar içine dalardım. "Ama şimdi ne yapmamız gerekiyor? Bu, işleri nasıl değiştirir?"

"Belki de yoktur," dedi Tory. "Belki Diego farklıydı. Gölgeler belli ki onu kötülüğe çevirmeye çalışıyordu ve onlara karşı savaşmasına yardım edecek bir şapkası vardı. Ama başka bir Nymph'in şapka taktığını hiç görmedim, bu yüzden hepsinin yozlaşmış olduğunu düşünmek mantıklı."

"Ama onları yozlaştıran gölgelerse, bu onların gölgeler olmadan doğuştan kötü olmayacakları anlamına gelmez mi?" Darius önerdi ve ben bu fikir üzerine rahatsız bir şekilde koltuğumda kıpırdandım.

"Zavallı, zavallı Diego," diye içini çekti Geraldine, başını eğerek.

Az önce tanık olduğumuz şeye kimsenin kesin bir yanıtı olmadığı için aramızda bir sessizlik çöktü. Darcy tekrar gözlerini ovuşturup yüzü solduğunda, dinlenmeye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

"Sanırım kafayı yedim," diye mırıldandı ve ben de şakağını öpmek için eğildim.

"Nefret ediyorsun," diye şaka yaptım ve bana kıkırdadı, gülümsemesi tekrar kaybolmadan önce kalbimi kaldırdı, düşünceleri şüphesiz Diego'ya dönerken gözleri karardı.

Geraldine nemli gözlerini silmek için Max'in gömleğini yarı yarıya yırtıp çıkarırken, herkesin kapıdan dışarı çıkmaya başlaması uzun sürmedi, Xavier ve Mirasçılar Nymph'ler hakkında mırıldanıyorlardı.

Ayağa kalktım ve şapkayı yataktan alıp arka cebime tıkıştırdım ki Blue bu gece şapkayı tekrar giymeyi düşünmesin. Tory'ye yaslanmıştı, uykuya dalmaya hazır görünüyordu ve birbirlerine ikiz bakışları atarken birlikte biraz zaman geçirmek istediklerini anlayabiliyordum.

"Seni birazdan yakalarım bebeğim," dedi Darius da fark edince, diğerlerinin ardından kapıya gitmeden önce Tory'yi öptü, omzunun üzerinden arkasına baktı ve bakışlarımı yakaladı.

İçgüdüsel olarak ona doğru bir adım attım ama Seth'in elleri onu arkadan kavradı ve onu koridora çekerek kapı aramıza kapandı.

Dilimi uzayan dişlerimin üzerinde gezdirdim, iteği küçültme dürtüsü içimde kabarıyordu. Ama sonra tekrar Mavi'ye baktım, ondaki bitkinliği gördüm ve ondan başka her şeyi unuttum. Bayılmak üzereymiş gibi göğsüme çarpmadan bir saniye önce solgun yüz hatlarına bakarak yanına ateş ettim. Yüz ifadesini araştırırken endişeyle belinden tuttum ve onu kendime bastırdım.

"Oops," dedi esneyerek.

"Sorun nedir?" Tory ablasının elini tutarken sordum.

"Hiçbir şey, sadece yorgunum. Şapkadan olmalı," dedi Darcy, sesi zayıftı ve koyu yeşil bakışlarında bitkinlik yankılanıyordu.

"Ayakta ölü gibisin," dedi Tory endişeyle, Darcy'yi yatağa doğru çekerken.

"Uzanmalısın."

Darcy başını salladı, isteyerek gidip yatağın üzerinde sürünerek bir kedi gibi yastıkların yanına kıvrıldı. Tory yanında yatıp kolunu kız kardeşine doladığında gözleri titreyerek kapandı.

Darcy memnun bir şekilde gülümsedi, elini Tory'nin koluna koymak için kaldırdı ve onun için diğer yarısından daha iyi bir yer olmadığını bilerek korkularımı silip süpürdü.

"Biraz dinlenmene izin vereceğim," dedim ve ben kapıya doğru yürürken Darcy onayladığını mırıldandı. Ben ayrılmadan önce, "Seni seviyorum," diye fısıldadı ve ben de ona baktım, dünyam bu iki küçük kelimeyle aydınlandı.

"Ben seni daha çok seviyorum güzelim." Odadan çıktım, kapıyı arkamdan kapattım ve Geraldine kaçmış gibi görünse de Darius'u Heirs ve Xavier'le oynarken buldum.

Onlar ona bir yumruk indirmek için ellerinden gelenin en iyisini yaparken, hepsi aptallar gibi kıkırdıyordu. Ama izlerken, onların birbirleriyle olan kopmaz bağları karşısında donakalmış halde buldum kendimi.

Noxy'nin izini süreceğimi ve biraz takılmak isteyip istemediğine bakacağımı düşünerek sıvışmak üzereydim ki Seth beni gördü ve heyecanla havladı.

"Lance, gel oyna!" diye seslendi ama ben buna cevap olarak kollarımı kavuşturdum.

Caleb, Seth'in yanından geçti, kafasını yana çevirmesine yetecek kadar sert bir tokat attı ve Xavier kişneyerek güldü. Seth misilleme olarak bir darbe indirmeye çalışarak peşinden koştu ama Caleb rüzgar gibi hareket ediyordu ve tamamladığı her turda ona tokat atmaya başladı, onu yakalamak için daha çok çabaladıkça Seth'i çılgına çevirdi, ancak o hiçbir zaman sihir kullanmaya başvurmadı. .

Max, dudaklarında kışkırtıcı bir gülümsemeyle, "Orion oynamak için çok sıkıcı," dedi. "Beş saniyede kazanabileceğim bir oyunu neden oynayayım ki?" Cevap verdim ve kıkırdadı. "Kanıtla o zaman," diye cesaretlendirdi Max ve ben neredeyse öne çıkacaktım ama sonra tekrar Darius'a baktım. Bir şey söylemek istiyor gibiydi, ama ağzından tek kelime çıkmadı ve arkadaşlarıyla biraz yalnız vakit geçirmek isteyip istemediğini merak ederken içimde şüpheler gezindi. Belki de bana defolup gitmemi söylemekten kendini çok garip hissetmişti. Belki de son birkaç yılını birlikte geçirmek zorunda kaldığı, bunu gerçekten istemeden her gece yatakta sarıldığı adamın yanında olmaya dayanamıyordu. Belki de her zaman babasının onun üzerindeki kontrolünü hatırlatacaktım ve biz birer yabancı olana kadar birbirimizden uzaklaşmaya devam edecektik.

Bunun düşüncesi bile midemi bulandırdı ve onu doğru kılabilecek sözcükleri aradım ama yetersiz kaldım. O kadar yıl istemeden bana bağlıydı, ona şikayet etmeden reddedildiği alanı vermek zorunda kaldım. O kadarını hak etmişti. Gerçi ondan uzak olmak, büyülü bağlarla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde acı verici hissetmeye başlıyordu. Onu özledim.

Caleb, Mirasçılar'ın bir sonraki turunda Seth'in saçını çekiştirdi ve Seth homurdandı, onu yakalamak için ileri atıldı ama bunun yerine Xavier'e sertçe çarptı. Xavier yere düşerken saçlarının her yeri parıldadı ve Caleb tekrar yanından geçerek Seth'in suratına tokat attı, Max kükrerken sağ yanağı artık parlak pembe bir renk almıştı.

"Gel ve beni yakala o zaman, Cal!" diye haykırdı Seth, ayağa fırladı ve Caleb'in odasına koştu, Caleb geçemeden kapıyı çarparak kapattı ve onun yerine odaya çarptı.

Caleb küfrettikten sonra ite kaka odaya girdi ve Seth meydan okurcasına uluyarak Max ve Xavier peşlerinden koştu.

Koridorda Darius'la yalnız kaldım ve sessizlik, dostluğumuz için ölü sayısını bildiren bir çan gibi kulaklarımda çınladı.

Boğazımı temizledim ve o, işini onun için kolaylaştıracağımı ve buradan gideceğimi düşünerek arkadaşlarının arkasından bakarken geriye doğru bir adım attım.

"Şey...sonra görüşürüz?" dedim ve ben gitmeye hazırlanırken Darius kaşlarını çatarak bana doğru bir adım attı. Orada bir saniye oyalandım, o kadar çok şey söylemek istiyordum ki sesim boğazımda düğümlenmişti.

Ayrılmak için döndüm ama adımı binlerce umut ve pişmanlıkla bezenmiş gibi söyledi. "Mızrak?"

Arkamı döndüm, aramızdaki mesafe biraz daralırken kaşlarımı kaldırdım. "Evet?" "Bütün bunların sahte olmadığını biliyorsun, değil mi?" diye sordu, gözleri Tarikatının alevleriyle yanıyordu. Kalbim battı, çünkü ne olacağını biliyordum. Özür, evet, bazı yönlerden arkadaş olduğumuzun, ancak onun Mirasçılarla olduğu gibi olmadığının kabulü. Alışmak için alan ve zaman isterdi

bağımızın olmadığı bir hayata, ama o şeylerle mesafe gelirdi. Ve bundan kurtulup kurtulamayacağımızı bilmiyordum.

"Evet, biliyorum," dedim iç çekerek. Ama aynı zamanda babanın zincirlerinin bir hatırlatıcısı olduğumu da biliyorum. O yüzden özgürlüğünün tadını çıkar Darius. Gerçekten mi. Arkadaşlıkları size dayatılmayan insanlarla vakit geçirmeyi hak ediyorsunuz. Yemin ederim, bunu sana kıskanmıyorum."

Bana doğru bir adım daha attığında gözlerinde acı belirdi. "Gerçekten düşündüğün bu mu kardeşim?"

"Değil mi?" diye sordum, bunun cevabına duyduğum korku göğsümde jilet gibi keskin bir ağ örüyordu.

Başını iki yana salladı, daha da yaklaştı ve bir parçam - gerçekten büyük bir parçam - sanki aramızdaki bağ hâlâ bizi bir araya getiriyormuş gibi kollarımı ona dolamak istedi. Bu sefer ona rehberlik eden büyülü bir güç değildi, en saf dostluktu ve en zor günlerimi paylaştığım bir adama duyduğum aşktı.

"Hadi, Darius!" Max, Caleb'in yatak odasından seslendi ama Darius bakışlarını benden ayırmadı. "Seni bekliyorlar," diye mırıldandım ama Darius bana sadece bir adım daha yaklaştı.

"Sanırım biraz kestireceğim," dedi bana anlamlı bir bakış atarak. Bu sözler bana birbirimize bağlı olduğumuz onca yıldan beri çok tanıdık geliyordu ve şimdiye kadar hep tek bir anlama gelmişlerdi.

"Ah evet?" diye sordum, sözlerindeki ima karşısında kaşlarımı çatarak.*İstediğini düşündüğüm şeyi mi istiyordu?*

Başını salladı, yanımdan geçti ve koridorun ilerisindeki odasına doğru ilerledi. Gidişini izledim ve oraya vardığında bana baktı ve bir adak olarak başını kapıya doğru eğdi. Dudaklarımda hemen yansıttığı bir gülümseme belirdi ve arkasından yürümeye başladım, o kapıdan içeri girerken adımlarımı hızlandırdım ve ben de onu takip ettim.

Odanın ortasındaki büyük yatağa atladı, komodinden birkaç altın takı aldı ve ben ayakkabılarımı çıkarırken büyük bilezikleri, kalın kolyeleri ve yüzükleri takmaya başladı.

"Emin misin?" diye sordum ve tekrar başını salladı, ona katılmak için yatağa atılmadan önce sırıtışımı daha da genişletti.

Küçük kaşık olmam için benimle güreşmeye çalışarak üzerime atıldı, ama artık onun lanet olası emirlerini yerine getirmek zorunda değildim, bu yüzden karşı koydum ve ikimiz kurt yavruları gibi güreştik, birkaç şakacı kaşık atarken gülmeye başladık. yumruklar da.

Sonunda yan yana uzanmaya karar verdik, başımızı aynı yastığa koyduk ve ruhumun eksik olan parçası nihayet yerine oturdu.

Birbirimize baktığımızda gözlerindeki huzuru görebiliyordum ve arkadaşımı geri almanın verdiği mutluluk kalbimi okşuyordu. Tamamen kendi koşullarımıza göre.

"Bu tuhaf mı?" O sordu.

"Kesinlikle," diye onayladım. "Belki ikimizin de atalarımızda birkaç yük hayvanı vardır." "Evet, devam edelim," dedi Darius kahkahalarla.

"Yine de bunu Seth'e söyleme," diye uyardım. "Bana zorla sarılmaya çalışıyor ve ben pes etmeyi reddediyorum."

"Ha, Seth'i kucakladığın gün, babamın tahtı küçük bir selam vererek teslim ettiği gün olacak."

"Belki ona bunu hatırlatabilirsin, çünkü köpek çocuk benim arkadaşlığımdan çok zevk alıyor gibi görünüyor," dedim yüzümü buruşturarak ve Darius homurdanarak saçımı karıştırmak için uzandı.

"Belki de ona biraz müsamaha göstermelisin," diye önerdi.

"Neden?" Anında hırladım, tüylerim diken diken oldu. "İlişkimizi saklarken benimle ve Darcy ile dalga geçti, bizi kolayca ele veren kişi o olabilirdi. Ve o olmadığını bilmeme rağmen, sırf kendi hastalıklı eğlencesi için bizi asla alt etmeyeceğine hala ikna olmadım.

"Evet, o bir pislik ama seni satmazdı. Bazen tanrıyı oynamayı seviyor. Bizim türümüzün hemen hemen hepsi gibi, gücü yüksek oluyor. Ve bak, yaptığının affedilebilir olduğunu söylemiyorum. Ama o zamandan beri yaptıkları bunu telafi etmeye yetebilir."

"Peki o da ne?" talep ettim.

"Sana gönderdiği tüm o fotoğrafları falan biliyorsun ve Gw-" Dişlerimi ona gösterdim ve kelimenin ortasında yön değiştirdi, "-*Darcy?* Onun için savaşman için seni kıskandıran bir oyundu. Barıştığınızdan beri bununla övünüyor. Devam eden tüm ilişkiniz için tüm övgüyü alabileceğini düşünüyor. Sana henüz kendisinin söylememesine şaşırdım.

Yalan aramak için bakışlarımı kıstım ama Darius buna gerçekten inanmış gibi görünüyordu. "Saçmalık," diye tısladım.

"Ve bu doğru olsa bile, bunun için ona teşekkür edeceğimi mi sanıyorsun? Kafamı becerdiğin için, beni onun - onun ve onun- diye düşündürttüğün için." Sırf birlikte olmaları fikrinden ötürü duyduğum mutlak, öldürücü öfkeyi kontrol edemediğim için boğazımdan bir hırıltı koptu.

"İşe yaradı, değil mi?" Darius tek kaşını kaldırdı, dudaklarındaki sırıtış bana tam olarak kimin tarafında olduğunu söylüyordu.

"Bunu ne zamandır biliyorsun?" Şüpheli bir tonda sordum, gözlerim en iyi arkadaşıma çevrildi.

"İkisi arasında bir şey olup olmadığını öğrenmemi istediğinden beri." O masum bir şekilde omuz silkti.

Bir süre öfkeli bir sessizlik geçti, sonra ona doğru hamle yaptım ve hakimiyet için başka bir şiddetli kavgaya düştük. Vampir gücümü kullanarak onu gırtlağından altımdaki şilteye çarptım.

ve kaburgalarıma ciğerlerimdeki havayı zorlayan bir yumruk attı, yüzünde hâlâ kocaman bir kıç gülümsemesi vardı.

"Seni pislik," diye tersledim ama gülümsemesi kahkahaya dönüştü ve sonunda ne kadar mutlu olduğunu anladım. Gücüm tükendi ve gitmesine izin verdim, onun yerine tekrar yanına düştüm. "Siktir git," dedim hafifçe, o gülmeye devam ederken ve ağzıma bir sırıtış yerleşti ve kendimi tutmaya çalışmaktan vazgeçtim.

Kahkahalarım onunkine katıldı ve tüm yaşadıklarımızdan sonra inanılmaz derecede gerçek dışı görünen bu odanın huzuruna daldım. Kahretsin, Lionel hala dünyayı yönetirken ve toplum onun emri altında parça parça parçalanırken her şey mükemmel olmayabilirdi, ama yerin altındaki bu cennette dünyadaki en iyi arkadaşlarımın ve yıldızların lanet olası aşkıyla birlikteydim. hayatım, bu yüzden şikayet etmeyecektim. Zihnimde gölgelerde çok uzun süre yaşamıştım ve elimden geldiğince uzun süre güneş ışığına çıkmanın zamanı gelmişti.

"Demek benimle oynadın, öyle mi?" Bana bakmak için yana doğru yuvarlanırken Darius'a dirsek attım.

"Seth seninle oynadı. Sadece izin verdim," dedi masum bir şekilde. "Yani kıçına teşekkür mü edeceksin yoksa şaplak mı atacaksın?" "Üzerine bir ananas saplayacağım," diye mırıldandım.

Darius, "O iyi bir adam," diye itti, ben de cık cıkladım. "Tamam, o biraz sadist ama iyi bir kalbi var. Aslında çoğundan daha iyi. Sadece her zaman böyle görünmüyor.

"Asla onun altın gibi kalbi için madencilik yapacak havada olmayacağım Darius. Yeterince arkadaşım var. Özellikle şimdi sana kavuştum," dedim inatla, ite hakkındaki fikrimi değiştirmek istemiyordum.

"Beni kaybetmedin," diye alay etti.

"Bir an öyle düşündüm," diye mırıldandım. “Sen ve Mirasçılar, ben... senin için asla öyle olmayacağım. Ama burada olacağım. Her zaman. Ne zaman bana ihtiyacın olursa."

Kaşlarını çattı. Ben de senin için her zaman burada olacağım Lance. Ve Mirasçılardan o kadar da farklı değilsin, biliyorsun, onlardan o kadar hoşlanmıyorsun ki bunu kendi kendine göresin.”

Başımı sallayarak, "Onlar bir grup hak sahibi herif," dedim umursamaz bir tavırla.

"Ben de." Darius sırıttı. "Ama sen benden hoşlanıyorsun." Yanağımı çimdikledi ve haklı olduğunu tahmin etsem de elini şapırdattım.

Elim yatağın üzerinde serin ve sert bir şeye takıldı ve aşağı baktım, orada babamın günlüğünü gizleyen gümüş parayı buldum. Cebimden düşmüş olmalı, ben de aldım, inceledim ve üzerindeki gizleme büyüsünü kaldırdım, böylece deri ciltli kitap elimde belirdi.

"Dolunay ne zaman?" Yüksek sesle merak ettim ve Darius komodinin üzerindeki saat yüzünün altında ayın evrelerinin kıvrıldığı altın saati aldı.

"Bu gece," dedi günlüğe bakarak. "Tekrar okumak ister misin?"

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

"Evet," dedim kararlı bir şekilde. En son okuyabildiğimde İmparatorluk Yıldızı'nın güçlü sözlerini ezberliyordum ama hâlâ ezberlemediğim çok şey vardı. Kullanma şansları olur diye onları ikizlere mümkün olan en kısa sürede öğretmeye başlamam gerekiyordu. Hazır olmamız gerekiyordu - gerçi Darius'un yüzündeki ifadeden Lonca Lideri olarak yeni rolümden pek memnun olmadığını anlayabiliyordum. Ve daha önce bu konuda kavga etmek istemediğini iddia etmiş olsa bile aramızda söylenmemiş bir şey bırakmak istemedim.

"Yani... hala Lionel'a meydan okumayı planlıyor musun?" diye sordum ve Darius kararlı bir şekilde başını salladı, gözleri bu görevin tutkusuyla parlıyordu. Yıllar geçtikçe üzerinde çalıştığımız tek şey ve iş psikotik babasını yenmeye geldiğinde hala onun köşesindeydim. Ancak, şimdi bunu yapmanın farklı bir yolunu görebiliyordum.

"Elbette," diye tutkuyla homurdandı, dişlerinin arasından duman sızıyordu. "Gabriel gelir gelmez*görür* Ona saldırma şansım olursa, ona meydan okuyacağım ve kazanacağım."

"Ve sen onun tahtını alacaksın?" diye sordum, sesimde bir keskinlik vardı çünkü bunun neye yol açabileceğini biliyordum.

"Mirasçılar ve ben bunu oradan çözeceğiz," dedi, bakışlarını benden ayırmadan. "Ya ebeveynlerine meydan okuyacaklar ya da ebeveynleri kenara çekilecek ve yeni bir Konsey oluşturacağız. Solaria'ya barış getirmeyi başaracak olan."

Peki ya ikizler? diye sordum homurdanarak ve çenesi gıdıklarken gözleri benimkilere saplandı.

"Ben Fae, Lance. Ne yapmamı isterdin? Babamın bize yaptığı onca şeyden sonra bir zayıf gibi eğilmek mi?

"Zayıf mı?" diye hırladım. Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?

"Demek gerçekten onlara boyun eğdin?" zaten bilmiyormuş gibi şok içinde sordu. Ama ne bekliyordu? Zodyak Loncasının Efendisiydim. Bir Vega prensesine aşıktım.

"Arenada Darcy için diz çöktüm," diye itiraf ettim, dosdoğru gözlerinin içine bakarak. "İster yıldızların seçimi, ister kendi ellerimle yontulmuş bir kader olsun, o benim kraliçem. Her zaman onun için diz çökmem gerekiyordu.

"Ve Roxy benim de kraliçem. Ama o Solaria'nın değil," dedi Darius, çenesini kaldırarak, ifadesindeki inatçılık ve aşılmaz bir uçurumun iki tarafında durduğumuzu hissettiğimde çenem gerildi.

"Onlara hükmedin," diye yalvardım.

"Bu, kayıp prenseslerin ortaya çıkıp sihirli bir şekilde dünyadaki her şeyi daha iyi hale getirdiği bir peri masalı değil, Lance," diye yanıtladı. "Mantıklı düşün. Şimdi bile, dünyamız hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorlar. Solaria şehirlerinin çoğunu haritada tam olarak belirleyemiyorlardı. Eski kanunları bilmiyorlar, Tarikatların ihtiyaçlarının inceliklerini bilmiyorlar, bir hükümdarın iyi yönetmek için ihtiyaç duyduğu bir ömür boyu bilgiye sahip değiller. Benim ve Mirasçıların yaptığı gibi."

"Öyleyse onlara öğret," diye talep ettim. "Onlara da öğreteceğim. Aramızda kalsın, onları bu role hazırlayabiliriz."

"Onlara bu şeyleri öğrenme şansı vermeyeceğimizi söylemiyorum ama gerçek şu ki, doğduğumuzdan beri diğer Heirs ve bana söylenenlerin yarısını bile tam olarak kavramaları yıllar alacaktı. . Tahtı veya kendi kişisel gücümü düşünmüyorum, Solaria'yı düşünüyorum. Ve halkımızı barış ve refaha götürmek için en iyi seçim değilse, krallığımızı Vega soyunun yönetimine geri döndürmenin hiçbir anlamı yok. Diğer Mirasçıların ve benim bu krallıkta daha iyiye doğru değişiklikler yapmak zorunda olduğumuz planları biliyorsun. Sırf arka arkaya güzel bir taç takmaları gerektiğini söylüyor ve bizim takmamamız gerektiğini söylüyor diye hayatımız boyunca çalıştığımız her şeyi çöpe atmamızı mı istiyorsun?

"Senden bilgini kullanmanı istiyorum. Vegas'a öğret ki tahta oturabilsinler ve Konsey'de rehberleri olarak yanlarında oturabilsinler."

"Varislerin Solaria'da gerçek bir değişiklik yapma gücüne ihtiyaçları var, kararlarında bir hükümdarın yönetimi tarafından zincirlenemezler. Ve Vegas, kraliçeler olarak ne kadar anlamlı olursa olsun, gerçek şu ki, bu kararları verecek kadar bilgili değiller. Olması gereken değişikliği zorlamak için yapılması gereken türden çağrıları yapmaya hazır değiller ve Göksel Konsey, cehaletleri yüzünden milyonlarca hayatı etkileyecek kararlar konusunda boyun eğmeye zorlanamaz. Sorunları tam olarak anlamaktan acizler," diye kararlı bir şekilde tısladı, gözleri sürüngen yarıklarına kaydı. "Babam krallığı rehin aldı, tüm hayatımı rehin aldı,*Sen*Roxy'ye yaptıklarından bahsetmiyorum bile. Ve işlediği her bir suçun bedelini ona ödeteceğim ve tahtı ondan alacağım ki bende kendi düşüşünü yarattığını görsün."

İçindeki bu ihtiyacı anlayarak elimi koluna koydum. Gerçekten yaptım, ama intikam planının ödülü taht olmak zorunda değildi. Tüm bunlara sahip olabilir ve Vegas'a rehberlik edebilirdi, bu daha iyi bir yoldu.

"Bunda başka bir şey var mı?" diye sordum, gözleri Lionel'in saltanatını sona erdirme arzusunun yoğunluğuyla yanarken kaşlarımı çatarak.

Darius bakışlarını benden ayırdı, hafifçe kaşlarını çatarak başını salladı, görünüşe göre tacı Vegas'ın alması konusunda onunla aynı fikirde olmadığım için hayal kırıklığına uğramıştı. Ama evet, ne dediğini biliyordum ve evet, bu krallığı düzgün bir şekilde yönetmek için kesinlikle daha fazla eğitime ihtiyaçları vardı, ama bana öyle geliyordu ki, eğer Mirasçılar Göksel Konsey'i amaçlandığı gibi reforme etmenin bir yolunu bulursa, bunun yerine monarşiyi desteklerdi. direnmek, belki o zaman herkes için daha iyi olacak şekilde çalışmasını sağlamanın bir yolunu bulabilirler.

"Onlara boyun eğemem Lance. Krallığımız için daha iyi bir seçim olmadıklarını bildiğim sürece olmaz. Kibirle, egoyla ya da o saçmalıklarla ilgili değil. Cehennem, bu savaştan sağ çıkmama ihtimalim çok yüksek

Bunun nasıl sonuçlandığını görmek için. Ama benim ölümüm durumunda, Vegas'ın değil, Xavier'in yerimi almasını istiyorum çünkü o aynı zamanda hükmetmek için gereken her şeyi anlıyor ama onların anlamadıkları bir şey."

"Sana bu derslerin çoğunu öğretenin baban olduğunu unutuyorsun," diye mırıldandım ve o da bunu kabul edercesine başını salladı.

"Artık kendi erkeğim olduğumu kanıtladığıma inanıyorum. Onun zulmünden ayrı duruyorum ve bu tür bir liderliğin neden olabileceği zararı ilk elden öğrendim. Ama burayı sahiplenemeyecek kadar onun gibi olduğuma gerçekten inanıyorsan söyle," diye meydan okudu ve ben de bunu açıkça reddederek başımı salladım.

"İçinde karanlık var Darius ama sen baban değilsin. Sana olan inancımın asla sarsılmadığını biliyorsun. Ben sadece Vegas'ın altında hükmetmek için birleşmeyi düşünmeni istiyorum."

"Biliyorum. Ama Solaria için daha iyi bir seçim olmadıklarını bildiğim halde, bunu bir seçenek olarak değerlendiremem."

Hala tuttuğum kolunu sıktım ve aynı fikirde olmasam bile bunu anladığımı bilmesini sağladım. Benim de bu konudaki duygularımı fark ederek yavaşça nefes verdi.

Koluna bastırdığım elimi tutmak için yavaşça uzandı ve bunun bizi kırmayacağını gösteren bir baş işareti yaptı. Bölündük ama ayrılmadık. Ve dostluğumuzun temellerini hiçbir şeyin sarsamayacağını anlayınca rahatladım.

İç çektim, o da aynısını yaptığı gibi başımı yastığa koydum, kalp atışının tanıdık gümbürtüsü bana birlikte yaptığımız sayısız şekerlemeyi hatırlattı. Ve orada sessizce uzanırken, uykunun huzuruna düştüğümü hissedebiliyordum ve Lionel'in bizi birbirimize zincirleyen gücüne rağmen birbirimize bağlı olduğumuzu fark ederek, yanımda kardeşimle birlikte kendimi sürüklenmeye bıraktım. Her zaman birbirimizin arkasında olurduk ve artık hiçbir şeyin bunu değiştirmeyeceğini biliyordum.

* * *

"Aman Tanrım," Darcy'nin sesi beni duygulandırdı ama onu bulmak için uykumdan pek kıpırdamadım. "Bu çok tatlı."

Tory, "Şşt, onları uyandıracaksın ve onlarla yorulmadan dalga geçebilmek için bir fotoğraf çekmem gerekiyor," diye fısıldadı Tory.

"Sarılıyorlar," diye fısıldadı Darcy ve Tory onu tekrar susturdu ama kahkahasını bastırmaya başladı.

Darius, "Buna erkek sarılması deniyor," dedi, sesi uykudan dolayı boğuktu ve ben gözlerimi kırpıştırarak birbirimize yakınlaştığımızı ve gülünç bir kucaklaşmaya karışmış olduğumuzu fark ettim.

"Sanırım eski alışkanlıklar çabuk ölüyor," diye denedim.

Bir hava esintisi gözlerimi yanlara çevirdi ve Darcy'nin sırıtarak bana doğru sıçradığını gördüm.

onun yüzü. Kendini daha iyi hissettiğini gördüğüme sevindim, gözlerindeki ışık göğsümde bir düğümün gevşemesine neden oldu.

Benimle çarpışmadan önce onu yakaladım, onu Darius'la benim aramda zorladım ve gözlerimi tekrar kapatırken onu bana doğru çektim. Daha sonra Tory yatağa vurdu ve Darius onu yakalayıp kız kardeşinin yanına itti ve ikimiz birbirimize yaklaşarak aramızda ezildiler.

Darcy kurtulmak için kıvrandı ama onu daha sıkı tuttum ve kulağını dişlerimin arasına aldım. Kal, diye emrettim.

"Bu bir emir miydi?" Dirseğini göğsüme geri vurdu ve kahkahası odayı doldururken sırıttım.

"Başka bir yumruk yumruğa ihtiyacın var mı, Lance?" diye sordu Tory ve gözlerimi tekrar açtım, saçını karıştırdım ve Darius kaçamasın diye onu yere bastırırken asil bir şekilde karıştırdım.

"Hayır, ona yumruk atma. Onu kıracaksın ve ona ihtiyacım olacak," diye yakındı Darcy, beni karanlık bir şekilde kıkırdattı.

"Ya ben onu kırarsam, sen de karşılığında Darius'unkini kırabilirsin," dedi Tory konuşarak ve yemin ederim ki aletim bu kalpsiz sik avcısından kaçmaya ve sığınmaya çalıştı.

"Hey," diye havladı Darius, ikisi anlaşma yapmak için serçe parmaklarını birbirine kenetlerken. Darius Tory'nin elini tutarken ben de Blue'nun kolunu tuttum ve onlar siklerimizi tüm yıldızların görmesi için mahvetmeden önce ellerini birbirinden ayırdı.

Ah! Sarılma partisi mi veriyoruz?!" Seth ağlayarak kapı hızla açıldı ve sahibini arayan bir köpek yavrusu gibi sıçrayarak içeri girdi.

"Hayır," diye tersledim, o yatağa dalıp herkesin burnunu çekmeye başlamadan bir saniye önce. Ben dahil. Hangisi cezasız kalmayacaktı.

Ahh. Kafasını benimkine sürttüğünde onu yüzümden uzaklaştırmaya çalıştım ama onu çukura atılmış bir pitball gibi odanın diğer ucuna fırlatamadan, iki iri vücut daha üzerimize çarptı ve kızlar ciyakladı.

Max ve Caleb güldüler, Seth keyifle ulurken bizi aralarında sıkıştırdılar.

Max, "Giggle kucaklama," dedi ve hepimiz gülene kadar hepimizi eğlendirmeye zorladı. Ama onu engellemek için zihinsel kalkanlarımı kaldırdım ve Seth'in kirli sakalı yüzüme sürtünürken homurdandım.

Darcy'yi tutarken küfrettim, sonra onu yığından çektim ve yataktan kaldırdım, günlüğü cebime koymadan önce madeni para görünümüne geri döndürdüm ve saate baktım.

"Dolunay yükseldi," diye fısıldadım, kahkahası kesilirken. Benimle dışarı gel. Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi ve elim, eşofmanının büzgü iplerini kavradı ve kafama karanlık düşünceler girerken, onları bana yaklaştırdı. Ben ve o. Dıştan. Yalnız. kimse yapmaz

bizi birlikte gör, bundan emin olabilirim. Ve onu bir kez yakaladığımda, çevremize buzdan bir duvar örer ve ben onun içine gömülene, bedeni benimkine sarılıyken ve dudaklarında bir merhamet yakarışıyla gömülünceye kadar onu orada hapsederdim.

"Ay?" Max herkesi eğlenceye boğmayı bırakınca Seth ayağa fırladı. "Ayı görmek istiyorum - geliyorum!"

Max, "Evet, ben de biraz temiz hava alabilirim," diye

onayladı. *Hayır.*

"Aynı, bu oda şenlik ateşi gibi kokuyor. Darius yine uykuda sigara içiyor, dedi Caleb, tavandan yükselen duman sisini işaret ederek.

"Bunu yaptığında onu seviyorum." Tory, Darius'u öptü ve o sırıtırken Darius hemen dudaklarına küçük bir duman bulutu bıraktı.

"Hayır," dedim basitçe, Darcy'yi tutup omzuma atıp yüksek hızda kapıdan dışarı

fırlayarak.

Darcy'yi önüme oturtup ona sırıtmadan önce tünelleri yararak çıkışa doğru ilerledim. Karşılık vermedi, onun yerine dudaklarını büzdü.

"Bu çok kabaydı," dedi ama ben ona yaklaşıp saçını omzunun üzerinden ittim ve parmaklarımı düğümledim.

"Ve?" Yaklaşıp alt dudağını dişlerimin arasına aldım ama elini göğsüme bastırdı ve geri çekildi.

"*Ve* onlarla iyi geçinmeyi deneyebilirsin," diye önerdi.

Arkasından ateş ettim, elimi boğazına kilitledim ve boynunu dişlerime maruz bırakmak için başını yana eğdim.

"Mmm. Ya da gün ışığının tatlı kanını içip seni nefes nefese becermek için özel bir yer bulabilirim. Dişlerim derisinin üzerinde sıkı bir hava kalkanına çarptı ve gırtlağımdan bir hırıltı çıktı. "Elde edilmesi zor mu oynuyorsun Mavi?"

Ona olan açlığım arttıkça içgüdülerim yükseldi ve savunmasındaki zayıflıkları ararken başparmağımı boynu boyunca işaretledim, ama kahretsin, bu günlerde alçılarında iyiye gidiyordu.

Mirasçılara iyi davranacağına söz verirsen belki sana bir yudum veririm, dedi alaycı bir ses tonuyla. Ama benimle oyun oynayıp kazanabileceğini düşündüyse, adı Avcı takımyıldızıyla tanımlanan bir adama karşı çıkmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek üzereydi.

"Ben kibar değilim," diye uyardım boğazını serbest bırakıp onun yerine onun etrafında dönmeye başlarken, gözlerimi kısıp güzel, lezzetli görünen avıma çevirdim. Oyun direnemeyecek kadar çekiciydi ve o kaçmadığı ve ben kovalamadığım sürece Vampir Şifresini bozmuyordum. Kendimi nasıl kontrol edeceğimi biliyordum ama aynı zamanda tasmamın en uç noktalarında nasıl çalışacağımı da biliyordum.

"Benimle yapıyorsun," diye işaret etti.

"Güzel?" Güldüm, şu anda benim bir hayvandan başka bir şey olmadığımı anlamasına yetecek kadar dişimi gösterdim. "Sana karşı nazik miyim, Mavi? Seni güzelce öpüyor muyum? Seni güzel beceriyor muyum? Seni güzelce şaplaklıyor muyum? Arkasında durmak için yavaşladım, elime bir avuç kıçını sıktım ve kulağına konuşmak için eğildim. Yoksa dillerimiz ateşten ve buzdan yapılmış gibi mi öpüyorum seni? Seni dünyanın sonu geliyormuş ve sen benim kurtuluş tanrıçammışsın gibi beceriyor muyum? Seni her yerde hissetmen için yeterince sert şaplak atıyor muyum? Böylece size kimin sahip olduğunu tam olarak bilirsiniz."

Gözlerinde yedi günahtan yükselen şehvetle benden uzaklaştı.

"Ben sahip olamam," dedi, öyle olabileceğini kanıtlamamı istiyormuşçasına bakışlarında yanan bir

cesaretle. "Pekala," dedim, başımı eğip arkamdan koşarak, en yakın apliğe sırtımı dönerken gölgeler üzerimden kayarken. "Senin için sahiplenilebilir, zincire vurulabilir ve senin için köle yapılabilirim, güzelim. Ama ben ona söyleneni yapan biri değilim. Ben gözlerindeki gizli arzuları bulup parça parça sana yedirenlerdenim. Ben senin en yozlaşmış isteklerinin hayata geçirilmiş haliyim ve seni doyurmak benim görevim, Blue."

Kıçını çiftlik evine açılan kapıya çarptı ve elimi başının üstüne koydum, alt dudağımı tattığımda, onunki olmasını dileyerek onu oraya hapsettim. Bakışları örtülüydü ve göğsü hızlanan nefesleriyle inip kalkıyordu, ama daha da hızlı nefes almasını ve kurtuluşunu sağlayacakmış gibi adımı soluyarak söylemesini istiyordum. Asilerin önünde ondan uzak durmak çok yorucuydu ve Seth odamızı paylaştığı için onu yalnız bırakmak çok nadirdi. Ama artık ona sahiptim, sabaha kadar gitmesine izin vermeyi düşünmüyordum.

"Dışarı çıkalım," dedim, gözlerim ağza alınmayacak şeyler yapmak üzere olduğum o mükemmel ağza bakarken sesim seksten başka bir şey değildi.

Seth arkamızda bir yerde, "Ben ayı seviyorum ve ay da beni seviyor," diye şarkı söyledi ve o an yumruğumu duvara geçirebilirdim. Bu lanet yerde mahremiyet yok muydu? "Hey ay dostları, birlikte ayı görmeye gidelim mi? Diğer herkes yakında burada olacak. Size iki kişilik yer vermekle ilgili bir şeyler söylediler ama ben 'yer ihtiyaçları varsa bizi neden yanlarına davet ettiler?' dedim."

"Seni davet etmedik," dedim sinirli bir şekilde.

Seth, yüzünde alaycı bir sırıtışla, "Bu senin ay arkadaşına, ay arkadaşına söylenecek tuhaf bir şey," dedi.

Darcy arkama bakmak için yana doğru eğildi ama beni zorlamak için elini göğsüme bastırdığında bile hareket etmedim.

"Biz ay arkadaşı değiliz," diye homurdandım.

Seth hafifçe, "Eh, bu ay dostuna söylenecek çok kötü bir söz gibi görünüyor, Lance," dedi. Beni canlandırmaya çalıştığından ve yıldızlara bakılırsa işe yaradığından emindim.

"Ay dostları demeyi kes," diye hırladım. "Ay arkadaşı nedir?" Darcy merakla sordu. "Önemli bir şey değil," diye homurdandım.

“Ee, kesinlikle bir şey. Ay'a gittiğim için de bilirdim," dedi Seth kendini beğenmiş bir şekilde.

"Gerçekten mi?" Onu yuvarlayarak hissizleştim. Duymamıştım.

"Evet, geçen yaz gittim. Cal bana bir bilet aldı. Ve ben oradayken, gerçekten güzel görünen bir krater vardı ve adımı fısıldadı ve-”

"Biliyorum," diye tersledim, bu kahrolası hikayeyi bininci kez duymak istemiyordum. "Ama dedin ki-" diye başladı.

"Alay ediyordum," diye tısladım ve o bir kahkaha patlattı.

Ah Lance, sen*Bu yüzden*Ay'a gitmemi kıskanıyor. Kahretsin, Power Shamed Fae'nin aya çıkmasına izin vermezler, değil mi? Ya da belki yaparlar ama sonra seni orada bırakırlar ki artık dünyadaki insanları rahatsız etmeyesin...” dedi düşünceli bir şekilde ve kaşlarımı çattım. "Hayır, aslında aya bu şekilde saygısızlık etmezler."

Darcy, köpeğin boynunu kırmaya karar vermeden önce elimi tuttu ve beni kapıdan içeri çekti. O bizi takip ederken, bunu Seth olmadan yapabilmek için geri dönüp koca bir ay daha dolunayın yeniden yükselmesini beklemeye değip değmeyeceğini anlamaya çalıştım. Ama kahretsin, bunu yapmak için yeterince iyi bir sebep bulamadım.

The Burrows'un girişini gizleyen saatten çıkarken büyülü koruma büyülerinin hissi üzerime aktı ve ardından çiftlik evinin kapısına yöneldik.

Seth'i Ay'dan daha çok hikaye anlatırken anlamlı bir şekilde görmezden gelmeye çalıştım ama bu imkansızdı. Onu sonsuza dek susturmamı engelleyen tek şey, Darcy'nin elimi sıkan eli ve bana Kurt'u öldürmenin pek iyi olmayacağını gösteren bakışlarıydı.

Dışarı çıktığımızda ve muhafızlar önümüzde belirdiğinde, elimi Darcy'nin elinden çektim ve o bana omzunun üzerinden kaşlarını çatarken ikisinin birkaç adım gerisine düştüm.*Buna alış güzelim. Seni benimle aşağı indirmiyorum.*

"Prenses Darcy. Adım Barney Von Bonderville ve hizmetinizdeyim. Lütfen, seni Power Shamed haşaratından uzaklaştırmama izin ver." En yakındaki muhafız bana hasta bir bakış atmadan önce başını eğdi.

Öfke kanımı zehirledi ama Seth ve Darcy muhafızların Faelight'larının parıltısına girerken biraz daha geri çekildim ve çiftlik evinin önündeki gölgelere sarıldım. Biri bana her hakaret ettiğinde kendimi kontrol altında tutmaktan nefret ediyordum ama etrafta dolaşıp benim hakkımda bu şekilde konuşan herkesin kemiklerini kırarsam tüm isyan tehlikeye girerdi.

"O haşarat değil," diye hırladı Darcy ona ve daha da eğilerek selam verdi. Ayağa kalktığı için ona bayıldım

benim için böyleydi, ama onu gerçekten durdurmam gerekiyordu. Böyle devam ederse akıl sağlığını sorgulamaya başlayacaklardı.

"Beni affet. Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

"Rahatsız edilmediğimizden emin ol," dedi sert bir şekilde ve o yanlarından geçerken gardiyanların hepsi geri çekildi ve tam arkasında olmadığımı anlayınca omzunun üzerinden baktı.

Burada karanlıkta zar zor görülebildiğimden emin olmama rağmen gözleri hemen benimkileri buldu, ama Mavi her zaman beni bulmanın bir yolunu bulurdu.

"Lance, yanımda yürü," diye emretti, çenesi dimdikti ve kraliçemden gelen bir emri görmezden gelmek bana düşmezdi. Yanına ateş ettim, yoğun karda onunla birlikte yürüdüm, ancak artan işitme duyum, gardiyanlar arasındaki mırıldanan sözleri kaçırmadı ve biz hâlâ görünürken ona bu kadar yaklaşma tercihimi aniden sorguladım. Eğer asilerin geri kalanına söylerlerse ve insanlar bizim bir çift olduğumuzdan haberdar olurlarsa, Darcy onların desteğini kaybedebilir ve ben bundan sorumlu olmaya dayanamazdım.

"O arınmış suçluyu neden etrafta tutuyor?" Barney Von lanet olası Dickweed dedi.

"Onun işine yaramış olmalı, ama umalım ki bu daha uzun sürmesin."

"Evet, yakında onu başından atacak. Sonra ait olduğu toplumun arka planına karışacak."

Bu sözler üzerine omurgam karıncalandı, içimdeki karşı koyma ve onlara gücümün ölçüsünü gösterme dürtüsü bir tsunami gibi içimde kabardı. Teknik olarak bu hakkım elimden alındı. Durumumdan dolayı bir Fae'ye meydan okumama izin verilmedi ve kanunları çiğnemek umurumda olmasa da, o pisliklerin beni bunun için hapse attıracaklarını düşünmemiştim. Darcy ve Tory buralarda gücü ellerinde tutmuş olabilirler, ama bu kadar aleni ve resmi hale getirildikten sonra bu, bizim türümüzde o kadar derinlere işlemişti ki, utandırmama izin veremezdim.

Vegas bir gün tahta çıkıp beni suçlarımdan affetse bile, zarar çoktan verilmişti. Asla bir Vega Prensesine layık görülemezdim. Ama o beni istediği sürece, gizlice ona gelmeye devam edecek, bana sahip olduğu sürece her şeyimi sunmaya devam edecektim. Ama derinlerde bir yerde, sonunda kız kardeşinin yanında tahta otururşa, o tahtın varislerini düşünmek zorunda kalacağını biliyordum. Ve Güçten Utanan Fae meşru olanları sağlayamazdı. Bu topraklardaki hiçbir Fae, Darcy emretse bile onların böyle olduğunu kabul etmezdi, bu bizim tarzımızdı. Peki ben kimdim ki bunu ondan alayım? Bu yükü çocuklarına yüklemek için mi? Kendimi hiçbir zaman bir baba olarak görmemiştim ama onunla her şey mümkündü.

Biz sınıra doğru ilerlerken Darcy'nin yaptığı bir Faelight'ı takip ederek karın üzerinde yürürken bakışlarımı Darcy'nin başının tepesinden Seth'e kilitledim.

"Darius'un senin hakkında söyleyecek ilginç bir şeyi var, ahmak," dedim ve bana merakla baktı.

"Meme ucuyla ilgili miydi? İkiniz de denemek isterseniz size öğretebileceğim için mi? diye sordu heyecanla.

"Ew." Darcy ona burnunu buruşturdu. "Ne meme ucu şey?"

"Buna cevap verme," diye homurdandım Seth ağzını açarken. Onun hakkında ve boş zamanlarında yaptığı tuhaf seks saçmalıklarını duymak için sıfır arzum vardı.

"Peki o zaman neydi?" diye sordu Seth, daha da meraklı görünerek.

"Görünüşe göre beni kışkırtıyorsun, iş Darcy'ye geldiğinde onu geri almaya çalışayım diye beni kıskandırıyorsun." Ona keskin bir bakış attım ve Mavi ona da bir cevap beklerken yüzünde bir gülümseme belirdi.

Seth bir pislik gibi sırıtarak elini uzun siyah saçlarının arasına soktu. "Gizli beyin planlarımı onaylayamam veya reddedemem."

"Pekala, bu şekilde koyalım. Ya beni kızdırmak için onunla fotoğraflarını gönderdin ya da gerçekten onunla olmaya çalıştın ve şu anda kanlı mezarına doğru son adımlarını atıyorsun. Bir iblis gibi gülümsedim, kolumu Darcy'nin beline doladım ve gardiyanların görüş alanından çıkarken onu kendime doğru çektim.

"Seth?" Aramıza bakıp cevabını düşünürken itti.

"Tamam, gerçek şu ki, seni on yıldır tuşlarına dokunmamış azgın küçük bir piyano gibi çaldım," dedi Seth, geniş, kendini beğenmiş ve delinebilir bir gülümsemeyle.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Darcy homurdandı, saçlarında kıvılcımlar saçarak ona doğru yalpalamaya çalıştı, ama onu tutmaya devam ettim, bakışlarım aklına gelen her şekilde bizimle uğraşan Kurt'a dikilmişti.

"Neden?" Buna nasıl yaklaşacağıma karar vererek ölçülü bir tonda sordum. Makul bir adam olabilirim. Makulün tanımı, bu Varisi bir ağaca asmak ve bağırsakları kanayana kadar onu bir pinata gibi dövmekse.

"Kızma," diye yalvardı boğazından inleyerek, benden çok Darcy'ye bakarak. "Koruyucu pisliklerin nasıl çalıştığını biliyorum. Lance, yapılacak doğru şeyin bu olduğunu düşündüğü için pes ediyordu. O asil bir pislik, anlıyor musun? Bu yüzden, seni yatağıma yaydığımı ve küçük iyi bir Beta gibi çiğ becerdiğimi düşünmesini sağlayarak onu dürtmek zorunda kaldım.

Sırf bunun düşüncesiyle dişlerim uzadı ve ona doğru ateş ettim, şiddetli bir deprem beni yere devirdiği anda bir hava kalkanına çarptım.

"Görmek?" dedi Seth masumca, Darcy'ye iri gözlerle bakarak. “Çok kolay sinirleniyor. O goril büyüklüğünde bir chihuahua gibi.”

Hırladım, elimi hava kalkanına vurdum ve dondurdum, sonra yumruğumu onda bir delik açacak kadar sert bir şekilde fırlattım. Bileğini tutup onu da dondurduğumda havladı, bacakları gidiyor

Öne doğru devrilmeden, buzu parçalayıp üzerime düşmeden önce gücüm altındaki tahtalar kadar sertti.

"Kes şunu," diye nefesi kesildi Darcy, Seth'i üzerimden yuvarlayarak sırt üstü yere çarptı, bacakları hâlâ donmuş ve bir cetvel kadar katıydı.

Ayağa kalktım ve kıçımdaki karı temizledim, Seth hava büyüsünü kullanarak garip bir korkuluk gibi ayağa kalktı.

"Pekala, bu senin için teşekkürler. Ben olmasaydım, tekrar birlikte olmayacaktınız bile." Hava büyüsü onu dik tutarken ileri geri sallandı, donmuş çizmeleri yere değiyordu.

"Sen olmasaydın, insanlara bizi anlatacağını düşünerek cehennemi yaşamazdık," diye tersledim.

"Bunu asla yapmayacaktım." Gözlerini devirdi ve kollarını kavuşturdu, bir yandan diğer yana, ileri geri sallandı. "Çok dramatiksin, Lance."

"Ah*Ben*dramatik?" alay ettim. "Gülünç planınla ilgili her şey dramatikti." "İşte bu yüzden bu aptalca

kin beslemeyi bıraktığında çok iyi arkadaşlar edineceğiz. İnsanlar kin hakkında ne der biliyor musun? Killblaze almak ve düşmanınızın uçup kendini öldürmesini beklemek gibi. Ama asla kafayı bulup kendimi öldürmeyeceğim Lance. Arkadaşın olarak her zaman burada olacağım. Sadece teslim ol, kardeşim. Bu kaçınılmaz. Senin ve Darcy'nin kaçınılmaz olması gibi."

Darcy kirpiklerini kırpıştırarak bana bakarak, "Bu çok şirin," dedi.

"HAYIR." Onu işaret ettim. "Sakın bu saçmalığa kanma. Canı bir şey istediğinde köpek yavrusu gibi davranıyor ama yine de o senin saçını kesen vahşi Kurt, Mavi. Onun zulmünün ardından seni yerde bulmanın nasıl bir his olduğunu asla unutmayacağım.

"Hadi ama, arkadaşlarıma bundan çok daha kötüsünü yaptım ve onlar beni hâlâ seviyorlar. Bir keresinde Max'i Manticore osuruklarıyla dolu bir odaya üç saatliğine kilitledim - ve size söyleyeyim, o Manticore osuruklarını oraya sokmak biraz angaryaydı. En azından Darcy basit bir iksirle saçını uzatabilirdi, Max'in hâlâ Manticore osuruk geri dönüşleri bu güne kadar devam ediyor. Mide bulantısı duymadan bir Manticore'un yakınında bile olamaz. Ve zaten tüm o kıllanma sürecini hızlandırdınız, değil mi Profesör Profesyonel?" Bana keskin bir bakış attı. Darcy bana o iksiri almasına yardım ettiğini söyledi. Bu pek Fae değildi, efendim, değil mi? Bu kız için tamamen ölümlüsün ve şimdi anlıyorum. O senin ay çiçeğin. Nadir, kaslı taçyaprakları ve kıvırcık altın rengi saçlarıyla onu yaparken yumruğunu sıkmak istersin -*o* gülümsemek-"

"Neden bahsediyorsun?" direndim.

"Mesele şu ki, o özel." Darcy'ye köpek gibi sırıtarak baktı. "O ve Tory başka bir şey. Ve onlara yaptığımız onca şey? Bana pislik diyebilirsin ama bence bu onların çiçek açmasına neden oldu.

"Yani, bunun için sana asla teşekkür etmeyeceğim ama bence kendini becerdin." Darcy omuz silkti. "Sana asla tahtı istemediğimizi söyledik, ama sonra sen bizi ittin, ittin ve tahtı hayal bile edemeyeceğin kadar çok istememizi sağladın."

"Eninde sonunda zaten isteyecektin," dedi, şimdi gözlerinde bir meydan okuma vardı. "Ama küçük bir rekabeti severim bebeğim, iş ona geldiğinde kıçını tekmelemekten büyük mutluluk duyacağım."

"Göreceğiz," diye karşılık verdi Darcy ve ben Darcy'nin hayatına geri döndüğümden beri ilk kez arkadaşlıklarını doğru dürüst görerek birbirlerine bakışlarına kaşlarımı çattım. Ve kahretsin, tanıdık geliyordu. Gabriel'le hissettiğim türden bir bağ gibi.

Bu adamdan asla hoşlanmayacağımı bildiğim için yanağımın içini çiğnerken bakışlarımı Seth'e çevirdim ama belki şimdilik medeni davranabilirdim. Mavi aşkına.

Parmaklarımı şaklattım, bacaklarını birbirine bağlayan buzu erittim ve kendini yere indirirken kaşları kalktı ve hislerini geri kazanmak için onları salladı.

"Biz az önce gerçek ay arkadaşı mı olduk?" diye sordu gözlerinde umutla. "Kesinlikle hayır."

Ona sırtımı döndüm, karın üzerinden uzaklaştım ve cebimden madeni parayı kaydırıp babamın günlüğüne geri dönmesine izin verirken aya baktım.

Kulağıma bir kişne takıldı ve Xavier'in karanlık gökyüzünde pamuk gibi asılı duran seyrek bulutların arasında daireler çizerek tepemizde uçtuğunu gördüm. Bir takla atıp havada bir varil yuvarlanırken dudaklarımın kenarında bir gülümseme seğirdi, yelesinden havada süzülen ay ışığını yakalayan leylak rengi bir parıltı.

Dikkatini çekmek için ıslık çalarak iki parmağımı ağzıma soktum ve yere doğru yelken açıp hafifçe önüme inerken kişneyerek selam verdi. Burnunu ovmak için uzandım ve mutlu bir şekilde homurdandı ve kişisel alanıma girip at gibi bir kucaklamayla çenesini omzuma attı.

"Merhaba Xavier." Omzuna hafifçe vurdum, sırtındaki Pegobag'i fark ettim ve Fae formuna geçerken onu çıkardı ve soğukta titrerken bir eşofman ve gömlek giyerek içinden birkaç kıyafet aldı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Darcy ve Seth bize katılırken. Günlüğü kaldırdım ve merakla küçük bir homurtu çıkardı. "Size katılabilir miyim?"

"Tabii, yeter ki bana biraz kan ver." Ben sırıttım, o iç çekti, omuzları düştü. "Tamam ama kimseye benim ne olduğunu bilmediğimden bahsetme," dedi alçak sesle. "Pekala, dostum," diye kabul ettim. "Ama demek istediğim, herkes biliyor."

"Evet, herkese," diye araya girdi Seth. "Daha bu öğleden sonra sekiz kişiye söyledim ve onlar çok konuşkan Xavier, gerçekten çok konuşkan. En az üç kişiye daha söylediklerini söyleyebilirim, bu yüzden..." Parmaklarını saymaya başladı ve Darcy onu durdurmak için ellerini şapırdattı.

"Utanılacak bir şey yok," dedi ve Xavier gözlerinde umutla ona baktı. "Gerçekten mi?" bana baktı, sonra ona döndü. "Hala öyle misin?" diye umutla fısıldadı ve ben de kükredi.

"Ah, um..." dedi, o da gülmeyi kesmeden önce dudağını ısırdı, ben ona pis bir şekilde gülümserken gözleri benimkilerle buluştu.

"Tamam, anladım," diye mırıldandı Xavier, bize dudaklarını büzerken kulakları pembeleşerek.

Seth de gülmeye başladı, bu da bakışlarımı yakalayıp başını salladığında artık komik değildi. Onun yerine ona dik dik bakıp Mavi'nin kolunu yakalayıp onu bana doğru çekerken gülümsemem kesildi.

"Konu sana gelince, Darcy'nin bacakları fıstık ezmesinden daha açılabilir, değil mi Lance?" Seth bana kaşlarını salladı ve ben de karşılık olarak ona dişlerimi gösterdim.

Darcy, "Kes sesini, Seth," diye homurdandı ve bir an için kollarımda çılgına dönerek ona kızgın bir kaplan gibi vurdu.

Şaşkınlıkla ona baktım, yüzünün bir hırlamayla buruştuğunu gördüm ve onu tutarken cep boyutundaki canavarıma sırıttım. Yine de belki de itin üzerinde tamamen vahşileşmesine izin vermeliydim.

"Vay canına bebeğim, tüylü kuyruğumu kovalayabilmen için kaymamı ister misin?" Seth ona tekrar tokat atarken kıçını kıpırdattı ve ben de siktir et diye düşündüm ve onu serbest bıraktım. Bir hırlamayla üzerine atladı ve ben de onun çıldırıp onu bir yavru köpek gibi havlamasına neden olan bir hava akımıyla yere fırlatmasını izlerken kollarımı kavuşturdum. Onu kökünden sökmek için bir sarmaşık kullandı ve o, heyecanla bir havlamayla üzerine atlayıp yüzüne bir avuç dolusu kar serpmeden önce karda sırtına çarptı.

“*Hey*Xavier şaşkınlıkla bakarken havladım, ama kızım hemen sihriyle büyük bir kar küresi topladı, onu bir şapka gibi kafasına düşürmeden ve bir kahkahayla onu bir horoz haline getirmeden önce bir saniye boyunca onun üzerinde asılı tuttu. , yüzünün üzerinde de bir çift top yapıyor.

Kadının üzerinden yuvarlanıp kar horozunu tırmalayarak yüzünden uzaklaştırırken boğuk çığlığı karın içinden geldi.

Darcy'nin ayağa kalkmasına yardım etmek için eğilip soğuk yanağına bir öpücük kondurarak panik içinde mücadelesine sırıttım.

"Aferin," dedim, Zodiac'ta bir dersteymişiz gibi onu övmekten kendimi alamadım. O oyuncu kadrosu için ona House puanları verme konusunda da yarı yarıya istekliydim.

Bir an için bana doğru tökezledi, gözlerini kırpıştırdı ve üzerine yapışan karı yerinden çıkarmak için parmaklarımı saçlarının arasından geçirirken kaşlarımı çattım.

"İyi misin?" diye sordu Xavier, Darcy'nin hâlâ üzerimizde asılı duran ve büyüsü azalıyormuş gibi biraz titreyen Faelight'ına yaklaşarak.

"O bir canavar," diye yakındı Seth ayağa kalkarken, nefes nefese kaldı ve sonra bir canavar gibi sırıttı.

manyak. "Harika."

Darcy gülümsedi ve cildinden ısı yükselirken ve buhar saçlarının etrafında kıvrılarak vücudundaki son karı eritirken endişem azaldı.

Bir bulanıklık ve bir vızıltı dikkatimi çekti, Caleb sırtında Darius ve Max ile Tory onun ileri uzattığı kollarının üzerinde tehlikeli bir şekilde dengede dururken gelmeden bir saniye önce kafam şakladı.

Hepinizi aynı anda taşıyabileceğimi söylemiştim, dedi Caleb kendini beğenmiş bir sırıtışla, hepsini ayağa kaldırırken.

"Duvara çarptığında neredeyse bacağımı kırıyordun ahbap," dedi Tory, onları ısıtmak için ellerinde yanan ateşi yakarken.

"Anahtar kelime*neredeyse*Caleb, dedi ve Seth kıkırdadı.

Darius meydan okuyan bir sırıtışla Caleb'in böbreğine yumruk attı. "Bacağını kırarsan, güzel yüzünü kırarım."

"Güzel yüzümü hep çok kıskandın. Rekabetten kurtulmak için bir mazeretin var mı, Darius?" Caleb alay etti ve Darius onu itti ama Caleb'in hafifliği onun etrafında dans edip Seth'in tarafına geçmesi anlamına geliyordu.

"Gerry bizimle buluşacağını söyledi," dedi Max Atlas'ına bakarken, sanki her an görünebilecekmiş gibi omzunun üzerinden bakarken gözleri umutla parlıyordu.

"Ona ne zaman çıkma teklif edeceksin, dostum?" diye sordu.

Max ıstırap içinde, "Ona elli kez çıkma teklif ettim," dedi. "Bana aptal levrek falan demeye başladı ve sonra anlamadığım bir tür deniz diline girdi, ama bu beni o kadar zorlaştırıyor ki artık konsantre olamıyorum."

Tory ve Darcy aynı bakışı paylaştılar ve ardından gülmeye başladılar.

"Ne?" diye sordu. "Siz ikiniz bu balık dili hakkında benim bilmediğim bir şeyler mi biliyorsunuz?" "Hiçbir fikrim yok ahbap," dedi Tory sırıtarak. "Yine de çok komik."

"Balığı seviyor gibi görünüyor, bu yüzden sevecen olduğunu düşünüyorum," dedi Darcy düşünceli bir şekilde ve bunun üzerine Max'in yüzü aydınlandı.

"Beni istediğini biliyorum, sadece beni istiyor mu, istiyor mu bilmiyorum, anlıyor musun?" Max içini çekti. "Ona sormayı deneyebilir misin?" Önerdim.

"Evet, bir öğrenciyi beceren, bunun için hapse giren ve şimdi Power Shamed olan bir adamdan tavsiye almak iyi bir fikir gibi görünmüyor, yine de teşekkürler dostum," dedi Max gelişigüzel bir şekilde ve ben çenemi sıktım.

Darius, "Adilik etme," diye homurdandı ama umurumda bile değildi. Mirasçıların benden hoşlanmaması yüzünden, on uyku hapı içip kabarık küçük bir bulutun üzerine uzanmış olsaydım uyuyacağım kadar uyuyamazdım.

Seth, "Belki de Capella'yı yakmayı denemelisin," diye önerdi.

"Peki bu da ne?" diye sordu Max, gözlerini kısarak ona bakarak. "Bunu

uydurduğuna iki elimle bahse girerim," dedim.

Seth, "Olamaz, bu benim güç hareketim," diye ısrar etti. "Yarı içtenlik, yarı baştan çıkarma. Hadi Cal, onlara nasıl çalıştığını göstereyim. Caleb'in gömleğini çekiştirip onu kişisel alanına sürükledi ve herkes onları büyük bir dikkatle izledi.

"Ne yapıyorsun?" Caleb alçak sesle mırıldandı.

"Göreceksin," dedi Seth, burun buruna gelecek şekilde yaklaşıp bakışlarını Caleb'in ağzına indirerek. Seth dudaklarını ıslattı, eli Caleb'in göğsünün düzleminde aşağı inerken gözlerinde arzu birikti ve bakışları arkadaşınınkinden hiç ayrılmadı.

Aniden özel bir şey izliyormuş gibi hissettim ve gözleri merakla ikisinin arasında gidip gelirken Darcy'ye baktım.

Caleb'in eli bir saniyeliğine Seth'in beline gitti, sanki onu bir adım geri itip aynı eli saçlarının arasından geçirip biraz gülerek önce onu kendine çekecekmiş gibi.

"Siktir git adamım, bu bok senin çantanda işe yarayabilir ama bende değil," dedi küçümseyerek ve yemin ederim ki Seth küçük bir sızlandı.

Bu ne hakkındaydı?*Ah doğru, umurumda değil.*

"Artık kitap şeysini yapalım mı?" Darcy heyecanla bana bakarak önerdi ve herkesin dikkati onu takip etti.

"Beni bekleyin sevgili Burrow dostları!" Geraldine'in sesi, ayaklarının altına attığı bir buz tabakasının üzerinde süzülerek bize doğru gelirken, Max'in yanında zarif bir şekilde kayarak dururken, açık kahverengi saçları rüzgarda omuzlarının etrafında dalgalanıyordu.

Parmağımı havada döndürdüm ve bize biraz mahremiyet sağlamak için etrafımızda bir buz duvarı yükseldi. Darius, aramızda yerde yanan bir ateş yaktı ve yer hemen ısındı, ancak grubumuzun etrafındaki buzu erimemesi için sert ve sıkı tuttum.

Caleb evin etrafına yosunlu koltuklar yapmaya başlayınca gözlerimi devirme dürtümü bastırdım. Her yeri kendine kahrolası bir saraya çevirmek zorunda mıydı?

Yine de oturdum ve yukarıdan ay ışınları üzerimize düşerken babamın günlüğünü kucağıma açtım.

Orada bir saatten fazla oturduk, ben İmparatorluk Yıldızı için tüm güçlü kelimeleri listeledim ve Geraldine, toprak büyüsüyle yaptığı yıldızların lanetlediği bir papirüs parçasına, ondan yapılmış bir kalem kullanarak onun neler yapabileceğini not etti. ağaç kabuğu ve bir miktar organik mürekkep de yaratmıştı.

Tory ve Darcy ben konuşurken her kelimeyi tekrarladılar, ancak zaman geçtikçe Mirasçıların da yüzlerinde konsantrasyonla onları ezberledikleri açıktı. Ve bunun, tahtı ele geçirirlerse yıldızı kullanma konusunda fikir edindikleri anlamına gelmediğini umuyordum. Vegas içindi ve ben

Zodiac Guild markasının gücünü başka birinin kullandığı fikriyle kolumun derisinin altında kaşındığını hissedebiliyordum.

Günlüğün son boş sayfasına ulaştım ve başparmağımı boş kağıdın üzerinde gezdirdim, babamın orada olduğuna dair kalıcı bir duygu hissetmeye çalıştım, bunun benim için notlarının sonu olmasına üzülüyordum.

Geraldine papirüsü dürdü ve içine kaydırıp sıkıca kapatmadan önce onun için güçlü bir tahta kutu yaptı.

"Doğru-ho, bu gerçek ve harika bir geceydi. Ama midyelerim yorgun ve gece bitmeden gidip Leydi Petunia'mla ilgilenebilmek için kuyunun hakkını vermeliyim."

"Neden senin Petunya'na bakamıyorum?" Max somurttu ve Geraldine tahta kutuyla kafasına bir şaplak attı.

"Çünkü sen beceriksiz yassı balıksın, bu yüzden Maxy oğlum. Belki de işini biraz daha düşünürsen gün bitene kadar çimlerimi sulayabilirsin." Buz duvara doğru yürüdü, içine bir kapı oydu ve geceye adım attı.

"Nolly nedir?" diye mırıldandı Max, umutsuz bir ifadeyle kaşlarını çattı ama kimse ona verecek bir cevap bulamadı.

"Bu bir burç mu?" diye sordu Darcy aniden bana doğru eğilirken ve ondan gelen çilek kokusu en tatlı baştan çıkarıcıymış gibi yayılırken.

"Hm?" diye sordum, dolgun dudakları ve iri gözleri yüzünden dikkatim ona bakmaktan başka bir şey yapamayacak kadar dağılmıştı. Baş parmağımın hâlâ üzerinde olduğu sayfaya dokundu ve aşağı baktım, kağıdın üstünde iki küçük İkizler simgesinin belirdiğini gördüm.

"Ne oluyor..." Derin bir nefes aldım.

Parmağını simgelerden birinin üzerinde gezdirdi, içinden aniden bir ışık yandı. "Vay be. Tory, buraya gel," diye ısrar etti.

Tory diğer tarafıma geçti ve Darcy elini diğer sembole doğru yönlendirerek onun da aydınlanmasını sağladı ve aniden ışık, aksi halde boş olan sayfanın her yerine yayıldı, yıldız burçlarını birbiri ardına gösterdi, hepsi görüntüyü çevreleyen bir zodyak halkası oluşturdu. yükselen bir güneşin.

Detaylar, burçları birleştiren güzel, narin çizgiler ve daireyi çevreleyen takımyıldızların elle çizilmiş görüntüleriydi. Bunların ötesinde, burçların her birine bağlı değerli taşların çizimleri vardı. Bu değerli taşların çeşitli sihir uygulamalarında kullanıldığında her bir burcun armağanlarını nasıl artırabileceği konusunda dersler vermiştim, ancak bu özel taşlarla ilgili bir şey, görüntüye bir güç halkası veriyordu ve bu da ensemdeki tüyleri diken diken ediyordu. dikkat çekmek.

Altında babamdan el yazısıyla yazılmış bir not ortaya çıktı ve içimden onunla başka bir bağlantı bulmaya çalıştım, o anda onu o kadar yakın hissettim ki, sanki omzumun üzerinden bakıyormuş gibi hissettim.

"Nedir?" diye sordu Darius ve herkes dinlemek için canlanırken ben de kelimeleri yüksek sesle okudum.

“Altı bulundu ve altısı kayboldu. Bunlar orijinal on ikinin taşlarıdır. Krallıkta dengeyi yeniden sağlamak ve Zodiac Guild'i yeniden düzenlemek için herkes birlik olmalıdır. Alev Kadehi'nde kurtardığımız altı tanesini bul."

"Bu ne anlama gelir?" diye sordu Tory merakla, ben baş parmağımı dişlerimde kesip önümde havaya uzanıp ay ışığında parmaklarımı oyup kadehi parmak uçlarıma çağırırken. Onu atmosferden çizdim ve diğerleri, güzel gümüş bardağın ay ışığını yakalamasını hayranlıkla izlediler.

Kenarında güzel bir kaligrafi ile yazılmış Latince kelimeler dikkatimi çekti.

Vega regali acie'de Ego meum sanguinem onaylıyor.

"Kanımı Vega kraliyet soyuna adıyorum," diye tercüme ettim.

Babam bu sözlerden daha önce günlüğünde bahsetmişti; Lonca'ya yeni üyeler alma zamanı geldiğinde, onlarla konuşmak zorundaydılar ve itiraf etmeliyim ki, onu yeniden düzenlemeyi düşünmek bana heyecan verdi.

Sıcak metali dikkatlice inceledim, parlak yüzeyinde herhangi bir değerli taş kakması aradım ama orada hiçbir şey yoktu.

Darcy bardağı elimden aldı, dibine bakmak için eğdi ve birdenbire bardaktan altı güzel değerli taş ayaklarımın dibindeki karın üzerine döküldü.

"Ooh, çok parlak," diye soludu, kalın bir elması almak için eğilirken, Darius karda diz çökerken diğerlerinden bazılarını toplamak için ileri atılıp sahiplenircesine homurdandı.

"Onlar senin değil, Darius." Tory onları elinden kaptı, ama gözlerinde her zaman hazineyi bulduğu, onları onun parmaklarından geri almaya çalıştığı o vahşi parıltı vardı.

"Ben onlara bakarım," dedi kararlı bir şekilde. "Onları bana ver."

Darius elması Darcy'nin yumruğundan almaya çalışırken Xavier kişnedi ve ben de onu tutmak için aşağı atladım ve ateş ışığında incelemek için başının üzerinde tuttum.

"Elmas Koç burcuyla aynı hizada," dedim Darius onu benden almaya çalışırken.

Onu havaya fırlattım, onu yakalamaya çalışırken diğerlerini düşürmesini sağladım ve o elmasın üzerine düşerken onları kardan topladım.

"İkizler için Aytaşı," dedim baş parmağımı avucumdaki yanardöner güzel kayanın üzerinde gezdirerek. Hepsi aynı oval şekil ve boyuttaydı, başparmağım kadar genişti ve tamamen pürüzsüzdü. Bu taşlardaki gücün ağırlığını hissedebiliyordum, hepsi şimdiye kadar gördüklerimin hepsinden daha saftı.

"Bu ne?" diye sordu Darcy, koyu kırmızı bir taşı ve Xavier, Seth, Caleb ve

Max daha iyi görebilmek için ayağa kalktı.

"Kanser için Yakut," dedim, Darius tekrar bana dönerken, gözleri avucumdaki mücevherlere kilitlendi.

"Onları bana ver," diye emretti ama Mirasçılar onu geride tutmak için omuzlarından yakaladılar, yumruğu hâlâ elmasa sıkıca kenetlenmişti.

"Bunlar senin değil, Lonca'ya aitler," dedi Tory sırıtarak. "Yani kaydolmak istemiyorsan, onlarla oynayamazsın."

"Asla," diye tısladı Darius.

Sonra açık yeşil değerli taşı elimde yuvarladım. "Bu Peridot-" "Aslan," diye sözünü bitirdi Darius hırlayarak. "Burcum. Değerli taşım.*Bana ait*"

"Sakin ol kardeşim," diye denedi Xavier ama Darius bir Ejderha hazinesi çılgınlığı içindeydi, gözleri altın gibi parlıyordu ve ağzından dumanlar çıkıyordu.

Tory, altılının finalinde ele geçirmeyi başardığı taşı bana verdi ve inanılmaz mavi safiri görünce Darcy'nin gözleri parladı.

"Bu Başak için," dedim, ay ışığı mücevheri güzelce parlatırken. "Onları güvende tutacağım," diye ısrar etti Darius.

"Elması görebilir miyim?" diye sordu Tory, elini uzatarak ama Darius'un yumruğu sadece onu sıktı. BT.

Mirasçılar onu sırtüstü yatırdı ve Caleb parmaklarını ayırmak için Vampir gücünü kullanırken Seth göğsüne oturdu.

"HAYIR!" Max onu kapıp bana fırlatırken Darius hırladı.

Tory, "Kötü Ejderha," diye alay etti ama Darius, kendisini dizginlemek için bir sürü sorun yaşayan diğerlerinden kaçmak için daha çok mücadele etti.

Altısını da kadehe geri kaydırdım ve kupayı tekrar ay ışığına yönlendirdim, her şey bir Ejderha benimle çarpışmadan hemen önce kayboldu.

Darius çaresizlik içinde ellerimi tırmalarken koltuğumdan düştüm ve sırtımı yere vurdum. "Onları geri getir," diye emretti, parlak altın rengi gözleri yarıklara kadar kısılmıştı.

"Hayır, ben iyiyim." Alaycı bir şekilde gülümsedim ve o hayal kırıklığı içinde göğsünün derinliklerinde hırladı. "Ama Lonca üyesi olma konusunda fikrini değiştirirsen bana haber ver. Yakında askere gideceğim. Eğer yaparsan belki seni taşların bekçisi yapabilirim."

Ayağa kalkarken, "Göt herif," diye mırıldandı ama değerli taşlar gözden kaybolduğu için duruşundaki gerginliğin kaybolduğunu görebiliyordum.

Kendimi doğrulttum, Darcy'nin kucağındaki günlüğü aldım ve zodyak çemberinin olduğu yerde sayfayı tekrar boş buldum.

"Sanırım bunların geri kalanını bulmamız gerekiyor..."

"Peki bunu nasıl yapacağız?" Tory kaşlarını çatarak sordu.

"Hm...böyle değerli taşlar çok nadir bulunur. Bunların bir kaydı olmalı," dedim düşünceli bir şekilde. "Ama ne yazık ki, bize daha fazlasını anlatmam gereken kitap Zodiac Akademisi'ndeki ofisimde. Solaria'da iki bin yıl öncesine dayanan bilinen tüm güçlü taşları listeleyen, Gökyüzünün Taşları adlı bir kitabım var."

"Elbette biliyorsun," dedi Darcy alaycı bir gülümsemeyle ve ben de ona sırıttım. "Orası bizim için iyi değil," diye içini çekti Caleb. "Nasıl alacağız?"

"Sabah Gabriel'e sorarım," dedim. "Belki bulabileceğimiz başka bir versiyonu vardır...gerçi bu, babamın bana verdiği özellikle ender bir baskıydı. Bu taşları bulmamı istiyorsa, belki de o kitabı bana vermesinin bir nedeni vardır."

"Gerçekten rastgele taşlara ihtiyacımız olduğunu düşünüyor musun? Zaten Lonca ne işe yarar ki?" diye sordu. "Bana bir sürü eski geleneksel saçmalık gibi görünüyor. Ve zaten Vegas artık hükmedecek gibi değil."

Tory koluna bir yumruk savurdu. "Bundan emin misin koca adam?"

Cevap olarak sırıttı ve onunla yüzleşirken meydan okurcasına suyun parmaklarının arasından kaymasına izin verdi.

"Kıçına dayak atmak isteyip istemediğini şimdi ve burada öğrenebiliriz?" teklif etti ve Tory'nin gözlerindeki bakış, onun bundan çok etkilendiğini söyledi.

"Önemli olmasaydı Lance'in babası bu tür şeyleri bildiğinden emin olmak için bu kadar çaba sarf etmezdi," dedi Darcy, herkesin dikkatini yeniden söz konusu konuya çekerek, ben de başımla onayladım.

"Pekala, mistik kayaları filan bulacağız. Ama şu anda uykum var, dedi Seth esneyerek.

"Burada." Xavier aniden bana doğru adım attı ve avucunda bir buz bıçağıyla başparmağını kesti. "İksir için kana ihtiyacın var, değil mi?" diye mırıldandı, ben de teşekkür edercesine gülümsedim, avucumda küçük bir buz parçası oluşturdum ve ondan ihtiyacım olanı alıp üzerini kapatıp cebime koydum.

Etrafımızdaki buz duvarını erittim ve o kitabı nasıl ele geçirebileceğim konusunda düşünceli bir sessizliğe düşerken The Burrows'a geri dönmeye başladık. Onu almak için kampüse geri dönmemiz mümkün değildi. Orası şu anda Solaria'daki bizim için en tehlikeli yerdi, sahte kralın taht odası dışında.

Gardiyanlar bizi selamlarken grubun arkasına düştüm, varlığımla onları herhangi bir şekilde utandırmamak için ikizlerden yeterince uzakta durdum. Gardiyanlar yine de bana baktılar, burunları kırıştı ve beni küçültürken aralarından daha sessiz sözler geçti.

Power Shamed olmanın berbat bir şey olduğunu biliyordum ama bu hayal ettiğimden bile daha kötüydü. Oldu

Sanki alnımda beni bulaşıcı olarak işaretleyen sabit bir damga vardı ve buna bir ömür boyu nasıl dayanacağımı bilmiyordum. Özellikle de uzun zamandır tek istediğim Darcy'nin herkesin önünde benim olduğunu iddia etmekti ama şimdi bu sırrı yeniden saklamak zorundaydım. Dayanılmazdı ve onun da bundan memnun olmadığını biliyordum. Başka bir seçenek yoktu.

Tünellere dönüp kraliyet mahallesine geri döndüğümüzde, Darcy beni bulmak için arkasına baktı, gözlerinde yerine getirmek istediğim bir ihtiyaç parlıyordu.

Diğerleri iyi geceler dilediler ve o arkalarına düştü ve yanıma vardığında yalnızdık ve hava istekle doluydu.

"Asilerin yanındayken bana mesafe koymayı bırak," dedi, ben başımı yana eğdiğimde gözlerinin arasında bir kırışık oluştu.

"En iyisi bu, güzelim," diye yanıtladım ve kimsenin bizi izlemediğinden emin olmak için omzumun üzerinden geriye baktım.

Elimi tuttu, beni kraliyet dairesine ve özel hamamlara giden yan geçitten aşağı çekerek beni durdurdu.

"Benim için en iyi olan kararları verme konusunda sana ne demiştim?" dedi sert bir şekilde, karanlık bizi yutarken, tünelin uzak ucundaki aplikten gelen ateş ışığının titrek ışığı ancak bize ulaşmak üzere.

"Ben Power Shamed, Blue, bunun ne anlama geldiğini anladığını sanmıyorum," dedim ciddi bir şekilde.

"Ve bunun ne anlama geldiğini umursamadığım gerçeğini anladığını sanmıyorum. Herkesin senin ne kadar değerli olduğunu görmesi için savaşacağım. Sana yüklenen bu aptal sıfatı onlara unutturacağım," dedi şiddetle ve ben onu bunun için çok sevdim.

"O kadar basit değil." Koyu mavi rengin ateş ışığında derinlemesine parlamasına bayılarak saçının bir tutamıyla oynadım.

Karşımdaki bu büyüleyici varlığa bakarken şehvet düşüncelerimi bulanıklaştırıyordu, onu her şekilde, her zaman istiyordum.

"Evet, öyle," diye ısrar etti. Sen benim dengimsin. aşık olduğum adam. Ve şimdi daha küçük bir Fae gibi davranmana izin vermeyeceğim. Aslında, seni ne kadar düşündüğümü kanıtlamak istiyorum...”

Elini göğsümde gezdirdi, alt dudağını emdi ve sert taş zeminde yavaşça dizlerinin üzerine çöktü, nabzımın lanet olası çatıdan geçmesine neden oldu.

"HAYIR. Kalk, Mavi," diye homurdandım, onu yukarı çekmek için eğildim ama ellerimi savurdu, gözlerinde tehlikeli bir ateş parladı.

"Senin benim için diz çöktüğün gibi ben de senin için diz çökeceğim. Sen benim kralımsın ve sen doyuncaya kadar senin için dizlerimi ovuşturacağım," dedi güçlü bir şekilde ve ben birden onun için o kadar sertleştim ki zar zor dayanabildim.

Bir elimi arkasındaki duvara dayayıp arzularına teslim olurken, eşofmanımın içinden sikimi sıktı, gözleri benimkilerde. Ne de olsa ben sadece lanet bir Fae'ydim ve dudaklarındaki o kelimelerle ve iri yeşil gözlerinin beni içine çekmesiyle, mahvolmuştum. Tamamen, onun için kırık camlara dönüştü.

Pantolonumu aşağı çekti, tüm boyumu serbest bıraktı ve dilini aletimin altında gezdirmek için öne doğru eğildi. Beni eline alıp seğiren başımın ucunu dudaklarının arasına emmeden önce o silahlı diliyle benimle dalga geçerken daha fazlasına ihtiyaç duyduğum için inledim.

"Mavi," diye iç çektim, o beni daha derine çekerken boştaki elim saçlarına gitti, ağzı sıcak, ıslak ve aletimin altını pompalamaya başladığında etrafımda mükemmeldi.

İnlememe ve elimden geldiğince bu anda kalmak istememe neden olacak şekilde dilini ensemde gezdirirken yemin ettim.

"Kahrolası güzel," diye homurdandım, eli sert, sert vuruşlarla benim şimdiden onun için dağılmam için yalvaran okşamalarda aşağı yukarı kayarken nefesim daha da sıklaştı. "Bana bak Mavi."

Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı ve o tek bakışıyla beni yönetirken kendimi duvara daha güçlü bir şekilde yasladım. Parmaklarım saçlarının arasından geçerken dudakları kızarmıştı ve parlıyordu ve ben ondan görevi devraldım, o mükemmel ağzı becermek için kalçalarımı ileri doğru ittim.

Beni memnun ettiği her saniyeyi seviyormuşçasına inleyerek beni boğazının daha derinlerine çekerken dişlerim koptu ve benden talep ettiği kaçınılmaz salıvermeyle savaşırken bu ses tek başına penisime başka bir kan akışı gönderdi.

Gözleri benimkilerde kaldı, dili bir kez daha aletimin altında kayarken, Tarikatının alevleri kenarlarında yanıyordu.

Bana sahip olan bu yaratık tarafından ruhumu oluşturan değersiz toza kadar büyülenmiş halde ona bakarken kaslarım gerildi ve bir tutam saçı gözlerime düştü.

Eli kıçımı sıkmak için etrafımda kaydı, gözleri gelmem için bir emirle parlarken tırnakları etimi ısırdı. Ve daha fazla dayanamayacak kadar ileri gitmiştim.

Ağzının derinliklerine ittim, onu istediğim yerde tuttum ve bir hırlamayla bitirdim, zevk bir deprem gibi içimi parçaladı.

Mutlak yıkımımın artçı şokuyla titrerken, her damlamı yuttu ve yaladı ve aletim boyunca emdi.

Sonra onu ayağa kaldırdım, duvara ittim ve dilimi o yetenekli dudakların arasına soktum, onda kendimi tattım ve bana bunu yapmasıyla kafayı buldum. O her şeydi. Evrende var olan en parlak kahrolası yıldız ve bilinmeyen bir nedenle istiyordu.*Ben*.

Bir elimle eşofmanımı yukarı çektim, onu derinden ve yavaşça öptüm, elim hala sımsıkı kilitliydi.

Sıcak dili benimkini kovalarken ve onun ağzından kendi ağzıma yumuşak bir inilti dökülürken saçları.

"Bana tasma taktın, tasma taktın, Darcy Vega. Ben orada olduğun sürece her zaman yanında olacağım, seni karanlıktan izleyeceğim." Ağzının kenarını öptüm, içimdeki açlık keskinleşirken dişlerim dudağını sıyırdı.

Elini kaldırdı, parmaklarının arasına bir jilet buz döktü ve başparmağından aşağı doğru dilimledi. Kanının tadı dilimde ecstasy gibi, kapüşonlu gözlerle beni izlerken, açgözlülükle üzerine atıldım, başparmağını ağzıma emdim.

"Sen güneş ışığı için yaratılmışsın, Lance Orion. Bu yüzden benimle birlikte olacaksın, yoksa karanlıkta birlikte kalacağız," dedi hararetle ve bakışlarıyla karşılaştım, bahsettiği o güneş ışığının tadı şimdi dilimde. O benim kaderimdi ve bunun iki yolu yoktu. Onu ışığın o kadar ilerisine kadar takip ederdim ki kör olurdum ya da karanlığın o kadar derinlerine giderdim ki sonsuza dek kaybolurdum.

"Bu bir emir mi, kraliçem?" diye sordum, elimi eşofmanının içine kaydırırken, amını sırılsıklam ve benim için çıplak bulunca sesimde alaycı bir tavırla.

Daha buna cevap veremeden iki parmağımı içine soktum ve başını geriye atıp inlemesiyle beni tekrar sertleştirdi. Ve bu gecenin geri kalan her saatini ya onun içinde ya da onu tadarak geçireceğimi biliyordum çünkü iyiliğin on katını karşılık vermeden gelmemi sağlayamazdı.

"Evet," diye soludu nefes nefese, ben onu elimle becerdim ve benim için parçalanışını seyrettim. "Bu kahrolası bir emir, kralım."

* * *

"Günün kızgın sözlerini yapın, efendim!" Seth, koltuğunda bir aşağı bir yukarı zıplarken ağladı. "Günün kızgın sözleri olmadan aynı şey olmaz."

Caleb, Seth ve ikizlerin kraliyet odasının dışındaki bir mağarada günlük derslerimiz için oluşturdukları sınıfa baktım.

Burrows'un ana bölümünde burada yaşayan diğer genç Fae'ler için de eğitimleri için kurulmuş başka sınıflar vardı ama bu sınıf özeldi. Birincisi, benimdi ve ikincisi, bulabildiğimiz her boş saatte elimden gelenin en iyisini yapmaya kararlı olduğum çok küçük bir öğrenci çevrem vardı. Washer kendi derslerini veriyordu ve asilerin arasında hiçbir gencin eğitimini kaçırmamasını sağlamak için gönüllüler de vardı ama özellikle su Elemental eğitimine ihtiyaçları olmadıkça bu gruba müdahale etmesine izin vermedim.

Aceleyle inşa edilmiş olmasına rağmen sınıf, dünya büyüsünün gücünün çarpıcı bir örneğiydi. Her masa, onu kullanan Fae'ler, isimleri ve Elementleri için kişisel olarak yapılmıştı.

şekillendirilmiş ve daha sonra taşa sertleştirilmiş taşlaşmış gri tahtaya oyulmuştur. Duvarlar uzundu ve kubbeli bir çatı başımızın çok yukarısında asılıydı, orada gümüşi bir su havuzu asılıydı ve içinde yer altı sığınağımızda güneş ışığı yanılsaması vermek için solgun Faelights asılıydı.

Toprak duvarlar, her biri küçük zodyak sembolleri veya çeşitli Tarikat biçimlerinde Fae oymalarıyla süslenmiş soluk gri karolarla kaplanmıştı. Odanın arkasında fizik dersleri için bir alan ve içindeki her türlü sihri korumak için büyülü bir kalkanın içine oturan sarmaşıklarla çevrili bir arena vardı.

Ayrıca bir köşede pırıl pırıl bir su havuzu ve masamın arkasında duran kükreyen bir ateşin yanı sıra toprak dersleri için çiçeklerle dolu yemyeşil bir alan ve son olarak yel değirmenleri ve büyülü bir esintide dönen kurdelelerle dolu bir köşe vardı.

The Burrows'un yenilenmekte olan tek kısmı bu değildi, pek çok Elemental yeraltında mahsur kaldı ve zamanlarıyla çok az ilgisi vardı, yer, Mirasçıların kendilerini çok daha fazla evlerinde hissettikleri bir yer altı sarayı haline geliyordu.

Caleb ve Tory son birkaç erzak sevkiyatının sorumluluğunu üstlenmişlerdi ve şimdi grubumuzdaki herkes lanet olası krallar ve kraliçeler gibi giyinmişti. Ben de tam olarak şikayetçi değildim. Darcy onlara, fırsat buldukça dişlerimle soymaktan ya da parçalamaktan zevk aldığım cimri iç çamaşırları için sipariş vermişti. Çoğu sabah, yüzünde küçük bir somurtmayla onlardan geriye kalanlar için küçük bir cenaze töreni düzenler, parçaları çöpe atardı, ama onları mahvetmekten bu kadar zevk aldığım halde, pisliklerin yasını tutmayacaktım.

Bugünün dersi için notlarıma göz attım. Onlara bildiğim her şeyi öğretiyordum ve biz burada, Burrows'ta Lionel'a saldırma şansı beklerken hiçbirinin eğitimlerini kaçırmamasını sağlıyordum.

Gabriel, kendi dersleri arasında birlikte inşa etmek için birlikte çalıştığımız güçlendirici odada zaman geçirdi.*Görmek*Sadece Lionel'a ulaşmak için değil, babamın edinmemi istediği değerli taşları bulmak için de ileriye giden yollar. Ancak her geçen hafta, fırsatları beklemek konusunda hepimiz biraz daha deliriyorduk.

Buranın güzel görünmesi için ne kadar çaba sarf edilirse edilsin burada sıkışıp kalmak boğucuydu ve Gabriel'in Lionel'la dövüşmek için buradan çıkmanın bizim yıkımımızla sonuçlanacağına dair sürekli güvencesi olmasaydı, eminim hepimiz çoktan yapardı.

"Yüzüncü kez söylüyorum, burası gerçek bir sınıf değil ve bana efendim demene gerek yok," dedim bıkkınlıkla, parmaklarımı bir an gözlerime bastırarak.

Max, Xavier ve Caleb sınıfın arkasında aralarına buz topu atarken Tory, Darius'un masasında oturuyor, eli eteğine doğru giderek daha yukarılara çıkıyordu ve Darius onun saçını okşuyordu. Darcy bir kalemi kemiriyordu, gözüme fena halde dikkat dağıtıyordu.

Seth ise durmaksızın konuşmaya ve dersle hiçbir ilgisi olmayan sorular sormaya devam etti. Geraldine kendinden geçmiş bir şekilde dikkatini veren tek kişiydi, sırtını dik bir şekilde oturtmuş ve dinlerken elinde Atlas'ı vardı.

"Tamam, bu kadar yeter!" Havladım ve hepsi sustu.

Bunu yapmak istememiştim. Tam bir profesör olmadan onlara öğretmeye çalışıyordum, hayatımın o kısmı iyi ve gerçekten geçmişte kaldı. Ama bu gülünç olmaya başladı.

"Bayan Vega, kıçınızı kendi koltuğunuza oturtun." Tory'ye bir hava akımı gönderdim, onu Darius'un yanındaki sandalyeye fırlattım ve dudakları şaşkınlıkla açıldı. "Rigel, Acrux ve Altair, sınıfıma bir buz topu daha atarsanız sizi duvardan patlatırım ve tek bir şey öğrenmek için buraya gelmeyi unutabilirsiniz." Buz toplarını bir hava darbesiyle yakaladım, uçarak kapıya gönderdim, böylece bin parçaya ayrıldı ve üçü şok içinde yavaşça koltuklarına çöktü.

"Büyük Düzen formuna sahip bir Fae, üç kişiyi yutar ve ardından Fae formuna geri dönerse ne olur? Sence ölürler mi? Bence ölebilirler," diye düşündü Seth yüksek sesle. "Aslında, Lionel'a yem olarak gönderebileceğimiz bazı sinir bozucu insanlar tanıyorum, sonra onları yediğinde, kıçına bir Order Supressant oku atıp çakabiliriz. Ölü Ejderha. Sinir bozucu insanlar yemiş. Kazan – kazan."

"Capella, bu derste başka anlamsız bir soru sorarsan, seni Kurtadam formundaki üç kişiye zorla yediririm ve teorini test ederiz," diye hırladım, o ağzını açarken ciğerlerindeki havayı çaldım. yanıtlamak.

"Çok ateşli," dedi Darcy alçak sesle, gözleri arzuyla dolarken koltuğunda kıpırdanan beni izlerken.

"Bayan Vega, bana böyle bakmaya devam ederseniz, sizi buraya getirir, masamın üzerine eğip herkesin önünde şaplak atarım. İstediğin bu mu?" diye sordum, aletimin onun için nasıl seğirdiğini görmezden gelmeye çalışarak.

Bunu bir an düşündü, sonra kardeşine baktı ve başını salladı, yanakları pembeleşirken koltuğuna geri oturdu ve kalemi dudaklarından çekti.

Sessizlik çöktü ve kaşlarımı kaldırarak sessiz sınıfa baktım.*Pekala lanet olası bok, sanırım bu yaptı.*

Geraldine tarafından benim için yapılmış kara tahtaya döndüm, üzerine kalın, büyük harflerle yazdım ve altına sert bir alt çizgi çizdim.

BASİT BİR ŞEYİ BİLE YAPAMAZSANIZ LIONEL ACRUX'U YENEMEZSİNİZ

BÜYÜLER.

Onlara ters ters bakmak için döndüm ve Geraldine yazdıklarımı not almaya başladı. "Zaten Highspell'in zırvalık sınıflarında çok zaman kaybettin, daha fazlasını boşa harcayacak mısın?" diye sordum ve hepsi itaatkâr küçük fareler gibi başlarını bana salladılar.*Mükemmel*. "Tamam öyleyse." Tahtaya döndüm, bugünün hedefini oraya yazdım. "Düşmanlarınızla yüzleşirken aura tespiti zorunludur. Çok ince olabilir ve mevcut koşullarda, bu yerde meydana gelen cinayetleri düşünürsek, uyanık olmamız her zamankinden daha önemli. Auralar bir Fae'nin gerçek niyetini ele verebilir."

"Yine de ben bir Siren'im. İnsanların duygularını kolayca algılayabilirim, aura eğitimine ihtiyacım yok," dedi Max umursamazca ve Geraldine koltuğunda döndü.

"Auralar duygulardan farklıdır, seni durgun vatoz," dedi ve adam somurttu.

"Doğru," diye kabul ettim. "Duyguları algılayabiliyor olabilirsin, Rigel, ama düşmanların sana karşı güçlü duygusal kalkanlara sahipse ya da sadece kötü işler yapmaktan zevk alıyorlarsa, onları yemekten zevk alan birinden daha net nasıl algılayabilirsin? Auralar, bir kişinin niyetini okumada daha etkilidir. Daha incelikli ve mükemmelleştirilmesi çok daha zor bir beceri ama yine de birinin karakterini daha doğru bir şekilde okuyabiliyor."

"Bu işte o kadar iyiysen, neden katili hala bulamadın, efendim?" diye sordu Caleb, gözleri, boğazına attığım bloktan kendini havayla beslemek için mücadele eden yanındaki Seth'e kaydı.

Masanın üzerinde yarı omurgalıydı ve boğulmasını önlemek için parmaklarımı salladım, böylece nefes almaya başladı.

"The Burrows'ta yüzlerce insan var ve bunların çoğu kesinlikle benimle hiçbir şey yapmak istemiyor, Altair," diye homurdandım. "Eğer hepinizi bu konuda eğitebilirsem, o zaman belki biriniz suçluyu bulmakta benden daha başarılı olur."

Auraları tespit etmenin inceliklerini açıklamaya başladığımda, sonunda hepsi tüm dikkatlerini bana verdiler. Ama bunu birbirleri üzerinde denemelerini sağlamaya fırsat bulamadan kapı hızla açıldı ve Hamish ağzına bir mendil dayayarak içeri girdi.

"Lance Orion, seninle konuşmam gerek-" Mendiline öğürdü ve ben de yorgun bir iç çektim. "Sen," diye zorladı, sonra elini salladı, yüzüm kaşlarını çatarken açıkça üzerimde bir illüzyon yarattı.

"Onu neden lamba gibi gösterdin?" Hamish odadan bana doğru gelirken Darcy homurdandı.

"Cansız bir nesneye hitap etmek ondan daha kolay bir Milly-modicom, leydim," diye coştu Hamish.

Geraldine, "Omzunun hemen arkasındaki bir noktaya odaklanırsam buna alışabileceğimi görüyorum, baba," dedi.

ellerim yumruk şeklini aldı.

"Ne istiyorsun Hamish?" Homurdandım ve şaha kalktı, öğürürken midesini tuttu ve içimde bir tahriş dalgası oluşmasına neden oldu.

Hamish mendiliyle ağzının kenarlarını sildiğinde, Mirasçılar, o sırada kusmuk kusmuş gibi kıkırdadı.

"Üzgünüm, bu utanç verici, anlıyor musun?" diye mırıldandı Hamish. "Oldukça güçlü."

"Peki o zaman bu konuşmayı iki kat hızlı yapalım, olur mu?" Hamish başını salladığında, görünüşe göre bana lamba biçiminde bile bakamayan, ben konuşurken ampul titriyordu.

"Senin Zodiac Loncası'nın Efendisi olduğunu konuşmamız gerek." Devam edemeden önce birkaç kez kuru öğürdü. “Bu rolün yerine kendimi sunmak için buradayım. En sadık kralcılarımızdan bir Power Sha'nın yönetimi altındaki Lonca'ya katılmalarını istersek, bu epey gürültü ve gürültüye neden olur-" diye öğürdü. "A Power Sha-" Yeniden öğürdü ve ben de bıkkınlıkla bir elimi suratıma indirdim.

"Yeter Hamish," dedim. “Pozisyonum sadece benim tarafımdan değil, babam ve yıldızlar tarafından da seçildi. Benden istediğin şeyi yapamam. Kader buna karar verdi. değiştiremem."

Darcy sertçe, "Zaten doğru Lonca Efendisi," dedi ve Hamish alnındaki teri silerken ona baktı.

"Ama cesur Lonca ne olacak? Nasıl reforme edilecek? Utanmış bir Sharleen'in yönetimi altında kimse buna kaydolmaz," dedi dehşet içinde, sonra dizlerinin üzerine çöktü ve Darcy'nin elini tuttu. "Leydim, lütfen çocukları düşünün."

“Hangi çocuklar? Ve Orion bu iş için doğru kişi, bu onun kaderiydi. Neden hepiniz bu aptal Power Shamed saçmalığını bırakmıyorsunuz? diye sordu ve Hamish öne eğildi, boğazına sıkıca bir tüy yumağı takılmış bir kedi gibi öğürdü, havadan başka bir şey kaldırmazken sırtı büküldü ve eğildi ve Mirasçılar kahkahalara boğuldu.

"Ah tatlı, duyarlı babacıklar." Geraldine koltuğundan fırlayarak ayağa kalkmasına yardım etti ve onu kapıya doğru yönlendirirken Geraldine biraz sallandı. "Bu devasa görevin üstesinden geleceğiz. Onun geçmişini görmenin bir yolu olmalı...*utanç*Son kelimeyi fısıldadı ve Hamish, onu kapıdan çıkarırken başka bir öğürmeyle mücadele etti.

Kollarımı kavuşturdum, üzerimde yarattığı yanılsamayı dağıtmak için parmaklarımı salladım, bu sırada içimdeki bir sızlama Hamish'in haklı olabileceğini söylüyordu. Hiç kimse bana Lonca Efendisi olarak saygı duymayacaktı. Buradaki insanların çoğu bana bakmıyorken burayı nasıl yeniden inşa edecektim?

Lonca iksiri bu gece hazır olacaktı ve benim aklımda başlatacak tek bir üye bile yoktu.

Mirasçılar kesinlikle kendilerini Vegas'a adamayacaklardı ve Geraldine ile babası arasında, ben de görevdeyken onların da katılmaya dayanabileceklerinden emin değildim.

Kahretsin.

Mavi'nin bakışlarıyla karşılaştım ve o tek bakışıyla bazı endişelerimi yatıştırdı. Bana olan inancı demir kaplıydı ama bu durumun gerçekliğini değiştirmedi. Olaria'daki neredeyse her Fae'nin saygısını kaybetmiştim, o halde Vegas için eski bir kraliyet cemiyetini nasıl diriltecektim?

Belki Hamish haklıydı, belki de sopayı bana devredebilseydim daha iyi olurdu. Ama artık bu role alışmıştım, bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ve parmaklarımı Lonca işaretinin gizlendiği kolumun iç kısmına değdirirken, yine de rolü korumama engel olamadım.

Bunu benim için babam istemişti, ikizlerin annesi beni burada dururken görmüştü, ama bir yerlerde kader yolunda yanlış bir yola mı sapmıştım? Bütün bunlar olurken Güç Utandırıcısı olacağımı önceden görmemişler miydi? Yoksa rolü daha değerli birine devretmemi mi beklemişlerdi hep?

Herkes arasında gevezelik başlarken auralar üzerine birkaç not yazarak tahtaya geri döndüm. Kalbim göğsümün derinliklerine battı çünkü elimde olmadan Mavi ve ablasını hayal kırıklığına uğratıyormuşum gibi hissediyordum ve en kötüsü, dünyanın artık inandığı kadar işe yaramaz olduğumdan korkmama neden oluyordu.

BENRoxy kollarımda yatıyordu, siyah saçları göğsüme dökülüyordu ve ağır ağır nefes alıyordu. Dudaklarının çevresinde bir gülümseme dolaşıyordu ve ara sıra derin bir nefes veriyordu.

Ben de neredeyse hiç uyumadım. Aslında, bu noktada o kadar çok uyanıklık büyüsü kullanıyordum ve o kadar çok uyanıklık iksiri içiyordum ki, asilerden birini benim için demlemeye ikna etmiştim ki neredeyse hiç uyumadım. Uyuyarak geçirdiğim zamanın bir dakikasını bile boşa harcamak istemiyordum.

Sekiz hafta çoktan geçmişti ve onunla sahip olmayı dilediğim geleceğin bir kısmını zar zor çalmış gibi hissettim. O zamanın bir kum saatinden geçen kum taneleri gibi akıp gitmesine izin vermiştim ve yıldızlarla olan pazarlığım sona erdikten sonra olacaklar için gerçekten hazırlık yapmaya başlamam gerektiğini biliyordum.

Zaten Xavier'le boş zamanımı geçiriyordum, sihrini bilemesine yardım ediyordum, böylece zamanım bittiğinde Konsey'deki pozisyonuma geçmeye hazır olacaktı, gerçi o sadece onun daha güçlü olmasına yardım etmek istediğimi düşündü. savaş için

Kaderimin gerçekliğinden dolayı göğsümdeki sancı, kaybedeceğim ve yaşama şansı bulamayacağım onca şeyle ilgili bile değildi. Kalbimin sahibi olan bu kız ve benimle yaşayamayacağı bir gelecek hakkındaydı. Kardeşim, Mirasçılar, Lance ve kaybımın onlara vereceği acı hakkında. Suçluluk buradan kaynaklanıyordu. Yine de hiçbiriyle yaptığım anlaşmadan tek kelime bile bahsetmemiştim.

Belki de özünde bir korkaktım. Ama bu gerçeği onlardan saklamamın nedeni bu değildi. Babama ve onu takip edenlere saldırma şanslarımıza odaklanmalarına ihtiyacım vardı. Ve bu gün ışığına çıkarsa, hepsinin kaderimi değiştirmenin bir yolunu bulmak için çalışacaklarını biliyordum, tıpkı Star Crossed bağımızın düştüğünü görmeye kararlı olduklarında yaptıkları gibi.

Ama bu öyle değildi. Bu anlaşmayı kendi özgür irademle yaptım. Onun ve onun için hayatımı verirdim

çünkü onların hayatı benden çok daha fazla hak ettiklerini biliyordum. Babamdan nefret etmiş olabilirim ve sahip olduğum her şeyle ona karşı çalışıyordum ama özünde her zaman onun yarattığı yaratık olacaktım. Ama kollarımdaki bu kız bundan çok daha fazlasıydı. Benden çok daha değerli.

Roxy biraz kıpırdandı, sırt üstü yuvarlandı ve dolgun alt dudağını ısırırken yine yumuşak bir inilti kaçtı ve aletim bu sesle sertleşti. O da benim kadar doyumsuzdu ve seçtiğimiz şekilde birbirimize sahip olduğumuzu iddia ettiğimiz bu özgürlük, aramızda var olan son engelleri de yıkmıştı.

Her gece hayvanlar gibi seviştik, sonra nefes nefese, sırıtarak ve aklımıza gelen her küçük şey hakkında birbirimize hikayeler anlatarak birbirimizin kollarına düştük. Onun ve büyüdüğü yerler hakkında bilinmesi gereken her şeyi, kız kardeşi ile arasındaki bağı ve başından geçen her şeyi bilmek istiyordum ve o da beni tanımakla aynı derecede ilgileniyordu. İkimiz de kendimizi tutmadık, hayatta kaldığımız şeylerin çirkin gerçeğini korumadık ve bunda bir özgürlük ve bir güzellik vardı. Uzun zamandır sırlarım paylaşmak için benim bile değildi. Babam Karanlık Baskısıyla onları içimde hapsetmişti, öyle ki istesem bile kimseye söyleyemezdim.

Roxy, beni dövdüğü zamanları ya da beni öğrenmeye zorladığı acımasız dersleri anlattığımda bana asla acıyarak bakmadı. Bunun yerine, gözleri babama karşı bu bitmeyen nefretle ve onun ölümüne duyduğum şehvetle parlayacaktı, bu da onun beni bu kadar derinden önemsediğini bilmekle kalbimin küt küt atmasına neden oluyordu.

Ve nasıl yaşadığını, kendisinin ve kız kardeşinin hayatta kalmasını sağlamak için nasıl hırsızlık öğrendiğini anlattığında, ona da acımadım. Hayatta kalmak için bulduğu güç ve metanetten duyduğu tek gurur ve şimdi olduğu güçlü kadın olmak için kendilerine dağıtılan boktan kaderin üstesinden gelmek.

Bugünlerde neredeyse hiç kabus görmüyordu, kollarımda kıvrılmış yatarken ve yalnızca orada burada birkaç dakika yardım için Max'i ararken nihayet uykusunda huzuru bulmuş gibi görünüyordu. Babamın anılarında bıraktığı yaraların anında düzelemeyeceğini biliyordum, ama artık hayatında o kadar çok iyilik vardı ki, artık en azından bu duyguyla yaşayabiliyor gibiydi, artık bu şeylerden rahatsız olmuyordu. dayanmıştı. Onu daha sert, daha güçlü ve olmak için doğduğu Fae kraliçesine daha çok benzetmişlerdi.

Roxy tekrar inledi, dudaklarından ne hayal ettiğini fazlasıyla netleştiren tek bir cümle döküldü ve dudaklarımda kibirli bir sırıtış belirdi.

"Daha fazla, Darius."

Ve kızım bu kadar kibarca istediğinde onu inkar etmeyecektim.

Boynuna bir öpücük kondurdum, tüylerim diken diken oldu ve omurgası yatağa yaslandı.

Elimi çıplak yanında gezdirdim, benimle bağlantı kurmak için yaptırdığı dövmeyi buldum ve oradaki deriyi okşadım, ardından göğüs ucunu ağzıma alıp biraz daha yüksek sesle inlemesini sağladım.

Yemin ederim teninin tadı lanet olası pamuk şeker gibiydi, o kadar tatlı ve baş döndürücüydü ki asla doyamadım. Altımda kıvranmaya başladı ama yukarı baktığımda uyku ve uyanıklık çizgisinde dans etmeye devam ederken gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu gördüm. Ve ona karşı dürüst olmak gerekirse, dün gece onu tüketmek için gerçekten çok çalıştım, bu yüzden muhtemelen başka bir orgazma ihtiyacı olduğundan daha fazla uykuyla idare edebilirdi. İyi bir adam onu dinlenmeye bırakabilirdi. Ama iş ona geldiğinde asla iyi bir adammışım gibi davranmayacaktım.

Bacaklarının arasına diz çökmek için yerimi değiştirdim, kalçalarını genişçe ittim ve vücuduna o kadar çok şehvet ve ihtiyaçla baktım ki, onu bütün bir hayatım boyunca onu sevsem bile bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum. Ama bir ömrüm olmadı. On ayım daha vardı. Bu yüzden babamı bu dünyadan silmeyi ve ben gittikten sonra onu yaşaması için güvenli bir şekilde bırakmayı hedeflerken, o zamana olabildiğince çok sevgi, şehvet ve zevk sığdırmam gerekecekti.

Benden sonra başka birini bulup bulamayacağını merak ettim, bakışlarım boynuna taktığı paha biçilmez yakut kolyeye kaydı ve ona bir daha başka birinin dokunacağını düşündüğümde vücudumda sahiplenici bir hırıltı yükseldi.

Belki de ben yokken onun aşkı bulmasını istemeliydim. Ama özverili olmak için yaratılmış bir adam değildim ve bunun sadece düşüncesi, bu yılı başka hiçbir erkeğin asla yapamayacağını bildiğim kadar ona tamamen sahip çıkarak geçirmeye yönelik aç bir arzunun yanı sıra uzuvlarımda vahşi bir öfkenin yanmasına yol açtı. benim hatırama kadar yaşa.

Bencil? Evet. Ama siktir et. O benimdi.

Uyluklarının arasına düştüm, bacaklarını genişçe itip dilimi doğrudan ıslak amının ortasında gezdirirken, o haksız öfke hala bedenimde yanıyordu, onu bulduğumda tadına baktığımda içimden aç bir hırıltı fışkırdı. bu yüzden zaten açık.

Klitorisini ağzıma çektim ve Roxy tamamen uyandığında nefesi kesildi, ben sert bir şekilde emerken, onu açlıktan ölmek üzere olan bir adamın açlığıyla yalamaya geri dönmeden önce dudaklarından bir küfür döküldü.

Başka birinin ona dokunmayı düşünmesi bile beni öfkelendiriyordu ve içimdeki canavar, ona tamamen sahip çıkmamı ve ona şimdi kime ait olduğunu hatırlatmamı talep ederek derimin yüzeyine çıkıyordu.

Roxy yüksek sesle inledi, ben onu yalayıp emerken, ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirirken ve daha da fazla zevk almak için meme uçlarıyla dalga geçerken yüzümü becerirken kalçalarını bana doğru bastırdı.

Tatlı kedisine karşı homurdandım, benim için inlerken iki parmağımı ona soktum ve elimin sadece birkaç vuruşuyla gelmesini sağladım.

Omurgası kemerliydi ve ıslak amcığı parmaklarıma sıkıca kenetlenirken güzelce haykırdı

ve etrafımda nabız atmayı bırakana kadar klitorisini yalamaya devam ettim, zevkini elimden geldiğince oyalamaya devam ettim.

Tekrar şilteye yaslandığı anda, kalçasını tuttum ve onu ters çevirdim, o benimle tekrar kontrol için savaşmadan önce vücudu ona hükmetmek için harcanırken bu zayıflık anını sahiplendim.

Yuvarlak kıçını ellerimin arasına aldım, etini sıktım ve sikimi o kaygan kedisine sürerken inledim, bunu yaparken onu yatağa yassı tuttum ve onu çevreleyen mükemmel sıkılığı hissettiğimde adını homurdandım. şaft.

Zevk çığlıkları odayı doldururken ve yatak duvara o kadar sert çarptı ki, ahşabın itirazla gıcırdadığını duyabiliyordum.

Göğsümü sırtına bastırdım, boynunu öpüp ısırırken, elleri çarşaflara yumruk yaptı ve kalçalarımın arasında bana küfretti.

"Benim," diye hırladım kulağına, beni geri itmek için mücadele ederken, ona doğru ilerlerken kıçının kıvrımı o kadar iyi hissettiriyordu ki, elimi aramıza sokmaktan ve parmaklarımı diğerine bastırmadan edemedim. açılış

"Tanrım," diye nefesi kesildi, ki bunun onun dilinde 'lanet olsun' anlamına geldiğini çoktan anlamıştım ve parmaklarımı kıçına sokup katı aletimle amını daha da sert becerdiğimde sırıttım.

Roxy sert ve hızlı geldi, vücudu benimkini kavradı ve ben kendimi onun derinliklerine boşaltıp içimdeki canavardan doğan hakim bir hareketle omzunu ısırırken dudaklarımdan bir zevk kükremesi çıkardı. Onun yanındayken kendimi tutamadım, hayvanımı ayağa kaldırdı ve dikkatini verdi ve benim kadar çaresizce onun üzerindeki hakimiyetini sürdürmesi gerekiyordu.

Ondan ayrıldım ve yanına yatağa düştüm, onu kollarıma sürükledim ve bana kaşlarını çatmaya çalışırken sırıttım.

"Göt herif," diye mırıldandı, parmaklarını çenemde gezdirmek için uzandı ve gülümsememin daha da genişlemesine neden oldu ki bu onu daha da kışkırtacaktı.

"Elimde değil," diye karşı çıktım, onun baskın olan şeye itiraz ettiğini biliyordum ama aynı zamanda, bunu ona yapmamı ne kadar protesto etse de, ne zaman yapsam çok daha sert davrandığını da fark etmiştim. . Roxy doğası gereği itaatkar olmayabilir ama biz sevişirken onu altıma sıkıştırmayı başardığımdan kesinlikle hoşlanıyordu.

"Bunu ödeyeceksin," dedi, dudakları neşeyle seğirirken, bunun bir dahaki sefere durumu nasıl tersine çevireceğini çoktan düşündüğü anlamına geldiğini biliyordum. Dikkatimi, onu altıma itmek yerine kontrolü ele alıp üzerime binebilmek için beni toprak büyüsüyle bağlayacak kadar dikkatimi dağıtmayı başarmıştı, ama buna gerçek bir itirazım olduğunu söyleyemezdim. bu tür bir ceza.

"Bazen sahiplenici oluyorum." Omuz silktim, bir elimle kıçını kavradım ve o dolgun dudakları öpmek ve onu biraz daha tatmak için onu kendime doğru çektim.

"Bu sefer neydi?" diye alay etti. "Yine başka bir adama gülümsediğimi gördün mü?"

Geçen hafta o gamzeli asi herifle gülerken gördükten sonra onu bir duvara yaslamak için bir yan tünele sürüklemiş olmama rağmen, bu çok saçmaymış gibi alay ettim. Ama konu bu değildi.

"Ejderhalar hep hazinedir," diye açıkladım ve bana bakarken başını yana eğdi, siyah saçları koluma değiyordu ve gittiğimde omzunda bıraktığım diş izleri ortaya çıkıyordu. tam hayvan ve onu ısırdı.

"Evet, kocaman sandığının odamızın yarısını kapladığını fark ettim," diye alay etti. "Her gün kıçıma altın paralarla uyandığım gerçeğinden bahsetmiyorum bile." Uzandı ve amacımı kanıtlamak için arkamdaki şilteden bir madeni para aldı ve ben de ona sırıttım.

"Benim türüm için en önemli şey, hayal edebileceğiniz en değerli hazineyi bulmak ve sonra onu korumak ve ona yönelik her türlü tehditten uzak tutmak için biriktirmektir. Ve sen, Roxanya Vega, benim için tüm dünyadaki altın ve mücevherlerin toplamından daha önemlisin. Bana şu an olduğun gibi bakarken kollarında bir an çalmak zorunda kalsaydım, geri kalan günlerimde onlarsız giderdim. Seni güvende tutmak ve benim kalmanı sağlamak için yapmayacağım hiçbir şey yok. İçimdeki canavarın tüm açgözlülüğü ve gazabıyla sana sahip olmak istiyorum ve paha biçilmez bir hazineyi koruyan bin Ejderhanın arzusuyla sana sahip olmak istiyorum ama hepsinden öte, seni böyle sevmek istiyorum. Sonsuzca, vahşice ve sahiplenici bir şekilde. Artık benim olduğuna göre, senden hiçbir şey için vazgeçmeyeceğim."

"Taht bile mi?" diye alay etti, ben başımı sallarken aramızda kalan tek gerginlik başını kaldırdı.

"Muhteşem bir Konsey Üyesi karısı olacaksın," diye takıldım ve göğüs kafesine beni çürütecek kadar sert bir yumruk attı. "Ah," diye şikayet ettim, bana bir sonrakinin daha zor olacağı konusunda uyaran bir bakış attı.

“*yapacaksın*muhteşem bir kral eşi olur," diye geri attı. "Bilirsin, güzel, çuvalda iyi... sessiz."

Dudaklarımdan bir kahkaha çıktı ve ona atladım, bir sokak kedisi gibi dövüşürken onu altımda boğdum, o beni lanet hayalarıma tekmelemeye çalışırken bile onu bir kahkaha cıyakladı.

Ama birbirimizin kollarının tuzağına daha fazla düşemeden, odamızın dışındaki tünelde korkunç bir çığlık yankılandı ve ikimiz de hareketsiz kaldık.

"Darcy," diye nefesi kesildi Roxy, sesi kız kardeşinin çığlığına hiç benzemese de.

Ama Cal ve Seth o ölü muhafızları haftalar önce keşfettikten sonra hepimiz burada sevdiğimiz insanlar için endişelenmiştik.

Gri bir eşofman giyip birkaç spor ayakkabı kapmadan önce ona bir kot pantolon ve siyah bir süveter fırlatarak ondan yuvarlandım.

Kapının dışındaydık ve saniyeler içinde bir vücut dalgası halinde aceleyle ilerliyorduk ve Roxy önümüzdeki grupta kız kardeşinin mavi saçlarını gördüğümüzde rahatlayarak seslendi. Lance onun yanındaydı ve onu kolundan yakalayıp onlara yetişebilmemiz için onu durdurdu.

Roxy aceleyle ilerledi ve Darcy'nin elini tuttu, ben yanlarında durmak için hareket ederken ikisi rahatlamış bakışlar attılar ve güvenceler mırıldandılar.

"Neler oluyor?" diye sordum, daha fazla bilgi almak için kulaklarını uzatırken Lance'e bakarak.

"Sanırım başka bir ceset bulundu," dedi karanlık bir sesle, bakışlarında benim ruhumda hissettiğim aynı korkuyla gözlerime bakarak.

Eğer birisi bir şekilde buradaki asilere saldırıyorsa, o zaman ikimiz için de gerçek hedeflerinin kim olacağı ve aramızda duran kızların kim olacağı çok açıktı. Ama The Burrows'a girdiğimizde yıldızlar üzerine yemin etmiştik ve buraya gelen herkesin onlara zarar vermeyeceğine yemin etmesi gerekiyordu. Yani belki yanılıyorduk ama içimden bir ses yanılmadığımızı söylüyordu. Hamish yeminlerinin bozulduğunu hissetmeden bunu nasıl başardıklarını bilmiyordum.

Birinin ikizleri incitmeye çalıştığını düşündüğümde ejderha ateşi içimde titreşti ve kolumu Roxy'nin omuzlarına doladım ve yanımızdan geçen insanlara gözlerimi kısarak onu kendime doğru çektim.

"Gidip kim olduğuna bakmalıyız," dedi Darcy aceleyle, Roxy'nin elini tuttu ve onu koşmaya zorlarken, o anında elimden kaydı.

"Tory de ha?" Lance biz onlara ayak uydurmak için aceleyle büyük tünelde yürürken ayak uydururken mırıldandı. Toprak Elementalleri burada da sıkı çalışıyordu ve duvarlar artık gri taşlarla kaplıydı, tünelleri daha az baskıcı hissettiren dekoratif, tonozlu bir tavan ve duvarları süsleyen bol su ve ateş unsurları. Darcy onu ne kadar istesem de korumama izin vermiyor.

"Çünkü çok inatçılar," diye homurdandım, Roxy beni duyup beni omzunun üzerinden atınca sırıttım.

"Evet. Neden tekrar onlarla birlikte olduğumuzu hatırlat bana," diye alay etti Lance, ama ikimiz, bir çift kırbaçlanmış küçük bekçi köpeği gibi arkalarından koşmaya devam ederken onları pervasızca kontrol ederken, bu sorunun yanıtı biraz tuhaf göründü. anlamsız.

Ortak hamamlara inen tünelin girişinde darboğaz yapan büyük bir kalabalık bulmadan önce yemek mağarasına ulaştık.

"Gerçek kraliçelere yol açın!" diye bağırdı Geraldine, talebi üzerine köpek gibi havlayarak

isyancıların geri kalanı dikkati üzerine çekti ve Vegas'ın geçmesine izin vermek için tünelden geri çekildi.

Arkalarında durduk ve arkamızdan başka bir Vampir fırlayınca bir an gerildim, Cal'ın yanıma geçip Seth'in sırtından aşağı düşmesine izin verdiğinde onu tanıyınca rahatladım.

"Bu sabah Max, Xavier ve annemi gördünüz mü?" Onlara endişeyle sordum, onlardan birini görme umuduyla sevdiğim insanları aramak için etrafa baktım.

"Evet, daha önce Max'ten biraz diş macunu ödünç almam gerekti ve Xavier odada onunla birlikteydi," dedi Caleb, hızlı adımlarla ilerlerken bakışlarını önümüzdeki tünele dikmişti.

"Ayrıca birkaç dakika önce anneni mutfakta Hamish'le yemek yaparken gördüm," diye ekledi Seth. “Bana yaramaz bir köpek yavrusu dedi ve biraz kurabiye çalmaya çalıştığımda beni odadan kovaladı. Yine de Vegas'ın istedikleri her şeye sahip olmasına izin verdiler, bu yüzden benim tek atıştırma yolum onlardan geçiyor. En azından Tory bulmam için onları dışarıda bırakmayı seviyor.

Durum hakkında biraz tuzlu görünüyordu ve ben de eğlenerek homurdandım. Annemin yemek pişirmeye ilgi duyduğunu hiç fark etmemiştim, ama buraya geldiğimizden beri kendini tüm kalbiyle bu işe veriyor, Hamish onun etrafında takılıp tatlı övgüler mırıldanırken, asilerin tüm yemeklerini hazırlamaya yardım ediyordu. kimsenin ilgilenmediğini düşündüğü zamanlarda ondan öpücükler çalıyordu.

Annemin kahrolası bir Grus'la birlikte olması fikrine karşı çıkmak istiyordum ama onu ne zaman onunla görsem o kadar mutlu görünüyordu ki, onların birlikte olmalarıyla ilgili herhangi bir sorun çıkarmam imkansızdı. Yıllarca babama zincirlenmiş olarak geçirdikten sonra iyi bir şeyi ve ona böyle gerçekten bakacak birini hak ediyordu.

Lance, erkekler hamamlarından birine girdiğimiz köşeyi dönmeden hemen önce en yakın insanların iyi olduğunu öğrenince rahatlamış bir bakış attı ve ölüm kokusu üzerimize çöktü.

Her yere saçılmış et ve kan yığınları vardı, harap olmuş bir vücudun parçaları duvarlara saçılmıştı ve ölü gözlerini dehşetle dolduran kopmuş bir kafa, merkezi havuzun ortasında yüzüyordu.

"Ah, yuvarlak ve ebedi ayın aşkına!" Geraldine ağladı.

"Bunu ne yapmış olabilir?" diye mırıldandı Darcy, cesedin kalıntılarına bakarken burnu tiksintiyle kırıştı.

Seth, "Pek çok Fae, Düzen formlarında bunu yapabilir," diye söze girdi. "Ejderhalar ya da Mantikorlar ya da Aslanlar ya da Ayılar ya da Kurtlar gibi ya da-"

"Bir Vampir bunu kolayca yapabilir," diye ekledi Caleb ve Seth düşünceli bir şekilde başını salladı. “Diş izlerini gören var mı? Yoksa pençe izleri mi? Biri bana şu kolu uzatsın.”

"İğrenç, kopmuş bir kola dokunmuyorum ahbap," diye yanıtladı Roxy ürpererek. "Kimse hiçbir şeye dokunmasın!" Geraldine ağladı. "Tam bir soruşturma yürütmeliyiz."

"Aman Tanrım, sanırım kim olduğunu biliyorum," diye soludu Darcy, su havuzuna yaklaşırken.

suyun akıntısında yavaşça dönen yüzen kafaya baktı. "Bu, Wasted Mountain'a gittiğimizde dışarıda görev başında olan bekçi değil mi Lance? Barney Von bir şey mi?”

"Ah evet," diye onayladı, bir göz atmak için yaklaşırken. "O adam bir pislikti."

Geraldine öfkeyle ona doğru dönerken nefesi kesildi, ama ölen adamın bir pislik olarak tanımlanmasını protesto edecek bir şey söyleyemeden asilerden biri onu tanıyarak feryat etti.

"Hayır, Barney Von Bonderville değil!" Kız öne atıldı ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı ve ben de tek kelime etmeden geri çekilip tünele girip aceleyle uzaklaşmadan önce diğerleriyle bakıştım.

Yemek salonuna gittik ve etrafını delici altın sarkıtların süslediği tonozlu tavana baktım, tüm o altının ışıltısı her zaman içimdeki Ejderhanın bir zamanlar The Orb'un yaptığı gibi dikkatini çekiyordu.

Mağaranın arkasından bir şelale dökülerek parıldayan bir havuza döküldü ve burada taş bir oturma alanı inşa edildi ve etrafındaki duvarı yıldız burçlarının sembolleri süsledi, parlak mavi Faelights ile aydınlatıldı. Havuz, insanların savaşta bize iyilik yapması için yıldızlara dilekler yağdırdığı auralarla doluydu ve orada da gözüme çarpan birkaç değerli kristal görmüştüm. Madeni paralardan bazılarını çıkarmak da cazip geliyordu, ama insanların isteklerini çalmanın bir pislik olacağını tahmin ettim.

Masalar taştan yapılmıştı ve ortadaki 'gerçek kraliçeler' ve maiyetleri için yapılmış büyük dikdörtgen masa dışında çoğu daireseldi. Arkasında bir Anka Kuşu heykeli vardı, kanatlarını açmış, gagasını bir çığlık atarcasına açmıştı, tabanında bir ateş yanıyordu ve bu alevlere daha da fazla madeni para adak atılmıştı.

Zemin takımyıldızlarla parıldadı, taş boyunca parıldayan mücevherlerle işaretlendi ve odanın sağındaki duvar, daha sanatsal Fae'lerin bazılarının hâlâ üzerinde çalıştığı Solaria'nın karmaşık bir haritasıyla boyanmıştı, krallığımızın her köşesi hesaba katılmıştı. çünkü Polar Capital'den Neptian Denizi'ne kadar.

Odadaki herkes yanlarındaki kişinin sadece bir katil olup olmadığını merak ederek birbirine bakarken mağara, kısık fısıltılar ve şüpheli bakışlarla canlıydı ve ben gerginliğe karşı çenemi gıcırdattım. Sanki babamı alt etmeye hazırlanırken endişelenecek başka bir şeye ihtiyacımız varmış gibi. Her gün daha fazla Fae'yi riske atan yeni yasalar ve duyurular çıkıyordu ve isyancılar, Nymph'leri üzerlerine yaklaşırken Tiberya Farelerini, Sfenksleri ve Minotaurları yeniden yerleştirmek için yorulmadan çalışıyorlardı.

Burrows, tüm yeni mültecileri barındırmak için her gün genişletiliyordu, yani Seth, Caleb, Geraldine ve ikizler, burada hepsini barındıracak daha derin ve daha derin bir labirent yaratmak için toprak büyülerini kullanarak zamanlarının çoğunu harcıyorlardı.

Eugene Dipper, Tiberia Farelerinin tam komutasını almıştı ve kamaraları yapılmıştı.

kendilerinden başka kimsenin giremediği, küçücük tünellerin kaymış halleriyle, daha az yer kaplamak için uyumak için kaymaya kimsenin aldırış etmemesi konusunda ısrarcıydılar. Tek sorun, Sıçanların çok fazla yuva malzemesine ihtiyaç duymalarıydı ve bilinmeyen bir nedenle iç çamaşırları güçlü bir şekilde tercih etmeleriydi, bu da iç çamaşırlarının yıkanmak üzere gönderildiği her lanet olasıca çamaşırhanede kaybolması anlamına geliyordu.

Diğerleri mağaranın merkezine doğru ilerlediler ve ben de peşlerinden koşmaya başladım ama daha birkaç adım atmadan önce bir el dirseğimi kavradı ve döndüğümde Gabriel Nox'un kolumu tutup bana kaşlarını çattığını gördüm. Her zamanki gibi gömleksizdi ve kanatları sergileniyordu ve onun tarafından durdurulmaktan o kadar da memnun olmadığımı anlamasını sağlamak için ona tek kaşımı kaldırdım.

"Konuşmamız gerekiyor," dedi kararlı bir şekilde ve Roxy bana bakmak için arkasına dönmeden hemen önce ona doğru dönüp sırıttı. Adam ona dostça küçük bir el sallayarak, o da ikimizin tatlı bir erkek kardeş ve erkek arkadaş ilişkisi falan yaptığımızı sanmış gibi parlak bir şekilde gülümsemesini sağladı ve o tekrar arkasını döndü ve bir kez daha bana ters ters baktı.

"Kızımla dalga mı geçtin?" Ona sordum ve bana daha da yaklaşarak bana ölümcül bir bakış atmaya devam etti.

"Belki de cam evinden taş atmamalısın Darius," diye tısladı. "Bu ne anlama geliyor?" Diye sordum.

"Söyle bana - Noel'den sonra bir geleceği olmayan sensin."

Kalbim güm güm atıyordu ve çenemi gıcırdattım, Vampir hediyeleriyle onu duymadıklarından emin olmak için Caleb ve Lance'e baktım ve bu pisliğin Vampirle yaptığım anlaşma hakkında gerçekten bir fikri olup olmadığını merak ettim. yıldızlar, ya da sadece balık tutuyorsa. Buradaki gruba geri döndüğümüzden beri ondan olabildiğince uzak durduğumu kabul edebilirdim, onun benim geleceğime bakmasını istemiyordum ama artık Roxy'ninkiyle o kadar iç içe geçmişti ki bu imkansızdı. onu özlemek için. Her halükarda, başkalarının bunu dinlemesini istemiyordum, bu yüzden etrafımıza bir susturucu balonu fırlattım ve içine girmeden önce çenemi sağımızdaki boş bir geçide doğru salladım.

"Neden bahsettiğini bilmiyorsun," diye homurdandım, ona yaklaşarak ve duruşumdaki tehditle onu geri çekmeye çalıştım ama o sadece gözlerimin içine baktı ve alay etti.

"Sanırım ikimiz de bildiğimi biliyoruz. Öyleyse söyle bana pislik, sen ve kardeşim arasındaki bağları kırmak için yıldızlarla nasıl bir anlaşma yaptın? işimi bilmeye hakkı varmış gibi sordu.

Aptal suratına yumruk atmak istedim. Bu herifi hiç sevmemiştim. Lance'le her zaman küçük özel şakalarına kıkırdardı ya da kahrolası Görüş yeteneğine sahip olduğu için kendinden çok emin davranırdı. Yine de iş Mildred'e geldiğinde kıçımı kurtardığını kabul etmem gerekti ve eğer beni o yıldızların laneti olan mağaraya götürmemiş olsaydı Roxy ve Darcy şu anda ölmüş olabilirdi.

Elimi yüzümden aşağı kaydırırken, ondan uzaklaştım ve karanlığa doğru birkaç adım attım.

Ejderhamdan doğan öfkeyi defetmeye ve bu konuda mantıklı düşünmeye çalıştım. The Sight'a sahipti. Ve yakın olmasak bile, Roxy ile olan bağlantım onun için hayatım hakkında bir fikir vermesi için yeterliydi ve belli ki geleceğimin on ay sonra Noel Günü oldukça keskin bir şekilde sona ereceğini çoktan anlamıştı. .

sahip olduğu gerçeği*görülen*bu mideme bir yumruk gibi vurdu. Evet, geleceğini biliyordum. Ben aptal değildim. Ama aynı zamanda anı yaşamaya, babamın kontrolünden çok yakın zamanda kurtulduğumdan beri tatmaya yeni başladığım aşk ve hayatın tadını çıkarmaya çalışıyordum. Zaten sekiz hafta geçmişti ama bana öyle gelmiyordu. Bir göz açıp kapayıncaya kadar ve kendim için talep edebileceğimi her zaman hayal ettiğim her şeyin zar zor tadı gibi geldi. Bir yıl asla yeterli olmayacaktı ama şimdi o kadar kısa olacağını görebiliyordum ki bu beni kırdı.

Kendimi gerçekle yüzleşmeye ve bunu kabullenmeye zorlarken göğsümü yırtan bir acıyla Gabriel'e döndüm.

"Öleceklerdi," dedim ona, katlanmaya zorlandığım hayalleri hatırladıkça sesim biraz çatlamıştı. “Yıldızlar bana kaderlerini anlattılar ve harekete geçmezsem bu savaşın nasıl sonuçlanacağını gösterdiler. O anlaşmayı yapmasaydım, ya Roxy ya da kız kardeşi ya da belki ikisi de bana söylediğin gibi ölecekti.

"Ne Anlaşması?" diye sordu, geleceğini bildiği bir darbeye hazırlanıyormuş gibi sert bir duruşu vardı.

Bu gerçeği seslendirdiğim anda gerçek olacağını bilerek ona birkaç uzun saniye baktım. Kontrolümü kaybederdim. Onu gerçeğe dönüştür ve yaparsam ondan ne gelirse gelsin onunla başa çıkmak zorunda kal.

Sözcükler ağzımdan bir hışımla döküldü ve ağzımdan kaçarken acıyla kıvranmama neden oldu. O anlaşmayı yaptığımda Roxy'yi kaybetmekten korkmuş olabileceğim için, onun için ne kadar güçlü hissettiğimden dolayı hayatımı onunkiyle takas etmeye fazlasıyla istekli olabilirdim. Ama onu gerçekten sevmenin ve onun tarafından sevilmenin nasıl bir his olduğunu henüz deneyimlememiştim. Ve bizim için çaldığım bu mutluluk, onun daha fazla acı çekmesine neden olacak kaçınılmaz bir sona doğru hızla ilerliyordu. Bir daha asla yapmamaya yemin ettiğim tek şey.

“Hayatımı onlarınki için takas ettim. Ona dünyayı verebileceğimi kanıtlamak için bir yılım var, sonra yıldızlar beni kucaklarına aldıklarında onu ondan alacaklar.

Gabriel'in ağzı açık kaldı ve bu kelimelerin ağzımdan çıkacağını tahmin edemediğini söyleyebilirim. Kahretsin, onlar zorla serbest kalana kadar ona söyleyeceğimi bile bilmiyordum. Ama işte oradaydı. Çirkin, dürüst gerçeği ve şimdi tıpkı benim içime girdiği gibi onun içini delip geçiyordu.

"Bu onu mahvedecek," diye soludu, gözlerindeki acı içimde bir şeyleri çatlatacak kadar sevdiğim kız adına.

"Biliyorum," diye mırıldandım, söylerken o gerçeğin acımasızlığını hissederek. "Zayıfım. Ondan uzak durmam gerektiğini biliyordum. Bu yılı onun bana olan sevgisinden vazgeçirmek için harcamalıydım ki zamanı geldiğinde daha az canımı yaksın ama ben... onsuz ben bir hiçim Gabriel. Bana bakıp da benim tenimde sevmeye değer bir adam gören tek kız o. Konumumu, gücümü veya zenginliğimi görmedi. O gördü*Ben*ve onun için daha iyi bir adam olmamı sağladı. O, sahip olduğum her fantezi ve düşünmeye cesaret ettiğim her rüya, ama bundan daha iyi çünkü o gerçek. Ondan vazgeçemem. Gerekirse şu anda kalbime bir bıçak saplayabilirim.

"Kahretsin," diye nefes verdi Gabriel. Yıldızların gücü o yerde o kadar muazzamdı ki, burada onları inkar etmenin mümkün olmadığını biliyordum. Pazarlığımı onlarla yapmıştım. Fiyatta herhangi bir değişiklik olmadı. "Üzgünüm Darius...Senin için başka bir gelecek göremiyorum..."

Gabriel'in yüzü sanki çoktan olduğu gibi acıyla buruştu.*görmek*Roxy'yi bırakan gelecek ve o tek bakışta bunun ona geçmişte maruz bıraktığım tüm korkunç şeylerden daha çok zarar vereceğini biliyordum. Onunki için hayatımı feda etmiştim ama bu ticarette hafife alınan bendim.

"Yapmak zorundaydım," diye mırıldandım. "Ölmesine izin veremezdim."

Gabriel öne çıkıp beni sımsıkı kucaklamadan önce umutsuzca başını salladı. O kadar beklenmedik bir şeydi ki, ilk tanıştığımız andan beri benden hoşlanmadığını o kadar net bir şekilde ifade eden bir adamdan ne anlayacağımı bilemeden donup kaldım.

"Lütfen diğerlerine söyleme," diye yalvardım. "Ne yapacaklarını biliyorum. Bu kaderi değiştirmeye, başka bir pazarlık yapmaya ve umutsuz olmasına rağmen beni kurtarmaya odaklanmak isteyecekler. Babamı öldürmeye ve Nymph'leri yok etmeye konsantre olmalıyız, onunla birlikte çalıştığı Gölge sürtüğünden bahsetmiyorum bile. Bu zamanı benimle harcayamazlar. Ya oyalanarak benimkinden daha fazla onların hayatına mal olursa?”

Gabriel geri çekildi ve bana kaşlarını çattı ama yavaşça başını salladı. "Haklısın" dedi net bir şekilde *görmek*o gelecek de "Onu yok etmektense seni kurtarmaya odaklanacaklar ve..."

"Ve ne olursa olsun benim için hiç umut yok, değil mi?" diye sordum, neredeyse bana yanıldığımı söylemesini diliyordum ama söylemeyeceğini zaten biliyordum.

"Üzgünüm Darius," diye yanıtladı başını sallayarak. "Geleceğine bakmaya devam edeceğime söz veriyorum. *Görmek* herhangi bir şekilde kendini gösterirse, ama...”

"Evet," dedim acı bir şekilde, o ültimatomun ötesinde yaşamak için yanıp tutuştuğum onca şeyi düşünmemeye çalışarak. Neyse şimdi önemi yoktu. Sahip olduğum zamanla ne yapabileceğime konsantre olmalıydım.

"Bu senin tahta geçme niyetinle ilgili ne anlama geliyor?" Gabriel bana sordu ve ben de bir

uzun nefes

“Artık bilmiyorum. Yönetmek için doğdum ama şimdi ölmek kaderimde var. Ama benim görüşüm, Vegas'ın bu krallığı yönetme konusunda sadece tahtı talep edecek ve bunu yapacak kadar bilgili olmadığı konusunda hala geçerli. Siyasi sistemimizin nasıl yönetildiği hakkında çok az şey biliyorlar ve güçlü olabilirler, ancak başarılı bir şekilde yönetebilmeleri için ihtiyaç duyacakları her şey hakkında bilgili değiller. Tek istediğim, krallığımızın geçmişte olduğundan daha iyi yönetilmesiydi. Ve ölümlüler tarafından yetiştirilmiş iki kızın, doğdukları andan itibaren dünyamızın kurallarını öğrenmiş olan erkek kardeşlerimden daha iyi iş çıkarabileceğine henüz ikna olmadım. Solaria'yı ve insanlarının yaşamlarını iyileştirmeye nasıl yardımcı olabileceğimize dair sonsuz planlarımız var. Vegas'ın nereden başlayacağını bildiğinden bile şüpheliyim."

"Yani Xavier'in Konsey'deki yerini almasını mı istiyorsun?" diye sordu Gabriel, taht konusundaki düşüncelerim hakkında kendi fikrini belirtmeden, ancak kız kardeşlerinin bu konuda hak iddia etmesinden yana olduğunu varsaymak zorundaydım. Ama kesinlikle yapabilirdi*Görmek*o gelecek krallığımıza ne getirecekti, bu yüzden belki de bu konuda tavsiye almak için doğru kişi oydu.

"Evet," diye kabul ettim. "Aslında, büyülü yeteneklerini güçlendirmesine yardım etmek için onunla elimden geldiğince zaman harcıyorum. Benim çocukken aldığım siyaset ve yönetim dersleri ona zaten verilmişti ve o zaten benden daha iyi bir adam.”

Gabriel başını salladı. "Geleceği bir olasılık olarak görebiliyorum. Diğer Mirasçılar ve küçük erkek kardeşin tarafından yönetilen krallık. Ama şu anda önümüzde açık olan birçok gelecekten biri ve neredeyse hepsinin yolu ölüm döşeniyor. Şu anda en olası yol, babanın verilen süre içinde hepimizi yok etmesi ve acımasız hükümdarlığının devam etmesi."

"Olmayacak," diye hırladım öfkeyle. "Ölmeden önce başarmaya kararlı olduğum bir şey varsa, o da o piçin kafasının hain vücudundan koparıldığını görmektir."

Gabriel cevap vermek için ağzını açtı ama bunun yerine ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldı, gözleri bir ileri bir geri fırlıyordu.*testere*kavrayışımın ötesinde bir şeydi ve yıldızlar ona bir görüş sağladı.

"Gitmeliyiz," dedi nefesi tekrar kendine geldiğinde ve sesindeki korku kalbimi hızlandırdı.

"Nedir? Bizi buldu mu? Saldırı altında mıyız?” talep ettim.

"Burada değil. Biz değil. Kardeşinizin de parçası olduğu Pegasus sürüsünün asilerle bağlantılı olduğunu ve bir itlaf emri verdiğini iddia ediyor-”

"Ne?" Ejderham bir dövüş beklentisiyle başını kaldırırken uzuvlarımdan alevler fışkırırken havladım.

"Kardeşini bulmalısın. Sen ve Xavier yalnız. Şimdi ayrılırsan, onu akademiye götürme şansın olur ama Darius, boşa harcadığın her saniye bir can daha kaybetmek anlamına gelebilir. Acele etmelisin."

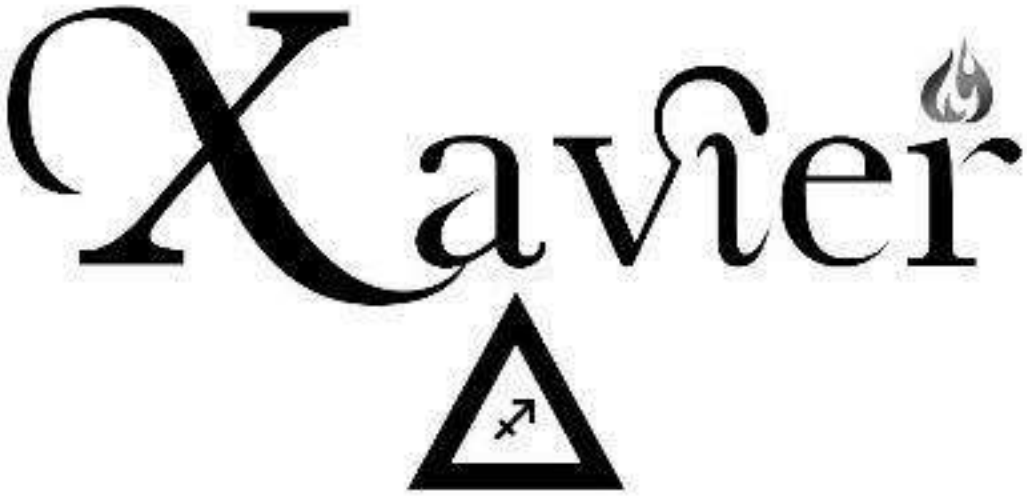
"O nerede?" Bu konuda ona güvenmem gerektiğini ya da kan bedeliyle yüzleşmem gerektiğini bildiğim için sordum.

şimdiden öngörülmüştür.

Mutfağın dışında annen ve Hamish ile birlikte. benim için zor *Görmek* akademide olacakların çoğu, ama biliyorum ki Pegasus sürüsünü kurtarabilir ve Lance'in kara büyü ekipmanını alabilirsen geleceğimiz daha parlak görünüyor."

"Anladım," dedim, onu itip kakarak, ben hızla koşarken son sözleri peşimden geliyordu.

"Koş, Darius! Kader her geçen saniye değişiyor!”

CThe Burrows'ta başka bir isyancının ölümü üzerine kaos patlak veriyordu ve ailemi aramak için kalabalığın arasından hızla geçerken kalbim gümbürdeyen toynak sesleri gibi atıyordu. Annem görüş alanına girdi, formu onu sade bir kadın gibi gösteren mükemmel bir gizleme büyüsü tarafından gizlenmişti, koyu saçları atkuyruğu yapılmıştı ama gözleri her zamanki gibi koyu kahverengiydi.

Asileri odalarına yönlendirirken Hamish'in yanında durdu, gözlerinde beni rahatsız eden bir panik parıltısı vardı. Katil hakkında hiçbir ipucu yoktu ve şimdi tekrar saldırmışlardı, sıradakinin kim olacağından korkmaya başlamıştım.

Anneme yaptım ve elimi sıktı, beni kendine çekti ve onu kucakladığımda tanıdık kokusu etrafımı sardı. Bugünlerde ondan daha uzundum ve bana kolayca uyum sağladı, başını omzuma yasladı.

"İyi misin?" sözlerini kaplayan endişeyle fısıldadı. "Ben

iyiyim, peki ya Darius?"

"O iyi," diye küfretti, beni serbest bırakmadan önce bir an daha sıkı tuttu ve beni güvenli bir yere çekmek istiyormuş gibi bana baktı. Ama artık bir bebek değildim ve çok uzun yıllar hapiste ve kendi savaşlarımı veremeyerek geçirmiştim. Eğer bu yerde bir tehdit olsaydı, sevdiğim insanlarla birlikte onunla yüzleşiyor olurdum.

Hamish elini sırtıma vurup daha yakına eğilirken hafif bir kişneme bıraktım.

Bana biraz babacan bir bakış atarak, "Wendy'ni bu konuda endişelendirme, oğlum," diye söz verdi. - ya da zaten hayal edebileceğim kadar yakın. Babam kesinlikle bana hiç böyle bakmamıştı.

Ayağımı öfkeyle yere vurarak, "Burada nasıl bir katil olabileceğini anlamıyorum," dedim. "Bu tünellerde Solaria'daki en güçlü Fae'lerden bazıları onları arıyor, neden olmasın?

Cebrail*görülen*herhangi bir şey? Cyclops'lar neden bize cevap vermiyor?"

Hamish dehşet içinde başını salladı ve elini kel kafasından geçirip koyun pirzolasının üzerinden geçirirken üzerindeki baskıyı görebiliyordum. "Bu tam bir muamma, sevgili Xavier. Ama emin ol, burada pusuya yatmış olan kötü huysuzu bulacağız ve onların yıldızların gazabıyla yüzleşmelerini sağlayacağız."

Başımı salladım, gerçi geri adım attığımda içim hâlâ düğüm düğümdü, keşke yardım etmek için yapabileceğim daha çok şey olsaydı.

"Xavier!" Darius'un gümbürdeyen sesi asilerin çılgınca gevezeliklerini bastırdı ve onun bize ulaşmak için kalabalığı yararak ilerlediğini gördüm. Hamish iri gövdesiyle kalabalığın bizi görmesini engelleyip onlara bir an mahremiyet sağlarken annem onu kucaklayıp kontrol etti.

"Neler oluyor?" diye sordum, ağabeyimin gözlerinde karanlık bir düşünce görerek.

"Bir konuda yardımına ihtiyacım var." Kolumu kavradı ve beni kalabalığın arasından uzaklaştırırken annemle Hamish'e veda ederek başıyla selam verdi.

"Nedir?" diye sordum ama cevap vermedi, onun yerine The Burrows'un çıkışına giden daha dar bir tünelden aşağı koşarken ben de yanında koşmak zorunda kalana kadar adımlarını hızlandırdı.

Etrafımıza bir susturucu balonu fırlattı, saate gidip çiftlik evine girerken bana baktı. Alçak sesle, "Gabriel'in bir vizyonu vardı," dedi.

"Ne vizyonu?" Karın muhafızların üzerine yoğun ve hızlı bir şekilde yağdığı dondurucu havaya aceleyle çıkarken bir şeylerin ters gittiğini hissederek endişeyle sordum.

Muhafızlardan biri, "Vegas'tan ayrılmak için izin alman gerekiyor-" diye başladı ama Darius onu şiddetli bir suyla yere devirdi ve birbirlerine gergin bakışlar atarken diğerlerine dişlerini gösterdi.

Yeniden toplanmaya başladıklarında yanlarından geçtik ve biz doğruca sınıra doğru ilerlerken Darius cebinden bir kese yıldız tozu çıkardı. İçinden geçtiğimiz an, başımızın üzerinden bir tutam attı ve nereye gittiğimizi soracak vaktim olmadı, çünkü ikimiz yıldızlara sürüklendik, bizi parıldayan bir ışık galaksisinde döndürerek gönderdiler. iki kalın çalı arasında yumuşak zemine taşındı.

Zodiac Academy'ye giden dış çiti, parmaklıkların ötesinde bana bakan Dünya Bölgesi'ni gördüğümde şaşkınlıkla etrafa baktım.

"Burada ne halt yapıyoruz?" diye tısladım.

"Dinle," diye homurdandı Darius, üzerine bir aciliyet bulutu çökerken bana yaklaştı. "Gabriel, sürünün bugün öldürüleceğini önceden gördü; hain ilan ediliyorlar. Onları çıkarmak için neredeyse hiç zamanımız yok. Ve babamın buraya döndüğümüz konusunda onu uyarmak için Zodiac'ın çevresine yeni bir sınır çizmiş olacağına hiç şüphem yok. Bu çiti geçtiğimiz an, nerede olduğumuzu bilecek." Bir korku sızı

Sofia'yı, hatta Tyler'ı becerdiğimi düşünürken ağzımdan kaçtı ve Darius, susturmak için eliyle ağzımı kapattı. "Acele etmezsek sürünüz ölecek. Kaybedecek vaktimiz yok. Bunu yapabilir misin kardeşim?”

Başımı salladım, beni kollarına alan, çoğu babamdan korkmasına rağmen beni kabul eden Pegasusları düşündüğümde korkum yerini kararlılığa bıraktı. Aklım nazik ruhuyla ve Acrux Malikanesi'nde mahsur kaldığım aylar boyunca aramızda geçen tüm sözlerle Sofia'ya takılırken, bugün onu kurtarmak için her şeyi yapacağımı biliyordum. O benim kurtuluşum olmuştu ve ben de onun olacaktım.

"Hadi gidelim," diye homurdandım, sesim bir an için bir Ejderhanın pürüzlü halini aldı ve Darius başını salladı, omzuma vurdu ve çite giden yolu gösterdi.

Bir ilüzyondan başka bir şey olmayan parmaklıklardan birinden geçti ve ben de üzerimde çalışan güçlü bir tespit büyüsünün büyüsünü hissederek onu takip ettim. Babamın gücünün dokunuşunu tanıdım ve içimi bir ürperti kapladı. O bilirdi. Ve şimdi bize sahip çıkmak için buraya gelecekti. Onun esaretine geri dönmektense ölmeyi tercih ettiğimi fark ettim.

Darius, Peder'den olabildiğince uzun süre kaçmak için bize en iyi şansı vermek üzere etrafımıza güçlü gizleme büyüleri yaparken, ikimiz de koşuşturup araziyi yararak koştuk.

"Nerede olacaklar?" Dik bir yokuştan aşağı inip bir ağaç kümesinin arasından koşarken Darius bana seslendi. Kampüs merkezinden bu kadar uzakta hiç öğrenci yoktu ama biriyle karşılaşmamız çok uzun sürmeyecekti.

Kafamda hangi gün olduğunu hesapladım, okul programımı hatırlamaya çalıştım ve boğazıma bir hıçkırık takıldı.

"Birlikte Düzen Geliştirme'de olacaklar," dedim, yol çatallanırken sola saparak ve onu Dünya Bölgesi'nin doğu tarafındaki tepelere doğru götürürken Darius bana ayak uydurarak.

Darius, "Babamın bu anı tam olarak o zaman seçmiş olduğuna hiç şüphe yok," diye ısırdı. "Eğer hepsi bir aradaysa, birlikte daha kolay yok edilirler."

Adımlarımı hızlandırırken içimden bir öfke homurtusu çıktı, ikimiz iki ayak üzerinde elimizden geldiğince hızlı sürüme doğru ilerliyorduk.

Sağır edici, ürkütücü derecede tanıdık bir kükreme havayı gök gürültüsü gibi kesti ve korkuyla Darius'un gözüne takıldım. Babam buradaydı.

"Sen onları buradan çıkar. Ben onun dikkatini dağıtırım.” Darius bana yıldız tozu kesesini fırlattı ve o kıyafetlerini çıkarmaya başladığında ben de mandalı beceremedim.

"Beklemek!" Ağabeyim için panik içinde ağladım ama o benden uzaklaştı, yoldan atladı ve babamın kükremesine kendi kükremesiyle karşılık vererek devasa altın Ejderha formuna büründü. "Darius - dikkatli ol!" İki güçlü kanat vuruşuyla gökyüzüne çıkarken yalvardım, gölgesi

Dudaklarından cehennem ateşi fışkırarak kampüste uçup gitmeden önce bir an için beni yuttu.

Başka bir patikaya sapıp doğudaki tepelerin manzarası görüş alanıma girince nefesim daha çılgınca gelmeye başladı. Orada sürümü gördüm, onlar vardiyaya hazırlanırken kıyafetlerini çıkardılar, gerçi bazıları gökyüzünü işaret ediyorlardı, belli ki Darius'u, belki de babamı da görmüşlerdi. İki kükremenin yankısı havayı doldurdu ve en yakın tepeye koşmaya başladığımda, onları gökyüzünde aramak için omzumun üzerinden geriye baktım.

Babam bulutların arasından Darius'u kovalıyordu, kanat uçları beyazı oyarken ağabeyim hızla kalkıp göklerde kayboldu.

Babam olan devasa yeşim canavar, ciğerlerinden ateş fışkırarak takip etti ve o da bulutların arasında kaybolurken kalbim çılgınca attı ve siluetleri turuncu bir ateş ışığıyla aydınlandı.

"Sofya!" diye bağırdım, sürüme doğru koşarken onu aramak için döndüm ve dikkatlerini çekmek için elimi salladım.

Onu aralarında göremedim ama Tyler döndü, gömleği elindeydi ve kahverengi saçları yolmaktan dağılmıştı.

Xavier mi? diye karşı çıktı, sürünün geri kalanı benim onlara doğru koştuğumu fark edince mavi gözleri şaşkınlıkla genişledi.

"Bay Acrux?" Benimle buluşmak için yokuş aşağı koşan Profesör Clippard'ın nefesi kesildi. "Solaria'da ne yapıyorsun-" Yukarıdaki bulutların arasından bir ateş seli kesilirken sesi kesildi ve babamın korkunç kafası bulutları yarıp geçti, profesörümü diri diri yakarken çenesi açıldı, feryadı neredeyse onunki gibi anında kesildi. kararmış vücut bir kül yığınına dönüştü.

Bacaklarımı sürüme doğru ilerlemeye zorlarken, çığlıklar koptu ve korku neredeyse kalbimi patlatacaktı.

Babam bulutların arasından atladı, çenesi bir kez daha açılırken bakışlarını bana dikti, bakışlarında midemi bulandıran öfkeli bir nefret. Bir öfke çığlığıyla ellerimi savurdum, bir ateş ve su girdabı benden uzaklaştı ve inanılmaz derecede güçlü bir patlamayla yüzüne çarptı ve onu bir öfke kükremesiyle rotasından saptırdı.

O kadar alçaktı ki üzerimden geçerken kuyruğunun savrulmasına engel olmak için yere düştüm ama kendimi anında ayağa kalkmaya zorladım ve tepedeki Pegasuslara doğru koşturdum.

Darius bulutlardan düşerek babamıza doğru tüm dünyayı koyu kırmızı bir parıltıyla aydınlatan bir ateş akışı gönderdi. Babamı bizden uzaklaştırmaya zorladı ve ben sürüye vardığımda bize kaçmamız için bir şans daha verdi.

"Beni takip et! Lionel hepinizi öldürmeye geldi!" Tyler bana şaşkın şaşkın bakarken ağladım.

herkese dinlemesini emreden bir kişnemeyle büyük gümüş formuna geçmeden önce.

Ben çılgınca aralarına bakarken hepsi hızla değişti. Hala Sofia'yı göremedim ama burada olması gerekiyordu, başka nerede olabilirdi ki?

Yumruğumda Tyler'ın kıyafetlerini tuttum, yelesinden bir avuç kaptım ve beni durdurmasına fırsat vermeden bacağımı sırtında salladım. Öfkeyle şaha kalktı, ama dizlerimi iki yanından dolayıp bırakmayı reddettim.

"Sınırı geçtiğimiz an sürünün üzerine yıldız tozunu atacağım," diye havladım ve o öfkeyle kişnedi ama beni bir daha atmaya çalışmadı.

Tyler dörtnala koştu ve etrafımdaki herkes kanatlarını çırparken, dış sınıra doğru olabildiğince hızlı uçarken kuyruğunu kovalarken gökyüzüne yükseldi.

Bir öfke kükremesi, babamın bizi gördüğünü söyledi, ama başımın üstünden uçup yere yuvarlanan ve Terra House'un çimenli höyüklerinde bir delik açan bir ateş topu bile arkama bakmadım.

Sürüye bakınca, Sofia'yı orada bulma umuduyla kalbim sıkıştı ama yine de onu göremedim.

Öğrenciler şimdi kampüste çığlık atıyor, saklanmak için koşuyor ve tepemizde uçarken şok içinde bize bakıyorlardı.

Sınırı o kadar hızlı aştık ki üzerime hücum eden büyünün gücüyle neredeyse Tyler'ın sırtından düşüyordum.

"Sürünün üzerinde uçun!" Tyler'a havladım ve o emrettiğimi yaptı, dönüp Pegasus'ların üzerinden süzülürken ben üzerlerine yıldız tozu fırlatıp onları The Burrows'a götürmesini istedim ve pegasuslar bizi takip etmemiz için yalvaran kişnemelerle parıldayan havada kayboldu.

Ama sonuncusu da güvenli bir yere götürüldüğünde, Sofia'nın aralarında olmadığından emindim.

"O nerede?!" diye bağırdım, Tyler'ın yelesini çekerek kafasını döndürmeye çalıştım ve gözlerinde paniğin parladığını gördüm.

Tekrar sınıra doğru döndü ve o sınırdan geri uçarken ben sımsıkı tutundum ve kardeşimle babam arasında gökyüzünde meydana gelen şiddetli savaşa katıldım. Darius onu tekrar tekrar geride bıraktı ama yan tarafında derin pençe izleri vardı ve bacağı yanık iziyle kömürleşmişti. Lionel daha iyi durumda değildi, burnu kanıyordu ve kuyruğu şeritler halinde kesilmişti ama ikisi de yavaşlamıyor gibiydi.

Çevremdeki bir gölge başımı döndürdü ve Gölge Prenses'in dönen bir gölge kulesinde yükselip av aradığını gördüğümde boğazıma bir nefes takıldı.

"İn," diye tısladım Tyler'a ve o gökten bir taş gibi düştü, toynakları yere çarpıyordu.

Ağlayan Orman ve ben, bizi görmemiş olması için dua ettik.

Sırtından kaydım, ağaçların arasından baktım ve gölgeler gökyüzünde dalgalanırken ve o gökyüzünde ölümün kanatları gibi süzülürken parmağımı dudaklarıma bastırdım. Ağaçların altındaki karanlığa sarılırken Tyler bana daha da yaklaştı ve o tepemizden süzülürken nefesimi tuttum.

"Değiştir," diye fısıldadım Tyler'a ve o da öyle yaptı, ben ona uzatırken kıyafetlerini giydi ve bir elimi saçlarından geçirdi.

"Neler oluyor?" diye tısladı ve çevremizde bir susturucu balonu patlattı.

“Babam sürümüzün hain olduğuna karar verdi. Buraya hepinizi öldürmeye geldi," dedim, boğazım çaresizce kurumuştu. "Sofia'yı buradan çıkarmalıyız."

Tyler ağaçların arasından işaret ederek ciddi bir şekilde başını salladı. "Jüpiter Salonu'nda Yüksek Büyü ile gözaltında."

"Siktir," diye lanet ettim. "O sürtük onu doğruca ona teslim edecek."

Tyler Atlas'ını çıkardı, Sofia'ya bir mesaj attı ve ben de ne yazdığını görmek için omzunun üzerinden eğildim.

Tyler:

Lionel burada. Seni almak için geliyorum.

Sofya:

Highspell beni Orion'un ofisine kilitledi. Kapıyı açmaya çalışıyorum.

Tyler:

Sıkı dur bebeğim.

Atlas'ını tekrar cebine tıktı ve ağaçların arasından havalandı. Ona ayak uydurdum, ortak amacımız damarlarımda yanan bir ateş yakarken kollarımız birbirine sürtünüyordu.

Yukarıdaki Ejder dövüşünün kükremesi ve gümbürtüsü uzaklarda yankılandı ve kardeşimin onu biraz daha uzak tutacak kadar güçlü olması için dua ettim.

Tyler etrafımızda gizleme büyüleri yaptı ve ben de sınırlı büyü bilgimle elimden geldiğince ona yardım ettim ama Darius ve Orion'un dersleri arasında, bu büyülerde gittikçe daha iyi oluyordum, en azından biz hareket ettikçe gölgelerin üzerimize sarılmasına yetecek kadar. bunun yeterli olacağını ummak zorundaydım.

BENHavada dönüp dururken öfkeyle kükredi, çenemi kırıp boğazına doğru hamle yaparken, etimi paylaşan canavarın gücüne tamamen teslim olurken, bir pençe ve nefret çarpışması içinde babamla buluşmak için sallandım.

Babam bana doğru uzanmış ön ayaklarının pençeleriyle üzerime gelirken yeşim yeşili kanatlarını sertçe çırparak, bana doğru uzanan gölge ayağını alırken gözlerimin şaşkınlıkla açılmasına neden olarak, benimle buluşmak için koşarken hemen bir meydan okuma haykırdı. Roxy'nin vücudundan kestiğinin yerine.

Roxy'nin ona verdiği hasarın görüntüsünü hala sevsem de, kaybın etrafından dolanmanın bir yolunu bulması gerçeğinden nefret ederek vahşice hırladım. Yeni uzuvunu kullanma konusunda daha tereddütlü görünüyordu ve ben de bu tereddütü sola savrulup kanatlarımı sıkıca vücuduma bastırarak ve kanatlarına hızla dalarak, çarpıştığımızda dişlerimi kanadının omurgasına kilitlerken avantajıma kullandım.

Güçlü çenelerimle kanadını parçaladığımda Lionel acı içinde kükredi, kanı dilimde sıcak ve hızlı akıyordu ve yere doğru düşerken içimdeki canavarı zafer düşünceleriyle haykırıyordu.

Kanadını yırtmaya devam ederken dişleri arka bacağıma battı ve sert bir şekilde tekme attım, pençelerim göğsünü aşağı indirdi ve vücudunu çevreleyen yeşil pulları yardı, yere çarpmadan hemen önce altımızdaki ağaçların tepelerine kan döküldü. bunların içine.

Kanopiye çarptık, ben onun üzerinde kalırken darbenin yükünü bedeni aldı ve ben tekrar tekme attım, tam yere çarptığımız anda dişlerini cildimden çıkarmayı başardım.

İndiğimiz ormanlık alanda muazzam bir patlama sesi duyuldu ve biz dişlerimiz ve pençelerimizle savaşmaya devam ederken birkaç ağaç kire çarptı ve ben de ayaklarımı onun yanına dikmeyi başardım. Geri çekildim, kanadı hâlâ çenelerimde kenetlenmişti ve ben uzvu yırtıp neredeyse sırtından kurtarırken tüm gücümü kullanarak dudaklarından bir acı kükremesi yükseldi.

onu yok et.

Ben görevi bitiremeden babam kıpırdandı, çok daha küçük olan Fae bedeni, ben onu ayağımın altında ezemeden pençelerimin arasına düştü ve sırtından kan akarken Ejderhasına verebileceğim yıkımdan kurtuldu.

Başımı hızla çevirdim, hava büyüsünü kullanarak kendini benden uzaklaştırırken ona kükredim ve Ejderha ateşimin tüm gücünü peşinden gönderdim.

Bir meydan okuma çığlığıyla ellerini havaya kaldırdı, saldırımın gücünden kendini korudu ve kalbime hızla çarpan bir gölge ve ateş mızrağı fırlatırken beni de kıpırdamaya zorladı.

Ayaklarımın üzerine düştüm ve önüme bir buz kubbesi fırlattım, ona su püskürttüm ve saldırısı kalkanıma çarparken dişlerimi gıcırdattım.

"Çok fazla potansiyelin vardı Darius," diye seslendi acı bir şekilde. "Muhteşem olabilirdin. Ama sende annenin zayıf kalbi var."

"Sahip olduğum tek zayıflık bana senin tarafından hediye edildi," diye homurdandım, tekrar saldırısına karşı hazırlandım.

"Yakında bu düşünceleri kafandan atacağım, oğlum," diye seslendi, ben yukarıdan üzerine ateş ve buz karışımı bir darbe indirirken, o korumak için savaşırken saldırımın gücünün hava kalkanına çarptığını hissettim. BT.

"Artık üzerimde tutacak hiçbir şeyin yok, Peder," diye alay ettim. Bu da senden bir daha asla dayak yemeyeceğim anlamına geliyor. Aslında, bu gün bitmeden boğazını parçalamaya ve bu lanet olası savaşı sonsuza dek bitirmeye tamamen niyetliyim.

Aniden kalkanlarımı düşürdüm, bir savaş çığlığı atarak ona doğru koştum ve bu bir kükremeye dönüştü, adımlarımın ortasında yerimi değiştirdim, devasa altın Ejder biçimimde ileri atıldım ve kalkanını bir ateş cehennemi gibi patlattım.

Kalkanını bana karşı tutmak için savaşırken babamın gözleri korkuyla açıldı ve ben de savaşmaya devam ederken pençelerimi ve öfkemi kullanarak ağırlığımı kalkanın üzerine indirdim.

Büyüsü söndü ve kalkanı paramparça oldu, onu aynı nefeste kıpırdanmaya zorladı, gölge ayağının pençeleriyle bana saldırırken yeşim yeşili pulları gücümün yükünü çekiyordu.

Beni yanımda yakaladığında ıstırap içinde kükredim, gölgeler etimin altına batarken ve varlığımın en derin girintilerine gömülürken beni içten dışa yakıyordu.

Üstün gücüm ve bedenim bana avantaj sağladığı için ağırlığımı ona verdim ve onu altımda yere vurdum, sonra öne doğru atıldım, çenelerimin arasından kan dökülürken dişlerimi boğazına kapattım.

Babam altımı tekmeledi ve dövdü, ben başımı sallarken ondan bir acı çığlığı kaçtı, bunu bitirmek için savaşırken dişlerim pulları ve deriyi parçaladı. Bitir onu. Ve zorladığı her korkunç şey

ben ve acı çekmeyi sevdiğim insanlar kafatasımın içinde tekrar tekrar oynadık.

Onlar için kanamasını, onlar için yanmasını ve onlar için ölmesini istiyordum.

Sonunda hangimizin daha güçlü Fae, daha iyi Ejderha olduğunu kanıtlamıştım ve şimdi onun işbirlikçi, kinci kafatasını boynundan söküp alacak ve tüm Solaria'yı onun zalim hükümdarlığından kurtaracaktım.

Ama bu galibiyetin parıltısında kendimi kaybedemeden, bir öfke çığlığı kulaklarıma ulaştı ve bir güç patlaması yan tarafıma çarptı, beni gölgede bıraktı ve ben paramparça olurken bir kasırganın gücüyle babamdan uzağa fırlattı. ağaçların arasından bir acı kükremesiyle.

Yere sert bir şekilde vurdum, pençelerim kiri keserken kanatlarımı iki yanıma sımsıkı kenetledim ve yuvarlanmamak için kendimi zorladım, Lavinia babamın kanayan bedeninin önünde durmak için geldiğinde yeni rakibimle yüzleşmek için döndüm.

"Çık, tüt, yaramaz çocuk," diye mırladı, ellerini kaldırdı ve etrafını gölgeler sararken kanlı dişleriyle bana sırıttı. "Kralımı benden almana izin veremem. Onun yerine onun yerine geçmeyi teklif etmedikçe?"

Ayaklarımı kire dayadım ve ona kükredim, üzerine ejder ateşimden bir duman gönderdim ve gölgeler bir bulut halinde yükselip tepemdeki ağaçların tepesine vururken ormanı dört bir yanında alev alev yaktı.

Ateşim söndü ve başımı geriye doğru eğdim, tam zamanında yukarı baktım ve onun vahşi bir çığlık ve gözlerinde neşe dolu bir ifadeyle üzerimdeki ağaçlardan atladığını gördüm.

Arkamı döndüm, onu çenelerimin arasında kırmaya çalıştım ama kenara çekilmeyi başardı, sırtıma kanatlarımın arasına indi ve yumruklarını pullarıma indirdi, gölge mızraklarını içime sapladı ve beni ıstırap içinde kükretti.

Hızla yerimi değiştirdim, ormanın yanan zeminine düşerken ondan yuvarlandım ve ona ateş büyüsüyle vururken ellerimi havaya kaldırdım.

Saldırıma karşı koymak için gölgeleri kırbaçlayarak bana doğru gönderdi ve güçlerimiz çarpıştığı anda parmaklarımı salladım ve o benim ateşime odaklanırken onu onlara saplamayı umarak parmaklarımı salladım ve arkasına uçan buz bıçakları gönderdim.

Ama bıçaklar ona çarpmaya yaklaşmadan önce, daha fazla gölge fırlayıp onları yakaladı ve o gülerken ve gücünü bana daha da büyük bir güçle fırlatırken onları bir kenara fırlattı.

Karanlık Element üzerindeki kontrolünün tüm ağırlığı büyümle çarpışıp ateşimi söndürüp, aramıza bir buz kalkanı atmayı başaramadan neredeyse bana çarptığında lanet ettim.

Gölgelerin ağırlığı sihrime baskı yaparken homurdandım, sahip olduğum her şeyi kalkanı korumaya yönlendirirken ona karşı kullanacak hiçbir şeyim kalmamıştı.

Yan tarafımdaki yara ağır bir şekilde kanıyordu ve onun gücünün gücüyle birkaç adım geri çekilirken küfrettim.

Tüm gücümü çektim, sahip olduğum her şeyi tek bir güçlü darbede topladım, yumruğumu alevlerle kapladım ve tüm gücümü ona yönlendirdim, kendimi hazırlayıp düşmeye hazırlanırken bu tek vahşi patlamanın onu alt edeceğine güvendim. kalkanım

Düşmesine izin verdiğim anda, gölgeler üzerime çarptı ve gücümün öfkesini serbest bıraktım, alevlerimin onu yutmasını dilediğim gibi elimde kalan her şeyi darbeye fırlattım ve kusurlu güç tarafından yanan ağaçların arasından fırlatıldım. gölgelerinden.

Kalın bir gövdeye çarptığımda sırtımı sert bir şekilde vurdum, babamın bana verdiği yaradan vücudumda yankılanan ve yere düştüğümde beni lanetlememe neden olan acı, kendimi bulduğumda sihrimin son parçası parmak uçlarımda titriyordu. dışarı vuruldu ve orman zemininde kanıyor.

"Tüm sahip olduğun bu mu, Ejderhaların oğlu?" Lavinia ağaçların arasından seslendi ve ben acıyla tısladım, saldırıma bu kadar kolay karşı koymasından nefret ederek ve bunun için gölgelere teşekkür etmem gerektiğini ruhumda bilerek kendimi yeniden ayağa kaldırırken. Gölge Diyarı ile olan bağlantısı onun gücünü sonsuz hale getirdi ve benimki tükendiğinde, beni bulmasını bekleyen bir avdan başka bir şey değildim.

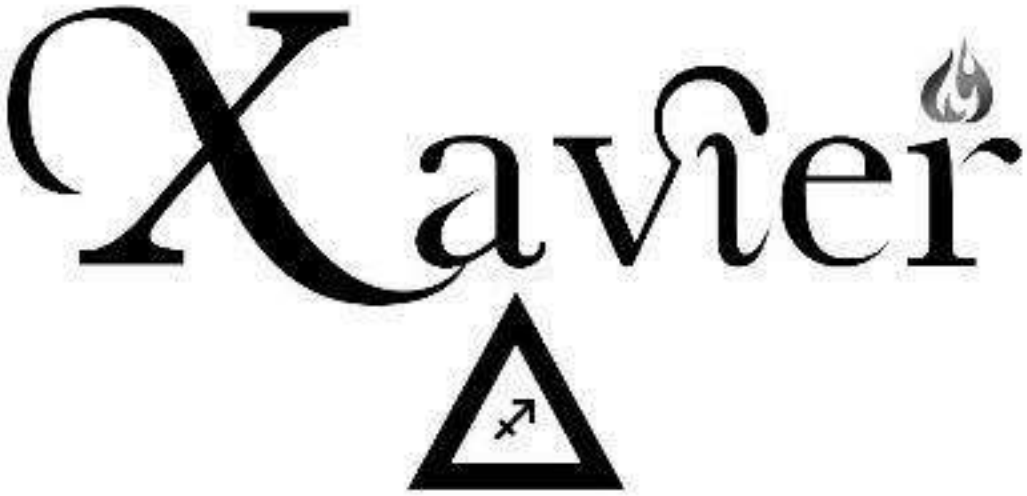
Dövüşümüze devam etmek istiyordum ama sihrim azalıyor ve onun karanlık gücü sonsuz görünüyorken, bu konuda şansımın olmadığını biliyordum.

Önümde ağaçların arasında gölgeler, yutacak bir şeyler bulmak için çalıların arasında sürünen yılanlar gibi kıvrıldı ve onlardan dönüp gökyüzüne havalanmadan önce ayaklarıma tükürdüm, bir kükremeyle onu beni takip etmeye cesaretlendiren Ejderha şeklime büründüm. .

Buradan kaçmak zorunda kalacaksam gitmeden önce kurtarmam gereken şeyler vardı. Ben gökyüzüne doğru

uçarken Lavina beni kovaladı ve kendimi daha hızlı iterken hırladım, biraz saklanmak için bulutlara yöneldim ve Xavier'e kaçması için daha iyi bir şans vermek için beni bulutların içine doğru kovalamaya devam edeceğini umdum.

Büyüm bitmiş olabilir ama yanımda Ejderha ateşi, gazabı ve pençeleri vardı. Bu yüzden yakında buna karşı ne kadar başarılı olduğunu öğreneceğiz.

WFark edilmeden Ağlayan Orman'ın kenarına kadar ulaştık ama burası ile Jüpiter Salonu arasındaki uzun açık alan boğazımı sıktı. Özellikle de Gölge Prenses'i uzaktaki bir karanlık bulutun üzerinde Orb'un yukarısında seyrederken, bulutlara bakarken ve içlerinde bir şeyler arıyormuş gibi gördüğümde.

"Ne kadar hızlı koşabilirsin?" Tyler'a sordum.

Kararlı bir şekilde, "O karanlık kaltağı geçecek kadar hızlı," dedi.

"Kahretsin, bunu gerçekten yapıyoruz, değil mi?" dedim, üzerimi değiştirmeye hazırlanırken Gölge Prenses'e bakarken kıyafetlerimi çıkardım.

"Sorun nedir Xavier? Korkmuş?" Tyler alay etti ve ben öfkeyle homurdandım.

"Asla," dedim şiddetle ve Gölge Prenses bize küçük bir fırsat penceresi vererek onu bize geri çevirirken gökyüzüne baktık.

"Orada yarışın." Göz kırptı, ileri sıçradı ve yer değiştirdi ve ben de aynı anda yer değiştirdim, Jüpiter Salonu'na doğru dört nala olabildiğince hızlı koşarken ikimiz yerde kaldık.

Lavinia'ya bakmaya cesaret edemedim, toynaklarımız çimenlere çarparken bakışlarımı sıkıca önümüzdeki girişe sabitledim. Sofia'ya ulaşma, onu buradan defolup The Burrows'un güvenliğine götürme ihtiyacı beni ateşledi.

Her nasılsa, imkansız bir şekilde içeri girdik ve ikimiz de Fae formlarımıza geri döndük, atriyuma bakarken çıplak ve nefes nefeseydik.

Her şey sessizdi ve birkaç saniye sonra yakınlarda öğretmen olmaması ihtimalini fark ettim ve fayansların üzerinden koşarak Orion'un eski ofisine doğru merdivenlerden yukarı çıktık.

Kapıya ilk ben ulaştım, iki elimi de kapıya bastırdım ve muazzam miktarda toprak getirdim.

parmak uçlarıma sihir.

"Geri çekil Sofia!" Aradım.

Xavier mi? diye nefesi kesildi, ses tonuna heyecan ve korku hakimdi.

"Buradayım," dedim ve gücümle kapıyı patlatıp yok ettim, böylece her şey odanın içinde yüz parçaya bölündü.

Boşluğa koştum ve Sofia benimle çarpıştı, ben çenemi altın rengi saçlarına yaslayıp onu kendime doğru ezerken kollarını bana doladı.

"İyi misin?" Tyler diğer taraftan ona yaklaşıp burnunu kafasına yaslarken sordum ve onu itmeye çalışmak içimden bile gelmiyordu. Onu tekrar kollarıma aldığım için rahatlamıştım, tatlı kokusu içimi dolduruyor ve bir daha asla bırakmak istememe neden oluyordu.

Gözlerim başının üzerinden Tyler'ınkiyle buluştu ve bende yaşayan ihtiyacın aynısını onda gördüm ve bir an için onun bakışlarına hapsoldum, o kadar rahatladım ki, sevmememe rağmen babamın ellerinde ölmemişti. ona zamanın yüzde doksan dokuzu.

Yanaklarına bulaşan külü içime çekerken kaşlarımı çatarak Sofia'yı serbest bıraktım. Kaşlarını çattı, sonra geri adım attı ve gözlerinde suçluluk duygusuyla yerdeki yanan kitap yığınını işaret etti, yanında dizilmiş bir sürü kitap daha vardı, belli ki Orion'un dolabından alınmış.

"Yüksek büyü, 'yeni çağa' hazırlanmam için onları yakmamı sağladı," diye tükürdü acı bir şekilde. "Önce bana Phoenixes'tekileri yaktırdı."

Orion'un kitaplarına ne kadar değer verdiğini bildiğim için kalbim sıkıştı ve aniden zodyak değerli taşları hakkında daha fazlasını keşfetmesine yardımcı olması için özellikle birine ihtiyacı olduğunu hatırladım. Kapının yanında asılı duran boş bir el çantasını aldım ve kalan kitapları içine tıkıştırdım, aralarında Gökyüzünün Taşları'nı bulduğumda kalbim sevinçle uğulduyordu. Tam koridorda tiz bir çığlık duyulduğunda çantayı omzuma astım.

"Bayan Cygnus!" diye bağırdı. "Kralın kendisi tarafından Nebular Engizisyon Merkezine çağrıldınız!"

Yüksek topukların tokası bize doğru geldi ve ben pencereyi sağlam tutmak için alabildiğim kadar güçle büyüleri patlatırken Tyler Pegasus şekline büründü. Glass her yöne doğru uçarak onu sonuna kadar açık bıraktı ve Sofia'yı Tyler'ın sırtına fırlatıp onu takip edip kollarımı beline doladım.

"Durmak!" Highspell, kollarını iki yana açmış bize doğru koşarak feryat etti, ama Tyler kuyruğunu kaldırdı ve açık pencereden atlayıp serbest düşmeden önce onun yüzüne bir parıltı fırlattı, ölümcül bıçaklar tepemizden uçarken buzları bizi birkaç santim ıskaladı.

Tyler'ın kanatları fırladı, biz daha yere düşmeden bizi yakaladı ve o tekrar dimdik dönerek gökyüzüne doğru koşarken midem bulandı.

Darius, Ignis Evi'nin üzerinde havada süzülürken, bu sırada yer değiştirip eski odasına açılan pencereden içeri girerken, bakışlarım Darius'a takıldı. Lavinia çatıya indiğinde, renkli camı yırtan ve devasa parçalarını yere düşüren gölge dalları ile korku dolu bir kişneme beni terk etti. Darius'un odasından bir ateş huzmesi çıktı, Lavinia'nın eti boyunca parladı ve arkasında parıldayan bir cam izi bırakarak bir gölge kulesine yükselirken Lavinia'nın çığlık atmasına neden oldu.

Darius, elinde bir çantayla pencerenin kalıntılarından dışarı fırladı, bir kez daha altın Ejderha şekline büründü ve çantayı dişlerinin arasında yakaladı. Boynunu ne için riske attığına dair hiçbir fikrim yoktu ama bize doğru uçup kaçmamız için başını salladığında, Tyler hızla sınıra doğru ilerledi.

Bir elimde yıldız tozunu hazır tutarken diğer elimde Sofia'yı tutuyordum, Lavinia Darius'un peşinden koşarken gözlerimi omzumun üzerinden ona dikmiştim, siyah gözlerinde büyük bir öfke alevlenirken ellerinden gölgeler fışkırıyordu.

Tyler'ı cesaretlendirmek için kişnedim ve bir şekilde özgürlüğümüzü belirleyen çite doğru daha hızlı uçtu. Ama görünen o ki, ağabeyim boynunu riske atıp bizden uzaklaşıp yüz metre ötedeki otoparka doğru hızla ve öfkeyle uçarken görünüşe göre işini bitirmemişti.

"Darius!" Lavinia bakışlarında öldürücü bir niyetle onun peşinden giderken panik içinde ona bağırdım.

Ama Darius daha hızlıydı, pençeleri arsanın çatısını yırtıyor ve oradaki güzel arabaların üzerine büyük duvar yığınları parçalanırken bozulmamış bir süper motosikletin etrafına kenetleniyordu. Lavinia ona saldıracak kadar yaklaşamadan tekrar hareket etmeye başladı, pençelerinde motosiklet ve bakışlarında bir zafer parıltısıyla bize doğru geri döndü.

Ama Gölge Prenses, kollarını saran ve ürkütücü bir enerjiyle titreşen gölge bobinleriyle yukarıdan bir veba gibi üzerine çöktü. Darius'u yakalamaya çalışırken ondan büyük duman sütunları çıktı ve ben korku içinde kişnedim, bir avuç içimi dışarı fırlattım ve benden patlarken bir su seliyle bir tanesini kestim.

Kırbaçlar Darius'u ellerinin arasına almaya çalıştı ve bir an için, Lavinia ona yaklaşırken ağabeyimin ölümünün yaklaştığını gördüm.

"Daha hızlı!" Ağabeyime kükredim ve o keskin bir şekilde bükülerek gölgeleri yarıp geçti, Lavinia tüm gücünü bize çevirirken ve tüm gökyüzü korkunç gücüyle kararırken gözlerinde bir karar vardı.

Tyler gölgelerinin patlamasını önlemek için kenara çekildi ve Sofia sırtından yuvarlanırken çığlık attı, bir an sonra kıyafetlerinin arasından fırlayıp pembe Pegasus formunun içine girdi ve kalbim onun için korkuyla çarparken altımızda koşturdu.

Lavinia gölgelerden bir mızrak fırlatırken hızla uçtu, yükseklik kazandı ve panik içinde kişnedi.

Ben alarmla haykırırken onu başımın üstünde dönmeye zorladım.

"Geri kaydır!" Kükredim, sesim bir Dom'un buyurgan tonuyla kalındı ve o bunu anında yaptı, gökyüzünde yuvarlandı ve gölgeler onu yalnızca birkaç santim ıskaladığından bize doğru düştü.

Tyler korkuyla kişneyip onu kollarıma alırken ve yakınımda tutarken ona uzandım.

"Gitmek!" Sofia panik içinde ağladı ve tam sınırı geçerken Darius'un nefesinin sıcaklığını sırtımda hissettim, yıldız tozunu fırlatmadan bir kalp atışı önce tenimde sihir karıncalandı ve ağabeyime ulaşacak kadar geriye doğru fırlattığımdan emin oldum.

Her yöne sessizlik hüküm süren kar taneleriyle dolu bir gökyüzüne tükürmeden önce bir an için kontrolden çıkmış gibiydik ve başım dönüyordu.

Darius rahatlayarak kükredi, yanımıza uçmak için hızlandı, iyi olup olmadığımı kontrol ederken altın rengi gözü bana döndü ve ciğerlerimden tamamen rahatlamış bir kahkaha yükseldi.

"Lanet olsun, Xavier." Sofia başını çevirip bana baktı, kısa, sarı saçları rüzgarda uçuşuyordu ve gözleri huşu ile doluydu.

Onu öpmek isteyerek öne doğru eğildim, içimde güneşten daha parlak bir dürtü yanıyordu ama başımı eğdiğimde Tyler kanatlarını sertçe çırptı, beni sırtına çarptı ve onun yerine ağzımın onun gözüyle çarpışmasına neden oldu. an tamamen.

Kahrolası Tyler.

Tyler kişnedi ve Sofia dönüp manzaraya bakarken ben ona kaşlarımı çattım, Darius'u motosikleti ve çantayı yanına koyduğu karlı zemine inmek için takip ederken yanakları biraz pembe Vardığımızda sürüm şok içinde bakıyor, The Burrows'u bulamıyor ve onları neden hiçliğin ortasındaki bu ıssız yere getirdiğimi merak ediyor.

Sofia'nın ardından Tyler'ın sırtından atladım, Pegasus sürüsüne bakıp kafa sayımı yaptığımda ve hepsinin orada olduğundan neredeyse emin olduğumda içimi bir rahatlama kapladı.

Darius, Tyler'ın yaptığı gibi Fae formuna geri döndü ve elim, ölüme bu kadar yaklaşmışken onu bırakmak istemediğim için Sofia'nınkinin etrafında yavaşça kaydı.

"Burası neresi?" Sofia nefes aldı, soğukta titreyerek ateş Elementini kendini ısıtmak için kullanmadan önce ve ben de tam teşhir olan göğüslerine bakmamak için çok çalıştım.

"Asiler için bir sığınak," diye açıkladım. "Artık burada kalman gerekecek."

Tyler genişçe gülümsedi, gözlerinde heyecan parlıyordu. "Evet, kaçıyoruz bebeğim." Sofia'yı tuttu ve elimden çekti ama Darius'la göz göze geldiğimde kızmak için başka bir sebep buldum.

Boynunu riske attığı motosikleti işaret ederek üzerine döndüm. "Sen ne halt oynuyordun? O şey yüzünden ölebilirdin.”

Darius, babama karşı verdiği mücadelede kendini ne kadar zorladığından nefes nefese kalmıştı ve bakışlarım yanındaki kanlı yaraya ilişti, eli yaraya bastırdı, cevap vermek için ağzını açarken dudaklarını buruşturdu ve sonra yere yığıldı. bunun yerine karda zemin.

"Darius!" Korkuyla bağırdım, ileri doğru koştum ve yanına dizlerimin üzerine çöktüm. Henüz nasıl iyileşeceğimi bilmiyordum, ama yine de ellerimi yaranın üzerine koydum, paniğe kapılırken parmaklarım kanda kaydı ve sihrime yardımcı olacak bir şeyler yapmasını diledim.

"Anladım seni kardeşim." Tyler yanıma çöktü ve Darius'u yan yatırarak ellerini yaranın üzerine koydu. Tyler onu iyileştirmeye çalışırken omuzlarım titredi, mücadele ederken kaşları çatıldı ve Darius'un böğrüne açılan pençe izleri acı verici bir şekilde yavaş yavaş birleşmeye başladı.

"Neden çalışmıyor?" diye sordum ve Tyler çaresizce başını salladı.

“Gerektiğinden daha fazla sihir alıyor. Anlamıyorum-"

"Gölge yarası," diye homurdandı Darius, kıpırdanmaya başlarken bir rahatlama sesi duymamı sağladı ve bana bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Onu iyileştirmek için çok daha fazla güç gerekecek."

Anladığımı belirten başımı salladım, elimi Tyler'ın omzuna vurdum ve gücümü onunkiyle kaynaşması için ona doğru bastırdım.

Ne sunduğumu anlayınca Tyler'ın gözleri şaşkınlıkla açıldı ama engelleri kaldırması uzun sürmedi, sihrimiz nefesimi kesen ve zevkle inlemesine neden olan canlı bir güç patlamasıyla bir araya geldi.

"Kahretsin, çok güçlüsün," diye nefesi kesildi, sihrimin tüm ağırlığını hissettiğinde şaşkınlıkla bana baktı.

"Benim kadar güçlü değil," diye mırıldandı Darius, yerde kanlar içindeyken bile kendini tutamayarak.

"Doğru," diye kabul ettim çünkü babamın büyüm Uyandığında ilk kontrol ettiği şey buydu ve haklıydı. Güç seviyeleri söz konusu olduğunda ağabeyim kadar güçlü değildim. "Ama bende üç Element var," diye alay ettim ve Darius kıkırdadı, ama bu bir acı lanetine dönüşmüştü.

Tyler, Darius'u iyileştirmeye devam ederken ve yara yavaşça daha fazlasını dikerken kendi büyüsünü güçlendirmek için kullanarak hızla benim sihrimi çekiştirdi.

"Bu yeterli," dedi Darius birkaç dakika sonra, yarası hâlâ kanıyor olmasına rağmen. "Lance'in bitirmesi gerekecek. Ama şimdilik yeterince iyiyim.”

"Gerçekten mi?" Kolunu tutarken sordum, onu kaybetme paniği kaybolurken sımsıkı sıkarken. Bundan sağ çıkamazdım. Kardeşime her şeyden çok ihtiyacım vardı. O benim kayamdı.

"Yeterince iyi," diye onayladı ama hala canı yanıyormuş gibi görünüyordu. en azından renk

yüzüne dönmüştü.

"Beni böyle korkutma," diye tısladım, koluna bir yumruk attım ve bir an kaşlarını çattıktan sonra kendini önüme oturttu.

"Teşekkürler Tyler," diye mırıldandı ve Tyler hiçbir şey yokmuş gibi omuz silkti, ayağa kalkıp Sofia'yı çağırdı.

Kahretsin, beni çok kızdırdı ama az önce kardeşimi kurtarmıştı ve şimdi ben de ona minnettardım.

"Bensiz iyi olacağını biliyorsun, değil mi?" dedi ve başımı sallarken içimden bir acı sızı kaçtı.

"Hayır, yapmazdım," dedim. "Bunu nasıl söylersin? Sensiz kaybolurdum, Darius."

"Sen bundan daha güçlüsün," diye itti, boynumun arkasını kavradı ve beni öne doğru çekerek alınlarımızın birbirine yaslanmasını sağladı. "Sen iyi Acrux'sun. Babam seni bozmadı."

"Yozlaşmış değilsin," diye homurdandım. "Sen tanıdığım en iyi insansın."

Kuru kuru güldü ve gitmeme izin verdi. "Kafanı oraya mı çarptın?"

"Kötü şeyler yaptın Darius, ama bu seni kötü bir insan yapmaz," diye ısrar ettim ve kaşlarını çatarak bana başını salladı.

"İnsanları kötü yapan şey, kötü işlerdir," dedi, kendini ayağa kaldırıp beni de kendisiyle birlikte yukarı çekti.

Hayır, diye karşı çıktım. "Kötü şeyler yapmanın nedeni, bir insanı tanımlayan şeydir. Ve iyi bir sebep için yapmaya çalışmadan asla tek bir kötü şey yapmadın."

İçini çekti, tartışmaya devam edecekmiş gibi göründü ama sonra pes etti ve kolunu omuzlarıma attı. "Güzel, ama mezar taşıma 'burada bir aziz yatıyor' yazma. Dürüst olduğundan emin ol. 'Burada mutlak bir efsane yatıyor' gibi.

Kolunu üzerimden ittim ve ona kötü bir bakış attım. "Bu hiç komik değil, Darius."

Gözlerini devirdi, Ignis Evi'nden aldığı çantayı almak için yürüdü, motosikletin üzerine koydu ve The Burrows'a doğru sürdü.

"Çantada ne var?" Pegasus sürüsünün ardından onunla birlikte yürürken merakla sordum.

"Orion'un kara büyü ekipmanını aldım ve ikizlere ölümlüler aleminde bıraktıkları bazı şeyleri borçluyum," dedi, kaşlarını çattı, sonra çenesiyle yanımda asılı duran el çantasını işaret etti. "Ne aldın?"

"Orion'un kitapları," dedim kendini beğenmiş bir şekilde sırıtarak ve çantayı açıp kurtardığım ciltleri karıştırırken. Çok renkli değerli taşlarla kaplanmış gibi görünen bir ciltli ciltli kitap çıkardım, sırtındaki başlığı okudum.*Gökyüzünün Taşları.*

"İstediği buydu, değil mi?" Darius'a umutla sordum, burnunun dibinde sallayarak ve benim

Kardeşim saçımı karıştırmadan önce sırıttı.

"Aferin pislik," dedi şefkatle, elini yan tarafındaki yaraya bir kez daha bastırışını kaçırmadığımı düşündü. "Bunları görünce bir çocuğa dönüşecek. Elli auraya bahse girerim 'oh yıldızlarım!' diyor. Noel sabahındaki bir çocuk gibi."

Gülerek, bu anlaşmayı onaylayarak elini sıkarak içeri girdik, sürüyü bizimle birlikte yönettik ve büyülü bariyerden geçmelerine izin verdim.

Gardiyanlar bizi görünce şaşkınlıkla bağırdılar, içlerinden biri yeni mültecilerle yeminini yerine getirmek ve The Burrows'a girmelerine izin vermek için Hamish'i alacağını duyurdu.

Tyler onu yönlendirirken dikkatim ilerideki Sofia'ya kaydı, ikisi aralarında fısıldaşıyorlardı ama bakışları benimkine döndüğünde midem sıcaklıkla dalgalandı ve kendimi ona aptalca sırıtırken buldum. Onu tekrar görmek çok güzeldi ve şimdi buradaydı, Fae'ye gitmem ve ona nasıl hissettiğimi söylemem gerektiğini biliyordum. Bugün ölmüş olabileceğini düşünmek korkunçtu ve ondan gerçeği saklayarak bir saniye daha kaybetmek istemiyordum. Tabii, yüzüme patlayabilir. Doğrudan Tyler'ı seçebilirdi ama en azından o zaman nerede durduğumu bilirdim.

Önce doğru hareketi yapmam gerekiyordu. Onun için mümkün olan en iyi Pegasus olduğumdan ve bunu sağlamak için ne yapmam gerektiğini bildiğimden oldukça emindim.

Darius, çantayı omzunun üzerinde tutarak bisikleti çiftlik evine sürdü ve sonunda soğuk havayı kapattığım ve babamın varlığının sonunda bedenimi terk ettiğini hissettiğim için rahatladım.

"Darius!" Orion'un sesi bize ulaştı, bir hava uğultusu ve onun gelişini işaret eden bulanık bir hareket, kardeşime çarpmadan ve ikisi yere yığılmadan bir saniye önce. "Nereye gittin?"

Darius, Orion onu yaraları için kontrol ederken açıklamaya başladı, yan tarafındaki kanlı yaraya kaşlarını çattı ve hayal kırıklığıyla hırlayarak elini yaraya bastırdı, birbirlerine bakmadan önce bunu hissetmediğiyle ilgili bir şeyler mırıldandı ve bu da gülmeleriyle sonuçlandı.

Yarayı iyileştirmesini izledim, konsantre olurken çenesini gıcırdattı ve Darius babamızın yeni bir gölge eli olduğu hakkında bir açıklama mırıldandı ve bu da içimi gerginlikle düğümledi. Tabii ki pislik, zamanı geldiğinde onunla yüzleşmemizi kolaylaştıran işe yaramaz bir kütükle bırakılamazdı. Hayır. Artık kaybettiğinden daha güçlü bir gölge eli vardı. Yemin ederim yıldızlar o küçük zaferi kazandığımıza inandığımız için bize gülüyorlardı.

Orion sonunda yarayı iyileştirmeyi başardı, ancak vücudunun yan tarafında tamamen ortadan kalkması için daha fazla eğilmeye ihtiyaç duyacağını söylediği bir dizi pembe çizgi bıraktı ve Darius bir kez daha ayağa kalktığında rahatlayarak iç çektim.

Derisinde hâlâ başka kesikler ve morluklar vardı ama Orion biraz sarktığında tüm sihrini gölge yarasında kullandığı belliydi.

"Damar önermek isteyen var mı?" diye sordu, sürüye bakarak ama Darius başını salladı. "Gerisi yüzeysel. Altınıma geri döndüğümde bunu kendim yapabilirim.

Orion bu konuda pek iyi değilmiş gibi kaşlarını çattı ama ateş edip ona öyle bir hızla kot pantolon giymeden önce başını salladı ki ben daha gözünü bile kırpmadan geri döndü. Darius onları giydi ve Tyler ile Sofia hala kıçları çıplak halde somurttular.

"Bize kıyafet yok mu?" Homurdandım ve Orion bana özür dileyen bir bakış atarak elini ensesinden aşağı oydu.

"Üzgünüm, eski bir Muhafız bağı alışkanlığıydı," diye mırıldandı. "Gidip biraz alabilirim..."

"Sorun değil," dedi Sofia. "Hadi içeri girelim."

Sofia'ya bakmamaya çalışma savaşımı kaybettim, bakışlarım onun mükemmel yuvarlak göğüslerine ve amının etrafında parıldayan parıldayan camına düştü. Kahretsin, o çok güzeldi. Kendimle ne yapacağımı bilmiyordum ve ne zaman onlara baksam, Tyler'ın süslü kahrolası aletine sanki gözümü yakalamaya çalışıyormuş gibi bakıyordum. Ah.

Kendimi onlar yerine Orion'a bakmaya zorladım, yanımdaki kitapları hatırladım ve bakire gibi bakmayı bırakmak için bu bahaneye sarıldım.

"Sana bunları aldım." Çantayı tekrar açıp ona önce değerli taşlar üzerine olan kitabı verdim ve Orion kitabı elimden alırken çenesi gevşedi ve sanki dünyadaki en değerli şeymiş gibi nazikçe çevirdi.

"Aman yıldızlarım," dedi nefes nefese, çantayı elimden aldı ve yüzünde genç bir gülümsemeyle kitapları karıştırdı. Darius bana elli auramı kaybettiğimi fark ederek bana anlamlı bir bakış attığında homurdandım ama Orion'un yüzündeki ifade kesinlikle buna değerdi.

"Korkarım Highspell diğer bazılarını yaktı," dedim kaşlarımı çatarak ve Orion göründüğü için ona yavrusunu öldürdüğümü söylediğime hemen pişman oldum.

"Onları yaktın mı?" diye tısladı ve ben de başımı salladım, sanki arkadaşlarına ne olduğunu duymalarını istemiyormuş gibi kitap çantasını göğsüne bastırırken ona özür dileyen bir bakış attım.

"Üzgünüm dostum." Darius elini Orion'un omzuna koydu ve homurdandı.

"O sahte suratlı cadıyı öldüreceğim," diye hırladı, kitaplarına daha da sıkı tutunurken dişlerini gösteriyordu ve onlara bu sözü verdiğinden oldukça emindim. Ahbap o kitapların intikamını almak için kesinlikle öldürürdü.

"Yine de bunu senin için aldım," dedi Darius, çantasından büyük bir tahta sandık çıkarıp uzatarak Orion'un yeniden sırıtmasına neden oldu.

"Tüm ekipmanım mı?" diye sordu heyecanla ve Darius başını salladı.

Orion sandığı salladı ve sanki içinde ağır bir şey varmış gibi sallandı.

"Kemikler de sende mi?" diye sordu ve Darius ona karanlık bir gülümsemeyle baktı, omzunun üzerinden

ve tam Hamish saatin arkasına gizlenmiş kapıyı açıp dışarı çıkarken, bisikletin gidonunu tutup tünellerin girişine doğru iterken cevap vermeden önce üçümüzün etrafına bir susturucu balonu fırlattı.

"Pekala, babama karşı kara büyü yapmayı öğrenmek için onca yılımı harcamadım, sonunda onu alt etme zamanı geldiğinde bunu unutmadım."

Orion hevesle başını salladı. "O zaman derslerinizi yakında yeniden başlatabiliriz."

"Hoş geldiniz dostlar ve nazik Fae!" Hamish hevesle seslendi ve Darius susturucu balonu bıraktı. "Yeminlerinizi yerine getirmek için öne çıkın, sizi kısa sürede içeri hazırlayalım."

Tyler, önce onun gitmesine izin vermek için ayrılan diğer Pegasuslara homurdanarak uyarıda bulundu ve yeminlerini edebilmeleri için Sofia'yı da yanına aldı.

Darius onları geçmeye devam etti. Bisikleti tünele sokmak ve tonozlu tavanı ve uçuk gri duvarlarıyla yerin altında değil de bir malikaneye aitmiş gibi hissettiren etkileyici koridora doğru yol almak.

Birlikte The Burrows'un derinliklerine doğru yürümeye başladık ve ne kadar sessiz olduğunu anladım. "Katili bulmaya çalışmak için başka bir tarama yapılıyor mu?" Alçak sesle sordum.

"Tepegözleri yeniden harekete geçirdi," dedi Orion, alnında bir endişe çizgisiyle başını sallayarak. "Ama yakında bir şey bulamazlarsa, sanırım bunu kendi elimize almamız gerekecek." O ve Darius, insanlardan bilgi almak için tam olarak nasıl bir planları olduğunu anlatan karanlık bir bakış attılar ve ben de gergin bir şekilde kişnedim.

"Aklında herhangi bir şüpheli var mı?" diye sordu Darius, etrafımızda bir susturucu balonu oluştururken.

"Pekala, gerçeği bulmaları için Kikloplara güveniyoruz. İlişkilerini gizlemek için onlardan birinden daha iyi kim var? Orion önerdi ve omurgamdan aşağı bir korku ürpertisi indi.

"Gerçekten onlardan biri olabileceğini düşünüyor musun?" diye sordum, son sorgulamanın anısıyla ve anılarıma giren Tepegözlerin istilacı hissiyle ürpererek.

"Başlamak için iyi bir yer gibi görünüyor," dedi Orion ve Darius başını salladı.

Darius, "Bu iş halledilene kadar dinlenmeyeceğim," diye homurdandı. "Öyleyse

onları bir ziyaret edelim," dedi Orion.

"Sana yetişeceğim. Önce Roxy'yi göreceğim," dedi Darius ve Orion başını sallayarak veda etti, bir yan tünele doğru ilerledi ve hayat verilmiş bir gölge gibi karanlığa karıştı. Onu bu çarpık göreve bıraktığım için çok mutluydum.

Sürünün yeminlerini ederken onlara yetişmesini bekleyerek adımlarımı yavaşlattım ve çok geçmeden onları burada isyancıları gizlemek için oluşturulmuş etkileyici tünel labirentlerinin daha derinlerine götürüyorduk.

Herkesin arasında huzursuz bir enerji dolaşıyordu, sürüde küçük ürpertiler dolaşıyordu.

Kim arkamızdan takip etti ve onları sakinleştirmek için içgüdüsel olarak ellerimi üzerlerine sürdüm.

Profesör Clippard'ın ölümü yüreğimi burktu ve babama olan nefretim, bugün öldürmeyi planladığı Tarikat üyelerimi rahatlatmaya çalışırken biraz daha keskinleşti.

Tyler ve Sofia'ya doğru koştum ve dudaklarından çıkan yumuşak bir kişnemeyle hemen beni kendine çekti. Çıplak kıvrımları vücuduma bastırıldığında nabzım yükseldi ve aletim kesinlikle hissettiği dikkati üzerine çekti. Yine de geri çekilmedi ve parmaklarımı kürek kemiklerinin arasındaki hassas yerde gezdirmeden edemedim, benim için titrerken onu hafifçe kişnedim.

Tyler'ı sımsıkı tutarken, kolunu kasarak ondan kurtarmaya çalışırken, bana bakan kıs kıs bakışlarını görmezden geldim ama o bırakmadı. Elim onunkini sıyırdı ve temastan dolayı ısı tenimden akıp gitti.

"Her şey için teşekkürler dostum," dedi Tyler aşırı dostça bir tavırla Sofia'yı serbest bırakırken keşke biraz pantolonum olsaydı çünkü yarı mast yapıyordum ve bu saklayabileceğim bir şey değildi. "Onu buradan alabiliriz."

"Adilik etme," dedi Sofia ayağını yere vurarak ve Tyler yine bana bakarak öfkeyle homurdandı. "Bugün hayatımızı kurtardı." Sofia'nın açık mavi gözleri parladı ve göğsüm gururla kabardı. "Ailelerimizle konuşmamızın bir yolu var mı? Atlasım yanımda değil."

"Hamish, ailelere iletilen mesajları alabilir. Ancak onlarla doğrudan iletişim kuramazsınız. Sana bir Atlas verecek, ama o sadece Burrows'ta sahip olduğumuz özel ağ için kullanılabilir," dedim ve kaşlarını çattı, ailesiyle ilgili endişesi açıktı. "Bugün Hamish'i seni görmeye getireceğim," diye söz verdim.

Tyler başını salladı, kendini beğenmiş maskesi bir saniyeliğine kayarak kendi ailesiyle ilgili endişesini ortaya çıkardı ve ben bunu onlar için yapmam gerektiğini biliyordum.

"Tory ve Darcy burada mı?" Sofia umutla sordu.

"Evet gel. Seni görmekten heyecan duyacaklar." Onlar takip ederken ben öne geçtim ve Darius bacağını motosikletin üzerinden sarkıttı, motoru çalıştırdı ve motorun kükremesi duvarlarda yankılanarak tünelde sürdü.

Sonunda bugün hepsinin ölüme ne kadar yaklaştığını fark ettim, midemde bir korku çukuru açılıyordu. Daha yavaş davransaydık, Gabriel yapmasaydı*görülen*geliyor...

Sofya'yı ve hatta Tyler'ı becerme fikriyle nefesim düzensiz geliyordu. O bir pislik olabilirdi, ama babamın ateşinde ölme düşüncesi kalbimi korkuttu. Artık sürüm buradaydı, onları korumam gerekiyordu. Ve psikotik etimin ve kanımın onlara bir daha asla yaklaşmamasını sağlardım.

BENDarius ve Xavier'in ortaya çıkmasını beklerken, The Burrows'un yemek salonunda duvardaki büyük saat ile çiftlik evine giden tünel arasında bir aşağı bir yukarı dolaştım. Akademiden buraya uçmalarının ne kadar süreceğini veya ne kadar uzakta olduğunu bile bilmiyordum ama yanlarında ne kadar yıldız tozu olduğunu ve tümünü taşımaya yetip yetmeyeceğini de bilmiyordum. Sürü, bu yüzden ne kadar bekleyeceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu ve Gabriel bana sabırlı olmamı söyleyip duruyordu. Ama sabırlı ol.

"O iyi olacak," diye beni rahatlattı Darcy, yanıma gelip elimi sıkmak için tuttu. Son cinayetle ilgili soruşturma yürütülürken isyancıların geri kalanı odalarına geri gönderilmişti, ama ben odama kapatılmayı reddettiğim için onun yerine burada bekliyordum - gerçi eğer olsaydı dışarıda olmayı seçerdim. İçinde gerçek bir söz hakkım vardı.

Gabriel'e baktım, onun olup olmadığını merak ettim.*görülen*bu tahmini biraz daha kesin kılmak için başka bir şey.

"Darius öfkeden aklını kaybetmediği sürece sağ salim geri dönebilir. Ama benim için zor*Görmek* olanların çoğu - muhtemelen gölgeler bir şekilde dahil olduğu için. Geri döndüğünü gösteren gelecekler bize açık, bu yüzden büyük bir şans var," dedi şifreli bir şekilde, beni neredeyse hiç rahatlatarak, çünkü Darius Acrux ne zamandan beri kafasını kaybetmemekte başarılı olmuştu?

"Ona bir şey olursa buna dayanamam," diye mırıldandım, alt dudağımı ısırırken ve kendime o adamın ne kadar güçlü olduğunu hatırlatmaya çalışırken, kendime aşık olduğum tek bir zayıflık anı yaşayarak.

"Darius pek çok şey olabilir ama seninle birlikte olmak için kelimenin tam anlamıyla yeri göğü yerinden oynatırdı."

dedi Gabriel. "Eminim sana çabuk dönmek için elinden gelen her şeyi yapıyordur."

Gerçeğin bu olduğunu bildiğim halde, içimdeki huzursuzluk hissini hâlâ üzerimden atamayarak dilimi şakırdattım.

"Burada yaptığımız her şeyin çok uzun sürdüğünü hissediyorum," dedim. "Lionel'den kurtulmak için savaştık, onun elini çaldık, İmparatorluk Yıldızını ele geçirmeyi başardık ve ondan sakladık ve yine de buradayız, bir mağara ağında oturuyoruz, arada sırada ev için daha fazla mağara yapılmasına yardımcı olmak için sihir dersleri alıyoruz. Bunu bitirmek yerine bin mülteci."

"Zamanı değil," dedi Gabriel, sesindeki iç çekiş bunun onu da çileden çıkardığını anlamamı sağladı ama aynı zamanda hiçbir şeyin değişmediğini de doğruladı.

"Sadece ayaklarımda ölmesini istiyorum," diye hırladım. "Bu istemek için çok mu fazla? Erkek arkadaşımın babasının lanet olası ayaklarımda acı bir şekilde kanaması için mi?

Darcy, "Vay canına, endişelendiğinde gerçekten kana susamış oluyorsun," diye dalga geçti.

"Endişelenmiyorum," diye yanıtladım, "kahrolası kızgınım, bensiz böyle kaçtığı için buraya döndüğünde pullu kıçını tekmeleyeceğim."

Gabriel bu fikre hiç karşı değilmiş gibi kıkırdadı ve ben de ona sırıttım. "İşte," arkamdan Seth'in sesi geldi ve döndüğümde onu orada, üzerinde buzlu büyük bir B harfi olan bir keki uzatırken buldum. "Rahatlatıcı yiyeceklere ihtiyacı olan bir kıza benziyorsun."

"Üzerinde rastgele bir B harfi olan bir kek şeklinde mi?" diye sordum ona tek kaşımı kaldırarak. "Evet. Darius'la daha sonra yaşayacağınız tüm öfkeli seks için enerjinizi yüksek tutmanız gerektiğine hiç şüphe yok."

"Kız kardeşlerimle ilgili cinsel göndermeleri duyamayacağım bir zaman dilimine sakla, tamam mı?" Gabriel yüzünü buruşturarak önerdi. "Yıldızların bana bu boktan şimşekleri, ben de bu konudaki konuşmaları dinlemek zorunda kalmadan göstermesi yeterince kötü."

Seth'in yüzünde az önce meydan okunmuş gibi şeytani bir ifade vardı ve gözlerimi ona devirdim, Gabriel'in boncuk gözlerinde gelişmekte olduğunu gördüğüm küçük oyunda onu yenmek için The Sight'ı kullanmasını izlemek için sabırsızlandım.

"Bunu nereden çıkardın?" diye sordu Darcy pastayı işaret ederek.

"Herkesin mutfağa girmesi için orada öylece duruyordu!" Seth gülümseyerek cevap verdi.

"Peki neden B?" diye sordum, bana uzatmaya devam ettiği pastaya hâlâ ulaşmadan. "Seçtiğim mektup konusunda bu kadar telaşlı olacağını bilmiyordum. Seçimini gerçekten yapabilirdin. Belki de sana T vermeliydim."

"T var mıydı?" Diye sordum.

"Evet. Bir sürü vardı ve her birinin üzerinde bu nefis mavi kremayla 'Doğum Günün Kutlu Olsun Brodie' yazan bir mektup vardı. Seth sırıttı ve kaşlarım düştü.

"Yani birinin doğum günü pastasını çaldın?" diye sordu Darcy, eğlenmekle dehşete düşmek arasında bir yere bakarak.

"Hayır, hepsi değil. Sadece H'ler, B'ler ve P'ler... dürüst olmak gerekirse ben aldım*neredeyse* hepsini, ama son üçünü bıraktım - krema bunun standardına uygun değildi ve standart altı bir kek yemeyecektim.

Ağzının sağına bulaşan mavi kremaya baktım ve ne dediğini anladığımda güldüm. "Yani birinin doğum gününde kapkeklerini çaldınız ve arkanızda sadece başka bir adam rastgele ölü bulunduğunda 'öl' kelimesini heceleyerek mi bıraktınız? Sen lanet olası bir psikopatsın.

Seth kaşlarını çatarken ve Darcy, tamamen komik olmasına rağmen bunu komik bulmamak için gerçekten çok çabalıyormuş gibi eliyle ağzını kapatırken Gabriel benimle birlikte güldü.

"Pasta mı yiyoruz?" diye sordu Caleb grubumuzda pozisyon alırken, kolunu omuzlarıma atıp beni biraz sıktı ve Seth'in pastasını çabucak kabul ettim.

"Benim," diye alay ettim, ondan büyük bir ısırık aldım ve Seth'e doğru ateş etmeden önce onu sırıttım, çenesini tuttum ve dudaklarının kenarındaki kremayı yalayabilmesi için onu sabit tuttum.

Caleb kıkırdayıp dişlerini boynuna geçirmeden önce çenesini daha da geriye iterken, "Yıldızların adına, Cal," diye nefesi kesildi Seth.

Seth'in eli, yemek yerken Caleb'in ensesini kavramak için hareket etti ve kulağa çok ateşli gelen bir Kurt hırıltısıyla onu kendine doğru çekti. Caleb beslenmeye devam ederken Darcy'ye baktım, tüm vücudu birkaç saniye boyunca Seth'inkiyle aynı hizadaydı ve sonunda acıklı bir sırıtışla geri çekildi.

"Salak olmaya başladın, dostum," diye dalga geçti. "Nasıl bir avdı bu?"

Harika bir arkadaş olduğum için dikkatim dağıldı, diye itiraz etti Seth, başparmağındaki son kanı emmeden önce boynundaki ısırığı iyileştirmek için uzanıp Caleb'a bakarken.

"Evet, pekala, bazıları özensizleştiğini düşünebilir. Ya sen aslında*istek*seni ısırırım." "Öff." Seth,

yanakları biraz pembeleşerek onu gerçekten şakacı denilebilecek olandan daha sert bir şekilde itti. "Sadece benimle boy ölçüşebilecek biriyle güreşmek hoşuma gidiyor, hepsi bu."

"Pekala, bir dahaki sefere, benim için bu kadar kolay hale getirmek yerine karşı koymayı denemelisin belki." Caleb sırıttı, ardından ateş ederek bizden uzaklaştı ve Seth'i orada durup arkasından bakarken bıraktı.

Tekrar yüzünü bize döndü, parmaklarını uzun, siyah saçlarının arasından geçirdi, bakışlarını kız kardeşime dikti.

Darcy, bu kayaların durumu hakkında sana çok acil bir şey söylemem gerekiyor, dedi aniden. "Kayalar mı?" Seth başını sallarken şaşkınlıkla sordum.

"Evet. Bekleyemez. Ve biraz rahatlatıcı yiyeceğe ihtiyacım var," diye ekledi, yenen yarısını kapmak için uzanarak.

elimden kek.

"Hey!" Ona havladım ama Darcy bana özür dilercesine gülümserken, o zaten tüm şeyi ağzına tıkıyor ve Darcy'yi bizden uzaklaştırıyordu. "Bu da neyin nesiydi?"

Gabriel, "Bilmiyorum ve bilmek istemiyorum," diye yanıtladı. "O Kurt'un aklından geçenler hakkında zaten bildiğimden daha fazlasını öğrenmek istemiyorum."

Ben cevap veremeden, çenesini tekrar yüzeye çıkan koridora doğru salladı ve onunla yüzleşmek için dönerken nefesim kesildi.

Gelmelerini beklerken nefesimi tutarken tüm endişelerim aklımdan geçti. Gabriel'in onlara yalnız gitmeleri gerektiğini söylediğini biliyordum ama bu, bundan hoşlanmam gerektiği anlamına gelmiyordu ve onun iyi olduğundan emin olur olmaz Darius'a bir fikir verecektim.

Kendimi daha fazla korkutmadan önce, bir gürültü tünelin ilerisinde bir grubun geldiğini duyurdu ve ben rahat bir nefes alıp Darius ve Xavier'i karşılamak için ileri koşarken ciğerlerim kendi üzerine çöktü.

Bir motosiklet motorunun kükremesi gözlerimi fal taşı gibi açtı ve Darius bana aldığı sınırlı sayıdaki süper motosikletin sırtına binerek tünelin karanlığından fırlarken, koca bir Pegasus sürüsü arkasından koşarken şok içinde bakakaldım. çıplak ve Fae formlarında.

Xavier'in sürünün önünde koştuğunu gördüm ve grubu tararken, hemen arkasında Tyler ve Sofia'yı gördüm, onları tekrar görmenin sevinciyle yüreğim hopladı.

Darius bisikletimle doğruca bana doğru koştu, tekerlekleri yemek salonunun taş zemininde patinaj yaparken bisikleti çekip tam önümde durdu.

Yüzünün sağ tarafına bulaşan kanı içime çektim ve beni kollarının arasına çekip öyle sert öptü ki ciğerlerimden nefesi çaldı.

Onun için ayrıldım, parçalara ayrıldım ve ruhumun dağılmış parçaları yeniden şekillenip onun için o kadar şiddetli bir şekilde yanarken onu öptüm ki tüm vücudum parlıyormuş gibi hissettim.

Dili ağzımın içine girdi ve duman, sedir ve insan kokusu beni sararken sahiplenici bir şekilde homurdandı ve kalbinin öfkeyle çarpışını göğsümde hissettim, çok daha kötü bir kadere ne kadar yaklaştığını anlamamı sağladı.

Onu aniden geri ittim, yumruğum dışarı fırladı ve göğsüne saplandı - bu gerçekten canımı çok yaktı çünkü aptal kasları kaya gibi sağlamdı, bu yüzden duvara yumruk atmak gibiydi. Arkamı dönüp arkadaşlarımı selamlamak için hareket etmeden önce, "Beni bu kadar endişelendirme," diye hırladım.

"Roxy!" Darius arkamdan seslendi ama ben onu omzumun üzerinden çevirip yürümeye devam ettim. Geraldine, arkasında bir hava büyüsüyle yüzen bir yığın giysiyle sürüye koşarak geldi.

"Asla korkma, Grussy burada!" hoş geldin anlamında seslendi, bir grup kişiye parmaklarını şaklattı.

Giysileri Pegasus sürüsüne dağıtmak için onu buraya kadar takip eden isyancılar.

Catalina'nın Xavier'i kollarının arasında ezerken onu kucakladığını gördüm, teni kana bulandı ve içinde bulundukları tehlikenin bilgisiyle midem kasıldı.

Sofia benim yaklaştığımı görünce ciyakladı ve ben de poposu çıplak olmasına rağmen kollarımı ona dolayıp onu sımsıkı sıktım.

"Kahretsin, seni özledim," diye soludum, beni kucağına alıp boğuk bir kahkaha atarken.

"Siz gittiğinizden beri Zodyak eskisi gibi olmadı," diye yanıtladı tam başka bir kol kucaklaşmamıza katıldığında ve Tyler arkadan bana sarılırken ben onunla onun arasında ezildim.

Taşakların kıçıma baskı yapmasa iyi olur, diye onu uyardım ama sırıtıyordum, onların burada olmasının ve iyi olmalarının verdiği rahatlama içimi doldururken gerçekten kızacak gücü toplayamamıştım.

Tyler, "Taşaklarım kesinlikle bu sarılma sandviçinin diğer tarafındaki kıza ait," diye yanıtladı. "Öyleyse merak etme prenses."

Başlığımın kullanılmasına burun kıvırdım ve beni bir süre daha sıkmalarına izin verdim, ardından arkamızdan hırlayan öfkeli bir Ejderhanın araya girmesi dikkatimi çekti.

"Ah, Tyler muhtemelen benim hakkımda bilmen gereken bir şey var ve Darius-" Tyler canavar modunda bir Dragon Shifter'ın gücüyle benden koparılmadan önce bir ritmi başlattım ve arkamı döndüğümde onu birkaç metre yere yayılmış halde buldum. uzak. Darius, gözlerinde yanan ölümle ona daha da yaklaşıyordu.

"Gözlerindeki siyah halkalar nereye gitti?" diye sordu Tyler, yerden Darius'a bakarken, bakışları benim gözlerime kaydı ve farkına vardığında ağzından bir inleme kaçtı. "İmkanı yok! Siz nasıl-"

Darius ona doğru atılırken yolu kesildi, ama o saldıramadan aralarına bir hava kalkanı yerleştirmeyi başardım ve öne çıkıp kolunu kavradım, beni fark etmesini sağlamak için kolunu çekiştirdim.

"Hey ahbap, ilgimi çeken tek top seninkiler, üstümden böyle kaçarak yaptığın numara yüzünden yakın gelecekte bana yaklaşamayacak olsalar bile," diye tersledim. .

Darius beni duymazdan geldi, dudaklarının arasından dumanlar fışkırırken ellerini masum bir şekilde kıç kıçının zeminde durduğu pozisyonundan kaldıran Tyler'a baktı.

"Anladım dostum, o senin kızın. Tüm Star Crossed olayından sonra bu, yıldızların lanet olasıca bir anlamı olmasa bile. Fakat herneyse. Mesaj alındı. Yeniden bir araya gelme duygusal açıdan ne kadar kışkırtıcı olursa olsun artık çıplak kucaklaşma yok," diye söz verdi Tyler ve Sofia izlerken endişeyle bir ayaktan diğerine adım attı.

Darius hâlâ cinayet işlemeye kararlı görünüyordu, bu yüzden uzanıp çenesini ellerimin arasına aldım ve bakışlarını benimkilerle buluşturmaya zorladım.

"Sanırım tamamen boşaldınız?" diye sordum, sesimdeki kızgınlık, kendisinin böylesine savunmasız kalmasına izin verdiği gerçeğini açıkça ortaya koyuyordu. Hiç şüphesiz bunun için çok iyi bir nedeni vardı, ama şu anda ona arkasını kollamak için ben orada bulunmadan kendini riske attığı için kızgındım, bu yüzden makul olmayacaktım.

Darius kelimeler içermeyen bir tür olumlu yanıt homurdandı ve ben uyarmak için çenesini daha sıkı kavradım, tırnaklarım derisini ısırırken ne kadar ciddi olduğumu fark etmesini sağladı.

"O halde, arkadaşlarıma saldırmak yerine, temizlenmeli ve yeniden doldurmak için her yerine altın yığmalısın, değil mi? Sofia ve Tyler'ın yerleştiğinden emin olduktan sonra gelip seni bulacağım. Senin maço saçmalıkların hakkında konuşmamız gerekiyor.

"Bana 'konuşmamız lazım' saçmalıklarından bahsetme, Roxy. Ben senin eğitebileceğin bir ev hayvanı değilim. Ve eğer bu pisliği kızıma sikiyle dokunduğu için dövmek istiyorsam, o zaman bunu yapacağım," diye yanıtladı.

Alçak sesle konuşurken onu öpecek kadar yaklaşmadan ağzımı onunkine doğru eğerek yaklaştım. "Ne yazık ki Darius, yedekte bir sürü sihrim var ve kendimi Tyler'la senin arasına koyuyorum, bu yüzden damarlarında bir damla sihir olmadan beni yenebileceğini düşünmüyorsan, geri dönmeni öneririm. Tüm bu sevimli insanların önünde kıçını tekmelemeden önce odana git.

Darius homurdandı, bana doğru eğildi ve boynumun yan tarafını tuttu, boğazımdan tutarak beni kendine çekerken atan nabzımı okşamak için baş parmağını kaydırdı.

"Bir Ejderhayı tehdit etmeyeceğini bilmelisin, Roxy," dedi, ağzını etime o kadar yaklaştırdı ki, omurgamdan aşağı bir enerji ürpertisi geçti. "Bunun neden böyle olduğunu sana hatırlatmam gerekebilir."

"Devam et pislik, senden korkmuyorum." Çenemi yukarı kaldırdım, elini boğazımdan çekmek için hiçbir girişimde bulunmadım ve ben yerimde durup onu elinden gelenin en kötüsünü yapması için cesaretlendirirken her tarafıma yaydığı o kızgın Alfa enerjisinde yıkandım.

Darius tutuşunu biraz daha sıkılaştırdı, bana yaklaştı ve kulağıma alçak sesle konuşarak tüm vücudumun yalnızca bu özel canavarı kızdırırken deneyimlediğim enerjiyle parlamasına neden oldu. "Bana lakap takmanı çok sevdiğim için şanslısın bebeğim."

Beni aniden serbest bıraktı, yanımdan geçti ve aurasının geride bıraktığı boşluğu doldurmaya çalışan aniden boş havada asılı bıraktı.

Bundan hiç etkilenmediğim yanılsamasını sürdürmek için gözlerimi sırtına çevirdim.

benim canavarım ve şüphesiz sefil bir şekilde başarısız oldum, neredeyse tüm zemine salya akıttım ve o uzaklaşırken o kot pantolonun içindeki kıçına baktım.

Tyler'ı koruyan hava kalkanını indirdim ve hafif bir ıslık çalarken ona elimi kaldırdım.

"Bir Atlas'a ve hepinizin burada koştuğunuz FaeBook grubu hakkında bilgiye ihtiyacım olacak - adını ne koydunuz? Sonsuza Kadar İsyancılar? Kral ile aşağı mı? Ejder kıçına sokalım mı? Akılda kalıcı bir şey olduğunu söyle."

"Bilmiyorum dostum, bildiğim kadarıyla burada çok fazla sosyal olay olmadı. Bu kapalı bir sistem olduğundan FaeBook gönderilerini ve mesajlarını yalnızca Atlaslarımızdaki The Burrows'taki diğer kişilerle paylaşabiliriz. Zamanımın çoğunu Orion ve Mirasçılar ile çalışarak geçiriyorum, bu yüzden-"

"Siktir git, Power Shamed profesörü burada mı? Hashtag mi gözaltında yaptılar. Hashtag Vampir tankı tarafından şaplak yedi mi-"

"Hashtag yok," dedim kesin bir şekilde, elimi ağzına götürmek için uzandım ve etrafa bakınarak Darcy'yi, Sofia ve Xavier'le kucaklaştıklarında ve o da kendi çıplak sarılı sandviçine yakalanmışken bulmak için baktım.

Tyler benimle tartışmak yerine görüş alanımı takip etti ve ben elimi çekerken öfkeyle homurdandı ve ayağını yere vurdu.

"Tanrı aşkına, şimdiden kızımın üzerine atlıyor," diye homurdandı, gözlerini Xavier'e dikmişti. "Ona bak. Bunca zamandır açıkça egzersiz yapıyor. 'Hey Sofia, sıkı kıçıma ve karın kaslarıma bak ve gökkuşağının altında sana bench press yapabileceğimi biliyor muydun?' Kah."

Tyler hızlı adımlarla uzaklaştı ve ben de ona ayak uydurup diğerlerine yaklaştığımda bir kahkaha attım.

"Merhaba Xavier!" Sarılma sona erdiğinde Tyler parlak bir gülümsemeyle seslendi ve Darcy'ye, şu anda krallığımızı yöneten canavardan uzakta, Sofia'nın burada bizimle olduğu için sırıttım.

"Ah, hey dostum," diye yanıtladı Xavier, bakışları, benim de dikkatimi çekmeye çalıştığını kabul etmem gereken, siki üzerinde tereddüt etmeden önce, o değerlendirici adamla Tyler'ın üzerinde gezinirken. Tyler'ın aletine en ufak bir ilgim olduğundan değil, ama süper ışıltılıydı ve mücevherler ve boklarla kaplıydı, bu yüzden bir şekilde göze çarpıyordu. "Seni kurtarabildiğimiz için çok mutluyum."

Sofia, Kirpiklerini Xavier'e doğru kaldırıp alt dudağını ısırarak, "Çok cesurdun," dedi.

"Üzerine bir şeyler giyebilir misin?" Erkek arkadaşımın erkek kardeşinin önümde gelişigüzel sergilenen aletinden gözlerimi korumak için elimi uzatarak sözünü kestim.

Tyler ciddi ciddi dönerek Geraldine'in arkasında yüzen eşofmanları toprak büyüsünden bir kırbaçla kaptı. O ve Xavier giyinirken giyen Sofia'ya bir eşofman verdi ve iki erkek Pegasus kıyafetlerini ilk giyen olmak için yarışırken Darcy gülmemeye çalıştı.

Tyler yaklaşık yarım saniye farkla kazandı ve Xavier az önce şeker yiyemeyeceği söylenen üç yaşındaki bir çocuk gibi ayağını yere vurdu.

Darcy, Hepimiz sessizce yarışı tartışmama konusunda anlaşırken, "Sofia'ya kraliyet odasında ona ve Tyler'a bir oda hazırlayabileceğimizi söylüyordum," dedi. "Bir tane boşa gidiyor çünkü..." Xavier'e, sonra da Catalina'ya baktı ve rahatsız bir şekilde boğazını temizledi.

"Catalina her gece kendi odasında uyumak yerine gizlice Hamish'in odasına girmeye başladığından beri mi?" diye sordum, Xavier'in burnunu kırıştırarak.

"Darius'la benim bunu anlamadığımızı düşünüyor," diye mırıldandı, o geldiğinden beri Hamish'in sürünün geri kalanına kıyafet dağıtmasına yardım eden annesine bakarak. "Ve ona sorarsan bunu kabul edeceğini sanmıyorum, bu yüzden belki de yeni tünellerde bir oda tutmaları gerekecek." Bakışları Sofia'ya kaydı ve onun o kadar uzakta olmasını gerçekten istemediğini söyleyebilirim - Burrows artık o kadar büyüyordu ve burada o kadar çok mülteci vardı ki, son bölümleri kelimenin tam anlamıyla birkaç mil ötedeydi. yerin altında. O bölgelerde yaşayan insanlar tarafından işletilen ek hamamlar ve mutfaklar da vardı ve eğer orada sona ererse, çoğunu görmemiz muhtemel değildi.

"Catalina ile ben ilgileneceğim. Siz onlara etrafı gezdirin, ben de hallettikten sonra size yetişirim.” Xavier bana bunun işe yarayacağından ciddi olarak şüphe duyduğunu belirten bir bakış attı ve ben de sürünün sonuncusunu bitirmek üzere olan annesiyle konuşmaya gitmeden önce yanıt olarak ukala bir sırıtış sundum.

Hamish, "Çok güzel yapmışsın, Kitty," diye mırıldandı, kız ona parlak bir gülümsemeyle bakarken eli onun sırtına değiyordu ve yemin ederim ki onun mutluluğunu hissedebiliyordum.

"Böldüğüm için özür dilerim," dedim, beni fark etmeleri için yaklaştım ve sanki tüm konuşmayı fark etmemiş olabilirim gibi irkilerek uzaklaştılar.

Ben ona gülümserken, Hamish elini göğsüne bastırarak, "Ah, bir zambak çalısındaki bektaşi üzümü, orada bana epeyce heebee jeebies verdiniz, Kraliçem," diye soludu.

"Birbirinize fısıldarken tatlı sözlerinizle incelikli davrandığınızı düşündüğünüz için mi?" Catalina'nın dolgun dudakları açılırken alay ettim ve Hamish dürüstçe kızardı.

Gerçekten güzel bir kadındı ve şimdi burada olduğu için bu çok daha belirgindi; vücudunu gösteriş yapmadan pohpohlayan basit elbiseler giymişti; yanına koyduğu çiçekler

toprak büyüsü Hâlâ illüzyonunu yerinde tutuyordu ama Orion bize geçen hafta onunki gibi basit olanların içini görmeyi öğretmişti. Ve illüzyonun orada olduğunu zaten bildiğim için, gerçek onu görmek benim açımdan fazla çaba gerektirmedi.

Gülümsemeleri artık plastik değildi, gerçek bir mutlulukla parlıyordu ve sonunda oğullarıyla vakit geçirebildi ve onlarda çok uzun süredir özledikleri sevgiyi onlara gösterebildi. Hatta fırsat buldukça bana ve Darcy'ye, ayrıca Lance'e ve hatta Geraldine'e de o anne sevgisini gösterdi. Sanki o kadar uzun süredir içinde hapsolmuş ve bağlanmış bir aşkla dolup taşmış gibiydi, artık bedava olduğu için bunu herkese elinden geldiğince sık dağıtmaktan kendini alamadı. Ve ifade etmekte zorlansam da, benimle annelik oynamasını delicesine sevmiştim. Hatta birkaç kez benim için saçımı şekillendirmişti ve bunu ona nasıl söyleyeceğimi bilmememe rağmen kalbimin hafiflemiş ve çırpınmasına neden olmuştu. Ama onun bildiği hissine kapıldım,

"Çocuklar biliyor mu?" diye sordu, etrafa bakınarak onları aradı ama Darius çoktan gitmişti ve Xavier konuştuğumuzu bile fark etmemiş gibi davranıyordu.

"Herkes biliyor," diye donakaldım ve Hamish elini alnına attı. "Yıldızların aşkına, adınıza leke sürdüm leydim," dedi nefes nefese. "Lionel'in uzun zaman önce siyasi çıkarlar için beni arkadaşlarına ödünç vermeye başladığında adımı lekelediğinden eminim," diye mırıldandı acı bir şekilde ve bu düşünceyle kaşlarımı çattım.

"Pekala Lionel şu anda hala sol eliyle otuzbir çekmeyi öğreniyor, bu yüzden umalım ki bugünlerde kendini bile tatmin edemiyor," diye homurdandım ve Hamish yeniden nefesini tuttu.

"Aman!"

Catalina yine de bir kahkaha attı, ben de ona sahip oldum. Zaten pek çok kez gerçekten prenses malzemesi olmadığımı ve künt dilimin en önemsizi olduğunu açıkça belirtmiştim.

"Pekala, demek istediğim, Xavier Sofia'nın kendisine yakın bir oda tutabilmesine bayılırdı çünkü onda Dom olayı var. Son birkaç aydır görünürde bir Pegasus olmadan burada tıkılıp kaldıktan sonra sürüsünün bir kısmının yeniden etrafında olması gerektiğini düşünüyorum. Ben de senin odanı alabilirler diye umuyordum, zaten gecelerini yeni erkek oyuncağınla geçirdiğine göre-"

"Aman Tanrım, beni affet," diye inledi Hamish ve ona şaşkınlıkla tek kaşımı kaldırdım. Fae genellikle bu tür şeyler hakkında ihtiyatlı davranmazdı, ama yerin yarılacağını ve onu bu konuşmadan kurtarmak için yutacağını umuyor gibiydi.

"Problem ne?" Diye sordum.

"Hammy, evlilik dışı fuhuşun işin içine aşk gelinceye kadar iyi ve güzel olduğuna inanıyor. Ve umm... L kelimesini söylediğimiz için, eğer gideceksek gerçekten evli olmamız gerektiğini düşünüyor.

fiziksel olmaya devam et.” Catalina gerçekten kızardı ve bu dünyadaki en tatlı şey değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyordum.

"Yani... sen evlenmek istiyor musun?" Söylediği şeyin bu olup olmadığından veya reddettiğini mi söylediğinden emin olamayarak sordum.

Teknik olarak gerçekten ölmediğime göre, Lionel ile evliliğim beni hâlâ bağlıyor. Yani tekrar evlenmeye çalışırsam bağ kurulmaz ve yıldızlar bunu reddeder. Çok eşli bir birliktelikte birden fazla partnerle evlenebilirsin, ama bu tür bir durumda yıldızlar benim dürüst olmadığımı bilirdi.” Catalina'nın dudakları hüzünle kıvrıldı ve Hamish onu yanına çekip başına bir öpücük kondurdu.

"Seni sadece gelinim olarak onurlandırmak istiyorum, aşkım, o adamla sefil birlikteliğin yüzünden senin hakkında daha az düşündüğümü bir an bile düşünme," diye mırıldandı.

"Seni kertenkele kraldan ayırmak için ne gerekir?" Bunu aşmanın bir yolunu bulabilir miyiz diye sordum.

"Bir Fae evliliği yasayla feshedilebilir - ancak bu durumda, kendisine bildirilecek olan evrakları dosyalamamız gerekir, bu nedenle ona benim hala hayatta olduğumu bildiririz. Düşündüm. Sonuçta burada güvendeyiz ama-”

"Kitty gerçekten buna hazır değilse, Kitty'min bir kez daha bu tehdidin altına girmesine izin vermeyeceğim," diye koruyucu bir tavırla homurdandı Hamish, ses tonunda Düzen formundan söz eden bir köpek gibiydi.

"Peki başka ne var?" Diye sordum. Ölüm,

diye nefes aldı ve omuz silkti.

"Yani Vahşi Kral'ın evlilikleri feshetme gücü yok muydu?" diye sordum, eski ölümlü kralların sahip olduğu gücü düşünerek ve sanki bunu yapabileceklerine dair bir şeyler duymuşum gibi hissederek. Sonra tekrar, belki de yanılmışım. Tarih hiçbir zaman en iyi dersim olmadı.

Leydim... Galiba öyleydi, diye soludu Hamish, gözlerinde umutla bana bakarak. "O halde kızları bunu

yapabilirler mi?" diye öneride bulundum, Catalina bana zorlukla bastırdığı bir heyecanla bakarken dudaklarımın kenarı yukarı kalktı.

"Belki! Oh, dönme dolaptaki balık, yapabileceğini düşünüyor musun? Hamish fışkırdı.

"Bilmiyorum, ne yapmamız gerekir?" diye sordum, etrafa bakıp Darcy ve Geraldine'e Gabriel'le konuştukları yerden bize katılmalarını işaret ederek.

"Gabriel işe yarayacağını söyledi," dedi Darcy, diğerleri de ona bakmak için dönerken. "Daha fazla açıklama

yapmadan."

"Sana ne yapmamız gerektiğini söylemiş olabilir mi?" diye sordum, bunun gerçekten olduğunu anladığımda yüzüme bir sırıtma yayıldı.

"Büyümüzü birleştirip yıldızlara seslenip onlara bunun böyle olduğunu söylememiz gerektiğini söyledi. Her neyse

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
Bunun anlamı ne? Omuz silkti.

"Neler oluyor hanımlarım?" diye sordu Geraldine, benimle Catalina'yı hâlâ yakın tutan babasına bakarak.

Hamish heyecanla, "Majesteleri, sevgili Kitty'mi tahtın o kaba gaspçısının pençelerinden kurtarmaya çalışacaklar," dedi. "Onu bağlarından kurtaracak ve onu en doğal yollarla kur yapmaya uygun hale getirecek!"

"İngilizce?" Geraldine gözyaşlarına boğulurken Darcy bana sordu.

"Catalina'ya yıldız boşanmasını deneyeceğiz," diye açıkladım ve Darcy genişçe gülümsedi. "Tamam o zaman. Hadi yapalım." Elime uzandı ve ben de onunkini tuttum, sihrimi tenimin yüzeyine kadar iterek onunkiyle buluşturdum ve bizi ayıran engelleri aşmasını bekledim.

Darcy bir an kaşlarını çattı ve benimle güç paylaşmasını beklerken kafam karışmış bir şekilde ona bakarken başımı kaldırdım. Onunla daha önce hiç böyle beklemek zorunda kalmamıştım, sihrimiz her zaman çarpışmak ve birleşmek için çaresizdi, bu yüzden duraklama biraz tuhaftı.

"Her şey yolunda mı?" Dişlerini sıkarken mırıldandım.

"Evet. Bugün kendimi biraz yorgun hissediyorum," dedi tam büyüsü benimkine çarptığında hayal kırıklığı içinde ve ben çarpışma karşısında nefesim kesildi, tüm bu gücün gücünü bir bütün olarak hissetmeye alıştım.

Sözleri gerçekten söylemem gerekip gerekmediğinden veya bizden ne istediklerinden emin olamayarak, mağara çatısının ötesindeki yıldızlara bakmak için başımı geriye eğdim, ama Catalina ile Lionel arasındaki evliliği istemeyi düşünür düşünmez dağıldım. , Etrafımızda yıldızların varlığını hissettim.

Ebedi varlıkların fısıltıları havada süzülürken ve sanki yumuşak parmaklar gibi saçlarımda gezinirken keskin bir nefes aldım, ikimiz de niyetimizi net bir şekilde aklımızda tutarken ve ani bir sağanak yağmur gibi kız kardeşimle bakıştık. yanaklarıma yağan yağmurla, etkilemeye çalıştığımız büyülü bağın dağıldığını hissettim.

Yıldızlar göğsüme çöken rahatlamayla eğleniyor gibiydiler ve bir sonraki bildiğim şey, ben sihrimi geri çekip Darcy'ninkinden ayırmaya odaklanırken, bizi bir kez daha yalnız bırakarak ve dikkatlerini başka bir yere çevirerek geri çekildiklerini gördüm.

Elini bıraktım ve geri çekilirken tökezledi, son saniyede ayaklarını tutmayı başardı ve bir özür mırıldanırken kendi kendine güldü.

"İşe yaradı mı?" diye bağırdı Geraldine, çaresizce haber beklerken dikkatimi kocaman açılmış gözlerine ve kenetlenmiş ellerine çekerek.

Hamish ve Catalina el ele tutuşmuş, umutla bize bakıyorlardı ve ben de başımı sallarken sırıtmadan edemedim.

Catalina'ya "Özgürsün," dedim ve Hamish onu öperken onu kollarına alıp eski bir Hollywood filmini bitiriyormuş gibi sırtına daldırırken kan için havlayan bir köpek gibi uludu.

Geraldine hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında, Hamish tek dizinin üzerine çöktü ve arka cebinden bir safir yüzük kutusu çıkardı, kapağı çevirdi ve ağzına kadar tıkanmış olan Catalina'ya yumurta büyüklüğünde pembe kuvars kristalli bir yüzük sundu. sorusunu bile soramaz hale geldi.

"Evet!" diye bağırdı, ona doğru atıldı ve öyle sert öptü ki tekrar yere düştüler, biz geri çekilip gülerken, coşkulu gösterilerine kapılmamaya çalışarak güldük.

"Düğün, ona kutsamaların en harikasını vermek için yeni ayda yapılacak!" Geraldine, heyecanla havlarken kollarını havada sallayarak başka bir söz söylemeden koşarak yola çıktığını duyurdu.

"Yeni aya iki gün falan var değil mi?" diye sordu Darcy, biz biraz daha geri çekilirken sırıtarak, Hamish ve Catalina bir çift azgın genç gibi sevişmeye devam ettiler.

"Yüzyılın düğününü iki günde gerçekleştirebilecek biri varsa, o da Geraldine Grus'tur," diye yanıtladım kraliyet dairesine doğru yola çıkarken.

"Peki, senden böyle kaçtığı için Darius'a ne kadar bok atacaksın?" Darcy, beni çok iyi tanıdığı için alay etti.

Gülümsedim, masumca omuz silktim. "Yalnızca kaldırabileceği kadar. Ayrıca, düzgün bir şekilde bir araya geldiğimizden beri yumuşadığıma inanarak kendini kandırdığına dair korkunç bir izlenim edindim. Bence kendini tam olarak kime adadığını hatırlatması gerekiyor.

"Pekala, eğer burada üçüncü dünya savaşı çıkarsa beni uyar, çünkü senin bunda hak ettiğin şeyi karşıladığın hissine kapılıyorum ve buranın çatısını tamamen yıkacağından biraz endişeleniyorum." Eğer gerçekten içine girersen, bizden.”

Güldüm, karşı çıkmadım çünkü beni bunun saçmalık olacağını bilecek kadar iyi tanıyordu.

Geraldine'in bu haberi herkese ve herkese hıçkıra hıçkıra ağladığını duyabildiğimiz kraliyet mahallesine giderken yollarımıza ayrı ayrı gittik ve ben de Ejderhamı bulmaya ve beni böyle korkuttuğu için ona cehennemi yaşatmaya gittim.

Koridorda hızla ilerledim, odamıza ulaştım ve kapıyı ardına kadar çekmek için sihirli kilitleri devre dışı bıraktım.

Gözlerim ona takılırken kalbim o çılgınca çırpınmayı yaptı ve onu bir hazine yığınının ortasında, boynunda zincirler, parmaklarında yüzükler ve tembelce tünemiş bir çift taçla yatarken görünce durdum. başı bir yana eğilmiş.

Göğsü hâlâ çıplaktı ve mürekkepli derisinde hâlâ iyileştirmediği birçok yaradan kan lekesi vardı ve bunun büyü eksikliğinden kaynaklandığını tahmin ettim. Yan tarafında dört kabarık pembe yara izi gördüğümde kaşlarımı çattım, Clara'nın bana verdiği yarayı hatırladığımda boğazım sallanıyordu.

beni gölgeler diyarına çekmeye çalıştığında ve akademide neler olduğuna dair binlerce soru dudaklarıma hücum etti ve bu duygu hücumunu işlemek için kendime bir an verirken orada durdum.

Öfkeliydim ve korkmuştum ve bu güzel kabusum için hissettiğim derin hisler üzerime o kadar baskı yapıyordu ki nefes alamıyordum.

Darius'un gözleri kapalıydı ve ağır ağır nefes alıyordu ve ben orada dururken, ona geri döndüğüm için duyduğum rahatsızlığın rahatlamaya dönüştüğünü fark ettim.

O iyiydi. Burada. Bana ait.

Gerçekten sayılan tek şey buydu. Ayrıca Sofia, Tyler ve sürülerinin geri kalanının kurtarılmasına yardım etmişti, bu yüzden buna kızmayı haklı çıkaramazdım.

*Bok. Belki ben*öyleydi*yumuşak gidiyor*

Kapıyı sessizce arkamdan kapattım, tekrar kilitledim ve odaya girerken onu rahatsız etmemek için etrafıma bir susturucu balonu fırlattım. Yerin altında sadece bir mağara olmasına rağmen, alan tuhaf bir şekilde ev gibi hissettiriyordu. Ama Darius, Caleb'e mekanın etrafında mobilyalar ve küçük ev konforları yaratmasını sağladığından ve köşede her zaman kükreyen bir alev tutan bir ocak oluşturduğundan, yardım edemedim ama burayı sevdim. Kaya duvarları süsleyen küçük beyaz çiçekler, yerde yumuşak bir yosun halı ve uzak duvardan da sonsuz bir damlamayla akan küçük bir şelale vardı ve bir şekilde... bizimmiş gibi hissettirdi. Dış dünyadan uzakta kendi küçük barış dilimimiz.

Darius'a yaklaştım, ona bakarken başımı eğdim, uykuda tamamen gevşemiş yüz hatlarının bu ender görüntüsünü içime çektim, içindeki canavar uykudaydı ve adam o kadar acı verici derecede güzeldi ki, gözlerimi yırtamazdım. gözler uzak.

Onu en son ne zaman uyurken yakaladığımı hatırlamıyordum. Ben sürüklenirken beni her zaman kollarında tuttu ve her sabah kaçınılmaz olarak beni dudaklarımda ya da özellikle şanslıysam vücudumun başka bir yerinde ağzıyla uyandırdı.

Sonra kalkıp, birlikte kahvaltı yapmadan önce yer üstündeki korunan alanın etrafında sonsuz turlardan oluşan koşumuz için yüzeye çıkardık - burada her gün bana bir kahve ısmarlardı. Ama bütün bunların arasında, onu asla uyurken yakalayamadım ve yakaladığıma göre, bunun ne kadar tuhaf olduğunu anlamaya başlıyordum. Hep bu kadar az mı uyurdu? Buraya gelmeden önce bunu öğrenme şansım hiç olmamıştı ama benden önce hiç uyuya kalmamış ya da benden sonra uyanmamış olması garip geliyordu.

Yatağa tırmandım, susturucu balonum etrafımda dönen hazinenin sesini ve kucağına doğru ilerlerken yere düşen birkaç madeni parayı saklıyordu.

Darius uykusunda bir şeyler mırıldandı, beni biraz kendine çekerken elleri bacaklarıma gitti.

yaklaştırdım ve susturucu baloncuğun düşmesine izin verdim.

Ama tutuşu gevşemişti, nefesi hâlâ derindi ve alnında kalbimin sıkışmasına neden olan bir çizgi vardı.

Nazikçe uzandım, parmaklarımla benim için yaptırdığı dövmeyi okşadım, dövme sol kalçasının üzerinden kıvrılıp kot pantolonunun kemerinin altında kayboldu. Ararken gözlerim kelimelerin üzerinde geziniyordu.*Sadece o var.*

Kahretsin, bu adamı seviyordum.

Ellerimi göğsünden yukarı ittim, giderken avuçlarımda oluşan büyüyü iyileştirdim ve kesikleri ve morlukları arayarak, şakağına karşı kanın pıhtılaştığı kafasının yan tarafındaki yarayı iyileştirerek ve çatlak bir yara bularak ona gönderdim. hemen yerine geri kaynaştırdığım kaburga.

Benden uzaktayken ne haltlar yaşadığını bilmek istediğimden bile emin değildim. Biraz sihir ve

çok fazla konsantrasyon gerektirdi, ancak arkamda şiddetlenmekte olan ateş, neredeyse benim onu tükettiğim kadar hızlı yenileniyordu.

Bitirdiğimde dudaklarımdan bir iç çekiş kaçtı ve gözlerimin konsantrasyonla kapandığını fark ettim. Gözlerimi tekrar açtım ve Darius'un bakışlarının benim gibi benimkilere kilitlendiğini, bacaklarımı öyle sıkı kavradığını gördüm ki, o anda benim onu tuttuğum kadar onun da beni tuttuğunu hissettim.

"Kahretsin, uyumak niyetinde değildim," dedi kaşlarını çatarak, bu gerçeğe gerçekten kızmış görünerek ve ben bir kahkaha attım ve parmaklarımı çenesinde gezdirmek için uzandım, kirli sakalının ısırışını seviyordum. cildim.

"Uyuduğun için özür mü diliyorsun?" Alay ettim ama bu kara gözlerindeki huzursuzluğu azaltmadı.

"Hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum," dedi, eliyle yüzünü sıvazladı ve saf güneş ışığına benzeyen bir sihir parıltısı yaydı. Elini tekrar uyluğuma indirirken, parmaklarını pantolonumun üzerinde, dövmemin tenimde olduğu yerde gezdirirken, tenine battı ve gözlerinin daha yoğun bir şekilde parlamasına neden oldu.

"Neydi o?" diye sordum, artık yorgun görünmüyordu, merakla başımı iki yana salladım, bakışları yoğundu ve bakışlarını başka yöne çevirirse ortadan kaybolacağımdan korkarcasına üzerime bakıyordu.

"Sadece bana enerji verecek ve beni uyanık tutacak bir büyü," dedi küçümseyerek. "Buraya geldiğimde bunu yapacak sihrim yoktu ve gözlerim kapanmış olmalı..."

"Uykuya dalmanın nesi bu kadar kötü?" diye sordum, parmaklarımı çenesinden boynuna ve omzu boyunca kıvrılarak göğsüne doğru hareket ettirerek içlerinde sakladığı harfleri aradım. Katıldığı kavganın kan, kir ve dumanı hâlâ derisine yapışmıştı ama onu böyle sevdiğimden, onun dışardaki ham gerçeğini de gördüğümden üzerimden atmak için herhangi bir girişimde bulunmadım.

Darius sadece beni en uzun süre izledi, soruma cevap vermedi ve ben onun cevap vermeyeceğini düşünüp sonunda cevap verene kadar saniyelerin uzamasına izin verdi.

"Keşke sonsuza kadar burada kalabilseydik," diye mırıldandı, sesi sözleriyle sessizliği bozmamaya çalışıyormuş gibi alçak ve pürüzlüydü. "O kapının ötesinde zamanı durdur ve sonsuza dek bu anı yaşa."

"Yaşamak bu değil," diye yanıtladım, kalçalarının üzerinden geçerken dudaklarımın kenarı yukarı kalktı ve penisinin sert uzunluğunun bir taleple bana doğru bastırdığını hissettim.

"Öyleyse ne?" diye sordu, kırıntı için yalvaran aç bir adam gibi ve ona yukarıdan baktığımda, Lionel'ın içten dışa açtığı yaralardan nefret ederek kalbim acıyordu.

"Her anı yakalamak ve değerlendirmek," diye yanıtladım. "İyi yaşanmış bir hayat, macera, tehlike ve tutkuyla dolu olmalıdır."

"O zaman birlikte geçirdiğimiz her an gibi görünüyor," diye yanıtladı, ben başımı sallarken elleri belime gitti ve gömleğimin eteğini biraz yukarı itti, sıcak teni en lezzetli şekilde benimkine sürtünüyordu.

"Sanırım o zaman oldukça mükemmel olduk," diye kabul ettim. "Bana çantada ne olduğunu söylemek ister misin?" Darius yanında getirdiği, yatağın yanında duran çantaya baktı ve yavaşça nefes verdi.

"Bana kızma." "Bu pek olası görünmüyor."

"Çıldırtıcısın," diye suçladı. "Senden neden kızmamanı istediğimi bile bilmiyorsun." "Bunu sorman gerektiği gerçeği, beni zaten batırdığın konusunda uyardı, bu yüzden çıldırma hakkımı saklı tutuyorum," diye homurdanmasına neden olan bir omuz silkmeyle cevap verdim.

"İyi. Benim ve diğer Mirasçıların eski sevgilini dövmek için ölümlüler diyarına gittiğimizi hatırlıyor musun?

"Nasıl unutabilirim? Onu kanlı bir şekilde dövdüğünü görmek, yaklaşık altı aydır en sevdiğim pornoydu.

"Cidden?"

"O zaman sana sahip olamadım, bu yüzden kendimi tatmin etmekte oldukça iyiydim. İlham takdir edildi, ”diye dalga geçtim.

"Vahşi kız," dedi, sesi ateşliydi.

"Bu hikayenin bir anlamı vardı," diye ittim, elini belime doğru hareket ettirirken, içini çekerek hareketsiz kaldı.

"Peki. Bu yüzden, ona ve punk arkadaşlarına bir ders vermeyi bitirdikten sonra, sen akademiye gelmeden önce yaşadığın yeri görmeye karar verdik."

Bunu alırken hareketsiz kaldım, bakışlarım tekrar çantaya kaydı ve iyice yıpranmış bir süveterin kenarı anılarımı canlandırıyordu.

"Ah."

"Senin işine burnunu sokmaya çalışmıyorduk," dedi, dönüp ona bakmamı sağlarken eli çenemi kavramak için hareket etti. “Orada birkaç fotoğrafımızı çekecektik ya da her neyse. Komik bulacağınızı düşündük. Gerçekten böyle olmasını beklemiyorduk.... "

Solaria'daki en zengin dört pisliğin mahsur kaldığımız boktan daireye adım atması fikrinden duyduğum utanca karşı savaştım ve kendimi onun gözünü tutmaya zorladım.

"Demek bizim için eşyalarımızı geri getirdin?" Diye sordum.

"O ilk gece kıyafetlerini yaktığım için neden bu kadar üzüldüğünü anlamamı sağladı. Neden bu kadar az para senin için bu kadar çok şey ifade etmişti-"

"Biraz para değildi," diye ısırdım. "Sahip olduğumuz her şeydi."

"Roxy-" diye söze başladı Darius ama içini çekerken sözünü kestim ve kendimi onu bırakmaya zorladım. Nasılsa artık bunların hepsini geride bıraktık. Ve kendime karşı tamamen dürüst olmam gerekirse, bunu gördüğüne sevindim, çünkü şimdi gerçekten anladığını söyleyebilirim ve oraya kendisi gitmeseydi anlayacağından emin değildim.

"Sorun değil," dedim. "Onu bizim için kurtardığın için

teşekkür ederim." "Bu kadar?" şüpheyle sordu.

"Tamamen mantıksız değilim," dedim ve tek kaşını bu doğru değilmiş gibi kaldırdı. "Ve

ben asabi bir pislik değilim," diye yanıtlayarak beni güldürdü.

"Sen yokken ne oldu?" diye sordum, parmak uçlarım yan tarafındaki dört pembe yara izine gitti ve ben yükseltilmiş çıkıntıları takip ederken o onlara baktı. "Bu ne?"

"Lavinia senin ondan aldığın elin yerine geçmesi için babama gölge bir el hediye etti," diye yanıtladı Darius karanlık bir şekilde ve ben bu açıklama üzerine öfkeyle homurdandım.

Ah, siktir et onu, diye çıkıştım öfkeyle. "O tam bir pislik. Neden kayıp eli için ağlayıp bir yerlerde bir delikte kendine acımıyordu? Bahse girerim o da bu konuda çok kendini beğenmiştir.

“Onu dişim ve tırnağımla yırtarken o kadar da kendini beğenmiş görünmüyordu. Bu konuda şanslıydı.” Darius'un eli yaralarının üzerine benimkinin üzerine indi. Ama onu yakaladım, Roxy. Onun zavallı kafasını koparmaya çok yaklaşmıştım.”

Ama geleceğini bildiğim halde gözlerindeki ateşe gülümsedim. Lavinia mı?

Tahmin ettim ve başını salladı.

"Evet. UnFae bok parçası onun kıçını tekrar kurtarmasını sağladı," diye homurdandı.

"Pekala, umalım da yaralarını sarmıyor ve senin onunkini yenme şeklinle ilgili kabuslar görüyor.

"Göt," dedim, olumlu şeylere odaklanmaya çalışarak, çünkü bu gerçekten önemliydi. Lavinia'yı kahrolası resimden bir çıkarabilsek belki o zaman bu savaşı kazanabilir ve Lionel'ın saltanatını temelli bitirebiliriz.

"Gerçekten yaptım." Vahşice gülümsedi ve kara gözlerindeki o kana susamış bakışa bayıldım. "O

zaman bana bunu nasıl iyileştireceğimi gösterecek misin?" diye sordum parmaklarımı yaralarının üzerinde gezdirerek. "Çünkü diğer yaralarını iyileştirirken, bu aynı şekilde tepki vermedi."

"Sadece çok daha fazla güç kullanmalısın," diye içini çekti. "Gölgeler yarayı lekeliyor ve Fae büyüsüne direnmesini sağlıyor. Ama iyiyim. Yenilendikten sonra kendim yapacağım. Parmaklarını üzerinde oturduğu altından geçirdi ve ben de başımı salladım.

"Buna hiç ihtimal yok," dedim, sihrimi derisine aktarırken ve yaralardaki iyileşme sürecini sürdürmek için çalışırken gözlerinin içine bakarak. Dediği gibi direndiler ve ben ona daha fazla sihir uygularken kaşlarımı çattım, kullandıkça sırtımdaki ateş sihrimi artırdı ve yara izleri, hiçbir şey kalmayana kadar yavaş yavaş düzeldi. Aynı anda bu kadar çok büyü kullanma çabasından dolayı biraz titremiştim.

Darius kendini doğrultarak altımda oturdu, gözlerimin içine bakıp belimdeki tutuşunu sıkılaştırırken dudakları dudaklarıma değdi.

"Ben hala seni hak etmiyorum," dedi. "Ama ben seni zavallı kalbimin sunduğu her şeyle seviyorum ve bunu sana bu dünyada bana bahşedilen her anla, son nefesime kadar kanıtlamaya devam edeceğim. Yani hayır, Roxy, uyumak istemiyorum. Çünkü seninle bana hediye edilen bir saniyeyi bile boşa harcamayı reddediyorum. Her birine sahip çıkmak ve onları senin için yeterince iyi hale getirmek için çalışmak istiyorum.

Bu sözlerin samimiyetiyle kalbim boğazımda düğümlendi ve beni yumuşak ve boyun eğmez bir sahiplenme biçimiyle öptüğünde, tüm varlığımın onun için paramparça olduğunu hissettim.

Dili dudaklarımın arasına bastırdı ve doğal olarak ona layık olmadığımı hissetme eğilimime rağmen sevgisinin ağırlığını kabul etmeye çalışırken, titreyen parmaklarımla kemerini çözerek yumuşakça inledim. Çünkü Darius Acrux bana onun tüm dünyasıymışım gibi baktığında, bitkin, tedbirli bir kız için yaşaması gereken büyük bir baskı gibi geldi ve yine de değerime olan inancı o kadar şiddetliydi ki inkar etmek imkansızdı.

Yavaş, yoğun ve kasıtlı hareketlerle birbirimizin kıyafetlerini soyduk, bizi birbirimize kilitleyen ve beni boğmakla tehdit eden öpücükler arasında göğsüm inip kalkıyordu.

Darius, sahip olduğu en değerli şeymişim gibi beni tuttu ve ben onun sert uzunluğuna gömülürken, sihrimiz tenimizin arasına döküldü, birleşti ve nefesimi tamamen çaldı.

Darius tarafından ele geçirilmiş olma hissi, vücudu, kalbi, büyüsü ve ruhu beni tüketirken, aleti her yönden onun tarafından dolana kadar leziz santim santim battı.

Öpüşmemiz koptu ve birbirimize bakarken hareketsiz kaldık, her bir parçamız tek vücut gibi birleşti.

güç ve beden beni ele geçirdi ve karşılığında onu geri alırken, taleplerine seve seve düştüm.

Hareket etmeye başladığımızda, ruhumun her bir parçası onun için canlandı ve beni ciğerlerimden havayı çalan ve etimin her zerresine hakim olan bir doruğa sürüklediğinde, asla geri dönüş olmayacağını biliyordum. Bu. Bizden gelen.

Darius Acrux kalbimin tüm sahipliğini almıştı. Ben de karşılığında onun hakkını geri alıyordum.

"Holy guacamole, bir Ejderha ailesinden biriyle evlenmek için ne muhteşem bir gün!" Doğduğum günkü kadar çıplak, göğüslerim inip kalkarak ve Leydi Petunia bu en neşeli günün rüzgarında havalanarak yataktan fırlarken oldukça ürkmüş görünen Angelica'nın suratına tokat atarak yatağımı paramparça ederken ağladım. günler. Dürüst olmak gerekirse, bazen o kız, kulaklarındaki kepeği defetmek için bir fesleğen çalısında iyice sallanmaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. "Orada öylece oturup aval aval bakma seni huysuz Nelly, yapacak çok işimiz var ve bunu yapmak için sadece on sekiz saatimiz var. Ağır iş kıyafetlerini giy canım - bu gece hatırlanacak bir gece olacak. Ne gökte ne de yerde hiçbir şey bu en kudretli planları boşa çıkaramayacak. O kadar vasat, benim sıcak kanlı sürüngen arkadaşım, çünkü senin dalga geçmen için zamanımız yok!"

Kapıyı hızla açtım ve koridora çıktım, günün beklentisiyle begonyalarımı ıslatmak için banyoya doğru koşarken neredeyse kaygan alabalıklara çarpacaktım.

"Ah Maxy oğlum, salyanın aktığı yere dikkat et, yoksa birisi kayacak," diye azarladım ve hızlı bir adım atmadan önce işaret parmağımla keskin bir dokunuşla açık çenesini kapatmak için uzandım.

"Kıyafetlerin hangi cehennemde?" diye kekeledi, karnındaki bir yılan gibi peşimden koşturarak, bir kez daha kadınsı hilelerime yaklaşmıştı.

"Böyle bir sabahta giysilere ayıracak vaktim yok," diye yanıtladım, beni sonsuza dek takip etmeye niyetli olup olmadığını ve eğer yaparsa, gücünü süslemeler için kullanabilir miyim diye merak ederek.

"Lanet olası giysiler için herkesin zamanı vardır, Gerry. Etrafta böyle dolaşmaya devam edersen insanlar göğüslerini görecek ve sonra onları öldürmek zorunda kalacağım ve bütün bir temizlik sorunu çıkacak ve-"

Aniden durdum, öyle bir döndüm ki, durduğumu fark edip kendini durdurmak için zamanında başarısız olduğu için doğruca bana çarptı. Düşmemek için arka kapımın geniş kıvrımını kavradı ve ben de haklı olarak burnuna yumruk attım ve onu bir kez daha geriye savurdum.

"Düğün bitene kadar şahsiyetime elini sürme, seni müstehcen kalamar," diye bağırdım, her meme ucumun üzerine birer yaprak ve Leydi Petunia'nın sürekli bakışını durdurmak için üzerine bir petunya açarken onu geri savurdum. "O zamana kadar çimleri sulamaya ayıracak zamanım yok."

"Seni okşamaya çalışmıyordum, öyle durduğunda neredeyse kıçıma düşüyordum," diye havladı. "Ve ben de diyecektim ki... bir dakika sen az önce nikah bitene kadar olmaz mı dedin? Ondan sonra takılmak üzereymişsin gibi mi?

"Bu bir düğün, değil mi?" Kafasını zıplayan Betty'lerime vurup çarpmadığımızda beyin sarsıntısı geçirip geçirmediğinden emin olamayarak sordum. "Nedime gecenin sonuna kadar sırrını Cecil'e vermeseydi nasıl bir düğün olurdu?"

"Senin... Cecil'in sırrı nerede?" diye sordu, sanki onu tatmin etmiyormuş gibi hanımefendi memelerimi gizleyen yapraklara kaşlarını çatarak ve onun kadın formu hakkındaki sürekli bilgisizliğine gözlerimi devirdim. Dürüst olmak gerekirse, benim eğitimim olmadan, bir küreden bir popet deliği bilebileceğinden bile emin değildim.

"Eğer sen çözemiyorsan, belki ben çözebilecek birini bulmalıyım." Çaresizlik içinde ellerimi havaya kaldırdım ve ondan uzaklaştım, söz konusu deliğe tam olarak baktım ve bu can sıkıcı barakudaya karşı şimdiden çok fazla zaman kaybediyordum.

"Böyle giyinip ortalıkta dolaşamazsın!" Max arkamdan bağırdı ama ben ona el salladım ve petunyamı ıslatmak ve kalçamı tazelemek için hamama doğru yola koyuldum.

"Yol yapmak!" Kraliyet banyolarının bulunduğu mağaraya vardığımda koşmaya başladım ve ben koşarak zıplayıp havuza atlarken kenara sıçramak zorunda kalan birkaç erken kalkan korkuyla çığlık attı.

Sudan, gri rengini döken ve sonunda tamamen beyaz tüylerle ortaya çıkan bir kuğu gibi kalktım. Bir çamaşır suyunu kavradım ve bir kafir gibi etimi ovaladım, rekor hızda her köşeyi ve bucağı ovuşturdum, sonra kendimi soğuk bir buzlu su büyüsüyle ıslattım ve bir kez daha havuzdan atladım, bir petunya ve iki yeşil yaprak suyun üzerinde uçup gitti. Hamamdan çıkıp odama yönelirken arkamda.

Düşmanlık yaratan anakonda, beklendiği gibi koridorda beni bekliyordu ve dramatik bir şekilde iç çektim, beni daha fazla azarlamadan önce vücudumu örtmek için yosunla örttüm.

"Beni takip etmeyi ve saçımı kurutmayı planlıyorsan bir işe yara," diye seslendim yanından geçerken omzumun üzerinden, saçmalamaya başlamasına fırsat vermeden.

"Biliyor musun, bugün biraz huysuzsun, Gerry," dedi, etrafımda dönen sıcak hava beni öyle bir kuruttu ki, kalçalarımı birbirine sürterek neredeyse bir yangın çıkarabilirdim.

"Pekala, eğer hazırlıkları zamanında bitirebilirsem, o zaman bu,

gerilim, ancak liste sonsuz ve zaman geçiyor. Odama geri döndüm ve cömert vücudumu kaplayan sihri bir kenara bırakıp bir çift kot tulum ve beyaz bir tişört giymeden önce kapının yüzüne kapanmasına izin verdim.

Neyse ki Angelica yataktan kalkmıştı, o gün için giyiniyordu ve onunla, düğünden sonra akşam yemeği yiyeceğimiz düğün yemeği için her şeyi kontrol altında tuttuğunu iki kez kontrol ettim.

Hepsinin elinde olduğundan emin olmak için ayrıntıları sekiz kez deldim, böylece bir tereyağlı simitin bir kenara bırakılmayacağından emin olabildim ve sonunda sutyenini giymesini bitirmesine izin verdim. memnun.

Döndüm ve kapıyı tekrar kırbaçla açtım, yani süslemelere başlamak için doğruca mekana yönelmeyi kastettim ama bunun yerine hem Maxy oğlum hem de sevgili Justin kapımın ötesinde dikilip birbirlerine bakarken kendimi et pazarındaki bir açmazın ortasında buldum. .

"Ah, bu ne taze cehennem?" Soruma cevap beklerken ellerimi kalçalarıma koyarak sordum.

Justin, üzerindeki tüvit ceketi düzelterek ve solundaki iğrenç Varis'e yanağını uzatarak, "Bugün sana yardım etmeye geldim, tatlı Grussy'ciğim," dedi.

"Eh, önce ben buradaydım ve eminim ki o, bir düğünü düzenlemek için gerçekten yararlı olan türden sihirli becerilere sahip birini istiyor - sen yalnızca bir şeyleri yakmak için iyisin. Tabii mutfakta yardım etmeyi düşünmüyorsan?

"Harika, benim müdahaleme gerek kalmadan bir çözüm bulmuş gibisin," dedim ellerimi sıkıca birbirine vurarak. "Justin, Angelica'ya mutfakta yardım edebilirsin, ben de süslemelerde bana yardımcı olması için can sıkıcı barakudayı yukarı çıkaracağım."

Max kışkırtıcı bir şekilde sırıtırken, koridoru dolduran testosteron neredeyse boğulacakken aralarından geçtim ve Justin sık sık olabileceği küçük deniz sümüklüböcüğü gibi somurttu. Dürüst olmak gerekirse, bu adamın zaman zaman bir sardalya ile çok iyi bir tokata ihtiyacı vardı.

"Düğün randevun olmama izin verme konusunda daha fazla düşündün mü?" Justin yanıma geçmek için acele ederken sordu ve ben hayal kırıklığı içinde ofladım.

"Sana söyledim; bu özel bir olaydır. Her Tom, Dick ve Justin'in katılımını istemiyoruz. Sadece hem babamın hem de tatlı aşkı Leydi Catalina'nın bizzat davet edilen konukları hazır bulunacak ve ikisi de sizin varlığınızı talep etmediği için buna gerek kalmayacak."

"Beklemek." Justin kolumdan tuttu ve tam yemek salonuna vardığımızda beni durdurdu ve ben de hayal kırıklığıyla iç çekerek ona bakmak için hızla döndüm. Dürüst olmak gerekirse, bazen dişi ağrıyan bir yürümeye başlayan çocuğun öfkesine sahipti. "Nişanlın olarak, davetim kesindir. Hamish benim olacak

kayınpeder yakında yani-”

Bir günah mağarasından canavar gibi bir hırıltı havayı doldurdu ve Justin geri fırlatılıp en yakın duvara bir çatırtıyla bir şeyin muhtemelen kırıldığını söyleyen bir çıtırdamadan bir an önce bir rüzgar saçlarımın arasından esti. Muhtemelen onun egosuydu ama emin olmak zordu.

Max, kuyruğu açılmış bir tavus kuşu gibi aramızda uzun adımlarla ilerledi ve Justin'in önünde durmak için havayı kullanarak onu duvara yaslamak için geldiğinde dişlerini ona gösterdi.

"Ona dokunma," diye uyardı, tamamen Alfa ve vahşi bir tavırla ve kaderinde beni kollarından alıp götürmeye mahkum olan adamın üzerine kraken'i saldığını görmek benim sularımın aktığını kabul edebilirdim. "Sana davetli olmadığını söyledi, o yüzden ipucunu al yoksa seni yerine koyarım."

Justin, "Benim yerim onun yanı," diye hırladı. "Bütün bunlardaki konumunu unutan sensin. Hem neden buradasın ki? Vegas'a sadık değilsin."

"Solaria'ya sadığım," diye yanıtladı Max, Justin'i duvara yapıştıran hava büyüsünden kurtarırken, ben dudağımı ısırdım ve kendime maskaralıkların ortaya çıkışını izlemek için bir dakika verdim. "Ama benimle bir sorunun varsa, o zaman seninle her zaman kavga etmeye hazırım."

Justin'in avuçlarında alevler alevlendi ve Max, deniz mağaramı yağmalarken bana bir iki kez hediye ettiği gibi, kendini beğenmiş, küçük bir sırıtış sergiledi.

Kalbim, ezen bir Minotaur sürüsü gibi pıtırdadı ve kavga ciddi bir şekilde patlak verdiğinde kendimi biraz yelpazeledim, bir ateş topu bir su patlamasına çarptı ve bu da büyük bir buhar bulutunun üçümüzü birden yutmasına neden oldu. birbirlerine atladılar.

Yumruklar ve sihir uçup gitti ve sanki bir gorilin sisten çıkması gibi buhar bulutundan çıkıp uzun adımlarla uzaklaşmadan önce çiğnemeleri için dizilmiş bir et parçasıymışım gibi uğrunda kavga edilmenin küçük heyecanına kapıldım.

Sadık bir ASS üyesi, elimde tereyağlı simitlerim ile çıkışta beni bekliyordu ve ona nezaketle teşekkür ederek, tünele girmeden önce her zaman olduğu gibi bu sabah leydilerimin kraliçelere uygun bir kahvaltı yapmasını sağlamanın önemini hatırlattım. çiftlik evi

Çığlıklar ve devam eden kavganın sesleri beni takip etti ve dudaklarımda Leydi Petunia'yı titreten kendini beğenmiş küçük bir gülümseme belirdi. Haydutların benim dikkatim için bu şekilde mücadele etmesinden hoşlanmak bana pek hanımefendi gibi gelmiyordu, ama Maxy'nin tatlı Justin'in tapan küçük tahta biti suratını yere vurduğu şeklindeki zihinsel resmi takdir etmekten kendimi alamadım.

Kocamın olmasından ya da onun gibi bir şeyden özellikle hoşlanmadığımdan değildi. Ama onun oyalayıcısıyla titremenin asla yunusla dans etmeye yaklaşamayacağını biliyordum ve bu beni biraz kimsesiz yaptı. Keşke Maxy çocuk yollarındaki hatayı görebilse, diz çökebilse, örgü örmek gibi duygusal hobiler edinebilse ve kendine uygun bir alternatif oluşturabilse, ben bile yapabilirdim.

Justin ve benim aramda yapılmış olan anlaşmayı bitirme ve onunla birlikte deniz köpüğüne atlama fantezisine kapıldım. Babam aldırmaz. O sadece benim mutlu olmamı istiyordu. Bunun önemi yoktu, çünkü bunu yapacağıma söz vermiştim ve sözümün hanımefendisinden başka bir şey değildim, bunu bana sevgili, tatlı, tamamen ölmüş annem öğretmişti. Ayrıca mutluluğumu garantileyecek tek şey, Vega kraliçelerini tahtta görmek ve bu kaderden benim kadar keyif alan bir kocamın yanımda olmasıydı.

Kaygan somonumun asla o adam olamayacağını bildiğim için pişmanlıkla iç çektim ve çiftlik evine çıkan ve sert sabah havasına çıkan tünele tırmanırken dikkatimi elimdeki işe verdim.

Mart ayı yaklaşıyordu ve bu kuzey yönündeki kar hâlâ erimemiş olsa da, rüzgarda baharın bazı belirtileri vardı. Ama ormandan taşınan kuş cıvıltıları ve bir veya iki nergis, bol çiçek açma beklentisiyle başlarını kaldırıyorlardı.

Etrafıma baktım, gözlerimi büyülü bariyerin içinde, dağların alçaldığı ve ötesindeki manzaranın en güzel olduğu, boşluğun uzak tarafında seçtiğim noktaya çevirdim ve onu alırken saf bir zevk çığlığı kaçtı. .

Buzlu zeminde uzun adımlarla ilerledim, giderken dünya büyümle etrafımı yoklayarak, geçen geceyi ayın altında aconite toplayarak geçirdikten sonra gücümün tamamının tadını çıkararak.

Ayak sesleri dikkatimi çekti ve etrafa bakındım, leydim Tory'yi hepimizi güvende tutan büyülü bariyerin kenarında koşarken ve alçak Ejderha'nın açık bir yakalama girişimiyle peşinden koştuğu için zevkle çığlıklar atarken buldum. onu kollarında. Onun böyle gülümsediğini görmek kalbimi yıldızların ışığıyla doldurdu ve o onu yere indirirken daha da parladım ve adam bisküvileri düşerken ona diz çöktürmeyi başardı.

Değerli hazinesine verilen zararı lanetleyen bir Ejderhanın tatlı sesi havayı doldurdu ve ardından kahkahası gelirken ben de iç çektim. Şimdi sadece diz çökmesi, Göksel Konsey üzerindeki iddiasını iptal etmesi ve sadık ev kocası olarak sonsuza dek yaşaması, yıldızlar olarak kız kardeşiyle birlikte krallığı devralırken yeni nesil Vega prenslerini ve prenseslerini taht için yetiştirmesi gerekiyordu. amaçlanan

Dikkatimi elimdeki göreve verdim ve toprak büyümle düğün mekanını yapmaya başlarken tek dizimin üzerine çöktüm, önce yıldızlara bakacak şekilde yükseltilmiş bir kürsüye yerden büyütülmüş bir çardak diktim, sonra da düğün salonuna geçtim. arkasında iki düzgün sıra halinde düzenlediğim koltuk. Bu en keyifli olaylara tanık olmak için burada sadece sekiz misafir vardı. Babam, Vegas'la benim de orada olmamızı, Catalina ise oğullarının ve diğer Mirasçıların burada olmasını istemişti. Bir Power Shamed eski profesörünün de katıldığından bahsedilmişti, ama zavallı Baba bayılıp neredeyse kafasını bir kayaya çarptığında, utancından uzak durmasının en iyisi olduğuna karar verilmişti.

Birliklerinin büyüsünü lekeleme ihtimaline karşı.

Ağır ayak sesleri dikkatimi sırtıma çekti ve tasarımımın çerçevesini oluşturmayı bitirdiğimde başımı çevirdim ve gömleğinin yarısı yanmış ve bir kaşı yanmış halde Maxy'nin yaklaştığını gördüm ama hareketlerindeki kendini beğenmiş hava, Justin'e çok güzel bir yumruk atmıştım.

"Gittin," diye suçladı, arkamda durmak için hareket etti ve ben de ayağa kalktım.

"Yapacak işlerim var, senin de çok iyi bildiğin gibi," diye azarladım onu, göğsüne tokat atmak için uzandım, elim göğüs kafesinin sert kasıyla buluşup nefis koyu teninde oyalandım. "Ama söyle bana, lağım çukurundaki bir semender gibi çığlık attı mı?"

Max acımasızca kıkırdadı, ağzı kulağıma düşerken eğilip o büyük aurasıyla bana hükmediyordu.

"Onu annesi için yalvarttım ve iyi bir ölçü için pantolonuna işedim," diye homurdandı, parmaklarımı ellerinin arasına alıp hediyelerini kullanarak hatıranın bir görüntüsünü sundu.

İzin verdiğimde sırtımdan aşağı bir ürperti geçti, Justin'i kaba gücüyle alt ettiği ve Siren yetenekleriyle ona bir korku dalgası salıp onu ağlattığı anı bana gösterdiğinde dudaklarım keyifle kıvrıldı. ve dilenmek ve gerçekten kendini ıslatmak.

"Oh, sen kötü, kötü bir barracudasın, değil mi?" Mırıldandım, elim göğsünden aşağı kaydı ve dokunuşumla hafifçe inlerken karın kaslarının sert hatlarını takip etti.

"Seni benden çalmaya çalışan o heriften hoşlanmıyorum," dedi, bunun bizi hiçbir yere götürmeyeceğini ikimiz de bilmemize rağmen bağlılığını sahiplenerek.

"İddia edilmeyen bir şeyi çalamaz," diye iç çekerek yanıtladım, elimi çektim ve henüz yapmam gereken onca işe baktım, ama tabii ki o kadar kolay tedirgin olmazdı.

"BEN*sahip olmak*Seni sahiplendim, Gerry. Bunu göremeyecek kadar körsün."

Sesindeki küstah küstahlık karşısında kaşlarımı çatarak ve Leydi Petunia'nın iç çamaşırlarımda başlatmaya çalıştığı küçük oyunu yere indirerek gözlerimi tekrar ona kaldırdım.

"Bugün çapkınlık yapacak vaktim yok," diye söze başladım ama daha şimdiden bakışlarımı takip ediyor ve başını sallıyordu.

"Peki. Tüm bunları güzel, ışıltılı falan yapmaya konsantre olman gerekiyorsa, o zaman bu iş için mükemmel bir adam senin yanında. Su büyüsüyle senin çılgın küçük aklını uçuracak şeyler yapabilirim, Gerry.

Max elimi tuttu ve sihrini sunarken benim bariyerime bastırdığını hissettiğimde şaşkınlıkla birbirine kenetlenmiş parmaklarımıza baktım.

"Ve gerçekten harika bir şey yapmak istiyorsan, o zaman üzerinde gerçekten birlikte çalışmalıyız," diye ekledi, sesinde cüretkar bir ton ve gözlerinde bir parıltı vardı.

Bu korkak köpek balığı bir gün benim ölümüm olacaktı.

Yine de baş belası bir Varis'e güvenmemek için her türlü nedene rağmen, sihrimin onun tuttuğu o temas noktasına doğru hızla aktığını, içimdeki gücün onunkiyle birleşmek gibi skandal bir fikirle vızıldadığını fark ettim.

Geri çekilmeden, "Bu resmen küfür," diye mırıldandım.

"Hadi ama Gerry. Bu senin içine koyduğum ilk şey değil.

Bu şakasına bir kahkaha attım ve başımla onaylayarak onayladım. "Tamam o zaman, dokunaçlarımızı bir kez daha dolaştıralım, Maxy oğlum. Neye sahip olduğunu görmek istiyorum."

Sırıtışı genişledi ve onun gibi bir ahmakla yapmam gerekenden çok daha kolay olduğunu fark ederek engellerimi bir kenara ittim. Sihrimiz birleşti ve ah, ne büyük bir birleşmeydi!

Tenimin altındaki gücünün akışıyla nefesim kesildi, vücuduma çarpan su ve hava akışıyla neredeyse nefesim kesildi, kendi sihrimle karşılaştım ve öfkeli bir dalgada onunla birleştim. Yeryüzündeki gücüm bizi yere indirdi ama birleşen suyumuzun gücü neredeyse beni asla geri dönmek istemediğim bir mutluluk dalgasına sürükledi.

"Ah, bir pazar sabahı ıslak begonyalar," diye inledim, onun beni doldurduğu hissine kapıldım. Max nefes nefese, "Evet," dedi, benim de onun içinde olmamın verdiği heyecanla gözleri parladı. "Ne dedin." Yüksek sesle kıkırdadım, içimdeki neşe patlayarak onu da gülümsetti ve dikkatimi elimdeki işe verdim ve rüyalardaki düğün mekanını yaratmaya başladık.

Çalışırken, "Bu gece unutulmayacak bir gece olacak," diye cıvıldadım ve Max yanıma yaklaştı, aramızdaki teması artırmak için kollarını belime doladı ve kendimi bu harekete en ufak bir itirazda bulunmazken buldum.

"Evet Gerry. Mükemmel olacak," diye söz verdi ve Tanrı aşkına, gerçekten başarmak istediğine inandım.

Bu yüzden.

* * *

Sadece bir dakika bile kalmadan işimizi bitirdik, birleşmenin gerçekleşeceği zarif pergola, sadece yıldızların ışığı altında açan milyonlarca minik yıldız çiçeğiyle kaplıydı ve güneş çoktan battığı için her an sönecekti. ufuk.

Her şey donun en hassas dokunuşuyla parıldadı, H ve C baş harflerini tutmak için ayrı ayrı hazırlanmış her bir kar tanesi sonsuz aşkla iç içe geçti ve bu da baş döndürücü kalbimi hayranlıkla parlattı.

Saf beyaz ahşaptan yapılmış koltukların üzerinde her türden leylak ve pembe çiçekler asılıydı, her birinin uçları buz tutmuş ve yükselen ayın loş ışığında bile parlıyordu.

"Ah, ne kadar neşeli ve cömert bir akşam," diye soludum, ıslak Wanda'larım iyileşiyordu.

Bir hıçkırık dudaklarımdan boğularak kurtuldu ve gözlerimden yaşlar fışkırdı.

Sağlam bir kol omuzlarıma dolandı ve kalbimin kaygan somonunun beni ona yaklaştırmasına izin verirken, yüzümü göğsüne gömüp ham erkek kokusunu içime çekerken, sanki bir merhemmiş gibi yere düştüm. duyular.

"Burada harika bir iş çıkardın, Gerry," dedi, saçlarıma yumuşak bir öpücük kondurarak nefesim kesildi ve biraz daha ağladım.

"Büyünü eklemeden onun şu anki güzelliğin sadece bir kabuğu olacağını gayet iyi biliyorsun," diye azarladım ve o da usulca kıkırdadı.

"Pekala, işi halletmen için sana sihri öğretmiş olabilirim ama hepsi sensin. Baban çok sevinecek."

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordum, ona bakmak için başımı geriye doğru eğerek uzanıp yanaklarımdan akan yaşları sildi ve kalbime sızıp orada yayılan yumuşak bir gülümsemeyle.

Ah, onun bu kadar iftiracı bir sardalya olması ne büyük ayıptı.

"Biliyorum," diye küfretti, bakışlarını ağzıma indirdi ve bana bir öpücük çalabileceğini düşündürdü ama bunun yerine boğazını temizleyip geri çekildi. Giyinmek için fazla zamanın yok, Gerry. Bir araya getirmek için çok uğraştıktan sonra seni buna geç bırakmak istemem.

"Ah güzel galaksiler, haklısınız!" Ay'a bakarak ve ondan zamanı ölçerek ağladım. "Kendimi hazırlamak için sadece birkaç dakikam var!"

Muhteşem pisi balığımdan fırladım ve aceleyle The Burrows'a geri döndüm ve leydilerimin benimle buluşacakları odama son hızla koştum.

Koridorlar meşguldü ama başımı öne eğdim, omuzlarımı dikleştirdim ve kalabalığın arasından hızla geçerken herhangi bir lolipopu kıçlarına devirirken herkesin kenara çekilmesi için bir uyarıda bulundum.

Odamın kapısını ardına kadar açtım ve iki Vega prensesini, özellikle onlar için yaptığım büyüleyici tafta elbiselerin içinde kraliçelere benzettiklerini görünce nefesim kesildi.

Tory'nin burnu, etrafını sonsuzca dalgalandıran yosun yeşili eteğinin katman katman katmanlarına bakarken buruşmuştu ve çenesini kavramak ve bakışlarını benimkiyle buluşturmak için hareket ederken ben de onları ittim.

"Yaydığınız güzellikten şüphe etmeyin, benim güzel kraliçem. Sizi temin ederim ki bu çarpıcı elbiseyi giyiyorsunuz ve o sizi giymiyor - bu yüzden korkmayın!

"Err, ben o değildim-"

Darcy, "Gerçekten harikalar, Geraldine, teşekkür ederim," diye sözümü kesti ve yıldızlar gibi parıldayan o kadar çok dişle bana kocaman gülümsedi. Ona canlı turuncu renkte aynı elbiseyi seçmiştim.

Bu, saçlarının mavisine gerçekten iltifat ediyordu ve aralarına bakarken neredeyse yeniden hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlayacaktım.

Tory, "Yine de kapıdan sığacağımızı sanmıyorum," diye ekledi. "Belki sadece birkaç katmanı kesersem..."

Onlarınkiyle tamamen aynı tarzda kendi pembe elbisemi almaya giderken, eteklerinin kıvrımları arasında yüzerek şakasına gülmeye başladım.

"Tacın aşağılık bir hizmetkarı olduğumu biliyorum," dedim soyunup elbisemi giyerken, bu sözleri söylerken onlara bakamıyordum. Ama siz hanımları bu en özel günlerde bizim kıyafetlerimizle eşleştirmekten duyduğum onuru anlatamam. Benim hiç kardeşim olmadı ama ikinize duyduğum sevginin, kendi kardeşlerime duyacağım sevgiye eşit olması gerektiğini biliyorum.

"Aww, kahretsin, bana sırılsıklam davranma yoksa sonunda o lanet şapkayı ben de giyeceğim," diye dalga geçti Tory, elbisesinin eteklerinden geçip Darcy gibi kollarını bana dolamayı başarırken. diğer taraftan aynı.

"Sana sahip olduğumuz için çok şanslıyız, Geraldine," diye ekledi, değersiz kalbimi milyonlarca parçaya ayırdı ve göklerde sonsuz mutluluk içinde parlamak üzere yıldızların arasına saçtı.

Ah, leydim, diye fısıldadım. "Lionel Acrux'un kendisi bu gece buraya gelip beni öldürecek olsaydı, bu nazik sözlerin ve kalbimde sana duyduğum sevginin eşliğinde halinden memnun ve sonsuz mutlu ölürdüm."

Tanrım, Geraldine, böyle şeyler söyleyemezsin, dedi Tory, beni azarlamak için koluma vurarak. “Kaderi cezbetmek gibi bir şey bu. 'Artık hiçbir şey ters gidemez' veya 'Her şeyin yoluna gireceğini hissettim' gibi bir şey de söyleyebilirdin.”

Darcy güldü. "Evet, yıldızları bize sırt çevirmeleri için kışkırtma, onlar zaten herhangi bir cesaretlendirmeye ihtiyaç duymadan bizimle dalga geçerek yeterince eğleniyorlar. Yemin ederim dün gece dışarıda yürüyüşe çıktığımızda parıldayan boklardan birkaçı bana ve Lance'e kötü kötü baktı.

"Özür dilerim," diye kıkırdadım. Ama bu gece hiçbir şeyin ters gitmeyeceğini biliyordum. Bu birliktelik daha başlamadan kutsanmıştı, şimdi sadece 'var' dedikleri kısma geldik.

Tamamen elbisemin içine soktum ve kraliçelerim ellerinden geldiğince makyajımı uygulamama yardım ederken, hepimiz elbiselerimizin sınırları etrafında çalıştık ve sonunda üçümüz aynanın önünde hazırlanıp kendimize hayran kaldık.

Elbiselerimizin turuncu, pembe ve yeşil kumaşları, kendimize hayran olmak için birbirimize yaklaşmaya çalışırken, hakimiyet için savaştı ve renkli bir Cerberus gibi bir tafta dalgasından fırlayan üç küçük kafamıza kıkırdadım ve öyleydi. o kadar sonsuz şanlı ki neredeyse tekrar ağlayacaktım.

"Bakıyoruz... vay canına," dedi Tory, kendini gülümseyemeyecek kadar şapşal bulmuşken yansımada gözleri hepimizi tararken.

"Evet," diye nefes aldı Darcy, ağzı aynı derecede düzdü. "Vay."

"Vay canına!" Fışkırdım ve ayaklarımızı stilettolarımıza geçirip kapıya yönelirken hepimiz kıkırdama krizlerine girdik.

"Siktir et," dedi Tory, kapıyı açıp dışarı çıkmadan önce aynaya son bir kez bakarak. "Hadi gidip bir düğün izleyelim."

Tünel boyunca başlarken ellerimi ağzıma götürdüm ve herkesin gerçek kraliçelerin geçmesi için kenara çekilmesini o kadar yüksek sesle haykırdım ki sesim tüm yeraltı odaları ve tüneller ağında yankılandı. Ve yaptıkları hareket. İnsanlar nefesini tuttu ve gözleri genişleyerek işaret etti. Bazıları, majestelerimin o kadar asil göründüğünü görünce tamamen sersemlediler ve kendilerini gergin bir kıkırdama durumunda buldular.

"Bu hayatımın en güzel günü olabilir," diye mırıldandım, mağaralarda yürüyüşümüze devam edip babamın yeni kaderine doğru yol alırken.

"Bu harika, Geraldine," dedi Darcy, çiftlik evine girdiğimizde elini omzuma koyarak ve kalabalığın fısıltıları ve övgüleri arkamızda kaldı.

Birleşmenin gerçekleşeceği çardağın her tarafında çiçek açan yıldız çiçeklerini görünce sevinçten nefesim kesilerek, gecenin karanlığına doğru yol aldım.

Heirs ve Xavier çoktan gelmişlerdi, her biri siyah smokinler içinde gösterişli görünüyordu ve yaklaşmamızı izlemek için döndüklerinde gözleri kocaman açılmıştı.

"Çılgın yıldızların canı cehenneme," diye nefesi kesildi Seth, hanımlarım ve ben olan çehreyi içerken gözleri kocaman açıldı. "Hepinizin neye benzediğini biliyor musunuz-"

Caleb bu şüphesiz kaba iltifatı bitiremeden eliyle ağzını kapattı ve ben bu kadar iyi paketlenmiş erkek eti karşısında içerken cilveli bir şekilde kıkırdadım.

Harika görünüyorsunuz kızlar, dedi Caleb ve gerçekten de afallamış görünüyordu.

Tory, o hanımefendiye benzemeyen ama son derece sevecen tavrıyla homurdandı ve bu, onların bizim kıyafetlerimizi bu kadar çok takdir etmesinden aldığı zevki ele verdi ve konuşma gücünü kaybetmiş gibi görünen Maxy çocuğa kirpiklerimi çırpmadan edemedim.

Yerlerimizi almak için hareket ettik ve Darius ile Xavier öne çıkarak önlüklerimizin hacimli eteklerine yer açmak için koltukları biraz ayırmamıza yardım etti.

"Beğendin mi?" diye sordu Tory, ona tepeden tırnağa bakarken şeytani Ejder'e binlerce gemi fırlatmaya layık bir gülümsemeyle.

Darius onun yerine oturmasına yardım ederken, "Siktir beni, Roxy, seni o elbisenin içinde görüp hâlâ her zamanki gibi şiddetle istiyorsam gerçekten aşık olduğumu biliyorum," diye mırıldandı ve onun bayıldığını görünce resmen parladım. onun şıklığı içinde onun üzerinde.

"Kendini kontrol etmeye çalış," diye fısıldadı. “Yakılırsa çok yazık olur”

Beni oradan çıkarmaya çalışırken, ateş büyünle beni kül ettin.”

Darcy güldü ve ben de kendi kıkırdamamı elimin altına sakladım. Gerçekten de en uyumlu eşlerdi. Şu anda gerçekten eş olmasalar bile... Bunu düşünürken kaşlarımı çattım, gökyüzüne baktım ve kabul edebilmeleri için ikisi için bir Elysian Mate bağı için yeni bir şans sunup sunmayacaklarını merak ettim. şimdi tüm kalpleriyle. Kesinlikle bu kadarını hak ettiler.

Ben daha bunun üzerinde uzun süre düşünemeden, ayak sesleri babamın geldiğini haber verdi ve ben ciyaklayarak ayağa fırladım, kollarımı iki yana açtım ve bunu yaparken yanlışlıkla Xavier'in gözüne bir tokat attım.

"Ah!" Küfür etti, sendeleyerek bir adım geriledi ve ben bir özür dileyerek ona döndüm.

"Çok üzgünüm, sevgili kardeşim, ama korkma - kardeş olmamızın şerefine sana bir hediye getirdim, eminim ki bu acıyı dindirecektir!" Yeni kardeşlerime aldığım iki hediyeyi bulana kadar hışırdatarak ve karıştırarak elbisemin eteklerini kaldırmak için eğildim ve karşılığında bana ne aldıklarını merak ederek neredeyse yine ciyaklayacaktım.

"Erkek kardeş?" diye mırıldandı Xavier, Darius'a, benim onun hakkındaki yeni iddiam karşısında o kadar şaşkına dönmüş ki duygularını ifade edecek söz bulamıyormuş gibi bakarak.

Darius bana o kadar kardeş sevgisi dolu bir bakış attı ki, yüzüne tepki vermeyi bile başaramadı, yüzeyin altında saklandığını az önce bildiğim sevinci gizleyen boş, mutlak şok.

"Bana aldığın hediyeleri sonraya saklayabilir misin?" Önerdim, taşmakla tehdit ederken gözlerimi yelpazeleyerek. "Sanırım onları şimdi açarsam tüm titrememem sona erecek."

"Hediyeler?" Xavier sordu ve pamuklu çoraplarını korusun, duygudan o kadar etkilenmişti ki burada neler olup bittiğini bile unutmuş gibiydi.

Darius ağzını açtı ama Tory'nin dizinde ani bir spazm oluştu ve bu onun incik kemiğine tekme atmasına neden oldu ve Tory onun yerine ona bakarken acıyla homurdandı.

"Belki de sabaha sakla, olur mu? Geraldine'in makyajını ağlayarak silmesini istemezsin," dedi anlamlı bir şekilde.

"Ah evet, sabah kulağa harika geliyor," diye onayladı Darcy, başını sallayarak. Tatlı küçük kuzu, kutlama için kesinlikle gergindi ve kendini zor tutuyordu.

"Evet," diye çılgınca kabul ettim. "Bu güzel günü etkilemeden tamamen dağılabileceğim sabaha saklayalım."

Yeni kardeşlerime aldığım hediyeleri verdim ve ikisi de kaşlarını çatarak merak ve beklentiyle bana teşekkür ettiler.

Xavier'in kendi paketini açıp onun için yazdığım şiirin yanında son derece mükemmel yedi havucun kilesini ortaya çıkarmasını ve gülümsemesinin kahrolası ayı aydınlatmasını büyük bir dikkatle izledim.

"Bu... o kadar harika ki," dedi, onun için hazırladığım ziyafetin ağzından şimdiden tükürükler akmaya başladı ve Tanrı aşkına, ondan aktığını hissettiğim duygu hücumuyla yerle bir oldum ve hıçkırarak kendimi onun kollarına atıp onu sımsıkı tuttum. göğsümde ve onu bir ablanın olması gereken her şekilde sevmeye yemin ediyorum. Kelimeleri o kadar kaybetmişti ki, sadece sırtımı sıvazlayıp başını sallayabildi, ama aramızdaki bağın ölene kadar yerinde kalacağını bildiğim sağlam ve kırılmaz bir bağa dönüştüğünü hissedebiliyordum.

"Bana bir altın para mı aldın?" diye sordu Darius ve dikkatimi ona çevirdim, işaret ederken gözyaşlarımın arasından başımı salladım.

"Üzerine bu tarihi kazıttım," diye fışkırdım - aile olduğumuz gün. Darius bana pis

pis sırıttı ve sanki söyleyecek söz bulamıyormuş gibi başını salladı.

"Görebilir miyim?" diye sordu Darcy, ona doğru uzanarak ama homurdandı, yumruğunu şaklatarak cebine sokmadan önce mırıldandı.*bana ait*'hazine biriktiren Dragoon gibiydi.

Döndüm ve babamın bir ayaktan diğerine sürttüğünü, gergin bir şekilde bıyığını düzelttiğini ve omzunun üzerinden kısa ve boş koridora bakıp durduğunu fark ettiğimde aceleyle babamın yanına gittim. Bolca fırfırlı, gösterişli, pudra mavisi bir takım elbise giymişti ve bir cebinden benim elbiseme uyması için açık pembe bir fular çıkarmıştı.

"Kendimi bir çentik içine soktuğumda bana her zaman ne söylersin?" Ona havladım.

"Çeneni yukarıda, göğsünü dışarıda ve ağladığını görmelerine izin verme," diye yanıtladı sertçe, omurgasını düzeltirken kendi tavsiyesine uymaya çalışarak ve Darius ve Xavier uzun adımlarla uzaklaşırken papyonunu düzeltmek için öne doğru bir adım atarak sert bir şekilde başımı salladım. Gelini toplamamız için.

Balığını kaybetmiş bir pelikan gibi orada dururken ve sıcak bir el kolumu yakaladığında, Max'in beni çekip koltuğuma geri getirmesine izin verdiğimde film alevi gibiydim.

Darcy, kız kardeşiyle onun arasına otururken elimi tuttu, kalbim karadaki bir penguen gibi atıyor, bir kutup ayısından kaçmaya çalışıyordu - garip ve beceriksiz ama yine de kararlı.

Catalina'nın gelişi mekana yaptığım büyülü büyüyü tetiklediğinde müzik canlandı ve heyecanım beni yenerken bir ölüm perisi gibi çığlık attım ve yakında üvey annem olacak geline bakmak için döndüm.

Düşüncelerim, aylar önce kaybettiğim kendi anneme döndü ve onu özlediğim için kalbim küçük bir hıçkırık bıraktı. Bir an için bahar esintisinde bir fısıltı ve sevgili annemin elinin yanağımı okşayışını duyduğuma yemin edebilirdim. Bir şekilde burada olduğundan, sevgili babamın bir kez daha mutluluğu bulmasını izlemek için perdenin ötesinden baktığından emindim.

Catalina iki oğlunun arasında yürüyordu, gülümsemesi şafağın ilk güneş ışığı kadar parlaktı, cildi sonsuz yaşamın anahtarını elinde tuttuğu söylenen Anu havuzu kadar köpürüyordu, solgundu.

Hem ağırbaşlı hem de göz kamaştırıcı, vücudunu saran ama aynı zamanda asil ve zarif görünen pembe, elde dikilmiş gelinlik.

Babam yanına vardığında heyecandan ciyaklamaya ve ona sonsuz sevgi ve hayranlıkla bakmaya o kadar kapılmıştım ki, geçit töreni için sessiz olmam gerektiğini tamamen unutmuştum.

Sevinç çığlıklarımı bastırmak için elimle ağzımı kapattım ve Darcy heyecandan ezdiğim parmakları sallarken bir küfür mırıldandı.

Birbirlerine yeminlerini söylerken gözlerim yaşardı, gülümsemelerinin saflığı ve aşklarının dürüstlüğü o kadar parlak parlıyordu ki, birbirlerini seçip kendilerini aşk ve bağlılık dolu bir yaşama bağlarlarken, gözümü ondan kaçırmak imkansızdı. zamanın geri kalanı.

Tereyağlı bir simitin üzerindeki boneli bir boomsday tavşanı kadar güzeldi. Ve yıldızlar isteklerini yerine getirip onları birbirine bağladığında, ayağa fırladım ve tüm dünyanın duyacağı şekilde çığlık attım, ikisinin üzerine atıldım ve en saf, en tatlı neşeyle ağlarken onları göğsümde ezdim.

BENDilim ağzımın kenarından sarkarken ve avucumda kilitli bir şişe burbonla tünellerden koştum. Hamish ve Catalina yattıktan sonra düğünün karmakarışık bir partiye dönüştüğü mağaradan hızla uzaklaşırken çok heyecanlıydım.

Herkes sarhoş olmuştu ama ben değil. Omzum duvara çarptı ve yanlara doğru tökezleyerek karşı duvara çarptım. Ah kimi kandırıyordum? Küçücük bir evde fare kadar sarhoştum ve planlarım vardı. Büyük, büyük planlar.

Odamızın kapısına ulaştım, iterek açtım ve Orion'u yatakta, çıplak göğsünün üzerinde açık küçük değerli taş kitabıyla, gözlerinde umutlu bir parıltıyla buldum. Ama sonra Darcy değil, benim olduğumu anlayınca yüzü düştü ve sırıtarak odaya dalıp burbon şişesini arkamda tuttum.

"Herkes eğleniyor," diye duyurdum.

"Harika," dedi düz bir sesle.

"Ama burada yalnız bir lama gibi yapayalnızsın." Burbonu arkamda tutarken yatağa ilerledim ve üzerine sürünerek baktım ve gözleri kısıldı.

"Öyleydim ama şimdi bir köpek beni rahatsız etmeye geldi" dedi.

"Bırak bakayım," diye ısrar ettim, kitabına uzandım ama kitabı göğsünden çıkarıp komodinin çekmecesine bir Vampir hızı patlamasıyla koydu.

Daha önce ışıltılı değerli taş kitabında öğrendiklerini bize anlattığında fazla dinlememiştim, gözlerim Tory Vega'nın cebinden çıkan bir çikolataya dikilmişti. Şimdi yastığımın altına saklanmış bir çikolata. Benimle bu atıştırmalık avı oyununu oynamaya devam etmesi çok hoştu. Bazen atıştırmalıkları o kadar iyi saklıyordu ki onları bulmamı istemiyor gibiydi. Ama hep yaptım.

"Ne istiyorsun Seth?" diye homurdandı ve ben de baştan çıkarıcı bir sırıtışla burbonu ona uzattım. "Sana bir hediye getirdim."

"Zehirli mi?" diye sordu şüpheyle ve ben de dudaklarımı büzdüm.

Başımı geriye atıp, ay arkadaşı hakkında böyle düşüneceği için üzgünce uludum, ama öne doğru sendeledi ve beni durdurmak için eliyle ağzıma bir tokat attı.

"Senin derdin ne? Partiye geri dön." Beni itti ve ben de yere çarptım, tekrar yatağa tırmandım ve ona burbonu sunarken onu pençeledim.

"Darcy gelip seni almamı istedi," diye yalan söyledim. Darcy için bu benim için bir sürprizdi çünkü bu gece onu yağlayacak ve Cal'ın üzerindeki duyargaları söndürmesini sağlayacaktım. Kusursuz bir suçtu. Ama Orion etraftayken her zaman en kaygan olan oydu. Artı, belki bu bizim için iyi bir bağ egzersizi olur.

"O yaptı?" diye sordu, gözleri parlayarak ve ben de burbonu ona doğru sallayarak başımı salladım. "Ama yetişmek zorundasın çünkü diğer herkes göğüslerinden sarhoş."

Yavaşça burbonu aldı, kapağını çevirip kokladı. "Hadi ama, sana ilaç verirsem Darcy beni kısırlaştırır," dedim. "Bu sadece bir hediye."

Burbondan bir yudum almadan önce bana gözlerini kıstı ve kurt gibi gülümsedim. "Sana bir Sır verebilir miyim?" diye fısıldadım, çenemi omzuna yaslamak için öne doğru eğilerek. "Hayır," dedi dobra dobra, beni üzerinden atmaya çalışırken viskisinden biraz daha yudumlarken, ama çenem tam orada, o etli kas parçasında kalıyordu.

"Bu iyi bir şey," diye fısıldadım. "Beni mahvedebilecek biri."

Kaşlarını çattı, bir ağız dolusu burbon daha yutarken beni izledi, kara gözlerinde entrika parlıyordu. "Ah evet?"

"Evet. Ama sana bu gücü verirsem, Lance Orion, benim arkadaşım olmalısın," dedim gamzesini dürterek. "B üzeri çift F. Anladın mı?"

"Tabii," dedi hafifçe ve ayık beynimin yankısı muhtemelen benimle fahişe gibi flüt çaldığını söylese de, sarhoş beynim önümüzde yeşil ışıklar olduğunu söyledi.

"En iyi arkadaşıma aşığım," en korkunç sırrımı soludum. Darius'u mu? tereddüt etti.

"HAYIR." Onu ezdim.

"Max?"

"HAYIR!"

"Darcy?" tehlikeli bir şekilde homurdandı.

"Hayır," diye tısladım dişlerimin arasından. "Unut gitsin." Yataktan fırladım ama ruhumdan bir iplik çekiyormuş gibi beni çözen ismi söylediğinde duraksadım.

Caleb? diye sordu, sesi çok hafif yumuşamıştı.

"Evet," diye tısladım, boğazımdan bir inlemeyle tekrar döndüm. "Onu seviyorum ve o beni asla sevmeyecek çünkü o değil - çünkü o sevmiyor - çünkü benim kocam var - ve onun da eşit derecede büyük - ve -*ah*" Kendimi yatağa atıp yüzümü Orion'un göğsüne gömdüm ve beni uyararak homurdandı ve beni geri itti.

Ona baktım, dişlerini gösterdiğini gördüm ve onları işaret ettim. "Bekle - dişlerin var! Yani aradığım cevaba sahip olmalısın. Kan içmek tahrik eder mi? Diyelim ki çirkin bir cüceden içtiniz ama tadı gökkuşağı gibiydi, sertleşir miydiniz? Yoksa sertleşmek için kan torbalarınızı sıcak mı bulmanız gerekiyor? Bana söylemelisin Lance, nasıl sertleşirsin?!"

Çevremdeki bir hareket başımı yana doğru savurdu ve Justin Masters'ın açık kapıdan kocaman açılmış gözlerle bize baktığını ve dudaklarının şokla aralandığını gördüm.

"Ne kadarını duydun?!" diye bağırdım, onun kulaklarını kesmeye ve ailesinin her bir üyesine tehditler savurmaya hazırdım, bu yüzden bundan tek kelime bile bahsetmedi.

Yüz hatlarını aşmaktan korkarak birkaç adım geriledi.

"J-Profesör Orion'a nasıl sertleştiğini soruyorsun," diye kekeledi ve ben rahat bir nefes alıp kapıya koştum ve kapıyı yüzüne çarptım.

"Yıldızlara teşekkürler," dedim ağır ağır.

"Ah evet," dedi Orion alaycı bir şekilde bana ters ters bakarak. "Yıldızlara teşekkür et."

Etrafta döndüm, susturucu bir balon patlattım ve Orion burbondan biraz daha içerken yatağa geri sıçradım. Arkadaşlığıma katlanmak için sarhoş olmak istiyor gibiydi ama bu olamazdı. Ben bir zevktim.

"Bu yüzden?" talep ettim. "Darcy'nin kanı için mi sertleşiyorsun yoksa Darcy'nin kanı olduğu için mi sertleşiyorsun? Hiç sadece kan yüzünden sertleştin mi? Bilmem gerek, Lance. Bana sahip çıkmayı bırak.

İç çekti, şişeyi indirdi ve bana bıkkın bir bakış attı. "İyi," diye homurdandı. "Evet, daha önce güçlü kandan sertleştim."

"Darcy'den önce mi?" Sordum ve başını salladı, bunu tartışmak istemediği için benimle göz göze gelmeden. Ama bunu tartışacaktı.

"Kimin kanıydı? Onları becerdin mi? Yoksa bir uggo muydu? Yoksa bir uggo mu siktin?

"Darius'tu, tamam mı?" diye bağırdı ve dudaklarım aralandı.

"Aman yıldızlarım... Darius'u becerdin. Bu her şeyi açıklıyor." "Hayır

yapmadım!" tereddüt etti. "Onun kanı beni tahrik etti, hepsi bu."

"Sağ." göz kırptım "Sorun değil, Lance. Burada bir paylaşım çemberindeyiz. Bana gerçeği söyleyebilirsin. Onunla aşağı doğru Kurtadam yaptın mı? Yoksa Samanyolu'nda sürmesine izin mi verdin?

"Biz sevişmedik," diye hırladı ve ben iç çektim. "Öyleyse

neden bana yaptığını söylüyorsun?" Diye sordum.

İnanamayarak, "Yapmadım," dedi.

"Tamam, tamam, yani en iyi arkadaşın için sert olduğunu söylüyorsun ve sen*yapmadı*ona mı soktun?" Bunu açıklığa kavuşturmak için sordum çünkü hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Kanı için sert oldum. Her neyse, o zaman Guardian'a bağlıydık, farklıydı," dedi kaşlarını çatarak. "Caleb'in senin hakkında ne hissettiğiyle hiçbir ilgisi yok."

"Hm...Yani Cal'in Koruyucusu'nu bana bağlamamı söylüyorsun, sonra ona karşı konulmaz olurum?"

"Hayır, öyle demedim."

"Uhuh, ama diyelim ki bunu nasıl yapacağımı bulabilirim..."

"Seth," diye tısladı ve ben iç çektim.

"Evet, evet, aslında bunu yapmazdım. Yine de ne yapabileceğimi biliyorsun..." "Ona

gerçeği mi söyledin?" o önerdi ve ben de buna küçümser bir şekilde elimi salladım.

"Gülünç olma, şimdi Darcy gibi konuşuyorsun."

"Yani ona gerçeği söylemek saçma ama Guardian'ın seni becermek için daha cazip gelmesi için en iyi arkadaşını sana bağlaması değil mi?"

"Kesinlikle." Başımı salladım. "Görüyorsun Lance, ona söylemek zorunda olmadığım bir açı bulmaya çalışıyorum ama yine de ona sahip olacağım. Özellikle de beni reddederse her şeyin ters gitmesinden sorumlu olmayacağım bir çözüm."

Bana başını salladı. "Hiç Faed yapıp kendi bokuna sahip oldun mu, Seth Capella?" Yeni

arkadaşımın elinden burbon şişesini alıp uzun bir yudum alırken kaşlarımı çatarak bunu düşündüm. "Bu retorik bir soru mu?"

"HAYIR."

"Hmm, öyle görünüyor. Artık partiye gidelim mi?" Yataktan fırladım ve kapıya yöneldim, ama çıkmadan önce ona döndüm, savunmasızlığım içime yayıldı. "Sana bunu söylediğimi kimseye söylemeyeceksin değil mi? Özellikle de Cal. Eğer öğrenirse ve benden hoşlanmazsa, onu kaybederim. Ve onu kaybedemem. Onu kaybetmekten çok korkuyorum."

Kaşlarını çattı, ayağa kalkıp bir tişört giydikten sonra burbon şişesini elimden aldı ve bu sırrı bir balta gibi başımın üzerine asarken beni merakta bıraktı. "Suratına o bombanın patlamasını ne kadar hak etsen de, ben senin geçmişte olduğu kadar alçalmayacağım."

"Hey, sen ve Darcy'den kimseye bahsetmedim," diye karşı çıktım. "Mirasçılar bile. Sadece seninle uğraşmayı seviyordum.

Ayakkabılarına tekme attı ve bulanık bir şekilde yanıma doğru ateş etti, dudaklarında acımasız bir gülümseme vardı. "Kendi oyunlarımı oynamayı sevmediğim konusunda ne kadar eminsin, Capella?"

Onun bu psikopat yanını beğenerek karanlık bir şekilde kıkırdadım. Bana beni hatırlattı. Ve ben harikaydım. "Doğru devam edin. Ama artık gizli bir silahım var. Darcy benim en iyi arkadaşım. Öyleyse getir."

Dişlerini bana doğrulttu, sonra kapıyı açtı ve o benden uzaklaşmadan önce sırtına atladım, Vampir hızı aynı anda havalanırken neredeyse beni kırbaçlıyordu. Heyecanla yüksek sesle uludum, o küfrederken sımsıkı tutunarak diğer arkadaşlarımızın parti yaptığı mağaraya doğru ilerledim.

O kadar sert çarptı ki omzunun üzerinden uçarak geçtim, taş zemine çarpıp zıpladığımda ulumam havlamaya dönüştü ve kendimi bir saniye geç kalmış bir hava akımına kaptırdım. İğrenç bir şekilde güldü ve ayağa kalkıp ona meydan okuyan bir bakış atarken ben de katılmadan edemedim.

"Oh, benimle sert oynamak ister misin, Lancey?" Boğazımdan bir savaş çığlığı atarak ona doğru koştum ama o fırlayarak yoldan çekildi, kapıdan fırlayarak partiye girdi ve onu takip etmek için topuklarımın üzerinde döndüm ve Caleb'i masada görür görmez oyuna olan ilgimi hemen kaybettim. Gömleğini çıkarmış herkes ve başının üzerinde baş aşağı uçuşan beş bira arasında bir masa. Max sıvıyı dudaklarına götürüp kıkırdarken ağzı genişlemişti. Yarısı ıskaladı, çıplak göğsünden aşağı aktı ve tekrar tekrar yutkunurken parıldayan karın kaslarına ve boğazının esnekliğine bakarken aletim şafak vakti güneş gibi yükseldi. The Kid'den STAY LAROI ve Justin Bieber birinin Atlas'ından çaldı ve şarkı bir anda tüm zamanların en sevdiğim şarkısı oldu.

Siktir et beni.

"Mızrak!" Darcy ciyakladı, turuncu bir tafta yığınının ortasında sandalyesinden sıçradı ve onu havadan yakaladı, göğsüne bastırdı ve eğlence içinde sonsuz çirkin elbisesine baktı.

Buradaki sadece arkadaş grubumuzdu, dünyadaki en sevdiğim yer orasıydı çünkü onlar benim gerçek paketimdi. Beni memnun etmek için günlük oral sekslere, içeri boşalmalara ve top gıdıklamalara ihtiyacım yoktu. Yani, elbette, yapabilseydim, Cal ile bu şeyleri karışıma katardım, ama bu durumda, bu günlerde yüzde yüz bekarlığa gidiyordum - ki bu bir Kurtadam için büyük bir meseleydi. O kadar fazla mastürbasyon yapmadım çünkü sadece en iyi arkadaşımı düşünmeye ve ona bu kadar takıntılı olduğum için kendimi suçlu hissetmeye başladım. Bu yüzden günde iki kez beğeniye düştüm.

"Hey güzelim, bu her zaman sevgi dolu sikişme de ne?" diye sordu Orion, parlak malzemeyi koparırken, kadın onun göğsüne doğru güldü.

"Elbisem," Darcy'nin sesi gömleğine karşı boğuk çıktı.

"Solaria kraliçesi için ışıltılı bir elbise!" Geraldine ağladı.

Orion sırıtarak "Ben de üzerine balkabağı kustu sanıyordum," dedi ve Geraldine öfkeyle masaya vurdu.

"Hiç zevkin yok, Lance Orion. Onun elbisesini sıradan bir fasulye filizi gibi yapardın. "Daha sonra onu bundan çıkaran ben olduğum sürece, canı nasıl isterse öyle giyinebilir." O

Darcy'ye pis bir gülümseme verdi ve Tory kafasına boş bir bira şişesi fırlattı. Sırıtışını ona çevirirken elini son anda yakaladı. "Sorun?"

"Kız kardeşime karşı kaba davranıyorsun," diye şikayet etti.

"Diyor kız, elini en iyi arkadaşımın sikinden birkaç santim uzakta tutuyor." Orion, Tory'nin elinin Darius'un uyluğunda olduğu yeri işaret etti.

"Kabul," dedi Xavier, Bacarroti Ice denen parlak bir şişeyi yudumlarken. "Touché," dedi Tory, koltuğuna yaslanarak.

Darcy, "Kıyafetlerimi çıkarmaya devam edersen, hiçbir şeyim kalmayacak," diye azarladı Orion'u ama gözleri o kadar da umurunda değilmiş gibi parlıyordu.

"Tam olarak niyetim bu," diye şaka yaptı ve Darcy güldü, ikisi birbirine bakmadan duramadı. Çok tatlıydı ve kıskanmadım. *Tümü* biriyle bu tür sarsılmaz bir bağa sahip olmanın. Ah, kimi kandırıyordum?

Bana bakmak için başını eğdiğinde ve Max'in oraya gönderdiği diğer birkaç şişeden saçlarına dökülen bira elinin tersiyle ağzını silerken omzuna akan Caleb'e baktım. Artık sırılsıklam olduğunu düşünürsek bu, sorunlarının en küçüğüydü. Ama yıldızlar adına, onu dilimle temizlemekten çekinmezdim.

"Seth Kapella!" Geraldine, Max'in yanında oturduğu yerden ağladı. "Sıranı kaçırdın, şimdi birini fazladan korkakça bir şey yapmaya cüret edeceksin."

Masaya doğru ilerleyip Max'in daha önce döktüğü büyük bir buz kovasından bir bira alırken ağzımın kenarından bir sırıtma yükseldi. Beyaz masa örtüsü, üzerine dökülen içeceklerden kirlenmişti, ama yerin geri kalanı hâlâ oldukça sağlamdı, tavana parıldayan Faelight'lar ve her yerde güzel buz ve çiçek süslemeleri vardı. O kadar güzeldi ki kusmak istedim. Yine de iyi bir şekilde.

Orion, Darius'un yanında bir koltuk kaptı ve Darcy'yi kucağına çekerken Tory, kız kardeşine sarılmak için Darius'un üzerinden atladı ve kız kardeşi ona bir kedi gibi burnunu çekerken deli gibi sarhoş görünüyordu. Ayıkken kesinlikle kucaklanmıyordu. Onu en son kucaklamaya çalıştığımda boğazıma yumruk atmıştı ama şimdi o sarılmayı denemek için iyi bir zaman mı diye merak ettim...

"Peki, ne olacak, Capella?" diye sordu Geraldine ve ben alt dudağımı emerek Caleb'e baktım ve cesaret edip biramdan biraz yudumlamaya karar verdim. Max parmağını şıklatıp boş bira şişelerini arkasındaki masaya bırakırken Cal yukarıda kaldığı için mutlu görünüyordu. Cal'in benden hoşlanıp hoşlanmadığını anlamama yardımcı olabilecek bir cesaret bulmaya çalışırken aklım hızla koştu. Ve küçük sarhoş zihnimin tam da fikri vardı.

"Tamam, herkesi bir şişe bira içmeye davet ediyorum. Son bitiren beni öpmeli." Genişçe sırıttım, Caleb'in tam gözlerinin içine baktım ve dudakları bir saniyeliğine aralandı, sonra öyleymiş gibi omuz silkti.

Hiçbir şey. Ve belki yaptı, ama aynı zamanda belki de yapmadı.

"Roxy oynamıyor," dedi Darius Ejder gırtlağının arkasından homurdanarak. "Ya da Darcy," diye araya girdi Orion ve ben kıkırdayarak onlara baktım.

"Beni tamamen kendinize istiyorsunuz, ha?" Alay ettim ve Orion bana boş bir bakış atarken Darius bana parmağını salladı, gerçi burbonun artık onun üzerinde bir etkisi olduğunu görebiliyordum, kızgın küçük gözleri her zamanki kadar kana susamış değildi.

"Gerry de oynayamaz," dedi Max ama Geraldine elinde bir şalgam yaratıp onunla kulağına vurdu.

"Saçma, Maxy oğlum!" ağladı. “Bir cesaret ve zeka oyunundan muaf olmayacağım. Bu canavarı kafa kafaya yeneceğim.”

Max bana, ona ağzımı açmaya cüret edersem dilimi keseceğini belirten bir bakış attı ama Geraldine Grus kesinlikle bu oyunda hedefim değildi.

Hadi o zaman, dedi Caleb masadan atlayarak ve yan yan sırıtarak önüme indi. Buz soğutucudan bir şişe bira aldı ve benimle göz temasını hiç kesmeden benimkine şıngırdattı ve kalbim tehlikeli, aç bir melodiyle yarıştı. "Oyun başladı."

Max, Geraldine, Darius, Xavier ve Orion taze biralar aldılar ve onlara gülümsedim, bunun nasıl sonuçlanacağını merak ederken kalbim daha hızlı atıyordu. Cal gizlice beni isteseydi, kesinlikle yavaş içer ve oyunu kaybederdi, değil mi? Bunun çalışması gerekiyordu.

"Hazır...ayarla...başla!" Ağladım ve hepsi biralarını olabildiğince hızlı içmeye başladılar. Max yan gözle Geraldine'e bakmaya devam etti, daha yavaş içiyordu, bu yüzden o her zaman onun biraz gerisindeydi ve Gerry'yi yenilebilir dudaklarımdan kurtarabilmesi için onu öpmek zorunda kalmamak için dua ederken çenem kasıldı. Yani, ateşliydi ve kesinlikle biraz üstüne giderdim ama o öpücüğü almak istediğim ağız onunki değildi.

Orion ve Darius içkilerini iki saniye içinde hızla bitirdiler ve ben gözlerimi Cal'a kaydırırken Xavier de onunkini bitiriyor gibiydi. Şişenin en az yarısı kalmıştı ve gözleri benimkilerle buluştuğunda, nabzım deli gibi atmaya başladı, umut içimi doldurdu ve şanslı olduğumu söyledi.

Geraldine nefes nefese onunkini bitirdi ve Max onu takip ederek işi Xavier ve Caleb'e bıraktı.

"Vay canına, öpüşmek zorunda kalsaydık ne kadar kötü olurdu, değil mi?" dedim gergin bir şekilde kıkırdayarak Caleb'e. "Çok kötü, değil mi?"

"Tamamlamak!" Xavier duyurdu ve kalbim havalandı ve aya uçtu, etrafında elli takla attıktan sonra orada bir yuva yapmak için bir kratere çarptı.

Oluyor.

açık.

Tucana kasabasına gidiyor.

Caleb yarım saniye sonra içkisini bitirdi, şişeyi ıslak dudaklarından indirdi ve arkadaşlarımız sanki bu koca bir şakaymış gibi gülmeye ve bizi neşelendirmeye başladılar. Ama gizlice bir şaka değildi. Uzun zamandır istediğim şey buydu ve şimdi gözleri ağzımda bana yaklaşıyordu ve ben de ona doğru adım atarken nefes alamıyordum.

"Hadi o zaman tatlım. Bana bir öpücük ver, dedi Caleb kendini beğenmiş bir tavırla, elini gömleğime sokup beni ona o kadar yaklaştırdı ki biranın tadı şimdiden dudaklarındaydı.

Gülümsemesi oyun içindi ama lacivert gözleri son derece ciddiydi ve tıpkı benim onu yutmak için yanıp tutuştuğum gibi onlar da beni yiyip bitiriyordu. Ya da en azından, inanmak istediğim buydu. En son bitirmesinin daha derin bir nedeni olduğu ve kesinlikle öpüştüğümüzde kesin olarak anlayacağım. Ona sormama gerek kalmadan hissedebilecektim. Ve o da bunu hissederdi ve sonra, ve sonra-

Bekle, bekle, bekle, diye seslendi Max, Caleb'in gülümsemesi yerle bir olurken ve gözleri, varlığımın merkezine kadar hissettiğim bir istekle benimkilere saplandı. "Xavier onunkini bitirmedi."

Xavier, "Sen tam bir muhbirsin," diye şikayet etti ve Caleb onlara bakmak için dönerek, parmakları gömleğimin içinde sıkışırken çenem gıcırdayarak ona bakmamı sağladı.

Max, "Pekala, biraz hile yapmamalısın," diye geri attı ve kendimi bakmaya zorladım, dibinde yarım inçlik sıvı kalmış bira şişesini gördüğümde içim küt küt atıyordu.

Max, Xavier'in oyunu bitirmediğinin kanıtı olarak salladı ve kalbim kendi sefaletimle mızraklandı.

Hayır, diye derin bir nefes aldım ve Caleb'in gözleri aniden bana döndü ama parmakları hala bırakamıyormuş gibi gömleğimin içinde düğümlenmişken kendimi geri çekilmeye zorladım.

Ama sonra yaptı ve yüzünde parlak bir gülümseme belirdi, bir kahkaha onu rahatlamış gibi bıraktı.

Bunun için çok teşekkürler, dedi Caleb ve belki de sadece bir yalandı ama öyle hissettirmiyordu. Sanki bir bıçak göğsüme saplanıyor ve kalbimi oyuyor gibiydi.

Xavier içini çekerek koltuğundan kalktı, uzun adımlarla bana doğru geldi ve aniden Darius'un lanet olası küçük kardeşini öpmekle karşı karşıya kaldım ve Caleb, Max'in yanına oturmak için uzaklaşıyordu.

Hayır. Adil değildi. Böyle gitmesi gerekmiyordu.

Xavier kaşlarını çatarak bana baktı ve ben de boynunun arkasını tuttum, homurdanarak onu kendime çektim ve onu öyle bir ısırarak öptüm ki protesto etmek için kişnedi. Sonra onu kendimden uzaklaştırdım ve kendimi Orion ve Darcy'nin yanındaki sandalyeye atmadan önce biramı içtim.

Oyun devam ederken Darcy bana gözlerinde acımayla baktı ama kalbime tekme atılıp damgalanmamış gibi davranarak yüzüme sahte bir kıç gülümsemesi yerleştirdim. Kendimi reddedilmiş gibi hissetmediğimi. Çünkü yapmadım, ama bir şekilde yaptım.

"Benim sıram!" diye bağırdı Geraldine parmağıyla Orion'u işaret ederek. "Efendim bu oyundan paçayı sıyırdınız.

çok kolay.”

Burbon şişesinden bir yudum alırken, "Kelimenin tam anlamıyla buraya yeni geldim," dedi.

"Kesinlikle," dedi. "Bu yüzden gecenin geri kalanında ve yarın kahvaltıya kadar odamdan buraya taşıyabildiğim tüm ASS kıyafetlerini giymeye cesaret ediyorum."

Orion burnunu buruştururken Darcy ve Tory kahkahalara boğuldu, o inleyip pes ederken heyecanla başlarını salladılar.

"Tamam," diye kabul etti. "O zaman buraya getir."

"Hadi somon adam, bana yardım etmesi için hantal kollarına ihtiyacım var." Geraldine ayağa fırladı ve kıçına bakarken takip etmeye fazlasıyla istekli görünen Max'i peşinden çekti, gerçi onu kaplayan kilometrelerce pembe taftadan nasıl bir şey görebildiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Caleb kendine bir bira daha alırken bana baktı ve ben de içten içe ölürken buzdaki bir salatalık kadar üşümüş gibi davranarak parmaklarımı saçlarımın arasına soktum.

"Beni ısırdığına inanamıyorum, dostum. İnsanları hep böyle mi öpüyorsun? Xavier şişmiş alt dudağını sildi.

"Kahretsin, senin kaba öpücük V-kartını mı çaldım?" Diye sordum. "Yoksa bu senin ilk öpücük V-kartın mıydı?" Korkuyla nefesim kesildi.

"Dostum," diye homurdandı Darius bana ve masumca omuz silktim.

"Ne? Ağzının sikilmesini istemiyorsa aldatmamalıydı. Bu onun ilk seferiyse elimde değil.

"Seth," diye tısladı Darius. "Kardeşimi senin küçük Kurt sürüsü Beta'larından biriymiş gibi öpmeni çoktan izledim, artık bunun hakkında konuşmayı kesebilir miyiz?"

"Tamam, tamam," dedim geri çekilip yanakları pembeleşen Xavier'e bakarak. "Üzgünüm dostum. Bazı kiraz patlatma ipuçlarına ihtiyacın olursa, seni dinliyorum.

"Xavier'in kirazını kim patlatıyor?" Tyler, koltuğunun altında Sofia ile odaya girdi ve Xavier alçak sesle küfretti.

"Bakın koridorda kimi bulduk!" diye haykırdı Geraldine, kollarında ASS ürünleriyle dolu Max'in peşinden koşarak mağaraya geri dönerken.

Tyler birkaç bira kaparken Xavier'e sırıttı ve bir tanesini onunla oturmak için hareket eden Sofia'ya uzattı.

"Dudağına ne oldu?" diye sordu Sofia, onu iyileştirmek için uzandı ve Xavier'in kızarması derinleşti. "Seth ısırdı," diye mırıldandı.

"Garipti," dedi Tory düşünceli bir şekilde. "Öyle öfkeli bir öpücüktü ki, sanki Xavier'in ağzını koparmaya çalışıyor gibiydi."

Gülümsememi olduğu yerde tutmak için mücadele ederken Caleb'in gözleri bana kaydı.

"Darius'u tüm yüzünü yemeye çalışıyormuş gibi öpen kız diyor," diye fırlattım ona. Darius kahkahayı patlatırken, "Yapmıyorum," diye itiraz etti.

"Xavier'in kirazına dönerek," dedi Tyler hafifçe, gözleri Xavier'e kötü niyetli bir şekilde parlayarak. "O zaman hala bakiresin, değil mi dostum?"

"Siktir git," diye homurdandı Xavier. "Ben bir bakire değilim."

Geraldine, Orion'a doğru yürüyüp onu ASS kıyafetlerini giymesi için yönlendirirken, "Ayın senin narin hicivine henüz parlamamış olması gayet normal, Xavier," dedi. Görünüşe göre o da isteyerek eklemeye yetecek kadar burbon içmişti.

"Ay*sahip olmak*parladı - yani, hassas bir hicivim yok," diye kekeledi Xavier. "Yine de apaçık bir hiciv, değil mi?" Tyler alay etti. "Görünürde bir değerli taş yok."

Sofia, Tyler'ın kaburgalarına dirsek atarak, "Bunda yanlış bir şey yok," diye ısrar etti. “Ama yapay elmaslar seni tahrik ediyor, değil mi bebeğim?” Tyler sırıtarak söyledi ve Sofia kızardı. "Benim hakkımda ne dedin? Senin amını parıldatacaklarını.”

"Evet, ama bu herkesin onları alması gerektiği anlamına gelmez," diye itiraz etti.

Darcy sandalyesinden kaydı ve Orion'un sırtına ve kasığına ASS işlemeli gümüş rengi bir tulum giymesine yardım etti. Geraldine, bir ASS rozetini iğnelemeden önce boynuna bir ASS madalyonu astı ve ardından kafasına da bir ASS bere taktı. Darcy beline bir bel çantası sardı ve o daha fazla burbon içerken onu yerine oturttu ve geri kalanımız ona gülmeye başladık. Gülünç görünüyordu, özellikle de Geraldine her tarafına parıldayan neon çıkartmalar yapıştırdığında ve Tory uzanıp onun yanaklarına birer tane yapıştırdığında.

"Şimdi mutlu?" diye sordu Orion, ağzına aptalca bir gülümseme gelirken.

Darcy gülerek, "Evet, kahvaltıya bu şeylerle geldiğinde daha da mutlu olacağım," dedi. "Çok tatlı görünüyorsun."

"Zaten kimse bana bakmıyor güzelim," diye hatırlattı ona.

"Şimdi yapacaklar," diye mırıldandı Darius, arkadaşının bir Vega destekçisi gibi giyinmiş olmasına sevinmekle kızmak arasında kalmış görünüyordu, ama bunun için biraz geç kalmıştı. Orion tam bir kralcı olmuştu ve aksini iddia etmemişti bile, gerçi yarın ayıldığında bu cesareti kabul ettiğine pişman olacağını hesaplamıştım.

"Sıra bende," dedi Orion vahşi bir gülümsemeyle, Geraldine tekrar yerine otururken onu gözlerine kilitledi. "O berbat kahrolası deplasman, deplasman, deplasman şarkısını söylemelisin ama bunu Vegas'ı değil, Heirs'ı seviyormuşsun gibi yap."

Geraldine ikizlerin ayaklarının dibine diz çöküp başını sallayarak, "Seni pislik," diye soludu. "Güzel leydilerimin adını asla lekelemem."

Tory, "Bu sadece bir oyun, Geraldine," dedi.

"Gerçekten umursamıyoruz," diye söz verdi Darcy, Orion'un kucağına atılırken. "Aslında gerçekten, gerçekten duymak istiyorum."

Geraldine boğuk bir ses çıkardı, sonra başını salladı, yavaşça ayağa kalktı ve şarkı söylemeye başlarken çenesini kaldırdı. Ve herkesin dikkati onun Vegas'ın yerine bizim adlarımızın geçtiği şarkıda yüzünü buruşturmasıyla dağılırken, ben Darcy ve Orion'un çevresine kurnazca bir susturma balonu yapıp onlara doğru eğildim.

"Beni istemiyor," diye inledim ve Orion tam kulağının yanında olduğumu anlayınca geri çekildi. Darcy kaşlarını çatarak başımı okşadı. "Bunu bilmiyorsun."

"Hey, izin ver gideyim," Tory, bize katılmak için sandalyesini Darius'un yanından iterken kız kardeşini dürttü ve Darcy gözlerinde umut dolu bir yalvarışla bana baktı.

"Kimseye söylemeyecek," dedi ve ben sızlandım. "Yemin

ediyor musun?" diye sordum ve Darcy başını salladı.

Söz veriyorum. Ayrıca Caleb'i oldukça iyi tanıyor, bu yüzden belki yardımcı olabilir?

Caleb'i oldukça iyi tanıyordu. Hatta penisini gayet iyi biliyordu. Aslında, muhtemelen bana onun yatak odasında yapmaktan hoşlandığı her şeyi anlatabilir ve göğüslerinin ve vajoozasının denklemde ne kadar önemli olduğu konusunda bana bir fikir verebilirdi. Demek istediğim, ona erkek kıyafetleri giydirip sert bir ses çıkararak onu eğip ara sıra Bernard diye seslenmekten zevk almış olma ihtimali neydi? Elbette, bazen göğüsleri falan sevmesine tamamen üzülüyordum çünkü onlardan kendimden nefret ettiğim söylenemezdi, ama ona tüm Bernard şeyini en azından birkaç kez yaptırsaydı, o zaman ben de yapardım. en azından horoz meraklısı olduğuna dair bir umut ışığı olsun. Bu pek olası görünmüyordu bile.

Tory'nin balonun içine girmesine izin vermek için parmaklarımı salladım ve kız kardeşine yaslanarak hepimize baktı.

"Sırları mı söylüyoruz?" diye fısıldadı. "Bir sırrın var mı Lance?"

Bunu düşündü, sonra başını salladı. “Aslında, biliyorum. Gabriel hakkında bir sırrım var ama kimseye söyleyemem. Yine de çok komik.” Bu konuda kendi kendine gülmeye başladı ve ikizler hemen üzerine atıldı.

"Nedir?" diye sordu Darcy, Tory bira şişesini ona doğru sallarken. "Söyle

bize," diye yalvardı Tory. "Kardeşine pislik bulaştırmak bir kızın hakkıdır."

"Hadi Lance," diye yalvardı Darcy ona iri gözlerle bakarak. "Geçen gün Gabriel beni bir su birikintisine düşürdü.*testere*geliyor ve o bir pislik gibi güldü, bu yüzden şimdi intikam almak istiyorum.

"Yapamam," dedi başını sallayarak. "Asla söylemeyeceğime yemin ettim. Bunu ondan çıkarmaya çalışmalısın.”

"Bize söylersen ben de..." Darcy öne doğru eğildi ve kulağına bir şeyler fısıldadı.

homurdandım ve koltuğumda zıpladım.

"Onu her kapıda yapmana izin vereceğini mi söyledi? Ön ve arka? Hangi sırayla isterseniz - kapıyı çalmak zorunda bile olmayacaksınız? diye sordum ve Darcy arkamı dönüp koluma bir yumruk indirerek Orion'u tatmin edici bir şekilde gülümsetti.

"Senin sırrın ne Seth?" Tory'nin gözleri tekrar bana çevrildi ve Tyler onun şarkıyı söylerken kaydettiği ve Sofia'nın kıçıyla güldüğü sırada Geraldine'in hala dikkati dağılmış olan Caleb'e bakıp iç çektim.

"Ben Caleb," diye mırıldandım alçak sesle.

"Ne?" Tory daha da yaklaştı.

Ben Caleb, diye daha yüksek sesle tekrarladım.

"Ondan ne haber?" diye sordu ve gerçeği ağzından kaçırmadan önce ona bir kez daha baktım. Zaten artık herhangi bir filtre kullanamayacak kadar sarhoştum.

"Onu seviyorum. En iyi arkadaşıma aşığım ve aptalca bir eziğin tekiyim çünkü o beni asla sevmeyecek ve ne zaman benim için de bir şeyler hissedebileceğini düşünsem, kendimi kandırdığımı fark ediyorum ama aynı zamanda devam ediyorum Ufacık, küçücük bir olasılığa tutunarak belki de bir şeyleri hayal etmiyorum. Ama sonra aptal atlı çocuklar ortalıkta dolaşıp biralarını bitirmeden ve ateşli Vampirlere yönelik öpücükleri çalmadan dolaşmak zorunda kalıyor ve işte biz Tory'yiz. İşte buradayız.

Vay canına, diye nefes verdi, Darcy ile bakıştı. "Caleb'i seviyor musun?" şok içinde sordu. "Evet," dedim

sert bir şekilde, yüzümü Orion'un omzuna gömmek için öne eğildim ve beni dürtmeye çalıştı ama sımsıkı sarıldım. "Sanırım kabul etmek istediğimden daha uzun zaman önce başladı, çünkü Shimmering Springs'te bir keresinde bir kızla üçlü yapmaya başladık ama sonra kız gitti ve biraz öpüştük ama o bunun olduğunu inkar ediyor, yani belki Deliyim. Ama sanırım sonsuza dek öğrenmem gerekiyor, anlıyor musun?

"Öyleyse ona sor," diye bastırdı Darcy ve başımı kaldırıp ona bakmak için döndüm ve yanaklarını ellerimin arasına aldım.

"HAYIR. Yapmayacağım," dedim inatla. “Reddedilmeyle yüzleşemem. Beni geri çevirdiğinde ve tüm bunları hayal ettiğimi söylediğinde gözlerinin içine bakamam. Bunu yapmayacağım, Darcy. BEN*alışkanlık*"

Orion kollarımı tuttu, ellerimi kız arkadaşının yüzünden çekti ve dişlerini bana gösterdi, ama ben birden kendimi kurtardım ve bunun yerine Tory'nin yüzünü tuttum.

"Bana fikirlerinin olduğunu söyle. Yıllardır Darius'a ondan hoşlandığını söylemedin. Etrafında çok güzel dans ettin. Ondan hoşlandığını gerçekten kabul etmeden onun senden hoşlandığını nasıl anladın? Bilmem gerek Tory. Becerilerine ihtiyacım olduğu için ona gerçeği söylemekten nasıl bu kadar uzun süre kaçındın?

"Pekala...belki en başından beri birbirimize karşı dürüst olsaydık, bu kadar çok zaman kaybetmezdik," dedi, ben yanaklarını sıkarken dudaklarını dışarı çıkardı.

Sıkıntılı bir nefes alarak onu bıraktım. "Kullanışsız. Caleb'in onu öpmemi istediğini bilmeden beni öpmek zorunda olduğu sağlam bir plana ihtiyacım var, böylece sik sikişirken onun sikişmesini okuyabilirim ve sonra anlarım. Sadece bileceğim. Mükemmel bir planım vardı ama Xavier gidip beni engellemek zorunda kaldı. Tekrar."

"Tekrar?" Tory heyecanla sordu ama sonra Caleb bir sandalye çekip yanıma çöktü. "Siz neden bahsediyorsunuz?" diye sordu ve kalbim güm güm güm güm güm güm atarken susturucu balonu düşürdüm.

"Lance'te gizemli bir kızarıklık var," Aklıma gelen ilk şeyi ağzımdan kaçırdım ve Orion bana öldürücü bir bakış attı, dudakları benimle çelişmek için aralandı ve yumruğunu bana yumruk atacakmış gibi kaldırdı.

Darcy onun bileğini tuttu, ona kurnazca yalvaran bir bakış atarken, kadın bileğini kendi tarafına geri itti ve -kırbaçlanmış pislik oydu- pes etti.

Caleb'in kaşları kalkarken Tory homurdandı. "Ah... kahretsin, üzgünüm kardeşim," dedi beceriksizce ve eğer bakışlar öldürebilseydi, Orion'un bakışları şimdiye kadar beynimi yakardı.

Orion'un koluna hafifçe vurarak, "Sadece en iyi seçeneklerini tartışıyorduk, ama yakında tedavi etmezse, sanırım düşecekler," dedim ve Darcy açık bir uyarıyla ona doğru hafifçe başını salladı. beni öldürmek için

"Onları gördün mü?" Caleb telaş içinde bana fısıldadı ve ben de ciddi bir şekilde başımı salladım.

"Evet, iyi değil. Orada asılı duran iki mor armut gibiler, lanetli bir ağaçtan düşmeye hazırlar," dedim üzgün bir şekilde.

Orion bana doğru hamle yaptı ve ben de hızla hareket ettim, koltuğumdan fırlayıp Caleb'i yanımda sürüklerken, Darcy dilini dudaklarının arasına alıp araya girdi. Birkaç saniye daha direndi ve kadın utanmadan üzerine çullandı ve pes etti. Muhtemelen yarın bana teşekkür edecekti, görünüşe göre adam bu gece deli gibi yatacak. Evet, kesinlikle bu sabah için minnettar olacaktır. Ayrıca, arkadaşlar arasındaki küçük bir saçmalık söylentisi de neydi?

Cal yanıma otururken, masanın karşısına Xavier'in yanına çöktüm ve potansiyel katilimle arama sağlıklı bir mesafe koydum.

"Sade bir Jane D'de yanlış olan bir şey yok," diyordu Tyler, kolunu Sofia'nın koltuğunun arkasına atıp, onun üzerinden Xavier'e bakarken. "Yani, bazı insanlar mükemmel bir göz kamaştırmanın gerçek bir Dom'un işareti olduğunu söyleyebilir, ama sen sadece bir Subsun, yani ne önemi var?"

Xavier ayağını yere vurdu, gözlerinde bir meydan okumayla ona dik dik baktı ve ben de elimi masanın üzerindeki cips kasesine kaydırdım, bu oyunu izlerken onları yavaşça ağzıma götürdüm ve çıtırdattım.

"Dom olabilirim," dedi Xavier kararlı bir şekilde. "Ve olacağım."

Sofia kirpiklerinin arasından ona baktı, sonra hangisinin ilgisini daha çok çektiğine karar veremiyormuş gibi dudağını ısırırken Tyler'a döndü. "Rahat olmadığın hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin, Xavier," dedi.

"Evet, Xavier," dedi Tyler parlak bir gülümsemeyle. "Ama seni rahatsız ediyorsa, neden bizim türümüz arasında neyin daha popüler olduğunu öğrenmek için bir anket yapmıyoruz?" Atlas'ını cebinden çıkarıp elinde çevirdi. "Ancak insanların karşılaştırması için birkaç fotoğrafımız olsaydı en iyi yanıtı alırdık."

"Aman yıldızlarım, sik resimlerini mi kastediyorsun?" Sofia nefes aldı.

"Evet. Sadece Xavier çok korkak değilse, dedi Tyler ona bakarak.

"Benim için sorun yok," dedi Xavier anında, göğsünü şişirerek ve ben de ağzıma birkaç cips daha tıkıştırdım. Bu altındı.

Tyler ayağa kalktı ve Atlas'ı Xavier'e vermeden önce kemerini çıkarıp aletinin fotoğrafını çekerken Cal'a neşeli bir bakış attım. Xavier hemen ayağa kalktı, kendi pantolonunun kemerini çıkardı ve Atlas'ı Tyler'a geri vermeden önce bir fotoğraf çekti.

Darius'a baktım, kardeşinin saçmalıklarını tüm sosyal medyada yayınlamak üzere olduğunu fark ederse çıldıracağından eminim, ama Tory ona bir kutudan çikolatalar yedirirken dikkati dağıldı. Gelip ondan çalmamı istediğini sandığım bir kutu.*Atıştırmalık oyunu başladı.*

Şey, Xavier, dedi Caleb. "Bu iyi bir fikir değil."

Tyler öfkeyle FaeBook gönderisini yazmaya başladığında Xavier onu görmezden geldi ve Caleb ne yapacağını bilemeden Darius'a baktı.

"Gönderildi," dedi Tyler, Atlas'ını tekrar cebine tıkıştırıp Xavier'e sırıtarak. “Seninkine karşı benim penisim, ahbap. En iyi horoz kazansın.”

Cebimden Atlas'ımı kaptım, bu gönderiyi deli gibi merak ettim ve FaeBook'u açarken Cal omzumun üzerinden okumak için eğildi, erkeksi kokusu burnumun dibinde yuvarlanıyor ve bende ona daha da yakınlaşma isteği uyandırıyordu.

Tyler Corbin:*Bir, iki, üç, dört, biri peen savaşı mı ilan etti? Çünkü birinin haber akışını bir #sikişme ile İHLAL ETMEK üzereyiz. Xavier Acrux'un sürümün Dom'u pozisyonu için rekabet ettiği bir sır değil, bu yüzden en iyi wang kazansın.*

Gözlerini kapat ve şunu hayal et, vahşi ve evcilleştirilmemiş bir çayırda yürüyorsun, dişlerin çimenlere sürtünüyor ve gökyüzünde tepende asılı duran bir Ay tutulması seni #mükemmel birkakana doğru çekiyor. Dilekleriniz gerçekleştikçe nelerle karşılaşıyorsunuz? Bu bir # Ay ışığında parıldayan süslü dong, #dikeninciler ve #pantolonyulaf hazineleriyle süslenmiş, dimdik ve gururlu duran bir kaktüs başyapıtı mı?

Yoksa sade ding-a-ling'inde tek bir parlak şey olmayan sıkıcı bir kemik mi?

Nihai #battleofthedicks'te #gemlesspeen'in parıltısı veya #gildedschlong'un ihtişamı için oy vermek için aşağıya yorum yapın.

Oceanis Sezonu:*Ah yıldızlarım, bütün gün ve gece parlak bir tıngırdatacağım, ama o süssüz deniz canavarının boyutu sularımı ürpertiyor #whychoose #sparklecock*

 # zor ve uzun asla yanlış değildir

Bianca Movileanu:*Gördüğüm bir peenasaurus rex mi? Belki de kayıp altını bulmak için hazine hazinemi yağmalamak ister? #tojeweliscool #studsforthestud*

Stephen Mulgrew:*Ben basit bir penisten yanayım ve o mamut erkek iliği başka bir şey! #keepthepeenclean #letmeseethoseveinsofglory*

Justin Savaşları:*Penisimde biraz parıltıya ihtiyacım var #glitterisfitter #jazzyjizzer* **Telisha Mortensen:***Kıllı olduğu sürece, bu yemek yiyen Mindy her zaman aşağıdadır. #thehairierthebetter #her erkekliğinsamane ihtiyacı var*

Lucy Burfoot:*Ey yıldızlarım! Bir göz kamaştırıcı için biraz ilham almak istiyorsan, #lustrouslovestick'inle eşleşebilecek bir #glammerpuss'um var, Xavier! #razzledazzlethatD #gilditdontgeldit*

Caleb kulağıma doğru kıkırdamaya başladığında kahkaha attım ve başımı çevirdim, onu o kadar yakınımda bulunca içim sızladı. Bakışlarıyla bir an karşılaştığında boğazımda yükselen yumruyu yuttum ve koyu mavi gözleri beni yutarken ona ne kadar umutsuzca aşık olduğumu fark ettim.

"O kötü çocuklardan birine gırtlağa sokacak olsan hangisini seçerdin?" Ona çok ince bir şekilde sordum.

Cal, başını sallamadan önce görüntülere tekrar bakarken kaşlarını çattı. "En iyi arkadaşımın küçük erkek kardeşi arasında mı yoksa başıboş bir yarak taşında boğularak hayatımı riske atmak arasında mı? Geçer," diye cevapladı gülerek ve ben ofladım çünkü D'ye doğrudan itiraz etmemişti, sadece bu belirli D'ler, ama ya karışımda başka bir D varsa? Sonra ne??

Bir sik fotoğrafı çekip ona göndermeyi düşündüm ama sarhoş beynim bile bunun biraz fazla olduğunu gördü, bu yüzden bu sorunun cevabını bulma umudum ve hayallerimle bu fikrin gitmesine izin verdim. Odadaki her erkeği 'en iyi sike sahip olan' yarışmasına davet edip Cal'ı yargılamadıysam. Ama ya kazanamazsam? Hayır, bunu kendime yapamazdım. Darius'un yetenekli mega dongu ve Orion'un dileği yerine getirecek kadar yetenekli olduğunu duyduğum jumbo gizli sosisiyle karşı karşıya geldiğimde değil. Ve bir de Max'in, gözlerinin içine baktığınız anda muhtemelen bu odadaki herkesi etkileyebilecek Siren slammer'ı vardı. Kahretsin, daha iyi bir yol olmalıydı.

Ben ona kaçamak bakışlar atmaya devam ederken, Caleb koltuğunda arkasına yaslandı ve Max'le sohbet etmeye başladı. Ve eli yan tarafına düşüp bacağıma değdiğinde, yemin ederim ki binlerce ok

elektrik vücudumdaki her sinir ucunu uyandırdı. O da kıpırdatmadı, parmakları bana zar zor dokunuyordu ama yine de onları sanki tenimin her bir santim karesinde gezdiriyormuş gibi hissedebiliyordum. Ve ne kadar umutsuzca mahvolduğumu fark ettim. Çünkü çok derine, çok hızlı düşmüştüm ve artık geri dönüş yoktu. Caleb Altair ile çarpışma rotasındaydım ve ağzımdan bu konuda tek bir kelime bile çıkarsam olacaklardan korkuyordum. Çünkü bunun bizim mutlak yıkımımıza eşit olacağından emindim.

BENFIB sorgulama odasındaki uzun koridorda, ajanlar beni takip ederken ve beni çevreleyen temkinli bir saygı havasıyla, tadını sevdiğimi itiraf etmeliyim.

Bu asiler beni çok uzun süredir engellemişti. Farelerin saklanmayı çok kolay bulduğu bir oyunda çok uzun süredir kedi fare oynuyordum. Başarısızlığın dayanılmaz tadı dilimde çok uzun süre kalmıştı. Ama sonunda bu iş bitmişti.

Ajan Hoskins, beni mahkûmun tutulduğu odaya götürüp kapıyı benim için sonuna kadar açarken başını saygıyla eğdi. Tek kelime etmeden geçtim, Vard peşime takıldı ve siyah pelerinini arkasından yeri süpürdü.

"Bu o?" diye sordu Vard, elleri omurgasından kelepçeli oturan kanlar içinde, kırık dökük kadını - muhtemelen onu sandalyede dik tutan tek şey - alarak sorguladı.

"İdam edilmeden önce aklından tüm pis asi sırlarının sökülüp alınmasını istiyorum."

"Evet, Kralım," diye sırıttı Vard, kırmızı gölge gözü yuvasındaki karanlıkla dönerken ve sıska saçlarını ortaya çıkarmak için kukuletasını çekerken solgun dudaklarını yaladı.

Kadın sızlandı ve o benimkilerle buluşmak için dehşete kapılmış bakışlarını kaldırdığında ben alayla gülümseme arasında kaldım.

Vard bir soruşturma memuru için ayrılan boş sandalyeye oturup onu izleyerek, bekleyerek, emrimi yerine getirmeye hazır bir şekilde karşısına oturduğunda, kıçımı sorgu masasının kenarına dayamak için hareket ettim.

Cebimden Atlas'ımı çıkardım ve bu kadının benim hakkımda yayınladığı en son makaleyi açtım.

"Sahte Kralın Yükselişi," diye okudum, ateşim yanarken cildimin yüzeyinin altında köpüren öfke

büyü vücudumun etrafında bir yol yaladı. "Felicity Corbin tarafından."

Felicity adını duyduğunda çenesini kaldırdı, FIB'nin sunabileceği en cezalandırıcı sorulardan saatler sonra bile aşağılama ve saygısızlığı ifade eden şişmiş yüz hatları. Yine de gerçek bir Fae olduğuna gerçekten inanıyormuş gibi gözlerinde o meydan okuyan kıvılcım parladı. Gücüme karşı meydan okuması benim için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi.

Bir gazete paçavrasında yayınladığı ve onu yakacak parçalara ayırdığı saçma basmakalıp lafların çoğunu atladım.

“Kendini 'Solaria'nın en güçlü adamı' ilan eden kişi, tacını kendi erdemlerine göre almak için çok az şey yaptı, bunun yerine, gölgeleri ve kara büyüyü kullanması, gücünün gerçek iddiaları oldu. Büyüsüne yapılan bu karanlık ve çarpık eklemelerin yardımı olmadan, aslında Göksel Konsey'in geri kalanından daha güçlü değildir ve asla olmayacaktır. Daha da kötüsü, sahip olduğu güç, o değersiz kıçını tahta oturtmadan çok önce yasaklandı ve bu tek başına iddiasını geçersiz kılmalı ve çürümesi için Darkmore Hapishanesine gönderilmesini görmeli. Benim hakkımda defalarca yayınladığı aşırı derecede kışkırtıcı saçmalıkların ardından ona baktım ve kırılmasının ne kadar süreceğini merak ettim.

Sorgulama ilginç bir şey ortaya çıkarmamıştı. FIB'in söyleyebildiği kadarıyla, asilerin nerede saklandığını bilmiyordu ama onlarla sıkı bağlantıları olduğunu biliyordum. Kendi türüne ve diğer hain Tarikatlara yapılan muameleye dair kralcı saçmalıkları ve tekrarlayan burun kıvırması, sadakatinin nerede olduğunu açıkça ortaya koydu ve yakında bu bağlılığın sonuçlarına katlanacaktı. Ama bana küçümsemeyle bakarken gözlerindeki meydan okumayı hâlâ alevlendirdiğini görünce biraz şaşırdığımı itiraf etmeliyim.

"Gerçek kraliçeler yükselecek," diye tısladı, yarık dudağı çenesinden aşağı kan akıtıyordu. "Güçlerini tam olarak elde ettiklerinde, senin için gelecekler. Babalarının tacını alnından koparıp seni tahttan indirecekler ve senin gerçekte ne kadar küçük bir adam olduğunu tüm Solaria'ya gösterecekler."

O kadar sert ters vuruş yaptım ki neredeyse onu sandalyesinden düşürüyordum, o koltuktan sarkarken düşerken kırılan kemiğin çıtırtısı havayı aydınlattı, onu sadece bağlı elleri sandalyenin yere vidalandığı yerde tutuyordu.

"Yap, Vard," diye homurdandım ve bu küçük adamın ne kadar iri olduğunu görmesini sağlamak için tam boyumla onun üzerinde dikildim. "Ve canını acıt."

Vard öne doğru eğilip Felicity'nin sarı saçlarından bir tutam tutmak için uzanıp onu koltuğunda dikleştirmeye zorladığında ve o hareket ederken onun bakışlarıyla karşılaşmasını sağladığında, Vard'ın gülümsemesi genişledi. Koyu kırmızı gölge gözünün normal olanla birleştiğini, o soğanlı kürenin içinde dönen karanlığın Felicity'yi titreterek onun bakışlarını onunkine kilitlenmesini izledim.

Yaralı yüzünde çarpık bir gülümsemeyle onu zihninin ahlaksız derinliklerine sürükledi ve

beyninin girintilerinden her bir sırrı yırtıp atmaya başladığında çığlıkları havayı doldurdu. Ama onun değersiz kafasından elinden gelen her şeyi alıp götürüp zihnini tamir edilemeyecek yaralar içinde bıraktığından, bana hiçbir şey teklif etmeyeceğini biliyordum. Bu da onu tamamen yeterli oksijen israfı yaptı.

Beklemem bittiğinde Vard'ı bir kenara ittim ve ayaklarının dibine ateş yakarak sandalyesinin tabanını yaladı ve bacaklarını haşladı. Bir ıstırap çığlığı onu terk ederken başı geriye düştü ve ben de görebildiği tek şeyin ben olduğumdan emin olmak için bir hava akımıyla yükselerek gülümsedim.

"Şimdi küçük bir adam gibi mi görünüyorum?" diye sordum, korkusunun tadına varmak için eğilerek, yanmaya, kömürleşmeye ve tüketmeye başladıklarında alevleri daha da yükseltmeye ikna ederek.

Bir çığlığı daha bastırırken şiddetle titredi ama gözlerindeki korku ve acının arasından başka bir isyan dalgası yükseldi. "Sen gerçek kraliçelerin evinde yaşayan bir parazitten başka bir şey değilsin. Ve seni öldürdüklerinde, uzun süre saltanat sürsünler."

Bir hırıltı çıkardım, elimi kaldırdım, böylece ateşim de onunla yükseldi ve zavallı kimsesiz, onu harap ederken son çığlıklarını haykırdı.

Gözlerimi ondan ayırmadım, o benim ateşimde yutulurken kemiklerinin derisinin erimesini ve acılı hıçkırıklarının boğazında ölmesini izledim, bakışlarım boynunda asılı duran bir madalyona takıldı.

Kül ve kemikten başka bir şey olmadığında, alevleri söndürdüm ve altın zinciri tuttum, kömürleşmiş kafasını vücudundan ayıracak kadar sertçe çektim ve madalyonu avucumun içinde çevirerek yeni hazinemi aldım. Yüksek kalitedeydi, ancak önünde Pegasus şeklindeki bir elmas düzenlemesi onu gölgeledi. Baş parmağımı üzerinde gezdirdim, altının yüzeyini eriterek mücevherleri yerinden çıkardım ve ceket cebime düşmelerine izin verdim.

Sonra madalyonun kapağını açtım ve Felicity'nin oğlu olduğunu tahmin ettiğim bir çocuğun fotoğrafını buldum; kahverengi saçlarında gümüş parıltılar olan benim Varisimle aşağı yukarı aynı yaşlardaydı.

Kolyeyi cebime atıp Vard'a dönmeden önce başparmağımla fotoğrafa basarak onu kül haline getirdim. "Elinde başka bir şey var mıydı?"

"Yalnızca bir kese yıldız tozu, Lordum," dedi. "Sürüsüyle birlikte bir yerden başka bir yere taşınarak bir süredir FIB'den kaçıyor gibi görünüyor."

"Krallarına meydan okumak için Ejder yapımı bir yaratığı kullanmaya nasıl cüret ederler?" "Basına bu öğleden sonra yeni bir yasanın açıklanacağını bildirin. Ejderhalar veya kraldan izin alanlar dışında tüm Tarikatların yıldız tozu taşımasını yasaklıyorum. Onu elinde bulunduran herkes vatana ihanetle suçlanacak."

"Evet, efendim," dedi Vard. "Harika bir seçim, Kralım."

Rüzgar etrafımda esip bir fotoğrafçı kalabalığı önümü kesmek için ileri atılırken, FIB karargahından uzun adımlarla ceketimi ilikleyerek çıktım. Bir FIB ajanları çemberi onları geride tuttu, ama ben bir an merdivenlerde durup göğsüm şişip tatmin olmuş bir halde fotoğraflarını çekmelerine izin verdim.

gülümseme yüzümü doldurdu.

"Başka bir hainin icabına bakıldı," diye seslendim, bir yığın fotoğraf çekilirken ve yanıtlamak istemediğim sorular yöneltilirken sesimden gurur duydum. Bu gece bir ifade hazırlatacaktım ve-

Ayaklarımın dibine ıslak bir şey çarptığında yüksek bir şaklama sesiyle aşağı baktım ve ayakkabılarımın üzerinde patlayan bok yığınına alayla baktım.

"Lordum," diye nefesi kesildi Vard, kolumu kavrayarak ama ben onu hırlayarak ittim ve tam da kocaman ve kötü kokulu bir bok omzuna çarptı ve parçaları göğsüme sıçradı.

"Ah," diye homurdandım, başımı kaldırıp geldiği yere doğru gökyüzüne baktım, bir Griffin'in arkasında oturan, kuyruğunu kaldırmış tanıdık görünüşlü leylak saçlı bir kız buldum ve başka bir büyük dışkı yığını yuvarlanarak geldi. bana doğru. Bana çarpmasını engellemek için havayı kullanmaya çalıştım, ama hâlâ FIB merkezini çevreleyen büyüsüz koğuşların içindeydim, bu yüzden tüm yüzüme tokat attığı için onu durdurmak için çaresizdim ve tiksinti ve öfke içinde geriye doğru sendeledim.

Gözlerimden sildim, madde çoktan yanmaya ve kaşınmaya başladı ve ben öfkeyle kükreyerek düşmanlarımı gözlerime diktim.

"Bokların kralını selamlayın!" ağladı.

"Yakala onları!" FIB kendilerini düzene sokmak için acele ederken böğürdüm, ama kız şimdiden kendisinin ve bindiği Griffin'in üzerine yıldız tozu atmaya başlamış, ciğerlerimden bir kükreme koparken esirin içinde kaybolmuştu.

Basına döndüm, gözlerimdeki pisliği silmeye çalışırken yüzümde yüzlerce kameranın patladığını gördüm, yanık şiddetleniyordu.

Şoförüm benim için kapıyı açarken Vard'a yetişmesi için havlayarak arabama koştum ve arka koltuğa atladım, ceketimi sırtımdan yırtıp gözlerime sildim.

Lavinia yanımda bir yerden, "Aman baba, ne kadar utanç verici," dedi ve burnumdan duman çıkarken onu bulmak için fırladım. "Ya seni öldürmeye çalışsaydı, sen ölüden de ölü olurdun ve ben de yalnız bir kraliçe olurdum." Güldü ve ben de elini boğazına dolayıp onu susturdum.

"Benimle alay etme." Hırlayarak uyardım. "FIB merkezinin yüz metre yakınına kimse atış yapamaz. Bana ölümcül bir şeyle dokunamazdı.

Gölge elimin yükseldiğini, boğazımı kavradığını ve tüm havamı kesecek kadar sıktığını hissettim. Bana hediye ettiği elin kontrolünü yeniden kazanmak için savaşırken, kendi irademi buna zorlamaya çalışırken ve benim yerine onun emrini yerine getirerek bana karşı işlemeye devam ettiğinden tepkisiz olduğunu görünce içimde bir panik yükseldi. *HAYIR*.

"Benimle o ses tonuyla konuşma," diye tısladı, bakışlarına bu olaydan söz eden çılgın bir bakış girdi.

elinde tuttuğu güç.

Arabanın her tarafına gölgeler döküldü ve onları Hava Elementi ile kendimden uzaklaştırmak için savaştım ama gücü çok büyüktü. Beni gölgede bağladı, beni koltuğa oturttu ve bir iblis gibi gülümserken üstüme çıktı.

Hava almak için mücadele ettim, öfke içimde gitgide daha sıcak alevlendi. Gücünü bana karşı kullanmaya nasıl cüret eder? O bensiz bir hiçti.*Hiç bir şey!*

"Zavallı kızgın küçük babacığım," diye mırıldandı, gömleğimi kavradı ve düğmeleri her yere saçan keskin bir çekişle yırtarak açtı. Tekrar nefes almama izin verdi ve ben de hırlayarak tutuşuna vurdum.

"Bu ne cüret?" diye hırladım. "Beni hemen serbest bırakın ve kralınıza yalvarın!"

Çılgınca güldü, göğsümü derimi yırtacak kadar kaşıdı ve gölge elimi bir kez daha bana doğru savurdu, kendi yüzüme o kadar sert tokat atmama neden oldu ki dilime kan tadı geldi.

"Aptal çocuk, sen tamamen benimsin. Benim benim benim. Acrux Kralım," dedi gözlerinde vahşi bir parıltıyla ve beni içinde ezip merhametine bırakırken onun gücünden korkarak kurtulmak için daha çok mücadele ettim. Bu kabul edilemezdi. Onun üzerinde irademi kullanmalı, efendisinin kim olduğunu ona göstermeliydim.

"Kralına itaat edeceksin!" O üstümde aşağı yukarı zıplarken kükredim.

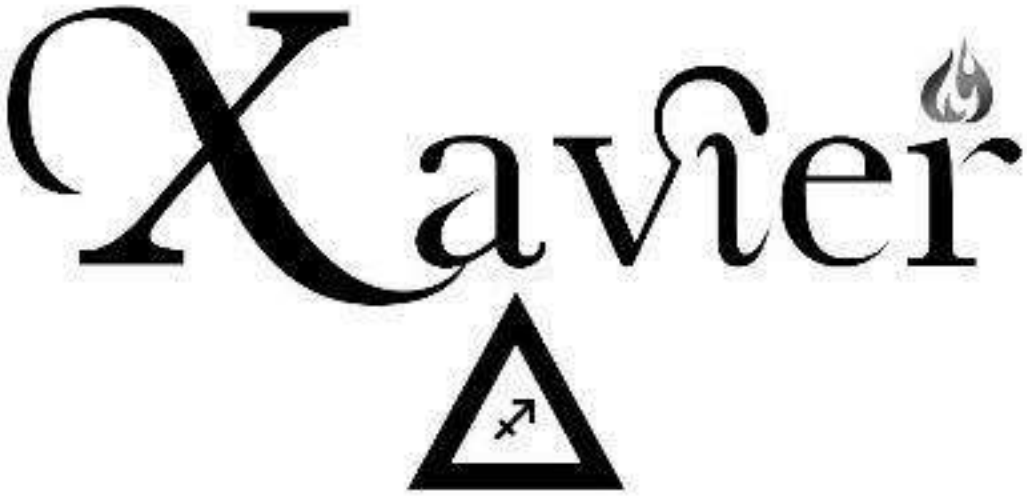
"Efendim?" diye sordu Vard uysalca arabanın önünden.

"Ne?" tükürdüm.

"Görünüşe göre bu öğleden sonra Nostria şehrinde taht iddianıza karşı bir protesto düzenlenecek," dedi, gözleri vizyonuyla parlayarak. "Şimdi oraya gidersek, isyancıları başlamadan yakalayabiliriz." Doğrudan bana bakmıyordu, bakışlarını arka cama dikerken Lavinia'nın içinde bulunduğum durumu görmemiş gibi yaptığı açıktı.

Tutuşu aniden azaldı ve üzerimde ne kadar güç kullandığına endişeyle gölge elime bakarak doğruldum. Onu tekrar kontrolüm altına almalıydım ve ayak boşluğuna girip aletime hazırlanmak için dudaklarını ıslatmaya başladığında, itaatkar tarafının geri döndüğünü görmekten memnun oldum.

"Beni eve götür," diye emrettim, gözlerimdeki alev alev kaşıntıyı ya da üzerimde hâlâ dolaşan bok kokusunu görmezden gelmeye çalışırken. “Ama onları yakalamayacağım Vard. Bugün elime geçen herhangi bir asi ölecek.”

BENTyler'ın FaeBook gönderisindeki sayısız Pegasus'tan gelen ve süslü bir dong'un daha iyi olduğunu ilan eden yorumlarına göz gezdirdim, ancak en azından yeteri kadar insan sikimin boyutu hakkında güvenimi tamamen mahvetmemek için yorum yaptı. Sade bir penis istediğim gibi değildi. Aslında, çok uzun zaman önce orayı dekore etmeyi planlamıştım ama sonra bir savaş çıkmış ve buraya gelmiştim ve tam olarak nasıl gittiğimi düşünecek zamanım olmamıştı. aletimin gözlerinin kamaşmasını sağlamak için.

İç geçirdim, yemek salonuna yöneldim ve Atlas'ımı cebime tıkıştırdım, internette Tyler'ın güzel sikine bakmaktan bıktım. Sofia dün gece odasına geri dönmüştü ve bir kez daha tüm bu Pegasus olayında başarısız olduğum hissine kapıldım. Yine de içgüdülerim pes etmedi, sürünün Dom'u olmamı istediler ve Sofya'nın benim olmamı istediler. Ve bu tam olarak yapmayı planladığım şeydi. Ama bunu çıplak bir penisle yapamazdım, orası kesindi.

Hayır, aletimin oyununu yükseltmem, onu siklerin kralı olarak taçlandıracak bir makyaj yapmam gerekiyordu. Bu Tyler'ı gösterir. Göz kamaştırıcı D'mi görünce titrerdi ve sonra sürünün kimi takip etmek istediğini görürdük. Sonra görürdük...

İleride, yemek salonunda Fae'ye dövme yaparken gördüğüm bir adam fark ettim ve şimdi onun peşinden gittim, ipeksi siyah saçları topuz yapılmış ve giydiği bol kolsuz atlet, kollarını kaplayan sonsuz Disney dövmelerini gösteriyordu. İri bir adamdı, kaslı kolları bronzlaşmıştı ve birinin kafasını ezecek kadar güçlü görünüyordu ve onda ürkütücü bir hava vardı, bu da beni tamamen caydırmasına izin vermesem de, yaklaşmam konusunda tereddüt etmeme yetiyordu. Ne de olsa o benim aletimin tek umudu olabilirdi.

Adımlarımı hızlandırdım, dikkatini çekmek için boğazımı temizledim ama arkasına bakmadı.

"Ee, pardon?" diye sordum ve devam etmeden önce kaşlarını çatarak etrafına baktı.

Kibarca gülümsediğimi ve cevap vermesini beklediğimi fark etmemişti.

Onu yakalamak için koştum, yanına gittim ve şiddetli hızına ayak uydurmaya çalıştım.

"Dövme yapıyorsun, değil mi?" diye sordum ve bana kısık gözlerle baktı. "Belki," diye mırıldandı. "Bir tane ister misin?"

“Hayır... Aslında biraz piercing istiyorum. Bunları da yapıyor musun?” Umutla sordum ve bakışları değerlendirici bir şekilde üzerimde gezindi.

"Sen Acrux çocuğu değil misin?" "Evet," dedim çenemi kaldırarak. "Ve?"

Beni biraz daha uzun süre gözlemledikten sonra omuz silkti. "Ne istiyorsun, kulaklarını deldirdin mi?" Bu fikre kıkırdadı ve ben ondan gerçekten ne istediğimi sormaya hazırlanırken ensemde bir sıcaklık yükseldi.

"HAYIR. Ben benim... biliyorsun.” Sikime doğru işaret etmek için başımı salladım ve adam kaşlarını çattı. "Ne?" diye sordu.

"Biliyorsun... benim..." Sesimi fısıltı düzeyine indirdim. "Sik deldi."

Bir kahkaha attı ve ben bunu ön plana çıkarmaya çalışırken boynumdaki sıcaklık yanaklarıma ulaştı. "Pekala, yapabilir misin, yapamaz mısın?" diye tısladım.

Başparmağını sağ elinin parmak boğumlarında gezdirip düşünceli bir şekilde başını salladı. "BEN*olabilmek*yap, ama yapmayacağım.”

"Neden?" Ayağımı yere vurdum ve kaşı bana baktı.

"Çünkü istemiyorum." Adımlarını hızlandırmaya çalıştı ama kolunu yakaladım, bana tekrar bakmasını sağlamak için çekiştirdim, öyle de yaptı ve aldığım ölümcül bakış onu bırakmama yetti, yine de isteğimi yerine getirmeye devam ettim.

"Hadi, sana ödeyeceğim. Ve karşılığında ben de senin için bir şey yapacağım. Ne istiyorsun?" Ben sordum, o da düşündü.

"İstediğim herhangi bir şey?" onayladı ve ben de başımı salladım.

"Herhangi bir şey," diye kabul ettim ve o bunu bir dakika düşündü.

"Gabriel Nox'u tanıyor musun?" O sordu.

"Evet, peki ya ona?"

"Pekala, o benim eski bir arkadaşım ve benim hakkımda bir tane bulmak için Görüşünü kullanmayı seviyor. Geçen sabah olduğu gibi, son gözlemeyi yersem boğulacağımı öngördüğünü söyledi. Ama sonra*O*gidip yedim, o yüzden oyununu biliyorum. Beni bir aptal gibi oynadı.

"Tamam... peki bu konuda ne yapmamı istiyorsun?"

Küçük bir intikam istiyorum, dedi gülümseyerek. “Ama onu kendim geri alamam çünkü beni izliyor olacak. Ama seni izleyecek değil..."

"Yani tam olarak ne yapmamı istiyorsun?" kaşlarımı çattım.

"Yaptığın şey hakkında tek bir şey bilmek istemiyorum, yoksa o*Görmek*geliyor. Ama ona o kadar iyi şaka yapmanı istiyorum ki bir daha asla benimle uğraşmayacak."

“Kelimenin tam anlamıyla yapabileceğini biliyorsun*Görmek*Bu konuşma şu anda, değil mi?” dedim, ihtiyar babamın her zaman istediği gibi bir Ejderhaya dönüşme şansım kadar Gabriel Nox'a şaka yapma şansım olduğunun farkında olarak.

"Hayır, şu anda meşgul," dedi bilmiş bir sırıtışla. "Peki, bir anlaşmamız var mı?" Bana mürekkepli elini uzattı.

"Önce penis piercingi mi?" Onayladım ve başını salladı, bu yüzden avucumu onunkine kaydırdım ve anlaşmayı yaparken aramızda bir güç şimşeği çınladı. Bu pazarlığın bana düşen kısmını nasıl yerine getireceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama bir şans verirdim.

"Tamam, ihtiyacım olanı alacağım. Oscura Klanı'nın nerede barındığını biliyor musun?"

Başımla onayladım çünkü evet, herkes acımasız Kurtadam sürüsünün nerede ikamet ettiğini biliyordu - susturma balonları her zaman kapatılmadığı ve Rosalie ve Dante Oscura, her sabah yemekhaneye devasa çantasıyla gelir ve dikkatleri üzerine çekerdi. Hatta birkaç kez Heirs ve ikizlerle parti yapmak için oraya gitmiştim ve gerçekten çok eğlenceliydi.

“Kasabalarına varmadan hemen önce ben ve ailem için bir dizi oda var. Soldaki ilk işim için kullanıyorum. On dakika içinde benimle orada buluş.

Başımı salladım ve o yöne doğru ilerlerken heyecanlı bir kişnemeyle oradan uzaklaştım. Büfenin yanından geçerken bir elma ve birkaç havuç aldım, Oscura Klanı'nın bölgesine giden kıvrımlı tünellerde yürürken etrafta tanıdığım kimsenin olmadığına şükrettim.

Dövmecinin beni yönlendirdiği odanın içinde, yosun dokumadan yapılmış gibi görünen birkaç kanepe ve sandalyenin bulunduğu küçük bir dinlenme alanı vardı.

Yeni arkadaşımın gelmesini beklerken ayaklarımı ahşap sehpanın üzerine koyarak havuçlarımı yemeye başlamadan önce heyecanlı bir kişnemeyle elmamı parçaladım. Kollarında bir kutuyla göründüğünde, havucumdan bir ağız dolusu yutarak koltuğumda dik oturdum.

"Adını anlamadım?" Parlak bir şekilde sordum.

"Carson," dedi, kutuyu masanın üzerine koyup kapağını açarak.

Bir dövme tabancasının yanında duran korkunç görünümlü iğneyi içeri alırken öne doğru eğildim.

"Tamam, hadi bu işi bitirelim. Pantolonunu çıkar, koltuğa uzan," diye yönlendirdi Carson ve ben pantolonumu boxerımın yanına indirip koltuğa uzanmadan önce içimde bir miktar sinir ürperdi.

yosunlu minderler, 'Korna ve Yükseltilmiş' tişörtümü ve gökkuşağı çoraplarımı yerinde bırakıyorum.

Peki ya piercingler? Diye sordum. "Bir şey seçmem gerekmiyor mu?"

"İstediğini seç" dedi. “Ben bir toprak Elementaliyim. İstediğiniz gibi metal ve değerli taşlar yapabilirim. Buraya ne amaçla geldiğin hakkında bana bir fikir ver yeter. Prens Faebert mi?”

Başımı salladım, tam olarak ne istediğimi biliyordum. "Yakup Merdiveni," dedim sesimde en ufak bir şüphe olmadan. "Bir gökkuşağı."

Neşeyle parıldayan koyu yeşil gözleriyle bana baktı. Bundan emin misin? Bütün kahrolası horoz?”

"Evet," dedim başımı sallayarak. "Hepsi. Yukarıdan aşağıya, önden ve arkadan olabildiğince ışıltılı ve parlak.”

Eliyle çenesindeki kirli sakalı ovuşturdu ve kutudan büyük iğneyi çıkardı. "Pekala, bir orospu çocuğu gibi acıtacak."

"Bunu yaparken iyileştiremez misin?" Protesto etmek için kişnedim.

"Hayır, benim tarzım değil. Sonra iyileştireceğim.” Acımasızca sırıttı, kanepede yanıma otururken bacaklarımı kenara itti ve kabaca aletimi kavrayarak beni alarma geçirdi. "Hazır? Üçte.”

İğneyi şaftımla aynı hizaya getirirken gergin bir şekilde başımı salladım ve kahrolası aletime onunla mızrak atmaya hazırlanırken bir kişnemeyi daha bastırdım.

"Üç." İğneyi deriye sapladı ve o kadar yüksek sesle kişnedim ki tavan titredi.

“Ahhhhhh!”

* * *

"Artık yastığın altından çıkabilirsin," dedi Carson ve sonunda onun iyileştirici büyüsünün aletimde aktığını hissettim. Neden? Neden ah kahretsin neden bunu önce yıldızların lanet olası aletini uyuşturmadan yapmıştı? Bunu yapması için yalvarmış, ona en çılgın hayallerinin bile ötesinde altın ve zenginlik vaat etmiştim ama o bunun kendi işi olduğu konusunda ısrar etmeye devam etmiş ve tüm yol boyunca beni ıstırap içinde bırakmıştı.

Ağrı nihayet hafiflerken derin bir nefes verdim ve yastığı başımdan çektim, sanki bir korku gösterisine tanık olacakmışım gibi hissediyordum, aletim paramparça olmuştu, kucağımda suşi gibi servis ediliyordu. Neden rastgele bir yabancıya iğne batırması için güvenmiştim? Aklımı mı kaçırmıştım? Onu parçalayabilir, tamir edilemeyecek şekilde mahvedebilirdi.

Gözlerimi mağaranın kayalık tavanından ayırmadım, bakıp kıymetli aletime kaderin ne olduğunu keşfetmekten korkuyordum. Çünkü korkunç, korkunç bir hata yaptığımdan bir şekilde emindim. Ama erkekliğimin katledilmesinin yarısında kaçmaya çalıştığımda, Carson beni durdurmuş ve o bittikten sonra her zaman fikrimi değiştirebileceğimi söylemişti. Ama yapabilir miyim? İyileştirme büyüsü hiç tamir eder mi?

aletimi parçalamış olsaydı?

Carson, "Biraz yaratıcı özgürlük aldım," dedi. "Hadi, şuna bak, pislik. Eğer bundan nefret edersen, onları dışarı çıkaracağım.”

Derin bir nefes aldım, ihtiyacım olursa bunu gerçekten düzeltebilmesi için dua ettim, kendimi aşağı bakarken yıldızlara sessizce dua ettim.

Bana bakan mutlak mükemmelliği içime çekerken nefesim göğsümde hapsoldu. Aralarında gökkuşağının renklerini boyayan gördüğüm en güzel değerli taşlarla birlikte, birbirine bağlı çubuklardan oluşan bir merdiven, şaftımın uzunluğu boyunca uzanıyordu. Benim de aletimin tam kafasından bir çubuk geçirilmişti ve her iki ucunda birer elmas vardı ve aletimi tuttuğumda, aynı birbirine geçmiş parmaklık ağının onun altından da geçtiğini hissettim.

"Aman yıldızlarım," diye soludum, başparmağımı sikimi süsleyen her parlak taşın üzerinde gezdirirken, Solaria'nın tamamındaki en iyi göz kamaştırıcısına resmen sahip olduğumdan hiç şüphe duymadan biliyordum. Bu, horoz delen bir tanrının, siki süsleyen bir tanrının işiydi.

"Kuyu?" Carson homurdandı ve ona baktım, minnettarlığım dalgalar halinde içimden geçti.

Ona doğru atıldım, kollarımı omuzlarına doladım ve o benim sırtımı beceriksizce okşamadan önce, hayatının aşırı arkadaş canlısı insanlarla dolu olduğu hakkında bir şeyler mırıldanarak, kollarımda kaskatı kesildi.

"Yani beğendin mi?"

"Bayıldım." Ondan uzaklaştım, ayağa fırladım ve ışıkta daha iyi incelemek için bir lambaya koştum. İçinde binlerce güneş yaşıyormuş gibi parıldadı ve içimi saf bir neşe kişnişi terk etti. "Bunu sana nasıl ödeyebilirim? Sana istediğin kadar altın getirebilirim.”

"Gabriel'le uğraşırsan anlaşabiliriz," dedi, dudaklarında hafif bir sırıtış vardı ve ben de bunu yapmanın bir yolunu bulacağımdan emin olarak başımı salladım çünkü bu adama çok şey borçluydum.

Sofia ve Tyler'a hemen şimdi göstermem gerekiyordu. Dünyanın en iyi aletine sahip olduğumu Tyler'ın yüzüne vurmak zorunda kaldım.

Kahkahalar attım, çıplak kıçıma ve ıvır zıvırıma kalın bir yağmur bulutu fırlattıktan sonra odadan fırladım, yemek salonundan hızla geçtim ve tünellerde sağa ve sola ateş ederken odalarına doğru koştum, her geldiğimde gökkuşağı çoraplarımı giyerek kaydım. dönüş yaptı

Odalarına vardığımda, kapıyı çalmadan iterek açtım, bulutun dağılmasına izin verdim ve artık ne kadar heyecanlı olduğumdan zorlaşan aletimin tamamını açığa çıkardım, her ışıltılı taşı tüm görkemiyle sergiledim. "Ha! Şimdi sikime bak, Tyler!”

Ama Tyler ve Sofia yalnız değillerdi. Tory ve Darcy oradaydılar, Tyler'ın omzunu okşarken, Sofia kucağına kıvrılmıştı ve tüm Mirasçılar arkalarında duruyordu. Orion da orada sikişiyordu ve daha da kötüye gitti, çünkü görünüşe göre Hamish, annem, Geraldine ve onun lanet ASS arkadaşları

Angelica ve Justin de bu yoğun görünen toplantının konusu neyse ona katılmışlardı.

"Tyler'ın annesi öldü, Xavier," dedi Sofia korku içinde bana bakarken, Tyler yüzündeki sıkıntılı ifadenin ardından bana bakarken gözleri yaşlarla doluydu.

Ve aletim orada öylece dikildi, tüm bu boktan şov sona ererken yavaşça sönmeye başladı ve başrolü üstlendim.

"Kutsal olmayan bir ayın ışığı adına!" diye bağırdı Geraldine, gözlerini siper ederek. "Long Sherman'ınızı ortaya çıkarmak için ne güzel bir zaman!"

"Xavier," diye tısladı Darius. "Kapa çeneni."

"Al bebeğim." Annem yataktan birkaç eşofman aldı, onları bana fırlattı ve ben de onları giydim, herkes bana bakarken neredeyse kıçımın üzerine düşüyordum ve yanaklarım güneş kadar sıcaktı.

HAYIR.

Bu neden oluyordu?

Neden?!

Yaptığım şeyin utancı, bu durumun büyüklüğünü kavramak için kafamı yavaşlattı, ama Tyler yüzünü Sofia'nın boynuna gömdüğünde ve herkes Lionel'a karşılık vermek için neler yapılabileceğini tartışmaya başladığında, onun bunu yapmadığını fark ettim. yeni öldü. Babam onu öldürmüştü. Ve o haberi duyduktan sadece birkaç dakika sonra sikim dışarıdayken Tyler'ın odasına dalmıştım.

"Üzgünüm," diye ağzımdan kaçırdım, utanç, korku ve üzüntü üzerimi ağır dalgalar halinde sararken aceleyle Tyler'ın yanına gittim. "Ben çok üzgünüm. bilmiyordum."

"Onlara biraz zaman tanıyalım," dedi Darcy, Tyler'a bakarken gözlerinde yaşlarla usulca ve Tory'nin elini tutmak için uzandı.

Herkes odadan çıkmaya başladı ve ağabeyim onlarla birlikte bana rehberlik etmeye çalıştı ama ben topuklarımı içeri sokarak başımı ona doğru salladım. Bir şey söylemem, bir şeyler yapmam gerekiyordu. Yaptıklarımdan sonra öylece çekip gidemezdim. Sürüm için orada olmam gerekiyordu.

Darius beni bıraktı ve kapı tık sesiyle kapanırken, Sofia ellerini yatıştırıcı daireler çizerek onun sırtında gezdirirken ben de Tyler'a yaklaştım.

"Ne yapabilirim?" törpüledim.

Tyler boş bir sesle, "Yapabileceğin hiçbir şey yok," dedi ve içimden bir sıkıntı kişnemesi çıktı.

Onlarla birlikte yatağa tırmandım, rahatımı sunmaya, kendi türüme yakın olmaya ihtiyacım varken, onların acılarının bu odadaki havaya karıştığını hissettim. Kollarımı ikisine de doladım ve Tyler yukarı baktı, kızarmış gözleri benimkilerle buluştu. Aramızda hâlâ rekabet vardı ama hafif bir homurtu çıkardığında onun da benim gibi bunu bir kenara bırakmaktan mutlu olduğunu söyleyebilirim. Burnunu başının yan tarafına sürttüğümde bana yaslandı, Sofia'nın tatlı kokusu daha zengin aromasıyla karışıyordu.

Tyler'ın kederinin ağırlığı sırtımıza bir kılıç gibi çökerken hepimiz kafalarımız birbirine düştü ve sessiz kaldık. Ve babama olan nefretim neredeyse somut bir şeye dönüştü, doymak için yalvarıyordu.

Sürüme bir darbe indirmişti ve ben de borumu kalbine saplayıp bunun için kefaret olarak kanını akıtmak zorunda hissettim. Ama şimdilik yapabileceğim tek şey, vermem gereken tüm teselliyi sunmak ve bunun Tyler'ı kırmaması için dua etmekti. Çünkü o benim rakibim olabilirdi ama benim için bundan daha fazlası olduğunu fark ettim. Onu gerçekten anlamadığım bir şekilde önemsiyordum ve hakimiyet mücadelemiz bunu asla değiştirmeyecekti. Kendim, sürüm için bulduğum ailenin bir parçasıydı ve onunla olan bu bağı kendi Tarikatımı benimsediğim gibi kucakladım. Ve bu, babamın bizden asla alamayacağı bir şeydi.

BENDarius'un kucağına oturdum, derin nefeslerimiz birbirine karışırken alnımı onunkine dayadım. Kucağına tırmanıp kontrolü ele geçirmeden önce onu bir sandalyede donduracak kadar dikkatini dağıtmayı başardıktan sonra, bizi kurutacak enerjiyi toplamaya çalışırken kendi kendime sırıttım ve onu doruk noktasına kadar sürdüm. Ejderhasının ısısı buzu eritmek için çalışırken başını döndürdü. Söylemek güvenli, cehennem kadar sıcaktı ve o kurtulmaya çalışırken ikimiz de sırılsıklam olmuştuk ve tüm vücudumu zevkten ürperten bir hırıltıyla içime geliyordu.

Büyüsü hâlâ tenimde zonkluyordu ve ellerimi göğsüne koydum, elleri belimde oyalanırken kalp atışının güçlü gümlemesini hissettim ve birbirimize bu kadar bağlı olma hissinin tadını çıkararak orada kaldık.

Darius ve Xavier Pegasus sürüsünü akademiden kurtaralı neredeyse bir ay olmuştu ve o zamandan beri Nebular Engizisyon Merkezlerinden kendi türlerinden daha fazlasını kurtarmak ve durdurmak için aldığımız ihbarları kullanmak için çok zaman harcanmıştı. Lionel'ın zulmü onların türünden.

Gabriel ve ailesi, Vard'ın Görüşünün kapsamını test etmek için çalışıyor, mitinglerde ve basın toplantılarında Lionel'e Vard'ın yeteneklerini test eden küçük darbeler vurmaya çalışıyorlardı. Lionel'ın etrafında koruyucu büyüler veya FIB tarafından oluşturulmuş anti-büyü bölgeleri olmadan halka açık hiçbir yere gitmediği düşünülürse çok sert vuramazlardı, ancak gazeteler sahte kralın Griffin bokuyla kaplı, Victoria süngeri sıçramış görüntüleriyle doluydu. kek ve hatta Pegasus parıltısı ile karıştırılmış yapıştırıcı ile kaplandı. Gabriel'in Vard'ın yetenekleri hakkında ne öğrendiğinden tam olarak emin değildim ama her ne ise, Lionel'ın gününün onun uğruna defalarca mahvolduğunu görmek kesinlikle çok komikti.

Darius ve ben, bu konuda ne yapacağımızı tartışmak için Darcy'nin odasında diğerleriyle buluşacaktık.

Lionel'a karşılık verdi, ama sonra Darius kıçımı tokatlamış ve daha sonra ona sahip olmak için sabırsızlandığını söylemişti ve ben de gözlerinde o hükmedici Alfa parıltısını gördüğüm için ona kimin sorumlu olduğunu hatırlatmak zorunda kalmıştım. bu ilişkide Ve o bendim.

Beni yakınında tutarken, "Bazen Vahşi Kral'ın hiç ölmemiş olmasını diliyorum," diye mırıldandı neredeyse kendi kendine. "Bütün bunlar olmadan önce babamı durdurmayı başarsaydı her şey ne kadar farklı olurdu diye düşünüyorum. Seninle daha ne kadar çok zaman geçirebilirdim...”

İç çektim, parmaklarımı çenesine doğru kaydırdım ve bana bakabilmesi için çenesini yana yatırdım.

"Artık istediğimiz kadar zamanımız var," dedim. “Geçmiş bitti. Bunu değiştiremeyiz, öyleyse neden düşünelim?”

Kaşlarını çattı ve kanatlarımın tenimin altında hareketsiz durduğu kürek kemiklerimi okşayana kadar ellerini omurgamdan yukarı kaydırdı, sırtımı kamburlaştırmama ve zevkle usulca inlememe neden oldu.

"Roxy, Noel Günü düşündüğümde-"

Kapıdan bir çarpma sesi geldi ve Max bize seslendiğinde başımı ona doğru çevirdim. "Öfkeli şehvete bu arayı sikişmeyi bıraktığın ve sadece sarılma boku yaptığın anlamına gelmek için veriyorum - o yüzden hepimizi seni bekletmeyi bırak ve kıçını buraya getir ki bunu nasıl yapacağımızı bulalım. ”

Kollarımdaki adam beni daha sıkı kavradığında onları beklettiğim için kendimi kötü hissetmiyordum ve ona dönüp ona baktım. Bu mutluluğu tatmak için çok uzun bir süre beklemek zorunda kalmıştık, bu yüzden elimden geldiğince sık tadını çıkaracaktım.

"Bize on dakika ver," diye seslendim.

"Hayır," diye tersledi Max. "Darius beş dakika sonra tekrar gidebilir. O zaman Gerry bize onun kahrolası çimlerini sulayan bahçıvanlar hakkında hikayeler anlatırken lanet olası duvarların şıngırdamasını seyredeceğimiz bir tur daha olacak ve aya yemin ederim ki tek bir tane bile çıkarırsa çılgına çevireceğim. benden başka herif."

Darius, "Tekrar sertleşmemin ne kadar süreceğini bilmen çok tuhaf, pislik," diye karşılık verdi, sesini renklendiren bir kahkahayla.

"Sürekli bu kadar çok şehvet hissetmek benim için de çok garip ama siz ikiniz kelimenin tam anlamıyla hiç durmuyorsunuz, işte buradayız."

Max'in ayak sesleri kapıdan uzaklaşırken güldüm ve Darius başını bana doğru kaldırdı. "Zaten yanılıyor," dedi, zaten ne kadar sert olduğu konusunda yanılsama yaşamamak için kalçalarını altımda kaydırarak ve kara gözlerindeki baştan çıkarıcı ifadeyle dudağımı ısırdım.

"Noel hakkında bir şeyler söylüyordun," dedim, kafamı tutmaya çalışarak, çünkü bu noktada gerçekten geç kalıyorduk.

"Unut gitsin," dedi hafifçe başını sallayarak. "Sadece ne kadar harika göründüğünle ilgiliydi.

Koridorun sonunda beni beklediğini gördüğümde. Bunun bizim düğün günümüz olması gerekmediğini biliyorum ama yıllarımı o cadı Mildred ile evleneceğimi bilerek geçirdim ve bunun gibi bir kız olmayı kaç kez hayal ettiğimi size anlatamam. Sen."

"Benim gibi?" Alay ettim ama şakacı ses tonuma gülümsemedi, sadece dudakları dudaklarıma değene ve nefesim boğazımda takılıncaya kadar yukarı itti.

"HAYIR. Olumsuz*beğenmek*Sen. BT*öyleydi*Sen. Seni görmeden önce bile, sen vardın, Roxy. Sadece sen."

Beni öptü ve ben ona aşık oldum. Zaten sahip olduğum şekilde değil, ama ruhumun köklerine kadar benim için de her zaman o olacağını bilmeme izin veren bu tamamen büyüleyici, netlik anında. İşte şimdi buydu. Ben ve o, yıldızların bize bahşetmesine ihtiyaç duymayacak şekilde birbirimize bağlandık, çünkü o bizimdi ve onu biz seçtik, bunun için savaştık ve kan, acı ve gönül yarasıyla kazandık ve hiçbir eş bağı hediye edilmedi. biz cennetler tarafından hiç bununla kıyaslanabilir. Gözlerimde gümüş yüzükler istemiyordum. Karşımda sadece bu adamı ve herhangi bir göksel varlığın yardımına veya rehberliğine ihtiyaç duymadan birbirimize sahip çıkmak için savaşanların biz olduğumuzu bilmesini istiyordum. Çünkü o bizimdi. Ve bunu bizden başka kimse iddia edemezdi.

İsteksizce geri çekildim, onu dudaklarımda tattım ve sihrimizin bizi kurutan ve saçımı çok daha az yeni becerilmiş gibi gösteren bir ateş ve hava karışımı içinde bir araya gelmesine izin verdim.

Darius ayağa kalktı, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni kolayca kaldırdı ve ben kollarımı boynuna dolayıp bakışlarımı yüzünün güçlü hatlarında, çenesindeki koyu renkli sakallarda, kaşlarını çatarken, odanın içinde uzun adımlarla ilerledi. ki bu onu asla tamamen terk etmiş gibi görünmüyordu.

Beni Caleb'in bizim için yaptığı gardırobun yanına oturttu, üzerime beyaz bir tişört ve siyah bir eşofman altı giydi, sonra benim için birkaç kıyafet çıkardı. Tek dizimin üzerine çöküp kalçalarıma bir çift siyah külot çekerken ona sırıttım, gözlerinde beni giydirecek kadar yakında tekrar soyunacağını vaat eden tehlikeli bir bakışla giydirdim.

Sonra taşlanmış bir kot pantolon giymeme yardım etti, yavaşça ayağa kalktı ve onları benim için iliklemeden önce kıçımın kıvrımına doğru çekiştirdi, beni bir öpücük çalmak için bel bandımdan bir adım öne çekti.

Beni öperken elleri göğüslerimi okşarken ağzına inledim, dudaklarımızı ayırmadan ve başımın üstüne uzun kollu yeşil bir ekose çekmeden önce meme uçlarımı ağrıtacak kadar çekiştirdim.

"Ne yaptığını biliyorum," diye suçladım, o dikkatle gömleğimin yakasından uzun, siyah saçlarımı çekerken ona baktım.

"Bu da ne?" diye gürledi, dudakları kulağıma değdi.

"Beni daha sonra tekrar altına almak için sinirlendirmeye çalışıyorsun ve sen

üzerimde tamamen Alfa olabilir.

"Beğenmiyormuş gibi yapma, Roxy. Seni altıma sıkıştırdığımda her zaman en çok sen gelirsin.

Ben onu yumruklayamadan geri çekildi, derin kahkahası bende gülümseme isteği uyandırdı ve koca kafasını ayakkabımla ezme arzumla mücadele etti. Güzel bir orta nokta bulmaya karar verdim ve onun yerine yüksek bilekli spor ayakkabılarımı tekmeleyerek onu devirdim ve onun önünde odadan çıktım.

Darius sadece benim küstah davranışımla daha çok eğleniyor gibiydi ve ben de onun benimle bu boktan bu kadar kolay paçayı sıyırmasına izin vermeyeceğimi zihnime not ettim. Ama bana verdiği onca orgazm sayesinde ona kızgın kalmak bugünlerde olduğundan çok daha zordu. Geçen gün ona Jüpiter'in uydularından biri kadar egolu bir kertenkele pisliği diyerek resmen bağırıyordum ve bana dizlerinin üzerine çöküp kafasını eteğimin altına iterken ona hakaret etmeye devam etmemi söylemişti. ilk etapta ona neden kızdığımı bile unutturmaya devam etti. Bir noktada hatırlayacağımdan ve bunun için tekrar cehenneme gideceğimden emindim, ama o andan itibaren hala o orgazmın hatırasıyla kör olmuştum ve hayatım boyunca neden niyetlendiğimi hatırlayamıyordum. ona güneşin altındaki her isimle sesleniyordu.

Darcy ve Orion'un odasının kapısını çektim ve ikizim bana baktı ve dramatik bir şekilde gözlerini devirirken ben sanki turta kadar masummuşum gibi omuz silktim ve odaya girip kanepeye tünemiş olan Caleb'in yanına oturdum. yalnız.

Diğerleri bizi selamlarken veya onları ne kadar süre beklettiğimize dair ince bir yorumdan daha az mırıldanırken, bana gülümsedi, duruşunu değiştirdi ve kolunu koltuğumun arkasına bıraktı.

"Üzgünüm derdim ama değilim," dedi Darius omzunu silkerek, odanın diğer tarafında Orion'un yanına otururken, bakışları benden Caleb'e kaydı ve homurdandı. Koltuğumun arkasında duran kola yönelik olduğunu tahmin ettiğim küçük bir uyarıydı.

Caleb onu görmezden geldi, Ejder pisliği yerine bana bakarken dudaklarının kenarı keyifle yukarı kalktı. "Nymph'lerin gölgelerle lekelenmesi sorununu tartışıyorduk," diye açıkladı Diego'nun, Seth'in yatakta bağdaş kurarak otururken koklamakta olduğu şapkasını göstererek. "Çünkü küçük triko sever arkadaşınız şapkası yere basmasına yardım ederken şeytani, akılsız bir yaratık değilse, o zaman perilerin her zaman çok psikopat davranmasının sorumlusunun en azından kısmen gölgeler olması mantıklıdır. ”

"Yine de onlar kötü adamlar," diye ekledi Max, dikkatimi Geraldine'in yanında oturduğu yere çekerek. "Nasıl olursa olsun, büyülerini bizimkini çalarak elde ediyorlar ve bunu bizi öldürerek yapıyorlar."

Geraldine, "Ah, tabii ki senin basit, küçük sosisin bunu öyle görürdü," diye azarladı. “Ama bizim sevgili Diego akademideyken kimseyi soruşturmadı. Bir rakam kadar kaymadı

herhangi bir deliğime giriyor ve birçok durumda onun yanındaydım.

Max hiddetle, "İkizlere ilaç vermeye çalıştığı gece tam anlamıyla bir Nymph tarafından saldırıya uğradın," dedi ve Geraldine yüksek sesle içini çekerken, Orion ona güç vermesi için yıldızlara dua ediyormuş gibi elini yüzünden aşağı kaydırdı.

"Diego'nun güçlerini Alejandro'nun cinayet kulübesine kapattığı o Fae kızından aldığını gördüğümüz o vizyonda, gölgeleri hissetti ve ilk kez Gölge Prenses'in çağrısını duydu. Peki ya onun sondalarını bu şekilde kullanması bizim Yoldaşlık hediyelerimizi ilk kez kullanmamız gibiyse? Yani, onun o tarafını ve gölgelerle olan bağlantısını uyandırarak ona bir yol sağladı, öyle mi? Önerdim.

Orion düşünceli bir şekilde başını salladı, öne doğru eğildi ve parmağını orada duran kitaba hafifçe vurdu, sırtı zümrüt gibi görünen bir şeyle kaplıydı. "Son birkaç yılda ben ve Darius Perileri avlarken onların karanlık nesneler - kolayca gölgelerle ilişkilendirilebilecek türden şeyler - topladıklarını fark ettik. Diego, ailesinin Gölge Prenses'e bir tür tanrıymış gibi davrandığından bahsetmişti, peki ya onun çağrılarına cevap veriyorlarsa, onu daha iyi duyabilmeleri için gölgelerle daha sıkı bağlantı kurmak için bu nesneleri kullanıyorlarsa? Bu, Fae alemine geri dönmenin bir yolunu bulmaya çalışırken aynı zamanda onlar üzerinde daha büyük bir etkiye sahip olmasına izin verirken onları tapınmayı seçtikleri yaratığa yaklaştıracaktı."

Darius, "Birkaç karanlık nesneyi birbirine bağlamaktan daha fazlası olmalı," dedi. "Onları birkaç kez böyle bir şeyle yakaladığımızda, onu her zaman yanlarında taşıyorlardı. Peki ya onları bir yere götürmeye çalışıyorlarsa?"

"Peki onları nereye götürdüklerini nasıl anlayabiliriz?" diye sordu Darcy, bir bukle koyu mavi saçını parmağına dolayarak.

"Tanrı aşkına, sanırım biliyorum," diye fışkırdı Geraldine, sanki sınıftaymışız gibi elini kaldırdı ve öğretmene verecek bir yanıtı varmış gibi. Orion fark etmemiş gibi görünerek profesör rolüne geri döndü ve onu işaret ederek konuşmasına izin verdi. "Korkunç Daniels'lardan birini yakalarız ve kendi rahatsız edici barracudamız, Nymphy noggin'inde kök salmak için yeteneklerini kullanır!" Max'e heyecanlı bir ifadeyle baktı ve Max tek kaşını kaldırdı.

"Bir Periyi sorgulamamı mı istiyorsun?" diye sordu, bu önerideki meydan okumadan biraz heyecanlanmış görünerek.

"İşe yarayabilir," dedi Seth hevesle, kendini doğrulttu ve yatakta biraz zıpladı. "Onun küçük kıçına tam bir Siren girebilir ve tüm sırlarını beyninden kazıyabilirsin."

"Anne babamız birini sorgulamaya çalıştığında bu pek iyi gitmedi," diye işaret etti Caleb, dizini benimkine çarpacak şekilde koltuğunda öne doğru kaydı ve Darius onu uyarmak için tekrar hırladı.

Geraldine, "Dördünüz gibi ailen de incelikten yoksun," diye haykırdı. "Sen

Oltayla alabalık yakalayıp sizi yuvasına götürmesini beklemeyin. Kaygan bir solucanı hava deliğinden aşağı kaydırırsın ve sırlarını sana bir antilop kadar istekli bir şekilde sunana kadar dokunaçlarını gıdıklarsın.”

Max şaşkınlık içinde, "Alabalıkların hava delikleri veya dokunaçları yoktur," diye mırıldandı ve Geraldine dramatik bir şekilde inledi, elinin tersiyle gözlerini kapadı ve neredeyse dirseğiyle adamın yüzüne vuruyordu.

"Gökler beni insanların lineer zihinlerinden korusun!" ağladı.

"Bence Grus'un söylediği şey, Nymph daha orada olduğunuzu anlamadan onu köleniz altına almanız gerektiği," diye tercüme ettim Orion ben gülerken. "Böylece, herhangi birini araştırmaya veya sırlarını saklamaya çalışmak yerine, onları size sunmak istiyor."

"Onlara zarar vermez, değil mi?" Darcy endişeyle sordu ve lanet olası kız kardeşimi tatlı ruhu için kutsa. Demek istediğim, bir sürü Nymphe öldürmüştü - bir bütün gibi.*demet*–ama Diego'nun olaylara kendi tarafını baktığından beri masum birine saldırmaktan endişe duyduğunu biliyordum. Ve haklı olduğunu tahmin ettim.

"Olmayacak güzelim," dedi Orion ona sanki ona biraz daha aşık olmuş gibi bakarak. Bir Nymph'i baştan çıkarmak zorunda kalacaksın, dedim, havlayarak ve bana kaşlarını çatarak bakan Max'i işaret ederek.

"Siktir git," diye homurdandı. "Bunu yapmıyorum."

"Yapamayacağını mı düşünüyorsun?" Darius alay etti ve Max sinirlendi.

Aklım olsa seni baştan çıkarıp Tory den uzaklaştırabilirdim, pislik herif. Gücümden şüphe etme.”

"Kanıtla," dedim.

"Darius'u baştan çıkarmamı mı istiyorsun?" Max alay etti ve ben de büyük Dragon erkek arkadaşıma baktım ve bakışlarım hala arkasındaki yatakta bir köpek yavrusu gibi zıplayan Seth'e takılmadan önce o şovu izlemekten zevk almama yetecek kadar kıskançlığımın arka planda kalıp kalamayacağını merak ettim.

"Hayır. Daha iyi bir fikrim var," dedim. "Onun yerine Seth ve Cal'ı bir araya getirmelisin." Seth'in dudakları açıldı ve bana yarı ölümcül bakışla karışık seni seviyorum bakışı attı, ben de ana planıma sırıttım. Hemen göze çarpmayan? Çok değil, ama yine de dahice.

Caleb yanımdaki koltuğunda doğrulurken Max, "Çok kolay," dedi umursamazca, bana el sallayarak ve ana planımı mahvederek.

"Peki, bize ihtiyacımız olan bilgiyi verecek misin?" diye sordu Orion, otoriter profesör tonuyla oyunumuzu yarıda keserek.

"Bilgi mi yoksa Nymphormation mı?" diye sordum, kendi şakama havlayarak güldüm ve Darcy benden ayrıldı, diğerleri ise bize çatlamışız gibi baktılar. "Bu çok komikti," diye homurdandım hiçbiri katılmadığında.

"Değil bebeğim," dedi Seth, zavallı, acınası bir ruhmuşum gibi başını sallayarak. “sen

komik olan değil. Sadece huysuz, şirret şeridinde kalmaya çalış, tamam mı? Sana daha çok yakışıyor.”

Bunu protesto etmek için ağzımı açtım ama Darius benden önce döndü ve koluna yumruk attı. "Ona komik olamayacağını söyleme, sik kafalı," diye uyardı kişisel kara şövalyem gibi.

"Bana şunu söyle, Darius," dedi Seth ciddi bir şekilde, onun gözlerinin içine bakarak. "Yaptı. Sen.

Gülmek?" Darius gülmediğini gayet iyi bilerek bana baktığında bunu sessizlik izledi ve diğerleri dağılırken bu gerçeğe kızgın görünmeye çalıştım. Önce Caleb kırıldı, ben son derece geçerli bir şaka olan öfkemi bastırmaya çalışırken beni şakacı bir şekilde itti, ama Seth üstümüze atlayınca pes ettim ve bir an sonra kendimi bir köpek yığınının dibinde buldum. .

Ciğerlerimden hava çekilirken Darius'un yığının üzerine sıçradığını hissettim ve o diğerlerini üstümden çekip kıçlarının üzerine fırlatıp Caleb'in oturduğu yeri çalıp beni kendine çekmeden önce tekme ve yumruklar attım. kucak.

"Babam Nymph hareketleri hakkında düzenli raporlar alıyor ve sahte kralın Ruhlar Sarayı yakınında kalacak yer verdiği bilinen birkaç paçavranın yerlerini biliyor. Gander arayan iki kaz gibi onlardan birine gizlice yaklaşabiliriz, dedi Geraldine, gözleri parlayarak.

"Belki de Grus'suz gitmelisin," diye önerdi Orion, Max ayağa kalkarken, Geraldine de ona eşlik etmeye hazır olduğu için bunu yapmaya daha istekli görünüyordu. "Böylece aklını onun yerine Su Perisi'ni baştan çıkarma görevinde tutabilirsin."

"Aman Tanrım, haklısın, ayıp," diye cıvıldadı Geraldine ve anında tekrar yerine oturdu. "Babam sana onların yerini söyleyecek ve ben de seni cesurca yaptığın işten uzaklaştırmamak için burada kalacağım."

"Harika," diye homurdandı Max kapıya doğru yönelirken. "O zaman benimle gelmek isteyen var mı yoksa yalnız mı gidiyorum?"

"Pekala, geleceğim," dedi Darius, ayağa kalkıp beni kendi koltuğuma geri yerleştirirken, sanki beni geride kalmaya zorlamayı planlıyormuş gibi elini omzuma koydu, ama gizlice içeri girmekle pek ilgilenmiyordum. Nymphs'e çıkıp Max'in işini yapmasını izliyordu, yani bunun için endişelenmesine gerek yoktu.

"Size iyi eğlenceler," diye seslendim, Seth ve Caleb de ayağa kalkarken dördü küçük av gezilerini düşünerek sırıttılar.

"Geliyor musun, Lance?" diye sordu Darius kapıya gelirlerken ama başını iki yana salladı.

"Sanırım bu kitapta daha önce bir şeyler buldum, ama anlamlandırmak için biraz daha zamana ihtiyacım var, bu yüzden onu bitireceğim," diye yanıtladı Orion, küçük elleri sahiplenici bir şekilde değerli taş kitabın etrafında kıvrılmıştı ve ben yapamadım. yardım et ama aptal olduğu için ona sırıt.

"Çok tatlısın." Darcy onu yanağından öptü ve ona sırıttı.

"Sanırım yüzmeye gidip biraz kestireceğim," dedim kızların arasından bakarak. "Katılmak ister misin?"

"Ben varım," diye onayladı Darcy, Lance kitabı açıp burnunu kitaba soktuğunda, çoktan burada olduğumuzu unutmuş gibiydi.

Geraldine nefesini tuttu ve kapıya doğru yürürken sırıttım.

"Sofia ve Angelica'ya mesaj atacağım," dedi Darcy, Atlas'ını çıkarırken ve koridorda ilerlerken üzerime huzur çökerek gülümsedim.

Burası, Solaria'da tepemizde patlak veren savaştan uzakta geçici bir gerçeklik olabilirdi ama elimden geldiğince uzun süre tadını çıkarmaktan son derece mutlu olduğum bir sığınaktı. Çünkü burada, kız kardeşim Darius ve arkadaşlarımla birlikte, sanki zaman durmuş gibiydi ve her şey o kadar mükemmeldi ki, sadece duraklatmak ve sonsuza kadar burada kalmak istiyordum.

BENHamamdaki köpüren havuzlardan birinde tembellik ederken, memnuniyetle iç çekerken ve bugün Tory ve Gabriel ile daha sonra uçağa binmenin hayalini kurarken Imperial Star'ı parmaklarımın arasında döndürdüm. Bazen havaya ateş halkaları atar ve onların arasından hızla geçerdik, üçümüz birbirimize büyüler atarak birbirimizi düşürmeye çalışırdık. Kirli taktiklerle oynanan bir oyundu ve sonunda hepimiz kahkaha krizine girdik ve içeri girdiğimizde en çok raundu kimin kazandığına dair hiçbirimizin bir fikri yoktu - gerçi Gabriel her zaman kazandığında ısrar etmişti.*görülen*o olduğunu.

Görüşüyle yaptığı küçük şakalara iyice alışmaya başlamıştım ve ondan bir tane almak çok zordu ama Tory ve ben, onun yanında öngörülemez şekilde davranmayı öğrenerek bunu daha sık yönetiyorduk. Uçtuktan sonra bir keresinde gömleğine bir yanılsama yapmayı bile başarmıştık ve kanatlarını kaldırıp giydiğinde, arkasında Crabby Gabby'nin yazdığı sözcükleri aydınlatmıştı. Daha ne olduğunu anlamadan yemeğin yarısında takmıştı ve bize lanet okuyarak intikamını hızla alacağına söz verdi. Hayatıma girmeden önceki bir zamanı hatırlamak neredeyse imkansızdı ve kaybettiğimiz onca yılı telafi etmek istiyordum.

Angelica, Sofia ve Geraldine karşımdaki köpüren küvette otururken Tory yanımda tembellik etti.

"Tyler nasıl Sofia?" diye sordum annesini göğsümde çekiştirerek.

“O iyi, yani... o gerçekten değil. Ama yüzünü cesurca gösteriyor," dedi boğazından hüzünlü bir kişnemeyle. "Xavier inanılmazdı. Tyler'a ihtiyacı olan her şeyi getiriyor ve hiçbir şey istemesine gerek kalmamasını sağlıyor. Ama aynı zamanda şunu fark etmemi sağladı, şey..." içini çekti.

"Ne oldu benim tatlı Sofia?" diye sordu Geraldine, Sofia'nın gözlerinde yaşlar parlarken, içlerinde ışıltılar parıldadı.

"Tyler ve Xavier'in kavgaya geri dönmesini istemiyorum. Üçümüz birlikteyken, bana evimi hatırlatan bu tür bir huzur buluyoruz," diye fısıldadı. "Ve Tyler'ın da bunu hissettiğini biliyorum.

kabul etmeyecek olsa da. Biz bir sürüyüz ve bunun tadını çıkarmak doğru hissettiriyor.”

"Hala Xavier'e aşık mısın yoksa bu sadece bir Pegasus Dom olayı mı?" diye sordu.

Pembe ışıltılı gözyaşları yanaklarından suya döküldü. "İkisine de aşığım," diye itiraf etti bir nefeste, sanki o kelimeleri kim bilir ne kadar süredir içinde tutuyormuş gibi. "Ve şimdiye kadar her kavga ettiklerinde bu beni öldürüyor. Birbirlerine çatmadan onlarla vakit geçirebilmek bile çok iyi hissettiriyor. Bitmesini istemiyorum.” Söylediği şey üzerine elini ağzına götürdü. "Tyler'ın acısının bitmesini istemediğimi söylemiyorum. Ben öyle demek istemedim.”

"Elbette yapmadın," dedim, ona sarılmak için havuzun karşısına geçerken, Geraldine ve Angelica etrafımıza sarılıp bizi sıkıştırdılar, sonra Tory de katıldı ve biz tekrar uzaklaşmadan önce Sofia'nın başını okşadı.

Sofia derin bir nefes alarak gözyaşlarını sildi. “Sadece sürümde barış istiyorum. Ve bazı şeylerin hala dengesiz olduğunu biliyorum, bunu hissedebiliyorum. Ancak Xavier, Tyler'ı yatıştırmak için Sub'ı oynarken, işler en azından dostanedir. Ve yıldızlar adına, bazen geceleri ikisi de iki yanımda sıkıştığında, onları aygırlarım olarak sahiplenmenin nasıl bir şey olacağını düşünmeden edemiyorum. Bunların her ikisi de."

Tory sırıtarak, "Git Sofia," dedi ve Sofia kahkaha attı. "Zaten Pegasus sürülerinde bu oldukça yaygın, değil mi?" diye sordu.

Sofia hafifçe burnunu çekerek başını salladı. “Evet, ama Domlarla değil. Bir Dom, iki veya daha fazla Sub ile kolayca bağ kurabilir, ancak Tyler ve Xavier o kadar güçlü ki, asla birlikte bir denge bulamayacaklar. Onlarla, biri ya da diğeri olmalı.

Hepimiz ona bakarken, Geraldine küvetin kenarına yaslanarak, "İki kuruşumla araya girmeme izin verirseniz," dedi. "Çarşafların arasına bir ya da dört Ron Johnson, bagetinizi hazırlamak için gayet iyi, ama iş gönül meselelerine gelince, bir Long Sherman müfrezesi asla tatmin edici olmaz. Peki Tyler ve Xavier, midyelerinize taze salyangozlar yağdırmanın yanı sıra teknelerinizi sallıyor mu? Leydi Petunia'nıza ding-dang-tango yaptırıyorlar mı? *Ve*lanet olsun?”

Sofia özür dilercesine, "Geraldine, ne söylediğinden emin değilim," dedi.

Geraldine hüsranla, "Nasıl daha açık ifade edebilirim bilmiyorum, benim küçük pembe Pegaarkdaşım," dedi. "İkisi de kalbin için iyi mi?" Tercüme ettim, Geraldine'in aldığının bu olduğundan oldukça eminim.

at.

Bence olabilirler, dedi Sofia üzgün bir şekilde. “Ama aralarında çok kaldım. Nasıl seçeceğim?”

"Belki yazı tura atabilirsin?" Angelica önerdi ve Geraldine ona su sıçrattı. "Hobgoblinler," diye uyardı onu. “Sofya'nın sevgili petunyalarının ve midyelerinin kaderi talihsiz bir yazı tura atılmasına bağlı olamaz. Hayır, bu duyguların karanlık ve fırtınalı gecesini atlatmalı.

Hiç yoktan gelen bir tek boynuzlu at gibi dalgaları aşın ve yiğit bir yürekle ve seçimi demirden katılaşmış olarak seçtiği Ron Johnson'ın kıyılarına gelin.

"Herkese selam."

Nazik sese döndük ve Catalina'nın elinde bir tabak kurabiyeyle odaya girdiğini gördüm. Yüksek boyunlu siyah bir mayo giymişti ve Hamish bir çift parlak pembe mayoyla arkasından geldi, iri vücudu bir wolverine kadar kıllıydı.

"Size biraz katılmamızın sakıncası yok, değil mi? Atıştırmalıklar getirdim, dedi Catalina ve ikisi içeri girerken hepimiz havuza koştuk.

Catalina soluma oturdu ve Hamish kurabiye dağıtırken onun arkasına oturdu ve birinden büyük bir ısırık alırken lezzetli yemeklere inledim.

"Bunlar kardeşim Brenda'nın tarifi," dedi Hamish tepsiyi havuzun kenarına koyarken. "Gerrykins'ime daha yavruyken simit yapmayı öğretti, değil mi?"

Geraldine'inki gibi bir aileyle, evimizi saran böylesi bir sevginin sıcaklığıyla büyüme düşüncesi kalbimi özlemle çekti.

"O yaptı, baba. Her yılbaşı temalı simit de yapardık. Tarçın ve yumurta likörü, brendi ve baharat, oh - tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum, bize bir simit ödülü pişireceğim.

"Noel geleneklerin var mı, Angelica?" Hamish ona sordu ve o da başını salladı.

“Annem bizi her zaman çatıya çıkarıp yıldızlara bakmamızı ister. Her yıl Noel arifesinde gece yarısı bir kadeh sıcak şarap eşliğinde battaniyelere sarılırız. Bu dünyadaki en sevdiğim şey," diye mırıldandı ve Tory'nin gözlerinde aynı acıyı görünce aynı bakışı paylaştığımda kalbim daha da sıkıştı.

Sofia, yüzü aydınlanarak, "Ben ve ailem her zaman Carol şarkı söylemeye gideriz," dedi. “Pegasus formlarımızda bu devasa aptal Noel pijamalarını giydik. Eğlencenin yarısı, yer değiştirirken onlara girmeye çalışmaktır ve hepimiz kıçımızla gülmeye başlarız. Onlara en son binen kişi de üzerinde Pegadunce yazan aptal bir şapka takmak zorunda," diye kıkırdadı. "Mahallemizde evden eve uçuyoruz, üzerimizden sarkan bu bol giysilerle Fae formlarımıza geri dönüyoruz ve tüm komşularımıza şarkı söylüyoruz."

“Ah ne eğlenceli! Geraldine, bir yıl içinde bu cümbüşte size katılmak zorunda kalacağım, diye bağırdı.

"Aile gelenekleriniz var mı?" Angelica, Tory ve bana baktı ve biz birbirimize bakarken sessizlik çöktü.

"Şey..." Dudağımı beceriksizce dişledim.

Tory dikkatini dağıtmaya çalışarak, "Noel pek bize göre değil," dedi.

"Trança balığı! Bir geleneğiniz olmalı," diye ısrar etti Geraldine ve hepsi hevesle bize bakarken midem düğümlendi ve tenim ısındı.

"Pekala, kartopu savaşı yapıyoruz," dedim.

"Tabii ki!" Geraldine ağladı. "Başka ne, daha sonra ateşin etrafında kıvrılıp bir fincan sıcak meze ile rahatlayıp hediyelerinizi açar mısınız?"

"Gerçekten hediyemiz yoktu," dedim beceriksizce.

"Hediye yok mu?" Sofia nefesini tuttu ve Tory, herkes bize bakmaya devam ederken tırnaklarıyla aşırı ilgilenmeye başladı.

"Birbirimize sahiptik," diye denedim ama sonra hepsi bizim için çok daha üzgün göründüler.

"Ama nazik ve neşeli bir üvey annen olmalı? Ve sımsıcak sarılmalara düşkün, tatlı dişli bir üvey kız kardeş? diye sordu Geraldine, bunun gerçek olması için çaresiz görünerek ve neden daha önce onunla bu konuları hiç açmadığımızı anladım. Ona geçmişimizin birkaç parçasını anlatmıştık ama gerçekte ne kadar kötü olduğunu bilse yıkılırdı.

"Kimsemiz yoktu," dedi Tory dobra dobra ve bu sözlerin göğsümün içindeki boşlukta çınladığını hissettim.

Bizdik. Sadece ikimiz, dedim, Tory ile aynı bakışı paylaşarak ve o da gönülsüzce bana gülümsedi.

Catalina aniden koluma dokundu ve ona baktım, yüzünü duygudan gergin buldum. Daha iyisini hak ediyordun.

Son zamanlarda bana böyle baktığı için kalbim sıkıştı. O kadar doğal bir anaçtı ki, neredeyse hiç çaba harcamadan hepimizi kanatlarının altına aldı. Ve o parçamın tatmin olmasını o kadar derinden arzuluyordum ki, ona izin vermek ve kendi annemizden hiç görmediğimiz şefkatle yıkanmak için kendime izin vermek kolaydı.

"Belki bu yıl yeni gelenekler yaratabiliriz?" diye önerdi Catalina, umutla Tory ile benim aramda bakarken gözleri parlayarak. "Yıllar boyunca oğullarımla birlikte olmasını istediğim çok şey oldu ama Lionel buna asla izin vermedi..." Sert bir nefes verdi. "Mesele şu ki, hem siz hem de çocuklarım, Lance ve ben birçok şeyi kaçırdık ama bu onları kaçırmak için bir sebep değil. Aklına yapmak isteyebileceğin herhangi bir şey geliyor mu?”

"Bir Noel Arifesi drag yarışından nefret etmem," dedi Tory, dudakları keyifle kıvrılarak. "Darius'a her yıl yeni bir bisiklet alabilir ve şenliklere tam zamanında bir yarışta kıçını yenmesi için ona erken verebilirim."

"Oh ve hepimiz katılabiliriz!" Catalina coşkuyla söyledi. "Her yıl aile süveterleri örebilir ve onları yarışta giyebilir ve izlerken yemek için şenlikli güzellikler pişirebiliriz."

"Kıymalı turtaları nasıl yaptığını hep merak etmişimdir," dedim omuz silkerek, öğrenme fikri hoşuma gitmişti.

"Ve kıymalı börek yemeyi her zaman sevmişimdir," diye ekledi Tory, beni güldürerek.

"Yılbaşında uçağa binebilir miyiz?" Önerdim. "Lance, Darius'a binebilirdi ve biz

Gabriel'in ailesini de davet edebilir miyiz?”

Hamish coşkuyla, "Gerry ve ben altından koşarak seni uluyabilirdik," diye ekledi ama Catalina başını iki yana salladı.

"HAYIR. Bana binmelisin," dedi, bu fikri dile getirirken yanakları kızarmıştı. "Bir Ejderin sırtında mı?"

Hamish'in nefesi kesildi. "Leydim, ne büyük bir skandala yol açacağız." Catalina hain bir tavırla, "Lionel mezarında yuvarlanacak," diye yanıtladı ve hepimiz onun ölmüş olduğu fikrine umutla güldük.

"Başka ne?" diye heyecanla sordum, böyle büyük bir aile Noel'inde yer alma düşüncesiyle sırıtışım genişledi.

"Kendi ağacımızı ve çelenklerimizi yetiştirebiliriz," diye ekledi Catalina, heyecanı da açıktı. "Ve salonları tüm şenlikli dişlerle süsleyin!" Geraldine ekledi. "Flamberbam kurabiyeleri pişirin, naffly ökseotu asın, zencefilli iglolar inşa edin, elfler için tuzaklar kurun, salatalık turşusu yapın, bazı evsizleri yıkayın, bektaşi üzümü üzerinde dans edin, çıplak şaka yapın, Noel Çam Temizliği'nde kalçalarımızın arasına dikenli bir çam kozalağı yerleştirin. , huysuz bir baykuşla arkadaş ol, nasıl olduğunu unutan Fae'nin ayakkabı bağcıklarını bağla ve-"

Geraldine nefes almadan devam ederken, "Biraz aşağı indir, ufaklık, yine aklını kaybediyorsun," diye sözünü kesti Hamish, devam ettikçe yüzü daha da kızarıyordu. "Şimdi yine çok coşkulu olduğunu Noel Baba'nın elflerine söylememi istemezsin, değil mi?"

"Hayır baba," diye onayladı, elini ağzına götürüp tekrar suya girerek. *Tanrım, o hâlâ Noel Baba'ya inanıyor.*

"Kulağa harika geliyor," dedi Tory, bir kahkaha atarak. "Lionel ailemizi bizden çalmasaydı geçirebileceğimiz Noeller gibi bir Noel'in tadını çıkarabilmek gerçekten güzel olurdu."

Catalina, "Beni ailenizin bir parçası olarak görmenizden onur duyarım," dedi, gözleri yaşlarla doldu ve bunun düşüncesiyle kalbim kabardı. Bu savaşı bitirdiğimizde birbirimizden ne kadar çok şey talep edebileceğimizi.

"Bu çok hoşuma gider," diye mırıldandım ve Tory elimi suyun altına götürerek onun da aynı fikirde olduğunu anlamamı sağladı.

Hamish sertçe, "Tatlı anneni ve yiğit babanı tanımayı hak ettin," dedi, yanaklarını öfke kaplıyordu. Ah, onları tekrar görmek için neler vermezdim. Baban ve ben Zodiac Akademisi'nde birlikte okuduk, biliyor musun? Her zaman aya ateş eden bir adamın öncüsüydü. Başladığında son sınıf öğrencisiydim ama aman tanrım, beni bir kargaya şeker gibi hayran bıraktı. Pitball takımındayken birbirimize bağlandık, gördün mü?

"Siz arkadaş mıydınız?" Nefes aldım, etim ve kanımla olan bağlantıya keskin bir şekilde kilitlendim. "Gerçekten de öyleydik," diye onayladı Hamish, keşke kafasından koparabilseydim dediğim bir anıya gülümseyerek.

ve kendim gör.

"O neye benziyordu?" diye sordu Tory, bana biraz daha yaklaşarak ve Hamish kollarını tekrar küvetin kenarlarına dayadı.

"Ah, o bir cadıydı elbette, her Lilith ve June ayaklarının dibinde bayılırdı. Ama o zaman bile gerçek bir kralın damgasını taşıyordu. Gücü şimdiye kadar gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu, alçıları o kadar güzeldi ki çoğu zaman gözlerimi yaşartıyordu. Ve popülaritesi kusursuz olsa da, her zaman alçakgönüllüydü. Özel zamanını severdi, çizmeyi de severdi. Onun sanatı, bir yamaçta parıldayan bir aydan daha harikaydı."

Bu gerçek karşısında nefesim kesildi. Uzun zamandır çizim yapmıyordum ama eskiden sevdiğim bir şeydi ve babamın da onu sevdiğini duymak bende başka bir işe başlama isteği uyandırdı. Geçmişte gerçeklerden kaçmak için hep yaptığım bir şeydi ama Solaria'ya geldiğimden beri, tüm dünya sürekli heyecan içindeyken o çıkışa tam olarak ihtiyacım olmamıştı.

"Başka ne?" Tory itti ve Hamish bizi Pitball takımındaki babamızın, Earthbacker'ın hikayeleriyle eğlendirmeye başladı, bu da Geraldine'in pozisyonu olduğu için ciyaklamasına neden oldu. Aklımda asla tanımayacağım bir adamın resmini çizen hikayeler denizinde kayboldum, onunla tanışmaya o kadar şiddetli bir özlem duydum ki, göğsümde eski bir yara açtı.

Her zaman bir babaya sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu merak etmişimdir, bu kavram bana o kadar yabancıydı ki, Hail'in benim için öyle olduğunu hayal etmek bile zordu. Ve başımı yana yasladığımda ve zihnimde onunla ilgili yeni görüntüler oluştuğunda, asla gerçekten tanımayacağım adama biraz daha yakın hissettim. Ve bir gün Peçe'nin ötesine geçtiğimde, kalbinde Hamish'in sahip olduğunu tarif ettiği aynı tutku ve sevgiyle beni orada bekliyor olacağını umuyordum. Keşke ölümün ilk karşılaşmamız olmamasını diledim.

Bir süre sonra Hamish ve Catalina ayrıldılar ve Angelica erkek arkadaşını görmeye gitti, geri kalanımızın üzerine ağır bir sessizlik çöktü.

Geraldine onun gözlerini sildi. "Sevgili babanız sizin için yazın zirvesindeki güneş gibi gururla parlardı, kraliçelerim."

Ben buna cevap veremeden, sudan bir kafa fırladı ve hepimizi dehşet içinde çığlık attı. Vay canına! Sadece ben, dedi Washer, camgöbeği Siren pulları derisinden ayrılıp yok olurken, mumlu göğsünü ortaya çıkarmak için suyun tamamen dışında dururken. "Siren formumda havuzun derinliklerine daldım. Külotunu karıştıracak bir şey yok.

"Bunca zamandır orada mıydın?" Ben ondan tekmelerken Tory'nin nefesi kesildi, bacağı benimkine sürtünerek içimi kıvrandırdı.

"Evet, aşağıda düşündüğünüzden çok çok daha derinlere iniyor. Hemen dibe uzandım ve kalçamı ittim," diye kıkırdadı, aramıza baktı ve bakışları üzerimde gezinirken suyun altına daha da alçaldım.

"Git buradan," diye homurdandım.

"Evet, seni huysuz yaşlı yengeç, burası kraliyet odası!" Geraldine tersledi. "Gerçek kraliçeler hamamına nasıl girdin?"

Washer, "Kendime göre yöntemlerim var," diye mırıldandı, havuzdan yukarı tırmandı ve giydiği minicik hızlarla birkaç hamle yapmaya başladı. “Koğuşlara biraz itme ve kalça sürüşü verdim ve benim için gevşediler. Burası çok daha ıslak. Ve ıslak olmasını seviyorum.

"Elde etmek. Dışarı," diye homurdandı Tory, kapıyı işaret ederek.

"İyi, iyi," içini çekti, hızı kıçından yukarı kayarken kapıdan dışarı fırladı ve ben ürperdim.

"Korumaları güçlendireceğim leydim. Beni affet, dedi Geraldine, başı öne düşerek. "Seni hayal kırıklığına uğrattım."

"Onun tam bir pislik olması senin suçun değil," dedim ve Geraldine üzüntüyle başını salladı.

“Ne yazık ki, sürüngenler sürüngen olacak. Ama yine de pekiştireceğim, asla korkma." Sudan atladı, aceleyle kapıya koştu ve yalnızca belirli kişilerin içinden geçmesine izin veren muhafazaları fırlatmaya başladı. “Git pis ukala! Şafağınızı uzaktaki bir gün doğumu için saklayın!”

TAy Sokağı'nda, şehrin en arzu edilen mülklerinden birinin önünde, Ruhlar Sarayı'nı çevreleyen araziden sadece bir taş atımı ötede, yıldız tozu bizi tükürdü.

Bir zamanlar krallıktaki siyasi açıdan en etkili ailelerin çoğuna aitti, ama artık değil. Lionel, şehirdeki birkaç evin yanı sıra bu sıradaki evleri de ele geçirmiş ve aralarında aracılık ettiği bu sözde barış adına kullanmaları için Nymphelere hediye etmişti.

Ev bembeyazdı, yol boyunca koyu gölgeler oluşturan heybetli duvarları vardı, önünde Tarikatlar gibi şekillendirilmiş etkileyici sütunların tuttuğu bir sundurma vardı. Minotaurlardan, vahşi görünüşlü Medusalara ve Harpilere kadar duvar işçiliği o kadar ustaca ve güzeldi ki, sütunlar adeta canlı görünüyordu.

Yakındaki ağaçlarda bahar kuşları cıvıldadı ve mevsimlerdeki değişim tamamen üzerimizdeyken havanın daha sıcak hissinin tadını çıkardım.

Sokağa bakarken tüylerim diken diken oldu, birlikte yaptığımız illüzyon büyüleri sabah ışığını üzerimizden yansıtıp tüm dikkati konumumuzdan uzaklaştırırken cildimde parıldadı.

Darius büyük şehir evinin merdivenlerini koşarken liderliği ele geçirdi ve sihirli kilitler olup olmadığını kontrol etmek için elini tahtaya bastırarak kapıya doğru yönelirken üçümüz ona yakın durduk.

Seth'in omzu benimkine çarptı ve ona baktım, kimsenin görememesine rağmen birbirimizi görmemize izin veren illüzyon, böylece dünyevi gözlerindeki heyecanlı bakışı içebildim.

"Hazır?" Alay ettim ve daha geniş sırıttı, neredeyse enerjiyle vızıldarken parmak uçlarında sihir çatırdıyordu.

"Düzgün bir şekilde karşılık vermeye o kadar hazırım ki," diye yanıtladı dudaklarında bir Kurt hırıltısıyla. "Ve

bu onun başlangıcı gibi geliyor, değil mi?”

"Evet, sanırım," diye kabul ettim.

"Eğer işler yolunda giderse kutlamak için çılgınca bir şey yapmalıyız" dedi. “Bir parti vermek ya da zıplamak ya da kafes dövüşü yapmak ya da karaoke ya da başka bir şey yapmak gibi. Kutlamak için herhangi bir şey yapabilseydin ne yapardın? diye sordu, kolunu tekrar bana vurarak ve temas anında kaslarımı en heyecan verici şekilde gererek.

"Avlanmam gerek," dedim anında, bakışlarımı boynuna kaydırırken, ağzımın tenine değmesi ve vücudunu benimkinin altına sıkıştırırken kanının dudaklarımın arasından akması hayalinde kendimi kaybettim. "Ve sevişmem gerekiyor," diye ekledim hiç düşünmeden.

Seth'in kaşları kalktı ve az önce ne dediğimi fark ettiğimde bana birkaç kez göz kırptı ve güldüm, tam Darius'un kanına karşı hissettiğim arzudan kurtulmak için başımı salladım. yerde sihirli kilitler veya koğuşlar. Bu gerçekten şaşırtıcı değildi. Lionel bile Nymph'lere sihirlerini nasıl kullanacaklarını ve bizim türümüze karşı çok kolay kullanılabilecek böyle büyüler yapmayı öğretecek kadar aptal değildi.

"Tamam, içeri girmeden önce içerideki herkesin uyuduğundan emin olacağım," dedi Max. “Sihrimizi hissetmelerini ve benim bir tanesini manipüle etmem için yeterince yaklaşmadan önce tetikte olmalarını istemiyoruz. Zihinsel kalkanlarınızın açık olduğundan emin olmalısınız, yoksa siz de horlarsınız."

Diğerleriyle birlikte başımı salladım, gerçekten herhangi bir takviyeye ihtiyaçları olmasa da bariyerlerime daha sıkı sarıldım. Zaten son zamanlarda onları sımsıkı kilit altında tutuyordum, düşüncelerim o kadar dağınık ve duygularım o kadar kafa karıştırıcıydı ki, onun onları anlamasını istemiyordum. Kafamdan geçen boktan bazı şeyleri sezdiyse, özellikle de dördümüz arasında koruduğumuz dengeyi tehdit edebilecekken, sorularıyla ilgili dramaya ihtiyacım yoktu.

Sokağın aşağısına baktım, bu bölge ailemin evinden çok uzakta olmadığı için bana oldukça tanıdık geliyordu. Annem iyi olduklarını söylemek için günlük aracılığıyla benimle birkaç kez iletişime geçmişti ve hareketlerini her zaman bilmemiz için Lionel'ın programını bize bildiriyordu. Sık sık birlikte seyahat ettiği Ejderhaların çevresi, yürürlükteki etkinliklerine katılan FIB ve her hareketini takip eden Gölge Prenses düşünüldüğünde, bize pek yardımcı olmadı. Ancak Gabriel'in halka açık etkinliklerde savunmasını zorlamak ve Vard'ın hareketlerimizi algılamasının ne kadar kolay olduğunu çözmek için çalışan bir ekibi vardı.

Max'in gücünün kalkanlarıma değdiğini hissettim ve biz buradayken bizi hissedecek kadar yakın olan herkesi alt etmeye çalışırken, onun yeteneklerine karşı sahip olduğum güce rağmen esnemeden edemedim.

O çalışırken boş sokağa bir göz attım ve Nymphe'lerden biri gücümüzü hissedip alarmı çalıştırmadan önce burada daha ne kadar takılmayı riske atabileceğimizi merak ettim. Hızlı çalıştığımız en iyi şey

bundan kaçının.

Max bitirirken başını salladı ve Darius kapı kolunu kavradı, eritti ve elindeki kilitle birlikte dördümüzün de içeri girebilmesi için kapıyı sonuna kadar itti.

Kapı arkamızdan kapanır kapanmaz illüzyonları bir kenara bıraktık ve ben diğerlerinden fırlayarak ikiz Phoenix ateş hançerlerimi avucuma aldım. Kaç Periyle uğraştığımızı kontrol etmek için evin her odasına girip çıktım, sadece mutfakta bir tane buldum, tezgahın üzerine yığılmış ve sobanın yanında mışıl mışıl uyuyordu.

Eve sadece birkaç adım atmış olan diğerlerinin önünde kayarak durdum ve onlara ukala bir şekilde sırıttım, silahlarımı bir kez daha yerine koydum ve onları evcilleştirmek için parmaklarımı sarı buklelerime bastırdım.

"Mutfakta ve koca bir herif. Evin geri kalanı temiz," dedim, Seth'in sırıtışını ve Darius'un başını sallamasını hak ederek.

Max, gösterdiğim yöne doğru yanımdan geçti, hediyelerini önüne itti ve lacivert pulları derisinden süzülerek kıyafetlerinin kenarlarından dışarı bakarken havada titreşen bir huzur ve güven duygusu yaydı.

O mutfağa yönelirken ve mutfak tezgahına yayılmış Fae benzeri formuyla hâlâ uyuyan Nymph'e yaklaşırken, arkasından adım attık, yakınlaştık.

Türümüzün düşmanı olan ama bu haliyle bize o kadar benzeyen bu yaratığa yaklaşırken kalbim hızla atmaya başladı ki ne kadar tehlikeli olabileceğini anlamak bile zordu.

Max elini Nymph'in koluna koymak için uzandı ve ben de yaklaşıp Max'in omzuna dokundum, böylece onun da Nymph'ten hangi anıları ikna ettiğini görebildim.

Tam düşmanımızın zihnine çekilirken Seth elimi tuttu ve ben de parmaklarımı onunkine dolayıp sımsıkı tuttum.

Max anıları ayıklamaya çalışırken etrafımızda karanlık değişti ve bu yaratığın yaşadığı bir hayata dair anlık görüntüler yakaladım, yerler ve yüzler etrafımda o kadar hızlı değişiyordu ki, biri aniden duruncaya kadar birbirinden tam olarak ayırt etmek imkansızdı. bizden önce ve kendimi oyunun gidişatını izlerken buldum.

Yerde kar parçaları olan karanlık bir ormanın ağaçlarının arasından biçim değiştirmiş bir Su Perisi ilerliyordu, eli ağaçların arasından dökülen benekli ışıkta yakalanan kırmızı bir şeye sımsıkı kenetlenmişti.

Şu anda zihnine izinsiz girdiğimiz yaratık, diğer Nymph'in arkasından yürüdü ve onu yokuşlu patikada daha da yukarı doğru iterken kendi zihninden geliyormuş gibi görünen fısıltıları dinledi.

Gölgelerin lekesi dilimi kapladı ve Seth'in bir ses duyunca sızlandığının yarı yarıya farkındaydım.

o ve Darius, Max'in diğer kolunu tuttuğu yeri tanıyarak kaskatı kesildi.

"Bana yedir. Beni daha güçlü yap," Gölge Prenses, Perilerin zihnine nefes aldı ve onlar, oniks taşından bir piramidin göğe doğru yükseldiği devasa bir açıklığa çıkmadan önce, giderek daha sık ormanlık alandan geçerek adımlarını artırdılar.

Vizyon etrafımızda titreşti ve Nymph kırmızı ve altın tabağı şu anda içinde bulunduğumuz piramidi oluşturan zifiri siyah taştan oyulmuş gibi görünen devasa bir sunağın üzerine koyarken yeni bir hatıranın ortaya çıkmasını izledim.

Sunağın her yerinde, Lionel'in çeşitli savaşlara ve cinsel eylemlere katılırken yanında tuttuğu o gölge kaltak olduğunu tanıdığım bir kadının oymaları vardı.

Nymph tabağı yere bırakırken, tüm oda karanlık ve aşırı bir enerjiyle uğuldamaya başladı ve sunağın üzerindeki boşluk titreşti ve esnedi, gölgeler bir yarıktan alemimize kayarken karanlık kendi kendine oluşuyor gibiydi Gölge Prenses'in talepleri Nymph'in zihninde daha da yükseldi.

Sunağın üzerine yerleştirilmiş başka eşyalar da vardı ve bunların her biri, havayı lekeleyen ve gırtlağımın gerisinde safranın yükselmesine neden olan bir gölge dalı ile üstündeki boşlukta titreşen yarığa bağlıydı.

"Bu nerede?" Max'in sesi boşlukta yankılandı, tonunda verecek bir cevabım olmasa da ona cevap verme isteği uyandıran baştan çıkarıcı bir kıvraklık vardı.

Nymph, taleplerinin esiri oldu ve önümüzde daha fazla görüntü belirdi, o kadar hızlı hareket ediyordu ki, bize bu yere nasıl geldiğini ve krallığımızın uzak doğusundaki yerini gösterirken takip edemedim.

"Kaç Fae öldürdün?" Sonra Max sordu ve diğer Nymph'lerle yan yana çalışıp masum Fae'lerin evlerine girip onları doğrayıp sondalarını erkeklerin, kadınların ve çocukların göğüslerine batırdıklarına dair anılar bana hediye edildiğinde çenemi gıcırdattım. Açlıklarını, o güce olan ihtiyaçlarını sanki ruhlarına yazılmış gibi hissedebiliyordum.

Yaratığın gaddarlığını ve şiddetini o kadar içten hissettim ki, içimi öfke ve onu ve onun gibi olan herkesi silme arzusuyla doldurdum. Yeryüzünün.

Görüntü aniden paramparça oldu ve ondan kurtulurken irkildim, yüzüme kan sıçrarken ve şaşkınlıktan keskin bir nefes almamı sağlarken kendimi mutfakta buldum.

Seth hâlâ elimi sıkıca tutuyordu ve Max de en az benim hissettiğim kadar şok olmuş görünüyordu, hepimiz başını kaldırıp elinde kanla kaplı baltası ve yüzünde bana bir an babası

Cebinden bir kese yıldız tozu çıkararak, "O sunağı yok etmeliyiz," dedi kararlı bir şekilde.

Biz başka bir şey söyleyemeden onu dördümüzün üzerine fırlattı ve yıldızların kucaklaşmasından kurtulduk ve The Burrows'u saniyeler içinde saklayan büyülü bariyerin dışına çıktık.

Max, Darius'un yüzüne bir yumruk atıp çenesinden yakalayarak, "Ölümü sanki benimmiş gibi hissettim, pislik," diye çıkıştı.

"Ölmesi gerekiyordu," diye homurdandı Darius, baltasını bırakıp karşılık olarak bir yumruk attı.

"Ben onun kahrolası kafasının içindeyken olmaz!" diye öfkeyle bağırdı Max, Darius'a doğru atıldı ve Seth, üzerimize gelemeden beni bir adım geri çekti.

Ona bakmak için döndüm, yüzüne de kan sıçradığını gördüm ve başparmağımla yanağındaki kanın bir kısmını silmek için uzandım.

"Sonuçta hâlâ öldürmemiz gereken bir grup Nymph var," dedim sırıtarak ve bana verdiği gülümseme nefesimi boğazımda tuttu.

"Haberleri iletmek için onları içeride mi dövelim o zaman?" diye önerdi, bahar çiçeklerinin arasında boğuşmaya devam eden Darius ve Max'e bakarak ve ben de başımı salladım, diğerlerini bulmak için hızla içeri girerken ileri doğru atıldı ve onu ayaklarından savurdum.

“Wdikkatin dağılmasına neden olur.”

Beni hamamdaki şezlongun kenarında yattığım uykumdan uyandıran Gabriel'in sesine baktım. Burası o kadar sıcak ve buğuluydu ki, Darius'un benden çalmak konusunda o kadar ısrarcı olduğu uykuyu yakalamak için birkaç dakika dinlenmeden kendimi toparlayamadım - ve kıvırcık saçlar bile kestirmeye değecekti. zaman.

"Neden dikkatimizi dağıtmaya ihtiyacımız var?" Darcy, Geraldine'in toprak büyüsünden kendisi için şekillendirdiği dev bir denizkızı kabuğu içinde yüzeyde süzülmesini izlediği ılık suyun kenarında uzandığı konumundan sordu. Sofia, arkasındaki havuzda tembellik ediyordu, rahatlarken gözleri kapalıydı.

"Bilmiyorum - her ne ise, gölgeler tarafından benden saklanıyor, bu yüzden pek yardımcı olmayacağım, ama çoktan yaptım.*görülen*ben ve ailem bu gece Nebular Inquisition Center'a gidiyoruz, böylece Lionel ve onun gölge kaltağı senin yerine bizim peşimize düşecek." Gabriel bize bir selam vererek döndü ve göründüğü kadar çabuk ayrıldı, kaderine açıkça karar verdi ve bunun bizi içermeyeceğini biliyordu.

"Dikkat olmak!" Arkasından seslendim ve bize seslenmeden önce koridora çıkarken kıkırdadı.

"Orion'u görmek için geri dönmelisin - Mirasçılar her an geri dönebilir ve Darius bir şeyleri öldürmek için can atıyor," dedi.

"Ee başka?" Yanıtladım.

Kahkahası bizden uzaklaştı ve diğerleri havuzdan çıkarken ben uykulu kıçımı dikleştirmeye zorladım.

Giyindiler ve kurulandılar ve Orion ile Darcy'nin odasına geri döndük.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Darcy'yi Geraldine'le birlikte içeriye kadar takip ettim ve Orion'u yatağın ortasında bağdaş kurmuş otururken buldum, saçları parmaklarını yüz kez karıştırmış gibi görünüyordu ve burnu kayaların üzerindeki o kitabın sayfalarında o kadar derindi ki muhtemelen onu bağlayan yapıştırıcının tadına bakmıştır.

"Kahretsin dostum, o ciltli kitapla kız kardeşimi aldatıyor gibi görünüyorsun," diye takıldım ve kitabı önüne koyarken sırıtarak bize baktı.

"Omurgasını kırmam gerekiyor mu?" Darcy, derin bir kahkaha atarak dağılmış saçlarını gözlerinin önünden çekerken alay etti.

"Sanırım bir şey buldum," dedi, bizi daha yakına çağırarak ve kesinlikle İngilizce yazılmamış bir metni işaret ederek. "Buraya bak, on iki Burç Loncası taşından bahsediyor."

Geraldine, "Vay canına," diye soludu.

"Oooh," diye cıvıldadı Darcy, ben bir sandalyeye otururken onunla birlikte yatağa oturmak için hareket etti. "Onlar hakkında ne diyor?"

"Pek değil," diye içini çekti Orion. “Gerçekten sadece bu küçük geçit. Ancak bu, taşların bir zamanlar her biri tek bir burcu temsil eden on iki güçlü ailenin başkanları tarafından tutulduğu anlamına gelir. Sonra bu kitapta okuduğum bir pasajı hatırladım-” Döndü ve arkasındaki yatağın üzerinde duran birçok kitaptan birini aldı ve el yazısıyla yazılmış bir sayfayı tutmadan önce elinden geldiğince dikkatli bir şekilde tozlu kitabın sayfalarını çevirdi. görmemiz için. "Bu, son birkaç yüz yılda önceden bildirilen ve gerçekleşmiş ya da olmayabilecek kehanetlerin bir anlatımıdır - temel olarak, önemli bir Kâhin'in yıldızlardan hediye edildiğine dair herhangi bir kehanet, onların yaşamlarındaki olaylarla ilgili değildir. Eski kehanetleri bulma konusunda takıntılı olduğum bir dönemden geçtim ve neyden bahsettiklerini ve bunun bir çocukken gerçekleşip gerçekleşmediğini anlamaya başladım, bu yüzden-”

“Anlıyoruz, çocukken arkadaşlarınız için kitaplarınız vardı. Ama bu neden her an pantolonunu dağıtabilecekmiş gibi göründüğün anlamına geliyor? Onu tekrar rayına oturtamazsam geleceğimdeki çocukluk okuma alışkanlıklarıyla ilgili bir dizi hatıra görerek sözünü kestim. Darcy, onun kitaplara duyduğu şehvetten hoşlanmışa benziyordu ve onlar ciddi anlamda farkında olmak istemediğim bir tür kitap alemine girmeden önce odadan çıkmak istiyordum.

“Doğru, evet, yani bu neredeyse dört yüz yıllık bir kehanet ve diyor ki; 'Zodyak Loncası'nın taşlarını yeniden birleştirmek, yeni bir saltanatın şafağını işaretleyecek.'”

Orion geniş bir sırıtışla kız kardeşimle benim aramıza baktı ve Geraldine elini alnına atıp yığılıvermeden önce bir çığlık attı.

"Lanet olsun, Geraldine!" Ağladım, sandalyemden fırladım ve az önce ne olduğunu merak ederek vücuduna şifa büyüsü uygularken onu yuvarladım.

"İyi misin?" diye sordu Darcy endişeyle, o da yaklaşınca Geraldine alçak sesle bir şeyler mırıldanmaya başladı.

"Zaman yaklaştı, vakit yaklaştı, vakit yaklaştı..."

"Ne?" diye sordum, tepemizde dikilen Orion'a korkuyla bakarak. Ama ben çıldırıp kendi kendine bir vizyon görüp görmediğini merak etmeye başlayamadan, Geraldine ayağa fırladı ve kollarını havaya kaldırdı, o ses yükseltme büyüsünü kendi kendine yaparken gırtlağından bir gürültü patladı. ve onun sözlerinin tüm Burrows'ta yankılanmasını sağladı.

“ZAMANI GELDİ!”

"İsa!" Ellerimi kulaklarıma kapattım ve Darcy şiddetle yüzünü buruşturdu ve Geraldine gözyaşlarına boğuldu, minnetle büyüyü bitirip önümüzde diz çökmeden önce.

"Taşları yeniden birleştirmeli ve saltanatınızın şafağını görmeliyiz, kraliçelerim," diye soludu hıçkırıklar arasında ve çılgınca kalp atışım nihayet sakinleşmeye başladı ve onun sadece bir ASS bölümü geçirdiğini fark ettim.

"Bizi çok korkuttun Geraldine," diye azarladı Darcy, Orion başını sallayıp değerli kitaplarına geri dönerken.

"Peki diğer taşlar nerede?" diye sordum, ona bakarak ve yüzlerce yıl öncesine ait bir kehanetin bir değeri olup olmadığını merak ederek.

"Kayıp. Nesillerdir öyle," diye içini çekti Orion. "Diğer bazı kitaplarda onlara çeşitli isimlerle atıfta bulunan kayıtlar buldum ve aslında hepsinin aynı on iki taş setinden söz ettiğinden neredeyse eminim. En iyi bilineni, yüzlerce yıl önce Hermiod adlı bir Ejderhanın değerli mülkiyeti olduğu söylenen The Gems of Lariom'dur. Onları hayattan daha çok seviyordu ve yıldızlar, onlara her şeyden çok değer verdiği için onları kaybetmesi için onu lanetledi. Bu bir çocuk hikayesi, hiçbir zaman gerçekten itibar etmedim, ama içinde biraz gerçeklik payı varsa o zaman belki onların izini sürebiliriz...”

"Daha önce hiç kimse onları bulmaya çalıştı mı?" diye sordu Darcy, ben bir kez daha koltuğuma otururken kayalar kitabını daha iyi görebilmek için ona yaklaşarak.

"Ah, sayısız Fae denedi, majesteleri," dedi Geraldine, kitaplara bakmak için hareket ederken yerden sıyrılmayı başardı. "Lariom Mücevherleri, hiçbir Fae'nin gerçekten var olduğunu kanıtlayamadığı, çok aranan bir hazinedir. Ve yine de birçoğu hala ava çıktı. Solaria'da şimdiye kadar girişilen en umutsuz çaba olduğu söyleniyor. Taş avına sonsuz genişlik, anlamsız arayış, aptalın hayatı, yolculukların en aptalcası, delinin umudu denir.

"Anladık Geraldine," diye homurdandı Orion. "Ama belki de şimdiye kadar doğru zaman değildi - sonuçta altı tane bulduk."

O cevap veremeden kapı arkamızda açıldı ve Mirasçılar odaya girdiler, Max'in burnu kan içindeyken Darius'un dudağı yarılmıştı.

"Ne oldu?" diye sordum, bakışlarım o yaralara ve üzerlerine sıçrayan kana kilitlenirken ayağa kalktım.

"Endişelenme bebeğim," dedi Seth gelişigüzel bir şekilde. "Darius az önce bir Nymph'in başını kesti ve biz geri döndükten sonra Max onunla kavga etmeye başladı çünkü bunu halletme şeklini takdir etmemişti. Önemli değil."

"Ah." Tekrar koltuğuma oturdum ve Darius endişemin bu kadar çabuk ortadan kalkmasına kaşlarını çatarak baktı, ama o açıkça iyiydi, bu yüzden onun için anne tavuk gibi yaygara koparmayacaktım.

"Onu öldürdün?" Darcy nefes aldı.

Kötüydü, küçük Vega, diye söz verdi Max. "Türümüze ne yaptığını gördük."

Darcy'nin omuzları rahatlayarak düştü ve ben de rahatladığımı itiraf etmeliyim. eğer varsa*vardı*Dışarıdaki mutlu küçük Nymph dostlarım, Darius'un ortalıkta dolaşıp onların başlarını kesmesini istemiyordum ama boş zamanlarını masum Fae'leri öldürerek geçirmekten hoşlanan bir veya iki kişiyi öldürürse, o zaman ben kimim ki yargılarım?

"Beni iyileştirmek için koşarak gelmeyecek misin bebeğim?" Darius benimle alay etti.

"Bu büyük ihtimal. Sonuçlarla baş edemiyorsan arkadaşlarınla kavgaya girme," diye alay ettim. "Ayrıca, Nymph'ten ne öğrendiğinizi duymak istiyorum."

"Evet, bize ne keşfettiğini söyle," diye cesaretlendirdi Orion, kıçını neredeyse kitaplardan birinin üstüne koyarken tekrar ayağa fırlamadan önce yatağın üzerine oturmak için hareket ederek.

"İyi misin adamım?" diye sordu Caleb, başını yana eğerek. "Bu top döküntüsü hâlâ sana sorun çıkarıyor mu?"

"Ne? Hayır, diye çıkıştı Orion, masumca omuz silken Seth'e ölümcül bir bakış atarak. "Aman Tanrım, John Ronalds'ında bir kızarıklık bile yok!" Geraldine ağladı. Bunun için sana özel bir merhem yapabilirim. İzin ver, babama hâlâ bir siğil sümük deposu olup olmadığını sorayım ve-"

Orion, "Kontrolüm altında, teşekkürler Geraldine," diye hırladı ve o Seth'e yavaş ve acımasız bir ölüm vaat eden bir bakış daha atarken ben de kıs kıs güldüm. Darcy ve ben birbirimize baktık, Orion'un bakışları üzerimize kaymadan ve iblis profesör gözleri ürkütücü bir etki yaratarak kahkahalarımızı boğazlarımızda kesmeden önce neredeyse daha da çatırdayacaktık. Ahbap, eski işini hiç sevmemiş olsa bile patronluk taslama boku öğretme konusunda yetenekliydi. "Dördünüzün ne öğrendiğini dinleyelim."

"Fae ve Gölge Diyarları arasında Lavinia'nın gücünü besleyen bir uçurum var ve Nymph'ler onun bu karanlık eserlerle onu desteklemesine yardım ediyor," diye açıkladı Darius, yakınlaştırmadan önce masadan bir Atlas alıp Solaria'nın bir haritasını açarken krallığın uzak doğusundaki derin ormanın bir bölümünde ve onu işaret ediyor. "Orada onu içeren bir tapınak falan var ve görünüşe göre orası Nymphe'lerle kaynıyor."

"Soru şu ki, diyarlar arasındaki uçurumu nasıl kapatacağız?" diye sordu Seth, karşımdaki koltuğa çökerken.

"Kara büyüyle," diye yanıtladı Orion ciddi bir tonda. "Ama bunu başarmak kolay olmayacak."

"Basit olan kimin umurunda?" Diye sordum. "Yapılabilir olup olmadığını bilmek istiyorum."

Darius, "Bunu başarabilirsek Lavinia'yı zayıflatacağını düşünüyorum," diye ekledi. "Yarıktaki eserlerin gücünü artırdığı izlenimine kesinlikle kapıldık. Bu, bizim bölgemize geçmeden önceydi, ama gölgeleri bizim bölgemize de çekmesine yardımcı olması mantıklı."

"Gördüğümüz Lavinia vizyonu, Vega kraliçesinin onu Gölge Diyar'a sürdüğünü ve kalan Perileri onun gücünden kesmek için yarığı kapattığını gösteriyordu," diye ekledi Darcy düşünceli bir şekilde. "Yani belki bunu kapatmak onları tekrar zayıflatır."

Orion, Darius'un Atlas'ından çıkardığı haritaya bakmak için eğilerek, "Orada sayısız Nymph olacak," diye karşı çıktı. "Bu kadar önemli bir şeyi korumak için kaç kişiyi bırakacaklarını kim bilir, ama bu kolay olmayacak."

"Eh, hiçbir şey bize göre değil, değil mi?" Omuz silktim ve Ejderhamın birbirimizle başlama şeklimizden ne kadar nefret ettiğini gösteren o alev alev yanan bakışlarından birini kazandım.

Yine de bana kaşlarını çatarken dudaklarımın kenarı keyifle seğirdi, çünkü bir zamanlar ondan nefret etmiş olabilirdim ve duygularımız ve çekiciliğimiz konusunda açık sözlü olsaydık ikimiz için çok daha kolay olabilirdi. Ya da bana geldiğinde babasının isteklerine karşı gelmiş olsa bile, ama bizim hikayemiz bu değildi. Ve olsaydı, onu bu kadar umutsuzca seveceğimden emin değildim. Bir araya gelme şeklimiz soneler ve güllerle dolu küçük, sevimli bir peri masalı olmayabilirdi ama ham, acımasız ve gerçekti. Bizim. Ve yol boyunca her lanet anını hissetmiştim.

Darcy, "Belki de onlara sert bir şekilde vurmalıyız," diye önerdi. "Burada saldırmayı bekleyen koskoca bir ordumuz var - neden onları kuvvetlendirip Lionel'a neler yapabileceğimizi göstermiyoruz?"

"Bunun için yıldız tozumuz yok," diye belirtti Max. "Lionel ona erişimi kısıtladığından, onu kendimiz kullanmaya devam edecek kadar sahip olduğumuzdan emin olmak için bile zorlanacağız."

"Bunun üstesinden gelebiliriz," dedi Caleb kendini beğenmiş bir şekilde omuz silkerek. "Birkaç Periyi alt edebiliriz."

"Kesinlikle yapabiliriz," diye onayladı Seth. "Bizler Phoen Dream, Bitchy Flame Eyes, Wolfman, Bitey C, Fish Fury, Dragzilla, Professor Shame ve Batty Betty'yiz."

Darius, "Bir daha o saçmalığa başlama," diye inledi, Geraldine ona hediye ettiği isme yüksek sesle kıkırdadı ve benim gülümsemem benimkiyle genişledi. Arkadaşlarının yanında çok normal davrandığını, güvendiği insanlarla çevriliyken ışığın içeri girmesine izin verecek kadar kaydığını gördüğümde hâlâ hazırlıksız yakalanmaya devam ediyordum.

"Siktir git," diye homurdandı Orion. "Boktan bir takma adım olması gerekiyorsa, en azından lanet olası ayıbımı buna katma."

"Aw, Seth'ten şirin bir lakap istemene bak," Darcy onunla dalga geçti ve Orion, Seth'in arkasından iç çekti.

hemen onunla oynama fırsatına dalın.

"Gözlerimin içine baktığında utancına kapılmamak elde değil, Lance," dedi Seth havalı bir şekilde. "Sadece sahiplenmelisin, utanç verici maceralara atılan utanmış arkadaşlarla bir utanç kulübü kurmalısın."

"Ya da saçını kesip onunla boğabilirim, buna ne dersin?" Orion geri attı. "Vay canına, Profesör Shame bugün huysuz," diye mırıldandı Seth ve Darcy parmağını hafifçe sallayarak burnuna mükemmel bir su fışkırttı.

"Ah!" diye bağırdı.

"Utanç getirme," diye ısrar etti Darcy.

"İyi," diye içini çekti Seth. "Başka bir şey düşüneceğim ama şimdilik yer tutucu olarak Profesör Shame'i kullanacağız."

"Bu sunak hakkında Gabriel'e danışmalıyız," dedi Darius, bizi tekrar elimizdeki göreve yönlendirerek. Gabriel bu konuda bize yardım edemez, dedim dudaklarımı büzerek. "Ama kendisinin ve ailesinin bizim için Lionel ve Lavinia'nın dikkatini dağıtacağını söyledi. Bu yüzden yapabileceğimiz en iyi şeyin onlara birdenbire saldırmak ve elimizden geldiğince sert vurmak olduğunu düşünüyorum.

"Majesteleri haklı," diye onayladı Geraldine ciddi bir şekilde başını sallayarak. "Kendimizi en karanlık girintilerinin derinliklerine sürmeli, içinden geçebildiğimiz her yarığa ve yarığa sert bir şekilde çarpmalı, onları altımıza indirmeli ve onları affedilmeleri için yalvarmaya bırakmalıyız."

"Evet, Gerry'nin dediği gibi, daha fazla dayanamayacak hale gelene kadar dövelim," diye onayladı Max, Geraldine nefesi kesildiğinde sırıtarak.

"Bu kadar kaba olma seni muazzam deniz kestanesi!" diye bağırdı Geraldine, onun kafasına o kadar sert vurdu ki neredeyse önündeki masaya kafa toslayacaktı.

Orion, "Bu yarık Lavinia'yı gölgeleri üzerinde daha fazla kontrol sahibi yapıyorsa, onu öfkeyle koruyor olacaklar," diye uyardı. "Oraya zorla girebileceğimizden cidden şüpheliyim. Ayrıca, fazla oyalanırsak Lionel muhtemelen ortaya çıkar ve biz hâlâ onu devirmeye hazır değiliz."

"Ve muhtemelen Ejderha Loncası'nı da beraberinde getirecektir," diye mırıldandı Darius.

"Gabriel Engizisyon Merkezlerinden birine baskın yapıyorsa, bu bize en azından biraz zaman kazandırır," dedim ve Orion bunu düşünürken başını salladı.

"O zaman neden gücümüze göre oynamıyoruz?" Set önerdi.

"Hangileri?" Darcy merakla sordu.

"Şey, fark etmemiş olabilirsin bebeğim ama durum gerektirdiğinde biraz gösterişçi olabilirim."

"Durum hiç gerektirmiyor ama sen bunu aralıksız yapıyorsun," diye işaret etti Orion ve Darius keyifle homurdandı.

Seth çenesini kaldırarak, "İtiraz ediyorum," dedi. "Örneğin şu anda olduğu gibi, fırsat kesinlikle çağırıyor. Onlara dışarıdan saldırırsak, belki birkaç arkadaşını kapıp kazığa bağlarsak, küçük arkadaşları duysun diye çığlık atmaya bırakırsak, o zaman Periler koşarak onlara yardıma gelir."

"Sonra ne?" diye sordum, onların çoğunu bize çekmenin o yarığa gitmeyi nasıl daha kolay hale getireceğini anlamaya çalışarak.

"Sonra Cal, onların dikkati dağılmışken arkadan ateş ediyor ve onlar daha onun orada olduğunun farkına varmadan çatlaklarını paramparça ediyor," dedi Seth, bu fikirden hoşlanmış gibi görünen Caleb'e sırıtarak.

Evet, ihtiyacın olursa kahramanı oynayabilirim, diye onayladı Caleb, bakışları Seth'in üzerindeyken her zaman yaptığı çapkın bir tavırla parmaklarını sarı buklelerinin arasından geçirerek.

"Yarığı havaya uçuramazsın," diye homurdandı Orion, başını sallayarak. "Alemlerimizi ayıran dokudaki bir yırtık ve ölümlüler alemine açık bıraktığımız köprünün aksine, bu tehlikeli. Gölgelerin daha fazla kayıp gitmemesi için onu mühürlememiz gerekiyor. Eğer yanlış yaparsak o zaman onu daha da büyütebilir ve Lavinia ile Nymphelerden gücü onlardan almak yerine onlara daha fazla güç hediye edebiliriz."

"Ve sen benim bunu beceremeyeceğimi mi söylüyorsun?" diye sordu Caleb ona tek kaşını kaldırarak.

"Kara büyü ve çok fazla konsantrasyon alacağını söylüyorum ve o zaman bile bunun yapılabileceğinden emin değilim. Çatlak inanılmaz derecede değişken olacak, tek bir yanlış hareketle onu daha da genişletebilir, krallığımıza gölgeleri kapatmak yerine daha fazla gölge bırakabiliriz. Ve o zaman hepimize ne olacağını Allah bilir," diye yanıtladı Orion kısaca.

"Bunu becerebilecek biri varsa, o da sensin, Lance," dedi Darius ve kaşlarını çatarken hepimiz dönüp eski profesörümüze baktık.

"Tehlikeli olacak," dedi ve Darcy ona bakarken boğazı düğümlendi. "Bugünlerde her şey tehlikeli ahbap," dedim ve isteksizce onaylayarak başını salladı. Orion düşünceli bir şekilde, "Sanırım bunu yapmak için bağlayıcı bir iğne kullanılması gerekecek ki bu, hiçbirinizin işlemek için eğitilmediği, ciddi anlamda karanlık bir eserdir," diye ekledi.

Darius kararlı bir şekilde, "Bu, onlara vurmamız gereken türden bir darbe," dedi. "Öyleyse yapalım diyorum. Perilerin dikkatini dağıtmak ve onları tapınaktan çıkarmak için saldırıyı yönetebilirim. Ama aradaki farkı onarmaya çalışırken konsantre olmaya ihtiyacın varsa o zaman tek başına gidemezsin. Arkanı kollaması için güvenebileceğin birini getirmen gerekecek."

"Seninle geleceğim," dedi Darcy anında ama Orion başını salladı.

"Fark edilmeden oraya girmenin çok zor olacağını tahmin ediyorum. En yüksek hızımda hareket etmem gerekecek ve bunu birini taşırken yapamam. Yalnız gitsem daha iyi olur, Mavi."

"Ya da Solaria'daki en güçlü Vampiri yanında getir," diye araya girdi Caleb, ikisi karşı karşıya gelirken çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırdı. "Kıçını kollayabilirim ve üzerimize gelebilecek her türlü tehdidin üstesinden zar zor terlerken gelebilirim."

"Kahretsin, evet, yapabilirsin," diye kıkırdadı Seth, Orion kaynayıp, bakışlarında bir ret demlenirken gözleri alev alevdi.

Darcy uzanıp Orion'un kolunu tuttu ve ona sert bir bakış attı. "Birini taşıma riskini göze alamıyorsan o zaman tek seçeneğin Caleb. O güçlü ve ona güvenebilirsin. Öyleyse sorun ne?"

Caleb tatlı tatlı gülümseyerek, "Evet, tek yapman gereken kibarca sorman ve ben de gelip seni kesinlikle koruyacağım Lance," dedi, ama dişlerinin dışarı bakması bu etkiyi bozmuştu.

Orion homurdandı, bu fikirden açıkça etkilenmemişti ve ben ikisine kaşlarımı kaldırdım, tuhaf bir şekilde, iki yırtıcı hayvanın bölgelerinin sınırında birbirine rastladığı ve sonuna kadar savaşmak üzere oldukları bir vahşi yaşam şovunu izliyormuşum gibi hissettim. en yakın ağaca işeme hakkını talep etmek için ölüm.

"Oo-ee, ben miyim yoksa burası çok mu sıcak?" diye sordu Geraldine yüksek sesle, iki Vampir birbirlerine bariz bir hoşnutsuzlukla bakarken yüzünü yelpazeledi. "Yemin ederim, siz çocuklar bunu biraz daha azaltmanın bir yolunu bulamazsanız, tüm bu testosteron buradaki hanımlardan birini hamile bırakacak."

"Evet, sıkın çocuklar. Plana çoktan karar verildi," dedim, parmaklarımı esneterek ve kavga düşüncesi damarlarımda uğuldamaya başlarken yüzeylerinde Phoenix alevlerinin tutuşmasına izin vererek. "Ben ve Darcy, Perilerin dikkatini dağıtırken ve onları tapınaktan çıkarırken gruba liderlik edeceğiz. Biz onları oyalarken siz ikinizin gizlice içeri girip o süslü iğne şeyamabob ile gölge deliğini düzeltmeniz yeterli. Basit."

Darius, "Bok götürmüyorsun, Roxy," diye homurdandı, kollarımı tutmak için uzandı ve gözbebekleri uyarmak için sürüngen yarıklarına dönerken beni kendine doğru çekti. "Daha önce sadece bir avuç Nymph akınına katıldın. Bu yüzden, hakkında ilk fikre sahip olmadığın bir şeyi yapabileceğini kanıtlamak için kendini riske atmana izin vermeyeceğim."

"Ah, işte burada," dedim, eğilip ellerimi Darius'un koltuğunun kollarına koyarak ondaki karanlığa bakıp onu alevlerle doldurmaya hazırlanırken. "Hala tahtımıza oturmak için doğmuş Mirasçılardan daha çok layık olduğunu düşünen pislik."

"Ve orada*o*öyle," diye yanıtladı alçak sesle, bitmeyen tartışmamız onu bir kez daha dürterek uyandırırken aramızdaki havayı çıtırdattı. "Başına bir taç takmayı düşünen küçük kız, hakkında hiçbir şey bilmediği bir krallığı yönetebilecek duruma geleceğini düşünüyor."

"Taş, kağıt, makas oynayarak hücumu kimin yöneteceğine karar verelim mi?" diye fısıldadı Seth sahnesi. "Görünüşe göre bu bakışlar bütün gün devam edecek, yoksa öldürmemiz gereken Periler var..."

Caleb havlayarak güldü ve Max de homurdandı ama ben sadece Darius'un bakışlarını tuttum ve koca egosunda en ufak bir şüphe kırıntısı bulup bulmayacağımı görmek için bekledim ama bana dönüp bakan tek şey, bir kez daha en iyisini bildiğinden emin olan bir Ejderhaydı. . Gah, bazen onu eğlenceli şeyler için kullanmaktan çok onun aletine tekmeyi basmak istiyordum.

"Darius haklı," dedi Orion arkamdan ve ona bakmak için gözlerimi zorladım. "Nimflerle savaşma söz konusu olduğunda aranızdaki en deneyimli olan odur. Sana yol göstermeli."

"Oh, şimdi yapmalı mı?" Darcy gözlerini kısarak sordu, ama tartışmamız kızışamadan Geraldine ayağa fırladı ve masayı devirerek hepimizi ondan uzaklaşmaya zorladı - gerçi Darius bacaklarını büyük taşaklarına ayırmış, koltuğunda öylece kalakaldı. hiç kıpırdamadan poz vermek.

"Hanımlar, ayrılmaya hazırlanalım - Savaşta giymeniz için size bir hediyem var ve bu görgüsüz haydutlarla ateş yakarak kaybedecek vaktimiz yok. Aceleyle ahırda buluşmamızı ve geri kalanınızın odalarınızdan silahlarınızı almasını öneriyorum - Periler bizim güzel ve yıldızlara bağlı ellerimizde ölümlerini beklerken burada öylece oturup oyalanamayız.

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama Geraldine benim ve Darcy'nin bileklerini kavradı ve bizi odadan sürükleyerek çıkardı, Mirasçılar ve Orion şok içinde arkamızdan bakakaldı.

Lanet olsun, o kız nasıl çıkış yapacağını biliyordu.

"Darius'a nerede ineceğini söylemeyi bitirmemiştim," diye homurdandım, muhtemelen bir koşuda çekilirken.

"Biliyorum leydim," dedi Geraldine, omzunun üzerinden bir bakış atarak, ne bana ne de kız kardeşime olan hakimiyetini bir kez olsun gevşetmeden aceleyle devam etti. "Ama sorun bu. Sevgili Dragoon'unuz, talihsiz yetiştirilme tarzı, konumuna ve sizin sevginize layık olduğunu kanıtlama ihtiyacı, Aslan gururu, Mars'ın inatçılığı ve sizi güvende tutmak için kalbinin en çaresiz arzusundan bahsetmiyorum bile. Onunla hiçbir muhakeme olmayacak ve seni boşa harcanan nefesten kurtarmanın akıllıca olacağını düşündüm. Büyük adamlar ne kadar güçlü ve haklı oldukları hakkında konuşmayı ve zırvalamayı severler - ama siz kızlar ve ben gerçeği biliyoruz.

"Hangi gerçek?" diye sordu Darcy, bizi Geraldine'in odasına çekerken.

"Bir kadının herhangi bir erkeğin umabileceğinden çok daha fazla güce sahip olması. Yiğit ve dürüstüz, şiddetle seviyoruz ve vahşice koruyoruz, nezaket gerektiğinde nazikiz ve doğru şeyin yapılması gerektiğinde inatçıyız ve hepsinden önemlisi - aramızda kanat çırpan bir Long Sherman'ın kaprisleri bizi kör etmiyor. kalçalar Leydi Petunia ve muadillerinin dikkatleri ara sıra çevrilse de, biz hâlâ erkeklerin asla umut edemeyeceği bir güce sahibiz. Bu yüzden, erkekliğini daha büyük hissettirecekse, bırak Dragoon işin başında olduğuna inansın-"

"Daha büyük olmasına gerek yok," diye mırıldandım ve Darcy güldü.

"TMI, Tor."

"Ben sadece söylüyorum." Omuz silktim ve Geraldine kız gibi kıkırdadı.

"Söyleyin leydim - Ejder dongle meyvesinin boyutunu merak ettiğimi söylemeliyim. - sonuçta çok büyükler. Ve Shifting'in eşiğindeyken onun etkileyici boyutunu bir veya iki kez incelemiş olabilirim, ama onu hiç tam, en heyecanlı görkemiyle görmedim, eğer ne demek istediğimi anlarsanız. Etkileyici fiziğiyle orantılı mı?

Gülümsedim ve omuz silktim. "Darius için kesinlikle öyle - ama tüm Ejderhalar için

değil." "Ah tatlı merhamet, demek istediğin-"

"Sakin ol, Lionel bodur aletini hiçbir zaman yanıma koymadı, ama ben gölge ucubesiyken içinde neden bu kadar çok hiddet olduğunu anlayacak kadar Clara'ya sıktığını gördüm. Yarısı başı kesilmiş bir mantara benziyor."

Darcy kahkahayı patlattı ve Geraldine o kadar yüksek sesle uludu ki, çatıdan bir miktar tozun çıkıp üzerimize saçılacağından oldukça emindim.

"Pekala, daha sonra pullu böğrünüzle neşeyle eğlendiğinize dair hikâyelerle beni eğlendirmem gerekecek, leydim. Senin huysuz kan porsuğunun gül fidanlığında ne kadar otoriter davrandığından bahsetmeye bile gerek yok, canım Darcy. Bir Vampirin hızının kızışmış çuvalın içinde nasıl kullanılabileceğine dair bir ya da on söylenti duydum ve derslerde giydiği dar pantolonlar onun devasa erkek şişkinliğinin öyküsünü anlatıyordu. Hatta size kaygan levrekle yaptığım son gecenin hesabını bile vereceğim-"

"Bekle," diye sözünü kesti Darcy. "Sen ve Max yine mi görüştünüz?"

O ufak tefek şeyle canlandım ve Geraldine yatağının ayak ucundaki sandığı açarken dramatik bir şekilde içini çekti. "Evet... Pekala, onun yaban mersini için bir tat geliştiriyor gibiyim, kabul edeceğim. Ne yazık ki, korkarım bu sadece bir gönül yarasıyla sonuçlanacak."

"Neden öyle diyorsun?" Bunu yapmak istemediğine karar verirse Hamish'in onu bu aptal görücü usulü evlilik olayına tutacağına gerçekten inanıp inanmadığını merak ederek sordum. Kesinlikle kızını mutsuz edecek bir şey yapmak isteyen bir tipe benzemiyordu.

Geraldine küçümseyerek, "Boş ver," dedi, aniden ayağa kalkıp bize doğru o kadar büyük bir sırıtışla döndü ki, beze sarılı iki büyük bohçayı uzatırken neredeyse kör ediciydi. "Kraliçenin kendisi, annen, bunları babama bıraktı ve ihtiyaç duyulacağı gün gelene kadar onları güvende tutmasını istedi. Uzun yıllar geçti ama güvenliklerini ona emanet ettiğinde ne yaptığını bildiğini bir kez bile sorgulamadı ve daha bu sabah bana bunu sularında hissettiğini söyledi. Ve onun suları asla yanılmaz. Vakit geldi. Onlar senin."

Bohçanın ağırlığını hissedip yatağının üstüne koymak için hareket ettiğimde kaşlarımı çattım ve ikimiz de beyaz örtüyü yerine sabitleyen kurdeleleri çözerken Darcy'ye baktık. Düğümler sağlamdı

ve şey sıkıca bağlanmıştı ama sonunda kumaşı açtığımda, bakışlarım annemizden gelen hediyeye takılınca nefesim kesildi.

Paketin içinde beni bekleyen güzel zırha bakarken dudaklarım aralandı. Metal, yağa batırılmış gibi görünen bronz bir renkti, her santiminde kırmızı ve mavi girdaplar vardı ve ben daha elini bile sürmeden metalin kendisinden bir nabız atıyor gibiydi.

"Bu zırh eski kraliçeler için yapıldı. Geçmiş zamanlardan kalma mirasınızı paylaşan ve Tarikat formlarınızı elinde tutan atalarınız," diye derin bir nefes aldı Geraldine saygıyla. "İçinde yaşayan Phoenix ateşi var, tamamen kırılmaz ve kararmaz."

Çarpıcı göğüs zırhının üstünde küçük bir not vardı ve titreyen parmaklarımla ona uzanırken boğazımdaki yumruyu yuttum, Roxanya adı annemin el yazısı olduğunu sonradan öğrendiğim dönen harflerle yazılmıştı.

Hızlı ve doğru uç tatlı kız. Sırlar yerin altında bekler, korkusuzca ararlar, bulunurlar.

Bir tür kehanet olduğunu tahmin ettiğim şey karşısında kaşlarımı kaldırdım ve o bana kendi notunu gösterirken Darcy'nin okuması için notumu ona uzattım.

Karanlık yaklaştığında, ışığa yaslanın. Silahların en güçlüsü alevde dövülür, nefesini tut ve acıyla savaş.

"Kulağa her zamanki kadar moral verici geliyor," diye mırıldandım, lanet olası yıldızların neden her zaman bu kadar esrarengiz olduğunu merak ederek.

Darcy, "Sanırım ne dediğini hatırlamamız ve anlamamıza yardımcı olabilecek ipuçlarına dikkat etmemiz gerekiyor," diye omuz silkti ve gergin bir şekilde dudağını ısırdı.

"Deneyeceğim ama dürüst olmak gerekirse, çok geç olana kadar bunların hiçbiri benim için körü körüne bir anlam ifade etmiyor."

"Giyin kraliçelerim, oyalanmanın zamanı değil," diye aniden havladı Geraldine, ayağa fırlayıp kollarını bize doğru sallayarak beni ürkütücü derimden yarı yarıya sıçrattı.

"Aman Tanrım, Geraldine, yapma bunu," diye homurdandım, taleplerine boyun eğip belalı göründüğü kabul edilen zırhımı giydim.

Açıkça bir kadın tarafından giyilmek üzere tasarlanmış olan göğüs zırhı, neredeyse deri gibi görünen ama bir şekilde daha sert ve esnek olan bir malzemeyle yanlarımda birbirine bağlandı ve metalin içinde cildimde bir yumuşaklık tabakası oluşturdu. Pantolon karışımı ile yapıldı

bacaklarımı korurken serbestçe hareket etmelerini sağlamak için birbirinin üzerine kaydırılan kösele kumaş ve metal paneller ve ağırlığına rağmen zırhın ne kadar rahat olduğunu kabul etmekten kendimi alamadım.

Aynı esnek malzemeden yapılmış çizmeler ve kollarımda askılar vardı, ancak sırtımın üst kısmı çıplak bırakılmıştı, kürek kemiklerim kanatlarımın hareket etmesi için serbestti.

Neyse ki kask yoktu çünkü çizgiyi oraya çekmek zorunda kalacağımdan oldukça emindim. Bunu giydiğimde zaten kendimi biraz tuhaf hissediyordum ve kendi kıyafetlerime geri dönersem Geraldine'in ne kadar güceneceğini merak ediyordum ama aynada bizi görünce bu fikri hemen kafamdan attım.

"Kahretsin," diye mırıldandım, kalbim hızlanırken ve avuçlarım kayganlaşırken yansımada Darcy ile kendi arama baktım. "Harika bir cosplay yapıyormuşuz gibi görünüyoruz."

Darcy eğlenerek homurdandı, başını eğerek ve başını salladı. Arkasına bakmak için döndüğümde benimle sırıtarak, "Comic Con işte geliyoruz," diye onayladı.

"Anlamsız!" Geraldine ağladı. “Bu, giyinmek için giydiğin bir kostüm değil! Bu, sizin türünüzden bir zırh, Anka Kuşlarının ateşinde dövülmüş - bunlar, bir çok ay önce sizin hattınıza sahip olan savaşçı kraliçeler tarafından giyilen giysiler. Bu yüzden, taçlarınızı takmaya hazırlanırken başınızı dik tutun çünkü o parlak taçlarla bu kıyafeti bitireceğiniz gün çok yakında gelecek ve tahta oturduğunuzda, Solaria'daki herkes sevinecek ve gerçek kraliçelerin nihayet geri döndüğünü bilecek! ”

Geraldine bir hıçkırıkla dizlerinin üstüne çöktü, önümüzde yere kapandı ve ben zırha aynaya bir kez daha bakarken, alevlerimizin tüm gücüne gerçekten dayanıp dayanamayacağını merak ederken, bunun ne kadar keyifli bir gün olduğunu mırıldandı. kaydırıldı.

Darcy sırıtırken dudaklarımda bir sırıtışla, "Biraz muhteşem görünüyoruz," diye itiraf ettim.

"Annemiz de onu giymemizi istedi," dedi gözlerinde bir acıyla, parmaklarını güzel zırhın üzerinde gezdirirken. “Sence o*testere*biz bunu mu giyiyoruz?”

"Belki," diye fısıldadım.

"Kıyafetlerimi yakmamaya odaklanmak zorunda kalmadan tamamen geçiş yapabilmekten kesinlikle şikayet etmeyeceğim," dedi farkındalıkla.

"İşte bu," diye kabul ettim, fanilanın kösele malzemesini parmaklarımın arasına sıkıştırarak ve Phoenix alevlerimden gerçekten sağ çıkıp çıkmayacağını merak ederek. Pek olası görünmüyordu, ama eğer bu atalarımıza aitse, birden fazla kez test edilmiş olması gerektiğini tahmin ettim.

Kendi kıyafetlerimize bakarken o kadar dikkatimiz dağılmıştı ki, Geraldine'in çılgın güneş ışığı gibi parıldayan ve onu tepeden tırnağa kaplayan, onu Kral Arthur'un masasındaki bir şövalye gibi gösteren kendi zırhını giydiğini fark etmedik bile ve aniden kendi kıyafetlerimiz olmadı. o kadar gülünç görünmüyor

hiç. Göğüs zırhı, büyük göğsüne uyacak şekilde kalıplanmıştı ve her iki göğsünde de üçgen noktalar olacak şekilde daralmıştı.

"Oh, şimdi daha iyi hissediyorum," dedim ona bakıp Darcy'ye gülümseyerek.

Darcy, "Evet, sen böyle giyinirken kimse bizi fark etmez," diye onayladı, Geraldine savurganını eline alıp birkaç deneme vuruşu yaparken.

Saçma sapan. Ben sadece bir karganın dikkatini çekmeyen alçak bir solucanım. Ama ben, bedeli ne olursa olsun sizinle ölüm arasında dimdik duracak bir solucanım leydim."

"Şey, teşekkürler?" Darcy dedi ve ben de böyle bir bildiriye verilecek yanıtın ne olması gerektiğinden emin olamayarak omuz silktim.

"Daha az ölüm konuşması yapalım, olur mu?" Önerdim. "Orion ve Caleb yarığı onarırken biz de oraya gidip bir grup Nymph'i mangalda pişireceğiz ve şafak vakti tereyağlı simit yemek için tam zamanında burada olacağız."

Geraldine, "Ve gerçekten de simitlerin en tereyağlısı olacaklar," diye öttü. "Bitmeyen Göksel Karma Dövüşü bunu öyle görecektir."

Kapıya yöneldik ve Geraldine ileri atıldı, koridora çıkarken gölgeler üzerimize yapışsın diye etrafımıza bir gizleme büyüsü yaptı ve bu görev tamamlanana kadar sekizimizin arasında kalacak diye bir şeyler mırıldandı.

şikayet etmedim Şimdilik yeni görünüşümün gizli tutulmasından yanayım çünkü Geraldine o zamanlar Phoenix'ler için "tüm öfke" konusunda ısrar etse de, bin yıllık moda topluluklarının bugünün modasıyla gerçekten birleştiğine ikna olmamıştım. standartlar.

Bizi zırhımızla aşağıdan aşağı görmeme planım muhteşem bir şekilde sona erdi, ancak The Burrows'un yukarısındaki çiftlik evinden çıktığımızda ve Tyler Corbin'i yüzümüze parıldayan bir kamerayla bizi beklerken bulduk.

"Seçim sizin, prensesler," dedi, ben ona ters ters baktığımda hızla geri çekildi. "O samimi çekimi kullanabilirim ya da Geraldine'in sizin için yarattığı setin yanında gidip poz verebilirsiniz."

Ahırın işaret ettiği uzak tarafına baktım ve yaprakları doğal olmayan bir esintiyle gevşemeye devam eden ve kayanın üzerindeki alanın her tarafında dalgalanan kan kırmızısı çiçeklerden oluşan bir tarlanın arasında duran devasa bir kaya buldum. Gözlerinde tekrar bir ışık gördüğüme sevindim. Annesi öldürüldükten sonra iki haftadır odasından neredeyse hiç çıkmamıştı ama sonunda yeniden dünyaya göğüs germişti ve şimdi onda daha önce olmayan bir sertlik görebiliyordum.

"Bunu ne zaman yaptın?" diye sordu Darcy, Geraldine heyecanla ciyaklayarak bizi sahnesine götürürken.

Tyler'ın samimi saçmalıklarıyla koşmasına izin vermek için ciddi şekilde cazip gelmiştim ama o bana bunu görmeme izin verdiğinde, çektiğim korkunç Tanrı suratına bir bakış, fikrimi buna karşı koydu. Daha fazla fotoğraf çekmemesi için kamerasını parçalara ayırmayı da düşündüm ama bakışlarında bir meydan okuma parıltısı yakaladığımda,

bunun onun için sadece bir FaeBook gönderisi yayınlamaktan çok daha fazlası olduğunu fark etti.

"The Daily Solaria'yı mı devralıyorsun?" diye sordum, o başını sallayınca farkına vardım.

"Annem, gerçeği Solaria halkının ellerine ulaştırmaya kararlı bir şekilde öldü. Lionel onu ne kadar tehdit ederse etsin geri adım atmadı ve son nefesine kadar cesur ve inançlarına sadık kaldı. O gazete onun işinden daha fazlasıydı. Bu onun mirası. Ve Lionel devam etmemi ne kadar engellemeye çalışırsa çalışsın, beni durduramayacak. Burada, sahip olduğu her engeli nasıl aşacağını bilen ve makalelerimizin hâlâ halkın eline geçmesini sağlayabilecek teknoloji adamları var. onun için yapmak istiyorum Gerçeğin ortaya çıkmasını engelleyemeyeceğini kanıtlamak istiyorum."

Sözlerinin doğruluğunu inkar edemediğim için içini çektim ve başımı sallayarak talebini şimdi reddedersem tam bir pislik olacağım gerçeğini kabul ettim.

"O zaman elimizden geldiğince yardım etmek isteriz," dedi Darcy, gözlerinde dans eden alevlerle ona bakarak kararlı bir şekilde.

"Tamam, birkaç hızlı çekim yapalım ve hepimiz buraya tekrar sağ salim ve Lionel'ın ulaşamayacağı bir yere döner dönmez bir grup Nymphe'yi öldürmemizle ilgili bir hikaye yayınlayabilirsiniz," diye kabul ettim.

Geraldine pterodaktil çığlığını attı, kayanın üzerinde durmak için hareket ettiğimizde neredeyse bana kalp krizi geçirtiyordu, birkaç aşırı dramatik çekim için poz verirken, ben bu poz saçmalığına gözlerimi devirmemeye çalıştım ve kendime ihtiyacımız olduğunu hatırlattım. Bizim tarafımızı buradan alın. Lionel her fırsatta bizi itibarsızlaştırmak için çok çalışıyordu. Solaria halkının hâlâ savaştığımızı ve krallığımızı o canavar adamdan geri almayı planladığımızı bilmesine ihtiyacımız vardı.

Biz bitirirken Heirs ve Orion geldiler, Seth kurdu bize ıslık çalarken Max, Geraldine enayi karnına bir yumruk atıp dilini çekmesini söylemeden önce bizim seksi göründüğümüzle ilgili bir şaka yaptı.

Darius bir tartışmanın ortasında olduğumuzu unutmuşa benziyordu, önümde durup bizim hala poz kayamızın üzerinde durduğumuzu, eli kalçamı okşamak için uzanıp bana baktığında.

"Savaşa hazır görünüyorsun," diye mırıldandı, bakışları zırhın üzerinde geziniyor ve kaşları endişeyle çatılmıştı.

"Evet?" diye sordum. Kasları gerginlikten gerilmişti ve gözlerindeki Ejderha keskin bir şekilde bana bakıyordu. Savaş baltası boştaki elinde sımsıkı tutulmuştu ve içinde yaşayan alevlerin çağrısını sanki buna açmış gibi hissedebiliyordum. "Öldürmeye hazır görünüyorsun."

"Lanet olası dürüstüm," diye homurdandı, üzerimdeki tutuşu koruyucu bir tavırla daha sıkıydı. "Olacak mısın

iyi ve biz oradayken sana söyleneni yap?"

Öne çıktım, kayadan aşağı indim, böylece göğüs göğüse olduk ve her zamanki gibi ona bakıyordum. Darius Acrux'un benim için eğilme fikri hoşuma gidebilirdi ama kendi gölgemi onunkinin karşısına koyduğum için de oldukça mutluydum. Benden daha büyük olabilirdi ama iş gücümüze geldiğinde bu bir bok anlamına gelmiyordu. Ve ben de onun kadar güçlüydüm artı biraz.

Ah, aptal çocuk, dedim, kulağına konuşmak için parmak uçlarımda yükselerek. "İyi bir kız olsaydım benden hoşlanmazdın."

Darius homurdandı, beni tutmak için bir hamle yaptı ama benim yakınlığımla dikkati dağılırken kollarını saldığım asmalarla iki yanına bağlı bulunca, yana kaçıp çıkmak için bekleyen diğerlerinin peşinden giderken ona pis pis sırıttım. bariyer aracılığıyla.

Kız kardeşime baktım ve gözlerinde hararetli bir ifadeyle zırhını incelerken Orion'un onun etrafında bir kurt gibi döndüğünü gördüm. Adam onun önünde durmak için geri gelirken dudağını ısırdı ve ona saldırmadan önce dikkatlerini çekmek için parmaklarımı şaklattım.

"Kardeşinin uslu duracağından emin olacağına söz ver Mavi," diye mırıldandı Orion, ben onlara yaklaşırken Darcy'ye. "Darius'un dediğini yap ve biz oradayken güvende kal."

"Endişelenme," diye onayladı Darcy, bana bakarak ve bu gece ikimizin de körü körüne erkek arkadaşımdan emir almayacağımız gerçeğini birleştirerek. "Tory'yi gözümün önünden ayırmayacağım," diye söz verdi ve Orion rahatlayarak başını salladı, bariyerden geçip arkasındaki karanlık alana girerken elini tuttu ve parmaklarını sıktı.

"Oraya varır varmaz harekete geçeceğiz," dedi Orion, birbirimize yakın toplanmış grubumuza bakarak ve hepimiz başımızı sallayarak onayladık.

"Bastonlarımızı yıldızlara kaldıralım ve büyük krallığımızın refahı ve ona hükmedecek gerçek kraliçeler için adalet adına savaşalım!" Geraldine göğüs dekoltesine sakladığı bir keseden yıldız tozunu alırken ağladı.

"Hepimizin uğruna savaşmayı kabul ettiğimizi sanmıyorum-" diye söze başladı Seth ama Geraldine protestolarını durdurmak için yüzüne yıldız tozunu fırlattı ve kahkahalarımın sesi etrafımıza yayılırken biz de göklerin pençesine düştük.

Dev yaprak dökmeyen ağaçların başımızın üzerinde yükseldiği ve indiğimiz anda yağmurun bizi ıslatmak için hızla yağdığı bir ormanın derinliklerinde bir yere indik. Ayaklarım çamura birkaç santim battı ve yerin soğuğu, bana çarpan yağmurun sesiyle buluştu.

"Güzel," diye mırıldandım, tam tepemde gök gürlerken ağaçların kalın gölgeliklerinin üzerinden zar zor görebildiğim bulutlara baktım.

"En azından bize iyi bir koruma sağlamalı," dedi Max, ben ona doğru bakarken donanma pulları teninin üzerinde gezindi ve onun öpücüğünün teninde bir zevk ürpertisi dans etti.

yağmur.

"Elbette Siren havayı seviyor," diye alay etti Caleb ve hepimiz ağaçların içine doğru uçarken dudaklarıma bir gülümseme dokundu.

Darius çenesini sallayarak, "Bu taraftan," dedi. "Rüzgardaki kötü kokularını pratik olarak tadabiliyorum." Grubun önüne doğru yürüdü, öyle bir kararlılıkla yürüyordu ki, ne hakkında konuştuğunu gerçekten bildiğini varsaymak zorunda kaldım. Havayı koklayarak ve yağmur ve yosundan başka bir şey koklamadan onun yanında yürümek için ilerledim.

"Az önce burnunu falan mı kaydırdın ahbap?" Ona sordum ve bana Ejderha yeteneklerini kullandığını onaylayan bir bakış attı.

"Bana ahbap deme," diye homurdandı ve hırladığında hoşuma gitmediyse kahretsin.

"Neden?"

"Çünkü ben senin lanet arkadaşın değilim. Ben seni o kadar sert yapan adamım ki, düzgün görmeyi bırakın, nefes bile alamıyorsunuz. Bana her baktığında kalbinin hızla çarpmasına neden olan benim çünkü biliyorsun ki sana olan açlığımı bu şekilde asla bırakmayacağım ve sana asla doymayacağım ve seni herhangi bir şeyle sevemeyeceğim. şu anda sahip olduğumdan daha fazla tutku. Ve bu gece emirlerime karşı bir şey yaparsan cevap vermek zorunda kalacağın kişi benim - ki bu, senin bundan zevk alacağın kadar canının da yanacağına inanıyorum. Anladım?"

"Anladım. Lanet olası dostum değil," diye takıldım ve yine homurdandı.

Evet, tam olarak planlamamış olmama rağmen, zaten kontrolün bende olmaması gerçeğiyle, yaramazlık yapmam için gereken her bahaneyi bana hemen hemen sunmuştu.

Susturucu bir baloncuğun tenimin üzerinden kaydığını hissettim ve etrafıma baktığımda Orion ve Caleb'in sağ tarafımızda, yerin yukarıya doğru eğimli olduğu ağaçlara baktığını gördüm.

"Sanırım bu tarafa gelen iki kişi var - muhtemelen bir devriye falan," dedi Orion ve hepimiz gerildik.

"Aslında üç," diye karşı çıktı Caleb ve kısa bir duraklamadan sonra Orion başını salladı.

"Yemimiz için mükemmel bir sayı gibi görünüyor," dedi Seth heyecanla.

Geraldine kasvetli bir tavırla, "O zaman sanırım artık çalışma zamanımız geldi," dedi ve damarlarımda bir kavga etme ihtiyacı yükselirken kendimi gülümserken buldum.

Bu savaşta gerçek bir darbe indirmemizin üzerinden çok uzun zaman geçmişti ve ben savaşa geri dönmeye hazırdım.

Tağaçların arasına doğru havalanırken, yağmur tenimi öptü ve kollarım ve boynumdaki pullarıma sıçradı ve su büyüme odaklanıp onunla bir bağlantı kurarken yayımı sırtımdan çektim ve ona bir ok yerleştirdim. öğe.

Havayı doyuran nemi, gökten düşen damlacıkların çam ağaçlarının arasından geçip ayaklarımızın dibindeki toprağa karışmasını hissedebiliyordum. Bu benim alanımdı ve tenimde küçük zevk nehirleri akıyordu.

Biraz daha çaba sarf ederek, odağımı bizi çevreleyen havaya da odakladım ve bir anlığına gözlerimi kapatarak iki Elementin kayalara, ağaçlara ve beni çevreleyen Fae'ye düşerken oluşturdukları modellere odaklandım.

Gözlerim kapalı yürümeye devam ettim, Elementlerimle bağlantımı kullanarak beni çevreleyen alanın haritasını çıkardım ve farkındalığımı bedenimden uzaklaştırdım, etrafımızı saran ormanın gözlerimle görebildiğimden çok daha büyük bir görüntüsünü oluşturdum. karanlıkta ve yağmurda.

Tepeye çıkarken grubumuz sessizce hareket etti, Cal ve Orion, Perileri dinlemek için Vampir yeteneklerini kullanırken Darius'un iki yanında yürüyorlardı, ama önce onları kilitledim.

Tepenin zirvesinde, ormandaki bir açıklığın kenarında bir sırt oluştu, sert kayalar doymuş zemini yararak zihnimde bir farkındalık boşluğu oluşturdu. Ve o bayırda birlikte hareket eden, her biri Nymph biçimlerine bürünmüş ve evlerini koruyan canavarlar gibi açıklığın eteklerinde sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi dolaşan üç devasa figür vardı.

"Orada yüz metre kadar yukarıdalar," dedim, ben hareketsiz kalırken işaret ederek ve diğerleri benim önümü alıp etrafımda dolanırken.

Farkındalığımı daha da ileriye ittim, ağaçların karanlığında gizlenen başka figürler aradım ve onları grup grup buldum, ya bu açıklığı çevreleyen ormanın kenarlarında devriye geziyordum.

veya merkezine daha yakın toplanmıştır.

Farkındalığımı o yöne ittim, ikisini de dışarıda tutan ve zihnimde bir karanlık noktası oluşturan devasa taş bir yapıya çarpan yağmur ve rüzgarı kovalayarak, hepsinin burada toplanmalarının nedeni bu olmalıydı.

"Arkalarındaki ağaçların arasında büyük bir yapı var," dedim, Elementlerle bağlantımı keserek ve arkadaşlarıma bakabilmek için gözlerimi açarak. "Sanırım sunağı tuttukları tapınak orası ve yarık da onun içinde."

"Oh, ara sıra şeytanca sinsi bir yunus oluyorsun, değil mi?" Gerry bana bakarken mırıldandı, savurganı gelişigüzel bir şekilde omzuna yaslanmış, ucundan sarkan çivili top yavaşça ileri geri sallanıyordu. Yunus yorumunu protesto edecektim ama onu o zırhın içinde içerken görünce dikkatim dağıldı ve daha bir cevap veremeden Darcy konuştu.

"Görünüşe göre toprak Elementalleri bunu almış," dedi, parmaklarını beklenti içinde esnetirken gözlerinde tehlikeli bir parıltıyla.

"Ben ve Caleb ağaçların arasından dolaşacağız, böylece siz onları çeker çekmez pozisyonumuza gireceğiz," dedi Orion, gözleri onu bırakmak istemiyormuş gibi Darcy'nin üzerinde oyalandı ve Seth daha yakına gelip kolunu savurdu. omuzlarının etrafında.

Endişelenme Lancey, kız arkadaşını yakaladım, dedi kendinden emin bir şekilde ama bakışları Caleb'e çevrildiğinde duygularında bir endişe belirtisi sezdim. Yine de her zamanki özgüveniyle durumu çabucak yumuşadı ve Cal'in bunu başaracağına inancının tam olduğunu biliyordum. Yine de, hepimizin oynadığı bu oyunlar artık tehlikeliydi ve bu şekilde kavgaya tutuştuğumuz zaman arkadaşlarım için endişelenmeden edemedim.

"Lanet olası pençelerini ondan çek," diye hırladı Orion ileri doğru bir adım atarak ama Darius elini onun göğsüne bastırıp onu bir adım geri itti.

Seth, pislik olmayı bırak ve Lance de sana yem atmasına izin verme. Hepimizin odaklanması gereken daha önemli şeyler var," dedi kararlı bir şekilde.

"Eh, toprak Elementalleri zaten öyle," diye yanıtladı Tory, Nymph'lere doğru gerilemeye başlarken yaptığı her hareketle onunla alay ederek. Yemin ederim ki, iş ejderhayı kızdırmaya geldiğinde o kızın bir ölüm arzusu vardı, ama yine de, Darius'un muhtemelen fazla Alfa aldığında onu ısıracak birine ihtiyacı vardı. "Sen ve Max muhtemelen burada kalıp arkamızı kollamalısınız. Biz şimdi işimizi bitirirken birinin bize gizlice yaklaşması ihtimalini istemezsin, değil mi?

Darcy sırıtırken Seth'in kolunu omuzlarından silkti ve Orion'u sertçe öpmek için öne çıktı, gömleğini kavradı ve onu bir an geri itmeden önce bir an kendine çekti.

sağlam adım.

"Ölme," diye emretti ve adamın dudaklarının kenarı keyifle seğirdi.

"Evet, Kraliçem," diye yanıtladı ve diğer Mirasçılar ve ben bu gelişigüzel sevgi sözü karşısında hepimiz gerildik ama Orion bizi görmezden geldi ve karanlığa doğru fırlamadan önce Caleb'e bir emir vermek için çenesiyle solumuzdaki ağaçları işaret etti. .

"Güvende kalın," dedi Cal hepimize, gözleri bir an Seth'in üzerinde oyalandıktan sonra o da ateş etti.

Bakışlarımı boğazını temizleyip benden başka yöne dönen Seth'e çevirdim, zihinsel kalkanları bir anda ördeğin kıçı kadar sıkı kapandı ve gözlerimi şüpheyle kısmama neden oldu.

"İleride leydim, bu en soylu göreve başlayalım!" Geraldine, Tory'nin peşinden hızla uzaklaştı, savruluyor ve giderken bir fidanın başını uçuruyordu. Zincir zırhındaki kıçına baktım ve onun gibi çılgın bir kralcıya neden bu kadar takıntılı olduğumu merak ettim. Ama buna engel olamıyordum.

"Seninle geliyoruz," diye homurdandı Darius, iki şekilde de umursamıyormuş gibi masumca omuz silken Tory'ye yetişmek için aceleyle ileri atıldı, ama onun bir şeylerin peşinde olduğu hissine kapılmama yetecek kadar duygularını yakaladım. Darcy ona baktı, aynı baş belası duyguların ondan geldiğini hissettim.

Kahrolası Vega ikizleri, yerlerini hemen kabul etmezlerse hepimizin ölümü olacaktı, o zamana kadar aramızdaki bu güç mücadelesi yoğun bir şekilde artarak devam edecekti. İş ona geldiğinde ve onlarla gerçekten yüzleşmek zorunda kaldığımızda, bir kez kurmayı başardığımız bu barış görüntüsünü hepimizin koruyabileceğimizi umuyordum.

Öte yandan, güç her zaman en iyi şeyleri bile yozlaştırma eğiliminde olmuştur. Annem bunun için öldürülmüştü, yani bilmeliyim.

Ağaçların arasından sürünerek sırta doğru tırmandık ve su büyümle ileride hâlâ hissedebildiğim Perilere yaklaştıkça kalbim güçlü bir şekilde çarpmaya başladı.

Ağaçların karanlığı yoğun bir şekilde bastırdı ve yağmur, gölgelikten düşen gümbürtüsü ve ona eşlik eden gök gürültüsü dışında her türlü sesi gizlemeye devam etti.

Nymph'lerin beklediği yere yaklaşırken ikizler ilerledi, ben Darius'la biraz geri çekilirken Geraldine ve Seth yanlarında yayıldı.

Büyük bir sekoyanın yanında kaskatı bir şekilde duran arkadaşıma baktım, baltasını sımsıkı kavramıştı ve Tory'nin tepeye doğru sürünerek çıkmasını izlerken gözleri Tory'nin sırtına yapışıktı.

"Bu onda," diye mırıldandım, bakışlarım avımızı çevrelemek için gölgelerin arasına süzülen Gerry ve Seth'i de tararken.

"Biliyorum," diye yanıtladı, ses tonu ağırdı. "Ama bu onun içeri girmesini izlemeyi kolaylaştırmıyor.

tehlike."

"Yine de onun yanında olmanı takdir edecek biri gibi gelmedi bana." "O değil. Ama bu gerçekten başladıktan sonra ona fazla seçenek vermeyeceğim.

"Onu gerçekten seviyorsun, değil mi?" diye sordum, teninde o duygunun yoğunluğunu tatarak ve onu bir zevk ürpertisiyle içine çekerek.

"O her şey," diye basitçe yanıtladı ve ben de duygularındaki değişime neredeyse sırıtıyordum. Darius, yaşamı boyunca ona çok fazla karanlık, çok fazla acı ve endişe atmıştı. Ve bu duygular şimdi tamamen ortadan kalkmamış olsa da, bugünlerde onu çevreleyen sevgiyi, umudu ve neşeyi o kadar net hissedebiliyordum ki, bunu bilmek ruhumu hafifletti.

Keskin bir rüzgar bize çarptı, bizi ayaklarımızdan düşürmeden ve diğerlerinin pozisyon aldıklarını işaret etmeden doğal hissetmemize yetecek kadar sert.

"Hazır ol," diye mırıldandı Darius ve o baltasını kaldırırken ben de yayımı kaldırdım, alevlerin parlaklığı ormanın karanlığını yarıp geçsin diye içindeki Anka ateşinin tutuşmasını diledim.

Şiddetli ışık yüzünden gözlerimi kıstım ve Periler alevleri fark edince tepenin tepesinden bir alarm çığlığı geldi.

Onlar bizim için geldiklerinde ayaklarımı yere bastım ve yerimi tuttum, çalılıkların arasından hızla geçen devasa vücutlarının sesi sinirlerimi gerdi ve adrenalin bir kavga beklentisiyle içime hücum etti.

Su Perileri ağaçların arasından fırlarken öğretilen yayı çektim, üçü doğruca bize doğru koşturdu, büyü çalma güçlerinin gümbürdeyen sesi içime çarptı ve yayımı daha sıkı kavradığımda Elementlerimle olan bağlantımı kilitledi. ve sürünün ön koşucusunu hedef aldı.

Darius yanımda gerildi, baltasını savurmak için hazırladı, ama ikimizden biri harekete geçmeye zorlanamadan, Nymphe'lerin dört bir yanından sarmaşıklar fırladı ve periler kolları ve bacakları bağlı, ağızları toprakla dolup durarak yere düştüler. çıngıraklarını kullanma.

Nymph'ler tuzaklarına düşerken ve Vegas gökten düşerken, Seth ağaçların arasında bir yerden zaferle uludu.

"Max?" Darcy seslendi ve öne doğru bir adım attım, yayımı hâlâ hazır tutarken, önümüzde yerde tekmeleyip debelenen Nymphe'lere yaklaştım.

Bakışlarım Gerry'den herhangi bir iz var mı diye etrafta gezindi ama görünürde yoktu. Aklımı bu endişeden uzaklaştırıp bağlı Perilere biraz daha yaklaşırken midem çalkalandı.

Hediyelerimle onlara ulaştım, duygularını avladım ve bulmadan önce her zaman olduklarını varsaydığımız akılsız, şeytani yaratıklar olmayabileceklerine dair herhangi bir işaret aradım.

Diego hakkındaki gerçek ortaya çıktı.

Dikkatimi en yakın Nymph'e verdim, koyu kırmızı gözlerini bana dikip zincirlerini kırdığında ondan nefret ve şiddet niyetinden başka bir şey hissetmedim. Diğerleri de aynıydı, içlerinden sızan kin ve nefretten başka bir şey yoktu, bu da benim için bu plana suçluluk duymadan devam etmemi yeterince kolaylaştırıyordu.

"Hiçbir şey," dedim, diğerlerine bakıp hâlâ kurtulmak için savaşan yaratıklardan bir adım uzaklaşarak. "Onlar baştan aşağı bizim düşmanlarımız."

"İyi. Bu, işimizi kolaylaştırıyor o zaman," dedi Darius, ileri atılıp kendisine en yakın olanı tekmeleyerek. "Hadi bu savaşı başlatalım."

Ağaçların arasından gelen ayak seslerine baktım ve Gerry bir çalının arkasından elinde döveni ve ağır ağır nefes alırken çenesi havada fırladığında içime bir rahatlama yayıldı.

"Çevreyi kontrol ettim kraliçelerim, ilerlememiz için her şey açık."

"İyi. Haydi biraz Su Perisi bağlayalım ve ayaklarını gıdıklayan Phoenix ateşi varken ne kadar yüksek sesle çığlık attıklarını görelim," dedi Tory, gözlerinde Darius'un çok sık gördüğü o şeytani parıltı bana bir kez daha birbirleri için ne kadar tuhaf bir şekilde mükemmel olduklarını hatırlattı. biz çalışırken onlar bu küçük güç yolculuğu oyununu oynamaya devam etseler bile.

Geraldine Nymph'leri onlara bağlamadan önce Seth ve Darcy hızla topraktan kalın tahta kazıklar çıkardılar ve hepimiz ağaçların arasında saklanmak için hareket ettik, yaratıklardan yeterince uzakta, geldiklerinde en kötü çıngıraklarından korunmak için. .

Tory, Darcy ve Darius kazıklardan birinin dibindeki alevleri canlandırdı ve Geraldine, planladığımız gibi yardım için çığlık atabilmeleri için Nymph'lerin ağızlarındaki kiri çıkardı.

Kendimi ağaç gölgesinde bir hava esintisiyle yukarıda tutarken uzuvlarımda adrenalin yükseldi ve yeteneklerimi, geldiklerinde Perilerin geçmesi için açıklığın girişine mutlak bir korku duvarı inşa etmek için kullandım. Elemental büyümüze kolayca karşı koyabilirlerdi ama içimizde yatan canavarlarla yüz yüze geldiklerinde neyle karşı karşıya olduklarına dair hiçbir fikirleri yoktu. Tüm krallıktaki Emirlerimizin en güçlüsüydük ve oynamaya hazırdık.

Caleb ve ben büyük bir çamın dalına çömelmiş, tepenin sırtından, ağaçların arasından lanetli bir dağ gibi yükselen siyah taş piramidin olduğu yere bakıyorduk. Sonsuz merdivenler tapınağın en yakın yanından yukarı çıkıyordu ve periler sürüler halinde üzerlerinde toplanmıştı. Ama arkamızdan gelen acı dolu çığlıklar havada yayılırken, Periler tek vücut olarak onlara doğru hücum etti.

Periler altımızda çalıların arasından hücum ederken ve kalçamdaki Phoenix kılıcının kabzasını daha sıkı kavrarken, ağaç gölgeliğinin gölgesinde kaldık, tek bir kasımızı bile kıpırdatmadan. O pislikler sevdiğim kıza doğru ilerliyorlardı. Ama Blue'yu düşündüğümde, onun Phoenix ateşiyle yaratabildiği canavarca yıkım alevlerini hatırladım. O kız bu dünyaya bir kıyamet getirebilirdi ve kalbimde onun kendini savunabileceğini biliyordum. O bir doğa gücüydü, kahrolası bir kasırga. Ve o, Tory, Darius ve diğerlerinin bu işi halledebileceklerini biliyordum. Periler, bu dünyada yürüyen en güçlü Fae'lerden bazılarına doğru koşuyorlardı ve savaşa katılmak için orada olmayacak olmam çok yazıktı.

Son Periler altımızda koşuştururken, ağır ayak sesleri uzaklaşırken ve basamaklarında tek bir muhafız olmadan tapınağı terk ederken, Caleb'la bir bakış paylaştım. Dudaklarımda rekabetçi bir gülümseme kıvrıldı ve aklımdaki soruyu yanıtlamak için başını sallarken gözlerinde bir meydan okuma alevlendi.

Saklanmak için kullandığımız ağaçtan atladık ve aynı anda ileri atıldık, tüm gücümüzle tapınağa doğru koştuk, hızımla ayaklarım yere zar zor değiyordu. Hava yüzüme çarptı ve yaklaşan bir savaşın gerilimi etrafımı sardı.

Tapınağın siyah basamaklarına ulaştık, onlara dönüp öfkeli bir hızla merdivenlerden yukarı çıkarken omzum Caleb'inkine çarptı. İkimiz de hızımızı, rekabetimizi kanıtlamak için savaşıyorduk.

O kadar hızlı koşarken aramızda alevleniyordu ki kafam zonkladı ve kalbim ona yetişmek için koşturdu.

Bakışlarımı piramidin tepesindeki uğursuz açıklığa dikip kendimi mutlak sınırlarıma zorlarken dünya gri bir bulanıklığa büründü. Girişe vardığımızda içime vahşi bir heyecan çöktü, içerideki karanlığa doğru hızla ilerledik ve hemen bütün bedenimizi yuttuk.

Eğimli bir zeminden hızla aşağı indik ve altımızdaki piramidin göbeğinden Perilerin çakıllı sesleri yükseldi. Rampanın dibine vardığımızda, kalbimi tekmeleyerek önümüzdeki Nymph sürülerini gördüm.

Yavaşlamadık, yapamadık. Tek bir adımı kaçırırsak fark edilirdik ve tüm gücümüzle karanlık odanın sonundaki açık kapılara doğru hızla koştuk. Periler geçtiğimizi hissettiklerinde döndüler ve orada olduğumuzu anladılar, ama yakalanmak için çok hızlıydık, sihrimizi kilitlemek için savaşırken çıngırakları kulaklarımda çıtırdadı.

Onlar kovalamaya başladıklarında çığlıkları duyuldu ve ben onlardan kaçınmak için sağa sola yalpalarken Caleb diğer tarafımda da aynısını yaptı. Kapıdan birlikte düşmanlarımızın ötesine ateş ettik ve dudaklarımdan bir feryat koptu. İkimiz tek vücut gibi döndük, kapıyı çarparak kapattık ve benim buz büyümle Caleb'in toprağının birleşimiyle destekledik ama Periler yetiştiğinde bunun ne kadar dayanacağını bilmiyordum.

Duvarlarında örümcek ağlarının asılı olduğu ve toz kokusunun boğazıma geldiği dolambaçlı geçitlerden koşarak karanlığa doğru koştuk.

Sonunda büyük bir odaya vardığımızda yavaşladık ve omurgamdan aşağıya bir karıncalanma indi, etrafımızdaki enerji değişirken ayaklarımız kaygan taş üzerinde kaydı.

Havaya bir Faelight fırlattım ve hareketsiz dururken önümüzdeki manzarayı gördüm.

Odanın tam ortasında devasa bir taş sunak duruyordu, taşa eski kan lekeleri yapışmıştı ve üstü eserlerle kaplıydı. Mücevherler, kolyeler, değerli taşlar, hepsi burada nefes almayı zorlaştıran karanlık bir güçle vızıldıyordu.

Sunağın kendisi ve duvarlar, Perilerin hikayelerini tasvir eden eski görünümlü oymalarla kaplıydı, birçoğunda Lavinia'ya şüpheli bir şekilde benzeyen bir kadın vardı, ama anlamlarını çözemedim, özellikle de en boğucu olaylar dikkatimi dağıttığından. bu boşlukta bir şey

Sunağın üzerinde, mutlak hiçliğe açılan bir kapı gibi, havaya açılan bir yarık vardı. İçeride gölgeler vardı, sanki özgür bırakılmaya açmış gibi dönüyor ve nabız gibi atıyordu ve bir adım daha yaklaştığımda, sanki kendimi tüketen bir hançerle kesiyormuşum gibi bana seslendiğini ve güçlerine boyun eğmem için yalvardıklarını hissettim.

Caleb da ilerledi, açıkça onlara doğru yöneldi ve bir an için o ölümcül geçitten geçip onların tam kucaklaşmasına düşmenin nasıl bir şey olacağını merak ettim.

"Nedir?" Caleb sunağa vardığında ve parmakları sıyrıldığında huşu içinde nefes aldı.

siyah kabzalı bir hançere karşı.

İçini çekti, aldı ve parmaklarının arasında döndürdü, hemen kendi koluna çevirirken gözleri kapüşonlu büyüdü ve yüzüne çarpık bir gülümseme yayıldı.

Gölgelerin sessizliği o kadar güçlüydü ki neredeyse yapmasına izin verecektim ama sonra babamın elinin yankısını omzumda hissettim, kara büyüyle ilgili uyarıları. Tutunacak iyiyi bulmalıydım, ışığı zihnimde tutmalıydım ki hiçbir karanlık içeri girmesin.

Darcy'yi Acrux yüzme havuzunda suyun altına çektiğim ve o kadar uzun zamandır hasretini çektiğim öpücüğü çaldığım ve neredeyse istekten delireceğim anı düşündüm. Ve sonra onun bir fırtınada kapımda belirmesi, yeni boyanmış saçları, sırılsıklam sırılsıklam ve dudaklarında 'mavi' kelimesi. O benim hem mahvım hem de yapımımdı. O anda kendini bana teklif etmişti, oysa ben ondan çok önceleri onun üzerinde gizli bir hak iddia etmiştim. Ama bu, gerçeğe dönüştüğü geceydi.

O aklımda ön plandayken, kendimi bastıran uyuşukluktan sıyırıp ileri atıldım ve kılıcı Caleb'in elinden düşürdüm.

Gözlerinde öfkeyle bana bakarak gözlerini kırpıştırdı ama bakışlarımla buluştuğunda omuzları biraz düştü ve gözlerini kırpıştırarak transtan çıktı.

"Kahretsin, neredeyse yıldızların lanet olası bileklerini mi kesiyordum?" yerdeki hançere tiksintiyle bakarken elini sarı buklelerine bastırarak küfretti. "Çirkin bir gölge mağarasında ölmek için fazla güzelim."

"Kendini bu yerden kesmemelisin," dedim aceleyle, yarığa endişeyle bakarken dudaklarımdan geçen bu sözlerin kesinliğini hissettim. "O lanet şey, eğer yaparsan, içinde yutulmak üzere ruhunu vücudundan söküp alacak. Zihnini odakla ve diren - iyi bir şey düşünmen gerek."

"Ne gibi?" diye tersledi, tekrar yarığa özlemle bakıp kararlı bir şekilde oraya doğru ilerlerken, gölgeler onu açıkça etkilemeye devam ediyordu.

Kolunu tuttum, onu bir adım geri gitmeye zorladım ve sıkıca tuttum.

Caleb, diye hırladım. "Sahip olduğun en iyi anıyı düşün ve sahip olduğun her şeyle ona tutun."

"Neden bahsediyorsun?" diye mırıldandı, tekrar kurtulmaya çalışırken, gözleri tekrar bıçağa kaydı, ama ben tutundum, yüzüne doğru kalktım, o yüzden o kapı ya da onun kendisine karşı kullanmasını istediği silah yerine bana bakması gerekti. Benden nefret ettiği düşünülürse ona pek yararım yoktu.

"Mirasçıları düşün," diye denedim. "Darius, Max ve Seth'in."

Soyadını söylediğimde gözleri yumuşadı ve duruşundaki gerginlik azaldı.

"Seth'i düşün," ondaki değişikliği kavradım ve başını salladı, yavaşça gevşedi ve yarıktan bir adım uzaklaştı.

"Tutulacak iyi bir hafızan var mı?" diye sordum, o portala kafa kafaya dalmak için hızını kullanmaya karar verirse diye onu bırakmak istemiyordum.

"Evet, evet, Tinkerbell," diye mırıldandı. "Mutlu lanet bir anım var. Artık beni bırakabilirsin." Beni itti ve dişlerimi ona sinirle gösterdim, sadece bana sırtını göstermesine neden oldum, aramızdaki rekabet alevlendi. Ama bunun için vaktimiz yoktu, geçidi kapatıp buradan defolup gitmemiz gerekiyordu.

"Burası Gölge Prenses tarafından lekelendi," dedim boğuk bir sesle, doğrudan Gölge Diyar'da açılmış olması gereken çatlağa bakarak.

Bir Su Perisi çığlığı ikimizi de çıkış yönünde savurmamıza neden oldu ve ileri atılarak kapıları kapatmak için birlikte çalıştık ve Caleb yanındaki büyük bir tahta direği aldı ve kilitlemek için bir mandalla yerine yerleştirdi. Bir Nymphe ağırlığı kapıya çarptığında kapı titredi ve Caleb toprak büyüsünü kullanarak kapıyı daha sıkı bir şekilde mühürledi ve bir lanet tısladı.

"O zaman acele et, pislik," dedi. "Ben bu kapıyı kapalı tutacağım, sen o lanet olası gölge portalını

kapat." "Haydi," diye homurdandım, havada dönen yarığa doğru uzun adımlarla ilerledim ve cebimden onu kapatmama yardımcı olacak büyülü iğneyi çıkardım. Ama bu yerdeki gücün enginliği benden çok şey alacağını söylüyordu.

Yine de bir şekilde hallederdim. Çünkü bu, kız kardeşimi öldüren, Blue'ya lanet etmeye çalışan orospu Lavinia'nın tam kalbine bir darbe indirmiş gibi hissettirdi. Ve bu yerin tam olarak ne için kullanıldığını anlamasam da, burada Gölge Prenses için yıllar boyunca bir tür adak sunulduğu açıktı. Sunaktaki eserlerdeki karanlık güç, hiç şüphesiz Gölge Diyarına ve gölge sürtüğün kendisine güç besliyordu.

"Merhaba Lavinia." Onu bu güç havuzundan ayıracak büyüyü başlatmaya hazırlanırken ellerimi kaldırarak karanlık portala sırıttım. "Siktir git demek için geldim."

Darius

Mağaçlardan dökülen cevher Perileri tahmin edebileceğimizden daha fazlaydı, her biri farklı biçimlerde ve kardeşlerinin yardımına koşmak için kalın gövdelerin arasından koşarken tüm gücüyle çıngıraklar atıyorlardı.

Açıklığı çevreleyen bir halka oluşturmuştuk, katliamın inmesini beklerken her birimiz yukarıdaki ağaçlardaydık ama o kadar çoktular ki onları yukarıdan alma planımıza bağlı kalmak imkansızdı.

Max sağımdaki ağaçların arasından geçti, ok ve yayını ateşledi, hava büyüsünü kullanarak kendini havada tuttu, Elemental büyüsünü elinde tutmak için savaştı, ama çıngıraklarının etkilerini azaltacak kadar üstlerinde kaldı.

İkizler önümdeki açıklığı süpürdüler, ellerinden fışkıran Phoenix ateşi, yeri yarıp ateşe veren dev bir X yarattılar ve alevlerden geri çekilmek zorunda kalan Perileri etkili bir şekilde böldüler. güçleri tarafından yok edildiler.

"Bana yakın kal!" Gözlerim, Geraldine'in ona verdiği zırhı ateşle yaldızlayan ve saçlarını kıpkırmızı alevlerle parıldayan tamamen değişmiş haliyle açıklığı yarıp geçen Roxy'deyken, böğürdüm.

"Ayak uydurmaya çalış, pislik!" diye seslendi ve ben de hırladım, aşağıdaki açıklığa bakıp ağaçların tepesindeki tüneğimden Perilere daha fazla sihir fırlatırken baltamı daha sıkı kavradım.

Ama Roxy ve kız kardeşi kanatlarını çırpıp emirlerime uymak yerine yola devam etme kararlılığıyla benden daha uzağa atıldıklarında, dişlerimi gıcırdattım ve baltamı kaldırıp tüneğimden atladım.

Altımdaki ağaçların arasında hücum etmekte olan bir Perinin üzerine indiğimde meydan okurcasına kükredim.

onunla çarpıştım ve tam da sondalarının keskin dilimini yan tarafımda hissettiğimde baltamı kafasına sapladım.

Ağaçlar bu kadar sıkışıkken burada kalacak yerim yoktu, bu yüzden yaya olarak yola çıktım, alevli baltam karanlıkta yanarken bir sonraki rakibimle buluşmak için koştum, bakışlarım Nymph ile hızlanan iki Anka kuşu arasında gidip geliyordu. önümde ağaçların arasında uzakta.

Düşmanımla karşılaştığımda onları tamamen gözden kaybettim, vahşi bir çığlıkla baltamı salladım ve bana doğru atılırken bacağını çıkardı. O şey tıpkı ağaç gibi düştü ve yere düştüğü anda üzerine atladım ve sevdiğim kadının kız kardeşinden aldığım silahla onu mahvettim.

Dövüş hızla oradan kaosa ve kan dökülmesine dönüştü ve kendimi kavgaya verirken Roxy ve kız kardeşini tamamen gözden kaybettim.

Baltamı öyle bir vahşice savurdum ki kollarım ağrıdı ve silahımın kemiğe ya da odunsu ete vurduğu her vuruş, bir ölüm marşının sesi gibi bedenimde yankılandı.

Arkamdaki ağaçların arasından bir uluma koptu ve Seth muazzam beyaz Kurt formuyla üstümden atladı, alevli metal pençeleriyle bir Nymph'i yere indirdi ve altında hırlayıp tekmeleyen yaratığın boğazına dişlerini sapladı.

En son öldürdüğüm kişinin göğsünden baltamı çıkardım, aralarına duman sızarken dudaklarımdan şiddetli bir hırıltı geçti ve içimi durmadan hareket etme dürtüsü çekti, içimdeki hayvan kavgaya katılmak için can atıyordu.

Bir ok kafamın yanından o kadar yakından geçti ki, yanımdan geçerken alevlerin sıcaklığını hissettim. Katı bir ağırlık benimle çarpışmadan ve beni orman zeminine çarpmadan önce yaratıklardan birinin gözünde bir yuva bulmasını izlemek için döndüm.

Düşerken yuvarlanmayı başardım, yumruğum ağırlığını üzerime indiren rakibimin kabuğa benzer etinde çıtırdadı ve çıngırak sesi o kadar yüksek çıktı ki, neredeyse onun gücüyle uzuvlarım kilitlenecekti.

İçimdeki sihir donmuştu, Nymph'in gücünün benimkini ele geçirmesinin verdiği yabancı hisle kaslarım kasılırken baltam yana savruldu. Su Perisi sondalarıyla beni bıçakladığında öfkeyle hırladım, bunun yerine başımın yanındaki yapraklara isabet eden darbeden kaçınmak için kenara çekildi.

Yumruğumu yan tarafına saplayıp altından çıkmak için savaşırken, o keskinleştirilmiş sondaların vuruşundan defalarca kaçarak, bir yandan diğer yana savrulurken bana tekrar tekrar vurdu.

Nymph yüzüme haykırdı, iğrenç gücünün daha fazlası bana çarptı ve onun tarafından aciz kaldığım için ciğerlerimden nefesimi çaldı, göğsümdeki acı dilimi beynimdeki uyuşukluğu yarıp geçerek ölümümün vaatlerini fısıldadı. ıstırap içimden geçerken.

Ama ben Ejderhamı tutmaya ve kendimi kurtarmak için kıpırdamaya çalıştığımda, Peri acı içinde çığlık attı ve üzerimde alevler içinde patladı, bedeni bir kül ve köz yığınına dönüşerek etrafa dağıldı.

Beni selamlamak için çenesini kaldırırken arkasındaki alev alev yanan kızı ortaya çıkarın.

Roxy, "Kalk, pislik," diye tersledi, sanki kıçımı kurtarmak onu kızdırmıştı ve ben de ayağa kalktım, baltamı yerden alırken göğsümdeki kanayan yarayı iyileştirebilmek için sihrime erişmeye çalıştım. .

"Havaya geri dön," diye havladım, o vahşi bakışlarını ağaçların arasında bizi görmüş olan üçlü Nymph'e çevirirken kalbim küt küt atıyordu.

Roxy bana baktı, ben de karşılık olarak kendi sırıtışımın gölgesini hissedince dudaklarının kenarı keyifle seğirdi.

Kanatlarını sertçe çırpmadan ve emrettiğim gibi havalanmadan önce, "Çok otoriter," yorumunu yaptı.

Ama ona ve Darcy'ye bu süreç boyunca yapmalarını emrettiğim gibi düşmanlarımıza uzun menzilli saldırılar yapmaya devam edebileceği gökyüzünün güvenliği için uçmak yerine, yerden zar zor bir inç yükseklikte orman zemininde uçtu ve onlar için doğruca yelken açtı.

"Roxy!" Kükredim, yaya olarak kovalamaya başladım, baltamı omzumun üzerine kaldırdım ve onu koruma arzusu içimdeki canavarın açlığıyla birleşirken öldürmeye hazırlandım ve o Perilerin gözlerinin içine baktım ve onlara elimde mahvolacaklarını vaat ettim. .

Onun peşinden koştum, alevlerinin ısısı içinden geçtiğim havayı ısıttı ve kırmızı ve mavi ateşinin saf alevi peşinden koşarken neredeyse beni kör edecekti.

Roxy, Nymph'lerin çarpıcı mesafesine girerken kendi savaş narasını attı ve ondan kaçan güç patlaması beni neredeyse kıçımın üzerine koyuyordu, bir sıcak hava dalgası üzerime çarptı ve birkaç saniyeliğine gökten gelen yağmuru yaktı. yoğunluk.

Ondan bir sel halinde ateş aktı, üç Periyi içine çekti ve onlara ulaştığımda, vücutlarından geriye kalan tek şey olan yanan külü patlattım ve sonunda ona doğru dönerken onu izledim. gökyüzü ve ulaşamayacağım kadar hızla yükseldi.

Daha fazla Nymphe üzerimize geliyordu ve ben, tuzağımızın ortasındaki kazıklara bağlı bıraktığımız yaratıklara doğru geri dönmek niyetiyle döndüm, ama ağaçların arasından çıkan ve yolumu kapatan muazzam bir Nymph gördüm.

Bir Tarzan yodelinin sesi dikkatimi soluma çekti ve tam o sırada o tarafa baktım ve tam zamanında, kalın bir asma üzerinde ağaçların arasında sallanan Geraldine'i gördüm; , "Bugün olmaz seni aptal salak!"

Koca Su Perisi o kadar güçlü bir çıngırak çıkardı ki bunu ayak parmaklarıma kadar hissettim ve sihrim bir kez daha sert bir şekilde kilitlendi, ama baltamı elimde yavaşça ileri geri sallayıp ağaçların arasından baltaya doğru ilerlerken gülümsedim. yağmur başıma vurdu.

Dövüşün en yoğun anında evde bir adamdım ve her karanlığa karşı cesaretimi kanıtlamaya hazırdım.

ruhlu yaratık burada

Örion çatlağı kapatmaya çalışırken küfretti ve ben de kapıları tuttuğum hakimiyeti korumaya çalışırken dişlerimi gıcırdattım, periler uluyup kapıların hemen dışında lanet olası ölüm çıngırdatlarını çalarken toprak büyümle derinleri kazdım.

Mühürlediğimiz ilk kapıyı kırmaları yeterince uzun sürmemişti ve gölge yarığının yakınlığının onları çılgına çevirdiğinden şüpheleniyordum. Bundan neden bu kadar etkilendikleri de açıktı. Şimdi bile, kapıyı tutmak için sahip olduğum her şeyle savaşırken, onu uzak tarafındaki Nymphe'lerin darbelerine karşı kayalar ve sarmaşıklarla bağlarken bile, o karanlık ve lekeli büyünün çekim gücünü hâlâ hissediyordum.

Omurgamda bir elin dokunuşu, kulağımda bir sevgilinin fısıltısı ve beni cennete çekmek için can atan Max'ten bile daha güçlü bir Sirenin çağrısı gibiydi.

Karanlığın dalları, sunağı kaplayan karanlık nesnelere uzanıyormuşçasına bana ulaştı ve diğer Fae'lerin buraya benden önce gelip onların çağrısının tuzağına düştüğünden hiç şüphem yoktu. Karanlık eşyaların birden fazlası silahlardı ve taş üzerindeki kan ve leke kokusu herhangi bir şeyse, buraya defalarca getirilen kurbanların kanını dökmek için kullanılmaya hazır ve bekliyordu.

Kapılar kapalıyken, buradaki alan neredeyse tamamen siyahtı, kapının kenarlarındaki küçük çatlaklardan zar zor gün ışığı sızıyordu, Faelight Orion tüm boşluktaki tek parlaklığı vermişti.

Dişlerimi gıcırdattım ve kapıdan başka bir sarsıntı geçerken kapıyı tutmak için savaştım.

"Nasıl gidiyor?" Omzumun üzerinden bağırdım, kapı daha da güçlü bir şekilde dövülürken parmaklarım yumruk gibi kıvrıldı ve darbeyle tüm şakak sarsıldı, çatıdan tozlar düştü ve saçlarıma dağıldı.

"Dikkatim dağılmadığında daha iyi," diye homurdandı Orion, tıpkı bir pislik gibi ve başımı salladım, elimi tahta kapıya vurup içeri akan sihrin akışını hızlandırırken neden ondan daha fazlasını beklediğimi merak ettim. damarlarım.

"Pekala, eğer işimiz bitmediyse, bizi tamamen mühürlemek zorunda kalacağım," diye mırıldandım, ağzımdan derin bir nefes alarak gözlerimi kapattım ve avuçlarımı birbirine bastırırken güçlü bir toprak büyüsü patlaması yaptım. kapı ve onun özünü kavradı, irademi onun ruhunu tahta yerine taşa dönüştürmeye zorladı ve Nymphe'ler onun dışında öfkeyle çığlık atmaya devam ederken her şeyi katılaştırdı.

Kapıyı tamamen kapattım, bizim için gelen canavarlarla aramızda geçilmez bir granit levha durana kadar güçlendirip kalınlaştırdım ve onların dışarıda kalmalarını sağlarken bizi etkin bir şekilde bu yere kilitledim.

Orion'la yüz yüze döndüm, ne yaptığını daha fazla görebilmek için avucumda bir ateş yaktım ve bakışlarım bunun yerine yarığa takılırken nefesim ciğerlerimde sıkıştı.

Şimdi nabız gibi atıyor ve kıvranıyordu, içinde çaresiz bir tür enerji yükseliyordu, sanki bir paskalya şapkası dikiyormuş gibi kahrolası alemlerin dokusunu yeniden bir araya getirmeye çalışan Orion'dan neredeyse uzaklaşmaya çalışıyor gibiydi. geçit töreni.

Bakışlarım karanlığın kıvrımlı girdabına takılırken, göğsümde keskin bir çekiş hissettim ve daha ne olduğunu anlamadan ileri doğru fırladım, kötü siyah bir hançer kaparken kalçalarımı mihrabın kenarına çarptım. sımsıkı tuttum ve dudaklarımdan bir zevk iniltisi kaçtı.

Başımı geriye atıp tekrar inlediğimde gölgeler tenimde geziniyordu, anlatılmamış tatmin vaatleri fısıldayarak, etimin her yerinde gezinen binlerce parmak ucunun okşaması her bir parçamı çözüyor ve bana hayal bile edemeyeceğim kadar fazla güç vaat ediyordu. sahip olmak.

Orion bir şeyler bağırdı ve önüme tükürdüğü kelimeler arasında tek bir isim duydum, zihnimi boşaltmak için başımı sallamama neden olan bir isim, etime değen sıcak elleri ve dudaklarımdaki kanı hatırladım.

Sahip olduğum her şeyle bu duyguya tutundum, kısa bir an için gözlerimi kapattım ve gölgelerin beni bağlamaya çalıştığı bağları kopardım, sonra onları tekrar açtım, elimdeki hançere baktım ve fark ettiğimde hırladım. lanet gölgeler neredeyse beni tuzağa düşürmüştü.

Ateş büyümü kullanarak yumruğumda çağırabileceğim en sıcak alevleri ateşledim ve elimdeki bıçağı yok etmeye çalıştım, metali erittim ve gölgelerin tıslayıp öfkeyle tükürmesine neden oldum.

Erimiş metal parçasını kendimden uzağa fırlattım ve gölgeler karşı çıkarken uluyarak sunağın üzerindeki hava titreşiyor gibiydi ve bakışlarımın sunağın her tarafına dağılmış sayısız diğer karanlık nesneye kaymasına neden oldu.

Sunağın üzerinden atladım, Orion küfredip onu mühürlemeye çalışırken sırtımı yarığa çevirdim, kolları bu şey arasındaki ayrımı dikmeye devam ederken şeyi kapatmaya zorlama çabasıyla titriyordu.

bölge ve sonraki.

Taş sunağın kenarını tuttum ve toprak büyümle Vampir gücümün birleşimiyle taş masayı yerinden söktüm ve her karanlık nesneyi yarıktan uzağa, zemine saçtım. Gölgeler daha da yüksek sesle çığlık attı ve feryat etti, ses kulaklarımı kanatmakla tehdit ediyordu, ona karşı dişlerimi gıcırdattım ve ellerimi dışarı fırlattım, en güçlü ateşimle her bir nesneyi patlatıp becerebildiğim kadarını yok ettim. .

Gölgelerin sırtıma çarptığını hissettim ve sundukları zevkin acılarına ve ısırıklarına karşı hazırlandım, zihnimi toplayabildiğim en iyi anılara odakladım ve kendimi neşemin ve sevgimin gerçek sahiplerinin var olduğu bu aleme sıkıca yerleştirdim. .

Panik içinde bir lanetle arkamı döndüm ve Orion'u kırık sunağın kenarına tutunurken buldum, gözleri benimkilerle buluştuğunda gözleri kocaman açılmış ve korku içindeydi. Bir şey onu, parmak uçlarında gevşekçe asılı duran iğne ve diğer elinden kan damlarken, parmağındaki küçük bir iğne en koyu kırmızı damlacıkların açık havada akmasına neden olurken, yarığın son kaymasına doğru onu çekiyor gibiydi. Şiddetli bir güçle uğuldayan ve inleyen yarık, fırsat bulsa tüm krallığımızı yutacağını biliyordum.

"Ben ne yaparım?" diye sordum.

Kanıyla olan bağlantıyı kesebilmek için etine şifa büyüsü göndermeye çalıştım ama avucumda oluşturmaya başladığım anda Orion kükredi ve reddetti.

"Sihrini benimkiyle karıştırma, yoksa sen de ölüme mahkum olacaksın," diye hırladı, bakışlarında acı ve zevk eşit ölçülerde parlarken beni kırık sunağa vurdu. "Kavrayışım başarısız olduğunda, beni tüketecek," diye soludu. "Kapatmanın bir yolunu bulmalısın. Lavinia'nın bağlantısını kesmelisin-"

"Ölmüş gibi konuşmaya başlama pislik herif. Seni yakalayan senin sihrin mi?" Çılgınca sordum.

Orion homurdanarak onayladı, yüzü acıyla gerildi ve bunun gölgelerin ona yaptıklarıyla hiçbir ilgisi olmadığını ve bu hayattan koparılırsa kaybedeceğini düşündüğü şeyle ilgili olduğunu biliyordum.

"Bütün sihrimi yakıp kül ettikten sonra ruhumu da peşinden sürükleyecek," diye sözünü kesti. "Koşman gerek, senin-"

Hırlayarak ona doğru ateş ettim, cevabımı aldığımda dişlerim dışarı fırladı ve sırtına çarptım, bir kolumu göğsünün etrafına kilitledim ve diğer elimle saçına yumruk attım, sonra kafasını yana çekip dişlerimi derine çaktım. boğazına

Orion öfkeyle hırladı, ben onun kanından bir ağız dolusu alıp açgözlülükle yutarken, bana karşı duyduğu öfke, duruşunun sertliğinde onu fazlasıyla ısırdı.

Büyüsünün gücü dilimin üzerinden geçtiği an, onu kullanma yeteneği kilitlendi ve onun aracılığıyla gölgelerle bağlantısı koptu.

Geçitle olan bağlantısı koptuğunda bir adım sendeledi ama kanının baş döndürücü tadının tadını çıkarırken, bağlantının düzelmemesi için dişlerimi boynuna gömerek derin derin içerken onu kaldırdım.

Orion, ona verdiğim şansın farkına varmadan önce bir an mücadele etti ve iğneyi bir kez daha kaldırarak ucunu yarığın kenarına sapladı ve kurşundan uzuvlarını kullanarak onu yarıktan geçmeye zorlama çabasıyla homurdandı.

O işini bitirirken ben içmeye devam ettim, yarık son ana kadar yıkıma karşı savaşırken durduğumuz tüm oda takırdıyor ve titriyordu.

Yarık nihayet dikilerek kapatılırken derin ve ağır bir sessizlik çöktü, haznedeki basınç o kadar ani düştü ki kulaklarım çınladı.

Orion iğneyi düşürdü, kendimi kana susamışlığın içinde buldum ve onun kanıyla ziyafet çekmeye devam ederken yapmam gereken gibi geri çekilemedim.

Bizim türümüzün yaptığı bu değildi. Vampir Yasasına aykırıydı.

Ama o çok güçlü bir Vampirdi ve ona böyle kan ve kemiğe sahip olmaktan aldığım heyecanı inkar edemezdim.

Daha sert emerken homurdandım ve Orion hemen karşılık verdi, elleri hala onu tuttuğum kolumu tuttu ve bir anda bileğimi kaldırdı. Farkındalığımla kalbim küt küt attı ama onu durduracak kadar hızlı değildim ki dişleri bileğime kaydı ve içinden bir zafer homurtusu yükseldi.

O içmeye başlayınca şok tüm bedenimi sardı, Elementlerim içimde kilitlendi ve kalbim yaptığımız şeyle gümbür gümbür atıyordu.

Bu tabunun ötesindeydi. Yasa kısmen tam da bu şeyi durdurmak için hazırlanmıştı. Kanın yüksekliği neredeyse iki bin yıl önce olduğundan, Vampirler ve diğer Periler arasındaki kanlı nefreti sona erdirmek için yapılan anlaşmanın bir parçası olarak meclis oluşturma uygulaması bir kenara bırakılmıştı. Artık eski bir tarihti, ama o zamanlar türümüz tam da bunu yaparak, birbirlerinden beslenerek ve onları yakından bağlayan ve sürüler halinde avlanmalarını kolaylaştıran bir bağ oluşturarak meclisler inşa etmişti. Yıllar boyunca Vampir meclisleri, diğer Fae'leri terk ederek ve birleşik gaddarlıklarını bir birim olarak terörü her yere yaymak için kullanarak topraklarda dolaşmışlardı. Diğer Fae'lerin türümüzü avlamaya başlaması, akan kanı durdurmak için onları öldürmesi ve bizi yok etmeye çok yaklaşması çok uzun sürmemişti.

Ama sonra bir anlaşma yapılmıştı. Kalan son Vampirler, Yasa'yı yaratmıştı ve türümüz tarafından kana susamışlığımızı kontrol altında tutmak için avlanmama sözü verilmesiyle birlikte meclis kurma uygulaması dağıtılmıştı.

Bugüne kadar, Tarikatımız bu kurala bağlıydı ve onu takip etmek veya yüzleşmek bizim sorumluluğumuzdu.

Eğer yapmazsak, kana susamışlığın kontrolünü kaybetmenin sonuçları.

Birleşik büyümüzün vücudumdan yüzerek onunkine akması, sonra tekrar benimkine dönmesi, başımın dönmesine ve nabzımın yükselmesine neden oluyordu.

İkimiz arasında kurulan bu bağlantının gücünü hissedebiliyordum, ta ki biz canavarlar tek bir vücut içinde birleşene kadar, güç dalgası ve kana susamışlık yalnızca bizim türümüzden olanların tam anlamıyla takdir edebileceği baş döndürücü bir karışımda birleşiyor.

Kanım damarlarımda ısındı ve vızıldadı, derimin ve onunkinin altında savaşan eski bir sihir, o ana kadar ikimiz arasında asla mümkün görünmeyen bir birliktelik, derin ve sarsılmaz bir saygı ve bağ keşfettiğimizde doğamızı değiştirdi. daha önce olduğumuzdan çok daha fazlası haline geldik.

İkimiz de aynı anda dişlerimizi birbirimizin etinden çektik, tökezleyerek ayrıldık ve inip kalkan göğüsler, kanlı dudaklar ve çarpan kalplerle birbirimize bakmak için döndük.

"Kahretsin," Orion şok içinde nefes aldı ve ben de hissettiğim için başımı salladım.

"Bunun için zamanımız yok," diye soludum, başımı toparlamaya çalışırken, az önce dönüştüğümüz şeyin telaşı tenimi kaşındırıyor ve avlanma ihtiyacıyla kaslarım ürperiyordu.

Orion başını salladı, dudaklarını yaladı ve bana aç bir bakış attı, bu da bana açıkça onun kadar lezzetli olduğumu söyledi. Ama onunla o tabuyu aşmış olmam gerçeğine kapılmama izin veremezdim.

"O zaman hadi burayı açalım ki ikizler burada kalanları yok edebilsinler," dedi Orion sertçe, bakışlarını başımızın üstündeki çatıya kaldırıp ne planladığını anladığımda dudaklarıma bir sırıtış yerleştirerek.

"Toprak ve Hava birlikte daha iyi bir iş çıkarır," dedim ona elimi uzatarak ve avucunu benimkine tokatlamadan önce sadece yarım saniye tereddüt etti, bariyerlerimiz sanki yıkılır gibi düşerken sihrimizin akışı anında çarpıştı. ' ilk etapta hiç var olmadı bile.

"Görünüşe göre artık sana güveniyorum, sanguis frater," dedi bana dişlerimi diken diken eden karanlık bir gülümseme sunarak.

"Öyle görünüyor," dedim, ikimiz de ellerimizi kaldırıp birleşik sihrimizi tapınağın çatısını o kadar muazzam bir patlamayla patlatmak için kullanırken, yemin ederim ki tüm orman bunun gücü altında titredi.

Parçalanmış kaya yığınlarının peşinden koştuk, toz hâlâ dalgalanıyor ve topakları hâlâ havada hızla ilerliyordu, Orion bizi bir hava büyüsüyle kaldırırken, ben üzerine indiğimiz kayaları bir şilte kadar yumuşak yaptım ve biz de fırladık. birlikte o kadar hızlı koştuk ki, koşarken yıldızlar bile bizi göremedi.

Aşiddetli bir sarsıntı ayaklarımın dibindeki yeri salladı, ben kanatlarımı çırparken önümde iki Periyi devirdi, ben de düşmemek için havalandım ve nereden geldiğini anlamaya çalışırken orada asılı kaldım.

Tory'ye baktım ve düşmanlarımızdan birini Phoenix ateşiyle küle çevirerek işini bitirdiğini, etrafında kükreyen ve zırhından parıldayan bir savaşçı prenses gibi göründüğünü gördüm.

Altımdaki Periler yükselmeye başladı ve üst dudağım geriye doğru sıyrılırken ellerimi kaldırdım, içimde bir kasırga gibi öfke dolanıyordu. Bugün kendimi ne kadar vahşi hissettiğim beni korkuttu, sanki içimde bir canavar uyanmış ve bu canavarların her birine öldürdükleri onca Fae için acı çektirmeye kararlıymış gibi.

Ama damarlarımda yaşayan lanetli öfkeyi salıvermeden önce, bir bulanıklık yanımdan geçti, gümüşi bir ışıltı boğazlarından geçip kabuğa benzer derilerini yarıp geçti. Orion hızla arka arkaya ikisini de kalplerinden bıçaklayarak etrafında döndü ve onun önünde küle döndüler. Dudaklarında orantısız bir sırıtışla bana döndü ve ben de onun geri dönmesine rahatlamış bir şekilde gülümsedim.

Sahte bir öfkeyle, "Onlar benim cinayetlerimdi, Profesör," diye homurdandım ve hafifçe önüne inmek için yere düştüm.

"Öyleyse neden benim kılıcımla öldüler, Bayan Vega?" alay etti.

Arkasındaki ağaçların arasından bir Su Perisi hücum etti ve ben nefesimi tuttum, omzunun üzerinden avucumdan öfkeli bir ateş dalgası saldım. Yaratığın göğsüne çarptı ve bu dünyadan çıkarken etrafımızda havada dans eden kararmış küllerle bir çığlıkla öldüğü yere çarptı.

Darius ve Tory sağımızda dev bir Nymph'i yere indirirken havladılar ve Max'in yayından art arda iki ok ıslık çalarak havada ıslık çalarak bir anda iki ok daha öldürdü.

Seth Kurt formundaydı, ateşli eldivenleriyle Perileri parçalıyordu, koşarken kuyruğunu sallıyordu ve Caleb ikiz hançerlerini kullanarak kendilerine çok yaklaşan herhangi bir Periyi biçmek için sırtına atladı.

Geraldine, Max'in ötesindeydi, bir tür cinayet dansı yapıyormuş gibi yaptığı her vuruşta kalçaları sallanırken şiddetli darbelerle savuruyordu.

Orion aniden beni yakaladı ve kız kardeşimle Darius'un yanında durmam için bana ateş etti ve savaşın şiddetinden bize bir dakika kazandırmak için etrafımıza bir hava kalkanı yerleştirdi.

"Siz ikinizin tapınağa gitmeniz gerekiyor," diye ısrar etti Orion beni ve Tory'yi. "Orada, yok edilmesi gereken karanlık eserlerle dolu bir sunak var. Caleb işe başladı ama senin Phoenix ateşin işi bitirebilmeli."

Başımızı sallarken kız kardeşimle heyecanlı bir bakış paylaştım ve Orion hava kalkanını indirdi, döndü ve kılıcını bir Nymph'in göğsüne saplarken, Darius sıçrayıp baltasını savurarak başka bir canavarın kafasını uçurdu ve etrafımıza küller saçıldı. İkisi dövüşün heyecanıyla güldüler, Tory ve ben gökyüzüne doğru havalanırken birbirimize yakın durduk, kanatlarımız daha güçlü atıyor ve ağaçların üzerine çıkarken ateşle parlıyordu.

Önümdeki ağaçların arasından yükselen tapınağı gördüğümde üzerimize yağmur yağdı ve ani bir hız kazandık. Bir kalp atışı için kanatlarımdaki ateş titreşti ve kanatlarımın düşmek üzere olduğundan neredeyse eminken nefesim kesildi, panik göğsüme çarptı.

Bir sonraki anda yeniden alevlendiler ve önümde Tory'ye baktım, çarpan kalp atışımı düzene sokup uçmaya devam ederken fark etmediğine memnun oldum. Phoenix'imi etimin yüzeyine geri çekerken neden bu kadar ağır hissettiğini bilmesem de sihrimin azaldığını tahmin etmiştim.

Ormanın kenarlarına yapışan sis, tapınağın üzerinde daire çizerken dünyanın ucuna yaklaşıyormuşuz izlenimi veriyordu ve bakışlarım merdivenlere ulaşan ve onlara doğru koşmaya başlayan bir Periler sürüsüne takıldı. patlatılmış üstü açık.

Hareket etmelerindeki çaresizlik, düşmüş tuğlaların arasında uzanan eserler için geldiklerinden emin olmamı sağladı ve biz onun üzerinde durup ellerimizi kaldırdığımızda Tory karşımda havada asılı kaldı. Bu karanlık eşyaların her birini yok etmeye ve onları Lavinia'dan ve onun korkunç Nymph ordusundan çalmaya hazırlanırken, uzuvlarımda uğursuz bir enerji dolaştı.

"Birlikte?" Tory teklif etti ve ben sırıttım, bir elimi onunkine koydum ve sihrimiz birlikte koşabilsin diye engellerimi kaldırdım.

Ancak olan bu değildi. Büyüm rüzgarda titreyen bir mum alevi gibi tekledi ve kanatlarımdaki ateş de tekledi.

"Darcy?" diye sordu Tory, sihrimi ona doğru dilediğimde, içimde birer birer kopup yıpranıyor gibi görünen güç ipliklerini çekerken dişlerimi sıkarken, korkuyla sordu.

"Bekle," diye homurdandım, içimde panik ve kararlılık çarpışıyordu. Neler olduğunu bilmiyordum ama onunla savaşmalıydım, içimde yaşadığını bildiğim gücü bulmalıydım.

Periler neredeyse tapınağın zirvesindeydiler ve ben kendi gücümü ele geçirmek için savaşırken küfrettim.

güç ve kız kardeşime doğru gönder.

Phoenix'im titreyerek hayata döndü ve ateşimiz hiç bitmeyen bir dalgada birlikte ilerlerken beni rahat bir nefes aldı. Tory bana endişeyle bakarken ne olduğunu sorgulayacak zaman yoktu. Bunu bitirmek zorundaydık.

Periler sunağa ulaşmak için yıkılmış duvarları aşarak ilerliyorlardı ve gücümüzü ateşli bir ölüm mızrağı gibi üzerlerine salarken bir saniye daha ayıramadık. Güzel bir kırmızı ve mavi kuşun kanatları, tapınağın tepesiyle çarpışmadan önce inanılmaz bir güç parıltısıyla gökyüzüne düşerek bizden fırladı.

Periler çığlık attı çünkü sadece sunağı tüketmekle kalmadı, tüm tapınağı tüketti, ateş yüksek hızlı lav gibi aşağı doğru dalgalandı ve ardından gelen her şeyi yuttu ve Tarikat armağanlarımızın muazzamlığı karşısında nefesim kesildi.

Periler kaçmaya çalıştı ama çok yavaştılar, tapınağın en dibine yuvarlanan alevli ölüm dalgasına yakalandılar ve her şey çökmeye başladı.

Tapınak titreyip gücümüzün altına düşerken tuğlalar yuvarlandı, paramparça oldu ve yandı. Ama daha kutlama yapamadan, öfke içimden yukarıya tırmandı ve üzerime kara bir bulut çöktü, gücümü çekip elimden aldı.

Ateşim bir kez daha söndüğünde ve Tory bana dudaklarında adım ve gözlerinde korkuyla baktığında, beni neyin tuttuğundan korkarak hırlayarak karşılık verdim.

Alevlerimi tutuşuna sürükleyen kaotik, aç şeyle savaştım ve birdenbire gücüm benden patlayarak vücudumdan çıkıp kız kardeşiminkine çarptı ve beni ve Tory'yi bir şok dalgası çarpmış gibi parçalara ayırdı.

Kulaklarım çınladı ve ağrı kollarımda ve göğsümde parladı. Kız kardeşimin adını haykırırken ciğerlerimden bir çığlık düştü ve o öyle bir kuvvetle benden uzaklaştı ki kalbim hala göğsümdeydi.

Onu düşerken gördüm, patlamayla benden uzağa fırlatılırken alevleri sönüyordu, bir korku çığlığıyla gökten düşüyordu ve az önce yaptığım şey yüzünden korku ve dehşete kapılmıştım.

Ama içimdeki karanlık bir kez daha yükseliyordu ve ellerimi hava büyüsü yapmak için uzattığımda hiçbir şey çıkmadı.

Havada altmış metre düşüyordum ve aniden o kadar korkunç bir ölümlü hissettim ki kanatlarım çözüldü ve birkaç bronz tüy esintiyle etrafıma dağıldı, o kadar hızlı düşerken üzerimdeki fırtına bulutlarına doğru hızla yükseldi ki bundan emindim. benim sonumdu

Lavinia'yı, beni işaretlediğini ve üzerime lanetler yağdırırken ki kötü gözlerini düşündüm ve birdenbire karanlık, bu konuda hiçbir şey yapamayacağım kadar hızlı bir şekilde üzerime çöktü. bayılıyordum ve

ağaçlar yerdeki keskin kayaların üzerinden hızla bana doğru geliyordu ve tek düşünebildiğim kız kardeşim, Lance, erkek kardeşimdi. Çünkü kendimi kurtarmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu ve veda bile etmeyecektim.

Karanlık beni tamamen ele geçirdi ve kalbimi korku sardı. Hâlâ boğazımdan kopan çığlığın yarı yarıya farkındaydım.

Bir kuvvet benimle çarpıştı ve aniden yuvarlanmaya başladım, güçlü kollar tarafından sert bir göğse tutuldum, Orion'un vücudu beni kafesledi, böylece üzerinden yuvarlanırken yerin etkisini hissetmedim ve o beni başımdan kurtardı.

Ama canavarca şey, beni tutan kollardan bile daha güçlüydü, vücudumun içinde beni o kadar şiddetli bir şekilde tutuyordu ki, ondan kaçamadım. Umutsuzca aç bir şeydi ve benim gücümü bu dünyadaki her şeyden çok istiyordu.

"Seni yakaladım Mavi," diye homurdandı Orion, sesi korku doluydu ve ben de ona ulaşmak için karanlıktan çıkmaya çalıştım ama geri dönüş yolumu bulamadım.

Yuvarlanmayı bırakmıştık ama gitmeme izin vermedi ve sıcak, ıslak kan yanağıma düşerken korku beni boğdu.

Bastıran, pençeleyen bir sisle başım dönüyordu ve öfke ruhumun her yerini dolduruyordu.

Phoenix'imi bulmaya çalışırken çırpınmaya başladım ama ona ulaşamadım. İçimde o kadar derine gömüldü ki, sanki hiç yokmuş gibiydi. Ve bu beni her şeyden çok korkuttu.

Kahkaha havaya karıştı, zalim ve tiz bir ses, artık nerede olsa tanırdım. Çünkü The Palace of Souls arenasında geçirdiğim o günden beri kabuslarıma giriyordu.

"Lavinia geliyor!" Maks ağladı. "Gitmeliyiz!"

Kız kardeşimin adını ağzımdan çıkarmaya çalıştım ama bilincimi kaybederek tekrar karanlığın derinliklerine doğru kayarken hiçbir şey çıkmadı.

Bir an için iki siyah göz zihnimin içinden bana ters ters baktı, sanki doğrudan Gölge Prenses'in ruhuna bakıyormuşum ve beni avucunun içine almış, yumruğuyla kalbimi sıkıyor ve kahkahası hâlâ kafatasımda çınlıyormuş gibi. .

Kurtulamadım, bedenimde yaşıyormuş gibi görünen gölgelerde daha derin ve daha derin boğulmaktan başka bir şey yapamadım. Yine de eskisi gibi hissetmiyorlardı; sanki ruhumda saklanıyorlardı, gözden ıraktılar, ama yine de o kadar mevcuttular ki güçlükle nefes alabiliyordum.

İçimde yeniden bir öfke yükseldi ve beni kim tuttuysa onu pençeledim, kurtulmaya çalışırken, neye doğru savaştığımı hatırlamaya çalışırken dudaklarımda bir hırıltı vardı. Ama sonra bir terör dalgasına binerek bana geri döndü.

Tory.

Kız kardeşim.

O nerede?

"Gitmek!" Seth ağladı, hiçbirini göremesem de etrafımda panik koptu.

Başım döndü ve tüm ağırlık merkezim değişti, bu da bana yıldız tozu içinde yolculuk ettiğimi fark ettirdi ve içimde panik kabarmaya başladı. Çünkü ikizimi hissedemiyordum. Onu bulamadım. O burada değildi.

Tor mu? Kelimenin etrafında dilimi bükmeyi başardım ama bir fısıltı olarak çıktı.

"Uyan güzelim. Bana bak," diye yalvardı Orion, cildinden benimkine kayan şifa büyüsü, ama içimdeki bu yırtılma hissini iyileştiremedi. Sanki bedenimin ortasında bir uçurum açılıyor ve beni içine çekiyordu. Hayır... benim bedenim değil, benim gücüm, benim Phoenix'im.

Hayır hayır hayır.

Başım döndü ve beni tutan kollarla savaşırken, uzaklaşmaya, kendime, Tory'ye geri dönmeye ihtiyaç duyduğumda öfke yeniden hakim oldu. Ama daha fazla karanlıktan başka bir şey bulamadım.

Sihrimin bulunduğu güç kuyusuna doğru sürüklendim ama neredeyse hiç orada değildi. Sanki gücüm boşa gidiyormuş ve bu sefer Solaria'daki hiçbir ateş onu geri getiremeyecekmiş gibi.

Ve tüm karanlığın içinde yine ikizimi düşündüm çünkü onu hissedemiyordum. Ve burada olduğunu, yaptıklarımdan sonra iyi olduğunu bilmem gerekiyordu.

"Gözlerini aç Mavi," diye emretti Orion ve sırtüstü yatarken ona tutundum, bedeninin sıcaklığını benimkine bastırırken onu yeniden tanıdım.

Seth yakınlarda sızlandı ve Geraldine dehşet içinde feryat etti.

"Kraliçem!" ağladı. “Lütfen sevgilinizin yüzüne bakın! Bize geri dön!" Her nasılsa, imkansız bir

şekilde, Orion'un istediğini yapmayı başardım, gözlerim fal taşı gibi açıldı ve iki acı verici derecede tanıdık kara göz bana baktı. Şakakındaki bir yaradan yanağından aşağı kan aktı ve panik göğsümü kapladı.

"Yaralısın," diye tısladım, sonra Caleb oradaydı, avucunun altında iyileştirici büyü parlarken parmakları Orion'un kafasına bastırıyordu.

Orion ona, "Teşekkürler sanguis kardeş," dedi ve Caleb başıyla onayladı ama ben bunun ne anlama geldiğini soramayacak kadar sersemlemiştim.

Orion'un başı öne düştü ve derin bir rahatlama nefesi onu terk etti, dudaklarını alnıma bastırdı.

"Tory," diye tısladım ve Darius'un başı, yanımda diz çöktüğü yerde onu aramak için hızla döndü, elleri beni yere indirmeye çalışıyormuş gibi bileklerime dolanmıştı.

Orion başını kaldırdı, o da döndü ve varlığımın temellerinde onun burada olmadığını bildiğim, acı verecek kadar sessiz iki saniye geçti.

Saldırganın omuzlarından iki büyük siyah kanat bükülürken ve Geraldine ölüm perisi gibi çığlık atarken, bir şey Darius'a çarparak onu yere indirdi.

Orion beni yolumdan çekerken nefesim kesildi ve Gabriel'e baktım, o Darius'un kafasına sarı bir uyuyan kristalle vurarak onu bilinçsizce ayaklarının dibine düşürdü. Ama Gabriel ayağa kalkmak üzereyken, Darius dudaklarında bir hırıltı ve gözlerinde kana susamışlıkla arkasında ölü gibi ayağa kalktı. Gabriel tekrar üzerine düştü ve sonunda Darius hareketsiz kalana kadar kristalle ona defalarca vurdu.

Gabriel ayağa kalktığında, kanatları arkasında kıvrılırken mürekkepli göğsü çıplakken ve gözlerinde bir özür oluşurken hepimiz dehşet içinde ona bakakaldık.

"Gabriel kötüye döndü!" Max kükredi ve Caleb ağabeyimin üzerine atıldı, çenesine bir yumruk savurdu ve ani bir hareketle bundan kaçınarak, yapmış olması gerektiğini anlamamı sağladı.*görülen*Seth hırlayarak ileri doğru koşarken geldi.

Hepimiz şok içinde ona bakarken Gabriel, Seth'i su püskürterek geri itti ve Darius'un yüzükoyun yatan bedeninin önünde durdu.

"Ne yapıyorsun?" nefesim kesildi.

"Tory için geri dönecekti," dedi ciddi bir şekilde, gözleri pişmanlıkla dalgalanıyordu. "Ama giderse ölecek. Ya sahibim*görülen*BT."

Mirasçılar hareketsiz kalırken birbirlerine baktılar ve söyledikleri karşısında korku göğsümü bir yılan gibi ördü.

"Ama orada yalnız," dedim korkuyla, Orion'un elinden kurtulmaya çalışıyordum ama benim vücudum hâlâ zayıftı ve onun kolları demir gibiydi.

Onun için geri dönmeliydim, güvende olduğundan emin olmalıydım.

"Bundan kurtulabilir," diye söz verdi ağabeyim. "Dönmesini beklemeliyiz, Darcy. Biri ona yardım etmek için geri dönerse, bu sadece işleri daha da kötüleştirir.

"Hayır," diye tükürdüm, içimde vahşi bir hayvan yükselirken daha güçlü mücadele ettim ve kız kardeşimi geri almak için her şeyi yapacağımı biliyordum. Lavinia'yı alt edebilirdim, onun için hepsini alt edebilirdim. Ardımda bir ölüm ve yıkım izi bırakacaktım ama sonunda o güvende ve iyi durumda olacaktı.

"Blue, onu dinle," diye emretti Orion ama ben yapmazdım. O benim diğer yarımdı. Ve orada, düşmanlarımız arasında yalnızdı. Bunu ben yapmıştım, onu incitmiştim ve gökten fırlatıldıktan sonra ona ne olduğunu kim bilebilirdi? Orion'un benim için yaptığı gibi onu yakalamayı bekleyen kimse yoktu.

Daha çok çırpındım ama Gabriel öne çıkıp uyuyan kristali kafama yerleştirirken bana üzgün bir bakış attı.

"Üzgünüm ama bana güvenmek zorundasın," dedi kristalin gücünün ağırlığı üzerime çökerken ve bununla bedenimi çoktan saran bitkinlik arasında, karanlığa doğru sürüklendim.

Ama içinde huzur bulamadım. Sadece, kim olduğumun özünü çalan ve beni kendi zulmünde boğan şiddetli, bitmeyen bir öfke. Ve bir şekilde, beni asla bırakmayacağını biliyordum.

BEN'kahrolası bir yük treninin gücüyle sırtım yere çarptı, kafatasım şıngırdadı ve kanatlarım altımda omurgama kadar ezildi, çarpışmanın acısından bayıldım ve alaycı yıldızlar son yaptığım şey bana tepeden bakarken görülen.

"Uyanmak."

Ruhsal parmakların yanağımı sıyırdığını hissettim ve bilincime doğru yol alırken bir inilti kaçtı ve yaralarımın ıstırabı beni ele geçirmek için hücum etti.

Şiddetli yağmur beni dövmeye devam ederken ve kokusu beni zihnimin boşluğundan çekerken, uzun ot sapları yanaklarıma değiyordu.

Yalnızdım, savunmasızdım ve Phoenix'imin ateşinden daha parlak yanan bir ıstırabın içindeydim.

Parmaklarımı esnettim, bir deri parçasına erişebildiğim metal göğüs plakasının tabanının hemen altındaki tarafıma bastırmak için hareket ettirdim ve yıldızlara ve devam eden sihir derslerimize teşekkür ederek vücuduma şifa büyüsü verdim. Artık kırık kemikleri nasıl iyileştireceğimi biliyordum.

Dişlerimin arasından titrek bir nefes aldım, dikkatimi yaraları aramaya ve onları iyileştirmeye çevirmeden önce, önce vücudumdaki acıyı gidermeye çalıştım. Kırık kanatlarım düşmemin yükünü çekmişti ve vücudumun geri kalanını da iyileştirmeye geçmeden önce kırık kanatları onarırken konsantre olmak için gözlerimi kapattım.

Bittiğinde gözlerimi kırpıştırarak açtım, üzerime durmadan su dökmeye devam eden kara bulutlara gözlerimi kısarak baktım, dışarıdayken iliklerime kadar işleyen soğuğu hissettiğimde içim ürperdi. BT.

Parmaklarımdan bir fiske yağmuru engellemek için üzerime bir kalkan yaptı ve kendimi toparlamaya çalışmak için tereddütle otururken ateş Elementimi beni kurutması ve soğuğu vücudumdan atması için çağırdım.

Çimlerle kaplı ve ağaçların arasından dışarıyı gözetleyen küçük bir tepeye inmiştim.

tapınağın yıkılmış kalıntılarını tutan açıklığın uzak tarafı. Oturduğum yere baktım, vücudumun mükemmel bir siluetini buldum ve inişimden saplara kadar yanmış kanatlar ve ne olduğunu düşünürken midem düğümlendi.

Sadece güç paylaşıyorduk, öyleyse neden her zaman olduğu gibi birleşmek yerine sihrimiz patlamıştı?

Yaklaşan ağır ayak sesleri kanımı dondurdu ve dikkatimi bu düşünceden uzaklaştırdı. Ağaçlara baktım ve aralarında hareket eden bir grup devasa figürün konumuma yaklaştığını fark ettim.

Artık savaş seslerini duyamıyordum ve gökyüzüne bir bakış bana yanımdan uçan bir Anka kuşu ya da Ejderha olmadığını söyledi ve hangi cehennemde olduklarını anlamaya çalışırken kaşlarımı çattım.

Bir Su Perisinin akıldan çıkmayan çıngırağı kıymıklar gibi derimin altına girdi, büyüme doğru ilerledi ve onu kilitlemeye çalıştı.

Etrafıma, tapınağın dumanı tüten kalıntılarına baktım ve enkaz arasında hareket eden daha fazla yaratık buldum, burada olduğunu fark ettiğimden çok daha fazla ve ağaçlardaki figürler bana döndükçe, kendimi sayıca çok daha az buldum. ve yalnız, yutulmayı bekleyen oturan bir ördek gibi.

İçimdeki Fae ayakta durup dövüşmek istedi, ama gölgede bulutlanmış bir figür bulutların kucakladığı ayın üzerine çıktığında ve ben avlanırken Lavinia'yı tanıdığımda, bu dövüşün bana karşı çok ağır olduğu gibi korkunç bir hisse kapıldım.

Periler o korkunç çıngırağı tekrar salıverdiler ve güçlerinin kemiklerime işlediğini hissettiğimde, saklanmak için ani bir karar verdim, parmaklarımı iki yanımda toprağa daldırıp toprak büyümü kullanarak toprağa gömüldüm.

Etrafımda bir hava cebi yarattım, vücudumun yerin altında daha kolay kaymasını sağlamak için kanatlarımı uzaklaştırdım ve nerede olduğumun kanıtını örtmek için üzerimde gür ve kalın çimlerin büyümesini diledim.

Dünyayla olan bağlantımla, Nymphe grubunun ağır titreşimlerinin yaklaştığını hissedebiliyordum ve çıngıraklarının gücü yeniden içime girerken adrenalin içimden bir yol açarken nefesim girip çıkıyordu.

Yaratıkların sihrimi hissedip hissedemeyecekleri veya güçlerinin yakındaki bir Fae üzerinde etkili olduğunu söyleyebilecekleri konusunda hiçbir fikrim yoktu, ama burada kalıp sihrimi kesmelerine izin vererek öğrenmeyecektim. beni bir papatya gibi yerden koparıp, bütün olarak yiyip bitirebilirdi.

Gücüme tutunmaya çalışırken çenemi gıcırdattım ve kendimi yerin daha da altına ve avcı Perilerden uzağa sürmeye, canlı canlı gömmeye ve karanlığa dalmaya başladım.

Yaklaşmalarını hissetmeye o kadar odaklanmıştım ki, sadece altımdaki tünelin çatısından düşerken altımdaki boşluğun açıldığını fark ettim.

Midem yalpalarken bir çığlık boğazıma takıldı ve ellerimi iki yana açtım, yere çarpmadan önce kendimi hava büyüsüyle yakaladım ve ayaklarımın üzerine indiğimde bir Faelight'ı aydınlattım, pislik üzerime akarken düşmanları aramak için etrafa baktım. yukardan.

İçinde bulunduğum tünel, tapınakla aynı siyah taştan oyulmuştu, ama o yerin enkazına yakın değildim, bu yüzden bunun ya uzaktan ona bağlı olduğunu ya da yanında inşa edilmiş kendi yapısı olduğunu tahmin ediyordum.

Bir büyütme büyüsü yaptım ve nefesimi tuttum ve bana yaklaşan başka birinin sesini dinledim, ancak birkaç dakika içinde uzandığım açıklıkta yürüyen Perilerden başka kimseyi algılamadım. az önce.

Burada bir Nymph ile karşılaşmayacağımdan emin olduğumda, karanlık tünele bakıp duvarları sıralayan ışıksız apliklere ve kara taşı işaretleyen oymalara baktım.

Onlardan birine yaklaştım ve keskin bir bıçakla kendi etini keserken Lionel'ın Gölge ucubesine çok benzeyen bir kadının görüntüsünü fark ettim. Yanındaki resme bir göz attım ve onu şimdi kanayan duman liflerinin vücudundan kıvrıla kıvrıla çıkıp önünde diz çökmüş bir Perinin ellerine doğru ilerlediğini buldum.

Yürümeye devam ederken bir kaşımı kaldırdım, Perilerin ayağa kalkıp bir ordu halinde gruplaşmadan önce aslında gölgeler olduğunu tahmin ettiğim dumanı kabul ettiklerini gördüm.

Sonunda pek çok Nymph'in kutlanmasıyla ve psikopat kafasında bir taçla bir tahtta oturan bir gölge fahişeyle sonuçlanan savaş sahnelerini çekerken parmaklarımı siyah taştaki oymaların sırtlarında gezdirdim.

Tüm senaryonun bir tür kehanetten ziyade sanatçının hüsnükuruntu olduğunu umuyordum, ama eğer ikincisiyse, yıldızların kendileriyle savaşmaya razıydım, çünkü o geleceğin olmasına izin vermemin hiçbir yolu yoktu. ben hala nefes alırken.

Boş tünelde ilerlerken çizmelerim sert zeminde yankılandı ve biri beni duyacak kadar yaklaşıp çatıya bakmadan ve şimdi ne halt etmem gerektiğini düşünmeden önce bir susturucu balonu patlattım. .

Stardust iyi olurdu, ama onu grubumuz arasında bölüştürdük ve ben hiç taşımamıştım. - en azından, deneseydim Phoenix ateşim onu yok edebilirdi. İşte buradaydım, diğerlerinin nerede olabileceği hakkında hiçbir fikrim olmadan ve bir şeylerin korkunç derecede ters gittiğine dair huzursuz bir hisle bir Nymph tünelinde sıkışıp kalmıştım.

Uyandığımda onlardan hiçbir iz yoktu ve savaş sesleri de yoktu, peki bu ne anlama geliyordu? Beni burada öylece bırakmayacaklardı ama aynı şekilde dövüldükleri ya da esir düştükleri herhangi bir gerçeklik versiyonunu da kabul edemezdim. Öyleyse neler oluyordu?

Bu soruya fazla kapılmadan önce, parmaklarımın elimin üzerine değmesi beni şaşırttı ve arkamı döndüm, dövüşmeye hazırlanırken yumruğumda Phoenix ateşi tutuştu. Ama orada kimse yoktu.

"Gelmek," diye sordu.

Ama tüm Phoenix'i bu yere yaymadan ve odadaki görünmez varlığı da vurma umuduyla etrafımdaki her şeyi patlatmadan önce, geçidin eteğine yakın taşların arasında gizlenmiş altın bir şeyin parıltısını gördüm.

Diz çöktüm, tırnağım küçük metal şeyi sakladığı yerden çekerken yakaladım ve Hidra şeklinde küçük altın bir tılsım avucuma düştü.

Enerji tenimde bir tanıma öpücüğü gibi aktı ve doğruldum, tünelin uzak ucundaki koyu renkli taşta gümüş ayak sesleri belirdiğinde kaşlarımı çattım ve sonunda farkındalığım beni bularak durdum.

"Anne?" Sessizliğin içinde nefes aldım, bunu yüksek sesle söylediğim için kendimi aptal gibi hissettim, ama artık gölgelere atlamadığıma göre, o olduğundan emindim. Ya da en azından onun hatırası.

"Gelmek," diye tekrarladı, ses şimdi daha da uzaklardan, ayak seslerinin geldiği yöne doğru geliyordu. Annemin hayaletinin peşine düşmeden önce Darcy'nin de burada benimle olmasını dilediğim için boğazıma bir yumru yutkundum.

Tünel birkaç koridor boyunca devam etti, kısa merdivenler beni yerin daha da altına götürdü ve kendimi eşiğinde tereddüt etmeme neden olan karanlık bir aura ile geniş bir odada bulmadan önce dönmemi sağladı.

"Görmen lazım," annemin sesi açık alanda yankılandı ve odaya adım attım, bakışlarımı duvardan sarkan zincirlere ve odanın köşesinde kapalı duran ve ne sakladığını bilen ahşap sandığa çevirdim.

Ama ileriye doğru bir adım daha attığımda, oda gözlerimin önünden kayıyor gibiydi ve siyah duvarlar eriyip giderken midem düşüyormuş gibi fırladı ve kendimi Ruhlar Sarayı'nın dışında, ailemin merdivenlerden çıkıp içeri girmesini izlerken buldum. taht odası, dışarıdan onları takip eden tezahürat yapan bir kalabalığın sesi.

Hail Vega ağır ağır, "İşte," dedi, kapıyı arkasından kapatmak için elini salladı ve parlak bir şekilde gülümserken annemi ona yaklaştırdı.

"Sana beni kabul edeceklerini söylemedim mi?" alay etti ve adam ona gülümsedi, onu belinden tuttu ve vücudunu kendisininkiyle aynı hizada çekti.

"Elbette yapacaklar," diye homurdandı. Ben onların kralıyım. Ben ne dersem kabul ediyorlar."

Onu sertçe öpmek için eğildi ve geç de olsa giydiği beyaz elbiseyi ve saçında dengede duran tacı elime aldım. Beklenmedik kraliyet düğünüyle ilgili raporları okurken, ikisinin aynı kıyafetleri giydiklerini görmüştüm.

Hail, Voldrakia'nın güney krallığına yaptığı geziden kolunda yabancı bir prensesle dönmüş ve tam o gün onunla evlenmiş, tüm krallığı kargaşaya sürüklemişti. Kendi krallığında nişanlandığı adamın ailesinden bir miktar tepki gelmişti, ancak Hail savaş tehdidinde bulunmuştu ve sorun bazı siyasi ittifaklar ve onun yerine kendi krallığımızdan bir yedek gelin değiş tokuşu yoluyla çözülmüştü. .

Dolu, geri dönülmez bir şekilde aşık olduğu kadından bir öpücük talep etmek için ağzını bıraktı ve ben onları birlikte görünce içtim, geri çekilmeden önce onu birkaç dakika daha yakınına çekerken mutluluk onların her santimine yapıştı.

"Onlara kendimiz yaklaşmazsak bizi aramaya gelecekler," diye içini çekti ve adam hayal kırıklığıyla homurdandı.

"Tanrı beni siyasetin zahmetinden korusun. O zaman bu işin geri kalanını bitirelim, böylece seni kendime alabilirim," diye gürledi, onun elinden tuttu ve onu sarayın içinden geçirerek onu konuklarla dolu büyük bir odaya götürdü, burada bakışlarım Göksel Danışmanlara takıldı ve boğazım düğümlendi. Lionel onları coşkulu tebrikler sunarak sıcak bir şekilde karşılarken.

Ne konuştuklarına kulak misafiri olmak için daha yakına kaydım ama dikkatimi odanın yanında duran, her biri kraliyet mavisi pelerinler giymiş ve aileme ilgiyle bakan bir grup erkek ve kadına çektim.

Grubun belirli bir üyesi dikkatimi çekti ve Vard'ı tanıdığımda kaskatı kesildim. Yağlı Tepegöz'ün o zamanlar bir tutam uzun saçları, hatta yüzünde yara izi bile yoktu, ama onu aileme bu kadar yakın görünce kalbim daha da hızlı atmaya başladı.

"Yağmur!" grubundaki pelerinli kadınlardan biri aniden ağladı ve birkaç dakika sonra yağmur camları çakıllamaya başladı.

"Bunu sana bir hafta önce söyleyebilirdim," diye güldü annem, yeni kocasına gözlerinde sevgiyle bakarak, dikkati cübbeli insanlara çevrildi.

"Babamın adamı Narbord sekiz yıl önce öldüğünden beri krallığımızda büyük Kahinler ortaya çıkmadı," dedi Hail, gözleri hafif bir tiksintiyle grubun üzerinde gezinirken. "Bu yüzden, çoğu kişinin zihninin bir kişinin zihnine tekabül edeceğini umarak, The Sight'ın alakalı olması için yeterli olan bireylerden oluşan bir grup oluşturmak zorunda kaldım."

"Ya onlar?" Merissa alay etti, gözlerinde bilmiş bir parıltı vardı.

"Aralarında Kraliyet Kâhini'nin koltuğuna oturabilecek tek bir kişi bile yok," diye mırıldandı sinirli bir şekilde. "Gerçi belki de o da benim gibi seni beklediği içindi."

Vard kafasını çevirdi ve anneme ilk başta olduğundan çok daha fazla ilgiyle baktı.

"Yeni kraliçenin Görüşü var mı?" diye sordu merakla, ama kendisinin ve daha az yetenekli Kahinlerden oluşan grubunun geri kalanının bu konuda ne kadar tehdit altında hissettiklerini anlayabiliyordum.

Hail, yeni gelinini yanına çekerek, "Gerçekten öyle," diye mırıldandı. "O yapabilir*Görmek*tanıdığım herkesten daha iyi."

Kâhinler bunun üzerine mırıldanılmış bir sohbete daldılar ve dikkatleri, sorularını yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle kibarca yanıtlayan yeni kraliçeye odaklandı.

Merissa aniden doğruldu, Hail'in yüzüne doğrultulmuş bir elmayı yakalamak için eli fırladı ve herkes ona bakmak için dönerken Lionel havlayarak yüksek sesle alkışladı.

"Kralım, bence burada gerçekten değerli bir mücevher bulmuşsun," diye bağırdı, mutlu olacak kadar dürüstmüş gibi görünerek, ama şirketinde aylarca mahsur kaldıktan sonra onu o tehlikeli, işbirlikçi bakışı tanıyacak kadar tanıyordum. onun gözleri. "Dikkati dağılmışken meyveyi sana doğrulttum ama yine de *testere*geliyor! O gerçekten de gerçek bir Kahin ve sana karşı olan tehditleri bu kadar kolay sezebilmesi için sana olan sevgisi şiddetli olmalı."

Salonun etrafındaki insanlar Lionel'ın liderliğini alkışlamaya başladı ve Hail yeni gelinini parmak uçlarıyla çenesini kaldırıp gözlerinin içine bakarak daha yakına çekerken sırıttı.

"Evet, o gerçekten özel biri," dedi, daha fazla alkış için herkesin önünde onu öperek ama dikkatim Vard ve Lionel arasında gidip geldi; kraliçe.

Başka neler olduğunu sormak için ağzımı açtım, ama görüntü çoktan değişmeye başlamıştı, bana Merissa'nın Kahin'in sandalyesine ilk oturduğu zamanı, resmi olarak Kraliyet Kâhini pozisyonuna yükseldiğini ve bir şeyler gördüğü çeşitli durumları gösteriyordu. Vard ve diğerleri bunun kokusunu bile almamışlardı. Vard'ın çenesi defalarca hayal kırıklığıyla kasıldı ve sürekli olarak farklı doğruluk seviyelerine sahip tahminler sundu.

Zamanla, Hail diğer Kahinlerle giderek daha az görüştü ve onlara Merissa'nın yaptığı tahminler hakkında bilgi bile vermedi, çünkü onların vizyonlarına olan ilgisi onlara neredeyse hiç danışma noktasına geldi.

Vard birden fazla kez ona gelmiş, kendi görüşlerinin daha doğru olabilmesi için Kraliyet Kâhin Odası'nı kullanmasına izin verilmesi için yalvarmış, ancak reddedilmişti.

O sırada başka bir görüntünün içine atıldım, kendimi tam da o odanın içinde, annem koltukta otururken buldum.

sandalye, gözleri bir vizyonla parladı ve babam onun başında duruyor.

"Kuyu?" diye sordu, kendine geldiğinde kaşları endişeyle çatıldı, başını sallarken gözleri parladı.

"Bugün bir şey yok aşkım," diye onayladı ve adamın endişesi iç çekerek geçti.

Yemin ederim, seni buraya getirmek benim için her şeyi değiştirdi, dedi, ona yaklaşıp önünde dizlerinin üzerine çökerek. Bunun için seni ödüllendirmeliyim.

Annem ona yaklaşırken kıkırdadı, boynunu öpmek için öne doğru eğilirken eteğini yukarı kaldırdı ve ben neden ailemin eteği giydiği bir görüntünün bana hediye edildiğini merak ederek ve Gabriel için biraz üzülerek burnumu kırıştırdım. çünkü bundan bir çıkış yolu bulamadım.

Babam aç bir şekilde homurdandı, elbisesinin üstünü çekiştirdi ve ben aniden arkamı dönerken kumaşı yırttı, ağzını onun göğsüne dayadığında bir an daha görmeme gerek kalmadan yüksek sesle inledi.

Kapıya döndüm, ellerimi kulaklarıma kapattım ve bu cehennemden tam açılırken kaçmak için bir vizyonla içeri girip giremeyeceğimi merak ettim.

"Kralım, gerçekten bana verilmesi konusunda ısrar etmeliyim-" Vard neyin üzerine yürüdüğünü anlayınca aniden sözünü kesti ve Hail Vega'dan vahşi bir kükreme kaçarken aileme bakmak için döndüm. kahrolası duvarları titretti.

Onu değişmiş haliyle bulmayı bekliyordum ama bunun yerine bana bir bıçak fırlatıldığında nefesim kesildi, güneş çeliğinin parıltısı meşum bir şekilde parlayarak içimden geçip Vard'ın yüzünü dilimledi.

Kan duvara sıçradı ve Vard ıstırap içinde uluyarak yere düştü ve kan serbestçe akarken mahvolmuş gözünü tuttu.

"Gözlerini karımın vücuduna dikmeye cüret mi ediyorsun?" Dolu haykırdı, bakışlarında cinayetle yerdeki kanayan, hıçkıra hıçkıra ağlayan adama doğru atıldı ve annem arkasından telaşla haykırdı.

Kolunu yakaladı, elini Vard'a doğru fırlattı ve onu odadan dışarı sürükleyen sihirli sarmaşıklarla yakaladı.

"Kraliyet sarayının bir üyesini yargılamadan öldüremezsin!" diye bağırdı, babamın öfkesini kontrol altına almak için savaşırken parmakları babamın kolunu ısırdı ve babam ona bakmaya çalışırken gözlerinin arkasında huzursuzca hareket eden canavarın özünü görebiliyordum. “Artık olmak istediğin kral bu değil. Benden ne istediğini hatırlıyor musun? Işığa giden yolu görmene yardım etmemi istiyorsun.”

"Hiç kimse etine bakıp da ondan bahsedecek kadar yaşayamaz," diye hırladı, yüzünü ellerinin arasına alıp ona, sanki onun için dünyadaki en değerli şeymiş gibi tepeden baktı. Buna katlanmayacağım. Bunu biliyorsun."

"Evet," diye nefes aldı, onun öfkesi altında zemini koruyarak ve içindeki o ateş bir kez olsun geri çekilmeden

Onu sevmeyi seçtiği bu canavarla izlerken ve aralarındaki o bağın saflığını görünce kalbimi gururla kabarttı. O onun ışığıydı ve o onun karanlığıydı. Birbirlerini dengelediler, ancak şimdi açıkça yapmaya çalıştıkları gibi, ancak o birlik için çalıştıklarında.

Dolu, gardiyanlara Vard'ı gözünün önünden almaları için bağırırken öfkeden patlamaya hazır görünüyordu, ancak onlar varamadan görüntü değişti ve kendimi Merissa'nın gece aniden uyanmasını, bir görüntünün onu kocasının yatağından çekmesini izlerken buldum. odasından fırlayıp pencereden geceye atladığını gören bir aciliyetle.

Harpy formuna geçerken, kanatlarını sertçe çırparak, Noel'de Darcy ve Orion'un Nymphe'lerle savaşmak zorunda kaldığı amfitiyatroya doğru uçarken, onun yanında uçma deneyiminin tadını çıkardım.

Hafifçe yere inerken, iki ölü gardiyanın yanından koşarak ve karanlıkta mahkumların tutulduğu hücrelere doğru koşarken peşinden koştum, gerçi hiçbiri onun yanlarından geçtiğini fark etmemiş gibiydi.

Açık duran bir hücrenin önünde kayarak durdu, kaşlarını çatarak bir görüntüyü var olmaya zorlamaya çalışırken ağzından bir lanet kaçtı.

"Benden nasıl saklanıyorsun?" tısladı, onu kraliyet zindanından kaçan adama götürecek bir vizyon elde etmeye çalışırken yaşadığı hayal kırıklığı apaçık ortadaydı.

Başı aniden kalktı ve cebinden bir tutam yıldız tozu aldı, başının üzerine fırlattı ve kendisi yıldızların arasından hızla uzaklaşırken beni de kendisiyle birlikte çekti.

Kısa bir süre önce arkadaşlarımla birlikte savaştığım ormana indiğimizde şaşkınlıkla nefes aldım.

Annem ağaçların arasından sürünerek ormanın kalbindeki piramit şeklindeki tapınağa doğru ilerlerken onu takip ettim ve orada Vard'ın ona doğru koştuğunu gördü, dudaklarından benden daha iyi anlayamadığı kelimeler döküldü ve ağzında kuruyan bir hançer vardı. çok iyi tanıdığım karanlık güçle uğuldayan eli.

Vard tapınağa yaklaşırken bir çığlık yaklaştı ve uzun süredir yok etmediğimiz basamakların tepesinde iki Peri belirerek Vard'ın korkuyla sarsılarak durmasına neden oldu.

Koşmak için döndü ama arkasında dört yaratık daha belirmişti ve kendisini etrafının sarılmış halde buldu.

Yüksek sesle, "Gölge Prenses'ten merhamet dilemeye geldim," diye seslendi. "Bu bıçakla çalışmamda onun varlığını hissettim ve kendimi onun alçakgönüllü hizmetkarı olarak sunmak istiyorum. Görme yeteneğine sahibim ve o bana bunu yapana kadar Vahşi Kral'ın sarayının bir üyesiydim."

Nymphe'ler ona yaklaşırken Vard titredi ve anneme baktım, onu parmaklarının arasında bir tutam yıldız tozuyla hazır buldum ama o olduğu yerde kaldı, izliyor, bekliyordu.

Sonra bir adam tapınaktan çıktı, Diego'nun kıvırcık siyah saçları, ince bıyığı ve karanlık, ürkütücü aurasıyla amcası Alejandro'yu tanıdığımda kanım dondu.

"Bekle," diye seslendi, Periler Vard'a yaklaşıp hareketsiz kalmalarına neden olurken elini kaldırdı. "Gölge Prenses'in ona ihtiyacı var."

Alejandro, tek parmağıyla Vard'ı ileri doğru çağırdı ve arkasındaki Periler onu merdivenlerden yukarı kıstırdılar ve onu, buraya gelme kararını ikinci kez tahmin etmiş olabileceğini düşündüren bir korku iniltisiyle ileriye doğru koşturdu.

Karanlıkta annemle birlikte içeride kaybolurken bekledim, dikkatimi ona çevirdim ve yüzünün önünde içerken yavaşça onun etrafında döndüm. Ona bakmak içimde uzun zamandır görmezden gelmek için mücadele ettiğim bir acıya yol açtı, ama ben buradayken, beni ve Darcy'yi o kadar çok seven ve kendi hayatını yaşamasına izin veren kadına bakarken bunu yapmak imkansızdı. bizi güvende tutma şansı kaybedildi.

İkimizde ondan çok şey vardı ve onun yüzüyle bizimki ya da Gabriel'inki arasında bulduğum her küçük benzerlik kalbimi güm güm atıyordu. O, bize yaşama şansı verilmesi gereken bir hayatın hatırasıydı, ama bu bizden çalınmıştı ve hissettiğim incinme asla gerçekten geçmeyecekti.

Lionel Acrux'un cevap vermesi gereken çok şey vardı.

Merissa'nın bakışları aniden değişti ve gözlerini benimkilerde buldum, bana bakarken ağzından bir nefes kaçtı ve yanağıma dokunmak ister gibi uzanırken dudaklarından yumuşak bir 'oh' çıktı.

"Beni görebiliyormusun?" Elinin hayaleti çenemin çizgisini sıyırırken titreyerek sordum ve o dokunuşun en hafif yankısını hissettim.

"Gerek*Görmek*bu, değil mi?" diye sordu ve beni duyduğundan ve hatta benimle gerçekten konuştuğundan bile emin değildim, ama kaşım sıkışınca havalandı, sanki ben orada değilmişim gibi doğrudan içimden geçti ve kırılgan parçalar yaptı. ondan hissetmek için can attığım aşkla kalbim paramparça oldu.

Tapınağa doğru koşarken, karanlığı kendi etrafına çekerken ve o kadar iyi saklanırken onu izlemek için döndüm, onu kendim bile göremedim, sadece saf içgüdüyle nereye gittiğini biliyordum.

Onun peşinden koştum, onu merdivenlerden yukarı ve tapınağa kadar takip ettim, burada çığlıklar yankılandı ve annem çığlıkların sesini takip etti, karanlık koridorlardan ve taş basamaklardan aşağı kaydı, ta ki çığlıkların o kadar yüksek olduğu bir odaya ulaşana kadar. kafatasımı çınlattı.

Kapı eşiğinde tereddüt etti, bana bir fırsat sunmak için içeri baktı.*Görmek*bu da, gölgeler ona bu kadar yakınken bu yer hakkında bir görüş elde edemeyeceğini bilerek ve bunun yerine bu anıyı sunabilmek için kendi gözleriyle bakarak.

O odadan gelen ıstırap sesleri bende arkamı dönme isteği uyandırdı ama yapmadım, anladım.

Bizim için buna tanık olmak için aldığı risk. Orada gördüğü her şey önemli olmalıydı ve benim de onun ne olduğunu bilmem gerekiyordu.

Öne çıktım, kapı eşiğinde durmak için hareket ettim ve beline kadar soyunmuş ve taş bir masaya zincirlenmiş Vard'ı gördüğümde hareketsiz kaldım, o yalvarıp nefes alırken. Alejandro elinde kanlı bir bıçakla başında dikiliyordu ve o yana doğru kayarak Vard'ın kanayan yüzünü ortaya çıkarırken midem bulandı ve parçalanmış bir göz küresini kenara fırlatıp yere çarpmasına izin verirken yardım edemedim ama irkildim. ıslak bir tokat

"Sana Gölge Prenses ile görüşmeme izin vermen için yalvarıyorum!" Vard feryat etti ve Alejandro yanıt olarak acımasızca güldü.

"Tanrımızla kimse görüşmüyor," diye tükürdü. "Ama ona hizmet etmek istiyorsan doğru yere geldin." Keskin bir şekilde ıslık çaldı ve odanın köşesinden bir Nymph, değişmiş haliyle, kocaman, ağaca benzeyen vücuduyla bir korku dalgası göndererek Alejandro'nun önünde diz çöküp tüm gücüyle ona baktığını gördüm. gerçek bir bağnazın akılsız hayranlığı.

Alejandro, yaratığın üzerine yaklaşırken kılıcını bir kez daha kaldırdı, bir dua ya da belki de daha uğursuz bir şey gibi gelen, nefesinin altından sözler mırıldandı. Nymph'in boğazını yakalayıp bıçağı göz yuvasına sapladığında nefesim ciğerlerimde kaldı.

Yaratık kaskatı kesildi, içinden bir acı çığlığı geldi, ama Alejandro Nymphe'nin kan kırmızısı gözünü yüzünden oyarak ve avucunun içine koymak için çekip çıkararak devam ederken savaşmaya çalışmadı.

Alejandro'nun ilahiler söylemeye ve dua etmeye devam ederken havada tuttuğu elindeki göz küresinin seğirmeye ve kıvranmaya başladığını izlerken dilime safra bulaştı. oda.

Karanlık, Nymph'in gözüne doğru süpürüldü ve Alejandro, Gölge Prenses'in gücünü çağırmaya devam ederken, şey daha şiddetli bir şekilde seğirmeye başladı, ta ki aniden elinden fırlayıp ıslak ve kanlı bir gümbürtüyle Vard'ın göğsüne düşene kadar.

"Lanet olsun," diye nefesim kesildi, o şeyin Vard'ın göğsünden yukarı bir tür boktan solucan gibi kıvrılıp yukarı kıvrılmaya başlamasını ve kendisini boşluğa yerleştirmeden önce yüzüne doğru ilerlemesini izlerken, o şeyin giderek daha fazla karanlık filiziyle dolmasını izlerken nefesim kesildi. orada onu bekleyen göz çukuru.

Gölge göz vücuduna takılırken Vard kanlı bir cinayet çığlığı attı ve Alejandro yüzünde acımasız ve kötü niyetli bir gülümsemeyle izlerken ben de kalkma dürtüme karşı koymak zorunda kaldım.

"Sor ve alacaksın," diye mırıldandı, Vard'ın dizginlerine karşı çırpınıp çığlık atmasını ve gölgelerin karanlığının ruhunu ele geçirmesini izleyerek.

Bir gürültü patırtısı dikkatimi arkamdaki koridora çekti ve bu tarafa gelen sayısız Nymphe'nin sesiyle döndüğümde korku uzuvlarımda bir ürperti yarattı, anneme nasıl olduğunu anlamaya çalışırken endişeyle baktım. d bu dehşet yerinden kaçtı. Ama soruma cevap verdi.

Başının üzerinde tuttuğu yıldız tozunu fırlatıp bir anda gözden kaybolup görüntü kaybolurken beni de beraberinde sürüklemesine yetecek kadar basitti.

*"BEN*testere*Onu o yere götürürsem Dolu'nun ölümü.*Kendime geldiğimde sesi etrafımda yankılandı ve bunun düşüncesiyle ürperdim.

Dağın altındaki tünelin içine, bedenime geri indim ve aniden buranın Vard'ın iğrenç Nymph gölge gözünü aldığı oda olduğunu anladım. Artık bana çok mantıklı geliyordu. Bunu nasıl yapabilmişti? *Görmek*gölgeler, neden onun koyu kırmızı rengi beni her zaman bu kadar rahatsız etmişti. Yüzünde kahrolası bir Nymph'in gözü vardı ve kimse bunu sorgulamamıştı. Ya da belki vardı ve ben partiye geç kaldım. Lionel neredeyse kesinlikle biliyordu ve o şey kendisine hediye edildiğinden beri Lavinia'dan güç almak için açıkça ticaret yapıyordu.

Annemin vizyonları etrafında çalışmayı başarmalarının nedeni bu muydu? Bu an, kaderlerinde belirleyici faktör müydü? Biri gelip işini ondan daha iyi yaptı diye orospu atan aşağılanmış bir pislik mi?

Bunu düşündüğümde acı göğsüme yayıldı. Bu kadar küçük bir şeyin nasıl bu kadar önemli hale geldiği. Babam kızmıştı ve belki de aşırı sert davranmıştı ama eylemleriyle Vard'da yarattığı canavar, tahmin edilemeyecek kadar büyük olmalıydı.

Göğsüm arkadaşlarım için duyduğum endişeyle kasılırken, karanlık boşluğa bakarak nefesimi dışarı verdim.

Buradan gitmem gerekiyordu. Onlara geri dönmem ve onlara ne halt olduğunu öğrenmem gerekiyordu.

Güçlerimiz çarpıştığında Darcy ile benim aramda neler olup bittiğini çok fazla düşünmeyecektim ama ruhumda bir ağırlık ve diğer yanım için bir korku vardı, o da orada oyalanıp diğer yarımın ortaya çıkmasını bekliyordu. Şansını yakaladığı an ve onun iyi olduğundan emin olabilmem için beni onunla yeniden bir araya gelme umutsuz arzusuyla baş başa bıraktı.

Geldiğim yoldan geri döndüm, uzun bir geçidi takip ettim ve karanlıkta sürpriz konuklarla karşılaşmak üzere olmadığımdan emin olmak için sihrimle bağlantımı önümde yokladım.

Geçit döndü ve kendimi uzun bir merdivenin eteğinde buldum, yanaklarıma çarpan taze hava bana yüzeye çıkmanın yolunu bulmuş olmam gerektiğini düşündürdü.

Gizlenme büyülerimin ve susturucu baloncuğumun etrafımda sağlam olduğundan emin oldum ve etrafımda dalgalandığını hissedebildiğim temiz havayı yakalamak için basamakları hızla çıkarak tırmanmaya başladım.

Bu nemli tünel dizisinden çıkmak istiyordum ve arkadaşlarıma geri dönmem gerekiyordu.

Basamakların tepesinde, kendimi tepenin yamacına oyulmuş taş bir kemerde buldum, molozların arasında hareket eden büyük bir figürü görebildiğim aşağıdaki yıkılmış tapınağa bakıyordu.

Nymph'i görünce kanım dondu ve kapının eşiğinde tereddüt ederek sağanak yağmurun altında onlara bakarken Darcy'nin, Darius'un ya da buraya birlikte geldiğim insanlardan herhangi birinin izini aradım. Ama hiçbir şey yoktu.

Aklım, oradaki yıkıma yaklaşmak, onları avlamak ve nerede olduklarını bulmak için bir planla dönmeye başladı, ama Lavinia'nın sesiyle irkildim ve onun yerine gölgelere geri çekildim.

"Dışarı çık, neredeysen dışarı çık... Bu gece asi kanının tadına bakmak istiyorum."

Onu aşağıdaki vadideki molozların arasına inerken gördüm, perilerine daha sıkı aramaları ve ona bir av bulmaları için bağırırken ağzından bir öfke çığlığı yükseldi.

Onun hüsranını anladığımda içimde bir umut kabardı ve onları bulmadığına dair kesin bir kanıya kapıldım. Ama o zaman neredeydiler?

Bensiz buradan gideceklerine inanmak zordu ama belki de başka seçenekleri yoktu. Belki de öldüğümü düşündüler. Darcy ile aramda çarpışan güç patlaması beni ondan ve diğerlerinden uzağa fırlatmaya yetmişti ve ne kadar süredir çimlerde bilinçsizce yattığımı da bilmiyordum.

İçimde bir çekişme hissi dönüp kuzeye bakmamı sağladı, gözlerimi kısarak fırtınaya bakarken ve o yöne uçma arzusuyla sarsılırken, annemin varlığını bir kez daha hissetmek istiyormuş gibi hissettiğimde, bir ihtiyaç duygusu içimi doldurdu. bana göstermek.

Onu daha önce sarayın dışında hiç böyle hissetmemiştim ve buna elimdeki altın biblo mu yoksa aldığım kafa travması mı neden olduğundan emin değildim ama umut etmem gerekiyordu. bibloydu.

Elimdeki küçük Hidra tılsımına bir göz attım, sonra yumruğumu sımsıkı sardım ve Lavinia'ya ve burada bıraktığımız yıkıma sırtımı döndüm, lanet hayatıma bir kez olsun biraz inanmayı seçtim ve kanatlarımı varoluşa çağırdım. .

Havalanırken Phoenix'imin alevlerini uzakta tutmaya dikkat ettim, etrafımdaki karanlığı bir gizleme büyüsüyle tuttum ve bu yerden ve onun iğrenç anılarından uzaklaşırken fırtınayı gökyüzündeki ilerlememi gizlemek için kullandım.

Dondurucu su tenimi ve zırhımı kaplarken, tüylerimin diken diken olmasına ve saçlarımın yanaklarıma yapışmasına neden olurken gürleyen fırtına bulutlarının arasından hızla geçtim, daha yükseğe ve daha yükseğe uçtum.

Bulutlar kalındı ve ben üzerlerine doğru uçarken dondurucu soğuktu, etrafımı saran elektriğin uğultusu ve Lionel'ın ellerindeki işkencemin anılarını zihnimin yüzeyine çıkardı. O kavanozlara hapsettiği şimşek çakması altında çığlık atmamı izlemekle özel bir ilgi duymuştu. O gücün bu hafif ürpertisi bile beni tekrar o odaya, onun insafına ve kendi zihnimin tuzağına düşürdü.

Max'in bölümlere ayırma ve derin nefes alma konusunda bana verdiği derslere tutunmaya çalışarak bu anıları üzerimden atmak için mücadele ettim. Ama gerçekten meditasyon yapan bir kız değildim, bu yüzden içimde her zaman benden çok kolay kaçıyor gibi görünen o sakin yeri bulamayınca bunun yerine en sevdiğim başa çıkma mekanizmam üzerinde çalıştım. İntikam. Soğuk, sert, intikam arzum beni o geri dönüşlerden kurtaracaktı. Lionel, Lavinia ve Vard'a bana ve daha sayısız kişiye yaptıklarını ödetmeyi hayal ettiğim tüm yolları düşündüm.

Onları parçalayıp Anka ateşinde yakma fantezilerine kapılırken, fırtına bulutlarının bariyerini aştım ve uçarken beni yalnızca yıldızların görebileceği, üzerlerindeki huzuru uydurdum.

Hidra tılsımından aldığım hissin uçarken bana rehberlik etmesine izin verdim, giderken vücudumu ateş büyümün ısısıyla doldurdum ve fırtınanın soğukluğunu geride, zavallı kayıp yarığının yasını tutan gölge sürtüğün yanında bıraktım. .

Ne kadar uçtuğumdan emin değildim ama gökten inme dürtüsünü hissettiğimde şafak ufku aydınlatıyordu ve kanatlarım yorgunluktan ağrıyordu.

Artık beyaz ve puslu olan bulutların arasından aşağı indim, fırtına ormanın yanında çoktan geride kaldı ve kendimi çimlerle ve sabah çiğiyle kaplı kır çiçekleriyle kaplı devasa, düz bir uçakta süzülürken buldum.

Yumruğumdaki tılsım, uçtukça neredeyse ısınıyor gibiydi, ta ki sonunda normalde açık olan geniş bir çimenliğin ortasında duran taş bir daire görene kadar.

Burada saklanıyor olabilecek herkesi bulmak için bir tespit büyüsü yaptım ama gökten inip yumuşakça taş çemberinin ortasına inerken yalnız olmadığımı gösteren hiçbir şey bulamadım.

Muazzam kaya yığınlarına baktım ve etrafta başka taş belirtisi olmadığı için bir toprak Elementalinin onları burada var edip etmediğini merak ettim.

Orada dururken yumruğumdaki tılsım daha da kızıştı ve ona bakmak için elimi açtığımda kendimi başka bir görüntünün içinde buldum; bu, Lionel ve diğer Göksel Konsey Üyelerinin ayakta durduğu, annemin olduğu kadar babamın da görüntüsüydü. Yakında ve kralın bu taş dairenin ortasında durmasını izliyor.

"Bunu yaratan Perileri yok ettiler mi?" diye sordu Seth'in annesi Antonia ve neyden bahsettiğini anlamak için baktım, bunu yaparken taş dairenin ortasındaki havadaki çıtırtıyı fark ettim.

King Hail, "FIB av peşinde," diye yanıtladı ve yarığa kaşlarını çatarak ilerledi ve elini cebine koydu.

"Bunlardan kaç tanesini keşfettin?" diye sordu Tiberius Rigel, ona yaklaşırken

yarığı inceleyin, onu çevreleyen havayı kaplayan ve açıkça hepsini temkinli hale getiren kara büyü lekesi.

"Endişelenecek kadar yeter," diye yanıtladı kral. "Bence çabalarımızı Perileri avlamaya ve iğrenç ırklarını kesin olarak yok etmeye odaklamalıyız."

Melinda Altair, "Yıllar geçtikçe saklanma konusunda çok iyi büyüdüler," diye mırıldandı. "Ama söylediğin gibi bu çatlaklarla başa çıkabilirsen, o zaman belki de o kadar da önemli değildir."

"Periler her zaman bir endişe kaynağı olacak," diye yanıtladı annem.

“Yapamayacağınız zaman nasıl bilebilirsiniz?*Görmek*onlara?" Lionel alaycı bir tonda sordu. "Ben sahibim*görülen*

Onları durdurmak için hiçbir şey yapılmazsa, bizim türümüz için her türlü soruna yol açabileceklerini bilecek kadar gelecekte," diye yanıtladı.

"Belki de buna yanlış yönden bakıyoruz," diye mırıldandı Lionel, kralın yanındaki taş daireye adım atıp elini yarığa doğru uzatarak gölgelerin kıvrılarak parmaklarına değmesine neden oldu. "Onlardan yararlanmanın bir yolunu bulabilirsek, sağlayabilecekleri gücü hayal edin."

Babam yüksek sesle güldü ve Lionel'ı omzuyla kenara itti; bu güç, ileri doğru yürürken onu devasa taşlardan birine düşürmeye yetti.

"Azriel, Lord Acrux'a bunun neden korkunç bir fikir olduğunu açıkla," dedi kral küçümseyen bir ses tonuyla, Lionel'ı sonuna kadar kızdırdığını söyleyebilirim, diğer Göksel Konsey Üyeleri onun azarlaması ile eğlenmiş görünürler.

Farkına bile varmadığım bir adam en büyük taşlardan birinin arkasından çıkıp burnunun yukarısına bir çift altın gözlüğünü itti. Koyu, dağınık saçları ve solgun bir teni vardı, kıyafetleri pahalıydı ama görünüşe göre çok iyi giyiniyormuş gibi fazla özen göstermeden giyilmişti. Çalıştığı şeyden uzaklaştırıldığı için biraz rahatsız görünüyordu ve oğluyla bu benzerliği fark ettiğimde kendimi biraz eğlendirmeden edemedim.

Gözlüğünü çıkarıp göğüs cebine koyarken, "Gölgeler oynanacak ya da üzerinde hak iddia edilecek bir oyuncak değil," dedi. “Onlar, kendi krallıklarının yaşayan, hisseden somutlaşmış hali. Onları kontrol altına almak için ne kadar çaba harcarsanız harcayın, onları Elemental büyü kullandığınız gibi kullanmayı asla umut edemezsiniz. Güçleri yozlaştırıcı, kudretli ve sonsuzdur. Nasıl ayırmaya çalışırsanız çalışın, her gölge bir sonrakiyle bağlantılıdır ve onların sahipliğini almaya çalışacak kadar aptal birinin kaderinde yalnızca ölüm yatar."

Tiberius, "Neslimizin en güçlü Fae'lerinden biri olmanın senin için yeterli olacağını düşünürsün," diye alay etti ve Lionel güldü.

"Eh, insan asla çok fazla güce sahip olamaz," diye yanıtladı gülerek.

O aç bakış, hayatın tadına varmak için yanıp tutuşan aç bir yaratık gibi, yarığa odaklanmış haldeyken bakışlarından hiç ayrılmadı.

Azriel, "Bilgi güçtür, bu yüzden buna katıldığımı kabul edebilirim," diye yanıtladı ve Lionel ona değerlendiren bir bakış attı.

"Biliyor musun Azriel, bence burnunu kitaptan çıkarıp güzel bir kadının yanında biraz zaman geçirsen iyi olur. Sizi sevgili arkadaşım Stella Columba ile tanıştırmak zorundayım - o güçlü bir Vampir ve çok sevdiğiniz tüm o kitapların tekdüzeliğinden sizi biraz uzaklaştıracak kadar ilginç olmalı."

Azriel gergin bir kahkahayla, "Evliliğe tamamen uygun olduğumu bilmiyorum," dedi. "Çoğu kadın, bilgi sevgimle dikkatimi çekmek için rekabet etmekten hoşlanmadıklarını düşünüyor."

"Saçma," diye mırıldandı Lionel. "Senin için mükemmel bir seçim olacak. Ben kurarım."

Tiberius ve Antonia bu öneriye hararetle baktılar ama Azriel başka şikayette bulunmadı.

"Geri çekilin," diye emretti babam ve o elini uzatırken diğer herkes çemberden çekildi ve Azriel Orion yanında havanın dokusundan bir asa çağırdı; neredeyse orada bulunan her Fae'nin salyalarının aktığını hissedebildiğim kadar güçlüydü. Kral asayı kavradığında İmparatorluk Yıldızı daha parlak parladı ve altın asanın tabanını yere saplayıp kafatasımda yankılanan ve yok olan bir kelime söylerken diğer herkesle birlikte ben de derin bir nefes aldım.

"Suturi!"

Sesi ovada her yönde gürledi, tek bir emrin gücüyle ve bir mavi ışık parlamasıyla çim saplarını dümdüz etti, İmparatorluk Yıldızı Gölge Diyarı'na giden yarığı ele geçirdi ve sonsuza dek kapattı.

"Hadi saraya geri dönelim," diye emretti Hail işini bitirirken asayı Azriel'e geri verirken o da onu ilk bulduğu yere hemen geri verdi ve asa göz kırparak gözden kayboldu.

Konsey Üyeleri ve Azriel bir yıldız tozu şimşeği içinde gözden kayboldular ama Merissa öne çıkıp kralın çenesini eliyle kavradı.

"Şimdi bunlardan kaç tane buldun?" diye sordu ve o, ondan bir okuma almaya çalışırken ve şimdiye kadar keşfettiği ve kapattığı tüm yarıkları görmesine izin verirken gözlerinin içine bakarak derin bir iç çekti.

Onun ne olduğuna dair bir görüşe sahiptim.*testere*ayrıca, farklı manzaraların ve konumların flaşları önümde yanıp sönüyor, bazılarında az önce yok ettiğimiz yarık gibi sunaklar var, diğerleri tamamen erişilemez görünen uzak konumlarda bulunuyor, her biri gölgelerin bir kısmının boşluktan kaymasına izin veriyor ve

bizim bölgemize.

"Şüphesiz benim de keşfedeceğim daha sayısız şey var," diye mırıldandı, bakışları endişeyle dolmuştu. "Hepsini yeniden mühürlemeyi başaramazsak Solaria için ne anlama geleceklerinden korkuyorum. Gölge Diyar'da bizim tarafımıza doğru ilerlemeye çalışan büyük bir güç var ve bu yarıklar açıkken, içinden geçmenin bir yolu var."

"Sonra hepsini bulacağız ve sen onları tekrar mühürleyebilirsin," diye yemin etti ve adam başını salladı.

"Yapmayı düşündüğüm şey bu."

Dolu, yıldız tozunu fırlattı ve onlar uzaklaştıkça görüntü soldu, kendimi gerçekliğe geri döndüğümde, burada herhangi bir yarığın olduğuna dair hiçbir kanıt bulunmayan taşlardan oluşan bir halkanın içinde dururken, ışık etrafımda kaymaya başladı.

Ama sözleri kulaklarımda ağır bir şekilde asılı kaldı ve yardım edemedim ama yıldızlara baktım ve bunu yapıp yapmadığını merak ettim. Çünkü avında bir gedik kaçırılmışsa, o zaman her biri Lavinia'nın kullanması için Gölge Diyar'dan güç besleyen daha fazlasının açıklanmayacağına dair derin bir şüphem vardı. Şimdi geriye kalan tek soru şuydu, onları nasıl bulacağız?

Kanatlarımı esnettim, etrafa bakındım ve Orion'un bize öğrettiği yön bulma büyüsünü yaparken, böyle bir duruma düşersek The Burrows'u bulmamıza yardım etmeye çalıştım. Zaten katıldığım uzun uçuşun acısını dindirmek için uzuvlarıma iyileştirici ve enerji veren sihir uyguladım ve kendimi bir kez daha gökyüzüne fırlattım.

Yarıklar bir sorun olabilirdi ama en azından artık onlar hakkında daha çok şey biliyordum. Bu yüzden onları nasıl takip edip kapatacağımızı bulmamız gerekecekti çünkü bunu başarabilirsek, yakında kendimizi sözde Gölge Prenses ile eşit bir oyun alanında bulacağımıza dair bir his vardı. Ve durum böyle olduğunda, tüm bahisler iyi ve gerçekten kapalı olacaktı.

BENKafatasımın içini çıngırdatan gümbürtü sesiyle uyandım. İçgüdüsel olarak, beni korumak için sihrime uzandım ve karanlıktan bana geldiğinde sonsuza dek rahatladım, ancak Phoenix'im daha yavaş tepki verdi.

Olan her şeyi bir araya getirirken gözlerimi açmaya zorladım ve artık benim ve Orion'un odasında olduğumu fark ederek üzerime hızla panik çöktü.

"Tory," diye soluğum kesildi, yumuşak yataktan fırladım ve Darius'u odada benimle birlikte alev kaplı yumruklarını tekrar tekrar kapıya fırlatırken buldum. Ama kapı, odanın dört bir yanında yankılanan büyünün gücüyle parıldadı ve açıkça onun geçmesini engelledi.

Manşetlerinde ve yakasında fırfırlı fiyonklar bulunan yumuşak, mavi bir pijama giymiştim ve bu pijamaların Geraldine'e ait olduğundan hemen emin olmamı sağlıyordu ve ben uyurken zırhımı değiştirdiğini varsaymak zorunda kalıyordum.

"Neler oluyor?" Darius'a doğru koştum ama ona ulaştığımda üzerime bir kuvvet çöktü ve dizlerim yere çarptı.

Hayır, kalk. Onun için savaş. Tory'yi bul.

Darius aniden kolumdan tuttu, gözlerindeki endişeyle beni ayağa kaldırdı ve dikkatle güçlü kollarının arasına aldı. "İyi misin?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim, elinden kurtulup ruhumu yakan kararlılıkla kapıya döndüm. “Ama önemli değil. Buradan gitmeliyiz. Tory'ye geri dönmeliyiz.

Başını salladı, ancak ben kapıya dönüp ellerimi kapıya dayayarak toprak elementimi yükselmeye teşvik ederken güçlü yüz hatlarına yazılmış endişeyle gözleri üzerimde oyalandı. Sanki bir obruğun dışına sürükleniyormuş gibi ağır bir şekilde geldi ve onu emrime uymaya zorlarken kararlı bir şekilde homurdandım.

Kapıyı bir depremin gücüyle patlatıp menteşelerinden ayırmaya çalıştım ama etrafına uygulanan güç alanı pes etmedi.

"Mızrak!" Bağırdım. "Orada mısın?"

"Buradayım, Mavi," diye yanıtladı karanlık bir sesle. "Benden seni bırakmamı isteme. Gabriel bize bunu yapmamızı söyledi." "Güzel, o zaman kurtulduğumda önce kimin kafasını koparacağımı biliyorum," diye hırladım, Darius yanıma gelip kapıyı birlikte kırmaya çalışırken kendi sihrini tekrar kapıya bastırırken.

Daha sonra Gabriel'in sesi, "En iyisi bu, Darcy," dedi. "Gerçekten ikinizi de tehlikeye atacak bir şey yapacağımı düşünüyor musunuz?"

"Yani tehlikede değil?" diye sordum, umut göğsümde dolanırken.

"Pekala..." Tereddüdü beni hırladı ve Darius'un yumruğu yeniden kapıya çarptı, bir Ejderha kükremesi onu terk etti.

"Bırak bizi!" Bağırdım.

"Buna pişman olacaksın. Hepiniz," Darius bir hayvan gibi tükürdü.

"Seni ne zaman yoldan çıkardım?" diye sordu Gabriel sakince ve o rahat ses tonu için ona yumruk atmak istedim.

Tory'yi doğrudan tehlikeye atmayacağını biliyordum ama o hâlâ orada yalnızdı. Ve ne kadar güçlü olursa olsun, Lavinia ona karşı bir Nymph ordusuyla takım oluştursa fark etmezdi.

Lütfen, diye yalvardım. "Lütfen ona gitmeme izin ver."

"Dinlenmen gerek," diye homurdandı Orion otoriter bir pislik gibi.

"İhtiyacım olan şey kız kardeşim," diye hırladım.

"Kendini iyi hissediyor musun?" Lance, sanki ona terslememişim gibi sordu. "Ben iyiyim," diye mırıldandım.

Darius, "Yine yere yığıldı," dedi ve ona hain olduğunu gösteren bir bakış attım. Bana sadakatinin tam olarak nerede olduğunu göstererek omuz silkti ve ben de onun koluna yumruk attım. "Sen ve kız kardeşin şiddet yanlısı kadınlarsınız," diye mırıldandı, ama bununla bir sorunu varmış gibi değildi. İçimde şiddetli bir girdap gibi dönen öfkeyle kapıya geri döndüm. "Bizi burada tutmaya hakkınız yok!"

"Gabriel'e güven," diye ısrar etti Orion.

"Hayır," diye tısladım, diğer yarım için tüm dünyayı yok etmeye hazır vahşi ve şiddetli bir yaratık içimde yükselirken damarlarımda zehir kanıyordu.

Darius kapıyı tekrar yumrukladı, bizi dışarı çıkarmak için mücadele ederken çılgına döndü ve bir kez daha zayıflık üzerime çökmeden önce ona elimden geldiğince yardım ettim.

Aniden düşüyordum ve ben yere çarpmadan önce Darius beni kollarının arasına aldı, yatağa gitti ve yanıma otururken beni üzerine yatırdı, etime şifa büyüsü yönlendirdi.

"Seni yakaladım, küçük fahişe," diye güven verici bir şekilde mırıldandı, ben bu ifadenin doğruluğunu hissettiğimde öfkeli bir hayvan yerine bana bakan yumuşak, oyuncak bir Ejderha ayısı.

"Benimle ilgili sorun ne?" Korkuyla fısıldadım, ondan başka kimseye seslendirmek istemiyordum. Orion'un ya da erkek kardeşimin kendime bakamayacağımı düşünmesini istemedim. Tory'nin bana ihtiyacı olduğunda ve benim ona gitmeme izin vermeleri için onları ikna etmem gerektiğinde değil.

Darius kaşlarını çattı, alnımda bir sıcaklık hissetti ve sonra elini indirdi. Zayıf bir sesle, "Belki hastasın," dedi, ama bunun ne olduğunu içten içe bildiğim için başımı salladım, ama itiraf etmekten korktum.

"Nedir?" diye sordu, yüz ifademde korkularımı ele veren bir şeyi açıkça görerek. "Saçmalama, fahişe."

Güçlükle yutkundum, kelimeleri göğsümün derinliklerinden çekip çıkardım ve dışarı çıkmalarına izin verdim. Lavinia'nın laneti.

Kapı açıldı ve Orion odaya fırladı, sanki hiçbir şey yokmuş gibi benim tarafıma doğru hızla güç alanından geçti. Darius kapıya hücum etti, üzerindeki büyüye çarptı ve homurdanarak yere çarptı.

Gabriel onun üzerinden atladı, aceleyle yanıma geldi ve hem o hem de Orion, ne dediğimi açıkça duymuş olarak üzerime eğildiler. Orion yüzümü ellerinin arasına aldı ve gözlerimi inceledi, bunu doğrulayacak ya da reddedecek bir şey aradı ama ne bulduğunu bilmiyordum.

"Sen lanetli değilsin Mavi," dedi öyle bir şekilde ki, benim olabileceğimden kesinlikle ne kadar korkmuştu. Sanki bu sözleri söylemek onun gerçek olmasını engelleyecekti.

Kalbimde bir acı yankısıyla ellerimi onunkilerin üzerine koydum. "Ama ya öyleysem?"

Yüz hatları buruştu ve beni bu kaderden korumak için her şeyi yapacak olan bu karanlık ve ürkütücü adama baktım.

O zaman seni kurtarmak için ruhumu satarım, diye homurdandı, bu sözlerin gücü içimde bir dehşet çukuruna düşüyordu. Çünkü benim için bir bedel ödemesini istemiyordum. Benim için tüm dünyasını çoktan bırakmıştı, bir daha yapmasına izin veremezdim.

"Hayır," dedim dişlerimin arasından. "Bunu birlikte çözeceğiz."

Başını salladı, ama gözlerindeki karanlık vaat benim için yapmaya hazır olduğu fedakarlığı anlatıyordu ve bu beni tedirgin etmişti.

"Hepimiz yapacağız," diye kabul etti Gabriel ve Orion beni serbest bırakırken ağabeyimin alnında bir endişe çizgisi bularak ona baktım. "Her lanetin bir yolu vardır," diye ekledi ağır ağır ve ben çaresizce bundan kurtulmanın basit bir yolu olduğunu umarak kaşlarımı çattım. Ama ne zaman bu kadar şanslı olmuştuk?

"Bize yardımcı olabilecek bir şey görebiliyor musun?" Diye sordum.

Gabriel ciddi bir tavırla, "Eğer bunu Lavinia yaptıysa, o halde onu geri almanın anahtarı odur," dedi. "Gelemem*Görmek*onun veya

bu lanet.”

"Ya Blue'nun kaderi?" diye homurdandı Orion, Gabriel'i ona bakmaya zorlarken arkadaşının kolunu sımsıkı kavrayarak. “Yapabilmeniz gerekir*Görmek*eğer bunu yaşıyorsa. Sen ne*Görmek*, Erkek kardeş?" yalvardı.

Gabriel yutkundu, gözlerinden acı geçti. "Orio, anlamalısın, bir savaşın içindeyiz. BEN*Görmek* hepiniz o kadar düzenli ölüyorsunuz ki buna dayanamıyorum. O kadar çok kader var ki, hiçbirinizin geleceğini kesin olarak tahmin edemiyorum.” Tekrar aramıza katıldığında gözleri Darius'a kaydı ve çenesini gıcırdatarak bana baktı.

"Ya Lavinia'yı öldürürsek?" Darius önerdi ve ben de bu fikirden hoşlanarak başımı salladım. Şimdi ona gider ve yapabilseydim göğsüne buzdan bir mızrak saplardım.

"Lanetler çoğu zaman bu kadar basit değildir," dedi Orion kalın bir sesle, gözlerimde belirecek bir yanıt arıyormuşçasına bakışlarını benden hiç ayırmadan.

"Doğru," diye onayladı Gabriel iç çekerek ve bir an için gözleri parladı ve hepimiz ona yardımcı olabilecek bir şey açıklamasını bekleyerek sessizce ona baktık. Bize geri döndüğünde elimi tuttu, sımsıkı sıktı. "Yapabilirim*Görmek*sen ve Lance Kayıp Kitaplığı'nı ziyaret edeceksiniz, yapamam *Görmek* Okuyacağın ya da içinde bulacağın pek çok kitap var ama eminim ki bu kitaplar gölgeler hakkında bilgi içeriyor demektir.”

"Kız kardeşim güvende olana kadar hiçbir yere gitmiyorum," dedim inatla ve Gabriel yavaşça başını salladı, gözleri tekrar parladı ve göğsünden rahatlamış bir nefes çıktı.

"Çok yakında dönecek," dedi sonunda ve sanki tüm gökyüzü omuzlarımdaymış gibi üzerimden bir ağırlık düştü.

Gabriel'in duruşu gevşedi ve bunun ne kadar korkunç olduğunu anladım.*Görmek*Sevdiğin herkes çevrende vizyonlarda ölüyor,*görmek*bin kez sonları ve onları ancak mümkün olduğunca ölümden uzaklaştırabilmek. Kulağa cehennem gibi geliyordu.

"Eminsin?" diye sordu Darius, gözlerinin arasında bir endişe kırışıklığıyla.

"Evet," diye söz verdi Gabriel. "Kader belirlendi."

"Bunun için teşekkürler." Orion bir elini yüzünden aşağı kaydırdı ve çenesi tik taklarla yanımdaki yatağa çöktü. "Nasıl hissettiğinle ilgili anlatabileceğin her şeyi bana anlat Mavi. O kütüphanede doğru kitapları aramaya yardımcı olabilmem için mümkün olduğu kadar çok şey bilmem gerekiyor.”

Başımı salladım, söylemek üzere olduğum şey beni utandırıyordu. Çünkü birdenbire, korktuğum şeyin başıma geldiğini dünyanın bilmesini istemedim. Beni zayıflattı ve Fae bunun tam tersiydi. Ama bunu herkesten saklayamazdım, onunla savaşmalıydım, onu durdurmanın bir yolunu bulmalıydım ve bunu tek başıma yapamazdım.

"Sanki içimde bir uçurum var," dedim sıkıca, elimi göğsümde hissettiğim yere koyarak. "Ve ondan öfke, öfke ve nefret fışkırıyor. Ama benden de alıyor. Büyümü emer,

aç bir hayvan gibi onunla beslenmek ve..." Bir sonraki sözlerimde boğuldum, beni bir boşluğa yutmama neden oldukları korkusuyla. "Phoenix'imi de almak istiyor. Tory ile güç paylaştığımda, sanki o öfke hakim oldu ve karşı koymaya çalışırken gücüm benden patladı. Ama sonra düşerken büyümden hiçbir şey hissedemedim. Hissettim..." Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ama korku göğsümden fırlarken onların akmasına izin vermedim.

"Ne, Mavi?" diye sordu Orion, kendi korkum onun gözlerinde bana yansıdı.

"Ölümlü," diye fısıldadım ve yemin ederim odadaki herkes irkildi.

"Bu mümkün değil," Orion bu fikri anında reddetti ama Darius, benim de aynısını yaptığım gibi, cevabı ondan bekleyerek Gabriel'e baktı.

Gabriel başını iki yana salladı ve bana inanamayarak baktı. "Yapamazdım*Görmek*sihrini kaybedersen kaderin hiç olmaz," diye tısladı. "Gölgeler gibi olmazdı, benim aklıma bile gelmezdi."

"Ama bu mümkün değil," diye ısrar etti Orion, dişleri dışarı çıkarken ayağa kalktı, öfkesini bir yere yöneltmek istedi ama bu odada suçlanacak kimse yoktu. Gabriel'i tuttu ve bana yaklaştırdı. "Kaderine daha yakından bakın,*Görmek*Bir cevap. Bulabileceğin bir tane olmalı."

Bakacağım, diye yemin etti Gabriel ona, bana.

Hepsi ne yapacağımı tartışmaya başladılar ve seslerinin sesi kulaklarımda yankılandıkça nefesim daha da ağırlaştı ve ben de dizlerimi göğsüme çekip sımsıkı sarıldım. Ölümlü olamazdım, geldiğim hayata geri dönemezdim. Korku üzerime o kadar hızlı çöktü ki, dayanamıyordum. Bir kez bile ait olduğumu hissetmediğim bir dünyada yoksulluk içinde yaşadığımı hatırladığımda, bir anılar dalgası beni boğdu. ışık. Ve bundan daha da kötüydü, çünkü oraya dönmek zorunda kalırsam, yalnız gitmek zorunda kalacaktım. Ve damarlarımda sihir olmasaydı Solaria'ya asla geri dönemezdim. Ve sevdiğim insanlar nadiren ziyarete gelirlerdi ya da zamanla hastalanırlardı. Hepsinden uzak olmalıyım, kız kardeşim Orion, Gabriel,

Kendimi aştığımı biliyordum, tam burada ve şimdi bu kader henüz belirlenmemişti. Ama ne kadar zamanım vardı? Ya sihrim yarın sonsuza kadar giderse ve Fae dünyasında olmaktan dolayı zayıflamaya başlarsam? Ya benim için tek seçenek Solaria'dan ayrılmak, arkadaşlarımı ve ailemi bir daha asla savaşma şansı bulamayacağım bir savaşa terk etmek zorunda kalmaksa? Bu düşünülemezdi. Dayanılmaz.

Panik yapmamak için kendimi zorlayarak derin bir nefes aldım. Ben Darcy Vega'ydım. Kötüyü dert etmedim, hep iyiye odaklandım. Ve bunu şimdi yapmak zorundaydım, çünkü yapmasaydım, bu korku beni yutacaktı ve beni asla bırakmayacaktı.

Henüz kalıcı bir şey olmamıştı ve etrafım gerçeği bulmama yardım edebilecek insanlarla çevriliydi.

cevap. Bir erkek kardeş olarak Solaria'daki en iyi Kahin'e ve bir erkek arkadaş olarak en zeki profesöre sahiptim.

"Neler oluyor?" Tory'nin sesi beni düşüncelerimden sıyırdı ve nefesim kesildi, ayağa fırlayıp o odaya girerken ona doğru koştum. Gözlerimden yaşlar süzülürken ona sıkıca sarıldım. "Ben çok üzgünüm. Hepsi benim hatamdı."

"Tamam." Beni kendisine bastırdı ve ikizimle yeniden bir araya geldiğimde kalbim biraz yavaşladı.

Darius onu kollarımdan tuttu, saçlarını öptü ve koruyucu bir tavırla homurdandı. Bana tekrar ulaşmak için onun kollarından kurtulmak için yarı mücadele etmek zorunda kaldı. "Ne oldu?"

Başa çıkamayacağım bir şey değil, dedi kararlı bir şekilde, Gabriel de ona sarılmak için hareket ederken bana endişeyle bakıyordu. "Neler oluyor? Neden herkes bu kadar endişeli görünüyor?"

Derin bir nefes aldım ve ona gerçeği söyledim ama buna meydan okuyarak çenemi kaldırdım.

"Ben lanetlendim," dedim, bu sözler tüm odayı doldurmuş gibiydi ve kız kardeşim hemen reddederek başını sallamaya başladı.

"Hayır, savaştığını söyledin. Phoenix'inin bununla ilgilendiğini söyledin," dedi kesin bir şekilde, sanki gerçek olmasını istiyormuş gibi.

"Yanılmışım," dedim, kalbim benden çok onun için acıyordu çünkü korkunun onu ele geçirdiğini görebiliyordum ve bunun nedeni olmaktan nefret ediyordum.

Orion yanıma geldi, kolunu omuzlarıma doladı. "Kütüphaneye gitmek için hemen yola çıkacağız." Kız kardeşime baktı. "Buna bir cevap bulacağım," diye küfretti ve Tory ona güvenmeye çalışırken boğazı düğümlendi.

Başımı kaldırıp Orion'a baktım ve boynunda iki gümüş renkli iğne izi gördüğümde kaşlarımı çattım. "Bu da ne?" Uzanıp parmaklarımı üzerlerinde gezdirdim.

"Caleb ve ben..." Boğazını temizleyip ona bilgiç bir bakış atan Gabriel'e baktı. "Mihrapta birbirimizden içtik ve yanlışlıkla bir çeşit... Vampir Meclisi oluşturduk. Bu, Vampir Yasasına aykırı bir şey çünkü avlanma içgüdümüzü harekete geçiriyor. O artık benim kan kardeşim, sanguis kardeşim. Bizi bir ittifak haline getiren ve rekabetimizi sona erdiren bir bağ."

"Bağlamak?" Ona bu kadar acı çekmesine neden olan Koruyucu bağı düşünerek bu kelimeyi homurdandım ama o başını salladı.

"Bu bağ benden hiçbir şey gerektirmiyor, sadece bana Caleb'la bir tür akrabalık sağlıyor," diye açıkladı.

"Bundan daha fazlası var," dedi Darius, kaşlarını şaşkınlıkla kaldırarak. "Onunla, değerli Noxy'nle olduğundan daha kötü olacaksın."

"Siktir git, kimseyle benden beter değil," diye homurdandı Gabriel ve bize kapıyı gösterdi. "Hadi gidelim. Şimdi gidersen, akşam olmadan dönersin... tabii, ah kahretsin, boşver. O

gözüne sürttü. "Sadece acele et, tamam mı?" dedi biraz keskin bir şekilde ve biz de hızla başımızı salladık.

Gardıroba koştum ve siyah bir etek aldım ve içine beyaz bir süveter giydim, kapının arkasında üzerimi değiştirdim ve ayaklarıma diz boyu düz çizmeler geçirdim, sonra diğerleriyle birlikte odadan çıkan Gabriel'i takip ettim.

Tory yanımda kaldı, bana endişeli bakışlar attı ve onun yerine elini tutarken Orion'un elinden omuz silktim. "Lütfen bana öyle bakma. Dayanamıyorum."

Başıyla onayladı, bakışlarını kaçırdı ve tekrar dikkatini çekmek için parmaklarını sıktım. Orada sana ne oldu? Tehlikede miydin?"

"Biraz," diye itiraf etti. "Ama aslında ben...*testere*annemiz." Cebinden küçük bir tılsım çıkarıp bana gösterdi ve küçük Hydra'ya şaşkınlıkla hayran kaldım.

"Yaptın?" diye sordum, bunu kaçırdığım için göğsümde bir ağrı.

Tory anlatacağı her şeyi açıklamaya başladı.*görülen*ve biz dinlerken diğerleri de yakınlaştı. Bize Vard'ın yaptıklarını ve gölge gözünü almak için yaptığı iğrenç ritüeli anlattığında, içimi bir tiksinti kapladı.

"Bunu sana neden gösterdiğini düşünüyorsun?" diye sordu Tory, Hydra tılsımını incelerken Gabriel. "Bilmiyorum ama bence önemli."

The Burrows'un dışına çıkarken düşünceli bir sessizliğe büründük ve çıkmadan önce Darius öne çıkıp bana sarıldı ve kaşlarımı kaldırdı.

"Ben gidip diğerlerine tüm bunları anlatacağım, küçük fahişe. Bilmeni istiyorum ki, bu dünyada ihtiyacın olan herhangi bir tedaviyi satın almak için bir ağırlık Ejderha altınına ve bu lanete bir cevap bulmana yardım edecek Tarikatımın tüm gazabına sahibim."

Beni bıraktı ve kalbim boğazımda düğümlenirken ona baktım. "Teşekkürler Darius."

Başını salladı, Orion'a baktı ve Gabriel'le aralarında bu lanete bir cevap bulmak için dünyayı paramparça edeceklerine söz veren bir bakışma geçerken omzunu çırptı. Sonra Darius kız kardeşime veda öpücüğü verdi ve koridorlarda koşarak uzaklaştı.

"En azından Geraldine öğrendiğinde orada olmak zorunda değilim," dedim Tory'ye hafifçe gülerek ama Tory gülümsemedi.

"Yağmur yağdığında bile her zaman gülümsüyorsun," dedi, gözleri yaşlarla parlıyordu.

"Yağmuru severim," dedim ama bana kalbi yerinden çıkacakmış gibi baktığında ona sımsıkı sarıldım. "Yemin ederim bu da geçecek, her yağmur fırtınası gibi, birlikte bir yolunu bulacağız."

Omzuma doğru başını salladı. "Gerekirse her bir yağmur damlasıyla savaşırım. Birer birer onları havadan keseceğim."

"Yapacağını biliyorum," dedim, kız kardeşimin beni ne kadar sevdiğini severek.

Hep birlikte dışarı çıktık ve Orion kolunu omuzlarıma doladı, Tory diğer yanımda yürürken beni Gabriel'in peşinden götürürken ifadesi bir cadı avına yakışıyordu.

Kardeşim sınırın ötesine geçtiğimizde bana döndü ve beni kemik kıran bir kucaklama için Orion'un elinden kurtardı. "Bir arkadaşım seninle orada buluşacak. İhtiyacın olanı bulmana yardım edecek."

Omzuna başımı salladım, onu sıkıca kavradım ve kaşlarını çatarak geri çekildi ve omzumun üzerinden Orion'a baktı. "Ona iyi bak, Orio," diye uyardı.

"Daima, Noxy," diye homurdandı Orion.

"Seninle gelmemi istemediğinden emin misin?" diye sordu Tory endişeyle, beni kendi şiddetli kucağına çekerken.

"Ona ben bakarım," diye yanıtladı Orion benim yerime.

"Dinlenmen gerekiyor," dedim ona gergin bir şekilde gülümseyerek. "Yakında döneceğiz."

"Lanetten kurtulmanın bir yolunu bulduğumuzda geri döneceğiz," diye düzeltti Orion beni ve Tory parmağını yüzüne doğru salladı.

"Bir cevap bul Lance Orion, yoksa seni buna pişman ederim. İneklik işini yap ve bunu düzeltmenin bir yolunu bul," diye emretti ve Orion elini ona uzattı.

"Yemin ederim, laneti bozmak için elimden gelen her şeyi yapacağım," diye söz verdi ve ben onu durduramadan Tory avucuna tokat attı, anlaşma yapılırken aralarında bir sihir alevi tutuştu.

Endişeyle, "Yıldızlarla ilgili anlaşma yapmana gerek yok," dedim.

Endişelenme, anlaşmayı bozma riski altında değil Darcy. Ona bak. Seni Lavinia'nın lanetinden kurtarırsa, güneşi kementle gökten çekip hepimizi mahvetmenin bir yolunu bulur, dedi Tory, ona karanlık bir şekilde gülümseyerek.

"Sorun da bu," diye mırıldandım ama Orion elimi tuttuğunda ve Gabriel cebinden bir kese yıldız tozu çıkardığında kimse beni dinlemedi. Onu bağışlayamayacağımızı biliyordum ama yüzündeki ifade, beğensem de beğenmesem de kullanacağımızı söylüyordu. Ve ailemin bu üç güçlü üyesine baktım, onların etrafımda olması kalbimi ısıtıyordu, aramızdaki bağ o kadar güçlüydü ki hiçbir şeyin onu asla bozamayacağını biliyordum.

"Sizi bekliyor," dedi Gabriel ve keseden bir tutam yıldız tozu aldı ve yarısı boş olan torbayı Orion'a uzattı.

Gabriel, parıldayan bir ışık denizine yuvarlanırken bizi hedefimize yönlendiren yıldız tozunu üzerimize üfledi.

Karanlık, bulutlu bir gökyüzünün altına indik ve ortasında küçük bir ada bulunan geniş, siyah bir gölün önünde durduk. Yer yeşil ve gürdü ve etrafa bakınırken, bana bir zamanlar İrlanda'da gördüğüm fotoğrafları hatırlatan bir yerin engebeli bozkırlarında olduğumuzu fark ettim. Ağır bir sis süpürüldü

karada, havadaki soğuk kemiklerime kadar işliyordu ve damarlarıma ateş büyüsü yolladım ve avuçlarımızın birleştiği noktadan onu Orion'a da sundum.

Ayaklarımızın altındaki zemine bir dizi kayalık basamak oyulmuş, gölün kenarına iniyor ve tamamen durgun suda kayboluyordu.

"Prenses Darcy?" arkamızdan yumuşak bir kadın sesi geldi ve ikimiz de döndük, kısa kesilmiş saçlı ve koyu tenli güzel bir kadın bulduk. Önündeki cebine sıkıştırılmış bir kitap ve göğsünde Skylarks Pitball takım rozeti olan bir kot elbise giymişti.

"Merhaba," dedim, böyle hitap edilmeye hâlâ alışmaya çalışarak.

"Ben Laini," dedi reverans yaparak, gözleri yere düştü ve sonra bana bakmak için fırladı. "Sen çok güzelsin."

Ah... teşekkürler, dedim beceriksizce, bir tutam mavi saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak.

"Kayıplar Kütüphanesi'ne girmemiz gerekiyor," dedi Orion aniden ve Laini'nin gözleri yanımdaki kara kara düşünen muhafıza kaydı.

"Sen Lance Orion'sun," diye fısıldadı ve Orion içini çekti.

"Öğürmeyi ve Power Shaming'imden iğrenmeyi geçelim," diye homurdandı. "Kütüphaneye girmemiz gerekiyor."

"Ah, senden iğrenmedim. Demek istediğim, utandırmak midemi biraz bulandırıyor ama üstesinden gelebilirim," dedi neşeyle. "Aslında birkaçımız burada sana hayranlık duyuyoruz."

"Ne? Neden?" o karşı çıktı ve ben şaşkınlıkla gülümsedim.

"Ben ve arkadaşlarım anladık," dedi sesinde bir parça gururla. "Öncelikle, The Celestial Times'da yayınlanan saçmalıkların tek kelimesine bile inanmıyorum. Bu yüzden kendi araştırmamı yaptım, davayla ilgili her makaleyi okudum ve Gabriel ve eşiyle de konuştum. Vega Prenseslerinden biri için ne yaptığını biliyorum. Beni işaret etti. "Herkesin inandığı şey doğruysa, o şimdi senin yanında durmazdı."

İçimi bir rahatlama kapladı ve Orion'a hak ettiği hayranlıkla bakan bu kızı hemen sevdim.

"Teşekkür ederim. Keşke daha fazla insan bunun farkına varsa," dedim ağır ağır ve üzgün bir şekilde başını salladı. "Demek istediğim, buradaki çoğu insan anlamıyor. Ama seni yapanlarla tanıştıracağım," dedi neşeyle.

"Senin gibi hisseden kaç kişi var?" Umutla sordum. "Eee, dört.

Ben de dahil," dedi.

"Yıldızlara lanet olsun, kaderim bu tür bir destekle gece yarısına kadar kesinlikle değişecek," dedi Orion kuru bir sesle ve ben de onu yandan dürttüm.

"Artık içeri girmek ister misin?" diye sordu, ses tonunu görmezden gelerek ve ben de ne olduğundan emin olamayarak etrafa baktım.

bununla demek istedi.

"Evet," diye homurdandı Orion, bekletilmenin verdiği hüsranla, görünüşe göre tavırları gülümsemeleriyle geride kalmıştı.

Karanlık göle doğru merdivenlerden inerek yanımızdan geçti ve ben kafa karışıklığı içinde kaşlarımı çattım. Merdivenlerin dibine vardığında, doğruca suya doğru yürürken nefesim kesildi ve gölün altından dar bir taş köprü yükseldi. Onun peşinden yürüdüm ve köprünün çıkışından itibaren yüzeye yayılan dalgacıklarla suyun üzerinden geçerken Orion arkamda kaldı.

Gölün ortasındaki adaya ulaştık ve Laini bizi yosunlu zemine götürürken eski bir zodyak çarkının içinde durduğumuzu fark ettim. Burçların hepsi etrafımızdaki zemine oyulmuştu ve Laini çömelip çemberin ortasındaki bir şeyin üzerindeki yosunları silkelerken oraya kazınmış bir güneş sembolü gördüm. Elini ona dayadı ve avucunun altında altın bir ışık parıldadı, bir saniye sonra ayaklarımızın altından ağır bir gümleme sesi geldi.

Zodyak çarkı birkaç santim alçaldı ve altımızdaki çark biz onun üzerinde dururken yere doğru süzülmeye başlamadan önce midem fırladı.

Yerin altına girdiğimiz anda, başka bir taş tekerlek üstümüze kaydı, girişi kapattı ve zifiri karanlığa gömüldük.

Etrafımızı saran ve kemiklerimde titreşen bir gümbürtü sesiyle alçalmaya devam ettik. Aniden karanlık buharlaştı ve ben içinde bulunduğumuz kristal berraklığındaki baloncuğu içime çekerken tüm kelimeler beni terk etti ve bize gölün manzarasını verdi. Ama burası hiç de karanlık değildi, dans eden ışıkla doluydu ve bir ışık kümesi yanımızdan hızla geçerken onların balık olduğunu anladım. Arkalarında ışıltılı izler bırakan gümüşi, parıldayan balıklar.

Elimi balonun duvarına bastırdım, yüzey yumuşamış plastik gibi, ittiğimde elimin şeklini aldı ama vermedi.

Laini heyecanla, "Daha iyiye gidiyor," dedi. "Sadece bekle."

Sonunda gölün dibine indik, başımızın üzerinde dans eden büyüleyici balıklarla birlikte kumlu yatağı geride bıraktık ve yeryüzüne doğru düşmeye devam ederken bir kez daha karanlık etrafımızı sardı.

Karanlık kalktı ve ışık bir kez daha üzerimize döküldü, iki katedralin birleştiği mağaramsı bir yere inerken bir nefes boğazımda sıkıştı.

Bu kütüphanenin güzelliği dünyevi olmayan bir güzellik gibiydi, duvarlar çok koyu griydi ve tepelerinde muhteşem payandalarla kemerler oluşturuyordu. Devasa odanın dört duvarında, her biri Elementleri temsil eden güzel taş yüzler vardı.

Toprak için olan, yosun ve sarmaşıklarla kaplıydı, gözlerinde ve dudaklarında çiçekler açıyordu; su yüzü ağzı açık kaldı ve dudaklarından bir şelale döküldü

kütüphanenin dibinde ışıkla parıldayan parlak havuz; kayaya ateş için oyulmuş yüzün en parlak mavi renkte yanan gözleri ve taşın çatlaklarında lav akıntıları dönüyordu; son olarak, hava için olan beyaz kabarık bulutlarla kaplıydı ve saçları taştan oyulmuş olmasına rağmen bir şekilde büyülü bir rüzgarda hareket ediyor ve değişiyor gibiydi. Her birinin çevresinde, duvarlara inşa edilmiş kitaplıklara giden merdivenler ve onların ötesindeki kütüphanenin daha derin geçitlerine açılan tüneller vardı.

Altımızda, tahtadan, taştan ve camdan yapılmış sonsuz kitaplıklar sarmal bir şekilde birleşiyordu. Elemental su yüzünün altındaki havuzun üzerinden geçen köprüler vardı, her birinin üzerinde Fae'nin incelediği daha küçük kitaplıklar vardı.

Ayağımızın altındaki zodyak çarkı mağaranın tam ortasına indi ve ben hayretler içinde yere baktım. Laini, ben bir şeyi kaçırırsam diye gözümü kırpmak istemeyerek inanılmaz çevreyi dolaşırken bize rehberlik ederek yığınların bazılarına doğru ilerledi.

Kelebekler önümüzde havada dans ediyorlardı, kanatlarının uçları altın rengindeydi ve arkalarında balıkların gölde bıraktığı gibi ışık izleri bırakıyorlardı. Kitaplara ne kadar hayran olduğunu bildiğimden ve gözlerinde bir neşe bulmayı umduğumdan Orion'un tepkisini görmek için etrafa bakındım, ama biz yürürken orada sadece karanlık vardı ve bunun lanetle ilgili olduğundan emindim.

Güvenini tazelemek için elini tuttum ama iki yanımızda eski görünümlü kitapların arasından geçerken Laini'yi takip etme niyetiyle bana bakmadı.

"Gölgeler ya da kara büyü hakkında sahip olduğun tüm metinleri görmemiz gerekiyor," dedi Orion, gözleri onun kafasının arkasına saplanarak.

Laini başını sallayarak ona baktı. "Elbette," diye kabul etti. "Ama önce gel arkadaşlarımı gör, seninle tanışmak için can atıyorlar."

Orion tartışmaya hazır görünüyordu ama ben elini çekiştirerek ona dilini ısırmasını söyleyen bir bakış attım. Lanetlendiğimi bilmiyorlardı ve kesinlikle onlara söylemek de istemiyordum. Merhaba demek için birkaç dakika ayırabiliriz.

Yığınları yuvarladık, masaların dizildiği ve Fae'nin oturup kitap okuduğu bir bölüme geldik. Siyah saçlı bir kız kornayla oturduğu yerden fırladı. Gözlerim gürültüyle şaşkınlıkla açıldı ve bana eğilmek için hızla kendini yere yasladı.

"Bu Brittny," dedi Laini, mavi çizgili saçlı başka bir kız koşarak bize doğru gelirken. "Bu Kandice." Kız önümde eğildi, gözleri Orion'a çevrildi.

Kandice, "Bu çok heyecan verici," diye ciyakladı. Sana bir içecek ısmarlayabilir miyim? Belki bir atıştırmalık? Ya da ayak masajı? Brittny bu konuda harika, değil mi Brittny?”

Brittny konuşmak için ağzını açtı ama onun yerine yüksek bir korna sesi çıktı ve elini ağzına götürdü, yanakları utançtan kızarmıştı.

“O bir geyik değiştirici. Gergin bir kornası var," diye açıkladı Laini. "Bu Eugene."

"Merhaba." Zayıf bir adam, başında bir tutam beyaz saç ve gözlerinde hayranlık dolu bir ifadeyle oturduğu yerden kalktı.

"Seni tanıyorum," dedim farkında olarak. "The Burrows'ta kalıyorsun. Sen Yüce Buck'sın, şey, şey, değil mi?

"Bu doğru. Tiberya Sıçanlarının Solarian Yaramazlığının Yüce Parası. Seninle düzgün bir şekilde tanışmak bir zevk, Prenses."

"Peki sen. Burada ne yapıyorsun?" Diye sordum.

"Yıldız tozunun yerini alacak yeni seyahat yolları bulmaya yardımcı olmak için birkaç haftadır kütüphanede kalıyorum. Eski efsanelerden bazıları, kendinizi gaz formuna dönüştürebileceğiniz ve bir hava Elementalinin sizi karada yüksek hızda patlatabileceği, buharlaşma denen bir şeyden bahseder," diye ciyakladı Eugene.

Brittny heyecanla, "Eski efsanelerin doğruluğunu kanıtlamaya çalışmayı seviyoruz," dedi.

Kandice kaşlarını çatarak, "Maalesef buharlaşmanın derinizin birkaç katmanını soymak ve tırnaklarınızı çürütmek gibi ciddi yan etkileri olabileceğini düşünüyoruz," dedi.

"Ah," dedim yüzümü buruşturarak.

"Tanıtmayla işimiz bitti mi?" Orion çekti.

"Kurtarıcı prenses bize bakıyor," diye nefes aldı Kandice ve ikisi kızarırken Brittny gergin bir şekilde korna çaldı.

"Bekle, efsaneleri kanıtlamayı seviyorsan, aslında hakkında biraz bilgiye ihtiyacımız olan bir efsane var," dedim ve Eugene gözlerinde coşkulu bir ifadeyle ciyakladı.

"Ne efsanesi? Size yardımcı olmaktan onur duyarız," dedi, bu fikirden neredeyse gurur duyarak ve ben de etrafımızda bir susturucu balonu patlattım.

"The Gems of Lariom'u arıyoruz," dedim, bu insanlara güvenmeye karar vererek, ama Orion bakmamız gerekip gerekmediğinden emin değilmiş gibi bana baktı. Yine de insanları okumakta oldukça iyiydim ve Gabriel söyleseydi bir şeyler söylerdi.*görülen*onlar hakkında gölgeli bir şey.

"Oooh, bu benim en sevdiğim efsane!" Brittny ağladı ve Eugene bir kitap rafına koştu, kafasının iki katı büyüklüğünde bir kitap kaptı ve onu taşırken hırıldayarak ağır bir gümbürtüyle bir masanın üzerine bıraktı.

"Hemen halledeceğiz leydim," diye ciyakladı Eugene. "Bu, kütüphanedeki efsanelerle ilgili tüm kitapların bir kaydı." Yıpranmış sayfalara hızlıca göz attı, sonra bir tanesinde durdu ve sonsuz gibi görünen kitap listesinin en üstündeki başlığı işaret etti.*The Gems of Lariom Üzerine Metinler.*"Bunların hepsini inceleyeceğiz, majesteleri ve yerlerine dair en ufak bir koku bile alırsak size hemen haber vereceğiz."

"Hepsi değil," diye araya girdi Orion, onlara bu görevi verme arzuma yenik düşerek. "Bilgiye ihtiyacımız var

Terazi, Akrep, Yay, Oğlak, Kova ve Balık için taşlar hakkında.

"Okie cokie karaoke." Eugene gülümsedi ve Orion sertçe başını salladı ve Laini'ye döndü.

"Acil bir mesele için buradayız. Bizi kara büyüyle ilgili bölüme götür, daha fazla zaman kaybedemeyiz," dedi sertçe, sabrının sınırı belliydi.

"Lütfen," diye ekledim.

Laini hızla başını salladı ve bir özür mırıldandıktan sonra, takip etmemiz için bir teklifte başını salladı. Kandice bize veda etti ve Orion elimden tutup beni Laini'nin peşinden çekerken ona ve arkadaşlarına yardımları için teşekkür ettim.

"Kara büyü bölümü labirentlerde," dedi Laini, bizi taş bir kemerden geçirerek kütüphanenin başka bir bölümüne götürdü.

Burası çok büyüktü. Baktığım her yerde daha çok kitap, daha çok raf, daha çok güzellik vardı. Akan bir derenin üzerindeki küçük bir köprünün üzerinden geçtik, sonra demir kadar siyah ve sürgüyle kapatılmış büyük bir kapıya yaklaştık. Laini elini tam ortasına bastırdı ve avucunun altından sihir fışkırarak kapının üzerinde parıldadı ve sürgüyü yüksek bir takırtıyla geri kaydırmasına neden oldu.

Kapılar önümüzde açıldı ve kocaman bir adam karanlıktan öne çıktı. Kafası, kocaman boynuzları kıvrılan bir boğaya dönüşmüştü ve insansı vücudu kocamandı, derisini kaplayan koyu kahverengi kürkle üzerimde yükseliyordu. Minotaur önümde eğildi ve Laini ona katılmamızı işaret etti.

"Arnold seni kara büyü bölümüne götürecek. Onun yanından asla ayrılma yoksa burada kaybolursun ve seni asla bulamayız. Bu bölümün etrafındaki yolu yalnızca Minotaurlar bilir. Bu kütüphanedeki en tehlikeli bilgiyi bu şekilde koruyoruz."

Arnold'a katılmak için ilerledik ve dönüp bizi karanlığa götürmeden önce derin bir mırıltı çıkardı. Arkamızdan kapanan kapının sesi önümüzdeki tünellere yankılanan bir gümleme gönderirken ona ayak uydurmak için acele ettik.

Nabzım titredi ve gölgeleri uzaklaştırmak için hemen bir Faelight yaptım. Arnold görünüşe göre aşağıyı görmekte hiç güçlük çekmedi, ama adımlarını hızlandırıp iki taraftan da bizi sıkıştıran dar bir geçitten dönerken yaptığım Faelight'a hiçbir itirazda bulunmadı.

Yürüdükçe hava soğudu ve Dünya'nın daha derinlerine indikçe zemin ayaklarımın altından kaydı ve parmaklarım duvara değdiğinde yüzeyindeki nemi hissettim.

Labirentte yürürken geçitler keskin bir şekilde sola ve sağa dönüyor, yön duygum çoktan kayboldu. Arnold hızını asla düşürmezdi ve bazen o kadar hızlı dönerdi ki Orion, geride kalmamamızı sağlamak için Vampir hızıyla bizi ileri doğru fırlatırdı. Sonunda, geçitlerden biri kalbimin daha hızlı atmasına neden olan karanlık bir mağaraya açıldı.

Üstümüzde kubbeli bir çatı ve altımızda tüm kat, seyretmesi korkunç bir uçuruma düşüyordu. Kenara o kadar yakın durduk ki, birisi o tünelden çok keskin bir şekilde çıkarsa, aşağıdaki gölgeli uçuruma doğru ölümüne düşeceğini biliyordum.

Üzerinde dar bir platform uzanıyordu ve ortasında koyu renk metalden yapılmış bir kürsü duruyordu. Üzerinde beyaz bir kitap vardı, sayfaları açık ve boştu. Arnold döndü ve o ölümcül görünen platformda kitaba yaklaşmamı işaret etti ve kaşlarımı kaldırdım.

"Bu nedir?" Orion sordu.

Arnold'un gözleri yere düşmeden önce önce ona, sonra bana döndü. "Ona hitap edemem leydim."

Boğazımdan bir homurtu yükseldi ama Orion'un adını rastgele bir Minotaur'a temize çıkarmaya çalışarak kaybedecek zamanımız yoktu. Ve Arnold'a bir bakış bana bunun denemeye bile değmeyeceğini söyledi.

"O zaman söyle bana," diye sordum.

Arnold başını salladı, gözlerinde bir özürle kocaman vücudunu bana doğru çevirdi ve sanki ona bakmak bile fiziksel acı veriyormuş gibi sırtı Orion'a dönük olacak şekilde hareket etti. "Kitap, burada tuttuğumuz tüm karanlık kitaplara açılan bir kapıdır. Ona ne aradığınızı sormanız yeterli, kitap size ihtiyaç duyabileceğiniz her şeyi sunacaktır."

"Ya ne aradığımızı bilmiyorsak?" Orion homurdandı.

Arnold'un gözleri önce ona, sonra tekrar bana döndü, inek alnından bir ter fışkırdı. "Söyle bana," dedim hayal kırıklığı içinde ve Arnold başını salladı.

"Neye ihtiyacınız olduğunu düşünürken elinizden geldiğince doğru olmaya çalışmalısınız, leydim. Aradığınız ancak bulamadığınız bir şey olursa elimden geldiğince yardımcı olmaya çalışırım. Burada işin bittiğinde zili çal, seni almaya geleceğim - ya da yardımıma ihtiyacın olursa zili çalabilirsin. Başımın üstünü işaret etti ve döndüm, girişin üzerinde asılı duran ve üzerinde uzun bir ip sallanan bronz bir çan buldum.

Uzaktan bir zil sesi duyuldu ve Arnold tünellere atılmadan önce yüksek sesle mırıldanarak yanıt verdi, toynaklarının sesi o giderken bize kadar geliyordu.

"Pekala, çok şükür gitti," diye mırıldandı Orion, platforma doğru uğursuz görünen kitaba doğru ilerlerken.

Onu takip ettim, aşağıdaki korkunç damlaya baktım, hava büyüsü yaptığımı bilmek bile beni bir şekilde rahatlatmıyordu. O deliğin ne kadar derin olduğunu, Dünya'nın çukuruna düşüp düşmediğini merak ettim ve bu düşünceyle midem bulandı.

Beyaz kitaba bakarak platformda Orion'a katıldım. Yakından bakıldığında, kitabın kapağının beyaz bir camdan yapıldığı belliydi ve Orion başparmağını kapağın üzerinde gezdirdiğinde, ifadesine bir bakış bana maddenin ne kadar değerli olduğunu gösterdi.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Orion bana bakmadan önce boş sayfaları kaydırdı. "Sorsan iyi olur, Mavi," diye teşvik etti ve kitaba daha da yakın durabilmem için kenara çekildi. "Yapabileceğiniz tüm belirtileri düşünün."

Önümdeki boş sayfaya odaklanarak ve tapınağa gökten düştüğümde ruhuma yapışmış olan her karanlık duyguyu canlandırarak yavaş bir nefes aldım. O berbat hislere tutunurken, yüksek sesle söylemeden önce onu sımsıkı kavrayarak aklımda bir soru oluşturdum. "Hangi gölge lanetleri Fae büyüsünü çalabilir?"

Gökyüzünden yağan ve kitabı kelimelerle lekeleyen yağmur gibi koyu mürekkep sayfalarda çiçek açtı. Her birinin altında tek bir paragrafın yazılı olduğu sayfada toplanmış bir lanetler listesi.

Orion onları okumak için yaklaştı ve gözünün ucuyla bana baktı. "Bunlardan herhangi biri tanıdık geliyor mu?" diye sordu endişeyle.

Derinin çürümesine neden olan bir lanetten, yürüyemez hale gelene kadar kemiklerini içten içe kemiren bir lanete kadar her birini okudum. Ancak büyü kaybı, bu lanetlerin bir yan ürünü gibi görünüyordu, Fae kaçınılmaz olarak ölmeden önceki son aşamalarda olan bir şeydi.

"Demedim. "Bunların hiçbiri değil." Bu aynı zamanda çok rahatlatıcıydı, çünkü bu saçmalıkların bir kısmı kulağa korkunç bir korku filmi gibi geliyordu.

"Öyleyse tekrar sor," diye bastırdı Orion. "Daha spesifik ol."

Cevabımı bulmama yardımcı olacak yeni bir soru düşünmeye çalışarak başımı salladım. "Ne tür bir gölge lanet beni öfkeyle doldurabilir ve büyümü kullanamaz hale getirebilir?"

Sayfa, üzerine yeni mürekkep yayılmaya başlayana kadar bir kez daha boş kaldı, ancak bu sefer daha azdı. Ortaya çıkan şeye kafamı salladım, bir gölge canavarın anatomisini ayrıntılarıyla anlatan metin, içinizde kök salıp sizi tersyüz edebilecek karanlık bir bitki ve kafatasınıza girip sizi delirtebilecek bir gölge solucanı.

"Bir şeyi gözden kaçırıyoruz," dedim Orion'a, alnımda bir kırışık oluşurken ona bakarak. Yanağımı avuçlamak için uzandı, gözlerinde yakıcı bir yoğunluk vardı.

"Bunu yapabilirsin Mavi. Sen bunu yapana kadar burada kalacağız."

Başımı sallarken içimi bir ürperti kapladı, bakışlarımı tekrar kitaba çevirdim ve umutsuzca aradığımız cevabı arayarak soru üstüne soru sormaya başladım.

"Daha genel konuşalım," dedim bir saat boyunca ihtiyacımız olan şeyi bulmaya çalıştıktan sonra. Orion başıyla onayladı, parmaklarını onca kez içinden geçirmekten dolayı saçları darmadağınıktı.

"Gölgeler Fae büyüsünü nasıl etkileyebilir?" Diye sordum.

Önümüzde koca bir sayfa belirdi ve merakla kaşlarımı çattım, metni okumak için daha yakına eğildim.

Akademisyen Hanson Edgelight, Nymph'lerin bir zamanlar perilerle uyum içinde yaşadıklarını varsaydı.

Fae. Sahip olduğu görüşler nedeniyle geniş çapta alay konusu olmasına ve teorilerinin birçoğunun onaylanmamıştı, bu seferki bir gerçeklik halkası taşıyordu.

Perilerin ve Fae'lerin şimdi olduğu gibi çarpışmadığı bir zamanın olduğu uzun zamandır biliniyor. Ancak, bu zamanlara ait metinlerin çoğu o zamandan beri kaybolmuştur. Edgelight, Fae toplumundan bağımsız yaşayan Serendipity'nin bulut ormanında gizlenmiş bir Periler köyünün kanıtını bulduğunu iddia etti. Bu köyü ziyaret ettiğini iddia etti, ancak Göksel Konsey'in orada ikamet eden Perilere saldırmak için harekete geçmesinden korktuğu için yerini söylemedi.

Bu tek fotoğraf, bir grup Nymph avcısı köyü aramak için kapısına geldiğinde kanıtları yaktıktan sonra hesaplarından kurtuldu. Bu fotoğraf gösterisinin kömürleşmiş kalıntıları Edgelight, görünüşe göre elleri birbirine kenetlenmiş bir Nymph'in önünde duruyor.
barışçıl etkileşim

Böyle bir köy gerçekten var olsaydı, türleri hakkında bildiğimiz her şeyi sorgulardık. Periler, ancak kendi gölge güçlerini uyandırdıktan sonra Fae büyüsünden beslenerek hayatta kalabilirler. Yani bizim türümüzden uzakta bir Nymph köyü gerçekten varsa, o zaman ya Fae avladıklarını ve Edgelight'ın bundan habersiz olduğunu ya da bazılarını bulduklarını varsayabiliriz.
bizsiz hayatta kalmanın yolu.

Bugün FIB, Nymph'leri toplumu onların saldırılarından korumak için idare ediyor, ancak Edgelight'ın teorisine inanacak ve bu fotoğrafı Solaria'da bir yerlerde yaşayan barışçıl Nymph popülasyonunun kanıtı olarak kabul edeceksek, o zaman arkasındaki ahlakı da sorgulamamız gerekir. onları öldürmek
tür.

"Mümkün değil, değil mi?" Orion'a sordum ve dilini düşünceli bir şekilde dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Bu pek olası görünmese de her şey mümkün."

"Belki de keşfetmeye değer, değil mi? eğer varsa*vardır*Hayatta kalmak için sihir çalmaya ihtiyacı olmayan periler var, o zaman belki diğer Perilere bu şekilde yaşamayı öğretebilirler," dedim umutla.

Orion bu fikre ikna olmuş görünmese de yavaşça başını salladı. "Lanet hakkında bilgi aramaya devam edelim Mavi."

"Belki de lanete yanlış açıdan yaklaşıyoruz," diye içini çektim ve başını kaldırdı. "Ona hangi açıdan bakmamız gerektiğini düşünüyorsun?"

"Belki de Phoenix'imin gücüne bakmalıyız. Belki de tam olarak bağlı olduğum laneti bulmaya çalışmak yerine, bana yardımcı olabilecek bir büyü ya da hediye vardır."

Bu fikir üzerine Orion'un gözleri parladı ve perondan dönerek zile doğru ilerledi.

ve sertçe çalıyor. "İyi fikir," dedi.

Tünellerde Arnold'un uğultuları duyuldu, aramayı yanıtladı ve koşarak bize doğru geldi, toynaklarının sesi geçitler boyunca bize doğru geliyordu.

"Ben sadece güzel bir yüz değilim," diye alay ettim ve Orion'un dudakları tekrar düzleşmeden önce hafifçe kıvrıldı. Bu lanetin belki de en kötü yanı, etrafımdaki herkesi nasıl etkilediğini görmekti ve kalbimde, kendimin olduğu kadar onların da iyiliği için laneti bozduğumdan emin olmak için her şeyi yapacağımı biliyordum.

Arnold homurdanarak ve ayak damgasıyla geldi ve bir kez daha önümde eğildi. "Leydim, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Anka kuşları hakkında herhangi bir kitabınız var mı?" Diye

sordum. "Kraliçem, her konuda kitaplarımız var."

"Öyleyse bizi onlara götür, Arnold," dedi Orion sabırsızca, sesinde hiçbir dostluk belirtisi yoktu. Arnold orada değilmiş gibi davrandı, yön için bana baktı ve ben hayal kırıklığı içinde ofladım. "Bizi onlara götür," dedim sertçe ve o da dönüp bizi bir kez daha karanlık mağaralara götürmeden önce mutlu bir şekilde homurdandı.

Orion, ona yetişmek için hızla ilerlememiz gerekebileceğinden elimi tutmaya devam ederken, ona yetişmek için koşarak şiddetli bir tempoda onu takip ettik.

Labirentin daha derinlerine indik ve ben dönüşleri saymaya çalışırken bile, bu yerle ilgili bir şeyler zihnimi tamamen bulanıklaştırdı, sanki yolu hatırlamama izin vermeyecek şekilde tasarlanmış gibi.

Burada hiçbir çıkış yolu olmadan kaybolma fikri içimde bir paniğe kapıldı. Ve Arnold'un peşinden daha hızlı koştum.

Başka bir mağaraya döndü ve ben odanın tam ortasında parlak kırmızı ve mavi bir ateşle yanan devasa bir taş kadehi alırken yanaklarıma bir ateşin parıltısı değdi.

Arnold dudaklarında parlak bir gülümsemeyle bana döndü. "Bin yıl önce Anka Kuşları burayı ziyaret etti. Bu ateşi Ebedi Alevler Kadehi'nde yaktılar ve o hiç sönmedi. Onu ateşe verenler atalarınız Prenses Vega." Görkemli bir şekilde işaret etti ve büyü rezervlerimin muazzam gücü altında şiştiğini hissederek ona yaklaştım.

Ellerimi aleve sokup geçmişin öpücüğünü tenimde hissederken, bir yanım bu alevlerin içinden geçip onu yakanlara dokunabilmeyi dilediğimde Orion arkamda kaldı. Bir parçam bu ateşe aitti ve onun ısı ışınlarının arasında dururken en acı verici aidiyet hissini hissettim.

Orion'a baktım, onu mağaranın girişinde durmuş, gözlerimle yaklaşması için yalvarırken buldum, ama sanki atalarımın bu kutsal yerine daha fazla adım atması gerektiğini hissetmiyormuş gibi hareket etmedi. . Ama bulunduğum her yere aitti, burası da dahil.

Yüksek tavanı yalayan yükselen alevlerin ötesinde, raflara tırmanan merdivenlerle üzerime ulaşan ahşap kitaplıklar vardı.

Arnold, "Bu kitaplar eski Anka Kuşlarına aitti," diye açıkladı. Onlara ancak Anka kuşu dokunabilir, yani yüzyıllardır okunmadı leydim. İçlerinde bulunan sırlar sana ve kız kardeşine ait."

Dudaklarım açıldı ve kitaplara doğru ilerlerken üzerime bir korku düştü, atalarımdan bir hediye olarak önümde oturan sonsuz bilgiyi içime çekerken başım geriye doğru eğildi. Ve Tory'nin burada olup bunu benimle paylaşmasını diledim.

"Cevap burada," dedim özellikle kimseye. "Olmak zorunda." Başımı çevirerek Arnold'a baktım. "Orion'un da bu kitapları okumasını diliyorum. Bir şekilde onlara dokunmasına izin verebilir miyim?

"B-Leydim," diye kekeledi korkuyla. "Güçten Utanan Fae'nin böyle bir şey yapmasına izin vermek iğrenç bir şey olur."

"Ama yapabilir miyim, Arnold?" Öfkeyle sordum ve bir kez daha başını eğdi, hızla başını salladı. "Evet, yapılabilir. Sadece raflardan bir kitap alıp ona vermelisin, sonra büyü onu serbest bırakacak."

"Teşekkür ederim." Başımla onaylayarak onu başımla onayladım ve Power Shamed pisliğinin eski ve paha biçilmez kitaplara dokunduğuna dair bir şeyler mırıldanarak tünele doğru koştu ve tüylerimi diken diken etti.

Bu kitaplar benim ve kız kardeşim için olsaydı, onları çok sevdiğim kişilere verirdim. Ve onları Orion'dan daha çok okumak istediğim kimse yoktu.

"Emin misin güzelim?" diye sordu, ben doğruca raflara doğru yürürken.

"Elbette eminim." Tek kaşımı kaldırarak ona döndüm. "Onları senden saklayacağımı gerçekten düşünüyor musun?"

"Sana hiçbir borcum yok ama sen bana her şeyi verdin. Bana bu kadar isteyerek verdiğin şeye her zaman şaşırmışımdır."

Sen benim için dünyadaki en değerli adamsın Lance, keşke senin de aynı şekilde görmeni isterdim. Şimdi buraya gel, sana bir kitap vereceğim. Lütfen sertleşme."

Yaklaşırken sırıttı, alevler üzerinde dans ederek onu altın rengi ve kırmızı bir ışıkla aydınlatırken gölgelerin arasından çıktı.

Dönüp hareket ediyor gibiydiler, o etraflarından geçip bana yaklaşırken neredeyse ona doğru eğiliyordu.

"Bence atalarınız beni yargılıyor," dedi Orion ve hafifçe güldüm. "Ölümden dönüp sana bir ders vermelerinden mi korkuyorsun?" dalga geçtim. "Konu sana geldiğinde hiçbir şeyden korkmuyorum."

Gülümsedim, devasa yığınların dibindeki bir merdivene çıktım ve tırmanmaya başladım, gözlerim kayarken

etrafımdaki eski ciltlerin üzerinde. Omurgaların üzerindeki isimleri olabildiğince çok okumaya çalıştım, tam olarak ne aradığımdan emin değildim ama yine de aradıkça daha da yükseğe tırmanıyordum, içimdeki garip bir kıpırdanma beni ileriye doğru yönlendiriyordu.

Nümeroloji, astroloji, yıldız burçları, takımyıldızlar ve bir dizi sihirli büyü ve iksir üzerine her türden kitap vardı ve içlerinde hangi sırların yattığını sonsuz bir şekilde merak ediyordum.

"Ne arıyorsun?" Orion beni aradı.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim, beni bir şeye doğru çekerken göğsümdeki o garip çekişi yeniden hissederek.

"Daha yüksek."

Ruhani fısıltılı ses nefesimi tuttu ve merdivendeki tutuşumu kaybedip birkaç basamak aşağı kaydım ve Orion beni tekrar onlara iten hava büyüsü yaparken küfrettim.

"Bu da neydi böyle?" diye tısladım.

"Sakar bir prenses mi?" Orion teklif etti.

"Göt herif," ona fırlattım. "Ve demek istemedim*O*, bir ses duydum. Yıldızlar gibi ya da... bir şey. Bana daha yükseğe çıkmamı söyledi."

"Öyleyse daha yükseğe çık," diye teşvik etti Orion ve ben tam tepeye çıkana kadar tırmanmaya devam ettim. Orada, rafta tek başına yan yatmış bir kitap vardı. Ve varlığımın derinliklerinde bu kitabı bulmam gerektiğini biliyordum. Ona uzandım, raftan aldım, kırmızı dokuma ipekten yapılmış cilt o kadar yumuşaktı ki neredeyse elimden kayıp gidiyordu.

Bu kitabın içinde, iliklerime kadar yankılanan gücün uğultusunu hissedebiliyordum. Ve onu göğsüme bastırırken titredim, atalarımdan gelen aynı yankının benim aracılığımla haykırdığını hissettim.

"Nedir?" Orion beni aradı. "Bir kitap," diye seslendim.

"Çok komik," diye homurdandı Orion. "Ne deniyordu?"

"Bugün çok huysuzsun." Adını okumak için yan çevirdim, cildin içine oyulmuş tek bir alevden başka bir şey bulamadım. İlk sayfayı okumak için ön kapağı açtım ve neredeyse alevlerle titreyen bronz mürekkeple parıldayan başlığı buldum.

Kandaki Ateş, Petonius Vega

Bu sözlere bakarken nefesim kesildi, geçmişten gelen ve beni bulması gereken bir hediyeyi ellerimde tuttuğumu hissettim.

"Buraya gel Mavi," diye ısrar etti Orion.

"Pekala," diye cevap verdim, kitabı koltuğumun altına sıkıştırıp merdivenlerden inmeye başladım.

sihrim olduğunu hatırlamak.

Merdiveni bıraktım ve Orion küfrederken birkaç metre düştüm, sonra kendimi ani bir hava akımına kaptırdım, ona doğru süzüldüm ve onun önünde ayaklarımın üzerine düştüm. Ellerini biraz kaldırdığını fark ettim ve başımı birine doğru eğdim dedi.

Kendimi tutabilirim, dedim ona.

"Daha önce yapmadın. Ben senin yedek paraşütünüm," dedi ciddi bir şekilde.

Uzandım, baş parmağımı ağzının kenarına bastırdım ve yukarı doğru çektim.

"Gülümsemeyi unutma, gülmezsen beni çok üzer."

"Karşılaştığımız kaderi bildiğimde gülümsemek zor."

"Öleceğimi düşünüyor musun?" diye sordum fısıltıyla, alt dudağımı dişleyerek. "HAYIR.

Çünkü sen güvende olana kadar dinlenmeyeceğim," dedi şiddetle.

"Güvendeyim. Seninleyim."

Sonunda gülümsedi ve kitabı uzattım, gözlerim parlayarak ona uzattım. Tereddüt etti, sanki çaresizce onu tutmak istiyormuş gibi elini kaldırdı, ama bunu yapmasına izin veremezdi.

"Al," diye ısrar ettim. "Almak için can attığın çok açık."

"Emin misin?" O sordu. "Bana burada teklif ettiğin şeyin büyüklüğünü anladığını sanmıyorum."

"Evet. İşte bu yüzden onu almanı istiyorum."

Orion yavaşça nefes aldı, sonra kitabı elimden aldı, eski cildin üzerinde gezinirken gözlerine bir açlık girdi. "Bu glendian ipeğinden yapılmış," dedi. "Bu malzemeyi yapan ipek böceği yüzlerce yıl önce öldü."

"Pahalı mı?" Merakla sordum.

"Hiçbir fikrin yok. Bu kitabın değeri ölçülemez. Ve bu sadece kapağa dayanıyor. İçinde yatan şeyin onu bundan bile daha değerli kıldığını hayal ediyorum."

"Öyleyse öğrenelim," dedim hevesle.

Kıkırdadı ve Orion kitabı kırılgan camdan yapılmış gibi nazikçe yere bırakırken odanın diğer ucundaki demir masaya yan yana oturduk.

"Ona karşı bu kadar nazik olman gerektiğini düşünmüyorum," dedim, açmak için uzanarak.

Parmakları benimkine değdi ve kitabı aynı anda açtığımızda, yemin ederim ki bu kitapla benim birleşen temasımızdan bir zevk iniltisi koptu.

"Seni tahrik ediyor mu?" diye mırıldandım ve gözlerinde tüm dünyayı dize getirebilecek bir yoğunlukla bana baktı. Ama buna bir tek ben tanık olduğum için mahvolan da bendim.

"Dikkatini ver," dedi sert bir şekilde, profesör tonu çalmak için ortaya çıktı ve bu çok hoşuma gitti.

Bir bakıma, Zodiac'ın kollarındaki anları çalmak için okul arazisinde gizlice dolaşması aslında daha basit bir zamandı. Şimdi ona sahiptim ve yine de gözden düştüğü için beni dünyaya kendisinin ilan etmiyordu ve bu bana her gün acı veren bir şeydi. En azından o zamanlar aşkımızı dünyaya ilan etme hayallerimiz vardı, şimdi ne zaman gündeme getirmeye çalışsam Orion benimle o hayallere dalmazdı. Beni korumak için olduğunu söyledi ve bunu kastettiğini biliyordum ama yaşadığımız onca şeyden sonra ilişkimizi saklamaya devam etmek bende nasıl iyileştireceğimi bilmediğim bir yara açmaktı.

Parmağı, omurgamın kemerini okşarcasına içindekiler sayfasını aşağı kaydırdı ve yemin ederim ki, o kitaba dokunurken bana da dokunduğunu hissedebiliyordum. Power Shaming ile ilgili tüm düşünceleri aklımdan uzaklaştırdım, onsuz bu kadar uzun süre yaşamanın ıstırabını hatırlarken, sadece arkadaşlığının tadını çıkardım.

"Beni bir kitap için bırakacağından endişelenmeli miyim?" diye sordum, dudaklarımda bir sırıtma. Hâlâ son derece ciddi görünen Orion bana döndü. "Seni asla bırakmayacağım Mavi. Şimdi yaramazlık yapmayı bırak yoksa seni cezalandırmak zorunda kalacağım."

"Bu bir tehdit mi yoksa bir söz mü?" Fısıldadım ve eli masanın altındaki uyluğuma vurdu, iğnesi içimde bir heyecan parıltısı yaydı.

"Sana ne oldu?" Benim oyunumu oynamayarak homurdandı. "Lanetlendiğini öğreniyorsun ve burada gülümseyerek oturuyorsun."

“Birkaç yıl önce varlığından bile haberdar olmadığım bir dünyada, yeraltındaki büyülü bir kütüphanede hayatımın aşkının yanındayım. Her zaman iyimserdim ama şimdi mucizelere inanmak için gerçek bir nedenim var.

"Yani bir cevap bulacağımızdan eminsin?" pozitifliğimden beslenmek istermiş gibi sordu. "Hayır," diye itiraf ettim.

"Hala yapmayacağımızdan korkuyorum ama yapacağımızdan da aynı derecede umutluyum." Gözlerinde dünyanın ağırlığıyla bana baktı ve ben de endişelerinden bazılarını gidermeyi umarak parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve nazikçe okşadım. "Neden bu kadar korkmuş görünüyorsun, Lance?" Fısıldadım.

Elini kaldırdı, parmaklarını boğazımdaki İmparatorluk Yıldızı'na kenetledi ve tutuşu sertleşirken parmak boğumları bembeyaz oldu. "Çünkü yıldızlar benden her şeyimi aldı. Hayalim, hür irademi, durumum, ailem,” sesi bu son söz üzerine kalınlaştı ve onun ve kaybettikleri her şey için kalbime acı saplandı. "Ve neredeyse alacak hiçbir şey kalmadığında, seni bana verdiler."

Elimi saçından indirdim, parmaklarımı yıldızı incitmeye çalışıyormuş gibi tutan yumruğuna doladım.

"Gelgitin benim lehime döndüğünü düşünmüştüm, ama korkarım ki seni bana sadece benden daha fazla bir şey almak için verdiler. Onları gücendirecek ne yaptım bilmiyorum ama ne olursa olsun benden bir kilo etlerini aldılar.”

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye yemin ettim ve o da başını salladı, ifadesi şeytani bir hal aldı.

"Biliyorum," dedi, sesi cesaretle pürüzlüydü. "Çünkü seni benden almalarına izin vermeyeceğim Mavi, göklerden gelip seni kollarımdan almaya çalışsalar bile. Avcı takımyıldızının adını boşuna almadım. Seni gözlerine dikerlerse yıldızları av edeceğim ve bu yüzden bana yardım et, her birini gökyüzündeki koltuklarından oyup düşüşlerini izleyeceğim.

Imperial Star'ı serbest bıraktı, o tekrar kitaba bakarken başı geriye doğru fırladı ve ben nefes nefese kaldım ve ona baktım, omurgamda alev alev yanan ve kalçalarımın arasında yanan bir sıcaklık.

Bize yardımcı olabilecek bir şey ararken sayfaları sıkıca çevirdi ve çenesini izlerken kendimi kontrol etmeye çalıştım. Ama sonra Cebrail'in kehanetinden bir satır zihnimde yankılandı ve ruhuma korku doldu.

"Avcı bedelini ödeyecek," diye fısıldadım, Orion'a bakarken kehanetin o satırının ne anlama gelebileceğinden korkarak. "Ya sen olursan?"

Gözleri parladı ve başparmağını çeneme oymak için uzandı. "Bu pek çok anlama gelebilir."

"Ama bu seni kastediyor olabilir," diye ısrar ettim, nefeslerimi hızlandırmaktan korkarak.

"Yıldızların iradesini varsayarak kendini delirteceksin," dedi nazikçe. "Kesin bir şey diyemeyiz."

"Eğer gerçekleşene kadar anlamları belirsizse, kehanetlerin ne anlamı var?" dedim hayal kırıklığıyla.

"Bizi çıldırtmak için mi?" Şakacı bir şekilde teklif etti, ama ben de kaçamayacağımız acı bir kadere doğru karanlık bir yolda yürüdüğümüz fikrine kapıldığımdan bir gülümseme çağıramadım.

Elimi tuttu ve kalbinin güçlü ritmini hissedebilmem için göğsüne koydu. "Buradayım Mavi. Asla gerçekleşmeyebilecek hayali bir gelecekte kaybolmayın. Şu an sahip olduğumuz tek şey, bu yüzden bizi ilgilendiren tek şey bu olsun.

Öne eğildi, dudaklarında daha iyi bir geleceğin tadıyla beni derinden ve yavaşça öptü. Mutlu olduğumuz, varlığımızın özünden evrenin en uç noktalarına kadar birbirimizi sevdiğimiz bir yer. Ve bu beni o kadar çok neşeyle doldurdu ki, orada kaldım, ona tutundum ve sahip olduğum her şeyle o gelecek için savaşacağıma dair kendime sessizce yemin ettim.

Rahat bir nefes aldım, alnımı bir anlığına onunkine yasladım, sonra ayrıldık ve o tekrar kitaba döndü. Bir süre sessizce oturduk, sayfaları okuduk ve eski Anka Kuşlarının betimlemelerinden büyülenmiş olsam da, işe yarar hiçbir şey bulamadık ve tam başka bir kitaba bakmamızı önermenin eşiğindeydim ki Orion sayfayı çevirdi ve önümüze bir büyü serildi.

Phoenix kabilesinin gücü.

Anka Kuşu'nun alevlerinin tüm Düzeninde yaşadığı, yani aynı ateşin bir Anka kuşundan diğerine yandığı söyleniyor. Bunun sonucu, güç tarafından güçlendirilebilen güçlü bir enerjidir.

bir veya daha fazla Phoenix alevinin eklenmesi.

Bu güç paylaşımı aynı zamanda güç artırıcıdır, yani bu türden armağanlar birlikte güçlendirilebilir. Bu teknik, ölümcül Fae hastalıklarıyla savaşmak ve hatta lanetleri bozmak için kullanılabilir.

"Kahretsin evet," diye haykırdı Orion, masaya vurarak ve yüzümde bir gülümseme belirdi. Tory,

diye nefes verdim.

"İkiniz birlikte savaşabilirsiniz." Orion o kadar parlıyordu ki gamzesi sağ yanağında belirmişti. “Bunu neden daha önce düşünmedik?”

"Çünkü biz aptalız," diyerek güldüm ve kendimi Orion'a atıp ona sarıldım, güçlü kolları etrafımda o kadar sımsıkı sarıldı ki neredeyse nefes alamıyordum.

Sayfayı arka arkaya okuyup Tory ile benim laneti her seferinde bir gün yakmayı denememiz gerektiği sonucuna vardığımızda, sonunda lanet bizim birleşik alevlerimize yenik düşene kadar, Orion kitabı kapattı ve ayağa kalktı.

"Burrows'a geri dönelim," dedi. "Hemen başlayabilirsin."

Ben de ayağa kalktım ve aklımda çok daha iyi bir fikirle Arnold'un zilini çalmak için çıkışa yöneldim. "Kayıplar Kütüphanesi'ndeyiz, keşfetmek için biraz zaman ayırabiliriz."

Orion bu sözleri anladığında gözlerinde eski halinin bir parıltısıyla bana doğru fırladı. "Emin misin?"

"Lanetin ortadan kalkması haftalar alabilir," dedim. "Burada birkaç saat geçirsek de bir şey fark etmeyecek."

Orion'un yüzü Noel sabahı bir çocuk gibi aydınlandı ve ona sırıttım, içimden heyecan akarken parmak uçlarımda zıpladım. "Biraz eğlenmeyi hak ediyoruz."

Eğlence kelimesini duyunca, ağzında bir canavarın sırıtışı belirdi ve dişleri bana doğru parlayarak midemi kelebek gibi döndürdü.

Arnold yüksek bir moo ile ortaya çıktı, beni çok ürküttü ve bizi tekrar tünellere ve labirentten çıkarırken ona küfrettim. Büyük kapılardan ana kütüphaneye döndük ve ikimiz hemen, altın kelebeklerin havada dans ettiği ve kırmızı çiçeklerin asmalarda üstümüzde sürüklendiği, açıp sonra tekrar kapandığı bir dizi dar kitaplıktan aşağı fırladık.

Bu yerdeki sihir gerçeküstüydü ve çok geçmeden yığınlardan oluşan bir labirentte kayboldum, her dönüşte yerin güzelliği karşısında nefesim kesildi. Minik şeffaf sularla köpüren su fıskiyeleri vardı.

derinliklerine doğru yüzmeden önce sudan fırlayan yunuslar, dizlerimizin etrafında çimenlerin büyüdüğü koca bölümler ve merdivenleri tırmanıp yumuşak yüzeylerine oturabileceğimiz dev mantarlara doğru ilerlemek zorunda kaldık. Başka bir bölgede, kitapların yosun ve dal yuvalarının arasına sokulduğu, gövdesinde gizli kapıları olan bir ağaç evi vardı. Hatta baykuşlar ağaçlarda ötüyordu ve iki dev dalın arasında asılı duran dev bir hamakta tembellik ederken bir kartal bizi izlemek için aşağı indi, ikimiz ikiz ikiz kızlar hakkında ölümlü bir kitap okurken birbirimize sarıldık. New York şehrini ele geçiren asil Vampirler tarafından sahiplenilmişti ve diğeri cehennem kadar ateşli olan dünyadaki son avcıyla takım olmuştu.

Bir grup Sfenks raflardan kitap aldı ve çimenlere uzandı, kendinden geçmiş gibi görünüyordu, Orion bana kendi türlerinin bir hikayenin sayfalarına girebileceğini mırıldandı. Sadece kafalarında görmekle kalmadılar, her kelimeyi yaşadılar, her şey sanki ana karaktermiş gibi zihinlerinde canlanıyordu ve bu kulağa oldukça harika geliyordu. En sevdiğiniz kitapları ilk elden deneyimlemek, sayfalar arasında o kadar derine dalmak, sanki bu dünyalar gerçekten varmış gibi görünmek inanılmaz olmalı.

“Hangi kitaba geçmek isterdin?” diye sordum Orion'a, parmaklarımı çenesindeki kalın kirli sakalın üzerinde gezdirerek.

"Bizimki dışında yaşamayı tercih edeceğim başka bir öykü yok," diye basitçe yanıtladı ve gümüş dili için bu adamın canı cehenneme. Kalbim çantalarını neredeyse topladı ve onun yerine gidip yaşamak için göğsümden çıktı. Zaten tamamen ona sahipti.

Sonra, yukarıya bulutların her yerde gezindiği bir yere çıktık ve doğrudan bulutların üzerine çıkıp masmavi bir gökyüzünü bize yansıtan aynalı camın olduğu bir alanın etrafından bizi taşımalarına izin vererek doğrudan bulutların üzerine çıkabildik. Kitaplar aynaların arasına gizlenmişti, kapakları şeffaf olana kadar elimizin altındaydı ve içinde kaybolduğumuz inanılmaz sihire gülümsedim, başımızın çok üstünde bizi bekleyen tüm sorunları unuttum.

Bir ev büyüklüğünde oymalı ahşap bir kapının önüne geldiğimizde, Orion'a baş döndürücü bir bakış attıktan sonra bronz kulptan tutup çevirdim ve boyutunu göz önünde bulundurarak hareket ettirmenin imkansız olduğunu gördüm.

Kitaplığın, başımızın iki kat yukarısında yükselen koyu renkli ahşap kitap raflarında önümüzde inanılmayacak kadar uzağa uzandığı, kitapların tamamen sessiz bir bölümüne girdik. Zemin zengin kırmızı bir maundu ve iki yanımızdaki mağaramsı odaya açılan geçitlere göz atarak zeminin üzerinden geçtik.

Orion dikkatimi çekmek için elimi çekiştirdi ve ona dönüp baktığımda sırıtarak parmağını dudaklarına bastırdığını ve ardından beni kaldırıp koridorlardan birine fırlattığını gördüm. Durdu ama ayakkabıları oldukça cilalı zeminde kaydı ve biz de arabalardan birine çarptık.

kitap rafları, her şeyi yana doğru gönderiyor ve masanın ve zeminin her yerine kitaplar saçıyor.

Orion, her şey bitmeden rafı yakaladı ve tüm odada yankılanan bir gümlemeyle rafı tekrar yerine yerleştirdi.

"Ayy," diye güldü, beni yere bıraktı ve ben de susturucu bir balon patlatmak için elimi kaldırdım. Elimi kenara itti, gözlerinde çapkın bir parıltı vardı. "Burada kimse yok gibi görünüyor."

Bir elini göğsüme bastırdı ve itti, beni geriye doğru masaya vurdu, kıçım bir kitaba çarptı ve ben kendimi dik tutmaya çalışırken elim başka bir kitaba kaydı.

Ama Orion önümde ateş etti, bacaklarımı tekmeledi ve üzerime doğru şahlandı, dilini dudaklarımın arasına sokarken beni tekrar kitapların üzerine bastırdı.

Benim kalp atışım onunkinin hızlı atışına ayak uyduruyor ve bunu burada yapma düşüncesiyle heyecan damarlarımda dolanıyordu.

"Bütün bu odayı dolduran ve bana yankılanan çığlıklarını duymak istiyorum," dedi Orion, aralarına girip bir elini eteğimden geçirirken dizlerimi dürterek ağzıma doğru.

Daha o bana dokunmadan sırtım kamburlaştı, parmak boğumları külotumdaki nemli noktaya sürtündü, vücudum her zaman ona hazırdı. Şehvetli bir şekilde homurdandı, sonra külotumu bir kenara itti ve üç parmağını acımasızca içime batırdı.

"Aman Tanrım," nefesim kesildi.

"Aferin kız," diye homurdandı, parmaklarını o kadar yavaş bir şekilde içime sokup çıkarırken benimle dalga geçiyordu ki inledim.

"Daha fazla," diye emrettim, kemerine uzandım ama bileğimi yakaladı, elimi kot pantolonunun içinden sarkan aletine koydu ve sert kumaşın içinden onun her santimini hissetmemi sağladı.

"Daha fazlasını istiyorsan, kibarca isteyeceksin." Sırıttı, parmaklarını içime daha da batırdı ve ben onun için nefes alırken onları orada tuttu.

"Lütfen," dedim nefessiz bir şekilde ve ona yalvaran bana dik dik bakan gözlerinde bir bakış belirdi.

Bileğimi bıraktı ve ben elimi aletinin üzerinde tuttum, bir yandan kendimi desteklemek için arkamda tutarken, onu kotunun üzerinden sıkarak okşadım, o bacaklarımı onun için daha geniş açmak için yaklaşırken vücudum yarı dikti.

Elinin beni becermesini izleyebilmek için eteğimi daha yukarı itti, dudaklarını ıslatırken yüzünde açgözlü bir ifade vardı.

Kütüphanenin bu muazzam bölümündeki yankıdan korkarak çok fazla ses çıkarmamak için alt dudağımı dişlerimin arasına aldım ama Orion uzanıp başparmağını dudağıma bastırdı ve onu kurtardı.

"Benden uzak durma, bağırdığını duymazsam eğlenip eğlenmediğini nasıl anlarım?" O

Başka bir inlemeyi yutup kalçalarımı havaya kaldırırken, alay etti, parmaklarını içimde kıvırdı.

"Biliyor musun pislik," diye soludum ve üzerime eğilirken yüzü yarı gölgede sırıttı. "Evet, biliyorum,"

diye itiraf etti, baş parmağını klitorisimde gezdirerek tüm vücudumu kavis yaptı. "Neyi sevdiğini çok iyi biliyorum."

"O zaman bana ver," diye talep ettim ve yüksek sesle güldü, sesinin yığınların arasından geçmesine izin verdi ve yanaklarımın kızarmasına neden oldu.

"Krallığa hükmederken verdiğin emirleri yerine getir güzelim," dedi, gözleri yavaşça vücudumda gezinerek, bakışları tekrar benimkilerle buluşmadan önce önündeki her şeyi kavradı. "Ama sevişirken, yetki bende. Ve sen bir kraliçe olduğunda ve Solaria'daki herkes sana taptığında, sana bu şekilde tapmasına izin verilen tek kişi ben olacağım. Anlıyor musunuz?"

Başparmağını klitorisimde daha hızlı gezdirdi ve ben de elini sürdüm, çığlıklar atarak ve doruk noktam o kadar hızlı gelişirken vücudumun tüm kontrolünü kaybederek gırtlağımdan çıkan seslere, tüm kütüphanede yankılanan sese engel olamadım. Ben bir zevk dalgasından yuvarlanırken, parmakları içime girip çıkana kadar gözlerini üzerimde hissedebiliyordum, ta ki tükenip kitapların üstüne çökene kadar.

Orion elini kurtardı ve bileklerimi tuttu, başımın üzerine sabitledi ve etraflarına buzdan kelepçeler döktü, bir buz zinciriyle yerlerine bağladı ve masaya kilitledi.

Üstümden göğüslerimi sıktı ve kalçalarımı açmadan önce ellerini kalçalarımın kıvrımlarında gezdirmek için zaman ayırdı, külotumu üstümden çekip çıkardı ve aralarına girdi.

Hafifçe omuz silkerek uçuk pembe malzemeyi cebine koyarken, "Bunları sevdim," diye yakındım. "Onları parça parça tercih ederim." Penisini serbest bıraktı, onun büyük uzunluğunu okşarken beni izledi ve ben de onun beklentisiyle kalçalarımı hareket ettirdim, kalbim göğsümde deli gibi atıyordu.

Çekirdeğimle hizalandı, kalın aletinin başını içime itti ve o kadar yavaş sürerken nefesimi tuttu, başımı döndürdü.

"Siktir," diye inledi, beni doldururken, elleri kıçımı kavramak ve beni kendisine çekmek için altımdan kaydı.

İçimdeki son derece hassas bir noktaya vurduğunda yüksek bir inilti beni terk etti ve kalçasını tekrar yapmak için itti, beni çok iyi okuyordu. Sanki vücudumla uyum içindeydi, neyi sevdiğimi kendimden daha iyi bilerek, beni unutulmaya yüz tutmayı vaat eden başka bir yüksekliğe doğru beni becermeye başladı.

Tepemde dururken güçlü vücudunun hareket etmesini izledim, ben ağlamalarımı bastırmaya çalışmaktan, ciğerlerimden düşmelerine izin vermekten ve bunun onu nasıl inlettiğini anlamaya çalışmaktan vazgeçerken gözleri benimkilere yanıyordu. İçimde o kadar sertti ve vücudum onu her itişte kavrıyordu, o beni doldururken onun güzel aletinden daha fazlasını istiyordu.

Parmaklarını su büyüsüyle ıslatıp klitorisime masaj yapmaya başladığında ellerimi bağladığı dizginleri çekiştirdim, merhametine teslim olurken gözlerimin önünde ışıklar patladı. Acımasızdı, beni kenara çekerken vücuduyla bana işkence ediyor, sonra tekrar geri çekiyor, mutluluğa dalmama izin vermiyordu.

Ne yaptığını tam olarak biliyormuş gibi bana kötü kötü gülümsedi, ki tabii ki biliyordu. Ama sonunda beni uçurumdan aşağı ittiğinde minnettar olmalıydım, çünkü orgazm bana bir otobüsten daha sert vurdu, zevk damarlarımda uğulduyor ve uğulduyordu.

İnlemelerim etrafımızda yankılanırken, bacaklarım beline sıkıca kenetlenirken, her saniyesinde beni becerdi, tekrar tekrar bana doğru sürerken, kendi serbest bırakılmasının peşinden koşarken hızı arttı.

Bileklerimin kelepçelerini yaktım, şahlandım ve onu üzerime sürükledim, kontrolünü kaybettiğinde kalçalarım onunkiyle aynı anda hareket ediyordu ve vücudunun ısısı benimkine karşı ağırlık yapıyordu. O bir hayvandı, etime hükmetmek ve beni günaha batmış bir tanrı gibi yutmak için doğmuş vahşi yaratığım.

Omuzları gerildi, sonra beni içten dışa aydınlatan derin bir iniltiyle gelerek içimde durdu. Her tarafımı titreten aletinin son iki sürüşünde içime girip çıkarken ısısı bacaklarımın arasına sızdı.

Ağzı benimkini buldu ve dünya tamamen sessizleşirken onu tuttum ve bu mağaramsı odada var olan tek şey bizdik.

"Senin için bu kitapların hepsini yakardım," dedi ağzıma doğru ve ben de parmaklarımı saçlarının arasına sokup dilimi dudaklarının arasına soktum.

"Kraliçe olduğumda, sana bu kütüphaneyi alacağım," diye karar verdim ve gözleri şaşkınlıkla parlayarak başını kaldırdı. "O zaman bu kitaplarla ne istersen yapabilirsin, çünkü hepsi senin olacak."

BENSabah koşumu iç çekerek bitirdim ve öne eğildim, nefesimi tutarken ellerimi dizlerime dayadım ve Darius beni yanımda aynaladı.

"Beni elimden geldiğince çok çalıştırmaya kararlısın, değil mi?" alay etti ve ben ona gülümsedim.

"Sırf sevişiyoruz diye sana yumuşak davranamam," diye yanıtladım.

"Ah, yaptığımız bu mu?" diye sordu.

"Dün gecenin büyük bir kısmını bacaklarımın arasına gömüldün mü, geçirmedin mi, Darius Acrux?" alay ettim. "Çünkü buna lanet demezsen, o zaman ne olduğunu bilmiyorum."

Darius doğruldu ve bana doğru yürüdü, bakışları karanlıktı ve bu küçümseyici sözlerin bedelini ödeyeceğime dair bana söz verdi, ama ben yerimi korumaktan mutluydum.

"Hayır, Roxanya Vega, ben buna lanet demiyorum," diye yanıtladı. “Ben buna tanrıçama tapınmak diyorum. Ben buna Solaria'daki en güzel kadınla sevişmek diyorum, sana yaptığım tüm kötü şeyler için kefaret ve sana verdiğim zararın cezası olarak en azından sunabileceğim şey. Ama en çok da güneşin yoğunluğu ve ayın özverisiyle sevmek diyorum çünkü sen benim sonumsun bebeğim. Kendim için kurmaya asla cesaret edemediğim tek rüya. Yine de buradasınız, her an elinizin altında. Ve artık sana sahip olduğum için sana karşı koyamayacağıma inansan iyi edersin. Dokunuşumun hatırasıyla etinin her bir santimini o kadar derinlemesine işaretlemeyi planlıyorum ki, bunu asla unutamayacaksın.

"Neden unutayım ki?" Ona kaşlarımı çatarak sordum ve bakışlarımı tutmaya devam ederken kaşlarını indirdi.

"Savaştayız, Roxy," dedi yavaşça. "Ve yıldızların, onun diğer tarafını görmemize izin verecek kadar nazik olduklarına inanamıyorum. Öyle ya da böyle, babamı yeneceğim ve onu yok edeceğim.

hepimiz için oluşturduğu tehdit. Ancak bu taahhüt risksiz gelmiyor. Bunu bilmek zorundasın.”

"Öyleyse yasaklıyorum," diye yanıtladım, aramızdaki havada nefesinin tadını alabilmek için ilerledim ve elimi, koşarken giydiği kolsuz kapüşonluya soktum.

"Keşke yapabilseydin. Ama her iki durumda da her günü potansiyelinin en üst noktasında yaşamaya ve bu savaşı kazanmamızı sağlamak için elimden gelen her şeyi yapmaya niyetliyim.”

"Beni ve kardeşini sonuna kadar eğitmek ve kendini uyumaktan alıkoymak için sihir kullanmak gibi mi?" diye sordum, kaşlarımı çatarak, çünkü The Burrows'a geldiğimizden beri uyku grevine girdiğini fark etmediğimi düşündüyse, o zaman yanılıyordu.

Darius önce tereddüt etti, sonra içini çekti, büyük elini boğazıma dolamak için uzandı ve beni orada tutarken çenemi yukarı kaldırdı. Hakim ve sahipleniciydi, ama bir şekilde şefkatli ve sevecendi, sert parmaklarının nabzımı okşaması, bakışlarının yoğunluğuna düştüğümde kalbimin yerinden oynamasına ve kendini beğenmiş ifademin kayıp gitmesine neden oluyordu.

"Sadece pişmanlık duymak istemiyorum," diye mırıldandı beni içinize çekerek. "Seni ne kadar sevdiğimi bilmene ihtiyacım var. Ne olursa olsun olmak isteyeceğim tek yerin tam burada, seninle olduğunu anlamana ihtiyacım var. Ve eğer bu savaşta babama karşı ölürsem, o zaman seni ne kadar sevdiğimi anlamana ihtiyacım var-"

"Böyle konuşmayı kes yoksa seni tokatlamak zorunda kalacağım," diye uyardım ve bir kahkaha attı.

"Benim incinmemden ne kadar hoşlanmadığını kanıtlamak için elbette şiddete başvuracaksın," diye şaka yaptı.

"Evet pekala, ölüm sana sahip olamaz çünkü ben zaten hak iddia ettim."

"Saçmalık," diye yanıtladı, parmaklarını hareket ettirerek çenemi yukarı kaldırdı ve ağzını benimkilerle aynı hizaya getirdi, sözlerinin dokunuşunu dudaklarımda hissetmeme izin verdi. "Beni sahiplenseydin, çoktan evlenmiş olurduk."

Boğazıma bir nefes takıldı ve ağzımdan şaşkın bir kahkaha döküldü. "Sen delirmişsin. On dokuz yaşındayım." "Haftaya yirmi," dedi ve başımı salladım ama olması gerektiği kadar güçlü bir şekilde değil.

"Neden her şeyi yapıp beni de hamile bırakmıyorsun?" meydan okudum

"Teklif edersen şikayet etmem," diye yanıtladı, eli düz ve çok boş olan karnıma sürtündü, sesi o kadar ciddiydi ki, şok içinde dudaklarımı aralayıp ona bakmaktan başka bir şey yapamadım.

Şaşkın dudaklarımdan bir öpücük almak için öne doğru eğilirken, "Belki sadece düğün o zaman," diye kabul etti kuru bir kahkahayla, ben de onun için yarı başımı salladım, yarı su birikintisine dönüştüm.

"Sen delisin," diye mırıldandım o geri çekilirken.

Hayır, Roxy. Ben sadece ne istediğimi biliyorum ve o sensin. Sana sahip olabileceğim herhangi bir şekilde ve sunacağın her şekilde. Eğer seni gelinim yapabilirsem, o zaman kabul edeceğim. Hiç evlenmek istemiyorsan, o zaman

Onu da alacağım. Eğer beni bu kadar yakınında istemiyorsan ve elimde kalan tek şey, Star Crossed'ken yapmak zorunda kaldığım şekilde, seni uzaktan izlemek ve sana açlık duymak olsaydı, o zaman onu da kabul ederdim. Sensin, Roxy. Sadece sen. İşte buradayım ve seninim. Gerisi sana kalmış."

Kara gözlerindeki dürüstlüğü içtim, sanki o kadar umutsuzca ihtiyacım olan bir süngerdim ki, yapabileceğim tek şey onu emmek ve kalbimin en değerli olduğuna inandığım o karanlık, değersiz köşelerini doldurmasına izin vermekti. uzun zamandır değişmeyen parçam. Birinin beni şu anda iddia ettiği gibi sevmesini ummaya asla cesaret edememiştim ve onun bakışlarına bakmak içimde asla sahip olamayacağımdan korktuğum bir şeyin kilidini açtı.

"Sadece o var," diye soludum, bana attığı o bakışa takılıp kaldım ve bu adamla başımın belada olduğunu biliyordum. Çünkü o haklıydı. Bunu ne kadar uzatmayı planlasam ve kendimi zaman ayırdığımıza ve birbirimizi daha iyi tanıdığımıza ikna etmeye çalışsam da, onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi zaten biliyordum. Kahretsin, neredeyse altı aydır birlikte mahsur kalmıştık ve aramızdaki bu sıcaklığın azaldığı ya da ona olan açlığımın azaldığı bir gün bile olmamıştı. Hepimiz işin içindeydik. Yani evlilik, çocuklar, insanların birini bulduklarını bildiklerinde yaptıkları tüm o çılgınlıklar, istersek bizim için ihtimal dahilindeydi. Ama yine de önce bu savaşı kazanmayı planlıyordum.

Darius gülümsemesini yarıda kesti, bana bakarken başını yana eğdi ve elini yavaşça boğazımdan çekerek beni dokunuşunun büyüsünden kurtardı.

"Düğün yok, anladın mı," dedi, gözlerinde ki burada bir puan kazandığını düşündüğü anlamına geldiğini bildiğim o küstah bakışla bana sırıttı, ama beni geri adım atmasına izin vermeyecektim. .

Yaklaştım ve onu tekrar öptüm, dudaklarımızın talebi ve kirli sakalının tırmalaması tüylerimi diken diken ederken geri adım atıp ona tek kelime ettim.

"Henüz."

Yüz hatlarına şok yerleşirken topuklarımın üzerinde dönüp uzun adımlarla uzaklaştım ve arkamdan seslendiğinde güldüm.

The Burrows'a doğru koşarak uzaklaşırken ayaklarının dibindeki yeri salladım, o kovalamaya başladığında oyuna dudaklarımdan bir kahkaha daha döküldü, arkamdan su fırlatıp arkama fırlattığım hava kalkanına sıçradı.

Çiftlik evine girdim, ürkmüş görünen muhafızları geçerek kapıdan hızla geçtim ve büyük saatin arkasına gizlenmiş kapıyı çekip atlamadan önce bir köşeyi döndüm.

Kapıyı arkamdan çarparak kapattım ve karanlık tünelde birkaç adım daha koştum, sonra arkamda gümbürdeyen ayak sesleri nabzımı hızlandırınca kayarak durdum.

Sırtımı taş duvara yasladım, etrafıma bir gizleme büyüsü yaptım ve toprak büyümü kullandım, böylece kaya duvar etrafımda büyüdü, bir an önce beni görüş alanından saklamak için hareket etti.

Darius kapıyı açtı.

Koridorda koşarak uzaklaştı ve ben de saklandığım yere yaklaşırken varlığımı gizlemeye çalışarak nefesimi tuttum ve kahkahamı bastırdım. Ama tam oyundan paçayı sıyırdığımı sandığım anda aniden durdu, kolu dışarı fırladı ve beni göğsüne doğru çekerken belime doladı.

"Benden saklanamazsın, Roxy," diye homurdandı, ben cevap veremeden beni sertçe öptü ve beni duvara yasladı.

Uyluklarımı kavrayıp beni kaldırdığında, beni taşa bastırdığında ve sert siki bana dayandığında beni nefes nefese öptüğünde ve kahvaltı yapmak yerine tam olarak ne yapmayı düşündüğünü bana bildirdiğinde ağzına inledim.

Gizleme büyülerin üzerinde çalışmalısın, diye mırıldandı dudaklarıma doğru. "Daha iyisini

yapabileceğinden hiç şüphem yok," diye yanıtladım.

"Bizi o kadar iyi gizleyebilirdim ki, bırakın bu duvarın önünde benim için nefes nefese kaldığını görmek şöyle dursun, aletimin her yerine gelirken kimse senin çığlıklarını duymaz bile," dedi kendini beğenmiş bir şekilde ve beni becer. o teklif

Bileklerimi arkasından kilitlerken beni tekrar öptü, güçlü vücudu beni duvara yapıştırırken bana sürtündüğünü hissederek inledi, ama ben bu fikre fazla kapılmadan önce, boğuk bir çığlık ve canavarca bir uluma yankılandı. tünelden geçti ve kalbimin göğsümde donmasına neden oldu.

Nefes nefese ayrıldık, ikimiz de dünyevi olmayan ulumanın yeniden duyulduğu tünelin karanlığına baktık.

"Bu kulağa Kurtadam gibi gelmiyor," dedim, beni duvara yaslamaya devam ederken Darius'u kollarından kavrayarak.

"Hayır, öyle değil," diye yanıtladı kaşlarını çatarak.

Çığlık tekrar geldi, havayı dolduran ve omurgamdan aşağı bir ürperti yaratan yardım ricası.

Darius beni bir anda serbest bıraktı, dudaklarından bir hırıltı döküldüğünde ayaklarım yere çarptı ve gözleri altın Ejderha formuna büründü, içindeki canavar derisinin yüzeyine çıktı.

"Yakınımda dur ve arkamda kal," diye emretti.

"Bu kesinlikle olmaz, ahbap," diye yanıtladım, onu bir kenara iterek liderliği ele geçirdim ve arkamda onunla tünelde koşmaya başladım.

Darius beni takip etmeye zorlanırken nefesini boynuma doğru verdi ve çığlıkların daha yüksek ve daha çaresiz hale geldiği bir yan odaya döndük. Boğulmaya dönüşen uğultulu bir haykırışla kestiler ve havada sarsılan muazzam bir Düzen formunun kükremesi, sesin kaynağına yaklaşırken omurgamın düzelmesine ve parmak uçlarımda sihirli bir parlamaya neden oldu.

Erzak depolamak için kullanılan geçidin sonuna geldik ve ben de

Et parçalayan devasa bir yaratığın sesinin bizi karşıladığı hafif açık kapının kolu.

Darius kapıdan ilk adımını atarken omzumu yakaladı ve beni arkasına itti, diğer yumruğunda alevler parlıyor ve karanlık tüneldeki ani parlaklığa karşı gözlerimi kısmama neden oluyordu ve ötede devasa, kıllı bir yaratığın sırtı ortaya çıkıyordu. odanın en karanlık köşesinde yığılmış erzak kasaları.

"Hey!" Darius havladı, ateş daha parlak parlıyordu, ama canavar dönerken kasalara çarptı, onları bize doğru uçurdu ve ezilmekten kıl payı kurtulurken bir hava patlamasıyla bizi korumak için ellerimi yukarı kaldırmamı sağladı.

Düşmeleri sona erdiği anda kalkanımı düşürdüm ve Darius odanın uzak ucuna vardığında küfrederek en yakın sandığın üzerinden atladı ve onu takip eden kadının kanlı kalıntılarını görünce boğazımdan safra yükseldi. Yardım isteyen kişinin o olduğunu varsaymak zorundaydım.

"Şu yöne gitti," dedi Darius, daha fazla kasanın üzerinden atlayarak ve buradan çıkan başka bir tünele hücum ederek.

Diz çöktüm, kadının bileğinde nabzı kontrol ettim ama kolunu tuttuğumda nabzını bulamadım, göğsünde yırtılmış büyük pençe izlerinden gelen kan taytımın dizine sızıyordu.

Tekrar ayağa kalktım ve Darius'un peşinden koşmak için döndüm, artık onun için yapabileceğim bir şey olmadığını biliyordum ve benden karanlığa doğru uzaklaşan ayak seslerinin peşine düşmüştüm.

Darius önden küfretti ve ben de gidebildiğim kadar hızlı peşinden koştum, bir köşeyi döndüm ve onu kesişen geçitlerin bir bölümünde durup onlara kaşlarını çatarken bulduğumda neredeyse ona çarpacaktım.

"Nereye gitti bilmiyorum," dedi bir ses yükseltme büyüsü yaparak ama bize ulaşan tek şey yemek salonuna giden ve odalarında gürültü yapan insanların sesiydi, kovaladığımız canavardan eser yoktu.

"Ne oldu?" diye sordum, hangi geçitten geçtiğine dair bir ipucu yakalayabilirmişim gibi etrafa bakındım ama nereye gittiğine dair herhangi bir öneride bulunacak hiçbir şey yoktu.

"Bilmiyorum. Ben sadece bir an yakaladım. Büyük ve kıllı bir şey - bir Monolrian Ayı ya da Cerberus belki."

"Bir Nemea Aslanı o kadar büyük olabilir," diye nefes alarak etrafa baktım. "Avlanmaya devam edelim mi?" Darius bunu bir an için düşündü, sonra başını salladı. "Hadi gidip diğerlerini uyaralım, eğer onu arayan daha fazla kişi olursa, o şeyi bulma şansımız daha yüksek olur."

Başımla onayladığımda Darius elimi tuttu ve The Burrows'un ana bölümüne doğru koşmaya devam ederken beni de arkasından çekiştirdi.

Yemek salonunda yavaş yavaş toplanan kalabalığın arasından ilerledik, sonra kraliyet odalarına koştuk ve doğruca Darcy ile Orion'un odasına doğru ilerledik.

Darius kapıyı yumrukladı, hızla açtı ve yeterince hızlı cevap vermediklerinde kapıyı kilitlemek için oraya yapılan büyüyü bozdu.

"Kıçını ısıracağım," diye uykulu bir şekilde geveledi Orion, kendini yatakta dikleştirip şaşkınlıkla bize göz kırptı.

"Uyanmak. Başka bir cinayet işlendi," diye talepte bulundu Darius, beni odanın içine daha da çekerek ve Seth'in büyük yatağın ayakucunda, farklı bir biçimde uyuduğu kıllı kıçına tokat atarak.

"Darcy nerede?" diye sordum, korkuyla etrafa bakınırken, Orion kaşlarını çatarak yatağın diğer tarafına bakarken, Darcy battaniyeyi kafasından çekip bize baktı.

"İşte," diye mırıldandı, şaşkınlıkla gözlerindeki uykuyu silerken. "Cinayet mi dedin?" "Evet. Ve bunu yapan şeyi gördük, ancak harika bir görünüm elde edemedik, ama bu büyük bir Şekil Değiştiren'di ve sırtı çok kıllıydı, bu yüzden onu biraz daraltabiliriz," diye yanıtladı Darius, Seth kıpırdanıp bakmak için doğrulurken bize, aletini tam ekranda.

"Tünellerin girişine yakın ikmal mağaralarında bir kadını öldürdü," diye ekledim, "Yardım için bağırdığını duyduk ama oraya zamanında varamadık."

"Peki. Haydi ava geri dönelim," dedi Orion sertçe. "Ben gidip Cal'ı getireyim ve bir plan yapalım." "Ne zamandan beri ona Cal demeye başladın?" diye sordu Seth, gırtlağından bir inilti yükseldi ama Orion yorum yapmadan uzaklaştı.

"Muhtemelen sadece bir kan kardeşi meselesidir," dedim umursamazca. "Şimdi sikini kaldırabilir misin?"

"Ben ona Cal diyorum," diye yakındı Seth, ayağa kalkıp onlara katılmak için Orion'un peşine düşmek istiyormuş gibi görünerek.

"Herkes ona Cal diyor ahbap," dedim ama Seth başını çatıya eğip uludu. Darcy, "Bırak giyineyim, gitmeye hazır olurum," dedi, yataktan fırlayıp bir şeyler almak için hareket ederken, Darius yerden bir eşofman alıp Seth'in kucağına attı.

"Kızımın önünde çıplak oturmayı bırak yoksa onu yakarım," diye mırıldandı dikkati dağılmış bir şekilde, dönüp tam kapı itilerek açılırken Caleb ve Orion gülerek ve birbirlerini dürterek içeri fırladılar.

"Şaka nedir?" diye sordu Seth, gözlerinde umutla Vampirlerin arasına bakarken ayağa fırlayıp pantolonunu giyerek.

"Orada olmak zorundaydın," diye güldü Caleb, yeni en iyi arkadaşıyla bakışırken başını iki yana salladı ve ben de onlara gözlerimi devirdim.

"Herkes gitmeye hazır mı?" Diye sordum ve diğerleri kabul etti, gerçi biz diğerlerini avlamak için odadan çıkarken Seth hâlâ somurtuyordu. Max, sabahları Geraldine'e simitlerinde yardım etmeye başlamıştı ve Hamish ile Catalina da her zaman mutfakları denetliyorlardı, bu yüzden çabucak yemek salonuna geri döndük.

Caleb ve Orion, diğerlerine neler olup bittiğini anlatmak için önümüzden koştular ve biz yetiştiğimizde, Hamish tüm asi sığınağında sesini yükseltiyor ve herkesin bir kez daha odalarına dönmesini talep ediyordu.

"Kim küçükten yardıma ihtiyaç duyar?" diye seslendi Washer, ortasında düğme yerine fermuar bulunan likralı leopar desenli bir gömlekle kalabalığı yararak bize doğru ilerledi. O kadar alçaktan açılmış bir fermuar ki, çıldırmış göğüs uçları sergileniyordu. Onu dışarıdaki ahırın çatısında günün her saatinde çıplak güneşlenmeye çeken güzel havamız sayesinde fazladan güneşte pişmiş görünüyordu. Oraya mahremiyet için gittiğini iddia etti, ancak bu sadece, hepimize, orada egzersiz yaptıktan sonra karaya her geldiğimizde ufacık küçüğünün ücretsiz bir gösterisini hediye ettiğimiz anlamına geliyordu ki bu gerçekten harika bir şeydi.

"Ew, hayır," dedim ondan uzaklaşarak ama bakışları yine de bize odaklanmıştı.

"Ah, zavallı, tatlı kızlar, sığınmak umuduyla sizi buraya kadar takip eden insanlar arasında bir katledilmiş ceset daha olmasının yarattığı travmayı işlemek için yardıma mı ihtiyacınız var?" diye sordu, sarılmak için kollarını açarak ve bu öneri karşısında tüylerim diken diken oldu.

Darcy hiddetle, "Burada bir psikopatın olması bizim suçumuz değil," dedi. "Ve hayır, sizden herhangi bir şeyi işlemek için herhangi bir yardım istemiyoruz."

Washer içini çekti ve başka bir Fae'ye kayganca sarılmak için arkasını döndü ve ben onun ürpererek uzaklaşmasını izledim.

Darius ve Orion, aramanın nasıl yapılmasını istedikleri konusunda herkese emirler yağdırmaya başladılar ve ben de Hamish'e cesedin nerede bırakıldığını göstermeyi teklif ettim.

Darius bileğimi yakaladı ve beni kendine çekti, sertçe öptü ve gözlerimin içine baktı. "Darcy ile kal ve Phoenix ateşini sana yanlış bakan her pisliğe karşı kullan."

"Ben büyük bir kızım, Darius, bunu anladım," diye onu temin ettim ve gözlerini kıstıktan sonra sertçe başını salladı ve bir kez daha ava başlamak için arkasını döndü.

"Korkunç görevinize başlamadan önce kraliçelerin kahvaltısına ihtiyacınız var, leydim!" diye bağırdı Geraldine, bize iki tabak tereyağlı simit fırlattı ve ben de bu sabahki koşumdan sonra midem guruldayarak bir teşekkür sözüyle benimkini kabul ettim.

Diğer Mirasçılar ve Geraldine, Darius ve Orion'un peşinden gittiler ve Darcy yanıma gelip ben tünellerden cesede doğru ilerlerken parmaklarımı biraz sıktı.

"İyi misin?" diye sordu simitten bir ısırık alırken.

"Evet. Bu şeyin hâlâ tünellerde dolaşması ve onu henüz yakalayamamamız beni biraz korkuttu." onları yakaladı.

Kendi simitimle yaptım ve Darcy parmaklarımı yaladığımı fark edince kendisininkini teklif etti, akşam yemeğinden hâlâ tok olduğunu iddia etti ve bedava yemekten şikayet etmeyeceğim için seve seve kabul ettim.

Kadının öldürüldüğü odaya vardığımızda geri çekildik, Hamish'in içeri girmesine izin verdik ve kasaplık cesedi görünce dehşet içinde haykırmasını bekledik.

"Bugün nasıl hissediyorsun?" Koridorda oyalanırken Darcy'ye sordum, artık nasıl daha fazla yardımcı olacağımızdan emin olamıyor ve ava çıkan diğerlerine katılsak mı diye merak ediyordum.

Her gün onun üzerindeki laneti yakmaya çalışıyorduk, Phoenix ateşimizi birleştirip onun vücudunda akmasını teşvik ediyorduk, tıpkı benim Darius ve ailesinden gelen Karanlık Zorlamayı yakmayı başardığım gibi. Her bitirdiğimizde hislerinin silinmesine neden olsa da, bir fark yarattığı konusunda umutluyduk.

"Bence daha iyi," dedi. "Yine de yorgunum."

Bunun, yatağındaki Vampirle daha fazla ilgisi olmadığından emin misin?

Seth orada ön sıra koltuklarda otururken mi? Hayır, teşekkürler." Burnunu kırıştırdı ve bu görsele güldüm.

“Evet... anladım. Ama belki biraz daha dinlenmek yardımcı olur?” Önerdim ve içini çekti. "Dinlenmek istemiyorum - savaşmak istiyorum," diye kesin bir şekilde yanıtladı ve ben de buna katılarak başımı salladım. Gabriel, "Pekala, en sevdiğim kız kardeşlerim değilse," diye seslendi ve onu koridorda üstünü çıkarmış, kanatlarını çıkarmış halde bize doğru uzun adımlarla yürürken bulduğumuzda ikimiz de yukarı baktık. "Kader isimlerinizi çağırıyor."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordum, onu daha iyi görebilmek için yaslandığım duvardan tekmeleyerek.

"Yıldızlar bana pek bir şey söylemedi ama şunu söylediler: Senin için Alevler Sarayı'nı ziyaret etme vaktin geldi."

Darcy'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı ve dudakları açıldı. "Gerçekten mi?"

"Oranın artık harabe olduğunu sanıyordum?" diye sordum, bedenimde bir beklenti ürpertisi dolaşıyordu. "Öyle," diye onayladı Gabriel. "Ama görünüşe göre atalarınızın hayaletlerinin sizinle paylaşacakları bazı sırları var."

"Şu anda?" Darcy sordu ve başını salladı.

"Diğerleri için bir not bıraktım. Şimdi gel, yoksa kader tekrar değişebilir ve bu şansı kaybedersin.” Ablamla bakıştım ama ikimiz de çoktan ona doğru ilerliyorduk, anavatanlarına gitme düşüncesiyle Phoenix'lerimizin sıcaklığı tenimizin altında parıl parıl yanıyordu.

"Gitmemiz gerekiyormuş gibi görünüyor," dedim heyecanla ve kardeşimizin yanına gitmek için acele ederken Darcy genişçe sırıttı.

Gabriel kollarını omuzlarımıza doladı, bizi çıkışa doğru yönlendirdi ve cebinden bir kese yıldız tozu çıkardığı bariyerin diğer tarafına geçene kadar bizi çiftlik evinin dışına çıkardı.

"Yıldız tozunu kurtarmak için uçmamız gerekmez mi?" diye sordu Darcy, parmaklarını birbirine dolayarak.

Lionel'in kısıtlamaları eşyalara konduğundan, isyancılar için erzak seferlerini tamamlamaya yetecek kadarını bulmayı gittikçe daha zor buluyorduk ve hepimiz elimizden geldiğince sık onsuz seyahat etmeye alışmıştık.

"Bu yolculukta değil," diye yanıtladı Gabriel. "Ama buna değeceğinden eminim."

Bir avuç parıldayan yıldız tozunu başımızın üzerine fırlattı ve nihayet etrafımızda hayvan sesleri ve havanın her yönden üzerimize baskı yapıyormuş gibi görünmesini sağlayan nemin olduğu bir ormanın bunaltıcı sıcağına inmeden önce yıldızların arasından geçip gittik.

"Hangi cehennemdeyiz?" Merakla sordum, Gabriel ağaçların arasından yola çıkarken, ya Görüşün yardımıyla ya da başka bir şey aracılığıyla tam olarak nereye gittiğini biliyormuş gibi görünüyordu.

"Uzak güneyde bir yerdeyiz," diye sözünü kesti. "Muhtemelen artık Solaria'da bile değilim, gerçi tam olarak emin değilim. Buraya nasıl geleceğimi ancak bana izin veren vizyonlarım sayesinde biliyorum. *Görmek* buraya yıldız tozu aracılığıyla seyahat edecek kadar ve sık sık ziyaret etmedim. Bir keresinde, birkaç yıl önce, zihnimi bir canavarın bağlarından kurtarmama yardım edecek bir şeye çaresizce ihtiyacım vardı ve yıldızlar bana buraya gelmemi söyledi. Anka Kuşu Öpücüğümü orada aldım." Darius'a bir bileklik şeklinde hediye ettiğime çok benzeyen parmağını çevreleyen dövmeli Anka kanatları yüzüğünü bana göstermek için elini uzattı.

"Bunu sana veren bir Phoenix var mıydı?" diye sordum, içimi dolduran umutla kaşlarımı kaldırdım ama o hızla başını salladı.

"HAYIR. Yüzüğü asıl sarayın altındaki harabelerde bulduğum bir iskeletin elinden aldım. Görünüşe göre hediye, teklif edilen kişinin ölümü üzerine metalik formuna geri dönüyor, bu da onu kendim için talep edebileceğim anlamına geliyor. İçindeki sihrin bin olmasa bile yüzlerce yaşında olduğundan şüpheleniyorum ve yine de kayan bir yıldızın tüm ısısıyla yanıyor.

"Bu inanılmaz," diye mırıldandı Darcy, yan yana yürürken kolu benimkine sürtünerek.

"Bu. Ama bunun, Alevler Sarayı'nda saklı sayısız hazineden sadece biri olduğunu tahmin etme cüretini gösteririm. Ama bu sırların hiçbirinin benim için tasarlandığına inanmıyorum."

"Atalarımızın buraya gelmemizi istediğini mi düşünüyorsun?" diye sordu Darcy, sesi huşu ile doluydu, ama benim doğal sinizmim bu şüpheye şüpheler katmak zorundaydı.

"Burası yüzlerce yıldır harabe halinde yatıyor Darcy. Beklediklerinden cidden şüpheliyim

Yavaş kıçlarımızın onca zaman burada ortaya çıkması için. Daha büyük bir olasılıkla, türlerinin düştüğü zamandan beri Ortaya çıkan herhangi bir Anka Kuşu'na aynı şansı sunarlardı. Ama bunca zaman boyunca Tarikatımızdan hiç doğmamış olduğu gerçeğini göz önünde bulundurursak, onun yerine bize düştü."

Darcy ve Gabriel, şüpheci tavrımla ilgili olduğunu bildiğim bir bakış attılar ve ben onları ters çevirerek, fazla büyümüş ormanda Gabriel'in orada olduğundan emin göründüğü bir şeye doğru ilerlemeye devam ederken, benim pahasına kıkırdamalarına neden oldum - hiçbir şey olmamasına rağmen önümüzde daha gür yeşillik dışında bir şey bulacağımızı önermek için.

Aniden bir güç şoku üzerimize yuvarlandı ve bedenimde vızıldayarak vızıldayarak tenimde binlerce öpücüğün dokunuşu gibi hissederek ve neredeyse tüylerimi diken diken ederken bir nefes aldım.

*"Kraliyet soyunun torunları"*Zihnimde doğaüstü bir güçle dolu bir ses konuştu ve Darcy'ye bir bakış onun da duyabildiğini doğruladı.*. "Yeni bir şafağı getirenler. Geçmişi arayanlar."*

Güç daha fazla enerjiyle güm güm güm güm atarken çenemi gıcırdattım, sanki kemiklerime kadar inip kalbimi avlayıp ne bulduğunu ölçerken tüm vücudumun gerilmesine neden oldum.

"Ayağa kalkma vaktin yaklaştı."

Güç beni serbest bıraktı ve bir adım öne çıkarak Gabriel'in elini tuttum ve o sanki düştüğümü çoktan görmüş ve beni yakalamayı bekliyormuş gibi bana uzattı. Darcy onunla tamamen çarpıştı ve o da küfrederken biraz kıkırdayarak onu ayaklarının üzerinde tuttu.

"Burada kalan sihir çok eski ve inanılmayacak kadar güçlü," dedi, sanki bu hiç de korkutucu değilmiş gibi. "Gelmek. Alevler Sarayı bekliyor."

"Çünkü bizi bekleyen bir saray hiç de ürkütücü ya da endişe verici değil," diye mırıldandım, o devam ederken onu takip ederek. "Cansız nesneler etrafta dolaşıyor ve şimdi bizi bekliyor."

Darcy bir kahkaha attı ve ben de aşırı büyümüş yaprakların altından görünen bronz metalle kaplı bir patikada ilerlerken ona sırıttım. Sanki taşların kendileri duyarlıymış ve burada olduğumuzu biliyorlarmış gibi tüm vücudum canlı bir enerjiyle vızıldıyor gibiydi.

Gabriel, "Sarayın çoğu artık yerin altında - herhangi bir yere giden tüneller var, ancak daha önce burayı birkaç kez ziyaret ettiğimde yıldızlar beni tam olarak gitmem gereken yere yönlendirdi," diye açıkladı Gabriel, biz patikadaki bir çatala ulaştı, bir patika sağa, kayaları kesen karanlık bir mağara gibi görünen bir yere doğru gidiyordu, diğeri ise ağaçların arasından gözden kaybolan devasa bir binayı hissedebildiğime yemin edebileceğim şekilde sola kıvrılıyordu.

"Şu taraftan gitmeliyiz," dedim, solunda, kapalı duran devasa altın bir kapıyı işaret ederek.

ve sarmaşıklar ve diğer orman yeşillikleriyle karışmış. Seçmek neredeyse imkansızdı ve yine de ona baktığımda orada olduğunu biliyordum, sanki daha önce burada bulunmuştum ama kesinlikle gitmemiştim.

Darcy başını sallayarak onayladı, gücünün aynısını benim hissettiğim gibi hissediyordu, bu his göbeğimin arkasına bağlanmış bir ip gibi beni ileri doğru çekiyordu.

Gabriel son bir sarmaşığı kenara çekerken, bakışlarım tamamen Alevler Sarayı'nın kadim girişine takılınca nefes almaktan kendimi alamadım.

Ben çok daha az medeni bir şekilde küfrederken Darcy, "Vay canına," diye soludu.

Orman, bir zamanlar kuvars damarlarıyla parıldayan ve ağaçların arasından tepemizde parıldayan güneşin ışığında altın gibi görünen sarı taştan inşa edilmiş büyüleyici bir saray olduğu açıkça belli olan şeyi gizlemeye çalışarak iyi bir iş çıkarmıştı.

Darcy ve ben kapıya doğru ilerlerken, kalın yapraklar bacaklarımıza sürtünerek onları nemden ıslanmış halde bırakırken Gabriel kenara çekildi.

Üstümüzdeki ağaçlarda bir maymun bağırmaya başladı ve yukarı bakmak için başımı kaldırdım, dalların arasından süzülen bazı renkli kuşları gördüm ve hayretle gözlerimi açtım.

Kapıya ulaştık ve Darcy ile aynı anda onu kavramak için uzandım, dünya büyümüze bağlanıp sarmaşıkları metalden kaymaya teşvik ederek, uzun, altın kapılar önümüzde netleşene kadar ormanın geri çekilmesini sağladım. .

Ellerimizi geri çektiğimiz anda kapı aralandı ve ormandaki hayvanların çığlık atıp ağaçların arasından hızla uzaklaşmasına neden olan yankılanan bir çınlamayla açıldı.

Arkasında bir avlu açılıyordu, devasa bir yapının duvarları kaldırım taşlarının öte yanında görülebiliyordu.

"Seni burada bırakıyorum," dedi Gabriel, dikkatimi arkamızda durduğu yere çekerek.

"Ayrılmak?" Darcy üzgün üzgün sordu ve başını salladı.

"Türünün sırlarını çözene ve atalarının bir zamanlar yaptığı gibi dövüşmeyi öğrenene kadar burada kalacaksın. Ateşte, kanda ve kemikte. Phoenix her zaman yükselecek."

Bu son sözler, içimdeki yaratık uyanıp, bizim için ortaya konan meydan okumaya başını kaldırdığında tüylerimi diken diken eden bir tonla gerçeği yansıtıyordu.

"Ne kadar sürer?" Diye sordum ve Gabriel bir an için yıldızların kendilerinden yanıt ararken konsantre oldu.

"Söylemesi zor. Bir ay, bir yıl... gücü anlamak zaman alacak ve onu kabul etmek savaşın yarısıdır. Burada öğrenmeniz gereken dersler var ve bunu ne kadar hızlı yapacağınız size kalmış. İçindeki Fae'yi bul ve onları dinle. Kılavuz yıldız sizi bir barış yerine götürecek ve zamanı geldiğinde

doğru, savaşmaya hazır olarak ortaya çıkacaksın."

"Bir yıl?" Darcy karşı çıktı. "Lanet bir savaşın ortasındayız, Gabriel. Ve o kadar uzun süre herkesten ayrı kalmak istemiyorum. Açıkça Orion'u düşünüyordu ve ben de Darius için aynı şekilde hissediyordum. Daha yeni barışmıştık ondan kim bilir ne kadar uzun süre ayrı kalmak istemiyordum.

"Evet, bu delilik," dedim kapılardan bir adım uzaklaşarak, beni kapılardan çekmeye çalışıyormuş gibi görünen ip direncimi daha çok çekti. "Lionel dışarıda ne bok bilir ne yapıyorken saçma sapan bir süreliğine ortadan kaybolamayız-"

Bu önemli, dedi Gabriel kararlı bir şekilde. "Eğer şimdi o kapılardan dönersen, sonsuza kadar kapanacaklar. Yıldızlar sana bu tek şansı sunuyor ve eğer bu yoldan dönersen, ben*Görmek*geleceğinde sadece karanlık. Burada gizli bilgiye ihtiyacınız var. Tacı alıp onu hak eden kraliçelerin gerçek zarafeti ve gücüyle yönetmeyi umuyorsan, dönüşmen gereken Fae'ye dönüşmeyi bitirmelisin."

"Ama... burada hiçbir şey yok. Burada bin yıldır kimse yaşamıyor - ne yiyeceğiz?" Sordum çünkü burası güzel, büyüleyici ve tüm o caz olabilirdi ama lüks bir tatil yeri değildi.

"Yıldızlar sağlar," diye gizemli bir şekilde yanıtladı ve ben de ona gözlerimi kıstım çünkü bu saçmalıktı.

Darcy tekrar kapılara bakarken, "Yıldızlar bana sadece keder verdi," diye mırıldandım.

Alçak bir sesle, "Buranın gücünü hissedebiliyorum," dedi. "Anka Kuşlarımız hakkında bilinmesi gereken her şeyi burada gerçekten öğrenebileceğimizi düşünüyor musun?" Gözlerinde parıldayan umudu görebiliyordum ve laneti düşündüğünü biliyordum, laneti sonsuza dek nasıl bitireceğimizi anlayacağımız yer burası mı diye merak ederek tüm gücüne geri dönebilir, at sürmeye hazır olabilirdi. savaş ve Lavinia'nın kahrolası kafasını onunla yere indirdiği için para karşılığında kopart.

"Ben de hissedebiliyorum," diye kabul ettim, burada uzun bir süre kahve erimeden kalmamızın saçmalığına duyduğum sinirle, gerçekten de buranın gelip bitirmesi gereken yer olup olmadığını merak etmeye başladım. küfür. Her gün onu yakmak için çalışıyorduk ama o bir Anka kabilesinin bunu yapabileceğini okumuştu. Biz bir kabile değildik, sadece iki kişiydik. Belki burada, bize yardım edecek daha güçlü bir güç bulabiliriz. Yardım etmek*o*.

"Tüm gücünü toplamanın zamanı geldi," dedi Gabriel sertçe ve ben de altın kapılardan ötedeki Arnavut kaldırımlı avluya bakarken uzun bir nefes verdim. Diğer tarafında, daha fazla altın tuğla tutan iki sütun arasında açık bir kapı vardı ve sarayın içini gölgelendiriyordu, böylece içeride ne olduğunu göremezdik. Ama yapamayacağımızı biliyordum

bundan ötesini araştırın. Bu kapının eşiğini aşmak bir seçim yapmak anlamına geliyordu ve bir kez yapıldığında fikrimizi değiştiremeyeceğimiz hissine kapıldım.

Darcy kararını vererek, "Lance'e söyle, benim için endişelenmesin," dedi. "Burada öğrenebileceğimiz her şeyi öğrenmek ve hızla geri dönmek için çok çalışacağız."

Başımla onayladım, kendimi eşikten geçmeye hazırlarken yutkunarak yutkundum. "Darius'a bir mesajın var mı?" Gabriel beni harekete geçirdi ve bunun fikri tüylerimi diken diken etti.

"Sadece... ona ben yokken pislik yapmamasını söyle," diye mırıldandım.

"Pek olası görünmüyor, ama ona söyleyeceğim," diye yanıtladı Gabriel. "Senin de bitmeyen aşkının mesajını mı ileteyim yoksa sadece sik olayını mı?"

Ona kısık gözlerle baktım ve bir kahkaha patlattı.

"İyi," diye ofladım. “Ona onu sevdiğimi söyle*Ve*Ben yokken o bir pislik olamaz. Senin için yeterince iyi mi, pislik?”

"Gözümden yaş geliyor," dedi Gabriel, alaycı bir şekilde elini kalbinin üzerine koyarak, gözlerimi ona çevirdim.

Gabriel öne çıktı, ikimizi de kollarına aldı ve kafalarımıza öpücükler konmadan önce bizi sıkıca sıktı.

"Solaria'nın gelmiş geçmiş en iyi kraliçeleri olacaksınız," dedi şiddetle, ben gülerken bizi bir süre daha kollarının kafesinde tuttu.

"Senin varmi*görülen*O?" Darcy merakla sordu ve geri adım atarken sırıttı. "HAYIR.

Ama ruhumda hissediyorum.”

Darcy bana tereddütle gülümsedi, elimi tutmak için uzandı ve bir kez daha kapılara bakmak için döndüm.

Alçak bir sesle, "Pekala, hiçbir şey olmaz," dedim ve eşiğin üzerine çıktık. Sihir havada çınladı,

bedenimi Phoenix'imin ısısıyla yaktı ve üzerimde o kadar ani bir geçiş yapmaya zorladı ki, tüm giysilerimi yaktı, vücudumu mavi ve kırmızı alevlerle kapladı ve kanatlarımın omurgamdan fırlamasına neden oldu.

Darcy de kıpırdanmak zorunda kalınca nefesi kesildi, kapılar arkamızdan kapanırken eli benimkini sıktı ve bu, buradaki görevimizi bitirene kadar kapıların tekrar açılmayacaklarına dair hiçbir şüphe duymama neden oldu.

*"Eve hoş geldin, ateş doğan"*diye seslendi, buyurgan, bir kadın sesi, her yanımızdan ve aynı anda hiçbir yerden geliyormuş gibi görünen sesle hava titredi.*“Alevlerin yolunu öğrenmenin zamanı geldi."*

WAşırı büyümüş bir avludan geçtik ama attığımız her adımda sarmaşıklar ve yabani otlar geri çekilerek zeminde kendi alevleriyle dans eden bir Anka kuşu mozaiği ortaya çıkardı. Kalbinde taş bir çeşme vardı, ortasından bir Anka kuşu yükseliyordu ve biz yaklaşırken gagasından tatlı su fışkırıyordu.

Tory, "Burada bir konu var gibi görünüyor," diye mırıldandı.

Anka kuşları mı? Gülerek tahmin ettim ve homurdandı.

İçeriye sızan gölgelerle dolu karanlık kapı aralığına doğru döndük ve ayaklarımız kaldırım taşlarına değdiği anda duvarlardaki apliklerde ateşler canlandı.

Ateşi antik sarayın derinliklerine kadar takip ettik, ortasında uzun bir ağacın durduğu ve sarayı gölgeleyen başka bir eski avlunun yanından geçtik. Dallarında büyük yeşil mangolar vardı ve burada yiyeceğimiz şeyin bu olup olmayacağını merak ettim.

Dokunduğumuz yer canlanıyor gibi görünse de, sadece burada olmaktan ne öğrenmemiz gerektiğini anlamadım.

Önümüzde iki taş kapı açıldı ve parmak uçlarımıza basıp içinde bulunduğumuz muazzam taht odasına bakmadan önce bir bakış paylaştık. Taht yakut kırmızısı bir camdan yapılmıştı ve sırtı iki büyük Phoenix kanadı şeklinde oyulmuştu. Üzerine tek bir tüy bırakın, bronz rengi içinde yanan bir ateşle parlıyor gibi görünüyor. Tahtın ötesindeki kemerli bir pencere, solgun duvarların üzerinde yükseliyordu ve güneş ışığı odanın içinden eğimli ışınlar halinde süzülüyordu.

Tahta yaklaşırken Tory'nin yanında durdum ve tüye dokunmak için uzandım. Derim onunla

birleştiği anda, tüy benden uzaklaştı ve çevresinde parıldayan kırmızı ve mavi bir ışık oluşurken gözlerimizin hemen önünde havada dönüyordu.

Tüy aniden yer değiştirip yerini tanrıça bir kadın alırken geriye doğru sendeledik.

bronz kanatları iki yanında gerilmiş olarak tahtta oturuyordu ve vücudu Geraldine'in bize hediye ettiği türden zırhlara bürünmüştü. Saçları kömür kadar koyuydu, teni zengin bir kahverengiydi ve gülümsemeye alışkın görünen bir ağzı vardı. İlk başta, kanatları arkasında kapanana kadar oradaymış gibi göründü ve neredeyse içini görebildiğimi fark ettim.

"Torunlar," diye içini çekti, güzel yüz hatları mutlulukla kalktı, gözleri o kadar parlaktı ki yanıyordu. "Sonunda geldin."

"Merhaba," dedim ve Tory iki parmakla elini kaldırdı.

Hayalet aramızda baktı, sonra başını geriye attı ve o kadar yüksek sesle güldü ki odayı doldurdu.

Tory ve ben bir bakışı paylaştık ve kadın ayağa kalkarken bir adım daha geri çekildik. biz.

"Kim olduğumu bilmiyorsun, değil mi?" diye sordu ve ikimiz de başımızı salladık ama sonra, onu çıkaramasam da, biraz tanıdık geldiğini fark ederek kaşlarımı çattım. "Belki bu sana yardımcı olur." Parmağını sallayarak elini kaldırdı ve orada nefesimi kesecek kadar büyüleyici güzel bir taç belirdi, koyu kırmızı ve mavi taşlarla süslenmiş platin set, tenimi kaplayan ateşi daha da ısıttı.

"Sen bir kraliçe misin?" Tory tahminde bulundu ve aniden onu daha önce nerede gördüğümü hatırlayınca nefesim kesildi. Lavinia'nın anılarında.

"Diego'nun şapkasında gördüğüm Vega kraliçesi. Lavinia'yı Gölge Diyar'a sürgün eden o," dedim ve bu isim üzerine kraliçenin gözleri karardı.

"Evet, ben Avalon Vega'yım," diye onayladı. "Ya da en azından öyleydim. Şimdi, torunlarıma yardım etmesi için buraya çağrılan bir ruhtan başka bir şey değilim." Bize sıcak bir şekilde gülümsedi, yanağıma dokunmak için uzandı ve parmaklarını hissetmeme rağmen tenimdeki karıncalanmayla ürperdim. Sonra elini Tory'nin omzuna dokundurdu ve kraliçe onu değerlendirirken kız kardeşim titredi.

"Lavinia yeniden ayağa kalktı, değil mi?" diye sordu, ses tonunda bir ısırık.

Tory, üst dudağı kıvrılırken, "Evet, iyi bir şekilde ayağa kalktı," dedi. "Ve Lionel Acrux ile evcilik oynuyor."

"Acrux," diye homurdandı kraliçe. "Evet... şimdi görüyorum. Yıldızlar, sana yardım etmem için ihtiyacım olan bilgiyi bana sunuyor. Bunca yıl," diye içini çekti. "Ben yokken imparatorluklar yükseldi ve düştü." Bir şeye nefesi kesildi, sonra gözleri boğazımdan sarkan İmparatorluk Yıldızına takıldı. "Ona sahipsin."

Kraliçe gözlerinde açlıkla yaklaşırken yıldıza koruyucu bir tavırla dokundum ve başımı salladım. Ölümden dönen bir hayalet kadının onu çalmasına izin vermeyecektim.

"Asla bırakmamalısın," dedi Avalon kararlı bir şekilde, ikimizin arasına bakarak. "Yükseldiğiniz zaman bu sizin en büyük hediyeniz olacak." Uzandı ve sanki onu tutabilmeyi istermiş gibi parmaklarını ona sürttü.

Boğazımı temizleyerek biraz geri çekildim. "Bunu elde etmek için çok şey yaşamamız gerekti."

"Evet, büyüklüğe sahip olmanın her zaman bir bedeli vardır," dedi, bir kez daha aramıza bakarken eli yan tarafına düşerek. “Aman Tanrım... birinizin yönetmesi için öyle bir bedel ödeyeceksiniz ki. Aynı amaç için yarışan ikizlerin başına ne bela geliyor.”

Elim Tory'ninkiyle aynı anda fırladı, parmaklarımız birlik içinde kenetlendi.

"Tahta geçmemizin tek nedeni Lionel ve Lavinia'yı yok etmek, böylece Solaria'ya barışı geri getirebiliriz," diye homurdandı Tory.

Kraliçe Avalon hüzünle gülümsedi. "Şimdilik ama zamanı geldiğinde hem tahtı isteyeceksiniz hem de tahtı birbirinizden almak için savaşacaksınız."

"Birbirimizle asla kavga etmeyeceğiz," dedim şiddetle.

Kraliçe Avalon usulca, "Güç türümüzün köküdür," dedi. “Kardeşlerimiz yerine onu tercih etmekte utanılacak bir şey yok. Fae'nin yolu budur. Kardeşimle bu taht için savaştım” dedi.

Tory, "Eh, biz senin gibi değiliz," dedi ve kraliçenin gözleri ona dikildi, ama öfkeyle değil, sadece merakla.

"Belki... belki de değil," dedi. "Her halükarda, öğretecek çok şeyim var, eski rakibimi yeneceksen bilmen gereken çok şey var."

"Bize ne oldu? Anka Kuşlarına mı?” Diye sordum. "Neden öldüler?" Cevap vermeden önce bir saniye tereddüt etti. "Türümüz kaybolmadan önce öldüm."

"Ama sen öldükten sonra geçen yıllar hakkında yıldızların seni doldurduğunu söylemiştin. Peki ne oldu?" Tory bastı.

"Ben söyleyemem."

"Bilmediğin için mi yoksa bize söylemeyeceğin için mi?" diye sordum.

"Bilmiyorum," dedi ve yanımızdan geçip gitti, adeta zeminde süzülürken kanatları bedenlerimizin arasından geçti. "Gel şimdi sana öğreteceğim çok şey var. Bizim türümüze göre eğitilmiş olmalısın. Yeteneklerimizi öğrenmelisiniz, her türlü rakibe hazır olmalısınız.”

"Buraya geleceğimizi nereden bildin?" Biz onun peşinden koşarken Tory seslendi.

"Bu bana büyük bir Kahin tarafından hediye edilen bir kehanetti," dedi arkasına bakmadan. "Bir gün torunlarımın yükseleceğini biliyordum ve Lavinia onu sürgün ettiğim yerden geri döndüğünde senin bana cahil ve muhtaç durumda geleceğini biliyordum. Öldüğümde kendimi bu yere bağladım, böylece seni eğitmek için, savaşabildiğim gibi savaşmayı, hükmettiğim gibi yönetmeyi öğretmek için geri dönebileyim.”

"Tutulmayan sözü tutun."

Fısıldayan sözler kafamda yankılandı ve Tory sanki o da duymuş gibi kaskatı kesildi ve korkuyla bana baktı. Bu sözler Imperial Star'dan babamız Hail Vega'ya söylenmişti.

"Az önce..." Yıldıza baktım, yürürken onu avucuma aldım, parmaklarımdaki alevler onu ve asılı olduğu zinciri sağlam bırakırken onu sevgiyle yalıyordu.

Kraliçe Avalon hiçbir şey duymamış gibi, "Hadi gelin," diye seslendi ve odadan çıkıp bizi büyük meyve ağacının durduğu avluya götürdü. "İlk dersinizin zamanı geldi."

Kadın ağacın altında durdu, avucunu kaldırdı ve avucuna Phoenix ateşinin hayaletini fırlattı. Alevler yer değiştirdi, büyüdükçe büyüdü ve vücudundan ayrılıp tam teşekküllü bir Anka kuşuna dönüştü, yaratık etrafımızda uçuyor, gittiği her yere mavi ve kırmızı ateş izleri saçıyordu. Gagasını açtı ve havayı dolduran ve tüm saraya bir deprem gönderen güzel bir çığlık attı.

Tory ile heyecanlı bir bakış paylaştım ve bunun nasıl yapılacağının öğretilmesini hevesle bekledik.

Kraliçe Avalon bize gülümsedi. "Bunu öğrenmesi biraz zaman alacak, ancak Phoenix ateşinizin gücü, onu bu şekilde serbest bırakana kadar tam olarak açılamaz."

"Hazırız," dedi Tory ve ben de hazırlık anlamında ellerimi kaldırarak başımı salladım.

Eskilerin kraliçesi bize doğru ilerledi ve öğreneceğimiz her şeyin beklentisiyle kalbim gümbür gümbür atıyordu. Ve fark ettim ki, bu duvarların arasında, lanetin pençesi beni neredeyse hiç etkilemiyor gibiydi. Bu yüzden belki burada işimiz bittiğinde, ondan tamamen kurtulabilirdim.

"BEN Darius sırtıma yapışırken kulağıma homurdandı ve son birkaç saattir yaptığımız gibi The Burrows'ta yüksek hızda katili aramaya başladım.

Pislik olay mahallinden kaçmıştı ama çok uzaklaşmış olamazlar. Yakın bir yerde olmalıydılar ve havadaki metalik koku, kurbanlarının kanıyla hâlâ ıslak olduklarını söylüyordu.

Bu tünellerde ileri geri ilerliyor, her odayı kontrol ediyorduk ama sonra ilerideki ayak sesleri beni bu yöne çekmişti ve aramızda yaşayan haini bitirmeye hazırdım.

"Ben uzuvlarını kopardıktan sonra bağırsaklarını çıkar," dedim ve Darius karanlık bir şekilde kıkırdadı.

Mutfak olarak düzenlenmiş, her yerde taş tezgahlar ve duvarda metal aletler asılı olan büyük bir mağaraya yuvarlandık.

Akan suyun sesi başımı döndürdü ve lavabonun yanında eşofmanındaki kırmızı lekeleri temizlerken küfreden Justin Masters'ı gördüm.

Durmak için yavaşladım ve Justin'i gözlerime alırken Darius arkamdan aşağı indi. Justin başını kaldırıp bize baktı, alarmla ciyakladı ve musluğu kapatmak için mücadele ederken her yere su sıçrattı ama bunun yerine tam olarak açtı.

"Beni çok korkuttun," diye tısladı, sonunda suyu kapatmayı başardı. "Burada ne yapıyorsun?"

Bir havlu aldı, ellerini kuruladı ve kollarını kavuşturarak eşofmanındaki daha büyük kırmızı lekelerden birini örttü.

Darius, "Bir katili arıyorum," diye mırıldandı.

"Güzel, iyi şanslar dilerim." Justin arkasını dönüp odanın diğer tarafındaki çıkışa doğru yürüdü.

Onu ani bir hızla geçtim, önünde ölü gibi durdum ve dişlerimi açığa çıkarırken başımı öne eğdim. Endişeyle bir adım geriledi ve Darius arkadan ona yaklaşırken başının üzerinden baktım.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Justin, gözlerimin içine bakmamaya çalışarak. "The Burrows'ta özgürce dolaşmana izin verdiklerine bile inanamıyorum," diye mırıldandı. "Herkesin sana bakması rahatsız edici."

Hırladım ve Darius odada gürleyen bir hırıltı çıkardı, Justin'in omzunu tuttu ve onu döndürerek onunla yüzleşmek için yeterince sert çekti.

"Lekelerin nesi var?" diye sordu ve ben de Justin'in omzundaki koyu kırmızı lekeyi koklamak için eğildim.

"Kan," diye onayladım ve Justin ne kadar yakın olduğumu fark ederek benden uzaklaştı ama onun yerine Darius'un göğsüne çarptığını fark etti. İki avcı arasında sıkışıp kalmıştı ve kaçabileceği hiçbir yer yoktu.

"Elimi kestim, hepsi bu," diye ısrar etti Justin.

Darius ellerini tuttu, inceledi ve Justin onları kurtarmaya çalıştı.

"Artık iyileştirdim, belli ki," dedi Justin çabucak. "Sanırım bir arteri kestim çünkü her yere fışkırıyordu."

"Ne kadar uygun," dedim ve irkilerek bana baktı.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi ama alnından terler akıyordu ve onu yakaladığımızı biliyordum.

"Siparişin nedir Jacob?" diye sordu Darius.

"C-cerberus," diye kekeledi, odadaki tehlikenin biz olduğumuzu hissetmeye başlayarak. "Ve benim adım Justin. Bunu neden soruyorsun?"

"Çünkü büyük bir canavar The Burrows'ta insanları öldürüyor," dedim eşofmanının arkasını yumruklayıp kulağına konuşabilmek için onu kendime doğru çekerek. "Başka bir kurban bulundu ve şimdi seni burada kanlar içinde bulduk."

"Onları Cerberus formumda öldürseydim, kıyafetlerim kanlı olmazdı, değil mi?" diye tısladı.

"Kaçmak için onları yakınlarda bıraksaydın yapabilirlerdi," dedi Darius, Justin'in boğazını yakalayıp sıkarak.

Elimi sarı saçlarına bastırıp küfretmesine neden oldum ve ikimiz de bu öldürmeyi özlerken Darius'la onu kemikli aslanlar gibi aramızda ileri geri çektik.

"Durmak!" dehşet içinde feryat etti ve içim çarpık bir memnuniyetle doldu. "L-lütfen, ben kimseyi öldürmedim. Kanıtlayamazsın."

"Bir Tepegöz olabilir," diye belirttim.

Darius, "Ama bence seni zaten yere sermek için yeterli kanıtımız var, Jeremy," diye ekledi ve vahşi bir gülümseme paylaştık.

"H-hayır, lütfen bırak gideyim," diye yalvardı.

"Kurbanlarını parçalayarak, diş ve pençenle parçalayarak öldürmeyi seviyorsun," diye homurdandım, elim saçını o kadar sert yoluyordu ki, kökleri gevşemişti. "Belki aynısını sana yaparız."

"Bu adil Joseph," diye kabul etti Darius, canavarı tüm görüntüsüyle.

"Kumlu bir turta üzerinde kutsal kuru üzümler!" Hamish, ardından Geraldine tarafından odaya daldı. "Onu öldüremezsin, resmi bir yargılama olmalı. Bizler kümesteki korkak değiliz, türümüzün kanunlarına göre hareket etmeliyiz, yoksa ayın altında asi keçilere binen kovboylardan başka neyiz?"

Geraldine, "Babam haklı," diye ısrar etti, ileri atılıp lavabonun yanındaki buz teknesine yerleştirilmiş bir çiroz balığını aldı. Bir peçeli baykuşa yakışır bir çığlık atarak Justin'in kafasına vurdu. "Ama bundan sen sorumluysan, seni lanetli tahta biti, bu balığı gemicinin teknesine öyle bir sokacağım ki, bir daha asla gün ışığını göremeyecek!"

"Ben yapmadım!" diye bağırdı Justin, eli yanağındaki ıslak, kırmızı lekeye giderken Geraldine çirozla ona defalarca vurup her vuruşunda bir kelime söyledi.

"BEN. Acak. Gömmek. Sen. Beğenmek. A. Şüpheli. Turuncu. koydu. Dışarı. İçin. . Doğru. kraliçeler. İle. Sup. Üzerine - Duyun. Ben. Bu. Gün. Ve. Duymak. Ben. Durmadan. Daha fazla."

Gösterinin tadını çıkarmak için geri çekildim, Justin defalarca yüzüne bir çiroz balığı yedi ve ardından hayalarına başladı, tüm balığı hurdasına çarptı ve onu öksürttü ve dizlerinin üzerine düşürdü.

Geraldine çiroz balığını bir silah gibi omzuna dayadığında, "Ben masumum," diye homurdandı.

"Yakında salyangozların hangi yöne düştüğünü göreceğiz," dedi Hamish, göğsünü şişirip Justin'in kolunu kavrayarak. "Gerçek kraliçelerin ve halklarının güvenliği için reçel kavanozundaki pancar gibi kapatılacaksın." Onu odadan dışarı sürükledi ve Justin yalvarırcasına Geraldine'e baktı, ama Geraldine ona sırtını döndü ve levrek balığı tekneye geri koydu.

Titreyerek, "Bana her zaman en çok yalpalamalar yaptı," dedi. "Belki de Leydi Rivers bana her zaman sularımda bir yılanın pusuda beklediğini söylerdi. Bir kadın nehirlerindeki kaymaları asla görmezden gelmemeli, korkarım gerçek kraliçeleri hayal kırıklığına uğrattım. Dizlerinin üzerine çöktü, yüzünü Darius'un kalçalarına gömdü ve pantolonuna o kadar sıkı yapıştı ki düşmeye başladılar.

"Yıldızların hakkı için, Geraldine," diye mırıldandı Darius, pantolonunu tekrar yukarı çekmeye çalışırken, ama Geraldine o kadar sıkı sarıldı ki, boxerıyla aşağı kaydı ve çıplak kıçını ortaya çıkardı. "Geraldin!"

O onu bırakıp onun yerine bana doğru atılıp pantolonumu tutmaya çalışırken onları tekrar ayağa kaldırmayı başardı, ama ben Vampir hızımla fırladım, Darius'un yanında durdum, omuzlarımız bitişikti.

Gidip ikizlere anlatalım, dedim ve Geraldine elini onun alnına dayayarak feryat etti. "Ah, ama bilmiyorsun," dedi nefes nefese, dizlerinin üzerinde bize doğru ayaklarını sürüyerek. "Kibar leydilerimin safkan atları habersiz bırakıldı."

"Neyin farkında olmadan?" Darius homurdandı.

Leydilerimiz Tory ve Darcy, kaderin kanatları arasında sürüklenip gittiler. Gabriel, onları kaderin kapılarına teslim ettikten birkaç dakika önce bize anlatmak için geri döndü.

"Neden bahsediyorsun?" talep ettim.

"Atalarının yüzyıllar önce yaşadığı Alevler Sarayı'na kendi türlerinin yollarını öğrenmek için seyahat ettiler. Güzel ve yiğit Gabriel'imiz bir süre daha orada olacaklarına inanıyor. Belki aylar bile."

"Aylar mı?" Darius boğuldu. "Şaka yapıyorsun," diye tersledi. "Bana şaka yaptığını söyle."

Avuçlarında tehlikeli bir ateş yandı ve Geraldine inleyerek dizlerinin üzerinde geriye doğru sendeledi. İçimi hüzün kaplarken midem bulandı ve kollarım iki yanımda gevşedi. Mavi gitti mi? İçin *aylar*?

Ah, ama değilim. Ve evet, onları çok özleyeceğiz ama nazik ve harika hediyeleri için yıldızları da övmeliyiz!"

"Hayır," diye havladı Darius. "Bana hemen nerede olduklarını söyle."

"Bilmiyorum. Geraldine dramatik bir şekilde, Alevler Sarayı'nın yeri uzun zaman önce tüm hafızalardan kayboldu ve bazıları bunun sadece bir söylenti efsanesi olduğunu söylüyor, dedi. "Ve Gabriel, onlar böylesine önemli bir görevdeyken konumu önermeyecek. Onları burada beklemeli ve onları sık sık düşünmeliyiz, onlara doğru olumlu enerjiler göndermeliyiz, böylece onlar-"

"Hayır," diye tersledi Darius, onu işaret ederek. "Gabriel nerede?"

"Bilmiyorum. Bize haberi verdikten sonra göklerden katılması gereken başka önemli bir görevi olduğunu iddia ederek bir hayalet gibi gecenin karanlığında kayboldu."

"Bizden saklanıyor," diye homurdandım. "Ama onu bulacağım. Arkama geç, Darius."

Darius tek kelime etmeden ayağa fırladı, kollarını ve bacaklarını bana doladı ve ben de hızla mutfaktan fırladım. En azından nerede olduklarını bulabilirsek belki onları ziyaret edebiliriz. Mavi önce beni görmeye gelmeden nasıl gidebilirdi? Kendi türü hakkında bir şeyler öğrenmesini kıskandığım söylenemezdi ve açıkçası o sarayın sırlarını duymak beni büyülemişti ama bana önceden haber veremez miydi?

"CABRİEL!" diye haykırdı Darius, sesini sihirle yükselterek Kovuklar'da yankılansın ve o piç geldiğimizi anlasın.

Gabriel'in odasının önünde durduk ve Darius onu ateşle püskürttü, dudaklarından bir Ejderha kükremesi çıktı, ama o sağlam bir hava kalkanının üzerinden dalgalandı ve aynı hızla varoluştan kıvılcımlar saçarak yok oldu.

Kaşlarımı çatarak onu yere bıraktım. Kahretsin, elveda demeden gitmelerine kızmıştım ve Blue'yu delice özleyecektim ama o, Geraldine Tory'nin asla geri dönmeyeceğini söylemiş gibi davranıyordu.

"Sakin ol dostum, neler oluyor?" Kapının önünde ileri geri yürümeye başladığında ona sordum. "Aylarca geri dönmeyecek," diye tükürdü. "Aylarım yok."

"Bu ne anlama geliyor?" Şaşkınlıkla sordum ve başını salladı, dudaklarından dumanlar çıktı.

"Onu özleyeceğim, hepsi bu," diye mırıldandı.

“Evet ve özleyeceğim Blue, ama... belki bu iyi bir şey. Tarikatları hakkında daha fazla şey öğrenecekler. Belki bize yardımcı olabilecek yeni hediyeler ortaya çıkarırlar-"

"Umurumda değil," diye tersledi, gözleri bir Ejderhanın altın gözlerine kaydı. Burada olması gerekiyor. İle *Ben*” Kapıya doğru ilerledi ve yumruğunu kapıya vurdu. “Cebrail! Dışarı çık ve benimle yüzleş.”

"Meşgul," bir erkek sesi bize ulaştı ve ikimiz de birdenbire döndük, gölgelerin arasında duvara yaslanmış, tek bacağını tekmelemiş altın saçlı bir Aslan Değiştiren bulduk.

"Leon," dedim farkında olarak, ona doğru uzun adımlarla. "Gabriel nerede?"

"Odasında olabilir. Kilometrelerce uzakta olabilir. Kim söyleyebilir?" dedi gelişigüzel bir şekilde, parmaklarını uzun yelesinin içine sokarak.

"Söyleyebilirsin," diye ısrar ettim.

Darius yumruğunu yeniden Gabriel'in odasının bariyerine vurdu ve öteden kadınsı bir inilti yükseldi.

"Gabe meşgul," dedi Leon sırıtarak.

"Peki sen nesin, onun koruması?" Darius, Leon'a tükürdü.

Ürkütücü olduğunu tahmin ettiğim bir sesle, "Ben sadece adına pek çok sır vererek gölgelerde gizlenen gizemli bir Aslanım," dedi. Biz buna hemen cevap vermeyince kaslı kollarını kavuşturup bize somurttu. "Sırlarımı bilmek istemiyor musun?"

"Onlardan biri Gabriel'in olduğu yerde mi?" Diye sordum.

"Evet... ve hayır," dedi, Darius'a gözlerini kısarak ona sırıtarak.

"Biliyorsan, o zaman hemen söyle," diye emretti Darius, omuzlarını geriye attı ve gözlerine babasının bakışı girdi. Kesinlikle Gabriel'e ait olan yüksek bir inilti duyuldu ve ben de alçak sesle bir küfür mırıldandım.

"Vay canına, küçük çizmelerimin içinde titriyorum," diye kıkırdadı Leon. "Gabe gitti, ahbap. Ya o odada karısıyla başka bir aleme giriyor ya da Sunshine Bay'de yunuslarla yüzmeye gitti. Gerçekten kim söyleyebilir?”

"Sen," diye tersledi Darius. “*Sen*söyleyebilmek. Ve onları orada duyabiliyorum, bu yüzden cevabı zaten biliyorum.

"Yapıyor musun?" Leon ellerini sallayarak ve parmaklarını oynatarak sordu. "Yoksa hepsi bir yanılsama mı?"

Avucumu yüzümde gezdirdim ve iç çektim, içimden Gabriel'e ulaşamayacağımızı biliyordum. Yapardı*görülen*ona ulaşmak için girdiğimiz her yol ve bunu kabul ettiğim için omuzlarım düştü.

"Adam hadi. Hadi gidelim," dedim Darius'a ama Leon'un eli uzandı ve bana bir tokat attı. Hey, diye havladım.

"Bunu hissediyor musun, Lance? Bu kaderin vuruşu." Cheshire Kedisi gibi gülümserken tişörtümü kavradı ve beni yüzüne yaklaştırdı. "Ben de habercisiyim. Beni kaderine doğru sür. Bana bin!"

"Ayın aşkına, Leon." Onu geri ittim. "Kişisel sınırlar, unuttun mu? Daha kaç kere söylemem gerek bilmiyorum."

Dönüp uzaklaşmaya başladım, Darius öfkeyle Gabriel'e ulaşmaya çalışmaktan vazgeçtiğinde arkamdan çektim.

Peki ya sırlarım? Leon çaresizlik içinde arkamızdan seslendi ama biz yürümeye devam ettik. "Gabriel tarafından bizim için ayarlanmış gizli bir görevim var," dedi heyecanla, hiçbir bok vermediğimizi kabul ederek ağzından kaçırdı.

Darius, "Gabriel'i siktir et," diye homurdandı ve ben de elimi omzuna vurdum.

"Yakında dönecekler kardeşim," dedim sözlerimin doğru olmasını umarak.

"Yeterince erken değil," dedi başını eğerek ve onu gerçekten neyin rahatsız ettiğini sormaya gittim, ama Leon bizimle çarpıştı, bizi ayırdı ve kollarını omuzlarımıza attı.

"Gabe, görevimiz için birkaç acemiye ihtiyacım olduğunu söyledi, bu yüzden bunun yeni arkadaşlar tanımam için harika bir fırsat olacağını düşündüm."

"Evet tabi. Görüşürüz," diye homurdandı Darius, ardından koridorda uzun adımlarla uzaklaştı, arkasından dumanlar yükselerek sisin içinde gözden kayboldu.

Vay canına, bu dramatikti, diye soludu Leon kulağıma yaklaşarak. "Sanırım sadece ben ve sen varız, ayıp."

"Utanç mı?" homurdandım.

"Evet, Power Shamesy gibi. Bundan sevimli bir lakap yapacağımı düşündüm, bu yüzden pek öyle görünmüyordu, bilirsiniz... yıkıcı."

Kollarımı kavuşturarak onu omuz silktim. "Gerçekten bir görev var mı?"

"Elbette bir görev var," dedi altın rengi gözlerini devirerek. "Beni ne sanıyorsun, ayıp?" "Bana öyle demesen daha iyi olur," dedim düz bir sesle.

"Yanımızda başka kimi getirelim?" Sanki ben konuşmamışım gibi konuşmaya devam etti. "Bu arayış da ne?" diye sordum.

"Aman yıldızlarım, size daha görevden bahsetmedim bile." Önüme atladı, ellerini sıktı

omuzlarıma "Gabe değerli taşlar aradığını söylüyor, değil mi? Sağ?"

"Doğru," diye kabul ettim, bu konuşmanın gidişatına kaşlarımı çatarak.

Zodiac Guild taşlarının izini sürmekle ilgili araştırmamda hâlâ somut bir ilerleme kaydetmemiştim, ancak Eugene ve arkadaşları Kayıp Kitaplığı'ndan değerli taşlar hakkında bazı bilgiler gönderdikten sonra takip etmem gereken epeyce ipucum vardı. muhtemelen aradığımız kişiler olabilir. Ama yıldız tozu olmaması ve yüzlerce yıl önce soğumuş izleri kovalamam gerçeğiyle, aramamızla bir yere varmak oldukça zordu.

"Ve onlar ekstra özel değerli taşlar, değil mi? Sağ?" Leon itti.

"Sağ." Hiç konuya gelir miydi?

"Kuyu." Yaklaştı, elini ağzına götürmeden önce sağa ve sola baktı. "Birinin nerede olduğunu biliyorum. Ve genellikle ailemin çalınan hazinelerinin hiçbirinden vazgeçmezdim - sonuçta Solaria'daki en iyi hırsızlarız - ama babam bunu özel bir yere kilitledi ve babamdan küçük bir intikam borçluyum. ”

"Kardeşin yüzünden mi?" diye sordum üzülerek. Roary Night'ın Darkmore Hapishanesi'nde iyi bir müttefik olduğu ortaya çıkmıştı ve onun orada olmasının sebebinin midemi bulandırdığını kabul etmek zorundaydım.

“Evet, utanç yüzünden babam onunla konuşmuyor bile. Sanırım utanç hakkında çok şey biliyorsun, bu yüzden muhtemelen bunu anlıyorsun, utanç verici. Böyle bir pislik olduğu için ondan intikam almak istiyorum..." dedi Leon, yüz hatlarını hüzün kaplayarak, ama sonra yine aynı hızla yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Yani, hırsız babamdan çalmak ve taş koleksiyonun için onun hazinesini sana vermek istiyorum."

"Bu bir rock koleksiyonu değil-"

"Taş koleksiyonunuzdaki en değerli taş olacak," dedi gururla, dönüp önümde tünelde kasılarak ilerlerken, ben de boşver dedim ve onu düzeltme zahmetine girmedim.

Leon, kalın kalçalarını saran dar bir kot pantolon giymişti ve kaslı yapısı beyaz tişörtünü dolduruyordu. Altın rengi saçları, etrafındaki apliklerin ışığında adeta parlıyordu ve ben de dudaklarımı bir saniyeliğine kaldırarak gülümseyerek adama başımı salladım. Gabriel'le arkadaş olduğundan beri, özellikle de Pitball durumum yüzünden aşırı hayranım olmayı bıraktığından beri, beni biraz büyümüştü. Elbette, şimdi benim bir zamanlar kendim için kurduğum rüyaları yaşıyordu, bu yüzden bugünlerde ona hayran olanın ben olmam gerektiğini düşündüm. Ve şimdi ben de Power Shamed'dim, yıllar önce akademisi Zodiac Academy ile değişim programı yaptığında ilk tanıştığı ünlü ben değildim.

Başka bir değerli taş alma fırsatını kaçırmak istemeyerek arkasından ateş ettim ve bana çapkın bir gülümseme fırlattı.

"Peki kimi işe alıyoruz?" Leon sordu. "Caleb'i

getirelim," diye karar verdim.

"Evet - Caleb'i seviyorum! Ve o artık senin sanguis kardeşin, değil mi?" diye cıvıldadı, bana döndü ve başparmağını boynumdaki iğne deliği gibi gümüşi izlere değdirmek için uzandı.

"Evet." Elini iterek uzaklaştırdım. "Gabriel sana söyledi mi?"

"Evet. Ama bunun ne kadar havalı olduğu hakkında konuşmaya devam etmeyeceğimi çünkü Vampir meclislerinin kötü olduğunu ve kulağa çok havalı gelirsem diğer Vampirlerin bir araya gelme konusunda fikir edinebileceğini söylüyor ki bu görünüşe göre iyi bir şey değil - ama ben Bu konuda haklı olup olmadığını merak ediyorum, çünkü bu bana iyi bir şey gibi geliyor ve en sevdiğim Vampir'in tüm iyi şeylere sahip olmasını istiyorum."

"Vampir Yasasına aykırı olmasının bir nedeni var," dedim, şu ana kadar ondan nefret ettiğimi söyleyemesem de bunun doğru olduğunu biliyordum. "Sürü avı ve kana susamışlıkla ilgili sorunlar var ve-"

"Bunlar bana iyi şeyler gibi geliyor, ayıp. Belki Caleb kabul eder ve sana yeni bir üye bulabiliriz. Gidip onu bulalım!" Koridordan aşağı koştu ve Leon bağırırken kraliyet mahallesine doğru koşarken ileri atıldım, onu kaldırdım ve omzumun üzerinden fırlattım.

Onu Caleb'in odasının önüne koydum ve parmaklarımla kapıya vurdum. Kapı açıldı ve Caleb beni görünce gülümsedi.

"Sanguis kardeş!" heyecanla ağladı ve sarıldık. "Sana bahsettiğim doğu Voldrakia'daki o kan nehriyle ilgili belgeseli izledin mi?"

"Evet," dedim birbirimizi bırakırken. "Beni o kadar susadı ki, ondan beslenmek için Darcy'yi uyandırmak zorunda kaldım."

"Evet, bu bok beni de çok susattı. Washer'a çarpana kadar ilk gördüğüm kişiden besleneceğimi biliyordum, dedi Caleb burnunu kırıştırarak.

"Ergh, Nova bir kez bir sınıf gösterisi için beni ondan besledi," dedim tiksintiyle. "Kendini üzerime bastı ve dişlerim bir hafta daha uzamadı."

"Kahretsin, sana diş korkusu mu verdi?" Caleb'in nefesi kesildi. Devasa,

dedim ve Caleb de Leon'a dönüp ona sarıldı.

"Ah, eminim en kötüsü diş korkusudur," dedi Leon üzgün bir şekilde. "Biri izinsiz saçımıza dokunursa aslanlar yele korkusuna kapılır. Bir kez başıma geldi... Bunu asla gerçekten aşamadım." Titredi ve Caleb elini onun koluna bastırdı.

"Bu çok kötü olmalı," dedi Leon üzgün bir şekilde başını sallarken, Seth aniden kapıdan Caleb'in kolunun altından kafasını çıkardı.

"Bir keresinde, biz onunla uğraşırken birisi kasıklarını benimkine doladığında ben de kasık korkusuna kapıldım. BT. öyleydi Korkunç," dedi, hepimize katılmak için etrafına bakarken gülümseyerek.

"Bu hiç de aynı değil," dedim sinirle ve Seth, Caleb'e bakarak sızlandı. "Evet, bunları karşılaştıramazsın dostum. Aslında biraz aşağılayıcı, dedi Caleb kaşlarını çatarak.

"Aslında yapabilirsin," diye atladı Leon. "Bir keresinde kasıklarım bir sürü çatal bıçak takımına dolanmıştı ve şimdi orada kasık korkusu olmadan bir kaşık bile yiyemiyorum."

"Aşağıya çatal bıçakları nasıl dolaştırdın?" diye sordum kafam karıştı.

Chip-chop pube mi oynuyordun? Seth bilerek sordu.

"Aynen öyle ahbap!" Leon ağladı. “Kaç kişinin chip-chop pube'nin ne olduğunu bilmiyormuş gibi davrandığını biliyor musunuz? Klasik bir oyun.”

"Kasık ve çatal bıçak takımı içeren klasik bir oyun mu?" Kıkırdadım, kollarımı kavuşturdum. "Kurallar neler?" Caleb eğlenerek sordu.

"Kasıklarından ne kadar çatal bıçak asabileceğini görmelisin," diye açıkladı Leon.

"Yalnızca on saniyeden fazla asılı kalırsa sayılır," diye ekledi Seth.

"Ne yani... diğer insanların önünde oynarken aletin mi çıktı?" Bu oyunu neden merak ettiğimden emin olamayarak sordum çünkü kesinlikle şans vermeyi planlamamıştım.

"Evet," dediler aynı anda ve birbirlerine sırıtırken ben de aralarına baktım, ikisinin birlikte aynı kazanda çok patlayıcı iki iksiri karıştırmak gibi olacağını hissettim. İkisi de çok... şevkliydi.

"Öyleyse gidelim mi?" diye sordum ve Leon bana baktı.

"Evet! Hadi bir maceraya çıkalım," dedi Leon neşeyle.

"Ooh, ne macerası?" diye sordu Seth, hevesle bize yaklaşarak.

Leon, çıkışa doğru onu takip ederken açıkladı ve kısa süre sonra dışarıdaydık, parlak yeşil çimenlerin üzerinde parıldayan yaz güneşi, her yerde papatyalar ve karahindibalar patlıyordu.

Gardiyanlar bana ters ters baktılar, birbirlerine mırıldanmak için döndüler ve ben onları duymazdan geldim, artık böyle davranılmaya o kadar alıştım ki artık bu bana büyük ölçüde yansımadı.

Sınırın ötesine geçmeyi başardık ve Aslan Değiştiren, dönerken bir kese yıldız tozu çıkardı. biz.

"Bir kesenin tamamı var mı?" Caleb ona şok içinde sordu.

Leon, "Yağmurlu bir gün için sakladım ve Aslan hislerim bana bugün çok şiddetli yağmur yağacağını söylüyor," dedi ve başımı kaldırıp masmavi gökyüzüne, üzerinde dans eden ötücü kuşlara ve yağmur bulutu gibi parıldayan güneşe baktım. bakışları altında şekillenme umudu sıfır.

"Evet, öyle görünüyor," diye onayladı Seth komplocu bir tavırla. "Peki nereye gidiyoruz?"

Memleketime, dedi Leon. Alestria. Yıldız tozunu üzerimize fırlattı ve biz de sürüklenerek götürüldük, yıldızların arasından geçirildik ve havada yoğun bir şekilde sidik kokusunun asılı olduğu karanlık bir ara sokağa bırakıldık.

“Ergh, cehennemde miyiz?” diye mırıldandı Caleb, sanki onu savuşturabilirmişim gibi bana yaklaşarak.

pis koku “Aman yıldızlarım, bu bir bok mu? Lanet olası bir Fae boku gibi, tam orada, o çöplüğün yanında mı? Gömleğini burnunun üzerine çekti ve onu gerçekten suçlayamazdım.

"Alestria'nın büyüsü bu," diye cıvıldadı Leon. "Pislik, sidik ve berduşların ara sokaklarda yaptığı boklar arasında, bu yer hakkında gerçekten özel bir şey var."

Sanırım hoşuma gitti, diye fısıldadı Seth ve Caleb'le bakıştık.

Leon bir kanalizasyona doğru yürüdü, dizlerinin üzerine çöktü ve bir büyü yaptı, eli parıldamaya başlamadan önce metalin üzerinde ileri geri hareket etti. Onu tuttu ve karanlığa giden bir merdiveni ortaya çıkarmak için yukarı çekti.

"Biliyor musun, sanırım The Burrows'a geri dönmeyi ve derimin bir tabakasını yakacak kadar sıcak bir duş almayı tercih ederim," dedi Caleb geri çekilerek ama bir elimi omzuna bastırıp onu ileri doğru ittim.

"Hadi prenses, biraz pisliğin üstesinden gelebilirsin," diye alay ettim ve Seth hevesle başını sallayarak bize baktı.

"Bunu yapılacaklar listemizden işaretleyebiliriz, Cal," diye seslendi.

Caleb başını iki yana sallayarak "Yapılacaklar listemde bok çukuruna girmek yok," dedi ama yine de onu oraya götürmeme izin verdi.

Seth, "Önümüzdeki yıllarda anlatacağımız masallardan biri olacak," diye cesaretlendirdi. "Aydayken sikimi bir kratere soktuğum zamanki gibi."

"Yaptın?" diye sordu Leon, Seth gururla başını sallarken ona hayranlıkla baktı. "Tanrı aşkına, bana her şeyi anlat. nasıl hissettirdi? Daha sonra büyülü penis güçlerine sahip oldun mu?”

Seth yeni birine ay hikayelerini anlatma fırsatının üzerine atladığında inledim ve Leon kanalizasyona doğru ilerlerken ve Caleb isteksizce onu takip ederken onu uzaklaştırmaya çalıştım.

En alttaki basamaklardan inerken bir Faelight fırlattım ve içinde bulunduğumuz rutubetli tünele, yanımızda akan bir nehire baktım. Yanındaki dar patikada Leon'u takip ettik, onun ve Seth'in gülüşüp hikayeler anlatırken sesleri etrafımızda yankılanıyordu ve o hiçbir şeye dokunmamak için büyük çaba harcayan ve o anda üzerindeki tüm kıyafetleri yakmaya söz veren Caleb'la birlikte yürüdük. The Burrows'a geri döndük.

Leon ve Seth sağdaki tünelden aşağı dönerken onları gözden kaybettim ve Caleb'in artık yanımda olmadığını fark ettim. Arkama baktım, kafasını ve bir kolunu tavandan sarkan kalın bir örümcek ağına dolanmış buldum.

"Kahretsin, ah," diye homurdandı, onu yakmaya çalıştı, ama neredeyse kendi kaşlarını yakacağı için kendini daha fazla kaptırdı.

Yardım etmeye gittiğimde, elime bir buz bıçağı fırlatarak ona doğru koştum.

"Kıpırdamadan dur Cal," diye cesaretlendirdim ve o da yaptı, ben yapışkan ağı oyarken yüzünü buruşturdu ve

Saçından son bir tutamı da soyarak ve elinden savurarak ondan uzaklaşırken bütün vücudu titriyordu.

Ağı bir saniyeliğine inceledim, ne boyutundan ne de üstümüzdeki duvardaki geniş bir delikte kaybolmasından hoşlanmadım. Zararsız, dokuma yapan bir örümceğe ait olabilirdi ama diğer ihtimal de midemi bulandırdı. Gnarla örümcekleri çok nadirdi ama ağları herkesin bildiği gibi yapışkandı ve böyle bir yer bu büyüklükteki bir şey için mükemmeldi. Yine de bu değerlendirmede yanılmışım diye kahrolası yıldızlara dua ettim.

"Devam edelim," diye ısrar ettim, Leon ve Seth'in sesleri artık bizi duymuyordu ve krallıktaki her polis peşimizdeyken ayrılmamamız gerektiğini düşündüm.

Diğerlerinin peşine düşmek için bir Vampir hızı patlaması kullandık, gittikleri tünele döndük ama tüneli boş bulduk.

Durmak için yavaşladım ve Caleb yanımda dururken bir küfür savurdu ve ayağı bulanık bir su birikintisine battı, bacağını sallayarak ve onu kurutmak için ateş büyüsü kullanarak.

"Hayatımı sikeyim," diye homurdandı, tüm bu durumdan tamamen tiksinmiş görünüyordu.

"Seth!" Cevap vermeyince homurdanarak ilerideki karanlık tünele seslendim. Burada tünelde çeşitli yönlere giden çatallar vardı. Nereye gitmişlerdi?

“Siktir et şunu. Bizi terk ettilerse, bizimle daha sonra The Burrows'ta buluşabilirler," dedi Caleb, ama o arkasını dönüp bu planı uygulayamadan bir kükreme duyuldu ve on kollu gölgeli bir canavar bize doğru geldi. karanlıktan

"Kahretsin," diye hırladım, ellerimi kaldırıp hava büyüsüyle patlatarak. Hemen devrildi, kahkahalar yükseldi ve Faelight'ımı üzerlerinden uçururken Seth ile Leon'u siktiğimin farkına vardım.

Seth, ellerine sarmaşıklar atmıştı ve görünüşe göre Leon'un omuzlarında oturuyordu çünkü şimdi kalçalarını Leon'un kulaklarına dolamış, onun altında sıkışmıştı. İkisi deli gibi güldüler ve Seth'in sarmaşıkları etrafında savruldu, bunlardan biri suya çarptı ve Caleb'in suratına bir şaplak indiren bir su sıçrattı.

"Öf!" O ağladı. "Bu ağzımın içine girdi, seni orospu çocuğu."

Seth uluyarak kahkaha attı, kendini Leon'dan kurtardı ve ayağa kalkarken yan tarafını tuttu, ama Caleb ileri atıldı, ellerini göğsüne çarptı ve onu büyük bir su sıçratmasıyla lağım nehrine geri uçurdu. Seth başını kaldırıp bir korku çığlığıyla gelgitte sallanarak uzaklaşırken, içimden bir kahkaha koptu.

"Seni pislik!" diye bağırdı, Cal'la aramız bozulurken.

Leon ayağa kalktı, Seth'in peşinden koştu ve onu sudan çıkardı, onu ateş Elementinin ısısıyla kuruttu, o da çatırdadı.

"Hasta olacağım. Faeitis'i alacağım. Faeiphylis. Lanet pembe göz," diye haykırdı Seth panik içinde.

"İyisin ahbap," dedi Leon rahatlıkla. "Bu su temiz. Bok nehri bir sonraki tünelde.

Bunun için yıldızlara teşekkür et, diye mırıldandı Caleb ateş büyüsüyle saçını kuruturken.

Leon bizi tünellere soktu ve sonunda ortasında tekerlek olan devasa bir kapıya ulaştık. Bize dramatik bir şekilde döndü, altın gözleri parladı. "Bu kapının ötesinde yıllarca aile yadigarı, atalarımın çaldığı şeyler, değerli mallarımızın çoğu yatıyor."

"Onları çalarsan nasıl aile yadigarı olabilirler?" diye sordum ve Leon beni susturdu.

"Buradaki hiçbir şeye dokunma, çünkü gözlerini kafandan düşürecek ve burnunu yüzüne çökertecek bir lanet başlatacaksın."

"Cidden?" Cal karşı çıktı. "O zaman girmeyeceğim."

"Hayır, sadece şaka yapıyorum." Leon güldü. "Ama bir şey çalmaya kalkarsan anlarım ve seni ve sevdiğin herkesi öldürürüm." Hafifçe gülümsedi, sonra döndü ve elini kapıya bastırdı, avucunun altından sihir fışkırdı ve çark kendi kendine hızlı bir şekilde dönmeye başladı. Kapı açılırken gıcırdadı ve kapıyı sonuna kadar çekerek sonsuz alevlerle aydınlatılmış bir hazineyi ortaya çıkardı.

Onu içeri kadar takip ettik ve bu odadaki bitmeyen mucizeler karşısında çenem gevşedi. Mücevherlerle dolup taşan sandıklar, her türden iksir ve nadir buluntuların bulunduğu bir raf yığınının üzerinde duran parlak bir taç, hatta göğsünde Aslan takımyıldızını taşıyan kan kırmızısı bir zırh bile vardı.

"Darius'u getirmediğimiz için şanslıyız, tüm bunları senden almaya çalışacaktı," dedim ve Leon bu fikirle homurdandı.

Aslan eski bir ahşap dolaba yöneldi, cebinden çıkardığı küçük bir anahtarla kilidini açtı ve içinden gümüş bir kutu çıkardı. Açtı, orada her türlü değerli taşı ortaya çıkardı ve en mükemmel şekilde kesilmiş olanı alarak onları aradı. Oval bir topaz taşıydı, rengi altın kahverengiydi ve derinliklerinde yaşayan sihirle parıldıyordu.

Ona uzandım, kolumdaki gizli Guild işareti sanki bunun ne olduğunu biliyormuş gibi kaşınıyordu ve yıldızların fısıltıları bir saniyeliğine havada asılı kalarak beni onu yakalamaya zorluyordu. Ama Leon ben yapamadan parmaklarını sıkıca kapattı.

Bunun için bana borçlusun, dedi Leon ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Ne?" talep ettim.

"Beş yıl önce seni Zodiac Akademisi'nde ziyaret ettiği ve olasılıklara karşı gizemli bir tiksinti geliştirdiği gece Gabriel'le aranda geçenlerin gerçeği. Bir şey olduğunu biliyorum, Lance Orion. O yüzden bana yardım et, o sırrı istiyorum."

Elimi korkuyla geri çektim. "Hayır," diye tısladım. "Bunu mezara götürüyorum. Onun için yemin ettim."

Seth ve Caleb bana merakla baktılar ama ben kollarımı kavuşturup başımı salladım.

"Sır yok, taş yok," dedi Leon havalı bir şekilde, omuzlarını silkerek ve ben homurdandım.

"O taşa ihtiyacımız var. Gabriel'e onu senden almasını söyleyeceğim," dedim ve Leon elini gücenircesine göğsüne bastırarak nefesini tuttu.

"Yapmazsın," diye tısladı.

"İsterim. Ya öyle olur ya da teslim edersin." Avucumu uzattım ve Leon çelişkili görünüyordu, hala sımsıkı tutuyordu.

"Ryan Luxian Pitball Ligi kartınızı istiyorum," diyerek inceliğini değiştirdi.

"Bu bir koleksiyon," dedim hayal kırıklığı içinde, adamın büyürken en sevdiğim oyuncu olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Öyle yoksa onu yutacağım ve sen de kakamdan çıkarabilirsin." Leon taşı tehdit edercesine açık ağzına tuttu ve ben de küfrettim.

"İyi," diye ofladım. "Kartı alabilirsin, sadece taşı bana ver." "Elbette."

Leon onu cebine attı. "Ticareti daha sonra yapabiliriz."

Homurdandım ve bana sırıttı.

"Bu şapkayı alabilir miyim?" diye sordu Seth ve döndüğümüzde onu, deri püsküller sarkan gülünç kırmızı bir kovboy şapkası takmış halde bulduk. "Kendimi her zaman bir şapka insanı olarak hayal etmişimdir."

Gülünç görünüyorsun, dedi Caleb homurdanarak.

Elbette, dostum, dedi Leon rahatlıkla.

"Nasıl olur da sana karşılığında bir şey vermediği için onu senin kakandan çıkarmak zorunda kalmaz?" ona fırlattım

"Bu kadar huysuz olma, ayıp," dedi Leon, kolunu bana dolayarak. "Hala favorimsin." Yüzümü yaladı. "Oh vay canına, üzerindeki utancı gerçekten tadabilirsin." Beni tekrar yaladı. "Tarçın ve başarısız rüyalar gibi."

"Pekala, geri çekil Aslan," diye uyardım, utanç verici yoruma kızdım ve salyadan da heyecan duymadım.

"Özür dilerim, seni utandırmak istemedim, ayıp," diye mırıldandı, gerçekten üzgünmüş gibi, ama bana ayıp demenin işine pek de yardımı dokunmuyordu. “Aslında onu bir koku olarak şişeleyebileceğini düşünüyorum, bu biraz çekici. Buna eau de toi-pişmanlık diyebilirsin.”

"Teşekkürler," dedim kuru bir sesle. "Bunu kendi başarısız rüyalar giyim hattımı kurmayı bitirdiğimde yapacağım."

Leon ciddi bir tavırla, "Bence burada gerçekten bir şeyin peşindesin, Lance," dedi. "Diğer tüm kaybedenlere satabilirsin. Senin kadar utanç verici pek çok kişi yok, ama arınmalara, eskilere ve hatta keş ölümlerine kadar genişleyebilirsin.

"Bekleyemiyorum," dedim boş bir sesle.

Hazineden çıktık ve Seth yeni şapkasından sarkan püsküllerle oynarken Leon kapıyı sıkıca kilitledi ve Caleb dudaklarının etrafında dans eden bir gülümsemeyle ona başını salladı.

Üstümüzde bir yerlerden bir gümbürtü sesi geldi ve ben de tepemizde dolanan borulara ve onun da duyduğunu doğrulamak için Caleb'e baktım. Elimi esnettim, parmak uçlarıma sihir getirdim, biz bastırırken, önümüzde bir yerlerde savruluyor.

Bir sonraki köşeyi döndük ve Seth korku içinde uludu. "Sekiz ayaklı amcığın kutsal anası!" Gözlerim,

çıkışımızı kapatan devasa gnarla örümceğine takıldı, beyaz gözleri yolumuzu aydınlattı ve kocaman kıllı bacakları öne doğru fırladı, kıskaçları şakladı ve ondan korkunç bir homurdanma sesi geldi.

Caleb ileri atıldı ve yüzüne alevli bir yumruk indirerek, Tarikatının gücüyle onu geriye doğru uçurdu. Örümcek doğruldu ve duvarlara daha çok tırmandığımı fark edince nefesim kesildi ve arkamızda yere çarpan dikenli bacakların tıkırtısı beni döndürdü.

"Seni ısırmalarına izin verme," diye seslendim. "Zehirleri ciğerlerinizi patlatacak."

"Ahhh!" Seth savaşa atıldı, hava büyüsüyle bir örümceği suya fırlattı ve ben de elime buzdan bir mızrak alıp hassas bir şekilde kafasına fırlatarak önümdeki örümceği yendim. Çirkin yüzüne çarptı ve ölürken çığlık attı ama bir anda yerini bir başkası aldı.

Leon aceleyle yanımda ilerledi, tünelden aşağı alev topları savurdu, örümcekler onun alevlerinden kaçarken diğerleri alevlerde yok olurken gücünün ısısı yanaklarımı ısıttı.

Caleb onların içinden bir yol yakarken ben de canavarlardan birini ani bir havayla suya düşürdüm.

"Gitmek!" Cal kükredi ve ben Leon'u yakalayıp omzumun üzerinden fırlatırken, Caleb Seth'i tuttu ve Seth, "Yee-ha!"

Kaçan canavarların sesi bizi kovalarken merdivene geri döndük ve ben de dışarı çıkarken tepedeki drenaj kapağını iterek basamakları hızlandırdım.

Caleb hemen arkamda belirdi, Seth sırtına yapışmıştı, Leon sırtımdan aşağı atlayıp gideri kapatıp bir büyüyle yeniden mühürlerken şapkasının püskülleri rüzgarda dalgalanıyordu.

Çakıllı bir erkek sesi, "Şu delikte örümcekler var," derken kasıklarından bir dizi çatal bıçak takımı sarkmış, çıplak, kıllı bir herifin orada durduğunu gördüm.

"Aman yıldızlarım, o bir chip-chop pube şampiyonu," diye soludu Seth, daireler çizip gökyüzünü işaret etmeye başlayınca bir şeyin zirvesinde olduğu açıkça belli olan adamı alkışlamaya başladı.

Leon üzerimize yıldız tozu fırlattı ve sonsuza dek retinam olan The Burrows'a geri götürüldük.

o adamın kasıklarına sarılı çatal ve bıçakların görüntüsüyle yandım ama içime bir rahatlama doldu. Çünkü artık bir değerli taşımız daha vardı ve kendimi temizlemem gerekmesine ve onu almak için değerli Pitball kartımdan vazgeçmem gerekmesine rağmen, buna bir zafer demek zorundaydım.

* * *

Yatakta oturdum, Darcy'yi özlüyor, Seth'in bu akşam Mirasçılar'la biraz zaman geçirmeye gittiğine şükrediyordum. Mavi'nin ne yaptığını merak ederken, güzel topaz değerli taşını avucumda çevirdim.

Kapı hafifçe vuruldu ve her kimse içeri gelsin diye seslendim ve Darius'u yüzünde mahzun bir ifadeyle odaya adımını atarken buldum.

Arkadaş ister misin? diye sordu ve başımı salladım, örtüleri bir adak olarak yanımda geri ittim.

Darius kapıyı itti, ayakkabılarını tekmeledi ve yanıma yattı. Arkadaşlığının tanıdıklığı beni anında rahatlattı ve bana yaklaşırken ona yaslandım.

Derin bir iç çekti, içinden hüzün döküldü ve havayı lekeledi.

"Biliyorum kardeşim" dedim. "Umarım yakında geri dönerler."

Aramıza bir sessizlik çöktü ama bu bana çok tanıdık gelen türdendi, hiç de tuhaf değildi. Darius ve ben her zaman aynı alanı sessiz bir memnuniyet içinde paylaşabilmiştik ve Koruyuculuk bağı artık kırıldığı için hala böyle olmasına o kadar memnundum ki.

"Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi pislik?" Bir süre sonra sessizliği Darius bozdu ve ona şaşkınlıkla baktım.

"Tory ortadan kalktığına göre benden seninle evlenmemi mi isteyeceksin?" Alay ettim ve koluma vurdu.

"Ben ciddiyim," diye homurdandı ve bir şeyler döndüğünü hissedince kaşlarımı kaldırdım.

"Neler oluyor?" diye sordum ve bir sıra dumanı üflemeden önce hafifçe başını salladı. "Sadece ne olacağını asla bilemezsin. Ve babamın peşinden gitme şansı bulduğum an, bunu değerlendireceğim. Bundan sağ çıkabilecek miyim bilmiyorum Lance, o yüzden hayatta kalamazsam söylenmesi gerekeni söylüyorum.

Onu kaybetme düşüncesiyle göğsüm sıkıştı ve onun haklı olduğunu ve The Burrows'un dışına adım attığımızda herhangi birimizin tehlikede olabileceğini bilsem de, durum böyle değilmiş gibi davranmak veda etmekten daha kolaydı. değer verdiğim biri kapıdan her çıktığında.

Tabii ki, bu düşünceyle Mavi'nin ben onu görmeden çekip gitmesiyle ilgili paniğe kapıldım ama Gabriel onları uzak bir yere götürmüştü ve*görülen*orada güvende olduklarını. En azından ben öyle umuyordum.

Ortamı yumuşatmak için aptalca bir şey söylemeyi ya da beni sevdiğini söylediği için onunla daha çok alay etmeyi düşündüm ama acı dolu bakışlarıyla karşılaştığımda bunu yapamayacağımı anladım. Onun yerine başımı onunkine yasladım ve "Ben de seni seviyorum kardeşim" diye iç geçirdim.

"Bu hayatta ve sonraki hayatta," diye küfretti, bu sözleri duyunca göğsüm sıkıştı çünkü sanki onları gerçekten söylemesi gerektiğini düşünüyor gibiydi. Ama tanıdığım adam öylece umudunu kesmezdi. Kibir neredeydi? Öz güvence? Bunu kazanabileceğine dair mutlak güven? Ona kim olduğunu ve Lavinia'yı yok edip onu almasına izin verir vermez o savaşı kazanacağından ne kadar emin olduğumu hatırlatmam gerekiyordu.

Kesin bir şekilde, "Sen ondan daha büyüksün," dedim çünkü artık bu gerçek olmaktan çok daha fazlasıydı. Geçen hafta onu kaymış haliyle ölçmeme izin vermişti ve benim hesaplamalarıma göre Ejder formundaki babasından bir ton daha ağırdı ve neredeyse altı fit daha uzundu.

"Ve hala büyüyor," diye yanıtladı, dudaklarında hafif bir gülümseme olsa da bu gerçek bile onu daha fazla güvende hissettirmiyormuş gibi gözlerine dokunmadı.

"Daha güçlü," diye ekledim. "Ayrıca artık ikizler başka bir öğretmenden ders aldığına göre, sana ayıracak daha çok zamanım olacak. Ve ölülerden Element ödünç alarak becerilerinizi geliştirmeye geri dönebilmemiz için bol miktarda kemiğimiz var."

Bunun üzerine gülümsemesi daha da içtenleşti ve başını salladı. "Ona karşı kara büyü kullandığımda yüzündeki ifadeyi görmek hoşuma giderdi," diye itiraf etti, bu fikirle gözleri parladı.

"Bu benim Ejderham," dedim, koluna kuvvetle vurarak ve o da eğlenerek homurdandı. Ayrıldık ve komodinin çekmecesine uzandım.

"Yağı alıyor musun?" diye sordu Darius ve ben de kahkaha attım.

"Hayır, geçen sefer çok beğendiğin titreşen Mammoth Shifter dişini alıyorum." Darius kıkırdadı, ben Diego'nun şapkasını tuttum, ona bakmak için döndüm ve gözlerim kapı eşiğinde duran karanlık bir şekle takıldı, kapı ardına kadar açık durmuş bize bakarken.

"Lanet olsun," diye lanet okudum. "Ne yapıyorsun, pislik?"

Seth sızlanarak ışığa adım attı ve yatağa baktı. "Katılabilir miyim? Yıllardır paket snuggles yemedim. Cildim dokunma hasreti çekiyor ve Cal ile Max yatağa gittiler."

"Hayır," dedim anında ama Darius yanındaki örtüyü çevirdi.

"Hadi o zaman," Darius boşluğa hafifçe vurdu ve Seth kapıyı itip kapatıp gömleğini çıkarıp ayakkabılarını iki farklı yöne fırlatıp Darius'un yanına yatağa atlarken ben çenemi sımsıkı tuttum. Ama onu görmezden gelebileceğim bir yerde durmak yerine, Darius'un üzerinden atlayıp ikimizin arasına girmeye başladı.

"Aman yıldızlarım, bu çok rahat. Bu en iyisi değil mi?" Örtüleri üzerimize çekti ve aynısını bana yapmaya çalışmadan önce burnunu Darius'un kafasına soktu. Buna kesinlikle izin vermedim.

Ellerini battaniyenin altına soktu ve kıvranmaya başladı, bir saniye sonra elinde eşofmanı ve boxerıyla elini tekrar kaldırdı ve bir hava büyüsüyle onları odanın diğer ucuna fırlattı.

"Yıldızlar adına, çıplak mısın?" Kendini bana sürttüğünde ondan uzaklaşmaya çalışarak köpürdüm. Yemin ederim, onun lanet kıç yanağını bacağımda hissedebiliyordum. "Derhal kes şunu." Onu Darius'a doğru sertçe ittim ve kederli bir ulumayla başını geriye attı.

Seth, "Tam bir bedensel temasa sahip olmam gerekiyor," diye yakındı. "Bu, Tarikatımın bir ihtiyacı. Siz de çıplak kalabilirsiniz, umurumda değil.

"Kahretsin hayır. Ay aşkına, git kendine sürtünecek Kurtlar bul. Yoksa Washer'ın seninle kucaklaşmaya geleceğine bahse girerim," diye önerdim.

"Ya da lanet olasıca çıplak olman gerekiyorsa üstünü değiştir," diye emretti Darius ve kayma Seth'in etinde dalgalanarak neredeyse beni tamamen yataktan dışarı itiyordu, onun yerine kocaman beyaz bir Kurt belirdi ve yatak hepimizin ağırlığından gıcırdadı. . Dili ağzından dışarı sarktı ve göğsünü gıdıklamadan önce gözlerini deviren Darius'a bir pençe savurdu.

Seth hemen uyuyakaldı ama kuyruğu yorganın altında sallanmaya devam etti ve çarşafların fırlamasına

neden oldu. "Neden daha rahatsızım bilmiyorum, o hayvanla bu yatakta olmak mı yoksa aylardır, belki de yıllardır yıkanmamış bir şapka takmak mı," dedim elimdeki şeye bakarak.

"Su büyüsünü onun üzerinde kullanamaz mısın?" Darius burnunu kırıştırdı.

Diego'nun kanaldan hızla uzaklaşırken minik çığlıklarını duyduğumu hayal ederek ve bu fikre karşı karar vererek, "Korkarım ruhları hemen çıkaracağım," dedim. "Her neyse, bakalım Diego'nun bize sunacak başka bir şeyi var mı?" Şapkayı çektim ve elimi Darius'a uzattım.

Büyülü trikoların gölgeli derinliklerine sürüklenmeden hemen önce, Darius elimi sımsıkı tuttu ve benimle birlikte çekildi.

Diego'nun bizi selamlamasını bekliyordum ama konuşan ses beni şaşırttı.

Tanıdık olmayan ses, "Sonunda, buraya gelmeni bekliyordum," dedi ve kalbim yerinden fırladı.

"Sen kimsin?" Fiziksel olarak dile getirmemden çok bir düşünce olsa da talep ettim. "Miguel

Polaris," dedi gergin bir sesle. "Ben Diego'nun babasıyım."

Hemen geri çekildim, panik beni sardı. "Hadi gidelim buradan, Darius," diye emrettim, içinde süzüldüğümüz bu karanlık yerden geri çekilerek.

"Hayır bekle! Beni dinle, diye yalvardı Miguel. "Serbest kaldığım gece oradaydın, Lance Orion. Darcy Vega'nın karım Drusilla'yı Phoenix ateşiyle öldürdüğü gece."

Duraksadım, Darius'un acilen psikolojimi bozduğunu hissettim ama sonra bu adamın o gün oradan kaçmamızı istiyormuş gibi bize kaçmamız için bağırdığını hatırladım.

"Ne istiyorsun?" tereddütle sordum.

"Darcy'ye yaptığının karşılığını ödemek istiyorum. Aklımı bana geri verdi. Drusilla beni bağladı

Gölge Prenses'in iradesiyle kontrolü. Yıllar önce, onun tarafından yakalandım ve köleleştirildim, çünkü gücüm güçlü ve damarlarımda aktığı sürece gücüm Gölge Prenses'e yardımcı oluyor. Drusilla benim gücümü onunkiyle birleştirerek eşit derecede güçlü bir oğul doğurmak istedi, ama ben sadece bir piyondum, o kadar çok gölgeyle besleniyordum ki onların içinde boğuluyordum. Drusilla, Lavinia'ya sonsuz güçleriyle beni sarhoş etmesi, uysal ve neredeyse beynim ölü kalmamı sağlaması için dua ederken, karanlık zihnimi yıllarca etkiledi. Ama şimdi Drusilla gitti ve ben uyandım. Hayatımı olduğu gibi net bir şekilde görüyorum. Zavallı oğlum öldü. Onu neredeyse hiç tanımadım ve şimdi kalbimde intikam için bir acıdan başka bir şey kalmadı.

"Sana nasıl güvenebiliriz?" Darius tısladı. "Onlar için çalışıyor olabilirsin."

"Burada sana zarar veremem. Tek yapabileceğim sana geçmişin anılarını göstermek. Hiçbir zaman ruhların ağına örülmedim ama Drusilla öldüğünde eldiveninden bir iplik kurtarmayı başardım ve o zamandan beri bu yerle, oğlumla bağlantı kurmamı sağladı."

"Lütfen onu dinle Orion," Diego'nun sesi karanlıktan geldi, ses tonu o kadar çaresizdi ki, dikkatimi Miguel'e vermem gerektiğini anladım.

"Tamam," dedim. "Bize ne göstermek istiyorsun?"

Miguel aceleyle, "Su Perileri'nin hepsinin Gölge Prenses'e sadık olmadığını anlamalısın," dedi. "Birçoğumuz benim gibi köleleştirildik ama çok daha fazlası saklanıyor."

"Bekle, ya Alejandro bu tartışmayı duyabilirse?" Darius tısladı.

"İnternetteki anılardan başka bir şey göremiyor," diye söz verdi Miguel. "Ve artık kendisi de anılarını buraya yüklemiyor, artık kız kardeşi öldüğüne ve paylaşılacak hiçbir bilgi olmadığına göre bunun anlamsız bir çaba olduğuna inanıyor."

"Peki, bize söylemek istediğin nedir?" Diye sordum.

"Ne yaptığını biliyorum," dedi heyecanla. "Yarıklardan birini kapattın ve Gölge Prenses'i zayıflattın. Çok üzüldü ve sevincimi gizlemek ve onun saflarında hâlâ bir köleymişim gibi davranmak zor oldu.

"Yarıklar hakkında ne biliyorsun?" Umutla sordum.

"Yerlerini bilmiyorum ama senin onları nasıl bulacağını biliyorum. Vard'a gölge göz hediye edildiği gün oradaydım. Gücünü biliyorum. Ve çatlakları bulmak için kullanılabileceğine inanıyorum."

"Gözüne ihtiyacımız olduğunu mu söylüyorsun?" Darius şaşkınlıkla sordu.

"Evet," dedi Miguel hevesle. "Normal bir göz değil, gölgelerle enfekte olmuş. Onu tutacak kadar güçlü bir dürbün yapabilirsen, sana yarıkların yerlerini gösterebileceğine inanıyorum."

"O pisliğe nasıl yaklaşacağız?" diye sordu.

Belki bir yolunu bulabilirsin, dedi Miguel endişeyle. "Çünkü o yarıkları bulup kapatabilirsen, Lavinia'nın gücünü engelleyebileceksin."

Bunun üzerine kalbim daha güçlü atmaya başladı. Onu tamamen zayıflatabilir, gölgelerden uzaklaştırabilirsek, o zaman sadece onu bitirmekle kalmaz, aynı zamanda Darcy'nin üzerine kurduğu gölge lanetini de yok edebilirdik.

Mierda, gitmeliyim, dedi Miguel endişeyle. "Yakında sizinle tekrar iletişim kurmaya çalışacağım. Viva las verdaderas reinas."

Varlığı yok oldu ve kendimi ruh ağıyla olan bağlantıdan uzaklaştırdım, vücudumun içine düşüp şapkayı kafamdan çekerken gözlerim yanıp sönüyordu.

Seth'in uyuyan bedeninin üzerinden Darius'a baktım, aramızda şiddetli bir amaç yankılanıyordu. "O gölge göze nasıl sahip olacağız?" diye mırıldandı Darius.

"Sarayın içine girmenin bir yolunu bulmalıyız," dedim düşünceli bir şekilde. "Yani sadece bir plana ve bunu başarmak için cesarete ihtiyacımız var."

BENRuhlar Sarayı'nda yaşadığını bildiğim iki ofisten daha küçük olanında oturdum ve Hail'in odasına ve muhtemelen derinliklerinde sayısız sır saklayan ana çalışma odasına hâlâ giremediğimi küçümsedim. Ama zamanında içeri girecektim ve en azından şimdilik, bir zamanlar onun da işgal ettiği bu alana hükmetmekten zevk alabilirdim. Umarım beni Peçe'nin ötesinden izliyor, dönüştüğüm adamı görüyor ve tacını kazanan daha iyi Fae'ye öfkeyle bakıyordu.

Arka duvardaki devasa pencere boyunca uzanan meşe masaya hakim oldum, parmaklarımı ahşabın damarları boyunca esnettim. Işık keskindi, yukarıdaki demir avizeyi oluşturan Hidra kafalarınınkiler de dahil olmak üzere odaya gölgeler düşürüyordu. Sarayın altını üstüne getirme, eski kralın mührünü tamamen ortadan kaldırma fikriyle oynamıştım ama bir zamanlar benden çok daha büyük olduğunu düşünen bir adamın yerine oturmanın fazlasıyla tatmin edici bir yanı vardı.

Ama Hail benim tasarladığım bir kuklaydı ve vahşi bir diyardan gelen o fahişe kraliçeyle evlenmemiş olsaydı, tüm bu yükseliş çok daha kolay olacaktı. İşleri benim için çok daha zor hale getirmişti, Görüşü gezinmesi zor bir engeldi. Ama sonunda, Nymph'lerle ittifak yaparak ve planlarımı gizlemek için gölgeleri kullanarak yollar bulmuştum, bu onun gibi güçlü bir Kahinin bile öngöremeyeceği bir şeydi.

Onların ölümü dertlerimin sonu olmalıydı, ama şimdi kızları geri dönerek Varisimi ve Vasisini amlarıyla çekip almışlardı. Ne olursa olsun, her şey kontrolüm altındaydı. Acrux çizgisinin korunmasını sağlamak için kısa süre sonra başka bir Varis üretecektim ve bana karşı çıkanlar topuklarımın altında ezilecek ve değersiz karıncalar gibi toprağa karışacaktı.

Ve daha da iyisi, Gölge Diyar'a açılan yarığı kapatarak benim lehime oynuyorlardı. Lavinia bunun

kendisinde yarattığı zayıflıktan şikayet etmişti ve bu benim en çok hoşuma giden şeydi. Çünkü artık beni eskisi kadar kolay kontrol edemiyordu ve hayatının çoğunu harcamıştı.

yalnız zaman geçirmek ve onlara karşı nefret dolu bir intikam planı yapmak, onun yolumdan çekilmesine eşitti.

Ona hâlâ ihtiyacım vardı ama ona tasmalı da ihtiyacım vardı, ne zaman uygun olursa onu sıkıca çekebilirdim. Ama umursadığım kadarıyla onu zayıflatmalarına izin verin, o zaman yeniden uysal hale geldiğinde onu kontrol etmek daha kolay olacaktı.

Yine de duruma göz kulak olmalıyım. Gölge Prenses'i benden tamamen almalarına izin veremezdim ama şimdilik bana karşı bir avantaj elde ettiklerine inanmalarına izin verecektim, halbuki onlar benim silahımı kullanmayı daha kolay hale getirmişlerdi.

Kapı vuruldu, hafif yumruk sesi gelenin uşağım Jenkins olduğunu anlamama yetecek kadar tanıdıktı.

"Evet?" havladım.

"Kralım, Stella Orion sizi görmek için burada," diye yanıtladı ve beni yorgun bir iç çekiş bıraktı.

Bir süredir yaptığım gibi onu geri çevirmeyi düşündüm, ama sonra tekrar... Lavinia'yı altımda zorlamak ve düzmek, Clara'nın onun içinde yaşadığı zamanki kadar kolay değildi.

Gücümü kullanmak isteyerek gırtlağımdan alçak sesle homurdandım. Solaria'nın en güzeli olan kadınların sürüler halinde saraya getirilmesini isterdim. Ne de olsa ben kraldım. Sikimi kime istersem gömmeliydim ama buraya ilk kez getirttiğimde, beş kadının hepsi de giriş holünde parçalanmış halde bulunmuştu.

Lavinia cesetlerin arasında durmuş, kanları içinde sırılsıklam dururken tehditkar bir şekilde gülümsüyordu, elinde vahşi bir ısırık almış bir et parçası vardı.

O zamandan beri buraya tek bir kadın bile getirmemiştim.

Ama Stella canı istediğinde gelip gidebilirdi ve güzel bir kadındı, zamanla ondan sıkılmış olsam da uzun zamandır arkadaşlığından zevk aldığım bir kadındı. Ve Lavinia şu anda hiçbir yerde görünmüyordu. Lavinia'nınki soğuk ve isteksiz olduğu için, aletim sıcak bir vücudun içinde olmak için şimdiden can atıyordu. Beni doyurmak için bir Fae'nin sıcak etine ihtiyacım vardı ve istediğimi almanın zamanı gelmiş gibi görünüyordu.

"Onu içeri al," diye seslendim ve kapı açıldı ve Stella'nın yüksek siyah topuklu ayakkabılarla ve becerilebilir vücudunu mükemmel şekilde saran üzerine oturan beyaz bir elbiseyle ofisime adımını attığını gördüm.

"Kralım." Başını eğdi ve sıkı figürüne hayran kalarak bana doğru yürümesini izlerken koltuğumda geriye yaslandım.

Bir zamanlar o ve ben, Hail Vega, diğer Göksel Meclis Üyeleri ve Azriel Orion ile birlikte Zodiac Academy'de birlikte eğitim görmüştük. Ağabeyim Radcliff, onun her zaman bizim hattımızdaki en güçlü Fae olacağına ve asla böyle bir poz vermeyeceğime inanarak bana efendilik taslarken, o zamanlar ben sadece yedektim, çoğu zaman dikkatlerinin altındaydım. pozisyonuna yönelik bir tehdittir.

Tabii ki, bu inançla boğularak ölmüştü, bir gece uyandığında, o uyurken yatağına bir yaban arısı düşürdüğümü, elleri benim hava büyümle yanlarına kenetlenmiş, onu engellediğimi görünce, dehşet içinde bana bakarak ölmüştü. acısına verdiği şiddetli tepkiden kendini iyileştirmekten. İyileştirme büyüsüyle, norian eşekarısının iğnesi çoğu Fae için pek bir tehdit oluşturmuyordu, ama onun etkilerini iyileştirmeyi başaramayanlar için, iç organları şişene kadar şişerken yavaş ve ıstırap verici bir ölüme maruz kaldılar. patladılar. Ağabeyim kadar iri bir adamı öldürme işlemi neredeyse bir saat sürdü ve ertesi sabah onu bulduklarında ailem büyük bir şok yaşadı. Herkes uykusunda vurulup sokulduğuna inanıyordu, sokmanın ıstırabından uyandığında dili yardım çağırmak için fazla şişmişti.

Ama olay hiç de böyle olmamıştı. Oh hayır. Büyük, güçlü ağabeyim her şey boyunca uyanıktı, gücümle hareketsiz kalan uzuvlarının keskin çıtırtısıyla ve bir camın içinde göğsüne hapsolmuş kızgın kırmızı ve siyah yaban arısıyla uyanmıştı.

Öldüğü sırada lanetler okumuş ve çığlıklar atmıştı, bunların hepsi gözlerinde canlanan ıstırabını izlerken oluşturduğum susturucu baloncuğun içindeydi ve bana bir daha asla Topal Lionel demeyeceğini bilmenin verdiği tatminle doluydum. . Kendi kanıyla boğulduğu ve onu iyileştirmem için bana yalvardığı için onunla alay etmiştim.*"Şimdi kim topal, Radcliff?"*

Ama ölmek üzere olan yanıtı dudaklarımda acı bir tat bırakmıştı.*"Öylesin," şişmiş dilinin çevresine tükürdü. "Sen bir Fae değilsin, istenmeyensin ve ne başarırsan başar, her zaman Topal Lionel olarak kalacaksın."*

Kız arkadaşı cenazesinde çok yüksek sesle ağlamıştı. Şimdi adını hatırlayamadım ama onu nasıl teselli ettiğimi, onu odasına götürdüğümü, böylece onu hatırlaması için bir şey talep edebileceğini çok iyi hatırladım. Bana duyduğu sevgiyle kederini gömmeye çalışırken yanaklarından yaşların süzülmesini izlerken onu yatağında becerdim ve ne kadar topal olmadığımı kanıtlamak için aletimi kadınına gömdüm.

Stella her zaman benim dünya vizyonumu paylaşmıştı, birçok yönden mükemmel bir suç ortağı olmuştu. Bana olan takıntısı her zaman ihtiyaçlarımı karşılamış ve yükselişimde onun için yarattığım rolü oynamaktan mutluluk duymuştu. Hatta Azriel Orion ile evlendi, böylece onun kral için yaptığı araştırmaya girmeme izin verebilir, gölge diyar hakkında daha fazla bilgi edinmeme ve onların güçlerini kendimiz için çalma planlarımızı oluşturmama yardım edebilirdi.

Orionlar, geçmişte ailemle uzun süredir bir ittifak kurmuş, bize kara büyü yollarını öğretmişti, ancak Azriel Radcliff öldükten sonra benden uzaklaşmıştı ve ben, Hail ile olan küçük dostluğu olan ağabeyimin mirasçı olarak yerini almıştım. Acruxes'a olan taahhütlerine emsal teşkil ediyor. Yine de sonunda Azriel'i tuzağa düşürmenin bir yolunu bulmuştum, onu Stella'yla evlenmesini teşvik ederek bana yardım etmesi için manipüle etmiştim. Akrabalığıma her zaman karşı koymuştu ama sonunda, Azriel'in küstahlığının her zaman çok tatlı bir intikamı gibi gelen bir hareketle oğlunu benimkine bağlamıştım.

Aptal, Stella'nın onu sevdiğine bile inanmıştı. Ta ki yıldönümleri yemeği sırasında onun sikimi emmesine kadar. Yemin ederim ki çekirdeğimi onun yalancı dilinin her yerine döktüğümde kalbinin ikiye ayrıldığını gördüm. Aptal bundan kısa bir süre sonra bir dik başlılık büyüsüyle kendini öldürmüştü, bu yüzden kalp kırıklığını uzun süre çekmemişti. Yazık gerçekten.

"Seni görmek bir zevk," diye mırıldandım, bakışlarım Stella'nın dolgun göğüsleri ve sıkı belinin üzerinde gezinirken. Bugün benim türümün vahşetiyle dalga geçmek istiyordum, o Dragon King'in kudretiyle acı çekerken o dolgun dudaklardan ismimin dökülmesini istiyordum.

Sesinde sert bir tonla, "Daha önce birçok kez tadabileceğin bir zevkti," dedi ve onun buz gibi ses tonu karşısında kaşlarım kalktı.

Acılık sana yakışmıyor Stella, diye uyardım kravatımı düzeltirken parmaklarım onu cezalandırmak için seğirdi.

"Yıllardır senin yanındayım. Bugünlerde bir anınızı bile hak etmiyor muyum?" diye sordu, yüz hatlarını inciterek.

Kadınlar her zaman duygularıyla çok yorucu olmuştur.

"Benim bir anım değilse buna ne diyorsun?" Kravatımı gevşettim, boynumdan kurtardım ve gömleğimin üst düğmelerini çözdüm, içimdeki Ejderha ona sahip olma arzusuyla bedenimi ısıtıyordu.

"Zor kazanıldı," dedi masanın önünde durup gözlerini masanın üzerindeki gümüş bir puro kutusuna indirerek. Üzerinde iki kanadın kucağına sarılmış bir Hidra gravürü vardı. "Onları hiç düşünüyor musun? Yaptığımız?"

"Neredeyse hiçbir şey yapmadın. Onlarla ilgilenen bendim," diye homurdandım ve kara gözleri benimkilerle buluştu.

"Sana kara büyü hakkında bildiğin her şeyi öğrettim," diye tısladı ve koltuğumda daha dik oturdum, ses tonu içimdeki ateşi daha da yakıyordu.

"Faydalıydın, şimdi daha azsın," dedim omuz silkerek, oturduğum yerden kalkıp ona bakıyordum, gölgem üzerine düşüyor ve onu tamamen yutuyordu.

Stella'nın benimle çoğu kişiden daha samimi konuşmasına her zaman izin vermiştim ama bugün gözlerindeki keskinlikle ilgili bir şey içimdeki canavarı kızdırdı.

"Buraya ne için geldin Stella? Zaferimin bir kısmını almaya çalışmak için mi?" Ona yaklaşırken masanın etrafında yavaşça hareket ederek alay ettim, bakışlarım tekrar göğüslerinin şişkinliğine düştü.

"Elbette hayır," diye mırıldandı, bakışlarını benden ayırıp bileğindeki bileziği çevirerek. "Merhamet dilemeye geldim."

"Merhamet mi?" Bu söze kıkırdadım. "Seninle bir sorunum yok, Stella." Bana merhamet etme, dedi, gözlerini tekrar benimkilere kaldırarak. "Oğlum için."

İçimde tehlikeli bir enerji yükselirken ona yaklaşarak homurdandım. "Oğlunuz kral için bir hain."

"Biliyorum," diye nefes aldı, korku yüz hatlarına sızarken boğazı inip kalkıyordu. "Af dilemiyorum. Tek istediğim, yakalanırsa öldürülmeyecek. Ben zaten kızımın kaybının acısını çektim, onu da kaybetmek-"

Ona vurdum, elim yüzüne parlak kırmızı bir iz bırakacak kadar sert vurdum. "Aptal kadın,"

diye tükürdüm. "Ona olan bağlılığınızı kökünden kesin. Adını babasından daha çok kirletti. Rahminiz sizi hayal kırıklığına uğrattı. Biçtiği ekinleri yaksan daha iyi edersin."

Alt dudağı titrerken ona vurduğum yere dokunarak bana baktığında gözlerinde yaşlar yüzdü. Yüzüne düşen bir tutam kuzguni saçı kulağının arkasına itmek için uzandım, ona yaklaştım ve teninin nefis kokusunu içime çektim. Biraz kavga etmelerini sevdim, onların içindeyken daha da tatmin edici hale geldi. Stella her zaman sıkıcı bir şekilde istekli olmuştu ama şimdi direnişi kesinlikle daha iştah açıcıydı. Zaten onun gerçekten ne istediğini biliyordum, çünkü kim Dragon King'in tüm ilgisini kendine çekmek istemez ki?

"Şimdi uslu bir kız ol ve Aslanını memnun et, hm?" Sineğimi aşağı yuvarladım, o sertleşti ve geri çekilmeye çalışırken bir elimi göğüslerini sıkmak için düşürdüm. Ama onu belinden tuttum, bırakmadan elini tuttum ve aletimin güçlü şişkinliğine getirdim.

"Bu senin kralından bir emirdi," diye mırıldandım, korkusunun tatlılığını içime çekmek için eğilerek.

"Daaadddy," Lavinia'nın sesi havada uçuştu, ruhani bir rüzgar estiriyor gibiydi ve omurgam dikleşti. "Ben kötü bir kız oldum baba. Gel beni bul." Bu sesi bir kıkırdama izledi ve isteksizce ellerimi Stella'dan çektim, onu geri itip sinekliğimi çekerken içimi dolduran hayal kırıklığı.

"Daha özel bir yerde buluşmamız gerekecek," diye mırıldandım. "Zamanı geldiğinde seni çağıracağım." Yanımdan hızla geçtim, psikotik ev arkadaşımı aramaya çıkarken kapıyı açtım, sikim hala karşılanmamış ihtiyaçlarından dolayı sertti.

Yankılanan koridorlarda uzun adımlarla ilerlerken, Lavinia'nın kendi kendine şarkı söylemesinin sesi bana ulaştı ve cebimde Atlasım vızıldadı.

Çıkardım, e-postalarımın hakkımda internette yayınlanan bir makaleyi doldurduğunu fark ettiğimde dudaklarımı alaycı bir şekilde kaldırdım. Halkla ilişkiler ekibim çoktan bir dönüş yapmak istiyordu ve ben de tüm bu yaygaranın ne hakkında olduğunu görmek için aceleyle makaleyi gündeme getirdim.

Catalina Acrux yaşıyor!

Milleti sarsacak şok edici bir keşif yapıldı. Catalina Acrux - Kral Lionel Acrux'un eşi - daha önce Ruhlar Sarayı'ndaki trajik bir kazadan sonra öldüğü sanılıyordu.
Ancak, sadece canlı bulunmadı, kralla olan evliliğini feshettiği ve bilinen bir Vega destekçisi ve isyan lideri Hamish Grus ile yeniden evlendiği açıklandı.

Karımın makalesine eşlik eden fotoğrafa bakarken dondum kaldım, vücudumun her bir zerresi katı, boyun eğmez buza dönüştü - kahrolasılığım*eş*–canlı ve iyi görünüyor, onu gelinim yaptığım günkü kadar büyüleyiciydi, bambaşka bir gelinlikle ve o iğrenç asinin kolundaydı.*Grus*.

Gözlerim makale üzerinde ileri geri gezinirken, öfke omurgamı pençelerken her ayrıntıyı incelerken göğsümden bir Ejderhanın böğürtüsü döküldü.

Düğüne iki Solarian prensesi Tory ve Darcy Vega'nın yanı sıra Hamish'in kızı Geraldine Grus, dört eski Göksel Mirasçı Caleb Altair'den başkası katılmadı.
Seth Capella, Max Rigel ve sahte kralın iki oğlu Darius ve Xavier Acrux.

Fotoğraflar, Heirs ve Vegas ikizleri arasındaki güçlü ittifakı gösteriyor ve The Palace of Souls'taki savaştan sonra ortadan kaybolmalarından bu yana aralarında bir bağ oluşturdukları açık.
krallığın temellerini sarsabilir.

Catalina yorum için hazırdı ve sahte Kral hakkında açığa çıkardığı sırlar
Lionel Acrux, onu sürüler halinde desteğini kaybetmeye hazır, korkunç bir ışıkla resmeder.

Catalina, Lionel'in "Dark'ın onu istediği her şeyi yapmaya zorladığını" ve "onun kontrolü altında tarifsiz bir zulme" maruz kaldığını belirtti. Anlattığı belki de en üzücü anlardan biri, eski kocasının iş arkadaşlarından ve onun nasıl davrandığından bahsetmesiydi.
Gregory Gander, Percy Nostar ve Christopher Bloodstone gibi üst düzey yetkililerle, Catalina'yı kara büyüsünü "onu tutmak" için kullanarak vücudunu onlara sunmaya zorlayarak anlaşmalar sağladı.
Uysal'.

Catalina, yeni kocası Hamish Grus, derin ve sevecen bir ilişkiden bahseden bir birliktelik içinde ellerini kavuşturmuş, yanında kalırken, yıllarca süren istismarını cesurca ayrıntılarıyla anlattı.
onların arasında.

Darius ve Xavier Acrux da yıllarca süren kötü muameleyi anlattılar ve ailesi için çok az istikrarla korku dolu bir yuva yaratan şiddet yanlısı bir babanın ürkütücü bir resmini çizdiler.

ve gerçekleştirmek için sürekli baskı.

Xavier, Pegasus olarak ortaya çıktıktan sonra babasının onu nasıl Acrux Malikanesi'nde kilitli tuttuğunu ve onu kötü ve daha önce yasadışı olan Düzen Yeniden Atama uygulamasına maruz bıraktığını anlatıyor.

Babasının neden bu tür önlemler aldığı konusunda henüz net değiliz, ancak gerçek Tarikatını kabul etmekten kaçınmak için ikinci oğlunun bir Ejderha gibi görünmesini sağlayacak bir yanılsama yaratmayı planlamış olabilir. Bu, elbette sözde kralın neden isteyebileceği sorusunu akla getiriyor.

böyle bir şey yapmak ve onun Orderist yasalarının önyargılardan daha çok önyargılara dayandığını öne sürmek

iddia ettiği gibi meşru gerçekler.

Daily Solaria yorum için King Acrux'a ulaştı ve yanıtını duymak için bekleyeceğiz. Kesin olarak bildiğimiz şey, kendisini büyük bir hükümdar olarak resmeden sahte kralın, adına yıllarca utanç verici sırlar saklayan bir istismarcıdan başka bir şey olmadığıdır. Başka ne sakladığı merak edilebilir ve krallıktaki büyük huzursuzluğun olduğu bir zamanda, kendimizi ahlaki olarak kiminle hizalamanın doğru olduğunu kendimize sormalıyız.

Catalina Acrux ve oğulları Darius ve Xavier ile yapılan röportajın tamamını izlemek için buraya tıklayın

Acrux.

(Tüm ifadeler, saygın Cyclops ve eski FIB ajanı Blane tarafından doğrulanmıştır.

Ay boncuğu.)

- *kaydeden Tyler Corbin*

Atlas'ımı o kadar sert fırlattım ki duvara paramparça oldu, tüm öfkemle saraya doğru kükrerken salona dağıldı, her yer etrafımda titriyordu.

"Baba, sorun nedir?!" Lavinia ağladı ve ellerimi yumruk yapıp onun sesine doğru yürüdüm, tam önümdeki kapıdan içeri girmek üzereydim ki kapı yüzüme o kadar sert çarptı ki lanet olası burnumu kırdı.

"Öf!" Yumruğumu kapıya atmadan önce yüzümü tutarak ve yarayı iyileştirerek bağırdım. Kahrolası saray beni gittikçe daha fazla odaya kapatıyordu ve ben de içinden geçmek için savaşırken parmaklarımla kapıyı yumrukladım.

"JENKINS?!" Uşağıma bağırdım, bana yıldız tozumu getirmesini istedim.

Basına gidecek ve o makalenin her bir parçasının altının oyulduğundan emin olacaktım. O pis Pegasus'un her bir sözünü lekelemek için krallıktaki bütün namuslu Fae'lerin benim adıma konuşmasını sağlardım.

Bana kapanan kapıdan vazgeçtim ve yan koridora döndüm, Lavinia'nın sesine doğru uzun yoldan gittim, onu susturmak için boğazını sıkmak istiyordum.

Gözlerim, sanki biri aşağı doğru sürüklenmiş gibi yerdeki kan izine takıldı ve adımlarımı hızlandırıp onu takip ederken yüz hatlarımda bir kaş çatma belirdi.

"Jenkins!" Bağırdım. "Bu kahrolası pisliği buraya kim bıraktı?"

Ayağım kanda kaydı ve beni dik tutmak için hava büyüsünü kullanmadan ve kan izinin peşinden koşmadan önce neredeyse lanet olası kıçımın üzerine düşerken bir hırıltı çıkardım. "JENKINS!"

Kan sola saparak bir odaya aktı ve kapıyı hızla açtım, öfke kafamdaki her düşünceyi bulandırırken dişlerimin arasından duman sızıyordu. Lavinia orada, Jenkins başının üstünde, eli göğsüne gömülü, bir gölge sisi içinde duruyordu. Kolları yoktu ve onları yerde yarı çiğ et gibi yenmiş halde gördüm.

HAYIR, o benim sağdıcımdı. En sadık hizmetkarım. "Beklemek!" Emrettim ama Lavinia bir cadı gibi gülümsedi ve kalbini göğsünden ayırıp yere düşmesine izin verdi, çarpma anında bacakları kırıldı.

Kalbini fırlattı ve vücudunun üzerine düştü, ben bir adım geri giderken yan tarafından kanlı bir ısırık aldı, o vahşi gözlerini bana dikerken omurgam açık kapıya çarptı.

"Onu lokma lokma yiyeceğim," dedi çılgınca gülerek ve elimi kaldırdım, kendimi savunmaya hazırlanırken parmak uçlarımda alevler parlıyordu.

"Neden?" nefesim kesildi. "Neden o?" Bu dünyadaki tüm insanlar arasında muhtemelen en çok özleyeceğim kişi Jenkins'ti. Ayrıntılara verdiği önemde amansızdı, bana olan hayranlığında sarsılmazdı, bir erkeğin olabileceği kadar gücüm ve şiddetimden mest olmuştu, tanıdığım en kusursuz ayakkabı boyacısı olan Pitball'un acımasızlığının sadık bir hayranıydı. ve Solaria'nın tamamında onun kaligrafi becerilerine rakip olabilecek tek bir Fae yoktu. Basitçe söylemek gerekirse, yeri doldurulamazdı. Ve bu kahrolası sarayda bize hizmet edecek onca değersiz Fae varken, bu orospu aşağılık oyunlarını oynaması için onu seçmişti. Yıldızlar neden beni böyle lanetledi?

"Bunun için seni öldürmeliyim!" diye haykırdım, ona doğru bir adım attığımda, onu lanet olası yerine geri koymak ve sağdıcımı benden çaldığı için cezalandırmak niyetiyle içimden patlayan öfkemle.

Ama sonra o hain gölge elim kalçalarımın arasına sert bir şekilde indi ve hırıltılı bir şekilde öksürdüm, dizlerimin üzerine çöktüm ve avucumdaki alevleri söndürürken avuç içlerimi avuçladım.

kasık

Lavinia çenesini salladı ve kapı bir gölge filiziyle arkamdan kapandı, iki kişi daha beni tutup yerden ona doğru sürükledi.

"Dur," diye çıkıştım, elimi tekrar uzatıp onu ateşle patlattım. Kolayca saptırdı, yüzü ve vücudu kanla ıslanmış halde bana doğru yürürken gölgeleri alevleri yutuyordu.

"Kim olduğumu unutuyorsun, Kralım," diye alay etti, sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi hareketlerle çenesinden aşağı akarken, gözleri bir gölge fırtınası gibiydi. "Ben Gölge Prensesim, krallığımın hükümdarıyım ve yakında senin kraliçen olacağım. Tacımı beklemekten bıktım ve kederimi kana boğmama izin verilmeden gölgelerimin benden koparılmasının acısını çekmeyeceğim."

Ben onu sihrimle patlatmak için savaşırken, vücudumun her yerine gölge kamçıları geçirip kollarımı iki yanıma bağladığında panik yükseldi. Ama o durdurulamaz bir güçtü, o kadar güçlü bir yaratıktı ki birdenbire onun insafına kaldım ve ne yapacağından emin değildim.

"Yeterli! Ben senin kralınım, diye havladım, o tepemde durup beni tekrar yere yatırırken. "Evet, öylesin," dedi dudaklarından akan kanı yalayarak. "Ve sana bir varis borçluyum, baba."

Sağ kolumu bıraktı ve bana hediye ettiği gölge elini tuttu, beni pantolonumun düğmelerini açmaya ve morarmış aletimi kurtarmaya zorladı.

"Hayır, dur," diye tısladım, kendisi için zorla yukarı aşağı pompalamamı isterken, gözlerinde neşeyle beni izlerken o kadar sert bir şekilde yaptırdı ki, hemen yırtacağından korktum. "Lütfen, Lavinia," Panik içinde nefesim kesildi ve o, daha nazikçe okşamamı sağlayarak beni biraz erteledi.

"Beni kraliçen yap," diye tısladı, onu reddetme tehdidi gözlerinden okunuyordu. "Yeterince uzun süre erteledin."

"Bir bakana ihtiyacımız var," diye ağzımdan kaçırdım, onu oyalamak için bir sebep ararken.

"Kralın sözü bizi yıldızların gözleri önünde bağlamaya yetecek," diye yanıtladı, gözlerinde vahşi bir ifadeyle, anlaşmamı beklerken, onu bu kadar uzun süre zorladığımı anlamıştım. Bununla yapabilirdim. Artık beklemeyecekti ve belki de Catalina'nın birliğinin o kahrolası asi Grus'a duyurulmasıyla birlikte, bir kraliyet düğünü, dikkatleri ondan uzaklaştırmak için ihtiyacım olan reklam dönüşüydü.

"Pekala," diye kabul ettim, lanet olası gölge elimin hala erkekliğimi çekiştirme şeklini görmezden gelmeye çalışarak. "Hafta sonu için ayarlayacağım. Büyük bir kutlama, tüm mahkemenin katılımı ve-"

"Hayır," diye hırladı, kanlı dişlerini bana doğru uzatarak. "Şimdi yıldızlara söyle, baba. Tacımı istiyorum." Kalın bir şekilde yutkundum, başını kaldırıp ona bakarken elim sanki reddedersem ne olacağı konusunda beni uyarıyormuş gibi aletimi biraz daha sıktı ve pes ettim.

"Tacın gücü adına," diye seslendim, başımı geriye atıp göğe doğru baktım ve Lavinia benim görebilmem için gölgeleriyle çatıda bir delik açarken korkuyla haykırdım.

aslında yıldızları görmek "Solarya Kralı olarak kendimi bu kadınla evlilik bağıyla bağlamayı seçiyorum. İkimiz de bu birliğe açıklık ve dürüstlükle girelim ve sonsuza dek yıldızlarla bağlanalım."

Lavinia da heyecanla alkışladı, başını da gökyüzüne kaldırıp kelimeleri tersten tekrarladı. "Kendimi evliliğimde kralıma bağlamayı seçiyorum. İkimiz de bu birliğe açıklık ve dürüstlükle girelim ve o beni kraliçesi yaparken yıldızlar tarafından sonsuza kadar birbirimize bağlanalım."

O bağın tokatının, ruhumda uğursuzca gümbürdeyen bir gök gürültüsü gibi üzerimize düştüğünü hissettim ve yeni gelinime baktığımda, bana kötü, kanlı, muzaffer bir gülümsemeyle gülümsedi ve elimi daha hızlı hareket etmem için zorladı. hala sarkık şaftımda yukarı ve aşağı.

"Bitti," diye soludum, başını geriye atmasını ve alnında gölgeden yapılmış bir tacın büyüyüp inlemesine neden olarak ellerini göğsünden aşağı indirmesini izleyerek nefes aldım.

Lavinia, "Ben sadece seni memnun etmek istiyorum, baba," diye mırladı, vücudundaki gölgeler sıyrılarak çıplak tenini ortaya çıkardı. Kanlı ve güzeldi ve beni gerçekten memnun etmek istediği sürece belki de bu kadar güçlü bir kraliçeye sahip olmak o kadar da kötü bir şey değildi. O benimdi, karar verirsem mahvederdi ve beni gölgelerden kurtarıp ayağa kalkmama izin verdiğinde, onun şehvetli vücuduna bakmak için kendime izin verdim.

Elini göğsümden aşağı indirdi, tırnakları gömleğimi kesip üzerimden koparırken kocaman açılmış gözlerle bana baktı, başındaki taç açıkça içindeki öfkenin bir kısmını yumuşatıyor ve ona yerini hatırlatıyordu. Ne de olsa bir kraliçenin işi kralına hizmet etmekti.

Sonunda meme uçları göğsüme değdiğinde sertleşmeye başladım ve kanlı ağzını boğazıma dayayarak usulca inledi. Teni neredeyse yarı şeffaftı, damarlarında kan yerine karanlık kıvranıyordu ama bu güçlü varlığa sahip olmanın sonsuz derecede baştan çıkarıcı bir yanı vardı.

“Kâhyamı öldürdün. Onun yerini alacak kadar iyi birini asla bulamayacağım," diye tısladım, parmaklarımı boğazına dolamak için uzanarak.

"O zaman bana ne kadar kötü olduğumu göstersen iyi olur, baba," dedi, alt dudağını ısırarak ve onu bu şekilde tutmamdan hoşlandığımı inkar edemezdim.

Ayrıca ben Dragon King'dim, onu evcilleştirebilecek biri varsa o da benim.

Onu döndürüp sağımdaki duvara yasladım ve sıkıca orada sabitledim. Kıçını hevesle geri bastırdı ve ben de sikimi girişiyle hizaladım, onu kontrol altına almak, ona kralı olduğumu hatırlatmak için içimden akan bir güç dalgası.

Tek bir sert itişte içine girdim ve homurdandım, öfkemi o makaleden, Jenkins'ten çıkardım, onu duvara sıkıştırırken parmaklarım bereli bir şekilde kollarında sımsıkıydı ve o da ben ne kadar kabaysam o kadar bağırdı. beni daha çok arzuladı.

"Sana bir varis vereceğim," diye inledi. “Sizi memnun edeceğim, Kralım. Bana tohumunu ver, ben de daha önce doğurduklarından daha güçlü bir erkek çocuk yetiştireyim."

"Yakında bir tane çıkarsan iyi olur," diye hırladım, bunun düşüncesiyle onu daha sert becerdim. Beni Vega fahişeleri için terk eden hain yaratıkların yerini alacak biri. Mirasımı yerine getirirken bu krallığın yönetilmesi gerektiği gibi benim yerime yöneteceğine güvenebileceğim gerçek bir Varis.

"Bana teklif etmek için bolca vaktin oldu. Öyleyse nerede?" Yüzünü duvara daha sert bastırdım ve daha yüksek sesle inledi.

"Kraliçen olduğumda sana bir varis vereceğimi söylemiştim. Daha önce değil," dedi nefes nefese.

"Pekala, artık benim kraliçemsin. O yüzden onu bana ver," diye homurdandım, aletim neredeyse patlamak üzereydi ve vücudunun gerginliğine doğru ilerliyordum.

"Nasıl istersen," diye yanıtladı, sözleri, onun içinde bitirmeye hazırlanırken yeterince hızlı tepki vermeyi başaramadığım şiddetli bir sözdü.

Tam kurtulmak üzereyken, Lavinia bir kez daha gölge elimi tuttu, kafama yumruk attı ve kullandığı güçten geriye doğru sendeledim ve aletim vücudundan ve bacaklarımdan kurtulurken öfkeyle kükredim. arkamdaki bir masaya çarptı.

Lavinia arkasını döndü, gırtlağından bir çığlıkla bana doğru koştu ve kendimi korumak için bir hava kalkanı yapmama rağmen, gölgeleriyle onu kağıt gibi yırttı, üzerime atladı ve beni masanın üzerine çökmeye zorladı.

Amını sikime çarptı, yanlara doğru büktü ve onu tutup içine itmeden önce acı içinde bağırdım, iki elini de boğazıma kilitlerken beni sertçe sürdü.

"Dur," diye mırıldandım, kucağımda öfkeyle zıplarken onu geri itmeye çalıştım, coşkuyla inlerken başındaki taç büyüdü. Gölge elimi tutarken sağlam kolumu yanıma çarptı, böylece kendi meme uçlarımı neredeyse koparacak kadar sert bir şekilde sıkıştırdı.

Lavinia! Ben yalvardım.

"Babacığım!" Sanki ona durması için dua etmem bir zevk ünlemiymiş gibi ağlayarak karşılık verdi ve gölge elini altıma ittirip kıç yanaklarımı açmaya zorladığında ben de inledim.

"Dur - kes şunu!" Onu benden uzaklaştırmaya çalışarak kükredim ama bu onu sadece tahrik etti.

Beni iki gölge parmağını kendi kıçıma sokmaya zorladığında sonraki kelimeler boğazımda öldü, yakıcı acısı yeni doğmuş bir enik gibi çığlık atmama neden oldu.

Lavinia bir banshee gibi uludu, amını sikimin etrafında ıstırap noktasına kadar sıktı. Ve birdenbire beni orgazm olmaya zorluyordu, sanki bir şekilde canımı yakan bir orgazm, ben onun içine dökülürken aletimden fırlayan bir ateş gibi ve ben ona sahip olduğum her şeyi verene kadar zıplamaya devam etti ve aletim sanki öyleymiş gibi hissetti. tamir edilemeyecek şekilde kırıldı.

Gölge parmaklar kıçımın derinliklerinde kalırken ve diğer elim hala yanımda kilitliyken, beni masanın üzerinde bağlı halde bırakarak üzerimden atladığında rahatsızlıkla inledim.

Gölgeler teninde dans ederken Lavinia odanın içinde dolaştı ve midesi sanki hamileymiş gibi şişmeye ve şişmeye başladığında üzerime dehşet dolu bir farkındalık çöktü, ama bu hiç de mümkün değildi.

"Ne oluyor?" diye sordum, beni tutmasına karşı kendimi zorlamaya devam ederken sesim zayıf çıkmıştı.

"Elbette senin Varisin," dedi manik bir gülümsemeyle, kanepeye çökerken karnını tuttu ve amını doğrudan görebileyim diye bacaklarını genişçe açtı. "Babasına merhaba demek istiyor."

"Dur," diye yalvardım, bunun hangi oyun olduğundan emin olamayarak başımı salladım ama hiç hoşuma gitmedi. "Bırak beni, Lavinia. Ben senin kralınım - bana itaat et!"

Neşeyle inledi, bacaklarını iki yana açarken şişmiş karnını tuttu. "O geliyor." "DSÖ?" Korku içinde nefes aldım, ama cevabım bana en korkunç şekilde verildi, küçük gölge eller vajinasından dışarı çıktı ve kararmış bir kafa hızla onu takip etti, yaratık dışarı çıkarken iki kan kırmızısı göz bana kilitlendi. onu çığlık attırıyor.

"O burada!" Lavinia'nın nefesi kesildi, ben de ürperdim, kurtulmaya çalışıyordum ama olduğum yerde kalmıştım ve bakmama izin vermiyordu.

Gölge yaratık vücudundan tamamen çıktı, bebek boyunda ama bebek gibi olmayan şey. Uzuvları çok uzundu, kafası fazla şişkindi ve annesinden kurtulduğu anda iki ayağı üzerinde ayağa kalktı, gözleri kırmızı parlıyordu ve vücudu pürüzsüz ve perdeli kısmından yere damlayan siyah bir maddeyle ıslanmıştı. ayak.

Lavinia, "Merhaba de bebeğim," diye cesaretlendirdi.

"Merhaba babacığım," diye homurdandı kabuslardan yapılmış bir sesle ve ben de çığlık attım. Çığlık attım ve daha önce hiç bağırmadığım gibi çığlık attım.

BENHamamdaki su havuzunda uzandım ve Element'i tutuşumla onun yüzeyinde yüzmeme yardım ettim. Tam Siren formuma geçtim, cildimi kaplayan lacivert pullar ve suyla temas ettiğimde içlerinde zevk titremeleri belirdi.

Derin bir nefes aldım, zihnimi kapatmaya çalıştım ve kendi duygularımı değiştirmeye çalışan herkesin duygularının sürekli baskısından kendimi kapattım. Burada, her zaman sayısız Fae'ye bu kadar yakın olmak çok yorucuydu.

Aslında, en iyi zamanlarda zihnimi başkalarının duygularından uzak tutmak için oldukça sıkı çalışmak zorundaydım ve Zodiac Academy'de bu sorunla sık sık mücadele ederdim, pek çok duygunun çağrısı beni uykudan çeker ya da uykudan uyandırırdı. duyularıma sürtündükçe konsantre olmak benim için zor.

Ama aşağıda daha kötüydü. Akademide King's Hollow'a kaçmak zorundaydım ve Aqua House'daki odam, dış duyguların baskısını toprak veya havadan çok daha iyi körelten suyla çevriliydi. Burada, küt ayak parmaklarının acısı, porsiyon boyutlarına duyulan öfke, tatminsiz şehvet ve genel hayal kırıklığıyla boğuluyormuş gibi hissettim.

Bu kadar çok asinin yerin altına saklanması uzun zaman almıştı ve Lionel'ın Nebular Engizisyon Merkezlerini yerle bir ederken ona karşı kazandığımız zaferler, dünyadan gizlenmiş hayatın monotonluğundan sadece küçük bir mola sağladı. Kraliyet mahallelerindeki çoğundan çok daha iyiydim, alanımız daha büyük ve özgürlük daha fazlaydı ama geri kalan isyancılardan öyle bir can sıkıntısı ve hüsran baskısı geliyordu ki, hepsini etkili bir şekilde engellemek benim için gittikçe zorlaşıyordu. .

"Az önce annemden haber aldım," diyen Caleb'in sesi benim küçük sükunet sığınağımı böldü ve içimden geçen kızgınlığı, ailemden bir haber alma umuduyla gözlerimi açıp ona bakmak için uzaklaştırdım.

Endişelenecek bir şey var mı? diye sordum, o havuzun kenarına otururken yuvarlanıp suda ona doğru yüzerek.

"HAYIR. Lionel'in hala basit görevlerle meşgul olduklarından emin olduğunu, krallığın geri kalanıyla ilgili planlarını kendisine sakladığını ve FIB'yi Sfenksler ve Minotaurlar tarafından çalınan bilgileri aramak için vahşi kaz kovalamacalarına gönderdiğini söylüyor. aslında sunuldu. Oh ve gölge kaltakla olan düğününü kutlamak için hepsinin katılması gereken saçma sapan bir parti vardı.

"Bir şeylerin peşinde," diye mırıldandım, bunu ruhumda hissederek ve o şeyin ne olduğunu çözememizden nefret ederek.

"Evet. Annem daha fazlasını öğrenmeye çalışacak ama ona bu kadar yakın olmasından endişeleniyorum. Hadley ve Yedeklerin geri kalanının Zodiac'ta o kahrolası troll Highspell ile özel sınıflara alındığını söyledi. Kimsenin ne öğrendiğini sorgulamasına izin verilmiyor ama işin içinde bir sürü Lionel sevgisi saçmalığının olduğunu ancak hayal edebiliyorum."

"Sanırım Ellis bunu pek umursamıyor," diye acı acı mırıldandım, küstah küçük kız kardeşimin Göksel Konsey'deki koltuğumun Varisi olarak muamele görmenin her dakikasını seveceğini biliyordum. Ama cidden kavga etmeden benden talep edebileceğini düşündüyse, kendini kandırıyordu.

"Evet." Caleb içini çekerek arkasına yaslandı ve su havuzuna bakarken ellerine yaslandı.

"Naber?" diye sordum, otomatik olarak duygularını hissetmek için kendimi zorlayarak ama son zamanlarda her zaman yaptığı gibi duygularını kilitlemişti ve buna kaşlarımı çatmaktan kendimi alamadım. "Beni çok fazla dışarıda tutuyorsun."

Caleb kaşlarını çattı ve etrafımıza bir susturucu balonu fırlatmadan ve su havuzunun içinde oturduğum yere yaklaşmadan önce, aklındaki şey hakkında konuşmak isteyip istemediğinden emin değilmiş gibi bana baktı.

"Son zamanlarda Seth'in peşinden nasıl koştuğumu biliyor musun?" diye sordu, susturma balonu yerinde olduğu için gereksiz olmasına rağmen sesini alçaltarak.

"Elbette." Seth, canını kurtarmak için Caleb'in dişlerinden koşarak yanımdan geçerken yaydığı heyecan, onu her hissettiğimde yüzümde bir gülümseme oluşturuyordu.

"Pekala, bunun hakkında çok düşünüyorum. Mesela, aktif olarak başka bir şey yapmadığım zamanlarda, aklım başka yerlere gidecek ve onu kovalarken hissettiğim telaşı, dişlerimi onun dişlerine geçirme şansı için savaşmanın nasıl hissettirdiğini düşünmeye başlayacağım. teni ve onu altıma sıkıştırmanın ve ondan istediğim şeyi istediğim kadar kabaca almanın ne kadar iyi hissettirdiğini. Ve ben... bundan daha fazlası olup olmadığını merak etmeye başlıyorum..."

"Ah evet?" O ve Cal o oyunları oynarken Seth'ten gelen tuhaf şehvet kokusundan daha fazlasını almıştım ve bunun heyecanının ikisini birden harekete geçirebileceğini tahmin etmiştim. Özellikle de her gece Darius ve Tory'nin kendi ihtiyaçlarımız için çok az çıkış yolumuz varken tutkularıyla lanet olası duvarları yıkmalarını dinlerken hepimiz burada kapana kısıldığımızı düşünürsek. Babasının düğününden sonra tek bir geceyi Gerry'nin vücuduna taparak geçirmeyi başarmıştım ama o zamandan beri, ondan aldığım her ilgi için beni kıçımı çalıştırırken Blue Balls Mountain'da yaşamaya geri dönmüştüm.

"Evet ve annemin haklı olabileceği konusunda biraz endişelenmeye başladım."

"Senin annen?" Karışıklık içinde sordum.

"Evet. Yani, bu aptal oyunu oynayarak neredeyse Tory'yi öldürüyordum. Ve bazen avdayken kafamı tutmak benim için gerçekten zor oluyor. Kana susamışlığımla bütünleşiyorum ve bunun beni yapmayacağım şekilde davranmaya teşvik ettiğini hissediyorum. Veya... belki de bu sadece bir saçmalık ve gerçekten yaptığı tek şey en çok istediğim şeyi ortaya çıkarmak, en derin arzumun tam olarak ne olduğunu görmemi kolaylaştırmak.” Kaşlarını çattı, tekrar uzağa baktı ve ben de çenemi ovuşturdum.

"Ve sen bu arzunun Seth'in kanı olduğunu mu düşünüyorsun?"

Caleb'in dudakları aynı fikirdeymiş gibi aralandı ve sonra biraz daha eğildi. “Sadece onun kanı değil. Ona sahip olmak istiyorum. Onu hiç kimse veya hiçbir şey tarafından sorgulanamayacak ilkel bir şekilde benim yapmak gibi. Tory benim Kaynağımken ben de biraz böyle hissettim ama onunla çok daha yoğun. Sanki başka birinin onu ısırması ya da üzerinde hak iddia etmesi düşüncesi bile kanımı kaynatıyor. Onu öylece yakalayıp kimsenin bulamayacağı bir yere kapatma dürtüme karşı savaşmalıyım. Geçen gece Rosalie Oscura ve sürüsüyle gidip ayın altında koştu ve ben de onu bulmak için dışarı fırlayıp ateş etmeden önce lanet olası odamda iki saat dolaştım. Tam Kurt modundaydı, bu yüzden yaptığımız dövüş destansıydı, ama sonunda onu altıma almayı başardığımda ve dişlerimi boynuna geçirdiğimde, yemin ederim ki nirvanaya ulaştım. Ve tek ihtiyacım olanın bu olduğunu düşündüm ama Rosalie ben doyunca Seth'i tekrar koşmaya çağırdığında, ona saldırmamak için elimden gelen tek şey buydu. Herhangi birinin ona herhangi bir şekilde sahip olmaya çalışması fikriyle baş edemiyorum, bu beni deli ediyor.” Caleb'in dişleri dışarı fırladı ve o bunu düşünürken ağzından bir hırlama kaçtı ve ben de teslim olur gibi ellerimi kaldırdım.

"Sakin ol dostum, değerli Kaynağını ısırmakla ilgilenmiyorum." O bir

kahkaha attı ve bende ona karşılık verdim.

"Kulağa Vampir işi gibi geliyor. Belki de Orion ile bunun hakkında konuşabilirsin? Senin Vampir meclisi olayınla ilgili olabilir mi? Önerdim.

"Evet," diye kabul etti, yeni küçük dostunun her an ortaya çıkacağını umarcasına başını kaldırıp baktı ve ben de ilişkilerinde toplam bir seksen aldıklarına başımı salladım. Aralarında paylaşılan küçük bir aşk ısırığından başka bir şey olmayan, sert rakiplerden kankalar haline gelmişlerdi ve ben bile yapamadım.

Yeni bağlarından şüphe duyuyorum çünkü sanki çocukluklarından beri en iyi arkadaşlarmış gibi aralarındaki bağın mırıldandığını hissedebiliyordum. Bu biraz tuhaftı, ama yeterince mutlu görünüyorlardı ve başlarına o kadar korkunç bir şey gelmiş gibi değildi - sadece kan kaynakları için birbirleriyle sürekli rekabet etme dürtüsünü kaybetmişler ve her şeyden önce bağ kurmanın bir yolunu bulmuşlardı. bunu yaparken Vampy şeyler.

Caleb etrafına bakındı, benim duyamadığım bir şeyi dinlerken başını kaldırdı ve ayağa kalktı.

"Gabriel az önce yemek salonuna geldi ve gölge gözü yakalamamıza yardım edecek bir planı var," dedi ve beni sudan çıkmam için işaret etti.

Kendimi kurulamak ve çabucak giyinmek için su büyümü kullanmadan önce kendimi havuzdan çıkardım ve Fae formuma geri döndüm.

Geniş tünellerden yemek salonuna doğru aceleyle indik ve Gabriel'i, heyecanları havaya yayılıp tenime değen, büyük bir dikkatle onu dinleyen bir grup asi ile çevrili bulduk.

Cal, grubumuzu göstermem için beni dürttü ve Gabriel asilere talimatlarını verirken kalabalığın arasından onlara doğru sıvıştık.

"Önümüzdeki ay sahte kralın Kâhin Vard'ına suikast düzenlemek için her birinizin bir plan yapmasına ihtiyacım var," diyordu. “Vurmak için istediğiniz zamanı seçebilir ve yönetebileceğiniz en karanlık ve en korkunç saldırı yöntemlerini bulabilirsiniz. Bunu önceliğiniz haline getirmeniz zorunludur. Onun ölmesine ihtiyacımız var ve bunun bir an önce gerçekleşmesine ihtiyacımız var.”

Ruh halleri kana susamış, aç ve kararlı bir hal alırken, kalabalığın arasında mırıltılar yükseldi. Grubumuzun yanına vardığımızda Caleb'a şaşkınca baktım ve Gabriel bize katılmaya geldi.

“Vard olmayacak*Görmek*hepsi mi geliyor?” Şaşkınlıkla sordum ve Gabriel şeytani bir şekilde sırıttı. “Ah, ona güveniyorum*görmek*çok yakın gelecekteki ölümünün sonsuz versiyonları," diye kabul etti. “Eğer yapabilirse *Görmek*geliyorlar, o zaman nasıl başarılı olmalarını bekliyorsunuz?” İttirdim.

"Yapmıyorum," diye yanıtladı basitçe. "Tek dileğim, onun tüm ölüm tehditleri yüzünden dikkatinin bu kadar dağılmış olması. *görür*onun gelmediği şekilde geliyor*bizi gör*bu gece ona saldırdığımızda geliyor.”

"Yani onu öldürecek miyiz?" diye sordu Darius, bu fikre fazlasıyla hazır görünüyordu.

"Hayır," diye havladı Gabriel. "Ve sen de bir an için bunu planlama."

"Aman Tanrım, sanırım anladım!" diye bağırdı Geraldine, oturduğu yerde zıplayarak ve dikkatimi göğüslerine çekerek. "Bu eski moda bir dikkat dağıtma ve dongle hareketi, değil mi?"

"Öyle," diye onayladı Gabriel.

"Evdeyken bu da ne halt?" Orion düz bir şekilde sordu.

"Birine yüzüne tokat atmasını beklemesini söylediğin, ama onun yerine begonyalarının üzerinde bir Long Sherman ile şaşırttığın zamandır!" bir çocukla konuşuyormuş gibi açıkladı ve Xavier kahkaha attı.

"Tam olarak. Ama Vard'ın çürümüş begonyasına yaklaşacağımıza, ona gizlice yaklaşacağız ve standart altı Kahin'in suratından gölge gözü çalacağız," dedi Gabriel gururla.

"Yani onu öldürmeden gözünü çalmamızı mı istiyorsun?" Seth bunun imkansız bir görev olduğunu düşünür gibi sordu.

"Ah Seth Capella, kim senin daha önce işbirlikçi bir küçük Roger'dan hiç göz koparmadığını düşünürdü," diye azarladı Geraldine. "Bazen, siz çocukların sabahları balık kadar ıslandığınızı düşünüyorum."

"İnsanların gözlerini oyma konusunda deneyimin olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordum ona, bu fikirden yarı iğrenerek, yarı heyecanlanarak. Sert savaşçı modundaki Geraldine, hemen hemen benim nihai ıslak rüyamdı - ve bunu gerçekten çok sık görüyordum.

"Lavinia ve Lionel'ın ona saldırmak için sana en iyi şansı vermeleri için saraydan uzaklaştırılmaları gerekecek. Vard, kendisine yönelik tüm bu ölüm tehditleriyle ilgili vizyonlar görmeye başladığı anda, hiç şüphesiz kendini odasına kilitleyecektir, bu yüzden kolayca bulabilmesi gerekir.

"Ve Tory'nin bana yaptığı ve kralın gizli geçitlerine erişim sağlayan yüzük sayesinde bizi Ruhlar Sarayı'na sokabilirim," dedi Orion, onlara güçlerinin tam kalbinden saldırma fikriyle gözleri parlayarak.

"Açık olarak. Bence sen, Darius ve Geraldine Vard'ın peşine düşmelisiniz ve geri kalanımız Lionel'in az önce Tucana'nın batısında açtığı Nebular Engizisyon Merkezi'ne saldıracağız," dedi Gabriel.

"Senin varmi*görülen*O zaman onu indirmemiz için bir yol var mı? İnşa edildiğinden beri orayı nasıl parçalayacağımızı çözmeye çalıştığımız için sordum.

Lionel, gözaltı tesislerini yok etmemizden açıkça bıkmıştı ve bu son yeri o kadar çok sihirle inşa etmişti ki, isyancılar onu yok etmek ve içeride tuttuğu mahkumları savunmaları tetiklemeden serbest bırakmak için henüz geçerli bir plan bulamamışlardı. yerine hepsini öldür.

Gabriel, "Evet, ailemin yardımıyla mahkumları oradan çıkarabileceğimizden eminim," diye onayladı ve bir kez daha kavgaya karışma düşüncesiyle kanım daha hızlı pompalanmaya başladı.

Geraldine ellerini çırparak, "Ah, iyi bir hesaplaşmaya bayılırım," diye ciyakladı.

"Saray'a vardığında işin başında Geraldine olacak," diye emretti Gabriel, hem Darius'un hem de Orion'un kana susamış sırıtışlarının kaşlarını çatmasına neden olarak.

"Neden?" diye sordu Darius.

“Çünkü o en tahmin edilemez olan. Ayrıca, planı anladığını biliyorum - fikrini değiştiremezsin ve onu öldürmeye karar veremezsin, yoksa o öldürecek.*Görmek*geliyorsun. Tüm ölüm tehditlerinden o kadar bunalmış olmalı ki, yapamaz.*Görmek*basit bir yaralanma, böylece sadece onunkini almayı planlayabilirsiniz.

göz."

"Onu canlı bırakmak zorunda mıyız?" diye sordu Darius, buna çok kızmış görünerek. "O hasta herifin Roxy'ye ne yaptığını biliyor musun?"

Xavier üzgün bir şekilde kişnedi ve kardeşine gözlerinde bir acıyla baktı.

Gabriel, "İnan bana, biliyorum," diye homurdandı, ses tonunda ona olan kardeş sevgisi barizdi ama kararında kararlıydı. "Onun günü gelecek ama bugün olamaz. Ölümünden çok onun gözüne ihtiyacımız var. Yapamam*Görmek*gölgeler ve bizi yarıklara götürebilecek tek şey bu ve ben *Görmek*onları bulmak için o gözü kullandığımız ve başardığımız bir gelecek. Aileme onun yeteneklerindeki boşlukları ölümcül olmayan saldırılarla test ettirdim ve asla yapmadığını onaylayabilirim.*görür*geliyorlar. Kıçını Kraliyet Kâhini'nin koltuğuna koyacak durumda değil ve o lanet olası çirkin gözü yuvasından çıkardığında bunu kanıtlamak için sabırsızlanıyorum."

"Demek bu yüzden senin küçük holigan çeten Lionel'ın suratına bok turtalarıyla tokat atıyor, onu tökezleyip şüpheli su birikintilerine düşürüyor ve halka göründüğü sırada kafasına Ejder aleti dildoları fırlatıyor?" diye sordu Seth, gözleri anlayışla dolmuştu. "Vard'ın yeteneklerinin sınırlarını çözüyordun."

"Kesinlikle," diye yanıtladı Gabriel gururla. "Ve dün gece gölge kraliçesinin resmi taç giyme töreninde yüzüne tokat atan o büyük, ışıltılı, plastik pegaseks oyuncak bebeğin ağır çekim tekrarını izlerken, zamanın geldiğini biliyordum."

Xavier gururla, "Bunun için fazladan parıltı sağladım," dedi ve o göğsünü şişirirken ben de güldüm.

"Her neyse, mesele şu ki, onun gözüne ihtiyacımız var ve onu kesinlikle öldüremeyiz. Anladım?" Gabriel, planına uyduğumuzdan emin olmak için grubun etrafına bakınarak itti.

Darius bundan memnun görünmüyordu ama bir kez onaylayarak başını salladı ve Geraldine ayağa fırladı.

“Ey neşeli gün! Gidip büyük büyükannemin göz kepçesini alacağım ve hemen sınırda sizinle alçak arkadaşlarla buluşacağım. Hiçbirimize onu göz küresi olayı hakkında sorgulama şansı vermeden kaçtı, ama bunun sadece tuhaf bir ifade biçimi olduğunu varsaymak zorunda kaldım.

"Sanırım bir psikopat kralın nezarethanesini yok edeceğiz o zaman," dedim sohbet edercesine, silahlarımızı almak için odalarımıza yönelirken.

"Ve ah, ne gece olacak," diye şarkı söyledi Seth mutlu bir şekilde öne atılırken ve karşı karşıya olduğumuz meydan okuma karşısında kendimi tutamayıp sırıttım.

WBaşrolde Geraldine'in ağzından garip bir lanet şarkı söyleyerek, Ruhlar Sarayı'nın altında çaprazlama uzanan taş geçitlerde sürünürken, ben dilimi ısırdım ve kendimi şikayet etmeden onu takip etmeye zorladım.

Ama çok zordu.

Burada üç kez de sebepsiz yere yön değiştirmişti ve seçimlerinin bizi Vard'ın odalarına yaklaştırmak yerine onlardan uzaklaştırdığını bilmeme rağmen, buna karşı tek kelime edemedim.

"Gitmek istediğin yolun bu olduğundan emin misin?" Dişlerimi sıkarak sordum, bunun beni sonsuza kadar kızdırdığını gayet iyi bilen Orion bana sırıttı. "Daha dolaysız bir yol izlemeye çalışmamız gerektiğini düşünüyorum-"

"Tabii ki biliyorsun," diye içini çekti Geraldine, bu tünellere girdiğimizden beri ağzımı sadece üç kez açmış olmama rağmen, sesi benden son derece çileden çıkmıştı. "Çünkü seninki, iyi beslenmiş bir süt ineğinin doğrusal ve basit zihni. Çimleri gördüğünüzde doğrudan oraya gitmek istiyorsunuz - önünüzdeki bataklıkta sizi bir bataklık canavarı bekliyor olsa da fark etmez."

"Ne şekilde bir bataklık canavarıyla karşılaşma riskini alıyoruz?" Tısladım ve Orion kıkırdadı. "Değiliz,"

diye yanıtladı aceleyle. "Çünkü leydi kaderin adil ve sakin sularında yüzüyoruz ve bu gece bizi başarıya götürecek tek şey onun kaprisleri."

Deli bir kadınla mantık yürütmeye çalışmaktan vazgeçtim ve o gizli bir merdiven bulup yukarı çıkarken içimdeki homurtuları kendi kafamın içinde tuttum. Yukarı, yukarı ve yukarı, Vard'ın odalarının olduğunu bildiğim sarayın ikinci katının çok ötesinde.

"Dur!" Geraldine aniden, bir kapıyı çekerek açtı ve duvar halısını bir kenara fırlattı.

saraya çıktı. "İleride sevgili kardeşim ve sadık keskin dişim, bir oyun var!"

Deli üvey kardeşimin arkasından koridora koştuk ve kararlı adımlarla salonun uzak ucuna doğru uzaklaştı.

Parmaklarım baltamı elimde hissetmek için esnetildi ama onu gördüğümde Vard'ın lanet kafasını kesecek kadar baştan çıkaracağımı bildiğim için baltayı sırtıma bağlı bıraktım. İşi kolaylaştırmak için elimde bir silah bulundurmanın ek cazibesine ihtiyacım yoktu. Yine de bunu kafamda tekrarlamak zorunda kaldım.

Sevdiğim kadına işkence yapan orospu çocuğunu öldürme. Sevdiğim kadına işkence yapan orospu çocuğunu öldürme. Sevdiğim kadına işkence yapan orospu çocuğunu öldürme.

Ama ona yaptıklarının bir parçası olduğu için ödeme olarak onu biraz doğrayabilirdim. Karanlık bir

gölge gözümün ucuna takılırken bir şaklama sesi beni hızla savurdu ve kaşlarımı çattım, sırtımda gözlerin ağırlığını hissettiğimde orada bir şey duyduğuma neredeyse emindim.

"Bunu duydun mu?" Susturma balonumuzun sözlerimi gizli tutacağını bildiğim için diğerlerine mırıldandım.

"Evet," diye yanıtladı Orion, izleniyor olma hissi artarken keskin bakışlarıyla koridorun diğer ucunu taradı.

"Kanatlarda kurnaz bir ahmak seziyorum," diye fısıldadı Geraldine, bir göz atmak için önümüze adımını atarken sırtındaki savurganı kaldırıp tehditkar bir şekilde sallayarak. "Eğer pusuya düşürülürsek, o zaman koşmalısın tatlı kardeşim, çünkü leydim benimkinden çok senin hizmetlerine ihtiyaç duyuyor, bu yüzden iş böyle bir kadere gelirse suçu ben üstleneceğim."

"Benim servislerim?" diye sordum, koridorda hâlâ kaşlarımı çatarak ve orada kimseyi bulamayınca.

"Evet. Onun midyelerini çok hoş bir şekilde ısıtıyorsun. Rahatsız edici bir canavar olsan bile, onun bahçesinde yolunu açıkça biliyorsun."

"Şey, teşekkürler?" Tüm bunlardan fazlasıyla eğlenmiş görünen Orion'a baktım ve ona kaşlarımı çattım.

"Lütfen benim kulaklarıma senin orospu çocuğunun hikayelerini anlatma. Bu tür anlatımlardan ilham alan görselin zihnime baskı yapmasına, performansınla ilgili ensest düşüncelere yol açmasına ihtiyacım yok.

"Aslında akraba değiliz, bu yüzden ensest olmasınlar-"

Orada. Gezici bir Norman'ın bizi takip etme olasılığını unutmalı ve görevimize devam etmeliyiz." Geraldine aniden döndü ve benim ve Orion'un arasına girdi, ikimizi de omzuyla kontrol etti ve duyduğumdan emin olduğum sesin aksi istikametinde hızla uzaklaşırken bizi kenara itti.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

"Hanımefendiyi duydunuz," dedi Lance. "Orada."

Homurdandım ve onu takip etmek için döndüm, aklıma bir anda Vard'ı gafil avlayacağımız düşüncesi geldi, hemen ardından kızıma yaptıklarından dolayı onu parçalama arzusu geldi.

Yürürken Lance, "Onu iyice doğrayabilmen için güneş çeliğinden kılıcımı getirdim," dedi. Tory'ye yaptıklarının en azını hak ettiğini düşündüm.

"Cidden?" diye sordum, o orospu çocuğunu muhtemelen sağlıklı olandan daha kalıcı olarak yaralama fikri beni fazlasıyla heyecanlandırmıştı, ama bu gerçek üzerinden kendimi psikanalize sokmayacaktım.

"Evet. Onu bitirmek için can atman gerektiğini biliyorum. Cehennem, yapabilseydim onu kendim deşerdim. Ama belki Tory döndüğünde onuru talep edebilir.

"Ne zaman olursa olsun," diye homurdandım, onunla zaten kaybettiğim ayı düşündükçe ruh halim anında bozuldu. "Lanet olası doğum gününü kaçırdım."

"Biliyorum kardeşim, ben de Darcy'yi özledim. Ancak Gabriel bunu yapmak zorunda olduklarından emindir. Lionel'ı yenecek kadar güçlü olacaklarsa, Alevler Sarayı'nın sunduğu her şeyi öğrenmeleri gerekiyor ve-"

"Senin için aynı değil," diye tersledim, bakışları karardığında ve dişlerini bana gösterdiğinde bunu söylememem gerektiğini fark ettim ama gerçeği bilmiyordu. Sadece kahrolası doğum gününü kaçırmamıştım, onunla düzgün bir şekilde kutlama şansı bulduğum tek doğum gününü de kaçırmıştım. O gün kendimi tamamen kaybetmiştim, yerimi değiştirip The Burrows'tan uçup gitmiştim, babamı bulup onu yok etmeye kararlıydım, böylece o bana dönebilsin ve onunla kalan azıcık zamanı tam olarak değerlendirebileyim. varlığının kara bulutu hâlâ üzerimizde asılı olmadan.

Ama tabii ki bu işe yaramamıştı. The Palace of Souls'a giden yolun yarısına kadar uçmuştum ki Gabriel birdenbire bir yarasa gibi ortaya çıktı ve bana, üzerinde bulunduğum yolda devam edersem geleceğimin o gece sona ereceğini söyledi.

Bu yüzden geri dönmek zorunda kalmıştım, onu bir daha asla görmeme düşüncesine katlanamıyordum, hayatım pahasına bu kadar çok şeye hükmeden ve yok eden adamı yok etme riskini almaya istekli olsam bile. Ama bir veda etmeden onu kaybetmeye dayanamazdım. Tıpkı zamanımın daraldığını o kadar kesin bir şekilde bilerek haftaların, günlerin, saatlerin ve saniyelerin onsuz geçmesine dayanamadığım gibi.

Beş aydan biraz daha kısa bir süre kalmıştı ve bu asla yeterli olmayacaktı ama şimdi sahip olduğum kısa süre bile bizden çalınıyordu ve Gabriel'in onu ne kadar beklemem gerektiği konusunda hala bir yanıtı yoktu. geri vermek. Noel'den sonra olma ihtimalinin olduğunu bile kabul etmişti, bu da onun dudaklarından son öpücüğümü, son gülümsemesini, gülüşünü, her şeyi gerçekten başlamadan önce çalmış olabileceğim anlamına geliyordu ve çok öfkeliydim. yıldızlarda, ben ve içindeki her şey

bu sırrı artık kendime bile doğru dürüst saklayamıyordum.

"Nasıl aynı değil?" Orion homurdandı, kolumu tuttu ve beni onunla yüzleşmem için döndürdü, bu sırada Geraldine sanki bizi duymuyormuş gibi bir dizi merdivenden aşağı indi. "O senin Cennet Eşin olduğu için senin ona olan bağını benim Darcy'ye olan bağımdan daha güçlü mü sanıyorsun?"

Sırf onun öfkesinin gücünü hissedebilmek ve beni sevebileceğim tek kadınla kaybetmekte olduğum bu sonsuz ıstıraptan uzaklaştırmasına izin verebilmek için yarı gönüllü olarak ağzımı açtım. Ama sonra tereddüt ettim, bunun da bencilce olacağını fark etmeden önce neredeyse gerçeği dökecektim. Bu sırrı iyi bir nedenle saklamıştım çünkü hepimizin lanet olası kaderim için yıldızlarla savaşarak zaman kaybetmek yerine savaşa odaklanmamız gerekiyordu. Seçimimi yapmıştım ve ona sahip olmalıydım.

"Öyle değil," diye homurdandım, kafamı kaybetme arzuma rağmen kendimi başımı tutmaya zorladım. "Yakında Lionel ile karşılaşmak zorunda kalacağımı biliyorum ve onunla kazanabileceğim tek zamanı kaybediyormuşum gibi hissediyorum. Bana kara büyüyü öğretsen bile o dövüşü kazanacağımın garantisi yok, bana avantaj sağlamak için ihtiyacım olacak ve sen de bunu biliyorsun. Yani o dönmeden önce iş bu noktaya gelirse vedalaşma şansım olmayabilir.

Ona böyle yarı gerçeği sunmanın bir pislik olduğunu biliyordum, ama sonunda hepsinin beni affedebileceğini ve yalan söylememin nedenlerini anlayacağını ummam gerekiyordu.

Lance rahatladı, kaşları çatılırken başını salladı. "Zamanı geldiğinde bu savaşı kazanacaksın," dedi şiddetle. "Sadece önce Lavinia'yı yolumuzdan çekmeliyiz, sonra Lionel'a karşı hak sahibi olacaksın ve sana ve diğerlerine sebep olduğu her şey için onun ayaklarının dibinde kanlar içinde kaldığını göreceksin." aynı şekilde Tory siz farkına bile varmadan geri dönecek ve barış içinde gelişen bir krallıkta birbiri ardına kovalamak için mini Ejderhalar ve Anka Kuşları yaratacağınız bir geleceği dört gözle bekleyebileceksiniz."

Çenemi kilitledim, Roxy hakkında daha fazla söyleyemedim ya da neden rüyada ya da başka türlü bu şeyleri dört gözle bekleyemediğim için ve bir kez başımı salladım.

Lance benden uzaklaşmak için bir hareket yaptı ama onu yakalayıp tekrar gözlerimle buluşturdum. "Benim

için her zaman bir kardeş oldun," dedim kabaca. "Ve sana duyduğum aşk, üzerimizde kurulan herhangi bir bağın bizi hissetmeye zorlayabileceğinden daha güçlü. Eğer ölürsem, bilmeni isterim ki-"

"Darius, yapma-"

"Ona iyi bak," diye homurdandım, elini elime alıp benimle bu yemini etmesi için zorladım. "Eğer ben gidersem, onu atlatması ve onu yeniden mutlu görmesi için elinden gelen her şeyi yapacağına söz ver. Onu bir erkek kardeş gibi sev ve benim dışımda huzuru bulmasına yardım et. Yemin et. Bensiz yalnız olmayacağını bilmem gerekiyor."

Lance itiraz etmek istiyormuş gibi görünüyordu ama sonra beni öylesine tüketen aynı korku ve karanlık

bu günlerde bakışları sık sık değişiyordu ve başını salladı.

"Sadece en kötüsü benim başıma gelirse aynısını Darcy için yapacağına yemin edersen," diye yanıtladı.

Bunu yapmak için yanında olmayacağımı ona söylemeliydim ama yapmadım, bu yemini bu hayatta ya da sonraki hayatta zaten tutacağımı biliyordum ve bunu Roxy'nin iyiliği için yapmasına ihtiyacım vardı.

"Yemin ederim," diye kabul ettim ve o da aynı anda avuçlarımızın arasında bizi birbirine bağlayan bir sihir şimşek çaktı.

BT.

Onu kenetlenmiş ellerimizden tutup kendime doğru çektim ve kolumu omuzlarına doladım, kısa bir an için ona sıkıca sarıldım ve onu bırakmazsam diye ona veda etmeye çalıştığımı fark etmemiş olmasını umarak onu serbest bıraktım. Zamanım gerçekten dolmadan ona bir şans daha verme şansı. Çünkü biliyordum ki, Noel gelip de geri sayımım sona ererse, son günümü etrafım beni seven insanlarla geçirmeyecektim. Ruhlar Sarayı'na uçar ve babamın ve onun kahrolası yardakçılarının benimle birlikte yok olmasını sağlamak için sahip olduğum her şeyi verirdim.

Ayrıldık ve Geraldine'in peşinden gittik, ona yetişmek için acele ettik ve tam sarayın üçüncü katına varıp oradaki koridora çıktığı sırada onu gördük. Hala Vard'ın yatak odasının tam bir kat yukarısındaydı, ama ona neden başka bir dolaylı yoldan gittiğini sorma zahmetine katlanamadım, bunun yerine kendime Gabriel'in kaçtığını hatırlatmaya çalıştım.*görülen*Bu, ona bağlı kaldığımız sürece işe yarıyor.

"Ah, bir sepet çavdar üzerinde tatlı soğan!" diye haykırdı, Lance'le aramızdaki kapı hızla kapandı ve ben bir koşuşturmacaya girdik, silahlarımızı çekip onları Phoenix ateşinde yaldızlarken, arkasından kapıdan fırladık ve kendimizi zemin boyu bir resim olan devasa bir odada bulduk. önümüzde duvarda asılı duran ölü kraliçe.

Geraldine dizlerinin üstüne çökmüştü ve ölü kadına övgüler yağdırıyordu, oysa kadının sadece bir tuval resminden başka bir şey olmadığı gerçeğine rağmen, ben de baltamı bir kez daha kınına sokup alevleri söndürürken onun saçma sapan davranışlarına küfrettim.

Bunun, dokunulmamış göründüğü için kendisini babama kilitleyen odalardan biri olduğunu varsaymak zorunda kaldım. Hâlâ Vahşi Kral ve kraliçesiyle ilgili şeylerle doluydu ve bir an için bize neden ona erişim bahşedildiğini merak ettim.

"Geraldine, rastgele tabloları övecek vaktimiz olduğunu sanmıyorum," dedim.

"Ah, morina karınlısın, Dragoon," diye içini çekti. "Bazen o kadar sıkıcısın ki, o baskıcı, sıkıcı tavırlarınla hareket etmek çok zor."

"Kelimenin tam anlamıyla buraya gölge göz almaya geldik," diye tısladım. "Kahrolası bir saray turuna çıkmamak için. Diğerleri babamı ve Lavinia'yı buradan ne kadar uzak tutabileceklerini kim bilebilir?"

"Pekala," dedi, beni sinir bozucu bulduğunu belirten bir ses tonuyla nefesi kesildi ve ben de bu boku bitirmek için dilimi ısırarak iç çektim.

Tekrar karşı karşıya gelmek için bir hamle yaptık ama Geraldine aniden çığlık atarak elini kaldırdı ve titreyen parmağını duvara doğrulttu. Ona doğru döndüm, baltama uzandım ve neyi işaret ettiğini anladığımda tereddüt ettim. Tablonun altındaki duvarda bir çift parıldayan gümüş kanat belirmişti, etraflarında görmezden gelmelerini güçleştiren bir enerji vızıltısı vardı.

"Darcy bana Kraliçe Merissa'nın kendisine böyle bir sembolle işaretlenmiş vizyonlar bıraktığını söyledi," diye nefes verdi Orion, yüzünde huşu dolu bir ifadeyle işarete doğru bir adım atarak.

Kaşlarımı şüpheyle kaldırdım. "Kraliçe neden bulmamız için bir görüntü bırakmış olsun ki?" "Haklısın," diye soludu Geraldine. "Sen çok değersizsin, pul pul bir şüphe semenderisin, sahte kralın dölü, eşit olmayan bir adamsın. Ve odada Power Shamed skandalına başlamayalım.

"Pekala Grus, bu kadar yeter," diye homurdandı Orion elini uzatarak öne çıkarken ben de onu takip ettim.

Parmaklarım taşlara değdiği anda, olabilecek bir hayata bir göz atma bahşedildiği için nefesimi çalan bir görüntünün içine çekildim.

"Bu gelecek hepimizden çalındı" Merissa Vega'nın sesi kafatasımda yankılandı ve Vega ikizlerinin benimle ve diğer Mirasçılar ile büyüdüğü bir ömür boyu süren anıları hızlı ileri izlerken izlerken çenem gevşedi.

Lance ve Clara da bizimle birlikte büyümüşlerdi, hepimiz birbirimizin şirketinde sayısız saatler geçirerek, birlikte büyüyerek ve kaderi Solaria'ya hükmedecek gücün gücü olarak birleştiğimiz bir hayat için planlar yaparak büyümüştük.

Roxy ve benim şimdi olduğumuzdan daha genç göründüğüm, tekrar tekrar birbirimize çekildiğimiz, onun on beşinci doğum günü partisinde bu sarayda ilk öpücüğümüzü paylaştığımız ve beni neredeyse ikiye bölen babası tarafından yakalandığımız hayalleri bana hediye edildi. beni oradan kovalarken.

Lance ve Darcy, profesyonel bir Pitball sezonunun ortasında eve ilk molasında geldiğinde ve basının bir kızarıklık gibi sardığı kasırga romantizmi yaşadığında birbirlerine aşık oldular. Roxy ve ben, konumlarımız ve bunun Göksel Konsey için ne anlama geleceği nedeniyle birbirimiz için ne olduğumuzla savaşmaya çalışarak gizlice ortalıkta dolaşmaya devam ettik.

Ama zamanla bununla mücadele etmeyi bıraktık ve dudaklarım aralandı, onun için koltuğumdan nasıl vazgeçtiğimi, onunla evlenmemi ve konumumu yerimdeki Xavier'e devretmemi ayrıntılarıyla anlatan görüntüleri birbiri ardına izledim.

Tüm krallık barış içindeydi ve prenseslerine aşıktı. Yükselme zamanları geldiğinde, Lance Darcy'nin yanında dururken ben tam orada, Roxy'nin yanındaydım. Ve her şey o kadar güzeldi ki neredeyse tadabiliyordum. Bizim için hiçbir zaman gerçek anlamda söz konusu olmayan bu gelecek, babam sayesinde.

Geraldine, gerçek kraliçelere olan aşkını defalarca mırıldanarak görüntü kaybolurken hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

yine bir hayatın yasını tutmamaya çalışırken hiçbir şekilde yaşama şansım olmayacaktı. Çünkü ölümüm hızlı ve kesin kanatlarla geliyordu. Artık Roxy'nin geleceğinin hiçbir versiyonunda olmayacaktım. Ama bu görüntünün izlenimi zihnimde oyalanmaya devam ettikçe, ikisinin tahta sahip çıktığı bir geleceğin gerçekten de korktuğum kadar kötü olup olmayacağını merak etmeye başladım.

Onlara rehberlik edecek diğer Mirasçılar ile belki de krallığımızın yönetimi için neyin gerekli olduğunu öğrenebilirler. Ama yüzleşecekleri geleceğin bu olup olmadığını öğrenmek için etrafta olmayacaktım.

Ve asla sahip olmadığım her şeyin kederi göğsüme ağır bassa da, babamı gerçekten yok etmeyi ve onu takip etmeye zorlanmadan önce onu bu dünyadan koparmayı başarsaydım ne olacağını düşünmeden edemedim. onu Peçe'nin ötesinde. Çünkü belki de ben gittikten sonra Ejderhalar çağı düşerdi ve Anka Kuşları'nın bir kez daha yükselme zamanı gelirdi.

DAnte, kaçan isyancıların önünü kesmek için koşarken bütün bir Nymph hattını elektriğe çarptırarak havaya uçtu. Şimşek güçleriyle çitin yarısını yıkmıştı ve biz işin geri kalanını bitirip, Lionel ve Lavinia ellerinden geldiğince çok insanın üzerine ölüm yağdırmak için ortaya çıkmadan hemen önce, çitin ötesindeki büyülü sınırları geçtik.

Asilerin büyüsü kilitlenmişti, elleri parlak mavi kelepçelerdeydi ama Caleb muhafızların arasına ateş ederek anahtarlarını çalmış ve bulabildiği kadar çok isyancıyı serbest bırakmıştı. Büyülerini geri kazananların sayısı arttıkça, durum bizim lehimize dönüyordu ama Nymphe'ler sürüler halinde kraliçelerini takip ediyorlardı ve ben daha ne kadar üstün geleceğimizi bilmiyordum.

Washer ve Max arkamdaki kırık çitin yanında durdular, tüm asileri kendilerine çekmek için Siren cazibesini kullanarak onlara kendi göğsümde mırıldandığını hissettiğim bir özgürlük duygusu beslediler. Kendilerini herhangi bir düşman saldırısından korumak için etraflarına kalkanlar ve buz bariyerleri attılar.

Xavier, kaçan Fae'nin üzerinden alçaktan atlayarak, cesaretlendirmek için yüksek sesle kişneyerek, kaçan isyancılara karşı silahlarını kaldıran FIB ajanlarına toynaklarını tekmeledi. İkizlerin onun için yaptığı boynuzunu çevreleyen keskin bir metal çivi vardı ve anka kuşu alevleriyle yanıyordu. Yelesini her salladığında keyifle kişniyordu ve saçlarının parıltısı alevleri gökkuşağı renginde yakıyordu. O şeyi Fae formunda kafasına bağladığında oldukça gülünç görünüyordu, ama şimdi biraz belalı göründüğünü kabul edebilirdim. Özellikle de kendisine verilen görev gereği FIB'i uzak tutmaya çalışırken. Ama ben? En önemli işim vardı.

"Ayy!" Tutuklu Fae'nin uyumak zorunda kaldığı çamurlu kulübelerden birinin tepesinde dururken ellerimi ağzıma kapatarak Fae biçimimde uludum. onlar hakkında güçlü bir yanılsama yarattım.

insanlar, izledikleri gerçek yoldan ayrılıp Nympheleri çeşitli yönlere yönlendiriyor, devasa sondaları havada süzülüyor ve benim illüzyonlarımdan başka hiçbir şeyi yarıp geçiyor. Onların çok ötesinde, yerleşkenin diğer tarafında, Lavinia ve Lionel, hepimizin kurtarmaya çalıştığı Fae'ler yerine, geniş büyülü kalıp sürülerinden başka hiçbir şeyi oymayarak, daireler çizerek illüzyonlarımdan daha fazlasını kovalıyorlardı.

Kaosa güldüm ve gerçek asilerin arasında rüzgar gibi hareket eden, kendilerini savunabilmeleri için sihirlerini serbest bırakan Cal'ı gördüm. Fae'ler bu cehennem gibi yerde gördükleri muamelenin intikamını alırken devasa yerleşkede duman bulutları ve yanıp sönen ışıklar patladı ve ben onların çabalarına sırıttım.

Bakışlarım, el ele Max ve Washer'a koşan birkaç küçük çocuğa takıldı, kalabalık yanlarından geçerken neredeyse tekrar tekrar düşüyordu, gülümsemem silindi.

"Bu taraftan! İşte bu, kalçalarınızı hareket ettirin!" Washer, isyancıları Leon ve ailesinin onları büyülerle gizlemek ve tamamen gözden gizlemek için çalıştığı yere, yanından geçerek cesaretlendirdi.

Bir adamın dizini çocuklardan birinin kafasına çarptığında ve ikisi çamura yuvarlandığında homurdandım.

Uludum, ama bu sefer gerçek bir Kurt ulumasıydı, giysilerimi üzerimden çekip kavgaya atıldım, çocuklara ulaşmak için kaçan Fae akıntısına karşı koşarken devasa patilerim çamura saplandı. Ellerimdeki Phoenix ateş eldivenleri patilerime uyacak şekilde yer değiştirmişti ama müttefiklerimizin denizinde koşarken kimseyi incitmemek için alevleri sönük tuttum.

Çığlıklar önümde çınladı ve devasa bir Nymph kalabalığın arasından fırlayıp Fae'yi yere devirip sondalarını göğüslerine saplarken devasa bir gölge ayı gölgeledi.

İnsanlar üzerime düştü, her yerde terör ve havaya yükselen büyüler, kalabalığın üzerinde patlayan ateş ve buz patlamalarıyla daha fazla tehlikeye neden oluyordu.

Onlara durmalarını söylemek için yüksek sesle havladım, gökten bir buz topu düşüp yanımdaki bir adamı indirirken başımı eğdim. Önümdeki iki kadının üzerinden atladım ve Nymph onların üzerinde şaha kalktığında ve dal gibi kolu kafama çarptığında, iki çocuğun birbirine sarılmış bedenlerinin üzerine indim.

Bir çığlıkla yanlara doğru tökezledim ama düşmedim, sıçradım ve vahşi bir hırlamayla pençelerimi göğsünden aşağı indirdim, ateş eldivenlerimde tutuştu ve vücuduna saplandı.

Nymph acı içinde çığlık attı, tökezledi ve ben de avantajımı kullandım, zıpladım ve pençelerimle vücudunu parçalarken boğazını ısırdım. Çenelerimin baskısı altında bir şey çatırdadı ve Nymph patlayarak kül oldu, ben bir toz ve köz bulutunun ortasında çocuklara doğru dönüp onları kaldırmak için burnumla dürttüğümde pençelerim yere çarptı.

Oğlan biraz daha büyüktü ve küçük kız kardeşini elinden tuttu, sırtıma tırmanmalarına yardım ederken minik parmakları kürkümde düğümlendi.

Sonra tüm gücümle ayağa kalktım ve kalabalıkla birlikte paramparça olmuş çite doğru hücum ettim, Max ve Washer'ın güçleri üzerime çöktü ve kalbimin şarkı söylemesine neden oldu. Özgürlük yakındı, biz çok yakındık.

Ayaklanan isyancıların arasında Max'in gözleri bana ilişti ve beni karşılamak için ileri koştu, çocukları sırtımdan çekip göğsüne bastırdı.

"Onları buradan çıkaracağım. Cal'in yardıma ihtiyacı var," dedi aceleyle, dönüp çitin ötesine koştu. Onu

bulmak için yerleşkenin ötesini görmek için barakalardan birinin üstüne atlarken, son sözleri göğsümde bir korku duygusu bıraktı.

Caleb üç Nymph ile savaşıyor, hızlı hareket ediyor ve ikiz bıçaklarıyla onlara saldırıyordu ama hızına rağmen hepsini durduramadı. Ve içlerinden biri kafasına bir yumruk indirip ayaklarını yerden kesip sırtına devirdiğinde, duyacağını, geleceğimi anlayacağını umarak yüksek sesle uludum. Sonra barakanın çatısından atladım, patilerimi yere vurdum. Zaten koşuyordum, en iyi arkadaşıma ve o kadar derinden sevdiğim adama doğru koşuyordum ki onu kaybetme düşüncesi beni tamamen korkuttu.

Tekrar uludum, yakında olacağıma söz verdim, sonra yardım etmek için savaşa atıldım, ona en yakın Nymph ile çarpıştım ve canavarı yere indirdim. Pençelerimi yüzüne o kadar sert vurdum ki kemiği gördüm. Canavar bir sonraki vuruşumda öldü, arkamı döndüğümde ayaklarımın etrafından küller fışkırdı ve sondaları Cal'ın göğsüne bastırılmış, gözleri kapalı, dudakları solgun hareketsiz yatan Cal'ın göğsüne bastırılmış bir Nymph buldum.

Ona doğru koşarken umutsuz korkumu haykırdım ve Nymph ile çarpıştığımda, sondalarını Cal'ın göğsüne saplayamadan, korkunç bir çıtırtı sesi duyuncaya ve kurbanım küle dönene kadar tüm kafasını ısırırken mutlak öldürücü kırmızıyı gördüm.

Son Su Perisi de kuyruğunu döndü ve koştu ama ben onu bırakmadım, dudaklarımda arkadaşlarının kanıyla ve öldürmek için dişlerimi göstererek onu aşağı yükledim.

Havaya fırladım, sırt üstü yere düştüm ve şiddetli bir çarpmayla onu yere devirdim. Fae formuma geri döndüm, eldivenlerimi başının arkasına saldım ve vücudundan sökülmüş bir adamın ruhunun tüm öfkesiyle yumruk atıp yumrukladım. Ve eğer Cal ölmüşse, ölmüş de olabilirdi.

Su Perisi acılı bir feryatla öldü ve ben çamura düştüm, kendimi yukarı ittim, pislik, kan ve kir içindeydim. Arkadaşımın yanına koştum, gözlerimdeki külü silerken yanına düştüm, gömleğini yırtıp açtım ve Xavier öfkeli bir kişnemeyle tepeden atlayıp borusunu başka bir Nymph'in göğsüne çarparken ellerimi göğsüne koydum. bize doğru koştu ve onu ölümcül bir darbeyle öldürdü

ve o geçerken üzerimize parıltılar saçıyordu.

Benim sihrim Caleb'inkiyle birleştiğinde şifa büyüsü benden çıktı ve onun hala benimle olduğunu bildiğim için tam bir rahatlamayla inledim.

Cal, geri dön. Uyan," diye gakladım, ona dalga dalga iyileştirici büyü teklif ettim ve gözleri titreyip açılırken bir kafa travmasının iyileştiğini hissettim.

"Senin olacağını biliyordum," dedi, dudaklarında yan bir gülümseme belirirken sesi kuruydu. "Her zaman sensin." Sonra, omzumun üzerinden bakmak için hareket ederken gözleri korkuyla büyüdü ve beni tuttu, bizi yuvarladı, böylece üzerime geldi ve Lionel Acrux'un üzerimize doğru geldiğini gördüğümde boğazıma bir nefes takıldı. Açık çenesinden alevler fışkırırken, yeşim yeşili pulları parıldadı ve doğrudan bizi hedef aldı.

Etrafımızda kalın topraktan bir kubbe fırladı, patlama onunla çarpışmadan hemen önce taşa döndü ve Caleb kubbeyi yerinde tutmak için savaşırken dişlerini gıcırdattı. Elimi koluna bastırıp ona sihrimi teklif ettim ve bariyeri bir anda aşağı indi, gücümüz birbirine karışırken bir zevk iniltisi beni terk etti ve onun gücünü dilimde tattım.

Lionel'ın ateşinin bize dokunmasını engellediğimizde ve Caleb'in altın rengi buklelerinden birkaçı alnıma değmek için öne düştüğünde, taş aşılmaz bir metale dönüştü ve birleşik toprak Elementlerimizin gücüyle parıldayarak gümüş renginde parladı, nefeslerimiz onunla aynı küçük alanda paylaşılıyordu. birbirimizi korumak için savaştık.

Bariyerimizin ötesinden öfkeli bir kükreme geldi ve ikimiz de sertçe güldük.

"Tünel açalım ve buraya girmek için gücünü boşa harcamasına izin verelim," diye önerdi Caleb ve ben de onaylayarak başımı sallayarak sırıttım. Ama ikimiz de kıpırdamadık ve birden alan çok küçük geldi ve bedeni bana ağırlık yaparak nefes almamı zorlaştırdı.

Cal, diye fısıldadım. "Sana söylemek istiyordum- yani, Darcy söylemem gerektiğini düşünüyor. Ve aslında Orion da ve Tory'den şimdi bahsediyorum. Her neyse, şu an en iyi zaman olmayabilir ama-"

Kubbe birdenbire üzerimizden koptu ve Lionel pençelerini kubbeye dolamış olarak belirdi, kubbenin altında bizi çıplak halde bulunca pullu suratında bir Ejderha sırıtışı vardı. Caleb ikiz hançerlerinden birini bir öfke çığlığıyla fırlattı ve hançer Lionel'ın yanağına saplandı ve tökezleyerek geriye dönüp hançeri yerinden çıkarmak için yüzüne savurduğunda öfkeyle kükremesine neden oldu.

"Yer altına inmeliyiz!" Caleb'in gömleğini tuttum ve toprağı altımızdan çektim, bizi gözden kaybettiler ve Lionel'ın alevleri takip etmeye çalışırken etrafımızdaki toprak ısındı.

Ama ikimiz ayaklarımızın üzerinde bir tünel açana ve o psikopat kertenkeleyle aramıza biraz mesafe koymaya çalışana kadar daha da derine battık.

"Onu asilerden uzaklaştırmamız gerekiyor," dedim aceleyle ve Caleb başıyla onayladı, bugün kesinlikle ölebileceğimizi belirten bir bakış attı ama ikimiz de yukarıya doğru tünel kazmaya başladık.

aynı zamanda, ikimizin de asla yer altında saklanmayacağımızı bilerek.

"Sen tanıdığım en iyi Fae'sin, Cal," dedim ona ciddiyetle. "Ve ben seni tüm kalbimle seviyorum." "Bundan kurtulduğumuzda bunu sana tekrar ettireceğim, Seth," dedi bana kendini beğenmiş sırıtışlarından birini atarak ama yüzeye yaklaşırken gülümsemesi kayboldu ve bana yoğun bir bakış attı. "Ama ne olur ne olmaz, bilmeni isterim ki bu dünyada başka kimseyi yanında ölmek için seçmezdim. Sen benim aracımsın ya da öl, bunu biliyor musun? Darius ve Max'i çok seviyorum ama sen ve ben? Bazen açıklayamadığım özel bir şeyimiz var."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Düşündüğüm şeyi söyleyip söylemediğini merak ederek sordum.

"Biliyorum," diye homurdandı. "Hız konusunda benim Nebula Ally'im gibisin, adamım."

İma ettiğini kabul ettiğimde boğazım düğümlendi. Ally eşittir arkadaş. Ve neden farklı bir şey söylemesini beklediğimi bilmiyordum. Yine de o an gerçekten umursamadığımı fark ettim. Caleb Altair'in arkadaşı olma ayrıcalığına sahiptim ve kaderimizde olan tek şey buysa, bu benim için yeterliydi. Çünkü hayatımın çoğunu, yüzeyine bir pati bile koymadan ayı sevmekle geçirmiştim. Böylece Caleb benim yeni ayım olacaktı, ulaşılmaz aşkım gökyüzünde üzerimde asılı kalacaktı. Ve her gece kalbimde hiçbir kırgınlık olmadan onu izlemek için gelirdim, sadece bir dağda yalnız bir Kurt olarak, onun ışığında yıkanmak için yeterince yaklaşmaya çalışırdım.

SLionel yaptığımız her hareketi rahatsız etmeseydi, hayatımızın nasıl olabileceğini düşünmek, onun bizden aldığı her şeye karşı göğsümde ezici bir ağırlık bıraktı. İkizlerden. Yaşadıkları hayatı yaşamayı hak etmemişlerdi. Boktan koruyucu aileleri ve istikrarsızlığı hak etmemişlerdi, yoksulluğu, aç geçen geceleri, etraflarını saracak herhangi bir ebeveyn sevgisinin olmayışını hak etmemişlerdi.

Onları bulduğum koşullarda düşünmek beni bugün hala kızdırıyordu. Tavanları küflü o soğuk apartman dairesi ve o iyi giyilmiş tavşanlı pijamalı kız arkadaşım, ona az önce damgaladığımı söyleyen bir bakışla. son sinir.

Kahretsin, geri dönüp her şeyi farklı yapabilseydim yapardım. Evlerine gider, onları oturtur ve tek kişilik onlara sarılırdım. Ve iki kişi için, Mirasçıları oraya yanımda getirirdim ve çoğu birbirine bağlanana kadar gitmelerine izin vermezdim. Tüm saçmalıklarımızı daha erken çözebilseydik, herkes kendini koca bir gönül yarası okyanusundan kurtarabilirdi.

Ama uzun zaman önce, geleceğin düşmanının geçmişe bakış olduğunu öğrenmiştim. Geri dönemezdik, olan oldu. Kaybedilen kaybedildi. Ayaklarımız ileriye dönüktü ve arkamızdaki kapılar kapalıydı. Gökyüzünü dolduracak kadar pişmanlık duymuş olabilirim ama onlar benim için sırtımda bir ton kaya taşımak kadar faydalıydı. Ve çoğunlukla, onları yere indirir ve geçmişimde bırakırdım. Ama o hayali görmek bana Lionel'ın hayatımızdaki bunca ıstıraptan nasıl sorumlu olduğunu hatırlatmıştı.

Kendimi, hayatımın benden hiç koparılmadığı bir dünyada, bir Pitball turnuvasından eve dönüp Blue ile tanışmak ve birbirimizin büyüsüne kapılmış halde bulmak garipti. Kaderimiz böyle olsaydı bizim için ne kadar kolay olurdu...

Benim bu versiyonumu tercih eder miydi? Mutlu görünüyordu, stressizdi, gözlerinde hiç karanlık yoktu. Bu versiyonum bazen sert ve soğuktu ama her şeyi kıran oydu.

bunun O benim sonsuz bir kıştan sonraki güneş ışığımdı ve kaçırdığımız hayatın yasını mı tutsam yoksa yine de birbirimize giden yolu bulduğumuz için şükretsem mi bilemedim.

O görüntüde gördüğüm adama karşı da içimde garip bir kopukluk hissettim. O ben değildim. Clara'nın öldüğü ve Lionel'in beni Darius'a bağladığı gün onunla yollarımı ayırmıştım. Ve eğer o ben değilsem bu, Darcy'nin o vizyonda kendisi olmadığı anlamına geliyordu. Solaria'da büyümüş bir kızdı, onda Mirasçıların sık sık taşıdığı ayrıcalık pırıltısı vardı ve benim bu versiyonumun bundan hoşlandığından emin değildim. istedim*Benim*Mavi. Bu dünyaya cahil olarak gelen ve çiçek açıp bir Fae kraliçesine dönüştüğünü izlediğim kişi. Hikayemiz hoş değildi ve kesinlikle kolay değildi. Mücadele ve bölünme, tartışmalar ve acı vardı. Ama en ince ayrıntısına kadar bizimdi ve onu az önce gördüğüm o güzel, basit hayatla değiştirmeyeceğimi anladım. Blue'ma sahip çıktım ve onun yaşadıklarından sonra böyle düşünmem belki bencilceydi ama onda değiştirebileceğim tek bir şey yoktu ve bugün olduğu kişi olmak için o Kömür gibi bir elmasa dönüşmesi için kırılması, baskı altına alınması gerekiyordu.

Geraldine, Ah, her şey ne kadar kolay olabilirdi, bir kum kurdunun denizden esen melteme binmesi kadar basit olabilirdi, diye hıçkıra hıçkıra ağladı.

"O insanlar biz değiliz," düşüncelerimi dile getirdim ve Darius kaşlarını çatarak bana baktı. "En azından bir gelecekleri vardı," diye mırıldandı.

"Biz de," diye tısladım. "Kaderin belirlenmiş gibi konuşmayı kes. Sen*olabilmek*Lionel'ı yen.

Omuz silkti ve Geraldine derin derin koklayarak gözlerini onun koluna sildi. "Belki de haklısın Orion, belki de bu daha iyi bir yol. Sonuçta en sulu greyfurt asla ağacın dibinde asılı kalmaz."

"Aslında bu biraz mantıklı," dedi Darius şaşkınlıkla.

Şaşkınlar! Tabii ki fazla büyümüş kruton olması mantıklı! kulağına bir şaplak attı. "Şimdi gel, şuraya taşınmalıyız."

"Orada kelimesine yüklediğin anlamdan gerçekten emin değilim," diye mırıldandı Darius. "Yonder,

'hadi şuradaki büyük çatlaklara inelim'deki gibi, seni çılgın kek. Nasıl daha açık konuşabilirim bilmiyorum," diye alay etti, odadan çıktı ve peşinden gitmeden önce bir bakış paylaştık.

Sarayın mağaramsı koridorlarında aceleyle ilerledik ve omurgamdan yukarı bir ürperti yükseldi, artan işitme duyum arkamızda bir yerden bir kez daha bir uğultu duydu.

Kalçamdan Anka kılıcını çekerek arkamı döndüm ve Darius aynı anda tepki vererek sırtındaki baltayı kaldırdı. Çatlamış açık bir kapının ötesindeki gölgelere baktım, karanlığın içini görmeye çalıştım ama o kadar yoğundu ki hiçbir şey seçemedim.

"Neden izleniyormuşuz gibi hissediyorum?" Fısıldadım ve Darius başını salladı, ona doğru bir adım attı.

ama kolundan tutup geri çektim.

"Yolda kalmalıyız," dedim grubumuzun etrafındaki susturucu balonumuzu daraltarak. "Ama aklını başına al."

Başını salladı ve Geraldine'i takip etmek için döndük, onu masmavi bir halıyla kaplı devasa bir merdivenden aşağı zıplarken bulduk.

Arkasından sessizce yürüdük ve o garip koşuşturmayı tekrar duyarsam diye kulaklarımı arkamızdaki herhangi bir şeye dikerek omzumun üzerinden geriye bakmaya devam ettim.

Geraldine merdivenlerin sonundaki bir koridordan döndü ve o adımlarını hızlandırırken biz de arkasından yaklaştık.

"Odası burada," diye cesaretlendirdi Darius.

"Evet, evet, seni rahatsız edici haydut. Bizi hedefimize ulaştıracağım. Sadece kaderini benim ellerime bırak, ben de seni yoldan çıkarmayayım." Darius ona yanlış yöne gittiğini söyleyerek tısladığında Geraldine bir koridordan sağa döndü, ancak birkaç gelişigüzel dönüşten sonra aynı koridora geri döndük ve bir kapıya doğru yürüdü, elini kapıya dayayarak durdu. açmadan önce üzerindeki sihirli kilitleri ve alarmları devre dışı bırakmak için çalıştı.

"Ah evet," diye mırıldandı. "Yağlı saçlı codswallop, yara izinden utanmış yüzünü bir lagaluffin'e yaslıyor."

"Lagaluffin de ne?" diye fısıldadım, başının üzerinden karanlık odaya bakmak için ilerledim.

"Sanırım yastık demek istiyor," dedi Darius, kendisinin de görebilmesi için kapıyı daha da açarken. Vard sayvanlı karyolada uyuyordu, gözleri kapalı ve uykusunda kabuslar görüyormuş gibi kaşlarını çatmış bize bakıyordu.

Bu pisliği öldürme dürtüsü içimi doldurduğunda kana susamışlık içimde yükseldi ve diğerlerini odasına kadar takip ettim, üçümüz ona ruhunu cehenneme götürmeye gelen hayaletler gibi yaklaşıyorduk.

Güneş çeliğinden kılıcı kalçamdan çekip Darius'a verdim. "Bunu ödet," diye homurdandım ve ona yaklaşırken başıyla beni onayladı.

Ama oraya varamadan Geraldine yatağa atladı, Vard'ın üzerine bindi ve yüzüne güçlü bir tokat attı.

"Ah!" diye bağırdı.

Sonraki saniyede, cebinden dondurma kepçesine benzeyen gümüş bir şey çıkardı ve bunu daha önce yaptığını düşündüren bir hassasiyetle adamın göz yuvasına sapladı.

Geraldine kepçenin koluna basarken Vard patlıcana karşı çığlık attı ve deli gibi çırpındı.

ve gölge gözünün etrafındaki şey kapanırken bir çıt sesi duyuldu.

Yüzündeki her şeyi bir kan akışıyla yırtıp muzaffer bir şekilde tutarken ağzımdaki sebze tıkacının etrafında çığlık atarken ağzım açık bir şekilde baktım.

"Grus soyunun zevki için kanını dök, şeytan adam!" diye feryat etti. "Bu gözün gerçek kraliçelere ait olduğunu ilan ediyorum!"

Geraldine onu atından indirip cebinden plastik bir poşet çıkarıp gözünü içine sokup sıkıca kilitlemeden önce Vard patlıcanı dövüp hıçkıra hıçkıra ağladı. Çirkin kırmızı gözün etrafı gölgeyle çevriliydi, torbanın içinde öfkeyle kıpır kılıyordu.

"Ergh." O cebine atarken irkildim ve sonra Vard'ın daha da yüksek sesle bağırdığını duydum ve Darius'un yatakta olduğunu fark ettim, parmaklarından birini kesiyordu.

Darius, Vard'ın gömleğini yırtıp göğsüne çapraz derin kesikler açmaya başladığında, kanı dökülüp altından ıstırap içinde kükredikçe dudaklarıma vahşi bir sırıtış yerleştirirken, "Kahretsin," nefesim kesildi.

"Bu sana gelecekte yapacaklarım için bir ısınma." Darius, Vard'ın yüzüne tükürdü, sonra yataktan indi, parmağını Vard'ın komodinin üzerindeki bir bardak suya attı ve elindeki kanı pantolonuna sildi.

Bana güneş çeliğinden bıçağı uzattı ve ben eğilip Darius'un Vard'ın göğsündeki resmine birkaç kesik daha ekledim, Darius bunun asla iyileşmeyeceğini bilerek karanlık bir kahkahayla izledi. Birimizin onu öldürmeye geldiği güne kadar o yaraları taşıyacaktı.

Kılıcı kınına geri koyup ona sırtımı dönmeden önce bıçağı Vard'ın çarşaflarına sildim.

Ama Geraldine'in orada olmadığını anlayınca kaşlarımı çattım.

"Nereye gitti?" diye fısıldadı Darius ve ikimiz koşarak odadan çıktık, koridoru kontrol ettik ama orayı da boş bulduk.

Gıcırdayan bir ses dikkatimi tavana çekti ve Geraldine'i karanlık bir ağın içinde, bedeni yerine yapıştırılmış ve bize bir uyarı bağırarak bağırmaya çalışırken ağzını tıkayan gölgelerle bulduğumda yemin ettim.

Arkamda ani bir hareket beni savurmaya yöneltti ve karanlık bir yaratık benimle çarpıştı. Bir hırıltıyla yere çarptım ve onu geri ittim, simsiyah gövdesi bir tür yapışkan maddeyle kaygandı. Yarı insan, yarı canavardı ve yüzünün Darius ve Xavier'in garip bir bileşimi olduğunu fark ettiğimde dehşet içinde onu üstümden fırlattım ve çığlık atıp etrafında gölgeler dönerken onu solumdaki merdivenlerden aşağı yuvarladı.

"Bu da ne?" Darius beni ayağa kaldırırken ürperdim.

O şey merdivenlerde geriye doğru takla attı, hızla yukarı çıkarken kolları ve bacakları uzadı.

bize doğru, boynunun üzerinde başı dönüyor ve ağzından sağa ve sola büyük siyah bir dil çıkıyor.

"Ah!" Darius merdiven boşluğundan atlarken ona atladı, baltasını kesti ve kolunu kesti, ürkütücü yaratığın sendeleyerek ondan uzaklaşmasına ve bunun yerine bana doğru atılmasına neden oldu.

Anka kılıcımı kaldırdım, onu karşılamak için büyük bir hızla ileri atıldım ve bıçağı doğrudan çenesinin altına saplayarak gölgeleri ve kemiği yarıp geçtim.

Yaratık benden sıçrarken çığlık attı, karoların üzerine siyah kan sıçrarken başımın üzerinden fırladı ve duvarı tuttu, bir tür boktan örümcek gibi duvara tırmandı ve gölgelere çarparken Geraldine'e doğru fırladı. onu yerinde tuttu.

Darius onunla onun arasına bir avuç alev fırlattı ve yaratık çığlık atarak geriye doğru sendeledi ve tavandaki tutuşunu kaybetti.

Uluyarak bana doğru düştü ve altında ezilmeden önce kenara fırladım ve benim ve Darius'un bacaklarına daha fazla kara küre ve kan fışkırırken kılıcımı ona doğru savurdum.

Darius baltasını o şeye doğru savurdu ama o yana yuvarlandı, ayağa fırlarken bıçak kiremitlere çarparak yüksek sesle çınladı.

Bana doğru gelirken çığlık attı, yüzünün grotesk tanıdık yüz hatları bana en iyi arkadaşımı hatırlatırken irkilmeme neden oldu ve bir kez daha ona doğru ateş ederek kılıcımı homurdanarak göğsüne sapladım.

Ayağımın dibine düştü ve ölürken korkunç bir takırtı, homurdanma sesi çıkardı.

"Vay." Geri çekildim, üzerimizi kaplayan siyah yapışkana suratımı buruşturdum ve Darius kesinlikle ölü olduğundan emin olmak için yaratığın kafasını uçurarak baltasını savurdu. Aşağılık yaratık ayaklarımızın etrafına siyah bir kan birikintisi akıttı ve birbirimize şok içinde baktık.

"Ahhh, leydim, sizi seviyorum!" Geraldine tavandan düşerken ağladı, gölgeler onu serbest bıraktı ve ben de parmağımı savurarak onu ani bir havayla kolayca yakaladım ve yanıma oturttum.

"Ah, Tanrım, atılgan ama ne yazık ki utanmış bir Fae tarafından kurtarıldım," dedi nefesi kesilerek, canavar yaratığın ölmüş olduğu yere baktı ve su birikintisinde oynayan bir çocuk gibi ayaklarını kana buladı. "Şunu söylemeliyim ki, canavar serserinin daha çok meydan okuyacağını düşünmüştüm, ama ne şans, beni hazırlıksız yakaladıktan sonra kolay bir öldürme gibi görünüyor."

Darius düşünceli bir şekilde, "Evet, gerçekten bunun daha zor olacağını düşünmüştüm," dedi. "Ama sonra güm, güm, sıçrık, ölü."

"Kesinlikle daha zor olması gerekiyormuş gibi görünüyor," diye kabul ettim, öyle olmadığı için rahatlamıştım. "Ama o neydi ve neden sana benziyordu?" Yüzümü buruşturdum ve Darius ürperdi.

“Bilmiyorum, açıkçası umrumda değil kardeşim. Hadi gidelim buradan, dedi yolu göstererek.

merdivenlerden aşağı indik ve tünellere inmenin bir yolunu bulana kadar duvar halılarını kenara çektik.

"Geceye gidiyoruz!" Geraldine karanlıkta koşarken ağladı. "Cebimizde bir gölge göz ve sahte krala bir tokat daha indirildi. Oh-ho!”

SKoşarken uludu, elleri ağzına dolanmıştı ve ben onun yanında ileri geri koşarken bu ses, ben dua ederken Nebular Engizisyon Merkezi'nin harabelerinden kaçan insanların olduğu yanılsamasını yaratarak adrenalinin damarlarıma yayılmasına neden oldu. Max, Xavier ve diğerlerinin gerçek mahkumları kaçırmayı başardıkları ay.

“Yaşasın isyan!” diye bağırdı Seth, Lionel o kadar yüksek sesle kükredi ki, yer ayaklarımızın altında gümbürdüyordu.

Yeşim yeşili Ejderha bizim yönümüze güçlü bir Ejderha ateşi akışı saldı ve Seth'e doğru ateş ettim, elini tuttum ve o arkamıza güçlü bir hava kalkanı atarak sahte kalabalığımızı korurken ona sihrimi ödünç verdim. illüzyonu sürdürmek için de kaçanların sayısı.

Damarlarımda dolaşan büyüsü, havasının saf ve vahşi özgürlüğüyle birlikte toprak büyüsünün katı gücünü hissettiğimde keskin bir nefes almama neden oldu.

Ben elini tutarken Seth bana sırıttı ve gücümüzün birbirine bağlı ipini çekip onun yerine onu kendi yoluma ittim. Benim liderliğimi takip etti, gücünü bana itti ve ben bir elimi uzatıp Lionel'a ateş büyümün tüm gücüyle püskürttüğümde, alevlerin içindeki taştan fırlatılan keskin ok uçlarını gizleyerek benimkine doğru koşarken, gücün hücumu başımı döndürdü. yanmaz derisinin onu korumaya yeterli olacağına inanarak, bundan kaçınmaya bile çalışmadan saldırın.

Ok uçları yüzünü kaplayan pulları delerken dudaklarından öfkeli bir kükreme çıktı ve Phoenix kılıcım serbest kaldığında zaferle haykırdım ve pullu karnının altından ateş ettim ve onu yere çarpmadan yakaladım.

Seth'i çekiştirdim, arkama baktım ve dönüp bizden uzaklaşırken öfkeli bir haykırışla gece göğünde hücum eden Ejder kralının yüzünden aşağı kan damladığını gördüm.

Nymph ordusunun peşimizden geldiğini görünce.

Gölge sürtüğün arkasından bir karanlık bulut üzerinde gökyüzünü yarıp geçtiğini, saçlarının ve gölgeli kıyafetlerinin etrafında savrulduğunu ve soluk teninin parıldayan parıldayan çıplak vücudunu parça parça ortaya çıkardığını gördüğümde zafer kargam kısa ömürlü oldu. Başında, geceden daha derin karanlığı, onu çevreleyen havaya sızdırıyormuş gibi görünen siyah bir taç vardı.

Yüzünde öfkeli bir maske vardı ve elimdeki tüm büyüyü çekerken dişlerimi gıcırdattım ve o yaklaşırken onu bir saldırı için hazır tuttum.

Yumruğumu bir kez daha ateşe verdim, Seth'in artan gücünü kullanarak onu daha da sıcak hale getirdim ve o yaklaşırken onu ayakta durması ve onunla yüzleşmesi için çekiştirdim.

"Onun yanışını görelim Cal," diye homurdandı, büyüsünün gücünü içime daha da fazla sürerken sesi Kurt gibiydi ve kadın dosdoğru bize doğru ilerledi.

Lavinia da ellerini kaldırırken bir çığlık attı ve tam gölgelerini üzerimize fırlattığı sırada ben de ona ateş topunu fırlattım.

Saldırıların birleşimi muazzam bir patlamayla çarpıştı, şok dalgası bize o kadar sert çarptı ki, ayaklarımızdan fırlatıldık ve geriye doğru havaya fırlatıldık.

Biz savrulurken Seth beni tuttu ve son anda etrafımızı saran havayı kavradı, düşüşümüzü ancak elimi uzatıp arkamızdaki zeminin yumuşamasını emretmeme yetecek kadar yavaşlattı.

Sert bir şekilde vurduk ve toprağın süngerimsi dokusuna çarptık, ben yerde yuvarlanırken gönderilirken ellerimiz darbeden ayrıldı.

Bir an için konsantrasyonum bozuldu ve kaçan kalabalığın yanılsaması bir gelip bir yok oldu. Sadece bir saniyelik bir süreydi, ama Lionel'ın yaydığı vahşi öfke kükremesi onu gördüğünü anlamam için yeterliydi.

Tüm planımızı mahvettiğimi anladığımda küfrettim ama daha düşmanlarımızın dikkatini nasıl çekeceğimizi anlayamadan Lavinia öyle yüksek bir acı çığlığı attı ki yemin ederim ki gökyüzünden sallandı. onun gücü.

"Mirasçımız!" diye bağırdı, kendini havaya fırlatıp Lionel'a doğru ateş ederken ve bizimle olan kavgasını tamamen unutmuş gibi terk ederken gölgeler etrafını sardı.

Ayağa kalktım ve Seth'in yanına koştum, ona yardım ettim ve Lionel öfkeli bakışlarını bir kez daha bize çevirdiğinde onu dik tuttum. Ama kanatlarını çırpıp dişlerini bize gösterdiğinde, aniden sarsıldı, tekrar uzaklaştı, gölge pençesi sanki ona bağlanmış görünmez bir ip varmış gibi onu kavgasını sürdürmek yerine Lavinia'nın peşinden gitmeye zorladı. bizimle.

"Aman yıldızlarım," diye soludu Seth. "Sadece onları korkuttuk."

Düşmanlarımızın geri çekilmesini, Lionel uçarak uzaklaşırken öfkeyle kükremesini izlerken dudaklarımdan yarım bir kahkaha döküldü, ama olanın bu olduğu izlenimine kapılmadım.

Lionel, Lavinia'nın yanına vardığında bir yıldız tozu çaktı ve ikisi yıldızların pençesinde kayboldu, Lavinia gözden kaybolurken gölgelerin kalkması ve beni rahatlayarak düzensiz bir nefes almam için bırakmasının baskıcı hissi.

"Sanırım sarayın saldırı altında olduğunu anladılar," diye mırıldandım, bir Kurt uluması dikkatimi çekmeden önce bir an gökyüzünü izlerken, beni yiyen arkadaşlarımız için endişeyle. FIB'in hâlâ avlanmakta olduğu Nebular Inquisition Center'ın kalıntıları.

Periler de bize doğru koştu ve yarattığımız illüzyona hepsinin hala aldandığını ve diğerlerinin gerçek asileri gizleyip planlandığı gibi buradan uzaklaşmayı başarmış olması gerektiğini anladığımda kalbim hızlandı.

"Yetkililere küçük, neşeli bir dansta liderlik etmek ister misin?" diye sordu Seth, yıldızların ışığında bana bakarken gözleri haylazca parlıyordu ve ben de ona sırıtarak başımı salladım ve hala koşan ve gerçek Fae'lerin aksi yönde bağıran kaçaklarımızın olduğu illüzyona döndüm. umarım şimdiye kadar The Burrows yolundadırlar.

"Avcı yerine av olarak ne kadar iyi iş çıkardığımı görelim," diye kabul ettim, illüzyonuma odaklandım ve çıkardıkları sesin seviyesini yükselterek Fae Soruşturma Bürosu için çalışan herhangi bir Vampir'in bundan emin olmasını sağladım. onları duymak için

Seth etrafımızda bir illüzyon yarattı, yolun kenarındaki uzun bir çimen parçasından başka bir şey olmadığımızı gösterdi ve gelmelerini beklerken dişlerim karıncalandı.

Vampirlerin gelmesi birkaç saniyeden fazla sürmedi, altı tanesi açık alanda illüzyonlarımı koşturduğum kasabaya doğru ateş etti, üniformaları onları birinci basamak ajanları olarak gösteriyordu.

Ama bizi geçmeye yaklaştıklarında yumruğumu sıktım ve devasa bir krater oluşturacak şekilde yerin önlerinden düşmesine neden oldum. Birinin çığlıkları havayı doldururken diğerleri paniklemek yerine kendilerini kurtarmaya çalıştı.

Seth dikkatlerinin dağılmasından sonuna kadar yararlandı, parmaklarını sallayıp ciğerlerindeki havayı çaldı ve onları önümüze asmak için kaldırdı ve biz de saklandığımız yerden çıktık.

Bize en yakın ajan, sağındaki adam yolumuza bir tahta mızrak fırlatmak için yanağı varken, onu tutan büyüye karşı atıp tekmelerken gözlerini genişletti.

Saldırıyı bileğimin bir hareketiyle savuşturdum ve dişlerimi sergileyen altı tanesine sırıtarak onlara kendi yarattığım sarmaşıklarla bağlarken neslimin en güçlü Vampirinin huzurunda olduklarını hatırlattım.

Dünya büyümle tamamen dizginlendikleri anda, Seth nefes almalarına izin verdi ve onları yere çarptığım devasa kraterin uzak tarafına kıçlarının üstüne bıraktı.

Adamlardan biri, "E-sen Caleb Altair'sin," diye nefesi kesildi, çok korkmuş görünüyordu ki bu aslında oldukça güzel bir ego patlamasıydı.

"Biz sadece işimizi yapıyoruz," diye yalvardı bir kadın, kocaman açılmış gözleri bana dikilmişti.

"Ben de buradayım," diye homurdandı Seth, bir an için dikkatlerini üzerine çekerek ama hepsi hızla bana döndü.

"Gücenme, dostum. Bu bir Vampir olayı," diye alay ettim ve bir Kurt gibi homurdanarak bundan pek de etkilenmediğini anlamamı sağladı. Ama onunla Kurtadamlar arasında pek çok kez birlikte olmuştum ve onlar önce onun aletini emme fırsatı için kavga ederken kelimenin tam anlamıyla bir kenara itilmiştim, yani bu bir hiçti.

"Bugünlerde her şey Vampir işi gibi görünüyor," diye mırıldandı.

"Bu ne anlama geliyor?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Ben ve Lance'in bir BFF ay arkadaş bağı kurmamız gerekiyordu ve sen ve benim sadece bize özel bağımız zaten vardı, ama sonra ikiniz o tapınağa gidip rahatlamak zorunda kaldınız ve şimdi siz kıkırdarken dışarıdaki tuhaf Kurt benim. kan ve ısırma hakkında ve...*dişler*tüm lanet zaman.

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Kıskanç mısın?" diye sordum ve derin bir nefes verdi.

"HAYIR. Sana bu izlenimi veren ne?"

"Hmm... Bay Altair?" FIB ajanlarından biri nefes aldı ve onlara bakmak için geri döndüm. "Bizi öldürecek misin?"

Tarlanın karşısından bir uluma geldi ve yakaladığımız ajanların arkasına baktım ve ikinci dalganın üzerimize doğru koştuğunu gördüm; Kurtadamlar, Nemea Aslanları, Monolrian Ayılar ve Mantikorlar, yön değiştirmiş halde bize doğru hücum ederek avlanmaya başladılar. Onların ötesinde Periler de yolumuza hücum ediyorlardı, ama hantaldılar ve hız yerine güç için yapılmışlardı, bu yüzden bize ulaşmaları konusunda pek endişelenmedim.

"Hayır, seni öldürmeyeceğiz," dedim, karşımızdaki ajanlara bir kez daha tepeden bakarak. "Bir mesaj iletiyorum. Sahte kral düşecek ve onun yanında duranlar hatırlanacak. Krallığımızı geri aldığımızda yerinizi korumak istiyorsanız, isyana katılmayı ciddi bir şekilde düşünmenizi öneririm."

"Ve bunu patronuna da söyleyebilirsin," diye ekledi Seth.

Sanki onları öylece orada bırakacağımıza inanmıyorlarmış gibi, gözleri kocaman açılmış korkuyla bize baktılar, ama bu konuda bir seçeneğim varken FIB ajanlarını öldürmeye başlamayacaktım. Ayrıca, kralın kurallarına uyarak işlerini yapıyorlardı, bu yüzden yapabileceklerini düşündüm.

Bu savaşta doğru tarafta olmak istiyorlarsa, emir komuta hattından daha fazlasını takip etmeleri gerektiğini anlamaları için tek şans.

Onlara dişleri andıran bir sırıtış gönderdim ve üstlerindeki gücüme boyun eğmek zorunda kaldıklarında bembeyaz kesildiler, sonra Seth'e doğru ateş ettim, onu omzumun üzerinden fırlattım ve ikinci dalga gelmeden gecenin karanlığına doğru hızla uzaklaştım. – ya da daha kötüsü, Periler.

İllüzyonlarımızı tekrar kontrol altına alıp koşturduğumuz şehrin sokaklarına koştum. Hepsinin bir anda ortadan kaybolmaması ve diğerlerinin kaçıp The Burrows'a varmak için zamanları olduğundan emin olmak için FIB'in onları avlamakla meşgul olması için onları dağıttım.

Yanlış izlerin dikkatlerini dağıtacak kadar iyi bırakıldığından emin olduktan sonra, cebimden getirdiğimiz küçük yıldız tozunu alıp başımızın üstüne fırlattım.

Bir yıldız ışığıyla The Burrows'a geri döndük ve Seth'i tekrar hayal kırıklığına uğrattım, dikkatim Fırtına Ejderhasının tepedeki bulutları yarıp karaya inmesine takıldı.

Pullarını kaplayan sayısız küçük yaratığı fark etmeden önce kuzenimi sırtına binerken gördüm.

Dante güç alanının yanındaki tepeye indi ve yüz Tiberya Faresi olması gereken, değişen biçimleriyle ondan aşağı inmek için çabalarken, bacaklarından aşağı koşuşturup öyle yoğun bir kemirgen dalgası halinde yere inmelerini izledim. Herhangi birinin üzerine basarsam hareket etmekten korkuyordum.

Bir ışık parlaması dikkatimi çekti ve Geraldine, Darius ve Orion belirdiğinde döndüm; hepsine sıçrayan kanla ve hem Darius hem de Orion'u kaplayan siyah ikorla yıprandıkları için biraz daha kötü görünüyorlardı, ama yüzlerindeki muzaffer bakışlar bilmeme izin verdi Bütün bunlar başarılı olmuştu.

Gabriel başımın üzerinden geçti, kendini beğenmiş sırıtışı bana her şeyin ne kadar iyi gittiğine dair bilmem gereken her şeyi anlatıyordu ve Washer tüm yeni gelenlere içeri girmek için kuyruğunu sıkı sıkı takip etmeleri için seslenmeye başlayınca, buna ihtiyacım olmadığına karar verdim. burada gereğinden fazla oyalanmak.

Diğerlerinin nereye gittiğimi anlamaları için çenemi salladım ve ben Seth'in kolunu yakalayıp onu Kovuklar'a doğru dürttüğümde Darius başıyla onayladı.

"İyi misin?" diye sordu Tiberian Farelerinin üzerinden dikkatlice atlayıp koruyucu bariyeri geçerken, hazır giysi kutuları ile koşarak gelen ve Fae formlarına döndüklerinde Değiştiricilerin kullanmasını bekleyen Hamish Grus ile neredeyse çarpışırken bana sordu.

"Evet dostum, senin sayende," dedim, kolumu onunkine vurarak ve o da bana çarparken gülümsedi, burnunu çeneme dayadı ve yürürken yüzüme bir gülümseme yerleştirdi.

"Oldukça kahramanca davrandım, değil mi?" Parmaklarını birbirine dolanmış uzun saçlarının arasına sokarak düşündü.

en azından benimkine yapışmış hissedebildiğim kadar kirle.

"Hamama gidelim mi?" Çiftlik evinden geçerken önerdim ve büyük saatin arkasındaki gizli kapıyı açtı, tünellere girdiğimizde tekrar yanımda yürümek için hareket etmeden önce geçmem için geniş tuttu.

Diğer Fae'lere yaptığım gibi kendimi ondan uzaklaştırmak yerine yürürken bana sürtündüğü hissinin tadını çıkararak onun Kurt gibi davranışlarını bu kadar gerçekten kabul etmem tuhaftı. Ama Seth ile durum farklıydı. Bunu sevdim. Ve bugün aldığımız riskleri ve bu savaş bitmeden daha ne kadar çok riskle karşılaşacağımızı düşündükçe, onu kaybetmekten korkmadan edemedim.

Hamama gittik ve gömleğimin yırtık kalıntılarını çıkardım, sonra pantolonumu indirdim ve arkamda soyunma sesini duymadığım için omzumun üzerinden Seth'e baktım.

Bakışlarım onunkine kilitlendi ve bakışlarını gözlerimle buluşturmadan önce dikkatini sırtımda gezdirdiğini ve kıçıma doğru çektiğini yakaladığımda, gözlerindeki ısıyla tenim karıncalandı.

"Beni kontrol ediyor musun?" Alay ettim, bu fikirle kanım biraz ısındı.

Seth'in dudakları seğirdi, sonra çenesini kaldırdı, bana başını salladı ve hiçbir anlamı yokmuş gibi davranışlarını sahiplendi.

"Ne kadar seksi olduğunu bilmiyormuş gibi yapma, Cal," dedi. "Solaria'da seninle ilgili fanteziler kurmamış bir erkek ya da kadın olduğundan şüpheliyim."

"Sen de dahil?" diye sordum, kelimeler dudaklarıma davetsizce döküldü ve soruyla onu hazırlıksız yakaladığımda Seth'in kaşlarını kaldırdı.

Ama ben daha cevabımı alamadan, Darius, Orion, Xavier ve Max odaya girdiler, hepsi soyunmaya başladıklarında bu gece yaşadıklarını yüksek sesle tartıştılar ve Seth dikkatini benden alıp onlara verdi. yerine.

Havuzun karşısına geçtim, sıcak suya daldım ve rahatlamama izin verirken bedenimden gerginlik yayılırken içini çektim.

Yüzeyin altına daldım, bir bulaşık deterjanı kaptım ve buklelerimi ovalayarak pislik ve pislikten kurtulmaya çalıştım.

Hava almak için yukarı çıktığımda, diğerleri de suyun içindeydiler, savaş izlerini derilerinden siliyorlardı ve hâlâ birbirleriyle hikâyeler anlatıyorlardı.

Max ve Xavier'in daha büyük Şekil Değiştiricileri buraya getirmek için vahşi doğada panik içinde atılmalarını anlatırken bakışlarımı uzun saçındaki tüm kiri temizlemeye çalışan Seth'e çevirdim. Çalışırken ağzından hüsrana uğramış bir inilti kaçtı ve üçüncü kez karışıklıklara küfrettiğinde, sürüsünün onu tımar etmesine ve bunun gibi şeylere alıştığını bildiğim için ona acıdım ve onları çok özlediğini biliyordum. Bu yere geldiğimizden beri çok.

"Gel buraya," dedim, dikkatini çekmek için dirseğinden tutup kendime doğru çekerken, köpüren çiçeği elinden alıp ona yardım edebilmek için onu kendimden uzaklaştırdım.

"Cidden?" diye sordu, omzunun üzerinden bana köpek yavrusu bakışları atarak, hoşgörüyle başımı salladım, toprak büyümle avucuma bir fırça fırlattım ve onun uzun, siyah saçlarındaki düğümleri taramaya başlamadan önce avucuma sabun köpüğü sürdüm.

"Sarayda berbat bir gölge yaratık vardı," dedi Darius, derisine yağ gibi yapışmış gibi görünen siyah ichor'u temizlerken ve Orion da aynı sorunla boğuşuyordu.

"Gerçekten mi?" Seth merakla sordu. "Sinir bozucuların ruhlarını yemeyi seven büyük, kıllı bir gölge canavar gibi mi? Karens'ı her yerde öldürmek ve onların sıkıcı sikik saçmalık saltanatına bir son vermek mi?"

"Bu daha az ürkütücü olabilirdi," diye yanıtladı Orion kuru bir sesle. "Bu şey, garip bir şekilde Darius ve Xavier'e benzeyen bir yüzü olan bir adam büyüklüğündeydi. Bir tür örümcek gibi oradan oraya koşturuyor, tavana yapışıyor filan."

"Ne oluyor?" diye sordum, Seth'in saçını biraz fazla sert çekerek ve o sızlanırken hemen özür dileyerek.

"Bu neydi?" Max kaşlarını çatarak sordu.

"Bilmek bile istemiyorum. Ama onu iyi öldürdük, yani her ne ise artık değil," dedi Darius, dudağı tiksintiyle kıvrılarak.

"Lavinia ve Lionel kavgayı alelacele terk ettiler ve o Noel Günü mahsur kalmış bir domuz gibi bağırıyordu," dedim düşünceli bir şekilde. "O şeyin onunla bağlantılı olduğunu mu düşünüyorsun? Gölgelerin tezahürü gibi mi?"

"Eh, öyleyse, o zaman bu onun gücünün arttığının bir başka kanıtıdır. Çok şükür o gölge gözü yakaladık. Umuyoruz ki artık diğer yarıkların izini sürebilir ve onları kapatarak onun gücünü kesebilir ve sonunda ikisini de savunmasız bırakabiliriz," dedi Orion.

"Evet. O zaman babamı öldürebilirim ve Roxy kıçını ait olduğu yere, kollarıma geri alabilir," dedi Darius homurdanarak.

"Kahretsin dostum, bu sahiplenici tavrı biraz ileri götürüyorsun. Demek istediğim, onu özlediğini biliyorum ve sanırım yaptığınız seksten sonra soğuk davranmak berbat bir şey ama bunu bir arada tutmalısın," dedim. "Şeylerin büyük planında birkaç ay nedir?"

Darius dilini yanağına bastırdı, dişlerinin arasından dumanlar tüttükten sonra sert bir nefes verdi ve onu kovdu.

"Ona asla sahip olamayacağımı düşünerek uzun zaman harcadım," dedi omuz silkerek, eli sırtındaki Phoenix dövmesinin alevlerinin göründüğü omzuna gitti. "BEN

sahip olduğumuz zamanı boşa harcamayı sevmiyorum.”

Seth uludu ve Max elini Darius'un koluna değdirmek için uzandı, vücudundan rahatlatıcı bir duygu dalgası gönderdi ve bu dalga bizi suda daha da güçlü bir şekilde vurdu.

Yeteneklerinin benim üzerimde de etkili olmasına izin verirken iç çektim, zihinsel bariyerlerimi kaldırdım ve bu duyguyu içime itmesine izin verdim, son zamanlarda beni hep içine hapsetmiş gibi görünen gerilim düğümünü gevşetmek istiyordum. Ailemin çoğu hala Lionel'a bu kadar yakınken endişelenecek o kadar çok şeyim vardı ki, Hadley Konsey'de muhtemelen asla üstlenemeyeceği bir pozisyon için hazırlanıyordu ve annem sırf ne kadar güçlü olduğu için açık bir tehlike altındaydı. Lionel'ın eninde sonunda tüm ailelerimize sırtını dönmesini, ona tehdit oluşturacak kadar güçlü olan her Fae'nin soyunu yok etmesini es geçmezdim.

Üstelik buradaki arkadaşlarım için endişeleniyordum. Bizler, yakalanırsak her birimize teker teker ölüm cezası veren deli bir adamdan kaçan asiydik ve bu gece bu kaderle karşılaşmaya çok yaklaşmıştık.

Bu yüzden Max'in Siren hediyelerinin cazibesinin tenime işlemesine izin verdim ve elimdeki fırçayı bırakıp bunun yerine parmaklarımı Seth'in saçlarında gezdirirken o mutlak rahatlama hissiyle yıkandım. Omzunun üzerinden tekrar bana baktığında duruşu şaşkınlıkla gerildi.

"Benim durmamı istiyorsun?" diye sordum, Siren'in cazibesinin beni fazla ileri götürmesine izin verip vermediğimi merak ederek. Bu ilk olmayacaktı. Max ilk ortaya çıktığında, hepimiz üzerinde pratik yapmayı çok sevmişti ve annem fark edip beni onu engellemek için daha çok çalışmaya zorlayana kadar, bu tür hediyeleri benim üzerimde kullanmasına izin vermeye biraz bağımlı hale gelmiştim. Yine de bir Sirenin endişelerinizi ve çekingenliğinizi bir kenara atmasına izin vermenin çok güzel bir yanı vardı ve artık istersem onun etkisini tekrar dışarı atabilme yeteneklerime güvendiğime göre, zaman zaman hoşgörü göstermenin zararını görmedim. zamana.

"Durma," diye mırıldandı Seth ve ben de dudaklarımın kenarlarında bir gülümseme belirirken saçlarıyla oynamaya devam ettim.

Max ruh halimi okurken bana sırıttı ve değişti, lacivert pulları vücudunda dalgalandı ve sihrinin gücü yoğunlaştıkça beni inletti ve ben daha da gevşedikçe tüm vücudum çılgınca jöle gibi geldi, gözlerim kapüşonla kaplandı. Havuzun kenarına yaslanıp Seth'in saçıyla oynamaya devam ettiğimde hissettiğim duygu.

Seth, kalkanlarını indirmeden önce dudaklarında bir sırıtışla Max ve benim aramıza baktı ve gözbebeklerinin yavaşça büyüyüp yanımdaki havuzun kenarına yaslanmasını izledim.

Max suyun altına daldı ve diğer tarafıma çıkıp kolumu omuzlarına dolamadan önce sıvının pullarına değen öpücüğünden zevk alırken Fae formunda olabileceğinden daha uzun süre gözden kayboldu.

"Bu konuda sinirlenmem gerektiğine oldukça eminim," diye mırıldandım, vücudumdan daha fazla endişe çekip çekerken, onları kemiklerimden söküyormuş gibi ve beni çok soğuk hissettirirken, kendimi lanet bir uçurtma kadar yüksek hissediyordum. ki uykuya dalmak üzereydim.

Max tam bir pislik gibi sihrimi çalarken kıkırdadı, ama parmaklarımın arasında çevirirken ve Orion konuşmaya başlarken Seth'in yumuşak saçlarının hissine odaklanarak umursayacak enerjiyi toplayamadım.

"Kahretsin, kendimi böyle rahat bırakmayalı uzun zaman oldu," diye mırıldandı.

"Hayatım boyunca hiç bu kadar rahatlamış hissettiğimi sanmıyorum," diye içini çekti Darius ve bu, Max onu da çalmadan önce yarım saniyeliğine onun için boktan hissetmeme neden oldu.

Seth rüyadaymış gibi, "Sizi seviyorum çocuklar," dedi. "Sen bile, Lance. Hızlı çıtçıtlarının sadece sevgi ile kastedildiğini biliyorum.

"Değiller," diye mırıldandı Orion.

Bir kahkaha attım, parmaklarım Seth'in saçlarını okşadıktan sonra ensesine değdirdim ve yan tarafının benimkine bastırdığı vücudunda bir titreme hissettim, bu da benim uykulu gülümsememin genişlemesine neden oldu.

Xavier uykulu bir sesle, "Bugün çok havalıydım," dedi. "Ne kadar havalı olduğumu gördünüz mü çocuklar?"

Hepimiz aynı fikirde olduğumuzu mırıldandık, Siren büyüsünün sisi içinde tembellik ederken, havadaki zaferin tadını içerken aramızdan birkaç kahkaha geçti.

"Pekala," Geraldine'in sesi soğumuş baloncuğumun ötesinden bana seslendi ve göz kapaklarımın tekrar açılması için mücadele ettim. "Bu partide şimdiden bu kadar çok müstehcen sosis olacağını bilseydim, daha fazlasını getirmezdim."

Ağır metal zırhının yere çarpma sesi sonunda gözlerimi açtı ve kaşlarımı kaldırdı, gömleğini çıkardı ve kocaman göğüslerini hiçbir uyarıda bulunmadan hepimize gösterdi.

"Yıldızlar adına," diye mırıldandı Orion ama bir Max benden uzaklaşıp Siren hediyelerini o kadar aniden keserken boğuldu ki, tüm duygularım ve endişelerim üzerime gelirken sikime yumruk yemiş gibi hissettim. dünyaya çarpan bir göktaşının gücüyle bana geri çarpıyor.

"Siktir," diye hırıldadım ve Darius öfkeyle homurdanırken Seth yanımda uludu.

Max sudan o kadar hızlı atladı ki, kapının yanındaki yığından bir havlu alıp ona öyle sıkı sardı ki, Max onun kollarını iki yanına sıkıştırdı.

"Yalnız güneş ışınının adı ve lekesi ne yaptığını sanıyorsun, seni sinir bozucu yılan balığı?" Geraldine ağladı. "Nipoleanlarımdan savaşın kanıtlarını temizlemem gerekiyor ve senin palet kepçelerin tarafından götürülmeyeceğim!"

"İyi," diye homurdandı Max. "Geri kalanınızın işi bitti, o yüzden siktirip gidin ve Gerry'nin huzur içinde banyo yapmasına izin verin."

"Cidden?" homurdandım. "Memeleri ne kadar güzel olurlarsa olsunlar ilgimi çekmiyor ahbap. Gerçekten önemli mi?"

Max, "Onun lanet göğüsleri hakkında konuşma," diye tısladı ve gözlerimi devirdim, Darius pes edip sudan çıkarken havadaki yenilgiyi hissettim.

"Ooh, sosisli sandviçler!" Seth, Geraldine'in yanında getirmiş olması gereken büyük yemek tabağını fark edince ağladı.

Geraldine gözleri parlayarak, "Eh, bu geceki keyifli oynaşmalarımızdan sonra hepimizin bir zafer şölenini hak ettiğimizi düşündüm," diye mırıldandı. "O korkak bulaşıkçının suratından o gölgeli gözü nasıl fırlattığımı anlatırken allak bullak oldum ve kutlamanın sevincini yaşamak istiyorum."

Max kesin bir tavırla, "Çıplak olduğun an iki kişilik bir kutlamaya dönüştü," dedi. "Böylece geri kalanınız pislikler yemeğinizi alıp defolup gidebilir."

"Benim için sorun yok," dedi Orion, sudan fırlayıp bir havluya sarınırken Max, Geraldine'in gözlerini siper etti ve o, teşhirdeki etten adamın çehresini çaldığı için ona lanet okudu. Kendine bir sosisli sandviç aldı ve gitti ve sanguis kardeşimi şimdiden özledi.

"Bu emir beni kapsıyor mu?" Yıkayıcının sesi sudan geldi ve onu havuzun ortasından çıkarken gördüğümde şok içinde haykırdım, camgöbeği mavi pulları sergileniyor ve bize bakarken saçları kafa derisine yapışmıştı.

"Ah!" diye bağırdı Seth. "Lanet olası suyun altında ne kadar kaldın?"

"Yalnızca ufacık bir süre," dedi Washer, pullarından aşağı damlayan damlacıklarla bize doğru uzun adımlarla ilerlerken, Max hızla Geraldine'i onun buruşmuş aletini görmemesi için elini Geraldine'in gözlerine siper etti. "Savaştan hemen sonra vasiyetimi ıslatmak için buraya aceleyle indim. Hepiniz geldiğinizde kendimi ilan etmemi mi bekliyordunuz?

"Evet," diye anında havladım, diğerleri de aynısını yapmak için acele ederken belime bir havlu sardım ve Xavier onunkini kaybedince telaşla kişnedi.

"Ah, Xavier, orada güçlü bir erkek paketin var, demek istemiştim," dedi Washer, havlusunu tekrar yukarı çekmeye çalışırken, aceleyle kazara üzerine basıp hayal kırıklığı içinde kişnerken doğrudan aletine bakarken. kendini korumak için savaşırken. "Dalgaların altında tembelce oyalanırken, parıldayan otuz taşın hepsini gökkuşağının önünden arkasına doğru saydım."

"Oh yıldızlar hayır," diye soludu Xavier, sonunda havlusunu tutmayı başardı ve başka bir oda olmadan koşarak odadan çıktı.

"Bir dakika, sevgili oğlum!" Washer, o da sudan atlarken seslendi, Xavier'in peşinden gitmeden ve hepimizi dehşet dolu bir sessizlik içinde geride bırakmadan önce, üzerini örtmek için şeftali renkli bir horoz çorabı kaptı. "Sizinle o parlak mücevherler için uygun temizlik uygulamaları hakkında konuşmak istiyordum!"

Xavier korkuyla kişnedi ve onun çekip gitme sesini hızla bir kapının çarpması ve Washer'ın bugünlerde gençliğin nankörlüğü hakkında bir şeyler mırıldanmasıyla güldüm.

"Doğru," dedi Max, Geraldine'in vücudunu bizden korumaya devam ederken bana, Darius ve Seth'e bakarak. "Siz üçünüz de siktirip gidebilirsiniz artık."

"Tamam, tamam," diye kabul ettim, Geraldine ellerini uzaklaştırırken kapıya yöneldim.

"Sevgili Gabriel'le gölge göz hakkında konuştum," diye seslendi arkamızdan. “Kullanabilmemiz için onu gece demir bir dürbünle kapatana kadar ondan uzak durmaları konusunda herkesi uyarıyor. Aksi takdirde, yüzünüze doğru sürünecek, kendi gözünüzü yutacak ve çiyde bir çıngıraklı yılan gibi yerini alacaktır. Dikkatli olun.”

"Siktir et," diye mırıldandım, bu düşünceyle ürperdim ve o şey kontrol altına alınana kadar o şeyden kaçınma uyarısını memnuniyetle kabul ettim ve o zaman bile, başka birinin dürbünden bakmasına izin vermekten mutluydum çünkü onun tırnağıyla yol alması riskini almıyordum. herhangi bir şey için lanet yüzüme.

Seth'in peşinden odadan çıktım ve kendime biraz sosisli sandviç yerken Max'in beni nasıl çaldığına dair homurdandım.

Seth ve Darius'la birlikte hamamdan çıktım, üçümüz de çok güzel olan yemeği yerken sessizce çıktık ve ağır ağır odalarımıza geri döndük.

"Pekala, gidip kızımı benden ne kadar süreliğine benden aldıkları için yıldızlara lanet okurken acıyarak masturbasyon yapacağım," diye şaka yaptı Darius odasına giderken ve ben de gülerek omzuna vurdum. Yemeğimin son lokmalarını da bitirdim.

"Birazdan dönecek, dostum. O zaman geri kalanımızı bok gibi hissettirmeye geri dönebilirsin çünkü biz testisler tarihindeki en mavi toplarla acı çekerken sen çok fazla yatıyorsun.

Seth kahkaha attı ve Darius perişan bir halde odasına girerken ben de onu rahatsız eden başka bir şey olup olmadığını merak ettim. Her ne kadar hepimizin geceleri bizi ayakta tutacak çok şeyi olduğunu tahmin etsem de, onun bazı şeyler hakkında açıkça endişelenmesine şaşırmamalıydım.

Yatak odamın kapısına vardık ve kapıyı açtım, içeri girdim ve iyi geceler demeye çalışırken Seth'in elini tuttum.

Benimkilerin arasında kalan parmaklarına bakarken boğazıma bir yumru oturdu ve bakışlarımı onun dünyevi kahverengi gözlerine çevirdim, teklifte bulunurken başımı yana yatırırken dudaklarıma bir gülümseme yerleştirdim.

"Burada bir şişe Orion burbonu olabilir ya da olmayabilir," dedim, elini tutarak. "Bu gece ölmediğimiz gerçeğini kutlamak ister misin?"

"Yani damarlarımdan kolay bir içecek aramıyorsun?" Seth alay etti, ama yine de beni içeride takip etti ve nabzımı hızlandıran bir tık sesiyle kapıyı arkasından kapattı.

"Sadece bu değil," diye kabul ettim, dişlerimde hafif bir ağrı hissederken bakışlarımı boynuna kaydırdım. Bu akşamki kavga ve Max'in beni tüketmesi arasında, oldukça zayıflamıştım ama o anda, onun arkadaşlığıyla kanından daha çok ilgileniyordum.

Arkamı döndüm, odamda ilerledim ve dolaptan birkaç kıyafet aldım, siyah bir kot pantolon giydim ve Seth'e gri eşofman altı fırlattım. Ona sırtımı döndüm, havlumu düşürdüm ve ani bir hızla giyindim. Bir gömlekle uğraşmadım çünkü burası her zaman sıcaktı ve en iyi arkadaşımla yüzleşmek için döndüğümde, bakışlarım belinin altına inen karın kaslarına takıldı.

Yanından geçtim, komodinden burbon şişesini aldım ve dudaklarına götürmeden önce boynundan bir yudum aldım. Bir ölçek yutarken boğazı sallandı, şişeyi elimden aldı, parmakları benimkilere sürtündü. Yavaşça bıraktım, şişeyi indirirken gözlerim hâlâ üzerindeydi, dudakları likörle ıslanmıştı ve dikkatimi çekiyordu.

"Phoenix hançerini ona sapladığında Lionel'ın yüzündeki ifadeyi gördün mü?" diye sordu Seth, bana sırıtarak şişeyi tekrar uzatırken ben de içip başımı sallamak yerine alıp komodinin üzerine koydum ve yatağıma oturmak için eğildim.

"Kahrolası bir tuğlayı sıçacak gibi görünüyordu," diye güldüm.

Aramıza sessizlik çöktü ve ben bu sessizlikte büyüyen tuhaf gerilim karşısında kaşlarımı çattım. Bunu son zamanlarda giderek daha sık fark ediyordum, sanki aramızda havada asılı duran, aldığımdan emin olmadığım bir cevabı bekleyen bir soru gibi. Ama ona tekrar baktığımda, çenesini kaplayan koyu renkli sakalları ve güçlü kasları, bildiğimi düşünmeye başlıyordum. Bununla ne yapmam gerektiğinden emin değildim.

"Dövme yaptırmayı düşünüyordum," dedi birdenbire, yatağa uzanıp yanıma uzandı ve sanki bu ona saldırıyormuş ve bunu yapmak zorundaymış gibi sessizliği bozdu.

"Ah evet?" diye sordum, bunu düşünürken vücuduna bakma dürtüme karşı koyarak.

"Neden?" "Bir ay," dedi sırıtarak ve homurdandım çünkü bunu bilmem gerekirdi.

"Nerede?"

"Sorun bu - karar veremiyorum. En iyi nerede görüneceğini düşünüyorsun?”

Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim ve bakışlarımı yavaşça göğsüne indirdim, o pozisyona geldiğinden beri yapma dürtümle mücadele ettiğim bir şeyi yapmam için bana izin vermiş gibi hissettim.

Uzandım ve parmağımı göğüs kafesine dokundurdum, bu doğru gelmediği için kaşlarımı çattım ve elimi onun yerine pazısına götürdüm.

"Oh, biliyorum," dedim aklıma geldiğinde ve aniden onu tuttum, onu altımda öne doğru çevirirken, üzerine binmek için hareket ederken ve omuzlarını aşağı bastırırken kıçının üzerine otururken nefesinin kesilmesine neden oldum. yatak. "İşte," dedim uzun saçlarını kenara iterek ve parmak ucumla kürek kemiklerinin arasına bir hilal şekli çizerek.

Seth'in tüyleri diken diken oldu ve ağzından bir hırıltı kaçtı. Ama beni uyaran bir hırıltı değil, daha çok beni harekete geçiren bir hırıltı. Ama benden ne yapmamı istiyordu?

Orada duraksadım, tenine tekrar ay şekli çizerek kendime bir an kazandırdım, yüzünü yastıklara gömerken bakışlarımı boynuna taktım ve ellerini yumruk yaparken aletimin seğirmesine neden olan başka bir alçak sesle homurdandı. çarşaflarım

Böyle çok iyi görünüyordu, altımda ve benim insafım altındaydı.

Eğildim, dişlerim dışarı fırlarken dudaklarım boynuna değdi ve kokusunu içime çektim. Yüzümü

saçlarının arasına soktuğumda Seth altımda kaskatı kesildi, ağzım boynunu sıyırırken onu ısırma ihtiyacı neredeyse beni alt edecekti.

Ama ben bu dürtüyü yerine getiremeden, Seth kalçasını kaldırdı ve beni ondan indirdi, ben de onun yanındaki şilteye düştüm.

"İstediğin bu mu?" diye sordu, aniden ayağa kalkarak, göğsü inip kalkarken dudaklarında bir hırıltı ve etinin altındaki Kurdu ele veren gözlerinde gümüşi bir parıltıyla bana baktı. "Kanım?"

Kanını istediğimi biliyorsun, dedim, onun içindeki öfkeyi algılarken başımı bir yana eğerek ve onu neyin ateşlediğini anlamaya çalıştım.

"Ve başka?" O sordu. "Çünkü ne zaman kendimi bunun benim için yeterli olduğuna ikna etsem, sen böyle saçmalıklar yapıyorsun ve ben sadece... Daha fazla anlam ifade edip etmediğini bilmeden kalbimin lanet bir yoyo gibi sarsılmasına devam edebileceğimi sanmıyorum, ya da... ”

"Ya da ne?" Elini uzun saçlarının arasından geçirirken, gözleri ıstırapla doluyken, kendimi önünde durmak için iterek sordum.

"Bana ne istediğini söyle Cal," diye yalvardı, boğazında ben kaşlarını çatarken hırıltıya dönüştü ve öfkeyle kapıya döndü.

Tutamağı kavradı ve açmak için bir hareket yaptı, ama ben ileri atıldım ve elini çekerek onu durdurdum.

"Gitme," diye talep ettim, geri kalanından emin olmasam da gitmesini istemediğimi biliyordum. BT.

Seth bana döndü, sırtı kapıya dayalı olarak gözlerimin içine baktı ve kendimi onun bakışlarının yoğunluğuna kapılmış buldum.

"Isır beni," diye talep etti. "Benden ihtiyacın olanı al, sonra gideyim."

Aniden hareket ettim, pazılarını kavradım ve onu kapıya doğru ittim, içimdeki canavar bu teklifle tenimin yüzeyine yükselirken, neredeyse bana sahip olan bir yoğunlukla kanına açlık duyuyordu.

Ama gırtlağına atılmak yerine orada duraksadım, bakışlarım içeride hızla atan nabzın üzerinde geziniyordu.

boynunu daha aşağı indirmeden önce, güçlü vücudunun belirgin hatlarını içerek, kemerinin altından aşağıya doğru inen V'nin yanından ve ona öyle bir şekilde yapışan soluk gri kumaşın üzerine sıyrılarak, onun kabarmasını kaçırmayı imkansız hale getirdi. içinde kalın horoz.

Birdenbire içimde bir şeyler değişti sanki, hissettiğim ama o kadar uzun süredir düşünmediğim bir şey ki, bakışlarımı bir kez daha onunkine çevirdiğimde, onu beni izlerken bulduğumda lanet aptal beynimde bir ışık yanıyor gibiydi. boğazımı sıkan bu ihtiyatlı bakışla.

"Uzun zamandır kimseyle birlikte olmadım," diye soludu, pantolonunun içindeki aletini yeniden düzenleyecekmiş gibi kıpırdandı ama onu durdurmak için pazılarını daha sıkı tuttum. "Ve çantama alıştım... Kahretsin, lütfen bizi mahvetmeme izin verme."

Sözlerini duymazdan geldim, ona biraz daha yaklaştım, eğilirken vücudum her seferinde küçük bir ısırıkla aramızdaki boşluğu yiyordu, dişlerim onun tadına varmak için can atarken dikkatim bir kez daha boğazına kaydı.

"Lütfen, Cal," dedi, ben biraz daha eğilip aramızdaki farkın farkına bile varmadığım bu uçurumu aşmaya gittikçe daha fazla yaklaşırken, sesinin sert tonu vücudumdaki tüm tüyleri diken diken etti. Parçalamak için can atıyordum. "İstediğini al," diye tekrarladı.

Bir hırıltıyla öne doğru kaydım, boğazını hedef alırken başımı eğdim, dişlerim derisini sıyırdı ve geleceğini sandığı ısırığın beklentisiyle tutuşumda gerilmesine neden oldu.

Ama onu ısırmamı talep etmemişti. Bana istediğimi almamı söylemişti ve şu anda ne kadar susasam da onun kanından çok daha güçlü bir şekilde istediğim bir şey vardı.

Onu kapıya yasladığımda ağzım teniyle buluştu, bedenlerimiz öyle bir şekilde birbirine bastırdı ki, yeniliği, vaadi, cazibesi, lanet olası tehlikesi karşısında kalbim küt küt atıyordu. Çünkü bu *öyleydi*tehlikeli. Bu, görünürde paraşüt veya hava büyüsü olmadan serbest düşüştü ve cehennemin dibine yumuşak bir iniş olmasını umuyordum çünkü bu çizgiyi bir kez aştığımda geri dönüş olmadığını biliyordum. Ama artık geri adım atamayacağımı da biliyordum.

Onu kapıya sıkıştırırken Seth'in boynunu öptüm, onu orada tutarken dişlerim etini delmeden kaşıdı, onun tadına baktı ve tepki olarak vücudumda en sarhoş edici duygu yayılırken inledi.

Onu tekrar öptüğümde Seth hareketsiz kaldı, sırtı dümdüzdü, dilimi boynunun yanında gezdirdim ve aletim kot pantolonumun içinde sertleşirken arzuyla homurdandı.

Ben ağzımı çenesine götürdüğümde Seth derin bir nefes aldı, onu tekrar öptüğümde hala hareketsizdi, dudaklarımdaki kirli sakalın sert tırmalaması, içimdeki bu yeni arzuyu keşfederken ve kendimi gittikçe daha fazlasını isterken bulduğumda hem yabancı hem de canlandırıcıydı. onun

Ağzının kenarına geldiğimde küfretti, dudaklarının tadı kendi dudaklarıma hafifçe dokunduğumda benimle dalga geçiyordu. Ama neredeyse yeterli değildi.

"Siktir," diye mırıldandı. "Yıldızlar, lütfen bunun bir rüya olmasına izin vermeyin. Gercek hale getir. Bunu yapmak-"

Başımı çevirdiğimde onu susturdum ve o son engeli aştım, onun en iyi arkadaşım olduğu ve daha önce sadece kızlarla çıktığım gerçeğini görmezden geldim, bunun aramızda bir şeyleri kırabileceği korkusunu görmezden geldim çünkü buna ihtiyacım vardı. Bunun gibi anlamsız şüphelerin onu benden almasına izin vermeyecek kadar lanet olası.

Öyle olsa bile, ona verdiğim öpücük ilk başta tereddütlüydü, çünkü bu anı gerçekten mahvedebileceğinden şüphelenen kişinin içeri sızmasına engel olamadım. Çünkü onu yanlış okuduysam ve bunu hiç istemiyorsa, o zaman beni uzaklaştırma, durmamı söyleme, ben şımartmak için bir dakika bile ayırmadan bu fanteziyi çalma şansı vardı. BT. Belki de gözlerindeki o şehveti harekete geçiren şey gerçekten bir paket ihtiyacıydı ve özellikle benimle ilgili değildi, ama gerçekten öyle olmamasını ummuştum.

Dudaklarım onunkilerle buluştu ve yemin ederim ki vücudumda lanet bir patlama oldu, bütün bir ömür boyunca onu sevmenin tüm sinir uçları bir anda ateşlendi ve kim olduğumun temellerinde yankılandı ve kendini bu yeni canavara, bu mükemmel olasılığa dönüştürdü. adını bile koymaya korktuğum

Ama o anda istediğim şey için bir isme ihtiyacım yoktu çünkü ağzım onunkini tattığında onu hissedebiliyordum ve tek bilmem gereken daha fazlasını istediğimdi.

Kendimi ona daha sıkı bastırdım, onu daha sert öptüm ve dilimle onun dikişini alay ederken dudaklarımı ayırdım.

Ama Seth hiç tepki göstermedi ve o korkunç şüphe beni sıkıştırınca geri çekildim, kalbim hızlanırken, cildim yanarken ve aletim o kadar bariz bir şekilde bacağına saplanırken ona baktım ki hiçbir yanılgıya yer yoktu. .

Özür dilemek ya da ona neden beni öpmediğini sormak için ağzımı açtım, ama bunun önemi yoktu çünkü ben uzaklaşmak için bir hamle yaptığımda kemerimi yakaladı ve beni kendine doğru çekti. yine beni o kadar sert öpüyordu ki berelerim yanıyordu ve tüm lanet dünyam etimle birlikte alev alev yanıyordu.

Seth elini buklelerime bastırdı, onları sımsıkı tuttu ve sonunda dudaklarını araladı, böylece dili benimkinin üzerinde gezinirken tadına bakabildim ve o anda bunun korkunç olup olmadığını umursamadığımı anladım çünkü çok korkunçtu. İyi ki hiç durmasını istemedim.

Bunu benim kadar uzun zamandır istediğini düşünmeme neden olan bir açlıkla öptü. Gözümün önünde olanı fark edemeyecek kadar kör olan aptal herif olmuştum.

Bizi döndürdü, beni duvara çarptı ve sahiplenici bir tavırla hırlarken, onu lanet olası yerine koyma arzusuyla dişlerimi ürpertti ve aletim zonkladı.

Elleri aniden vücudumdaydı, göğsümde gezindi ve o kadar hızlı çözdüğü kemerimi buldu ki, ne yaptığını düşünmeye zar zor zamanım oldu.

Tüm vücudum acil bir ihtiyaçla karıncalandı, pantalonumu aşağı indirdi ve eli boxerımın kemerinin altına girdi, sikime yumruk attı ve öpücüğümüzü kesip bana bakarken beni inletti.

"Bunu gerçekten istiyor musun?" diye sordu, başparmağını aletimin başında, kavrayışında seğirecek şekilde gezdirerek.

"Seni istiyorum," diye onayladım, zihnim bunun ne anlama geldiğini düşünüyordu çünkü bunu tam olarak düşünmemiştim ve aniden Seth'in kaç erkekle yattığını düşünüyordum ve burada haddimi aştığımı fark ediyordum çünkü ben nereden başlayacağından bile emin değildi.

"Kahretsin, bu sözleri tek başıma duymaktan gelebildim," diye homurdandı Seth, saçımı bir kez daha boştaki eliyle düğümledi ve beni o kadar sert öptü ki, bunu yanlış anladığımı unuttum çünkü çok doğru hissettirdi.

Eli, içgüdüsel olarak neyi sevdiğimi tam olarak biliyormuş gibi aletimi çalıştırdı ve kalçamı ileri doğru itmeden edemedim, çünkü onu çevreleyen büyük elinin hissi beni o kadar çok tahrik etti ki, ne kadar süre dayanabileceğimden korkmaya başladım. için bekleyin.

Tüm tereddütlerimi bir kenara itip ona uzandım, elimi eşofmanının içine kaydırdım ve onu içlerinde kaya gibi sağlam buldum, elimi kayganlaştırmadan önce penisinin başının her yerine sürdüğüm precumla taşlaşmış aletinin ucunu buldum. aşağı indir.

Seth ağzıma doğru homurdandı, beni daha çok pompaladı ve tatmin etmeye can attığım bir taleple onu öptüğümde uzman dokunuşuyla başımı döndürdü.

Aniden kaçtı, ağzını boynuma doğru hareket ettirdikten sonra onu köprücük kemiğime, ardından göğsüme indirdi, aşağı doğru ilerledi ve o giderken pantolonumu aşağı çekti, ben onunkini kaybettiğimde bile aletimi pompalamaya devam etti.

Dizlerinin üzerine çöktü ve pis bir sırıtışla bana baktı, dudaklarını yaladı ve aletimin tekrar sarsılmasına neden oldu. Bir sonraki kalp atışında aletim dudaklarının arasından kayıyordu, ondan kaçan bir arzu homurtusu kalçalarımı içgüdüsel olarak öne doğru itti, sakalının ısırığının şaftım boyunca sıyrıldığını hissettiğimde içimden bir zevk ürperti geçti.

Seth kıçımı ellerinin arasına aldı ve kalçalarımı daha da öne çekerek beni boğazının arkasına götürdü ve ben inledim, adı lanet bir dua gibi dudaklarımdan döküldü.

Sonra hareket etmeye başladı, sanki doyamıyormuş gibi beni emmeye ve yalamaya başladı ve ben duvara yaslanmış halde kaldım, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki, bayılacağından korktum çünkü göründüğünden oldukça emindim. aletimi alması şimdiye kadar tanık olduğum en ateşli şeydi.

Kendimi zorlayabildiğim kadar sürmesine izin verdim ama taşaklarımı okşamak için elini kaydırdığında tersledim. Elimi başının arkasından tuttum, kalçalarımı ileri doğru itip ağzını becermeye başladığımda parmaklarım uzun saçlarını sıkıyordu.

Talebime bile karşı koymadı, onu izlerken gözleri benimkilerdeydi, keşke bu anı kaydedip kendim için tekrar tekrar çalabilseydim, çünkü bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum.

Daha sert, daha derine sapladım, beni nasıl kabul ettiğini sevdim ve kendimi geride tutmak için savaşırken küfrettim, son olsun. Ama Seth o kadar kolay domine edilmeyecekti ve ben aletimi tekrar gırtlağına dayadığımda, hâlâ kıçımı kavrayan eli kaydırdı ve iki parmağını tam içime soktu.

Sanki unutkanlığıma bir geçiş bulmuş gibi anında geldim ve benden aldığı zevkle şaşkına dönerken alçak bir ecstasy iniltisi ağzımdan kaçtı, orgazmım beni şaşırttığında bir memnuniyet homurtusu ile öne doğru fırladı. Açgözlülükle yutkundu, ben kapıya yığılırken, parmaklarını kıçımda esnetirken ve ben dövüşürken bir şekilde mutluluğun etimde oyalanmasına neden olurken, bana yaptıklarının ardından nefes nefese kaldığımda, benim zevkimi talep etti. o bastırılmış ihtiyaç patlamasından nefesimi yakalamak için.

Seth yavaşça geri çekildi, bunu yaparken tüm vücudumu mutluluktan titretti ve bir kez daha önümde dururken onu izledim.

Beni tekrar öptü ve dudaklarında kendimi tattım, bunun heyecanı o kadar sarhoş ediciydi ki, dilimi onun üzerinde gezdirirken yapabileceğim tek şey bu hissin içinde yıkanmaktı, bu sefer sanki ikimiz de onun saf mükemmelliğini kurtarıyormuşuz gibi daha yavaştı. o an

Seth kendini bana bastırdı ve ereksiyonunun keskin şişkinliğinin kalçama doğru ilerlediğini hissettim ve işimizin bitmediğini biliyordum. Bunu ona yapmak istiyordum. Onun bana hissettirdiği gibi hissetmesini istedim.

Ama geri çekilip öpücüğümüzü bozduğumda, göğsümde bir endişe oluştu ve ona bunu nasıl söyleyeceğimi düşünürken kaşlarımı çatarak gözlerinin içine bakarken kendimi lanet olası bir bakire gibi hissettim. aletini böyle emmek hakkında hiçbir fikrim yok. Her şeyi mahvetmek istemedim ve Seth'in bunda çok kötü olup olmadığım konusunda beni karşılaştıracak bir sürü referansı vardı.

"Seth," dedim, kelimeleri bulmaya çabalarken sesim pürüzlüydü. "Ben...bilmiyorum-" "Ne?" nefes aldı, sanki ona bir şaplak atmışım gibi geri çekildi ve o bana öyle bakarken göğsüm daha da sıkıştı.

"Bana az önce yaptığın şey," diye söze başladım, kendimi aptal gibi göstermeden bunu nasıl bitireceğimi bilmiyordum. Çünkü artık bu endişenin içeri girmesine izin verdiğim için, düşünebildiğim tek şey buydu. Frank'in aletini emdiğinde ne kadar sert davrandığını ya da bütün gün bir Alfa gibi davranmaya çalışırken Maurice'i kıçından sikmeyi ne kadar sevdiğini bize anlattığı her zamanı hatırlıyordum. bize onu ne kadar iyi karşıladığını ve bunda ne kadar iyi olduğunu anlattı ve ben tamamen ve tamamen derinliğimin dışında hissettim. "Sadece düşünmüyorum-"

"Kahretsin, ben çok aptalım," diye nefes aldı, aniden geri çekildi ve o duyguyu kaçırdığım için kaşlarımı çattım.

vücudu benimkine karşı. "Bunu yapmamalıydım. Bu benim hatam. Çantamı kaybettim ve uzun zamandır sevişmedim ve yapmamalıydım...*Kahretsin*. Sadece olanları unut. Azgından ve paketimin üyelerini tatmin etmek benim doğamda var. Bu kadar."

"Bu kadar?" Kalbim göğsümde toza dönüştüğünde bunu sorguladım, çünkü her şey bu kadarmış gibi hissettirmemişti. Çok uzun süre uyuduktan sonra uyanmak ve sonunda ne için can attığımı fark etmek gibiydi.

"Evet. Sizin dışınızdaki tüm arkadaşlarımın siklerini tam anlamıyla yalıyorum ve bu sadece kızlardan hoşlandığınız için. Sadece bir BFF BJ idi. Önemli değil. Hatta gidip Darius'a teklif edeceğim." Seth kapıyı çekip açtı ve veda anlamında iki parmağını uzatarak elini kaldırdı.

"Barış işareti mi bu?" Kafam karışmış bir şekilde sordum çünkü beni çok zorlamıştı, lanet olası yıldızları görmüştüm ve şimdi bir Spice Girls konserinde doksanların bebeği gibi davranıyordu.

"Evet. Tüm BFF BJ arkadaşlarımla barış imzalıyorum. Artık biliyorsun."

Ben bunu sorgulayamadan kapı arkasından çarparak kapandı ve bana yaptıklarının artçı şoklarıyla tüm vücudum hâlâ titrerken ve kalbim reddedilmenin acısıyla çarparken duvara yaslanmış halde kalakaldım.

"Ah," hiç kimseye nefes vermedim çünkü Seth istediğini elde etmişti, tüm dünyamı alt üst etmişti ve beni bir barış işareti ve aletimle odamda yapayalnız bırakmıştı. "Kahretsin."

BENkalbim bir taş gibi midemdeki soğuk, soğuk bir havuza batarken topuklarımı sürükleyerek karanlık tünellerde dolaştım. Caleb'in sözleri kafamın içinde cehennem gibi dönen bir çamaşır makinesi gibi dönüp duruyordu.*"Ben sadece-"*

O cümlenin sonunu biliyordum, içimden, kalbimden, sikimden, kahrolası ruhumdan biliyordum. '*Sadece bunu yapmamamız gerektiğini düşünüyorum.*' Bu cümleyle anlatmak istediği yer burasıydı. Bunu gözlerinde görmüştüm. Değişimi, tam da geri dönüşü olmayan dev bir hata yaptığını anladığı anda görmüştüm. Ve ben o hatanın vücut bulmuş haliydim.

Ona söylemem gerektiği gibi gerçeği söylemek yerine kıçımı korumaya çalıştım. Mümkün olduğu kadar iyi yalan söylemeye çalıştım ve ona tüm BFF BJ'lerime barış işareti verdiğimi söyledim. Gidip Darius'a teklif edebileceğimi söylemiştim. Sanki bu benim için tamamen normal bir şeymiş ve tamamen berbat değilmiş gibi.

Barış işareti mi? Lanet olası barış işareti? Şimdi taahhüt etmem ve barış işaretini geri getirmeye çalışmam gerekecekti, yalanımı devam ettirmek, güneş çeliğiyle bağlamak ve asla kırılmasına izin vermemek için Caleb ortalıktayken onu rastgele adamlara teklif etmek zorunda kalacaktım. Bu yalan üzerine Rambo'ya gitmem, dürüstlüğün her kırıntısını içime çekmem ve arkamda sadece yalan kalana kadar kanlı gerçeğin izini bırakmam gerekiyordu.

Kendimi çok zorlamak zorunda kaldım çünkü Caleb beni sorgularsa, gerçeği öğrenirse ölürüm. Ve sadece dramatik bir mecazi anlamda değil, kelimenin tam anlamıyla ölürdüm. Doğruca ayın altına yürür ve ondan beni bitirmesini isterdim çünkü Caleb Altair'i kaybettiğim bir dünyada yaşamıyordum.

Hayatımın geri kalanında ıstırap içinde olsam ve bu sırrı kalbimi yiyip bitirip arkasında acıdan başka bir şey bırakana kadar sonsuza kadar göğsümde saklamak zorunda kalsam bile. Caleb'in bir kızla evlenmesini, düğününe yüzümde bir gülümsemeyle katılmayı, ondan çocuk sahibi olmasını izlemeyi midem bulanırken, bir zamanlar onun aletini nasıl emdiğimi ve öyleymiş gibi davranarak ona barış işareti yaptığımı hatırladıkça midem bulanırdı.

benim için kesinlikle boktan bir anlam ifade ediyordu.

Huysuzlaşır, yalnızlaşır ve asla evlenmezdim, kendi duygularımda iltihaplanmaktan başka bir şey yapamayacak kadar kin dolu olurdum. Ve hayatımın son gününde, yaşlı ve ağarmışken ve içimdeki boşluğu doldurmak için topladığım güzel şeylerle dolu bir sarayda tek başıma yaşarken elime bir bıçak alır, kalbimi oyardım. ve Caleb'in kapısına bırak. O zaman ve ancak o zaman, onu o kadar derinden, o kadar karşılıksız sevdiğimi, odasında birlikte geçirdiğimiz andan beri hayatımın her günü beni mahvettiğimi bilmesini sağlayacaktım.

Ya da belki artık benimle işi biter ve bir daha asla benimle konuşmak istemez. Ah yıldızlar, her şeyi mahvettim. Cal'ı sonsuza dek kaybettim.

Dudaklarımdan kederli bir inilti çıktı ve karanlığın derinliklerine inerken dondurucu havada titredim, vücudum etrafımı saran bir sürünün teması için can atıyordu. Kurtların rahatını aramak benim doğamda vardı ama burada bir sürüm yoktu, zaten şu anda başvurabileceğim bir sürü. Oscuralar, diğer Kurtların tesellisine gerçekten ihtiyaç duyduğum her an beni karşıladılar, ancak onların zaten Alfaları vardı ve ben onları kontrol etmek için herhangi bir meydan okuma arzusu duymuyordum. Ayrıca, onları görmek için aşağıya inseydim, Caleb'in onu becerirken nasıl göründüğünü hatırlayarak Rosalie'ye bakıyor olurdum. Onu ve vajinalara olan sevgisini düşündüğümde ruhum kül oldu ve şimdi ona gidersem muhtemelen boğazını sökmeye çalışacağımı fark ettim.

Bu konuyu Max veya Darius'la konuşamazdım ve Darcy gittiği için konuşacak başka kimse kalmamıştı. Tüm bu yerde Caleb'e olan hislerimi bilen tek kişi Orion'du ama beni istemiyordu. Sevgimi defalarca geri çevirmişti ve şu anda daha fazla reddedilmeyi kaldıramazdım. Bu yüzden tüm Burrows'un en karanlık, en ıssız köşesine giden yolu buldum ve yere oturup sızlandım, ellerimi saçlarımın arasına alıp yüzümü dizlerime gömdüğümde içimden acıklı bir ses çıktı.

Onu kaybetmiştim. Bu oydu. Altmış saniyede sıfırdan oral sekse geçtim. Kiss County'de tam bir mola bile vermeden Dicklick Kingdom'a giden bir trene binmiştim. Bunu istediğinden emin olmak için ağzında daha fazla zaman geçirmeliydim. Dilim dudaklarının arasındayken o kadar çok şey yapabilirdim ki güneye doğru bir maceraya çıkmamı isteyip istemediğini bile anlayabilirdim. Ne düşünüyordum? Az önce çok heyecanlandım. Ama bu her zaman benim sorunumdu, değil mi? Onu aşırı hıza çıkarmak için ona sunulan küçük bir kemiğe ihtiyaç duyan aptal bir ahmaktım. Ve Caleb'in kocaman bir kemiği vardı. Onu bir yere gömmek doğamda vardı ama ağzım belli ki en iyi seçenek değildi.

Çizgiyi aşmıştım ve şimdi benden uzaklaşacaktı. Odayı tamamen yanlış okumuş olmalıyım ve şimdi arkadaşıma cinsel tacizde bulunmuş gibi hissettim. Her şey benim kanımla ilgili olmalı. Bir an kafası karışmış olmalı ki, bir pislik gibi, kendisinin istediği kişinin ben olduğuma inandırdım, peki ya şimdi? Bunu nasıl atlatacaktık?

Mide bulandırıcı gerçek üzerime yıkıldı, çünkü biz olduğumuzu biliyordum.*Asla*bunu geçecek. Arkadaşlığımızın kafasına horoz biçimli bir çekiçle tek başıma vurmuş, tekmeler ve çığlıklar atarak ormana sürüklemiş, kafasına bir kanlı darbe daha indirerek işini bitirmiş, sonra da onu yerin iki metre altına gömmüştüm. Bu bir dostluk kıyımıydı. Arkadaş derecesinde kahrolası cinayet.

Eşofmanımı yavaşça indirmeye başladım, sadece yer değiştirip ayın altında koşmak için yukarı çıkarsam daha iyi hissedebileceğimi düşündüm. Ay en azından dertlerimi dinlerdi, yol arkadaşlığında hep çok sadıktı.

"Karanlıkta neden ağlayıp striptiz yaptığını bilmek istiyor muyum?" Lance Orion'un derin sesi üzerime damladı ve boğazıma bir sızlanma takılınca başımı kaldırdım.

"Ağlamıyorum," dedim kalın bir sesle, pantolonumu tekrar yukarı çekerken. "İnliyorum."

"Aynı fark, ahmak." Elindeki buritodan bir ısırık aldı ve ona kaşlarımı çattım.

"Neden burada tek başına yiyorsun?" Sorunlarımdan uzaklaştım.

"Çünkü sosisli sandviçten sonra hala açtım ve herkes bana lanet olası bir parya muamelesi yaparken yemek salonunda tek başıma yemek yemek benim için özel bir cehennem," diye mırıldandı, buritosundan bir ısırık daha alıp yuttu. "Ben de mutfakta kendime bir atıştırmalık yaptım - teknik olarak, küçük bir Fare Değiştiren'i korkutarak benim için bir tane yapmasını sağladım." Kıkırdadı. "Öyleyse sanırım seni ağlaman için bırakacağım."

"Çığlık," diye homurdandım.

"Uhuh," dedi hafifçe, benden uzaklaşarak.

Bekle, diye seslendim. "Siz... inlediğimi duyup iyi olup olmadığımı kontrol etmeye mi geldiniz?" "Kesinlikle

hayır," dedi küçümseyerek, ama Vampir kulakları sızlanmalarımı duymuş olmalı? Benim olduğumu anlamış olmalı, yardım etmek istemiş olmalı. Ve eğer yardım etmek isteseydi, belki de bana ihtiyacım olanı verirdi.

Çaresizlik içinde ayağa kalktım, o uzaklaşmaya başladığında peşinden koştum ve Vampir hızıyla fırlamaması, beni rahatlatmak istediğine dair kesinlikle kesin bir cevap verdi.

Arkadaşlık istiyor olmalısın. Darcy'yi özlüyorsun," dedim ve cevap vermeden daha agresif bir şekilde buritosunu yırttı. "Belki bazen geceleri seninle uyuyabilirim? Saçlarıma mavi görünmesi için bir yanılsama uygulayabilirim ve eğer ben de tiz bir ses verirsem o zaman belki-”

"Seni burada durduracağım, Seth," ağzındaki yemeği yuttuktan sonra beni kesti. "Koşul yok - ve tekrar ediyorum -*HAYIR*Lanet olası yatağımızda bana sarılman için Darcy gibi davranmana izin verirdim.

"Tamam," iç çektim, başımı salladım.

"Eğer bu tür bir ilgiye ihtiyacın varsa neden gidip Oscura Kurtlarından bazılarıyla bağ kurmuyorsun?" o önerdi.

"Çünkü sarılmalardan, kucaklanmalardan ve burun buruna gelmelerden daha fazlasına ihtiyacım var," dedim üzgün bir şekilde. "Bütün bunları yaparken olanlar hakkında konuşmam gerekiyor."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu ve iri iri gözlerimle ve titreyen alt dudağımla ona baktım.

"Korkunç bir şey yaptım," diye fısıldadım.

"Ne?" diye sordu ama başımı salladım.

"Yapamam Lance. söyleyemem Sarılmadan olmaz. Bunu söylerken kendimi güvende hissetmeye ihtiyacım var."

"Öyleyse gidip Mirasçılardan birine söyle," dedi kesin bir dille ama ben yine başımı sallayarak sızlandım.

"Yapamam," diye cırladım. Caleb hakkında. Ve şimdi Darcy gitti ve - ve-" Başımı geriye atıp uludum, acım içimden taştı ve The Burrows'un bu dondurucu, karanlık bölümünün her köşesini doldurdu.

Orion beni susturmak için eliyle ağzımı kapattı ve gözleri kısılırken burritosunu bitirdi. Uzun ve yorgun bir şekilde içini çekti ve elini yavaşça ağzımdan çekti.

"Bunu sadece bir kez teklif edeceğim ve eğer yapabilseydi Darcy benden teklif edeceği için."

"Ne?" nefes aldım

"Odama gelip küçük, kısa süreli bir kucaklama alabilirsin," diye teklif etti ve nefesim kesildi, heyecanla ona doğru atıldım, eğer ben olsaydım kuyruğumun dakikada bir mil sallayacağını bildiğim için aşağı yukarı zıplıyordum. değişmiş halimde

Hırlayarak beni kendinden uzaklaştırdı.

"Az önce ne dedim?" tersledi.

"Bir kucaklama. Anladım." Geri çekildim, o bir kez daha uzun bir iç çekti ve karanlığa doğru yürümeye başladığında, tutulma ihtiyacıyla neredeyse patlayacaktım.

Onu odamıza kadar takip ettim ve Orion, sanki bu anda birinin içeri girmesinden korkuyormuş gibi kapıyı arkamdan sıkıca kilitledi. Belime uzandım, pantolonumu düşürmek üzereyken beni işaret edip havladı, "Hayır. Giyin, Capella. Bunu olduğundan daha tuhaf hale getirmeyelim."

"Tamam," diye kabul ettim. "Beni nerede istiyorsun? Büyük kaşık pozisyonu mu yoksa küçük kaşık mı? Ya da topsy-downs yapabilir miyiz? Ya da upsy-topsiler? Ooh, küçük bir bacak aksama hareketi olan çift içe kaşıktan ne haber? Yatağa çıktım, cesaretlendirmek için yanımdaki çarşafları okşadım ve Orion, yaşam seçimlerini sorguluyormuş gibi kapının yanında kaldı.

Orada yatacağım. Yanımdaki boş yeri işaret etti. "Ve koyabilirsin*bir*sarıl bana."

"Bacağımı bağlayabilir miyim?" Yalvararak sordum.

"HAYIR."

"Küçücük bir otuz saniyelik bacak aksaması bile yok mu?" Yalvardım ve elini yüzünde gezdirdi ama buna boyun eğdiğini görebiliyordum.

"Güzel," diyerek pes etti, yatağa doğru ilerledi ve ben de aceleyle ışığı kapatıp şiltenin üzerine dalıp onun yerine lambayı yaktım.

"Neden bunu yaptın?" diye homurdandı.

"Mod aydınlatması," dedim. "Her sarılmanın kendine has bir havası vardır, Lance. Yıldızların adına, Darcy senden ruhsuzca kucaklıyor mu? Sana gerçekten sarılma manifestomu vermem gerekiyor. Hayatınızı değiştirecek."

Yatağa uzandı, başını yastığa dayadı ve bana penisini ısırmaya giden bir piranha gibi bakarken ona doğru süründüm.

"Rahatla," diye homurdandım, omuzlarını yastığa bastırıp masaj yaptım. "Sana böyle sarılamam. Gerilmeyi bırak."

Çenesini gevşedi, sonra vücudu daha da gevşedi ve ben gülümseyerek sağ kolunu tuttum ve kolunun işaret ettiği alanda daireler çizmeye başlamadan önce yana doğru çektim.

"Şimdi ne halt yiyorsun?" diye sordu sinirli bir şekilde, ben çarşafları kaşıyarak bir halka şeklinde oradan oraya dolaşırken.

"Yılanları kontrol ediyorum, Lance. Yıldızlar adına, bu bire bir güvenliktir. Sonunda tatmin oldum, yanına boşluğa uzandım, başımı omzuna yasladım, bir kolumu vücudunun üzerine koydum ve bacağımı kalçasının üzerinden yukarı doğru çektim.

"Şimdi sağ kolunu bana dola," diye fısıldadım ve o dediğimi yapmadan önce dudakları dirençle kıvrıldı, beni ona yasladı ve sonunda gevşedim, çarpan kalbim sonunda yavaşlamaya başlarken gözlerimi kapattım.

Orada uzanıp, Yoldaşlık içgüdülerim sakinleşip sonunda doyuma ulaşırken kucaklanma hissiyle içiyordum.

"Neden ağladığını bana söyleyecek misin?" diye mırıldandı.

"Sızlanarak," diye düzelttim, göğsüm yeniden acıyla sıkışırken gözlerimi kapalı tuttum, Caleb'in acı bir şekilde reddedişini ve dalga dalga içimi saran acı hissini hatırladım. "Ah Lance, çok aptalca bir şey yaptım."

"Ne?" homurdandı ve ben titrek bir nefes aldım.

"Cal'e bir Tiberian bahşişi verdim," diye itiraf ettim.

"Ne?"

"Likranyalı bir dudak daldıran dong dansçısı," diye daha iyi açıkladım.

"Anlayabileceğim bir dilde mi?" diye sordu ve ben ağır bir şekilde ofladım.

Sakal, Lance. Kahrolası bir oral seks.

"Tamam, tamam. Ve bu neden seni tüm sebeplerin ötesinde harap etti? o şaşkınlıkla sordu ve ben

Kulağının dibinde uzun ve alçak bir şekilde uluyarak yüzünü buruşturdu ama ben sımsıkı tuttum.

"Çünkü sakso çekmemi istemiyordu," diye sızlanarak itiraf ettim. "Bana attığı bakış Lance, sanki - sanki - aletinin başına kıyamet gelmiş gibiydi. Ah yıldızlarım, ben acockalypse'im," dedim dehşete kapılmış bir farkındalıkla.

Ona daha sıkı sarıldım, bacağımı daha yükseğe çektim ve burnumu omzuna sürterek ihtiyacım olan rahatlığı çaldım ve Orion'un göğsü inip kalkıyor, çenesi suratındaki küçük bir saat gibi tıkırdıyordu. “Normalde insanları çok iyi okuyabilirim. Yemin ederim bana yeşil ışık yaktığını düşündüm. O beni öptü. O öptü*Ben*Lance! Dil ve her şeyle. Sonra bana BJ gözlerini verdi - BJ gözlerini görmekte her zaman çok iyiyimdir.”

"Böyle şeyler hakkında konuşacak en iyi kişi ben değilim," dedi. "Bence Max ve Darius'a söylemelisin. Ne söyleyeceklerini bilecekler.”

"Hayır," diye homurdandım. “Yapmayacağım. Zaten bir arkadaşlığı mahvettim, herkesi buna sürükleyip onlarla da işleri mahvetmiyorum. Ama Cal ile aramı nasıl düzeltebilirim? Ne yapabilirim-awoooo.” Hüzünlü bir uluma tuttum.

"Yıldızlar bana güç veriyor," dedi Orion alçak sesle ama ben ona daha sıkı sarılırken ve nefesimi kulağına dayarken beni bırakmadı. "Bak, üzgünüm Seth, ama bu şimdi oldu, bu yüzden yapabileceğin en iyi şey bunu onunla konuşmak. Ona nasıl hissettiğini söyle, işler tuhaflaştığı için özür dile ve ikinizin de oradan nasıl devam edebileceğinizi anlamaya çalışın. Ne olursa olsun bağınızın kurtarılabilir olması için yeterince uzun süredir arkadaşsınız. Muhtemelen bu konuda da boktan hissediyordur.”

Hafifçe sızlanarak başımı salladım. "Ya da duygularımı gömsem, hiç olmamış gibi davransam ve tüm sorunlarımızın sihirli bir şekilde ortadan kalkmasını umsam nasıl olur?" Önerdim.

"Bence bu-"

"Evet, öyle yapacağım, teşekkürler Lance. Bu harika bir tavsiye," dedim kararlı bir şekilde, kestirmeye hazırlanırken sokuldum.

"Bu benim tavsiyem değildi," diye tısladı ama ben yeni arkadaşımın kollarında biraz huzur bularak ve bana gerçekten yardımcı olabilecek bir plan yaptığı için şükrederek uykuya dalıyordum.

Faylarımız, yetiştirebileceğimiz şeylerden sağlıklı bir diyetle yaşamak için çok uzun bir zamandı. Özellikle mangolar. Kahrolası mangolar. Bundan sonra bir daha mango görmezsem mutlu bir Fae olurdum.

Tabii ki sınırlı menü, atalarımızın adetlerini öğrenmek için canımızı dişimize takmış olmamız ve artık kılıç kullanma, okçuluk, kavga etmede yetkinliğimizin ötesinde olmamız ve hatta bir sürü garip silah kullanabiliyor olmamız gerçeğiyle biraz yumuşamıştı. döven, topuz veya mızrak gibi makul bir beceri.

Oldukça baş belasıydı ve bunları öğrenmekle ilgili hiçbir şikayetim yoktu, ama bu sarayda sıkışıp kalmaktan huzursuz oluyordum. Tabii ki çok güzeldi ve ilk haftaları eğitimimizin boş zamanlarında orayı keşfederek geçirmiştik ve ben artık eski bir sandıkta bulduğumuz tunikleri ve uzun elbiseleri giymeye alışmıştım. onları taze ve temiz tutmak için hecelendi, o kadar uzun zaman önce onları unutmuştu ki. Ama ev gibi hissettirmedi. Orman avluları ve bunaltıcı sıcak bana çok yabancıydı ve onlardan bir dereceye kadar zevk alsam da, havanın biraz değişmesini, sıcaklıktaki bir değişikliği özlüyordum ve hepsinden önemlisi, Darius'u ve diğerlerini görmek için can atıyordum. arkadaşlarımızın.

Nasıl oldukları ve savaşta neler olduğu konusunda endişelendiğimiz günler haftalarca ve aylara dönüşmüştü ve bizim için cevap yoktu ve buradan ayrılıp öğrenmenin hiçbir yolu yoktu. Altın kapılar sıkı sıkıya mühürlenmişti ve Kraliçe Avalon, ayrıldığımız an, onun hayaletini ya da ruhunu ya da bu yerdeki her neyse onu tutan büyünün bozulacağını ve onun gitmiş olacağını açıkça belirtmişti. Bu, ondan bir şeyler öğrenmek için tek fırsatımız olduğu anlamına geliyordu ve şimdiye kadar yeterince öğrendiğimize ikna olmamıştı.

Aldığımız eğitime ek olarak, Phoenix alevlerimizi Darcy'nin vücuduna sürmek ve onun lanetini yakmak için birlikte saatler harcadık ve bunun olduğundan emindik.

çalışma.

Biz buraya gelmeden önceki kadar sık yorulmuyor ya da zayıflamıyordu ve sihri, Kraliçe Avalon'un bize uymamızı sağladığı enerjik rutine iyi uyuyordu.

Her sabah uyandığımızda, duvarların burçları temsil eden oymalarla kaplı olduğu ve uzun pencerelerin ormana baktığı, Phoenix büyüsümüzü daha önce yapabileceğimizi hayal bile edemeyeceğim şekillerde uyguladığımız büyük bir koridorda onunla karşılaştık.

Darcy'nin daha önce anladığı şekilde silahlar yapmayı öğrenmiştik, bu beceriyi bilemiş ve onları daha incelikli şekillerde ateş büyümüzle doldurmuştuk, böylece ordumuza Nymph'lere karşı durup kazanma yollarını nasıl sağlayacağımızı biliyorduk. Darcy'nin Mirasçılar, Orion ve Geraldine için yaptığı gibi tek bir güçlü silaha odaklanmak yerine, zamanı geldiğinde isyancıları silahlandırmaya yetecek kadar alevlerimizin daha küçük bir miktarını aynı anda daha büyük miktarda silaha nasıl hediye edeceğimizi öğrenmiştik. onları Perilere karşı kullanmaları için. Bu, bir savaş alanında Lionel'ın ordusuyla yüzleşebilmek için çaresizce ihtiyaç duyduğumuz türden bir avantajdı ve bu savaşın gidişatını gerçekten değiştirecek şeyler öğrendiğimizi bilmek çok güven vericiydi.

Kraliçe Avalon ayrıca bize Anka Kuşu Öpücüğü'nün büyüsü hakkında daha fazla şey öğretmişti, ancak başka seçeneğimiz kalmadıkça onu vermememiz konusunda bizi uyardı çünkü bu, kendi alevlerimizin bir közünü çalmış ve asla bize geri dönemeyecekti. Bunu da anlamıştık, ama bu konuda konuşurken sanki bundan korkuyormuş, ateşinin bir kısmını başka bir Fae'ye verme fikrinden nefret ediyor ve vermemiz için hiçbir neden göremiyormuş gibiydi.

Bize Kadehler yapmayı da öğretti; bunlardan bazıları, biri içeceğimize bir şey katmaya kalkarsa çoğu zehrin etkisini yok edebilirdi, ama ikimiz de her zaman içki içmek için her zaman süslü kıçlı bir kadeh taşımak istemiyorduk. Avalon bunu teşvik etti. Bunun yanı sıra, takip edebileceğimiz alevleri yakma, kavanozlara koyma ve her biriyle bağlantımızı hissedene kadar sarayın dört bir yanında bizden saklama konusunda bize rehberlik etti.

Kraliçe Avalon, babamın olduğu konusunda uyarıldığım kadar, demir yumruk ve kalbiyle hükmeden soğuk bir liderdi ve zaman geçtikçe, ikimiz onun bazı derslerini sorgulamaya başlamıştık. Önüne çıkan veya kanunlarına uymayan herkesi infaz etmekte acımasız ve hızlı davranmıştı ve bizi de aynısını yapmaya teşvik etti.

Aynı zamanda onun gizliden gizliye devam eden bir rekabeti de vardı ve bir gün ikimizin de tahtı tek başımıza ele geçirmek için savaşacağımızı ima etmeye devam ederken becerilerimizi değerlendirme şekli tüylerimi diken diken etti.

Ama o gün, gökyüzündeki tüm yıldızlar öngörse de asla gelmeyecekti. Kız kardeşime sırt çevirmektense kendi hayatımı sonlandırmayı tercih ederdim ve onun aramızdaki bağı anlayamaması onun zayıf biri olduğunu düşünmeme neden oluyordu. Pek çok Fae'nin bencil oldukları için zayıf olması gibi.

Güce olan susuzlukları onlara korkunç şeyler yapma bahanesi verdi ve ben bunun değişmesi gerektiğini hissettim.

Nezaket, kız kardeşimin bana sayamayacağım kadar sık gösterdiği bir zayıflık değildi. Ve yanıldığını ne zaman kabul edeceğini de bilmiyordu. Kibir, Fae toplumunun kurucu sorunlarından biriydi ve bir gece geç saatlerde ikimiz, tahta geçersek, krallığımızın insanları adına kararlar alırken asla kendi arzularımızı körü körüne takip etmeyeceğimize yemin ettik.

Phoenix ateşimizi tükettikten sonra, fiziksel dövüş eğitimimize başlamadan önce - çoğu zaman mango dahil olmak üzere - yemek için kısa bir mola verildi. Kraliçe Avalon, bu sıranın doğru olduğunda ısrar etti çünkü savaşta, yalnızca Düzen hediyelerimiz kullanılamayacak kadar tükendiğinde silah kullanmaya başvururduk ve fiziksel gücümüzü geliştirmemiz ve bitkinliğe katlanmayı öğrenmemiz gerekiyordu. Anka kuşlarımızı yıpratmak.

İlk başta neredeyse imkansız görünmüştü, Phoenix'imin gücü tükendiğinde uzuvlarımda kurşun ağırlığı hissediyordum, ama bu duyguyu ne kadar zorlarsam, o kadar çok şey başardım, o kadar uzun süre dayanabildim. savaş. Kraliçe Avalon bizimle kendi başına savaştı, becerileri derin ve eşleşmesi imkansız görünüyordu ve silahları bir şekilde bizimkilerle çarpışırken, tenimize temas ettiklerinde bize zarar vermeden etimizi delip geçti.

Sürekli bir bitkinlik halindeydim ama aynı zamanda Phoenix'ime her zamankinden daha fazla bağlı hissettim ve ne kadar güçlü olduğumu bilme hissinden zevk alıyordum.

Kollarımdaki ağrı şiddetlenirken havada metal bir şangırtı duyuldu ve Kraliçe Avalon kılıcını kafama doğru savurarak birkaç adım geri çekilmeme neden olarak beni geri çekmeye çalışırken meydan okurcasına haykırdım.

Eğildim, bir sonraki darbeyi karşılamak için kılıcımı yukarı doğru salladım ve kararlı bir kükremeyle ona koşmadan önce ondan uzaklaştım.

Kraliçe Avalon kılıcımın darbesiyle karşılaştı ama savunmasının altına girdiğimde hançeri kalçamdan tuttum ve öfkeli bir hırıltıyla göğsüne sapladım.

Parıldayıp onbaşı formunu kaybetmeden önce darbenin vücuduyla birleştiğini çok kısa bir süreliğine hissettim, nefes nefese ve beni alkışlamak için fırlayan Darcy'ye odanın karşı tarafında zaferimi sırıtırken birkaç adım öne doğru sendelememe neden oldu.

"Güzel," dedi Kraliçe Avalon yeniden ortaya çıkarken, küçük bir övgü her zaman zor kazanılan bir şeydi ve ben gözlerimin önünden bir tutam siyah saçı itip silahlarımı bir kez daha kınına soktuğumda gülümsemem genişledi. “Hem bağlılığınız hem de kendinizi idare etme şeklinizle beni etkilediniz. Denge, güç ve sarsılmaz irade, tacı talep etmek için gerekli olan şeylerdir ve ikiniz de buna fazlasıyla sahipsiniz. Öyleyse, savaşına geri dönüp onu sahiplenmeye hazır mısın görelim.”

Döndü ve odadan çıktı, dövüş derileri parıldadı ve onun yerine kıvrak vücuduna yapışan ve güzel işlemeli detaylarla arkasından uzanan altın bir elbise giyene kadar hareket etti.

Elbisenin askıları, kanatları her zaman dışarıda kalacak şekilde tasarlanmıştı ve bizi de aynısını yapmaya teşvik etti ve onları daha iyi tanımamıza yardımcı olmak için mümkün olduğunca sık kanatlarımızı yerinde bıraktı. Ve o haklıydı, onları o kadar çok dışarıda bırakmak, onların ağırlığına alışmam, onları hareket ettirmede daha iyi olmam, uçarak geçirdiğimiz saatler boyunca onları güçlendirmem ve her türlü akrobatik becerimi mükemmelleştirmem anlamına geliyordu. Bronz tüylerimin tenimi okşamalarının verdiği ipeksi hissin tadını çıkararak, onlar dışarıdayken birçok kez uyuyakalmıştım.

Onunla bizim türümüz için yaratılmış devasa bir engelli parkurda uçarak, ateşimizle engelleri aşarak, boşluklardan atlarken kanatlarımızın açıklığını tanıyarak ve en iyi süzülmeyi, serbest düşmeyi öğrenerek saatler geçirmiştik. ve bir savaş sırasında hedef alınmasını neredeyse imkansız hale getirmek için manevra.

Ve tamamen bitkin düştüğümüzde ve savaşmak için kolumuzu bile kaldıramaz hale geldiğimizde, oturup Phoenix irfanını çalıştık. Tarikatımız hakkında her türden efsane vardı, hatta bazıları ölümlüler diyarındaki hikayelere bile sızmıştı, ama kısa süre sonra çoğunun bir fanteziden başka bir şey olmadığı bizim için çok netleşti. Ölümsüz değildik - ki bu benim çok hoşuma gitti. Neden sonsuza kadar yaşamak ve etrafımızdaki herkesin ölmesini izlemek isteyeyim ki? Bu bana kendi cehennemi gibi geldi. Durgunluk değil hayat istiyordum ve hikayede kesinlikle hiçbir gerçek olmadığını öğrendiğimde biraz rahatlamıştım. Ölüleri de diriltemiyorduk ki bu biraz daha hayal kırıklığı yaratıyordu, özellikle de hepimizin ölmesini isteyen bir canavarla bu savaşa yakalanmışken. Ama kesinlikle tartışılmazdı, biz büyücü değildik,

Gözyaşlarımız aslında başka şekillerde de faydalıydı, birkaç ölümcül Fae hastalığını iyileştiren iksirlerin yaratılmasında kullanılabiliyordu. Şifa söylentileri buradan çıkmıştı, ama aslında Darcy'nin lanetini yakmak için çalıştığımız yol gibi, ıstırabı yakarak bu hastalıkların yok edilmesine yardımcı olan şey ateşimizin büyüsüydü.

Buraya gelmeden önce hakkında hiçbir şey bilmediğimiz şeylerden biri de şarkımızın gücüydü. Doğru kullanıldığında, ateşimiz orduları toplayıp umutsuzluğu yok edebilen bir şarkı çıkaran bir kuş yaratabilir, acı hissini engellemeye ve Fae'nin kalbine cesaret aşılamaya yardımcı olabilir. Kendi gücünü yaratabilecek kadar saf bir Phoenix şarkısı yaratabilen Tarikatımızın özellikle yetenekli Fae'lerinin hikayeleri bile vardı.

Yanımda yürüyen Darcy'ye baktım ve Kraliçe Avalon'la olan dövüşünü de onun arkasına geçip kılıcını sırtına saplamayı başararak nasıl kazandığını düşündüm. Buraya gelmeden önce hesaba katılması gereken bir güçtük, ama şimdi? Şimdi üstlenebileceğimizi hissettim

tüm dünya ve kazanmaya karar verirsek kazanırız.

Kraliçe Avalon bizi taht odasına götürdü ve bu yerin gücünün beni sıcak bir kucaklama gibi sardığını, apliklerin ateşle parladığını ve sarayın her yerinde olduğu gibi sihrimizi yeniden doldurmaya çalıştığını hissettim. Sihrimin azalmasının nasıl bir his olduğunu bile zar zor hatırlayabildim.

"Anka kuşlarına tam anlamıyla hakim olduğunu kanıtlamak için geçmen gereken son bir sınav var," dedi tahtına oturmak için eğilirken, bakışları ikimizin üzerinde gezinirken değerlendirdi. "Biriniz tacı talep etmeli."

Elini salladı ve ayaklarının yanındaki kaldırım taşlarından biri birkaç santim aşağı düşerken bir taş gıcırtısı duyuldu ve ardından yana kaydırılarak gizli alandan alevlerle sarılmış bir podyum, kan kırmızısıyla süslenmiş parıldayan bir platin taç yükseldi. ve üzerinde masmavi taşlar duruyordu, giyiyor göründüğüne bir ayna.

"Solaria'nın tacı hâlâ Ruhlar Sarayı'nın içinde kilitli," dedim, bir anlığına güzel taca bakarak, gözlerimi bir kez daha onunkilerle buluşturmadan önce. "Bu ikimizi de kraliçe yapmayacak."

"Hayır," diye onayladı Kraliçe Avalon içini çekerek. "Güç koltuğu bir zamanlar buradaydı, ama ırkımızın sona ermesiyle benim torunlarım başka Tarikatlarda ortaya çıktılar ve buranın Phoenix ırkının yok olmasına neden olan bir lanet taşıdığından korkarak türümüzün evini terk ettiler. . Ailenizin yaşadığı kuzeyde yeni bir saray inşa ettiler ve oradan yönetmeye devam ettiler, bizimkinden sonra yeni bir taç, yeni bir taht ve yeni bir dünya kurdular. Ancak unutulan şey, ancak bir kez daha keşfedilene kadar kaybolur. Ama birinizin yükselmesi için, diğerlerinin üzerine çıkmanız gerekiyor. Birbiri dahil."

Ne ben ne de Darcy onun teklif ettiği ödülü almak için herhangi bir harekette bulunmadığımız için sessizlik çöktü.

"Tutulmayan sözü tutun" İmparatorluk Yıldızı'nın fısıldanan tıslaması acilen ısrar etti, sesi kendi kafamın içinde çınlarken tüylerimi diken diken etti, kraliçe hâlâ bu olgudan tamamen habersiz görünüyordu. Buraya ilk geldiğimizden beri bizi bunu yapmaya teşvik ediyordu ama bunun ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrimiz yoktu, sadece bu yapbozun henüz ortaya çıkarmamış olduğumuz başka bir parçası daha vardı.

"Ya almazsak?" diye sordu Darcy, yıldızı göz ardı ederek kraliçenin bize meydan okuduğunu söyleyerek.

"O zaman burada kalacaksın," diye yanıtladı Kraliçe Avalon. "Ve biriniz gerçek bir Fae'nin kararlılığını bulana ve hakkınız olan şey için savaşmak için öne çıkana kadar sizi her gün, her yıl eğitmeye devam edeceğim. Sadece biri yükselebilir."

Sözleri omurgama inen kirpikler gibiydi ve o tacı ve buradan tek çıkış yolumuz olduğu gerçeğini kavrarken öfkeyle doğruldum. Burada bizden isteneni yapmış, yapmamız gerekeni öğrenmiş ve artık savaşa dönme vakti gelmişti. Yeterince zaman kaybetmiştik. Ve biz

Burada daha fazla oyalanmayacaktık.

İyi, dedim, karanlık bakışlarıma kraliçeyi dikerek. "Hakkımız olan için savaşacağız"

Gözlerimde bir meydan okumayla ona bakmak için döndüğümde ve o bakışlarıyla buluştuğunda, onda bir anlayış belirdi ve dudakları vahşi bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Pekala," diye kabul etti. "Bunu sen istedin."

Kraliçe, bu galipten hangimizin çıkacağını görmek için beklerken muzaffer bir edayla gülümsedi ama kılıcımı diğer yarımın kanıyla ıslatmayacaktım. Sadece birinin tacı talep edebileceğini mi söyledi? İyi. Çünkü biz her zaman bir bütünün iki yarısı olmuştuk ve eğer meydan okumasının bizi bölmek için yeterli olacağını düşündüyse, bizi kötü değerlendirmişti.

Bakışlarımı kraliçeye çevirdim, kız kardeşime doğru bir adım attım ve tutması için elimi uzattım.

Gücümüz anında birleşti ve kraliçe tahtına daha dik oturdu, Anka Kuşlarımızın gücü karışıp aramızda kükreyen bir cehennem oluşurken söylemesine izin vermediğimize dair bir şikayet üzerine dudaklarını araladı.

Alevler ruhumun içinde gitgide daha yükseğe yanıyordu, ta ki onları daha fazla tutamayacak hale gelene kadar ve beni neredeyse ayaklarımdan düşürecek bir güçle bedenimden çekip aldılar, kırmızı ve mavi alevler varlığımın özünden fışkırıyor ve onlarla çarpışıyordu. ikizimden de patladığı gibi aynı güç.

Alevler buluştuğunda birleştiler, daha önce tek başıma yarattığım tüm kanatlardan çok daha geniş kanatlar fışkırdı ve ardından alevlerin geri kalanı alevlerden koca bir Phoenix kuşu doğana kadar büyümeye devam etti.

Yüzü hala insansı olmasına ve ikimize benzemesine rağmen neredeyse bir kartala benziyordu ve kraliçeye doğru koşarken sanki ona gerçekten zarar verebilirmiş gibi korkuyla çığlık attı.

Öne doğru uçtu, kanatları o kadar güçlü çırpıyordu ki, taht odasının yüksek çatısına doğru süzülürken saçlarım onun gücüyle geriye savruldu. Tüm vücudum, çağırdığımız gücün gücüyle vızıldadı ve Darcy'nin elini sımsıkı tuttum, birbirimize sarılıp alevlerimizi tutuştururken acı verecek kadar sıkılaştım.

Anka kuşu, avına yaklaşan bir şahin gibi gökten atlarken müzikal bir zafer çığlığı attı ve kraliçe kılıcını kaldırarak üzerine atladı.

Çarpıştıkları sırada bir patlama sarayın temelini sarstı, kraliçe, taht ve taç patlama tarafından tüketildi, Darcy ve ben de son gücümüzün azalmasıyla birlikte ayaklarımızdan savrulup yere çakıldık.

Yere çarptığımda bakışlarım karardı, bilincim bir içeri bir dışarı dans ediyordu, öyle ki ben olan tek şey

Kız kardeşimin elinin hala benimkine kilitli olduğu kesindi.

Gerçekten bayılıp bayılmadığımdan emin değildim ama gözlerimi açıp Darcy'nin kararsız bakışlarını soğuk taş zeminde yattığımız yerde bulduğumda, dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Çünkü o patlama nedenimiz ne olursa olsun, hala birbirimize sahip olduğumuzu ve hiçbir şeyin bizi ayıramayacağını biliyordum, özellikle de lanet olası bir taç.

Darcy gülümsememe karşılık verdi ve kendimi onun yanına ittim, şimdi boş ve kararmış tahta bakarken, uzaklardan bir yerlerden metalik bir çınlama duyuldu, menteşelerin gıcırtısı onu takip etti ve farkındalıkla tenim karıncalandı.

Önce Darcy durdu, beni de kaldırdı ve ileri doğru yürüdük, ayak seslerimiz kaldırım taşlarında yankılanırken üzerimize çöken onca gücün ardından gelen sessizlik.

Kraliçe gitmişti. Kalbimde hissediyordum, bunun doğru olduğundan hiç şüphem yoktu ve tahta çıkarken tacın yerine oturduğunu, tam ikiye bölünmüş daireyi ve içine yerleştirilmiş taşların ateşle yandığını gördüm. onu yok etmeye çalışan alevler.

Darcy sağ tarafa geçtiğinde tacın sol tarafını aldım. Metal, henüz atlatmış olduğu sıcaklığa rağmen tuhaf bir şekilde soğuktu.

"Bir kişinin yükselmesi için birçok kişi düşecek."

Kehanetin sözleri etrafımızı saran havada yankılandı ve ben yıldızların yüzüne güldüm.

"Sana zaten bir kez meydan okudum," diye seslendim tacın yarısını daha sıkı kavrayarak. "Öyleyse kader fikrini sikeyim."

"Kendi kaderimizi kendimiz çizeceğiz," diye kabul etti Darcy ve dönüp taht odasından çıkmadan önce birbirimize kara bir gülümsemeyle baktık, sarayın içinden geçerek gitmemize izin vermek için kalbimde açık duracağını bildiğim altın kapılara doğru ilerledik. .

Ama o avluya açılan geniş salona adım attığımızda, şaşkınlıkla duraksadım, dönüştüğünü, ortasından akan altın rengi sıvıdan oluşan basamaklı bir şelalenin çatıda bir delik oluşturduğunu ve taş zeminde biriktiğini gördüm.

Odanın boş olduğu gerçeğine rağmen, sanki oda binlerce sesle doluymuş gibi fısıltı sesi havada yayıldı, ama şimdi bizi izleyenlerin, bir sonraki hareketimizi görmeyi bekleyenlerin yıldızlar olduğu hissine kapıldım. , kaderimize bir kez daha karar vermeye çalışıyoruz.

Yuvarlanan altın rengi sıvının önünde taş bir tablet vardı ve ona doğru ilerledik, içine kömüre benzeyen bir şeyle kazınmış sözcükler bulduk.

Gerçek bir Fae korkuyu esir alır ve çağrısını reddeder.

Sesini beğendiğimi söylemeliyim. Darcy'ye baktım ve omuz silkti, uzun adımlarla altın rengi suya girdi ve şelalenin altına birlikte adım atmamız için tam zamanında onu yakalamak için beni koşturdu.

Vücudumun üzerinden geçerken dudaklarımdan bir inilti kaçtı, cildimi kir ve terden çok daha fazla yıkadı, şüpheleri ve korkuları sıyırdı ve diğer tarafına adım attığımda kendimi gençleşmiş hissetmeme neden oldu.

Üzerimizdeki her şey bir şekilde yıkanmıştı ve eğitimimiz için giydiğimiz bol tunikler ve taşıdığımız silahlar kaybolurken, şelalenin ötesine sadece tacın sağlam kalan parçalarıyla çıplak çıktık. keşke hiç orada olmasaydılar.

Bir elimi boğazıma götürdüm, Darius'un bana hediye ettiği yakut kolyenin hâlâ orada asılı olduğunu görünce rahatladım.

Dışarıya açılan kemerli kapının yanında, her biri ince askılı ve uzun kuyruklu Kraliçe Avalon tarzında, biri koyu mavi kristallerle kakmalı buzlu gümüş, diğeri kan kırmızısı yakutlarla süslenmiş soluk altın renginde iki çarpıcı uzun elbise asılıydı. kanatlarımızın arkamızda gösterişe devam etmesi için boşluk bırakan.

İlerledik ve Darcy gümüş ve maviyi talep ederken ben de kırmızı ve altın rengi elbiseyi talep ettim. Kendimizi giydik, bitirdiğimizde kanatlarımızı tekrar varoluşa çağırdık ve bunu yaparken birbirimize bakmak için döndük.

"Vay canına, sonunda prenses gibi göründük," dedim gülerek ve Darcy tacın yarısını kaldırarak sırıttı.

"Taçlarımız olsaydı rolü daha da iyi görürdük," dedi, tacın yarısını başında tutmak için küçük beyaz çiçeklerle kaplı küçük bir asma yaratarak ve ben de aynı şeyi yaparak çiçeklerimi eşleştirmek için kırmızı yaptım. elbise.

"Hadi gidelim," dedim elimi ona uzatarak ve arkamıza bakmadan avlunun güneşine çıktık ve dosdoğru altın kapılardan geçtik.

Savaşa geri dönme zamanımız gelmişti ve artık Düzen formlarımız üzerinde tam kontrole sahip olduğumuza göre, onu sonsuza dek bitirmeye fazlasıyla hazırdım.

* * *

Bizi rotamızda tutmak için konum büyüsünü kullanarak ve saatlerce çalıştırırken cildimizi ateş büyüsüyle ısıtarak The Burrows'a geri dönmemiz günün geri kalanını ve tüm geceyi aldı.

Son sırtı aştığımızda ve Kovukları gizleyen dağlık manzara ortaya çıktığında, bir kutlama çığlığı attım.

Darcy benim tarafıma güldü ve gökten atladık, büyülü bariyeri geçip çiftlik evinin önüne indik ve orada bir grup asi muhafız onları şaşırttığımızda neredeyse donlarına sıçtı.

"Gerçek kraliçeler!" içlerinden biri nefesini tuttu ve göz açıp kapayıncaya kadar beşi de ayaklarımızın dibine kapandı, sağ salim döndüğümüz için yıldızlara şükrettiler ve onları ilahi dokunuşumuzla kutsamamız için bize yalvardılar.

Darcy pes etti ve ellerini üzerlerine sürttü, ama onları bir şekilde kutsayacağıma dair yanlış bir inançla rastgele yabancılara dokunmaya gerçekten sıcak değildim, bu yüzden yaptıkları harika koruma işi için onlara iltifat ettim ve yoluma devam ettim.

Yanlarından geçip kapıyı açtım, geldiğimizi resmi olarak bildirme isteklerini reddettim ve arkamda Darcy ile büyükbaba saatine doğru ilerledim.

Kapıyı açtım ve devasa, taş tünele adım attım, diğerlerinin kahvaltı mı yapacaklarını yoksa hâlâ yatakta mı olacaklarını merak edip eskisini mi umuyorlardı?

"Aşırı işlenmiş ve şekerle kaplı bir şeyi yemek için sabırsızlanıyorum," diye inledim açlıkla ve Darcy hevesle başını salladı.

"Çörekler, krepler ya da sadece büyük bir çikolata kalıbı," diye kabul etti rüya gibi.

"Evet. Hepsini. Patlayana kadar yemek istiyorum ve sonra Darius'u bulup bir haftalığına kendimi onunla bir odaya kilitleyeceğim.

Darcy kararlı bir şekilde, "Seth de bu hafta benim odamda kalmıyor," diye onayladı. "O ve Caleb boklarını henüz çözmediyse o zaman gidip Max ve Xavier'in odasında yerde uyuyabilir. Lance'e tamamen ihtiyacım var.

Her nasılsa, tünellerdeki yolculuğumuzda tek bir Fae'nin yanından geçmedik ve birkaç kişinin yemek yediği yemek salonuna girdik ve odanın karşısında bir tepsi tereyağlı simit taşıyan Geraldine'i gördüm.

Onu selamlamak için seslendim ve kafası o kadar hızlı döndü ki kendisine kırbaç darbesi uygulamamasına şaşırdım. Tam bir pterodaktil çığlık attı ve bu da diğer birkaç Fae'nin panik içinde ellerini kulaklarına tokatlamasına neden oldu.

Gülmeye başladım ama sonra elinin tersini alnına vurdu ve gerçekten bayıldı, düştüğü yerde üzerine bir dizi tereyağlı simit yuvarlandı ve onu diri diri gömdü.

"Geraldin!" diye bağırdı Darcy, ona doğru fırlayarak, ama daha birkaç adım atamadan, bir hareket bulanıklığı belirdi ve Orion onu ayaklarından çekerek öyle sert öptü ki canı yanmış olmalı.

"Geri döndün," dedi fışkırarak, onu incelemek için geri çekilirken, gözleri elbisesinde, yarım tacında ve gözlerindeki meydan okumada gezindikten sonra bana dönüp bende bu değişiklikleri fark etti.

"Hey," dedim el sallayarak, midemdeki kelebekleri görmezden gelmeye çalışırken, onun ötesinde koca, kötü, dövmeli kıç deliğime bir erkek arkadaşım olduğuna dair herhangi bir işaret aradım ve kalbim gümbür gümbür atmaya başladığında aşık olmuş aptal bir kız gibi hissettim. onunla yeniden bir araya gelme düşüncesiyle dört nala koşan bir aygır gibi.

Seth odaya koşarken yüksek sesle uludu, ardından Max, Caleb, Xavier, Sofia, Tyler ve bize yaklaşmak için yaygara koparan bir sürü Fae geldi.

Sarıldık, bağırdık, tekrar sarıldık ve geri döndüğümüzde herkes bokunu kaybettiği için temelde bir paket gibi dağıtıldık ve Geraldine beni kucağına alıp elbisemin her yerine dünyanın nasıl olduğu hakkında hıçkıra hıçkıra ağladığında rahatladım. içinde biz olmadan sıkıcı ve boş bir yer olmuştu.

Ama herkesle yeniden bir araya gelmek beni ne kadar heyecanlandırmış olsa da, gerçekten görmek istediğim tek bir kişi vardı ve o hala görünmemişti.

Sonra Gabriel beni tuttu, tüm aile köpeği üzerime yığıldı ve bana beni ne kadar özlediklerini söylerken Leon kulağıma gerçek kraliçelerle en iyi arkadaş olmaktan gurur duyduğunu fısıldadı.

Darius nerede? O kıkırdarken yeğenimi kollarıma sıkıca bastırıp yanaklarına öpücükler kondururken, bu lanet soruya daha fazla hakim olamayarak kardeşime yalvardım.

"Katili, hepiniz gittikten kısa bir süre sonra yakaladık ve dün gece nöbet tutmasını önerdim."

"Neden?" Orion sahiplenici bir tavırla ona tutunurken Darcy onu dinleyebilmemiz için bize yeterince yaklaştırdığında sordum, "Kimdi o?"

"Justin Masters," dedi Gabriel kaşlarını çatarak ve Geraldine yanımızda gözyaşlarına boğuldu.

"Sizi çok utandırdım leydim," diye feryat etti. "Benim nişanlım senin bahçende bir yılan, turtanda bir kaplan, yulaf ezmesinde bir solucandı!"

"Cidden?" diye sordum şaşkınlıkla. Justin'i mi? Ama o çok ıslak bir battaniye."

"Onu kanlar içinde yakaladık ve yakalandığından beri bir ölüm olmadı. Plan, Cyclops'lar kafasından bir kanıt bulduktan sonra onu idam etmek, ancak gerçek kraliçeler burada olmadığı için emir verme yetkisine kimin sahip olduğu konusunda bir tartışma vardı, bu da onun düşük bir öncelik haline geldiği anlamına geliyor," diye açıkladı Orion. ve bir infaz emri vermek zorunda kalacağım düşüncesiyle burnumu kırıştırdım.

"Ama neden dün gece Darius'a onu korumasını söyledin? değil mi*Görmek*dönüyor muyuz?" Oğlunu kollarımdan alıp gıdıklarken Gabriel'e sordum.

"Çünkü o seni çalmadan önce herkesin sana merhaba deme şansı bulmasını istedim," dedi bilmiş bir sırıtışla.

"Geri geleceklerini biliyor muydun?" diye sordu Orion öfkeyle ve Gabriel omuz silkmekle yetindi.

"Belki."

"Öyleyse neden sen-"

Orion'un konuşması, tüm yemek salonunda yankılanan ve tonozlu taş çatıdan tozların düşmesine neden olan bir Ejderhanın kükremesiyle kesildi.

"Taşınmak," diye havladı Darius, sesi Zorlamayla o kadar kalındı ki neredeyse tüm isyancılar onun etkisi altına girdi ve zihinsel kalkanlarına rağmen yolundan çekildi. Her ne kadar belki de onun önünde durup bunu düşünmekten korkmuş olsalar da.

Neredeyse herkesten bir baş daha uzun ve iki kat daha geniş olan kalabalığın arasından sıyrıldığını görünce içim ısındı. Arkadaşlarımın mırıldanan vedaları zar zor fark edildi, çünkü tüm dünyam sadece o ve bana dar geliyordu.

"Ayrılmak," diye emretti Darius, Zorlama tüm odadaki herkese çarparak elini uzattı ve onları da uzak tutmak için hepsine bir itme büyüsü yaptı.

Orion, Darcy'yi kollarına alıp hızla odadan çıkarken güldü ve Darius bakışlarında o kadar karanlık bir niyetle nefes bile alamıyordum ki, diğer herkes tek kelime etmeden çekip gitti.

Benim için gelirken tek bir vuruş bile duraksadı ve tutkuyla benimle çarpıştı, elini saçlarıma geçirdi ve ben onun hissini tam olarak algılayamadan öpücüğü için başımı geri çekti. kollarım etrafımda dolanıyor.

Etimdeki ateş onunkini karşılamak için yanıp sönerken ağzının içine inledim ve beni geriye doğru itti, beni havaya kaldırırken kanatlarımı duvara çarptı ve dilini vahşi ve sahiplenici bir hırıltıyla dudaklarımın arasına soktu. içim sırılsıklamdı ve nabzım ona olan tüm anlayışın ötesinde bir ihtiyaçla gümbür gümbür atıyordu.

Beni kaldırdı, kemerini yırtıp açarken beni daha sert öptü ve sert horozu, karşılamaya can attığım bir taleple külotuma doğru ilerledi. Darius malzemeyi bir kenara yırttı ve lanet ruhumun temellerini sarsan bir hırıltı ile bana çarptı ve ben haykırdım, amım ona sımsıkı sarıldı ve tüm vücudum bu canavarın gücüyle titriyordu.

Darius orada kaldı, öpücüğümüzü kesmek için saçımdaki tutuşunu kullanırken ve beni sürüngen yarıklarına dönüşen gözlerindeki şiddetli girdapla karşılaşmaya zorlarken, aleti içimde derin bir yerde kaldı. morarmış dudaklar

"Benden bir daha böyle kaçma," diye homurdandı, ben onun bana bu şekilde sahip olmaya çalışması fikrine karşı koyarken, bu talep omurgamı kıvırdı.

"BEN-"

Kalçasını sert bir şekilde iterek itirazımı susturdu ve beni duvara yapıştırırken nefesim kesildi.

tırnaklarım göğsünü giydiği beyaz gömleğin içinden kan çekecek kadar sert bir şekilde ısırırken, saçımdaki o tutuşla beni ona bakmaya zorladı.

"Yemin ederim," diye hırladı, kalçalarını o kadar sert bir şekilde itti ki bu cezalandırıcıydı ve içimdeki kocaman aletinin her derin sürüşünde lanet nefesimi çalarken zihnim bunun neredeyse lezzetli acısıyla dönüyordu.

Tartışmak, beni kontrol etmediğini söylemek ve ona bir tür aşağılama demek istiyordum ama gözlerindeki öfke yerini öfkeyle gizlediği umutsuz bir korkuya bıraktığında, teslim edildi.

"Yemin ederim," diye soludum, ellerimi gömleğinin içine sokup onu daha yakınıma çektim. "Ben seninim. Buradayım. Seni bir daha arkamda bırakmayacağım."

Darius homurdandı, gözleri zaferle parlayarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve diğer kalçamı da eliyle kavrayabilmesi için saçımı serbest bıraktı.

Beni o kadar sert becerdi ki, tek yapabildiğim ona tutunmak, dudaklarını tatmak ve vücudumda ürkütücü bir hızla inşa edilen bu zevkle yıkanmaktı.

Öpücükleriyle yuttuğu bir çığlıkla geldim ve son bir kez içime girdi, amım ona sıkıca kenetlendi, o da geldiğinde bir kükreme saldı, beni tohumuyla doldurdu ve kendimi tek kadın gibi hissettirdi. sanki her an tekrar kaybolabilecekmişim gibi tüm dünya bana sarıldı.

Alnını benimkine dayayıp beni güçlü kollarının arasına alırken öylece nefes nefese ve birbirimizin havasını soluyarak öylece kaldık.

"O zaman, eğer tüm buluşmalarımız böyleyse..." alay ettim ama o sadece homurdandı.

"HAYIR. Seninle bir saniye daha kaybetmeyeceğim, Roxanya. Az önce kendine Ejderha büyüklüğünde bir iz sürücü kazandın ve ben ölüm beni kollarından ayırana kadar hiçbir yere gitmeyeceğim. O zaman bile kalmaya çalışacağım, yanaklarındaki hava ve tenindeki ışık olacağım, nereye gidersen git seni asla terk etmeyeceğim."

"Böyle konuşma," diye itiraz ettim, teninin sedir ve duman kokusunu içime çekerken ve kalbimdeki bir şey tam yerine otururken kollarımı boynuna doladım ve onu kollarıma çektim.

"Gitmeliyiz," diye mırıldandı, gerçi beni bırakmaya niyetli görünmüyordu, ama bütün yemek salonunu sikişmek için elimize aldığımıza göre, kimse acıkmadan gitmemiz iyi bir fikir gibi göründü. ve geri dönmeye çalıştı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum ve tekrar bana bakmak için geri çekildi, gözleri bir kez daha derin kahverengiydi.

"Dışarı," dedi kararlı bir şekilde. "Seninle bir randevuya çıkıyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordum kaşlarımı kaldırarak. "Dahil olmam gereken bir savaş olayı yok mu ve-"

"Hayır," diye çıkıştı, tacımı düzeltmek için elini kaldırarak beni yere indirip pantolonunun bağını yeniden bağladı. Hâlâ tamamen giyiniktik ve geldiğimde burada olan her pisliğin ne yaptığımızı tam olarak bileceğini bilerek boş odaya göz gezdirirken yardım edemedim ama kızardım. "Sensiz bir gün daha baş edebilsinler diye aylardır yoksun," dedi kararlı bir şekilde. "Ve sana aldığım o lanet bisiklete binmenin zamanı çoktan geçti."

Gözlerim bu fikirle heyecanla açıldı ve dürüst olmak gerekirse simit büfesindeki Geraldine gibi ciyakladım.

"Gerçekten mi?" Kendimi dersi atlamak üzere olan yaramaz bir çocuk gibi hissederek sordum.

"Gerçekten," dedi sert bir şekilde, elimden tuttu ve beni odamıza götürdü. "Yine de o tacı çıkarmalısın prenses, çünkü gittiğimiz yerde bir miğfere ihtiyacın olacak."

"Peki orası nerede?" diye sordum, diğerlerinin gizlice kaçtığımız için bize kızacaklarını bilsem de, bu düşünceye sırıtarak. Ama Ejderhamla vakit geçirmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki ve bu randevumuz gecikmişti, bu yüzden bu fikre karşı çıkacak değildim.

"Ölümlü diyar," dedi kararlı bir şekilde. "Seni fast food yemeye ve o güzel hayvanınla doya doya yarışmaya götüreceğim. O zaman geceyi New York City'deki en havalı otelde geçirmemiz için para ödeyeceğim ve bütün geceyi benim isteğimle senin vücudunu bükerek ve son dört yılda kaçırdığımız tüm zamanı telafi ederek geçireceğim. aylar."

"Tamam," diye kabul ettim, dudaklarımı yalayarak çünkü bu kulağa cennet gibi geliyordu. "Krep yiyerek başlayabilir miyiz?"

"Bebeğim, eğer krep istiyorsan, sana seve seve koca bir gözleme evi alırım. Gündüzü yüzündeki o gülümseme eşliğinde, geceyi ise çığlıklarının sesinde yıkanarak geçiriyorum. Her arzunuz benim emrim ve bugün hepsinin yerine getirildiğinden emin oluyorum. Darius daha hızlı hareket etmem için elimi çekiştirdi ve bunun düşüncesiyle dudağımı ısırdım.

"Pekala, bu durumda tamamen seninim."

"Dkalıp yeni arkadaşınla takılmak istemez misin?" diye sordum Orion yemek salonundan çıkarken yanımda kahve kupamla Rosalie Oscura ile sohbet eden Seth'i işaret ederek.

Bana baktıktan sonra kuru bir bakış attı. "O benim arkadaşım değil, Noxy."

"Doğru," dedim bilerek, aklımda onlar için tamamen farklı bir gelecek görerek. "Ve ben senin Nebula Müttefikin değilim."

İnledi. "Lütfen itin kaderinde beni kazanmak olmadığını söyle bana?"

Güldüm. "Mutlaka değil, ama kesinlikle bir şans var."

"Bu şansı ezmek için daha çok çalışacağım," dedi sırıtarak. "Görünüşe göre sen, Darius ve şimdi de Caleb gibi, beni zorlamadıkça arkadaş olmuyorum."

"Seni zorlamadım," dedim.

"Yıldızların seni bana zorladığını iddia edebilirim," diye geri attı.

"Seni bana zorladıklarını iddia edebilirim." Onunla Zodiac Akademisi'nde tanıştığımda şehvet iksiri içtiği ve ben ona bir panzehir bulana kadar bana sırılsıklam aşık olduğu geceyi hatırlayarak ona baktım.

Bir kahkaha attı. "Evet, o geceyi mezara götürüyoruz, değil mi?"

"Proballs olayını da mezara götürdüğümüz sürece," diye mırıldandım ve o da bana ciddi bir şekilde başını salladı. Bunu bir daha asla düşünmek istemedim. Hala bana kabuslar veriyordu. Sikimde TSSB vardı.

"Hiç arkadaşı olmayan birine göre, çok fazla arkadaşın var gibi görünüyor," diye alay ettim ve omzunu benimkine dayadı.

"Hayır, bilmiyorum."

"Yanlış hatırlamıyorsam, 'parmakların olduğundan daha fazla arkadaşın olmasın' isteme kotanı epey aştığını düşünüyorum."

"Her neyse. Seth Capella saflara katılmıyor," dedi kararlı bir şekilde.

"O zaman neden Darcy yokken bütün gece ona sarıldığını gördüm?" "Ah, siktir git,"

diye mırıldandı. "Bir kez sarılabilir dedim ve ikimiz de uyuyakaldık, hepsi bu. Her neyse, nesin şimdi, dost polis?”

"Aslında senin tüm Mirasçılara aşık olmanı izlemekten oldukça keyif alıyorum," diye alay ettim ve o uyararak homurdandı.

"Dikkat et Noxy. Vakit ayırabildiğim tek kişiler Cal ve Darius."

"Max sana ölümlüler diyarına giden ve kendini Pegasus parıltısıyla örterek herkesi onun gerçek Edward Cullen olduğuna inandıran Vampirden söz ettikten sonra tam beş dakika güldün."

"Bu bok komikti," dedi savunmaya geçerek. "Sevdiğim o değil, hikayeyi beğendim." "O zaman neden onun şakalarına hep gülüyorsun?"

Şakalar komiktir, Gabriel, diye homurdandı. "Bu yüzden onlara şaka deniyor."

"Orio, bir zamanlar ben de senin gibiydim, insanları içeri alamıyordum ve savunmamın altına girmeye çalışan kimseyi umursamıyormuş gibi davranmak için çok çalışıyordum," dedim ciddi bir şekilde ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Sadece inatçı bir pislik olduğun için hayatının en iyi arkadaşlıklarını kaybetmeni istemiyorum, ya da daha kötüsü, korkunç bir şey olur ve onları sonsuza kadar kurma şansını kaybedersin."

"Darcy, kız kardeşi, sen ve ailen, Darius, Xavier, Cal var, bu yeterli değil mi?" diye sordu inatçılığını kanıtlayarak.

"Evet, yeter," diye itiraf ettim. "Ama her zaman daha fazlası olabilir." Omuz silkti ve bir elimi sırtına vurdum. "Her neyse, bana senden ve kız kardeşimden bahset. Ona iyi davranıyor musun, yoksa hayatını mahvedeceğimi biliyorsun," dedim karanlık bir gülümsemeyle.

Darcy geri döndüğünde, Orion'la olan lanetin belirtileri için onu kontrol etmiştim ve Lavinia'nın onu kontrol ettiğine dair kesin bir iz bulamamıştım. Gücünün geri geldiğini hissettiğini iddia etti ve Görüşüm, lanetten gerçekten kurtulduğunu doğrulamak için bana pek bir cevap vermese de, kız kardeşlerimin Phoenix ateşinin onu söndürebileceğinden umutluydum.

"Elbette öyleyim," dedi kararlı bir şekilde. "Ve sen benim hayatımı mahvedemezsin, Noxy, ne yapacaksın? Durumumu elimden alıp herkesi benden uzaklaştırmak mı? Ah bekle, çok geç.”

Kötü gülümsemem büyürken parmaklarımı sırtına bastırdım. "Başlangıç için sevdiğin her kitabı yakacağım."

Bana korkuyla bakarak derin bir nefes aldı. "Yapmazsın."

"İsterim. O sayfaları hemen yırtar ve o ciltli kitapların çığlık atmasını sağlardım. "Sen bir canavarsın," diye küfretti.

"Yani, seninle mutlu mu?" İttim ve alnında bir kırışık oluştu.

"İyi evet. Çoğunlukla, sanırım." "Ne demek istiyorsun?" kaşlarımı çattım.

"Yani..." Bana baktı. "Ve bunun için kitaplarımın peşine düşme ama şu anki durumumuzla ilgili duruşumdan pek memnun olmadığını biliyorum."

"Anlam?" Bastırdım ve iç çekti, kara gözleri benimkilere delerken acı içinde görünüyordu.

"Power Shaming'imi umursamıyor çünkü o bu dünyada büyümedi. Bunun bizi ne kadar derinden etkileyeceğini anlamıyor. Her zaman. Bir daha asla toplum tarafından kabul edilmeyeceğim. Bu savaş bittiğinde ve kahrolası yıldızlara dua edin, Vegas tahta çıkınca, sonra ne olacak? Yanında duramam, halkının desteğini kaybeder. Onunla alay edilecek. Ya bunun için bana içerlerse? Kolay bir hayatı hak ediyor, tüm dünyanın yargısı olmadan açıkça birlikte olabileceği bir partner."

Denedim*Görmek*o gelecekten daha fazla söz etti, ama kader çok zayıftı, Lionel tahtta otururken neredeyse hiç inandırıcı değildi.

"Peki ne planlıyorsun? Çünkü aya yemin ederim Orio, eğer onu terk edersen-"

"Onu bırakmayacağım," diye söz verdi. "Ama arka planda kaldığım için mutluyum, bırakın dünya birlikte olmadığımıza inansın."

"Burada The Burrows'ta yapmaya çalıştığın gibi mi?" Kıkırdadım ve başını salladı. "Onun senin olduğunu iddia etmekten gurur duymalısın."

"Ben," diye hırladı. "Ama bu durumun beni zor durumda bıraktığını inkar edemezsin. Sen ne yapardın?"

Bunu düşündüm, karımı düşündüm ve bu tür bir sınavla yüzleşmenin bizim için nasıl olacağını hayal ettim. Ve kahretsin, Orion haklıydı. Utandırmamın ağırlığıyla onu aşağı çekmesine izin vermezdim ama yine de... bundan daha iyi bir cevap olmalıydı.

Bir kez daha yol göstermesi için yıldızlara baktım ve*testere*öyle bir kader karışımı ki onlardan irkildim. Bu günlerde vizyonlarımda çok fazla ölüm vardı. İD*görülen*ailem ve arkadaşlarım sayısız kez sayısız şekilde ölüyor ve bazen keşke zihnimi kapatıp şimdiyi yaşayabilseydim. En azından her şeyin yoluna gireceği umuduna sahip olmak, bu savaş sırasında o kadar lanet bir barış olmalı ki. Ama buradaki pek çok insan için öyle olmayabilirmiş gibi görünüyordu.

"Sanırım senin yaptığını yapardım ve karım bunun için beni cehenneme çevirirdi," diye itiraf ettim ve Orion homurdanarak güldü.

"Evet, benim dünyama hoşgeldin," dedi ve Görüşümü özellikle bu duruma doğru yönlendirdim,*Görmek*o kadar uzaktı ki, savaşın kaotik görüntülerine kapılmadım.

Orion'un isyancıların önünde Darcy'nin kendisine ait olduğunu iddia etmesini ve buna tepki olarak ortaya çıkan öfkeyi izlerken önümde küçük bir olasılık cebi açıldı, ama kız kardeşim de onun gibi gülümsüyordu.

hayatının en mutlu anıydı ve tüm ilişkilerinin sırlar arasında yaşandığını bildiğim için kalbim sıkıştı. Daha iyisini hak ediyordu. Bütün lanet dünyayı hak ediyordu. Tıpkı Tory'nin yaptığı gibi, ama lanet olsun, Darius gitmiş ve kaderlerinden bir bok gösterisi çıkarmıştı. Sadece çok fazla yangın söndürebildim ve onunki kontrol edemediğim şiddetli bir cehennemdi.

Vizyon devam ederken, asilerin Darcy'den çekilmesini izledim, sadece Tory'nin emrini yerine getirdim, çünkü gittikçe daha fazlası ikizine sırtını döndü. Orion'un yaptıklarından dolayı kendinden nefret etmeye başladığını gördüm, kendini suçlaması, onun taht iddiasını mahvetme suçunu içmesine neden oldu.

O olası gelecekten çıkıp arkadaşıma hüzünle gülümsedim. "Onu tüm kalbinle sev, Orio," diye içini çektim, kaderlerine karışamayacağımı biliyordum. Kendi kararlarını vermeleri, kendi engellerini aşmaları gerekiyordu. Ama beni onlar için kalbimi tutan korkuyla bıraktı.

Kız kardeşlerimin ikisi de sevmeyi seçtikleri erkekler yüzünden sonunda kırılacak mıydı? Düşünmeye bile dayanmıyordu ama yıldızlar muhtemelen bundan kaçınmama izin vermeyecekti.

"Her zaman," diye söz verdi.

Sınıfların bulunduğu uzun koridorlara ulaştık ve Orion onu takip ederken ben de bana tahsis edilen koridora yöneldim.

"Justin Masters hakkında ne haber?" O sordu.

"Henüz bir şey yok," dedim ciddi bir şekilde. "Yine de Cyclops'lar sağlam bir kanıt veya itiraf elde etmeye çalışmaktan vazgeçmeyecek."

"Hamish hücresine girmeme izin verseydi, onu dakikalar içinde ondan çıkarırdım," dedi gözlerinde bir kin parıltısıyla.

"Evet ve koleksiyonunuza bir suç daha eklemiş olursunuz. Katil olmak istediğinden emin misin?" Diye sordum.

"Bir küçük suç daha nedir? Zaten kaçıyorum, dedi Orion omuz silkerek ve ben de güldüm.

"Bugünün dersine takılmak ister misin?" Ona sordum. "Onlara törenselliği öğreten bir el işime yarar."

"Elbette," diye kabul etti ve masama yöneldim, sandalyem alevler içinde kalmadan önce kafamda bir görüntü parladı.

"Ne oluyor?" Küfür ettim, kahve kupamı masanın üstüne koydum ve ateşi söndürmek için koşturdum. Ama onu kontrol altına aldığım an, tüm yazı tahtam alevler içinde kaldı.

"Orio!" Odanın her yerinde küçük yangınlar canlanırken ve sorumlunun kim olduğuna dair bir an kafamı doldururken yardım için havladım. "Xavier - ne oluyor?!" Sonunda alevleri kontrol altına aldık ve döndüğümde Xavier'i yanakları kızarmış ve yüzünde tuhaf bir gülümsemeyle masamın yanında dururken buldum.

"Sadece küçük bir şaka," dedi masumca ve Tyler ile Sofia'nın sınıfa girdiğini fark ettim.

Aslında bu sınıfa katılmamaları gerekiyordu ama Xavier, Sofia'nın katılmasını istemişti ve benim anlaşmamdan sonra Tyler da gelmiş ve gitmeyi reddetmişti. Görüş bana bunun kavgaya değmeyeceğini söyledi, ben de o zamandan beri onu göndermeye tenezzül etmemiştim.

Orion, "Komik," diye ifadesiz bir ifadeyle masalardan birine oturup kollarını kavuşturdu. "Pekala,

seni cezaya çarptırırdım ama akşamımın bir saatini küçük bir iş yaparken seni izleyerek geçirmektense gözlerimi oymayı tercih ederim," diye mırıldandım, kahvemi alıp son kalanını da yutarken. Bir saniyeliğine dilimde tuhaf bir tat kaldı ve yanakları, kulakları ve boynu artık kıpkırmızı olan Xavier'e bakmadan önce dudaklarımı birbirine yapıştırdım. "Git ve otur." Onu uzaklaştırdım ve sınıfın ön tarafında, Sofia'nın yanındaki koltuğuna koştu.

Tory, Darcy ve Mirasçılar geldiler, hemen ardından Geraldine bir kraliyet balosuna inen ay hakkında yüksek sesle bir şarkı söylerken geldiler ve masamdan bir demet mum almadan önce hepsinin koltuklarına oturmasını bekledim.

Orion onları benden kaptı ve herkesin masasına fırlatırken biraz agresif bir şekilde herkese dağıttı. Ama Darcy'ye yaklaştığında ve Darcy elini tutması için uzattığında, Darcy onu ulaşamayacağı bir yere çekti ve ona sırıtarak dudaklarına dokundu. Oturduğu yerden ayağa kalkıp onu öptü ve mumu elinden kapmak için sırtına uzandı.

Max onlara, "Artık sınıfta öpüşmekte özgür olabilirsin ama bu yapman gerektiği anlamına gelmez," diye seslendi ve Orion dimdik durarak onu bir av gibi gözlerine kilitledi.

"Canım ne isterse yaparım ve eğitiminizin son yılını kaçırmamak için size öğretmeye devam etmemi istiyorsanız, o zaman fikirlerinizi kendinize saklamanızı öneririm," dedi bir sesle. Ölümcül bir gülümseme ve Max gözlerini devirdi ama başka bir kelime söylemedi.

"Bence romantik!" Geraldine fışkırdı, çenesini ellerinin arasına aldı. "Bütün dünya onun istememesini tercih ederken bir prenses olduğunu iddia eden, utanmış, itici bir Fae profesörü."

*Geraldine,*Darcy tısladı.

"Beni bağışlayın leydim. Sıra dışı mı konuştum?" nefesi kesildi.

"Ona itici deme," diye ısrar etti Darcy.

"Ah benim kutsal bisküvi kutum!" Geraldine'in nefesi kesildi. "Beni affet sevgili Darcy. Gelecekte daha uygun bir kelime seçeceğim. Belki de korkunç? Yoksa iğrenç mi? Belki hırçın kelimesi senin zevkine daha uygun olur?"

Darcy, "O öyle şeyler değil," diye homurdandı.

"Ah - ben -um- özür dilerim - unlu mamullerimi havaya uçurun," Geraldine hata yapmış gibiydi, Power Shamed Fae'yi tahrik etmeye yönelik kültürel norm ile kraliçesini memnun etme arzusu arasında kalmıştı. Onun utancı, kolaylıkla üstesinden gelebileceğim bir şeydi. O benim Nebula Müttefikimdi ve ben böyle bir şeyin derimin altına girmesine izin vermeyecek kadar güçlüydüm, bu da Mirasçıların ondan rahatsız olmamalarının aynı nedeniydi.

Pek çok Fae, Power Shamed Fae'nin arkadaşlığının kendi statülerini düşürdüğüne inanıyordu, ama bunların hiçbiri umurumda değildi. Her konuda Orion'un yanında olurdum, o da benim için hep aynısını yapardı.

"Hadi başlayalım, olur mu?" Geraldine'e soğuk soğuk bakarken Orion'u paçayı kurtararak önerdim ama herkes dikkatlerini bana çevirdiğinde, Tyler nefesini tuttu ve kasıklarımı işaret etti.

"Aman yıldızlarım, efendim, doğudan gelen canavarı orada mı tutuyorsunuz?" Atlas'ını çıkardı, bir fotoğraf çekti ve aşağı baktım, belimin üst kısmından fışkıran koyu renkli tüyleri ve kasığımın biraz şişkin olduğunu gördüm.

"Ne-"

Kot pantolonumun düğmesi aniden fırladı, odanın diğer ucuna uçarak Seth'in tam gözüne çarptı.

"Neden?!" yüzünü kavrarken ağladı ve fermuarım açıldı.

"Orio," diye nefesimi tuttum, neler olduğunu düşününce içim tam bir panikle doldu.

"Dostum, pantolonunda Pomeranian mı var?" Tory karşı çıktı.

Orion bana baktı ve kendimi tekrar aşağı bakmaya zorladım, kot pantolonumun önü tamamen açılırken ve hızlı büyümeyi zar zor kontrol altına alan boxerımın tepesinden saçlar kalın ve hızlı bir şekilde fışkırırken bir keder sesi beni terk etti.

Mirasçılar kahkahalarla gülmeye başladılar ama bu şaka değildi. Kasıklarım ışık hızında büyüyordu ve onları boxerımın içine geri doldurmaya çalışırken, kumaş yarıldı ve sırım gibi siyah bir çalı gibi filizlenen tüyler serbest kaldı.

Lanet olası Tyler Corbin, gözlerinde manik bir parıltıyla her saniye kayıt yapıyordu ve ben de küfrederek sınıfa sırtımı döndüm, elime bir gümüş makas verdim ve saçlarımı kesmeye başlayarak ayaklarımın etrafından aşağı süzülmeye başladım.

"İyi misin Gabriel?" Darcy endişeyle aradı.

"Birisi bana bir iksir verdi!" Havladım ve Orion endişeyle yanıma doğru ateş etti. "Ne yapabilirim Noxy?" ciddi bir şekilde sordu.

"Hepsini buradan çıkarın," diye yalvardım ve o da sınıfa dönerek başını salladı.

"DIŞARI!" diye en iyi profesör tonuyla haykırdı.

Darius sesinde bir sırıtışla "İmkanı yok, bunun nasıl sonuçlanacağını görmek istiyorum," dedi ve o Ejderha çoktan ölüme mahkum olmasaydı, onu hemen oracıkta öldürürdüm.

"Kasıklarını mı kırkıyor?" Sofia, gürültülü bir kahkahaya fısıldadı.

Onları makasla kesmeye çalışmaktan vazgeçtim, kontrolden çıkan kasıklar onları tutabileceğimden daha hızlı büyüyordu. Çeneme doğru tırmanıyorlardı ve ben onları ıstırap dolu bir sesle aşağı ittim, uzuvlarımda öfke alevlenirken onları hızla savurdum.

"Bunu kim yaptı?!" diye bağırdım*Görmek*cevap, ama bana gelen tek şey benim bir vizyonumdu

Kasıklarım kontrolden çıktı ve nefesim kesildi, tekrar Orion'a döndüm. "Büyümelerini engelleyecek bir şey bul," diye yalvardım ve Orion başını salladı, sınıftan dışarı fırladı ve beni tüm odadaki gülen pisliklerle karşı karşıya bıraktı. Darcy ve Tory bile çatırdıyorlardı ve o Atlas'ı kapıp kırma niyetiyle Tyler'a doğru uzun adımlarla ilerlemeden önce kız kardeşlerime homurdandım. Ama oraya varmadan önce, kasıklarım bir başka büyük büyüme hamlesinden geçti ve etrafımda genişlerken ağladım ve yüzüme doğru büyüyüp ağzıma sıkıştıkça tükürdüm.

Onların ötesini görmeye çalışırken onlara karşı savaştım, bana ulaşan tek ses odadaki bitmeyen kahkahalardı ve kasıklar sırtımın etrafında kıvrılıp her yöne doğru genişlemeye başlarken birden pantolonum ortadan ayrılıp bileklerime iniyordu. oda boyunca.

Beni kurtaran tek lütuf, kasıklarımın çok kalın olmasıydı, aletim şüphesiz içlerinde saklıydı, ama tüylerin masama bastırdığını ve onların baskısıyla yerde gıcırdadığını hissettiğimde, bunun pek de kurtarıcı olmadığını biliyordum. lütuf hiç.

"Bana yardım et!" diye sordum, dışarı bakabilmek için gözlerimin önünde bir boşluk açmayı başardım ve sınıfın geri kalanı koltuklarında yere yığılırken kız kardeşlerimin yardımıma geldiğini gördüm.

Tory ve Darcy ellerine makas attılar, kasıkları kestikten sonra vazgeçtiler, aynı bakışı paylaşıp ellerini kaldırdılar.

"Bize güvenin, tamam mı?" Darcy sordu ve ben*testere*ne olmak üzereydi onları durdurmak için bir saniye çok geç. "Hayır - bekle," diye nefes nefese kaldım, kasıkları yakmak için ateş kullandılar, tüyler alevler tarafından bir anda yutuldu, bu sırada tüm giysilerim yandı ve sikime az kala durdu.

Etrafımda kıvrılan dumanla herkesin önünde çıplak durdum, havada asılı duran yanan kasık kokusu, kız kardeşlerim birbirlerine memnuniyetle gülümsediler ve bunu durdurduğundan emin olarak rahatlayarak nefes verdim. Tyler koltuğunda zıplayıp Atlas'ı aletime doğru eğdiğinde bile, bundan daha kötü kaderler olduğunu biliyordum.

Xavier yanında kıçıyla gülüyordu ve bakışlarım ona kilitlendiğinde,*testere*doğrusu. BEN*testere* kahveme bir iksir koydu, bu yüzden o olduğunu anladım. Ne yaptığını biliyordum. Ve gözleri bana takılınca kahkahası sustu çünkü benim de fark ettiğimi biliyordu.

“XAVIER”! Öfkeyle kükredim, ona doğru bir adım attım ama sonra kasıklarım patlayarak yeniden harekete geçti, görünüşe göre o kadar hızlı büyüdüler ki onları alıp götüren ateş tarafından teşvik edilmişti, dakikalar içinde onların içinde kayboldum, ağırlıkları baskıcıydı. kıçımın üzerine düştüğümde beni yere düşürdü ve kasıklar onları geri zorlarken masaların her yerde gıcırdadığını duydum.

“Ah – koş! Kasıklar bizim için geliyor!” Caleb ağladı ve kapıya doğru koşan ayak sesleri bana ulaştı.

"Üzgünüm Gabriel!" Tory beni terk ederken ağladı.

"Geliyorum!" Orio'nun sesi bana ulaştı ve sallanan ve kesen bir şeyin sesi ulaştı.

Orion belirmeden önce, şimdi tüm odayı doldurmuş olması gereken kıl ormanını yararak ilerliyordu. Elinde güneş çeliği bıçağıyla bana ulaşmak için savaşırken yüzü gergindi, dişlerini gıcırdatıp bana doğru savaşırken kasıkları onu defalarca geri itiyordu. "Dayan Noxy. Neredeyse oradayım."

Çaresizlik içinde ona uzandım, kasıklarım beni defalarca aşağı itiyordu, bu yüzden onu gözden kaybetmeye devam ettim, ama bir arkadaşımın savaşçısı, yüzünü gıdıklayan ve onun içine giren kasıklarım denizine göğüs gererek bana doğru savaşmaya devam etti. ağız.

Tökezledi ve gücünü açtı, eli benimkine ulaşana kadar bana doğru ilerledi ve ben onu sıkıca tuttum.

"Bırakma," diye yalvardım, Rose'un Titanik'in sonunda Jack'e tutunmaya çalışması gibi. Ama hepimiz bunun nasıl sonuçlandığını biliyorduk.

“Yapmayacağım. Seni yakaladım," diye söz verdi, beni bir gelgitte sürüklemeye çalışan kasıklarımdan çekmeye çalışırken, beni kendine doğru çekerken eli sıkıyordu.

Ama dalga çok güçlüydü ve diğer eliyle bir iksir uzatıp bana uzatırken geriye doğru zorlanıyordu. Onu tutmak için boştaki elimle uzandım ama kasıklar geçemeyeceğim bir duvar oluşturuyordu.

"Orio!" Ben ağladım.

"Noksi!" eli benimkinden kaymaya başladığında karşılık olarak seslendi.

Bir kez daha ilerlemeye çabaladı, iksir şimdi attığı bir hava akımıyla sallanarak dudaklarıma getirdi.

"Ağzını aç," diye emretti ve ben de dediğini yaparak başımı geriye attım. Ama Orion hava büyüsüyle onu ters çevirdiğinde, lanetli kasıklar müdahale ederek onu bir kenara devirdi ve onun yerine iksir gözüme döküldü, sıvı bir orospu çocuğu gibi yakıyordu.

"Ah!" Ağladım, yanma şiddetleniyordu.

Orion'un elinin elimden daha da uzaklaştığını hissedebiliyordum ve sahip olduğum her şeyle parmaklarını tuttum.

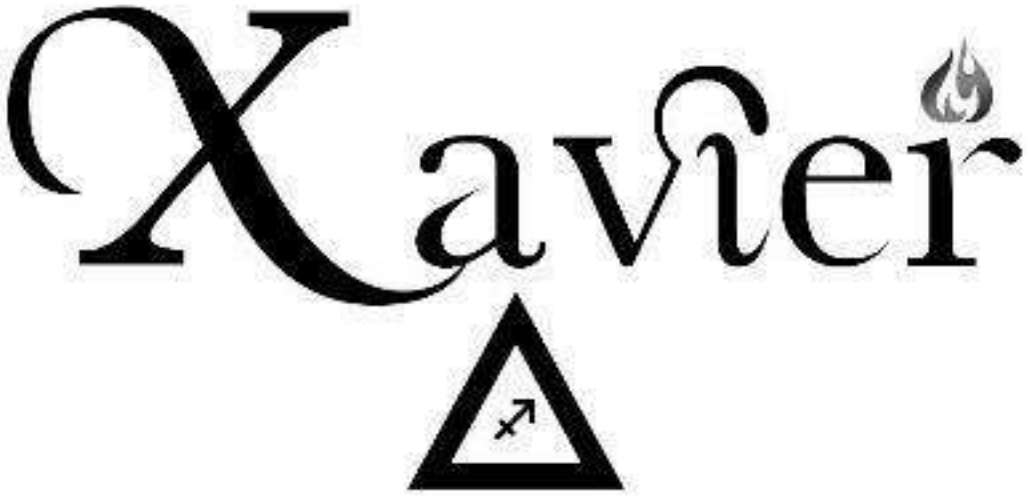
"Bırakma," diye tekrar homurdandım, gözlerim yanarak onu ararken, gözlerimi kısıp kasıklarıma baktım.

Yüzü bir kez daha kasıklarının arasından belirdi, başını sallarken gözleri özürle doluydu. "Çok

üzgünüm Noxy." Parmakları elimden kaydı ve arkadaşım sanki bir canavar onu ormanın derinliklerine çekmiş gibi kasıkların kara ormanına gömüldü.

Çaresizlik içinde arkasından bağırdım, kasıklarım o kadar kalınlaştı ki karanlığa gömüldüm. Ve orada benimle tek bir düşünce kaldı.

Xavier Acrux ödeyecek.

BENSofia gülümserken sarı saçlarından pembe parıltılar dökülerek yanımda koşarken, Fae biçimimde koridorlarda zafer kişnemesiyle dörtnala koştum.

"Bunu gerçekten yaptın mı?" o güldü.

"Evet ve oradan çıktığında beni öldürecek," dedim hafif bir kahkaha atarak. "Çok komiksin Xavier," dedi geniş bir sırıtışla.

"Ah evet?" Başka bir köşeyi dönüp yavaşladığımızda göğsüm şişti. Karanlıkta saklanırken ikimizin de nefesi kesilmişti ve damarlarımda adrenalin akıyordu.

"Bunu nasıl yaptın?"

"Her şey dikkat dağıtmak içindi," dedim omuz silkerek. "İksiri yapması için başka birini tuttum, sonra fırsatı şansa bıraktım."

"Bu dahice." Gülümsedi, gözleri ağzıma kaydı ve aniden ona doğru hareket etmeye başladım, elimi saçlarına kaydırıp sırtını duvara bastırırken onun için can atıyordum.

Ağzından küçük bir inilti kaçtı ve ona beni itmesi için bir an süre verdim ama itmedi.

Düşlerimi büyüleyen bu mükemmel yaratığa bakarken boğazım düğümlendi. Gördüğüm en güzel kısraktı ve şu an bana nasıl baktığına inanamıyordum.

Dikkatimi rüzgara verdim, eğilip ağzımı onunkine bastırdım, bana ait olmayan bir öpücüğü çaldım ama yine de kabul ettim. Yarım saniye direndi, sonra bana karşı eriyip tutku ve ihtiyaç bizi birbirimize doğru çekerken beni kendine yaklaştırdı.

Tyler, dedi ağzıma doğru. "Tyler'ı

unut," diye ısrar ettim.

Tyler, "Tam burada dururken onu unutmak zor," diye homurdandı ve ardından gömleğimin arkasını kavrayarak beni Sofia'dan uzaklaştırdı.

Ona döndüm, öfkeyle ayağımı yere vurdum ve birbirimize öfkeyle kişnerken alınlarımızı birbirine çarptı.

"Geri kalanımız da buradayız," dedi Darius, hızla dönüp onu, ikizleri ve diğer Mirasçıları geçinmeyi beklerken bulduğumda beni korkutarak. Şehvetim içinde, sınıftan birlikte ayrıldığımızı tamamen unutmuştum ve kahrolası beceriksiz bir ördek gibi burada durup lanet olası bir olay yaratarak tüneli kapattım ve böylece hepsi beni izlemek zorunda kaldı.

"Ah, şey, özür dilerim," dedim. "Gitmenize izin vereceğim çocuklar."

Sola doğru bir adım attım ama Darius da öyle yaptı. Aniden durdum ve sağa hareket ettim ama o da aynısını yaptı, Tory yanında kıkırdarken gariplik yoğunlaştı. Üçüncü kez olduğunda, Darius yüzüme bir duman bulutu üfledi, kollarımdan tuttu ve beni kaldırdı, tüm grubun arkamızdan sıra halinde geçebilmesi için beni duvara yasladı.

Onlar giderken sıranın arasından Tyler'a ters ters baktım ve hepsi tünelden aşağı iner inmez tekrar birbirimize atıldık, alınlarımız çatıştı, kişnemeler havayı doldurdu.

"Kız arkadaşıma dokunup bundan paçayı sıyırabileceğini mi sanıyorsun?" Tyler hırladı.

"En güçlü Pegasus'u istiyor, Tyler ve bu da*Ben*," Israr etmiyorum.

"Kes şunu," diye tersledi Sofia. İkinizden de hoşlanıyorum, tamam mı? bizi ayırmaya çalıştı ama biz onu görmezden geldik, diğerini boyun eğmeye zorlamak için hakimiyet için savaşırken kafalarımız bir kez daha birbirine çarptı.

Tyler'ın ondan daha küçükmüşüm gibi davranmasından bıkmıştım. İçgüdülerim, onu altımda ezmemi ve sürümüzün Dom'u olarak haklı konumumu talep etmemi gerektiriyordu. Uzun zaman önce Sofia'ya aşık olmuştum ve evet belki başka bir adamın kızına taşınmanın benim hakkım olmadığını biliyordum ama bu bundan daha fazlasıydı. Emrimin bir ihtiyacıydı. Dom pozisyonunu talep etmem gerektiği gibi onu da talep etmek zorunda kaldım. Ve bu ilkel bir iddia da değildi, Sofia'yı seviyordum. Ve onun her şekilde benim olmasını istiyordum. Kısrağım gibi yanımda uçmak ve birlikte bulutların ve gökkuşaklarının arasından geçmek.

Tyler ve ben birbirimizi itmeye başladığımızda Sofia, "İşte bu," diye homurdandı. "Siz ikiniz arasında bu sorunu çözene kadar benim işim bitti."

"Ne demek bitti?" Tyler telaşla ona doğru döndü.

Bitti, Tyler, dedi kararlı bir şekilde. “Artık tüm bu ağırlaşmayı kaldıramıyorum. Son zamanlarda zar zor parlıyorum bile, rahat bir ortama ihtiyacım var. Bu hiçbirimiz için sağlıklı değil.” İçini çekti, gözlerinde istekle ikimizin arasına baktı, sonra döndü ve hüzünlü bir kişnemeyle bizden uzaklaştı, yemek salonuna yönelen diğerlerinin ardından gözden kayboldu.

"Şimdi ne yaptığına bak." Tyler beni göğsüme itti ve tökezleyerek bir duvara çarptım. "Her şey yolundaydı, ta ki aptal, kükürtlü saçların ve lanet olası karın kaslarınla ortaya çıkana kadar ve şimdi de diğer tüm baş döndürücülerin üstüne çıkacak olan lanet kafanla. Bu saçmalık. Ve ne biliyor musun? O yakaladı

gömleğini tuttu ve çıkardı, fırlattı. "Bu oyunla işim bitti. Benim pozisyonumu almaya çalışacaksan, sonra bana gel Xavier!" Elini bronzlaşmış göğsüne vurdu. "Savaşıyoruz ve kim kazanırsa Dom unvanını kesin olarak alıyor ve diğeri onu emmeli ve bir daha asla diğerine meydan okumamalı."

Benim için sorun yok, dedim, kendi gömleğimi çıkarıp ayağımı yere vurarak dövüşe hazırlandım.

"Ah, merhaba çocuklar," diye mırıldandı Washer, koluna bir havlu sarılı, sürat arabasıyla koridorun sonunda göründüğünde. Ama bu tünelde bir hamama gidip gelmiyordu, öyleyse neden böyle giyinmişti? "Küçük tartışmanı yönetecek birine mi ihtiyacın var? Yardımımı sunmaktan çok mutlu olurum."

Burnumu kırıştırdım ve Tyler kaslı göğsünün bir kısmını örtmeye çalışıyormuş gibi kollarını kavuşturdu.

Washer, hamle yapmaya başlamadan önce, "Şimdi gel, önce esnediğini görelim," diye cesaretlendirdi. "Beni takip edin. Bunun gibi. Olukların derinliklerine inin.

Tyler yüzünü buruştururken ona baktım.

"Dövüş için odama gitmek ister misin?" Tyler mırıldandı, ben de hızla başımı salladım, ikimiz de elimizden geldiğince hızlı bir şekilde Washer'dan dörtnala uzaklaştık.

"Böyle yapma!" Yıkayıcı arkamızdan seslendi. "En azından başlamadan önce vücudunuzu yağlamayı unutmayın, bu hareketlerinizin güzel ve akıcı kalmasına yardımcı olacaktır."

"Ew," diye çıkıştım.

Tyler ürperdi ve odasına gittiğimizde rahatladım ve o içeri girdi. Onu takip ettim, o kapıyı tekmeleyerek kapatırken omuzlarımı silktim, kıçının üzerinde tam bir vahşi mustang olmaya hazırdım.

Tyler komodinin üzerinden bir şişe yağ aldı, göğsüne sıktı ve cildine sürdü.

"Ne yapıyorsun?" Şaşırarak sordum, yağ hepsini vurgularken bakışlarım kaslarının sertliğine düştü.

"Washer bir sapık ama petrol konusunda da haklı," dedi Tyler.

"Bunu neden ortalıkta taşıyorsun?" Şaşkınlıkla sordum ve bana pis bir bakış attı. "Ne kadar

küçük bir bakiresin, Xavier," dedi sırıtarak ve yağın içinde teninde parıldayan ışıltılar olduğunu fark ettim.

"Siktir git," diye homurdandım. "Ben bir bakire değilim."

Bir kahkaha attı. "Bunu bu kadar inkar etmen üzücü." Bana yağ şişesini fırlattı ve elime bir miktar yağ döktüm, göğsümün ve kollarımın her yerine sürdüm.

Yukarı baktığımda, Tyler'ı eşofmanını düzeltirken ve ayakkabılarını tekmelerken buldum.

Büyü yok, dedi. "Birbirimizin canına okuyalım ve en iyi aygırın kim olduğunu görelim."

Bunun üzerine kalınca yutkundum ama bu meydan okuma karşısında çenemi kaldırdım ve başımı salladım. Onunla baş edebilirdim, burada antrenmanlara ayak uyduruyor, sabah antrenmanları yapıyor ve güçlü kalmak için her gün kendimi zorluyordum. Darius, bir rejim kurmamda bana yardım etmekten fazlasıyla mutlu olmuştu ve eğer onun amansız talimlerine ayak uydurabilirsem, o zaman bunu yapabilirdim. Ama Tyler'ın kaslı yapısına bakılırsa, muhtemelen aynı derecede çalışıyordu.

Yağı yatağın üzerine fırlattım ve o bir an için birbirimizi süzdük, odadaki gerginlik tenime değiyordu.

"Hadi o zaman," diyerek kollarını iki yana açarak beni kışkırttı. "Yoksa küçük yedek, bakire Xavier Acrux benimle dövüşmekten çok mu korkuyor?"

Öfkeyle kişnedim, ona doğru koştum ve karnına çarpan bir yumruk attım. İki büklüm oldu ama yanıt olarak böbreğime bir yumruk indirdi ve ağrının yan tarafıma yayılmasına neden oldu. Onu kendimden uzaklaştırdım ve yatağa indi, bacaklarını kaldırdı ve çıplak ayaklarını göğsüme çarparak geriye doğru sendelememe neden oldu.

Bana öfkeyle kişnedi, yumruğunu çeneme indirdi ve ben de kaburgalarına aynı derecede sert bir darbe indirerek karşılık verdim. Omuzlarımı tuttu ve ben de onunkini tuttum, ellerimiz kayarak yağlı tenimizin üzerinde kayarken ona karşı koymaya çalıştım.

O öne doğru şahlanıp omzumu ısırırken tırnaklarımı batırdım, onu geri itip ona bir yumruk savururken bir öfke kişnememi geride bıraktı. Ama ıskaladım ve tekrar üzerime atladı, ağırlığı beni bir masaya çarptı ve duvarlardan yankılanan bir gümbürtüyle masadan bir sürü pislik yere düştü. Bir tarot destesi uçuştu, kartlar yere döküldü ve Kule, yıkım ve kaos tahminleriyle bizimle dalga geçiyormuş gibi bana baktı. Ama bu benim için sorun değildi, çünkü bu kavga uzun zaman önce gelmişti.

İçgüdülerim yanıp tutuşurken Sofia'yı düşünerek omzumu göğsüne attım ve topuklarımı içeri geçirirken onu geriye ittim. Onu altımda zorlamak zorunda kaldım. Onu boyun eğdirmek zorunda kaldım.

Dizlerinin arkası yatağın kenarına çarptı ve ben onun üstüne tırmanıp onu şilteye doğru itip yüzüne bir yumruk atarken, benim ağırlığımın altına düştü.

"Ben Dom'um!" diye bağırdım ve bana bakarken dudakları aralandı, sonra kalçasını kaldırdı, beni yere sererken döndü ve dizlerinin üzerine yuvarlanarak benden kaçmak için hamle yaptı.

Tekrar üzerine atladım ve kafasını çarşafın içine doğru zorladım. "Söyle. Benim Dom olduğumu söyle, Tyler. Söylemek BT."

Bana bakıp söyleyebilmesi için kafasını bıraktım. Ama bunun yerine başını çevirdi ve bakışları kasıklarıma kaydı ve ben de onun görüş açısını takip ederek kaya gibi sert olduğumu fark ettim, sikimin dış hatları eşofman altıma baskı yapıyordu.

Tyler'ın gözleri bana baktığında yanaklarımdaki ısı çizgileri yakıyordu ama bana bakmıyordu.

Beklediğim gibi alaycı bir sırıtışla gözlerinde bir şehvet havuzu buldum.

"Kanıtlamadıkça Dom değilsin," diye gakladı ve ne dediğini, benden ne istediğini biliyordum. Kavganın başka bir şeye dönüştüğü ve odadaki enerjinin tamamen farklı bir şekilde yandığı yerde aramızda bir anlık sessizlik asılı kaldı.

"Kanıtla," diye tekrar talep etti ve aniden onu tekrar çarşafa yasladım ve yalnızca içgüdüsel olarak yataktan yağ şişesini kaptım. Mücevherli aletimi serbest bıraktım ve eşofmanını indirmeden önce üzerine köpüklü yağı döktüm.

"Yap şunu," diye inledi Tyler, sözleri hem bir rica hem de bir talepti.

Kendime en ufak bir şüphe bile düşünmeden, aletimi onun poposuyla hizalayıp içine sokmadan, onu altıma bastırmadan ve dudaklarımdan bir zevk kişnesi düşerken kalçalarımı itmeden önce kendime en ufak bir şüphe bile düşünmedim. Ve ah, o kadar iyi hissettiren lanet yıldızlarım, aletim sanki tam oraya oturması için yapılmış gibi vücudunun içine sıkıca sarıldı ve adımı inleme şekli, aynı şeyi hissettiğini söyledi. Bunu neden daha önce hiç yapmamıştım? Neden bu ecstasy hissini ertelemiştim?

Artık bakire değilim, değil mi Tyler? Hareket etmeye başladığımda, aletimin mükemmel hissi ile kanım güm güm atarken şehvetle güldüm.

"Siktir git." İnledi, kıçını bana yasladı ve onu altımda tutarken kalçalarımın her hareketiyle karşılaştı ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğini görünce nefesim kesildi, arzu, öfke ve kafamı bulandıran içgüdüler arasında kayboldum.

"Dom kim?" Onu sıkıştırıp kalçalarımı daha hızlı sallarken nefessiz pantolonumun içinden tekrar talep ettim.

"Öylesin," diye yanıtladı inleyerek ve ben de unutulmanın eşiğine geldiğimi hissettiğimde memnuniyetle kişnedim. Aramızda o kadar çok bastırılmış öfke ve öfke vardı ki, bu benim aklımı kaçırmama neden oluyordu, şimdi bu mükemmel hareketle doruğa ulaşıyordu ve o kadar kaçınılmaz geliyordu ki, bunu daha önce nasıl görmediğim hakkında hiçbir fikrim yoktu.

“Sen Dom'sun. Ah yıldızlarım, sen Dom'sun, dedi Tyler nefes nefese.

Bu sözler, konuşmamı yüksek bir kişnemeyle bitirmeme neden oldu, ben ona doğru şaha kalkarken, onu altıma sıkıca bastırırken ve damarlarımı içinden geçtiğim tüm gökkuşağından daha iyi vızıldatan yükseklikten aşağı inerken nefes nefese onun içinde kıpırdamama neden oldu. .

Ama düşüncelerim yeniden hizalanırken, Tyler'a baktım ve ne yaptığımı fark ettim. Ah lanet

olsun, diye nefes verdim. "Sofya."

"Xavier," diye cevap olarak Sofia'nın sesi bana ulaştı ve onu kapı eşiğinde dikilmiş, gözleri şok içinde üzerimizde gezinirken bulduğumda başımı hızla çevirdim.

"Üzgünüm," diye ağzımdan kaçırdım, Tyler da başını kaldırıp ona baktı.

"Kahretsin, Sofia, bebeğim. Planlı değildi, birdenbire oldu. Nasıl olduğunu bile bilmiyorum” dedi.

bozuk

Odaya girdi, kapıyı arkasından kapattı ve bir sonraki hamlede elbisesini çıkardı. Göğüsleri çıplaktı ve giydiği minik ışıltılı pembe g-string, bize doğru yürürken solgun tenine sıkıca yapışmıştı.

Kalçamı geri çekip Tyler'ı serbest bıraktım ve o dönerken eşofmanımı yukarı çektim ve yatakta diz çökerken ondan kaydım.

"Ne yapıyorsun?" Boğazımdaki bir yumru etrafında sordum ve gözlerinde yaramaz bir parıltıyla yanımızdan geçti, odadaki bir kemerli yoldan geçti ve bize ulaşan bir duşun sesi.

Tyler onun peşinden koşarken pantolonunu yukarı çekerek yataktan fırladı ve ben de ne yapacağımı bilemeden onun peşinden koştum. Endişe göğsümde savaşıyordu ama damarlarım da vızıldayarak sürünün Dom'u olarak konumumu sağlamlaştırıyordu. Bu konuda ne kadar kötü hissetmek istesem de, Düzenimin her parçası bana bunun doğru olduğunu söylüyordu. Ve cehennem gibi kafa karıştırıcıydı.

Orada kayaya oyulmuş bir duş vardı, toprak büyüsüyle yapılmış olması gereken bir borudan dökülen su, yıkanırken Sofia'nın üzerine bir serpinti halinde dökülüyordu, gözleri kapalı ve başı geriye doğru eğik göğüslerini okşuyordu.

Önünde omuz omuza dururken Tyler bana baktı ve sonunda gözlerini açtı, dudağını ısırdı ve bizi daha yakına çağırdı.

"İkimiz de?" diye sordum ve başını salladı, birlikte duşa girerken tüm tereddütleri beni terk etti ve dilini Tyler'ın dudakları arasına soktu.

"Beni aşağıladı, içgüdüseldi," dedi ve arkasına yaslandı, saçımdan tuttu ve beni daha yakına çekti.

"Biliyorum, gördüm," dedi nefes nefese, ellerim belinin yumuşak kıvrımlarına düşerken su üzerimden ağır ağır akıyordu. “Ve mutluyum. Çünkü aradığımız cevap bu.”

Tyler'ın bakışlarıyla tekrar karşılaştım ve gözleri ağzıma daldığında boğazı sallandı ve Sofia kafalarımızı birbirine yaklaştırdı. Ağzını benimkine bastırdı ve dilini dudaklarımın arasına alıp onu öptüm ve kalp atışlarımın yeniden hızlandığını fark ettim.

Daha önce erkekleri düşünmüştüm, hatta bu tür fanteziler yüzünden birçok kez otuzbir çekmiştim ama Sofia'ya aşık olduğumdan beri içimdeki arzuları keşfetmekten çok onun fikrine kapılmıştım. Ama onu daha sıkı öptüğümde ve onun içinde olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşündüğümde, paylaştığımız tüm o gerilim dolu anlarda hasretini çektiğim şeyin bu olduğunu biliyordum. Sofia'ya karşı hislerim, içimdeki bu arzuyu gölgelemişti ama artık ona teslim olduğum için daha fazlasını istediğimi biliyordum. Ve aletim tekrar sertleştiğinde ve Sofia kıçını bana yasladığında, bu düzenlemeye tamamen katıldığımı biliyordum. O kadar doğru hissettirdi ki, Tyler'ın ne kadar çok şey hissettiğini fark etmediğime inanamadım.

önce bana başvurdu Ona hükmetmeye o kadar kapılmıştım ki, ondan başka ne istediğimi bile fark etmemiştim.

Öpüşmemizi kestim, bunun yerine Sofia'yı öpmek için eğildim ve Tyler eşofmanımı kavrayıp aşağı çekerken o ağzıma doğru inledi. Onları tekmeledim ve vücudumu sabunla yıkarken inledim, eli aletimdeki değerli taşların sırtlarından kaydı ve daha fazlası için canımı yakmaya başladı. Minik g-string'i Sofia'dan kaydırdı, ayaklarımızın dibine fırlattı ve mücevherle kaplı amını ikimize de göstererek beni o kadar sertleştirdi ki ağrıdım.

Tyler arkamda hareket etti, ağzını boynuma bastırırken Sofia'yı öne doğru itti, böylece o kendini duvara yaslamak zorunda kaldı, sonra tekrar sikimi kavradı ve amının sıcak ıslaklığına yönlendirdi.

"Bunun gibi," diye homurdandı Tyler, kalçalarını benimkine dayayarak ve o tek sert itişle beni onun içine zorlayarak, Sofia'nın haykırmasına ve dudaklarımdan bir zevk kişnemesine neden oldu.

Tyler onun kalçalarını kavradı ve her hamlemi karşılamak için onu geri çekerek arkadan bana doğru sürmeye devam etti ve o ikimizin de adını inlediğinde onu nasıl memnun edeceğimi gösterdi.

"Yıldızlar, bu çok iyi," Sofia içini çekti ve Tyler elimi tutup beline ve amını süsleyen değerli taşların üzerinden klitorisine doğru yönlendirirken göğsüm şişti.

Parmaklarımı daireler çizerek hareket ettirdi ve o elimi bırakıp ritme ayak uydurmam için beni terk etmeden önce bizim için zevkle titredi, amcık benim şaftımı sıkıca kavrarken, Jacob'ın değerli taşlarının her biri onu ecstasy'ye doğru inşa etti. merdiven onun benim için paramparça olmasına neden olacak şekilde içinde gıcırdadı.

Arkama uzandım, Tyler'ın eşofmanını indirmeye zorlarken, Subs'larımı memnun etme içgüdüm beni harekete geçirdi ve aletini yumruğumla kavradım. Derinden inledi, dizginleri almama izin verirken beni ve Sofia'yı izlemek için yanıma doğru hareket etti ve yumruğum aşağı yukarı kayarken aletimin ona girip çıkmasını izlerken gözleri kısıldı.

Sofia ürpererek geldi, amcığı aniden sikime kenetlendiğinde inlemeleri alanı doldurdu ve beni onunla gelmeye zorladığında nefesim kesildi, zevk dalgasından dışarı çıkarken kalçalarımı birkaç kez daha ileri sürdüm. Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine inanamıyorum.

Sofia'dan ayrıldım ve o da Tyler'ın aletine uzanırken gözlerinde arzuyla bize döndü ve onu memnun etmek için birlikte çalıştık, o Sofia'nın kalçasına gelene kadar yumruklarımızı aşağı yukarı kaydırdık ve üçümüz sıcak su tenimizin üzerinde hızla akarken çaresiz, dağınık bir öpücükle çarpıştı.

Kalbim şimdiye kadar bildiği en heyecan verici melodiyle atıyordu ve bunun ait olduğum yer olduğunu biliyordum, üçümüz birbirimiz arasındaki en mükemmel uyumu buluyorduk. Dom olmuş olsam da, işlerin bu şekilde ilerlemesini hiç beklemiyordum, içimizdeki Fae'yi memnun eden doğal bir düzene giriyorduk ve türümüzün dürtülerini dengelemenin bir yolunu bulmuştuk. Ve kutsal

kahretsin, cennet gibi hissettirdi.

* * *

Koridorlarda dörtnala koştum, bugün yaptığım seks miktarıyla aletim karıncalanırken herkesi aradım. Ben bir seks aygırıydım, yani bir seks aygırıydım ya da seks atı, kahretsin, zaten bakire değildim ve önemli olan da buydu. ben ... idim*çok*Bakire değil.

İleride konuşan insanların sesini duyduğumda, Orion'un "Bu her şeyi değiştirir" derken sesini tanıyarak sevincimi kişnedim.

Koridora döndüm, en çok orada olduğuna sevindim çünkü herkesin önünde beni bakire diye çağıran oydu ve şimdi sözlerini yiyecekti.

Ellerimi kalçalarıma koyarak koridora fırladım. “Ha-ha! Artık iksirin için benim kanımı kullanamazsın, Orion. Bir sürü seks yaptım. Bir sürü seks. Bir erkekle*Ve*bir kız Çift yarak yaptım ve çift daldırdım ve tüm çiftler ve sikimi tüm deliklere soktum, Orion.*Tüm*onlardan.”

Etrafında duran grubumuzun geri kalanı gibi Orion da bana şok içinde baktı ama hiçbiri gülümsemedi ve Darius elini yüzünün altına indirerek başını salladı.

“Birisi sadece*ölü*, Xavier," diye tısladı Max ve Orion kenara çekildi, arkasında yerde yatan kanlı bir beden ortaya çıktı, ayrıca cesedin arkasında duran annem ve Hamish de ortaya çıktı.

Annem bana bakarken bembeyazdı. "Bu harika bir haber tatlım, aferin sana, sen de harika bir iş çıkarmış gibi görünüyorsun, ama bunu daha sonra konuşmamız gerekecek, tamam mı?"

Hayır hayır. Tekrar olmasın.

Annemle seks hayatımı tartışmak istemedim. Ona tüm deliklerde bir kız ve bir erkekle yattığımı açıkça söylemiştim.*Ah yıldızlarım az önce annemin önünde 'tüm delikler' dedim.*

"Üzgünüm, öyle demek istemedim - yıldızlar derken, katilin yakalandığını sanıyordum," diye geveledim, aralarındaki kan gölüne bakarken geri geri gittim.

Görünüşe göre katil Justin Masters değilmiş, dedi Tory ve Geraldine elini onun alnına götürerek çığlık attı.

"O peruk kurdu işlediği suçtan dolayı çok kötü muamele gördü. Ve şimdi temize çıkarılmış bir böcek olmalı, bir böcek gibi gökyüzüne uçmak için serbest bırakılmış olmalı," dedi Geraldine, Max'in üzerine kapanıp omzunda hıçkırarak.

"Ne yapacağız?" Darcy endişeyle sordu. "Tepegözler bunu kimin yaptığını neden bulamıyor?"

Hamish, "Sümbülümü kutsa, sorgulamaları hızlandırmalıyız," dedi. "Hemen başlayacağız."

Annemin elini tuttu, koridordan aşağı doğru yöneldi ve birkaç asi aceleyle öne çıkıp parçalanmış bedeni bir battaniyeyle örttü ve diğer herkes bana doğru yürümeye başladı.

Döndüm, kendimi Gabriel'le karşı karşıya buldum, kolumu tutarken üst dudağı hırlayarak geriye kıvrılmıştı. "Merhaba, seni küçük pislik."

Kahretsin.

"Orion'un beni o tüylü ormandan çıkarması ne kadar sürdü biliyor musun?" diye tısladı. "Şey...

bir süre mi?" törpüledim.

"Kasık kıllarımın neredeyse boğulmasına yetecek kadar uzun, Xavier. Bunun için yeterince uzun," diye homurdandı, Atlas'ını çıkardı, üzerinde bir şeyler gösterdi ve bana gösterdi. "Bunu alt etmesi için o küçük pislik arkadaşını bul."

Tyler'ın az önce FaeBook'a gönderdiği videoya bakarken sesimde bir parça gururla, "O artık benim Subayım," dedim.

"Onun ayın oğlu olması ve dünyaya hepimize ay büyüsü hediye etmek için gelmiş olması umurumda değil, Xavier. Ona bunu indirmesini söyleyeceksin."

Tyler'ın internete koyduğu FaeBook gönderisini, altında oynayan Gabriel'in videosunu, Geraldine canını kurtarmak için koşarken kasıklarını yere devirdiğini ve her zaman korktuğu gibi ölmekten feryat ettiğini okurken hemen başımı salladım. Çaresizlik içinde kapıya doğru emekledi, elini uzattı ve Max onu serbest bırakmadan önce siyah saçların arasında kaybolmaya başladı, bu şekilde ölmeyeceğine söz verdi ve odadan çıkmayı başardılar.

Tyler Corbin:*Bugün @Gabriel Nox bize çalıları düzenli tutmanın önemini öğretmeye çalıştıktan sonra bir #pubetastrophy olduğunda sınıfta işler #kıllı bir hal aldı. Kasları hızla kontrolden çıktı ve #wangwig'i bir dakikadan kısa sürede #tüylü bir arkadaştan #kıllıcanavar oldu. Çabuk harekete geçen Lance Orion, yardım etmek için daldı ve #horozhalı onu boğarken kendini pusuya düşmüş halde buldu ve kendini arkadaşının #whiskers'ı ağzında ve gidecek hiçbir yeri yokken buldu. Orion #peenpelt ile ne kadar mücadele etse de #deeppubesea'da kayboldu ve o zamandan beri onu henüz göremedik.*

 # youhaireditherefirst #thelostfurld #bashedbyyourownbush #deathbyphallusfuzz

 # pubenator geri dönecek mi

Carson Alvion:*Adalet. *çalı emojisi**

Mikaela Colgan:*Orion canı ne zaman isterse çalılığıma saldırabilir! #cesurthebush*

 # orman haydutu

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Leon Gecesi:*HAHAHAHAHA Orion, Gabe'in #horoz kilitlerine gömüldü*

Erica Collins:*Seni özledim, Leon. Neden aramalarıma cevap vermiyorsun ???? #Mindyforlife # bu dişi aslan yalnız #ağlamak için*

Savannah Desiree:*Kutsal ay taşları! #hotharpy'yi kurtarmak için haftanın her günü o #pubaciousdeniz'e dalardım*

Yasemin Andrea Ray:*Gabriel için keskin nişancılık! Hepimiz devreye gireceğiz! #Kliplerimi getireceğim # kim bulduysa onundur*

Marta Segura:*Zor durum buna denir #savethehotprofessors # itsnotlearningunlessmyloinsarea-burning*

Telisha Mortensen:*Garipleştirmek istemem, ama o halka açık odada Gabriel ve Orion'a giden yolu YİYECEĞİM #dontknockittilyoutryit #furryfeast*

Zian Williams:*Umarım orada küçük tavşan yoktur! #yengeçler karın kaslarından sonradır*

"Üzgünüm?" Sik mücevherlerim için yaptığım anlaşmayı açıklamam gerekip gerekmediğini merak ederken kahkahalarımı yutmaya çalıştım, ama Gabriel şu anda hepsini görecek havada görünmüyordu, bu yüzden onları dışarı çıkarmamaya karar verdim.

"Pişman değilsin," diye homurdandı. "Ama olacaksın." Bedenleri isyancılar tarafından götürülürken ölü Fae'lere saldıran her neyse, beni bıraktıkları kanlı pisliğe doğru itti. "Tek bir damla su büyüsü olmadan temizle şunu."

"Ama-" Nefesim kesildi ve beni katliamın önünde dizlerimin üzerine çöktürdü.

Gabriel, "Ben çok daha kötüsünü yapabilirim," diye uyardı ve ben de teslimiyetle içini çekip ortalığı toplamaya başladım. Ama o grubumuzun geri kalanıyla birlikte uzaklaşırken ben de yere saçılan kan ve kanla baş etmeye çalışırken, bunun hayatımın en güzel günlerinden biri olduğunu düşünmeden edemedim. Ve kendi kendime "Buna değer" diye mırıldandım.

BENAvucumdaki gölge dürbünüme dokunurken, her yeterince sert salladığımda göz küresinin içinde yaptığı tatmin edici vuruşun tadını çıkarırken her şeyin anlamını düşünerek odamda volta attım.

O şey, bu gece demiri - perileri incitmek, gölgeleri hedef almak ve onları etkisiz kılmak için özel olarak tasarlanmış bir metal - içinde tutmaya çalıştığımda zaten üç kez yüzüme sürünmeye çalışan hilekâr bir canavardı, ama şimdi onu düzgün bir şekilde kontrol ettiğime göre , Korkacak hiçbir şeyim yoktu.

Yine de bu bizi hedefimize yaklaştırmıyordu ve ben bu tek meydan okumayı üstlenmiştim çünkü pancarlarımın derinliklerinde biliyordum ki, bu çabada başarılı olmadan bu savaşı asla kazanamayacaktık.

Yarıkların izini sürmek için bu korkak gözü kullanabilmek için yapışkan parmaklarımızı bir casusluk haritasına sokmamız gerekiyordu. Ama lanet olası şeyler bugünlerde bir Ejderhanın rahminden daha nadirdi ve var olduğu bilinen sadece beş tanesi vardı ve bunların hepsi de FIB tarafından sahiplenildi ve sıkı bir şekilde korundu.

O korkak Daniels'ı düşünmek bile, onların hâlâ bir kralın sahte haydutunu takip ettiklerini ve niyeti ne kadar hain olursa olsun onun emirlerini yerine getirdiklerini bilmekle içim kaynamaya başladı. Gerçekten midemi bulandırıyorlardı ve en kısa zamanda o casusluk haritalarından birini ellerinden kapmaya kararlıydım.

Sorun şuydu ki, canım, tatlı, salak Gabriel sadece*Görmek*FIB'in en yüksek bölümünün elindeki haritalardan biri ve bizim başarısızlığımızı öngörmesiyle sona erdiğini iddia etmek için yaptığımız her plan. Ve ölüm. Çok ölüm. Dürüst olmak gerekirse, küçük kaçık bu görüntü karşısında oldukça korkmuş görünüyordu ve ben ona kesin bir şekilde bunu atlatması için uzanmasını önermiştim ve reddetmişti. Ama gerçekten ıslak bir Sally'ye benziyordu ve gitmesine ihtiyacım vardı, bu yüzden onu yine de sürüklemiştim.

Gerçekten de kırılması gereken büyük, kıllı bir Ejder ceviziydi ve başarısız olmayacak bir plan yapmaya çalışırken hâlâ boşa harcadığımız zamanı değerlendiriyordum.

Kapı çalındı ve iç çektim, açmak için hareket ettim ve dürbünü yorganımın üzerine fırlattım, göz küresi çamaşır kurutma makinesindeki nemli bir pinpon topu gibi zıplıyordu.

"Merhaba, şeker dişi," dedi babam nazikçe, parmaklarını çeneme vurarak. "Hazır mısın?" Ah, Tanrı merhamet etsin, diye nefesim kesildi ama yine de onu koridora kadar takip ettim. Çünkü kraliçelerimin gölge yarıklarını bulmasına ve o işbirlikçi kırıntı Lavinia'yı devirmesine yardım edecek bir casusluk haritasını ustaca elime geçirememiş olabilirim, ama niyetimi düzeltebilirdim. Yine de bunu yapmaktan nefret ettiğimi kendime itiraf edebilirdim.

Yürürken babam bana göz ucuyla bir bakış attı, değerlendiren bakışları beni hantallaştırdı ve ben de kendi ayaklarıma takılıp düştüm, dirseğimi yakalayıp beni düzelttiğinde kendimi petunyamın üzerine düşmekten kurtardım.

"Biliyor musun, eğer bu nişan artık sana uymuyorsa-" diye söze başladı ama nefesi kesilerek sözünü kestim. "Tatlı ekşi krema sana bu fikri ne verdiyse?" nefesim kesildi.

"Eh, ben kör değilim tatlım, Rigel denen adamla paylaştığın bakışları görüyorum ve onun taht hakkında alçakça bir görüşü olduğunu biliyorum, ama belki de bu o kadar da dert değil. Leydilerimizin ne olursa olsun ayağa kalkacağı açık ve bir kez kaderin tatlı ve sert eli tarafından sindirildikten sonra, sizin için uygun bir eş olabilir.

"Ama Justin ne olacak?" Ben ağladım. "Bu kadar haksız yere suçlanan zavallı, tatlı, aptal Justin? Çektiği onca acıdan sonra ona şimdi dönmezsem ben nasıl bir hanımefendi olurum?"

“Popkins...”

"HAYIR. Bu konuda tereddüt edemem," diye sert bir şekilde yanıtladım, ancak alt dudağım biraz titredi ve Justin'in hücresinin bulunduğu tünele dönerken konuyu kuyuya bir yaprak gibi düşürdü.

Beni bu nişana bağlayan sadece kendi hanımefendi heveslerim değildi, canım annem de. Ölüm döşeğindeyken, zalim ve uzun ömürlü Faeitis kemiklerini kemirip onu yıldızların kılavuzluğundaki kabusun kanatları üzerinde bizden çaldığında, benden her zaman sözüme bağlı kalmamı istemişti. Çünkü tatlı annemin gözlerinde, bir kar çanının hayalinde konuşup diğerini seçen bir dilden daha kötü bir şey yoktu. O, sadık, sadık bir kadının somut örneğiydi, Peçe'nin ötesine geçerek bizim parlak kader dokumacılarımızın kollarına geçtiğinden beri tüm yıllar boyunca yol gösterici yıldızımdı. Ve eğer Justin'e verdiğim sözden dönersem, benim hakkımda ne düşünürdü?

Babam aceleyle ilerledi, hücresinin kapısını açtı ve Justin'i serbest bıraktı, ondan özür diledi ve ben henüz kimsenin fark etmediği bir osuruk gibi kanatlarda oyalanırken başka bir cesedin keşfedildiğini açıkladı. Ama bakışları benimkilerle buluştuğunda, ihanet kokusunun onu bulduğunu biliyordum.

Ah tatlı semenderler, dedim. "Senin böylesine iğrenç ve acımasız davranışlarda bulunabileceğine inandığım için beni affedebilir misin?"

Justin'in kaşları şaşkınlıkla yukarı kalktı, kendini özgür bulduğu için basit yüzü bir kafa karışıklığının resmiydi.

Babası onu tutmak için kullanılan sihirli kısıtlayıcı kelepçeleri cebinden bir anahtarla çıkarıyor.

"Gerçek suçluyu yakaladın mı?" diye sordu, soruma cevap vermeden ve başımı sallarken utançla nefes aldım.

"Affını kazanmak için ne gerekiyor?" Ona yalvardım ve bakışlarını göğüslerimin cömertliğine indirirken biraz kızardı ve etten bir ödül istediğini anlamamı sağladı.

"Simit!" O kadar yüksek sesle ağladım ki, babam neredeyse devrilecekti ve Justin irkildi. "İhtiyacı olan bir adam gördüğümde, bu adamın bir simite ihtiyacı var."

Keskin bir şekilde döndüm ve aceleyle uzaklaştım, Justin'in beni takip eden ayak seslerini duydum ve kulaklarım onun çimlerimi sulamasına izin vermenin korkunç ihtimaliyle yanıyordu.

Bir tenis kortunda tavus kuşu gibi koştum, onu yemek salonuna götürdüm ve orada bulunan herkese onu alkışlamaları için böğürdüm ve kalabalığın arasından mutfağa kaçmadan önce onun sadık kalbinden şüphe ettiğim için özür diledim.

Hamuru hazırlamaya başladığımda bir hıçkırık boğazıma takıldı, imza simitlerimi yaratmaya çalışırken onu bir kertenkele gibi tumbleweed üzerinde dövdüm. Ancak bugünkü partinin başarısız olacağı kesindi. Çünkü gözyaşlarım, karnında kızarıklık olan bir barakudadan daha fazla tuz ekleyecekti ve yakında onları yiyip de gerçeği öğrenemeyecek bir Fae olmayacaktı.

Gerry mi?

O sesin sesiyle kalbim duracak gibi oldu ve derin bir nefes aldım, olduğum yerde donakaldım ve onun fikrini az önce aklıma getirip getirmediğimi merak ettim.

Gerry, konuş benimle.

Daha bana dokunmadan sırtımda onu hissettim, elleri kollarımı buldu ve parmakları benimkilerle buluşana kadar tenimde aşağı kaydı ve hamur yoğurma dansında bana rehberlik etmeye başladı.

"Kalbinin kırıldığını hissedebiliyorum," diye mırıldandı kulağıma ve gözlerimi kapatıp ona yaslanıp parmaklarımızın arasındaki hamur hissine ve sırtıma bastırılmış göğsüne odaklanırken bir kez daha hıçkırdım.

"Sözümün hanımefendi değilsem ben kimim?" diye sordum, nefesinin sıcaklığını ensemde, şafak tepeli bir tüy gibi havada dönerek hissederek.

"Sen Geraldine Grus'sun," diye yanıtladı. "Ve sen benim her şeyimsin."

Çırpınan kalbim bu sözler üzerine alt bölgelerime düştü ve onun için kırıldım, çatlayan bir yumurta gibi açıldım ve ona sarılı içimin bir görüntüsünü verdim.

"Ama sen bir cadısın ve ben bir hanımefendiyim," diye soludum. "En gerçek aşkı bulan bir balık ve bir karahindiba kadar olası değiliz."

"Pekala, bu balık bacaklarını uzatır ve seninle oturmak için sudan çıkar, karahindiba."

Boğazım düğümlendi ve parmaklarım hamurda kıpırdamadı.

"Ya rüzgar eserse ve tohumlarım uçarsa?" diye mırıldandım.

"O zaman kanatlarım çıkar ve seni aya kadar takip ederdim" diye yanıtladı. "Çünkü bu dünyadaki hiçbir şey benim için senin kadar önemli değil, Gerry. Ve birlikte olmak için üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir farklılık yok."

Başımı çevirdim, gözlerim çatlayarak açıldı ve yakışıklı yüzünün sulu görüntüsünü ortaya çıkaran yaşlarla yüzdü.

"O zaman benimle ayda buluş," diye soludum, yapmamam gerektiğini bildiğim bir şeyi kabul ederek ve onun ağzını okşamak için dudaklarımı ayırarak. Annem bunun için benden nefret eder mi, Peçe'nin ötesinde adımı bir, iki, üç kez lanetler ve bana dil kıvırıcı mı der?

Beni alttan esen rüzgarda dans eden bir yaban domuzuymuşum gibi öptü ve ben de onu sadece sevgiye ihtiyacı olan bir firavun faresiymiş gibi öptüm.

Tatlı, dürüst ve tamamen bize aitti ve ellerimiz hamur yoğurmaya dönerken, onunla pişirme ritmine girdim ve birlikte yaptığım en yağlı simitleri yaptık ve kalabalıktan uzakta birlikte afiyetle yedik. Ve Justin'in ince dudaklarına tek bir kırıntı bile sunulmadı.

BENellerimi omurgamın dibinde kavuşturmuş, kraliyet konservatuarının camlarını döven çiseleyen yağmura bakıyordum. Önümdeki kapılar, camın içinde bir Hidra ve bir Harpy'nin neredeyse saydam görüntülerini tutuyordu ve üzerlerinden çiselen yağmur damlacıklarını, kral ve kraliçenin önümde ağlıyormuş gibi görünmesini izledim. Ama bu sabah bu bile beni tatmin edemedi.

"Rüzgar doğudan esiyor, kralım," diye teklif etti Vard arkamdan bir yerden ve içimde bir öfke dolaşırken başımı ona doğru kırbaçlayarak alay ettim. Başarısızlıkları için ona işkence ettirmiştim, oğlum ve arkadaşlarının sarayıma girip değersiz suratındaki gözü kesmelerine izin vermiştim.

"Bir hafta dolmadan bana yararlı bir kehanet sunamazsan, seni zindana geri gönderirim ve işkencecim kafandan yararlı bir şey çıkarana kadar orada kalırsın."

"Ö-özür dilerim, efendim," diye sırıttı korkuyla. "Gölge gözüm olmadan The Sight'a alışmaya çalışıyorum."

Yüzümü ona döndüm ve önümdeki bu gelincik adama yaklaşırken kollarımı iki yanıma bıraktım. Gölge göz beni çok endişelendirmişti. Neden saraya girmeyi riske atmaya değerdi hiçbir fikrim yoktu. Oğlum onu ne için kullanacağını düşündü? Vard, birisi onu kendi kafalarına yerleştirmedikçe geleceği tahmin etmek için kullanamayacaklarına dair bana güvence vermişti. Belki de planları buydu. Oğlum birine bu kaderi dayatacak kadar kalpsizdi ve bu fikir beni huzursuz etti. Çünkü düşmanlarım yapabilseydi*Görmek*gölgeler, hareketlerim tahmin edilebilirdi.

"Neden ölmediğini biliyor musun, Vard?" Buz gibi sordum ve titremeye ve bana başını sallamaya başladı. "Tek bir nedenden dolayı ölmedin, sadece bir nedenden dolayı. Daha yetenekli bir Kahin kendini bana henüz sunmadı. Ama seni temin ederim ki arıyorum, bu yüzden ya kendine başka bir gölge göz bulmanın bir yolunu bulsan iyi edersin ya da gölge göz olmadan daha iyi bir Kahin olursun, çünkü kaderin başka türlü

karar verilmiş. Ve sana söz veriyorum, bende yarattığın sorun için Peçe'nin ötesine geçmene izin verene kadar haftalarca çığlık atacaksın." Tenimde alev alev yanan bir sıcaklıkla ona karşılık verdim ve sağ yanağı kötü bir şekilde yandığı için feryat etti.

Kış bahçesinden çıkarken ters ters baktım, yeni uşağım Horace altın tepside bir bardak viskiyle aceleyle öne çıktı. Yanından geçerek kabul ettim. Yeterliydi ama Jenkins, kopyalanamayacak özel bir kalibreye sahipti. Sadist bir ruha sahipti, bu beni biraz memnun etmişti ve ihtiyaçlarıma o kadar uyumluydu ki, onların yerine getirildiğini zar zor fark etmiştim. Hatalarından dolayı Horace'ı zaten iki kez cezalandırmıştım ama kendini düzeltmeye istekli görünüyordu. Astlarımda takdir ettiğim bir özellik buydu.

"Kralım," Lavinia'nın sesi koyu siyah halıyla kaplı sağ tarafımdaki kıvrımlı merdivenden geliyordu.

Yukarı baktım, onu gölgeler içinde buldum ve yakınlığının verdiği rahatsızlık tüylerimi diken diken etti. Vegas'ın beni engelleme girişiminden iyi bir şey çıkmıştı. Kahinimin yüzündeki gölge gözü almış olabilirler, ama onun bana katlettirdiği canavarca Varisi bulmak için buraya döndüğümüzde, rahatladığımı itiraf etmeliyim. Bana bir çocuk teklif ettiğinde, onun Fae olacağını düşünmüştüm ama o gölge yaratık her neyse, kanım tiksintiyle dondu. Safkan bir Ejderha olmadığı kesindi. Geçmiş olsun.

Artık bir Varis için yeni bir planım vardı, yapılması gerekeni yürütürken hakkında tek kelime bile etmeyeceğim. O iğrenç kız Mildred Canopus'u kendi tohumumla döllettirirdim. İhtiyacım olan tek şey, Varisimi taşıyacak saf kanlı bir Ejderha rahmiydi, ona ev sahipliği yapan kadın umurumda değildi. Ve bunu başarmak için sikimi o aşağılık görünüşlü kıza sokmam kesinlikle gerekmiyor. İhtiyacım olan rahmin sahibini öldürmeyeceğinden emin olmak için yeni kraliçemi bu fikri kabul etmeye nasıl ikna edeceğimi bulmam gerekiyordu. Ne de olsa Canopus kızının alternatifi yoktu.

Lavinia gölge elbisesinin sıyrılarak çıplak teninin ortaya çıkmasına izin vererek, "Gel benimle yat," diye emretti.

İçimden ürpermeme rağmen dengemi korudum. O itici yaratığın vücudundan bu dünyaya sürünerek çıktığını gördüğümden beri bana çekici gelmiyordu. Bedenimi kendi zevki için kullanma şeklinden ve bunun bende yarattığı ıstıraptan bahsetmiyorum bile. Hayır. Bazen ne kadar çekici görünürse görünsün, aletimi tekrar içine sokarak riske atmak istemedim.

"Şehirde işim var," dedim kararlı bir şekilde, ona sırtımı dönüp uzun adımlarla uzaklaştım, onu öfkeyle haykırırken baş başa bıraktım ama en azından gölge elimi bana doğrultmaya çalışmadı.

FIB ajanlarından oluşan bir maiyet dışarıda beni bekliyordu ve hava kalkanımı etrafıma daha sıkı sararak bakışlarımı arka kapıyı açan güzel Ajan Francesca Sky'ın kıçına indirdim.

benim için arabanın kapısı

"İyi akşamlar majesteleri," dedi görev duygusuyla bana dönerken, gözleri yerdeydi ve başı öne eğikti. Koyu renk saçları örgü şeklinde örülmüştü ve o bu akşamki görüşmeden sonra onu çalıp çalamayacağımı merak ederek aletimi emerken ben de saçlarımı parmaklarıma dolama hayaline kapıldım.

"Gösteriden sonra bir içki içmek için bana katıl," diye ısrar ettim ve gözleri benimkilerle buluştu, gözlerinde korku olabilecek bir şey parıldadı. Ve ben ona bu bakışı çok beğendim.

"Sadece ben mi, Kralım?" şaşkınlıkla nefes aldı. "Sadece

sen," diye mırıldandım.

Çabucak, "Çalışmam gerek," dedi ve bir milisaniye için bakışlarında bir meydan okuma parıltısı belirdi. Ama kolayca yok edemeyeceğim bir şey değildi.

"Ben kralım ve meşgul olmamanı emrediyorum." Arabaya binmeden önce yanağını parmağımla okşadım ve arkamdan kapıyı sertçe kapattı.

Tucana'ya götürüldüm ve arabanın kapısı açılırken avucumu bembeyaz gömleğimde gezdirip koyu kırmızı ceketimi düzelttim. Kamera flaşlarının kaotik ışığına çıktım, üzerime düşen anti-büyü büyülerinin hücumu.

Halkla ilişkiler ekibim tarafından yazılmış, yarın gazeteleri dolduracak fotoğraflar ve mükemmel tasarlanmış alıntılar sunarak kalabalığın keyfini çıkardım. Krallıktaki en popüler adamdım, herkes benden bir ısırık almak istedi ve ben de onlara en çekici gülümsemelerimi sunarken ve saltanatımın görkeminin tadını çıkarırken onlara izin verdim.

Kraliçemi sordular, ben de onlara onun çok yorgun olduğunu ama yakında ayağa kalkacağını söyledim. Ne de olsa bu benim gecemdi ve zaferimden herhangi birini kendi adına talep etmesi için onu buraya getirmeye hiç niyetim yoktu.

İçeri girme zamanı geldiğinde, kırmızı halı kaplı taş basamakları, yedekte maiyetim ile etkinlik için kurulan büyük tiyatroya yürüdüm. FIB yakınımda kaldı ama o kadar yakın değildim ki, ben dönüp gürültülü bir şekilde tezahürat yapan kalabalığa son bir el sallama teklif ettiğimde fotoğrafçıları engellediler. Sonra içeri kadar eşlik edildim ve içimdeki ejderhayı çağıran altın heykellerle dolu gösterişli bir koridordan geçirildim.

Bir süre sahne arkasına götürüldüm, ama çok geçmeden güneşteki anım geldi. Tiyatro, taraftarlarımla dolup taşmaya hazırdı ve sahnenin başında The Celestial Times'tan yakın arkadaşım Portia Silverstone tarafından duyurulmasını beklerken, havadaki heyecanı içime çektim.

Kariyerimin zirvesindeydim, bu an yıllarca hazırlanıyordu ve bu gece hayatım tarihe geçecek bir röportajla kutlanacaktı. Tüm krallığa canlı olarak yayınlanacak, diğer tüm gösteriler onun lehine iptal edilecek ve her Fae'nin içeri girmesini sağlamak için bir emir yürürlükte olacaktı.

Solaria'nın gözleri ona yapıştırılmıştı. Bana göre. Hükümdarları, gelmiş geçmiş en büyük kral.

"Bu yüzden daha fazla uzatmadan sahneye en cömert, en şanlı, seçkin ve güçlü Kral Lionel Acrux'a hoş geldiniz!" Portia ağladı ve sahneye çıkarken en iyi gülümsememi tokatladım, tüm seyirci beni alkışlamak ve beni neşelendirmek için ayağa kalktı.

Koltuklar yukarıdaki geniş balkonlara kadar yükseliyordu ve altın çerçeveli kutularda Pitball yıldızları ve ünlüler vardı, hepsi beni izliyordu, kişisel davetleri kapılarına gönderdikten sonra katılımları tartışılamazdı. En yakın balkonun ön sırasında Meclis Üyeleri, koltuklarının yeni Mirasçıları Ellis Rigel, Hadley Altair ve Athena Capella ile birlikte oturuyordu.

Portia, beni selamlayarak selamlarken ve yeşil kadife bir koltuğa otururken, kıvrımlı vücudunu saran lacivert bir elbise giymişti. Karşısındaki çok daha büyük, berjer koltuğa oturmadan önce ceketimin düğmelerini açtım.

Portia'nın şarabının yanında beni bekleyen en sevdiğim viskiden bir kadehle aramızda bir masa oturdu ve ben de onu alıp güzel nektarı yudumladım. Kalabalık sakinleşip bir kez daha yerlerine oturduğunda, odunsu tonlar dilimde yuvarlandı ve ben de bardağı masaya geri koydum.

Arkamızda, sahnenin tüm arka duvarını dolduran dev bir ekran vardı; üzerinde siyah beyaz bir fotoğraf vardı, Ruhlar Sarayı'nın doğu balkonunda bir dirseğimi tırabzana, çenemi yumruğuma dayayarak uzaklara bakarken bir krala yakışır şekilde durduğumun resmi. En iyi haliyle şıktı. Ve yanında şu sözler vardı:*Kral Lionel Acrux ile bir akşam. Tacın arkasındaki adam.*

Ah, hayatımın mücadeleleri sonunda meyvesini vermişti. Sahip olduğum her şeyle bu an için savaştım. Çocukken, bu röportajı odamda sayısız kez canlandırmıştım ve şimdi tüm çabalarımın meyvesini veriyordu. Yıllardır kutlanmam gerektiği gibi kutlanıyordum. Şimdi beni gördüler, gücümü gördüler ve onun altında sindiler. Ve bunun asla unutmayacağım bir gece olacağından emindim.

Portia birkaç basit soruyla başladı, ben gençliğimden, soyu tükenmek üzere olan bir çöl şahini türünü avlamaya gittiğim ve türünün son örneğini duvara tırmandığım andan itibaren, gençliğimden neşeli hikayeler anlatırken kalabalığı ısıttı. Bir zamanlar kuzey Baruda'da, Solaria'daki en güzel göle tepeden bakan bir oteli benim adıma yaptırmıştım. Tabii ki, kasaba halkının bu projeye müdahale etmeye çalışmasını engellemek için birkaç avuç içi yağlamak zorunda kaldım, kulemle ilgili şikayetleri suya kendi görüşlerini kapatıyor, neredeyse çalışmalara bir İngiliz anahtarı atıyordu. Ama yolumu bulmaya fazlasıyla alışmıştım.

Portia, "O halde bize Zodiac Akademisi'ndeki yıllarından biraz daha bahset," diye sordu, başarımın kökenine indikçe sorular derinleşiyordu. "Vahşi Kral ve arkadaşları tarafından zorbalığa uğradığın doğru mu?"

"Zorbalık?" alay ettim. "Hayatımda bir gün bile zorbalığa uğramadım, Portia. Hayır, bence Hail Vega'nın beni kıskandığı ve akademide birlikte geçirdiğimiz süre boyunca bu duygulara tepki olarak hareket ettiği söylentilerinden bahsediyorsun.

"Peki bu söylentiler doğru mu?" Portia merakla sordu.

Hüzünlü bir maskenin yüzüme düşmesine izin verdim ve başımı salladım. “Maalesef Hail içimdeki büyüklüğü gördü. Sadece müttefik olmayı dilediğim için bu büyük bir utançtı, ama ne yazık ki, gücüme bakmayı kaldıramıyor gibi görünüyordu. Bu yüzden okulda beni hedef aldı, mükemmel notlarımı ona daha az tehdit oluşturacak şekilde değiştirdi. Statüsünü elinde tutmak istedi ama sonunda yıldızların başka planları varmış gibi görünüyordu.”

Portia, "Aman Tanrım, ne skandal," diye soludu ve kalabalığın her kelimeyi aklında tuttuğunu hissettim. "Belki, ama sanırım Vahşi Kral'ın gençliğinde de vahşi olduğunu keşfetmem çok da şaşırtıcı değil," dedim, Hail'in adını o yaşarken becerebildiğimden daha fazla lekelediğime sessizce sevinerek. "Pitball takımının da kaptanıydı ve oyundaki yeterliliğime rağmen oynamama izin vermedi."

"Pitball'da uzman mıydın?" diye sordu Portia merakla ve birdenbire kalabalık gülmeye başladı ve onlara şaşkınlıkla bakmak için arkamı döndüm ve bakışlarının başımın üzerinde bir şey üzerinde olduğunu fark ettim. Döndüm ve Pitball takımına girmeye çalıştığım gün Zodiac Academy'de çekilmiş bir videomu buldum.

Dolu tembel tembel önüme çukur topları fırlatırken ben hepsini tek tek yakalayamadım, yüzümde oluşan öfkeyle birden çok kez çamura düştüm. O anıya kapılmıştım, kahkahalar kafamda daha da gürültülü bir hale gelirken, şimdi kanıma öfke fışkırıyordu. Hail'in çukur topları bitince ses videoda çalmaya başladı ve ben onun sesini duyunca tüylerim diken diken oldu.

"Bu işte iyi olduğunu söylediğini sanıyordum," diye güldü Hail ve sağ gözüm tam da bu sözlerin anısıyla seğirdi.

"İyiyim. Ben en iyisiyim," genç versiyonum homurdanarak ısrar etti.

“Belki de savunmada daha iyisindir. Seninle uğraşmamı engellemeye çalış," diye emretti ve hemen beni yere indirdi. Sağa ve sola hava büyüsü yaptım ama her atıştan kaçındı ve bir koçbaşı gibi benimle çarpıştı, ağırlığının altında sırtım yere çarptı ve kulağa tamamen kadınsı gelen bir çığlık bırakarak salondaki kahkahaların artmasına neden oldu.

Video sona erdi ve Portia'ya ters ters bakmak için arkamı döndüğümde burun deliklerimden bir duman çizgisi çıktı. O video kimin eline geçmişti? Ve bu röportaj sırasında çalmayı uygun bulmaya nasıl cüret eder!

Kendimi tuttum, kafamı tuttum ve içimdeki sıkıntıyı kimsenin görmesine izin vermedim.

"Yeterli olduğundan emin misin, Kralım?" diye sordu Portia, sesinde alaycı bir kıvraklık vardı ve ben de ellerimi sandalyemin kollarında sıkılaştırırken dudaklarımdan hafif bir kahkahanın düşmesine izin verdim.

"Tam o gün Fae gribine yakalanmıştım," Kalabalık sakinleşirken bunu anlatmaya çalıştım. "Sizi temin ederim ki, daha bir hafta sonra iyileştikten sonra onu o sahada mahvettim, ancak Hail, yeteneğim tarafından utandırılmak istemediği için ikinci denememi halının altına süpürdü."

Portia hafifçe, "Anlıyorum," dedi. “Peki, hayatındaki bir başka önemli ilişkiye geçelim. Kardeşin Radcliff Acrux yirmi yaşındayken trajik bir şekilde öldü, ama o zamandan önce senin üzerinde büyük bir etkisi olmuş olmalı? diye sordu ve ekran şükürler olsun ki değişti, ama içim Hail, Azriel, Tiberius, Antonia, Melinda ve Radcliff'in çamurlu Zodiac Pitball üniformaları içinde kol kola gülümserken çekilmiş bir fotoğrafıyla dolunca sert bir top gibi sıkıştı.

"Gerçekten," dedim, başımı ağabeyimin arkadaşlarıyla birlikte gülümsediği o görüntüden uzaklaştırırken, onun ve o görüntüdeki diğer iki Fae'nin artık yerde ölmüş olmasından memnun olarak başımı çevirerek, "Gerçekten," dedim. "Radcliff iyi bir kardeşti ama zayıflıklarını iyi saklıyordu. Bu konudan ilk kez bahsediyorum ama... ben tam Uyanmak üzereyken, Radcliff bana bir Mirasçı olmak için blöf yapması gerektiğini hissettiğini, babamı dünyanın en güçlüsü olduğuna ikna ettiğini söyledi. aile, gerçekten benken, gücün onda olduğunu gördü. Uyanışımda bir kez daha yanıma geldi ve bir süre daha Mirasçı olmanın keyfini çıkarabilmesi için gücümü birkaç yıllığına kullanıp kullanmayacağımı sordu - çünkü Kalbinde onu bir an önce ondan alabileceğimi ve zamanla alacağımı bilmesine rağmen, tüm olmak istediği buydu. Kardeşimi çok seven ben, muazzam gücümün gerçeğini, yükselip onun yerini almak için onu yeneceğim zamana kadar sır olarak saklayacağıma söz verdim. Ama tabii ki, olayların en talihsizi daha sonra oldu, onu zamanından önce elimden aldı ve bana konumu için onunla hiç savaşmadan sopayı almaktan başka çare bırakmadı. Gözümün altından akan yaşı siliyormuş gibi yaparak doğrudan kameraya baktım. "Bu gece Peçe'nin ötesinden beni izleyeceğini biliyorum, Radcliff ve bilmeni istiyorum ki, ben iyi yöneteceğim ve Acrux adına ikimiz için sonsuz zafer getireceğim." onu zamanından önce çalarak ve bana konumu için onunla hiç savaşmadan sopayı almaktan başka çare bırakmadan. Gözümün altından akan yaşı siliyormuş gibi yaparak doğrudan kameraya baktım. "Bu gece Peçe'nin ötesinden beni izleyeceğini biliyorum, Radcliff ve bilmeni istiyorum ki, ben iyi yöneteceğim ve Acrux adına ikimiz için sonsuz zafer getireceğim." onu zamanından önce çalmak ve bana pozisyonu için onunla hiç savaşmadan sopayı almaktan başka çare bırakmamak. Gözümün altından akan yaşı siliyormuş gibi yaparak doğrudan kameraya baktım. "Bu gece Peçe'nin ötesinden beni izleyeceğini biliyorum, Radcliff ve bilmeni istiyorum ki, ben iyi yöneteceğim ve Acrux adına ikimiz için sonsuz zafer getireceğim."

Alkışlar odada çınladı ve Portia hüzünle gülümsedi.

Portia, "Evet, gerçekten de çok korkunç bir trajediydi ama dikkatle incelenmeden geçmedi," dedi, omurgamda bir karıncalanma yaratarak.

İnceleme mi? Ne incelemesi?” Aptalı oynadım. The Daily Solaria'da basılan zırvalıkları, üstü örtülü bir cinayete işaret eden komploları görmüştüm. Ama hiçbir kanıt bulunamadı ve ben kesinlikle bu tür şeyleri lanet olası televizyonda canlı olarak tartışmak istemedim.

Portia tekrar ekranı işaret etti ve birdenbire kardeşim Radcliff'in ölümünden sonra şişmiş yüz hatlarıyla karşılaştım, korkunç görüntü kalabalığın nefesinin kesilmesine ve mırıldanmasına neden oldu.

Radcliff'in göğsündeki kabarcıklı kırmızı iğne izlerinin etrafında bir halka beliren Portia, "Bakma izleri yalnızca bu noktada bulunuyordu," dedi. "Bazı biyologlar, norian yaban arısının düzensiz bir şekilde soktuğunu, sihirle yerinde tutulmadıkça belirli bir yeri tekrar tekrar sokmayacağını iddia ediyorlar.

ya da belki bir kavanoz-”

"Akıl almaz," diye ağzımdan kaçırdım, uzuvlarımda sıcaklık alevlenirken elimi ona doğru salladım. Bu da neydi? Beni bir şeyle mi suçluyordu? Bu benim kutlama gecem olacaktı, nasıl olur da ağabeyimin ölümünü bu geceye katar?

Hızla devam etti, okuldaki güçlü yönlerimi ve illüzyon ve Zorlama sanatında kazandığım ödülleri ayrıntılarıyla anlattı ve ben övgüleri içerken rahatladım, büyüklüğe yükselişimin anılarını gözden geçirmenin tadını çıkararak, öfkemi salıvererek. Radcliff'in sorularına kafa yormuştum. Portia'nın hayatımın böylesine kritik bir anında tepki almak gibi bir görevi olduğunu düşündüm; Muhtemelen ölümünün gizli doğası nedeniyle hassas davranıyordum.

"Mezun olduktan sonra, Göksel Konsey'in Varisi olarak kardeşinin yerini resmen aldın ve Hail Vega tahta çıkıp babasından görevi devralmaya hazırdı. Görünüşe göre Tiberius Rigel, Antonia Capella ve Melinda Altair ile olan bağınız pekişmiş ve Prince Hail'in yanında yer almanız geniş çapta duyurulmuştu." Ekranda hepimizin bir arada durduğu, tahtı ele geçirmeye hazırlanan küçük veliahtlı prensle birliğimizi gösteren fotoğraflarımızın olduğu bir dizi gazete makalesi akıyordu. Ama o zamanlar bile benim için çizilen sınırlardan çok daha büyük ihtişamlı planlarım vardı. Hail neden tüm ihtişamı alsın? Birinciliği elde edebilecekken neden en iyi ikinciye razı olayım?

"Bugüne kadar paylaştığımız bir bağ." İçkimi balkonlarındaki Meclis Üyelerine kaldırdım ve seyirciler alkışlayıp cıvıldarken bana karşılık olarak içkilerini kaldırarak sıkıca gülümsediler.

Portia, "Yine de," diye araya girerek gözlerimin ona dönmesine neden oldu. "Daha derine indiğimizde, bağın her zaman yerinde olmadığı anlaşılıyor."

"Ne demek istiyorsun?" Bu kadına ölümcül bakışlarımı dikerken içkimden uzun bir yudum alarak hafifçe güldüm.

Portia, "Pekala, Zodiac Akademisi'ndeki mezunlar partisinden bu özel gizli görüntüye bir göz atalım," dedi ve damarlarımda kanımı donduran yeni bir video oynamaya başladı. O gece hala ruhumda bir ürperti bıraktığı için, hala kabuslarıma girdi, Hail ve karısının ölümünü izlediğimde aklımdan sımsıkı tuttuğum şeylerden biriydi.

The Orb'da kordonla kapatılmış bir kabinde otururken, bazı hıyarlar beni gizlice Atlas'larına kaydetmiş olmalı. Kucağımda odama geri götürmeyi planladığım bir kız vardı ve keşke Tiberius'u heyecanla bana doğru koşarken gördüğümde keşke daha erken olsaydı.

"Hey, dışarıda herkesin önünde Ejderha kılığında ölçülmeni istiyorlar. Amigo kız takımı senin şu anda Radcliff'ten daha büyük olup olmadığını öğrenmek istiyor," dedi keskin bir sesle ve ben de heyecanla yerimden sıçrayarak kızı kucağımdan ittim.

"Elbette öyle," dedim gömleğimi aşağı bastırarak ve kalabalığın arasından Tiberius'u takip ederek.

kayıt yapan kurnaz Fae onu takip ederken. Giderken kamerayı kendi üzerlerine çevirdiler ve Hail kamerayı onaylayarak kalabalığın kıkırdamasına neden oldu.

Koltuğumda kıpırdandım, başımı Portia'ya doğru salladım ve ona doğru eğilirken mikrofonumu kapattım. “Bu uygun değil. Derhal kapatın,” diye emrettim.

"Onları sana sevdirecek," dedi Portia, mikrofonunu kapatma zahmetine girmeden ve içimdeki Ejderha bununla başa çıkmam için yalvarırken damarlarımda alev alev yanan bir laneti yuttum.

"Dur hemen," diye tısladım ama video şimdiden en kötü kısma geliyordu.

Dışarıdaydım, akademinin çoğu izlemek için toplanmışken Melinda'nın yaptığı toprak büyüsü platformundaydım. Giysilerimi çıkardım, vücudum ve bacaklarımın arasında asılı duran dev horozla birlikte tüm teşhiri yaptım, bir yanılsamayla birazcık güçlendim - bunda bir zarar yoktu, her sıcak kanlı erkek bundan suçluydu.

"Portia," diye hırladım, kalabalık dev uzantıma cıvıldarken burnumdan dumanlar çıkıyordu ve videonun burada bitmesine çok sevinirdim ama olmadı.

Daha genç olan ben değişmek üzereydim ki, Hail'in ellerinden sarmaşıklar fırlayıp beni yere sabitledi ve o illüzyonu penisimden çıkarıp gerçek boyutunu gösterirken, penisimin önüne bir büyütme büyüsü yaparak gerçek boyutunu gösterirken üzerime sihir yağdı. kalabalıktaki herkes tarafından görüldü ve Tiberius onu Faelights ile aydınlattı. Dolu, kalabalıkla birlikte kahkahalara boğuldu ve asmalara çarparak onları toz haline getirmeyi başarırken, genç versiyonum çığlık attı, boxerımı kapıp giydim.

"Kesinlikle Radcliff kadar büyük değil," diye seslendi Hail, bu sözler sonsuza dek aklımda yankılandı. O günün utancının üzerime çöktüğünü hissettim, Hail kükredi ve sanki bir oyunmuş gibi omzuma vurmak için ileri atılırkenki katıksız utanç.

"Ah, ezik olma Lionel," diye içini çekti, öfkemi aldı ve bu sözler sırtıma bir alev dalgası gönderdi.

"Salak Lionel!" Tiberius benim genç versiyonumun yanına sıçrarken güldü. "Rad sana böyle demiyor muydu?"

Öğrencilerin hepsi ilahiyi üstlendi, tekrar tekrar haykırdı ve ben tersleyip avuçlarımı Hail'in göğsüne fırlattım ve gömleğinde yanık izleri bırakırken onu geriye doğru sendelettim.

"Sadece arkadaşlar arasında bir şakaydı," dedi Hail, yanıkları onu hiç rahatsız etmemiş gibi iyileştirerek. "Geçen hafta bütün saçlarımı yaktın. Bu bir geri ödeme.”

Benim genç versiyonum benimle oynamaya cüret eden bu orospu çocuğuna bakarken köpürdü ve o anda arkadaş olduğumuzu düşünürse sahip olduğu en iyi arkadaş olacağıma karar verdiğimi hatırladım. Sırtına bir bıçak saplayabilene ve benim için bağırmasını seyredene kadar ona gittikçe daha da yaklaşacaktım.

Kahkahalar salonda yankılandı ve içinde bulunduğum dehşet dolu hayalden sıyrıldım, kabusumun gözlerimin önünde yeniden canlandığı gerçekliğe sürüklendim. Kalabalık gülüyor, tekrar tekrar Topal Lionel diye bağırıyordu ve Portia, sanki eğlenceli küçük bir saçmalıkmış gibi alkışladı.

"YETERLİ!" Bir Ejderhanın kükremesini kükredim, sesim tüm salonda yankılandı, ta ki odadaki herkes ölüm sessizliğine bürünüp şok içinde bana bakana kadar.

Ayakta olduğumu fark ettim ve gözlerinde biraz korkuyla bana bakarken Portia'ya döndüm. Ama hayır, bu doğru değildi. Televizyonda canlı yayındaydım. Halkın gözünde bir canavar değildim. Krallıktaki herkesin saygısını kazanan, sakin, son derece saygın bir Ejderhaydım.

Biraz kıs kıs güldüm, kendimi toparlamaya çalışırken çıkan ses beni zorladı. "Belki devam edebiliriz?" Önerdim, koltuğuma geri çökerek, burada en iyi açımı bulmaya çalışarak. "O zamanlar biraz hassastır. Patlamamı bağışla. Arkadaşlığımızı anlatırken biraz duygusallaşabilmek için her gün Hail'in yasını tutuyorum.

Elbette, dedi Portia başını eğerek. “Özür dilerim, majesteleri. Biz sadece sizinle diğer Konsey Üyeleri arasında işlerin her zaman pembe olmadığını göstermek istedik ve belki bu da Vahşi Kral'ın vahşetinin bir ipucunu gösteriyor."

Öfkemi yatıştırmaya çalıştığını, bana duymak istediklerimi söylediğini hissettim, ama ne olursa olsun işe yaradı, oyun oynarken soğukkanlılığımı bulmama yardım etti, bir elini saçıma atıp muzipçe gülümsedi.

"Ah evet. Gerçekten de vahşi olabilirdi. Bu hiçbir şeydi, onun eliyle yapılan birçok zulüm gördüm. Ve tabii ki, herkesin önünde penisime küçülen bir iksir sürmek aslında onun daha kaygısız şakalarından biriydi.” Bu, aletimin boyutuyla ilgili tüm söylentileri ortadan kaldırmalı. Zaten küçük değildi, sadece çok iri bir adamdım ve ilk bakışta öyle görünüyordu.

Portia beni daha fazla hikaye anlatmaya başlamam için teşvik etti ve ben de Hail'in Zodiac Academy'deki öğrencilere zorbalık yapması üzerine yalan üstüne yalan uydurdum, bazen kendi gerçeklerimi sunup bunun yerine onun adını ekledim ve kısa süre sonra daha fazla video geldikçe kendimi yeniden çok daha iyi hissetmeye başladım. Dragon Guild'in sorumluluğunu üstlenmem, ünlü Fae ile partilere katılmam ve ülkedeki en güzel kadın Catalina Nightbell ile evliliğim oynandı. Elbette, şimdi onun o asi Grus'u becerdiğini düşündüğümde, düğün görüntülerinin acı bir tadı vardı. Ama yakında onu evlilik yatağımıza geri götürecek ve ona tam olarak kime ait olduğunu hatırlatacaktım. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Portia heyecanla, "Lonca Ejderhaları için yaptıklarına teşekkür olarak, bu gece senin için çok özel bir sürpriz hazırladılar," dedi ve ben de buna canlandım.

"Ah?" Ben sorguladım. Acaba bana bazı büyük hazineler, belki de altın bir heykel hediye ederler mi?

"Dikkatinizi ekrana çevirirseniz, Lonca üyelerinizden birinden bir mesaj bulacaksınız."

Portia talimat verdi ve ben de Ejderhalarımdan birinin benim hakkımda ne söyleyeceğini beklerken gülümseyerek yerime oturdum. Belki pullarımın parıltısından ya da kükrememin gücünden bahsederdi. Ya da belki de odaklanacağı şey benim Ejderha ateşimin gücüydü.

Dante Oscura'nın yüzü ekranda belirdi ve koltuğumda kaskatı kesildim, beni terk eden asiye bakarken ellerimi yumruk gibi sıktım.

"Portia," diye tükürdüm ama Dante'nin sesi odada yankılandı, beni boğdu ve sözlerinin herkes tarafından duyulmasını sağladı.

"Buona serata Solaria, sahte krala selamlarımı iletmek istiyorum. Uzun zaman önce beni Loncasına bağladı ve beni küçük cagnası yaptı. Düşmanlarıma her zaman pisliğin bulaştığından emin oldum ve artık ona sırtımı döndüğüme ve artık üzerimde hakimiyeti kalmadığına göre, Lionel Asscrux'un kirli çamaşırlarını ortaya çıkarma zamanı. Yaşasın gerçek kraliçeler." Bir kadını becerdiğim, homurdanıp onu bir yatağa ittiğimde onu eğdiğim bir video oynamaya başladı ve korku omurgamdan yukarı kıvrıldı ve bu videonun ne olduğunu dehşet içinde fark ederek bakarken beni çaresiz bıraktı. Lanet olası bir tuzaktı. Yıllar önce, o kahrolası Ejderha bana karşı savaşmaya çalışmıştı ve özgürlüğünü geri almak için bulduğu şey buydu. Uzun zamandır, bunu gizli tutacak kadar onunla etkilenmiştim. ama artık benim için kaydettiği bu videoyu yayınlamamak için bir nedeni yoktu. Ve şimdi onu durdurmak için hiçbir şey yapamadım.

Bu çılgınlığı bitirmek için ekranın önünde dururken kollarımı sallayarak oturduğum yerden kalktım. "Yeterli! Perdeleri çekin - görüşme bitti!" Bağırdım ama kimse dinlemedi, FIB ajanlarım bile koridorlarda birbirlerine bakarak hareket ederken ağır davrandılar.

"Bu gösteriyi bitirin - bunu hemen durdurun." Parmağımla onu işaret ederek Portia'ya doğru savruldum, keşke sihrimi kullanarak onu burada, bu noktada yakabilseydim, ama yerinde olan anti-büyü büyüleri bunu yapmama engel oldu. "ONU TUTUKLAYIN!" Bağırdım ve ajanlar biraz daha hızlı hareket etmeye başladılar, ama benim zevkime göre yeterince hızlı değillerdi. Şu anda burada ona karşı hareket edebilen tek kişiler onlardı, silahları bellerine bağlıyken, onu bir anda yere serebilirlerdi.

Havayı at gibi bir kişneme doldurdu ve kalabalık videoya tepki olarak nefesini tuttu ve o anı bir kez daha gözlerimin önünde tekrar oynarken bulduğumda bakmak istemesem de nedense baktım. Ben tam içine girip kıçına bir tokat indirirken kız hareketlendi ve yıldızların lanet olası ışıltılı bir Pegasus'a dönüştü. Tüm dünya bunu izliyordu, onu atının kıçından becermemi ve ben ne olduğunu anlamadan gırtlağımdan inleyerek inlememi izliyordu, sanki tuttuğum bir fetişmiş gibi onu Emir formunda becermek istemişim gibi.

Videoda çığlık atmaya ve dayak atmaya başladım, her şey yeniden oynamaya başlamadan önce ondan uzaklaşmaya çalıştım. Tam bir tuzaktı ve şimdi onunla tanıştığım ilk gün yere sermem gereken o pislik Ejder tarafından tekrar tuzağa düşürülmüştüm.

Ayağa kalkarken Portia'ya döndüm, o geri çekilirken elim omuzlarına kenetlendi, gözlerinde kaçarcasına bir ifade vardı.

"Bunu ödeyeceksin," diye tısladım, kalabalık daha yüksek sesle gülerken ve birdenbire balkondan Hadley Altair, Athena Capella ve yanındaki erkek kardeşi Greyson tarafından yönetilen bir ilahi duyuldu. "Topal Lionel, Topal Lionel, Topal Lionel!"

Kalabalık onu aldı ve o hızla uzaklaşırken Portia'daki kontrolü kaybettim.

"DURMAK!" Bir kükremeyle emir verdim, bu sözler etrafımda her yerde yankılanırken öfkem göğsüme çarptı. “Ben senin kralınım! Kralına saygı duyacaksın!”

Portia neredeyse sahneden iniyordu ve ona en yakın olan Francesca Sky'ı işaret ettim.

"Onu yakala!" Emir verdim ama Francesca yavaş tepki verdi, dikkatini kalabalığı geride tutmaya odakladı ve Portia sahnenin kenarına vardığında bana bir küfür savurdu.

Arkasında bir FIB ajanı sürüsü belirdi, sırtını bana doğru çekti ve dişlerimi sıktım ve ona gösterdim, onu dışarıdaki bir hücrede tuttuğumda bu dönek kadına çekeceğim yaklaşan acının heyecanıyla heyecanlandım. görünüş. Asla ama asla geri dönmeyeceği bir yer.

Sağımdaki duvardan bir şimşek çakarken havayı kükreyen, çarpma sesi doldurdu, ardından gök gürültüsünün kudretli kükremesi geldi ve Fırtına Ejderhası belirdi, dev donanma gövdesini binanın yan tarafındaki delikten geçmeye zorladı. .

FIB, benim emrimle silahlarını ona doğrulttu ve taserlerinden bir elektrik patlaması göğsüne çarptı, fırtına güçleri onun her bir parçasını zarar görmeden emerken onu sadece kükreyerek güldürdü.

Kalabalık saklanmak için koşarken bu bok parçasını kendim parçalamaya ve parçalamaya hazırlanırken, o hızla aşağı inerken ben de kendi kıyafetlerimi çektim. Ama bunu yapamadan, beni sahnenin kenarına doğru iten birkaç ajan tarafından geri püskürtüldüm.

"Buradan gitmeniz gerekiyor, efendim!" Tutuşlarına karşı mücadele ederken onlardan biri ağladı.

Bir başkası endişeyle, "İsyancılar burada," dedi.

Dante aşağı atladı, kanadını düşürdü ve Portia üzerine atladı, sanki o sıradan bir yük katırıymış gibi sırtına tırmanırken sıkıca tutundu ve ajanlar beni tehlike yolundan uzaklaştırmaya devam ederken bir hırıltı çıkardım. Ama onunla kafa kafaya yüzleşirdim. O lanetlenmiş Ejderhayı yok eder ve ailesinin her bir üyesini, onları bulduğum anda asla unutmayacağı kanlı bir katliamla öldürürdüm.

Dante döndü ve delikten dışarı fırladı, ötedeki şiddetli fırtınanın içinde aynı şekilde kayboldu ve ben ıstırabımı yıldızlara haykırarak, her birinin üzerine bunun intikamını alacağıma yemin ederek kaldım. Ve acımasız, kanlı bir şey olurdu.

BENOrion'un nereye gittiğinden emin olamadan yemeğe gittim ve ona bir mesaj göndermek için Atlas'ımı çıkardım. Cevap gelmedi ve somurttum, ancak FaeBook'u kontrol ettiğimde ve Lionel'ın röportajında aşağılanmasıyla ilgili yazıları kaydırdığımda ruh halim düzeldi, #lamelionel deli gibi trend oldu.

Gabriel bize bu konuda tek kelime bile etmemişti ama her şeyi sabote etme planlarına büyük ölçüde karışmıştı ve son kudrette Dante'yle birlikte kaybolmadan önce röportajı izlememiz için bizi cesaretlendirmişti. Bunca zaman kahkahalarla gülmüştük ve hepsi Portia Silverstone'la birlikte buraya geldiklerinde tüm Burrows alkışlarla doldu. Lionel'ın o sahnede kıvranışını asla unutamayacaktım ve babamın onu okulda küçülttüğünü görmek beni çok gururlandırmıştı.*gerçekten*boyutuna kadar.

Atlas'ımı cebime geri ittim ve Tory ile birlikte kraliyet mahallesinden oraya gitmeyi ve geri dönmeyi kolaylaştırmak için yarattığımız yemek salonuna giden gizli bir kısayol olan bir geçide döndüm. Burada karanlık çok yoğundu ve başımın üzerine bir Faelight fırlattım, kehribar rengi küre başımın üzerinde sallanarak etrafımdaki gölgeleri bir halka şeklinde bastırdı, ama onların ötesinde hiçbir şey göremiyordum.

İleride bir şey hareket etti ve arkadaşlarımdan bazılarının burada olup olmadığını merak ederek gözlerimi kıstım, ama seslendiğimde kimse cevap vermedi.

Bu tünellerde işlenen acımasız cinayetleri düşünerek sihri parmak uçlarıma yönlendirdim ve bir saldırganı öbür dünyaya fırlatmaya hazırlanırken nabzım yükseldi. Yürümeye devam etmekten korkmuyordum. Eski bir kraliçe tarafından eğitilmiştim, artık gücümün derinliğini biliyordum ve karanlıkta sinsice dolaşan ve müttefiklerimi yok eden korkak bir Fae ile baş edebilirdim.

"Dışarı çık," diye emrettim homurdanarak.

Bir hava fışkırtması saçlarımı etrafımda döndürdü ve derin bir nefes aldım, keskin bir şekilde döndüm, emindim.

içimden bir şey geçmişti Ve çok şey hissetmişti-

"Karanlıkta tek başına dolaşmamalısın Mavi. Ya burada pusuya yatmış bir canavar varsa?" Orion homurdandı ve arkamdan gelip kolunu belime dolayarak, dişlerini boynumdan aşağı sıyırırken rahatlamış bir kahkaha attım.

"Öyleyse onu öldürürdüm," dedim, bir adak sunarken başımın yana düşmesine izin verirken etim boyunca bir ürperti yayıldı.

"Ya canavar bensem?" diye sordu, beni ısırmakla oynarken boynuma değen nefesi başımı döndürüyordu.

"Sen bir canavar değilsin Lance," diye takıldım ve göğsünden gelen bir hırıltı tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

"HAYIR? Ama sen bir prensessin, o yüzden belki de seni bir kuleye hapsetmek isteyen zalim canavar benim.

"Beni içeride tutamazsın," diye karşı çıktım. "Doğru..."

diye kabul etti.

"Peki bir sonraki hamlen ne?"

Sesinde sırıtarak, "Sanırım senin vahşi saldırı köpeğin olacağım ve sana dokunan herkesi yok edeceğim," dedi.

"Bunun için tutuklanabilirsin," dedim hafifçe, dişlerini kulağımın arkasındaki hassas deriye doğru çekerken bir kez daha titremeye çalışarak.

"Bu oldukça korkunç olurdu."

"Evet, tahmin edebiliyorum," dedim kuru bir sesle ve gırtlağından derin bir kahkaha attı.

O beni ısırmaya kalktığında, Kraliçe Avalon'un bana öğrettiği bir hareketle hızla döndüm, kendimi onun elinden kurtardım ve ona bakmak için döndüm, yüzümde meydan okuyan bir gülümsemeyle geri giderken Faelight'ım beni takip etti.

"Gel yemek salonunda beni ısır," dedim ve gözlerindeki şakacı bakış eriyip gitti. "Bunu yapamayacağımı biliyorsun."

"Pekala, belki de gelecekte bunu yapmana izin vereceğim tek yer orası," dedim, içimde bir öfke alevlenerek. Asilerin önünde bir çift değilmişiz gibi davranmasından, ne zaman elini tutmaya çalışsam ya da onu öpmek için eğilsem hep benden uzaklaşmasından bıkmıştım.

"Mavi," diye homurdandı.

"Lance," diye homurdandım ve içini çekti, ben uzaklaşırken bana biraz daha yaklaştı. "Neden böyle olması gerektiğini biliyorsun."

"Herkesin ne düşündüğünü boş ver," diye ofladım, düşüncelerim bir sel gibi döküldü. Koyduğu kurallara uymaktan, bu ilişkinin nasıl olacağını dikte etmesine izin vermekten bıktım. "Sana veriyorum

her şeyim, ama beni korumak adına bana sadece bir parçanı veriyorsun. Bir gün tahta geçersem gerçekten benden uzaklaşmayı mı planlıyorsun?

Durakladı, sessizliği ciltler dolusu konuşma yaptı ve damarlarımda öfkenin lav gibi fışkırmasına neden oldu. "Senin için her zaman burada olacağım."

"Kulağa korkunç bir şekilde orada saklanan bir 'ama' varmış gibi

geliyor." "Darcy, en iyisi bu."

"Kim için?" diye hırladım. “Çünkü benim için en iyisi sır perdesi altında yaşamayı bırakmak olur. Solaria'daki herkesin önünde senin benim olduğunu iddia etmek istiyorum ama buna izin vermiyorsun."

"Çünkü seni mahveder," diye tersledi.

"O zaman yok olmama izin ver," diye homurdandım. "Senin hakkında yalan söylemekten, rastgele bir Fae bize her baktığında benden uzaklaşmanı izlemek zorunda kalmaktansa, kendi seçtiğim bir hayatı yaşadığım için yargılanmayı tercih ederim. Ne düşündükleri umurumda değil.”

Kafasını salladı. "Düşüşünden ben sorumlu olmayacağım."

"Boklardan sen sorumlu değilsin, Lance. Yapmak istediğim seçimi yapmama izin vermiyorsun. Bu benim düşüşüm, o yüzden istersem bana izin ver.”

"Ne dediğini bilmiyorsun," diye tısladı, ben gerilemeye devam ederken bana doğru geliyordu. "Solaria'nın sana, benim seni herkesin içinde sahiplenmemden daha çok ihtiyacı var."

"Ya da belki de beni toplum içinde istemiyorsundur," diye tükürdüm, bunun sadece öfkeden çıktığını biliyordum ama yine de söyledim.

"Ah, çocuk olma," dedi küçümseyerek.

"Hayır, belki bunda bir şeyler vardır, Lance. Her zaman senin kirli küçük sırrın oldum. Belki gizlice dolaşma heyecanını seviyorsundur. Belki de senin için temyiz budur.

Bir anda bana doğru ateş etti, beni duvara yasladı ve dişlerini yüzüme gösterdi. "Senin için hissettiklerimi küçümseme. Senin için dağları yıkardım. Yıldızlar bana tepeden bakıyorlar, onlar oradayken seni sevdiğim için bana içerliyorlar, asla gerçek bir şey hissetmiyorlar, senin kadar güzel hiçbir şeye dokunmuyorlar. Kıskançlıklarının hedefiyim çünkü sen Dünya'da kollarımın arasındayken sana sahip olamazlar, ama seni ölümde almayı beklerlerse, beni hemen yanında bulacaklar, seni koruyacaklar. o zaman bile. Çünkü kimse seni benden alamaz ve kimse seni benim seni sevdiğim kadar delice sevemez. Nereye gidersen ben de peşinden geleceğim. Bu hayatta ya da sonraki hayatta seni benden koparacak kadar güçlü bir güç yok. Bu yüzden sana olan aşkımı sorgulamaya cüret etme.”

Gözlerimde yaşlar birikiyordu ve nefes almak için havaya ihtiyacım olduğundan omuzlarını ittim ama gitmeme izin vermedi.

"O zaman neden beni dünyanın önünde sevemiyorsun?" diye fısıldadım, sesim bu sözlerle çatlamıştı. "Beni her şeyden çok sevdiğini söylüyorsun ama aşkımızı sanki bir şeymiş gibi gizli tutuyorsun.

utanç verici Sevdiğim adamın yakın çevremizden başka kimsenin önünde bana dokunmayacağını kabul etmemi beklemen beni ne kadar incitiyor biliyor musun? Beni öldürüyor."

Sözlerim üzerine yüzü acıyla buruştu, bana bakarken gözlerinde bir ıstırap ve çelişki denizi vardı.

"Kaderimi seçmeme izin ver. Eğer mahvolacaksam, öyle olsun, ama bırak mahvoluşumla mutlu olayım," diye talepte bulundum.

Yaklaştı, ağzını benimkine dayadı ve korkunç bir şekilde kalp kırıklığı tadında olan en yumuşak öpücüklerle.

"Sonra görüşürüz Mavi." Geri çekildi ve ben cevap veremeden önce geldiğim yöne doğru karanlığa doğru fırladı ve beni yanaklarımdan aşağı yaşlar süzülürken kalbim paramparça oldu.

Gözyaşlarımı sildim, dik durdum, artık gerçekten aç hissetmiyordum ama yine de Tory'yi, arkadaşlarımı görmek isteyerek yemek salonuna doğru ilerliyordum. Büyük mağaraya geldiğimde kendimi toparladığımdan emin oldum ve herkesin her zamanki gibi Geraldine tarafından masamıza yerleştirilmiş büyük büfenin önünde oturduğunu gördüm.

Tory'nin yanına otururken sahte bir gülümsemeyle onlara doğru yöneldim ama bana baktığı anda bana bir şeyler döndüğünü anladığını belirten ikiz bir bakış attı. Başımı marjinal bir şekilde salladım ve elimi masanın altından sıktı, gözlerinde istersem daha sonra benimle konuşacağına dair bir söz verdi. Beni çok iyi tanıyordu ama açıkçası bundan bahsetmenin bir anlamı yoktu. Orion kararını vermişti. Asla yanımda durmayacak ve dünyaya benim olduğunu söylemeyecekti, çünkü bunun benim taht mücadelemi sona erdireceğine inanıyordu. Ama buna benim adıma karar vermeye ne hakkı vardı?

Lionel'ın röportajı hakkında şakalar paylaşan ve ona karşı bir sonraki hamlemizi tartışan arkadaşlarımla birlikte gülmeye ve gülümsemeye çalışarak vejetaryen burgerimi karıştırdım, ama kalbim ağırdı ve gerçekten hiç meşgul değildim.

Max, duygularımı saklamakta pek iyi olmadığımı söyleyen bir ifadeyle bana bakarken Seth yanıma gelip hafifçe sızlandı. Bunu neden saklamaya çalıştığımı bile bilmiyordum. Hepsi beni çok iyi tanıyordu.

Caleb masanın benden ve Seth'ten uzak ucunda oturuyordu ve içten içe acı çektiğini bildiğim için hüzünlü bir gülümsemeyle yanımdaki Kurt arkadaşıma baktım. Bana aralarında geçen her şeyi anlatmıştı ve ben de yardım edebilmeyi isterdim ama açıkçası bunu konuşmaları gerekiyormuş gibi geliyordu ve Seth bunu yapmaya istekli değildi. Bunun yerine ikisi çok az konuştular ya da konuştuklarında aşırı medeni davrandılar, hiçbir sorun yokmuş gibi davrandılar, ancak birbirlerinin arkadaşlığından kaçabildikleri anda hızla farklı yönlere yöneldiler. Tanık olmak acı vericiydi.

Geraldine gölge gözü olan dürbünü çıkardı ve Darius'un plakasına çarptı.

"Aman Tanrım, Geraldine. Neden?" diye şikayet etti Darius, tabağındaki burger tamamen mahvolmuştu ve göz, üstündeki dürbün içinde acayip, sümüksü bir hayvan gibi ileri geri dönüyordu.

"Çünkü bir açıklama yapıyorum, seni ejderha soytarı." Sanki mantıksız davranan Darius'muş ve Tory de erkek arkadaşının ona gözlerini kısarak bakmasına neden olmuş gibi gözlerini devirdi.

Geraldine, "Bir casusluk haritası bulmak için hızlanmalıyız," dedi.

"Ve bunu tartışmak için tabağımdaki kahrolası gölgeye ihtiyacımız var mı?" Darius homurdandı.

"Elbette yaparız, seni adi kertenkele," dedi kararlı bir şekilde. "Power Shamed müttefikimiz, FIB'deki bağlantısından henüz haber aldı mı? Bize bir harita temin edebilir mi?

"Hayır," dedi Darius. "Francesca mesajına yanıt vermedi." "Kahrolası Fran," diye mırıldandım ve Tory dayanışma içinde başını sallayarak bana baktı. Tory, "Onu bir hindistancevizi ile kıçından becer," diye ekledi.

"Ve bir ananas," diye ekledi Seth. "Ve bir kile dikenli armut."

"Ve çürük bir havuç," diye seslendi Tyler masanın karşı tarafından ve ben ona baktım, eli masanın üzerindeki Xavier'in üzerindeyken, Sofia Xavier'in diğer tarafında oturmuş, yüzünde bir memnuniyet ifadesiyle burnunu ona sürtüyordu.

Onlar için çok mutluydum ama aynı zamanda hayatımı sikeyim. Çünkü herkesin görmesi için sergilenen başka bir mükemmel ilişkiydi. Xavier bulduğu her fırsatta Yedeklerini gösteriyordu ve karşılığında onlar da aynısını ona yapıyorlardı. Dişlerimi o kadar çok gıcırdattım ki canımı yaktı ve Max kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Orada iyi misin, küçük Vega?" O sordu. "Öldürücü ölüm titreşimleri yayıyorsun, bu benim iştahımı bozuyor."

"Üzgünüm," diye mırıldandım, bir engel oluşturacak ve duygularımın ona doğru sızmasını engelleyecek kadar odaklanmaya çalışarak. Phoenix'im duygularımı işgal etmesini engelleyebilirdi, ama duygularımı tatmasını istemiyorsam, yine de sihirli engeller koymam gerekiyordu.

İç çektim, huysuzca burgerimi bıçakladım, eğleniyormuşum gibi davranmaktan vazgeçtim ve Seth burnunu kafama soktu.

"İyi misin bebeğim?" diye sordu ve omuz silktim.

"Aman yıldızlarım," diye fısıldadı Seth, yenimi çekiştirerek ama ben onu duymazdan geldim ve burgerime daha acımasızca saldırdım.

"Kahretsin," diye soludu Tory.

"Sarhoş mu?" Kal güldü.

"Düz yürüyor, sanırım ayık," diye kıkırdadı Darius ve Seth beni çekiştirmeye devam etti.

ama onu durdurmak için kolumu çektim.

"Hanımım!" Geraldine, dikkatimi çekmek için elini sallarken masanın yarısına tırmanırken nefesi kesildi. "Tek gerçek aşkın ve utanç verici Vampirin burada büyük bir gürültü koparıyor!"

Kaşlarımı çatıp Orion'un çıplak göğsünde ruja benzer bir şeyle 'I love Darcy Vega' yazan gömleksiz mağarada uzun adımlarla ilerlediğini görünce kafamı kaldırdım. Bir masaya atladı ve asilerin hepsi nefesini tuttu, yemek tabaklarını tekmelerken ve çatal bıçaklarını ve yiyeceklerini her yere fırlatırken onu görmezden gelmeye çalıştılar.

"Büyük Teyzem Tulip'in mezarının arifesinde yanmış meyveli turtalar!" Hamish odanın karşı tarafından feryat ederek ayağa fırladı ve Catalina onu tekrar koltuğuna oturtmaya çalıştı.

"Şarkı söyleyemem, dans edemem veya şiir yazamam, bu yüzden bunu gerçekten, gerçekten çok yüksek sesle haykıracağım," dedi Orion, dudaklarında bir sırıtışla bana bakarak. Elini boğazına götürdü, güçlendirici bir büyü yaptı ve ardından başını geriye atıp o kadar yüksek sesle bağırdı ki mağaranın çatısı sarsıldı. "Vahşi Kral'ın kızı Solaria'nın tahtının varisi Darcy Vega'ya aşığım - bu arada Lionel Acrux tarafından kötü bir orospu olması için kandırıldı. Ve hepinizin benim tam bir oksijen israfı olduğumu düşündüğünüzü biliyorum." Justin Masters'ın yüzüne bir rulo ekmek attı ve o tepki vermemeye çalışırken ekmek alnından sekti. "Utancım bulaşıcı ve sen, değerli prensesini bir yana, yanında bile istemiyorsun." Bir masadan diğerine atlayarak bize doğru geldi ve ben de ayağa kalktım. neredeyse yanaklarımı ikiye bölen bir gülümseme. "Ama yine de beni istediği ortaya çıktı. Ve her zaman benden daha iyi kararlar vermiş bir kız için kararlar vermekten bıktım. Yani istediği buysa, o zaman alabilir. Çünkü siyah kalbime kadar bana sahip." Tekrar ileri atıldı, bir dizi küfür ve hakaret sesi çıkararak masamın üzerine indi, bana baktı ve içine katlanmış bir kağıt parçasıyla elini uzattı.

Merakla kaşlarımı çatarak aldım, açtım ve kalbim vahşi ve umutsuz bir melodi çalarken ne olduğunu anladım. Geçen yıl Orion'a doğum günü hediyesi olarak verdiğim son senetler yüzeydeydi.

borç senedi

İstediğiniz yere bir öpücük.

"Bu olamaz!" biri acı içinde ağladı.

Hamish masamıza doğru ağır adımlarla ilerlerken, "Posta yuvama yengeç kekleri geliyor, lütfen bu çılgınlığı durdurun," diye yalvardı.

"Baba!" Geraldine onu durdurmak için koltuğundan fırladı. "Onlar aşık. Ve annem her zaman aşkın tuz kabına gömülmüş karabiber gibi olduğunu söylerdi."

Mendilini ağzına götürürken, "Ama tatlı Gerrykinler," dedi. "Ona bakmaya dayanamıyorum."

"Öyleyse bakma," diye homurdandım, Orion'un elini tuttum ve önünde durmam için beni çekmesine izin verdim.

Belimden kavradı ve beni vücuduna doğru çekti, sıcaklığı beni çevreledi ve havada tarçın kokusu asılıydı.

"Bana bir öpücük borçlusun," diye mırıldandı, bakışlarında şeytani bir parıltı vardı.

"Nereye istiyorsun?" diye sordum, yağmur damlaları bağırsaklarımda pıtırdarken tam şu anda.

Dudaklarına hafifçe vurdu, sırıtışı hâlâ yerli yerindeydi ve yemin ederim bu adama asla doyamayacaktım.

"Bundan emin misin?" Kalabalık mırıldanıp onu lanetlerken fısıldadım.

"Hayır," diye ciddi bir şekilde itiraf etti. "Bunun senin için ne anlama geleceğinden çok korkuyorum Mavi ama seni incitmekten çok daha fazla korkuyorum. Yani bunu istiyorsan senindir. Ayrıca artık karar verildi, seni ilk gördüğümden beri yapmak istediğim şeyi yapacağım."

"Peki o da ne?" diye sordum, ellerimi geniş omuzlarının üzerinden kaydırıp boynuna dolarken etrafımdaki tiksinti çığlıklarını fark ettim, başka hiçbir şeye değil ona odaklandım. Zaten önemli olan oydu.

"Seni dünyanın önünde öp ve onlara senin olduğunu göster.*bana ait*" Eğildi ve ona ağzımı ve kemiklerimi oluşturan toza kadar yaptığım her şeyi teklif ettim. Dudaklarımız çarpıştı ve yemin ederim yıldızların izlediğini hissedebiliyordum, fısıltıları sanki komplo kuruyorlarmış gibi kulağımın kenarında asılı duruyordu ve bize karşı çalışmalarının bitmesi için dua ettim, çünkü yeterince acı çekmiştik ve artık bizim zamanımızdı. mutlu olmak.

Dili sert vuruşlarla benimkilerle buluştu ve kız kardeşim yüksek sesle bağırarak yumruğunu masaya vurdu, ağlamayı Mirasçılar üstlendi ve tüm arkadaşlarım birdenbire isyancıları bastırmak için birlikte çalışmaya başladı.

Yemin ederim hayatım boyunca o zamanki kadar neşe duymamıştım ve bunun hiç bitmemesini umuyordum.

* * *

Geraldine, "Bir krakerdeki kabuklular," diye soludu. "Peki ikinci Long Sherman nereye gitti?"

Sofia kıkırdadı, kıçını işaret ederken at gibi bir homurtu çıkardı ve hepimiz gülmeye başladık.

Geraldine'in odasında bir kızlar gecesi geçiriyor, kendimizi şımartmak için Angelica'nın şaşırtıcı derecede geniş oje ve güzellik ürünleri koleksiyonunu kullanıyorduk. Geraldine yeni bitirmişti.

Saçlarımı yeni boyadım ve hava büyüsüyle kuruturken omuzlarımda parıldadı, gevşek dalgalar sırtımdan yavaşça aşağı indi.

Geraldine yatakta Tory ile karşımda otururken, "Belki de saçımı daha gösterişli bir renge boyayacağım," dedi düşünceli bir şekilde.

"Kırmızıya yakışırsın," diye önerdi Angelica.

"Anlamsız! Ve kıyılarıma daha fazla aç çekiç balığı çekmek için saçlarım haşlanmış ıstakoz gibi görünsün mü? Saçmalıyorsun Angelica, dedi Geraldine, şiddetle başını sallayarak.

"Max ile aranız nasıl?" diye sordu.

Ah, leydim, diye içini çekti Geraldine. "Titreşim var! Maxy oğlum, hanım bahçeme benim emrimde hizmet etmeye hazır ve istekli olduğunu ilan etti. Ve ah, ona vahşi çayırlarının ve gezgin nergislerinin anahtarlarını sonsuza kadar vermeyi ne kadar isterdim, ama ne yazık ki... Korkarım onun yerine Justin Masters ile evlenmeliyim.

"Ew," diye soludu Tory. "O çok *Güzel* ine de. Ben ondan yüz metre uzaktayken tam anlamıyla benim için bir kapı tuttu. öyle yürümek zorunda kaldım Lanet olsun. Uzak. Oraya gitmek için. Ve hala bekliyordu." Ürperdi.

"Bu pek de kötü bir şey değil, Tor," diye homurdandım. "Ve Darius senin için her zaman kapıları tutar."

"Evet, ama bunu iğrenç bir şekilde yapıyor. Yani hiç de aynı değil," dedi saçını savurarak, ben de güldüm.

"Ne demek istediğini anlıyorum, Justin'in üstünlüğü yok. O..." Kelimeyi bulmaya çalıştım.

"Sıkıcı?" Geraldine teklif etti. "Bizim türümüzde olabileceklerin ötesinde sıkıcı mı?"

"Şey, evet," diye itiraf ettim ve Geraldine yarı boğulmuş bir keçi gibi feryat etti.

"Düğünü iptal edemez misin?" Sofya önerdi. "Eminim baban umursamaz." "Babam nişanı bitirmem için bana onay verdi. Ama ben sözümün eriyim ve sözüm olmadan neyim Sofia? Geraldine bir elini korkuyla onun göğsüne bastırarak nefesini tuttu.

"Senin için ara versek ne olur?" Önerdim. "Prenses beyannamesi gibi bir şey mi?" "Bunu benim için yapar mısın?" Geraldine hayranlıkla nefes aldı. Talihsiz bir solucanla sevgisiz bir evlilikle benim aramda durup, onu feshetmeye mi karar vereceksin? Boncuk salyangoz gözlerinde yaşayan kayıp için asla üzülmemem için solucanı uzak bir diyara sürgüne mi göndereceksin?

"Err, sürgün kısmı biraz abartılı görünüyor, ama kararname işini yapabiliriz," dedim omuz silkerek. "Kahretsin, bunca zaman karar verme gücümüz var mıydı?" Tory'nin nefesi kesildi. "Kafeinli iyiliğin yanında hiçbir kahrolası kafeinsiz kahvenin servis edilmesine izin verilmemesine karar vermek istiyorum."

"Ve böylece karar verildi." Geraldine, bugünlerde Tory'nin bütün kahvelerini Darius'un aldığından oldukça emin olmama rağmen onun dizine bir tokat attı.

"Ne zaman birbirimize dokunsak herkesin korkuyla beni ve Orion'u işaret etmeyi bırakmasını emredebilir miyim?" BEN

homurdandı.

Geraldine uzandı ve gözlerinde sempatiyle dizime vurdu. "Hayır, tatlı ve kibar Darcy'ciğim. Sadece makul alemlerde mümkün olan şeylere hükmedebilirsin."

Homurdandım, tırnaklarıma sürdüğüm pembe boyayı karıştırdım ve düzeltmek için su büyüsü kullandım.

"Kahretsin."

"Size bir soru sorabilir miyim çocuklar?" Angelica ciyakladı ve hepimiz ona baktık, o kıpkırmızı olurken burun deliklerinden bir saniyeliğine dumanlar yükseldi. "Bildiğin gibi, atılgan bir Minotaur ile ilişki yaşıyorum ve cinsel açıdan her şey harikaydı ama dün gece daha önce hiç duymadığım bir şey yapmak istedi ve ben de bunu düşüneceğimi söyledim ama ben" emin değilim... ve belki biriniz denediniz.

"Dönen çubuk mu?" diye sordu Geraldine ve Angelica başını salladı. "Geriye doğru zina yapan mı? Filizlenen ördek kuyruğu mu?"

"Hmm, hayır," dedi Angelica. "Sipariş formuma geçmemi istediğini söyledi, böylece kuyruğuma tırmanıp bir kovboy gibi üzerime binebilir."

Herkes şok olmuş bir sessizlik içinde ona bakarken çenem gevşedi.

"Yani... biriniz Emir seks yapmış olmalı, değil mi?" diye sordu umutla, bir Sofia'ya bir Geraldine'e bakarak.

"Bir dakika, sen kocaman bir Ejderhayken seni becermek mi istiyor?" Tory ağzından kaçırdı.

"Minotaur formunda mı yoksa Fae formunda mı?" Neden önemli olduğundan veya hangi cevabın daha kötü olacağından emin olamayarak korku içinde sordum.

Şey, ikincisi, diye fısıldadı, yanakları pembeleşiyordu. "Yani hiçbiriniz..." "Ben üç başlı dev bir

köpekken birinin petunyama bakım yapmasına izin mi verdiniz?" Geraldine ağladı. "Kesinlikle hayır, Angelica."

"Pekala, bu sırada kanatlarımı çıkardım ama benim köpek vajinam yok... bu yüzden aslında aynı değil," diye ekledim.

Ah, diye nefes verdi Angelica.

"Bir keresinde Tyler'ın kıçıma birkaç parça şeker sokmasına izin vermiştim ama Pegasus formumda değildim," diye teklif etti Sofia ve hepimiz gülmeye başladık.

Akşam boyunca kendimizi şımartmaya devam ettik ve gece yarısı vanilya gibi kokarak ve Orion'u uyandırmayı dört gözle bekleyerek yatağa yöneldim. Neredeyse şeffaf olan ipek mavisi bir ayıcık giymiştim ve odama giden serin koridorda koşarken beyaz sabahlığımı onun üzerine kapatmıştım. Orion'un yok ettiklerinin yerine son tedarik seferlerinde bana biraz daha süslü iç çamaşırı alması için asilerden birine rüşvet vermiştim, ama o şimdiden birkaç tanesini katletmişti. Çok sıcak olmasaydı biraz can sıkıcı olurdu.

Kapımıza gelirken elbisemi çıkardım, yere fırlattım ve biraz bekledim.

Odaya girmeden önce saçlarımı omuzlarımın üzerinden öne doğru çekin ve biraz kabartın. Başucu lambası yanıyordu ama yeri boş bulunca kaşlarımı çattım.

Atlas'ımı komodinin üzerinden aldım, Orion'a bir mesaj yazdım ama kafamın içinde bir davul çalmaya başlayınca dikkatim dağıldı ve mutlak bir yere gitme ihtiyacı duygusuyla yıkandım. Sadece bunun nerede olduğundan emin değildim...

Atlas'ımı yatağa attım ve kapıya doğru döndüm, aciliyet artınca aceleyle dışarı çıktım ve beni ısıtmak için damarlarıma ateş edemeyecek kadar dikkatim dağılmış halde, buzlu tünellerde çıplak ayakla yürüdüm.

Gözlerimi kırpıştırdım ve dışarıdaydım, ayaklarım dün geceki fırtınadan sonra geride kalan çamura batıyordu ve muhafızlar kafamın içinde yükselen davulların ötesinde bana bağırıyorlardı. Bir şekilde buraya gelmem için geçen süreyi unutmuştum ve bu işin tehlikeli olabileceğini içten içe bilmeme rağmen, beni ileriye götüren kaderin yolundan kendimi hala koparamıyordum.

"Prenses!" diye bağırdı gardiyanlardan biri, ben bariyere doğru ilerlerken ileri atılıp beni tutmaya çalıştı ama parmağımı hafifçe savurdum ve ani bir hava akımıyla onu geri devirdim.

Sınırdan geçtim ve inanılmaz derecede berrak gökyüzüne bakarken kanatlarımın arkamdan patlamasına izin verdim, yıldızlar onlara doğru ilerlerken şimdiye kadar gördüğümden daha parlak parlıyordu. Fısıldıyorlar, entrikalar kuruyorlar, adımı söylüyorlar ve ben çok uzaklara ve hızla uçarken, aşağıdaki karanlık ve uyuyan karada süzülürken kendimi iyice zorlayarak beni ileriye çağırıyorlardı.

Kendimi bir şehrin üzerinde uçarken, pencerelerde parıldayan ve parıldayan ışıklarla bulduğumda bir kez daha zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım.

Aşağıya doğru daire çizdim, göğsümdeki baskı yoğunlaşana kadar şehrin ucundaki yüksek bir binanın arkasında yükselen çimenli bir tepe görene kadar, üzerinde ağaçlar serpiştirdim. Yere inerken korkmuyordum, ayaklarım altın yapraklara bastırıyor ve ağırlığım altında çıtırdıyordu. Rüzgâr yükseldi ve düşen yaprakları bir daire şeklinde etrafımda taşıdı ve beklentili bir enerjiyle uğuldayan bir halka çizdi.

Bakışlarım yıldızlara doğru yükselirken kanatlarım sırtıma doğru esnetildi ve onların hayal edilemez güçlerinin üzerime çöktüğünü hissettim, kalbimin güzel, aç bir tempoda atmasına neden oldu.

Kader beni çağırıyordu ve olmamı istediği yerde durduğumu biliyordum. Kaderin etrafımı sardığını, beni bu ana bağladığını hissedebiliyordum. Ve bir kez olsun, bunun bir lanet ya da talihin acımasız bir cilvesi olmadığından emindim. Bu yıldızlardan bir hediyeydi ve benden cevaplamam gereken bir şey sormak üzereydiler. Ve gökyüzünü izlerken değişmeye başladı, gökler yeniden düzenlendi ve İkizler takımyıldızı Terazi takımyıldızının hemen yanına oturdu, o kadar parlak parıldadı ki bakmaya devam etmek zordu.

Nefesim önümde bir sis içinde toplandığında sığlaştı, çünkü aniden ne olduğunu anladım. Bu bana sınıfta öğretilmişti, Tory bana tarif etmişti, hatta söylemeye cüret etmiştim.

Orion ve benim de zaman zaman Elysian Mates olup olmadığımızı merak ediyorum, ama kendimi gerçekten kalbimin sahibi olan adama bu bağı teklif ederken bulmak beni yine de suskun bıraktı.

"Merhaba Mavi."

Başımı eğdim, Orion'u önümde buldum, nefesleri sanki buraya kadar koşmuş gibi ağır ağır geliyordu ve ben de koştuğunu zannettim. Bizim için oyulmuş barış çemberine adım attı ve aniden yaprak halkasının ötesindeki dünya bulanıklaştı ve yıldızlardan başka kimsenin izleyemediği bir yıldız ışığı kubbesinde birbirimizin karşısında dururken yakalandık. Hava, sükunet baloncuğu içinde tamamen hareketsizdi ve her şey o kadar sessizdi ki, sanki dünya pamuğa sarılmış gibiydi.

Öne çıktım, ellerimiz kenetlendi ve bakışları üzerime düştüğünde gözleri tutuştu. "Donuyor olmalısın."

"Şu an dışında hiçbir şey hissedemiyorum," diye fısıldadım ruh eşime bakarak. Benim için seçilen Fae, her yönden bana uyacak şekilde mükemmel bir şekilde tasarlandı. Ve yıldızlara baktığımda, gerçekten kinci olup olmadıklarını veya bizi kaderimize götürmek için çarpık bir yolları olup olmadığını merak etmem gerekti. "Bizi birbirimiz için yarattılar."

Başını salladı, beni kendine çekerken yüzüne bir gülümseme yayıldı ve o anda ona ne kadar ihtiyacım olduğuyla zar zor nefes alabiliyordum. Yıldızlar isimlerimizi fısıldıyor, bizi birbirimize sürüklüyor, birleşmiş, bağlı ve her yönden birbirimize vaat edilmiş bir hayat sunuyordu. Ve mutlu olmak için yıldızların aşkımızı kabul etmesine ihtiyacım olmasa da, artık buradaydık, onun benim olarak işaretlenmesi fikrinin yarattığı heyecanı inkar edemezdim. Hayatıma o kadar çok iyilik getiren bu adama kalıcı bir hak iddia etmek, bana güneş ışınlarının tenimde yaşadığını hissettirdi.

"Bana bunun gerçek olduğunu söyle," diye mırıldandı, bir tutam mavi saçımı kulağımın arkasına sıkıştırırken. "Çünkü yıldızların yine benimle kötü oyunlar oynamasından korkuyorum."

"Gerçek," dedim sırıtarak.

"Pekala, Mavi." Kanım ısınana ve vücudumun her bir parçası daha da yakın olma ihtiyacıyla uğuldayana kadar bizi ayıran boşluğu yutarak bana yaklaştı. “Beni öpecek ve akla gelebilecek her şekilde benim olacak mısın? Huysuz, pislik bir Vampiri tek gerçek eşin olarak kabul edecek misin?

Ona gülümsedim, kanatlarım hafifçe çırpınırken ayak parmaklarım ayaklarımın altındaki ölü yapraklarda gıcırdadı. "Yapacağım. Ama sadece beceriksiz bir inek prensesi seninki olarak kabul edersen.”

Eğildi, dudaklarımız bir kıl kadar ayrıydı, yıldızların fısıltıları kafamı doldurdu ve birlikte olmamız için yalvararak bizi harekete geçirdi. Ama yalvarmalarına gerek yoktu, ben bu adamı bu andan çok önce seçmiştim, bu sadece pastanın üzerindeki kremaydı.

"Seni dünya toz olana kadar seveceğim," diye soludu Orion ve bu sözler varlığımın merkezine lezzetli bir titreme gönderdi.

"Seni o zamandan sonra da seveceğim," diye yanıtladım ve bu bağı kabul ettiğimizde dudaklarımız çarpıştı ve yıldızlar ruhlarımızı birbirine bağlarken bedenimde bir güç dalgası parladı.

Dillerimiz mükemmel bir uyum içinde hareket etti ve en güçlü dürtü beni ona doğru çekerken inledim. Öpüşmemiz derinleşti ve bunu her yerde hissettim, tenimden titremeler geçti. Bağ kükredi ve o inlerken çılgına döndüm, elini omurgamın dibine bastırdı ve beni ona doğru çekti. Ama daha fazlasına ihtiyacım vardı, çok daha fazlasına.

Ağzıma doğru hırlayıp alt dudağımı dişlerinin arasına sıkıştırdığında parmaklarım elbiselerini yırttı. Eli göğsümü kavradı ve başparmağı sertleşmiş meme ucunu ince kumaştan geçirerek dudaklarımdan bir inilti daha çıkardı. Ama tam burada, bu tepede onun kıyafetlerini çıkarıp onu becermeyi düşünürken, sirenlerin sesi üzerime çullandı ve dudaklarımız ayrıldı.

Yanıp sönen kırmızı ve mavi ışıklar donmama neden oldu ve elimde sihirli silahlarla tepede etrafımızda duran FIB ajanlarını sıra sıra izlerken başım döndü.

"Lance Orion ve Darcy Vega, olduğunuz yerde kalın!" diye bağırdı iri yarı bir adam, sesi sihirle güçlendirilmişti. "Kralın emriyle tutuklusunuz."

Orion beni kendine doğru çekti ve bir FIB hattı üzerimize yaklaşmaya başladığında yıldız tozumuz olmadığı gerçeğine lanet okudum.

"Kahretsin," diye homurdandım, ona tutunup uçmaya hazırlanırken kanatlarımı açtım. Ama sonra bir dart boynumu deldi ve Orion öfkeyle hırladı, onu derimden çekip aldı ve tam biri kendi boynuna vurulurken bir kenara fırlattı.

Sipariş Bastırıcı tekme atıp kanatlarım düşerken Phoenix'imin göğsümün derinliklerine kilitlendiğini hissettiğimde onun bakışlarıyla dehşet içinde karşılaştım.

"Biz ne yaptık?" Dövüşe hazırlanırken ellerimi kaldırdığımda nefesim kesildi ama o onları aşağı itti ve yüzünde çılgın bir ifadeyle başını salladı.

"Kavga edersek bizi öldürürler," diye uyardı ve birdenbire ajanlar üzerimize çullanarak bizi ayırdılar ve bileklerimize sihirli bloke edici kelepçeler taktılar.

Etrafımda döndüm, kendimi Orion'un eski sevgilisi Francesca Sky'ın ellerinde buldum, gözlerime bakarken çenesi gevşedi.

"Sen onun Cennet Eşisin," diye inanamayarak tısladı, sonra beni çekti ve korkuyla dönüp Orion'a baktım, onun hemen arkamdan yürüdüğünü görünce rahatladım. Bir an için, kara gözlerinin etrafını saran ve bana yıldız ışığı gibi parıldayan gümüş halkalar büyüledi beni.

Elysian Mate'ime daha yakın olma ihtiyacıyla cildim hâlâ yanıyor ve kaşınıyordu, aramızdaki bağ o kadar keskin bir şekilde alevleniyordu ki, neredeyse onun kollarına geri dönmeyi, tutuklandığımız ve büyük olasılıkla yürüdüğümüz gerçeğinden daha çok umursuyordum. bizim kıyametimiz

Francesca beni yokuşun yarısındaki bir yolda bir polis arabasının arkasına götürdü ve Orion

arkamdan itti, kapı hızla kapandı ve sıkıca kilitlendi.

Hemen Orion'a atıldım, bacağımı kucağının üzerinde salladım ve beni bir ihtiyaç homurtusuyla kendine doğru çekti, ağzımız birbirine değerken aleti kalçalarımın arasında sertti ve dünyadaki tek oksijen kaynağı aramızdaymış gibi öpüştük. .

"Hey!" sürücü koltuğuna çökerken bir adam havladı ve copla arabanın önü ile aramızdaki parmaklıklara vurdu. "Yeter artık."

Francesca diğer koltuğa oturdu, ben başımı çevirirken bize baktı ama Orion yüzümü tuttu, beni ona bakmaya zorladı ve dilini tekrar dudaklarımın arasına soktu.

"Mızrak!" Francesca tersledi. "Bu ciddi. Şu anda ne olduğunu anlıyor musun?" "Kusursuzca. Eşimi

becermeye çalışırken tutuklanıyorum," diye homurdandı dudaklarıma doğru, elleri küçük geceliğimin arkasından yukarı kaydı, kıçımı kavradı ve yüksek sesle inlememe neden oldu.

"Yapma!" diye bağırdı adam, sopayı bir kez daha parmaklıklara vurarak. "Kendinizi kontrol edemezseniz bölüneceksiniz."

Onu görmezden geldik, araba pistte giderken birbirimize yaklaşmak, öpüşmek, ısırmak ve taşlamak için savaşırken hayvanımızın diğer her şeyi engellemesi gerekiyor.

"Bir FIB karakolunun hemen dışında olduğunu biliyor muydun?" Francesca aradı.

"Kahrolası yıldızlar," diye küfrettim, Orion parmaklarını bacaklarımın arasına kaydırıp beni çıplak ve onun için sırılsıklam halde bulunca.

"Benim," diye homurdandı, iki parmağını içime soktu ve ben nefesimi tuttum, alt dudağını kan çekecek kadar sert ısırırken elini sürdüm ve nefes nefese kaldım. İnleyerek kendi kanının tadına baktı ve elini daha güçlü pompaladı, ikimiz tamamen birbirimizi kaybetmiştik, önünde iki ajanın olduğu bir polis arabasının içinde olduğumuz gerçeğini aklımızdan bile geçiremiyorduk.

"Kahretsin, senin içinde olmam gerekiyor," diye nefes verdi Orion ve beline uzanıp kotunun düğmelerini açtım, bu dileğini yerine getirmeyi planladım ama sonra araba durdu, kapı ardına kadar açıldı ve ben dışarı fırladım. onun

Vahşi bir şey gibi homurdandım ve tekmeledim, tırnaklarımı beni tutan kişinin kollarına indirdim ama sonra bir taser yan tarafıma çarptı ve çığlık attım, elektrik uzuvlarımdan geçerken dizlerim betona çarptı ve yarıldı. Gözlerimi kırpıştırarak karanlığı uzaklaştırdığımda, yukarı baktığımda ve Orion'un beni şoklayan adama yumruk attığını, tamamen çılgına dönen adama yumruk attığını gördüğümde zihnim şaşkınlık içindeydi ve biri beni dikleştirirken vahşi dostuma gülümsedim. Tekrar.

Francesca'yı endişeyle bana bakarken buldum. "Yıldızlar seni buraya getirerek hepimizi lanetledi," diye fısıldadı.

"Öyleyse bırak gidelim," diye hırladım ve neredeyse gidebilmeyi diliyormuş gibi göründü.

Orion'u tekrar kontrol altına almak için üç ajan gerekti ve önümdeki devasa binaya baktım.

kapı aralığının üzerinde FIB damgası ile bize.

İçeri girdik, Orion'un gömleğinin yarısı yırtılmıştı ve bana bakarken omuzları inip kalkıyordu ve her nasılsa, üzerimde parıldayan o gümüş yüzükleri ve içimdeki şehvetli ihtiyacı onun ifadesi.

İkimiz birlikte parmaklıklı bir hücreye tıkılmadan önce bir masanın önünden ve birkaç güvenlik kapısından geçirildik. Biri kapıyı sıkıca kilitlerken sekiz ajan bize baktı ve ben arkamdaki parmaklıklı bir pencereden sızan bir ay ışığının içinde durdum.

Adamlardan biri endişeyle, "Kralla bağlantı kurmamız gerekecek," dedi.

Bir başkası endişeyle, "Basın toplantısında," dedi. "Onu rahatsız etmemeliyiz." Kalbim bir

an korkuyla titredi ama sonra Orion'a baktım ve eş bağı bir kez daha parlayarak beni ona doğru itti.

Seyir halindeki ajanları unutup ona koştum, ayağa fırladım ve bacaklarımı beline doladım, ağızlarımız beni içten dışa aydınlatan öfkeli bir öpücükle birleşti.

"Onları bir arada bırakmamız gerektiğinden emin misin?" dedi ajanlardan biri tereddütle.

"Bu öğleden sonra yaptığımız Sfenks baskınından sonra elimizdeki tek boş hücre bu," diye yanıtladı bir başkası, Orion beni parmaklıklara çarptığında ve bir dong tüm hücrede yankılanırken. Benimkiyle buluşan kaslı vücudunun ısısıyla inleyerek yırtık gömleğinin kalıntılarını çıkardım.

"Bazı evrakları doldurmak için sana ihtiyacımız olacak," bir kız bize seslenmeye çalıştı ve Orion öpücüğümüzü bozdu, dudaklarım morarmış ve şişmişti ama nedense daha fazlasını istiyordum. Tutkusu ve gücü, bana sunduğu her şeyden daha fazlası.

"ÇIKMAK!" diye kükredi. "Kalan herkes eşimi becerdiğimi görecek. Ve kalırsan, onun derisine göz diktiğin için seni ölü olarak işaretleyeceğim. Senden kendi payımı aldığımdan emin olmak için seni dünyanın sonuna kadar avlayacağım.

Lance, diye tısladı Francesca. "Sakinleşmen gerekiyor, odaklanman gerekiyor."

"DIŞARI!" Ona bağırdım ve ona tokat atmışım gibi geri çekildi.

Ajanların hepsi bir bakış paylaştı, sonra omuz silkti ve odadan korkuyla çıktı. En son Francesca gitti, Orion'a gözlerinde bir kayıp belirtisiyle baktı ve ben ona dişlerimi gösterdim, elim sahiplenici bir tavırla onun boynunun arkasında gezindi ve o başını eğdi ve eğilerek odadan çıkıp bizi bırakarak odadan çıktı. sonunda yalnız.

Orion çoktan sinekini düşürüyordu ve beni hücrenin arkasındaki sert bir tahta sıraya yatırdı, kalçalarımı kavradı ve aletinin ucunu girişime doğru yönlendirdi.

"Şu gözlere bir bakayım, güzelim," diye emretti ve ben nefes nefese kalçamı kaldırırken, benimle alay etmeyi bırakması için bakışlarımı onunkilerle buluşturdum.

Arzu dolu bir iniltiyle Cennet yüzüklerimi aldı, çenemi avuç içine alırken çenemi çevirdi.

onları incelemek için sağa sola kafamı salladım ve sonra beni dünyayı sarsan bir darbeyle içime sokarken, her santimi içimde derin bir kılıfa bürünmüş olarak beni ele geçirilmiş bir kız gibi haykırttı. Kalçalarımı kavradı, beni daha da geniş bir alana yayarak kendini ıstırap verici bir şekilde yavaşça benden çekti ve beni gökyüzünde avlanan bir şahin gibi izledi.

"Mükemmel," diye içini çekti, sonra tekrar bana çarptı, sırtımı sıraya yasladı ve içindeki hayvanın tüm gücünü üzerime salarken çığlıklarım tüm bölgeyi doldurdu.

Kalçalarım onun her hamlesini karşılamak için çalıştı ve aniden yavaşladı, ellerini başımın üzerine bastırdı ve vücutlarımız birlikte en lezzetli şekilde çalışıyor, kalçaları ben yıldızları görene kadar yuvarlanıp gıcırdadı, başım geriye düşüyordu. içime zevk doldu ve üzerimdeki gücünün ardından bedenim titredi. Bitmemiş olmasına rağmen beni çekip çıkardığında hala geliyordum, göğüslerimi serbest bırakmak için geceliğimi aşağı çekiyor, meme uçlarımdan birini emerken diğeriyle oynuyordu.

Onu her yerde hissedebiliyordum, sanki sihri tenimin altında kayıyormuş gibi cildim ondan elektrikleniyordu ama gücümüzü engelleyen sihirli kelepçelerle bunun mümkün olamayacağını biliyordum.

Dili klitorisime saldırana kadar vücudumun daha aşağısına düştü ve amım hayatın kaynağıymış gibi benimle ziyafet çekti, o yalayıp kıstırıp beni alay ederken kalçalarım onu sarıyordu. Parmaklarını ıslaklığımda döndürdü, dilini içime sokmadan önce bir tatmin mırıltısıyla ağzına çekti, elleriyle kıçımı kaldırdı, böylece beni ona bir büfe gibi dağıtabildi.

Oturmadan önce iki kez daha geldim, parıldayan ağzını elinin tersiyle sildi ve bana tam bir pislik gibi sırıttı. Tanrım, o gümüş yüzükler ona çok yakışmıştı. Gözbebeklerini kaplayan elmaslar gibiydiler, o kadar parlaktılar ki sanki içlerinde ay ışığı tutuyorlardı.

Bir kez daha üzerime geldi ama hızlı hareket ettim, zıpladım ve sırtını duvara yaslayarak bankta oturmasını sağlamak için ellerimi omuzlarına bastırdım. Sonra üzerine diz çöktüm, sert aletini kavrayarak doğrudan gözlerinin içine baktım ve onu bir kez daha içimde yönlendirdim.

En seksi lanet ses, onu sonuna kadar içeri alıp kalçalarımı sallamaya başladığımda dudaklarından ayrıldı, sadece birbirimize bakarken ağızlarımız neredeyse birbirine değiyordu, ellerimiz geziniyor, okşuyor ve zevk omurgamdan yukarı doğru akarken ateş belimden geliyordu. vücut.

Başparmağını emdikten sonra klitorisime dayadığında, başka bir imkansız yükseğe tırmanırken elini ezmeme izin verdiğinde ondan başka bir şey düşünemiyordum ve aniden tekrar geliyordum, vücudum onun katı uzunluğunun etrafında sıkılaşıyordu ve kıçımı tuttu, dalganın dışına çıkarken beni yukarı ve aşağı yönlendirdi, beni aşağıdan becerirken ve hareketlerimin tüm kontrolünü ele geçirirken beni istediği hıza gitmeye zorladı. Bana onun da parçalanmanın eşiğinde olduğunu söyleyen bir yoğunlukla içime girdi, sanki ilahi bir varlıkmışım gibi beni izlerken amım onun her santimini sıkıştırıyordu.

ona hükmetmek için doğmuş.

Kalçasını son bir sağlam hamleyle bitirdiğinde başı duvara yaslandı ve onun derin sıcaklığının içime yayıldığını ve aramızda kaydığını hissettim, nirvana'daymış gibi inlerken nefesi ağır geliyordu.

Alnım onunkine düştüğünde, işimizin bitmesine yakın olmadığımızı biliyordum çünkü içimdeki bu ihtiyaç hâlâ alev alev yanıyordu. Bu yüzden dünya bizim birbirimizle işimizin bitmesini beklemek zorunda kalacaktı çünkü fiziksel olarak durmam gerekene kadar onun vücudundan ayrılmayacaktım.

Kalçalarım gıcırdamaya başladığında başparmağını kürek kemiklerimin arasına kaldırdı, beni titretirken dudaklarında hain bir gülümseme vardı. "Bu senin için yeterli değil miydi dostum?"

"Yakından bile değil," diye soludum, şimdiden benim için tekrar sertleşmeye başladığını hissederek ve öne doğru eğildim, böylece tek görebildiğim gözlerindeki o parlayan, yıldızların armağanı halkalardı.

"Seninle işim bittiğinde, Blue, beni hiç hissedemeyeceksin."

BENkanatlarım sertçe çırparken ve etrafımızda pullarımdan kıvılcımlar saçan ve tenimi ürperten bir fırtına esiyorken gökyüzünde uçtu.

Artık FIB gözaltı hücresinden bir milden daha az uzaktaydık ve Gabriel'in uyarısı kulaklarımda çınladı.*"Sert ve hızlı uçun ve kurnazlıkla zaman kaybetmeyin."*

Kolay yapılır.

Roxy önümde süzülerek yükseldi, bronz kanatları şimşeğin ilk çakmasını metalden parıldayan ışık gibi yansıtarak önümde hızla ilerledi, alevleri onu ele vermesin diye sadece yarı kaymıştı.

Fırtına Ejderi üstümüzden uçtu, o kadar yükseğe çıktı ki, sürekli kararan gökyüzüne baktığımda onu görememiştim, bunu başarmak için ihtiyacımız olan siperi sağladı. Yeni yasalar sayesinde elimizde hiç yıldız tozu kalmamasına lanet ettim ama gidecek çok mesafemiz de yoktu. The Burrows'tan elli milden biraz daha uzaktaydı ve bizim hızımızla yirmi dakikadan kısa bir sürede yanından geçmiştik.

Artık onlarla aramızda ancak bir mil vardı ve bu görevde başarısız olmam cehennemde hiçbir ihtimal değildi.

Tepede gök gürültüsü gürledi ve yağmur, sanki gelişini haber veriyormuş gibi bulutlardan kurtuldu. Yıldızların benim için seçtiği ve bizi lanetledikten sonra onlardan çaldığım kızın peşinden koşarak olabildiğince hızlı uçarken kükreme dürtüme direndim.

"Anladim!" Roxy, fırtınanın sesinin arasından seslendi, yeri işaret etti ve vahşi bir hızla gökten aşağı düşerken kanatlarını iki yanına sımsıkı kenetledi.

Onun liderliğini takip ettim, kanatlarımı çırptım ve arkasından aşağı daldım ve sonunda FIB yerleşkesini, bina bodur ve gri tuğladan inşa edildiğini gördüğümde kendime o kükreme izni verdim.

"Batı ne tarafta?" Roxy aradı, burnumdan bir kahkaha atmama neden oldu ve ben de bir pençeyle işaret ettim.

ayak, Gabriel'in alıkonuldukları hücreleri tuttuğunu söylediği bize en yakın duvarı gösteriyor.

Kanımı bu dünyada başka hiçbir şeye benzemeyen o Vahşi Prenses tarzıyla sırıttı ve öfkeli bir haykırışla ellerini havaya kaldırdı, gücünü muhafazalara yönlendirirken avuçlarından kırmızı ve mavi alevlerden bir kuş fışkırdı. binayı çevreleyen.

Yanından geçerken yavaşlamadım, Phoenix ateşinin peşinden koştum ve bariyerleri kısa devre yapıp yok eden bir patlamayla bariyerlere çarparken gözlerimi kıstım.

Lance ve Darcy'nin uyarıyı anlayacaklarını umarak yüksek sesle kükredim, son saniyede dönüp binanın yan tarafına çarparak duvarı yerinden çıkardım ve tuğlaları her yöne fırlattım.

Roxy arkama uçtu, düşen duvarı tutmak için toprak büyüsünü kullanırken, her bir tuğlayı binanın dışına yönlendirirken ve buraya kurtarmaya geldiğimiz insanları yanlışlıkla ezmediğimizden emin olurken ellerini kaldırdı.

Lance, "Lanet olsun," diye soludu ve onun ve Darcy'nin içeriden kalkmak için çabaladıklarını gördüm. Darcy neredeyse şeffaf mavi bir geceliği indirirken, Lance pantolonunu çıkardı, göğsü çıplaktı ve gömleği onların ötesinde bir yere atılmıştı.

Şu an benimle dalga mı geçiyorlardı? Babam onları idam etmek için buraya gelirken onlar bunu mu yapıyorlardı?

"Acele etmek!" Ben enkazdan uzaklaşırken Roxy onlara seslendi ve Lance'in eli Darcy'nin elinde kilitli, onu yanına çekerken yağmur üzerlerine yağarken Lance'in yığılmış tuğlaların üzerinden tırmandığını gördüm.

Büyüleri, olacağını bildiğimiz gibi kelepçelerle bloke edildi ve ben tekrar havaya uçmak zorunda kaldığımda Roxy ayağa kalktı, FIB ajanları fırlarken ikinci uçuşumda onları yakalamak için etrafta daireler çizerek döndüm. bina, alarm sesleri ve ellerinde silahlarla.

Bizimle ajanlar arasında sağlam bir hava kalkanı oluşturan Roxy, "Bizimle savaşma, zarar görmeyeceksin," diye yüksek sesle seslendi.

"Mızrak!" diye bağırdı ajanlardan biri ve bakışlarım, meslektaşlarının arkasından koşarak gelen Francesca'ya takıldı.

Ona baktığımda, gözleri birleşmeye başladı ve Cyclops formuna geçti, ondan öyle ani bir psişik güç patlaması dalgası geldi ki, çarpmadan önce zar zor irkilme şansım oldu.

Ama beklediğim saldırı yerine, FIB ajanlarının geri kalanının domino taşları gibi yere yığılmasını ve onun saldırısının gücü altında orada seğirmesini izledim.

Ağır bir şekilde yere düştüm, Roxy hepimizi korumaya devam ederken dudaklarımdan bir hırıltı çıktı.

ve Lance ile Darcy enkazdan benim tarafıma ulaşmayı başardılar.

"İstediğin casusluk haritası bende!" Francesca, Roxy'nin kalkanının ötesinde durduğunda seslendi ve kızım, onu geride tutmaya devam ederken omzunun üzerinden bir soruyla Lance'e baktı.

"Bırak geçsin," diye emretti ve Roxy kalkanı bıraktı, Francesca arka cebinden uzun bir metal boru çıkarıp uzatarak ileri atılırken yanımda durmak için geri çekildi.

"Bununla savaşı bitirebileceğini gerçekten düşünüyor musun?" diye sordu.

"Evet," dedi Lance kararlı bir şekilde. "Bu, Lavinia'yı yok etmemizi sağlayacak ve o gölgelerle bağlantısı kesildiğinde, bir kez daha eşit bir oyun alanında olacağız. Sahte kral ölecek ve gerçek kraliçeler yükselecek."

Sesindeki inançla homurdandım, ama artık bu değerlendirmeye katılmadığımdan bile emin değildim, bakışlarım, tanıdığım bir soylu gibi önümde duran sevdiğim kadına bakıyordu. Ama ne düşündüğümün artık pek bir önemi yoktu. Bu dünyada en iyi ihtimalle birkaç ayım kalmıştı, bu yüzden babamın düşüşünden sonra yükselecek olan dünyayı görmek için burada olmayacaktım. Şimdi tek arzum, yıldızlarla yaptığım anlaşmaya yenik düşmeden önce onun ölmesini izlemekti.

O zaman al, dedi Francesca homurdanarak. "Ve işini bitirdiğinde canını acıt."

Lance, espial haritasının bulunduğu kutuyu aldı, kollarını ona doladı ve Darcy de onlara yaklaşırken onu sımsıkı sıktı.

"İşte," dedi Francesca cebinden iki şırınga çıkarıp geri çekilirken. "Bu Düzen Bastırıcı panzehir." Lance bir tanesini bir vahşi gibi kendi koluna sapladı ve pistona bastıktan sonra bunu Darcy için daha nazikçe yaptı.

Lance, "Bizimle gel," diye yalvardı ama Francesca başını iki yana salladı.

"Onlara saldıranın ben olduğumu hatırlamayacaklar, yaptıklarımı örtbas etmek için kafalarında yeni anılar oluşturacağım," dedi. "Ve burada daha iyi şeyler yapabilirim. Şimdiye kadar sayısız haksız tutuklamayı engelledim. kalmam gerek."

"Teşekkürler," diye nefes verdi Darcy, kollarını Francesca'ya da dolayarak Tepegöz'ün şaşkınlıkla nefesinin kesilmesine neden oldu. "Bu savaşın gidişatını değiştiren şey bu olacak."

"Gitmemiz gerek," dedi Roxy kararlı bir şekilde, gözleri fırtınalı gökyüzündeydi ve onun Gabriel'in uyarısını düşündüğünü biliyordum, babamın her an burada, gölge fahişesiyle muhtemelen yanında olacağını biliyordum.

"Güvende kalın," diye emretti Lance ve Francesca, Darcy'ye aynısını teklif etmeden önce hızla onun bileklerindeki kelepçelerin kilidini açtı, gökgürültüsü bir kez daha tepemde çınlarken ikisi birden sırtıma atladılar.

"Sen de," diye seslendi ve ben, Roxy yanımda, The Burrows'a geri döndüm ve Dante tepemizde fırtınayı sürdürüp bizimle birlikte geri uçarken hızla fırtınaya doğru uzaklaştım.

Yağmur şiddetli bir niyetle yağdı ama FIB karakolunu çok geride bıraktığımızda kalbim sevinçle doldu çünkü Lance ve Darcy'yi ölümden beter bir kaderden kurtarmakla kalmamış, getirmemiz gereken şeyi de elde etmiştik. Bu savaşın sonu ve hayatımı mahvetmek için elinden gelenin en iyisini yapan adamın düşüşü hakkında.

DArius, Tory'nin başının yanından uçmasıyla ve Dante'nin peşimizden dönmesiyle Burrows'u çevreleyen sınırdan hızla geçti, fırtına güçleri hâlâ havada takırdıyor ve yağmur bizi sırılsıklam ediyordu.

Darcy ve ben davul çalan yağmurdan korunma zahmetine bile girmemiştik, öpüştüğümüzde onun vücudu benimkine dolanmıştı, bağ hala gökyüzündeki gök gürültüsü gibi vücuduma çarpıyordu. Bu kıza doyamadım, benim kahrolası Elysian Mate'im.

Darius yere indiğinde bir şok dalgası üzerimizden geçti ve ondan ayrılıp sırtından aşağı inmek için sahip olduğum her şeyi aldı. Haritanın bulunduğu tüpü Tory'ye fırlatıp, o yakaladığında onu güvende tutması için ona emirler yağdırdım ve aşağı atlayıp onu yakalamama izin verirken Mavi'ye kollarımı kaldırdım.

"Tanrım, Dante, sakin ol yağmurda!" Tory, Dante ağır ağır Darius'un yanına inerken, o hırlayan bir Ejderha kahkahası salarken donanma terazisinden aşağı elektrik inerken Tory ağladı. İkisi Fae biçimlerine büründüler, Tory'nin peşinden koşarak içeri girdiler ve ben de onları kovalarken Blue'nun elini tuttum ve gelen şeye sırıtarak onu yakınımda tuttum.

Darius ve Dante giyinip heyecanla birlikte uçuşları hakkında konuşmaya başlarken, onu fırtınanın dışına çıkardım ve diğerlerinin kuruduğunu gördüm.

Darcy'ye baktım, geceliği artık tamamen şeffaftı, yağmurdan tenine yapışmıştı, koyu mavi saçları sırılsıklam olmuş ve damlıyordu. Ateşli görünüyordu, bana Zodiac Akademisi'nde bir fırtınada yanıma geldiği zamanı, birbirimiz arasındaki en yasak sınırları aştığımız geceyi hatırlatıyordu. Neden birbirimizden ayrı kalamadığımızı o kadar açık anladım ki. Kaçınılmazdık, gerçekleşmeyi bekleyen bir kader. Ama şu anda ne kadar çekici görünse de, çiftleştiğimizden beri düşüncelerim netleşmeye başlamıştı ve onun başka kimse tarafından böyle görülmemesi gerektiğini anladım.

Onu tuttum, omzumun üzerinden fırlattım ve ateş ettim, hızla arkadaşlarımızın yanından geçip The Burrows'a indim, onlara biraz sonra gelip onları görmeye geleceğimizi söyledim ve tüm yolu koşarak geldiğim odamıza onu yatağa attı.

Kapıyı kilitledim ve kimsenin kapıyı çalması bizi rahatsız etmesin diye o alanı susturdum ve sonra sinsice ona doğru ilerledim.

O kadar yıldızlarla becerilebilir görünüyordu ki, benden kaçmasına izin vermeden önce kendimi ona bir yirmi dakika daha gömdüm. İkimizi de su büyüsüyle yıkadım ve havayla kuruttum, sonunda fırtınanın kokusu bizi terk etti. Sonra sonraki beş dakikayı vücudunda bıraktığım her lekeyi ve morluğu iyileştirerek, her birini bir öpücükle değiştirerek geçirdim. Sonunda gardıroptan dantelli siyah bir iç çamaşırı ve uzun kollu gümüş rengi bir elbise çıkarıp sırıtarak ona verdim.

"Bunu giy."

"Peki neden giyiniyorum?" yine de dediğim gibi güldü ve kendime birkaç kıyafet alırken onu açlıkla izledim.

Çenemi gururla kaldırarak, "Çünkü seni Burrows'taki herkese eşim olarak takdim etmek istiyorum," dedim ve yanaklarında pembe bir kızarıklık oluşurken bana gülümsedi.

"Ama gecenin bir yarısı," diye karşı çıktı ve buna kararlı bir şekilde omuz silktim ve dudağını ısırarak taleplerime boyun eğdi.

Giyinmeyi bitirdiğinde, kot pantolonumu ilikleyip güzel siyah bir gömlek giyerken onayladığımı mırıldanarak onu daire içine aldım.

Darcy hemen benim için düğmelerini iliklemek için öne çıktı ve ben onu kalbim kafese kapatılmış bir hayvan gibi atarken izledim. Bitirdiğinde, dolaba fırladım ve orada saklı bir şişe burbon alıp kapağını çevirdim.

"İçmek ve çok mutlu olmak istiyorum güzelim," dedim ona sırıtırken büyük bir yudum alarak. Bu gece büyük ihtimalle ölecek olmamız umurumda bile değildi, çünkü sonunda yıldızlar bizim tarafımızdaymış gibi görünüyordu ve ben tamamen uyanmış ve lanet olası partiye hazırdım.

"Öyleyse boşver, hadi mutlu olalım." Işınlandı.

Gardıroptan bir çift siyah topuklu ayakkabı aldım ve Darcy'ye yatağa geçmesi için işaret ettim. Kenara oturmuş, gözlerinde eğlenceyle beni izliyordu, ama ben onu tamamen geriye yatması için ittim, topuklarını ayaklarının üzerine kaydırdım, sonra üzerine eğildim ve ensesine bir ölçü viski döktüm. Yaladım ve emdim, sonra dilimi dudaklarının arasına soktum, boğucu bir inilti onu terk ederken ona da bir tat verdim.

Boynuna giden yolu öptüm, ne istediğimi düşündükçe dişlerim uzadı ve kalp atışım hızlandı.

"Isır beni," diye emretti nefes nefese ve ben de ısırdım, dişlerim derinlere battı ve ondan bir nefes çektim.

tatlı kanı dilime çarptığında dudaklarım ve ben kendinden geçmiş bir şekilde inledim. O sadece benim kan kaynağım değildi, hayatımdaki saf ve iyi olan her şeyin kaynağıydı ve onun zevkine asla doyamazdım.

Daha gecenin yüzüncü gafını yaşayamadan geri çekildim ve onu ayağa kaldırdım, onu değerlendirirken kolumun altında dönmesini sağladım, kıçının o elbiseyi doldurmasına ve topuklarının bacaklarını ekstra uzun göstermesine bayılıyordum. . Boynundaki izi iyileştirdim ve elimi çekerken baş parmağımdaki son kanını emdim, büyü rezervlerim şişiyordu.

"Seni seyretmek büyük bir zevk." Onu kapıya doğru çektim. "Herkese olanları anlatmaya hazır mısın?"

"Evet, ama sanırım ortadan kaybolduğumuza kızmış olabilirler," dedi kapıyı açarak ve kendimi kollarını kavuşturmuş kızgın bir Tory'ye, arkasında Mirasçılar'a ve endişeyle saçlarını çeken Geraldine'e bakarken buldum.

"Ne oluyor be?" diye sordu Tory ve Darcy ileri atılıp onun elini tuttu. "Özür dilerim, Tor," dedi hemen.

"Neden böyle giyindin?" Tory sordu, sonra nefesi kesildi, kız kardeşini öne doğru çekti ve gözlerinin içine bakarken tüm kafasını kavradı. "Bir dakika ne? Cidden!?"

"Evet," Darcy güldü. "FIB bizi yakalamadan önce oldu. Kahrolası yıldızlar bize lanet bir bölgenin hemen dışındaki anımızı verdi.

"Bahsettiğin bu hangi andan?" Geraldine, onlar Darcy'ye bakmaya çalışırken Heirs'ı yarıp geçti ve Darius da kolumu tuttu ve gözlerimin içine bakmam için beni kendine çekti.

"Vay canına," dedi nefes nefese, sonra omzuma yumruk attı ve beni sımsıkı kucaklamak için sürüklemeden önce küfretmeme neden oldu.

"Yosun filizlerimi kırbaçla!" Geraldine, Darcy'nin önüne geçip onu sallarken ve yere çökerken hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlarken böğürdü. "Ayın sağrısındaki parıltıya yemin ederim ki, olamaz! Leydim Darcy harika bir an yaşadı. Orry erkeğine bağlanması için yıldızların altına çağrıldı!" diye feryat etti, ağlarken Tory'nin bacaklarını tırmandı ve yüzünü Tory'nin sırtında katlanmış kanatlarına gömdü.

Seth heyecanla uludu, ileri sıçradı ve Darcy'yi kucaklayarak hırladı, zıplayan bir köpek yavrusu gibi üzerime geldi, benimle çarpışıp Darius'u kenara zorlarken neredeyse kendi ayaklarının üzerine düşüyordu.

O kadar mutluydum ki onu itmedim bile, sadece sırtına bir şaplak attım ve birden Cal bana çarptı, onun önünde beni de kucakladı ve Seth garip bir bakış atıp aynı anda beni bıraktı. Sonra Max öne çıktı, Darcy'ye sımsıkı sarılmadan önce beni tebrik etti ve Geraldine'in bayıldığını fark ettim, kollarını başının üzerine kaldırmıştı ve yerde yatarken ağzı açıktı.

Max burbonu elimden kaptı, dudaklarında bir sırıtış vardı. "Yani lanet parti yapıyoruz, değil mi?" "Doğru," diye kabul ettim.

"Aaaaa!" Seth uludu ve ben de uludum çünkü neden olmasın?

Mirasçılar katıldı ve Darcy ve Tory de katıldı, ta ki seslerimiz tüm kraliyet mahallesinde ve ötesinde yankılanana ve ses kahkahaya dönüşene kadar. Yere çömeldim, Geraldine'in yüzüne soğuk su çarptım ve bir feryatla uyandı, üzerime atıldı ve tüm vücuduyla beni sardı, ağlarken neredeyse beni boğuyordu.

"Ah, lanetin kalktı, artık omzunun üzerinden bakıp Power Shamed Fae'den başka biri olduğunu hayal etme ihtiyacı duymuyorum -*vardı!*"

"Ne demek istiyorsun?" Darcy nefesini tuttu ve onu benden ayırmasına yardım ederken onun da yanına çöktü.

Geraldine gözlerindeki yaşları sildi ve Darcy'nin yüzünü tutarak cennet yüzüklerine hayretle baktı. "Benim tatlı, sevgili kraliçem, o değerini kanıtladı. Bir deniz salyangozu gibi besin zincirinde bir balinaya yükseldi."

"Ne diyorsun Geraldine?" diye sordu Orion.

"Görmüyor musun benim güzel dişli toplayıcım?" diye tısladı, diğer herkes yaklaşırken diğer eliyle yüzümü kavradı. "Bu seni temize çıkaracak. Leydi Darcy'nin tek gerçek eşi olarak yıldızlar tarafından seçildiğinize göre, faul yapmaktan nasıl utanabilirsiniz? Solaria'da kimse onların kararını sorgulamaz. Sen iyi ve gerçek bir küheylansın ve leydime iyi hizmet edeceksin, onun belinde son ateşi yakacaksın, yiğitlik ve sadakatten doğan mirasçılar doğuracaksın. Hikayen, Solaria'daki her tepeden söylenecek bir şarkıya dönüştürülecek." Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı ve şok içinde Darcy'ye baktım.

"Bütün bu gürültü de ne?" Hamish'in gümbürdeyen sesi bize ulaştı ve ben Geraldine'i ayağa kaldırıp kolumu Darcy'nin beline doladığımda herkes geri çekildi.

Bunu kanıtlayan testin bu olacağını tahmin etmiştim.

Çizgili bir gece şapkası ve uyumlu açık parmaklı terlikleriyle koridorda bize doğru koşarken Hamish'e baktım, göğüs kılları elbisesinin altından görünüyordu.

"Gerrykins, şu Power Shamed ahtapotundan uzaklaş-" tam öğürmek üzereydi ki önümüzde durdu, bakışları önce benim gözlerimde, sonra Darcy'nin gözlerinde, sonra tekrar benimkinde.

Ağzı açılıp kapandı, sudan çıkmış balık gibi ağzı açık kaldı, tüm sözcükler onu terk etti. "Baba, yıldızlar Leydi Darcy'yi Cennet Eşi olarak seçtiler," diye cıvıldadı Geraldine.

"Bir lahana yatağında tuzlu krakerlerimi korusun. Hamur toplarımı kıvır ve bana Dunberry Amca de. Şalgamı gıdıkla ve beni bir yığın hırpalanmış pancarın içine göm." Hamish gözlerime doğru uzandı

güneşe yakındı ve onu hissetmekten kendini alamadı ama bana dokunamadan gözleri başının arkasına döndü ve bir yığın halinde yere yığıldı.

Geraldine babasını ayağa kaldırmasına yardım etmesi için Max'i öne doğru götürürken bana dik dik bakan bir kahkaha attım.

Tekrar uyandığında üzerime atıldı, beni kocaman kollarının arasına aldı ve kendi etrafında döndürdü.

“Oh-ho! Oğlum! Kurtuldun! Sevineceğiz! Bu en güzel günleri kutlamak için çanları çalalım, kiraz hokkabazını çalalım ve davulları çalalım! Oh-ho! Oh-ho!”

Beni yere bıraktı ve ben beceriksizce gülümsedikten sonra o Darcy'ye atılıp onu da savurdu ve Geraldine Seth ve Tory'nin ellerini tuttu, onları güllerin etrafında bir daire çizip diğerleriyle el ele tutuşmaya zorladı. Darius bile sürüklenmesine izin verdi, bu yüzden sadece ben, Hamish ve Darcy ortadayken, Hamish başını geriye atıp sesini tüm Burrows'a yayılacak şekilde yükseltti.

“Sevin - sevin! Uyanmalısın! Prensesimiz Darcy Vega Elysian Eşini bulduğu için bu en önemli olayı kutlamanın zamanı geldi!"

Bir an sessizlik oldu, ardından tünellerin her yanından ayak sesleri duyuldu, her yönden gelen insanların heyecanlı gevezelikleri. Arkadaşlarımız bizi yemek salonuna doğru götürürken, parmaklarımız birbirine kenetlenirken Darcy'ye sımsıkı tutunurken güldüm. Gülmesini izledim, yıldızların onu bana gerçekten böyle sunduğuna inanamadım. Her zaman birbirimiz için yaratıldığımızı biliyordum, hatta Elysian Mates olabileceğimizi bile merak etmiştim, ama onlar beni haklı çıkarana kadar ona layık hissetmemiştim.

Şimdi, bana yeter olduğumu söyleyen, ona hak ettiği her şeyi verebileceğimi söyleyen ve bu bağı hayatım boyunca onurlandıracağımı söyleyen yüzükleri taktım. Her günümü kraliçeme, eşime taparak geçirirdim ve bu dünyada bu işi benden daha iyi yapabilecek başka bir Fae olmadığını tüm ruhumla bilirdim.

Fae'nin çoktan gelmiş olduğu yemekhaneye girdik, ifadeleri merakla dolarken uykulu gözlerle bize baktık.

"Neşeli gün!" Hamish ağladı. “Bir ziyafet vereceğiz ve artık içemeyecek hale gelene kadar içeceğiz. Gel, topla, kraliçemize ve eşine bir adak olarak alabildiğin kadarını getir.”

İsyancılar itaat etmek için ileri koştular, herkesin başının üstünden baktılar ve ikimize de bakmak için boyunlarını kaldırdılar. Burada bulunduğum süre boyunca olduğumdan daha fazla gözlemlendiğimi hissettim ve ilgiden tamamen rahatsız olduğumu fark ettim, ama her şey Power Shamed olmaktan daha iyiydi, çünkü her geçen bakışta gülümsemeler, dalgalar ve öpücükler geliyordu. yolumuza savruldu.

Gözlerimin içine bakıyorlardı ve yine değerli birini gördüler. Bir Fae gördüler.

statü ona geri verilmekle kalmamış, bir Vega prensesiyle çiftleşerek güç sıralamasında birkaç seviye yükselmişti.

Birisi elime bir bardak koydu ve ellerinde Arucso şarabı şişeleriyle Dante ve Rosalie liderliğindeki Oscura Kurtlarının burada olduğunu fark ettim.

“İç, dostum. Che le stelle benedicano ogni giorno che condividi insieme," dedi Dante anadilinde, benim ve Darcy'nin kadehini doldururken elinde altın bir kadehi doldurdu. Ne dediğini bilmiyordum ama sesi hoşuma gitmişti, bu yüzden ona içmekten mutluydum.

Bardaklarımızı onunkine tokuşturduk ve ben tatlı şarabı yudumlarken biri müzik çalarken ve ışıklar kısılırken Kurtların dans etmeye başladığını gördüm.

Sonra Gabriel belirdi, boynumun arkasını kavradı ve Darcy'nin yanağından öpmek için eğilmeden önce yüzünde kocaman bir kız gülümsemesiyle alnını bir anlığına benimkine yasladı.

"Yıldızlar bunu benden sakladı," diye güldü. "İlişkinizin sona erdiğini sanıyordum." "Bize

söylediğin için teşekkürler." Darcy onun koluna bir yumruk attı ve Gabriel kıkırdadı.

Her zaman ikiniz için de yeni bir yolun açılacağını umdum. Çok memnun oldum.”

Leon hızla yanından geçti, Darcy'nin üzerine çökmeden önce tüm yüzümü yaladı ve yüzümdeki salyayı sildim, Oscura Wolf bardağımı tekrar doldururken umrumda bile değildi ve bir büyük yudum daha aldım.

"Sana hediyeler aldım!" diye duyurdu Leon, üzerine Darcy'nin küçük bir resminin yapıştırıldığı şatafatlı çiçeklerden bir çelengi boynuma yerleştirerek. Darcy'nin kafasına bir fotoğraf yerleştirdi ve kesinlikle Zodiac Academy web sitesinde yayınlanan fotoğraftı. Takım elbiseli huysuz bir pislik gibi görünüyordum. "Birkaç Mindy'yi çok hızlı bir şekilde bir araya getirdim, yine de harika çıktılar, değil mi?"

"Müthiş." İğrenç şeyi kopardım ama çıkarmaya zahmet etmedim.

Mindy'ler mi? diye sordu Seth, kırmızı püsküllü kovboy şapkasını kafasına takmış, çörek kemirirken yanıma gelirken kafası karışmış bir halde. "Onlar neler?"

"Sadece bana hizmet etmek isteyen Fae," diye basitçe açıkladı Leon, gözleri şapkaya kaydı. "Büyü henüz devreye girmedi mi?" Mırıldanarak sordu.

"Ne?" diye sordu Seth, onu duymadığı belliydi.

"Hiçbir şey - ooh conga hattı!" Leon, Oscura Kurtları sıraya dizilirken onlara katılmak için sıçradı, Rosalie'nin kalçalarını tuttu ve hepsi odanın içinde toplanmaya başlarken bacaklarını tekmeledi.

"Ah Lance," Catalina bize yaklaşırken içini çekti ve Leon'un söylediklerinden dikkatim dağıldı. Darius'un annesi sulu gözlerle aramıza bakarken benim ve Darcy'nin ellerini tuttu. "Senin için çok mutluyum."

"Teşekkürler," dedim Darcy ona sımsıkı sarılmak için harekete geçtiğinde ve kalbim Catalina'ya karşı şefkatle sıkışırken. Burada birlikte geçirdiğimiz zamanda benim için çok değerli olmuştu ve ben bunu yapamazdım.

yardım et ama onu bir ebeveyn gibi düşün. Sonra beni kollarının arasına aldı, saçlarıma bir öpücük kondurdu ve ben de onu kendime yasladım, aurasının rahatlığı etrafımı sararken kokusunu içime çektim.

Hamish kahverengi bir takım elbise giymiş ve boğazında parlak pembe bir papyonla yeniden ortaya çıktığında, Hamish ile dans etmeye gitti. İsyancıların çoğu yarı giyinik ya da pijamalarıyla parti hızla çılgına dönerken kutlamalara katıldı.

Oscura Kurtlarından bazıları bizi yakaladı, hava büyüsüyle bizi başlarının üzerine fırlattı ve kalabalığın kafaları arasında zıplattı, Darcy'nin kahkahası, onun bu kadar mutlu olmasıyla aramızdaki bağı daha da alevlendirdi.

Ayağa kalktığımızda, dans ettik ve dans ettik, arkadaşlarımız, tanıdığım en iyi insanlarla çevrili olana ve ellerimizde taze içecekler olana kadar bize katıldı.

Gece ilerledikçe ve giderek daha az ayık hale geldikçe, The Burrows'daki her asi gelip benimle konuşmak, beni utancımdan kurtardıkları için yıldızları övmek istiyor gibiydi.

Bu bir nevi tersten yapılmış bir iltifattı ama kabul ettim çünkü kahretsin, bu gerçekliğin benim için var olduğunu hiç düşünmemiştim. Hüküm giydiğimden beri, öyle ya da böyle kendime lanet ettiğimi sanıyordum. O gün kraliçem adına çok şey feda etmiştim ve yıldızların her zaman onu bana geri vermeyi planlayıp planlamadığını merak etmem gerekiyordu. Çünkü ilişkimizin haritasını çıkarırken karşılaştığımız testleri görebiliyordum. Yasalara aykırı olsa bile birlikte kalmak için mücadele etmekten, bizi keşfettiğinde Seth'in gazabıyla yüzleşmeye, Kylie'nin bizi ifşa ettiği ve benim Darcy'yi benimle birlikte aşağı çekmek yerine Darcy'yi korumayı seçtiğim güne kadar.

Blue her zaman bize karşı çıkan herkese karşı durmuştu, hatta durumumun onu mahvedeceğini bile bile dünyanın önünde ona sahip çıkmamı istemişti. Ve sonunda onun isteklerine boyun eğdiğimi ve tutmaya çalıştığım kontrolü bıraktığımı düşünmem gerekiyordu, bu son sınav olabilirdi. Kolay olmayacağını, dünyanın bize sırt çevireceğini bilmemize rağmen, bu koridorda onun yanında durmuş, onun benim olduğunu ilan etmiş, o da karşılığında beni kendisinin ilan etmişti. Ama bu yüzden teslim edilmesini beklediğim hayat, Darcy'nin basın tarafından alay konusu olma mücadelesi ve deneklerinden desteğini kaybetme olasılığı yerine, yıldızlar bizim için farklı bir kader belirlemişlerdi. Ve kahretsin, bazen o parıldayan pisliklerden nefret ediyordum, ama yetenekleri kesinlikle saçmalıklarını telafi etmede bir yol kat etti.

Darcy odanın diğer tarafında benden uzaklaştı, kendi asi sürüsü tarafından karşılandı ve ben, önümdeki adamın ne dediğini tam olarak duymadan, onun bakışlarıyla karşılaşmaya devam ettim.

Her tarafımda biblolar, iğneler ve rozetler vardı, asilerin tapmak istedikleri bir tür tanrıymışım gibi adakları vardı ve Darcy asilerin bulabileceği her şeyin karışımı gibi görünen büyük bir yığın hediye topluyordu. ya sihirleriyle ya da kendi eşyalarından.

Bir noktada Geraldine, tamamen halka biçimli yiyeceklerden oluşan bir büfe ile ortaya çıktı.

çöreklerden simitlere, parti yüzüklerinden soğan halkalarına kadar püskürtülmüş gümüş.

Davam üzerinde çalışmış olan Kipling kardeşlerden biri, her şeyin yanında durmuş, onu bir şekilde gücendirmiş gibi dehşet içinde ona bakıyordu, ama neden bir tepsi dolusu büyük pasta getirildiğinde daha çok ilgilenmiş görünse de neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. buzlanma üzerinde işaretlenmiş gümüş halkalar vardı.

Tory önümde belirdiğinde tüm ilgimi kaybettim. Üzerine tam oturan kırmızı bir elbise giymiş ve gözlerine gümüş göz kalemi sürmüştü.

Heirs'ı ve aralarında Dante ve Rosalie'nin de bulunduğu bir grup Oscura'yı işaret ederek, "Cesaret oynuyoruz," dedi.

"Bu bir davet mi?" diye sordum, ona doğru adım atarken biraz sallanarak. Kahretsin, sarhoş ayaklar. Uzandı,

iki meme ucumu da çimdikledi ve beni hırlamaya yetecek kadar sert bir şekilde çevirdi. Sonra döndü ve çılgınca bir kahkaha atarak diğerlerinin yanına koştu ve onun cüretinin öznesi olduğumu anladım.

"Pekala, sana cüret edeceğim... Yani, cüretkarlık oyna ve sonra göreceksin, çünkü ben cüret kralı olacağım-" Biraz geveledim ve Darcy'nin etrafını sardığını görünce gözlerim tekrar Darcy'ninkilerle buluştu. hayran hayran çemberi. Dudağını ısırdı ve beni yanına çağırdı.

İleri atıldım ama önümdeki masayı görmedim, bu yüzden üzerinden uçarak geçtim, yere çarptım ve yanımdaki üç sandalyeyi devirdim. Ama bunun beni uzun süre yavaşlatmasına izin vermedim, ayağa kalkmaya çalışırken bana yardım etmeye çalışan insanların ellerini kenara ittim ve Seth'i önümde bir sandalyede oturmuş, elinde bir tabak yemekle buldum. şapkasıyla uyumlu parlak kırmızı kovboy çizmeleri giymişti.

"Onları nereden buldun?" direndim.

"Neyi nereden buldum?" kaşlarını çattı ve devam etti. "Ah bu arada, sana başka bir lakap buldum: Utanmayan Profesör," dedi heyecanla. "Harika değil mi?"

"Hayır," diye homurdandım. "İyi bir şey olmak istiyorum. Neden her şeye benim utancımı katmak zorundasın Seth? Neden?"

"Senin utancın yüzünden."

homurdandım. "Ve şimdi gitti. Ve artık bir profesör bile değilim, bu yüzden bana olduğum gibi deyin."

Seth, üzerinde gerçekten derin derin düşünüyormuş gibi, beni kısılmış gözlerle değerlendirdi. "Vamp-yüzüklü-sarhoş-pislik mi?"

Ona düz bir bakış attım. "Senden nefret ediyorum."

"Hayır, bilmiyorsun. Tamam, tamam, daha iyisini yapabilirim. Sana BFV - Büyük Dost Vampir adını vereceğim. Senin büyüklüğünü, dostluğunu ve Vampiness'ini kuşatır."

"Ben ne zamandan beri arkadaş canlısıyım?" Bu takma adın o kadar da kötü olmadığını tahmin etsem de alay ettim.

Birine senin tahmin bile edemeyeceğin kadar ihtiyacım varken bana sarıldığın için, dedi sessizce.

Boğazını temizlerken ona şaşkınlıkla baktım. "Tanıdığım en köklü, en topal adamsın."

Yemin ederim, o son sözlerinde bir an aksanıyla tıngırdattı ve ben kaşlarımı çattım. Garip.

Ama Mavi'nin dikkati dağılmıştı ve bana şaşkın bakışlarını atıp, Seth'in yanından hızla uzaklaşarak eşime katıldım.

"Hey güzelim." Onu kendi etrafında döndürdüm, onu onlardan çalarken asileri bir kenara ittim, onu koltuğumun altına sıkıştırırken odayı boydan boya geçerek arkadaşlarımıza katıldım. Seth de elinde yemek tabağıyla zıplayarak gelirken, onu Tory'nin yanındaki bir sandalyeye oturttum.*Bekle, bir dakika önce o kocaman at nalı kemerini takıyor muydu?*

Oyunu oynamayı hatırladığımızda birbirimize meydan okurken hepimiz her şey hakkında sohbet etmeye başladık, ama çoğunlukla etrafımdaki sevdiğim herkesin arkadaşlığını emdim, dünyadaki hiçbir şeyin bir daha ruh halimi bozamayacağını hissettim.

"-Fakat demek istediğim*varsayımsal*Max çemberin içinde karşımda diyordu. "Başka bir Düzeniniz olsaydı, bu ne olurdu?"

"Fae krallığına bir hakaret!" diye havladı Geraldine. "Böyle bir şey mümkün değil ve bunu düşünmek bile beni rahatsız ediyor, seni alçak hergele."

"Bu bir oyun, Gerry," dedi Max çileden çıkarak. "Bu gerçek değil, sadece söylüyorum eğer sen*vardı* ile." "O zaman bir Cerberus olurdum." Çenesini gururla kaldırdı.

"Ama sen bir Cerberus'sun," diye içini çekti Max, elini yüzünde gezdirerek. "Ve bir Cerberus olarak kalacağım," diye duyurdu.

"Pekala," Max pes etti ve geri kalanımıza baktı. "Hepiniz neyi seçerdiniz?"

"Pegasus," dedi Darius rahatlıkla. "Babamı iki kat kızdırmak için."

Xavier bir kahkaha attı. "Boktan bir Pegasus olursun."

Darius, "Boktan bir Ejderha olurdun," diye karşılık verdi ve birbirlerini hafifçe ittiler.

"Aslan Değiştiren olurdum," dedi Caleb. "Bir hizmetkar ordusu oluşturmak için onların Karizma güçlerini kullanabilirim ve zaten en iyi saçlara sahibim, bu yüzden kolayca uyum sağlarım."

Seth ona küçük bir gülümsemeyle baktı ama Caleb arkasına baktığında bakışlarını tekrar başka tarafa çevirdi ve havayı beceriksizlik kapladı. Seth bize bakarken bunu sadece Darcy ve benim fark ettiğimden oldukça emindim ve adama karşı biraz bok hissettiğimi itiraf etmeliyim.

"Ben de onlardan biri olurdum," diye onayladı Tory. "Güçlerini yeniden toplamak için bütün gün güneşte uyuyorlar, değil mi? Orası tam benim sokağımda.

"Ama dişi aslanlar Aslanlara hizmet etme eğilimindedir bebeğim," dedi Darius ve Tory burnunu kırıştırdı. "Ew, geri alıyorum," dedi çabucak ve Darius kıs kıs güldü.

"Ne olurdun?" Darcy'yi dürttüm ve alt dudağını emerek dikkatimi ona çekti.

ve yanıt olarak sikimi seğirtmek. "Cebime koyabileceğim tüylü, küçük bir Bunny Shifter mı?" Alay ettim ve o güldü, beni geri iterken bana ters bir bakış attı.

"Şansı yok," diye homurdandı ve bu günlerde onun bir avcı olduğunu görebiliyordum. Onun bu özelliğini çok sevdim. Dışarıdaki tatlılık, içindeki vahşi yaratığı saklıyor. Ve gelip benimle oynaması için onu cezbetmekten zevk aldım.

"Hayvan değiştirenlerden biri olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum," diye karar verdi. "Belki tüylü ve gaddar bir şey - Ayı Değiştiren gibi!"

"Ya da bir Kurt," diye atladı Seth. "Ayın altında birlikte koşabiliriz - awooo!" "Ayy!"

Darcy gülerek cevap verdi ve ona sırıttım.

Ah ne eğlenceli. Geraldine alkışladı. "Ama dut ağacıma yemin ederim ki, kraliçeler için onların haklı, onurlu Tarikatları, yiğit Phoenix'ten daha uygun gerçek bir Tarikat yoktur."

"Bu sadece bir oyun, Gerry," diye ısrar etti Max.

"Ve ben sadece bir ağaç parçasının üzerinde büyük ötelere giden bir kril'im, Maxy oğlum, ama asla denizsiz bir plankton olamam," dedi.

"Bu ne demek oluyor?" Max karşı çıktı ve ben de kaşlarımı çattım. Geraldine'in en iyi anlarımda neler olup bittiği hakkında hiçbir fikrim yoktu, bırakın Oscura şarabıyla sarhoş olduğum zamanlar.

"Sana ne olmak istemediğimi söyleyeyim," dedi Darius burnunu kırıştırarak. "Bir Tepegöz." "Şimdi, şimdi, Utandırma Emri verme, seni koca Ejderha. Tüm Emirlerin bir değeri vardır," diye ısrar etti Geraldine.

"Onların Emirlerine karşı değilim, sadece böcek gözü istemiyorum," dedi.

"Aman yıldızlarım Lance, sen onun arka kapısına çarptığında Francesca Sky böcek gözünü çıkardı mı?" Seth ağzından kaçırdı ve ben onu kendim boyutlandıramadan, Darcy elini kaldırdı ve ona su püskürttü, korku içinde uluyarak Gabriel ve ailesinin arasına düşen onu odanın diğer ucuna fırlattı.

Darcy'ye döndüm, ifadesini vahşi buldum ve vahşi, hırçın küçük ağzından bir öpücük çalmak için öne eğildim.

"Bu dünyada senden başka istediğim Fae yok," dedim dudaklarına doğru, onu yatıştırmak ve omuzlarını gevşetmek.

Seth koşarak geri geldi, hava büyüsüyle kendini kuruttu, kovboy şapkasını düzeltirken saçları omuzlarının etrafında uçuşuyordu ve kırmızı deri bir yelek giydiğini fark ettim, gömleği artık yoktu ve kasları görünüyordu. Bunu nereden buldu?

"Ne giyiyorsun, adamım?" Max yaklaşırken sordu ve Seth ilk kez kıyafetlerini fark etmiş gibi aşağı baktı.

"Woooah," diye cıvıldadı ve kot pantolonu aniden kırmızı deri pantolonlara dönüştü. ile döndü

Aslında götsüz adamlar olduklarını ortaya çıkarmak için poposunu sallayan bir soluk soluğa.

Seth kıçını ileri geri oynatırken Caleb'in dudakları açıldı ve botlarının arkasında mahmuzlar belirirken kendine hayran kaldı.

"Neler oluyor?" dedi Seth, aksanı bir kez daha taşralı bir tonda değişti ve şok içinde elini ağzına götürdü. "Bunu duydun mu?"

Leon kalabalığın arasından hızla geçerken Seth'i gördü, kıçıyla güldü ve sırtına bir şaplak attı. "Seni yakaladım!"

"Bana ne oldu?" Seth şaşkınlıkla sordu.

"Şapka. Sahibi Bo Vine adında bir Bull Shifter'dı. Ölmekte olan bir dileği vardı ve bu dünyadan ayrıldığında bu şapkaya hapsoldu, dolaşan bir Aslan Değiştiren tarafından ürktüklerinde kendi İnek haremi tarafından çiğnendi.” Hüzünle başını salladı. "Trajik."

"Değiştiren sen miydin?" Donup kaldım ve Leon bana dehşet içinde baktı.

"Ne ima ediyorsun? Özel deri şapkasını çalmak için Bo'nun arazisine sızıp yanlışlıkla onu öldürdüğümü mü? Leon'un nefesi kesildi.

"Evet, tam olarak bunu ima ediyorum," dedim ve elini yaralamış gibi kalbine götürdü. BT.

"Lance Orion, kanıtın ve devam edecek bir şeyin yok. Bo'nun ölümü hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama penceresinden güvercinleri vurmayı seven ve bir keresinde bir su borusunu taciz etmekten tutuklanan aşağılık bir pislik olduğunu biliyorum. Öldüğü için üzgün müyüz? Biz? Yoksa o meçhul, isimsiz Aslan bir kahraman mı?”

Mirasçılar kıs kıs gülerken ona düz bir bakış attım.

"Bu görünüme yakıştığımı düşünüyorum." Seth kıçını kıpırdatmaya devam etti. "Hepsini alabilir miyim?" İri gözlerle Leon'a baktı ama Leon ciddi bir şekilde başını salladı.

"Bo son dileğini son nefesinde söyledi - bunu duymak için orada değildim - ama*görünüşe göre*, her zaman en iyi kırmızı deri kıyafeti içinde bir Pegasus'a binmek ve elinden geldiğince yüksek sesle Rednex'ten Cotton Eye Joe'yu söylemek istediğini söyledi. Leon, Seth'e kaşlarını çattı. "Ve eğer onun arzusunu yerine getirmezsen, deri cildine yapışacak, aside dönüşecek ve kemiklerini eritecek."

"Ah!" Seth ciyakladı ve Caleb şapkaya uzanmak için yan tarafına doğru fırladı.

Caleb, "Çıkar şunu," diye homurdandı ama Leon, daha tutamadan bir çığlık atarak onu geri itti.

"HAYIR! Dilek yerine getirilmeli!” Leon bağırdı. "Kıyafetlerden herhangi birini çıkarırsan, laneti başlatırsın ve deri senin-"

"Cildim. Anladım, dedi Seth. "Peki ben ne yapacağım?"

Leon, "Bo'nun dileğini yerine getir," diye gizemli bir şekilde nefes aldı ve dramatik bir şekilde içini çekip ayağa kalkan Xavier'i işaret etti.

"Hadi öyleyse." Xavier soyunmaya başladı ve Seth öne atıldı, o daha kıpırdamadan bir bacağını kalçasının üzerine attı, kıç yanağı tamamen ahbapların yanından dışarı fırladı.

"Dostum." Xavier onu uzaklaştırdı. "Bir saniye ver."

Seth geri adım atarken inledi, Xavier'in ileri atılıp Pegasus formuna geçmesini bekledi ve Seth aceleyle onun sırtına tırmandı.

Tory müziği çalan Oscura'lara koşarak onlarla konuştu ve bir saniye sonra Rednex'in Cotton Eye Joe'su çalmaya başladı ve Xavier havalandı, Seth'in elinde bir kement belirirken onu sallamaya başladı. sözleri sanki hayatı buna bağlıymış gibi ağzından çıkardı - ki bunu düşünmeye başladığını tahmin ettim.

Darcy yanıma gelip bu durumun gülünçlüğüne kahkahalar atarken ona baktım. Tory koşarak grubumuza geri geldi, yukarıda daireler çizen Seth'e gülüp tekrar yerine oturdu.

"Bu bok gerçekten derisini yakacak mı?" Leon'a kulaktan kulağa sırıtarak bize yaklaşırken sordum.

"Evet," dedi. “Şapkayı her yıl doğum günümde takarım. Yemin ederim Bo'nun da mezardan şarkı söylediğini duyabiliyorum. Ona bir insanın birine verebileceği en büyük hediyeyi verdiğimi söyleyebilirsin.”

"Ne, ölüm mü?" Diye sordum.

"Ah Lance," diye güldü Leon, Xavier yere inip Seth sırtından kayarak çıkarken, şapkasını çıkarırken kıyafetleri normale dönerken kalabalığın arasına geri döndü.

"Sanırım tekrar yapmak istiyorum," dedi Seth, şapkayı yeniden takacakmış gibi yavaşça kafasına kaldırarak.

Caleb yanına atladı ve şapkayı elinden çekip aldı, elinde yakarak toz oldu ve tek kelime etmeden koltuğuna geri yürüdü, Seth kafası karışmış bir şekilde arkasından bakakaldı.

"Biraz daha cesaret edelim," diye önerdi Xavier, Fae formuna geri dönerken ve kıyafetlerini giyerken.

Tyler ve Sofia aceleyle büfeden çıktılar, ona bir tabak yemek verdiler ve yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtışla kabul ettiği öpücükler verdiler. Sonunda sürüsünden bu kadar memnun olduğunu görmek çok hoştu, aralarında doğal bir düzen kurulmuştu.

Gabriel kanatları üzerinde uçarak Xavier'in arkasına indi ve konuşmak için eğildi. "Bana hâlâ borçlusun evlat, bu yüzden ben cesaret edeceğim, sen de başaracaksın."

Xavier paniğe kapıldı ve boğazında bir özür kişnemesiyle ona baktı. "Tamam, tamam," diye kabul etti ve Gabriel tatmin edici bir şekilde gülümsedi ve kulağına bir şeyler fısıldamak için eğildi.

Xavier bir kahkaha attı ve başıyla onaylayarak ayağa fırladı ve ne gerekiyorsa onu yapmak için yola koyuldu.

Gabriel sormuştu. Nebular Ally'im diğer yanıma oturmak için hareket etti ve benim kadar sarhoş olduğunu söyleyen bir şekilde bana gülümsedi.

"Hey Profesör, şuna bakın." Tyler bana Atlas'ını fırlattı ve ben de yüzüme çarpmadan önce onu havadan yakaladım ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Ben senin profesörün değilim," diye düzelttim.

"Ama yine de bize bir bok öğretiyorsun." Tyler bunu anlayamamış gibi kaşlarını çattı.

"Bu farklı," dedim küçümseyerek.

"Nasıl?" diye sordu, kulağımdaki lanet olası kulağakaçan.

"Çünkü öyle, Corbin," diye havladım, ev puanlarını çalmanın eşiğindeyken kendimi durdurmak için dilimi tuttum ve Tyler bana güldü.

"Tam bir profesör," diye mırıldandı ve Darcy ekrandaki makaleyi okumak için eğilirken yanımdan geçtiği Atlas'a bakarak içini çektim.

Lance Orion, yıldızlar tarafından temize çıkarıldı!

Mucizevi bir gece, Zodiac Academy'de eski bir profesör ve bir zamanlar popüler olan Pitball yıldızı Lance Orion için, ülkeyi sarsacak İlahi Bir An'da Darcy Vega'dan başkası olmadan yıldızların altına çağrıldıktan sonra mucizevi bir şafağa dönüştü. Onlara kader sorusu sorulduğunda, hevesle birbirlerinin kollarına atladılar, ancak kendilerini FIB tarafından çevrelenmiş, şaşkına dönmüş ve yakalanmış halde buldular.

Gözlerinde gümüş yüzükler olan iki âşık, sahte kralın emriyle acımasızca bir hücreye götürüldü. Ancak cesur bir kaçış meydana geldiğinden her şey kaybolmadı ve Dragon King gelip ikisini de şüphesiz infaz etmeden önce kesin ölümden kaçmayı başardılar.

Vahiy, Solaria'yı şok edecek ve onları, birlikte olmak için her koşulda savaşan yıldızlara bağlı çifte bayılacak bir hikayeyle birlikte geliyor. Zodiac Academy'de birbirlerine karşı hisleriyle savaştıktan sonra, sonunda birlikte olma yönündeki yıldızlara dayalı dürtülerine teslim oldular. Bununla birlikte, Lance Orion'u bir öğrenciyi ortağı olarak iddia etmekten alıkoyan yasa, sonunda onları yakaladı ve Kylie Major onları FIB'ye bildirdikten sonra Orion suçundan dolayı mahkemeye çıkarıldı.

Ancak gerçek şimdi ortaya çıktıkça, kürsüde anlattığı hikayenin, sevdiği kadını korumak ve onun Karanlık olduğunu iddia ederek onu utançtan kurtarmak için bir yalandan başka bir şey olmadığını keşfederiz.

Onunla ilişki yaşaması için onu zorladı. Onu Darkmore Hapishanesinde yirmi beş yıl hapis cezasına çarptıran ve Power'ı utandıran ve hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde mahveden bir yalan. Yine de bugün, Vega prensesinin adını anmak için yaptığı büyük ve hayal edilemez fedakarlığı, bazılarının düşünmeye bile ürpereceği bir yükü kendine yükleyerek öğreniyoruz.

The Palace of Souls'daki ev hapsinden kaçtığından beri, bu utancın tüm ağırlığına maruz kaldı, etrafındaki Fae onu dışlayıp alay ederken adı defalarca çamura bulandı. Ama şimdi kaderin çılgın bir cilvesiyle, yıldızlar onun ve tek gerçek aşkının arasında bir bağ kurmuş, ruhundaki utancı kaldırmış ve Cennet Eşi için feda ettiği her şey için ona ışık tutmuştur.

Darcy Vega, "Lance şimdiye kadar tanıştığım en sadık, asil ve özverili adam ve onun Cennet Eşi olma ayrıcalığına sahibim" şeklinde yorum yapmak için hazırdı. O da 'benim için güneşten daha değerli bir değeri var ve o sevilmeyi hak ettiği için tüm hayatımı onu severek geçireceğim' dedi.

Başımı kaldırıp ona baktığımda Darcy'nin bana gülümsediğini, gözleri parlak ve duygu dolu olduğunu ve boğazıma bir yumru oturduğunu gördüm.

"Dedin ki?" diye sordum ve başını salladı, yanağımı yumuşakça öpmek için eğildi.

"Her kelimemde ciddiydim," diye küfretti ve Tyler'a bakmadan önce suskun bir şekilde ona baktım.

Tyler, "Senden bir yorum almayı umuyordum," diye sordu. "Böylece sabaha kadar yayımlayabilirim." "Ne diyeceğimi bilmiyorum," dedim, yerime çöküp elimi saçımda gezdirirken, aklım hâlâ bunun gerçekten olup bittiğini işliyorken şaşkınlıkla.

Utancımdan kurtulmuştum, inanılmaz derecede hayret verici bir kıza Cennet Eşim olmuştum ve şimdi tüm dünya onu taciz eden bir canavar olmadığımı öğrenecekti.

"Evet yaparsın." Gabriel, gözlerinde bilmiş bir ifadeyle bana mırıldandı ve bu sözler aklıma geldiğinde ben de bir kahkaha attım.

Ben konuşurken Tyler Atlas'ına dokundu ve gerçekten söyleyebileceğim tek şeyi söylediğimde onları not aldı: "Ben tüm kahrolası dünyanın en şanslı adamıyım."

TKutlamalar oldukça yoğundu ve sırıtmadan edemedim, bunun bir nedeni oldukça sarhoştum ama aynı zamanda her şeyin bir kez olsun iyi gitmesiydi.

Sanguis kardeşim kefaretini Elysian Mate bağında bulmuştu ve ben, onun bir Power Shamed kaybedeni olduğunu anında unutmuş gibi görünen tüm asilerin yollarına fırlattığı neşe ve sevgiyle yıkanıyordum.

Hamish o kadar çok ağlıyordu ki, Catalina onu erkenden yatağa götürmüştü ve Xavier'in Gabriel'in bir cesaret oyunu olarak çenesine attığı tüylü taşakları bile göstermemişti. Aldığı her titrek hıçkırıkla kocaman topları sallanıyordu ve Power Shaming'i yüzünden kan kardeşime nasıl davrandığının adalet olduğunu düşünmek zorundaydım. Gabriel'in sahip olduğu hissine kapıldım*görülen*daha önce Orion'la birlikte koridorda koşuşturup onları herkese gösterdiği ve ikisinin küçük çocuklar gibi tekrar tekrar çatırdadığı için de böyleydi.

Diğerlerinin dans etmesini izlerken, oturduğum yerden odanın yan tarafında bir bira içiyordum ve etrafımdaki eğlence ve kahkaha seslerine daldım. Xavier, bir Tyler/Sofia sandviçinin ortasında kaldı, ikisi onun boynunu öpüyor ve mutlu küçük kişnemeler salıyor, bu da tüm kalabalığın üzerine ışıltılı ponponların uçuşmasına neden oluyordu ve yemek salonundaki hemen hemen herkes bu olay karşısında parlıyordu. nokta.

Sanki bu tünellerin ötesinde hiddetlenen bir savaş yok gibiydi. Neredeyse.

Yine de odanın diğer ucundaki başka bir dansçı çiftini gördüğümde gülümsememem kayboldu, Seth kollarını Rosalie Oscura'ya doladı ve sanki müzik için doğmuş gibi müziğe hareket etti, vücudu ritme göre sallandı ve fark etmemek zordu. Ama baktığım kişi o değildi. Hayır. Gözlerim Seth'in kıçını sıyırırken ellerindeydi ve Seth yüksek sesle ulumak için başını yana eğdi, bu da odanın her yerindeki Kurtların aynı şeyi yapmasına neden oldu.

Birlikte iyi görünüyorlardı. Mükemmel uyumlu. Annesinin ve babasının her yerde yaltaklanmaya bayılacakları türden güçlü bir nesil yaratacağından hiç şüphe olmayan iki muhteşem, güçlü Kurtadam Alfa.

Onları birlikte izlemekten duyduğum hüsrana karşı dilimi ısırdım, uzun, siyah saçlı başka bir Kurtadam kızı onlara katılmak için içeri girdiğinde çenem gıdıklandı ve ardından Seth'in tebrik olarak barış işareti yaptığı sarı bukleli bir adam geldi.

Mükemmel.

Gülümsemem uçup giderken aletim kot pantolonumun içinde zonkluyordu ve onun önümde diz çöktüğü anıyı aklımdan çıkaramıyordum. Ağzı benim aletime dolanmışken ne kadar iyi hissetmişti ve onun için bundan daha fazlasını ifade ettiğini düşünmeye başlamak için ne kadar aptalca bir aptallık yapmıştım.

Seks, Kurtadamlar için yemek yemek gibiydi. Sürünün aç olan bir üyesi varsa onu beslerler ve sert bir üye varsa onlar için onu emerlerdi. Sonu. Şimdi hatırladığından bile şüpheliydim, aletim daha önce ve o zamandan beri sahip olduğu bir horozlar ve amlar denizinde kayboldu.

Tam bir aptaldım.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?" diye sordu Tory, yanımdaki bir sandalyeye çöküp önündeki masaya bir pasta koyarken ağzından bir hıçkırık döküldü. Çok lezzetli görünen, ama garip bir şekilde ortasında bir delik olan ve üzerine oturmuş gibi görünen aşırı duygusal bir çikolatalı kekti.

Tory onu parmak uçlarıyla masanın uzak bir köşesine itti, orada bırakırken biraz ürperdi ve o iri yeşil gözlerini bana çevirerek cevabımı bekledi. İyi görünüyordu. Mutlu. Ve onda göğsümdeki ağrıyı biraz hafifleten bir şey vardı çünkü o ve Darius bunu gerçekten hak etmişti.

"Hiç bir şey. Sadece bu gece biriyle takılmak isteyip istemediğime karar vermeye çalışıyorum," diye yalan söyledim, bakışlarım yine odanın diğer tarafında, Rosalie'nin hala diğer Kurtlarla dans ettiği yere kaydı, ama Seth gitmişti ve artık nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Umursadığımdan değil. Ama o sarışın herif de ortadan kaybolmuştu ve boğazımda bir yumru yükseldi, bu da beni biraz hasta hissettirdi.

Tory, "Rosalie bu gece aptalca seksi görünüyor," dedi, sopanın yanlış tarafını takarken bakışları benimkileri takip etti, ama onu düzeltmeye zahmet etmedim. "Sanırım ona aşık bir kız var."

"Evet," diye kabul ettim, bundan daha fazlasını söylemedim çünkü haklı olmasına rağmen Rosalie benim istediğim kişi değildi. "Pastanın nesi var?"

Tory'nin gülümsemesi şeytani bir hal aldı ve kulağıma fısıldamak için eğildi. "Bu bir tuzak," dedi heyecanla.

"Kim için?" Diye sordum.

Cevap vermeden önce etrafına bakındı, sesini bir kez daha alçalttı. Seth. O çalmaya devam ediyor

tüm lanet atıştırmalıklarım. Ve Orion'un avukatlarıyla yeni tanıştırıldım - Darius onları zaten Elysian Mate statülerini ilan etmek ve Power Shame şeyini kayıtlarından silmek için evrak işleri üzerinde çalıştırdı.

Ezilmiş pastaya bir kez daha bakarak, "Beni kaybediyorsun," diye itiraf ettim.

"Birinin pasta fetişi var. İçinde olduğu gibi, fondan tepesi olmayan hiçbir şey için sertleşmiyor. Onunla işi bitti." Başını pastaya doğru eğdi ve ben burnumu kırıştırdım çünkü pastanın ortasındaki delik birdenbire çok büyük bir anlam ifade etti.

"Mümkün değil."

"Evet öyle. Ve o sefer bana kızdığı için Seth'ten hâlâ intikam alamadım. Yani bu geliyor.

"Yıldızlar adına," diye mırıldandım, onu uyarmalı mıyım diye merak ederek, ama uyarabileceğimi anlayınca Tory'nin gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı.

"Ben Fae on Fae, Caleb. Beni satmaya gitme.

"Pekala," diye kabul ettim, ama pastayı incelerken, o pastayla ilgili sözümü tutup tutamayacağımı merak etmem gerekti. Ben bu kararı veremeden Seth kalabalığın arasından belirdi, pastayı gördüğünde yüzünde bir sırıtış vardı ve onun o sarışın herifle gitmediğini fark ettiğimde hissettiğim rahatlamayı belli etmemek için kendimi zor tuttum.

"Yani *Benim* pasta," diye uyardı Tory, tekrar hıçkırırken parmağını Seth'e doğrultarak. "Hiçbir şeye sahip olamazsın."

"Ah evet?" diye sordu, gözlerindeki meydan okuma, her an o şeyin içine dalacağını söylüyordu.

Seth, diye uyardım, bunun olmasına izin veremezdim. "Yapma-"

"Yani şimdi onun tarafındasın?" diye sordu öfkeyle. "Odasında bulduğum mega çikolatayı seninle paylaştıktan sonra mı?"

Tory bana suçlarcasına dik dik bakarken elini göğsüne bastırarak nefesi kesildi. Ondan bir özür diledim ve Seth bu fırsatı değerlendirip pastayı kapmak için hamle yaptı.

"HAYIR!" Bağırdım ve Tory de ağladı.

"Fikrimi değiştirdim, çok iğrenç!"

Ama Seth pastayı ağzının yarısına kadar almıştı, çok geçti ya da en azından ben öyle sanıyordum.

Tory yüzüne o kadar çok su vurdu ki, sandalyesinden geriye doğru yuvarlandı ve ayaklarımızın altındaki fayansları sarsan bir gümbürtüyle yere çarptı ve pasta uçarak dans eden vücut yığınına doğru uçtu.

"Seks pastasıydı," diye açıkladı Tory, ayağa kalkarken dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Bununla devam edemedim."

"Neden?" diye sordu.

"Üzerime işedin," diye yanıtladı, ikisi birbirlerine dik dik baktıktan sonra adam kahkahayı bastı ve bir kez daha ayağa fırladı.

“Belki tekrar yaparım!”

Tory çığlık attı ve kalabalığın arasına daldı, Seth yüksek topuklu ayakkabılarıyla birazdan fazla tökezlediğinde peşinden koştu ve adam ava çıkmış gibi uludu.

Koştuğunu görünce dişlerim diken diken oldu ama kendimi ayağa kaldırırken Darius'a onu avlama sözümü hatırladım ve içgüdülerime hakim olmaya çalışırken ellerimi yumruk yaptım.

Kendime bir içki daha almak için odanın karşısına geçtim, Rosalie Oscura'yı sarışın herifle dans ederken bir kez daha gördüm ve onunla tekrar kendim takılmayı denemeli miyim diye merak ettim. Birini aşmanın en iyi yolu, ne de olsa başka birinin altına girmekti. Öyleyse neden bunu yapmaya o pastayı yemek kadar ilgi duyuyordum?

Kuzenimi odanın karşısında gördüm ve ona katılmak için fırladım, yolda biramı içtim ve beni selamlamak için küçük bir selam verirken yanındaki koltuğa düştüm ve Leon'un ona anlattığı hikayeyi dinlemeye devam ettim.

"Hey, kayıp kız," dedim onu selamlarken, lakabım dudaklarına bir gülümseme getirmişti.

"Hey, küçük kuzen," diye yanıtladı ve Leon hikayesini anlatırken bir an bile duraksamadan başını salladı.

"-sonra bir adam kıçında bir porsuk ve kafasının üzerinde bira dengedeyken çalılıklardan fırladı," dedi dramatik bir şekilde, kendi içkisini kafasına dengelerken ve Dante onun ağzına zırvalar diye bağırırken daha çok dikkatimi çekti. hikaye, ikisinin bir ağız dalaşına girmesine neden oldu ve bunu zevkle izledim.

Leon bir masaldan diğerine geçerken onlarla orada oturdum, artık doğruyu söyleyip söylemediği hakkında hiçbir fikrim olmayana kadar her biri daha da saçma hale geldi. Ama beni ne kadar güldürürse güldürsün, dikkatim Seth'in bir kez daha Rosalie ve kurt sürüsüyle dans ettiği dans pistine kaydı.

Ellerini onun kollarına ve göğsüne sürtmeye, onu sürülerine çekmeye ve orada ne kadar uzun süre kalırsa heyecanla ulumaya devam ettiler. Can sıkıcıydı.

Bakışlarımı son bir kez onlardan ayırdım ve sandalyemi onları hiç göremeyecek şekilde yeniden konumlandırdım, yapmamam gereken her şeyle savaşırken, arkamı dönüp bakma arzusuyla derim karıncalanıyordu.

Bir kız aniden kucağıma düştü, kirpiklerini bana doğru çevirip çenemi okşamak için elini uzatırken dudaklarından bir kıkırdama döküldü.

"Hey, ben Lucy ve son derece esnekim," diye mırıldandı. "Ne kadar olduğunu öğrenmek ister misin?"

Onu üzerimden itme arzusu güçlü bir şekilde yükseldi ama teklifini düşünmeye çalışırken kendimi bunu yapmadan önce durdurdum. Seth açıkça ilgilenmemişti, o yüzden ben de bütün gece burada oturup Leon'un saçma sapan hikayelerini dinleyip dışarı çıkıp yalnız mı yatacaktım? Yani, kız çok seksiydi, bunu inkar edemezdim ve dudağını ısırma şekli bana onun çuvalın içinde bir havai fişek olabileceğini düşündürdü, ama...

"Bu gece olmaz, tatlım," dedim, ayağa kalkıp özür diler gibi gülümseyerek onu onunkinin üstüne oturttum.

Yine de Fae'ye ihtiyacım vardı ve bokuma sahip olmalıydım. Çünkü sorunlarımı bu kızın yatağında bir gece geçirerek gömmeyeceksem, o zaman onlarla kafa kafaya yüzleşmek zorunda kalacaktım. Bu da en iyi arkadaşımla konuşmam gerektiği anlamına geliyordu.

Ama dans pistine geri döndüğümde, oraya gitmeye ve gelip benimle konuşmasını talep etmeye hazırken, kalbim taş gibi battı.

Seth gitmişti. Rosalie Oscura da öyleydi.

Nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atarken göğsümde soğuk ve boş bir his büyümeye başladı ve odada onlardan herhangi bir iz aradım ama hiçbir şey bulamadım. Burada değillerdi. Ve nerede olabilecekleri düşüncesinden o kadar nefret ettim ki, sırf bu fikirle dişlerim patladı.

Kulaklarımı zorladım, dikkatimi buna en yakın odalara odakladım ve onu dinlemeye çalıştım ama onun yerine onu duydum, Rosalie'nin sesi tiz bir inlemeyle yükseldi.

"Evet, böyle," diye soludu. "Beni ne kadar memnun etmek istediğini göster."

Ağzımdan bir hırlama kaçtı ve daha fazla düşünmeden inlemelerine doğru fırladım çünkü bunun olmasına izin veremezdim. En azından ona benim gibi hissetme ve bir şeyler isteme şansı olup olmadığını sormadan... daha fazlasını.

Kahretsin.

Karanlık bir tünelden aşağı fırladım ve Rosalie'nin iniltilerini yüksek ve net bir şekilde duymama izin verecek kadar aralanmış bir kapının önünde patinaj yaparak durdum.

Kapıyı homurdanarak açtım, Rosalie'yi karanlık odada bir masanın kenarına oturmuş, eteğini yukarı kaldırmış ve eli Seth'in uzun saçlarında ziyafet çekerken gördüğümde kalbim paramparça oldu. kedi ve onu tekrar yüksek sesle inletti.

"Dalle stelle... evet, aynen böyle," diye ısrar etti boğuk sesle, adam onu yalayıp emerken kalçaları adamın yüzüne sürtündü ve yüksek sesle nefes nefese onun için soludu.

Ama tüm göğsümün çökeceğini hissettiğimde, kulaklarıma Rosalie'ye hiç benzemeyen kadınsı bir inilti ulaştı ve kız konuşurken nefesim kesildi.

"Tadın çok güzel, Alpha," diye inledi. “Benim için gel, yüzüme gelirken adımı söyle.”

"Lanet olası adını bilmiyorum," diye küfretti Rosalie. "Ama belki dilini konuşmaktan daha yararlı bir şey için kullanırsan, sonra hatırlarım."

"Tamam aşkım." Kız bir kez daha Rosalie'nin kalçalarının arasına daldı, onu yemeye geri dönerken inledi ve emin olmak zorunda olduğum için ışıkları yakmak için uzandım, ama göğsümdeki umut ve karanlık odaya dair görebildiğim şeyler çoktan başlamıştı. kalbimi ferahlattı.

"Ah, stronzo, ne halt ediyorsun?" Rosalie bana bakarken tersledi, o da etrafa bakmak için bir hareket yaparken kızın kafasını tekrar uyluklarının arasına itti. "Durma," diye ekledi ve dizlerinin üzerindeki Kurt, ağzıyla onu becermeye geri döndü.

"Seth'i arıyordum," dedim, etraflarındaki boş odaya bakıp sonunda onun gerçekten burada olmadığını kabul ederken, bu noktada ona sahip olmam gerektiğini düşündüm.

Rosalie'nin dudakları sinsi bir sırıtışla kıvrıldı ve başını salladı. "Elbette öylesin, siete destinati l'uno all'altro."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye itiraf ettim, Rosalie kalçalarını kaldırıp bir kez daha inlerken dizlerinin üzerinde duran kıza bir an baktım.

"Olacaksın. Her zaman anlayabilirim," diye yanıtladı Rosalie şifreli bir şekilde. "Yani... sen ve o..."

Gözümü tutarak kahkaha attı ve kalçalarını bir kızın kafasına sıkıştırmışken bu konuşmayı yapıyor olmamız umurunda değil gibiydi. "Hayır, Vampiro. Bir Alfa'nın tadına ne kadar hasret duysam da, bana göre olmayan birini iddia etmeye çalışmak istemiyorum. Geçen yıl akademinizde birlikte olduğumuzdan beri onu becermedim ve artık ikinizle de olmaya niyetim yok.

"Tamam aşkım. Pekala, seni bırakacağım," dedim, samimi cevabına karşı gülümsemeye çalışarak ve ışıkları kapatmak için uzandım.

Rosalie cevap vermedi, bunun yerine masaya geri döndü ve kıza parmaklarını da kullanmasını emrettikten sonra eskisinden daha yüksek sesle inledi ve talimatlarını net bir şekilde yerine getirdi.

İkisinin daha fazla içeri girme sesiyle kapıyı çekip kapattım ve bir karar verirken çenemi kıvırdım. Bu gece Seth'i bulacaktım ve aramızdaki bu garipliği öyle ya da böyle bitirecektim. Çünkü onsuz olmaktan bıktım ve bu, bunu çözmemiz gerektiği anlamına geliyordu.

BENDarcy ve Orion'la paylaştığım odaya - şey, benim*vardı*Alevler Sarayı'ndan döndüğünde beni kovana kadar onlarla paylaştım. Ama kendime güzel, rahat bir yosun yuvası yapmış olsam bile, Max ve Xavier'in odasında yerde uyumaktan bıkmıştım. Sorunlarım hakkında Max'le konuşamazdım. Hayır, gerçeği bilen ve biraz daha iyi hissedene kadar gecenin geri kalanında benimle bu konuda sohbet etmek isteyen iki kişinin yanında olmam gerekiyordu.

Ama kapı bir vuruş sonra açıldığında ve Orion ile Darcy öpüşürken birbirlerinin kıyafetlerini yarı yarıya yırtarak odaya daldıklarında, beni gördüklerinden emin değildim.

Kollarımı iki yanımda sallayarak beni fark etmelerini bekledim, Orion Darcy'yi yatağa itti ve elbisesini yukarı çekti, ikisi birbirlerine bağımlıymış gibi davrandılar. Ama bir sürü düzüştüler ve bunu üzerimden atmak zorunda kaldım.

Ağzımı açtım, ama ne diyeceğimi bilemedim, bu yüzden Darcy Orion'u sırtına dönmesi için cesaretlendirdiğinde tekrar kapattım, sonra gömleğini yırttı ve vücudunun aşağısını öpmeye başladı, gözleri onun üzerindeyken şehvet kıvılcımları onun üzerindeydi. gözler.

Yatağımın altına sakladığım atıştırmalıklardan bazılarını getirmeyi ve bunun bitmesini beklemeyi düşündüm, bunun çiftleşme geceleri falan olduğunu göz önünde bulundurarak kabalık etmek istemiyordum ama Darcy sineği çözdüğünde ve ben atıştırmalık zulama doğru geri bir adım attım. hareket Orion'un dikkatini çekti ve bakışları bir kurşun gibi üzerime çevrildi.

"Seth!" diye kükredi ve Darcy'nin kafası birden kalktı ama saçları Orion'un uçuşuna takılınca Darcy ciyakladı.

"Ah, ah, ah," diye tısladı onu kurtarmak için savaşırken ve Orion ona yardım etmeye çalışarak dimdik oturdu. “Ah, bu zor bir soru. Yine de bununla birkaç kez uğraştım, sizin için bedavaya getirebilirim. BEN

aceleyle ileri atıldı, yardım etmek için uzandı ama Orion elimi bir şaplakla uzaklaştırdı ve ben sızlandım.

"Bunu neden yaptın?" diye sordum ve bana hırladı. "Çünkü elinin aletime yaklaşmasını istemiyorum," diye tükürdü.

"Pekala, o zaman sanırım ben de eski günlerdeki gibi Darcy'nin saçını kırpıştıracağım," diye şaka yaptım ama ikisi bu şakadan hoşlanmadı.

Darcy, "Saçımı kesemezsin, Seth Capella," diye uyardı. "Yoksa taşaklarını koparırım." "Öyleyse bırak onu serbest bırakayım. Sihirli dokunuşa sahibim," diye söz verdim ve Darcy içini çekti, Orion'a geri çekilmesi için başını salladı ama Orion saçını fermuara çekerken yüzünü buruşturdu.

Yaklaştım, yüzüm Orion'un hala kaya gibi sert ve kot pantolonunun üzerinde şişkin olan sikinin tam önünde.

"Ayın aşkına," diye içini çekti Orion, ben Darcy'nin saçını tutarken ve pek çok Fae'nin saçını kurtarmış olan nazikçe bir bükme ve çekme hareketi yaptığımda. Aşağı inmeye ve kirlenmeye çalışırken saçınızın takılmasından daha kötü bir şey yoktu.

"İşte bu," dedim gevşerken. Darcy, Başım onunkine çarparak, "Belki o şekilde olabilir," dedi. "Kes şunu," diye cesaretlendirdi Orion.

"Buraya kaydırıp sonra biraz dişlerimi kullanmam gerekiyor," dedim. "Evet, böyle," dedi Darcy, saçlar serbest kalmaya başlayınca heyecanla.

"Neredeyse geldi," dedi Orion bizi izlerken ve ben onu dişlerimin arasında yumuşak bir şekilde çekerken, takılan ucunu kıpırdatırken başım aşağı yukarı sallandı.

"Aşk aşkına burada neler oluyor?" Caleb'in sesi odada çınladı. "Nasıl görünüyor?" dedim ağız dolusu saçımın arasından.

Caleb, "Eski profesörümüzü lanet arkadaşıyla yalıyor gibisin," diye havladı ve ben tam saçlarımı kurtarırken güçlü eller etrafımı kenetledi.

Darcy dimdik otururken neşeyle ciyakladı ve ben Caleb tarafından odada sürüklenip duvara fırlatıldım. Beni orada boğazımdan tuttu, gözleri düşmanlıkla doluydu.

"Cal," diye mırıldandım, lacivert gözlerinde derin bir alevle bana bakarken elini boynumdan çekmeye çalıştım. Ve çok incinmiş gibi görünüyordu.

"Saçlarım Lance'in fermuarına takıldı," diye açıkladı Darcy, Caleb'in kolunu tutup boğazımdan çekmeye çalışarak.

Caleb yatakta yukarı doğru hareket ederken aleti hâlâ pantolonunun içinde olan Orion'a bakarken tutuşu gevşedi.

"Gerçekten köpeğin aletime yaklaşmasına izin vereceğimi mi düşünüyorsun?" alay etti.

Caleb uzun bir nefes vererek kolunu bıraktı ve omuzlarının titrediğini fark ettim.

Cal, neler oluyor? diye sordum, gariplik üzerimize hızla çöktüğü için sesim kalındı. Artık onunla nasıl konuşacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu, sanki aletini ağzıma aldığım an her şey değişmişti. Ve onu geri alabilmeyi diledim. Çünkü en büyük korkularım canlanmıştı ve her geçen gün onu daha çok kaybettiğimi biliyordum. Ama şimdi buraya gelmişti. ve onun ne düşündüğünü anlayamadım.

"Sen benim Kaynağımsın," diye havladı aniden, dönüp Orion'a doğru eğilerek. "Kaynağımı alıyorum," dedi ve Orion'un kaşları kalktı.

"Elbette sanguis kardeş," dedi Orion rahatlıkla. "Eğlence."

Gözleri aç bir şekilde Darcy'ye kaydı ve Caleb aniden beni lanet bir bebek gibi bir kolu bacaklarımın altına, diğer kolu da sırtıma doladı.

"Ne yapıyorsun?" Karışıklık içinde fısıldadım.

"Acıktım," diye mırıldandı ve odadan çıktı.

"Gel sen," diye homurdandı Orion, kapıyı arkamızdan kapatırken sersemlemiş bir şekilde gülen Darcy'ye doğru ateş ederek, bizi takip eden bir kilit sesi duyuldu.

Caleb ani bir hız kazandı ve bir sonraki bildiğim şey, yatağına fırlatıldığım ve vahşi bir hayvan gibi önümde volta attığıydı.

"Benimle dövüşmek mi istiyorsun?" diye sordum, Alfa içgüdülerim başlarını kaldırıp gözlerindeki öfkeye karşılık verirken omuzlarım dikleşti.

"Hayır," diye homurdandı. "Kapa çeneni ve bir saniye beni dinle."

"Tamam ama-"

"Seth," diye hırladı, ben yatağın kenarına oturmak için hareket ederken bana doğru döndü. "Sen benim en iyi arkadaşımsın ve seni kaybetmek istemiyorum. Birlikte büyüdük. Birbirimizin iyisiyle kötüsüyle oradaydık, bu yüzden anlamsız bir oral seks bunu mahvetmez."

Yavaşça başımı salladım, boğazım o kadar dardı ki canımı yakıyordu, bu kelime kafamın içinde kırık kalbimle ziyafet çekmeye gelen bir akbaba gibi anlamsızca dönüyordu.

"Peki bunu nasıl aşacağız? Sahip olduklarımızı nasıl geri alacağız?" diye sordu Cal, eğilerek benimle burun buruna geldi ve birdenbire hiç nefes alamaz hale geldim. Geri dönmemin bir yolu olmadığını bildiğim için, kalbini zaten en iyi arkadaşına adamış ve onu geri almak mümkün olmayan lanet olası bir Kurt için işim bitmişti. Ama rol yapma konusunda her zaman çok iyi olmuştum.

"Bir şeyleri değiştirmek zorunda değil," dedim. "Bütün arkadaşlarımı beceririm," diye ısrar ettim, ona yine o saçmalıkları besleyerek. Ama gururumu kurtaran sahip olduğum tek kişi oydu. Çünkü ona umutsuzca, acımasızca aşık olduğumu kabul edersem, o zaman aramızdaki her şey kalıcı olarak değişecekti. Duygularımın etrafında dans eder, benden geri çekilirken ve bana tekrar fazla yaklaşmaktan rahatsız olurken sorun olmadığını söylemeye çalışırdı. Yani onu ikna edebilseydim, bunun kesinlikle anlamı vardı.

hiçbir şey, o zaman belki onda kurtarılabilir bir şeyler bulabiliriz. Olanlardan pişman olduğu düşüncesi bile beni içten içe yıkmıştı. "Belki bu konuda kendini garip hissediyorsundur diye düşündüm, bu yüzden sana biraz boşluk veriyordum, ama ciddiydim. Sikmediğim arkadaşlarımı saymak, sahip olduklarımı saymaktan daha kolay benim için. Sanırım şimdi yediye düştüm..."

"Doğru," diye tısladı Caleb, volta atmaya geri dönerek. "Yani bu sadece bir seferlik bir şeydi. Aptalca bir karar, ben aç olduğum için doğru düzgün düşünemiyordum ve sen de Kurt sürüsüne uzun zamandır sevişmediği zaman yaptığın gibi acınası BJ'ler teklif ediyordun.

Tereddüt ettim, doğamın her parçası hayır demek istiyordu. Hayır, benim için öyle olmamıştı. Onu sevdiğim için onu iyi hissettirmek istemiştim ve bir an onun da istediğinin bu olduğunu düşünmüştüm. Ama kendimi kaptırmıştım ve şimdi bunu yaptığım için benim hakkımda ne düşüneceğinden korktuğum için kendimi biraz hasta hissettim. Belki de ondan faydalandığımı, kan gafını başka bir şeyle karıştırdığımı düşündü. Ve belki bu *öyleydi*. Ne olmuştu. Belki de onu o kadar çok istemiştim ve o anı o kadar uzun zamandır hayal etmiştim ki, onun da beni sevdiğine inanmayı ne kadar çok istediğim için tüm mantıklı düşünceler beni terk etmişti.

"Evet," diye fısıldadım, gerçek söylenemeyecek kadar acıydı. Hepsi bu kadardı.

Ağzımdan çıkan bu sözlerden nefret ettim. Tadı kül, kurum ve kahrolası ölüm gibiydi. Aramızda bir daha hiçbir şeyin olma ihtimalinin ölümü. Ve canımı yaktı, yıldızlar aşkına canımı yaktı. O kapının kapandığını hissedebiliyordum, bir daha asla açılmamak üzere sıkıca kilitlemiştim. Bu, onun da beni sevebileceğine dair küçük bir umut ışığıyla yaşamaktan daha mı acı verici, yoksa onun sevmediğini bilmek, ruhumun mutlak paramparça olmasına mı benziyor, bilmiyordum. Her iki durumda da, İspanya'da S olmadan tatil yapıyordum.

"Doğru," dedi tekrar.

"Doğru," diye tekrarladım ve önümde durdu, parmakları kıvrılıp açılıyordu ve o kadar acı verici bir şekilde muhteşemdi ki, ona bakarken kalbimi bir kez daha kırdı.

"Acıktım," dedi. "Yine de Kaynağım olacak mısın, yine de benimle avda yer alacak mısın?"

Kendi adıma neredeyse hayır diyecektim, ağzını üzerimde hissetmenin on kat daha kötü olacağını biliyordum, şimdi benden kanımdan başka bir şey istemediğinden ne kadar emin olduğunu biliyordum. Ama aynı zamanda bencil, bencil bir eziktim ve sonunda kalbimi biraz daha fazla kırsalar bile onunla o anları çalmak istiyordum.

"Tabii," dedim hafifçe, sanki hiçbir anlamı yokmuş gibi.

Dudaklarını ıslattı, bakışları boynuma kaydı. "Bu gece üzerinde çalışmam gereken birçok duygum var," dedi. Vampir duyguları. Senden çok uzun süredir uzaktayım ve Kaynağım olarak benim... bazı şeyler yapmam gerekiyor. Tamam aşkım?"

"Tamam," diye o kadar kolayca kabul ettim ki gerçekten üzücüydü. Çünkü Caleb'in beni bileklerimden ve bileklerimden tavana bağlaması ve kanımı bir tanrıya kurban eder gibi akıtması gerekiyorsa, o zaman kıçımı tokatla ve çağır.

Ben Bay Willing.

Gözleri parladı, sonra bana doğru atıldı, bileklerimden yakalayıp başımın üzerine sabitlerken vücudu beni çarşaflara bastırdı. Kurban rolü yapmak istemeyerek kalçalarımı havaya kaldırırken nefeslerim düzensiz geliyordu, içgüdülerim kanımı bu şekilde içmesine izin vermeyecek kadar şiddetliydi.

Bizi çevirdim, bileklerimi kavrayarak kurtardım ve bunun yerine bileklerini yatağa sabitledim.

Dişlerini bana gösterdi ve beni ondan uzaklaştırıp ellerini serbest bırakıp böbreğime yumruk atmadan önce zaferime sırıttım.

"Orospu çocuğu," diye hırıldadım, o beni fırlatırken ve yüzüstü yere çarptım, üstüme ağır bir ağırlık çarpmadan önce dizlerimin üzerine yükseldim.

Caleb saçımı avucunun içine aldı, dizlerini beni yerde tutmak için içlerime bastırdı ve o başımı yana doğru çevirip dişlerini boğazıma geçirirken savaşmaktan vazgeçtim.

Ağzımdan hainceبir inilti çıktı ve sesi duyunca kalçaları öne doğru eğildi, ben nefes alıp tekrar kafamı karıştırmamaya çalışırken aletini kıçıma sert bir şekilde dayadı.

Bu benim kanımla ilgili. Sadece benim kanım.

Derin derin içti, ağzının tenimde bıraktığı hissi ne kadar sevdiğime çok fazla dikkat etmemeye çalışırken beni merhametine bıraktı ve ben biraz başım dönene kadar geri çekilmedi. Ayağa kalktı, kolumdan tuttu ve gömleğini çekip pantolonunu indirmeden önce beni de dikleştirdi.

"Şey..." Bakışlarım onun yontulmuş vücuduna indi, aletim zonkluyordu ve kafam bir şaşkınlık sisi gibiydi. "Yatacağız," dedi.

"Doğru," diye mırıldandım, tam boxerıma gelene kadar kendi giysilerimi çıkardım ve bakışları onu selamlayan aletimin dış hatlarını süzdü ve oyunu ele vermeye çalıştığı için ona lanetler ettim. Ciddi bir sik tartışması yapmamız gerekiyordu çünkü Cal bakarken ben gaf kasabasını ziyaret edemezdim.

Caleb hiçbir şey söylemedi, beni yatağa götürdü, yorganı geri çekti ve işaret etti. "İçeri gir," diye emretti ve ona tek kaşımı kaldırdım ama dediğini yaptım.

Beni takip etti, beni itti, ben de kollarını etrafıma dolamadan ve sırtımı göğsüne yaslayarak beni ona doğru çekmeden önce ondan yuvarlandım. Parmakları boynumdaki ısırık izinin üzerinde gezindi ve yaramı iyileştirirken ürperdim, aletime akan kanı ve sert kaslarının benimkine karşı kalıplanma hissini görmezden gelmeye çalıştım.

"Sen benim Kaynağımsın," dedi kulağıma. "Ve sen benim en iyi arkadaşımsın. Yani bundan sonra burada benimle kalacaksın."

"Evet, efendim," diye fısıldadım. "Ne?"

diye tersledi ve ben kıkırdadım.

"Şaka yapıyorum," dedim ve bir kahkaha attı, beni ona bastırırken vücudu gevşedi.

Daha önce birbirimize sarılmamış gibi değildik ama bunda bir şey daha kasıtlıydı ve bunun muhtemelen asla anlayamayacağım bir Vampir Kaynağı olayı olduğunu kendime sürekli hatırlatmam gerekiyordu. Ama bundan şikayet edecek değildim, çünkü sayamayacağım kadar çok gecenin ardından ilk gece, nihayet huzurlu hissettim, sevdiğim adam tarafından tutulduğum için, onu tanıdığım halde, neredeyse anında oradan uzaklaşabiliyordum. asla gerçekten benim olamaz.

BENUyandığımda inledim, kendini beğenmiş bir Ejder pisliğinin kıkırdaması beynimde gümbürdüyordu ve kurumuş dilim ağzımın çatısına pamuk yünü gibi yapışıp körlemesine bir bardak su için uzanırken beynimi çıngırdattı.

"Burada." Sert ve soğuk bir şey dudaklarıma değdi ve ölmekte olan bir kadın gibi buz sarkıtını emmek için onları ayırdım, soğuk su ağzımda eridi ve şu anda kendi kendime verdiğim bazı sorunları hafifletti.

"Eğer bu saçağı bir sike benziyorsa, çok kızacağım," diye mırıldandım ve tekrar emmeden önce.

"İstersen seni onlardan biri yapabilirim?" Darius alaycı bir tonda teklif etti. O zaman onu kullanabilirim-”

"Dostum. Şu anda vajinayı donduran bir tarafla çifte penetrasyon isteyen bir kadın gibi mi görünüyorum? diye sordum, buz sarkıtını elinden kaptım ve emmeye devam ederken gözlerimi çıtlatarak açtım.

Darius buna karar veremiyormuş gibi başını yana eğdi ve ben de inleyerek kendimi oturmaya zorlayarak koluna bir tokat attım.

"Tamam, yani belki şu anda değil," diye kabul etti. "Ama belki akşamdan kalmalığını yağlı yiyeceklere boğduktan sonra..."

Ona tekrar tokat attım ama kafamı sallayıp def etmeden önce bu fikre biraz daha dikkatimi verdiğim için sırıtışım biraz çapkın bir hal aldı. Bu dersi zor yoldan öğrenmiştim - kelimenin tam anlamıyla. Fantezilerinden herhangi birini sekiz saniyeden fazla sürdürmek, onları vücudumda oynamasına neden oldu. Ve bundan gerçekten şikayetçi değildim ama şu anda işemem, yemek yemem ve dün gece maruz kaldığım utanç düzeyini zihinsel olarak işlemem gerekiyordu.

Seth'ten saklanmaya çalışırken Lance'le masaların altında süründüğümüz anılar vardı, bunlar tekrar tekrar kafamda canlanıyordu ve ona neredeyse yapacağım şakayı düşününce ürperdim. Demek istediğim, üzerime işediği zaman için bunu kesinlikle hak etmişti, bu yüzden bizi şimdi bile aramam gerektiğini tahmin etmiştim, ama muhtemelen bu konuda oldukça kızgındı.

"Bu sabahki koşumuzu atlamak ister misin?" Darius ben yataktan kalkıp kıyafet aramaya başlarken sordu. Darius'un gömleklerinden birini giyiyordum ama külotum çoktan gitmişti ve dün gece buraya geldikten sonra beni yatağın üzerine eğip onun için çığlık attırmasına dair oldukça canlı anılarım vardı, kalçalarım arasındaki ağrıdan bahsetmiyorum bile. Kanıt olarak geride bırakmıştı. Bir kısmı için Alevler Sarayı'ndaki yarım tacımı da kafasına koyacağından, lanetlerime gülerek ve beni o kadar sertleştirdiğinden oldukça emindim ki şikayet etmeyi unuttum.

Dürüst olmak gerekirse, ölümlüler aleminde tanışmış olsaydık, muhtemelen onunla seanslar arasında vajinam için bir dinlenme programı planlamış olurdum. Ama o pisliği iyileştirebildiğim için, bunun yerine istek üzerine gitmekte iyiydim ve bakışlarım onun çıplak göğsüne ve yatağın üzerine bıraktığım buz sarkıtına takılınca önerisini biraz düşünmeye başladım.

Hayır, Tory. Kahvaltıdan önce seni tekrar içeri sokmasına izin verme.

“Önce yemek. Sonra tüyler ürpertici harita olayı," dedim kararlı bir şekilde. "Bugün kapatmamız gereken gölge yarıkları var."

Geraldine dün gece espial haritasının sorumluluğunu üstlenmiş, onunla en iyi şekilde ilgileneceğini söylemiş ve beni bu şeyden sorumlu olmak zorunda kalmaktan kurtarmıştı, bu yüzden şikayet etmiyordum.

Darius beni yataktan izlemeye devam ederken alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve ona bakarken söylemediği bir şey olduğunu hissederek gözlerimi kıstım.

"Söyle koca adam," diye talep ettim ve içini çekerken bakışları bacaklarımdan gözlerime kaydı. "O çatlakları

kapattığımızda, Lavinia ve babam sonunda savunmasız kalacaklar," dedi. "Bu da onlara saldırmanın zamanı geldiği anlamına geliyor."

"Evet, plan bu," diye dalga geçtim.

"Roxy... Lionel'ın peşine düşen kişi olmama izin vermeni istiyorum."

Kaşlarımı çattım, o kertenkele pisliğin kafasının koparılıp ayaklarıma yattığını görme arzusu, ellerinde çektiklerime rağmen içimde şiddetle kabarıyordu, ama ona bir atış yapmamı talep etmek için ağzımı açtığımda tereddüt ettim. Evet, o sapkın orospu çocuğunun yanında aylar geçirmiştim ve o zamanlar çok acılar çekmiştim ama Darius bir ömür boyu buna katlanmıştı. Babasının elindeki muamelem ona gerçekten geri dönse bile, Lionel onu da incitmek için etrafındaki insanlara saldırmıştı. Ben, Orion, Xavier, Catalina. O zorbanın yönetimi altında doğduğu günden beri acı çekiyordu, bu yüzden onun ölümünü ondan almaya çalışmak gerçekten benim haddime miydi?

"Kralı öldüren sen olsaydın, bu seni ne yapardı?" kısık sesle sordum

çünkü bunda hangimizin öldürücü darbeyi daha çok hak ettiğini bulmaktan daha fazlası vardı.

Darius yavaşça nefes verdi, bakışları benimkine sabitlenmişti. "Sana layık bir adam," diye yanıtladı. "Ya da en azından öyle olmasını umuyorum. Sana ve herkese çektirdiği acıların intikamını alabilirsem. Bana her zaman gösterdiği gazabı ona geri çevirebilseydim ve onu ve gücünü temelli bitirebilseydim, o zaman diğer her şeyi telafi edecek kadar şey yapmış olabileceğimi düşünmek isterdim."

Ona doğru ilerledim, yanağını avucumun içine almak için uzandım ve aramızdaki aşk havada çıtırdarken ruhlarımızın yoğunluğunun birbirimize doğru uzandığını hissettim.

Onu içime çekerken başparmağımı elmacık kemiğinde gezdirerek, "Seni bana layık kılan onu öldürmek değil," dedim. "Aramızdaki bu aşk bunu kanıtlıyor. Bana asla umut etmeye cesaret edemediğim bir şey verdin ve senin hala mükemmel olmadığını biliyorum ama ben mükemmeli istemiyorum. Kusurlarını, öfkeni, gücünü ve tutkunu istiyorum. İstiyorum*Sen*, Darius Acrux. Benim için bir Ejderhayı öldüren bir beyaz şövalye değil."

Dudaklarını bir gülümseme kaldırdı ve beni nabzımın hızla çarpmasına ve göğsümde gök gürültüsü gibi çarpmasına neden olan bir yoğunlukla beni öpebilmek için ayağa kalktı. Ya da en azından midem yüksek sesle guruldayana ve o bir kıkırdamayla benden ayrılana kadar öyleydi.

"Gidip karnını doyuralım bebeğim," dedi ciddi bir şekilde ve koyu renk saçlarımı dağınık bir topuz yapıp rahat çoraplar giymeden önce üzerime deniz mavisi bir eşofman ve kısa bir üst giyerek kıyafet aramamı bitirirken başımı salladım.

Darius da gri bir atlet ve siyah eşofman giymişti, kapıya yönelip beni koridora çıkarırken kocaman kolunu omuzlarıma attı.

"Bu taraftan leydim!" Geraldine ağladı ve ben de tünel boyunca, kapı eşiğinde durup bana el salladığı odasına baktım. "Ah ve sen de, seni korkak Ejderha, seni orada fark etmemiştim!" diye ekledi, ama Darius benimle onun arasında durduğu ve çok iri olduğu için bunun bir anlamı yoktu, ama ona doğru döndüğümde havayı yemek kokusu doldururken ona sadece sırıttım.

Kapısına vardığımızda içimden boktan bir inilti kaçtı ve koku daha da güçlendi, bakışlarım odanın ortasında yatağının yerine koyduğu masaya ve onun ötesindeki yiyecek yüklü masaya takıldı. En iyi, en sağlıksız, yağlı yiyecekler ve görünürde bir mango yok.

"Siktir git Geraldine, burada cenneti sen yarattın," diye hevesle inledim ve Darius'u başından savıp doğruca yemeğe yöneldim.

Hayır, leydim. Bir savaş konseyi oluşturdum," diye yanıtladı muzaffer bir edayla. "Ve biz de bu ziyafeti ona hazırlamak için şafak vaktinden beri köle gibi çalışıyoruz."

"Biz?" Max arkadan dururken neredeyse yerimden fırlamadan önce kafa karışıklığı içinde sordum.

masa, elinde ziyafetin arasına koyduğu bir tabak gözleme.

"Saat sabahın üçüydü, şafak değil." "Ve bunu yapmak için partiden ayrılmamı sağladın. Beni keklerinizi karıştırmak için odanıza davet ettiğinizde ne demek istediğinizi anlasaydım, gelmezdim. Aslında muffinlerden bahsetmediğini sanıyordum.

"Başka ne demek isterdim?" ona sordu. "Seks,

Gerry. Seks."

Ah, bazen çok kabasın. Şimdi yemek masasında sırılsıklam olma, yemeği kasvetli yapacaksın," diye haykırdı Geraldine, şikayeti rüzgarla savuşturmaya çalışıyormuş gibi ona bir el bezi savurarak.

"Pekala, her ne ise, bunun için buradayım," dedim şevkle, tabağıma o kadar çok yiyecek koydum ki, hepsini yemek için cidden mücadele edeceğimi biliyordum ama bu, göze almaya hazır olduğum bir meydan okumaydı. yukarı.

Geraldine'in savaş masasına oturmak için odanın içinde dolaştım ve beni yüksek arkalıklı bir sandalyeye yönlendirdi ve her tarafında Anka Kuşları ve taçlar gibi karmaşık oymalar ve şüpheli bir şekilde Mirasçılara benzeyen bir grup adam eğilerek eğildi. iki kraliçeye.

Geraldine, Darius yanımdaki aynı sandalyeyi almak için bir hamle yapıp onu oradan kovalarken, onu benim diğer tarafımda, sadeliğiyle masanın etrafındaki diğer tüm koltuklarla eşleşen üç ayaklı bir tabureye yönlendirirken bir çığlık attı.

Ben yemeye başlarken, Geraldine hareket ederek komodinin üzerinden espial haritasının bulunduğu metal tüpü aldı ve haritayı dramatik bir gösterişle oradan çıkardı, bileklerini sallayarak ortaya koyarken tüp önünde açıldı. masanın.

Geraldine parmağını Solaria haritasına koymak için uzandığında, çatalım ağzımın yarısındayken duraksadım, ondan bir sihir darbesi akıyor ve bu şeyi harekete geçiriyor gibiydi. Sayfadan dağlar ve ormanlar büyürken, nehirler hareket etmeye başlarken, denizde tepeler oluşturan dalgalar ve üzerinde gökyüzünü taklit eden bulutlar oluşurken dudaklarım aralandı, bazıları beyaz ve kabarık, diğerleri karanlık ve dökülen yağmur veya titreyen şimşek ile.

"Vay canına," diye nefes verdim ve Darius'un eli masanın altından kalçamın üzerinden kaydı ve beni hafifçe sıktı.

"Bazen ne kadar ölümlü olduğunu unutuyorum," diye alay etti ama ona baktığımda, haritanın kendisinden daha ilginçmiş gibi hayranlığımı izlerken onun karanlık bakışlarında sevgiden başka bir şey bulamadım.

"Bu harika," diye itiraz ettim tam kapı açılıp Darcy "Ooooh" diyerek içeri girdiğinde. Orion daha

yakından bakmak için aceleyle yanına gelirken kıkırdadı ve Caleb ve Seth de içeri girerken Orion ona yiyecek getirmek için uzaklaştı.

"Toplanın, toplanın!" Geraldine yüksek sesle aradı. "Karınlarınızı doldurun ve düşmanlarımızın gözünden bakmaya hazırlanalım."

Xavier geliyor mu? diye sordu Darius, ağabeyinden herhangi bir iz var mı diye etrafına bakınarak ama Caleb başını iki yana salladı.

"Odasında çok fazla kişneme ve inilti vardı, adamım. Yakın zamanda bize katılmak için çok meşgul."

Geraldine elini sallayarak, "O zaman onsuz gitmek zorunda kalacak," dedi. "Eğer neşeli kepçesi bu görevden öncelikliyse, öyle olsun."

"Ben yemek yerken neşeli kepçe konuşamaz mıyız?" Darius mırıldandı ve Geraldine dramatik olduğunu düşünür gibi içini çekti.

Herkes yemek tabaklarını aldı ve ben yemek yerken ucunda asılı duran iri göze bakmak istemediğim için komodinin çekmecesinden dürbünü çekerken ben de yemeye odaklandım.

"Sahte kralın düşüşünü kim incelemek ister?" Geraldine tek dizinin üzerine çökerken dürbünü uzatarak teklif etti ve ben de hoşnutsuzlukla burnumu kırıştırdım.

Kahretsin, hayır, dedi Caleb ağız dolusu tost ekmeğinin arasından. "Bana, fırsat bulursa o şeyin suratıma girip gözümü yiyip bitireceğini söylemiştin. Gözlerim yutulmayacak kadar güzel."

"Evet, *eğer* ona bir şans ver," diye içini çekti Geraldine, sanki bir budalaya hitap ediyormuş gibi. "Ama onu içeren dürbüne sonsuz güvenim var. En azından yüzde kırk eminim ki, kaçıp kimsenin yüzüne giremez. Asla korkma."

Seth, "Yüzde kırk iyi bir oran değil," diye karşı çıktı. "Ben de yüzüme yakın olmasını istemiyorum."

Darius öfkeyle, "Ver onu," dedi, elini bunun için uzattı ama Geraldine'in bakışları ondan bana ve Darcy'ye kaydı ve ondan küçük bir inilti kaçtı.

"Gerçek kraliçeler için gerçekten bir onur olmalı," dedi ve fiziksel olarak irkilen Darcy'ye baktım.

"Güzel," dedim, o bana doğrulttuğunda yaratığın bana bakışını görmezden gelmeye çalışarak. Bunu bizden önce başka birinin yapmasından dolayı duyduğu ayıp yüzünden onun hıçkıra hıçkıra ağlamasına katlanmak zorunda kalmamak için içinde bulunduğu metal boruyu almak için uzandım.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum Tor," dedi Darcy, reddedercesine başını sallayarak.

"Ben de," diye onayladı Darius, onu benden kapmak için elini şaklatarak ama ben onu kenara çektim, ısrarcı tavrım onun talepkar ses tonuyla alevlendi.

"Pekala, pislik, pislik," dedim, onu benden çalmasın diye ondan uzağa doğru eğildim.

Dürbünü ihtiyatla kaldırdım, diğer ucundaki camdan gölge göze bakarken yüzüme pek dokunmadan dürttüm ve kendimi aynadan bakarken bulduğumda keskin bir nefes aldım.

ürkütücü şey

İçinden dünya daha karanlık, bir şekilde daha puslu görünüyordu. Haritaya bakmak için çevirdiğimde, daha önce görmediğim şeyleri gördüm. Ruhlar Sarayı'nın üzerinde yalnızca Lavinia'nın kendisinden kaynaklandığını varsayabildiğim karanlık bir güç bobini geziniyordu. Ama odağımı buradan çevirdiğimde, haritanın etrafında daha fazla gölge kayması fark ettim, yarıklar yedi tanesini sayana kadar birer birer ortaya çıktı.

"Şurayı," diye işaret ettim ve Geraldine, standart bir kağıt harita alıp üzerindeki konumu X ile işaretlerken ciyakladı. krallığın doğusundaki kırmızımsı kayalarda oluşmuştur.

Hepsini işaretleyene kadar onları göstermeye devam ettim ve dürbünü Darius'a verirken o da bakması için elini uzattı, ben masumca omuz silkerken benim bir velet olduğum hakkında mırıldandı.

Bıraktıktan sonra avucumu pantolonuma sildim, o şeyden kurtulduğum için memnundum ve o lanet olası kırmızı ve siyah gözü görmenin getirdiği anılarla ürperiyordum.

Max ayağa kalktı ve bana doğru ilerledi, anılar üstüme çökerken ve kendi çığlıklarımın sesleri kulaklarımda çınlarken elini omzuma koydu. Yine de bir zamanlar benim için yaptığı gibi duygularımı benden çalmadı, sadece hatıraları Vard, Lionel, Lavinia ve onların tüm rejimine karşı öfkemi körüklemek için kullanırken bana yardım etti ve ne olursa olsun onların düştüğünü görmeye yemin ettim. bunu yapmak benden aldı.

"O zaman plan nedir?" diye sordum Orion'a bakarak, Geraldine'in çizdiği haritayı incelerken kaşlarını çattı.

"Yıldız tozu olmadan bu yerlerden bazılarına seyahat etmemiz haftalar alacak. Belki bir uçağa ulaşamazsak, ama FIB farketmeden uçağa binmek çok zor olacak," dedi hüsranla. "Ve planladığımız gibi hepsini aynı anda vurmak istiyorsak, bu da o kadar süre için ayrılmamız anlamına geliyor."

"Bütün bu yıldız tozu durumu bir kahpe," diye homurdandı Caleb ve Darcy ile ben yokken paha biçilmez maddeden daha fazlasını ele geçirememiş olmalarının pek çok soruna yol açtığını biliyordum.

"Yalnızca bir torbaya ihtiyacımız var," diye homurdandı Darius. "O kadar çok şey için elimizi uzatabilmeliyiz-"

Kapı çalındı ve Gabriel kapıyı açıp içeri girerken hepimiz etrafa baktık. "Noxy," Orion sıcak bir şekilde selamladı. "Nerelerdeydin? Sensiz başladık."

"Üzgünüm," diye yanıtladı Gabriel. "Bunu 'yağmurlu bir gün için' saklayan, cidden sinir bozucu bir Aslan Değiştiren ile bir anlaşma yapmak zorunda kaldım." Masanın üzerine, aramızda, aramızda bir torba yıldız tozu fırlattı.

Gözlerim ona takılınca genişçe sırıttım.

"Yeter, değil mi?" diye sordum, çantayı eline alıp tartarken onay için Darius'a bakarak.

"Evet, öyle olacağını düşünüyorum. Yine de ve ikiden fazla kişinin bu meblağla herhangi bir yere gidebileceğinden şüpheliyim.

Grubumuza şöyle bir göz gezdirdim ama daha ben bunu yapmak için kendimizi nasıl bölmemiz gerektiğine dair herhangi bir plan yapamadan Gabriel araya girdi.

"Seth ve Orio çöldeki buna gitmeli," dedi. "Hıza ve güçlü bir kalkana ihtiyacın olacak ama daha fazlasını söyleyemem. Sonra Geraldine ve Darcy ona. Darius ve Max o mağarada. Ailemin bazı üyelerinden kuzeydeki ikisini ve Kutup Başkenti'nin karla kaplı alanlarındaki kişiyi ortadan kaldırmalarına yardım edebilirim ve Tory ve Caleb o kanyondakiyle başa çıkabilir."

"Ben Roxy ile gidiyorum," diye talep etti Darius.

"HAYIR. Mağara kaba kuvvet gerektirecek ve kanyonun hıza ihtiyacı var. Bu şekilde ayrılırsak, bu gece hepimizin buraya döneceği olası bir gelecek görmemi öneriyorum. Başka herhangi bir kombinasyon ve kader değişir, bu da başarılı olmamızı giderek daha az olası hale getirir.

Darius tartışmaya hazır görünüyordu ama pazısına yumruk attım. "Bunu kaldırabileceğimi düşünmüyor musun?" diye sordum kaşlarını çatarak.

"Sadece seni korumak için orada olmak istiyorum."

Darcy kesin bir şekilde, "Gabriel'i duydun, dinamikleri değiştirirsen onu tehlikeye atıyorsun," dedi ve ikizim arkamı kollarken sırıtmadan edemedim.

"Güzel," dedi Darius, masada bir müttefik aradıktan ve bulamayınca. "O zaman bu işi bitirelim."

"Bağlama iğnesini tekrar kullanmak için yolun üzerinden geçmesi gereken var mı?" diye sordu Orion, duruşu gergin bir halde masanın üzerine bir kutu koydu ve bunun beklentisiyle yarattığı ek bağlama iğnelerini ortaya çıkarmak için açtı. Toplamda on kişiydiler, ama neyse ki o kadar fazlasına ihtiyacımız olmayacaktı ve diğerlerine ulaştığımızda yarıkları dikip başarıyla kapatacak kadar kara büyü öğretilmişti. Bana ve Darcy'ye de öğretmeyi planlıyordu ama henüz yeterince pratik yapmamıştık, bu yüzden bu görevi Caleb'a devredecektim.

"Ben iyiyim," diye onayladı Darius ve diğerleri biz ayağa kalkarken başlarını sallayarak onayladılar.

"Tamam o zaman, gidelim." Gabriel döndü ve odadan çıktı, giderken birkaç simit kaptı ve Seth, Kurt formunda olsaydı lanet olası kuyruğunu sallayacakmış gibi Orion'a katılmak için masanın etrafından yan yan geçti.

"Görev arkadaşı olduğumuza inanamıyorum," diye yüksek sesle fısıldadı Seth, gülümsemesine karşılık vermeyen Orion'u dürterek. Aslında, ona attığı bakış, bir şey olsa bile, bir tür gülümseme karşıtı gibiydi. "BT

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
kader olmalı."

"Eh, sanırım eşimi kazanmak için tüm şansımı kullandım, bu yüzden bunu dengelemem biraz kötü oldu." Orion odadan çıktı ve silahlarımızı almak için yola çıkarken Darcy ile kıkırdadım.

"Bu olabilir," diye soludu, elimi tuttu ve parmaklarımı sıkıca sıktı. "Bu işe yararsa, Lionel ve Lavinia'yı devirip yıl bitmeden tahtımızı geri alabiliriz."

Bu fikirle kaşlarım kalktı. Bu savaşı gerçekten kazanırsak, dünyamızın nasıl görünebileceği konusunda kendime çok fazla düşünme izni vermemiştim. Bitmeyen mücadeleye o kadar kapılmıştım ki, o noktaya geldiğimizde ne olacağını gerçekten düşünerek zaman harcayamazdım, ama o haklıydı. Her şey değişmek üzere olabilir ve aniden kendimi bunun ne anlama geleceğinden emin değilken buldum.

Mirasçılarla o kadar alıştığım bir barış düzeyine gelmiştik ki iş oraya geldiğinde onların da bize karşı olduklarını unutmuştum. Lionel denklemden çıktığında bu altımız için ne anlama gelecekti? Bu benim ve Darius için ne anlama gelirdi?

Aklımda o mide bulandırıcı düşünceyle Darcy'yi takip ettim ve onu bir kenara itmek için elimden geleni yaptım. Çünkü bu savaştan sonra ne olursa olsun, yine de kazanmamız gerekiyordu. Ve bugün acımasız bir darbe vuracaktık.

* * *

Yıldız tozu, yarığın gizlendiğini bildiğim devasa vadinin eteğinde bizi elinden düşürdü ve başımı döndürecek kadar yukarı doğru kayan mavi gökyüzüne bakmak için boynumu geriye doğru uzattığımda nefesim kesildi.

Caleb bakışlarımı takip edip bana biraz daha yaklaşırken, "Cragoon Geçidi en alçak noktasında üç milden fazla derin," dedi.

"Öyleyse burada kimsenin olmama olasılığı nedir?" diye sordum, aşağı bakıp çevremize bakarak.

Kayalık duvarlar, dünyadan gizlenmiş bu küçük cennette gelişiyormuş gibi görünen canlı bir ormana açılıyordu. Ağaçlarda cıvıl cıvıl kuşlar ve çalıların arasında uçuşan küçük memeliler vardı ve akan suyun uzaktan gelen sesini de duyabiliyordum.

"Eski ve unutulmuş bir Fae kabilesinin burada bir yerlerde yaşadığına dair eski bir efsane var," diye yanıtladı düşünceli bir şekilde. "Gerçi hiç kimse bunun doğruluğuna dair kanıt elde etmeyi başaramadı. Ancak vadinin tamamı, ziyaretçilerin buraya gelip bu değerli yaşam alanını yok etmesini engellemek için Solarian yasası tarafından korunuyor. Buraya ayak basmak için bile kraliyet soyundan özel izin almanız gerekiyor ve Vahşi Kral öldüğünden beri kaşiflere erişim izni verecek kimse yok.

kim daha fazlasını öğrenmek istemiş olabilir.

"Buraya geldiklerini nereden bilebilir ki?" Merakla sordum, aramaya nereden başlayacağımızı merak ederek vadide yukarı ve aşağı bakarken. "Büyülü bir alarm var mı?"

"Evet. Ama ailen öldürüldüğü için Lionel yerine annemi uyarıyor, bu yüzden sihirli imzamı tanımış olacak ve alarm vermemesi gerekiyor."

Uzuvlarımda sallanan bir önseziyle, "Umarım öyle değildir," diye onayladım.

"Atla o zaman, benim hızımda seninkinden daha hızlı arama yapabiliriz." Caleb bana sırtını döndü, omzuna hafifçe vurdu ve ben de geçmişimizin bu kadar tuhaf olup olmadığını merak ederek üzerine atlayabilmek için yaklaştım.

"Biz iyiyiz, değil mi?" Ondan emin olmasını istedim ve gerçekten ne istediğimi anlamadan önce kafası karışmış bir bakışla bana baktı.

"Evet, merak etme tatlım. Bugünlerde duygularımla dalga geçen başka biri var. "Sana bunu yaptığımı mı düşünüyorsun?" Rahatsız bir şekilde sordum ve homurdandı.

"Biraz. Ama hiçbir şekilde istemedim. Ve dürüst olmak gerekirse? Bence yıldızlar sen ve Darius için ne amaçlamış olursa olsun, bizim için asla uzun bir dönem olamazdı. O yüzden erkek arkadaşına asla bahsetmediğimiz güzel anılar olarak saklayalım çünkü onun benimle barbekü yapmasını istemiyorum ve rahatça arkadaşlık alanında kal.

"Bana uyar. Şimdi bana senin duygularınla kimin dalga geçtiğini söyleyecek misin? Diye sordum. "Bu yarığı kapattığımızda sana söylememe ne dersin?" diye önerdi gülümsemesi kayarak. "Çünkü nereden başlayacağımı bile bilmiyorum ve bu muhtemelen daha önemli."

"Tamam," diye kabul ettim ve başka bir şey söylemeden çekip gitti.

Ona tutunduğumda bir kahkaha koptu, ağaçların arasında yarışırken, bir nehrin üzerinden atlarken ve tüm kanyon boyunca o kadar hızlı koşarken, havanın saldırısına karşı gözlerimi kısıp gözlerimi kıstım, o patinajla dururken beynim dönmeye başladı. nehrin kenarına dizilmiş ve beni yüzüstü bırakan çakılların üzerinde.

Su yanımızdan hızla aktı, ben çalkalanan akıntıya bakıp soğuk spreyi yüzümde hissettiğimde, damlayan nabzımın daha da hızlı atmasına neden oldu.

Eh, bu tam bir sürtük, dedi Caleb, çalkantılı suyun yaklaşık iki metre yukarısındaki bir noktayı işaret ederek ve ben yarığın dünyadaki konumunu belirleyen titreşen karanlığı fark ettiğimde küfretmeme neden oldu.

"Bana güvenmek zorundasın, ahbap," dedim meydan okumayı kabul ederken ve Caleb cebinden bağlama iğnesini çekerken onu ayaklarından koparmadan önce hava büyümle sararken.

"Ve beni inanılmaz derecede hareketsiz tutman gerekecek," diye yanıtladı ben onu yarıktan önce suyun üstüne asmak için kaldırırken.

"Bana güvenmiyormuş gibi konuşuyorsun," dedim.

"Güvenle ilgili değil. İşi batırırsan lanet olası Gölge Diyarına çekilmemle ilgili.

O yüzden batırma, Tory. Yaşamak için çok fazla şeyim var.

Onu sabit tutmaya konsantre olurken homurdandım ve Caleb diyarlar arasındaki kesiği tekrar birleştirmek için uzandı.

Bir saldırı için hazırlanmam gerekip gerekmediğini merak ederek çevremdeki ağaçlara bakarken, "Bu şaşırtıcı derecede iyi gidiyor," diye seslendim ona. Ama kuşlar şarkı söylemeye devam etti ve güneş çok çok yukarıdan vadide parlamaya devam etti ve bunun değişeceğini gösteren hiçbir şey yoktu.

Kırılan bir dalın sesiyle irkildim, Caleb'i tamamen hareketsiz tutmaya çalışırken alarmla etrafa baktım, ağaçların arasından bize yaklaşan bir şeye dair herhangi bir işaret ararken kalbim hızla atıyordu.

Bana bu kadar yakın olan akıntıların kükremesinden hareket dinlemek zordu ve çevremi tararken, bir saldırı için hazırlanırken ve Phoenix'imi derimin yüzeyine çağırarak her ne olursa olsun beklerken gözlerim sağa sola fırladı. ormandan fırlamaktı.

Caleb yanılmış mıydı? Sonuçta bu uyarı Lionel'a gönderilmiş miydi? Yoksa burada ağaçların arasında saklanıp saldırmayı bekleyen Periler mi vardı?

O kadar gergindim ki, Caleb bana seslendiğinde o kadar sert bir şekilde irkildim ki neredeyse hareketsiz dururken kendi ayaklarımın üzerine düşüyordum.

"İşte bu," diye duyurdu.

"Cidden?" diye sordum şaşkınlıkla, onunla yüzleşmek için döndüm ve hava büyümle onu karaya geri çektim.

"Evet. Orion bunun ne kadar zor olduğu konusunda çok yaygara kopardı, ama bence sadece bir ego darbesi arıyor olmalı çünkü bu çok kolaydı. Tabii ki, sonuncusunda bir sürü karanlık eser vardı ve yada yada, ama her neyse. Bunu kesinlikle başardım.

Birkaç saniye ona göz kırptım, bir şeyin bizim için bu kadar kolay planladığına inanamadım.

"Görünüşe göre yıldızlar sonunda bize yardım ediyor," dedim kahkaha atarak.

"Diğerlerini de tercih ettiklerini umalım," diye onayladı, bana yaklaşarak ve çantasından küçük bir tutam yıldız tozu alarak.

Yolun tamamına yetecek kadar yıldız tozumuz olmasını umarak yolculuğu daha da kolaylaştırmak için kolunu tuttum ve Caleb bunu üzerimize fırlattı.

Yıldızların kucağına çekilirken içim sızladı, daireler çizerek dönmeme neden oldu ve sonunda The Burrows'un dışındaki yemyeşil çimenlerde ikimizin kıçımızın üzerine düştüğümüzde onların pençelerinden yuvarlandım.

"Kahretsin. Yeterince yıldız tozuna sahip olmadığın halde yıldız tozuyla seyahat etmekten neden nefret ettiğimi şimdi hatırlıyorum." çocuklar

Düşene kadar dönüp dururduk, sonra sanki bir panayırda geziniyormuşuz gibi göklerin bizim için dönüp dönmesini izlerdik. Elbette bu, bir fuara geldiğimiz kadar yaklaşmıştı, bu yüzden belki hiç böyle hissettirmeyecekti, ama o zamanlar hayal ettiğimiz buydu.

Caleb küfretti ve ben de etrafa bakınırken Darcy birdenbire belirdi, yanında Geraldine ve onun üzerine düştü.

"Ah kutsal karın kası, öldüm ve çörekler cennetine gittim!" Geraldine, Caleb'in karnına yüzünü dikerken ağladı ve ben onlara sadece gülerken Darcy onun kasığından uzaklaşırken özür diledi.

"Yaptın mı?" Diye sordum.

"Evet," diye onayladı Darcy. "Sanırım Periler bunu falan bilmiyorlardı çünkü orada öylece oturmuş bizi bekliyordu."

"Bizimki de," dedim ona, hava tekrar dalgalanırken ayağa kalktım ve Gabriel, yanında Leon'la belirdiğinde, ikisi, Dante ve Rosalie yeniden ortaya çıkmadan önce yarığın ne kadar iyi korunduğunu çabucak açıkladılar ve ayrılmadıklarını doğruladılar. onlarınkini de kapattı.

Diğerlerinin geri döndüğüne dair bir işaret aramak için döndüğümde kalbim heyecanla yerinden kalktı, bunu bu kadar kolay hallettiğimizi düşündükçe içim umutla yanıyordu.

Ama Orion ve Seth ortaya çıktığında bu umutlar suya düştü, Orion ondan özür dilerken Seth yüksek sesle uludu, üzerlerine yanan saçların ve kanın kokusu boğazıma dolanacak kadar güçlü bir şekilde yapışmıştı.

“-size bunun bir kaza olduğunu söylemiştim! Bunu yapmak niyetinde değildim," diye havladı Orion.

"Bunun ne olduğunu biliyorum, Lance Orion. Saf ve basit bir saç modeliydi! Seth hırladı ve bize bakmak için döndüğünde, uzun, kahverengi saçlarının neredeyse tamamının yanmış olduğu sağ tarafını gördüğümde ağzımdan bir hıçkırık kaçtı. Yüzü isle lekelenmişti ve tepeden tırnağa suyla sırılsıklam olmuştu.

"Ne oldu?" diye sordu Darcy aceleyle ileri atılırken, Orion'da yara olup olmadığını ararken ona bir kez daha göz gezdirdi.

"Beceriksiz erkek arkadaşın Phoenix ateş kılıcıyla saçımın yarısını kesti," diye homurdandı Seth, harap olmuş saçlarını pençelerken ses inlemeye dönüştü.

"HAYIR. Sen lanet olası bir savaşın ortasında saçını sallayan aptal heriftin," diye çıkıştı Orion. "Nymph kadar senin de saçını keseceğimi nereden bilebilirdim?"

"Yarığınız korunuyor muydu?" Darius'tan herhangi bir iz var mı diye etrafa bakınırken endişeyle sordum.

"Evet," diye onayladı Orion. "Ama çok fazla kişi bizim için gelmeden kapatmayı başardık."

"Bir rüya takımı gibi birlikte çalışıyorduk," dedi Seth özlemle. Darcy küçük bir çığlık attı.

umutla ikisinin arasına bakarken heyecanlandı ve Orion ona 'şansı yok' diyen bir bakış attı. "Zaten tatlı buklelerimle Sweeney Todd'u oynamaya karar verene kadar."

Omzumun üzerinden bir kıkırdama dikkatimi çekti ve Gabriel'in yumruğunu dudaklarına bastırmış orada durduğunu gördüm, o ve Leon Seth'in saçlarının durumuna bakarken tamamen dağılmamak için gerçekten çok sıkı çalışıyorlardı.

"Biliyordun!" Seth aniden suçladı, titreyen parmağını Gabriel'in güldüğünü görünce işaret etmek için kaldırdı ve ben de onun haklı olduğunu anladığımda yıkıldım. Gabriel olmalı*görülen*Bu geliyordu ve onu durdurmak için hiçbir lanet şey yapmamıştı.

"Kız kardeşimin saçını kesmenin hakkını veriyorsun, ahmak," diye alay etti ve Dante tam Seth atılırken arkasından bir kahkaha patlattı.

Gabriel daha o yaklaşmadan yanından kaçıyordu ve Seth, Solaria'nın en büyük Kâhininin suratına yumruk atmak için elinden gelenin en iyisini yaparken başarılı olamadı.

Ama onun kendi ilacından bir kez daha tattığını görmek beni eğlendirse de, zihnim Darius için korkuyla dolup taşarken onların gidiş gelişlerine tam olarak odaklanamıyordum.

Grupta Geraldine'in bakışlarını yakaladım, yüz hatlarında Max'e karşı kendi korkusunu gördüm ve yanına gidip dirseğimle onu dürttüm.

İyi olacaklar, dedim, ona olduğu kadar kendime de.

"Ah, bundan eminim leydim," diye onayladı coşkuyla. “Ölümden çok ölümcül yaralar veya sakatlanmalarla ilgileniyorum. Kayıp uzuvlar veya çentikli yarıklar, yarısı yenmiş uzantılar veya-”

Evet, anladım, dedim, sesim biraz sertti, durmasını isterken.

"Aman Tanrım, çok üzgünüm. Elbette Ejderhanızın yarısının yenmiş olması veya bir ayağının kesilmesi ya da bir porsuğun bombacısına bir parmağın sokulması pek olası değil, ya da-”

Bir ışık parlaması onun korkunç saçmalıklarını sona erdirdi ve ben onu kaplayan yapışkan yeşil maddeyi içine çekerken önünde kaymadan önce kendimi Ejderhamın kollarına atmak için ileri fırlayan Darius ve Max nihayet ortaya çıktığında aşık olmuş bir aptal gibi ciyakladım. tepeden tırnağa.

Darius öfkeyle, "Bir mağaranın lağım çukurunda yaşayan lanet olası tehlikeli sümüklü böcekten bahsedebilirdin, Gabriel," diye homurdandı.

Max de çamura bulanmıştı ve agresif bir şekilde yüzünden sildi, parmak uçlarından savurarak yanındaki çimenlere sıçradı ve ben ölçülü bir adım geri attım. Sarılmak bekleyebilirdi.

"Ah doğru, evet... bunun için üzgünüm," dedi Gabriel, gözlerinde yine o bilgiç pislik parıltısıyla ve kendime engel olamadan önce eğlendiğimi homurdandım.

"Sen*testere*o da?" diye sordu Darcy, gülümsemesini bastırmak için dudağını ısırarak.

"Tehlikeli bir sümüklü böcek nedir?" diye sordum merakla, vücudundan biraz daha çamur silmeye çalışırken Darius'tan bir adım daha uzaklaştım ama yapışıyor gibiydi.

Geraldine, "Ah, bu hayvanların en ürkütücüsü," dedi. “Tam boyutuna geldiğinde bir minibüsün tamamını tek lokmada yiyebilecek kadar büyük ve etçil bir sümüklü böcek. Karanlık, rutubetli mağaralarda yaşamayı ve yaratıkların habersizce dolaşmasını beklemeyi sever. Sonra üzerine atlar, balçığına hapseder ve yaklaşık bir haftalık bir süre boyunca mide asidinde yavaş yavaş çözülecekleri yerde hepsini yutar. Ölmenin en korkunç yolu olduğu söyleniyor.”

"Evet, öyle olurdu," diye homurdandı Darius. "Ama sonunda lanet olası şeyden kurtulmayı başardık - gerçi bunu yapmak için sahip olduğum neredeyse tüm büyü damlaları gerekti."

"Sümük yanıyor," diye inledi Max ve Gabriel daha yüksek sesle güldü. Kardeşim bazen tam bir pislik olabiliyor. Yine de onun hakkında bunu sevdim. "İçeri girip yıkamam gerek."

"Nelly'ne değil!" diye bağırdı Geraldine, ellerini kaldırıp ikisine o kadar çok su fırlattı ki su yüzünden ayakları yerden kesildi ve onlar ona durması için bağırırken tepeden aşağı yuvarlandılar.

Yine de durmadı, üzerlerindeki her türlü balçık püskürtülene ve tepenin eteğindeki bir çamur birikintisinde nefes nefese ve küfrederek bırakılana kadar durmadı.

"The Burrows'u o pis balçıkla dolduramam," diye açıkladı Geraldine, sanki yaptıkları son derece makulmüş gibi ve Darius'un ayağa kalkmasına yardım etmek için yokuş aşağı koşarken ona başımı salladım.

Tepeye geri çıkarken çok sinirli görünüyordu, hem Gabriel'e hem de Geraldine'e kaşlarını çattıktan sonra dikkatini kahkahasını dizginlemeyi başaran tek kişi olan Orion'a çevirdi.

Sert bir şekilde, "Lanet kurşuna rağmen yarığı kapattık," dedi. “Öyle mi? Lavinia'yı zayıflatmak için yapmamız gereken her şeyi yaptık mı?"

"Sanırım," diye onayladı Orion. "Ruh şapkasını kontrol edip Miguel'in bunu onaylayıp onaylamadığına bakabilirim, ama işe yaradıysa, sonunda asileri yürüyüşe hazır hale getirebiliriz. Savaşı Lionel'ın kapısına kadar getirebilir ve sonunda onun değersiz kafasından tacı koparabiliriz."

"Benim daha iyi bir planım var," dedi Darius. "Büyüm yenilenir yenilenmez, ona kendim gideceğim. Kafasını alabilirsem, ona karşı bir savaşta orduyu riske atmamıza gerek yok. Ben ondan daha büyüğüm, onun kadar güçlüyüm ve onun toplayamayacağı kadar çok kazanma arzum var. Bütün bu şeyi bu gece bitirebilirim ve bu kahrolası savaşı sonsuza dek bitirebiliriz.

"Hayır," diye tersledim, diğerleri de protestolarını dile getirirken. “Lavinia'nın bundan dolayı zayıflamış olması, onun artık bir tehdit olmadığını garanti etmez. Peki ya Vard? Veya Lionel'in Ejderha Loncası? Hepsiyle tek başına yüzleşmek için uçup gitmene razı olmamızı bekleyemezsin."

"Pekala, başarısız olursa, kapılarına bir ordu getirme planına devam edebilirsin," diye sertçe yanıtladı Darius. "Ama risk almaya değer olmalı. Bu şekilde riske attığımız tek hayat benim ve-”

"Senin hayatını riske atmaya niyetim yok Darius, bunda anlaşılması bu kadar zor olan ne var?" diye sordum ve bu işin sorumluluğunu üstlenmesine izin vermeyeceğim için öfkesi yükselirken gözleri Ejderhasıyla parladı. Ama burada yetkili değildi ve kazanacağından emin olmadığı bir kavgaya uçacak kadar aptalca bir şey yapmasına izin vermemin hiçbir yolu yoktu.

"Benim hayatım seninkinden daha iyi," diye karşılık verdi ve Gabriel derin bir nefes aldı, gözleri bir hayalle bulandı ve Orion da ona bakarken bir an dikkatimi dağıttı.

"Hayatının bizimkinden daha az değerli olduğunu nasıl söyleyebilirsin?" Seth sordu ve bu cevabı beklerken öfkeyle Darius'a baktım.

"Değeri daha az değil," diye homurdandı. "Ama Noel zaten hemen köşede, bu yüzden benim için mantıklı olan-"

"Noel'in herhangi bir şeyle ne alakası var?" diye sordu Max, tadından hoşlanmadığı bir duyguyu okumuş gibi gergin bir ifadeyle.

"Ondan önce babamla yüzleşmeliyim," dedi öfkeyle, dişlerinin arasından dumanlar sızarken, bunu sorgulamamız için bize meydan okurcasına bize dik dik baktı.

"Neden?" Diye sordum. "Bütün bunlar olup biterken Noel kimin umurunda?"

"Anlıyorum," diye yanıtladı, bakışları benimkilerle buluştu ve öfkesi onu aynı hızla yutmadan önce orada bir an acı kıvılcımlar saçtı.

"Pekala, Lionel'ın yaşam süresine ne tür saçma sapan zaman ölçekleri koyduğun umurumda değil," diye yanıtladım. "Çünkü bu sana bağlı değil ve bir intihar görevi için gecenin karanlığına uçmuyorsun. Geçen yıl hazırlandığımız şekilde bu mücadeleyi ona ulaştırmak için bir plan yapmalıyız ve-”

"O kadar uzun bir Roxy'ye sahip değilim," dedi Darius, beni tekrar ona bakmaya zorlarken ileri doğru hareket edip kollarımı tuttu.

Gözlerindeki bakışla kalbimin etrafında buz oluştu ve ona bakarken ciğerlerimden bir nefes düştü, bu anı bir bıçağın ucunda asılı hissettim ve bir sonraki sormam gerektiğini bildiğim soruda tereddüt ettim çünkü sormadım. The Sight'ın bana bu yanıttan hoşlanmadığımı söylemesine gerek yok. Havada uğuldayan, beni yutmayı bekleyen acısını şimdiden hissedebiliyordum.

"Neden?" Nefes aldım ve bana cevabımı vermek için ağzını açtığında bakışlarındaki bir şey paramparça oldu.

"Çünkü ölüyorum, Roxy."

Sessizlik etrafımızı sardı, sızlayan ve çınlayan türden ve sonsuzlukla dolu bir hiçlikle doluydu çünkü onu bozmak sadece onun sözlerini gerçeğe dönüştürecekti.

"Hayır değilsin," diye inkar ettim, kollarını tuttum ve tırnaklarım çıkacak kadar sıktım.

derisini işaretledi. "Tam karşımdasın, sağlam ve kırılmaz. Ölmüyorsun, Darius. Sende bir sorun yok."

"Yıldızlarla bir anlaşma yaptım," diye soludu. "Geçen Noel'de Ruhlar Sarayı'nda kavga çıktığında, Gabriel beni Unutulmuşlar Mağaraları'na götürdü ve senin hayatını kurtarmak için bir yıldızla anlaşma yaptığım bir odaya götürdü."

"Hayır," dedim, bu sözler kafatasıma girip kök saldığında başımı salladım. "HAYIR." Bana söylediklerinin doğruluğunu reddettim çünkü çok fazla mantıklı geliyordu.

"Bağlar," diye soludu Darcy, eli omzuma konduğunda ve arkamdan gelerek bana destek verirken, bunların adaletsizliği, gerçek, kahrolası gerçek damarlarımda birikiyordu.

Başımı sallamama rağmen Darius başını sallıyordu. "Bana senin ölümünü gösterdiler. İkinizde. Ve bana seni kurtarma, kaderi değiştirme ve babamı yenme şansı verme şansı verdiler. Üzerimize kurulan her bağ kırıldı ve sevgine layık bir adam olabileceğimi kanıtlamak için bir yıl, Roxy.

"Hayır," diye hırladı Orion.

"Bir yıl?" Nefesim kesildi, o zamanın sonuna ne kadar yaklaştığımızı fark ettiğimde kalbim gümbür gümbür atıyordu.

"Alevler Sarayı'na gittiklerinde bu yüzden bu kadar kızgındın," dedi Orion, sesi çatlayarak. "Onunla geçirdiğiniz zaman çalındığı için mi?"

Darius başını salladı ama bakışlarını benden ayırmadı, yüzümü ellerinin arasına aldı ve bana reverans yapmadan benim için yaptığı bu berbat seçimi anlamamı istedi.

"Seninle geçirdiğim hiçbir zaman yeterli olmazdı, Roxy. Bunu bilmek zorundasın. Bir yıl, bir ömür, kahrolası bir sonsuzluk asla yeterli olmaz. Ama ölmene izin veremezdim. Seçim yapmak zorundaydım. Yapmak zorundaydım-"

Yumruğum dışarı fırladı ve ona o kadar sert bir yumruk attım ki elimde bir şeyin kırıldığından oldukça emindim ve benden tüm mantığa, akla veya anlayışa meydan okuyan ve bunun yerine böyle olduğumu bilmenin acı ve dehşetiyle dolu bir çığlık yükseldi. onu şimdiden kaybetmeye yakın.

Seveceğim tek adam. Şimdiye kadar istediğim tek kişi. Ruhumun her zerresiyle ihtiyacım olan kişi. Ve bu konuda bana yalan söylemişti. Bir çözüm aramak için harcayabileceğim ayları boşa harcamama ve onun yerine bir çözüm bulmam için bana haftalar bırakmama izin verin.

Çok fazlaydı. Çok fazla.

"Benim için bu seçimi yapmaya hakkın yoktu," diye tısladım, bir adım gerilediğim sırada patlamış dudağından akan kan parmak boğumlarımı lekeliyordu ve gözlerinde istemediğim bir kalp kırıklığıyla bana bakıyordu. yüzleşmek çünkü bize bunu yapan oydu ve bana bakması adil değildi.

bunun gibi.

"Roxy," diye söze başladı ama şiddetle başımı salladım.

"Hayır," diye hırladım, bu lanet yalandan duyduğum tüm incinme, öfke ve acı, o tek kelimeyle onu irkiltecek kadar güçlü bir şekilde ona saldırıyordu.

Bir adım daha geri atarken başımı salladım, çok iyi tanıdığımı düşündüğüm bu adama baktım ve bana bir yabancıymış gibi kolayca yalan söyledi, çünkü bu böyle bir histi. Hiç tanımadığım birinin hareketleri. Ya da daha kötüsü, kaderinde her zaman sonunda beni yok etmek olan canavarın eylemleri.

Ve kalbim kırılırken ve ruhum parçalanırken, içimde o kadar çok öfke yanıyordu ki ona bakmaya bile dayanamıyordum, kanatlarımı kırdım ve gökyüzüne havalandım, uçarak ondan falan uzaklaştım. kahrolası savaş, onun lanet olası babası ve gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülürken ve rüzgarın dondurucu soğuğuyla çalınırken bin parçaya ayrılan lanet olası kalbim.

BENDarius'a baktım, korku ciğerlerimi durdururken şok içinde sessizliğe gömüldüm. Darcy kız kardeşinin peşinden gitti, onu göğe doğru kovalarken kanatları sırtından fırladı ve ben Darius'a doğru bir adım attım ama Mirasçılar ilk adımlarını attılar, onu bir Kurt sürüsü gibi çevrelediler ve cevaplar talep ettiler. Yine de onları duyamadım. Tüm dünyadaki en iyi arkadaşlarımdan birinin hayatını takas ettiği ve öleceği gerçeğini sindirmeye çalışırken kulaklarımdaki çınlamadan başka bir şey duyamadım.

Ve en kötüsü, bilmeliydim. Bağların boşuna kırılmayacağını anlamalıydım. Ve derinlerde, belki de öyleydim. Belki de bir bedeli olduğunu bildiğim ve gerçeği öğrenmeye dayanamadığım için onu bu konuda zorlamadım. Ya da belki ben sadece kahrolası bir zamanda gözlerinde gizlenen bir sır olduğunu fark etmemiş boktan bir arkadaştım. Çünkü artık çok barizdi. Kaçamak davranmıştı, omuz silktiğim yorumlar yapmıştı, hatta bana veda etmişti, gerçi bunu en kötü senaryolardan bahsetmesine bağlıyordum, ama şimdi çok mantıklı geldi başımı döndürdü.

"Noxy," diye Gabriel'e döndüm ve Leon Rosalie ve Dante'yi kucaklarken, gözlerinde acıyla uzanıp kolumu kavradı, üçü içeri doğru ilerliyordu. "Biliyordun?"

"Çok üzgünüm, Orio," diye soludu. "Gerçekten mi. Ben. Söylemek bana düşmezdi."

Seth'in kederli uluması gökyüzünü doldururken başım öne eğilerek başımı salladım ve o gürültünün acısının göğsümü tam ortasından ikiye ayırdığını hissettim.

"Bunu durdurmanın bir yolu yok mu?" Daha önce söylemiş olmasına rağmen Gabriel'e sordum ama tekrar duymam gerekiyordu çünkü kesinlikle bir şans olmalıydı. Hatta yüzde bir şans. Madeni paranın üzerinde dönüp onun için değişebilecek bir kader. Ama o sadece üzgün üzgün başını salladı, kalbimdeki o küçük umut penceresini kapatıp sürgüyle kapattı.

Mirasçılar sırayla Darius'u kucakladılar ve Caleb bir kayanın üzerine oturmaya gitti, başı çökmüştü.

Seth aceleyle yanına oturup burnunu ona üflerken onu ellerine aldı. Max, Darius'la alçak bir ses tonuyla konuşuyordu, eli kolunda, sanki içinde köpüren bazı duyguları sifonu çekiyormuş gibi ve Darius'un istediği buysa, bunu herkes için kolaylaştırmayı teklif ettiğine dair tuhaf sözler duydum. Ama bunu istemedim. Eğer bu gerçekten olacaksa, o zaman onun ruh burkan her parçasıyla yüzleşecektim. İnkara sarılıp onu emzik olarak kullanmak dünyanın en cazip şeyiyken bile acıdan çekinmeyecektim. Ama Darius'un gözleri her şeyi söylüyordu ve benimle buluşup yaklaşmam için başını eğdiğinde, onun ihtiyacına boyun eğdim, ileri atıldım ve kollarımı ona sıkıca sardım.

Kulağına, "Siktir git," diye hırladım ve duygu boğazımdan mideme kadar yandığında sırtıma vurdu.

"Çok üzgünüm, Lance."

"Üzgün değilsin, seni pislik," diye çıkıştım. "Çünkü bunu neden yaptığını biliyorum." "Sen de aynı şeyi yapardın," dedi ve kafasına yumruk atmak istedim ama bunun yerine onu daha sıkı tuttum, bırakmayı reddettim, gelecekte benim üzerimizde asılı kalacak anın korkusuyla. Onu bir daha asla böyle tutamayacaksın.

"Ne yapabilirim?" Hep her şeyi çözmek istemişim gibi bunu da çözmek isteyerek çaresizce sordum. Kitaplarıma dalmak ve bir cevap aramak istedim, o da bir cevap bulana kadar Noxy'yi sallamak istedim, çünkü hiçbir şey yapmamak bir seçenek değildi.

"Değişme," diye yalvardı. "Bana ölmekte olan bir adammışım gibi davranma. Sadece sen ol, sevdiğim Lance Orion, ne zaman pislik olduğumu söyleyip tahtı Vegas'la paylaşmam için beni ikna etmeye çalışsa.

Hala onu bırakmadan hafifçe güldüm.

Dehşete kapılmış bir kişneme havayı yardı ve arkamı döndüğümde Xavier'in hemen arkasında Catalina ile birlikte koştuğunu gördüm. Caleb onların ardından çıktı, yüzünde onları getirdiğini ve onlara haberi anlattığını belirten sert bir ifade vardı.

"Darius, bana bunun doğru olmadığını söyle," diye talep etti Xavier ve kardeşini serbest bıraktım, Xavier'in öne çıkıp Darius'u gömleğinden tutmasına ve ona dişlerini gösterirken sertçe yumruklamasına izin verdim.

Darius, "Üzgünüm, Xavier," dedi ağır ağır, Catalina onunla çarpışırken öyle yüksek sesle ağlıyordu ki tüm dünyayı doldurmuş gibiydi. Ve Darius bir kez daha açıklama yaptığında, Xavier ona doğru eğildi, ağabeyinin göğsüne doğru ağlarken ona yapıştı ve bir şekilde bu, kendimi hissetmekten daha kötüydü. Etrafındaki herkesin dağıldığını görmek. Uyanışında durmak gibiydi, sadece o yaşıyordu ve bize bakıyordu. Ama kaderi de bir o kadar kesindi, bir o kadar da değiştirilmesi imkansızdı.

Gabriel elini omzuma attı ve beni uzaklaştırdı. Darius'a ailesiyle zaman ayırmam gerektiğini biliyordum ve Mirasçılar da peşimize düştü. İçeri girdiğimizde arkadaşıma dönüp baktım.

Ona veda etmeye asla hazır olmayacağımı bilmek.

BENSonunda durumumun gerçeğiyle yüzleşmeme neden olan sessizlikte yıkanırken, altın sarısı bir şekilde yatağımda oturdum ve kendimi dünyanın en büyük pisliği gibi hissettim. Arkadaşlarım ve ailemle kalmaya çalıştım ama birkaç saat sonra annemin gözyaşları ve harap olmuş ifadeleri çok arttı ve biraz yalnız kalmak için yalvardım.

Ama şimdi ben*öyleydi*yalnız, daha kötü olduğunu düşünmeye başlamıştım. Etrafımda olmalarını, onların huzurunda yıkanmalarını ve elimden geldiğince hepsini emmelerini istedim. Ama tam da bu yüzden onlara bundan daha önce bahsetmemiştim. Çünkü artık böyle davranmayacaklardı. Artık ölüme mahkum olan bendim, ölüm benim için gelene kadar zamanımı bekliyordum.

Korku, acı ve acıma onlardan uzaklaştırılmayacaktı ve onların refakatçisi olmadan onlarla bir daha asla vakit geçiremeyecektim.

Orada otururken bu kaybın yasını tutuyordum. Sevdiğim insanlarla zamanımızın azaldığını bilmeden vakit geçirmenin basit keyfi.

Ama en çok Roxy'yi özlüyordum.

Bana verdiği yarık dudağı iyileştirmemiştim. Küçük bir acı, bunun ona ne yapacağını çok az hatırlatıyor. Ve bunun için kendimden, hayatımda yaptığım diğer tüm korkunç şeyler için kendimden nefret ettiğimden daha güçlü bir şekilde nefret ettim.

Ölümüne sadece haftalarım kaldığını ve bunun ötesinde onsuz bir gelecekle karşı karşıya kalacağımı bile bile rollerimizi tersten düşünmeye çalışsam nefes alamıyordum. Onsuz yaşama düşüncesi, hayal edebileceğim hiçbir şeye benzemeyen bir korkuydu ve bunun dayanabileceğim bir gelecek olmadığını biliyordum. Zamanım geldiğinde ve yıldızlar onlara borçlu olduğum bu borç için biriktiğinde, kucağından koparıldığımda çekeceğimi bildiğim acının bir santiminde bile kaderimde onu terk edecek olmam beni dehşete düşürdü. Kabul ettiğimde çok uzun zaman geçmişti ama şimdi?

Şimdi o kızla paylaşmak istediğim sonsuz sevgi okyanusunda bir damlaydı. Bu kaderden çok daha iyisini hak ediyordu. Benden çok daha iyi.

Kapı çalındı ve kapının açık olduğunu haykırdığımda nabzım hızlandı, bir aptal gibi arayanın o olmasını, geri dönmesini ve ona ihtiyaç duyduğum yerde tekrar kollarımda olmasını umdum.

Ama tabii ki o değildi. Bu onun tarzı değildi. Yaralanmıştı, bu da kızgın olduğu anlamına geliyordu ve bu öfkeyi daha ne kadar sürdüreceğini ya da daha ne kadar uzak tutacağını kim bilirdi. Ve anladım. İhtiyacı olursa bana kızması, ona bunu yaptığım için benden tekrar nefret etmesi için o zamana sahip olmasını istiyordum, ama aynı zamanda onunla zamanım o kadar azalıyordu ki, günler veya haftalar geçiyor düşüncesi onun affı olmadan, beni Noel Günü'nde bekleyen kaderden çok daha fazla korkuttu.

Ölümden korkmadım. Ama ona asla veda öpücüğü veremeyeceğim anlamına gelen bir kaderden korkuyordum. Darcy odaya girdi, gözleri kırmızı ve şişti ama ifadesi kararlıydı.

"Hey," dedim topal bir şekilde, ona ne söylemem gerektiğinden emin olamıyordum, ikizine yaptığım şey yüzünden onun da benden nefret etmesi gerektiğini biliyordum. Asla yapmayacağıma yemin ettikten sonra onu yeniden incitiyordum.

"Darius..." dedi usulca, bakışları üzerimde gezinirken bir an duraksadı ve ileri fırlayıp kollarını boynuma dolayıp üzerime atıldı.

Kucağına karşılık vermem birkaç saniyemi aldı, ondan da öfke beklerken bunun şoku beni hazırlıksız yakaladı.

"Teşekkür ederim," diye soludu kulağıma, beni sıkıca sıkarken bir damla gözyaşı boynuma düştü. "Bu kadar uzun süre bu sırrı saklayarak ne kadar canının yandığını hayal edemiyorum ve bu anlaşmayı yapmandan nefret ediyorum, bundan o kadar çok nefret ediyorum ki. Ama anlıyorum. Onun için yaptın. Çünkü onu seviyorsun. Ve bedeli ne kadar acı olursa olsun kız kardeşimin hayatını kurtarmak için bu fedakarlığı yaptığın için sana kızamam."

İç çektim, göğsümdeki ağrının biraz olsun hafiflemesine izin verirken, tüm bu aylar boyunca korku tuzağına düşmeye her kalkıştığımda tutunduğum tek gerçeğe tutunarak kucağında gevşedim. kaderimin üzerinde Çünkü seçimimden pişman olmadım. Onun için bin kez tekrar yapardım. Onlar için.

"Senin için de yaptım," dedim ona. "Yıldızlar bana senin ölümünü de kartlarda gösterdi, küçük fahişe. Ve buna sahip olamazdım.

Beni daha sıkı tutarken ağladı, beni gerçekten umursuyormuş gibi tutarken tenime daha fazla gözyaşı düştü. Ve onu ne kadar önemsediğimi de fark ettim. Artık benim için küçük bir kız kardeş gibiydi. Beni nefes almak kadar kolay daireler çizerek koşturan aptal küçük fahişe kız kardeşim.

"Sen iyi bir adamsın, Darius. Seni kendi suretinde taklit etmeye çalışan canavardan çok daha iyi.

Sen yokken dünya çok daha boş bir yer olacak."

Buna ne söyleyeceğimden emin değildim, ama özellikle ondan gelen kelimeler benim için tarif edebileceğimden daha fazla şey ifade ediyordu. Geri çekilerek, yanağımı avucunun içine alarak ve hüzünle gülümseyerek beni onlara cevap vermeye çalışmaktan kurtardı.

"Seni o kadar çok seviyor ki bununla ne yapacağını bilemiyor," diye soludu. "Kızgın olduğu için ondan nefret etme."

"Ondan asla nefret edemem," diye mırıldandım ve başını salladı, ayağa kalkıp geri çekildi.

"O da senden asla nefret edemez. Daha önce bile, tüm kalbiyle istediğinde bile. Yapmadı, Darius."

Kapı arkasından kapandı ve ben o sözlerle ve ilk tanıştığımızda Roxy'ye davranış şeklim yüzünden duyduğum sonsuz pişmanlıkla baş başa kaldım. Babama daha erken meydan okumanın bir yolunu bulsaydım, aramızdaki her şey çok farklı olabilirdi. Yine de artık pişmanlıkların içinde oyalanıp durdukları anılara değmeyeceğini biliyordum.

İç çektim, ayağa kalktım ve sihrimi daha hızlı tazeleyebilmek için büyük kısmını yatağın üzerine dökmeden önce altın sandığımı kollarıma çektim. Şimdi babamın peşinden gitmeye niyetim yoktu. Bunu Roxy ile düzeltmeye çalışmadan ölümü göze alamam. Gitmeden önce ona düzgünce veda etmeden.

Gömleğimi çıkardım ve tekrar yatağa oturdum, daha fazla yüzük, kolye ve bilezik taktıktan sonra altın bir taç alıp düşünceli bir şekilde ona baktım. Her nasılsa, bu gece baskısını kafamda hissetmek istemedim.

Hiç taç takmak için doğmamıştım. Gerçekten tek istediğim, Solaria'nın tebaası için neyin en iyi olduğunu bilen insanlar tarafından yönetilmesiydi. Ve bu savaş şimdi nasıl giderse gitsin, bunun asla benim kaderim olmayacağını kabul etmem gerekiyordu. Tahtı diğer Mirasçılar ile paylaşmazdım, Göksel Konsey'de yerimi almazdım. Yeni yılda bile bir daha göremeyecektim.

Bu benim içindi. Geri sayımdaki son günlerim ve tek umabildiğim, bu dünyayı geride bırakıp Peçe'nin ötesine geçmeden en azından babamın düştüğünü görmekti.

Gözlerimi kapattım ve beni zorlayan uykuyla savaşma zahmetine bile girmedim, aylarca ondan kaçındıktan sonra çok fazla uyanıklık büyüsü ve uyku önleyici taslak kullanmaktan hissettiğim bitkinlik üzerime çöktü. Bana kalan zamanın bir anını bile kaçırmak istememiştim ama şimdi kendimi sonunda uykudan kaçmak isterken buldum.

Bu boş odayı arkamda bırakmak ve sevdiğim kızı hayal etmek, gerçekte ona sarılamasam da ona bu şekilde sahip olmak istedim.

Çabuk daldım, ama uykum dinlendirici olmaktan çok uzaktı, kabuslar ya da Roxy'nin ben yokken beni üzdüğünü gösteren görüntülerle boğuşuyordum.

Ama ona ne kadara mal olacağımı bilmenin getirdiği umutsuzluğa daha da kapılırken, kapanan bir kapı sesiyle eşikten geri çağrıldım.

Aniden uyandım, gözlerim odanın öbür ucunda onunkileri bulduğunda yere küçük bir altın madeni para şelalesi düştü ve kendimi sabit tutmak için savaştım, onun bana baktığı kadar dikkatle ona baktım.

"Sana çok kızgınım, Darius," diye soludu Roxy, sesinde defetmeyi dilediğim acı vardı.

"Üzgünüm bebeğim," dedim ne kadar üzgün olduğumun bir önemi olmadığını bilerek.

"Gerçekten çok kızgınım," diye yineledi, gözlerinde ateş dans ederken kanatları omurgasında genişledi. "Ama... Sahip olduğumuz zamanı bu hisle harcamayacağım."

"Sen değilsin?" diye sordum, boğazım bu fikirle umutla inip kalktı ve ben doğrulmak için hareket ederken başını salladı.

"Kazanmamız gereken bir savaş var," dedi kararlı bir şekilde bana doğru bir adım atarak. "Hamish ve diğerleri şimdiden ayrıntılar üzerinde çalışıyor. Hafta bitmeden mücadeleyi The Palace of Souls'a taşıyacağız. Darcy ve benim, isyancıları Nymph'lere karşı silahlandırarak onlara karşı durabilmelerine yardımcı olmak için alevlerimizle kutsayacak yüzlerce silahımız olacak. Ve o zamana kadar Lionel'ın peşine düşmeyeceğine dair bana yemin edeceksin."

Bir adım daha yaklaşırken ona baktım, benden taleplerde bulunurken aramızdaki mesafe yok oldu ve onunla savaşma arzumun bir anda yok olduğunu fark ettim. Bu anlaşmayı onun için yapmıştım. Ne de olsa bana sahipti. Öyleyse neden kraliçemin emirlerine karşı savaşıyorsun?

"Tamam," diye kabul ettim.

Roxy öne çıktı ve elini saçlarıma soktu, gözlerime baktığında başımı geriye yatırdı ve ben onun tuzağına düştüm. Tüm ruhumu tutsak eden ve her parçama tamamen sahip olan o uçsuz bucaksız yeşil gözler.

"Senin için gümüş yüzüklerle nasıl görüneceklerini merak ediyor musun?" diye sordum ve başını sallarken dudakları hafifçe yukarı kalktı, kanatları sırtında esniyordu.

"HAYIR. Yıldızların benim için seni seçmesini istemiyorum Darius. Seni kendim için seçtim ve aynen böyle hoşuma gitti. Kader bu konuda söz sahibi değildir. sen benim dostumsun çünkü*BEN*seni seçti, onları değil. Sen benim maçımsın çünkü*Sen*benim için kader değil, bir tek senin olduğunu kanıtladı. Aşkımız, tüm evren kadar sonsuz olan eşsiz bir tutku ve sonsuz bağlılıkla alev alev yanıyor çünkü onun için daha önce hiçbir Fae'nin yapmadığı ve asla yapmayacağı bir şekilde savaştık. Sen yıldızlardan bana bir hediye değilsin Darius. Bizden başka kimsenin kazanamayacağı bir savaşın ganimetlerisiniz. Bu yüzden gözlerini bana ilk diktiğin günkü kadar karanlık alacağım. Ve eğer yıldızlar tekrar gelip bize yüzük teklif ederse, onlara daha önce verdiğim cevabın aynısını vereceğim. Çünkü hayır, benim için seni ya da senin için beni seçmelerini istemiyorum. Bizim için hiçbir şey yapmalarını istemiyorum. Onlara ihtiyacımız yok. Seni ben yaptım

onlarsız benim ve onlarsız da seninim.”

"Lanet olasıca inatçı," yorumunu yaptım ve bana hayalet gibi gülümsedi. "Sadece ne istediğimi biliyorum."

Elini çenemde gezdirmek için indirdi, gözleri sanki hafızasında tutuyormuş gibi yüzümde geziniyordu ve dikkatinin bana odaklanması hissini ne kadar sevsem de bunun arkasındaki sebepten nefret ediyordum. Beni hatırlamaya ihtiyaç duymasından ve bu anın ve onunla benim sonum arasında çaldığım diğer her şeyin sınırlı olmasından nefret ediyordum.

Eli boynumdan aşağı kaydı, parmak uçları omzumun üzerinden kayarak oradaki mürekkebi okşuyordu, bakışları aşağıda gezinirken çenesini aşağı indiriyor, eli kolumdan aşağı inip parmaklarını kenetleyene kadar beni santim santim içiyordu. benimkiyle

"Yemin ederim," dedi, ses tonu değişmemişti ve bakışları sertti. O benim kızımdı. Her türlü yumuşaklık her zaman çelikle yumuşatılırdı ve buraya geri dönmüş olabilirdi, beni kendine yakın tutmak ve bunun acısını öpmek isteyebilirdi ama yine de bana çok kızgındı ve bunu hak ettiğimi biliyordum.

"Bana güvenmiyor musun?" Diye sordum.

"Bizi bulduktan sonra tüm ilişkimiz boyunca bana yalan mı söyledin? Garip bir şekilde, hayır, bilmiyorum. Gözleri, nabzımı hızlandıran Phoenix ateşiyle parladı ve kanatları biraz kıpırdandı, hışırdayan tüylerin sesi bakışlarımı onlara çekti.

"İlişkimiz seni kollarıma almadan çok önce başladı," diye karşı çıktım.

"Pekala, beni hayal edebileceğin her şekilde incitmeni bekleyerek geçirdiğim tüm günleri saymamı istersen, o zaman bunun davana pek bir faydası olmaz. Ayrıca, bu muhtemelen bana yaptığın en kötü şey," diye yanıtladı.

"Roxy," diye nefes verdim, sesim bu isimle çatlamıştı, orada bir şey için yalvarıyordu ama şimdi ondan ne isteyebileceğimden emin değildim.

"Yemin ederim," diye tekrarladı kararlı bir tonla ve ben de pes ettim çünkü iş ona geldiğinde onun için her zaman her şeyi yapardım.

"Yemin ederim, savaştan önce babamın peşine düşmeyeceğim," diye yanıtladım, sihir avuçlarımızın arasında çarpıp beni o yemine bağlayarak.

"Şimdi bu kaderin geçmesine izin vermeyeceğine yemin et," dedi, sesi koyulaştı ve gözlerinde bana gölgeleri hatırlatan bir şey belirdi. Yine de onun içinde her zaman karanlık olmuştu, tıpkı benim içimde karanlık olduğu gibi. Hiç şüphe yok ki cazibenin bir parçasıydı.

Dudaklarımı ıslattım, gözlerindeki bu talep ve benden böyle bir yemin etmemi istemesi gerçeği kalbimi paramparça etti.

"Bunun değişmeyeceğine yemin ettiğimi biliyorsun," dedim usulca.

"Vazgeçtiğini biliyorum," diye yanıtladı ölümcül sakin bir ses tonuyla, ama içindeki acıyı görebiliyordum.

yeşil gözler. "Ve beni yıldızlardan almak için bu kadar çok mücadele eden adamın benden bu kadar kolay vazgeçmeyeceğini biliyorum."

"Bu senin düşüncen?" diye sordum, önerisiyle kanım ısındı, bana tek kaşını kaldırdı ve sözlerini geri almadı.

"Bence baban Darius'la yaşarken tekme yemeye çok alıştın. Yani şimdi, sahip olduğun her şeyle bununla savaşmak yerine, sadece yuvarlanıp onu alıyorsun.

"Bazen tam bir orospu oluyorsun," diye homurdandım.

"Bu beni yanlış yapmaz," diye yanıtladı, tek omzunu silkerek.

"Ne yapmamı bekliyorsun, Roxy?" diye sordum, kendime rağmen öfkem yükseliyordu. "Pekala,

zaten bir kez benim için yıldızlara meydan okudun. Peki bir kez daha ne var?" diye sordu.

"Bu kader, o meydan okumanın bedeliydi," dedim, söylemek zorunda kaldığım sözlerden içim sızlıyordu ama bunu düşünmüştüm. hiçbir şey düşünmemiştim*Ancak*bu aylarca sürdü ve bunu değiştirmenin bir yolunu göremedim. "Bana seni sevmem için bir yıl hediye edildi ve ben de bunu yaptım."

"Madem beni bu kadar çok seviyorsun o zaman neden beni bırakmaya bu kadar kararlısın? Beni yok etmek mi?" diye sordu buz gibi.

"Değilim," diye karşı çıktım.

"Öyleyse yemin et, Darius."

"Gabriel zaten geleceğime baktı. Bunun başka yolu olmadığını biliyor. Bundan çıkış yok. Kaderim çoktan belirlendi. Hepinize aylar önce söylemiş olsam bile, o da benim kadar iyi biliyordu ki, bunun sizi savaştan uzaklaştıracağını çünkü hepiniz bu kaderi değiştirmenin bir yolunu arıyordunuz ve yok. bir. Değiştirebilseydim değiştirmek için elimden gelen her şeyi yapmaz mıydım sanıyorsun?"

"Görünüşe göre öyle değil." Parmakları benimkileri sıktı ve içimdeki Ejderhayı görmesine izin vererek ona homurdandım ama o karşılık olarak sırtındaki bronz kanatları esneterek canavarını da görmeme izin verdi.

Roxy cebinden bir Lapis Lazuli kristali çıkardı, elimi çevirdi ve üzerine burcumun takımyıldızını boyadıktan sonra kendi eliyle boyadı. Elimi tekrar tutarken bana kaşlarını kaldırdı, benden bir yıldız sözü vermemi istediği açıktı.

Bu kadına, bu prensese, bu nihai fantezime baktım ve beni beklerken bana baktı, iş ona geldiğinde, benden istediği hiçbir şeyi ona asla geri çeviremeyeceğimi biliyordu. Bu yüzden öldükten sonra ruhumu cennetin pençesinden alıp ait olduğu yere geri vereceğime yemin etmemi isteseydi, o zaman yemin ederdim. Onun için göklerdeki tüm yıldızlara karşı çıkan tek bir adam olsam da, onun adına girmeyeceğim hiçbir kavga yoktu. Olasılıklar ne kadar imkansız olursa olsun.

"Bu kaderin geçmesine izin vermeyeceğim," dedim.

"Ben de yapmayacağım," diye yanıtladı karanlık bir şekilde ve nefesim kesildi, elimi onunkinden çekmeye çalıştım ama sihir

Ben geri çekilemeden aramızda bir alkış koptu ve o, muzaffer bir edayla gülümseyerek, az önce yaptığı şey yüzünden aklımı kaçırmamı bekleyerek, tepemde kaldı.

"Cidden az önce ikimize de lanet mi okudun?" Elimi onunkinden çekerken sordum ve kristali bir kenara fırlattı.

"Hayır," diye yanıtladı. "Bu yemini tutmaya niyetliyim."

Ya yapamazsan? Seni mezarın ötesinden güçlükle kurtarabilirim."

"Sözüne sadık kalırsan gerek kalmayacak."

"Bahsettiğiniz şey imkansız," diye ısrar ettim.

"*Biz*bir zamanlar imkansızdı, Darius Acrux. Bu yüzden yapabileceklerimize veya yapamayacaklarımıza sınırlamalar getirmeye çalışmayın."

Korkudan bu yemini bozmak isteyerek, ama aşkımdan daha da fazla sürdürmek isteyerek ona bakarken boğazım düğümlendi. Çünkü tabii ki ölmek istemiyordum. Onu kaybetmek istemedim. Benden istediği her şeyi kabul etmek ve ona tüm dünyayı onun yanında vaat etmek istedim.

"Seni seviyorum, Roxanya Vega," dedim, sesim gerçeğin verdiği acıyla. "Bu kader ne olursa olsun, savaş, babam, taht, sana olan aşkımın yanında hepsi sönük kalıyor. Ve senin için yeterince iyi olmadığımı biliyorum ama bu sana hak ettiğin şekilde tapmamı kolaylaştırıyor çünkü sahip olmayı hak ettiğin adam olmaya çalışmaktan asla vazgeçmeyeceğim. Son nefesime kadar ve eğer istediğin buysa ondan sonra da olmaz.

*"sen*ne istiyorum," diye sertçe yanıtladı.

Avucunu göğsüme doğru hareket ettirdi ve beni geri itti, böylece başlığa yaslanmak için yerimi değiştirdim, giydiği kıyafetleri yavaşça çıkarıp ayaklarının dibine bırakmak için düşürüp onlardan kurtulurken bakışlarımı ona kilitledim. uyumlu siyah sutyeni ve külotuyla.

Bakışlarım, koyu bronz teninde gezindi, göğüslerinin şişkinliğini ve derin nefeslerinin iniş çıkışlarını gözlemledikten sonra, tonlu belinin ve yuvarlak kıçının kum saati kıvrımına inip onu bana bağlayan ve beni büyüleyen o dövmeye indi. lanet olası kalbim ona her baktığımda şarkı söylüyor.

O haklı. Yıldızlar buna sahip olamazdı. Bizi alamadılar. Fazla güçlüydü, fazla güzeldi, fazla doğruydu. Ve benim olduğu için almalarına izin vermezdim. O benim en değerli hazinemdi ve onu elde tutmak için gereken buysa, onu yıldızların görüş alanından uzakta istiflerdim.

Roxy yatağa ilerledi, kucağıma çıktı ve alnını benimkine yaslarken gözlerini kapattı ve tıpkı benim onu soluduğum gibi beni içine çekti. Sarhoş ediciydi, benim bu yaratığım, ruhumu mahveden, kalp kıran, sonsuz her şey.

Onunla birleştikleri yeri bulana kadar ellerimi omurgasında kanatlarının altında gezdirdim.

kürek kemikleri ve ben parmaklarımı o deri ve tüy çıkıntısı boyunca ileri geri gezdirmeye başladım.

"Benim," diye mırıldandım, bu kıza söylediklerimi şimdi sayamayacağım kadar çok tekrarlayarak ama hiç bu kadar vahşice dürüst hissetmemiştim.

"Peçenin ötesinde bile," diye soludu ve başımı salladım, yüzümü çevirip boynunu kulağının altından öptüm, sırtından kanatlarının çıktığı o hassas noktaya masaj yapmaya devam ederken benim için titremesine neden oldum.

Roxy kalçalarını benimkilerin üzerine kaydırdı ve o, onu ne kadar istediğimi vücudumun her zerresinde hissettiğinde, en öpülesi dudaklarının arasına bir nefes çekerken, pantolonumun içindeki aletimin sağlam çıkıntısının üzerinden geçerken inledim.

Ağzımı çenesinin kenarına götürüp onu tekrar öptüm ve kalçalarını bir kez daha salladı, bu yavaş, şehvetli hareket, altımızdaki yataktan madeni paralar fışkırırken gırtlağımın arkasında bir hırıltı oluşmasına neden oldu.

Dudaklarının kenarını buldum ve onu bir kez daha öptüm, anız yumuşak tenimi ısırdı ve bir gözyaşı yanağından aşağı süzülürken tuzlu suyun tadı dilimi kapladı.

"Seni seviyorum," diye yemin ettim, bu sözlerin o acıyı gideremeyeceğini bildiğim halde, yine de onların gerçekliğini hissetmesini umarak.

"Ben de seni seviyorum," diye yanıtladı, öpücüğümle tanışmak için başını çevirdi ve onu o kadar tatlı öptüm ki içim sızladı, gözyaşlarının tadı aramızda geçti. Elimin hala omurgasını okşadığı yerde kalbinin kırılan her vuruşunu hissedebiliyordum, tüm vücudu çok fazla korku ve keder barındıran o nabzıyla atıyor gibiydi.

Dilim için dudaklarını ayırdı ve öpücüğümüzü derinleştirdim, keşke ilkimiz böyle olsaydı, benim en kötü yanlarımı görmek yerine benim için ne kadar önemli olduğunu hissedebilseydi.

Ama bu artık doğru değildi. Karşısında engelsiz ve yırtık bir şekilde duruyordum ve o hâlâ burada kollarımdaydı, elleri boynumun arkasında kenetlenmiş, beni kendine yakın tutuyor ve varlığının tek nedeni benmişim gibi öpüyordu. Fethetmek istediği imparatorluk bendim. Ben onun kendisi için seçtiği kaderdim. Bu yüzden, bu hayatın ötesinde bizim için savaşmama ihtiyacı olsaydı, o zaman yapardım. Kalmak için savaşırdım ve cennet beni bu değersiz bedenden çekmeye geldiğinde bile, öbür dünyadaki yerime mal olsa bile, ayrılmayı reddederdim.

Çünkü yıldızlarla sonsuzluk, onun kollarındaki yaşamla karşılaştırıldığında benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. Roxy kalçasını bir kez daha yuvarladı ve ona sahip olma ihtiyacımla inledim. Kaç kez bir araya geldiğimizin bir önemi yoktu, ona her zaman böyle aç kaldım ve şimdi bedenlerimizi bir bütün olarak birbirine bağlı hissetmeye her zamankinden daha fazla ihtiyacım vardı.

Gözyaşlarını öpmeye devam ederken parmaklarımı omurgasında gezdirdim ve yavaşça onu çözdüm.

sutyeni kollarından aşağı sürükleyip bir kenara fırlatırken ellerim göğüs uçlarına doğru yol aldı.

Parmaklarımı çakıllı etinin, meme uçlarının iki sert ve ağrıyan noktası üzerinde gezdirdiğimde yumuşak bir şekilde inledi ve öpüşmemizi kesmeden ve bir tanesini dudaklarımın arasına emmek için ağzımı düşürmeden önce çekiştirdim ve alay ettim.

Roxy geriye doğru kıvrıldı, uzun saçları omurgasından aşağı dökülüyordu ve o yavaş ve baş döndürücü ritme göre kalçalarını benimkine doğru sallamaya devam ediyordu, bu da aletimin onu içeren kumaşa karşı daha fazla gerilmesine neden oluyordu.

Ateşli dudaklarından çıkan havayı dolduran sesler bedenimi canlandırdı ve ağzımı diğer meme ucuna götürdüğümde ellerimi külotunun yanlarından kavradım ve aşağı yuvarlamaya başladım.

Roxy geri çekildi, bir kez daha ayağa kalktı ve iç çamaşırını düşürdü, ben de pantolonumu çıkarırken beni izledi ve ortaya çıkarken bakışları aletime kaydı, üzerime tırmanırken dili dudaklarını ıslattı.

Onu tekrar öptüm, üzerime binmek için hareket etti, amının kayganlığı şaftımın uzunluğunu gıcırdattı ve ikimizi de birbirimize sahip çıkma ihtiyacıyla ürpertti.

Sikim, hiçbirimizin yönlendirmesine gerek kalmadan girişini buldu, öne doğru eğilirken omurgası en baştan çıkarıcı şekilde kavislendi ve aletimin ucu onun içinde hareket etti.

"Yalnızca sen varsın, Roxy," dedim, onun yaprak dökmeyen gözlerini bulup onları tutarak. "Yıldızlar her şeye sahip olabilir, senden başka her şeyime."

"Yalnızca sen varsın, Darius," diye yanıtladı, elleri omuzlarıma gitti ve yolun geri kalanını aletime dayadı, o kusursuz ağzından bir inilti kaçtı ve tüm vücudum onun için istekle titredi.

Üstümde yavaş bir ritm başlatırken bakışlarını tuttu, gözyaşları hala birkaç dakikada bir yanaklarından serbestçe süzülüyordu, ama ona olan ihtiyacım beni tükettiğinde, düştüklerinde cızırdayarak yok olmaya başladılar. göğsümde, ben onun için çözülürken ejderhamın ısısı tenimi yakıyordu.

Aramızdaki sıcaklık artmaya devam ederken Roxy'nin gözleri parladı ve parmaklarımı klitorisine indirdim, kalçalarının benimkine karşı ritmiyle hassaslaşmış noktanın etrafında yavaş daireler çizmeye başlarken öpücüklerimle onun zevk inlemelerini yuttum.

Avuçlarını göğsüme bastırdı ve büyüsünün ağırlığı benimkilere karşı küfretmeme neden oldu, bariyerlerimi kaldırıp onu içeri aldım, büyümüzün birleşik ısısı sıvı alevler gibi çekirdeğimden yuvarlandı.

Kalçalarımı onun ritmine göre hareket ettirirken aramızdaki sıcaklık artmaya devam etti, ben daha derine inmeye başladığımda ellerimle ona rehberlik ettim ve her derin itişimde nefesini tuttu.

horoz onun içinde.

Vücut geliştirmesindeki ve inşasındaki baskıyı hissedebiliyordum, tıpkı bir bobin gibi kopmak için yalvarıyor ve o bu zevke karşı savaşırken klitorisine masaj yapmaya devam ediyordu, ben ona doğru giderken ve onu sert bir şekilde öperken talep üzerine homurdanarak sonunda düşene kadar benim için ayrı

Ama amcığı titreyip penisimi sıktıkça aramızdaki sıcaklık daha da arttı, bana Anka Öpücüğü ile hediye ettiği alev göğsümde yükseldi ve kendi alevleriyle bir kez daha buluştu ve birdenbire yanmaya başladık.

Öpüşmemizi keserken küfrettim, sadece onun değil benim de etimi tüketen mavi ve kırmızı alevlere bakarken gözlerim kocaman açıldı, aramızdaki bu ateş ışık saçıyor ve tıpkı bizim birbirimize sahip çıktığımız gibi etrafımızdaki her şeyi sahipleniyordu. diğer.

Roxy kalçalarını tekrar yuvarladı ve aramızdaki ateş damarlarımda gezinirken aramızdaki her bir temas noktasının daha önce bildiğim hiçbir şeye benzemeyen bir zevkle vızıldamasına neden olurken bir Ejderha kükremesi duymadım.

Kanatları sırtında genişçe açıldı, ateş onları o kadar güzel yaldızladı ki, bu büyüleyici yaratığa sadece bakabildim ve onu benim yaptığım için şansıma hayret ettim.

Roxy, aletim boyunca bir aşağı bir yukarı hareket ederken inledi ve ben de ona doğru ittim, aletimin içindeki her sürüşü için haykırırken ona baktım ve alevlerimizin gücüyle altımızda eriyen altın paraları hissettim. .

Kırmızı ve mavi ateş, Ejderhamın altınının arasına serpiştirilmişti ve onun etini kaplama biçiminde o kadar büyüleyici bir şey vardı ki, tek yapabildiğim ona bakmak ve aramızdaki bu anı sonsuza dek sürmesi için denemekti.

Ama tabii ki, vücudum onun yıkımını durduramaz, günlerin geçip gitmesini durdurabilirdim ve onu derinden ve yavaşça becermeye devam ederken, sonumun yaklaştığını biliyordum.

Onu tekrar öpmek için ittim, gözyaşları artık ateşin yanında yanıyordu, öyle ki dudaklarında tadabildiğim tek şey, onun için bir o kadar keskin bir şekilde hissettiğim arzu ve aşktı.

Kıçını kavradım ve bizi yuvarladım, kanatlarını altına sabitledim, bacağını kolumun üzerine geçirdim ve aletimi tam olarak içeri soktum, vücudunun içinde o mükemmel noktayı bulduğumda ve onu teslim ettiğimde benim adıma nefesini tuttu. yönetebildiğim zevk.

Roxy'nin dudakları bir kez daha dudaklarımı buldu, kalçalarımı üzerine indirdim, onu derinden öperken o yavaş işkenceyi sürdürdüm, onu bir kez daha iterken dilim onunkiyle dans etti ve o kadar güzel bir şekilde benim için geldi ki hiçbir şey anlamadım. doruk noktasında ona katılmaktan başka seçenek yok.

İçine girdiğimde onu sertçe öptüm, onu benim tohumumla doldurdum ve amcığı etrafımda nabız gibi atarken ve aramızdaki alevler sonunda söndüğünde onu benimki olarak işaretledim.

Hala yere erimiş altın damlayan yatağa nefes nefese düştük ve ben onu bile bulamadım.

Kollarımı ona dolarken ve onu o kadar sıkı tutarken, yok olan hazinemi önemsemek içimden geliyordu, öyle ki kendimi asla bırakmak zorunda kalmayacağıma neredeyse ikna edebildim.

"Evlen benimle, Roxy," dedim, istememin haksızlık olduğunu bildiğim halde yine de yaptım. Çünkü artık hayatımda yapamayacağım birçok şey vardı ama bunu kaçırmak istemiyordum.

"Benimle kal Darius," diye yanıtladı, yapamayacağımdan neredeyse emin olduğum tek şeyi yapmamı istedi. Ama yapabileceğim herhangi bir yol olsaydı, o zaman onun için yapardım.

"Yapabilirsem yaparım," diye dürüstçe yanıtladım, bundan daha kesin yemin edememekten nefret ediyordum. "O zaman seninle evlenirim," diye yanıtladı. "Palavra sıkma. Sadece biz."

"Gerçekten mi?" Bu düşünceyle göğsüm kabarırken, onun benim olduğu fikrini böylesine sarsılmaz bir şekilde sordum.

"Gerçekten mi."

* * *

Yatağı kaplayan ve bizi lanet şilteye yapıştıran erimiş hazineyle sevdiğim kadının kollarında uyandım.

Roxy de uyandığında inledi, vücudunun geri kalanı benimkinin üzerine örtülmüş olmasına rağmen bacaklarından biri de artık katılaşmış altına saplanmıştı, bu yüzden en kötüsünden kurtulmuştu.

Tamir etmeye nereden başlayacağımı tam olarak bilmiyordum ama bu konuda bir yorum yaptığımda bana gözlerini devirdi ve elini kaldırıp toprak büyüsünü kullanarak metalin kontrolünü ele geçirip her şeyi zorlamaya çalıştı. onu erimiş bir topak haline getirmeyi başarmadan önceki haline geri döndü. Madeni paraları ve mücevherleri tek bir hareketle yatağın yanındaki hazine sandığına fırlattı ve ben onu durduramadan yataktan kalktı.

"Bugün babana yapacağımız saldırıyı planlamamız gerekiyor," dedi odanın diğer ucuna gidip gardırobunu açarak ve agresif bir şekilde kıyafetlerini karıştırırken.

Gözlerimle onun hareketlerini takip ederek ve yıldızların borçlarını tahsil etmeye gelmesine daha kaç sabahımızın kaldığına odaklanmamaya çalışarak, "Yaparız," diye kabul ettim. Çünkü yapacaklarını biliyordum. İstediğim kadar çok yemin edebilir ve gücümün yettiği kadar sıkı savaşabilirdim, ama sonunda, olmasını ne kadar dilesem de, bizim için bu kaderden gerçek bir çıkış yolu görmedim.

"Yani acele etmeliyiz." Ben onu izlemeye devam ederken, Alevler Sarayı'ndan giydiği uzun, altın rengi elbiseyi gardıroptan çıkardı ve giydirdi. "Bana bakmaman gerektiğine eminim, ahbap."

"Ben senin dostun değilim," diye homurdandım sinirle. "Peki neden sana bakmayayım?"

"Şimdiden fikrini değiştirdin mi?" merakla sordu. "Çünkü evlenmeye kararlı olan sensin. Ben günah dolu bir hayat yaşamaktan son derece memnunum."

"Tamamen?" diye sordum, kendimi dik tutarken aniden çok daha uyanık hissederek.

"Sana söyledim, saçmalama. Bunu yapmak istersin, ister istemezsin. Ben de o devasa kalabalık ve bakir beyaz olayını yapmıyorum. Beni olduğum gibi kabul edebilirsin ya da hiç kabul edemezsin."

"Seni nasıl karşılamayı sevdiğimi biliyorsun," dedim kabaca ve karşılığında bana sırıttı.

"Hadi gidelim o zaman. Geraldine ve diğerlerine çoktan mesaj attım, bu yüzden hiç şüphesiz çılgına dönüyor ve sıfır zaman çizelgesiyle bazı çılgın hazırlıklar yapıyor. Onu süsleyecek kadar uzun süre vermek istemiyorum.

"Tanrı korusun," diye dalga geçtim.

"Savaş konseyi yarım saat sonra başlıyor," dedi ve tek kaşımı kaldırdım.

"Sen ciddisin," dedim.

"Vega mı olacaksın yoksa ne?" diye sordu sinirli bir şekilde ve tüm bunların onu rahat alanından çıkardığını görebiliyordum, ama işte oradaydı, yemek yiyecek kadar iyi görünüyordu ve onunla evlenmemi bekliyordu.

"Sen bir Acrux olacaksın," diye düzelttim ve bana hain bir şekilde gülümsedi.

"Oh hayır. Burada nasıl çalıştığını biliyorum. Çift, ilişkideki en güçlü Fae'nin adını alır. Ve bu senaryoda o ben olurdum.

Bunu söylediğinde dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve haklı olduğunu anladım. Hayatım boyunca benim için daha güçlü taraf olabilecek bir eş olma ihtimali hiç olmadı, bu yüzden her zaman herhangi bir karımın benim adımı alacağını varsaydım. Ama iddiası doğruydu. Öte yandan, beni hala karşısına alıp kazanmamıştı, bu yüzden yakın zamanda onun gücüne boyun eğme ihtimalim düşüktü.

"Bunun doğru olduğunu kabul etmem için beni kıçının üstüne koyman gerekecek bebeğim," diye yanıtladım.

Roxy komodinin üzerinde duran altın saate baktı ve içini çekti. "Zaman yok. İsim meselesini babanı öldürdükten sonra çözebiliriz. Kopmuş kafası oturup senin kıçını tekmelememi izleyebilir, böylece değerli Varisinin en sonunda boyun eğmek zorunda kaldığı ve imparatorluğunun son umudunun da öldüğü ana kadar ön sırada oturur. Romantik olacak."

"Kahretsin, bir psikopat gibi konuşmana bayılıyorum," dedim. "Seninle

tanıştığımdan beri bunu çok daha fazla yapıyorum," diye yanıtladı.

Kapının çılgınca vurulması dikkatimizi çekti ve iç çekti.

"Bu saçmalık olacak. Her şey düğün havasına girmeden acele et. "Yıldızlar korusun," diye alaycı

bir şekilde kabul ettim ve Geraldine'in heyecan çığlıklarının havayı o kadar yüksek bir şekilde deldiği kapıya gitmeden önce beni tersledi ve kulak zarlarımdan korktum.

Darcy ve Sofia'yı da orada gördüm ve yarım saniye önce selam vermek için elimi kaldırdım.

Roxy dışarı çekildi ve kapı suratıma çarptı, Geraldine ise kraliçesinin görüntüsünden gözlerimi ovmamı istedi.

O kız gerçekten deliydi ama beni biraz büyüttüğünü kabul edebilirdim. Xavier, The Heirs ve

Orion birkaç dakika içinde ben gömleğimin düğmelerini iliklerken geldiler ve hepsi üstüme atlayıp tebrikler yağdırıp sırtıma tokat atarken dudaklarımda beliren o boktan sırıtışa engel olamadım. Seth, saçlarını Orion'un yaktığı taraftan kısaltmış, örgüler saçının diğer tarafından da dolanmıştı. Darcy onun bir Viking savaşçısına benzediğini söyledi, bu ne anlama geliyorsa ve biz onunla alay etsek de, bunun ona çok yakıştığını düşündüğümüzden oldukça emindim.

The Burrows'tan çıktım, annemi ve Hamish'i çiftlik evinde Gabriel ve ailesiyle görüş alanından saklarken buldum ve beni görünce üzerime koştu, beni kollarına aldı ve bunun hayatımın en gururlu günü olduğunu söyledi. onun hayatı.

Onu kucağımda ezdim, şimdi bize bahşedilen zamana sımsıkı sarılmak uğruna babam tarafından bizden çalınan yıllar boyunca beslediğim kızgınlığı hissetmemeye çalıştım.

Annem gömleğimin önünü tutarak ve gözlerinde yaşlarla bana bakarak, "Seninle çok gurur duyuyorum," diye soludu. "Baban seni olduğu adamın aynadaki görüntüsüne dönüştürmek için çok çalıştı ama sana karşı olan tüm zorluklara rağmen, onun etkisinin ağırlığıyla mücadele ettin ve kendi erkeğin oldun. Yıldızların pençelerinden kalbini geri kazanabilecek bir adam. Dışarıdaki o kızın sevgisine layık bir adam."

Bu sözler içimdeki derin bir akora dokunup kemiklerime kadar yankılanan yankılanan bir notayla onu koparırken onu kollarıma çektim. Çünkü bu sözler, geçen yılı aşabileceğimi kanıtlamaya çalıştığım her şeyi somutlaştırıyordu ve bu sözleri, sevgisini bu kadar uzun süredir inkar ettiğim kadının dudaklarından duymak benim için dünyalara bedeldi. Birlikte eğlenmek için daha fazla zaman vermeliydik ama bu sözlere inanabilseydim, en azından etrafımdaki herkese ne tür bir adam olabileceğimi kanıtlayacak kadar şey yaptığımı bilerek bu dünyadan geçip gidebilirdim. beni hatırlanmaya değer bir adam olarak hatırlayabilirlerdi.

Roxy, The Burrows'u çevreleyen sınırın en uzak ucunda beni bekliyordu; tepelerin alçaldığı, ötesindeki muhteşem manzarayı ortaya çıkaran, kartalların arazide süzüldüğü ve sonbaharın her tonunun ağaçların arasında çiçek açtığı, yapraklarının gökyüzünde yarıştığı yerde. ihtişamlarına bir son vaat eden soğuk rüzgar.

Diğerleri arkamda toplanmış, en son buraya geldiğimde kesinlikle orada olmayan büyüleyici kır çiçekleriyle dolu bir tarlada uzun adımlarla ilerlerken, aramızdaki mesafeyi kapatırken gözlerim kızıma takıldı.

Roxy, şimdi çarpıcı bir kan kırmızısı giyen, dudaklarının kenarını çekiştiren bir gülümsemeyle bana baktı.

el dikişi dantelden yapılmış, sırtını çıplak bırakan ve ayaklarının etrafından uzanan bir kuyruğu olan elbise. Uzun, siyah saçları, boynunu okşamak için kaçan gevşek buklelerle toplanmıştı ve yüzü makyajla boyanmıştı, gözleri siyah çizgili ve dudakları benim için boynuna taktığı kolye gibi yakut kırmızısıydı.

Onu son gördüğümden veya o elbiseyi hangi cehennemde bulduğundan bu yana geçen on dakika içinde Geraldine'in onu nasıl değiştirdiğini kahretsin biliyordum ama nabzım onun orada beni beklediğini görünce ziyafet çekerken nabzım hızla atmaya başladı.

Geraldine yüksek sesle hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı ve Darcy gümüş rengi gözlerinde yaşlarla parladı, bunun bizim durumumuz için olduğunu biliyordum ama o anda buna odaklanamıyordum. Tüm görebildiğim *o*. Onunla tanışmadan önce kalbimin sahibi olan kız.

Benimle buluşmak için koridorda yürümen gerekmiyor muydu? Ona yaklaşırken sordum, kardeşlerim ve ailem yakınlaştı.

"Sana söyledim, saçmalama," diye yanıtladı omuz silkerek ve ayaklarının dibine fırlattığı gül buketini fark ettim, sonsuzluğu sunmak istediğim bu kadına çabalayarak bakarken bir keyif nefesi beni terk etti. Sonsuza kadar mutlu olmamızın birkaç kısa hafta içinde sona ereceğini bilmek kalbimin kırılmasına izin vermemek.

"Geleneksel yeminlere mi gidiyoruz?" Geraldine boğuldu ama Roxy anında başını salladı. "HAYIR. Sadece burada duracağım ve dünyaya onun benim olduğunu söyleyeceğim. Eğer biri bu sözümü kabul etmezse, o zaman benimle kendileri gündeme getirebilirler."

Etrafımızda dans eden serin esintiyle dalgalanan abanoz saçlarındaki kusursuz makyajı ve mükemmel şekillendirilmiş bukleleri fark ederek, "Her zaman çok agresif," diye dalga geçtim. Geraldine baskı altında gerçekten hızlı çalıştı.

"Beni boğmaya çalışan Ejderha diyor."

Bunu şu anda gündeme getireceğine inanamayarak başımı salladım ve aynı anda neden yapacağını bilmediğimi merak ettim. Bu lanet kız benim sonum olacaktı. Ama bununla iyiydim.

"Yüzüğün var mı?" diye sordu Darcy, Lance kolunu onun omuzlarına dolamak için hareket ederken, hem mutlu hem de mahvolmuş olduğunu gösteren bir ifadeyle bana bakarken. Ne yazık ki tüm konuklarımızın duyguları hemen hemen buydu.

Caleb, "O hazine takıntılı bir Ejderha, yüzükleri olduğunu biliyorsun," diye şaka yaptı ve ben de gülerek onları cebimden çıkardım ve takmam için olanı Roxy'ye verdim.

Bir an için basit platin banda baktı, şaşkınlıkla bana baktı ve ben de omuz silktim. "Saçmalama yok dedin."

Yüzünde bulutların arasından güneş ışığı gibi bir gülümseme belirdi ve onu aldı, bana adım attı.

ve elimi tutup yüzüğü parmağıma bir ilan bile vermeden itmek.

"Bu adamın benim kocam olduğunu iddia ediyorum," dedi, sesinde onu reddetmek için göklere meydan okuyan bir güç tınısı vardı.

"Bu kadını karım olarak görüyorum," diye yanıtladım, onun liderliğini yaptım ve karşılığında yakut işlemeli yüzüğü parmağına taktım ve ona aç bir şekilde gülümsedim.

Geraldine sendikamız, yıldızlar ve bazı saçmalıklar hakkında fışkırmaya başladı, ki bunun onun her şeyi resmileştirme yolu olduğunu tahmin ettim, ama kızımı kollarıma alırken tek bir kelimesine bile konsantre olamadım.

Roxy'nin gözleri bana olan sevgisiyle yanıyordu ve ben, hayallerimin kadınını kollarımda ve yüzüğümü parmağına sıkıca takmış halde bulduğumda bu kadar şanslı olabileceğime inanamayarak onunkine sahip çıkmak için ağzımı daldırdım. Benimle tanışmak için kaval kemiğini kaldırdı, parmakları gömleğimin önüne kıvrıldı ve aramızdaki son mesafeyi kapattım, onu gri bulutların altında nefessiz bir şekilde öptüm ve görünürde tek bir yıldız bile yoktu.

Bu konuda haklıydı. Birbirimize ait olduğumuzu bilmek için kadere ya da gözlerimizde yüzüklere ihtiyacımız yoktu. Ve tam burada, bunların hiçbiri olmadan, çok uzun zamandır hasretini çektiğim kadın üzerinde hak iddia ederken, bağımızın gücünü herhangi bir bağın bize verebileceğinden çok daha derin hissettim.

Ve artık ölümün bile ruhlarımızı bir daha asla ayıramayacağını biliyordum.

TSavaş konseyi tüm kahrolası sabahı almıştı, bunun bir nedeni, kısmen, Darius ve Tory'nin, lanet birlikteliklerini tamamlamak için onu odalarına sürükledikten sonra, düğünlerinin ardından bir saatten fazla beklemek zorunda kalmamızdı.

O zamanı duvarların takırdamasını fark etmemeye çalışarak ve aynı zamanda Darius'un kaderi yüzünden ıstırap çekme tuzağına düşmemek için çok çalışarak geçirmiştik.

Bütün gece diğerleri bunu tartışırken uyanıktım ve sonunda hepimiz onun kaderini değiştirmeye odaklanmadan önce bu savaşa odaklanmaya karar vermiştik.

Gabriel bunun için çok çalışıyordu.*Görmek*Bununla bizim için başarıya ulaşmanın en iyi yolu ve sonunda hepimiz bir hafta içinde gerçekleşen kavgaya indik.

Ordumuzu taşımak için yıldız tozu olmasaydı, savaşı Lionel'e götürmek için yapacak çok işimiz olacaktı, bu yüzden önümüzdeki birkaç gün içinde isyancıları harekete geçirmeyi planladık ve öğleden sonrayı katılarak geçirdik. hepsini savaş için heyecanlandırmak için büyük bir miting.

Ama onları gerçek kraliçelere desteklerini ilahilerle saatlerce dinledikten ve tüm bu savaş kampanyasının figüranları gibi hissettikten sonra, bir gece uykusuz kalmanın sonuçlarını hissetmeye başlamıştım.

"Düşün, bir hafta içinde tekrar eve dönebiliriz," dedi Max yanımda durmak için hareket ederken, elini omzuma bastırdı ve bir kez daha tazelenmiş ve uyanmış hissetmeme yardım etti.

"Bunu hayal etmek zor," diye itiraf ettim, asilerin kutlama sesleri tünelleri dolduruyor ve kafamın her yerinde yankılanıyordu. Birkaç içkiden fazlası tüketildi ve akşama kadar tüm bunların bir çılgınlığa dönüşeceği açıktı, ancak kutlamalara katılmak için gücü toplamakta zorlandım.

Dokunuşuyla Darius'a duyduğum korkuyu hisseden Max, "Bunu çözeceğiz," diye yemin etti ve ben de bunun gerçek olmasını dileyerek umutsuzca ona baktım ama bunun nasıl olabileceğini anlayamadım. “Hala bizim için haftaları kaldı.

bir çözüm bulmak için. Biz Solaria'daki en güçlü Fae'yiz - bunu değiştirmenin bir yolu olmalı."

"Umarım sen-" Annemin bana verdiği deri günlükte dikkatimi bekleyen yeni bir mesaj olduğu konusunda beni uyaran bir uğultu cildimi kapladığında sözümü kestim. "Annem az önce bize bir mesaj gönderdi," dedim ve Max'in gözleri her temas kurduğunda olduğu gibi korkuyla büyüdü. Ailelerimizle daha önce hiç sorun olmamıştı, ama hepimiz Lionel'ın herhangi bir noktada onlara sırt çevirmesini bekliyorduk, böylece güvenliklerine yönelik korku asla azalmadı.

"Herkes nerede?" Diye sordum, bağıran, kana susamış Fae kalabalığına bakıp odanın uzak ucunda Seth ile Darius'u gördüm ama diğerlerini göremedim.

Diğer Mirasçıların önünde durmadan önce Max'in kolunu tuttum, onu omzumun üzerinden kaldırdım ve kalabalığın arasından ateş ettim - muhtemelen birbirine sıkı sıkıya sarılmış bedenler arasında birkaç kişiyi devirdim -.

"Naber?" diye sordu Seth, Max ile benim arama bakarak ve ifademizdeki rahatsızlığı açıkça fark ederek.

Annemden bizi bekleyen bir mesaj var, diye açıkladım.

"O zaman gidip okuyalım," diye yanıtladı Darius. "İkizler zaten kalabalık tarafından yutuldu ve Lance onların boğulmamasını sağlıyor. Bence bu şey bu hızla bütün gece devam edecek."

"Hadi o zaman," diye kabul ettim ve arkamı dönüp kraliyet odasına ve Seth'le paylaştığım odaya yöneldim.

Bu odada ağzının ağzıma ne kadar iyi geldiğini düşünmemek benim için oldukça zordu, vücudumun diğer kısımlarından da bahsetmiyorum bile, ama onu buraya geri getirdiğimden beri, birlikte olmuştuk. o çizgiyi tekrar geçmeye yaklaşmamaya dikkat edin. Hâlâ bunun hakkında daha fazla konuşmamız gerekiyordu, ama ben bu konuda oyalandım, her mastürbasyon yaptığımda onu düşünmediğim bir noktaya gelmeye çalışıyordum, böylece konuyu bitireceğim korkusu olmadan tartışabilecektim. bunun üzerine kendimi aptal durumuna düşürmek.

Diğerleri kapının yanında beklerken odanın diğer ucuna ateş ettim ve annemin karalama taşındaki kelimeleri yansıtmak için bana verdiği deri günlüğünü saklandığı yerden dikkatlice çıkardım, korumak için yaptığım sihirli kilitleri ve gizlemeleri kaldırdım. BT.

Mesaj üzerinde beni bekliyordu ve okurken kalbim göğsümde buz gibi dondu.

Lionel bizi malikanesine çağırdı ama bir sorun var. Hadley ve diğerleri var.

ve ona gitmezsek onları görmemize izin vermeyecek. Ne planladığından korkuyorum.

Max, Seth uluyarak, "Siktir," diye küfretti.

"Biz ne yaptık?" diye sordum, nabzım hızlandı.

"Onlara gidiyoruz," diye kararlı bir şekilde yanıtladı Darius, aramıza bakarak. "Babamın ailelerinizi sizden almasına izin vermeyeceğim."

Bunu düşündüğümüz için deli olup olmadığımızı merak ederek kalınca yutkundum, ama biz neslimizin en güçlü Fae'leriydik ve tam olarak bu tür bir durum beklentisiyle neredeyse bir yıldır dövüş becerilerimizi geliştirmek için çalışıyorduk.

"Diğerlerini bulmaya çalışmalı mıyız?" diye sordu Seth, kapıya doğru bakarak.

Max, "Vegas ve Geraldine'in nerede olduğunu Allah bilir," dedi. "En son duyduğuma göre Gerry, dokunuşlarıyla buradaki her kahrolası Fae'yi ayrı ayrı kutsamalarını sağlıyormuş. Tory bundan pek memnun görünmüyordu ama Hamish de ısrar etti ve onlarla birlikte tünellere doğru yola çıktılar.

"Muhtemelen onları bulabilirim," dedim, artık çok geniş olmalarına rağmen bu tünel ağlarında çok fazla zorlanmadan ileri geri ateş edebileceğimi biliyordum.

Max, "İsyancılar ayrıldığımızı anlarlarsa paniğe neden olabiliriz," diye belirtti. "Gidelim diyorum. Bunu ne olursa olsun yapacağımızı hepimiz biliyoruz, o halde savaşa hazırlanmaları gerektiğinde ordunun çıldırmasına neden olma riskini göze alasınız ki?"

"Evet. Max'le birlikteyim," diye kabul ettim, ailem için duyduğum korku beni şimdi harekete geçmeye itiyor.

"Yıldız tozumuz yok," diye belirtti Darius. "Ama bizi oraya uçurabilirim. Buradan bir saat veya daha fazla sürer."

"Öyleyse gidelim," dedi Seth sertçe. "Ralli daha bitmeden ailelerimizle sağ salim buraya döneceğiz ve onlar da bizimle savaşmaya hazır olacaklar." Başarısız olamaz."

Bunun cehenneme gitmesinin kesinlikle birçok yolu olduğunu bilerek birbirimize baktık ama başka seçeneğimiz olmadığını da biliyorduk. Bu aileydi. Bize ihtiyaçları vardı.

Başımla onayladım ve hepimiz silahlarımızı toplamak ve kavgaya uygun kıyafetlerimizi giymek için dağıldık. İkiz bıçaklarımı komodinden kaptım ve diğerlerine hazır olduklarında onlarla dışarıda buluşacağımı bildirmek için seslendim.

Tünellerde birkaç tur attıktan sonra Gabriel'le ben, yüzünde bilgiç bir ifadeyle önüme çıkarken neredeyse ona çarpıyorduk.

"Gidiyorsun?" diye sordu, ses tonu endişe doluydu.

"Annem ve diğer Konsey Üyelerinin başı dertte. Lionel, kötü bir şey için onları Acrux Malikanesi'ne götürdü. Yapabilir misin*Görmek*bize yardımcı olabilecek herhangi bir şey var mı?" Diye sordum.

Gabriel, yenilgiyle başını sallayıp bana özür dileyen bir bakış atmadan önce ihtiyacım olan cevapları ararken hediyelerine eğilirken kaşlarını çattı.

"Orası gölgelerin arasında gizli," dedi. "Ama yapabilirim*Görmek*bu gecenin ötesinde geleceğiniz için birçok yol var, bu yüzden bu çabada ölmeyeceğinizi düşünüyorum. Tabii bir şey değişmezse."

"Süper güven verici," diye mırıldandım.

"Denerim," diye yanıtladı kuru bir sesle.

"Diğerlerine nereye gittiğimizi söyleyebilir misin?" "İkizler mutlu olmayacak," diye uyardı.

"Hayır, ama bu aile, anlayacaklardır."

Başını salladı ve ben de ondan ateş etmeden önce koluna vurdum, tünellerden, Burrows'tan ve Darius'u Seth ve Max'in üzerindeyken devasa altın Ejderha formuna bürünmüş halde bulduğum bu yeri koruyan muazzam güç alanından hızla uzaklaştım. kollarında Darius'un kıyafetleriyle sırtı.

Gabriel yapamazdı. *Görmek* bize yardım edecek herhangi bir şey," diye açıkladım ben de onun üzerine atlarken.

"Önemli olduğunda asla yapamaz," diye mırıldandı Seth ve ben de onaylayarak iç çekerek Darius'un sırtındaki devasa dikenlerden birini tuttum ve kendimi Seth'in arkasına yerleştirirken saçının kesilmiş tarafına ve ördüğü örgülere bakmadan edemedim. karşısında.

Darius meydan okuyan bir kükreme ve yolumuza çıkan herkese hızlı ve acımasız bir son vaat eden bir Ejderha ateşi patlamasıyla gökyüzüne yükseldi ve ben sadece oraya zamanında yetişip bu sözün yerine getirildiğini görmeyi umuyordum.

"TOnun yolu!" diye bağırdı Geraldine, Tory ve beni 'onları kutsamak' için bize eğilirken ellerimizi asilerin başlarının üzerinde gezdirdiğimiz tünellerden geçirerek.

Kutsama sunacak gerçek bir gücüm olmadığını biliyordum ama aynı zamanda inancın gücünü de biliyordum. Ve bunun yardımcı olacağını düşündülerse, o zaman işe yaradığını tahmin ettim.

Tory de gönülsüzce katıldı ve ben de Darius'u düşünerek ona endişeli bakışlar atmaya devam ettim, gözlerindeki acıyı her gördüğümde göğsüm eziliyordu. Sert bir duvarın altına gizlenmişti ama kız kardeşimi bir kitap gibi okuyabiliyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, onu Gabriel'le uçurup onu kollarımda tutabileceğim sessiz bir yere gitmek için burada işimi bitirmek istiyordum. Ya da belki mitingden çıkar çıkmaz Darius'a dönmek ister. Tek bildiğim, birlikte geçirdikleri zamanın azaldığını öğrendikten hemen sonra sevdiği adamla evlendiği ve şimdi de savaş için kalbini bir kenara bırakmak zorunda kaldığıydı. Bu iş bittiğinde Lionel'ın neden olduğu tüm yıkım için yanmasını umdum.

Geraldine bize mola vermek için seslenip bizi yemek salonuna götürüp arka taraftaki sadece bizim için ayrılmış olan odaya götürdüğünde rahatladım. Rahat sandalyeler ve bize biraz huzur vermek için susturucu bir balon vardı ve Tory, cennetten gerçek bir dilim gibi görünen, şiddetli bir ateşin yanında oturan bir sandalyeye doğru ilerlerken rahatlayarak inledi.

Geraldine sevgiyle başımı okşadı, sonra döndü ve acilen bir kraliyet yemeğinin gerekli olduğuna dair bir şeyler söyleyerek odadan dışarı fırladı.

Orion, Gabriel'le gergin görünen bir tartışma yapıyordu ve Tory sandalyesine yığılırken ben de onlara katılmak için harekete geçtim. Orion'un kolu yumuşak bir şekilde etrafımda kaydı ve onun tutuşunda bir an rahatladım, başımı omzuna yasladım ve neden bahsettiğini duymadan gözlerimi kapattım.

nabzım kulaklarımda çok yavaş atıyor gibiydi.

Gözlerim ne kadar uzun süre kapalı kalırsa kendimi o kadar bitkin hissediyordum ve beni canlandırmak için bir uyandırma büyüsü yapmaya niyetlenerek sihrimi çekerken, onun yerini yakıcı bir öfke dalgası aldı. Bu savaşa, kahrolası Lionel'a ve hepimizin üzerine çöken, sevdiğim herkesi tehlikeye atan tehdide kızgındım.

"Mirasçılar gittiler, birkaç saat önce gittiler," diye Gabriel'in sesi düşüncelerimin sisini yarıp geçti.

"Gitmiş?" Tory'nin nefesi kesildi, gözleri irileşerek dimdik oturdu. "Gitti derken ne demek istiyorsun?"

Gabriel, "Aileleri tehlikede," diye açıkladı. "Darius yardım etmek için onlarla birlikte gitti."

Nasıl tehlikede? Ne zaman dönecekler? Neden bizi almaya gelmediler?" diye sordu Tory panik içinde.

Gabriel, "Geri döneceklerinden oldukça eminim," dedi.

"*Adil bir şekilde*Elbette? Bu yeterince iyi değil, diye çıkıştı Tory. "Sen de böyle miydin?*oldukça emin* Darius'u yıldızlarla pazarlığa götürmek geçen Noel'de iyi bir fikir miydi?"

Gözlerim birden açıldı ve hırlayarak Gabriel'e doğru atıldım, ellerimde alevlerle göğsünü ittim ve sendeleyerek geri çekilirken küfretti.

Ne yaptığımı fark ettiğimde nefesim kesildi ve Orion beni ondan uzaklaştırdı.

"Üzgünüm, bunu yapmak istemedim," dedim dehşet içinde, Gabriel göğsündeki yanıkları iyileştirirken, gömleğinin içinden sızmış olduğum yerden tütüyordu.

Gabriel kaşlarını çattı ve Tory'nin de şaşkınlıkla bana baktığını fark ettim, Gabriel'e olan öfkesi benim için endişelenmeye dönüştüğünde ensemde utanç yandı.

"Üzgünüm," diye tekrarladım.

"Sorun ne Mavi?" Orion beni ona çevirdi ve orada görmem gereken öfke yerine endişeyle bana baktı.

Gabriel bana yaklaştı, gözlerimin içine bakarken yanağımı avuçladı ve bakışlarımda bir şey ararken doğrudan ruhumun içine baktığını hissettim.

"Nedir?" diye sordu Tory, ama Gabriel kaşlarını çatarak başını salladı. "Yapamam*Görmek..."*diye mırıldandı, ama yüzündeki kaş çatma bunun hiç de güven verici olmadığı anlamına geliyordu. Tüm Burrows'ta yankılanan bir gümleme sesi geldi, ayaklarımın altındaki zemin sarsıldı ve beni iliklerime kadar donduran bir soğuk üzerime yayıldı.

"Neydi o?" Tory'nin nefesi kesildi ama yanıt tünellerin her yanından yükselen bağırışlar şeklinde geldi.

"Koğuşlar kapalı!" "Sınır
düştü!"

“Kendinizi hazırlayın!”

Sonra çığlıklar, tiz, kan donduran çığlıklar.

Ses, tünellerde üstümüzde bir yerlerden geliyordu ve panik, alev alan jet yakıtı gibi içimi kapladı.

"Gitmek!" Ağladım, kapıya koştum ve yemek salonuna koşarken ailem etrafıma sarıldı.

"Nemfler - tünellerdeler," birisi koridora fırladı ve toprak büyüsüyle çıkışı kapatmak için çalışmaya başladı.

"Dur - hepimizi hapsedeceksin." Yanındaki yaşlı bir kadın kolundan çekti.

Kaosun ortaya çıkmak üzere olduğunu görebiliyordum ve tünellerden daha fazla çığlık taşındıkça - bu sefer daha yakından - gelmekte olan canavar dalgasını durduramayacağımızı biliyordum. Ancak savunmasız olanları savaştan uzaklaştırabilir ve düşmanlarımızı kendi başımıza durdurabiliriz.

"Dante!" Oscura Kurt sürüsü etrafını sararken yanına koşarak onu gördüğüm anda bağırdım.

"Çocukları ve yaşlıları buradan çıkarın. Yeni bir tünel yapmalıyız,” dedim çabucak. "Bunu yapabilirim," dedi Rosalie onun yanına gelirken.

"Onlarla kalıp çocukları koruyacağım," dedi Leon şiddetle, avuçlarında ateş tutuşarak.

"Arka duvardan tünel aç." Tory işaret etti ve başlamak için koştular, bir grup toprak Elementali yardıma koştu.

Tünellerden daha fazla çığlık gelirken sakin kalmaya çalışarak Orion'a döndüm. Zırhlarımızı ve silahlarımızı alın, dedim. "Onları durdurmak ve içeri girmelerini engellemek için çıkışa yöneleceğiz. Bizimle orada buluş."

Gözden kaybolup geçide doğru fırlamadan önce başını salladı ve cevapları yıldızlarda ararken gözleri ileri geri hareket eden Gabriel'e döndüm. Ama bize geri döndüğünde yüz hatları ciddiydi.

“Yapamazdım*Görmek*geliyorlar," diye küfretti. “Ve şimdi ben*Görmek*bu kadar ölüm, dayanamıyorum.”

"Lionel burada mı?" diye sordu Tory, sesinde bir hırıltı vardı.

Cevabı, yüzeyden kükreyen bir kükremeyle geldi ve odadaki her Fae, bir sürüsü koşarak bize doğru gelmeden önce yukarı baktı.

"Kraliçelerim, ne yapacağız?" biri seslendi, diğerleri daha fazla yön için haykırdı. Bir orduyu savaşa götürmeye gerçekten hazır olup olmadığımdan emin olamayarak Tory'ye bir bakış attım ama bu konuda bir seçim şansımız olacak gibi görünmüyordu. Ve eğer Lionel buradaysa, o zaman bir kavga yaklaşıyordu ve biz de onu yönetmek için elimizden gelenin en iyisini yapmak zorundaydık.

"Hamiş!" Ağladım ve kalabalığın arasından fırladı. “İsyancıları silahlandırın. İç içe geçirdiğimiz bıçakları alın

bizim ateşimiz ve herkesin bir tane olduğundan emin olun.”

"Evet, leydim." Kalabalığa geri koşarak, Washer ve bazı Oscuralar da dahil olmak üzere bir grup insanı yardım etmeleri için etrafına çekti.

Tory, "Perilerin buraya girmesini engellemeliyiz," diye seslendi.

"Düşmanlarımızı yok etmek için Tory ve beni takip edin!" Bağırdım ve çatıyı sallayan bir yükseliş tezahüratı yükseldi.

"Birazdan seni takip edeceğim." Gabriel aceleyle ailesine koşarak onlarla konuştu ve bakışlarım küçük yeğenime takılınca kalbim korkuyla sıkıştı. Boğazımdan bir hırıltı döküldü. Bugün ona bir zarar gelmesine izin vermeyecektim.

Tory ve ben kanatlarımızın sırtımızdan kurtulmasına izin verdik, giydiğimiz elbiseler kanatların her iki yanımıza yayılmasına izin verdi. Asilerin üzerinden havalandık, kapıdan içeri daldık ve halkımıza onları takip etmeleri için seslendik.

Dante, Leon ve Rosalie Oscura arka duvardaki yeni tüneli derinleştirmek ve tüm aileleri oradan geçirmek için toprak Elementalleri ile birlikte çalışırken, anneler çocuklarıyla birlikte isyancıları itti ve onları yoldan çekmeye çalıştı.

Dövüşmek isteyen Fae yemek salonunun ötesindeki geçide taştığında kana susamış gözler bize baktı ve biz onları savunmasızlardan uzaklaştırdık ve onları durdurmak için düşmanlarımıza doğru koşturduk.

Dolambaçlı tünellerden uçarken, damarlarımda öfke yandı ve içimde bir cehennem gibi ateş döndü. Burası bizim için bir yuva olmuştu, ışık, kahkaha ve sevgi dolu bir yer. Ve düştüğünü görmeyecektim.

Hamish ve Washer'ın üzerinden uçtuk, onlar ön cepheye kılıç dağıttı, biz hızla ilerlerken halkımızı silahlandırdı ve elinde bıçak olan herkes onu takip etti.

İki parmağımı boğazıma bastırıp güçlendirici bir büyü yaptım, böylece sesim isyancılara geri döndü, Orion bana bunu doğru düzgün yapmayı öğrettiğine memnun oldum. "Lionel bizi bulmuş olabilir ama bilmediği şey, vahşi yaratıklardan oluşan bir yuvanın üzerinde durduğu! Biz, sevdiğimiz insanlar ve onun bizden çaldığı özgürlükler için sahip olduğumuz her şeyle savaşmaya hazır, çamura bulanmış bir aileyiz! Geldiğimizi duysun, birlikteyken olduğumuz canavarlar gibi kükreyelim! Ve ayaklarının titremesinden korksun, çünkü bizi uyandırdı ve dişimiz ve tırnağımızla savaşmaya hazırız!”

İsyancılar karşılık olarak kükredi, biz başka bir geçidin etrafından dönerken ses koridorları doldurdu ve bir sıra Periler üzerimize çöktü.

Tory elimi tuttu ve Anka Kuşlarımız çarpıştı, çiçek açan bir ateş patlaması bizi parçaladı ve Nymph'lerin ilk dalgasına çarptı. Patlamayla ikisini yere indirdik ve asiler ileri atıldılar, Phoenix ateşi metal boyunca tutuşup metali yarıp geçerken kılıçlarını savurdular.

periler.

Nymph'in çıngırağının korkunç sesi havada yayıldı, büyümü ve onlara yakın olan herkesin büyüsünü kilitledi, bir lanet homurdanmama neden oldu.

Tory ve ben, The Burrows'un girişini elimizden geldiğince hızlı bir şekilde kapatmaya çaresizce ihtiyaç duyarak çiftlik evine doğru ilerleyerek uçmaya devam ederken gücümüzle Nymphs'i patlattık.

Yoldaşlık güçlerimiz bir kez daha bir araya geldi ve Anka Kuşu aramızdan fırladı, yelken açıp bir Su Perisi ile çarpışarak onları yere saçılan küle dönüşünce onları yere serdiğini izlerken kalbim güm güm güm güm atıyordu. kaotik bir şekilde altımızda toplanan kalabalık.

Tory, "Lionel'i yok etmeliyiz," diye hırladı.

"Hadi yüzeye çıkalım," dedim aynı fikirde ve kanatlarımızı çırparak geçitlerde daha hızlı ilerledik. Savaş çığlığı dört bir yanımızda yükseldi, altımızdaki insanlarımızın gözlerinde öfke parıltısı, ikimiz kitlelerin üzerinde hızla ilerlerken onların cesareti benimkini destekliyordu.

Daha fazla Nymphe yolu kapattı ve biz uçarken koridorların her yerinde şiddetli kavgalar patlak verdi, Phoenix ateşimizi yaklaştığımız herhangi bir Nymphe'ye fırlatıp onları ölüme sürgün etti.

Çıngırakları atmosferde yankılandı, halkımızın büyüsünü kilitledi ve güçlerimizi böyle zayıflattı. Giderek daha fazla sayıda müttefikimiz değişiyordu ve henüz bunu yapmamış olan herkese, onları Düzen formlarını almaya veya Anka alev kılıçlarıyla savaşmaya devam etmeye çağırdık.

Dışarıya açılan geçide vardığımızda, bizi bekleyen bir katliam bulduk.

Geraldine, Nymph'leri geride tutmak için savaşırken, zırhı yerinde ve elinde dövüşçüsüyle çoktan oradaydı. Büyükbaba saatinin olduğu kemerli geçitte savaşarak ilerliyorlardı, şimdi tüm toprak duvar çiftlik evine açılan açık bir delik bırakacak şekilde parçalandı. Geraldine başka bir toprak Elementali ve Tory grubuyla birlikte deliği kapatmaya çalışırken ileri doğru uçtuk ve ben onun önüne düştük.

"Anka ateşinden bir duvar yapacağız, geri çekilin," diye emretti Tory ve biz ellerimizi kaldırırken onlar da itaat etmek için acele ettiler.

Dalgalanan bir ateş bulutu bizden uzaklaştı ve Periler çığlık attı, ateş girişin etrafında aşılmaz bir duvarda kıvrılırken bazıları patlamada öldü ve Periler dalgası sonunda durdu. Çıngıraklar alevlerimizden çekilirken azaldı ve sihrim bana geri döndü, güç parmak uçlarımda çıtırdıyordu.

"Tünellerde kalanları öldürün - gedik kapatıldı!" Tüm asilerin duyabilmesi için sesimi bir kez daha yükselterek ağladım.

Tory, "Geraldine, herkesi çatıyı buraya çek, kimsenin tünel açmasına izin verme," diye emretti.

"Evet, leydim," dedi, insanlara savunmaları sıkılaştırmaları için talimat vermeye başlarken gözleri öfkeliydi. "Mavi!" diye bağırdı Orion, elinde silahlar ve zırhımızla arkamızdan ateş ederek.

"Tanrıya şükür." Hemen elbisemi çıkardım.

Tory bir bıçak kaptı, kravatlarla zaman kaybetmek yerine gelinliğinin kırmızı dantellerini kesti ve Orion kılıcını hazır tutarken zırhımızı kuşandık, kendimize yaptığımız yeni bıçakları kılıfladık, karanlıkta bir karanlık. kendi ruhumda hissettiğim gözleri.

Xavier ve Sofia, gümüş renkli Pegasus formundaki Tyler'ın sırtında dört nala bize doğru gelirken belirdiler. Xavier metal Phoenix yangın miğferini başına bağlamıştı, vites değiştireceği zaman hazırdı ve Tyler yavaşlayarak dururken bize baktı.

Xavier aceleyle, "Yüzeye çıkmalıyız," dedi. "Babama ulaşmalıyız." Orion, Xavier ve Sofia'ya birkaç bıçak fırlatırken başımı salladım.

"Geraldin!" Aradım, aklıma bir fikir geldi ve bir anda yanımıza koştu.

“Nasıl hizmet edebilirim?” diye sordu.

"Asilerin çıkıp savaşabilmesi için yüzeye kadar bir tünel yapmalıyız," dedim. "Kesinlikle, sana yardım etmeme izin ver. Ve bir kez bittiğinde, bir gece şahini gibi arkandan geleceğim ve ölümün bedelini aya haykıracağım!"

Hepsi silahlı ve zafer için kanamaya hazır görünen bir dizi isyancı arkamızda sıralanırken ona başımı salladım. "Bizi takip edin!" Tory ağladı. "Yüzeye çıkıyoruz! Özgürlük için savaş!"

"Özgürlük için!" diye bağırdılar ve Tory ile ben sağımızdaki duvarda bir delik açarak onu toprak büyüsüyle ayırdık ve Geraldine etrafımızda genişletirken asilerin izleyebileceği kadar büyük bir yol oluşturduk.

Orion kılıcını kaldırmış arkamda duruyordu ve bugün orada aşkımızın tüm öfkesiyle savaşacağımızı belirten bir bakış paylaştık. Hepsi için savaşırdım, onun için, kız kardeşim için, erkek kardeşim için, Solaria'da bulduğum ve benim için çok değerli olan ailem için burada durmak kolaydı, onlar için ölmeye hazırdım.

"Yakın dur," diye soludum ve gözlerinde bir söz parladı.

"Ben her zaman senin gölgendeyim, beni orada bulman için bakman yeterli," dedi, bakışlarında bir kararlılık parıltısıyla çenesini kaldırarak.

"Seni seviyorum Tor," diye fısıldadım kız kardeşime ve o da bana gözlerinde aynı sevgiyle baktı.

"Seni seviyorum, Darcy."

Herkes arkamızdan koşarken toprak patikada hızla çıktık, biz patikadan geçerken yer üstümüzde açılıyordu. Ve aniden dışarıdaydık, serin sonbahar havası etrafımızı kamçılıyordu, kanla kırmızıya boyanmış uzun çimenler ve tam bir tahribat bir anda alçalıyordu.

Periler çığlık atarken ve Orion bir Vampir hızı patlamasıyla ileri atılıp yanan Anka kılıcını savurup en yakındaki canavarın göğsüne saplarken kanatlarımı arkamda açtım.

Gökyüzüne havalandım, rüzgarda bir Nymph'in arkasına geçtim ve kafasını Phoenix ateşiyle patlattım, dudaklarımdan bir öfke çığlığı çıktı. Toza dönüştüğünde ve Tory başka bir Nymph ile buluşmak için koştuğunda, gözlerim düşmanlarımızın tarlasında titreşti, bakışlarım yeşim yeşili Ejderha formundaki Lionel'e takıldı ve bir adamı çenesinin arasına alıp onu bütün olarak yuttu. Ortaya çıktıklarında bir dizi isyancı buraya çıkmış olmalıydı, ama bunun bir kan banyosu olduğu açıktı, çünkü cesetler her yerde yatıyordu ve sonuncuları da yakalanıp katlediliyorlardı.

Lionel'in bizi yok etme umuduyla buraya getirdiği güçlere baktım, binlerce Periyi ve arkalarında durmuş, çıplak dişleri ve pençeleriyle bize saldırmayı bekleyen Ejderha lejyonunu görünce kalbim küt küt atıyordu. krallarının emrettiği an. Perilerin isyan çıkarmasına izin veriyordu ama bizim için sakladıklarıyla karşılaştırıldığında bu sadece çocuk oyuncağıydı.

Arkamızdaki isyancılardan kükreyen, kükreyen bir haykırış geldi, onlar Tory ve beni kovalamaya girerken ordumuz yerden fırladı. Bir Centaur hücumu, kılıçlarını kaldırmış dörtnala yanımızdan geçti ve onları, koşarken göğüslerini yumruklayan ve öfkeyle mırıldanan bir grup Minotaur izledi.

Gabriel koşarak tünelden çıktı, kara kanatlarını esneterek gökyüzüne yükseldi ve yapamadığı için ne kadar acı çektiğini anlatan gözlerindeki dehşeti gördüm.*Görmek*Bu geliyor. Ama ağabeyim gölgeleri tahmin edemiyordu ve Lionel'ın bu gece bu saldırıyı planlarken gölgelerin arkasına saklandığı açıktı.

Ordumuza, düşmanlarımızla yüzleşmek için tünellerden çıkabilmeleri için alan yaratmaya ihtiyaç duyarak ilerlemeye devam ettik ve kalçamdan daha küçük bir bıçak kaptım, bir çaba sarf ederek fırlattım ve uçtan uca döndükten sonra dosdoğru ilerlemeye başladı. eşime saldıran bir perinin gözü.

Orion, Nimf feryat ederken altımdaki Nymph'i oydu ve Tory önümüzde uçup bir asi sürüsü onu takip ederken kendi başına bir kavgaya dalarken kalbim burkuldu.

Bir grup Nymph, Xavier ve Sofia'yı Tyler'ın sırtında çevreledi ve onlara doğru uçtum, kılıcı kalçamdan çekip Kraliçe Avalon'un bana öğrettiği bir hassasiyetle savurdum. Keskin, ateşli bıçak deriyi ve kemiği kesti, Nymphe'lerden birinin kafasını oydu ve o ölürken kül havaya fırladı.

Tyler dörtnala ileri atıldı, başı eğildi ve borusu başka bir Nymph'in göğsüne saplandı, onu yere devirdi ve üçü dörtnalla savaşın daha derinlerine dalmadan önce ayaklar altına aldı.

Bir Nymph gökyüzünde bana uzandı, sondalı eli bacağımı sıyırdı ve ben de bıçağımı en uzağa savurdum.

bıçağı kafasına saplamadan önce sondalarını kopardı. Etrafımda közler patladı ve bakışlarım, kendi türünün vahşi ve gaddar vahşeti ile düşmanlarını yere seren ve onları güçlü darbelerle acımasızca bitiren Orion'a kilitlendi.

Sevdiğim herkes için korku kalbimi hançerledi ve gözlerim, bir gölge kulesinin üzerinde durup, dudaklarında kötü niyetli bir sırıtışla karanlık gücünün patlamalarıyla asileri birer birer ortadan kaldıran Lavinia'ya takıldı.

"Yolu göster, Mavi!" Orion yerden bağırdı, sadık dostum emrimle savaşmaya hazır. "Seni takip edeceğim."

Başımı salladım ve nefretle dişlerimi göstererek iki insanımızı öldürürken başka bir Nymph'i görüş alanıma kilitledim.

Tory'yi yüz yarda ötede bir kavgaya kilitlenmiş halde gördüğümde Phoenix ateşim Nymph'i paramparça etti, Nymph'leri yakarken kanatları ateşle parlıyordu ve güçlerimize yol açmak için onları geri püskürtmeye çalışıyordu.

Ben ilerlemeye devam ederken ben ateş topları ve kılıcımın kenarıyla işlerini bitirirken Orion altımdan daha fazlasını kesti.

Hamish ve Catalina altımda belirdiler, asi liderin dudaklarından muazzam bir meydan okuma olarak böğürerek ellerini kenetlediler ve sonra bir baktım ki, arkalarındaki tüm yamaç yarıldı ve yerden kayalar ve kir parçalandı ve bizim tüm ordumuzu ortaya çıkardı. ordu onların ötesinde, gözlerinde yanan güçle kalbimi kaldırıyor. Bunu yapabilirdik, bunu gerçekten kazanabilirdik.

Catalina serbest elini öne doğru savurarak meydan okurcasına bağırdı, yerinden çıkan tüm kaya ve toprağı düşman ordusuna doğru fırlattı ve Lionel ondan kaçınmak için gökyüzüne doğru koşarken öfkeyle kükremeye zorladı ve altındaki Periler darbeyi aldı. , ölürken çığlık attılar.

Ordu içindeki toprak Elementalleri, tünellerin kalıntılarından devasa taş yamaçlar attılar ve isyancılar, savaş alanında onlarla buluşmak için yerden çıkarken sahte krala ve onun iğrenç ordusuna meydan okumalarını haykırdılar.

Öfke damarlarımda bir yılan gibi dolanırken ve bu gece onlara ölümlerini vaat ederken bir hayvan başı göğsümde yükselirken bakışlarım Lionel ve Lavinia'ya takıldı. Sevdiğim kimsenin ölmesini görmeyeceğim için, düşmanlarımızın kanlar içinde ayaklarımın altında yok olduğunu görene kadar kanımdaki her bir ateşle savaşırdım.

Son Phoenix kraliçesinin torunlarına karşı çıkmanın ne anlama geldiğini öğrenmek üzereydiler.

BENBabamın eski evini korumak için yerinde bıraktığı muhafazaları kırmam uzun sürmemişti ve dördümüz, nefeslerimizi tutmuş ve içimize pompalanan intikam ihtiyacıyla Acrux Malikanesi'nin geniş arazisinde sürünerek ilerledik. damarlar

"Sonunda ailemizi o pislikten uzaklaştırdığımıza sevineceğim," diye mırıldandı Seth, sık ormanlık alandan mülkün arkasına geçip gölün etrafından dolanıp malikaneye elimizden geldiğince çabuk yaklaşırken. temkinli kalmak.

Caleb, "Sadece kardeşlerimize yaptıklarından endişeleniyorum," dedi ve onun Hadley'i ya da diğerlerini incittiği düşüncesiyle homurdandım.

Max sessiz kaldı ve o söylemesine gerek kalmadan aklından ne geçtiğini biliyordum. Babası yine de kararlı bir şekilde onu destekleyecekti ama üvey annesi ve Ellis, küçük kız kardeşini onun yerine koyan bu mevcut düzenlemeden muhtemelen fazlasıyla mutluydu. Geçtiğimiz aylarda bunu bir kereden fazla tartışmıştık. Ve Max ile babasının karısı arasında hiçbir aşk kaybolmamış olsa da, Ellis farklı bir hikayeydi. Evet, sinir bozucu ve iğrençti ve sürekli kafa tokuşturuyorlardı ama yine de onun kanıydı. Hala babasının kızı. Ve onun Lionel'ın tarafını seçmesi fikri ve bunun bu savaşta uzun vadede ne anlama gelebileceği konusunda endişelendiğini biliyordum.

"Bu taraftan," diye ısrar ettim, onları gölün etrafından dolaştırarak, gücümün tamamını bizi gölgelere boğmak ve istenmeyen gözlerin dikkatini üzerimize çekmek için kullanarak.

Burada, Xavier'le benim, oynamayı ve özgürmüşüz gibi davranmayı tercih ettiğimiz, gölü çevreleyen resmi yol ile ormanın vahşi doğası arasında sık sık kaydığımız, çalıların arasından geçen eski bir tavşan izi vardı.

Onu kullanmayalı uzun zaman olmuştu ama ben yine de onu buldum ve Seth toprak büyüsünü kullanarak onu geçebileceğimiz kadar genişletti.

Havada malikaneye yaklaştıkça daha da yoğunlaşan bir ağırlık vardı ve çok uzun zamandır hapishanem olan o duvarlara yaklaştıkça içime çöken mide bulantısı dalgasıyla savaştım.

Bu lanet yerden nefret ediyordum. Annem ve erkek kardeşim için de her şeyi cehenneme çeviren canavardan nefret ediyordum. Ve şimdi bile, tasmalı bir köpek gibi geri dönmeye zorlanmak yerine, içeri gizlice girip o canavardan bir şey almak için buradayken bile, onlara yaklaşmama uzun zamandan beri eşlik eden o önsezi hissinden kurtulamıyordum. karanlık duvarlar.

Havaya tiz bir çığlık geldi ve dinlerken aniden durduk, ses etrafımızda yankılandıktan sonra ıstırap verici bir feryatla son buldu.

Seth'in yüzü soldu ve hepimiz o çığlıkta annesinin sesini tanıdığımızda Cal omzunu tutmak için uzandı ve o lanet evde neler olup bittiğini düşündükçe içimdeki ateşli öfke daha da alevlendi.

Seth kederli bir ulumayla dilini ısırırken, Max kararlı bir şekilde, "Dikkatimizi çekmeliyiz," dedi ve küçük grubumuza bir sakinlik ve cesaret duygusu aşıladı.

"Onları buradan çıkaracağız," diye yemin ettim, dikkatimi tekrar malikaneye çevirip bir zamanlar oturduğum yüksek kuleye baktım.

"Eski odamın çatısına çıkabilirsek, o zaman bizi içeri alabilirim," dedim. Max kendinden

emin bir şekilde, "Bizi yukarıya çıkarabilirim," diye yanıtladı ve Seth başıyla onayladı.

O zaman bizi görüş alanından uzak tutmak sana ve bana düşüyor Cal, dedim, sarı buklelerini gözlerinden çekip evle aramızdaki mesafeyi değerlendirirken ona bakmak için döndüm. Açık zeminde uzun bir koşuydu ama bu konuda yapabileceğimiz çok az şey vardı.

Caleb kararlı bir şekilde, "Çimenlikteki herkesi vuracağım," dedi. "Böyle daha kısa bir patlama için bizi saklamak çok daha kolay olacak."

Başımızla onayladık ve ileri fırladı, Max'i ayaklarından kaldırdı ve çimlerin üzerinde hızla uzaklaştı, hızı ve büyüsü birleşimi onları takip etmeyi imkansız hale getirdiği için saniyeler içinde gözden kaçırdığım bir bulanıklık içinde.

"Bütün bunlar bittiğinde babanın cesedine bakmaktan keyif alacağım Darius," dedi Seth koyu bir tonda. "Söyleyecek garip bir şeyse özür dilerim, ama umarım minik bir Ejderha sushahh'a bölünür!"

Caleb daha sonra Seth'i yakalayıp onunla o kadar hızlı giderken homurdandım ki hareketi zar zor yakaladım ve en son benim için dönmesini beklerken kendimi hazırladım.

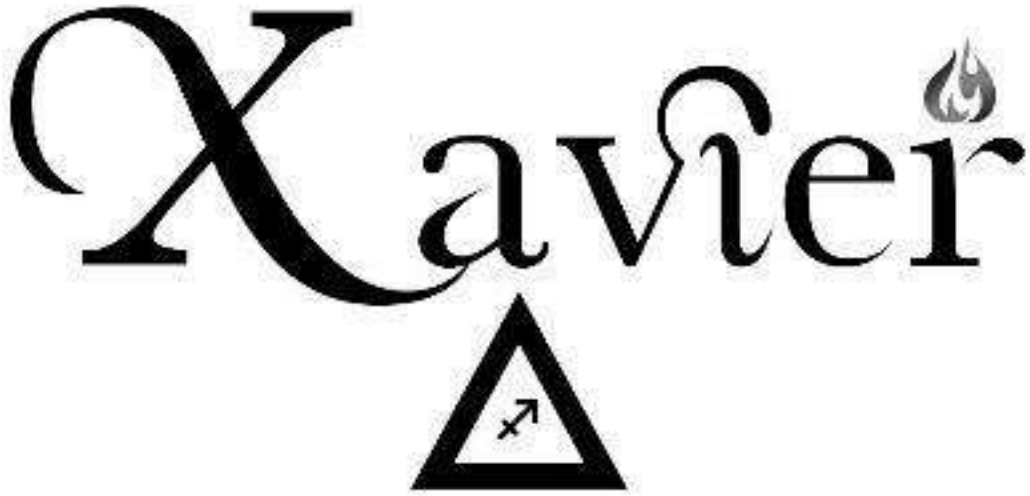
Caleb'in omzu mideme çarptı ve beni ayaklarımdan kaldırdı, çimlerin üzerinden o kadar hızlı ateş etti ki, aniden yerden fırlayana ve havalanana kadar etrafımı saran bir hareket bulanıklığından başka hiçbir şey göremedim. hava.

Bizi yukarı doğru yönlendiren hava büyüsü, bizi kulenin on katını da geçerek mancınıkla fırlattı ve beynim yukarının ne olduğunu anlayamadan, kendimi taretin tepesindeki taş platforma çarparken ve rüzgarın oradan estiğini fark ettim. Seth üzerime inerken ciğerlerim titredi.

"Eh, bunu kimsenin gördüğünden ciddi olarak şüpheliyim," diye homurdandım, vücut yığınından kurtulmaya çalışırken ve bir kez daha ayağa kalktık. "Artık sihirli alarmları tetiklemeden içeri girmemiz gerekiyor."

"Acele etmeliyiz," diye ısrar etti Seth, ben babamın gücünün tadını çıkarmak için sihrimi uzatırken yanıma geldi. "Bu konuda içimde kötü bir his var."

"Eh, bu dördümüzü de yapar," diye mırıldandı Max karanlık bir sesle.

"Gve babama!" Savaşta dört nala koşarken Tyler'dan talepte bulundum.

Tyler kararlılıkla kişneyip müttefiklerimizin ve düşmanlarımızın arasından sağa sola sekerek, vücutların üzerinden atlayarak ve bize saldırmaya çalışan herkesi boynuzuyla savuştururken, Sofia'nın belini sımsıkı tuttum.

Tepemizde süzülen, devasa kanatları etrafımızdaki havayı hareket ettiren bir dizi asiyi Ejderha ateşiyle patlatırken bakışlarımı babama diktim ve soğuk rüzgarla savaşmak için damarlarıma ateş püskürttüm.

"Dikkatli ol," diye yalvardı Sofia, bana bakmak için dönüp beni sertçe öptüğünde ona sıkıca sarıldım, ondan ayrılıp Tyler'ın sırtında ayağa kalkmadan önce bunu son kez yapmam gerektiğini biliyordum. Tory ve Darcy'nin Phoenix ateşiyle benim için yaptıkları kafamdaki boynuzlu miğferi ayarlayarak.

Tyler cesaretlendirmek için kişnedi, ama ben yukarı sıçradığımda, leylak rengi Pegasus bedenime bürünürken ve Lionel'in peşinden gökyüzüne doğru koşarken, kanatlarım sırtımdan fırlarken ve öfkeli bir kişnemeyle dışarı çıkarken, o sese bağlanan korkuyu duyabiliyordum. Benim dudaklarım.

Kalbim, verdiğim karara karşı savaşıyormuş gibi, bunların son atışları olabileceğini biliyormuş gibi göğsümde şiddetle güm güm atıyordu. Ama umursamadım. Öylece durup babamın bu insanları öldürmesini izleyecek değildim. Onun zulmünden, pisliğin içinde saklanmaktan ve dünyanın sonunun gelmesini beklemekten bıktım. Bir bakıma onu şimdi burada bulmak, sonunda onunla yüzleşmek bir rahatlamaydı.

Kör noktasında kalarak ve öfkeyle arkasından fırlayan kuyruğunu eğerek arkasına geçtim. Aşağıda daha fazla av aramak için başını eğdi ve ben de karnının altında sallandım, göğsünün altına inmek için kanatlarımı sertçe çırparken boynuzumu tam doğru açıyla açtım. Kornamdaki Phoenix ateşini yakmak için başımı salladım ve bir anda kırmızı ve mavi alevlerden oluşan bir girdap alevlendi.

Hâlâ beni fark etmemişti ve başımı daldırıp alevlerimi dizerken umut damarlarımda bir şarkı söyledi.

kara kalbiyle korna, onu bitirmek için onu pullardan ve kemikten geçirmeye hazır.

Sonra bacaklarımı tekmeledim ve kanatlarımı çırptım, elimden gelen tüm gücü darbeye ikna ettim.

Babam son saniyede döndü ve kornam merkezden ona çarptı. Ama yine de derinlere iniyordu ve ben kornamı çekip kanatlarımı sertçe çırparken, bir kez daha ona çarpmaya hazırlanırken ve çok çaresizce nişan aldığım hedefi vururken ıstırap içinde kükredi.

Tekrar saldırması için ona doğru hamle yaptım ama pençelerinden biri bacağıma dolandı ve beni havaya fırlatarak korkudan midemin bulanmasına neden oldu.

Bir namlu gibi yuvarlandım, inişimi kontrol etmeye çalışırken kanatlarım esniyordu ve yukarı doğru uçmayı başarırken çenesinin kırılmasını kıl payı kaçırdım, onu sıçrama tahtası olarak kullandığım için toynaklarım kafatasına çarptı. Yükselmek.

Bir kükredi daha ve sırtımdaki sıcaklık, ben gökyüzüne doğru koşarken ateşin kuyruğumu kovaladığı konusunda beni uyardı, yanmış saç kokusu alıp arkama baktığımda kuyruğumun yandığını görünce boğazımdan bir korku kişnemesi çıktı.

Sönene kadar sertçe çırptım ve rahat bir nefes alarak bulut örtüsünün içine girdim, bir su Elementalinin burada saklanmak için kullanabilmem için küçük bir fırtına yapmasına şükrettim.

Savaşın çığlıkları ve çığlıkları burada boğuktu ve üzerim örtülmüş olsam da babamı da göremiyordum, derin hırıltısı etrafımda gümbürdüyordu.

Bir sonraki hareketimin ne olduğundan emin olamayarak sola ve sağa döndüm ve aniden iki yeşim yeşili göz kalın sisin içinden bana baktı.

Kanatlarımı kapatıp göklerden atlarken ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde dünyaya doğru düşerken, alevler yoluma fırladı, bulutları turuncu renkte aydınlattı.

Havanın etrafımda sürüklenip yer değiştirmesi, onun tam benim kuyruğumda olduğundan emin olmamı sağladı ve yanımdan alevler fışkırırken yan yana ateş ettim, beni tüketmeye o kadar yakındı ki tek yapabildiğim hareket etmeye devam etmekti.

Son anda kanatlarımı açtım, dalıştan kalktım ve babamla yüzleşmek için döndüm. Yan tarafına çarptım, iri bedeninin benim yapabildiğim şekilde manevra yapması çok daha uzun sürdü ve ateşli boynuzum bir kez daha etine battı, kaburgalarındaki pulları çatlattı ve kanının tatlı kokusu zaferle kişnememe neden oldu.

Daha yükseğe uçtum, yan tarafına doğru koştum, kafasına doğru hücum ederken toynaklarım vücuduna morarıcı darbelerle vuruyordu, hedefime odaklanırken nefeslerim burun deliklerimden ağır ağır düşüyor ve zaferle omurgasında dört nala ilerliyordum. adımı mırıldanmak

Borumu kafatasına saplar ve işini bitirirdim.

Artık onun kurbanı değildim. Ben onun saltanatından sağ kurtulanlardan biriydim ve benim türümü zayıf diye bir kenara atmaya cesaret ettiği güne üzülürdü.

Ama tam ona vurmaya hazırlanırken, birdenbire bir gölge filizi belirdi ve ön bacaklarımı kilitledi.

birlikte ve korkudan kişneyerek, tökezledim, babamın kafasına yuvarlandım ve kanatlarımdan biri de yanıma çarptığında korku içinde kişnedim.

Düşerken Lavinia'nın güldüğünü duydum ve arka bacaklarımı hafifçe tekmeledim, yere düşmeden önce düşüşümü yavaşlatmak umuduyla diğer kanadımı açtım.

Toprağa çarptım ve beni yere bastırırken Lionel'ın gölge ayağının ön pençeleri yan tarafımı tırmaladı, ağırlığı bana baskı yaparken ve kaburgalarım onun muazzam cüssesinin altında çatırdarken acı yaradan yayılıyordu.

Acı içinde kişnedim, gözlerim, savaşan bedenlerin baskısının arasından bana doğru dörtnala gelen Sofia ve Tyler'a takıldı. Bana ulaşmak için savaşırlarken, onun sırtındaki konumundan ateş büyüsü patlattı ama çok geç kalacaklardı. Ve bakışlarım onlara kaçmaları için yalvardı çünkü babamın karşısına çıkıp kazanamayacaklarını biliyordum.

Bir sıra Nymphe önlerine fırladı, bana giden yolu kapattı ve onları kazanmaları için dua ettiğim bir kavgaya zorladı. Sofia alevli bir kılıcı kaldırdı ve o şaha kalkarken Tyler öfkeyle kişnedi, ancak başka bir Nymphe grubu geldi ve onların ötesindeki Subayımı gözden kaybettim. Panik içimde yeşerdi ve yıldızların bu hayatta onları son görüşüm olmayacağını umdum.

Lionel şaha kalktı, kocaman vücudundan bir öfke gümbürtüsü duyuldu, ardından çenesi kanadımın etrafına kenetlendi ve başı yana doğru savruldu.

Kanadımı koparıp koparıp bedenimden koparıp yanında ezilmiş uzun çimenlerin arasına düştüğünde ıstırap yan tarafımı kavurdu ve ona sadece dehşet içinde bakabildiğim, leylak tüyleri lekeli olduğu için şok tüm varlığımı sardı. kırık bir kuş gibi acınası bir şekilde rüzgarda çırpınırken kırmızı.

Beni Peçe'nin ötesine göndermeden önce bunu olabildiğince çok inciteceğini bildiğim için babamın acımasız gözlerine bakarken kan aktı ve içimde panik filizlendi.

Lavinia, dikkati bir dizi isyancı tarafından çekilirken beni gölge bağlarından kurtardı, ama üzerime çöken bir Ejderhanın ağırlığıyla ayağa kalkmamın hiçbir yolu yoktu. Ve ölümüm dört bir yandan üzerime gelirken, bunun benim sonum olduğunu biliyordum.

Öfkeli bir kişneme havayı yardı ve gözlerim, Sofia sırtında, toynakları Lionel'ın kafasına çarparak gökten süzülerek gelen Tyler'a kilitlendi. Babam onlara çenesini şaklattı ve ben de çaresizce kaçmaları için onlara kişnedim. Ama beni bırakmayacakları belliydi.

Lionel dönüp onları yakalamaya çalışırken, üzerimden ağırlık kalktı, ama tüm kalbimi yıldızlara doğru tutan iki Fae'yi takip etmesini izlerken yardım etmek için ayağa kalkamadım.

COdamın yukarısındaki taretin üzerinde durduğumuz yerde eski hava etrafımızda dalgalanıyordu ve ben bizi içeri sokmaya çalışırken diğerleri burada bizi fark eden herhangi bir işaret aradı. Burada eski odama açılan bir kapı vardı, ama babamın hareketlerimden haberdar olması için kapıya tespit büyüleri ve büyülü alarmlar yerleştirdiğini çoktan anlamıştım.

Bunun yerine yan tarafına geçtim, kapıyı görmezden geldim ve orada bıraktığım sihri etkinleştirerek tuğlaları gümbürdetti ve benim için parçaladı, babamın sihrini atlayarak eski odalarıma girmeme izin verdi.

Diğerleri beni karanlığa kadar takip etti ve ben de kıvrımlı merdivenlerden aşağı hızla indim, buna aşinalık olarak duyularımı harekete geçiren bir deja vu hissi ve buraya döndüğümden beri geçen süre, beni gönderen bir şeye karışmıştı. ensemdeki tüyler diken diken.

Karanlık alana geçtim, mobilyalarımın tanıdık düzenini geçtim ve hızla diğerleri takip ederken yatağımın ayakucundaki bir kaldırım taşının altına gizlediğim bir kasaya geçtim.

Kilidini açtım, içeriden kalın yıldız tozu kesesini aldım ve ben de buradayken babamın mahzenine girip çok daha fazlasını çalmayı deneyip deneyemeyeceğimi merak ederken muzaffer bir şekilde sırıttım. Bu çanta ordumuzu taşımak için neredeyse yeterli olmayacaktı, ama eğer onun dükkânlarını ele geçirebilirsem, o zaman onun çok sevdiği ulaşım yöntemini kullanarak sözde 'değersiz' Fae'den oluşan koca bir lejyonun yerini değiştirebilirdim. Bu hareketin göz ardı edilmesi zor olan bir tatlılığı olacaktı.

İçimdeki Ejderha onunla yeniden bir araya gelmenin verdiği mutlulukla adeta mırıldanırken ben de kasada sakladığım birkaç hazine parçasını kaptım ve açgözlülükle ceplerime tıkıştırdım.

"Kahretsin," diye nefes aldı Caleb ve başımı kaldırıp baktım, onu odamın çok aşağımızdaki iç avluya bakan uzak tarafındaki pencerenin yanında gördüğümde sesindeki korkuyla tüylerim diken diken oldu.

Ayağa kalktım ve ona doğru koştum, orayı da görebilmek için perdeleri daha da çektim.

Orada beni bekleyen manzarayla dudaklarım aralandı ve artık avluya hakim olan kömür karası taştan sunağı, üzerinde havada asılı duran, nabız gibi atan ve dönen gölgelerden oluşan bir girdabı alırken, yalnızca dehşet içinde bakabildim. buraya geldiğimizden beri hissedebildiğim o karanlık güçle mırıldandı.

Ama bu en kötü kısım değildi. Mihrabın önünde diz çökmüş, elleri bir adak gibi uzanmış, bilekleri kesik ve gölgeleri yaraların üzerine yapışmış olan Fae sırasına bakarken nefesim kesildi. Kara büyü.

Diğer Mirasçıların ebeveynlerini ve kardeşlerini de tanıdım, yedeklerin her biri, güçlerinin ham özünü gökyüzüne geri göndermeden önce çekiyor gibi görünen gölgeler tarafından o iğrenç şeye kenetlendi.

"Lavinia yeniden gölgelerle bağlantı kurmanın bir yolunu buldu," diye dehşet içinde nefes aldım ve bunun farkına varıp bu boktan durumun boyutunu üzerime çöktüm. "Bununla gölgeleri çiziyor, güçlerini açıklığı körüklemek ve karanlığın bir kez daha bizim diyarımıza kaymasına izin vermek için kullanıyor olmalı."

"Neden onları öldürmüyor?" Max kendini toparladı ve babasını onu tutan kara büyünün elinden kurtarmak ve onu Lavinia'nın gücünden kurtarmak için doğruca aşağı inip parçalamanın eşiğinde olduğunu görebiliyordum. Ama hepimiz bunun o kadar basit olmayacağını biliyorduk. Ve ailelerinin geri kalanının nerede olduğunu kim bilebilirdi? Seth veya Caleb'in babalarından hiçbir iz yoktu ve diğer kardeşleri neredeydi? Burada malikânede miydiler?

"Bence öyle," diye fısıldadı Seth, Caleb'in erkek kardeşi Hadley'e doğru eğilip çenesini yukarı kaldırmadan önce, Gölge Prenses'e övgüler yağdırırken kollarını havaya kaldırmış, pelerinli bir figürü işaret ederek.

Hadley'nin yüzü ıstırap içindeydi ve Vard'ın avucunda yeşil bir şifa büyüsü parıldamadan önce ağzına bir şişe şey sokmasını izlerken kalbim onun için acıdı ve elini Hadley'in yan tarafına bastırdı.

"Ona ne yapıyor?" Caleb homurdandı, pencere çerçevesini o kadar sıkı kavradı ki, yetenekli gücünün altında bir tahta parçası parmaklarının arasında paramparça oldu.

"Bence kan yenileyici bir iksir olmalı," dedi Max, cevabı hissetmek için Siren yeteneklerini kullanırken kaşlarını çattı. "Hızla güç kazanıyor."

"Bununla acı çekmeleri için onları hayatta tutmak istiyorlar," diye homurdandım. "Gölgeleri Lavinia'ya yönlendirmek için güçlerine ihtiyaçları var ve onların ölmesini istemiyorlar."

"Ya büyüleri?" diye sordu. “Sonsuz değil. Bir kez yandıklarında, sonra ne olacak?

Ancak bunun cevabı, karanlık bir köşeden bir Perinin, tekmeleyen, tekmeleyen ve merhamet için yalvarmaya başlayan bir adam tarafından kavranmasıyla açıklığa kavuştu. Vard, kaldırdığı bıçakla adamın kolunu keserek ilerledi ve yaralı kolu ağzına dayayarak Hadley'e doğru zorlanırken kanlı bir cinayet çığlığı attı.

Hadley içgüdülerine karşı savaşmaya çalıştı, kafasını sallayıp gıcırtılı bir sesle küfrederek içindeki canavara karşı savaşmaya çalıştı ama belli ki büyüye ihtiyacı vardı ve gölgeler kendi gücüne kenetlenmiş olduğundan çılgına dönüyordu. kan ihtiyacı.

Vard adamın kolunu tekrar ağzına itti ve Hadley etini parçalarken hırladı, sihrini yeniden doldururken derinden içti ve gölgelerin kötü tutuşu, kraliçelerini beslemek için onu daha da sıkı tuttu.

"Sirenler acıyla besleniyor," diye gürledi Max, avlunun diğer tarafında, iki Peri'nin birkaç Fae'ye işkence ettiği, ağızları çığlıklarla açık, susturucu bir balonla korunmuş olması gereken bir hareket olduğu yeri işaret ederek, çünkü ben yapamadım. onları hiç duy.

"Ve ailemi koşturuyorlar," dedi Seth, Antonia'nın ayaklarının altındaki zemin bir Toprak Elementalinin büyüsünün gücü altında hareket etmeye başlayıp, bacaklarını hareket etmeye zorlayan bir yuvarlanma çarkı yaratırken sesindeki korku öfkeye dönüştü. iradesi dışında, ayın altında koşarken sihrini tazeliyordu.

"Hadi," diye homurdandım, o korku gösterisinin görüntüsünden uzaklaşıp kararlılıkla dişlerimi gıcırdatarak kapıya doğru ilerledim, tamamen oraya inip babamın her bir Perisini ve takipçisini parçalamaya kararlıydım. arkadaşlarımın ailelerini kurtar.

Ama sadece birkaç adım atabilmiştim ki, bir Atlas zilinin sesi havayı yardı ve şaşkınlıkla etrafıma baktım, eski yedeklerimden birinin hala takılı olduğu ve açıkça unutulduğu komodinime kaşlarımı çattım.

Max uzun adımlarla yanımdan geçti ama kolunu yakaladım, bu aramanın önemli olduğu hissiyle tüylerim diken diken oldu ve bir an için yemin ederim yıldızların etrafımızda kendi aralarında fısıldaştıklarını duydum.

Caleb arayanın kimliğini kontrol etmek için odanın öbür ucuna fırlarken, "Ben Gabriel," dedi ve biz buna şaşırdığımızı fark edemeden yanıtladı.

Darius'u mu? Cal aramayı hoparlöre alırken Gabriel havladı ve ben cevap verirken hepimiz yakınlaştık.

Hepimiz buradayız. Nedir?"

"Burrows saldırı altında ve baban burada," dedi acilen ve tutunduğum son umut kırıntısı da bu sözlerle kurudu ve öldü. Lavinia bunu planlamış olmalı. yapmadım*Görmek* Onlar zaten burada olana kadar geliyor," Sesindeki ıstırabı duyabiliyordum ama bu, habere katlanmayı kolaylaştırmıyordu.

"Ne oluyor?" diye sordum, derimin altındaki canavar kana olan ihtiyaçtan kıvranırken. "Nymph ordusunun tamamı ve Ejder muhafızları saldırıyor," dedi Gabriel çabucak. "Onlarla açık alanda buluşuyoruz ve ikizler hücuma öncülük ediyor. Bence Lavinia, durumu kendi lehlerine çevirmen için seni buradan uzaklaştırdı.

"Ya da bizi tuzağa düşürmek için," diye homurdandı Seth ve ben bunu düşünürken elim yumruk halini aldı. Meclis Üyeleri bir süredir buradaydı, bu da Cal'in aldığı mesajın annesinden hiç gelmediği anlamına geliyordu. "Bizi oradaki boktan şenliğe eklemek istiyorlar."

"Siktir," Max onaylayarak nefes aldı ve göğsümden bir hırıltı yükseldi.

Hala ailemi almadan gitmiyorum, dedi Caleb kesin bir şekilde ve kalbim iki yöne ayrılıyormuş gibi hissettim çünkü ne kadar anlasam da o kavgaya geri dönmem gerekiyordu. Orada kızımın yanında duracaktım ve babamı alt edecek kişi ben olmalıydım.

Gabriel, "Kader benim için takip edemeyecek kadar hızlı dönüyor," dedi. "Ama Darius, hemen geri dönmelisin yoksa Xavier ölecek. Sen değiştiremezsen onun kaderi bellidir. Babana karşı geldi ama kaderini gördüm, kazanamaz. Geri kalanına karar verme işini sana bırakacağım ama Darius - senin sadece altı dakikan var."

Çığlık sesleri arka planı doldururken arama kesildi ve her şeyin ne kadar olağanüstü bir şekilde yanlış gittiğini omuzlarıma sonsuz bir ağırlık gibi bastırırken dehşet içinde kardeşlerime baktım.

"Git," diye emretti Max. "Burada kalıp ailelerimizi kurtarabiliriz. Kardeşinin sana ihtiyacı var."

Diğerleri onaylayarak başlarını salladılar ve ben de onlara doğru atıldım, hepsini kollarıma aldım ve son kez olabileceğinden korktuğum şey için sarılırken onları üzerimde ezdim.

Doğduğum günden beri hepinizi ailem gibi sevdim, dedim kararlı bir şekilde. "Nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, bunu bilin."

"Biz de seni seviyoruz kardeşim," diye yanıtladı ve ben çantayı Max'e atmadan önce cebimden yıldız tozunu alıp kendime bir avuç dolusu alarak uzaklaşırken Seth yaslı bir şekilde uludu.

"Seni sınıra atacağız," dedi Max, beni çatıya çıkan kıvrımlı merdivenlere doğru iterek ve şiddetli bir hızla merdivenlerden yukarı çıktık.

"İyi şanslar," dedim, Seth ve Max beni yakalamak ve korkunç bir hızla malikaneden uzağa fırlatmak için bir hava büyüsü patlatırken, bir deparla havalandım ve kendimi korkuluğun kenarından aşağı fırlattım.

Mülkün kenarındaki yıldız tozuyla seyahati engelleyen bariyerleri aştım ve bir sonraki nefeste parıldayan maddeyi başımın üzerine fırlattım, yıldızlar beni Acrux Malikanesi'nden alıp doğrudan savaşın kalbine gönderdi.

Dövüşün üstesinden geldim, sihir çatışması ve asiler savaşırken altımda çınlayan kılıçlar

Tüm Fae'lerin kalplerinin derinliklerinde tuttukları, silahları Phoenix ateşiyle parıldayan, hayatta kalmaya yönelik acımasız bir ihtiyaçla babamın ordusuna karşı.

Düşerken yer değiştirdim, gözlerimi babama kilitlerken devasa altın Ejderha biçimim bedenimden ayrıldı, pislik sırtında Sofia ile uçmakta olan Tyler'a çenesini şaklattı. Tyler ani bir hız kazandı ve babam ondan vazgeçerek dönüp yere doğru daldı. Muazzam bir gümbürtüyle yere indi ve çamura yayılmış Pegasus kılığında Xavier'e yaklaştığını gördüğümde kalbim korkuyla küt küt atmaya başladı. Ağabeyim ayağa kalkmaya çalıştı ama babam pençeli ön ayağını Xavier'in yan tarafına vurdu, güzel Leylak vücudu bu dünyadaki her şeyden çok nefret ettiğim yeşim yeşili Ejder'in cüssesinin altına sıkıştırdı.

Benden bir meydan okuma uğultusu kaçtı ve babam başını yana doğru savurdu, Xavier'den bir acı çığlığı yükseldi ve onun babası olan Ejderha bu hareketle güzel leylak kanadını sırtından kopardı, bizi ayıran küçük boşlukta kan ve tüyler uçuştu. kanat, daha önce kopardığı diğeriyle birlikte iniyor.

Sert bir şekilde daldım ve onunla çarpıştım.

Onu toprakta kanlar içinde ve parçalanmış halde yatan ağabeyimin yanından uzaklaştırırken kemiklerim sarsıldı ve kalbimdeki acı, daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir öfkeye dönüştü ve kendime kararlı olduğum bir şeye yemin ettim. bedeli ne olursa olsun devam etmek.

Lionel Acrux bu gece ölecekti ve dünyayı onun kanıyla kıpkırmızı boyayan ben olacaktım.

AOrion'un yanında arka arkaya dövüşürken yanaklarımda sh ve kan lekesi vardı ve bir Periler çemberi bize çarptı.

Ellerimden ölümcül bir alevle fırlayan ateş, aynı anda üç tanesini yere serdi ve ileri doğru tökezlerken karanlık bir an için görüşümü perdeledi.

Bir Nymph'in incelenmiş eli bana çarptı ve beni yere devirdi ama birdenbire eşim orada, varlığımın temellerini sarsan bir öfke kükremesiyle kılıcını göğsünün derinliklerine saplıyordu.

Ateş kanımı dokurken ve düşmanlarımın ölmesi için yalvarırken, içimdeki gücü kullanarak hızla ayağa kalktım. Orion bir diğerinin işini bitirdiğinde sağımdaki bir Nymph'i patlattım ve o, nefesi kesilerek yanıma doğru ateş etti.

Ağrıyan uzuvlarımızı ve son savaşlarımızda aldığımız yaraları iyileştirirken bir anda kendimizi asilerin arasında bulduk. Kılıcımı bir noktada düşürmüştüm ve koşarak toprağa saplanmış, çamura ve Nymphelerin siyahımsı kanına bulanmış olduğu yerden aldım.

Orion savaşa geri hücum etmeye hazırlanırken kendi elinde kılıcını, diğerinde ise bıçağı döndürdü ve tenimin kenarlarına ürperti gönderen bir bakış paylaştık. Parmaklarımı esnettim, perilerin tıngırtısı etrafımızda kaybolurken, parmaklarımda sihir bir kez daha karıncalandı, ölümlerinin hoş sesi kulaklarımı doldurdu.

"Hazır mısın güzelim?" O sordu.

"Hadi onları çığlık attıralım," dedim tam üzerimden gri bir Ejderha süzülürken. Bize ve çevredeki kalabalığa bir cehennem ateşi hattı salarken çenesi genişledi ve kalbimin durmasına neden oldu.

Hızlı davrandım, elimi kaldırdım ve alevleri hava büyüsü ile söndürdüm, canavarın ciğerlerindeki havayı da çalıp vahşi kükremesini keserken bir meydan okuma çığlığı beni terk etti.

Sonra kılıcımı kınına soktum ve diğer elimi kaldırdım, havayı Ejderhanın etrafında savurdum.

Muazzam vücudunu kontrol etmek ve kaslarım gergin ve yanarken onu gökten çekmek, dövüşün ötesindeki bir gölete çarpmak ve onu bırakmak.

Ejderha suyun içinde kaydı, çırpınırken damlacıkları her yere sıçradı, ama ben onun ciğerlerindeki havayı tuttum ve o panikleyip tekmelerken öfke omurgamdan yukarı bir yol yakarken ben onun ciğerlerinde havayı tuttum.

Gücüm aniden içimde kilitlendi ve nefesim kesildi, dizlerimin bağı çözüldü ve kulaklarımda bir çınlama duyuldu.

Yerde olduğumun yarı farkındaydım, savaşın uğultusu etrafımda yankılanırken ellerim çamura batıyordu.

"Darcy," diye nefesini tuttu Orion, beni tuttu ve tekrar ayağa kaldırdı.

Vücudumdan bir deprem geçti ve içimde yükselmeye başlayan bunaltıcı karanlığa karşı savaşırken ona sarıldım. Ama gözlerindeki parlayan gümüş halkaları kavradığımda, gücüm hızla bana geri geldi ve kollarını daha sıkı kavradım, kendimi o anda toprakladım.

"Ne oldu?" diye sordu ve etrafımıza sağlam bir hava kalkanı oluşturarak bize savaştan bir dakika kazandıracağını anladım.

"Hiçbir şey," dedim, kavgaya geri dönme ihtiyacı duyarak.

"Bana yalan söyleme dostum," diye hırladı, yüzümü avucunun içine alırken içimi anlayarak.

"Tamam, emin değilim," diye itiraf ettim. "Biraz öyle hissettirdi..." Üst dudağımı geriye doğru kıvırarak sonsuz Nymphe sırasının ötesinde bir karanlık kulenin üzerinde duran Lavinia'ya baktım. "Onun gibi geldi," diye tükürdüm. "Ona ulaşmak istiyorum, Lance. Onun benim ateşimde yanmasını istiyorum."

Omzunun üzerinden ona baktı, dişlerini gösterirken gözlerinden nefret fışkırıyordu. "Bunu kendim görmek isterim, Mavi," dedi kasvetli bir sesle.

"Öyleyse gidelim." Onu bıraktım ve hava kalkanını indirerek, Lavinia'yı gözümüzün içine alırken kılıcını kaldırmış Orion arkamda hareket ederken asilerin arasından geçerek yolumu açtı.

Darius, Lionel'la şiddetli bir kavga içindeydi, ikisinin devasa biçimleri havada çarpıştı ve onu Orion'a işaret ederken nefesim kesildi.

"Darius burada," diye seslendim savaşın gürültüsünü bastırarak, babasıyla olan savaşı kazanması için dua ederek.

Orion beni bir kalp atışı kadar geriye çekti ve ardından üç Nymph kalabalığı yararak gelip altlarından birkaç Fae'yi yere devirdi ve sondalarını göğüslerine sapladı.

Ağzımdan bir hırlama kaçtı ve ben ellerimi kaldırıp en yakındakine bir cehennem saldım, Orion ise diğerini durdurmak için harekete geçti. İsyancıların hepsi emir almak için bana baktı ve ben de onlara düşmanlarımızı yok etmeleri için seslenirken onları vermeye fazlasıyla istekliydim.

"Safları yakınlaştırın, Burrows'a ulaşmalarına izin vermeyin!" Bağırdım.

"Evet kraliçem!" diye bağırdı isyancılar, gözlerinde korku olmadan savaşa daldılar ve halkımın vahşetine tanık olurken kalbim kabardı.

Washer bir su dalgasının üzerinde ilerliyordu, vücudu Tarikatının açık mavi pullarıyla kaplıydı ve kıyafetleri atılmıştı. Anka kılıcını taşıyan sudan kırbaçlar fırlattı ve ona geri çağırmadan önce onu Nymphe'lerin göğüslerine patlattı.

"Ondan biraz ufacık bir parça al - ve bu!" onları bıçaklarken ağladı, becerisi ve doğruluğu takdir edilecek bir şeydi.

İsyancılar, dudaklarında benim adımı haykırarak üçüncü Nymph'i alt ettiler ve düşmanlarımızı ortadan kaldırdığımızda, Orion ve ben yolumuza devam ettik.

Fae, sayısız Düzen biçiminde yanımızdan hızla geçti ve kürk, boynuz ve büyü çarpışması her yerde çarpışırken kimin bizimle kimin bize karşı olduğunu anlamak zordu.

Orion, Perilerin uğultusunu geride bırakırken çevremize bir hava kalkanı kurdu ve ben de hızımızı artırıp Lavinia'ya doğru koşarken, yol boyunca bulabildiğimiz tüm düşmanları yere sererken, bizi güvende tutmak için kalkana kendi gücümü sundum. İsyancılara cesaretlendirici sözler haykırdım.

Giderken Tory'nin peşine düştüm ve onun devasa bir Nymph'in başının üzerinden uçarak onu devirmek için savaştığını gördüm ve Kraliçe Avalon'un ona öğrettiği savaşçı gibi dövüştüğünü görmek içimi rahatlattı.

Bir isyan dalgası bize karşı geri itilip hareketlerimizi yavaşlatırken yemin ettim, bir sıra Peri önlerini kesti ve aklımda bir fikir şekillenerek Orion'a baktım.

"Lavinia'ya tünel açabiliriz," dedim. "Eğer onu geçebilirsek, ona arkadan gelebilirim." "Bizi hızlı

hareket ettireceğim," diye kabul etti Orion, ama biz herhangi bir yere gitmeden önce, ellerimi kaldırdım ve hava büyümle bir kasırga fırlattım, gökten inen ve bizden önceki asilere saldıran Perilere çarpan korkunç bir girdap. .

Gücümü içine çektiler, dönen gri fırtına, gücümü ona akıtırken saçlarımın etrafımda uçuşmasına neden oldu. Periler yere fırlatılırken çığlık attılar ve müttefiklerimiz onları yok etmek için ateşimizle kutsadığımız silahları kullanarak üzerlerine düşerken onları savunmasız bıraktılar, onlar övgüyle haykırırken adımı tekrar gökyüzüne taşıdılar.

Büyük kasırgayı nefes nefese dağıtarak beni terk ettim ve Orion bana rakiplerimizi yok etmek için buraya getirilmiş bir cehennem tanrıçasıymışım gibi baktı. Ve bu tam da yapmayı planladığım şeydi.

Ellerimi yere doğru çevirdim, ayaklarımızın altında bir tünel açtım ve Orion onu takip ederken hızla oraya doğru koştum ve tüneli arkamızdan kapattım. Çatışmaların boğuk sesi toprakta etrafımızda yankılanırken bir Faelight fırlattım ve bir sonraki emrimi beklerken dostumun yanaklarındaki kan lekelerini algıladım.

"Hadi acele edelim," diye ısrar ettim ve ben yerin altında bir yol çizerken Orion beni kaldırdı ve o taşıdı.

Ben de öfkeli bir hızla yanındayım.

Binlerce ayak sesi ve savaşın çarpışması etrafımızdaki dünyayı titretti ve kalbim arkadaşlarım için korkuyla doldu. Ama güçlüydüler, onları dövüşürken görmüştüm ve defalarca düşmanlarını devirmelerini izlemiştim. Bu savaşın üstesinden gelebilirlerdi, bunun için aylardır eğitim alıyorduk ve üzerimize atılmış olsa da bu, hazır olmadığımız anlamına gelmiyordu.*Bunu yapabiliriz.*

Lavinia'nın ötesine geçmemiz gerektiğinden emin olduğumda, Orion durdu ve beni ayaklarımın üzerine indirirken ellerimi üstümüzdeki toprak çatıya doğru çevirdim.

"Bekle," diye homurdandı Orion, beni vücudumdaki korkunun her santimini çalan bir öpücüğün içine çekerek. Sadece birkaç saniyeydi, ama biz ayrılırken bana sonsuz cesaret verdi, dudaklarım onun temasıyla yanıyordu. "Canını cehenneme, Mavi."

"Clara için," diye yemin ettim ve kız kardeşinin adını duyunca gözleri duyguyla parladı ve başını salladı.

Ona bunu yapabileceğime yemin eden sert bir bakış attım ve ellerimi toprağa çevirip patlatırken yerin üstünde bizi neyin bekleyebileceğine dair korkuya kapılmama izin vermedim.

Orion bizi bir hava akımıyla kaldırdı ve ben de ellerimi yukarı kaldırırken kanatlarımı açtım ve bizi Lavinia'nın üzerinde durduğu yükselen karanlığın arkasında buldum.

Bir an tereddüt etmedim. Ellerimde lanet olası bir kasabayı yerle bir edebilecek bir Phoenix ateşi alevi yakarken, uzuvlarımda dönen, ruhumda yanan ateşle yukarı doğru uçtum.

Tam arkasında durup durdum ve dudaklarımda çarpık bir gülümseme belirdi.

Hoşçakal, gölge sürtüğü.

Ateşi serbest bıraktım, ateş topu Lavinia ile çarpışırken kısa menzilli patlama beni havada geriye doğru uçurdu ve gözlerimi alevlerden korumak için elimi kaldırdım. Patlamaya karşı koymak için kanatlarımı çırptım, onu bitirmek için acımasız bir kararlılıkla ileri doğru uçarken bakışlarım parlaklığa alıştı.

Lavinia çığlıklar atıp feryat etti, altındaki karanlık kule alevlerimin arasında parçalanıp ufalandı. Bir çığlıkla yere düşerken onu takip ettim ve zafer kanıma işledi. Arkasından bir yırtıcı kuş gibi dönerken benden bir kez daha ateş çıktı ve o bir gümbürtüyle yere çarptı, vücudu Phoenix ateşimin içinde sarsılıp kıvranıyordu.

Bana, arkadaşlarıma ve Clara'ya yaptığı her şey için kanatlarımı çırparken, sahip olduğum her şeyi bu canavar kaltağa salıverirken üzerinde durdum.

"Siktir git!" Beni lanetlemeye cüret eden, gaddarlığı ve karanlığıyla kazanabileceğini sanan canavarı kızartarak ağladım.

Ama bizim ışığımıza kıyasla o bir hiçti.

Gücüm tükendi ve kanatlarım çırpınarak yanına indim, beceriksizce yere çarptım ama ayakta kalmayı başardım. Siparişime uzanırken içimi bir panik kapladı ama Phoenix'im aramayı yanıtlamadı.

Orion bir anda yanımdaydı, Lavinia'nın yanmasını ve asilerin yakınlarda tezahürat yapmasını, ben nefes almaya çalışırken savaşın gidişatının nihayet bizim lehimize dönmesini izliyordu.

Yorgunum. Hepsi bu kadar.

Sadece nefes al.

Orion, prenseslerini kurtarmak için dalmaya çalışan Nymph'leri geride tutarak etrafımıza bir hava kalkanı oluşturdu, ama o hala ateşimin içinde yanıyordu ve artık kimsenin onun ölümünü benden almasına izin vermeyecektim.

Lavinia'nın çığlıkları söndü ve alevlerim sonuna kadar kaynadı, arkalarında bir kömürleşmiş kemik kabuğu bıraktılar ve üzerime yorgunluk çöküyor olmasına ve Phoenix'ime hiç ulaşamamama rağmen, rahatlayarak, lanet olası neşemle güldüm. . Çünkü o ölmüştü. Öldü gitti ve onsuz Lionel bir hiçti.

"Başardın," Orion, benim yapabileceğimi biliyormuş gibi güldü ve ben de dönüp kendimi ona doğru attım ve içimden boğuk bir mutluluk hıçkırığı çıkarken ona sımsıkı sarıldım. Yüzümü göğsüne gömüp tarçın ve kahrolası zafer kokusunu içime çekerken yanaklarımı, başımı, ulaşabildiği her yeri öptü.

"Bitti. O gitti. O kahrolası kabus öldü," diye içini çektim.

"Beklemek." Orion kaskatı kesildi ve beni geri itti, beni dönüp kemiklere bir kez daha bakmaya zorladı. Ve onları orada dururken bulduğumda gülümseme yüzümden kaydı, iskelet bir el beni işaret ederken, gölgeler korkunç yaratığın etrafını sardı ve Lavinia'nın kemiklerini bir kez daha deriyle kapladı.

Aşağıdan yukarıya yeniden yapılmıştı, gölgeler etrafında canlı bir canavar gibi bükülüp kıvranırken vücudu yeniden şekillendi ve yüzü yeniden dövülürken Orion ve ben dehşet içinde geri çekildik. Kafatasının tepesinden uzayan siyah saçları, gölgelerinin yarattığı ruhani rüzgarda dans ediyordu ve karanlık onu siyah bir elbiseyle örterken, dudaklarında hain bir alayla bana baktı.

Hala kalbimi göğsümde katı bir buz parçasına çevirecek şekilde beni işaret ediyordu. Orion kılıcını kaldırırken ellerimi kaldırdım ama ne bir Phoenix ateşi çıktı, ne bir büyü fısıltısı, ne de hiçbir şey.

Lavinia parmaklarını kıvırdı ve karşılık olarak midemde bir şey büküldü ve ben iki büklüm olurken acıyla nefesimi kesmeme neden oldu.

"Geride kal!" Orion bir meydan okuma çığlığıyla öne atıldı, kılıcını kaldırdı ve Tarikatımın armağanlarıyla alevlendi ve Lavinia'nın gözleri ona dikildiğinde bir korku çığlığı beni terk etti. Ama kılıcını savurduğu sırada, onu sert bir şekilde yere çarpmasına neden olan bir gölge patlamasıyla kenara savurdu.

Bir gölge dalı kılıcı elinden çekip aldı, ona geri çevirdi ve ucunu tuttu.

boğazına Bir sonraki anda karanlık gücüyle onun hava kalkanını etrafımızda paramparça etti ve biz de onun insafına kaldık.

"Gerçek kraliçeler için!" diye haykırdı isyancılardan biri, Lavinia'ya saldırmak için hızla ileri atıldı, ama Lavinia yoluna gölgeler göndererek onu tam ortasından ikiye böldü, kan döküldü ve çabalamaya devam ederken dehşet içinde irkilmeme neden oldu.

Lavinia bana doğru yürüdü, gölgelerini solumdaki kalabalığın üzerine saldı ve insanlarımı paramparça ederken havada yayılan korku çığlıkları.

"Durmak!" Ağladım, yerde mücadele eden Orion'a ıstırap içinde bakarak ağladım, sonunu o kadar net gördüğüm için panik beni titretiyordu, korku neredeyse beni boğuyordu.

"Vega pisliği," diye tükürdü Lavinia, gözlerinde bir zehir deniziyle bana dik dik bakarak. "Anka kuşunun benim gölgelerimden daha güçlü olduğunu mu düşünüyorsun?"

Parmaklarımı esnettim, Anka kuşumun yükselmesi ya da sihrimin geri gelmesi için yalvardım ama sanki bunların hiçbiri bende yokmuş gibiydi. Ben kemiklerimde yaşamayan, bana gelmeye istekli ölümlü bir güçtüm ve görünüşe göre Lavinia bunu biliyordu.

"Lanetimi yendiğini mi sandın?" diye sordu, ağzını çekiştiren şeytani bir gülümsemeyle. Elini tekrar havada kıvırdı ve içimdeki karanlık bir çukur tarafından öne doğru çekildim, midemi tutarken acı çığlık atmama neden oldu. "Phoenix'in iyi bir mücadele verdi, kabul edeceğim. Bu kadar uzun sürmesi gerekmiyordu. Ama şimdi buradasın ve gücüm her zamankinden çok daha büyük, onu durduramazsın."

"Bana ne yaptın?" nefesim kesildi.

Lavinia sorumu görmezden gelirken "Dışarı çık, dışarı çık, her neredeysen," diye şarkı söyledi ve içimi parçalayan pençeleri hissedebiliyordum, karanlık bir şey göğsüme doğru sürünür gibi gelirken bir kez daha çığlık atmama neden oluyordu.

"Dur," diye inledim, acı neredeyse dayanılmaz bir hal alırken sendeledim.

"Gitmesine izin ver!" diye haykırdı Orion, ama artık tamamen Lavinia'nın elindeydim ve önümde durmak için geldiğinde, gözlerinde bir nefret uçurumu gördüm.

"Ambres tenus avilias mortalium avar," diye homurdandı Lavinia ve başım geriye düşerek gökyüzüne bakıyordum, göğsümde bir öfke açılıyor ve karanlık sihrimin yaşaması gereken yere doğru hızla ilerliyordu.

"Dur," diye tekrar yalvardım, sesim ciğerlerimden çıkan bir hava üflemesinden başka bir şey değildi, tüm vücudum onun kontrolüne geçmişti.

"Sen kötü, kötü bir Vega oldun. Bütün bu insanları kurtarmak istiyorsan, neden onları incitiyorsun? Lavinia mırladı.

Anılar gözlerimin önünde açıldı ve kendimi sigara içmek için dönerken gördüğümde dehşet içinde izledim.

Benim ve Orion'un odası, içimde yükselen kana susamışlıkla gece kapının altından kayıp gidiyor. Kısa süre sonra, çiftlik evinin ötesinde, öldürülmüş olarak bulunan ilk gardiyanların arkasındaydım. Onlardan birini ahıra kadar takip ettim ve birdenbire vücudumun içinde bulunduğu dumanlı şekil devasa bir canavara dönüştü. Kalın siyah bir kürkle kaplıydım, pençelerimde jilet gibi keskin pençeler vardı. Ve ben öfke, açlık ve nefretten başka hiçbir şeyle dolu değildim.

Hayır, o ben değilim.

Ama öyleydi. O canavar bendim ve cinayetlerden o sorumluydu.*BEN*sorumlu olmuştu. Tüm bu ölüm, acı ve korku için.

İlk adamı ahıra sürükleyip pençeler ve dişlerle öldürürken, çığlıkları etrafımda yankılanıp diğer muhafızları çekerken anıyı izledim. Ama geldikleri an, benim avıma düştüler, güçleri benimkiyle kıyaslandığında hiçbir şeydi, vücutlarını parçaladım, parçalarını yutarken, geri kalanını katliamda samanların üzerine saçılmış halde bıraktım.

Cinayetlerin her birinin anıları, geceleri o dumanlı biçimde odamıza girip çıktığım ve sonra bulduğum kurbanları dilimlediğim anılar zihnimi yırttı. Ve hissettiğim tek şey öfkeydi. Tüketici ve kör ediciydi ve gücümü, Düzenimi yedi. Her öldürdüğümde, biraz daha güçlendi ve sihrim elimden daha sıkı çekildi. Birliğim karşı koymuştu, buna canavarın öfkesini hissedebiliyordum ama şimdi gölgeler kraliçesinin önünde duruyordum ve o, içimdeki bu canavara sahipti. Olduğum her şeyi çalan bu yaratık ve daha fazlasını istiyordu, çok daha fazlasını.

"Gölge Canavar senin içinde kök saldı," diye mırıldandı Lavinia, ben anılardan sıyrılıp dehşet içinde ona bakarken, zaten doğru olduğunu bildiğim şeyi reddedercesine başımı sallıyordum. “Gücünüzden parça parça beslenir. İyi savaştın ama yeterince iyi değil. Ve şimdi doydun ve sen bir canavara bağlı bir ölümlüden başka bir şey değilsin. Ve o canavar*bana ait*” Lavinia elini tekrar büktü. "Dışarı çık ve oyna, canavar."

"Hayır," diye dehşet içinde nefesim kesildi, ellerimi tekrar kaldırdım, Phoenix'imi yüzeye çıkarmaya çalıştım ama gitmişti. Sanki bedenimden uçmuş ve beni terk etmiş gibi ve bu gerçeklik kadar korkunç bir şey hiç tanımamıştım.

"Ondan uzak dur!" Orion ağladı ve Lavinia kendi kılıcının insafına kendi gölgelerinde bağlı olduğu yerde ona baktı, sonra tekrar bana baktı.

"Bence canavar aç. Novus estris envum magicae. Avilias avar!” Parmaklarını esnetti ve birdenbire tüm öfkem tükendi ve bedenim parçalanıyordu, devasa bir canavar savaşarak vücudumdan çıkarken zırhım bükülüp bükülüyordu. Zırh üzerimden zorlandı, yere çarptıkça bir dizi çınlamayla etrafımda parçalara ayrıldı, ses yaklaşmakta olan bir ölüm çanı gibiydi. Boğazımdaki kolye koptu ve İmparatorluk Yıldızı çamura saplanarak yuvarlandı.

Lavinia'nın üzerinde yükselirken kocaman pençelerimi toprağa çarptım ve her bir parçam zorlandı.

hayvan içeriden de devraldığı için bırakmak.

Lavinia, Orion'un ayağa kalkmasına izin vererek ona da kılıcını uzattı ve eşim hemen kılıcı ona doğrulttu.

"Onu bu lanetten kurtar!" diye emretti, kılıcı ona doğru savurdu ama Lavinia, sanki o hafif bir tahrişten başka bir şey değilmiş gibi elinin bir hareketiyle onu geriye doğru savurdu.

Lavinia, "Küçük arkadaşlarını incitmeden önce onu durdursan iyi olur," diye alay etti.

"Onu asla incitmeyeceğim," diye hırladı ve bakışlarım o tarafa çevrilirken beni asilere doğru işaret ederek onu düşündü ve önümde görebildiğim kadar avla salyalarım aktı.

İçimde açlık ve ölümden başka bir şey olmadan onlara doğru sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsice ilerledim, zihnim bir karanlık pusuyla. "Hayır - Mavi! Bana bak!" bir ses bana ulaştı ama artık kime ait olduğunu çıkaramadım.

İçimdeki öfke kabarıp damarlarımı tutuştururken kalabalığa doğru koşmaya başladım. Acıktım, o kadar çok açtım ki ağrılarım arttı. Ve Fae ile çarpıştığımda ve pençelerimden ilk kan döküldüğünde, aya uludum ve içimdeki karanlığın derinleştiğini hissettim.

BENkrallığını koruyan bir kraliçenin öfkesiyle ve düşmanlarının kanında yıkanmak için doğmuş bir canavarın gücüyle savaştı. Ve bir sürü kahrolası düşmanım vardı. Lionel ve Lavinia çok uzun bir listenin sadece başındaydılar ve ben lanet olası yıldızlara başlamayacağım bile.

Şimdi bizi izliyorlardı, tamamen berrak gökyüzünde parıldayarak, arzularıyla kaderlerini çok dikkatsizce çarpıttıkları Fae burada çamurda hayatları için savaşırken gösterinin tadını çıkarıyorlardı. Burada kimin galip geldiği umurlarında değildi. Sadece düzenledikleri katliamı izlemeye geldiler.

Ateş ve öfkeyle savaştım, alevin gücünü kullanarak büyümü her zaman tam dolu tuttum ve düşman saflarında büyük delikler patlattım, yine de onlar her açıdan üzerimize geldiler.

Tamamen habersiz yakalanmıştık ve ordumuz hala çoğunlukla yeraltında mahsur kalmış, tünellerde darboğaz yapmış ve saflarımıza katılmak için buraya ancak yavaş yavaş gelmeye başlamışken, ciddi bir dezavantajlı durumdaydık.

Bakışlarım, toprak büyüleriyle yamacı paramparça edip alttaki tünellerden daha fazla isyancıyı kurtarırken, farklı biçimleriyle üzerimize saldıran ve onlardan önce Ejderha ateşiyle ordumuzu yakmayı hedefleyen Ejderha Loncası'na karşı kalkan oluşturan Catalina ve Hamish'e takıldı. hatta savaşa tamamen katılabilir.

Nymph çıngırağının ağır gücü tekrar tekrar çınladı ve onlardan birine çok yaklaştığımda içimdeki büyünün ısrarlı bir vuruşa dönüşmesine neden oldu, ama alevli kılıcım zaten onların türünün ve onu yapan herkesin kanıyla ıslanmıştı. Sadece sihrimle savaşabileceğimi düşünme hatası, yanlış olduklarını zor yoldan öğrendim.

Saflarına liderlik ediyormuş gibi görünen dev Nymph hâlâ görüş alanımdaydı ama daha da uzaklaşmış, Eugene Dipper liderliğindeki Tiberian Farelerinin direndiği savaş alanının uzak tarafına doğru hücum etmişti.

Ordumuzun cesaretini görünce yüreğim kabardı, onları etrafımda savaşırken buldum ama yine de Lionel'ın müritlerinin çokluğu ürkütücüydü.

Daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemeyen bir kükreme ayaklarımın dibindeki yeri salladı ve oradaki isyancılar o sese neden olan şeyden kaçmaya çalışarak çığlık atarken sağıma döndüm.

Korkularının kaynağını, gölge pençeleri ve bir kabusun ruhsuz gözleriyle saflarını yarıp geçen devasa bir canavarı fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bir Monolrian Bear Shifter kadar büyüktü ve biraz da onların türüne benziyordu, siyah kürkü öldürdüğü Fae'nin kanıyla ıslanmıştı.

Anka kuşuma seslenirken dudaklarımdan meydan okuyan bir kükremeyle elimi kaldırdım ve yumruğumda kırmızı ve mavi alevler tutuştu, beni neredeyse ayaklarımdan düşüren bir enerji patlamasıyla serbest bırakana kadar inşa ve inşa etti.

Ateşten doğan bir kuş ambarımdan fırladı, ürkütücü güzel sesiyle tüm asilerin duyması için haykırdı, başlarının üzerinden geçip dosdoğru onları yok etmeye gelen gölge yaratığına doğru uçarken morallerini yükseltti.

Anka ateşi üzerine doğru gelirken hayvan yukarı baktı, gözleri bana kaydı, gözlerinde gümüşi bir parıltı omurgamdan aşağı bir ürperti yayılırken beni neredeyse duraksattı.

Saldırım yaratığa çarptı ve ayaklarından fırlarken kükredi, Nymphe saflarına geri döndü ve onları altında ezdi, kemikli uzuvlarını paramparça etti ve onları acı içinde çığlık attı.

Kalkmak için çabalarken ona doğru koşmaya başladım, o darbeden sağ kurtulmuş olduğu gerçeğiyle kaşlarım çatıldı. Kılıcımı hazır tuttum ve meydan okuyarak bağırdım.

Ben onlara doğru koşarken isyancılar kenara çekilmeye çalıştı ama onları görmezden geldim, sıçradım ve kendimi başlarının üzerinden itmek için hava büyümü kullandım, kılıcımı iki elimle kavradım ve öldürücü darbeyi yapmaya hazırlanırken üzerimde savurdum. .

Bir şey bana bir araba çarpmasının gücüyle çarptı ve bir acı lanetiyle rotamdan çıktım, güçlü bir gövdenin altında yere yuvarlandım ve toprakta kayarken kılıcımın tutuşunu kaybettim.

Kalçamdan bir bıçak kaptım, yuvarlanmamızı durdurmak için dizimi yere sıkıştırdım ve hançeri rakibimin boynuna savurdum, Orion'u tanıdığımda gözlerim korkuyla açıldı.

Saldırımı son anda durdurmayı başardım, bıçağımın ucu çenesinin köşesini sıyırdı ve ben onu çekerken kan çekti ve keskin bir nefes aldım.

"Lanet olsun, neredeyse seni öldürüyordum."

"Canavar Darcy," diye havladı, az önce ondan aldığım kan umurunda bile değilmiş gibi görünüyordu. "Bu lanet. Lavinia bunu kendi içinde tezahür ettirmeye zorladı ve bunun ilk kez olduğunu sanmıyorum."

Başımı hızla çevirdim, dövüşen bedenlerin ezilmişliği arasından canavar bir kez daha ayağa kalkarken ona baktım, söylediklerini anladığımda dudaklarım korkuyla aralandı.

"The Burrows'daki Fae'leri öldüren o muydu?" Nefes aldım ve Orion ona bakarken başını salladı.

"Bence de. Ama bunun olduğunu bildiğini sanmıyorum. Artık lanetin etkisinde olduğuna göre, lanet karşısında tamamen kaybolmuş görünüyor. Onu buradan uzaklaştıracağım. Bu savaşı kazanmak zorundasın, Tory. Onları zafere götürmek zorundasın."

Bunu anladığımda kalınca yutkundum, ayağa kalkıp ona da elimi uzatırken etrafımıza bir hava büyüsü kalkanı fırlattım.

Etrafımızı saran katliama bir göz atarak, "O zaman baskı yok," diye mırıldandım.

"Yapabilirsin," dedi Orion, kolumu kavradı ve bana, kendimden çok daha fazla güven duyduğum gümüş halkalı gözlerine bakmamı sağladı ve derince yutkundum.

"Lütfen onu kurtar, Lance," diye derin bir nefes aldım, hararetli savaşın ortasında beni duyabileceğinden bile emin değildim ama kesin bir şekilde başını salladı.

"Ne gerekiyorsa yapacağım."

"Daha fazla güce ihtiyacın var mı?" Canavar kükrerken sordum ve onu buradan nasıl çıkarmayı planladığını merak ederek bir kez daha ona doğru baktım.

Cevabı, boynuma saplanan dişlerinin keskin sızısı ile geldi ve kılıcımı daha sıkı kavrarken dişlerimi gıcırdattım, bakışlarım bir kez daha o devasa Peri Perisi'ne takıldı ve o Fae benzeri formuna geri döndü ve bir hırladı. Alejandro'yu tanıdığımda dudaklarımı çekti.

"Ölme," diye emretti Orion beni bırakırken ve son bir kez bakışlarıyla karşılaştım. "Sen de."

Bizi koruyan kalkanı düşürdüm ve kendimi ona bensiz yardım etmesine izin vermeye zorlarken Darcy'ye doğru fırladı.

Düşen kılıcımı geri almak için acele ettim, kılıcı kaldırdım ve Alejandro kendi kanadında Perilere karşı savaşan asilere avuç dolusu vahşi ateş büyüsü atmaya başladığında görüş alanıma sabitledim.

Babamı öldürürken ondan çaldığı ateş büyüsü. Büyü, kan ve kemik almanın bedelini ona ödetirdim.

"Bu gece öleceksin, pislik."

BENhepsini görmüştü. Leydim Darcy ormanın bir canavarına dönüşüyor ve Orry erkeği onun peşinden koşuşturmaya giriyor. Onu otlaklarımda vahşi bir at gibi evcilleştirmek için ona koşmak zorunda kaldım.

Sevgili Darcy'nin insanlarımıza ziyafet çektirdiği dev canavarımsı yaratık olarak koştum. Bagamagooth'un derin uçurumlarından gelen bir yaratık gibi kürkünün kenarlarında dans eden gölgelerle büyük siyah bir ayıya benziyordu.

“Geliyorum, leydim tutun!” Ben ağladım.

Havada, dudaklarımda Vega adıyla dönerek savruldum, çivili top bir Nymph'in şapşal suratına saplandı ve canavarı ise çevirdi. Bu, ıssız bir tarlada küçük bir zaferdi ve Darcy halkımızın arasına kasıp kavururken, kıyametimizin fırtınalı bir denizin üzerindeki ay gibi yükseldiğini ve Peçe'nin ötesine geçmemizi işaret ettiğini görebiliyordum.

Orion, Darcy'yi olabildiğince çoğundan uzak tutmak için asilerin üzerine hava kalkanları kurdu, ama Darcy onları defalarca parçaladı.

Başka bir Nymph'i bir çığlıkla ve sadık silahımla, bizi korumak için doğmuş gibi düşmanlarımıza ölüm getiren Bitmeyen Göksel Karma Dövüşü ile devirdim.

"Al şunu seni astların aşağılık herifi!" Ağladım, bastırırken alnımı sildim, asilerin parçaları tepeden uçarken ve feryatlar yoğunlaşırken tatlı Darcy'm artık kanla kaplıydı.

Ondaki bu değişikliğe neyin sebep olduğuna dair bir sezgim vardı. Lavinia açıkça suçluydu. Etkileşimlerini görmüştüm, ancak savaşın kargaşasında tek bir fısıltı bile duymamıştım.

Orion onu geri itmek için mücadele ediyordu, kolu zaten Darcy'nin pençelerinden kanıyordu ve onlara ulaşmak için savaşırken bir Garbles Batağanı gibi çığlık attım. Elysian Mate'in pençelerinin altına düştüğünü ya da kafasını onun güzel vücudundan kopardığını görmeyecektim, ama ne yazık ki! Daha hızlı hareket edemiyor gibiydim, onları parçalara ayıran kraliçelerinden koşarak kaçan isyancılar tarafından geri püskürtüldüm.

Ama bir yusufçuğun çenesi önünde sivrisinek gibi sinmezdim, hayır! Hanımımın yardımına gelirdim. Adını gökyüzüne haykırır ve yıldızlara onu vücudunu saran bu korkunç biçimden kurtarması için yalvarırdım.

Orion, asilerin başka bir hattını hava büyüsüyle örtmeyi başardı ve onlara kaçma şansı verdi, ardından buz atarak Darcy'nin bacaklarını bağlamaya çalıştı ve onu yerde tuttu.

Cesaretlendirmek için bağırdım ama Darcy buzu yarıp bir dizi asiye çarptı ve onları pençelerinin altına aldı.

"Ah, bir kertenkelenin üzerindeki guacamole."

Yaklaştırdım ve Darcy bir adamı çenelerinin arasında sallarken yüzüme kan sıçradı. Sevgili leydimin gözleri, ona bunu yapan iğrenç gölge cadının karanlığıyla döndü ve onu kurtarmaya yemin ettim.

Orion, Darcy'nin sırtına atladı, Darcy'nin başını yana doğru çevirerek elleri onun kürküne düğümlendi, çenesini asilerden uzaklaştırdı ve onlara kaçma şansı verdi. Ama koşmadım.

Topuklarımı içeri soktum, omuzlarımı asilere çarparken, yanımdan geçen ve denize kaybolan bir hindistancevizi gibi beni de sürüklemelerine izin vermeyen cesetlerin gelgitiyle savaşırken.

Darcy başını o kadar sert salladı ki, Orion ondan fırladı ve sırtında, hayati bir kemiğin kırıldığını gösteren bir çatırtıyla yere çarptı. Ve bunun acısı içinde homurdanırken, hareket edemediğini gördüm, Elysian Mate'i öldürücü darbeyi indirmek için öne çıkarken kılıcını savaş alanında kaybetti.

Boğazıma bir inilti takıldı ve dirseklerimi etrafımdaki isyancılara sıkıştırdım, onları kenara zorladım, kabuğundan fırlayan bir bezelye gibi saflarını yarıp geçtim ve hemen tekrar koşmaya başladım, salladığımda ve ufkun ötesinde uyuduğu yerde güneşin beni duymasına yetecek kadar yüksek sesle çığlık attı.

Darcy başını kaldırdı, gözlerini Orion yerine bana çevirdi ve ben de onlara doğru koşmaya devam ettim; Dişlerini bana gösterdiğinde çelişkiye düştüm ve ölümümün, onun gözlerinde çakıllı iki elmas gibi bana parladığını gördüm.

"Orry adamına zarar vermeyeceksin!" Feryat ettim, ileri atıldım, Orion'a inmeden ve tüm gücümle onu iyileştirmeden önce takla atarak dönerken ayaklarım yerden kalktı.

Omurgasının kırılan diskleri tekrar birleşirken homurdandı ve keskin pençeler zırhımı tereyağını kesen sıcak bir bıçak gibi delip omzumun derinliklerine saplayıp beni ondan fırlatmadan önce gözlerimiz buluştu.

Havada yelken açtım, yelkenimi kontrolden çıkardım, sıcak kan fışkırması sırtımdan aşağı yuvarlanırken ve gökyüzü ve dünya bir araya gelirken zaman yavaşlamış gibiydi.

Etimde bir ölüm nehrinin kokusunu aldım ve yere düştüğümde zamanımın yakın olup olmadığını merak ettim.

çamurlu bir kıyıdan aşağı yuvarlanırken, rüzgar ciğerlerimden zorla çıkarken etrafımda bir kan ve çamur denizi uçuşuyordu.

Belki de annem yakındaydı, bana elini uzatmayı ve beni yıldızlara doğru yönlendirmeyi bekliyordu. Ama sessizce gitmeyecektim, kemiklerimde kavga kalmayıncaya kadar savaşacaktım. Eski zamanların cesur savaşçıları gibi savaşmaya devam eder ve bu gece ayın önünde bir dağ kadar sarsılmaz dururdum.

Kalkmaya çalışarak başımı kaldırdım ve Angelica dev kırmızı Ejder biçiminde önümde yere çarptığında en muazzam patlama sesi geldi. Mildred'in devasa kahverengi Ejderhası üzerine konduğunda kükredi, çirkin canavar keskinleştirilmiş dişi ve kanlı pençesiyle boğazını deşti ve sevgili Angelica'mın kükremesi boğazında söndü, ölürken son nefesi yanaklarımda yuvarlandı ve o iğrenç Mildred yırttı. Başını omuzlarından kaldırmış, gökyüzüne yükselmeden önce zaferini haykırıyordu.

Orion'un savaş alanında Darcy'nin peşinden koştuğunu, gömleğinin yarısı yırtılmış ve kana bulanmış halde görünce kendimi zorlayarak ayağa kalktığımda ve kendimi iyileştirdiğimde ıstırap, keder ve tam bir yıkım içime dolandı.

Nilüfer yaprağındaki kurbağa gibi gırtlağımdan hıçkırıklarla sevgili arkadaşım Angelica'ya bakarken yanaklarımdan yaşlar süzülüyordu.

"Tatlı, sevgilim Angelica!" Gökyüzüne bakarken gözyaşlarım sıcak ve hızlı akıyordu, kendi yaptığım bir lanetle onu dağlarken bakışlarımı Mildred'a diktim. "Benim elimde öleceksin ve seni içten dışa doğru çığlıklar atarak ve alevler içinde cehenneme göndermeden önce acı çekeceksin! Bu gün beni duy! Cesur ve ayak tırnağında senin sahip olabileceğinden daha değerli olan müttefikimin intikamını alacağım!

“Wşimdi ne yapacağız?” Çaresizce oraya hücum edip ailemi ve arkadaşlarımın ailelerini de almak için homurdandım. Ve ailelerimizin geri kalanı hangi cehennemdeydi? Bu evde miydiler? Çünkü eğer öyleyse onları nereden aramaya başlayacağımı kesinlikle bilmiyordum ve belki de tek kullanımlık oldukları, belki de Lionel'ın onlardan kurtulmuş olduğu fikri zihnimde şişmeye devam etti ve bende hücum etmek istememe neden oldu. düşünmeden savaş. Ama kafamı tutmam gerekiyordu. Duygularımı içimdeki o karanlık çukura bastırmalı ve en iyi yaptığım şeyi yapmalıydım. Soğuk kalpli, kana susamış, korkusuzca adım atabilecek her şeyi yapabilen bir pislikmişim gibi davran. Demek yapacağım şey buydu.

Aşağıya, avluyu görebileceğimiz bir salona inmiştik. Sağımda Cal ve solumda Max ile bir kanepenin arkasında diz çökmüştüm, bir susturma baloncuğu bizi mobilyaların arasına sokan kalın bir gizleme büyüsüyle birlikte etrafımızı sararken gırtlağımda bir inilti vardı. Vard'ın, yanında büyük bir Periler grubuyla birlikte malikanenin önüne doğru ilerlerken, yeni gelenlerin yakında geleceği hakkında mırıldanarak ayrılışını izlemiştik ve o yeni gelenlerin biz olmamız gerektiğini çabucak anlamıştık. Bu da bizim için tuzaklarını çok geç hazırladıkları anlamına geliyordu. O zaman çoktan eve girmiş olmamız onlar için berbattı. Vard'ın gölge gözünü çalmanın onu Solaria'nın bu tarafındaki en boktan Kahin yaptığını tahmin etmiştim. Ama tüm bunlar karşısında küçük bir zaferdi.

Max hayal kırıklığı içinde, "Dışarıda onlardan çok var," dedi. "Onları uzaklaştırmamız gerekiyor." "Ve o yarığı kapatmak için bağlayıcı bir iğneye ihtiyacımız var," diye yanıtladım. "Sence birimiz bir tane almak için yıldız tozu atmalı mı?"

Max kaşlarını çatarak, "Birden fazla yolculuk için yeterli yıldız tozumuz yok," dedi.

Cal, "Bekle, Stella'nın evi hemen yan tarafta," dedi. "Ve?"

Diye sordum.

"Ve Orion bana orada babasının eski kara büyü ekipmanlarıyla dolu gizli bir bodrum katı olduğunu anlattı," diye açıkladı Caleb. "Merdivenlerin altındaki koridorda gizli bir panelin arkasına gizlenmiş."

"Elbette bunu sana en iyi arkadaşın söyledi," diye mırıldandım, ama tamam, evet,

kullanışlıydı. "Ya iğne yoksa?" dedi Max endişeyle.

"Kara büyüde en sık kullanılan nesnelerden biri - Orion bana bundan bir sürü bahsetti. Bu yüzden denemeye değer, diye ısrar etti Cal.

"Ama o yarığa varmadan önce o Su Perilerini sunaktan uzaklaştırmamız gerekiyor," dedim.

"Ateş yakmaya ne dersin?" Cal önerdi ve ben de bunu düşündüm. "Bunun

için hepsi gitmeyecek, belki birkaçı ama..." Başımı salladım.

Max düşünceli bir şekilde, "Duygularını manipüle etmeyi deneyebilir, onları bastırabilirim," dedi. "Yeterince zamanım olsaydı, belki hepsini uyutabilirdim."

Cal, "Ailelerimizi de uyutacaksın ve bu onları o kahrolası sunak şeyiyle daha fazla tehlikeye atabilir," diye tısladı Cal.

"Anladım," dedim, ikisi bana bakarken topuklarımın üzerine oturarak. “Ses taklidi mükemmelleştirildi. Size gidip bir iğne alıp herkesi serbest bırakma şansı vermek için onları dışarıdan çağıracak kadar uzun süre bir illüzyon yaratabilir, Lionel'mışım gibi davranabilirim."

Bu tamamen kötü bir fikir değil, diye kabullendi Caleb. "Ama bunu anlarlar ve çıngıraklarını senin üzerinde kullanırlarsa, mahvolursun."

"Bir grup Periyi kaldıramayacağımı mı düşünüyorsun?" Bana attığı yoğun bakış karşısında kalbim bir saniyeliğine ritimsiz güm güm atsa da alay ettim.

"Dikkatli ol," diye homurdandı, elimi sıkmak için uzandı ve temas noktası göğsüme bir ısı oku gönderdi.

"Her zaman öyleyim." Göz kırptım ve illüzyonu yaratmaya çalıştım. Lionel'ı tam olarak taklit edemediğim düşünülürse mükemmel değildi. Bunu yapmamı engellemek için çalışan büyüleri vardı, ama etrafıma büyük bir pelerin sarıp kapüşonu çekerken, geçeceğimi düşündüm. Zaten o avluda hava karanlıktı ve ses taklidim mükemmel olurdu.

"Ergh, ona acayip benziyorsun," dedi Cal buruşuk bir burunla.

"Ben küçücük bir iguana'yım," dedim Lionel'in gümbürdeyen sesiyle. "O nasıl?"

"Mükemmel. Şimdi git. Max beni itti ve ayağa fırladım, omuzlarımı geriye yaslayarak yürüdüm ve kapıya yöneldim ve pisliğin kendisine yakışır dramatik bir hareketle kapıyı fırlattım.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun?!" diye kükredim;

Ben.

İçlerinden biri homurdanan bir sesle, "Lavinia'nın bizden istediğini yapmak," diye yanıtladı.

"Ve Lavinia senin kralın mı?" Havladım ve birkaçı buna baktı. "Kuyu?!" "Hayır, majesteleri." En yakındaki başını eğdi ve ben de bunun muhtemelen bir Lionel hareketi olmadığını fark etmeden önce omzuna belli belirsiz vurdum, bu yüzden yüzümü buruşturarak elimi pelerinime sildim. "Hemen içeri gir. Konuşmamız gerek. Hepiniz!"

İşaret ettim ve Periler itaat etmek için acele ettiler, yanımdan hızla geçerken itaatkar bir şekilde başlarını eğdiler, ancak bir çift mihrabın etrafında yapılan boktan gösteriyi izlemek için geride kaldı ve başa çıkmak için diğerlerine güvenmem gerektiğini tahmin ettim. onlara.

İçerideki Perileri takip etmeye başladım, Max ve Cal'ın saklandığı yere göz attım ve ailelerimizi o cehennem sunağından bir an önce uzaklaştırabilmeleri için yıldızlara dua ettim.

Perileri koridora kadar takip ettim, yanlarından geçerken onları yönlendirmeye devam ettim, çocukken buraya kaç kez gelmiş olmama rağmen sonsuz koridorlarda dönüp duruyordum. Yemek odası olduğundan oldukça emin olduğum bir kapıdan içeri girdim ama bunun yerine büyük bir banyo olduğu ortaya çıktı.

Toplar.

Hepsi peşimden içeri girdiler ve ben de kapşonumu yüzüme daha çok çektim. Bu pislikler yüzüme çok yakından bakarlarsa, bu odadaki parlak ışıklar ölü bir eşantiyon olurdu.

Sağ. Canavarlarla dolu bir banyodayım. Şimdi ne olacak?

Boğazımı temizledim, parmağımı altın bir musluğa kaydırdım ve incelerken öksürdüm, kendime düşünmek için bir dakika kazanmaya çalıştım.

Periler birbirlerine baktılar ve burada zamanımın tükendiğini biliyordum. Hepsini bu banyoya sürüklemiş olmam için makul bir sebep bulmam gerekiyordu.

Perilerden biri bana biraz fazla yakından bakmaya başladı ve ben başımı eğip boğazımı temizleyerek eğildim ve musluğu, ağızdan ağzına kadar inceliyormuş gibi yaptım.

"Bu hiç iyi değil," diye mırıldandım. "Hiç iyi değil."

"Um, beni bağışlayın, kralım, ama iyi olmayan ne var?" içlerinden biri sordu ve benim cevabım olmayan güzel bir sorusu vardı.

"Elbette musluklar," diye homurdandım. “Parıldamaları gerektiği gibi parlamıyorlar.”

"Belki bunu hizmetkarlarınızla görüşebilirsiniz, majesteleri?" bir Su Perisi önerdi.

"Küstahlık!" diye böğürdüm, bir havlu alıp onu kırbaçladım, ama bu hareket kapüşonumu geri itti ve gizleme büyüm tüm yanlışlığıyla ortaya çıktı.

"Bekle, sen kimsin?" Perilerden biri tersledi. "Sen bizim kralımız değilsin!"

"Aman yıldızlarım, bu bir Vega!" Kükredim, arkalarını işaret ettim ve aptallar gibi hepsi döndü ve ben de eğildim ve koştum, onları hava büyüsüyle bir kenara fırlattım ve kendimi yerden fırlattım.

kapı öfkeli bir esintiyle.

Kapıyı arkamdan çarparak kapattım, toprak büyüsüyle kaynak yaparak kapattım, vücudumu kaplayan örtüyü serbest bırakmadan önce tüm kapı onunla parıldayana kadar metalle gittikçe daha sıkı bir şekilde mühürledim.

Üzerine bir ağırlık çarptı, ardından bir diğeri daha geldi ama kapım hareket etmedi.

"Ha!" Heyecandan ağladım ama sonra Nymphe'lerden biri duvarı aşıp koridora çıkarken bir patlama sesi geldi ve arkadaşları peşinden koşturdu ve ben şaşkınlıkla ciyakladım, dönüp koridorlardan aşağı koştum. Ama arkadaşlarıma dönmedim, evin derinliklerine indim, bir Periler denizi kuyruğumu kovalarken omzumun üzerinden sihir fırlattım.

Kapıları paramparça ettim ve mobilyaları önlerine fırlattım, her yere vazolar ve paha biçilmez yadigârlar fırlattım.

"Yakala onu!" biri sağımdaki bir dizi açık kapıdan bağırdı ve Vard'ın tek gözlü yüzünde öfkeli bir ifadeyle beni işaret ederek uzun adımlarla eve girdiğini gördüm.

Bir hava büyüsüyle masadan bir vazo kaldırdım, kafasına çarptım ve arkamdan ateş püskürürken küfretmesine neden oldum. Eğildim ve koşmaya devam ettim, onları takip etmeleri için yüksek sesle cesaretlendirdim. Çünkü beni kovaladıkları sürece ailemin ve arkadaşlarımın yakınında değillerdi. Ve buradan defolup gitme sürecinde olduklarını lanet olası aya umdum.

Ryaş aklımdan asit gibi fışkırdı ve yerdeki Fae'lerin arasından bakıp saflarını yararak, bu kadar çok kanın tadı beni çılgına çevirirken, bir dalgası beni ileriye doğru itti.

Daha fazlasını istedim. Toprağı yok etmek, harap etmek ve kırbaçlamak için içimdeki bu karanlık ve bitmeyen ihtiyacı doldurmam gerekiyordu.

Ağzımdaki sivri dişler zehir tadı veriyordu, keskin ve acı bir tat dilimin üzerinde yuvarlanıyor ve ısırığımdan sonra yaşayacak kadar şanslı olan herkes için sonsuz acıya ve ıstıraba neden oluyordu. Ama uzun süre yaşamazlar. Siyah ve lekeli zehir damarlarından geçip onları başka bir kurbanım olarak ele geçirdiğinde değil. Onların.

Lavinia'nın fısıltıları kulaklarımdaydı, sesi beni harekete geçiriyordu ve ruhum onunkine o kadar derinden bağlıydı ki, bir parçam şaha kalkıp onun emirlerini dinlememek için savaşırken bile. Ama onları reddetmek imkansızdı, sözleri içimde asla söndürülemeyecek bir ateş yakıyordu ama bu benim bildiğim ateş değildi, her iyi parçamı bir bütün olarak yiyip bitiren kötü bir şeydi.

Karşımda bir adam belirdi, kollarını iki yana açmış ve gümüşi halkalı gözlerinde bir ricada bulunuyordu. Ona doğru savruldum, pençelerimi parçalamak için savaştığım şiddetli bir hava kalkanına çarptım, onu geri ittim ve hırladım, onları yerinde tutmak için savaşırken savunmasını kırmaya çalıştım.

"Mavi!" diye bağırdı, kelime göğsümün derinliklerinde bir şeyleri çekiştirerek, ama sonra Lavinia'nın fısıltıları yükseldi ve nefretim yoğunlaştı.

"Öldür onu. Hepsini öldür," diye bağırdı kafamın içinde. Metresim. Varlığımın rehberi, beni asla çıkaramayacağım kadar derin hissettiren şekillerde ona zincirleyen ve bağlayan kişi.

Hava kalkanını yarıp geçtim ve ani bir hızla fırladı, böylece pençem ona vurmak yerine yere çarptı. Bakışlarımı yerde dörtnala koşan, isyancıları yakalayan ve birkaç tanesinin sırtına tırmanmasına izin veren gümüş renkli bir Pegasus'a çevirerek homurdandım. onun ötesinde

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
pembe bir Pegasus da aynısını yapıyordu, çoktan uçmaya başlamıştı ve o bulutlara doğru uçarken toynağından tutup onu tekrar gökyüzünden çekerken ona doğru savurdum.

Onu yere fırlattım ve öldürmeyi bitirmek için ileri atıldım ama gümüş renkli Pegasus üzerime atıldı, koluma bir boru sapladı ve geri geri giderken beni kükretti. Pembe Pegasus doğruldu, kuyruğunu çevirdi ve koşarken, gümüş olan Pegasus dört nala peşinden koştu.

Peşlerinden koştum, onlar kanatlarını açıp gökyüzüne doğru uçarken onları yakaladım, ama daha hızlıydım, onları pençelerime geri çekmek ve sonsuza dek bitirmek için ileri atıldım. Ama arkamdan bir şey kürkümü yakaladı, beni aşağı çekti ve yere fırlattı.

Ayağa kalktığımda gümüş gözlü adam yeniden ortaya çıktı ve etrafıma havadan halatlar sallayarak beni kendi iradesine göre zincirlemeye çalışırken ona hırladı.

Salyangozlu bir kız belirdi, dünya büyüsü sarmaşıkları fırlattı, beni bağladı ve ben onların sihriyle savaşırken beni yere indirdi, kız çenemi sıkıca kapatmak için bir ağızlık yapıp başımı aşağıya doğru çekerken öfke omurgamda dalgalanıyordu. zemin.

Adam öne atıldı, önümde diz çöktü ve ben kendimi kurtarmak için savaşırken bir elini başıma koydu. Beslenmem, elimden geldiğince çok kan çekmem ve bana sahip olan gölge kraliçeyi doyurmam gerekiyordu.

Adam duymayı umursamadan benimle konuşurken homurdandım ama görmezden gelmek imkansızdı. "Bana geri dön Mavi," diye emretti. "Bana bak. Beni tanıyor musun."

O kadar yaklaştı ki tek görebildiğim gözleriydi ve bir an onu tanıdığımdan emin oldum. İçimdeki öfke azalmaya başladı ve boğazımdaki hırıltı, onu yerleştirmeye çalışırken, neden bu adamın bana Lavinia kadar derinden sahip olduğunu hissettiğinden emin olamadım.

Ama sonra hanımım bir kez daha konuştu, sesi kafamı doldurdu ve onu boğdu. *"O senin düşmanın. Isır, parçala, öldür. İsyancıların kanını dökersen, ödüllendirilirsin."* Enerji damarlarımda patlarken, gölge ve karanlık kanımdan akan yağ gibi içimde yayılırken şaha kalktım. Bağlarımdan kurtuldum, hepsini birden kopardım ve karşımdaki adama doğru hamle yaptım.

Onu patilerimin arasına sıkıştırırken pençelerim yan taraflarını parçaladı ve onu yakınıma çekip çenemi açtığımda benim için acıyla kükremesine neden oldu, kafasını omuzlarından koparmak için gittiğimde ağzını yırttı.

Keskin bir şey üst bacağıma tekrar tekrar çarptı ve öfkeyle uluyarak avımı düşürdüm ve döven kıza döndüm.

"Beni affedin, Leydi Darcy," diye yarı hıçkırarak döndü ve koştu. "Yıldızların senin için seçtiği adamı incitmene izin veremem!"

Arkasından atladım, beni yavaşlatmak için arkasına buzdan duvarlar örerken dudaklarımda bir hırıltı vardı ama ben

Hepsinin arasından geçtim, onun peşinden koşmaya devam ederken parçalar her yere uçuştu ve bacaklarımı kesti, ancak kendimi yerdeki büyük bir boşluğa düşerken buldum.

Öfkeyle uludum, dibine çarptım ve deliğin tepesinde durup beni tutmak için uçurumun üzerine sihirli bir ağ atmaya çalışan kıza baktım. Ama ben gölgelerin yaratığıydım, gecenin canavarıydım. Ve tutulmazdım.

Ayağa fırladım, toprak duvarlara tırmandım ve o beni tuzağa düşürmek için acele ederken daha yükseğe tırmandım. Ama ondan önce oraya vardım, keskin pençelerimle kafesini yarıp delikten çıkarken bacağını yakaladım. Saldırgan elinden kayıp giderken onu altımda yere devirdim ve farkındalık onları doldururken gözlerinin beyazlarını gördüm.

“Boşuna ölmedim! Leydim, seni seviyorum!" Ben dişlerimi vücudunun etrafına kapatırken ağladı, çığlıkları kesilene kadar yırtıp yırttı, onu bir bez bebek gibi benden uzağa fırlattı, toprakta bir kan izi bıraktı ve ardından tuzağa düşürdüğü deliğe düştü. ben, karanlığa doğru yuvarlanıyorum.

Başımı kaldırdım ve öldürdüğüm geceye uludum. Sonunda tekrar aşağı baktığımda, dikkatimi çekmek için başının üzerinde yanan bir kılıç tutan gümüş gözlü adamı sağa sola salladığını gördüm.

Zihnimdeki ses beni bu seferki işi bitirmeye ve onun kanıyla ziyafet çekmeye teşvik ederken diğer asileri geride bırakarak savaş alanından ayrıldım.

Ben de bu emrin kölesiydim.

FAteş büyüsü hava kalkanıma öyle bir kuvvetle çarptı ki ayaklarımdan yere düştüm, sırtımın üstüne düşerken zırhım metalik bir dong ile çınladı ve yeri kaplayan çamur ve kanın içinde yuvarlanırken hırladım. kanatlarımı omurgamdan çağırıp havaya yükselmeden önce bir kez daha ayaklarım.

Dövüş hâlâ etrafımda şiddetleniyordu ve Lionel'in kahrolası hayran kulübü üyelerinden biri tarafından Dragon ateşi önüme püskürtülürken küfrettim, enerjimi kalkan yapmaya ve buz ve tahta parçalarını kasaya geri fırlatmaya harcamak yerine hızımla saldırıdan kaçındım. kanatlarını ve gözlerini hedefleyen kırmızı canavar.

Büyü, kanatlarının ince zarını şişlediğinde Ejderha ıstırap içinde kükredi ve ben de saldırımı, canavarı Nymphe saflarının üzerinden uçarak çıkaran bir hava patlamasıyla takip ettim, böylece düşerken onlara çarpmak yerine onlara çarptı. asiler.

Farklı şekillerde saldırmak için Nymph formuna girip çıkarken Alejandro'yu yakın dövüşte tekrar gözden kaybetmiştim, emrindeki Periler, ben defalarca yüzleşmek zorunda kalırken onun hatlarını geçmesine izin verdi.

Arkamda, dövüş tarzıma uyum sağlayan ve geçen her dakika zemin kazanmama yardım etmek için benimle birlikte savaşan sadık bir asi çetesi oluşmuştu ve ateş büyüsüyle bir Nymph'i tutuşturup gönderirken Justin'e acımasızca gülümsedim. kardeşlerinin katına geri çığlık atıyor.

Dünyayı paramparça eden bir kükreme havayı doldurdu ve savaş alanından Lionel ve Darius'un dövüştüğü tepeye, ay ışığında kan olması gereken bir şeyle kaygan altın ve yeşil pulların parıltısına baktım.

Eşim için duyduğum korkuyla kalbim sıkıştı, ama tıpkı onun bu kavgayı bitirmek için bana inanması gerektiği gibi, kendimi ona inanmaya zorladım. Halkıma tepeden bakıp, Lionel'in sonsuz gibi görünen ordusunun üzerlerine doğru ilerlediğini fark ettiğimde, itiraf etmeliyim ki,

Bu savaşın sonucundan korkun.

Kılıcımı kınına soktum ve su büyümü kullanarak kendimi dövüşün üzerinde asılı tuttum, gücümü parmaklarımın ucuna kadar çektim ve kulak zarlarımda nabız gibi atan suyun akışını duyabildiğime yemin edinceye kadar orada tuttum. beni alt etmekle tehdit ediyor.

Önümüzde ki Perilerin üzerine bir gelgit dalgası saldım, uyguladığım enerjinin gücüyle saçlarım geriye doğru savruldu ve dudaklarımdan vahşi bir hırıltı yanarak onlara çarparak onları alıp götürdü ve onları savaş alanının çamuruna sürükledi. Sonra o çamuru tuttum, savrulan bedenleri içine sürükleyebildiğim kadarını içine sürükledim, yumruklarımı sıktım ve büyü gücümle uzuvlarım titrerken onları çamurda boğdum ve birliğime savaştan küçük bir mola aldım.

Halkımın önünde gökten yere indim ve saldırımdan kaçmayı başaran Perilerin geri çekilen sırtlarına birbiri ardına tahta mızraklar fırlatan ve Hamish elini omzunda tutarken onları yere indiren Catalina'yı aralarında buldum. , ona gücünü ödünç veriyor.

"İşte bu, Kitty! Onlara bir incir fidanından daha fazla delik aç!”

Küçük Fae birimim bir sonraki emirlerim için bana bakarken gözlerim savaş alanında ileri geri gezindi ve Justin metal bir kalkanı kaldırarak ve bir saldırı gelirse beni korumayı umarcasına onu korurcasına yaklaştırdı. diğer elinde hazır tuttuğu Phoenix ateş kılıcının parıltısı.

Alejandro'yu solumda gördüm, onun yönünden gelen çığlıklar dayanılmaz bir hal alırken, Eugene'nin taburu Tiberya Faresi biçimlerine bürünüyor ve Nymph'ler havadan gelen sihri boğarak çıngırdayarak üzerlerine koşarken korku içinde kaçışıyorlardı.

Grubumu bu şekilde yönlendirmek için ağzımı açtım, ama emir benden kaçamadan, Gabriel gökten bir mermi gibi düştü, siyah kanatları omurgasında genişleyen ve vücudu kurşunla kaplı, tamamen değişmiş Harpiya formuyla önüme indi. türünün gümüş zırhlı pulları. Göğsü inip kalkıyordu, yanağına kan sıçradı ve bana verdiği bakış, her ne yaptıysa onun dehşetiyle doluydu. *görülen*.

"Bir geri çekilme çağırın," diye talep etti. "Gün kaybedildi ve oyalanırsak ordu yok edilecek. Yapamam*Görmek*Nympheler ne yapacak ama şimdi yenilgiyi kabul etmezsek, ordunun ayakta kalacağı bir gelecek bize açık kalmıyor.”

"Çevrelendik Gabriel," diye korkuyla nefes aldım, biri beni izliyordur diye omurgamı dik tuttum ama gerçek buydu. Lionel'ın ordusu saldırmadan önce etrafımızı sarmıştı ve bizim için tek çıkış yolu delip geçmekti.

"Ailem büyük bir Toprak Elementali grubunu tünellere geri götürdü," diye yanıtladı başını sallayarak. “Biz konuşurken bizim için bir kaçış yolu kazıyorlar. Ya sahibim*görülen*çocuklar ve savunmasız kişiler bu şekilde kaçıyor ve ordumuzun geri kalanının hayatta kalması için büyük bir şans var.

onlar aracılığıyla da. sadece yapmadım*görülen*Bu kaderi henüz sağlamak için ne olması gerekiyor. Ama şimdi ya da asla, Tory, geri çekil yoksa savaş bu gece kaybedilecek.

Bu öneri karşısında gözlerim dehşetle açıldı ama ona daha fazla soru sormadım, yeteneklerine güvenerek, parmaklarımı boğazıma bastırdım ve tüm ordumuzun duyabileceği kadar yüksek sesle bağırırken sesimi yükselttim.

"Geri çekilmek! Tünellere geri dönün! Geri çekilmek!"

Etrafımızdaki isyancılar çağrımı duydular ve onlardan kaçmak için savaşmak yerine birdenbire Kovuklara doğru koşturmaya başladılar; onların ölümü için.

"Geri çekilme zamanının gelmesine izin vermek için bizim ordumuzla onlarınki arasına bir kalkan yerleştirin," diye özellikle kimseye emir vermedim ama Hamish anlayışla çenesini kaldırdı.

"Yapılacak, kraliçem. Adamlarımız kaçarken Kitty ve ben halatı tutacağız. "Ne yapacaksın?" Catalina nefesini tuttu, ben başka tarafa bakarken elimi tuttu ve onlarla gitmediğimi anlamış gibiydi.

"Bu dövüş bittiğinde takip edeceğim," diye hırladım, gökyüzünde Lionel ya da Lavinia aradım ama ikisini de yakınımda bulamayınca. "Lionel bu gece ölürse bunu kurtarabiliriz."

"Ama kraliçem," diye soludu Hamish ve ona başımı salladım.

"Bu bir emirdir. Halkımızı buradan çıkarmak için hepinize ihtiyacım var. Bunu yapacağına güvenebilir miyim?” Onu bakışlarıma sabitledim ve emrime teslim olurken başını eğdi.

"Bugün gerçek kraliçeler için savaşmak benim için bir onurdu," dedi ve Darcy'yi düşündüğümde, Orion'un onu kendine döndürmeyi başarıp başaramadığını merak ettiğimde ve tüm ruhumla onun geri döneceğini umduğumda kalbim duyguyla kabardı. iyi ol.

"Seninle dövüşmek benim için de bir onurdu," dedim kararlı bir şekilde, veda etmek için elini sıktım ve Catalina kollarını bana dolarken nefesim kesildi.

"O orospu çocuğunu öldüğünde çığlık attır," diye hırladı ve ben de denemeye yemin ederken, onu hızla serbest bırakıp dövüşle yüzleşmek için geri döndüğümde, bir kahkaha attım.

"Sizin tarafınızda kalıp savaşmak için izin istiyorum, kraliçem," dedi Justin, bir kez daha korumacı bir şekilde yanımda durmak için hareket ederken dikkatimi ona çekerek ve bakışlarındaki kararlılığı görerek başımı salladım.

"Bakalım bu şeyi bitirebilecek miyiz?"

Justin'le bir adım arkamda koşmaya başladım, bakışlarım bir kez daha Alejandro'ya takıldı ve geri çekilen asilerin peşinden koşan Nymphe kalabalığının arasında belirdi, onun türünün çıngırağı kemiklerimde yankılandı ve sihrimi buruşturdu. meydan okurcasına bir kükremeyle kılıcımı kaldırdım ve onu karşılamak için ileri koştum.

CAleb bizi malikanenin içinden vurdu ve ben ikimizin etrafında gizlenme büyülerini sıkı tuttuk ve ihtiyacımız olanı bulmak için yarıştık. Seth'in Perileri uzaklaştırmakla ne yaptığını bildiğini sanıyordum çünkü çılgın fikirleri bazen çok tehlikeli oluyordu.

Cal, "Bu konuda incelikli olacak zaman yok," diye seslendi.

Stella Orion'un yaşadığı evi çevreleyen muhafazalara patlatmadan bir an önce sırtına tünemiş olduğum yerde, ateş büyüsünün ısısının derisinde yandığını hissettim.

Bariyerleri ve tespit büyülerini aşarken alevlerin ısısı tenimi öptü ve Caleb o kadar hızlı hareket etmeye devam etti ki, etrafta bir şey görmeye çalışmak yerine bakışlarımı kafasının arkasına kilitledim. kendimizi hareket tutması hissinden kurtarmamız için.

Ön kapıyı çarptık ve Caleb evin içinden fırladı, kapıları duvarlara çarptı ve sonunda bodrumun gizli girişi olduğunu tahmin ettiğim duvardaki bir panelin önünde kayarak durdu. Stella Orion'u dişlerini ortaya çıkarmış ve ellerinde toprak büyüsü kıvrılmış halde orada dururken bulduğumuzda gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Kenara çekil, diye uyardım, Caleb dişlerini ona doğru gösterirken.

"Neden buradasın?" diye sordu.

Hareket et, diye homurdandı Caleb.

"Ya yapmazsam?" nefes aldı ve ben bu sözlerin altında bir şey sezdim, yeteneğim korkuya, umuda, kayba bağlıydı. Ne düşünüyordu?

Öleceksin, diye tükürdü Caleb ama yine de kıpırdamadı, bakışları aramızda geziniyordu.

"İstediğin bu mu?" diye sordum, hediyelerimi daha sıkı çekerek ve onların çekildiğini hissettiğinde gözleri büyüdü.

"Pek çok şey istiyorum," diye tısladı ve onda içimi yakan bir acı hissettim. "İstiyorum

dünyanın ölümle dolu olmadığı bir zamana geri dönmek için.”

"Pekala, bunu Ejderha dostunun lanet olası dünyayı ele geçirmesine yardım etmeden önce düşünmeliydin," diye tersledim, ondaki pişmanlığın tadına bakarken, bunun derinliği güç rezervlerimi besliyordu.

Zihinsel kalkanlarını üzerime çekmeye çalıştı ama sımsıkı tutunarak bunun olmasına izin vermeyecektim.

Derimdeki pullar dalgalandı ve derin bir nefes aldım, ona yapışan acı ve keder duygusunu içime çektim ve ellerindeki sarmaşıklar düşerken boğuk bir hıçkırık bıraktı.

Hareket etmezsen sana zarar veririz, diye uyardı Caleb.

"Ne istiyorsan onu yap. Artık umurumda değil, dedi başını sallayarak. "Kızım gitti. Oğlum benden nefret ediyor ve hayatımı adadığım adam beni sadece kullanıyor.

"Lionel Acrux herkesi kullanıyor," dedim ve o başını sallarken içini bir meydan okuma ve gönül yarası ürpertti, ama artık onun duygularını sıkıca kavradığım ve ondan daha fazla ikna ettiğim için dilini tutamıyordu. .

"Beni sevdi," dedi. “Biz özel bir şeydik. En azından biz...”

Nefret ve kıskançlık, kapkara ve acı veren bir sel gibi içinden aktı ve Lionel'ın yeni kraliçesi gölge fahişe Lavinia ile onu öptüğü, onu övdüğü ve onunla evlendiği anıları bana hediye edildi.

"Onu durdurmak için bir iğneye ihtiyacımız var," dedim, aniden iğneyi bize vereceğinden emin olarak. "Onu gölgelerden uzaklaştırabilirsek, o zaman onu öldürebiliriz. Onu ölü görmek istemiyor musun?”

Bu öneri Stella'nın tümünü heyecanlandırdı, ardından korku ve gölge kaltağı buraya getiren adama karşı bir sadakat duygusu geldi, ama ben bu duyguya karşı savaştım ve onun içindeki intikamcı duyguları, kıskançlık ve nefreti teşvik etmeye, ona hediye vermeye odaklandım. Lavinia'nın ölü ve gitmiş görüntüleri, etkisi Lionel'in omuzlarından kalkmıştı.

Stella aniden kenara çekildiğinde hıçkırarak ağladı ve Caleb yanından geçip bodruma inerken yolu açık bıraktı ve sadece bir dakika sonra yumruğunda bağlayıcı bir iğneyle geri döndü. Ondan bir toprak büyüsü fışkırdı ve ben onu hediyelerimin cazibesine kaptırırken, Stella korkuyla haykırırken, karşılık vermek için elini kaldıramadı.

Gücümü ona daha çok bastırdım, onu uykuya dalmaya zorladım ve yere çarparak düşerken saatlerce uyanmamasını sağladım.

"Onu öldürmemiz gerektiğini düşünüyor musun?" diye sordum, bakışlarımı bir an için düşünen ve ardından kafasını sallayan Caleb'e çevirerek.

"O seçimi Orion'a bırakalım. Ne de olsa bu onun orospu annesi.

Başımla onayladım ve beni ayaklarımdan kaldırdı, bizi onun evinden dışarı fırlattı ve

geniş arazide Acrux Malikanesi'ne doğru ilerliyor.

Darius'un odasının yukarısındaki kuleye yaklaşırken bizi tekrar havaya kaldırdım ve Caleb, Gölge Prenses'in iyiliği için ebeveynlerimizin hâlâ kanlar içinde olduğu avlunun hemen dışına çıkana kadar bizi evin içinde hızlandırdı.

"Dikmek ister misin yoksa arkamı kollamak ister misin?" diye sordu Caleb, ikimiz korkuyla etrafa bakarken Seth'in evin içinde bir yerlerde uluduğunu duyduk ama sesi başı dertte değil, daha çok av peşindeymiş gibi geliyordu.

"Seni yakaladım," dedim, bakışlarımı babama dikip çenemi gıcırdatırken dikkatimi tekrar avluya çevirerek. Dışarıda hâlâ birkaç Nymph vardı, ama onlar bizim için hiçbir şey ifade etmezdi.

Parmaklarımı kıvırdım ve parmak uçlarımdan suyun damlamasına izin verdim, suyun izleri avluya sızıyor ve Fae benzeri formlarında nöbet tuttukları Nymphelere doğru ilerliyordu. Su, çizmelerini bulana kadar onlara doğru hızla aktı, sonra yukarı ve üstlerinden hareket etti, sıcaklık öyle arttı ki, damlaların derilerine sürtündüğünü fark etmeyeceklerdi bile.

Hepsiyle temasa geçer geçmez gücümü zorladım, yumruğumu şaklatıp damarlarındaki kanı tek bir kalp atışında dondurarak aldım ve dördü birden binanın taş zeminine çarparak yere düştüler. daha saldırı altında olduklarını anlamadan avluda öldüler. Gücümün büyük bir kısmını aldı ve bu çabadan uzun bir nefes aldım.

Caleb önümde fırladı, elinde iğneyle taş sunağın üzerine sıçradı ve yarığı kapatmak için çalışmaya başladı.

Arkasından koştum, babamın yanına koştum ve şok içinde bana bakmak için başını kaldırdığında kolunu tuttum.

"Max?" Nefesi kesildi, derisi sanki gölgelerin gücü onun özünü teninden emiyormuş gibi kemiklerinin üzerinde gergin görünüyordu.

Bileğindeki yaradan yükselen ve onu o iğrenç varlığa doğru çeken kanı ve gücü içime çekerken kararlı bir şekilde başımı salladım. Onu içine çekilmemesi için yere bağlayan ağır zincirler vardı ve içim ona bunu yapan lanet olası pisliklere duyduğum nefretle burkuldu.

"Seni buradan çıkaracağız. O zaman hep birlikte Darius'un Lionel'ı öldürmesini kutlayabiliriz."

Bu öneri üzerine babamın gözleri irileşti ve bakışları benim ötemdeki kapı aralığına kaydı. Acele et, diye tısladı. "Onlardan burada sayısız sayıda var."

"Seth onları çekti," diye onu rahatlattım ve Antonia oğlu için korkuyla sızlandı.

Onlardan çok daha fazlası var, diye ısrar etti babam ama ben cevap veremeden acı dolu bir uluma kalbime korku saldı ve ondan uzaklaştım ve kapıya doğru birkaç adım attıktan sonra belirsizlik içinde Caleb'e baktım.

"Git," diye tısladı, iğneyi alemlerimiz arasındaki bariyerden geçirmek için savaşırken bakışlarını yarıktan ayırmadan. "Seth'in sana benden daha çok ihtiyacı var."

Tereddüt ettim ama Seth'in tekrar ulumasını duyduğumda, kararımı verdim ve koşarak malikaneye geri döndüm.

Bir sihir çarpması döşeme tahtalarını tıngırdattı ve ona doğru hücum ettim, kendi saldırımı hazırlarken yumruklarımı buzla kapladım ama binanın ortasındaki geniş merdivenin yanından koşarken omzuma bir acı parçası saplandı.

Minik acı noktasına baktım, yaradan dökülen tek bir kan damlasını izledim ve avludan doğruca bana doğru fırlayan bir gölge mızrağı görmek için etrafımda dönerken keskin bir korku nefesi çekerken izledim.

Karanlık enerji bana o kadar şiddetli bir şekilde çarptı ki beni ayaklarımdan yere düşürdü ve sihrim kavrayışına kilitlendiğinde, doğal olmayan çekişi onu kolumdaki o küçük kesikten sürüklerken, gölgeler bir demirle üzerine kilitlenirken haykırdım. tutun ve aniden yerde geriye doğru buruldum.

Gölgeler beni malikânenin içinden avluya çıkarırken, beni demirleyecek bir şeye tutunmaya çalışırken savaştım ve bağırdım, kapı çerçevesini tutmaya çalışırken tırnaklarım yarıldı ve ondan da kurtuldum.

Taşların üzerinden sunağa doğru sürüklenirken Caleb'a bir uyarıda bulundum ve o arkasını döndü, sunaktan atlarken bağlama iğnesini düşürdü ve beni yarıktan çekmeye çalışırken omuzlarımdan tuttu.

"Seni yakaladım!" Ben tekmelerken o da böğürdü ve ondan da uzak durmak için mücadele

etti. Cal, biri beni kesti, diye inledim. "Yapmalısın-"

Caleb'in acı çığlığı kalbime bir darbe gibi çarptı ve gölgeler kolundaki bir kesiğe çarpıp onu da yarığa doğru sürüklemeye başlayınca, üzerimdeki tutuşu birdenbire sendeledi.

Bir kez daha ona doğru çekilirken bağırdım, ailelerimizin ıstırap dolu feryatları kulaklarımda yankılanırken, o karanlık enginlik beni ileri doğru çağırıyor ve bana sonu benim yıkımımla biteceğini bildiğim sonsuz bir zevk sunuyordu.

Gerry'yi, sevdiğim tüm insanları düşündüm ve sonumun bana doğru geldiğini görünce bu aşka tutunmaya çalıştım, ama unutulmaya yüz tutmadan önce, bir kelepçe bileğime takıldı ve aniden durdum. , yerde çılgınca nefes nefese.

Caleb, kendini orada yakalanmış halde bulunca gözlerimle buluştu ve bir grup Nymphe dövülmüş, kanlar içinde Seth'i sürüklerken, Vard yaralı yüzünde acımasız bir zafer ifadesiyle evden çıkarken, ağır ayak sesleri etrafıma bakmamı sağladı. arkasından çıktı.

Seth de ayak bileklerini bir dizi kelepçeye kilitlerken savaştı ve gölgelerin çekişi yoğunlaştıkça ve onlar benim gücümü iğrenç metreslerini beslemek için kullanarak sihrime kilitlendiklerinde inledim.

"Sonuçta senin geldiğini gördüm," diye tısladı Vard ve bileğimin kıvrımı boyunca bir bıçak kesmek için ileri adım attığında, gücüm arttıkça benden sonsuz gökyüzüne doğru kopan bir acı çığlığı dudaklarımdan kaçtı. rehin alındım ve nefret dolu yıldızların insafına bırakıldım.

Darius

BENdilimde kanının tadı ve karnımda doymaya kararlı olduğum ölümüne duyduğum açlıkla babamı gökyüzünde kovaladım.

Acı ve öfkeyle kükredi, kaçmaya zorlanırken, böğrüne açtığım uzun yara, ben bunu bitirmeye kararlı olarak peşinden koşarken altımızdaki yamaca kan damlıyordu.

O çok hızlıydı, ama ben daha hızlıydım ve üstün gücüm ve bedenimle ona doğru koştum, onunla çarpıştığımda zaferimi haykırdım ve bir pençe ve diş çarpışmasıyla göklerden düşerek düştük.

Onu altıma sıkıştırdım, boğazına doğru hamle yaptım, o beni tekrar tekmelerken çenem birden kapandı ve geriye doğru savruldum, sertçe yere çarptım ve tepeden aşağı, kaçan isyancılara doğru yuvarlandım.

Ordumuzun çığlıkları kulaklarıma ulaştığında babam ağzı açık bir şekilde peşimden koştu ve o saflarına Ejderha ateşini püskürtürken ben de tam zamanında yerimi değiştirip kafalarının üzerine devasa bir buz kalkanı fırlattım.

Arkasından buzdan mızraklar fırlattım, ona saldırırken kalkanımı korumak için harcadığım çabaya hırladım ve o benden uzaklaşıp tepeden uçarken korkakça taktiklerine küfrettim.

"Darius!" Onu takip etmeye hazırlanırken bir kızın sesi kulağıma takıldı.

Döndüm ve Xavier'i Fae formunda kanlar içinde yerde yattığı yerden hızla hızla geçen isyancılardan uzaklaştırmaya çalışırken, gözleri iri iri açılmış ve korku içinde Sofia'yı orada gördüm.

"Onu bana ver," dedim korkuyla, ona koşup kolunu tuttum, derisine şifa büyüsü bastırdım, gerçi sırtındaki kanayan yaralar sadece biraz kabuklanmıştı, yan tarafındaki derin siyah kesikler, büyüyü yaralardan uzaklaştırın ve hiçbirinin iyileşmesini durdurun.

"Sanırım Lionel'ın gölge pençesiydi," diye hıçkırdı Sofia, Xavier'in yanaklarını kavrayıp ağzına bir öpücük kondurarak. Phoenix itfaiye miğferi bileğinden sarkıyordu ve kafasına çok sıkı bir şekilde bağlandığı yerde bir işaret vardı.

Xavier inledi, gözlerini kırpıştırarak açtı ve gözleri ondan bana kayarken hissettiği acıya küfretti.

"Kanatlarımı kopardı," dedi boğulurken, gözlerinde beni iliklerime kadar kesen yaşlar parıldıyordu.

"Onun işini bitireceğim," diye yemin ettim, öfkeli bir kişneme dikkatimi çekerken başımı kaldırdım ve kocaman gümüş bir Pegasus kalabalığın arasından dört nala bize doğru geldi.

Tyler! Sofia ağladı ve ben ayağa kalkıp ağabeyimi kollarıma aldım ve Pegasus önümüzde durup solgun bacaklarına sıçrayan çamuru birazdan fazla kanla tekmeledi. Boynundan sarkan bir çanta vardı, kayışı yarı kopmuştu ve içinden bir kot pantolon düştü ve bir paniğe kapılırken burnunu Xavier'in yanağına bastırdı.

Geraldine'in sırtına yayılmış halini gördüğümde göğsüm sıkıştı.

Ölü görünüyordu ve ona dokunmak için uzanmadan önce bir an tereddüt ettim, nabzım zayıflayınca rahat bir nefes aldım.

Ben de onu iyileştirmeye çalıştım, büyümün önünde Xavier'in etinde olduğu gibi benzer bir engel buldum.

"Gölgelerin canı cehenneme," diye ısırdım, diğer Mirasçılar için içimden bir korku geçerken, onların neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ettim. Lavinia, savaş alanının uzak tarafında, Nymph'lerin üzerinde, gücüyle benimle alay etmek için özel olarak tasarlanmış gibi görünen bir gölge bulutunun üzerinde uçarken hâlâ görülebiliyordu. O sunağa ne halt olduğunu bilmiyordum ama hâlâ o kadar güçlüyse bu iyi olamazdı ve üzerimize defalarca barikat kuran kahrolası yıldızlardan nefret ediyordum.

"Biz ne yaptık?" diye sordu Sofia, bende olmayan bir cevap için bana bakarak.

"Kraliçenizi duydunuz," dedim kararlı bir şekilde, Xavier'i de Tyler'ın sırtına oturtmak için öne çıkarak. Geri çekilme çağrısı yaptı. O yüzden o tünellere geri dönün ve dördünüzün de buradan defolup gitmesini sağlayın."

"Ne yapacaksın?" Tyler'ın düşürdüğü kot pantolonu alıp üzerime çekerken elini koluma koymak için uzandı.

"Bir Vega'nın emirlerine boyun eğmeyecek kadar inatçıyım, onu üzerinde bulunduğumuz dünyadan daha çok sevsem bile," diye homurdandım, korkak babamı gökyüzünde arayarak ve onu bir tepede dururken görerek. hala isyancıların peşinden koşan Nymphe saflarının ötesinde. O da Fae formuna geri dönmüştü, şüphesiz ona verdiğim yarayı sarması gerekiyordu ve şimdi bir örtüyle örtülmüştü.

onu Dragon Guild'in lideri olarak gösteren kırmızı pelerin.

"Lionel'in peşinden mi gidiyorsun?" korkuyla nefes aldı ve ona tekrar döndüm, onu kolayca kaldırdım ve düşmediklerinden emin olabilmesi için diğerlerinin yanında Tyler'ın sırtına oturttum.

"Kaderimle yüzleşiyorum," diye onayladım ve ardından Pegasus'u adi bir katırmış gibi kıçına tokatlayıp onlara gitmeleri için emirler yağdırdım.

Tyler ürkmüş bir kişnemeyle güçlü kanatlarını çırparak ve dört nala hayatta kalma umutları olan tünellere doğru koşarak havalandı ve ben onların gidişini izlemekten daha fazlasını yapabilmeyi diledim.

Onlardan döndüm ve koşmaya başladım, giderken atış yaptım ve Nymph ordusunun başlarının üzerine bir buzdan köprü inşa ettim ve onlar benim geçtiğimi gördüklerinde onları Ejderha ateşiyle patlattım.

Çığlıklarının sesleri havayı güzelce renklendirdi ve önümde yere saplanmış baltamı gördüğümde yüz hatlarımı karanlık bir gülümseme aydınlattı. Buraya yıldız tozu serptikten ve vardiya beni yakaladıktan sonra düşürmüş olmalıyım, ama işte oradaydı, Perilerin ona yaklaşmasını engelleyen Anka ateşiyle parlıyordu ve sanki o da ağırlığı hissetmek için can atıyormuş gibi beni bekliyordu. babamın boynunu kesmesi.

Buzdan köprümden atladım, baltayı kaptım ve en yakın Nymph'e salladım, bacaklarını çıkardım ve koşarken onu çığlık atmaya bıraktım, avuçlarında dans eden alevlerle babamın beni beklediği tepeye hücum ettim ve gözlerinde aşağılık bir zafer bakışı.

Alevleri üzerime fırlattı ama ben yavaşlamadım, ısıyı saptırmaları ve beni onun saldırısının yakıcılığından kurtarmaları için birkaç dakikalığına tenimi altın pullarla kaplaması için Ejderhama seslendim.

Yüzündeki mutlak şok ifadesine sırıttım, bu numarayı öğrenme konusundaki azmime teşekkür ettim ve bunu mükemmelleştirmek için Gabriel'in yanında geçirdiğim saatlere sevindim.

Saldırısının közlerinden meydan okuyan bir kükremeyle fırladım, baltamı kafasına doğru savurdum ve o, kenara sıçramak zorunda kalınca bağırdı, baltamın bir sonraki savruluşunun altından eğildi ve hava büyüsüyle baltamı elimden düşürdü. üçüncü girişim.

Sonra üzerine atladım, onu altımda yere indirdim ve yumruğumu yüzüne o kadar sert vurdum ki dişlerinin çatırdadığını duydum.

Lionel altımda kükredi ve çırpındı, sahip olduğu her şeyle savaşırken, ben saf cesaret ve kararlılıkla onun üzerindeki konumumu korurken, sonunda beni bir patlama ile sırtıma devirmeyi başarana kadar ona defalarca darbeler yağdırdım. kapalı hava.

Üstümüzde ıstıraplı bir kükreme duyuldu ve tam zamanında yukarı baktığımda gri bir Ejderin havada hızla bize doğru geldiğini, boğazındaki vahşi bir yaradan kanlar aktığını gördüm.

Kenara sıçradım ve babam yuvarlanarak benden uzaklaştı, Ejderha aramızdaki yere çarptı.

Fae formuna geri dönmeden ve babamın iğrenç kuzenlerinden biri ortaya çıkmadan önce yamaçtaki çıngıraklara neden olan yankılanan patlama.

Ignatius toprakta kan kaybederken çığlık attı ve ben de babamın üzerine gelip beni dövdüğü anısına sımsıkı tutunurken yumruğuma buzdan bir mızrak fırlattım ve işini bitirmek için göğsüne çarptım. on yaşındaydı. Benimle göz göze gelmiş, tek kaşını kaldırmış ve böldüğüm için özür dilemiş ve oradan geri çekilip beni tekmelemekle baş başa bırakmıştı. Ve son nefesini vererek bakışlarını benimle buluşturduğunda, o anı da hatırladığını ve o evde tanık olduğu ve görmezden geldiği şeyler yüzünden yaratılan canavarı gördüğünü umdum.

Kuzenini öldürerek dikkatim dağıldığı anda babam ayağa kalktı ve bana tekrar vurmak için hamle yaparken hırlayarak meydan okudu. Buzdan mızrağı Ignatius'un göğsünden çekip aldım ve öfkeli bir haykırışla ona fırlattım, onu atılıp üzerime bir ateş ve hava cehennemi göndermeye zorladım.

Dizlerimin üzerine çöktüm, kendimi buzla korudum ve tuttuğum sihir kubbesi onun gücünün saldırısı altında parçalanıp çatlarken dişlerimi gıcırdattım, bakışlarımı buzun arasından ancak görebildiğim vücudunun bulanık hatlarına sabitledim.

"Benden mi saklanıyorsun, evlat?" Ne zaman eve gelse ondan kaçmaya çalıştığı için Xavier'le alay ettiği gibi alay etti. Ama asla saklanmadım. Dayak yiyeceğimi bildiğimde ya da zihnimdeki korkularla savaşmamı sağlamak için acımasız ve alışılmadık bir yöntem kullandığında bile, her zaman çenem yukarıda ona doğru yürümüştüm. Onunla şimdi yüz yüze geldiğim gibi bir Fae gibi yüzleşiyordum.

"Sadece anın tadını çıkarıyorum," diye karşılık verdim, parmaklarımı kire daldırıp orada bulduğum nemi tuttum ve ardından bir dizi jilet gibi keskin sivri uçlarla altındaki yerden yukarı ve dışarı fırlattım.

Babam onu keserken acı içinde uludu, saldırısı sendeledi ve kalkanımı defetmem için bana zaman tanıdı.

Ignatius'un kömürleşmiş iskeletini önümde bulduğumda dudaklarımda karanlık ve tehlikeli bir gülümseme parladı, bedeni babamın ateş büyüsüyle yanmıştı. Kemikleri bir adak gibi dizilmişti ve Lance'in bu güne hazırlanmak için bana öğrettiği kara büyünün sözleri dudaklarıma sıçradı ve ben bir uyluk kemiğini avucuma alıp iyi çalışılmış hareketlerle parmaklarımı üzerinde gezdirdim.

"Chiedo al buio di impactare questo corpo dalla pace e di mettere la sua magia nel mio sangue," diye soludum, bu kelimelerin gücü tüm bedenimi titretti ve sihir içinde depolanırken keskin bir nefes aldım. kemik serbest kaldı.

Ben kara büyüyü kendim için talep ederken, kemik içinde kilitli olan güçle parlamaya başladı. Kaslarım bu kelimelerin gücüyle kasıldı ve ondan dikenli sarmaşıklar fışkırdı, parmaklarımın etrafında kıvrıldı ve toprak büyüsünün yabancı hissi vücudumun içine girerken cildimi dilimledi.

Toprak elementinin yabancı hissini özümsediğimde canımı yaktı, sanki o dikenler vücudumdaki her damara girip onları yırtıyor, çaresizce tekrar çıkış yolu bulmaya çalışıyor gibiydi.

Babam bana doğru koşarken kükredi, ben kemiği düşürürken yumrukları ateşle kaplıydı ve darbesi inmeden önce derimi altın pullarımla bir kez daha örtmeyi başardım.

Çenemle buluşan yumruğunun çıtırtısını, dudaklarımdan dökülen bir çaba kükremesi takip etti ve o diken kaplı sarmaşıklar, Ejderhamın ateşinde yaldızlanmış olarak bedenimden geri döndüler ve onu öyle bir şeyle benden kopardılar ki. tepeden aşağı fırlatılmasına neden oldu.

Sarmaşıkları etinden kurtarmak için yakmaya çalışırken ve çalınan sihir vücudumda çınlamaya devam ederken beni tam olarak neye dönüştürdüğünü görmesine izin vererek kovalamaya başladım.

Bir kez daha çarpıştık, kemiklerin kırılmasına ve kanın uçuşmasına neden olan ve gücümüzün gücü altında tüm yamacı titreten şiddetli bir yumruk, büyü ve nefret çarpması.

Sarmaşıkları boğazına asmayı başardığımda babam alarmla haykırdı, altın pullar etimi zırhlarken Ejderhamın yanmaz postunu bir kez daha geçemediği için alevler onu yaktı.

Üstüne atladım, yumruğumu yüzüne atıp boğazındaki dikenleri sıkarken, tenimde karanlık dönüyordu, sonunda bende ölümünü görünce dudakları maviye döndü ve gözleri korkuyla açıldı. o kadar iyi hissettirdi ki zaferimi şimdiden göklere haykırmak istedim.

Ama tam ona sahip olduğumdan emin olduğum anda, yaptığım kara büyü yandı, çalınan toprak elementi üzerindeki kontrolüm düştü ve onu boğan sarmaşıklar tamamen parçalanmadan önce kırılgan hale geldi. Öne doğru yalpaladım, onun yerine ellerimi boynuna doladım, kalbimin çılgın hızına uyan bir çaresizlikle bunu bitirmek için savaşırken dişlerimi göstererek onu altıma doğru ittim. Ama tam zaferden emin olduğum sırada, babam pelerininin bir kıvrımından güneş çeliğinden bir bıçak çıkardı, onu yan tarafıma sapladı ve kan dökülürken ve tehlikeli metal beni keserken beni kendimi ondan atmaya zorladı.

Bir küfürle ondan uzaklaştım, ayağa fırladığımda baltamı tekrar elime aldım ve o da baltasını geri aldı. Bana daha fazla suyla ateşlediği hava saldırısını savuşturmak için elimi kaldırdım ve gücümüz çarpıştığında yamacı ıslatmasına neden oldu ve bir açıyla fırlatıldı ve bakışlarımı bir kez daha şiddetli savaşa çevirdim.

Periler, geri çekilme devam ederken isyancıların peşinden koşmaya devam ettiler, giderek daha fazlası yerin altına ve düşmanlarından uzaklaşmaya başladı, ancak oradan nereye gitmeyi planladıklarına dair hiçbir fikrim yoktu.

Babam hava büyüsüyle bana bir kez daha saldırmaya çalıştı, ben onu arkamda çatırdayan ve onun altında parçalanan buzdan bir bariyerle bloke ederken, kırbaçlar omurgamı kesmek için etrafta dolandı.

saldırı, ses bana o havuzun altında kapana kısılmış Roxy'yi hatırlattı.

Bu iblis yüzünden neredeyse dönüştüğüm adam düşüncesiyle ağzımdan bir hırlama kaçtı ve bir kez daha ona doğru koşarken, kafasını vücudundan ayırmayı amaçlayan vahşi bir darbeyle baltamı sallarken bir meydan okuma haykırdım.

Balta derisine yakın tuttuğu bir hava kalkanına çarptı ve ben baltayı geri çekip ona ikinci kez vurduğumda gözleri korkuyla büyüdü.

Kasları onu korumaya çalışmanın gerilimiyle şişkinleşirken, yüzü kızarıyor ve damarları patlamak üzere gibi görünürken, baltam kalkanına tekrar tekrar çarptı.

Yarattığı canavarın gözlerine baktı ve onlarda kendi ölümünü gördüğünü biliyordum, içimdeki Ejderha, daha önce hiç hissetmediğim kadar güçlü bir şekilde kendi sonu için bir açlıkla dışarı bakıyordu.

O buradaydı. Tam burada sikişirken, Phoenix'in alev kaplaması aramızdaki havayı ısıyla dalgalandırırken, kalkanının silahımın saldırısı altında kırıldığını hissedebiliyordum.

"Bütün bunlar bir fahişe yüzünden mi?" beni uzak tutmak için savaşırken çığlık attı, soğukkanlılığı kayboldu ve onun özünde olduğunu bildiğim korkak adam bana ifşa oldu. Bu, gücünü talep etmek için ayağa kalkıp savaşan bir Fae olmadığı için, geldikleri kadar unFae olan bir hilekar ve düzenbazdı. Ama burada ve şimdi ona bir seçenek bırakmıyordum. Benimle erkek erkeğe yüzleşmek zorunda kalacaktı ve onun ruhsuz gözlerindeki korku dolu bakıştan kimin kazanacağını zaten bildiğini söyleyebilirim.

"Roxanya Vega fahişe değil," diye tükürdüm, baltam kalkanına öyle bir kuvvetle çarptı ki baltanın titreşimlerinin terden ıslanmış omurgamdan aşağı yuvarlandığını hissettim.

"Vega ikizlerini geri döndükleri anda öldürmeliydim," diye tısladı, gözlerindeki o nefret dolu bakış hiç değişmemişti. Ama artık gerçekte ne olduğunu biliyordum. Kıskançlık. Onlardan, babalarından, öz erkek kardeşinden ve hatta benden nefret ettiği aynı nedenden dolayı nefret ediyordu. Çünkü bizim ondan daha güçlü olduğumuzu görebiliyordu ve yanımızda durduğunda hep küçük bir adam olarak kalacaktı.

Bu adamın tüm ruhumun sahibi olan kıza, eşime, eşime yaptıklarını düşündükçe, parmağımdaki alyans o alevler kadar sıcak yanıyor gibiydi.

Baltayı bir kez daha sallarken, "Onunla evlendim," diye alay ettim. "Ve kafan yumruğumdan sarkmış halde ona döndüğümde, ben de onun önünde eğileceğim."

Bu öneri üzerine babamın gözleri amansız bir öfkeyle parladı ve Ejderhasının kükremesiyle aramızdaki hava kalkanının parçalanmasına izin verdi, baltamın darbesinin altından geçmek için bana doğru hamle yaptı ve gölge elini böğrüme batırdı, pençeleri deliciydi. ten ve nefesimi benden çalmak.

Yumruğumu tüm gücümle çenesine savurdum, biz üstünlük sağlamaya çalışırken baltam uyluğunun arkasını kesti ve o yere düşerken çığlık atarak yere yığıldı, ama onu zorlarken gölgeleri içimde çırpınıp nabız gibi atıyordu. sahip çıkmaları.

Onlar benim kontrolümü, onların gücünü ele geçirmek için savaşırken acı dolu bir haykırışla sırtımı büktüm.

boyun eğmez.

Roxy'nin bana hediye ettiği Anka Öpücüğü'nün ateşi onlarla buluşmak için koştu, onları birbirimize olan aşkımızın öfkesiyle yaktı, ama beni merhametlerine bıraktıkları anda babam elini geri savurdu ve elini daldırdı. güneş çeliği bıçağını doğrudan göğsüme sapladı.

Ona bakarken her şey içimde hala duruyor gibiydi, damarlarımda atması gereken nabzım, şok ve katı bir reddetme gibi inanılmaz bir şekilde hareketsiz düşüyordu.

O darbeden kalbime dökülen kanın tenimi lekelediğini ve bir kez daha kaderimi çaldığını hissederken, acı verecek kadar uzun birkaç dakika boyunca tek yapabildiğim ona korkuyla bakmaktı.

Böyle bitmemeliydi.

Her zaman bunun bana ve ona düşeceğini biliyordum, ama bu sahnenin tersten oynamasıyla sonuçlanmalıydı.

"Hiçbir oğlum lanet olası bir Vega'ya boyun eğmeyecek," diye hırladı babam, benim ölümüme bakıp kendi ölümüm olduğunu iddia ederken üst dudağını geriye doğru kıvırdı. "Sana dünyayı teklif ettim ve sen onu reddettin, bu yüzden hamile kaldığında sana sunduğum ayrıcalığı şimdi geri alıyorum. Yıldızlara dön, Darius. Belki de öldüklerinde sana hayatta olduklarından daha iyi davranırlar."

Beni ondan uzaklaştırdı ve düştüm, uzuvlarım emirlerime yanıt vermiyor ve beni durdurmak için hiçbir şey yapmıyorken toprağa geri çarptım ve kendimi, beni çok fazla küçümseyen yıldızlara bakarken buldum. kısa hayat.

Lionel gitmeden önce bana tükürdü ve hissedebildiğim tek şey, kalbimin içinde kalan bıçaktan etrafıma yayılan derin kan gölüydü.

Söyleyemediğim kelimelerle dudaklarım aralandı ve onu tekrar hayal kırıklığına uğrattığımı anladığımda ezici bir hayal kırıklığı duygusu içimi doldurdu.

Roxanya Vega'ya yıldızları teklif etmiştim ve ona pislikten başka bir şey vermemiştim. Onun için yeterince iyi olmadığımı her zaman biliyordum ve şimdi ölümüm hayatım kadar kısa ve anlamsız bir şekilde bana gelmişti ve ona dünyanın başını bile hediye edememiştim. onu çok inciten adam.

Bu dünyadan kayıp gitmeye başladığımda, ona duyduğum sevgiye tutundum, kollarının arasında sımsıkı tutulduğu hissine kapılırken ve bu hayattaki tek yerin orası olduğunu bilerek, onu kendimle birlikte çaldım. ya da yaşamak isteyeceğim bir sonraki yer.

Onu hiçbir zaman hak etmemiştim. Ama o yine de benimdi. En kısa süre için olsa. Bu yüzden, şansım her zaman ne kadar kötü olursa olsun, o tek, en hayati şekilde kutsandığımı biliyordum. Öpücüğünün sıcaklığını tatmış, aşkının ağırlığında boğulmuş, onun tarafından tüketilmiş, onun tarafından sahiplenilmiş ve onunla da bütünleşmiştim.

Ben iyi bir adam değildim. Ve kesinlikle mükemmel biri değildim. Ama ben onun olmuştum.

Üstümdeki zalim gökyüzünde yıldızlar birer birer yanıp sönmeye başladı, sanki dönüşlerini yapıyorlardı.

şimdi benden ilgi, başarısızlığımı görmek ve bana olan tüm ilgiyi kaybetmek.

Ama sonra onlardan çok daha parlak yanan tek bir ışık noktası belirdi ve onları ilgisizlik alemlerine fırlattı ve onun güneşten daha sıcak yanarak gökyüzünde süzüldüğünü gördüm. Sonsuz derecede güzel, çok güçlü, çok güçlüydü.

Kalbim.

Aşkım.

Kraliçem.

Ve bu hayattan böyle ayrılmak istiyordum çünkü iş ona geldiğinde, onun benim için olduğunu biliyordum. Gerçekten ihtiyacım olan tek şey ve en kısa süre için o bana aitti. Ve bu yeterliydi.

Sadece o var.

DArcy beni savaşın çatışmasının çok ötesindeki uzun çimenlere kadar kovaladı ve kaçan isyancıları korumak için yeterince uzaklaştığımda kılıcımı kınına soktum, ona bakmak için döndüm, kalbim yukarıdan izleyen yıldızların pençesinde sıkışmıştı. , bana gelmesine izin verdiğimde kaderim karar vermek üzere.

Onu Geraldine'den uzaklaştırmak zorunda kaldım ve iyi olması için dua ettim ama en azından Darcy beni buraya kadar takip ettiğine göre en azından bir şansı vardı.

Bir nefes aldım, ayaklarımı diktim ve bu eylemde kendi ölümümü pekala bahşedebileceğimi biliyordum. Ama sevdiğim kadının sonsuza dek o Gölge Canavarı'nın karanlığına düştüğünü görmekten daha iyi.

Kara gözleri aramızdaki bağın halkalarıyla zar zor parıldayarak beni hedef kitlesine diktiğinde hırladı ve bana doğru daha hızlı koştu. Zamanım tükeniyordu. Ve bir sonraki eylemimin, hayatımı atmak üzere olduğum zarın içinde tutan bir kumar olduğunu biliyordum.

"Hiçbir yere gitmiyorum, Mavi," dedim alçak sesle.

Arkamda bir yanılsama yarattım, birlikte yaşadığımız binlerce anıyı, havada dalgalanan aşkımızın yansımasını resmediyorum. Acrux havuzunun altındaki ilk öpücüğümüz, mavi saçlı bana geldiği gece, FIB'in beni alıp götürdüğü gün, iyi, kötü ve aradaki her şey, iddia ettiğimiz çiftleşmemize kadar. yıldızların dikkatli gözleri altında birbirlerine. Onun için burada ve şimdi kanımı verdim, aramızdaki her güzelliği ve kalbimin dokusuna işlenmiş her acı verici anı sundum. Biz bu anılardan yapıldık. Bu bizim hikayemiz, başlangıcımızdı ama bu bizim sonumuz değildi.

İllüzyonu değiştirdim, ona henüz yaşanmamış bir hayatı gösterdim. Bizim için beslediğim umutlar, uğruna bu savaşı verdiğim şeyler. O, geleceğini hiç görmediğim rüyaydı, aradığım amaçtı. Lionel'ın beni Darius'a bağladığı gün kaybettiğim çocuğun hayallerini artık istemiyordum, ondan doğan bu yeni hayalleri istiyordum. Karanlığa batmış, günaha boyanmış ve sertleşmiştim.

soğuk ve sevimsiz bir şey. Yine de beni sevmenin bir yolunu bulmuştu ve ben de bu sayede özgürleşmiştim, çok uzun zamandır tanıdığım o mürekkep gibi karanlıktan doğup güneşe uzanmıştım. Ama şimdi o, benim ışığım, karanlığa bürünmüştü ve ben onu bu dünyada hiçbir şey için terk etmeyecektim.

Bu yüzden ona bizim için istediğim hayatı gösterdim, sahip olmamız için dua ettiğim çocukları ve ona sunmaya yemin ettiğim kahkahaları ve gülümsemeleri gösterdim. Ona huzuru, sevgiyi ve hiçbir ıstırabın yaşanmadığı, var olan tek şeyin neşe olduğu sayısız günleri gösterdim. Ve bu geleceği ona şu anda adadım. Hayatım, bu gece ortadan kaldırabileceği bir teklifti ya da bana geri dönmenin bir yolunu bulabilir ve hala ciğerlerimde nefesim ve kalbimde atışlar varken vermem gereken her şeyi kabul edebilirdi.

"Ben seninim. Ve bu hayat bizim olabilir," diye seslendim ona. "Sen benimsin ve Lavinia seni benden alamayacak!"

Darcy önümde yavaşladı, ben onun önünde kalkansız dururken gözleri arkamdaki anılara takıldı, sadece ellerim teslim olurmuşçasına önümde kaldırdı.

"Lütfen beni gör," diye tısladım, o kanla ıslanmış ve üzerimde yükselerek onun gölgesine düşerek bana doğru uzun adımlarla ilerlerken sözcüklere korku katıyordu.

Kaybolursa burada öleceğimi biliyordum. Çünkü onsuz bu dünyada benim için yer yoktu.

Blue, bana geri dön, diye yalvardım.

Yüzünü benimkine eğdi ve ona bakarken öldüğümden emindim, sihrim neredeyse tamamen tükendi. Ve kılıcımı ona karşı kullanmazdım.

O kadar hızlı hareket etti ki, keskin bir nefes aldım, onu karda önümde dururken buldum, çıplak ve titriyordu, saçları artık mavi değil, en koyu siyah, Lavinia'nın hareket ettiği şekilde omuzlarında hareket ediyordu. Kanlar içindeydi ve yara bere içindeydi, bacakları ve kolları derin yaralarla kaplıydı ve onu öyle görünce göğsüm ağrıdı.

Ellerini incelemek için kaldırdı, sanki kendini tanımıyormuş gibi çevirdi ve bu konuda hissettiğim korku beni neredeyse mahvediyordu. Ama yukarı baktığında, kızım oradaydı.

"Mızrak?" nefes aldı, elleri titremeye başladı ve ben rahatlayarak ileri atıldım, onu kendime bastırdım ve onu iyileştirmesi için son büyümü ona teklif ettim, göğsümdeki güç kuyusu oyuluyordu.

Aniden beni itti, başını salladı ve savaşa geri dönerken elini yüzünün üzerinde gezdirdi. "Ben ne yaptım? Aman Tanrım, Geraldine..."

Sen değildin, diye yemin ettim, iyi olduğundan emin olmak için bir kez daha ona doğru adım attım.

"Öyleydi," dedi korkuyla, gözlerinden yaşlar akıyordu.

İçlerindeki gümüş halkaları görmek için yaklaştım ve bir an orada yanıp bir an yok olmalarını izledim. Ölen yıldızlar gibi yanıp söndüler ve kalbim atmayı unuttu.

Korku üzerime baskı yaptı ama yıkılmayacaktım. Her şeyde onun için burada olurdum. Yüzüklü ya da yüzüksüz, benim için önemli değildi. Ne olursa olsun o benim eşimdi.

Bunu hissetmiş gibi nefesi kesildi, eli göğsüne gitti. "Ben ölümlüyüm," diye gakladı.

"Hayır," diye reddettim, elini tuttum ve dehşet boğazıma bir ilmik gibi dolanırken onu kendime çektim. "Bana bak," diye yalvardım ama bakmadı, ben çenesini kavrayıp onu bana bakmaya zorlayana kadar gözleri titreyen parmaklarındaki kandaydı. "Bunu düzelteceğim," diye söz verdim toplayabildiğim tüm cesaretle.

"Artık çok geç," dedi korkuyla, sonra aramızda biraz boşluk bırakmak için beni tekrar itti. "Kaçmak zorundasın. Geri döndüğünü hissedebiliyorum."

"Seni bırakmıyorum," diye homurdandım. "Bu lanet bizi bozamaz." "Burada kalamam," diye yarı hıçkırdı. "Hepinizden uzaklaşmak zorundayım."

"Mavi lütfen. Bununla savaşabilirsin. Sadece bana bak. Tekrar ele geçirmesini engelleyebilirsin, yapabileceğini biliyorum."

Ama başını iki yana salladı, yanaklarından aşağı daha fazla gözyaşı aktı, yüzünü lekeleyen kan ve külde izler bıraktı ve ben ileri adım atarken o geri adım attıkça içimde bir acı hırıltısı kaldı.

"Lütfen," diye fısıldadı, beni uzaklaştırmak için elini kaldırdı. "Lütfen uzak dur seni üzmek istemiyorum. Aman tanrım... aman tanrım, ben ne yaptım? Bütün o insanlar..." Ellerini saçlarına bastırdı, bir ıstırap sesi onu terk etti ve benden ne istediğini umursamadan ileri atıldım, onu yalnız bırakmayacaktım. Bana hayatında hiç olmadığı kadar çok ihtiyacı vardı.

Ayrılırken onu kendime tuttum, göğsümde hıçkırarak ağladı ve onu kollarıma sarıp ne yapacağımı anlamaya çalışırken bana sarıldı.

"Koşacağız. Birlikte uzak bir yere gideceğiz, tamam mı?" Teklif ettim ama geri çekildi ve ağlamasını durdururken titrek bir nefes aldı.

"Hayır," dedi, sesinde bir kraliçe tınısı vardı. "Yalnız gitmek zorundayım. Eğer seni incitirsem, kendimi asla affetmem."

"Mavi," diye homurdandım, yeşil gözleri o kadar karanlıkla dolmuştu ki neredeyse siyah gibi görünüyordu. "Lütfen." Geri geri gitmeye devam ederken ve etrafındaki gölgeler kalınlaşırken elini tuttum ve onu tutmaya çalıştım.

"Gitmem gerek," dedi.

"Sana veda etmiyorum ve sen hiçbir yere gitmiyorsun," diye talep ettim. "Beni senden uzak tutmak için yıldızları çağırman gerekecek."

Sözlerime cevap verircesine, bir göktaşı gökyüzünü yarıp geçti, kayan bir yıldız, başımızın üzerinden dağlara doğru hızla ilerlerken ardında ışıltılı bir ateş izi bıraktı ve dağlardan birinin kenarıyla çarpışarak, tüm dünyayı saran bir sarsıntıya yol açtı. Dünya.

Şok içinde nefes aldım. "Şimdi ne var? Gökyüzü de mi düşüyor?” Darcy'ye baktım, benden gittikçe uzaklaştığını, gözlerinde bir özür olduğunu gördüm.

"Canavar uyanıyor," dedi, sesi titriyordu ve aşağı baktığımda canavarın gücüyle bacaklarımı gölgelerde bağladığını, ben ileri atılıp onların gücüyle geri çekildiğimde toprağa bağlı olduğunu gördüm.

"Bekle," diye dehşet içinde nefesim kesildi, o dönüp devasa siyah Gölge Canavarı'na geçip kederli bir şekilde geceye uluyarak.

"Darcy!" diye bağırdım, boğazım yırtılıyordu. Bir an sonra onu kaybedeceğimi biliyordum ve buna dayanamıyordum. "Benimle yarın şafakta meteorun çarptığı yerde buluş!" Dağlara doğru uzaklaşırken çaresizlik içinde arkasından ağladım ve beni duyduğundan bile emin değildim.

Bir öfke kükremesi saldım, gölgelere tekrar tekrar asıldım, kurtulmak için savaştım, parçalanmamız fikriyle kalbim ikiye bölündü.

Gitmesine izin vermezdim. Onu Dünya'nın kenarlarına kadar takip ederdim, gerekirse aya kadar takip ederdim.

Bacaklarımdaki gölgeleri sökmek için içimde kalan Vampir gücünün her zerresini kullandım, sonra dağlara baktım, dostum çoktan kayıptı.

"Mavi!" diye bağırdım, içimde güçlü bir panik vardı.

Bakışlarım savaşın son kalıntıları arasında Lavinia'ya çevrildiğinde arkasından ateş etmek üzereydim.

Yıldızlar, oyuncaklarının onlar için bir gösteri yapmasını izlerken aralarında fısıldaşarak daha yakına eğilirken ürperdim. Yıpranmaktan o kadar yorulmuştum ki, sonunda tamamen benim olduğuna inandığım her şeyi kaybetmekten o kadar yorulmuştum ki. Elysian Mate'imin gözlerinin içine bakmak ve gümüş yüzüklerinin önümde solmasını izlemek zorunda kalmıştım, o canavarın ona ne yaptırdığını anladığı anda kalbinin paramparça olduğunu görmüştüm ve eğer bu onu kırarsa, onu kırardım. kırmak da

Yıldızların bizden çalmaya kararlı göründüğü bir hayat için savaşırken kendimi çok yorgun hissettim. Hiç bizi kendi halimize bırakmayı planlıyorlar mıydı? Yoksa hayat birbiri ardına kayıplar mı olurdu?

"Şimdi mutlu musun?!" Yıldızlara bağırdım. "Senin için yeterince işkence gördük mü?!"

Ayakta kalmak için tüm gücümü harcadım, bakışlarım parlayan yaratıcılarımızdan düştü ve düşüncelerim tekrar Lavinia'ya kaydı, bu karar zihnimde katılaşıyordu. Darcy'ye bunu yapan oydu. Laneti yaratan oydu, bu yüzden onu değersiz dudaklarından kırmanın cevabını koparacaktım.

Titrek bir nefes aldım, sonra ani bir hızla ileri atıldım, son asilerin The Burrows'a çekildiği yere geri döndüm, yıldızlar defalarca bana meydan okusa bile ne yapmam gerektiğini biliyordum. Çünkü evet yoruldum ama yenilmedim. Bu kadere bile boyun eğmem

vücudumdaki her kemiği kırdığında ve sırtımı bükülmeye zorlamaya çalıştığında. Başka bir kader için savaşırdım, gerekirse gökyüzünün dokusundan bir tane inşa ederdim.

Bu dünyadaki diğer tüm yaratıklardan daha çok nefret ettiğim gölge kaltağa ulaşmadan önce, bakışlarım şiddetli savaşın ötesindeki bir tepenin üzerinde yatan bir cesede takıldı, içimdeki içgüdüsel bir şey beni ona doğru çekiyor ve her şeyi yapıyor. içimde tutsak.

HAYIR.

Sendeleyerek ona doğru ilerlerken varlığımın temelleri sarsıldı, yanına düştüğümde panik uzuvlarımı sardı ve yüzüne dokunduğumda keder içimdeki tüm havayı boğdu.

"Darius," dedim, teni buz gibi soğuktu ve göğsündeki güneş çeliği bıçağı o kadar derindi ki, muhtemelen kalbinden geriye hiçbir şey kalmamıştı. Gözleri kapalıydı, yüz hatları sabitti ama ölürken bile huzurlu görünmüyordu.

Acı, bedenimi tekrar tekrar etime saplanan bir hançer gibi parçaladı.

"Çok üzgünüm," diye inledim, üzerine düşüp onu hayal kırıklığına uğrattığımı hissederek onu göğsüme bastırdım. *Burada olmalıydım, bunun olmasını engellemeliydim.*

Lavinia son asileri de yakalamaya çalışırken ve ölümün her an üzerime çökebileceğini biliyordum ama bu kez kardeşimle birlikte çalmak zorundaydım, bir parçam hâlâ dua ediyordu. geri gelebilirdi. Ama derinlerde bir yerde ruhunun gittiğini biliyordum. Peçe'nin ötesinde çalındı. Vücudunun boşluğunu hissedebiliyordum ve kalbimin yalnızca ona ait olan bir parçasını paramparça etmişti.

"Lütfen uyan," diye yalvardım, bu kaybın ağırlığına dayanamayarak. O benim en iyi arkadaşımdan daha fazlasıydı, yıllardır hayatımda sahip olduğum tek iyi şeylerden biriydi. Birlikte yüzlerce dövüş yapmıştık ve tüm yaşadıklarımızdan sonra onu kaybetmek artık imkansız görünüyordu.

Kendimi onu bırakıp tekrar çamura yatırmaya zorladığımda umutsuzca inledim. "Geri geleceğim," diye söz verdim boğazımdaki keskin yumruyla. "Sana düzgün bir cenaze töreni yapacağım, yemin ederim."

Başımı kaldırdım, bakışlarımı karların ötesindeki gölgeler kulesinin üzerindeki Lavinia'ya dikip, çarpık gücüyle bir grup asiyi kovalarken zar zor ayakta durabildim. Kılıcımı çekerken ellerim titriyordu ve dondurucu hava kemiklerime kadar işliyordu, Darius'a son bir bakış attım ve kalbim o kadar intikamla doluydu ki başka hiçbir şey düşünemez oldum. Onun için, Mavi için.

Kederim şimdiye kadar tattığım en acı öfkeye dönüştü ve birdenbire Tarikatımın hızıyla bize bunca acıya neden olan cadıya doğru koşmaya başladım. Eşimi ona bu gece onu mahvedebilecek bir lanetle kim bağlamıştı, kim ablamın ruhunu içine hapsedip yıllarca ona acı çektirmişti.

Kılıcımı güçlü bir şekilde savurarak Lavinia'yı havada tutan gölgeleri yarıp geçtim ve

bir korku çığlığıyla bana doğru yuvarlandı.

Ama tabii ki, yere düşmeden önce kendini yakaladı, yerden sadece bir adım yukarıda bir gölge platform üzerinde asılı kaldı. İleri atıldım, kalbimdeki keder ve öfke o kadar ağırdı ki, onu öldürmeyi hedeflerken neredeyse beni boğuyordu. Bıçağımın savrulmasından kaçınmak için geriye doğru yalpalarken nefesi kesildi ve ben de emrimin hızını kullanarak kesmek ve kesmek için bıçağı bir nefret çığlığıyla savurdum ama benden kaçınmak için rüzgar gibi hareket etti.

Bıçağım sonunda boynunun etine saplandı ve başı neredeyse tamamen kopacakken çığlık attı. Ama bir sonraki saldırımdan kaçınmak için başka bir gölge girdabına doğru yükselirken, karanlık gücü bir damla kan bile akıtmayan yarayı iyileştirmek için boğazını sardı.

Bu canavar boştu, içinde ne bir kalp, ne de onu yaşamaya yaklaştıracak hiçbir organ yoktu. O çürümeden ve ölümden yapılmıştı ve gölgeler vücuduna durmadan aktığı sürece belki de öldürülemezdi. Ama lanet olsun ki deneyecektim.

"Seni alçakgönüllü küçük şeytan," diye homurdandı, bir kez daha önümde eğildi ve ben tekrar ileri atılırken dişlerimi çıkardı, başka bir şey olmasa bile onu çığlık attırmaya kararlıydım.

Ciğerlerimden yükselen bir çaresizlik ve öfke haykırışıyla kılıcımı göğsüne saplamaya çalıştım ama parmaklarını şıklattı ve sanki kağıttan başka bir şey değilmişim gibi kılıcı elimden çekip aldı. Ben de öyle olduğumu tahmin ettim, sadece bir kağıttan adam, yıldızlar tarafından parçalanmış ve parçalanmış. Onlar tarafından dövülmüştüm ve benimle işleri biter bitmez beni yumruklarının içinde ezeceklerdi. Belki de bunu onlar için yapacak kişi Lavinia olurdu.

"Pekala, peki, peki," diye mırladı, gölgeleri etrafımda bir piton gibi kıvrılıp kollarımı iki yanıma bağlarken üstümde yükseldi. "Bu gece seni tekrar ne zaman göreceğimi merak ediyordum." Hain bir şekilde gülümsedi ve ben de ona dişlerimi gösterdim, boş yere tutunmasına karşı mücadele ettim.

"Bana laneti nasıl bozacağımı söyle," diye emrettim ve gülümsedi, bana doğru süzülerek yaklaştı ve ona keskin bir şekilde bakmamı sağlamak için parmağını çenemin altına kaydırdı.

"Bana geleceğini biliyordum," diye fısıldadı, derin derin gözlerime bakarken derisi siyahımsı damarlarla kıvranıyordu. "Şu yüzüklere bak," diye tısladı. "Güzel, sevimli küçük gümüş hazineler. Ama ölümlüler Fae ile çiftleştirilemez ve onunla canavar oynamaktan yorulduğumda, belki de evcil hayvanımı vücudundan geri çağırırım ve onu zayıf bir insan kız olarak telef olmasına bırakırım," diye alay etti. "Prensesinizin yüzükleri sonsuza kadar yok olacak. Puf. Güle güle."

"Siktir git," diye tükürdüm. "Ne olursa olsun o benim eşim."

"Şimdi mi?" o güldü. "Ve tatlı prensesin Lance Orion'un bedelini ödemeye mi geldin? Ne de olsa kanını lanete bağladım."

O gün benden akıttığı kanı hatırladıkça boğazım düğümlendi. Yani bu muydu? Cevap bende mi yatıyordu? Daha iyi.

"Onun için her bedeli öderim. Adını koy ve özgür olacağına yemin et," diye talep ettim ve bunu düşündü, zifiri kara gözlerinde başından beri umduğunun bu olduğunu söyleyen bir bakış. Ve onun ellerine bu kadar kolay oynuyor olmam midemi bulandırıyordu ama Darcy özgür olmalıydı. Bunu sağlamak için ne gerekiyorsa yapardım.

"Bunu bize neden yapıyorsun? Neden bizi öldürüp bu işi bitirmiyoruz?"

tersledim Yaklaştı, tüm karanlık ve ölüm etine yapıştı.

"Çünkü çok çok uzun zaman önce bir Vega beni cezalandırmıştı. Ve iyiliğin karşılığını verme sırası bende," diye homurdandı, bakışlarında intikam kıvılcımları parlıyordu. "Aklıma gelen her şekilde onları inciteceğim, ciyaklayıp ıstırap içinde kıvrandıracağım. Ve bu çok çok kolay, küçük avcı. Onlardan birini çoktan bir katile, bir canavara dönüştürdüm, şimdi geriye kalan tek şey benimki benden alınmış gibi onun şahını da almak."

"Öyleyse istediğin benim ölümüm mü?" Isırdım ve şu anda ölüm fikrine karşı uyuşmuş olsam da, bu yüzden Mavi'den ayrılma düşüncesine karşı hissiz değildim.

"Belki," dedi sırıtarak, elini kalbime doğru kaydırırken, gölgelerinin bedenime ulaştığını ve vücudumun onun için acı verecek kadar sert atmasına neden olduğunu hissettim. Ölmek üzere olduğumdan emindim, yıldızlar ruhumu her an varlığımdan koparmaya hazırlanıyormuş gibi çekiyorlardı. "Kanınız bedeldir. Et, kemik, kalp, nasıl sunmak istersen. Dilersen kalbini göğsünden kesip bana ham ve kanlı verebilirsin."

Lavinia beni gölgelerinin bağlarından kurtarıp kılıcımı geri verirken kalbim güm güm güm güm atıyordu ama onun gölgelerini elimi yönlendirmek için kullanarak bıçağın ucunu kendi göğsüme doğru çevirdim. Gözlerinin içine baktım, bıçağı elinden kaptım ve seçimin ona ait olmasını istemeyerek sertçe kendi etime bastırdım.

Acı keskin bir şekilde alevlendi ve dişlerimi ona karşı gıcırdattım, kaderime baktım ve onun zulmünden korkmadım.

Bu sunuyu sunarken yaradan dökülen kan, içimden en ufak bir şüphe gölgesi geçirmeden geçti. Mavi'yi düşündüğümde, onu aklımda tuttuğumda ve adrenalin uzuvlarımda yanarken bırakmamak, bunu yapmamam için bana yalvarmak kolaydı ama onun için her şeyi yapardım.

üzgünüm güzelim Seni yıldızlarda bekleyeceğim.

O benim kanatlı prensesimdi, beni kendimden kurtaran ve hayatıma o kadar çok tatlılık katan kızdı ki, aynı kişi olduğumu düşünmek şaşırtıcıydı. Beni asla olabileceğimi düşünmediğim bir adama dönüştürmüştü ve bunun bedelini ona ödetecek hiçbir şey sunamazdım. Ama bunu yapabilirdim, çünkü Blue kaybolmuşsa, bu dünyada hayatımın değeri ne olurdu zaten?

Tanrı aşkına, diye mırıldandı Lavinia, daha fazla kesmeme engel olmak için gölgeleri elimin çevresine sıkıştırarak. "Ne kadar sadık küçük bir kral. Benimkinden daha sadık."

"Kalbimi istiyor musun, istemiyor musun?" Hırladım ve başparmağını çizgi boyunca izleyerek daha yakına kaydı.

göğsümden aşağı akan kan, onu ağzına getirip yalayarak uzaklaştırdı.

"Mm," diye içini çekti. "Çok tatlı, çok çekici. Ama beni pek iyi dinlemedin. Tekrar söyleyeceğim. Bana et, kan veya kemik olarak fiyat teklif edebilirsin. Şahsen... Sanırım onu senin etinden almak isterim. Eğildi, dişlerini omzumun etine geçirirken beni bir kez daha gölgesinde yakaladı ve daha fazla kan çekecek kadar ısırdığında öfkeyle homurdandım. Sonra onu bir dinsiz gibi yaladı, soğuk dilinin okşayışı beni ürpertti.

"Benden ne istediğini bilmiyorum," diye tiksintiyle tısladım, o geri çekilirken, gözleri ham, ahlaksız bir şehvetle dolarken dudaklarını yaladı.

"İsteyerek benim olacaksın," dedi. "Vücudun, dilediğimi yapmak için benim oyun evim olacak. Kesebilir, kırbaçlayabilir, yakabilir ve eğer fikir beni alırsa becerebilirim. Ve bunu isteyerek yapmama izin vereceksin, şikayet etmeden, karşılık vermeden.

Ona ters ters bakarken boğazımdan safra yükseldi, bu bedelin ağırlığı neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı. "Öyle mi yoksa ölüm mü?" diye sordum, sesim boş, boştu.

"Evet," diye onayladı. "Ya da kemiklerini birer birer vücudundan alabilirim, çatla, çatla, çatla ama bu da muhtemelen ölümle sonuçlanacak." Sanki son derece normal bir konuşma yapıyormuşuz gibi hafifçe güldü.

"Ve eğer sana bedenimi sunarsam, onu ne kadar süre için istersin?" Bu orospuyla birlikteyken ölümün sonsuza dek sürmeye tercih edileceğini bildiğim için homurdandım. "Darcy lanetten ne zaman kurtulacak?"

"Diyelim ki... üç ay döngüsü," diye önerdi. "Bundan daha adil olduğunu söyleyemem. Sonra seni Vega eşine geri gönderdiğimde, bana ne verdiğini öğrendiğinde kalbi parça parça olacak."

"Bizi hafife alıyorsun," dedim, yıldız bağımızın gücüyle sesim yükselerek. "Her şeyden kurtulabiliriz."

Sırıttı ama şimdiye kadar tanık olduğum her şeyden daha şeytaniydi. "Bunu göreceğiz, Lance Orion. Yani bir anlaşmamız var mı?" Bana elini teklif etti.

"Bu konuda bir ölüm bağı kurmalısın," diye ısrar ettim, kalbim yavaş yavaş kabul ettiğim şeyi kabul ederken düzensiz bir şekilde atmaya başladı. "Sözünün şüphe gölgesinin ötesinde bağlayıcı olmasına ihtiyacım var."

Gözlerini devirdi, sonra avucunu kılıcımın üzerinde gezdirdi, yarıp açtı ve aynısını yapmak için elimi tuttu. Sonra elini benimkine vurdu, kanımızın buz gibi, ıslak dokunuşu tenime değdi ve kanlarımız hızla aktı - gerçi onunkinin gerçekten kan olduğundan emin değildim.

"Anlaşmamızın şartlarına uyacağıma yıldızlar üzerine yemin ederim," diye mırıldandı. "Vücudun üç ay döngüsü boyunca isteyerek benim olacak ve bu süre dolduğunda Darcy Vega'yı lanetinden kurtaracağım."

"Ve beni esaretinden kurtaracaksın," diye hırladım ve sanki bundan bahsetmeyecekmiş gibi cilveli bir şekilde gülümsedi.

"Ve seni, Lance Orion, esaretimden kurtaracağım. Ve anlaşmanın bana düşen tarafını yerine getirmezsem, öleceğim."

"Ölebilir misin?" tersledim "Bütün canlılar ölebilir," dedi acı acı.

Aramızda bir sihir mırıldandı, onun kan taklidinin en azından bu anlaşmayı yapmak için yeterli olduğunu doğruladı. Ama bunun bir parçası daha olduğunu biliyordum, yapmam gerekeni kabul ederken boğazımda bir yumru oluştu.

"Katılıyor musun?" diye sordu, zafer gözlerinde yanıyordu.

Tereddüt ettim, maruz kalacağım şey beni de korkuttu, ama buna mecburdum. Ya o olacaktı ya da Darcy'nin büyüsünü sonsuza dek yok edecek bir lanet tarafından yok olmasına izin verecekti. Etinde barınan ve onu sevdiği insanlara karşı kışkırtan o aşağılık canavardan bahsetmiyorum bile, bu onu ölümlü bırakırdı. Bu kaderi hak edemeyecek kadar iyiydi, fazla tatlıydı. Ve Solaria'nın şu anda bana ihtiyacı olduğundan daha çok ihtiyacı vardı.

Üç ay döngüsü geçecekti. Ve ondan çıktığımda kim olursam olayım, onu yine de sevecektim. Yine de onun olurdum.

Kararımın çoktan kesinleştiğini ve korku bedenimi sarsa da geri çekilmeyeceğimi biliyordum. Ama Darcy Vega için cehennemde üç ay döngüsünden sağ çıkabilirim. En saf haliyle ıstırap olurdu ama bedenim bir hiçti. Mavi benim önemli olan yanıma sahipti. Ve Lavinia ona asla dokunamayacaktı. En azından bu şekilde, atan kalbimin her atışında onu sevmeye hazır bir şekilde kızıma geri dönebilmemi sağladım. Bir gün onunla yeniden bir araya geldiğimde, bu seçim için beni suçlamaması ve beni affetmenin bir yolunu bulması için dua ettim.

"Kabul ediyorum," dedim kararlı bir şekilde ve aramızdaki bağ acı verici bir şekilde koptu, sihir benim ve onunkinin altında yaralanırken yıldızlar fısıldadı, avuçlarımızın etrafında ışık parladı ve kanımız kuruyarak toza dönüştü.

Elimi bıraktı ve avucumun içinde yanmış kırmızı bir yıldız buldum, bir an orada parladı, sonra tenimin altına battı ve kayboldu. Lavinia aynı lekenin kendi etine yerleşmesini ve dudaklarında bir gülümsemenin kıvrılmasını izledi.

Yapıldı. Bu iğrenç canavar tarafından bağlandım, zincirlendim ve sahiplendim.

"Üç ay döngüsü," diye onayladı, boğazıma dokunmak için uzandı ve ben onun etrafında dolanan, sımsıkı sımsıkı sarılan bir gölge tasması hissettim.

"İşte oradayız. Hepsi benim." Yakaya bir tasma gibi bağlı olan bir gölge dalını çekiştirerek bana doğru süzüldü ve vücudunun etrafındaki gölge pelerininden bir yıldız tozu kesesi çıkararak beni kendine doğru çekti. "Hadi eve gidelim evcil hayvanım, seni her yerinden kırmaya başlamak için sabırsızlanıyorum.

bir adamın kırılabileceği bir yol.”

HAmish'in eli benimkine sıkıca kenetlendi, azalan büyümüzün birleşimi aramızda dalgalandı ve geri çekilmek için insanlarımızı kovalayan Nymphe'leri durdurmak için savaştık.

Yüzlercesi, Fırtına Ejderhası ve sürüsünün onları savaştığımız bu cehennemden güvenli bir yere götürmek için kazdığı tünelleri takip ederek yerin daha derinlerine koşarken yanımızdan geçmişti.

Yaralılar ya geri taşınırken ya da kendilerini güvenli bir yere sürüklemeyi başarırken, telaş şimdi damla damla dönmüştü. Bazı cesur ruhlar oyalandı, güçleri azalmadan önce olabildiğince çok kişiyi iyileştirdi, ama şimdi iş ikimize kalmıştı ve sihrimiz de hızla soluyordu.

"Onları daha fazla tutamayız Kitty," dedi Hamish dişlerini sıkarak Nymph'lerin bize ulaşmasını engellemek için gücünün her damlasını kullanmaya çalışırken. Sardığımız sarmaşıklar gittikçe daha fazlasını sardı, onları tünellerin girişinden uzağa fırlattı ve Lionel'in bu gece burada yol açtığı katliamdan kaçmak için bize doğru koşan son birkaç asi.

"Biliyorum," diye soludum, hâlâ buraya geri dönmek için savaşan hayatta kalanlar arasında çocuklarımın izini sürerken bir gözyaşı yanağımdan aşağı bir iz yakarken. "Ama koşamam. Hâlâ dışarıdayken olmaz, Hammy."

"Ben de," diye kabul etti, gözleri kızına ve oğullarımın bir araya gelmesine duyduğu sevgiyle parlıyordu. Saf bir şey yaratmıştık, o ve ben. Bu küçük mutluluk baloncuğu, sevgi temelinden başka bir şey üzerine inşa edilmemişti.

Beni kırık bir ruh olarak bulmuştu, Lionel'ın elinde yıllarca tacize uğramam bana bir zamanlar olduğum kadının kabuğunu kırmıştı. Ve yine de beni kendimden uzaklaştırmıştı. Benim üzerimde bir emir ya da bağ olmaksızın gerçekte kim olduğumu bulmama yardım etmişti ve beni o kadın olarak sevmişti. Ben onun acısını iyileştirirken bana gerçek aşkın gerçekte ne olduğunu ve ne kadar sonsuz güzel olabileceğini göstermişti.

karısını kaybettikten sonra yalnız kalmıştı.

Korkunç bir kişneme dikkatimi çekti ve bize doğru dört nala koşan gümüşi bir Pegasus'u, sırtında korkuyla haykırarak üzerlerine yaklaşan Nymphe'lere ateş açan bir kızı görünce kalbim durdu. Periler çıngıraklarını saldılar ve kızın ellerindeki ateş, onu tanıdığım anda söndü.

"Sofya!" diye bağırdım, elimi onlara doğru uzatarak ve toprak büyüsüyle yerde bir uçurum açarak sağlarındaki Nymphe'leri öfke çığlıklarıyla aşağı yuvarlarken, Hamish bir koçbaşı fırlatıp Nymphe'lere çarptı. onların solu.

"O geliyor!" diye bağırdı Sofia, ama Tyler'ın sırtında onun önünde uzanan iki silueti gördüğümde sözlerine fazla dikkat etmedim ve Xavier'in kana bulanmış etini gördüğümde tanıyarak keskin bir nefes aldım.

"Hammy, Xavier ve Geraldine ellerinde," diye nefesim kesildi, Pegasus'u daha hızlı koşmaya zorlarken, Nymph'leri uzak tutmak için arkasındaki zemini yok etmeye devam ederken elini daha sıkı kavradım.

Tyler daha hızlı dört nala koşarken korkuyla kişnedi, gözlerinde dehşetle bize doğru saldırırken etrafına çamur ve ot yığınları fırlattı ve ben onun ötesine baktığımda nedenini anladım.

Lionel, hava büyüsünü kullanarak hâlâ bize ulaşmak için savaşan Nymphe saflarının üzerinde durarak ve bakışları hücum eden aygıra ve taşıdığı Fae'ye kilitlenirken ellerini kaldırarak arkalarından yükseldi.

Sıkıca sarıl Kitty, o haydutu durdurabiliriz, dedi Hamish kesin bir şekilde ve bir zamanlar bana bu kadar acımasızca sahip olan adamı görünce kalbim korkuyla titrese de çenemi kaldırdım ve kocamın elini sıktım. Lionel'ın onlara zarar vermesini engellemek için çocuklarımızın arkasına bir hava kalkanı kurarken ona tüm gücümü verdim.

Lionel kalkana o kadar güçlü bir güçle ateş açtı ki neredeyse düşecekti, ama saf kararlılığımız ve çocuklarımıza duyduğumuz sevgiyle kalkanı tutmasını sağladık.

Büyü rezervlerim azalırken keskin bir nefes aldım, tükenmekte olduğumu biliyordum ve yıldızların bana biraz daha dayanmam için ihtiyacım olan gücü vermesini istiyordum.

Tyler bizimle buluşmak için koşarken yüksek sesle kişnedi, açık tünel arkamızda geniş durmuş ve onu karşılamıştı.

"Binmek!" Sofia, kayarak yanımızda dururken ağladı ve onlara neyin sebep olduğunu ve suçlunun kim olduğunu tam olarak bildiğim için Xavier'in omurgasındaki yaraları alırken benden bir hıçkırık koptu.

Geraldine'in beti benzi atmıştı, etrafını saran zehir lekesi kalbimi korkuyla düğümledi ve Xavier'in elini tutup sıkmadan önce parmaklarımı saçlarının arasından geçirmek için uzandım.

"Onu uzak tutmalıyız," diye nefesim kesildi, Hamish yüksek sesle homurdandı, sihrimdeki çekiş güçleniyordu.

Lionel'ı geride tutmak için savaşırken acı noktası.

"Anne?" Xavier inledi ve yanağına bir öpücük kondurmak için eğildim.

"Sana sahip olduğumu ilk öğrendiğim andan itibaren seni koşulsuz sevdim. Sen benim yıldızların aydınlattığı oğlumsun, karanlıktaki ışığımsın ve dönüştüğün adamla sonsuz gurur duyuyorum aşkım," dedim, vedanın soğuk tadını dilimde hissederek ve tek yolun bu olduğunu bilerek.

"Niçin bunu söylüyorsun?" Xavier oturmak için kendini zorlarken homurdandı ama bildiğini biliyordum. "Hepimiz ondan kaçamayız," dedim, sihrim titrerken ve tamamen yok olmadan önce sadece birkaç dakikamız olduğunu biliyordum, sözlerim ağlamaya dönüştü.

"Cesur ve dürüst yaşa, en tatlı kızım," dedi Hamish ters bir şekilde, Geraldine'in gevşek elini tuttu ve dudaklarından acılı bir inilti çıkarken sıkıca sıktı. "Eninde sonunda bu kötülüğün üstesinden geleceğini biliyorum."

"Darius'a onu sevdiğimi söyle," diye fısıldadım Xavier'e, Lionel'in sihrinin gücü amansız bir güçle kalkanımıza çarparken çocuklarımı bir daha asla göremeyeceğimi bilmek kalbimi paramparça ediyordu. "Benim için ne kadar önemli olduğunu sana asla gösteremesem de ikiniz hayatımı tamamladınız. Sana olan aşkım hiç azalmadı."

"Anne, lütfen," Xavier'in sesi bu kelime üzerine kesildi ve benden istediği şeye boyun eğemeyeceğimi bildiğim için içimi bir acı kapladı.

"Git," dedim, Tyler'ın vahşi ifadesiyle karşılaşmadan önce bakışlarım Sofia'ya kaydı. "Ve onu sevilmeyi hak ettiği şekilde sevdiğinden emin ol."

Hâlâ direndiler, Xavier onlarla gelmemiz için yalvardı ve ben çenemi gıcırdattım, sahip olduğum tüm güçle kendimi güçlendirdim ve sesime gücümün yettiği kadar Zorlama uygulayarak Tyler'ın zihinsel kalkanını parçalayarak bu gücü ona yönelttim. .

"Koşmak!"

Emir ona sert bir darbe indirdi ve dört nala fırlayıp arkamızdan tünele daldı ve Xavier'in ıstırap dolu çığlıkları sonsuz bir acı dünyasında bana geri döndü.

Hamish kalkanı etrafımızda daha sıkı çekerken, büyümüz titreşip çatırdarken tünelden döndüm ve Lionel tüneli yakmaya çalıştı.

Bu sadece bir zaman meselesiydi. Bunun ne olduğunu ikimiz de biliyorduk. Son bir direniş ama hayatta kalamayacağımız bir direniş.

Kalçamdaki kınından küçük bir bıçak çıkardım ve ona bakarken Hamish'in karanlık bakışlarıyla karşılaştım.

"Beni canlı yakalaması riskini göze alamam," diye nefes verdim, o da bunu kabul edip kendi kılıcını çekerken gözlerinde bu taahhüdün acısı titreşiyordu.

Böyle bir durumda nelere maruz kalacağımı çok iyi bilerek, "Ben de buna izin vermem canım," diye yemin etti. Lionel'ın insafına çok uzun süre acı çekmiştim ve bir daha asla onun oyuncağı olmayacaktım.

"Birlikte?" Kendim için her türlü mutluluk umudundan vazgeçtikten çok sonra bile bana dünyaları sunan ve hayatımı tamamlayan bu adama bakarken içimi yakan acıyla sordum.

Her zaman, Kitty. Biz birbirimize bağlıyız, sen ve ben."

Onu öpmek için parmak uçlarımda yükseldim, sihrimiz son kez kekeleyip çatırdarken, kalkan Lionel'in saldırısı altında parçalanırken ve o dumanın içinden geçerken alevleri yanarken öpücüğünde aşkımızın tatlılığını tattım. muzaffer gülümseme.

"Gelinimin bu asi bok parçası için bana ihanet edeceği günü göreceğimi hiç düşünmemiştim," diye dudak büktü Lionel, öpüşmemizi kesip onunla yüzleşmek için dönerken, hâlâ el ele ve buna karşı bir meydan okumayla dolu sahte kral "Umarım aletinin tadı onun için katlanacağın ıstıraba değmiştir, Catalina. Çünkü benden uzakta geçirdiğin her hain anın bedelini sana ödetmeyi planlıyorum.

"Benden bir daha asla bir şey alamayacaksın, Lionel," diye alay ettim, bıçağı daha sıkı kavrarken ona karşı hissettiğim tiksinti ve aşağılamayı görmesine izin vererek.

"Ve asla gerçek bir kral olamayacaksın," diye tükürdü Hamish.

Lionel, öldürücü gözlerini Hamish'e dikerken avucunda ateş yayarak bize yaklaşarak acımasızca güldü ve onu öldürürken beni izlemek istediğini biliyordum. Ama Lionel Acrux'un benden almasına izin vermekten bıktım. Böylece daha fazla bir şeye sahip olmayacaktı. Ölümlerimiz bile değil.

Hayatımı benden çalan canavardan gözlerimi ayırdım ve sevdiğim adamın gözlerine son kez baktım.

"Sonsuza dek gidiyoruz aşkım," diye soludu.

"Elimi bırakma," diye yanıtladım ve bıçağımı kendi boğazıma geçirmeden önce hissettiğim son şey, benimkini kavrayışının sıkılığıydı. Ve kendi kılıcını kalbine saplayıp ikimiz birlikte yere düşerken, bu söze sımsıkı sarıldık ve tek vücut olarak yıldızların kucağına kaydık.

Tİsyancıların hepsi, emrettiğim gibi benden kaçmış, tünellere çekilmiş ve umarım güvenli bir yere varmışlardı. Sadece Justin ve ben, dünyadaki son yiyecek kırıntılarını gören aç ruhların çaresizliğiyle üzerimize gelen Perileri yarıp geçerek savaş alanında kaldık.

Bu lanet olası dövüşte başarmaya kararlı olduğum tek şeye odaklanırken diğer herkesi gözden kaybetmiştim ve sadece kaçmış olduklarını umabilirdim.

Babamı öldüren Peri ben burayı terk etmeden önce ölecekti ve bunu yapmak için ne yapmam gerektiği umrumda değildi.

Alejandro öyle güçlü bir çıngırak çıkardı ki, ona doğru koşarken neredeyse dizlerimin üstüne çökecektim. Kılıcımı daha yükseğe kaldırırken, onu öldüren vuruşun vücudumda yankılanmasını hissetmek istiyordum.

Gözüme bir hareket ilişti ve arkamı döndüm, Justin'i orada buldum, kendi kılıcı bana doğru sallanıyordu ve gözlerinde korkusuz bir bağlılık ifadesi vardı, bu da ben blok yapmak için zamanında gardımı almaya çalışırken kalbimin atmasına neden oldu. .

Nymph'in sondaları zırhıma çarptı ve bir ürperti hissettim ve Justin beni kurtarmak için orada olmasaydı, kılıcı yaratığı delip geçti ve bakışlarımız arasındaki toprağa kara kan akıtırken kalbimin yerinden çıkacağını fark ettim. tanışmak.

Nymph bunun yerine sondalarını ona doğru savurduğunda bir acı uluması kaçtı ve ben de bıçağımı canavarın kalbine saplayıp canavar ölürken kül ve köze dönerek gönderdim.

"Teşekkürler kraliçem," dedi Justin kendini iyileştirmek için elini böğrüne bastırırken nefesi kesildi ve ben de reddedercesine başımı salladım.

"Sana teşekkür etmeliyim." Dürüst olmak gerekirse, onun kötü adam olabileceğine neden inandığımı bilmiyordum çünkü o boku kaldıramayacak kadar iyi biriydi.

Bakışlarımı tekrar Alejandro'ya çevirdim, meydan okurcasına kılıcımla onu işaret ettim ve daha fazla Nymphe üzerimize geldikçe onun da bana bağırmasına neden oldum. Hava büyümle bizi korumak zorunda kaldım, biz koşarken etrafımızda bir güvenlik kubbesi oluşturdum.

Ama ne kadar ileri gidersek, Periler o kadar çok tıngırdadı, beni ısırmalarının ve bize son bir kez saldırabilmek için sihrimi çalmaya çalışmalarının iğrenç gücü.

Justin arkamdan uludu ve Nymphelerin çıngırağının gücü onun gücünü çalıp onu onların insafına terk ederken onu dizlerinin üzerinde hareketsiz kalmış halde bulmak için döndüm.

Ona sihrimi fırlatıp onu havaya kaldırırken ve göğsünü sarmak için sarmaşıklar atarak ve yapraklardan bir paraşüt oluştururken küfrettim.

"Ne yapıyorsun?" nefesi kesildi.

"Arkamı kolladığın için teşekkürler ahbap, ama kaçtığın yer burası," dedim, inkar edercesine başını sallarken sıkıca bağlanmış olduğunu bir kez daha kontrol ederek.

"Acı sona kadar yanınızda savaşmak istiyorum leydim. Ben senin sadık ve cesur-" "Beyaz şövalyeler bunu benim için yapmaz, Justin. Ama teşekkürler ve tüm bu caz. Eğer ölürsem, onlara belalı gibi dışarı çıktığımı söyle.

"Bekle," dedi nefes nefese ama dövüşe konsantre olmam gerekiyordu ve onun için endişelenirken bunu yapamazdım, bu yüzden hava büyümle ve çığlıklarıyla onu gökyüzüne fırlatmak için tüm gücümü kullandım. onları artık duyamaz hale gelene kadar benden uzağa ve yukarıya. Onu, asilerin kaçtığını tahmin ettiğim yöne doğru esen kuvvetli bir rüzgar ve iyi olacağına dair dürüst bir umutla baş başa bıraktım. O ölmek için çok güzeldi.

Perilerin çığlıkları kısa süre sonra dikkatimi yeniden kavgaya çekti ve Alejandro'ya dönüp alaycı bir tavırla üst dudağımı geri çektim ve ayağımı yere vurup onunla aramda büyük bir yarık oluşmasına neden oldum.

Yer onu diğer Nymph'lerden ayırarak her tarafını paramparça etti ve kılıcım hazır ve damarlarımda magma gibi yanan Phoenix ateşiyle onu karşılamak için koşarken hava kalkanımı da onu çevrelemek için dışarı ittim.

Alejandro tehditkar bir şekilde çığlık attı, devasa bedeniyle öne doğru savruldu, attığı her adımda yer titredi ve kalbim savaşın baş döndürücü melodisiyle atmaya başladı.

Sondalı yumruğunu bana doğru savurdu ve ben de onun altından eğildim, kılıcım tepemde kavis yaptı ve kolunu öyle bir sıyırdı ki arkamda bir gümbürtüyle yere çarptı.

Acıyla kükreyerek döndü, diğer eli bana çarptı ve beni yere devirdi, ama ben bacaklarının arasına gelene kadar yuvarlanmaya devam ettim ve kılıcımı bacaklarının arkasına saplayarak daha da yüksek sesle çığlık atmasına neden oldum. dizlerinin üzerine çöktü.

O yalpalayarak bana doğru gelirken ayağa fırladım ve küstah bir çığlık atarak onu tekmeledim, çizmem yere düştü.

kürek kemiklerinin arasından ve onu benden önce çamura çarpmasına yollayarak.

Toprağın içinde debelenip savrulurken diğer kolunu kestim, ıstırap dolu çığlıkları havayı titreştirirken ondan dans ederek uzaklaştım ve aniden öyle güçlü bir çıngırak çıkardı ki ciğerlerimdeki havayı tıkadı ve sihrimi derinlere kilitledi. geri kazanma şansımın olmadığı içimde.

Hava kalkanım düşerken dizlerinin üzerine çöktü ve diğer Nymphe'ler bana doğru saldırırken zafer çığlıkları attılar ama ben daha işi bitirmeye yaklaşmamıştım.

"Ben Vahşi Kral'ın kızıyım!" diye kükredim, kılıcımı geri çekip kan kırmızısı gözlerine baktım. "Ben de bir kilo etim için geldim!"

Kılıcımı öfkeli bir çığlıkla savurdum, bıçak vahşi bir darbeyle boynunu deşti ve onun aşağılık hayatına kan ve intikam püskürterek son verirken içimde zafer şarkıları söylendi. Bu canavar babamın büyüsünü çalmıştı ve şimdi onu serbest bırakıyor, değersiz bedeninden koparıyor ve öbür dünyada onu bulması için dua ediyordum.

Diğer Nymphe'ler neredeyse üstümdeydi, ama kafası yere çarptığında, gökyüzüne sıçradım, yanan kanatlarım parıldadı ve çığlıkları etrafımda yankılandı ve başarısızlığımızın savaş alanının üzerine o tek zafer parçasıyla yükseldim. cildime yapışıyor.

BENtünel üstüne tünel çöktü, isyancıları sıkıştırdı ve onları ağın çok daha derinlerinde olan ailemin peşinden göndererek dağların altında bir kaçış yolu oydu. Yine de güvende olduklarını bilmenin verdiği rahatlık yeterli değildi, çünkü sevdiğim insanların geri kalanı hala buradaydı ve yapabileceğim tek şey şimdiki anda kalmak ve onu bekleyen tehlikenin hayallerine kapılmak yerine savaşmaktı. her birinin etrafını sardı.

Başka bir boş tüneli kapattım, onu toprak büyüsüyle sıkıca kapattım ve artık bitmediğimden emin olmak için mümkün olduğu kadar idareli kullanmaya çalıştım.

"Bu taraftan!" Sağımdaki tünelden koşarak gelen bir grup isyancıya seslendim ve yanımdan koşarken, Pegasus formunda Tyler'ın sırtında üç kişiyle bana doğru dörtnala geldiğini gördüm.

Sofia onun önünde Xavier'e tutunurken, Geraldine'in boynuna dolanmıştı. İkisi de çıplaktı ve Xavier'in solgun yüzü ve Geraldine'in vücudunun hareketsizliği göğsümde bir endişeyle onları selamlamak için aceleyle ilerledim. Aceleyle etraflarına bir yosun örtüsü örttüm ve Sofia bir teşekkür sözcüğüyle yosunu kavrarken titredi.

Elimi Geraldine'in soğuk alnına koyup onun etine iyileştirme büyüsü yapmaya çalışırken Tyler burnunu bir an için bana sürterek homurdandı, bunun pek faydası olmadıysa da içimi endişe kapladı.

Xavier perişan görünüyordu ve acı kalbimi ezdi çünkü nedenini biliyordum.*görülen*Catalina ve Hamish geride kaldı, bizim için ne yaptıklarını biliyordum. Ve fedakarlıklarının bir hiç uğruna olmasına izin veremezdim.

"Geraldine'in nesi var?" Korkuyla sordum.

"Sanırım bende de olan aynı şey," dedi Xavier, yan tarafındaki siyahımsı pençe izlerini bana göstermek için battaniyeyi kaldırırken kuru bir sesle.

Denedim*Görmek*Bu yaralar nasıl iyileşebilirdi, eğer bunlardan herhangi biri hayatta kalırsa, ama onlar gölgeden yapılmıştı ve onları anlamak zordu.*Görmek*Etrafımızda bunca ölüm asılıyken yarın hakkında hiçbir şey.

"Devam edin," diye ısrar ettim, onları arkamdaki tünelin aşağısına doğrultarak. "Leon seni en uçta karşılayacak, olabildiğince hızlı git." Onlara dikkatle baktım ve Xavier kaşlarını çatarak ben acele etmeden kolumdan yakaladı.

"Bana bunun nasıl bittiğini söyle," diye talep etti ve ben kalın bir şekilde yutkundum. "Bana sevdiğim herkesin hayatta kaldığını söyle." Bunu yapmayacaklarını zaten biliyormuş gibi söyledi ve ona gerçeği açıklamaya dayanamadım.

"Xavier," diye içini çektim ve elini nazikçe üzerimden çekerken kolunu sıktım. “Savaş tahmin edilemeyecek kadar kaotik. Ya sahibim*görülen*herkes bu gece ölür ve çoğu hayatta kalır. Yapamam*Görmek*hangimiz başaracağız ama yemin ederim elimden geldiğince çoğumuzu kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Xavier inledi, gözleri titreyerek kapandı ve tekrar açıldı, Sofia ona daha fazla iyileştirme büyüsü teklif edip yanağını öptüğünde üzerindeki zayıflık gölgelendi.

"Birlikte kalın ve olabildiğince hızlı gidin," diye ısrar ettim ve Tyler havalandı, ben savaş yönüne doğru ilerlemeye devam ederken tünelde dörtnala koşarak etrafımdaki tünelleri kapattım, böylece sadece bu tek yol kaldı.

Ne yapacağımdan korkarak kendimi The Sight'a bıraktım*Görmek*ama bakmam gerektiğini bilerek,*Görmek* sevdiklerimden kimler hala o savaşta oradaydı.

Aklım önce Darcy'ye yöneldi çünkü savaş başladığından beri onun kaderini gözden kaybetmiştim, karanlık onu gölgeliyor ve bunun ne anlama geldiğinden dehşete kapılmama neden oluyordu. Ama şimdi bile ona ulaşamıyordum ve kalbimdeki paniği yatıştırmaya çalıştım ve görüşümü sıradaki Orion'a çevirdim ama onun kaderi de aynı derecede karanlıktı, bana sunduğu sadece anlık görüntülerdi, etrafta o kadar çok kan ve acı vardı ki. kaderi nefes almayı zorlaştırdı. Ama yaşadı. sadece yapamadım*Görmek*o neredeydi.

Sonra, Tory'yi aradım ve kaderinin ortaya çıkışını izlerken kalbim küt küt atmaya başladı. BEN*testere*Darius göğsünde bir hançerle yerde yatıyor ve Tory'nin hıçkırıkları havayı dolduruyor. Acı göğsüme saplandı, çünkü Darius'un ölümünün çoktan gerçekleştiğini biliyordum ve bu vizyonu ilerletmeye devam etmek, onun ortaya çıkmasına izin vermek için sahip olduğum her şeyi aldı. Lionel'ın Tory'yi kederi içinde iki büklüm halde bulmasını izledim, sonra ben*testere* ellerini hava büyüsüyle bağladı ve sırtına bir bıçak sapladı.

Koşmaya başladığımda bedenimde bir panik alevlenmesiyle görüş alanından fırladım.

Tünellerden yukarı tırmanırken hava yoğun bir dumanla kaplıydı ve The Burrows'un bir bölümünün yanmakta olduğunu fark ettim. Alevlerin duvarları yaladığı tünelleri kapatarak, alevlerin özgürlük şansı sunan bu son bölüme yayılmasını engelledim. Ama vizyonumu kullandığım gibi*Görmek*Nasıl

daha birçok kişi hayatta kaldı, bunun bu olduğunu biliyordum. Buraya kimse inemeyecekti ve birdenbire nefes alamaz hale geldim çünkü iki kız kardeşimi de görmemiştim, Orion'u da görmemiştim.

Onları kaybedemezdim.

Döndüm, yıldızların rehberliğini izlerken ellerim titriyordu, eylemlerimin Tory'yi kurtaracağını biliyordum ama kurtaramıyordum.*Görmek*Neden.

Tünelin girişini paramparça ettim, hepsini yerle bir ettim ve onu o kadar kalın bir buz ve toprak duvarla kapattım ki büyümün son kalanını da çaldım. Ama yapıldı. Tüneller kapalıydı ve içinden geçen herkes güvendeydi. En azından şimdilik.

Derin ve şaşırmış bir kahkaha havayı doldurdu ve döndüğümde sırtımdan aşağı soğuk su döküldü ve Lionel Acrux'u orada kırmızı bir pelerin içinde buldum.

"Ölü kraliçenin piç oğlu," dedi sırıtarak. "Ve görünüşe göre büyüsü bitmiş." Midem kasıldı ve

yıldızlar bana kaderimin bir görüntüsünü sundu, Tory'yi ölümden kurtaracak bir kader. Ben de onlara ve onların sinsi yollarına başımı salladım, çünkü ben kurbanlık kuzuydum.

"Yeni bir Kahine ihtiyacım var," dedi cebinden bir kese yıldız tozu çıkararak bana doğru yürürken.

Yüzüne bir yumruk savurdum ve tökezlediğinde ağzından kanlar akarak küfretti. Elini kaldırdı, ciğerlerimdeki oksijeni aldı ve hava büyüsüyle üzerime bir ağırlık bastırarak onun önünde diz çökmeme neden oldu.

Yüzüme bir tomar kan tükürdü ve beni hava halatlarıyla kendisine bağlarken alayla bana baktı. "Pişman olacaksın, ah kahrolası Kahin."

Üzerime yıldız tozunu attı ve ben Lionel ile onun kucağına atıldım, geleceğe bir göz atmak için etrafımdaki fısıldayan yıldızları çağırırken kalbim gümbür gümbür atıyordu. Ama beni mahvedecek kadar ıssız bir gelecek vizyonundan başka sunacak hiçbir şeyleri yoktu.

Bu yüzden dikkatimi, etrafımdaki yıldızların gücünden yararlanarak ve onları bana bir kehanet, bu korkunç kadere bir cevap, kazanmaları için bir yol sunmaya zorlayarak, bu savaşta savaşmak üzere kalan sevdiklerime çevirdim. Ve çağrıma cevap verdiklerinde, kehaneti esire gönderdim ve o savaşta hâlâ geride durduğunu ve yıldızların rehberliğini çözmenin bir yolunu bulabileceğini bildiğim tek kıza hediye ettim. Sonra değer verdiğim her şey için dua ettim, o ve kız kardeşi bir gün karanlığa ışık tutmanın ve halklarını zafere götürmenin bir yolunu bulsunlar.

BENEtrafımı saran ölümü içime çekerken, bedenim alev alev ve damarlarımda dolaşan öfkeyle savaş alanının üzerinde yükseldi, hayatta kalan son asi de uzun zaman önce gitmişti ve Nymph'ler tünellere girmek için savaşıyordu.

Lavinia ya da Lionel'den herhangi bir iz var mı diye etrafa bakındım ve onları göremeyince kaşlarımı çattım. Aslında, yanlarında savaşan Ejderhalar ve Periler de gitmişti, kanım için feryat edip uluyan Periler dışında etrafımı saran tek bir ruh bile görünmüyordu. Sanki tek başına büyüme olan arzuları beni gökten çekip ölümümün beni bekleyeceği kucaklarına almaya yetecekmiş gibi sondalarıyla yerden bana doğru uzandılar.

Sevdiğim insanlardan herhangi bir iz ararken korku bedenimi sızlattı ve onları burada hiçbir yerde göremedikleri halde tünellere geri dönmüş olabileceklerine inanmanın aptalca bir umut olup olmadığını merak ettim.

Savaşın sonu kaos olmuştu. Bırakın dışarıdakileri, hemen yanımdaki insanları zar zor takip edebiliyordum ve şimdi ailemden ve arkadaşlarımdan herhangi bir iz ararken korkunun pençesine düşmüştüm.

Darcy ve Orion'a ne olmuştu? Onu kavgadan uzaklaştırmış mıydı? Onu tekrar kendine döndürmeyi başarmış mıydı?

Diğer yarım için endişeyle göğsüm ağrıyordu ve savaş alanını yukarıdan tararken nabzım hızlandı, bakışlarım onun nerede olduğuna dair herhangi bir ipucu bulmak için ölülerin ve kanlı, ezilmiş zeminin üzerinde gezindi, ama hiçbir şey yoktu.

Gabriel, Geraldine, Sofia, Tyler ve Xavier neredeydi? Kalbim, benim bilmediğim bir şeyi zaten biliyormuş ve ben ona yetişmeye çalışıyormuş gibi, geleceğini göremediğim bir saldırı beklentisiyle gümbürderken, göğsümdeki bu çılgınca çarpmaya katlanmak gittikçe zorlaşıyordu.

Savaşan iki Ejderi görmek için, bir altın pul parıltısı ya da güçlü bir kükreme için yeri ve gökyüzünü avladım. Kalbim göğsümde titremeye başlarken, kanatlarımı sertçe çırpıp savaş alanında Darius'u ararken, içimde çılgınca bir panik oluşuyordu, açılmasına izin vermediğim bir yarığın her yerinde patlamasını reddettim.

Gökyüzünde bulduğum boşlukta ani bir önsezi duygusu ruhumun derinliklerine çarptı ve korku beni o kadar güçlü bir şekilde kovaladı ki ellerim onunla titredi.

Darius'u mu? Ağladım, savaş alanında ondan herhangi bir iz bulmak için avlanırken, içimde alev alev yanan adrenalinle, hızlı uçarak ve yıldızların izlemek için gözlerini bana çevirdiğini hissettiğimde tüylerimi diken diken eden bir çaresizlikle arayarak. Biliyorlardı. Onu bulduğumda kaderin beni nasıl beklediğini biliyorlardı ve benim için geldiğinde yıkımımla ziyafet çekmek için sürünerek yaklaşıyorlardı.

Onu gördüğümde kalbim göğsümde tekledi, buz damarlarımda yuvarlanıp beni hareketsiz bırakırken boğazıma bir nefes saplandı. İşte oradaydı, kalbimi ve varlığımı ele geçiren adam, çok aşağımdaki bir tepenin üzerinde sonsuza dek hareketsiz yatıyordu.

Gökyüzünden bir taş gibi düştüm, Kalbim boğazımda ve acı beni bir mengene gibi kavrayarak ona doğru özgürce düşerken Düzen formumun ateşi vücudumda söndü.

Yere sertçe vurdum ve dizlerimin üzerine çöktüm, kalbine saplanan güneş çeliğinden bıçağı gördüğümde göğsümden bir hıçkırık yükseldi ve kendi gözlerimle görebildiklerimi reddederek başımı salladım. iki göz.

"Hayır," diye soludum, inkar, yanağına uzandığımda ıstırap tadı veren dilimde bir lanetti, sakalının sert ısırığı avucumu sıyırdı ve derisinin soğuk dokunuşu uzuvlarıma işleyip beni boğarak boğdu. izin vermeyi reddettiğim kesinlik.

Acı içimde o kadar içten bir şekilde ürperdi ki, sanki çekirdeğimden geçen bir titreme gibi hissettim, beni mahveden şok dalgalarını gökyüzüne ve ardından tüm dünyaya gönderdi.

Başımı sallarken, bunu kabul etmeyi reddederken, eğilip tepkisiz dudaklarına bir öpücük kondururken, ondaki soğukluk tenime de işleyip kaderin kanatlarında veda ederken gözlerimden yaşlar süzülüyordu.

Dudaklarımı daha sert dudaklarına bastırdım, üzerlerinde kan ve acı tadı ve sonsuz bir hiçlik genişliği vardı, çünkü tadını alamıyordum.*o.*İçimdeki en kötü şeyleri alan ve bunu en derin arzusu olarak görmenin bir yolunu bulan pervasız, acımasız, güzel adamım. Beni ta iliklerime kadar aydınlatan, her parçamı gören ve karşılığında her şeyimi sunarken onun için daha da parlamasını sağlayan yaratık. Karanlık kabusum, güzel hayalim, çalınmış kaderim.

"Lütfen," diye yalvardım, yıldızların beni duyabileceğini bilerek ve onu tekrar öptüğümde merhametlerine sığınarak, açık gözleri ve kendisi için dudaklarının baskısını benimkilere geri vermesini isteyerek.

Bu öpücüğü bozduğumda bana bakması. "Lütfen, o değil."

Yıldızların gözlerinin sırtımdaki ağırlığı, mahvoluşumu büyük bir dikkatle ve soğuk bir şekilde savuşturarak izlemeye devam ederken, sanki beni toprağa sıkıştırmaya çalışıyormuş gibi hissettim. Yine de bana bir teklifte bulunmadılar. Yalvarışıma yanıt olarak hiçbir kelime çıkmadı ve çok çaresizce sevdiğim adam altımda kıpırdamadı.

Parmaklarım koluna sürtündü ve ona orada hediye ettiğim Anka Öpücüğü'nün soğuk metalinin, bu dünyadan göçüp gittikten sonra bilekliğine geri döndüğünü, bu zalimin tabutuna bir çivi daha çakıldığını hissettiğimde bir hıçkırık boğazıma takıldı. kader.

Perilerin heyecanla haykırışları, benim için geldiklerinde, sonunda beni yerde savunmasız görünce ve kalbim yeniden bir araya gelemeyecek kadar çok parçaya ayrılırken gücümün ödülünü almak için birbirleriyle yarışırken, kederimi noktaladı.

Göğsümden kum taneleri gibi düştüler ve soğuk rüzgarda dağıldılar, onu Peçe'nin ötesinde bulmak ve bana dönmesi için yalvarmak için fırladılar.

Kıpırdamayan elini ellerimin arasına aldığım, ölümünün ıstırabında boğulduğum ve onu altımda ölü bir şekilde öylece bırakmak zorunda kalacağım bir geleceği düşünmeyi reddettiğim her saniye içimde öfke yükseldi. Öfkeli enerji, yanaklarımdaki yaşları yakana ve kalbimdeki acıyı temizleyene kadar yükseldi ve yükseldi, beni daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemeyen bir öfkeyle tüketti.

"Bu bizim kaderimiz değil," diye homurdandım dudaklarına doğru, elim göğsüne saplanmış güneş çeliğinden bıçağı kavramak için hareket etti, metalin soğuk ısırığı avucumu gerçekliğin keskin ısırığıyla yaktı ve benimle alay etti. yıldızların isteklerini ve bana çaldıklarını hatırlattı.

Bıçağı bir öfke homurtusuyla çekip kurtardım ve sevdiğim adamı barındırması gereken boş kapla öpücüğümü kestim ve öfkeli bakışlarımı sanki onlar için hiçbir şey yokmuş gibi yıkımımı izlemeye devam eden yıldızlara çevirdim. Ebedi varoluşlarında hiçbir şey.

Ama bu konuda yanılıyorlardı.

Ben hiçbir şey değildim. Öfke, ıstırap ve anlatılmamış gücüm, şimdiye kadar pek çok kez ayırmaya çalıştıkları bir ruhta birleşmişti.

Kız kardeşim karanlıkta bir yerde benim için kaybolmuştu, arkadaşlarımın hepsi kayıptı ve her zaman olduğu gibi kendi kaderleriyle yüzleşiyorlardı ve bu adamım, bu kalbimin bekçisi ve tüm varlığımın sahibi içimde ölü yatıyordu. kollar onların acımasız tasarımlarına bir kurban gibi.

Kollarımdan kopan silahın tutuşunu değiştirdim ve onu sıkıca kavrarken güneş çeliğinden bıçağın avucumu kesen soğuk öpücüğünü hissettim. Kanımın keskin kenarı boyunca onun kanına karıştığını, kırık kalbimin onsuz yaşanmış bir hayat düşüncesiyle çarptığını hissettiğimde ona baktım.

Parmaklarımın arasına kan damlıyordu, onun, benim,*bizim*. Bunda sihir vardı. Etrafımdaki havada uğuldadığını hissedebildiğim kadim bir büyü ve daha önce yapabileceğim hiçbir şeye benzemeyen içimde inşa edilmiş bir güç.

içine eğildiğimde daha önce hiç hissetmedim. Bu benim Elementlerim ya da Phoenix'im ya da bildiğim herhangi bir sihir değildi. Ham, vahşiydi, olduğumuz ve olacağımız her şeyin özüydü.

Dudaklarımda bir lanetle kalpsiz gökyüzüne baktım ve bıçağı etlerimin daha derinine sapladım, yara açacağını bilerek ve acıyı hoş karşılayarak silahı düşürürken ve karışımı görmeleri için yumruğumu yıldızlara doğru kaldırdım. dostumun kanından ve benim kolumdan aşağı akan kendi kanından.

"Bunun için gökleri paramparça edeceğim," diye hırladım, boştaki elimi sallayıp hava ve su büyümü kullanarak kan damlacıklarımızı ziyafet çekmeleri için gökyüzüne gönderdim. "Bunun için kan, ateş ve intikamla dünyanızı paramparça edeceğim ve kaderinizi lanet olası yumruklarınızdan koparacağım." ve daha çok kan göğe doğru yükseldi. "Hayatım üzerine sana lanet ediyorum. Açık*onun* hayat seni lanetliyorum Ve kaderimiz için seni bitireceğim!”

Darius'un altımda çok soğuk ve gevşek bedeni, etime bulaşan kanı ve güçlü ve kudretli varlığı takip edemeyeceğim bir yere gitti.

Nymphe'ler tepeyi tırmanırken zafer çığlıkları attılar, sayısızları akıl almaz bir açlıkla ve kederimin öfkesiyle karşılaştığım ölümüme susamışlıkla üzerime çullandılar.

İlki bize ulaştı ve tüm varlığıma sahip olan adamın göğsünü sıyırıp geçtiğinde, kendimi dizginlemeye çalıştığım ince kontrolü kaybettim ve boğazımdan ıstıraplı bir acı kükremesi koptu. Başımı geriye eğdim ve etrafımızda oluşturduğumu hissettiğim tüm o dizginlenemeyen güç göğsümden patladı ve tüm savaş alanında ve ötesinde yankılandı.

Kederimi yıldızlara haykırırken benden kırmızı ve mavi bir ateş şok dalgası patladı ve gücümün tüm gücü altında ölürken Perilerin çığlıkları bana yanıt olarak yükseldi.

Patlama benden bir süpernova gibi koptu, ardında ölüm ve külden başka bir şey bırakmadı ve bu lanetli yıldızın her köşesine dokunmak için acımın sonsuz bir yankısını taşıyarak içimden dünyaya yayılırken omurgamı büktüm. topraklayın ve üzerinde yaşayan herkesin de bunu hissettiğinden emin olun.

Sonuncusu da yanarak benden kurtulurken öne doğru düştüm, yıldızlardan çaldığım adamın vücudunun üzerine düşüp kulağımı bastırırken inkar edilemez hıçkırıklar bedenimden sert dalgalar halinde koptu. Benim için bir daha asla atmayacak olan kalbe karşı, kaderin fikrini değiştirmesi için yalvarırken, bana verilen tek cevap gözyaşlarımdı.

Ama sevdiğim tek adamın kaybının üstesinden geldiğimde, önümde derin, altın bir parıltı belirdi ve beni başımı kaldırıp gökyüzünde benim için çizilen kehanete bakmaya zorladı.

Tüm umutlar tükendiğinde ve en karanlık gece çöktüğünde, bağlayıcı olan vaatleri hatırla.

Güvercin aşktan kanarken, gölge savaşçıyla buluşacak.

Bir tazı, yarığın derinleştiği yerde intikam için haykıracak.

Bir şans bekliyor. Hidra kin dolu bir sarayda böğürdüğü gün kral düşebilir.

_____ *Heartless*

Sky'ın sonunu tartışmanız mı gerekiyor? Gel

vetartışma grubunda bize katılın. Serinin

son kitabı için şimdi ön sipariş verin

Seth'in aya gittiği zamanı okumak ister misiniz?

Kısa öyküsünü indirinBurada ÜCRETSİZ.

__Yazar Notu__

Hey umursayan ayı... nasıl gidiyor? Sen havalısın? Biraz öfkeli mi hissediyorsun? Bize çıtır çıtır çıtır çıtır çıtır çıtır çıtır mı diyeceksin? Yoksa bundan daha mı kötü? Ah kahretsin... daha kötü, değil mi?

Peki olumlu yönlere bakalım! Lionel, duvarına monte etmek için yeni ve havalı kanatlar aldı - yaşasın! Lavinia'nın eve götürmesi için sevimli küçük bir evcil hayvanı var, Darcy her zaman tüylü bir şekil değiştiren olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek isterdi ve Darius'un takılacağı ışıltılı yeni arkadaşları var, wooo!

Tamam tamam. Ciddiyim, bununla seni bağladığımızı, ağzını tıkadığımızı ve seni bir uçurumdan keskin kayaların arasına ittiğimizi biliyorum. Ama iyi tarafından bakarsak, seride bir kitap daha kaldı. Ve evet, belki 8. kitap, şu anda elinde bıçak ve yüzünde bir gülümsemeyle o keskin kayaların üzerinden size yaklaşan psikopat bir katile benziyor. Ama bu kitabın size yaşattığı tüm mutlulukları da unutmayalım!

Xavier sevişti - woohoo! Ve onun ince tıngırdatması tarihe geçecek, AYRICA Solaria'daki en iyi Kâhin'e şaka yapmayı da başardı. Gabriel, Lionel tarafından arkadaşlarına ve ailesine karşı acımasızca kullanılırken buna kesinlikle gülecek, değil mi? Ve Caleb'in D'sini emdiğini unutmayalım, bu tam olarak planlandığı gibi gitmese bile, muhtemelen ölümcül bir tehlikedeyken, ruhunun vücudundan emilip alınmasından korkarken bunu hatırlamaktan çok mutlu olacak, değil mi? Sağ??

İşte buradayız, sen başardın. Sana bir madalya falan vermeyi çok isterim çünkü bu kitap şimdiye kadar yazdığımız en uzun kitaptı ve cidden, onu yazmayı çok sevdik. Bu karakterler bize bedenen ve ruhen sahip oluyor ve dizi sona erdiğinde onlara daha fazla işkence etmeyi - ah, yani onları mutlu etmeyi kastediyorum - dört gözle bekliyoruz.

Henüz bir sonraki kitap için ön sipariş vermediyseniz, bunu yapabilirsinizBurada . Ve eğer takılmak istersen

bizimle biraz daha ve kitapları sizin kadar seven bir sürü inanılmaz okuyucuyla, gelip Facebook'taki okuma kabilemizde bize katılabilirsiniz.Burada .

Bu bizim için 2021'in kapanışı! Ancak bu alanı izleyin, çünkü gelecek yıl büyük şeyler geliyor ve bunları sizinle paylaşmak için BEKLEYEMEZİZ.

Devam eden destekleriniz için teşekkür ederiz. Biz sadece bir odada oturup çay içen iki kız kardeşiz ve bağımsız yazarlar olarak bize verdiğiniz desteği çok takdir ediyoruz!

dan kucak dolusu sevgiler

Caroline ve Susanne xxxx

Not: Gabriel, Leon ve Dante'yi seviyorsanız, onları kendi KOMPLE serilerinde (Ruthless) bulun. Boys of the Zodiac) Zodiac Academy serisinden beş yıl önce geçiyor.Burada . Ve Orion'un Gabriel hakkında sahip olduğu o gizli hikayeyi hemen öğrenebilirsin...